

Holy Bible

Aionian Edition®

Η μετάφρασις τῶν Ἑβδομήκοντα
Greek Septuagint LXX

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as “ The Purple Bible ”

Holy Bible Aionian Edition ®

Ἡ μετάφρασις τῶν Ἑβδομήκοντα
Greek Septuagint LXX

Creative Commons Attribution NoDerivatives NonCommercial 4.0, 2018-2024

Source text: Crosswire.org

Source version: 8/31/2022

Source copyright: Copyright by Amato, Free NonCommercial Distribution
LXX, 270 BC, Steve Amato, Boston Christian Bible Study Resources, 1971
Accent and breathing marks are omitted

Formatted by Speedata Publisher 4.19.20 (Pro) on 8/31/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* © is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

Ελληνική at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 377 translations now available in 166 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.

Table of Contents

OLD TESTAMENT

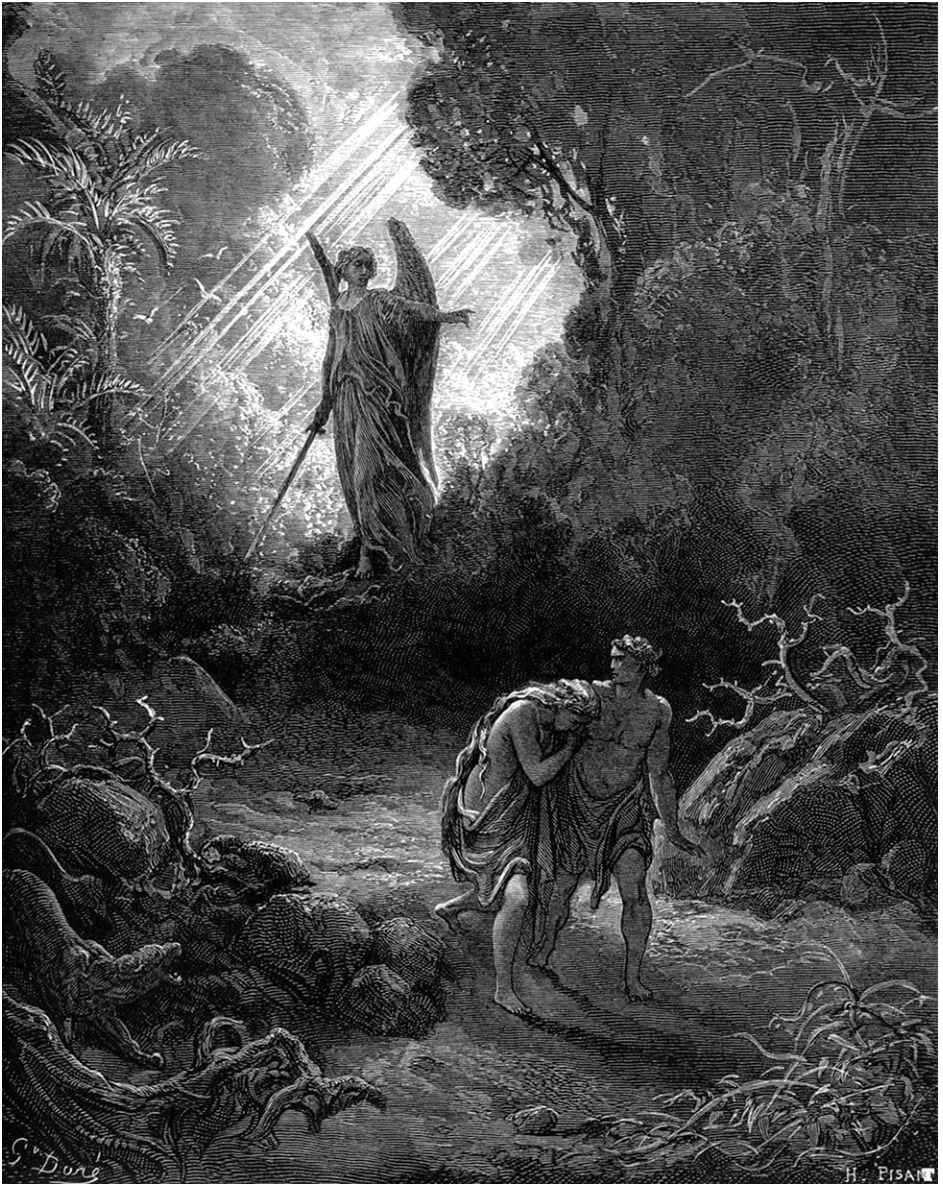
Γένεσις	11
Ἔξοδος	77
Λευϊτικόν	129
Ἄριθμοί	169
Δευτερονόμιον	223
Ἰησοῦς Ναυῆ	270
Κριταί	301
Ῥούθ	334
Βασιλειῶν Α΄	339
Βασιλειῶν Β΄	380
Βασιλειῶν Γ΄	417
Βασιλειῶν Δ΄	456
Παραλειπομένων Α΄	495
Παραλειπομένων Β΄	529
Ἔσδρας Α΄	573
Ἔσδρας Β΄	585
Ἔσθήρ	602
Ἰώβ	611
Ψαλμοί	640
Παροιμίας	716
Ἐκκλησιαστής	742
Ἰσμία Ἀσμάτων	752
Ἡσαΐας	757
Ἰερεμίας	815
Θρῆνοι	877
Ἰεζεκιήλ	883
Δανιήλ	945
Ὡσηέ΄	965
Ἰωήλ΄	974
Ἀμώς΄	978
Ὀβδιού	985
Ἰωνᾶς΄	987
Μιχαίας	990
Ναούμ	996
Ἀμβακούμ	999
Σοφονίας	1002
Ἀγγαῖος	1005
Ζαχαρίας	1007
Μαλαχίας	1018

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

Καὶ ἐξέβαλεν τὸν Ἀδαμ καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ
ἔταξεν τὰ χερουβιμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην
φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς
Γένεσις 3:24

Γένεσις

1 ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **2** ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος **3** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς **4** καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνά μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους **5** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσεν νύκτα καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα μία **6** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος καὶ ἐγένετο οὕτως **7** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος καὶ ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος **8** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα οὐρανόν καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα δευτέρα **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν καὶ ὀφθίτω ἡ ξηρὰ καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν καὶ ὤφθη ἡ ξηρὰ **10** καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσεν θαλάσσας καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν **11** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως **12** καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα καὶ ξύλον

κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν **13** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα τρίτη **14** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν τῆς γῆς τοῦ διαχωρίζειν ἀνά μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνά μέσον τῆς νυκτὸς καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἑνιαυτοὺς **15** καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οὕτως **16** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς καὶ τοὺς ἀστέρας **17** καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς **18** καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς καὶ διαχωρίζειν ἀνά μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλόν **19** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα τετάρτη **20** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἐρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐγένετο οὕτως **21** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶων ἐρπετῶν ἃ ἐξήγαγεν τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὰ **22** καὶ ἠλόγησεν αὐτὰ ὁ θεὸς λέγων αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς **23** καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα πέμπτη **24** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος τετράποδα καὶ

έρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ ἐγένετο οὕτως **25** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ ἔρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν καὶ εἶδεν ὁ θεὸς ὅτι καλὰ **26** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς **27** καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς **28** καὶ ἠλόγησεν αὐτούς ὁ θεὸς λέγων ἀξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς **29** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πᾶν χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς καὶ πᾶν ξύλον ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν **30** καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἔρπετῷ τῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν καὶ ἐγένετο οὕτως **31** καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν καὶ ἐγένετο ἔσπερα καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέρα ἕκτη

2 καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν **2** καὶ συνετέλεσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων

τῶν ἔργων αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν **3** καὶ ἠλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτὴν ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ ὧν ἤρξατο ὁ θεὸς ποιῆσαι **4** αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς ὅτε ἐγένετο ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **5** καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι τὴν γῆν **6** πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζεν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς **7** καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν **8** καὶ ἐφύτευσεν κύριος ὁ θεὸς παράδεισον ἐν Εδεμ κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν **9** καὶ ἐξανέτειλεν ὁ θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῷ παραδείσῳ καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναί γινωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ **10** ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Εδεμ ποτίζειν τὸν παράδεισον ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς **11** ὄνομα τῷ ἐνὶ Φισῶν οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Ευλατ ἐκεῖ οὐ ἐστὶν τὸ χρυσίον **12** τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλὸν καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος **13** καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ Γηῶν οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας **14** καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος Τίγρις οὗτος ὁ πορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος οὗτος Εὐφράτης **15** καὶ ἔλαβεν κύριος ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασεν καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ ἐργάζεσθαι

αὐτὸν καὶ φυλάσσειν **16** καὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδαμ λέγων ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγη **17** ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ ἢ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε **18** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν **19** καὶ ἔπλασεν ὁ θεὸς ἕτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδαμ ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδαμ ψυχὴν ζῶσαν τοῦτο ὄνομα αὐτοῦ **20** καὶ ἐκάλεσεν Ἀδαμ ὀνόματα πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ τῷ δὲ Ἀδαμ οὐχ εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ **21** καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἕκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδαμ καὶ ὑπνωσεν καὶ ἔλαβεν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσεν σάρκα ἀντ' αὐτῆς **22** καὶ ὠκοδόμησεν κύριος ὁ θεὸς τὴν πλευράν ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδαμ εἰς γυναῖκα καὶ ἤγαγεν αὐτήν πρὸς τὸν Ἀδαμ **23** καὶ εἶπεν Ἀδαμ τοῦτο νῦν ὅσοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου αὕτη κληθήσεται γυνή ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήμφθη αὕτη **24** ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν **25** καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοὶ ὅ τε Ἀδαμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦσχύνοντο

3 ὁ δὲ ὄφεις ἦν φρονημώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὧν ἐποίησεν κύριος ὁ θεός καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις τῇ γυναικί τί ὅτι εἶπεν

ὁ θεός οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ **2** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει ἀπὸ καρποῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγόμεθα **3** ἀπὸ δὲ καρποῦ τοῦ ξύλου ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου εἶπεν ὁ θεός οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ ἵνα μὴ ἀποθάνητε **4** καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις τῇ γυναικί οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε **5** ἴδει γὰρ ὁ θεός ὅτι ἐν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἔσεσθε ὡς θεοὶ γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρὸν **6** καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ὠραῖόν ἐστὶν τοῦ κατανοῆσαι καὶ λαβοῦσα τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ ἔφαγον **7** καὶ διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν καὶ ἔραψαν φύλλα συκῆς καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα **8** καὶ ἤκουσαν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δειλινὸν καὶ ἐκρύβησαν ὅ τε Ἀδαμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου **9** καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἀδαμ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀδαμ ποῦ εἶ **10** καὶ εἶπεν αὐτῷ τὴν φωνὴν σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ καὶ ἐφοβήθην ὅτι γυμνός εἰμι καὶ ἐκρύβην **11** καὶ εἶπεν αὐτῷ τίς ἀνήγγειλέν σοι ὅτι γυμνός εἶ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες **12** καὶ εἶπεν ὁ Ἀδαμ ἡ γυνὴ ἦν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔφαγον **13** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῇ γυναικί τί τοῦτο ἐποίησας καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ὁ ὄφεις ἠπάτησέν με καὶ ἔφαγον **14** καὶ

εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ ὄφει ὅτι ἐποίησας τοῦτο ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῆς γῆς ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ καὶ γῆν φάγη πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου **15** καὶ ἔχθραν θήσω ἀνά μέσον σου καὶ ἀνά μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνά μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς αὐτὸς σου τηρήσει κεφαλὴν καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν **16** καὶ τῇ γυναικὶ εἶπεν πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου καὶ αὐτὸς σου κυριεύσει **17** τῷ δὲ Ἀδαμ εἶπεν ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικὸς σου καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου ἐν λύπαις φάγη αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου **18** ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι καὶ φάγη τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ **19** ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου φάγη τὸν ἄρτον σου ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήμφθης ὅτι γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ **20** καὶ ἐκάλεσεν Ἀδαμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ζωὴ ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων **21** καὶ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδαμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς **22** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἰδοὺ Ἀδαμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν καὶ νῦν μήποτε ἐκτείνη τὴν χεῖρα καὶ λάβῃ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ φάγη καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα **23** καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήμφθη **24** καὶ ἐξέβαλεν τὸν Ἀδαμ καὶ

κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς καὶ ἔταξεν τὰ χερουβιμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς

4 Ἀδαμ δὲ ἔγνω Εὐαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Καϊν καὶ εἶπεν ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ θεοῦ **2** καὶ προσέθηκεν τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβελ καὶ ἐγένετο Ἀβελ ποιμὴν προβάτων Καϊν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν **3** καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἤνεγκεν Καϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ κυρίῳ **4** καὶ Ἀβελ ἤνεγκεν καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν καὶ ἐπέιδεν ὁ θεὸς ἐπὶ Ἀβελ καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ **5** ἐπὶ δὲ Καϊν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχεν καὶ ἐλύπησεν τὸν Καϊν λίαν καὶ συνέπεσεν τῷ προσώπῳ **6** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Καϊν ἵνα τί περίλυπος ἐγένου καὶ ἵνα τί συνέπεσεν τὸ πρόσωπόν σου **7** οὐκ ἐὰν ὀρθῶς προσενέγκῃς ὀρθῶς δὲ μὴ διέλης ἡμαρτες ἡσύχασον πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν Καϊν πρὸς Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διέλθωμεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἀνέστη Καϊν ἐπὶ Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Καϊν ποῦ ἐστὶν Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου ὁ δὲ εἶπεν οὐ γινώσκω μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμι ἐγώ **10** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τί ἐποίησας φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς **11** καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ἔχανεν τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου **12** ὅτι ἐργᾷ τὴν γῆν καὶ οὐ προσθήσει

τὴν ἰσχύν αὐτῆς δοῦναί σοι στένων καὶ τρέμων ἔση ἐπὶ τῆς γῆς **13** καὶ εἶπεν Καιν πρὸς τὸν κύριον μείζων ἢ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με **14** εἰ ἐκβάλλεις με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὐρίσκων με ἀποκτενεῖ με **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς οὐχ οὕτως πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καιν ἐπτά ἐκδικούμενα παραλύσει καὶ ἔθετο κύριος ὁ θεὸς σημεῖον τῷ Καιν τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν **16** ἐξῆλθεν δὲ Καιν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ καὶ ὤκησεν ἐν γῆ Ναιδ κατέναντι Εδεμ **17** καὶ ἔγνω Καιν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τὸν Ενωχ καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν καὶ ἐπωνόμασεν τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ενωχ **18** ἐγενήθη δὲ τῷ Ενωχ Γαιδαδ καὶ Γαιδαδ ἐγέννησεν τὸν Μαιηλ καὶ Μαιηλ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαλα καὶ Μαθουσαλα ἐγέννησεν τὸν Λαμεχ **19** καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λαμεχ δύο γυναῖκας ὄνομα τῇ μιᾷ Αδα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελλα **20** καὶ ἔτεκεν Αδα τὸν Ιωβελ οὗτος ἦν ὁ πατὴρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων **21** καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ιουβαλ οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν **22** Σελλα δὲ ἔτεκεν καὶ αὐτὴ τὸν Θοβελ καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκεὺς χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἀδελφὴ δὲ Θοβελ Νοεμα **23** εἶπεν δὲ Λαμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναῖξιν Αδα καὶ Σελλα ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς γυναῖκες Λαμεχ ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοί καὶ νεανίσκον εἰς μῶλωπα ἐμοί **24** ὅτι ἐπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Καιν ἐκ δὲ Λαμεχ ἐβδομηκοντάκις ἐπτά **25** ἔγνω δὲ

Αδαμ Ευαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηθ λέγουσα ἐξανέστησεν γάρ μοι ὁ θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Αβελ ὃν ἀπέκτεινεν Καιν **26** καὶ τῷ Σηθ ἐγένετο υἱὸς ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ενως οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ

5 αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν Αδαμ κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν **2** ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτῶν Αδαμ ἡ ἡμέρα ἐποίησεν αὐτούς **3** ἔζησεν δὲ Αδαμ διακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηθ **4** ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Αδαμ μετὰ τὸ γεννηῖσθαι αὐτὸν τὸν Σηθ ἐπτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **5** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Αδαμ ἃς ἔζησεν ἑννακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν **6** ἔζησεν δὲ Σηθ διακόσια καὶ πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ενως **7** καὶ ἔζησεν Σηθ μετὰ τὸ γεννηῖσθαι αὐτὸν τὸν Ενως ἐπτακόσια καὶ ἐπτά ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **8** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σηθ ἑννακόσια καὶ δώδεκα ἔτη καὶ ἀπέθανεν **9** καὶ ἔζησεν Ενως ἑκατὸν ἑνενήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Καιναν **10** καὶ ἔζησεν Ενως μετὰ τὸ γεννηῖσθαι αὐτὸν τὸν Καιναν ἐπτακόσια καὶ δέκα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **11** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ενως ἑννακόσια καὶ πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν **12** καὶ ἔζησεν Καιναν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαλελεηλ **13** καὶ ἔζησεν Καιναν

μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεηλ ἑπτακόσια
καὶ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας **14** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Καιναν ἑννακόσια καὶ δέκα ἔτη καὶ ἀπέθανεν
15 καὶ ἔζησεν Μαλελεηλ ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα
πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ιαρεδ **16** καὶ ἔζησεν
Μαλελεηλ μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Ιαρεδ
ἑπτακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν
υἱοὺς καὶ θυγατέρας **17** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Μαλελεηλ ὀκτακόσια καὶ ἑνετήκοντα
πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν **18** καὶ ἔζησεν Ιαρεδ
ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν
Ενωχ **19** καὶ ἔζησεν Ιαρεδ μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν
τὸν Ενωχ ὀκτακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ
θυγατέρας **20** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ιαρεδ
ἑννακόσια καὶ ἐξήκοντα δύο ἔτη καὶ ἀπέθανεν **21**
καὶ ἔζησεν Ενωχ ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα πέντε ἔτη
καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαλα **22** εὐηρέστησεν
δὲ Ενωχ τῷ θεῷ μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν
Μαθουσαλα διακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς
καὶ θυγατέρας **23** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι
Ενωχ τριακόσια ἐξήκοντα πέντε ἔτη **24** καὶ
εὐηρέστησεν Ενωχ τῷ θεῷ καὶ οὐχ ἠύρισκετο
ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ θεός **25** καὶ ἔζησεν
Μαθουσαλα ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα ἑπτὰ ἔτη καὶ
ἐγέννησεν τὸν Λαμεχ **26** καὶ ἔζησεν Μαθουσαλα
μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Λαμεχ ὀκτακόσια
δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **27** καὶ
ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσαλα ὡς ἔζησεν
ἑννακόσια καὶ ἐξήκοντα ἑννέα ἔτη καὶ ἀπέθανεν
28 καὶ ἔζησεν Λαμεχ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὀκτῶ ἔτη
καὶ ἐγέννησεν υἱὸν **29** καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Νωε λέγων οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ

τῶν ἔργων ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν
ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς κατηράσατο κύριος
ὁ θεός **30** καὶ ἔζησεν Λαμεχ μετὰ τὸ γεννηῖσαι
αὐτὸν τὸν Νωε πεντακόσια καὶ ἐξήκοντα πέντε
ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **31** καὶ
ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λαμεχ ἑπτακόσια καὶ
πεντήκοντα τρία ἔτη καὶ ἀπέθανεν **32** καὶ ἦν
Νωε ἐτῶν πεντακοσίων καὶ ἐγέννησεν Νωε τρεῖς
υἱοὺς τὸν Σημ τὸν Χαμ τὸν Ιαφεθ

6 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι
πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θυγατέρες
ἐγενήθησαν αὐτοῖς **2** ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ
θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων ὅτι καλαί
εἰσιν ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν ὧν
ἐξελέξαντο **3** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεός οὐ μὴ
καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις
τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας
ἔσσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη **4**
οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις καὶ μετ' ἐκεῖνο ὡς ἂν εἰσπορεύοντο οἱ
υἱοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων
καὶ ἐγεννώσαν ἑαυτοῖς ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες
οἱ ἀπ' αἰῶνος οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί **5**
ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεός ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ
κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς τις
διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ
πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας **6** καὶ ἐνεθυμήθη ὁ
θεός ὅτι ἐποίησεν τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς
καὶ διενόηθη **7** καὶ εἶπεν ὁ θεός ἀπαλείψω τὸν
ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ ἐρπετῶν
ἕως τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ὅτι ἐθυμώθη ὅτι
ἐποίησα αὐτοῦς **8** Νωε δὲ εὗρεν χάριν ἐναντίον

κυρίου τοῦ θεοῦ **9** αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Νωε Νωε ἄνθρωπος δίκαιος τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ τῷ θεῷ εὐηρέστησεν Νωε **10** ἐγέννησεν δὲ Νωε τρεῖς υἱούς τὸν Σημ τὸν Χαμ τὸν Ιαφεθ **11** ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας **12** καὶ εἶδεν κύριος ὁ θεὸς τὴν γῆν καὶ ἦν κατεφθαρμένη ὅτι κατέφθειρεν πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς **13** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Νωε καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἔκει ἐναντίον μου ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταφθεῖρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν **14** ποίησον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων νοσσιὰς ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ **15** καὶ οὕτως ποιήσεις τὴν κιβωτὸν τριακοσίων πῆχεων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ καὶ πενήτηκοντα πῆχεων τὸ πλάτος καὶ τριάκοντα πῆχεων τὸ ὕψος αὐτῆς **16** ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτὸν καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων κατάγια διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτήν **17** ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα ἐν ἣ ἔστιν πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὅσα ἐὰν ἦ ἐπὶ τῆς γῆς τελευτήσῃ **18** καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς σέ εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ **19** καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἔρπετῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων καὶ ἀπὸ πάσης σαρκὸς δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται **20** ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ

γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἔρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σέ τρέφεσθαι μετὰ σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ **21** σὺ δὲ λήμψη σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ἃ ἔδεσθε καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγεῖν **22** καὶ ἐποίησεν Νωε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς οὕτως ἐποίησεν

7 καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νωε εἴσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτὸν ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ **2** ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σέ ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ **3** καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **4** ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ ἐξαλείψω πᾶσαν τὴν ἐξανάστασιν ἣν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς **5** καὶ ἐποίησεν Νωε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός **6** Νωε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο ὕδατος ἐπὶ τῆς γῆς **7** εἰσηλθεν δὲ Νωε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ **8** καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς **9** δύο δύο εἰσηλθον πρὸς Νωε εἰς τὴν κιβωτὸν ἄρσεν καὶ θῆλυ καθὰ

ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός **10** καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς **11** ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νωε τοῦ δευτέρου μηνός ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεύχθησαν **12** καὶ ἐγένετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας **13** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσηλθεν Νωε Σημ Χαμ Ιαφεθ υἱοὶ Νωε καὶ ἡ γυνὴ Νωε καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν **14** καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ πᾶν πετεινὸν κατὰ γένος **15** εἰσηλθον πρὸς Νωε εἰς τὴν κιβωτόν δύο δύο ἀπὸ πάσης σαρκὸς ἐν ᾧ ἔστιν πνεῦμα ζωῆς **16** καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκὸς εἰσηλθεν καθὰ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ Νωε καὶ ἔκλεισεν κύριος ὁ θεὸς ἔξωθεν αὐτοῦ τὴν κιβωτόν **17** καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμός τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπληθύνθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπῆρεν τὴν κιβωτόν καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς **18** καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπέφερετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος **19** τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφοδρῶς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπεκάλυψεν πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ **20** δέκα πέντε πῆχεις ἐπάνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπεκάλυψεν πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά **21** καὶ ἀπέθανεν πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν θηρίων καὶ πᾶν ἔρπετόν

κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πᾶς ἄνθρωπος **22** καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς καὶ πᾶς ὃς ἦν ἐπὶ τῆς ξηραῖς ἀπέθανεν **23** καὶ ἐξήλειψεν πᾶν τὸ ἀνάστημα ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἔρπετῶν καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατελείφθη μόνος Νωε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ **24** καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα

8 καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ Νωε καὶ πάντων τῶν θηρίων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάντων τῶν πετεινῶν καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ καὶ ἐπήγαγεν ὁ θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐκόπασεν τὸ ὕδωρ **2** καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ **3** καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς ἐνεδίδου καὶ ἡλαττοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας **4** καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Αραρατ **5** τὸ δὲ ὕδωρ πορευόμενον ἡλαττοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός ἐν δὲ τῷ ἐνδεκάτῳ μηνὶ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός ὠφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων **6** καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἠνέωξεν Νωε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ ἣν ἐποίησεν **7** καὶ ἀπέστειλεν τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ καὶ ἐξελθὼν οὐχ ὑπέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς **8** καὶ ἀπέστειλεν τὴν περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν εἰ κεκόπακεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς **9** καὶ οὐχ εὐροῦσα ἢ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς

ὑπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ παντὶ προσώπῳ πάσης τῆς γῆς καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν **10** καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας πάλιν ἐξαπέστειλεν τὴν περιστερὰν ἐκ τῆς κιβωτοῦ **11** καὶ ἀνέστρεψεν πρὸς αὐτὸν ἢ περιστερὰ τὸ πρὸς ἐσπέραν καὶ εἶχεν φύλλον ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς καὶ ἔγνω Νωε ὅτι κεκόπακεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς **12** καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας πάλιν ἐξαπέστειλεν τὴν περιστερὰν καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι **13** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ καὶ ἐξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νωε τοῦ πρώτου μηνός μιᾶ τοῦ μηνός ἐξέλιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπεκάλυψεν Νωε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ ἣν ἐποίησεν καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπεν τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς **14** ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός ἐξηράνθη ἡ γῆ **15** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῷ Νωε λέγων **16** ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ **17** καὶ πάντα τὰ θηρία ὅσα ἐστὶν μετὰ σοῦ καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς **18** καὶ ἐξηλθεν Νωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **19** καὶ πάντα τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πᾶν πετεινὸν καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν ἐξήλθον ἐκ τῆς κιβωτοῦ **20** καὶ ὠκοδόμησεν Νωε θυσιαστήριον τῷ θεῷ καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν

τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαρπώσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **21** καὶ ὠσφράνθη κύριος ὁ θεὸς ὁσμὴν εὐωδίας καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς διανοηθεὶς οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ καταράσασθαι τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν καθὼς ἐποίησα **22** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς σπέρμα καὶ θερισμός ψυχῆς καὶ καῦμα θέρος καὶ ἔαρ ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουσιν

9 καὶ ηὐλόγησεν ὁ θεὸς τὸν Νωε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς **2** καὶ ὁ τρόμος ὑμῶν καὶ ὁ φόβος ἔσται ἐπὶ πᾶσιν τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης ὑπὸ χεῖρας ὑμῶν δέδωκα **3** καὶ πᾶν ἔρπετόν ὃ ἐστὶν ζῶν ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα **4** πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε **5** καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐκζητήσω ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτὸ καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου **6** ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται ὅτι ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον **7** ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ πληθύνεσθε ἐπ' αὐτῆς **8** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νωε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ λέγων **9** ἐγὼ ἰδοὺ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου

ὕμῖν καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς **10** καὶ πάση ψυχῇ τῇ ζώσῃ μεθ' ὑμῶν ἀπὸ ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ὅσα μεθ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξεληθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ **11** καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ οὐκ ἔσται ἔτι κατακλυσμὸς ὕδατος τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν **12** καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νωε τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνά μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἢ ἔστιν μεθ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίου **13** τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς **14** καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν ὀφθήσεται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ **15** καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου ἢ ἔστιν ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνά μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμόν ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα **16** καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνά μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί ἢ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς **17** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νωε τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης ἧς διεθέμην ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνά μέσον πάσης σαρκός ἢ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς **18** ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νωε οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ Σημ Χαμ Ιαφεθ Χαμ ἦν πατὴρ Χανααν **19** τρεῖς οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Νωε ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **20** καὶ ἦρξατο Νωε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα **21** καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη

καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **22** καὶ εἶδεν Χαμ ὁ πατὴρ Χανααν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλεν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω **23** καὶ λαβόντες Σημ καὶ Ιαφεθ τὸ ἱμάτιον ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανές καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον **24** ἐξένησεν δὲ Νωε ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος **25** καὶ εἶπεν ἐπικατάρατος Χανααν παῖς οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ **26** καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σημ καὶ ἔσται Χανααν παῖς αὐτοῦ **27** πλατύναι ὁ θεὸς τῷ Ιαφεθ καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σημ καὶ γεννηθήτω Χανααν παῖς αὐτῶν **28** ἔζησεν δὲ Νωε μετὰ τὸν κατακλυσμόν τριακόσια πεντήκοντα ἔτη **29** καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νωε ἐννακόσια πεντήκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν

10 αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νωε Σημ Χαμ Ιαφεθ καὶ ἐγενήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν **2** υἱοὶ Ιαφεθ Γαμερ καὶ Μαγωγ καὶ Μαδαὶ καὶ Ιωυαν καὶ Ελισα καὶ Θοβελ καὶ Μοσοχ καὶ Θιρας **3** καὶ υἱοὶ Γαμερ Ασχαναζ καὶ Ριφαθ καὶ Θοργαμα **4** καὶ υἱοὶ Ιωυαν Ελισα καὶ Θαρσις Κίτιοι Ῥόδιοι **5** ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν **6** υἱοὶ δὲ Χαμ Χους καὶ Μεσραιμ Φουδ καὶ Χανααν **7** υἱοὶ δὲ Χους Σαβα καὶ Ευιλα καὶ Σαβαθα καὶ Ρεγμα καὶ Σαβακαθα υἱοὶ δὲ Ρεγμα Σαβα καὶ Δαδαν **8** Χους δὲ ἐγέννησεν τὸν Νεβρωδ οὗτος ἦρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς

γῆς **9** οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ διὰ τοῦτο ἐρουῖσιν ὡς Νεβρωδ γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου **10** καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν καὶ Ορεχ καὶ Αρχαδ καὶ Χαλαννη ἐν τῇ γῇ Σεννααρ **11** ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐξῆλθεν Ασσουρ καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Νινευη καὶ τὴν Ροβωθ πόλιν καὶ τὴν Χαλαχ **12** καὶ τὴν Δασεμ ἀνά μέσον Νινευη καὶ ἀνά μέσον Χαλαχ αὕτη ἡ πόλις ἡ μεγάλη **13** καὶ Μεσραιμ ἐγέννησεν τοὺς Λουδιμ καὶ τοὺς Ενεμετιμ καὶ τοὺς Λαβιμ καὶ τοὺς Νεφθαλιμ **14** καὶ τοὺς Πατροσωνιμ καὶ τοὺς Χασλωνιμ ὅθεν ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν Φυλιστιμ καὶ τοὺς Καφθοριμ **15** Χανααν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον καὶ τὸν Χετταῖον **16** καὶ τὸν Ιεβουσαῖον καὶ τὸν Αμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον **17** καὶ τὸν Ευαῖον καὶ τὸν Αρουκαῖον καὶ τὸν Ασενναῖον **18** καὶ τὸν Ἀράδιον καὶ τὸν Σαμαραῖον καὶ τὸν Αμαθι καὶ μετὰ τοῦτο διεσπάρησαν αἱ φυλαὶ τῶν Χανααναίων **19** καὶ ἐγένοντο τὰ ὄρια τῶν Χανααναίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως ἐλθεῖν εἰς Γεραρα καὶ Γάζαν ἕως ἐλθεῖν Σοδομων καὶ Γομορρας Αδαμα καὶ Σεβωιμ ἕως Λασα **20** οὗτοι υἱοὶ Χαμ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλώσσας αὐτῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν **21** καὶ τῷ Σημ ἐγενήθη καὶ αὐτῷ πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Εβερ ἀδελφῷ Ιαφεθ τοῦ μείζονος **22** υἱοὶ Σημ Αιλαμ καὶ Ασσουρ καὶ Αρφαξαδ καὶ Λουδ καὶ Αραμ καὶ Καιναν **23** καὶ υἱοὶ Αραμ Ως καὶ Ουλ καὶ Γαθερ καὶ Μοσοχ **24** καὶ Αρφαξαδ ἐγέννησεν τὸν Καιναν καὶ Καιναν ἐγέννησεν τὸν Σαλα Σαλα δὲ ἐγέννησεν τὸν Εβερ **25** καὶ τῷ Εβερ ἐγενήθησαν δύο υἱοὶ ὄνομα τῷ ἐνὶ Φαλεκ ὅτι ἐν

ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διεμερίσθη ἡ γῆ καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ιεκταν **26** Ιεκταν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ελμωδαδ καὶ τὸν Σαλεφ καὶ Ασαρμωθ καὶ Ιαραχ **27** καὶ Οδορρα καὶ Αιζηλ καὶ Δεκλα **28** καὶ Αβιμεηλ καὶ Σαβευ **29** καὶ Ουφιρ καὶ Ευιλα καὶ Ιωβαβ πάντες οὗτοι υἱοὶ Ιεκταν **30** καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῶν ἀπὸ Μασση ἕως ἐλθεῖν εἰς Σωφηρα ὄρος ἀνατολῶν **31** οὗτοι υἱοὶ Σημ ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν κατὰ γλώσσας αὐτῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν **32** αὗται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νωε κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ τὰ ἔθνη αὐτῶν ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἔθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν

11 καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν καὶ φωνὴ μία πᾶσιν **2** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν εὐρον πεδῖον ἐν γῇ Σεννααρ καὶ κατῶκησαν ἐκεῖ **3** καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίνθους καὶ ὀπήσωμεν αὐτάς πυρὶ καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον καὶ ἄσφαλτος ἦν αὐτοῖς ὁ πηλός **4** καὶ εἶπαν δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον οὗ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς **5** καὶ κατέβη κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον ὃν ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων **6** καὶ εἶπεν κύριος ἰδοὺ γένος ἕν καὶ χεῖλος ἕν πάντων καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι καὶ νῦν οὐκ ἐκλείψει ἐξ αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν **7** δεῦτε καὶ καταβάντες συγχέωμεν ἐκεῖ αὐτῶν τὴν γλῶσσαν ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον **8** καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς

καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον **9** διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Σύγχυσις ὅτι ἐκεῖ συνέχεεν κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς **10** καὶ αὐταὶ αἱ γενέσεις Σημ Σημ υἱὸς ἑκατὸν ἐτῶν ὅτε ἐγέννησεν τὸν Αρφαξαδ δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσμόν **11** καὶ ἔζησεν Σημ μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Αρφαξαδ πεντακόσια ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **12** καὶ ἔζησεν Αρφαξαδ ἑκατὸν τριάκοντα πέντε ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Καιναν **13** καὶ ἔζησεν Αρφαξαδ μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Καιναν ἔτη τετρακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔζησεν Καιναν ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Σαλα καὶ ἔζησεν Καιναν μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Σαλα ἔτη τριακόσια τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **14** καὶ ἔζησεν Σαλα ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Εβερ **15** καὶ ἔζησεν Σαλα μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Εβερ τριακόσια τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **16** καὶ ἔζησεν Εβερ ἑκατὸν τριάκοντα τέσσαρα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Φαλεκ **17** καὶ ἔζησεν Εβερ μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Φαλεκ ἔτη τριακόσια ἐβδομήκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **18** καὶ ἔζησεν Φαλεκ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ραγαυ **19** καὶ ἔζησεν Φαλεκ μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Ραγαυ διακόσια ἐννέα ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **20** καὶ ἔζησεν Ραγαυ ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Σερουχ **21** καὶ ἔζησεν Ραγαυ

μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Σερουχ διακόσια ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **22** καὶ ἔζησεν Σερουχ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Ναχωρ **23** καὶ ἔζησεν Σερουχ μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Ναχωρ ἔτη διακόσια καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **24** καὶ ἔζησεν Ναχωρ ἔτη ἐβδομήκοντα ἐννέα καὶ ἐγέννησεν τὸν Θαρα **25** καὶ ἔζησεν Ναχωρ μετὰ τὸ γεννηῖσαι αὐτὸν τὸν Θαρα ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ἐννέα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ ἀπέθανεν **26** καὶ ἔζησεν Θαρα ἐβδομήκοντα ἔτη καὶ ἐγέννησεν τὸν Αβραμ καὶ τὸν Ναχωρ καὶ τὸν Αρραν **27** αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Θαρα Θαρα ἐγέννησεν τὸν Αβραμ καὶ τὸν Ναχωρ καὶ τὸν Αρραν καὶ Αρραν ἐγέννησεν τὸν Λωτ **28** καὶ ἀπέθανεν Αρραν ἐνώπιον Θαρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἣ ἐγενήθη ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων **29** καὶ ἔλαβον Αβραμ καὶ Ναχωρ ἑαυτοῖς γυναῖκας ὄνομα τῇ γυναικὶ Αβραμ Σαρα καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχωρ Μελχα θυγάτηρ Αρραν πατὴρ Μελχα καὶ πατὴρ Ιεσχα **30** καὶ ἦν Σαρα στεῖρα καὶ οὐκ ἔτεκνοποιεῖ **31** καὶ ἔλαβεν Θαρα τὸν Αβραμ υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Λωτ υἱὸν Αρραν υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν Σαραν τὴν νύμφην αὐτοῦ γυναῖκα Αβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων πορευθῆναι εἰς τὴν γῆν Χανααν καὶ ἦλθεν ἕως Χαρραν καὶ κατώκησεν ἐκεῖ **32** καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι Θαρα ἐν Χαρραν διακόσια πέντε ἔτη καὶ ἀπέθανεν Θαρα ἐν Χαρραν

12 καὶ εἶπεν κύριος τῷ Αβραμ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου εἰς τὴν γῆν ἣν ἄν σοι

δείξω 2 και ποιήσω σε εις ἔθνος μέγα και
εὐλογήσω σε και μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου και ἔση
εὐλογητός 3 και εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς
σε και τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι και
ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς 4 και ἐπορεύθη Αβραμ καθάπερ ἐλάλησεν
αὐτῷ κύριος και ὥχεται μετ' αὐτοῦ Λωτ Αβραμ
δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ
Χαρραν 5 και ἔλαβεν Αβραμ τὴν Σαραν γυναῖκα
αὐτοῦ και τὸν Λωτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
και πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ὅσα ἐκτήσαντο
και πᾶσαν ψυχὴν ἣν ἐκτήσαντο ἐν Χαρραν
και ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χανααν και
ἦλθον εἰς γῆν Χανααν 6 και διώδυσεν Αβραμ
τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου
Συχεμ ἐπὶ τὴν δρυὴν τὴν ὑψηλὴν οἱ δὲ Χανααναῖοι
τότε κατώκουν τὴν γῆν 7 και ὤφθη κύριος τῷ
Αβραμ και εἶπεν αὐτῷ τῷ σπέρματί σου δώσω
τὴν γῆν ταύτην και ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Αβραμ
θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ ὀφθέντι αὐτῷ 8 και
ἀπέστη ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος κατ' ἀνατολὰς Βαιθηλ
και ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ Βαιθηλ
κατὰ θάλασσαν και Αγγαι κατ' ἀνατολὰς και
ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ και
ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου 9 και ἀπῆρεν
Αβραμ και πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ
ἐρήμῳ 10 και ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς και
κατέβη Αβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ ὅτι
ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς 11 ἐγένετο δὲ
ἡνίκα ἠγγισεν Αβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον
εἶπεν Αβραμ Σαρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ γινώσκω
ἐγὼ ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ 12 ἔσται οὖν ὡς ἂν
ἴδωσίν σε οἱ Αἰγύπτιοι ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ

αὕτη και ἀποκτενοῦσίν με σε δὲ περιποιήσονται
13 εἶπὸν οὖν ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰμι ὅπως ἂν εὖ
μοι γένηται διὰ σέ και ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἕνεκεν
σοῦ 14 ἐγένετο δὲ ἡνίκα εἰσῆλθεν Αβραμ εἰς
Αἴγυπτον ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα ὅτι
καλὴ ἦν σφόδρα 15 και εἶδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες
Φαραω και ἐπήνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραω και
εἰσήγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραω 16 και
τῷ Αβραμ εὖ ἐχρήσαντο διὰ αὐτὴν και ἐγένοντο
αὐτῷ πρόβατα και μόσχοι και ὄνοι παῖδες και
παιδίσκαι ἡμίονοι και κάμηλοι 17 και ἤτασεν ὁ
θεὸς τὸν Φαραω ἐτασμοῖς μεγάλοις και πονηροῖς
και τὸν οἶκον αὐτοῦ περὶ Σαρας τῆς γυναικὸς
Αβραμ 18 καλέσας δὲ Φαραω τὸν Αβραμ εἶπεν
τί τοῦτο ἐποίησάς μοι ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι
ὅτι γυνὴ σου ἐστίν 19 ἴνα τί εἶπας ὅτι ἀδελφὴ
μού ἐστίν και ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα
και νῦν ἴδου ἡ γυνὴ σου ἐναντίον σου λαβῶν
ἀπότρεχε 20 και ἐνετείλατο Φαραω ἀνδράσιν περὶ
Αβραμ συμπροπέμψαι αὐτὸν και τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ και πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ και Λωτ μετ'
αὐτοῦ

13 ἀνέβη δὲ Αβραμ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς και ἡ
γυνὴ αὐτοῦ και πάντα τὰ αὐτοῦ και Λωτ μετ'
αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον 2 Αβραμ δὲ ἦν πλούσιος
σφόδρα κτήνεσιν και ἀργυρίῳ και χρυσίῳ 3 και
ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἔρημον ἕως Βαιθηλ
ἕως τοῦ τόπου οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον
ἀνὰ μέσον Βαιθηλ και ἀνὰ μέσον Αγγαι 4 εἰς τὸν
τόπον τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν
ἀρχὴν και ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Αβραμ τὸ ὄνομα
κυρίου 5 και Λωτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Αβραμ
ἦν πρόβατα και βόες και σκηναὶ 6 και οὐκ ἐχώρει

αυτοὺς ἢ γῆ κατοικεῖν ἅμα ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλά καὶ οὐκ ἐδύναντο κατοικεῖν ἅμα 7 καὶ ἐγένετο μάχη ἀνά μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Αβραμ καὶ ἀνά μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λωτ οἱ δὲ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι τότε κατώκουν τὴν γῆν 8 εἶπεν δὲ Αβραμ τῷ Λωτ μὴ ἔστω μάχη ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνά μέσον τῶν ποιμένων μου καὶ ἀνά μέσον τῶν ποιμένων σου ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ ἡμεῖς ἐσμεν 9 οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἐστὶν διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ εἰ σὺ εἰς ἀριστερά ἐγὼ εἰς δεξιὰ εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιὰ ἐγὼ εἰς ἀριστερά 10 καὶ ἐπάρας Λωτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἶδεν πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέψαι τὸν θεὸν Σοδομα καὶ Γομορρα ὡς ὁ παράδεισος τοῦ θεοῦ καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζογορα 11 καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Λωτ πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἀπῆρεν Λωτ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 12 Αβραμ δὲ κατώκησεν ἐν γῆ Χανααν Λωτ δὲ κατώκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδομοῖς 13 οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδομοῖς πονηροὶ καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ θεοῦ σφόδρα 14 ὁ δὲ θεὸς εἶπεν τῷ Αβραμ μετὰ τὸ διαχωρίσθη τὸν Λωτ ἀπ' αὐτοῦ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἰδὲ ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ νῦν σὺ εἶ πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν 15 ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν ἦν σὺ ὀρᾶς σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος 16 καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς εἰ δύναται τις ἐξαριθμηῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται

17 ἀναστὰς διόδευσον τὴν γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος ὅτι σοὶ δώσω αὐτήν 18 καὶ ἀποσκηνώσας Αβραμ ἐλθὼν κατώκησεν παρὰ τὴν δρῦν τὴν Μαμβρη ἢ ἦν ἐν Χεβρων καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ

14 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Αμαρφαλ βασιλέως Σεννααρ Αριωχ βασιλεὺς Ελλασαρ καὶ Χοδολλογομορ βασιλεὺς Αιλαμ καὶ Θαργαλ βασιλεὺς ἐθνῶν 2 ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλα βασιλέως Σοδομων καὶ μετὰ Βαρσα βασιλέως Γομορρας καὶ Σεννααρ βασιλέως Αδαμα καὶ Συμοβορ βασιλέως Σεβωιμ καὶ βασιλέως Βαλακ αὕτη ἐστὶν Σηγwor 3 πάντες οὗτοι συνεφώνησαν ἐπὶ τὴν φάραγγα τὴν ἄλυκὴν αὕτη ἢ θάλασσα τῶν ἁλῶν 4 δώδεκα ἔτη ἐδούλευον τῷ Χοδολλογομορ τῷ δὲ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει ἀπέστησαν 5 ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει ἦλθεν Χοδολλογομορ καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ασταρωθ Καρναιν καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ ἅμα αὐτοῖς καὶ τοὺς Ομμαίους τοὺς ἐν Σαυη τῇ πόλει 6 καὶ τοὺς Χορραίους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν Σηηρ ἕως τῆς τερεμίνθου τῆς Φαραν ἢ ἐστὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ 7 καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως αὕτη ἐστὶν Καδης καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄρχοντας Αμαληκ καὶ τοὺς Αμορραίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ασασανθαμαρ 8 ἐξῆλθεν δὲ βασιλεὺς Σοδομων καὶ βασιλεὺς Γομορρας καὶ βασιλεὺς Αδαμα καὶ βασιλεὺς Σεβωιμ καὶ βασιλεὺς Βαλακ αὕτη ἐστὶν Σηγwor καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἄλυκῇ 9 πρὸς Χοδολλογομορ βασιλέα Αιλαμ καὶ Θαργαλ βασιλέα ἐθνῶν καὶ Αμαρφαλ βασιλέα Σεννααρ καὶ Αριωχ βασιλέα Ελλασαρ

οί τέσσαρες βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε **10** ἢ δὲ κοιλὰς ἢ ἀλυκὴ φρέατα φρέατα ἀσφάλτου ἔφυγεν δὲ βασιλεὺς Σοδομων καὶ βασιλεὺς Γομορρας καὶ ἐνέπεσαν ἐκεῖ οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὀρεινὴν ἔφυγον **11** ἔλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν Σοδομων καὶ Γομορρας καὶ πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν καὶ ἀπῆλθον **12** ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Λωτ υἷὸν τοῦ ἀδελφοῦ Αβραμ καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ καὶ ἀπώχοντο ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Σοδομοῖς **13** παραγενόμενος δὲ τῶν ἀνασωθέντων τις ἀπήγγειλεν Αβραμ τῷ περάτῃ αὐτὸς δὲ κατώκει πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρη ὁ Αμορις τοῦ ἀδελφοῦ Εσχωλ καὶ ἀδελφοῦ Αυναν οἱ ἦσαν συνωμόται τοῦ Αβραμ **14** ἀκούσας δὲ Αβραμ ὅτι ἠχηαλώτεται Λωτ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἠρίθμησεν τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δαν **15** καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ ἐδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χωβα ἢ ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ **16** καὶ ἀπέστρεψεν πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδομων καὶ Λωτ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀπέστρεψεν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν **17** ἐξῆλθεν δὲ βασιλεὺς Σοδομων εἰς συνάντησιν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα τὴν Σαυη τοῦτο ἦν τὸ πεδῖον βασιλέως **18** καὶ Μελχισεδεκ βασιλεὺς Σαλημ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου **19** καὶ ἠυλόγησεν τὸν Αβραμ καὶ εἶπεν εὐλογημένος Αβραμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **20**

καὶ εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος ὃς παρέδωκεν τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποχειρίους σοι καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δεκάτην ἀπὸ πάντων **21** εἶπεν δὲ βασιλεὺς Σοδομων πρὸς Αβραμ δός μοι τοὺς ἄνδρας τὴν δὲ ἵππον λαβὲ σεαυτῷ **22** εἶπεν δὲ Αβραμ πρὸς βασιλέα Σοδομων ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον ὃς ἔκτισεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **23** εἰ ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφαιρωτῆρος ὑποδήματος λήμψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν ἵνα μὴ εἴπῃς ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Αβραμ **24** πλήν ὧν ἔφαγον οἱ νεανίσκοι καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμοῦ Εσχωλ Αυναν Μαμβρη οὗτοι λήμψονται μερίδα

15 μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς Αβραμ ἐν ὀράματι λέγων μὴ φοβοῦ Αβραμ ἐγὼ ὑπερασπίζω σου ὁ μισθός σου πολὺς ἔσται σφόδρα **2** λέγει δὲ Αβραμ δέσποτα τί μοι δώσεις ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτεκνος ὁ δὲ υἷὸς Μασεκ τῆς οἰκογενοῦς μου οὗτος Δαμασκὸς Ελιεζερ **3** καὶ εἶπεν Αβραμ ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα ὁ δὲ οἰκογενής μου κληρονομήσει με **4** καὶ εὐθὺς φωνὴ κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων οὐ κληρονομήσει σε οὗτος ἀλλ' ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ οὗτος κληρονομήσει σε **5** ἐξήγαγεν δὲ αὐτὸν ἔξω καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάβλεψον διὴ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς καὶ εἶπεν οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου **6** καὶ ἐπίστευσεν Αβραμ τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην **7** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ἐγὼ ὁ θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ χώρας Χαλδαίων ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομήσαι **8** εἶπεν δὲ δέσποτα κύριε κατὰ τί γνώσομαι ὅτι

κληρονομίῳ αὐτήν **9** εἶπεν δὲ αὐτῷ λαβέ μοι δάμαλιν τριετίζουσας καὶ αἶγα τριετίζουσας καὶ κριὸν τριετίζοντα καὶ τρυγὸνα καὶ περιστερὰν **10** ἔλαβεν δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις τὰ δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλεν **11** κατέβη δὲ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα τὰ διχοτομήματα αὐτῶν καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Αβραμ **12** περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς ἔκστασις ἐπέπεσεν τῷ Αβραμ καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ **13** καὶ ἐρρέθη πρὸς Αβραμ γινώσκων γνώση ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ οὐκ ἰδίᾳ καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη **14** τὸ δὲ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσωσιν κρινῶ ἐγὼ μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς **15** σὺ δὲ ἀπελεύση πρὸς τοὺς πατέρας σου μετ' εἰρήνης ταφείς ἐν γήρει καλῷ **16** τετάρτη δὲ γενεὰ ἀποστραφήσονται ὧδε οὐπω γὰρ ἀναπεπλήρωνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Αμορραίων ἕως τοῦ νῦν **17** ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ὁ ἡλῖος πρὸς δυσμαῖς φλόξ ἐγένετο καὶ ἰδοὺ κλίβανος καπνιζόμενος καὶ λαμπάδες πυρός αἱ διήλθον ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων **18** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο κύριος τῷ Αβραμ διαθήκην λέγων τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου **19** τοὺς Καιναίους καὶ τοὺς Κενεζαίους καὶ τοὺς Κεδμωναίους **20** καὶ τοὺς Χετταίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς Ραφαῖν **21** καὶ τοὺς Αμορραίους καὶ τοὺς Χανααναίους καὶ τοὺς Ευαίους καὶ τοὺς Γεργεσαίους καὶ τοὺς Ιεβουσαίους

16 Σαρα δὲ ἡ γυνὴ Αβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ ἦν δὲ αὐτῇ παιδίσκη Αἰγυπτία ἧ ὄνομα Αγαρ **2** εἶπεν δὲ Σαρα πρὸς Αβραμ ἰδοὺ συνέκλεισέν με κύριος τοῦ μὴ τίκτειν εἰσελθε οὖν πρὸς τὴν παιδίσκην μου ἵνα τεκνοποιήσης ἐξ αὐτῆς ὑπήκουσεν δὲ Αβραμ τῆς φωνῆς Σαρᾶς **3** καὶ λαβοῦσα Σαρα ἡ γυνὴ Αβραμ Αγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἑαυτῆς παιδίσκην μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οἰκῆσαι Αβραμ ἐν γῆ Χανααν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Αβραμ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα **4** καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Αγαρ καὶ συνέλαβεν καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει καὶ ἠτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς **5** εἶπεν δὲ Σαρα πρὸς Αβραμ ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ ἐγὼ δέδωκα τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου ἰδοῦσα δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει ἠτιμάσθη ἐναντίον αὐτῆς κρῖναι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ **6** εἶπεν δὲ Αβραμ πρὸς Σاران ἰδοὺ ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς χερσίν σου χρῶ αὐτῇ ὡς ἂν σοι ἀρεστὸν ἦ καὶ ἐκάκωσεν αὐτὴν Σαρα καὶ ἀπέδρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς **7** εὔρεν δὲ αὐτὴν ἄγγελος κυρίου ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν τῇ ὁδῷ Σουρ **8** καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου Αγαρ παιδίσκη Σαρᾶς πόθεν ἔρχῃ καὶ ποῦ πορεύῃ καὶ εἶπεν ἀπὸ προσώπου Σαρᾶς τῆς κυρίας μου ἐγὼ ἀποδιδράσκω **9** εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου ἀποστράφητι πρὸς τὴν κυρίαν σου καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς **10** καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου καὶ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους **11** καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ισμαῆλ ὅτι ἐπήκουσεν κύριος τῇ ταπεινώσει σου **12** οὗτος ἔσται ἄγροικος

ἄνθρωπος αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντας καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει **13** καὶ ἐκάλεσεν Ἀγαρ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτήν σὺ ὁ θεὸς ὁ ἐπιδῶν με ὅτι εἶπεν καὶ γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὀφθέντα μοι **14** ἔνεκεν τούτου ἐκάλεσεν τὸ φρέαρ Φρέαρ οὐ ἐνώπιον εἶδον ἰδοὺ ἀνὰ μέσον Καδης καὶ ἀνὰ μέσον Βαραδ **15** καὶ ἔτεκεν Ἀγαρ τῷ Ἀβραμ υἰὸν καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγαρ Ἰσμαηλ **16** Ἀβραμ δὲ ἦν ὀγδοήκοντα ἕξ ἐτῶν ἠνίκα ἔτεκεν Ἀγαρ τὸν Ἰσμαηλ τῷ Ἀβραμ

17 ἐγένετο δὲ Ἀβραμ ἐτῶν ἐνενηκόντα ἐννέα καὶ ὥφθη κύριος τῷ Ἀβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς σου εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ καὶ γίνου ἄμεμπτος **2** καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα **3** καὶ ἔπεσεν Ἀβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεὸς λέγων **4** καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ καὶ ἔση πατήρ πλήθους ἐθνῶν **5** καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβρααμ ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε **6** καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται **7** καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς γενεὰς αὐτῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον εἰναί σου θεὸς καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ **8** καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ τὴν γῆν ἣν παροικεῖς πᾶσαν τὴν γῆν Χανααν εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός **9** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Ἀβρααμ σὺ δὲ τὴν διαθήκην

μου διατηρήσεις σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν **10** καὶ αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διατηρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἄρσενικόν **11** καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν καὶ ἔσται ἐν σημείῳ διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν **12** καὶ παιδίον ὀκτῶ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἄρσενικόν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ὁ οἰκογενῆς τῆς οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματός σου **13** περιτομῆ περιτμηθήσεται ὁ οἰκογενῆς τῆς οἰκίας σου καὶ ὁ ἀργυρώνητος καὶ ἔσται ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον **14** καὶ ἀπερίτμητος ἄρσεν ὃς οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν **15** εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἀβρααμ Σαρα ἡ γυνὴ σου οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σαρα ἀλλὰ Σαρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς **16** εὐλογήσω δὲ αὐτήν καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον καὶ εὐλογήσω αὐτόν καὶ ἔσται εἰς ἔθνη καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται **17** καὶ ἔπεσεν Ἀβρααμ ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐγέλασεν καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ λέγων εἰ τῷ ἑκατονταετεί γενήσεται καὶ εἰ Σαρρα ἐνενηκόντα ἐτῶν οὕσα τέξεται **18** εἶπεν δὲ Ἀβρααμ πρὸς τὸν θεόν Ἰσμαηλ οὗτος ζήτω ἐναντίον σου **19** εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἀβρααμ ναὶ ἰδοὺ Σαρρα ἡ γυνὴ σου τέξεται σοι υἰὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαακ καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτόν εἰς διαθήκην αἰώνιον

καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν 20 περὶ δὲ
Ισμαηλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου ἰδοὺ εὐλόγησα αὐτόν
καὶ αὐξάνῳ αὐτόν καὶ πληθυνῶ αὐτόν σφόδρα
δώδεκα ἔθνη γεννήσει καὶ δώσω αὐτόν εἰς ἔθνος
μέγα 21 τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ισαακ
ὃν τέξεται σοι Σαρρα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ ἐτέρῳ 22 συνετέλεσεν δὲ
λαλῶν πρὸς αὐτόν καὶ ἀνέβη ὁ θεὸς ἀπὸ Αβρααμ
23 καὶ ἔλαβεν Αβρααμ Ισμαηλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ πάντας
τοὺς ἀργυρωνήτους καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν
τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Αβρααμ καὶ περιέτεμεν τὰς
ἀκροβυστίας αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεός 24 Αβρααμ
δὲ ἦν ἐνενήκοντα ἐννέα ἐτῶν ἡνίκα περιέτεμεν
τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ 25 Ισμαηλ
δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐτῶν δέκα τριῶν ἦν ἡνίκα
περιετιμήθη τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ
26 ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης περιετιμήθη
Αβρααμ καὶ Ισμαηλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 27 καὶ πάντες
οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς καὶ
οἱ ἀργυρώνητοι ἐξ ἄλλογενῶν ἔθνῶν περιέτεμεν
αὐτούς

18 ὤφθη δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῆ δρυὶ τῆ
Μαμβρη καθημένου αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς
σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας 2 ἀναβλέψας δὲ τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες
εἰστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἰδὼν προσέδραμεν
εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς
αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν 3 καὶ
εἶπεν κύριε εἰ ἄρα εὔρον χάριν ἐναντίον σου μὴ
παρέλθῃς τὸν παῖδά σου 4 λημφθῆτω δὴ ὕδωρ
καὶ νιψάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν καὶ καταψύξατε

ὑπὸ τὸ δένδρον 5 καὶ λήμψομαι ἄρτον καὶ
φάγεσθε καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν
ὁδὸν ὑμῶν οὐ εἴνεκεν ἐξεκλίνετε πρὸς τὸν παῖδα
ὑμῶν καὶ εἶπαν οὕτως ποίησον καθὼς εἶρηκας
6 καὶ ἔσπευσεν Αβρααμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς
Σαρραν καὶ εἶπεν αὐτῇ σπεῦσον καὶ φύρασον
τρία μέτρα σειμιδάλεως καὶ ποίησον ἐγκρυφίας
7 καὶ εἰς τὰς βόας ἔδραμεν Αβρααμ καὶ ἔλαβεν
μοσχάριον ἀπαλὸν καὶ καλὸν καὶ ἔδωκεν τῷ
παιδί καὶ ἐτάχυνεν τοῦ ποιῆσαι αὐτό 8 ἔλαβεν δὲ
βούτυρον καὶ γάλα καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησεν
καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς καὶ ἐφάγοσαν αὐτοὺς δὲ
παρειστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον 9 εἶπεν
δὲ πρὸς αὐτόν ποῦ Σαρρα ἡ γυνὴ σου ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ 10 εἶπεν δὲ
ἐπαναστρέφων ἦξω πρὸς σὲ κατὰ τὸν καιρὸν
τοῦτον εἰς ὥρας καὶ ἔξει υἱὸν Σαρρα ἡ γυνὴ
σου Σαρρα δὲ ἤκουσεν πρὸς τῆ θύρα τῆς σκηνῆς
οὕσα ὀπισθεν αὐτοῦ 11 Αβρααμ δὲ καὶ Σαρρα
πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν ἐξέλιπεν δὲ
Σαρρα γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα 12 ἐγέλασεν δὲ
Σαρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα οὐπω μὲν μοι γέγονεν
ἕως τοῦ νῦν ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος 13 καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς Αβρααμ τί ὅτι ἐγέλασεν Σαρρα
ἐν ἑαυτῇ λέγουσα ἄρά γε ἀληθῶς τέξομαι ἐγὼ
δὲ γεγήρακα 14 μὴ ἀδυνατεῖ παρά τῷ θεῷ ῥῆμα
εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς
ὥρας καὶ ἔσται τῇ Σαρρα υἱός 15 ἠρνήσατο δὲ
Σαρρα λέγουσα οὐκ ἐγέλασα ἐφοβήθη γάρ καὶ
εἶπεν οὐχὶ ἀλλὰ ἐγέλασας 16 ἐξαναστάντες δὲ
ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον
Σοδομων καὶ Γομορρας Αβρααμ δὲ συνεπορεύετο
μετ' αὐτῶν συμπροπέμων αὐτούς 17 ὁ δὲ κύριος

εἶπεν μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Αβρααμ τοῦ παιδός μου ἃ ἐγὼ ποιῶ **18** Αβρααμ δὲ γινόμενος ἔσται εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς **19** ἦδριν γὰρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν καὶ φυλάξουσιν τὰς ὁδοὺς κυρίου ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν ὅπως ἂν ἐπαγάγη κύριος ἐπὶ Αβρααμ πάντα ὅσα ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν **20** εἶπεν δὲ κύριος κραυγὴ Σοδομων καὶ Γομορρας πεπλήθυνται καὶ αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα **21** καταβάς οὖν ὄψομαι εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς με συντελοῦνται εἰ δὲ μὴ ἴνα γινῶ **22** καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες ἦλθον εἰς Σοδομα Αβρααμ δὲ ἦν ἐστηκὼς ἐναντίον κυρίου **23** καὶ ἐγγίσας Αβρααμ εἶπεν μὴ συναπολέσης δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής **24** ἐὰν ὧσιν πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει ἀπολεῖς αὐτούς οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἕνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων ἐὰν ὧσιν ἐν αὐτῇ **25** μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής μηδαμῶς ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν οὐ ποιήσεις κρίσιν **26** εἶπεν δὲ κύριος ἐὰν εὗρω ἐν Σοδομοῖς πεντήκοντα δικαίους ἐν τῇ πόλει ἀφήσω πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς **27** καὶ ἀποκριθεὶς Αβρααμ εἶπεν νῦν ἠρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἐγὼ δὲ εἰμι γῆ καὶ σποδός **28** ἐὰν δὲ ἐλαττωνθῶσιν οἱ πεντήκοντα δίκαιοι πέντε ἀπολεῖς ἕνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὗρω ἐκεῖ τεσσαράκοντα πέντε **29** καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν

ἐὰν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα **30** καὶ εἶπεν μὴ τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἐὰν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἐὰν εὗρω ἐκεῖ τριάκοντα **31** καὶ εἶπεν ἐπειδὴ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν κύριον ἐὰν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν εἴκοσι **32** καὶ εἶπεν μὴ τι κύριε ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ ἐὰν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα καὶ εἶπεν οὐ μὴ ἀπολέσω ἕνεκεν τῶν δέκα **33** ἀπῆλθεν δὲ κύριος ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Αβρααμ καὶ Αβρααμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

19 ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σοδομα ἐσπέρας Λωτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλην Σοδομων ἰδὼν δὲ Λωτ ἐξάνεστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησεν τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν **2** καὶ εἶπεν ἰδοὺ κύριοι ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδός ὑμῶν καὶ καταλύσατε καὶ νίψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν καὶ ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν εἶπαν δέ οὐχὶ ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν **3** καὶ κατεβιάζετο αὐτούς καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον καὶ ἀζύμους ἔπεψεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον **4** πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι καὶ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ Σοδομίται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου ἅπας ὁ λαὸς ἅμα **5** καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Λωτ καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ εἰσελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα ἐξάγαγε αὐτούς πρὸς ἡμᾶς ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς **6** ἐξῆλθεν δὲ Λωτ πρὸς αὐτούς πρὸς τὸ πρόθυρον τὴν δὲ θύραν προσέφεξεν ὀπίσω αὐτοῦ **7** εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς

μηδαμῶς ἀδελφοί μὴ πονηρεύσηθε 8 εἰσὶν δέ μοι δύο θυγατέρες αἱ οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα ἐξάξω αὐτάς πρὸς ὑμᾶς καὶ χρήσασθε αὐταῖς καθὰ ἂν ἀρέσκη ὑμῖν μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τούτους μὴ ποιήσητε μηδὲν ἄδικον οὐ εἵνεκεν εἰσηλθόν ὑπὸ τὴν σκέπη τῶν δοκῶν μου 9 εἶπαν δὲ ἀπόστα ἐκεῖ εἰς ἡλθες παροικεῖν μὴ καὶ κρίσιν κρίνειν νῦν οὐδὲν σὲ κακώσομεν μάλλον ἢ ἐκείνους καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Λωτ σφόδρα καὶ ἠγγισαν συντριῖψαι τὴν θύραν 10 ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας εἰσεσπάσαντο τὸν Λωτ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὸν οἶκον καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν 11 τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἀορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ παρελύθησαν ζητοῦντες τὴν θύραν 12 εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς Λωτ ἔστιν τίς σοι ὧδε γαμβροὶ ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες ἢ εἰ τίς σοι ἄλλος ἔστιν ἐν τῇ πόλει ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου 13 ὅτι ἀπόλλυμεν ἡμεῖς τὸν τόπον τοῦτον ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐναντίον κυρίου καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς κύριος ἐκτριῖψαι αὐτήν 14 ἐξῆλθεν δὲ Λωτ καὶ ἐλάλησεν πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότες τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ τόπου τούτου ὅτι ἐκτρίβει κύριος τὴν πόλιν ἔδοξεν δὲ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ 15 ἡνίκα δὲ ὄρθρος ἐγένετο ἐπεσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λωτ λέγοντες ἀναστὰς λαβὲ τὴν γυναῖκά σου καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου ἃς ἔχεις καὶ ἔξελθε ἵνα μὴ συναπόλη ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως 16 καὶ ἐταράχθησαν καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν χειρῶν

τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ φείσασθαι κύριον αὐτοῦ 17 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξήγαγον αὐτοὺς ἕξω καὶ εἶπαν σῶζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν μὴ περιβλέψῃς εἰς τὰ ὀπίσω μηδὲ στής ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ εἰς τὸ ὄρος σῶζου μήποτε συμπαραλημφθῆς 18 εἶπεν δὲ Λωτ πρὸς αὐτοὺς δέομαι κύριε 19 ἐπειδὴ εὗρεν ὁ παῖς σου ἕλεος ἐναντίον σου καὶ ἐμεγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου ὃ ποιεῖς ἐπ' ἐμέ τοῦ ζῆν τὴν ψυχὴν μου ἐγὼ δὲ οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος μὴ καταλάβῃ με τὰ κακὰ καὶ ἀποθάνω 20 ἰδοὺ ἡ πόλις αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ ἢ ἐστὶν μικρά ἐκεῖ σωθήσομαι οὐ μικρά ἐστὶν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου 21 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ τοῦ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν περὶ ἧς ἐλάλησας 22 σπεῦσον οὐδὲν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ οὐ γὰρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα ἕως τοῦ σε εἰσελθεῖν ἐκεῖ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης Σηγωρ 23 ὁ ἥλιος ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ Λωτ εἰσηλθεν εἰς Σηγωρ 24 καὶ κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σοδομα καὶ Γομορρα θεῖον καὶ πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 25 καὶ κατέστρεψεν τὰς πόλεις ταύτας καὶ πᾶσαν τὴν περίοικον καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ πάντα τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς 26 καὶ ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐγένετο στήλη ἄλός 27 ὥρθρισεν δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρωὶ εἰς τὸν τόπον οὗ εἰστήκει ἐναντίον κυρίου 28 καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδομων καὶ Γομορρας καὶ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς τῆς περιχώρου καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ἀνέβαινεν φλόξ τῆς γῆς ὥσει ἀτμὶς καμίνου 29 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτριῖψαι κύριον πάσας

τὰς πόλεις τῆς περιοίκου ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ
Αβρααμ καὶ ἐξαπέστειλεν τὸν Λωτ ἐκ μέσου τῆς
καταστροφῆς ἐν τῷ καταστρέψαι κύριον τὰς
πόλεις ἐν αἷς κατώκει ἐν αὐταῖς Λωτ **30** ἀνέβη
δὲ Λωτ ἐκ Σηγωρ καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει καὶ αἱ
δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐφοβήθη γὰρ
κατοικῆσαι ἐν Σηγωρ καὶ ὤκνησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ
αὐτὸς καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ
31 εἶπεν δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν ὁ
πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ἐπὶ
τῆς γῆς ὃς εἰσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ὡς καθήκει
πάσῃ τῇ γῇ **32** δεῦρο καὶ ποτίσωμεν τὸν πατέρα
ἡμῶν οἶνον καὶ κοιμηθῶμεν μετ' αὐτοῦ καὶ
ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα **33**
ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ
ταύτῃ καὶ εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη
μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ
οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι
34 ἐγένετο δὲ τῇ ἐπαύριον καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα
πρὸς τὴν νεωτέραν ἰδοὺ ἐκοιμήθη ἔχθες μετὰ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ
τὴν νύκτα ταύτην καὶ εἰσελθοῦσα κοιμήθητι
μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν σπέρμα **35** ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον καὶ εἰσελθοῦσα
ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ
οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὴν καὶ ἀναστῆναι
36 καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες Λωτ ἐκ τοῦ
πατρὸς αὐτῶν **37** καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα υἱὸν
καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωαβ λέγουσα
ἐκ τοῦ πατρός μου οὗτος πατὴρ Μωαβιτῶν ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας **38** ἔτεκεν δὲ καὶ ἡ νεωτέρα
υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀμμαν υἱὸς

τοῦ γένους μου οὗτος πατὴρ Ἀμμανιτῶν ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας

20 καὶ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβρααμ εἰς γῆν πρὸς
λίβα καὶ ὤκνησεν ἀνά μέσον Καδης καὶ ἀνά
μέσον Σουρ καὶ παρώκησεν ἐν Γεραροις **2** εἶπεν
δὲ Ἀβρααμ περὶ Σαρρας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστὶν ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι
γυνὴ μου ἐστὶν μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν
οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι' αὐτὴν ἀπέστειλεν δὲ
Ἀβιμελεχ βασιλεὺς Γεραρων καὶ ἔλαβεν τὴν
Σαρραν **3** καὶ εἰσῆλθεν ὁ θεὸς πρὸς Ἀβιμελεχ ἐν
ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις
περὶ τῆς γυναικὸς ἧς ἔλαβες αὕτη δὲ ἐστὶν
συνωκηκυῖα ἀνδρὶ **4** Ἀβιμελεχ δὲ οὐχ ἠψατο
αὐτῆς καὶ εἶπεν κύριε ἔθνος ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον
ἀπολεῖς **5** οὐκ αὐτός μοι εἶπεν ἀδελφὴ μου
ἐστὶν καὶ αὕτη μοι εἶπεν ἀδελφός μου ἐστὶν
ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν
ἐποίησα τοῦτο **6** εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καθ' ὕπνον
κἀγὼ ἔγνων ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας
τοῦτο καὶ ἐφεισάμην ἐγὼ σου τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν
σε εἰς ἐμέ ἕνεκεν τούτου οὐκ ἀφῆκά σε ἄψασθαι
αὐτῆς **7** νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ
ὅτι προφήτης ἐστὶν καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ
καὶ ζήσῃ εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως γνώθι ὅτι ἀποθανῆ
σὺ καὶ πάντα τὰ σά **8** καὶ ὥρθησεν Ἀβιμελεχ τὸ
πρωὶ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ
καὶ ἐλάλησεν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ
ᾧα αὐτῶν ἐφοβήθησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι
σφόδρα **9** καὶ ἐκάλεσεν Ἀβιμελεχ τὸν Ἀβρααμ
καὶ εἶπεν αὐτῷ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν μή τι
ἡμάρτομεν εἰς σέ ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ καὶ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν μου ἁμαρτίαν μεγάλην ἔργον ὃ οὐδεὶς

ποιήσει πεποίηκάς μοι **10** εἶπεν δὲ Αβιμελεχ τῷ Αβρααμ τί ἐνιδὼν ἐποίησας τοῦτο **11** εἶπεν δὲ Αβρααμ εἶπα γάρ ἄρα οὐκ ἔστιν θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐμέ τε ἀποκτενοῦσιν ἕνεκεν τῆς γυναικός μου **12** καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή μου ἐστὶν ἐκ πατρός ἀλλ' οὐκ ἐκ μητρὸς ἐγενήθη δέ μοι εἰς γυναῖκα **13** ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐξήγαγέ με ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ εἶπα αὐτῇ ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις ἐπ' ἐμέ εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ εἰπὼν ἐμέ ὅτι ἀδελφός μου ἐστὶν **14** ἔλαβεν δὲ Αβιμελεχ χίλια δίδραχμα πρόβατα καὶ μόσχους καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ ἔδωκεν τῷ Αβρααμ καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ **15** καὶ εἶπεν Αβιμελεχ τῷ Αβρααμ ἰδοὺ ἡ γῆ μου ἐναντίον σου οὗ ἐὰν σοὶ ἀρέσκη κατοίκει **16** τῇ δὲ Σαρρα εἶπεν ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραχμα τῷ ἀδελφῷ σου ταῦτα ἔσται σοὶ εἰς τιμὴν τοῦ προσώπου σου καὶ πάσαις ταῖς μετὰ σοῦ καὶ πάντα ἀλήθευσον **17** προσηύξατο δὲ Αβρααμ πρὸς τὸν θεόν καὶ ἰάσατο ὁ θεὸς τὸν Αβιμελεχ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς παιδίσκας αὐτοῦ καὶ ἔτεκεν **18** ὅτι συγκλείων συνέκλεισεν κύριος ἕξωθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Αβιμελεχ ἕνεκεν Σαρρας τῆς γυναικὸς Αβρααμ

21 καὶ κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σαρραν καθὰ εἶπεν καὶ ἐποίησεν κύριος τῇ Σαρρα καθὰ ἐλάλησεν **2** καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν Σαρρα τῷ Αβρααμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος **3** καὶ ἐκάλεσεν Αβρααμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ ὄν ἔτεκεν αὐτῷ Σαρρα Ἰσαακ **4** περιέτεμεν δὲ Αβρααμ τὸν Ἰσαακ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ καθὰ

ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός **5** Αβρααμ δὲ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαακ ὁ υἱὸς αὐτοῦ **6** εἶπεν δὲ Σαρρα γέλωτά μοι ἐποίησεν κύριος ὅς γάρ ἂν ἀκούσῃ συγχαρεῖταί μοι **7** καὶ εἶπεν τίς ἀναγγελεῖ τῷ Αβρααμ ὅτι θηλάζει παιδίον Σαρρα ὅτι ἔτεκεν υἱὸν ἐν τῷ γήρει μου **8** καὶ ἠύξήθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη καὶ ἐποίησεν Αβρααμ δοχὴν μεγάλην ἢ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαακ ὁ υἱὸς αὐτοῦ **9** ἰδοῦσα δὲ Σαρρα τὸν υἱὸν Αγαρ τῆς Αἰγυπτίας ὅς ἐγένετο τῷ Αβρααμ παίζοντα μετὰ Ἰσαακ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς **10** καὶ εἶπεν τῷ Αβρααμ ἔκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς οὐ γὰρ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαακ **11** σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Αβρααμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ **12** εἶπεν δὲ ὁ θεὸς τῷ Αβρααμ μὴ σκληρὸν ἔστω τὸ ῥῆμα ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου καὶ περὶ τῆς παιδίσκης πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃ σοὶ Σαρρα ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῆς ὅτι ἐν Ἰσαακ κληθήσεται σοὶ σπέρμα **13** καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν ὅτι σπέρμα σὸν ἐστὶν **14** ἀνέστη δὲ Αβρααμ τὸ πρωὶ καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἄσκον ὕδατος καὶ ἔδωκεν Αγαρ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὦμον καὶ τὸ παιδίον καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν ἀπελθοῦσα δὲ ἐπλανᾶτο τὴν ἔρημον κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου **15** ἐξέλιπεν δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκοῦ καὶ ἔρριψεν τὸ παιδίον ὑποκάτω μιᾶς ἐλάτης **16** ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν ὥσει τόξου βολὴν εἶπεν γάρ οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ ἀναβοῶσαν δὲ τὸ παιδίον ἔκλαυσεν **17** εἰσήκουσεν δὲ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου

ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος τοῦ
θεοῦ τὴν Αγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ τί
ἐστὶν Αγαρ μὴ φοβοῦ ἐπακήκοεν γὰρ ὁ θεὸς τῆς
φωνῆς τοῦ παιδίου σου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστὶν
18 ἀνάστηθι λαβὲ τὸ παιδίον καὶ κράτησον τῇ
χειρὶ σου αὐτὸ εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν
19 καὶ ἀνέωξεν ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς
καὶ εἶδεν φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ἐπορεύθη
καὶ ἔπλησεν τὸν ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἐπότισεν τὸ
παιδίον **20** καὶ ἦν ὁ θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου καὶ
ἠυξήθη καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐγένετο
δὲ τοξότης **21** καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ
Φαραν καὶ ἔλαβεν αὐτῶ ἡ μήτηρ γυναῖκα ἐκ
γῆς Αἰγύπτου **22** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνω
καὶ εἶπεν Αβιμελεχ καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς
αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ πρὸς Αβρααμ λέγων ὁ θεὸς μετὰ σοῦ ἐν
πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῆς **23** νῦν οὖν ὁμοσόν μοι τὸν
θεὸν μὴ ἀδικήσῃς με μηδὲ τὸ σπέρμα μου μηδὲ
τὸ ὄνομά μου ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἣν
ἐποίησα μετὰ σοῦ ποιήσεις μετ' ἐμοῦ καὶ τῇ γῆ ἧ
σὺ παρώκησας ἐν αὐτῇ **24** καὶ εἶπεν Αβρααμ ἐγὼ
ὁμοῦμαι **25** καὶ ἤλεγξεν Αβρααμ τὸν Αβιμελεχ
περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος ὧν ἀφείλαντο οἱ
παῖδες τοῦ Αβιμελεχ **26** καὶ εἶπεν αὐτῶ Αβιμελεχ
οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο οὐδὲ
σύ μοι ἀπήγγειλας οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα ἀλλ' ἡ
σήμερον **27** καὶ ἔλαβεν Αβρααμ πρόβατα καὶ
μόσχους καὶ ἔδωκεν τῷ Αβιμελεχ καὶ διέθεντο
ἀμφοτέροι διαθήκην **28** καὶ ἔστησεν Αβρααμ
ἐπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόνας **29** καὶ εἶπεν
Αβιμελεχ τῷ Αβρααμ τί εἰσὶν αἱ ἐπτὰ ἀμνάδες
τῶν προβάτων τούτων ἅς ἔστησας μόνας **30**

καὶ εἶπεν Αβρααμ ὅτι τὰς ἐπτὰ ἀμνάδας ταύτας
λήμψη παρ' ἐμοῦ ἵνα ὧσίν μοι εἰς μαρτύριον
ὅτι ἐγὼ ὠρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο **31** διὰ τοῦτο
ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Φρέαρ
ὀρκισμοῦ ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφοτέροι **32** καὶ
διέθεντο διαθήκην ἐν τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου
ἀνέστη δὲ Αβιμελεχ καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς
αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιμ
33 καὶ ἐρύτυσεν Αβρααμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ φρέατι
τοῦ ὄρκου καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα κυρίου
θεοῦ αἰώνιος **34** παρώκησεν δὲ Αβρααμ ἐν τῇ γῆ
τῶν Φυλιστιμ ἡμέρας πολλάς

22 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ θεὸς
ἐπέιραζεν τὸν Αβρααμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
Αβρααμ Αβρααμ ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ **2** καὶ εἶπεν
λαβὲ τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν ὃν ἠγάπησας
τὸν Ισαακ καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν
καὶ ἀνένεγκον αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν ἐφ' ἐν
τῶν ὀρέων ὧν ἄν σοι εἶπω **3** ἀναστὰς δὲ Αβρααμ
τὸ πρῶν ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ παρέλαβεν
δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ισαακ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀναστὰς
ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ
ὁ θεός **4** τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἀναβλέψας Αβρααμ
τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν τόπον μακρόθεν **5**
καὶ εἶπεν Αβρααμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ καθίσατε
αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον
διελευσόμεθα ἕως ὧδε καὶ προσκυνήσαντες
ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς **6** ἔλαβεν δὲ Αβρααμ
τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ισαακ
τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἔλαβεν δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χεῖρα
καὶ τὴν μάχαιραν καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα **7**

εἶπεν δὲ Ἰσαακ πρὸς Ἀβρααμ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἶπας πάτερ ὁ δὲ εἶπεν τί ἐστὶν τέκνον λέγων ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα ποῦ ἐστὶν τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν 8 εἶπεν δὲ Ἀβρααμ ὁ θεὸς ὄψεται ἐαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν τέκνον πορευθέντες δὲ ἀμφοτέροι ἅμα 9 ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβρααμ θυσιαστήριον καὶ ἐπέθηκεν τὰ ξύλα καὶ συμποδίσας Ἰσαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων 10 καὶ ἐξέτεινεν Ἀβρααμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ 11 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβρααμ Ἀβρααμ ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ 12 καὶ εἶπεν μὴ ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσης αὐτῷ μηδὲν νῦν γὰρ ἔγνω ὅτι φοβῆ τὸν θεὸν σὺ καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ 13 καὶ ἀναβλέψας Ἀβρααμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν φυτῷ σαβεκ τῶν κεράτων καὶ ἐπορεύθη Ἀβρααμ καὶ ἔλαβεν τὸν κριὸν καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν ἀντὶ Ἰσαακ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ 14 καὶ ἐκάλεσεν Ἀβρααμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου κύριος εἶδεν ἴνα εἴπωσιν σήμερον ἐν τῷ ὄρει κύριος ὤφθη 15 καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν Ἀβρααμ δευτέρον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 16 λέγων κατ' ἐμαυτοῦ ὡμοσα λέγει κύριος οὗ εἶνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ 17 ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης καὶ κληρονομήσει

τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων 18 καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς 19 ἀπεστράφη δὲ Ἀβρααμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου καὶ κατώκησεν Ἀβρααμ ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου 20 ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβρααμ λέγοντες ἰδοὺ τέτοκεν Μελχα καὶ αὐτὴ υἱοὺς Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ σου 21 τὸν Ωξ πρωτότοκον καὶ τὸν Βαυξ ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Καμουηλ πατέρα Σύρων 22 καὶ τὸν Χασαδ καὶ τὸν Αζαυ καὶ τὸν Φαλδας καὶ τὸν Ιεδλαφ καὶ τὸν Βαθουηλ 23 καὶ Βαθουηλ ἐγέννησεν τὴν Ρεβεκκαν ὀκτῶ οὗτοι υἱοὶ οὐς ἔτεκεν Μελχα τῷ Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ Ἀβρααμ 24 καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἧ ὄνομα Ρεημα ἔτεκεν καὶ αὐτὴ τὸν Ταβεκ καὶ τὸν Γααμ καὶ τὸν Τοχος καὶ τὸν Μωχα

23 ἐγένετο δὲ ἡ ζωὴ Σαρρας ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ 2 καὶ ἀπέθανεν Σαρρα ἐν πόλει Ἀρβοκ ἣ ἐστὶν ἐν τῷ κοιλώματι αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν γῇ Χανααν ἦλθεν δὲ Ἀβρααμ κόψασθαι Σαρραν καὶ πενθῆσαι 3 καὶ ἀνέστη Ἀβρααμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς Χετ λέγων 4 πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν δότε οὖν μοι κτῆσιν τάφου μεθ' ὑμῶν καὶ θάψω τὸν νεκρὸν μου ἀπ' ἐμοῦ 5 ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Χετ πρὸς Ἀβρααμ λέγοντες 6 μή κύριε ἄκουσον δὲ ἡμῶν βασιλεὺς παρὰ θεοῦ εἶ σὺ ἐν ἡμῖν ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μνημείοις ἡμῶν θάψον τὸν νεκρὸν σου οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν τὸ μνημεῖον αὐτοῦ κωλύσει ἀπὸ σοῦ τοῦ θάψαι τὸν νεκρὸν σου ἐκεῖ 7 ἀναστὰς δὲ Ἀβρααμ προσεκύνησεν τῷ

λαῶ τῆς γῆς τοῖς υἱοῖς Χετ 8 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς Ἀβρααμ λέγων εἰ ἔχετε τῆ ψυχῆ ὑμῶν ὥστε θάψαι τὸν νεκρὸν μου ἀπὸ προσώπου μου ἀκούσατέ μου καὶ λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Εφρων τῷ τοῦ Σααρ 9 καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ὃ ἐστὶν αὐτῷ τὸ ὄν ἐν μέρει τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ ἀργυρίου τοῦ ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτήσιν μνημείου 10 Εφρων δὲ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Χετ ἀποκριθεὶς δὲ Εφρων ὁ Χετταῖος πρὸς Ἀβρααμ εἶπεν ἀκούοντων τῶν υἱῶν Χετ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν λέγων 11 παρ' ἐμοῦ γενοῦ κύριε καὶ ἄκουσόν μου τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον τὸ ἐν αὐτῷ σοι δίδωμι ἐναντίον πάντων τῶν πολιτῶν μου δέδωκά σοι θάψον τὸν νεκρὸν σου 12 καὶ προσεκύνησεν Ἀβρααμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς 13 καὶ εἶπεν τῷ Εφρων εἰς τὰ ὄτα τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐπειδὴ πρὸς ἐμοῦ εἶ ἄκουσόν μου τὸ ἀργύριον τοῦ ἀγροῦ λαβὲ παρ' ἐμοῦ καὶ θάψω τὸν νεκρὸν μου ἐκεῖ 14 ἀπεκρίθη δὲ Εφρων τῷ Ἀβρααμ λέγων 15 οὐχὶ κύριε ἀκήκοα γῆ τετρακοσίων διδράχμων ἀργυρίου ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ τί ἂν εἴη τοῦτο σὺ δὲ τὸν νεκρὸν σου θάψον 16 καὶ ἤκουσεν Ἀβρααμ τοῦ Εφρων καὶ ἀπεκατέστησεν Ἀβρααμ τῷ Εφρων τὸ ἀργύριον ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὄτα τῶν υἱῶν Χετ τετρακόσια διδραχμα ἀργυρίου δοκίμου ἐμπόροις 17 καὶ ἔστη ὁ ἀγρὸς Εφρων ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ σπηλαίῳ ὃς ἐστὶν κατὰ πρόσωπον Μαμβρη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ καὶ πᾶν δένδρον ὃ ἦν ἐν τῷ ἀγρῷ ὃ ἐστὶν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτοῦ κύκλω 18 τῷ Ἀβρααμ εἰς κτήσιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χετ καὶ πάντων τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὴν πόλιν 19

μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Ἀβρααμ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Μαμβρη αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν τῇ γῆ Χανααν 20 καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Ἀβρααμ εἰς κτήσιν τάφου παρὰ τῶν υἱῶν Χετ

24 καὶ Ἀβρααμ ἦν πρεσβύτερος προβεβηκῶς ἡμερῶν καὶ κύριος εὐλόγησεν τὸν Ἀβρααμ κατὰ πάντα 2 καὶ εἶπεν Ἀβρααμ τῷ παιδί αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι πάντων τῶν αὐτοῦ θὲς τὴν χειρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου 3 καὶ ἐξορκιῶ σε κύριον τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν θεὸν τῆς γῆς ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ισαακ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χανααίων μεθ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ ἐν αὐτοῖς 4 ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου οὗ ἐγενόμην πορεύση καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου καὶ λήμψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ισαακ ἐκεῖθεν 5 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ παῖς μήποτε οὐ βούλεται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὀπίσω εἰς τὴν γῆν ταύτην ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς τὴν γῆν ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν 6 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν Ἀβρααμ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ 7 κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ θεὸς τῆς γῆς ὃς ἔλαβέν με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐγενήθην ὃς ἐλάλησέν μοι καὶ ὤμοσέν μοι λέγων σοι δώσω τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἔμπροσθέν σου καὶ λήμψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου Ισαακ ἐκεῖθεν 8 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετὰ σοῦ εἰς τὴν γῆν ταύτην καθαρὸς ἔσῃ ἀπὸ τοῦ ὄρκου τούτου μόνον τὸν υἱόν μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ 9 καὶ ἔθηκεν ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν

μηρὸν Ἀβρααμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ὤμοσεν αὐτῷ περὶ τοῦ ῥήματος τούτου **10** καὶ ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὴν πόλιν Ναχωρ **11** καὶ ἐκοίμισεν τὰς καμήλους ἕξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὄψε ἡνίκα ἐκπορεύονται αἱ ὑδρευόμεναι **12** καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβρααμ εὐλόγησον ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον καὶ ποιήσον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου Ἀβρααμ **13** ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος αἱ δὲ θυγατέρες τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν ἐκπορεύονται ἀντλήσαι ὕδωρ **14** καὶ ἔσται ἡ παρθένος ἧ ἂν ἐγὼ εἶπω ἐπικλινόν τὴν ὑδρίαν σου ἵνα πίω καὶ εἶπη μοι πίε καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ ἕως ἂν παύσωνται πίνουσαι ταύτην ἡτοίμασας τῷ παιδί σου Ἰσαακ καὶ ἐν τούτῳ γνῶσομαι ὅτι ἐποίησας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβρααμ **15** καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελεῖσαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ ἰδοὺ Ρεβекκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουηλ υἱῷ Μελχας τῆς γυναικὸς Ναχωρ ἀδελφοῦ δὲ Ἀβρααμ ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς **16** ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα παρθένος ἦν ἀνὴρ οὐκ ἔγνω αὐτὴν καταβᾶσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν ἔπλησεν τὴν ὑδρίαν καὶ ἀνέβη **17** ἐπέδραμεν δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ εἶπεν πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου **18** ἡ δὲ εἶπεν πίε κύριε καὶ ἔσπευσεν καὶ καθεῖλεν τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς καὶ ἐπότισεν αὐτόν **19** ἕως ἐπαύσατο πίνων καὶ εἶπεν καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρευσομαι ἕως ἂν

πᾶσαι πίωσιν **20** καὶ ἔσπευσεν καὶ ἐξεκένωσεν τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ ποτιστήριον καὶ ἔδραμεν ἔτι ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλήσαι καὶ ὑδρεύσατο πάσαις ταῖς καμήλοις **21** ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτὴν καὶ παρεσιῶπα τοῦ γινῶναι εἰ εὐλόγηκεν κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἢ οὐ **22** ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ κάμηλοι πίνουσαι ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσοῦ ἀνὰ δραχμὴν ὀκτῆς καὶ δύο ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς δέκα χρυσοῶν ὀκτῆ αὐτῶν **23** καὶ ἐπρωῶτησεν αὐτὴν καὶ εἶπεν θυγάτηρ τίνος εἶ ἀνάγγειλόν μοι εἰ ἔστιν παρὰ τῷ πατρί σου τόπος ἡμῖν καταλῦσαι **24** καὶ εἶπεν αὐτῷ θυγάτηρ Βαθουηλ εἰμὶ ἐγὼ τοῦ Μελχας ὃν ἔτεκεν τῷ Ναχωρ **25** καὶ εἶπεν αὐτῷ καὶ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν καὶ τόπος τοῦ καταλῦσαι **26** καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄνθρωπος προσεκύνησεν κυρίῳ **27** καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβρααμ ὃς οὐκ ἐγκατέλιπεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου ἐμὲ εὐλόγηκεν κύριος εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου **28** καὶ δραμοῦσα ἡ παῖς ἀπήγγειλεν εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα **29** τῇ δὲ Ρεβекκα ἀδελφὸς ἦν ᾧ ὄνομα Λαβαν καὶ ἔδραμεν Λαβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἕξω ἐπὶ τὴν πηγὴν **30** καὶ ἐγένετο ἡνίκα εἶδεν τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καὶ ὅτε ἤκουσεν τὰ ῥήματα Ρεβекκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ λεγούσης οὕτως λελάληκέν μοι ὁ ἄνθρωπος καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς **31** καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο εἴσελθε εὐλογητὸς κύριος ἵνα τί ἔστηκας ἕξω ἐγὼ δὲ ἡτοίμακα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς

καμήλοις 32 εἰσῆλθεν δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἀπέσαξεν τὰς καμήλους καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς καμήλοις καὶ ὕδωρ νίψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ καὶ τοῖς ποσὶν τῶν ἀνδρῶν τῶν μετ' αὐτοῦ 33 καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν καὶ εἶπεν οὐ μὴ φάγω ἕως τοῦ λαλήσαι με τὰ ῥήματά μου καὶ εἶπαν λάλησον 34 καὶ εἶπεν παῖς Ἀβρααμ ἐγὼ εἰμι 35 κύριος δὲ εὐλόγησεν τὸν κύριόν μου σφόδρα καὶ ὑψώθη καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα καὶ μόσχους ἀργύριον καὶ χρυσίον παῖδας καὶ παιδίσκας καμήλους καὶ ὄνους 36 καὶ ἔτεκεν Σαρρα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἓνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηρᾶσαι αὐτόν καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ 37 καὶ ὠρκισέν με ὁ κύριός μου λέγων οὐ λήμψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναanaίων ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῆ αὐτῶν 38 ἀλλ' ἢ εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου πορεύσῃ καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου καὶ λήμψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν 39 εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ μου μήποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ 40 καὶ εἶπέν μοι κύριος ὃ εὐηρέστησα ἐναντίον αὐτοῦ αὐτὸς ἀποστελεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ μετὰ σοῦ καὶ εὐοδώσει τὴν ὁδὸν σου καὶ λήμψη γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου 41 τότε ἀθῶος ἔση ἀπὸ τῆς ἀρᾶς μου ἡνίκα γὰρ ἐὰν ἔλθῃς εἰς τὴν ἐμὴν φυλὴν καὶ μή σοι δῶσιν καὶ ἔση ἀθῶος ἀπὸ τοῦ ὀρκισμοῦ μου 42 καὶ ἐλθὼν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν εἶπα κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβρααμ εἰ σὺ εὐοδοῖς τὴν ὁδὸν μου ἢν ἐγὼ πορεύομαι ἐπ' αὐτήν 43 ἰδοὺ ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων

τῆς πόλεως ἐξελεύσονται ὑδρεύσασθαι ὕδωρ καὶ ἔσται ἡ παρθένος ἧ ἂν ἐγὼ εἶπω πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου 44 καὶ εἶπη μοι καὶ σὺ πίε καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσομαι αὕτη ἡ γυνὴ ἦν ἡτοιμάσεν κύριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι Ἰσαακ καὶ ἐν τούτῳ γινώσομαι ὅτι πεποίηκας ἕλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβρααμ 45 καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι με λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ εὐθύς Ρεβεκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν πηγὴν καὶ ὑδρεύσατο εἶπα δὲ αὐτῇ πότισόν με 46 καὶ σπεύσασα καθεῖλεν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς καὶ εἶπεν πίε σὺ καὶ τὰς καμήλους σου ποτιῶ καὶ ἔπιον καὶ τὰς καμήλους μου ἐπότισεν 47 καὶ ἠρώτησα αὐτήν καὶ εἶπα τίνοσ εἶ θυγάτηρ ἡ δὲ ἔφη θυγάτηρ Βαθουηλ εἰμι τοῦ υἱοῦ Ναχωρ ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Μελχα καὶ περιέθηκα αὐτῇ τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλια περὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς 48 καὶ εὐδοκήσας προσεκύνησα κυρίῳ καὶ εὐλόγησα κύριον τὸν θεὸν τοῦ κυρίου μου Ἀβρααμ ὃς εὐδόωσέν μοι ἐν ὁδῷ ἀληθείας λαβεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου τῷ υἱῷ αὐτοῦ 49 εἰ οὖν ποιεῖτε ὑμεῖς ἕλεος καὶ δικαιοσύνην πρὸς τὸν κύριόν μου ἀπαγγείλατέ μοι εἰ δὲ μὴ ἀπαγγείλατέ μοι ἵνα ἐπιστρέψω εἰς δεξιὰν ἢ εἰς ἀριστεράν 50 ἀποκριθεὶς δὲ Λαβαν καὶ Βαθουηλ εἶπαν παρὰ κυρίου ἐξῆλθεν τὸ πρόσταγμα τοῦτο οὐ δυνησόμεθα οὖν σοι ἀντειπεῖν κακὸν καλῷ 51 ἰδοὺ Ρεβεκκα ἐνώπιόν σου λαβὼν ἀπότρεχε καὶ ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου καθὰ ἐλάλησεν κύριος 52 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τὸν Ἀβρααμ τῶν ῥημάτων τούτων προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν

κυρίῳ 53 καὶ ἐξενέγκας ὁ παῖς σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμὸν ἔδωκεν Ρεβεκκα καὶ δῶρα ἔδωκεν τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς 54 καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες καὶ ἐκοιμήθησαν καὶ ἀναστὰς πρωὶ εἶπεν ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου 55 εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς καὶ ἡ μήτηρ μεινάτω ἢ παρθένος μεθ' ἡμῶν ἡμέρας ὥσει δέκα καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεται 56 ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς μὴ κατέχετε με καὶ κύριος εὐλόγησεν τὴν ὁδὸν μου ἐκπέμψατέ με ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου 57 οἱ δὲ εἶπαν καλέσωμεν τὴν παῖδα καὶ ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς 58 καὶ ἐκάλεσαν Ρεβεκκαν καὶ εἶπαν αὐτῇ πορεύση μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἢ δὲ εἶπεν πορεύσομαι 59 καὶ ἐξέπεμψαν Ρεβεκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ τὸν παῖδα τὸν Αβρααμ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ 60 καὶ εὐλόγησαν Ρεβεκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν καὶ εἶπαν αὐτῇ ἀδελφὴ ἡμῶν εἰ γίνου εἰς χιλιάδας μυριάδων καὶ κληρονομησάτω τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων 61 ἀναστᾶσα δὲ Ρεβεκκα καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀναλαβῶν ὁ παῖς τὴν Ρεβεκκαν ἀπῆλθεν 62 Ἰσαακ δὲ ἐπορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ φρέαρ τῆς ὀράσεως αὐτὸς δὲ κατῴκει ἐν τῇ γῆ τῇ πρὸς λίβα 63 καὶ ἐξῆλθεν Ἰσαακ ἀδολεσχήσαι εἰς τὸ πεδίον τὸ πρὸς δείλης καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν καμήλους ἐρχομένας 64 καὶ ἀναβλέψασα Ρεβεκκα τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν Ἰσαακ καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου 65 καὶ εἶπεν τῷ παιδί τίς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ

πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς συνάντησιν ἡμῖν εἶπεν δὲ ὁ παῖς οὗτός ἐστιν ὁ κύριός μου ἢ δὲ λαβοῦσα τὸ θέριστρον περιεβάλετο 66 καὶ διηγήσατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαακ πάντα τὰ ῥήματα ἃ ἐποίησεν 67 εἰσηλθεν δὲ Ἰσαακ εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὴν Ρεβεκκαν καὶ ἐγένετο αὐτοῦ γυνὴ καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν καὶ παρεκλήθη Ἰσαακ περὶ Σαρρας τῆς μητρὸς αὐτοῦ

25 προσθέμενος δὲ Αβρααμ ἔλαβεν γυναῖκα ἧ ὄνομα Χεττουρα 2 ἔτεκεν δὲ αὐτῷ τὸν Ζεμραν καὶ τὸν Ιεξαν καὶ τὸν Μαδαν καὶ τὸν Μαδιαμ καὶ τὸν Ιεσβοκ καὶ τὸν Σωυε 3 Ιεξαν δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαβα καὶ τὸν Θαιμαν καὶ τὸν Δαιδαν υἱοὶ δὲ Δαιδαν ἐγένοντο Ραγουηλ καὶ Ναβδεηλ καὶ Ασσουριμ καὶ Λατουσιμ καὶ Λωμιμ 4 υἱοὶ δὲ Μαδιαμ Γαιφα καὶ Αφερ καὶ Ενωχ καὶ Αβιρα καὶ Ελραγα πάντες οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χεττουρας 5 ἔδωκεν δὲ Αβρααμ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Ἰσαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ 6 καὶ τοῖς υἱοῖς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Αβρααμ δόματα καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς ἀπὸ Ἰσαακ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν 7 ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν ζωῆς Αβρααμ ὅσα ἔζησεν ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε ἔτη 8 καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν Αβρααμ ἐν γῆρὶ καλῷ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ 9 καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἰσαακ καὶ Ἰσμαηλ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν εἰς τὸν ἀγρὸν Εφρων τοῦ Σααρ τοῦ Χετταίου ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Μαμβρη 10 τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον ὃ ἐκτήσατο Αβρααμ παρὰ τῶν υἱῶν Χετ ἐκεῖ ἔθαψαν Αβρααμ καὶ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 11 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ

ἀποθανεῖν Ἀβρααμ εὐλόγησεν ὁ θεὸς Ἰσαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ κατώκησεν Ἰσαακ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς ὀράσεως **12** αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Ἰσμαηλ τοῦ υἱοῦ Ἀβρααμ ὃν ἔτεκεν Ἀγαρ ἡ παιδίσκη Σαρρας τῷ Ἀβρααμ **13** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσμαηλ κατ' ὄνομα τῶν γενεῶν αὐτοῦ πρωτότοκος Ἰσμαηλ Ναβαιωθ καὶ Κηδαρ καὶ Ναβδεηλ καὶ Μασσαμ **14** καὶ Μασμα καὶ Ἰδουμα καὶ Μασση **15** καὶ Χοδδαδ καὶ Θαιμαν καὶ Ἰετουρ καὶ Ναφες καὶ Κεδμα **16** οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαηλ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς σκηναῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν δώδεκα ἄρχοντες κατὰ ἔθνη αὐτῶν **17** καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Ἰσμαηλ ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ **18** κατώκησεν δὲ ἀπὸ Εὐριλατ ἕως Σουρ ἡ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἐλθεῖν πρὸς Ἀσσυρίους κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατώκησεν **19** καὶ αὐταὶ αἱ γενέσεις Ἰσαακ τοῦ υἱοῦ Ἀβρααμ Ἀβρααμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαακ **20** ἦν δὲ Ἰσαακ ἐτῶν τεσσαράκοντα ὅτε ἔλαβεν τὴν Ρεβεκκαν θυγατέρα Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς Μεσοποταμίας ἀδελφὴν Λαβαν τοῦ Σύρου ἑαυτῷ γυναῖκα **21** ἐδεῖτο δὲ Ἰσαακ κυρίου περὶ Ρεβεκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅτι στεῖρα ἦν ἐπήκουσεν δὲ αὐτοῦ ὁ θεὸς καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ Ρεβεκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ **22** ἐσκίρτων δὲ τὰ παιδιά ἐν αὐτῇ εἶπεν δὲ εἰ οὕτως μοι μέλλει γίνεσθαι ἵνα τί μοι τοῦτο ἐπορεύθη δὲ πυθέσθαι παρὰ κυρίου **23** καὶ εἶπεν κύριος αὐτῇ δύο ἔθνη ἐν τῇ γαστρὶ σου εἰσιν καὶ δύο λαοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται καὶ λαὸς λαοῦ ὑπερέξει καὶ ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι **24** καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι

τοῦ τεκεῖν αὐτήν καὶ τῆδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς **25** ἐξῆλθεν δὲ ὁ υἱὸς ὁ πρωτότοκος πυρράκης ὅλος ὡσεὶ δορὰ δασύς ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ησαυ **26** καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπιλημμένη τῆς πτέρνης Ησαυ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακωβ Ἰσαακ δὲ ἦν ἐτῶν ἐξήκοντα ὅτε ἔτεκεν αὐτοὺς Ρεβεκκα **27** ἠυξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι καὶ ἦν Ησαυ ἄνθρωπος εἰδῶς κυνηγεῖν ἄγροικος Ἰακωβ δὲ ἦν ἄνθρωπος ἄπλαστος οἰκῶν οἰκίαν **28** ἠγάπησεν δὲ Ἰσαακ τὸν Ησαυ ὅτι ἠθήρα αὐτοῦ βρώσις αὐτῷ Ρεβεκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ἰακωβ **29** ἠψήσεν δὲ Ἰακωβ ἔψεμα ἦλθεν δὲ Ησαυ ἐκ τοῦ πεδίου ἐκλείπων **30** καὶ εἶπεν Ησαυ τῷ Ἰακωβ γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ ἐψέματος τοῦ πυρροῦ τούτου ὅτι ἐκλείπω διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εδωμ **31** εἶπεν δὲ Ἰακωβ τῷ Ησαυ ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκιά σου ἐμοί **32** εἶπεν δὲ Ησαυ ἰδοὺ ἐγὼ πορεύομαι τελευτᾶν καὶ ἵνα τί μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια **33** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακωβ ὁμοσόν μοι σήμερον καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ἀπέδοτο δὲ Ησαυ τὰ πρωτοτόκια τῷ Ἰακωβ **34** Ἰακωβ δὲ ἔδωκεν τῷ Ησαυ ἄρτον καὶ ἔψεμα φακοῦ καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἀναστὰς ὤχητο καὶ ἐφάυλισεν Ησαυ τὰ πρωτοτόκια

26 ἐγένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς χωρὶς τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότερον ὃς ἐγένετο ἐν τῷ χρόνῳ τῷ Ἀβρααμ ἐπορεύθη δὲ Ἰσαακ πρὸς Ἀβιμελεχ βασιλέα Φυλιστιμ εἰς Γεραρα **2** ὦφθη δὲ αὐτῷ κύριος καὶ εἶπεν μὴ καταβῆς εἰς Αἴγυπτον κατοίκησον δὲ ἐν τῇ γῇ ἢ ἂν σοι εἶπω **3** καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ εὐλογήσω σε σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην

καὶ στήσω τὸν ὄρκον μου ὃν ὤμοσα Ἀβρααμ τῷ πατρί σου 4 καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐνευλογηθῆσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς 5 ἀνθ' ὧν ὑπήκουσεν Ἀβρααμ ὁ πατήρ σου τῆς ἑμῆς φωνῆς καὶ ἐφύλαξεν τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου καὶ τὰ νόμιμά μου 6 καὶ κατώκησεν Ἰσαακ ἐν Γεραροῖς 7 ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ρεβεκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀδελφή μου ἐστὶν ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μου ἐστὶν μήποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ρεβεκκας ὅτι ὠραία τῇ ὄψει ἦν 8 ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ παρακύψας δὲ Ἀβιμελεχ ὁ βασιλεὺς Γεραρων διὰ τῆς θυρίδος εἶδεν τὸν Ἰσαακ παίζοντα μετὰ Ρεβεκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ 9 ἐκάλεσεν δὲ Ἀβιμελεχ τὸν Ἰσαακ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἄρα γε γυνή σου ἐστὶν τί ὅτι εἶπας ἀδελφή μου ἐστὶν εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰσαακ εἶπα γάρ μήποτε ἀποθάνω δι' αὐτήν 10 εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἀβιμελεχ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν μικροῦ ἐκοιμήθη τις τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναικὸς σου καὶ ἐπήγαγες ἐφ' ἡμᾶς ἄγνοιαν 11 συνέταξεν δὲ Ἀβιμελεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἢ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ θανάτου ἔνοχος ἔσται 12 ἔσπειρεν δὲ Ἰσαακ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύουσιν κριθὴν εὐλόγησεν δὲ αὐτὸν κύριος 13 καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος καὶ προβαίνων μείζων ἐγένετο ἕως οὗ μέγας ἐγένετο σφόδρα 14 ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβάτων καὶ κτήνη βοῶν καὶ γεώργια πολλά ἐζήλωσαν δὲ

αὐτὸν οἱ Φυλιστιμ 15 καὶ πάντα τὰ φρέατα ἃ ὤρουζαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιμ καὶ ἔπλησαν αὐτὰ γῆς 16 εἶπεν δὲ Ἀβιμελεχ πρὸς Ἰσαακ ἄπελθε ἀφ' ἡμῶν ὅτι δυνατώτερος ἡμῶν ἐγένου σφόδρα 17 καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Ἰσαακ καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεραρων καὶ κατώκησεν ἐκεῖ 18 καὶ πάλιν Ἰσαακ ὤρουξεν τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος ἃ ὤρουζαν οἱ παῖδες Ἀβρααμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβρααμ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοῖς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα ἃ ἐπωνόμασεν Ἀβρααμ ὁ πατήρ αὐτοῦ 19 καὶ ὤρουζαν οἱ παῖδες Ἰσαακ ἐν τῇ φάραγγι Γεραρων καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζώντος 20 καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεραρων μετὰ τῶν ποιμένων Ἰσαακ φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος Ἄδικία ἠδίκησαν γὰρ αὐτόν 21 ἀπάρας δὲ Ἰσαακ ἐκεῖθεν ὤρουξεν φρέαρ ἕτερον ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐχθρία 22 ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν ὤρουξεν φρέαρ ἕτερον καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εὐρυχωρία λέγων διότι νῦν ἐπλάτυνεν κύριος ἡμῖν καὶ ἠῤῥξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς 23 ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου 24 καὶ ὤφθη αὐτῷ κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβρααμ τοῦ πατρὸς σου μὴ φοβοῦ μετὰ σοῦ γάρ εἰμι καὶ ἠυλόγηκά σε καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου διὰ Ἀβρααμ τὸν πατέρα σου 25 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα κυρίου καὶ ἔπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν

αὐτοῦ ὠρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ἰσαακ φρέαρ **26**
καὶ Αβιμελεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεραρων
καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ
ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ **27** καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Ἰσαακ ἵνα τί ἦλθατε πρὸς με ὑμεῖς
δὲ ἐμισήσατέ με καὶ ἀπεστείλατέ με ἀφ' ὑμῶν
28 καὶ εἶπαν ἰδόντες ἐωράκαμεν ὅτι ἦν κύριος
μετὰ σοῦ καὶ εἶπαμεν γενέσθω ἀρὰ ἀνά μέσον
ἡμῶν καὶ ἀνά μέσον σοῦ καὶ διαθησόμεθα μετὰ
σοῦ διαθήκη **29** μὴ ποιήσῃς μεθ' ἡμῶν κακὸν
καθότι ἡμεῖς σε οὐκ ἐβδελυξάμεθα καὶ ὄν τρόπον
ἐχρησάμεθά σοι καλῶς καὶ ἐξαπεστείλαμέν σε
μετ' εἰρήνης καὶ νῦν σὺ εὐλογητὸς ὑπὸ κυρίου **30**
καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς δοχὴν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον
31 καὶ ἀναστάντες τὸ πρωὶ ὤμοσαν ἄνθρωπος
τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς
Ἰσαακ καὶ ἀπώχοντο ἀπ' αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας **32**
ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ παραγενόμενοι
οἱ παῖδες Ἰσαακ ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ
φρέατος οὗ ὠρυξαν καὶ εἶπαν οὐχ εὔρομεν ὕδωρ
33 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ Ὅρκος διὰ τοῦτο ὄνομα
τῇ πόλει Φρέαρ ὄρκου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας
34 ἦν δὲ Ἡσαυ ἐτῶν τεσσαράκοντα καὶ ἔλαβεν
γυναῖκα Ἰουδιν τὴν θυγατέρα Βεηρ τοῦ Χετταίου
καὶ τὴν Βασεμμαθ θυγατέρα Αἰλων τοῦ Ευαίου
35 καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ Ἰσαακ καὶ τῇ Ρεβεκκα
27 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ γηρᾶσαι Ἰσαακ καὶ
ἡμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὄραν καὶ
ἐκάλεσεν Ἡσαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον
καὶ εἶπεν αὐτῷ υἱέ μου καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγώ **2**
καὶ εἶπεν ἰδοὺ γεγήρακα καὶ οὐ γινώσκω τὴν
ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου **3** νῦν οὖν λαβὲ τὸ
σκευὸς σου τὴν τε φαρέτραν καὶ τὸ τόξον καὶ

ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον καὶ θήρευσόν μοι θήραν
4 καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα ὡς φιλῶ ἐγώ καὶ
ἔνεγκέ μοι ἵνα φάγω ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ
μου πρὶν ἀποθανεῖν με **5** Ρεβεκκα δὲ ἤκουσεν
λαλοῦντος Ἰσαακ πρὸς Ἡσαυ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
ἐπορεύθη δὲ Ἡσαυ εἰς τὸ πεδῖον θηρεῦσαι θήραν
τῷ πατρὶ αὐτοῦ **6** Ρεβεκκα δὲ εἶπεν πρὸς Ἰακωβ
τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσω ἰδὲ ἐγώ ἤκουσα τοῦ
πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαυ τὸν ἀδελφόν
σου λέγοντος **7** ἔνεγκόν μοι θήραν καὶ ποιήσόν
μοι ἐδέσματα καὶ φαγῶν εὐλογήσω σε ἐναντίον
κυρίου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με **8** νῦν οὖν υἱέ
ἄκουσόν μου καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι **9** καὶ
πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα λαβὲ μοι ἐκεῖθεν δύο
ἐρίφους ἀπαλοὺς καὶ καλοὺς καὶ ποιήσω αὐτοὺς
ἐδέσματα τῷ πατρὶ σου ὡς φιλεῖ **10** καὶ εἰσοίσεις
τῷ πατρὶ σου καὶ φάγεται ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ
πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν **11** εἶπεν δὲ
Ἰακωβ πρὸς Ρεβεκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ ἔστιν
Ἡσαυ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς ἐγώ δὲ ἀνὴρ
λεῖος **12** μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ μου
καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν καὶ
ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν κατάραν καὶ οὐκ εὐλογίαν
13 εἶπεν δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου
τέκνον μόνον ὑπάκουσον τῆς φωνῆς μου καὶ
πορευθεὶς ἔνεγκέ μοι **14** πορευθεὶς δὲ ἔλαβεν καὶ
ἦνεγκεν τῇ μητρὶ καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ
ἐδέσματα καθὰ ἐφίλει ὁ πατήρ αὐτοῦ **15** καὶ
λαβοῦσα Ρεβεκκα τὴν στολὴν Ἡσαυ τοῦ υἱοῦ
αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν ἣ ἦν παρ'
αὐτῆς ἐν τῷ οἴκῳ ἐνέδυσεν Ἰακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν νεώτερον **16** καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων
περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ

γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ 17 καὶ ἔδωκεν τὰ ἐδέσματα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησεν εἰς τὰς χεῖρας Ιακωβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς 18 καὶ εἰσήνεγκεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἶπεν δὲ πάτερ ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ τίς εἰ σύ τέκνον 19 καὶ εἶπεν Ιακωβ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐγὼ Ησαυ ὁ πρωτότοκός σου ἐποίησα καθὰ ἐλάλησάς μοι ἀναστάς κάθισον καὶ φάγε τῆς θήρας μου ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου 20 εἶπεν δὲ Ισαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τί τοῦτο ὁ ταχὺ εὖρες ὧ τέκνον ὁ δὲ εἶπεν ὁ παρέδωκεν κύριος ὁ θεός σου ἐναντίον μου 21 εἶπεν δὲ Ισαακ τῷ Ιακωβ ἔγγισόν μοι καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον εἰ σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ησαυ ἢ οὐ 22 ἤγγισεν δὲ Ιακωβ πρὸς Ισαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐψηλάφησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν ἡ μὲν φωνὴ φωνῆ Ιακωβ αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ησαυ 23 καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ὡς αἱ χεῖρες Ησαυ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι καὶ ηὐλόγησεν αὐτόν 24 καὶ εἶπεν σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ησαυ ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ 25 καὶ εἶπεν προσάγαγέ μοι καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου τέκνον ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου καὶ προσήγαγεν αὐτῷ καὶ ἔφαγεν καὶ εἰσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον καὶ ἔπιεν 26 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ισαακ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγγισόν μοι καὶ φίλησόν με τέκνον 27 καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν καὶ ὠσφράνθη τὴν ὄσμην τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ ηὐλόγησεν αὐτόν καὶ εἶπεν ἰδοὺ ὄσμη τοῦ υἱοῦ μου ὡς ὄσμη ἀγροῦ πλήρους ὃν ηὐλόγησεν κύριος 28 καὶ δῶή σοι ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς καὶ πληθος σίτου καὶ οἴνου 29 καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη καὶ προσκυνήσουσίν σοι ἄρχοντες καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ

τοῦ πατρὸς σου ὁ καταρῶμενός σε ἐπικατάρατος ὁ δὲ εὐλογῶν σε εὐλογημένος 30 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ισαακ εὐλογοῦντα Ιακωβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθεν Ιακωβ ἀπὸ προσώπου Ισαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ Ησαυ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας 31 καὶ ἐποίησεν καὶ αὐτὸς ἐδέσματα καὶ προσήνεγκεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ ἀναστήτω ὁ πατήρ μου καὶ φαγέτω τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου 32 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ισαακ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τίς εἶ σύ ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ησαυ 33 ἐξέστη δὲ Ισαακ ἔκστασιν μεγάλην σφόδρα καὶ εἶπεν τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ εἰσενέγκας μοι καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ σε ἐλθεῖν καὶ ηὐλόγησα αὐτόν καὶ εὐλογημένος ἔστω 34 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤκουσεν Ησαυ τὰ ῥήματα Ισαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνεβόησεν φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα καὶ εἶπεν εὐλόγησον δὴ κάμέ πάτερ 35 εἶπεν δὲ αὐτῷ ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου ἔλαβεν τὴν εὐλογίαν σου 36 καὶ εἶπεν δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιακωβ ἐπτέρνικεν γὰρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο τὰ τε πρωτοτόκιά μου εἴληφεν καὶ νῦν εἴληφεν τὴν εὐλογίαν μου καὶ εἶπεν Ησαυ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐχ ὑπελίπω μοι εὐλογίαν πάτερ 37 ἀποκριθεὶς δὲ Ισαακ εἶπεν τῷ Ησαυ εἰ κύριον αὐτόν ἐποίησά σου καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐποίησα αὐτοῦ οἰκέτας σίτω καὶ οἴνω ἐστήρισα αὐτόν σοι δὲ τί ποιήσω τέκνον 38 εἶπεν δὲ Ησαυ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ μὴ εὐλογία μία σοὶ ἐστὶν πάτερ εὐλόγησον δὴ κάμέ πάτερ κατανυχθέντος δὲ Ισαακ ἀνεβόησεν φωνὴν Ησαυ καὶ ἔκλαυσεν 39

ἀποκριθείς δὲ Ἰσαακ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πίοτητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς σου καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν **40** καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρῃ σου ζήσῃ καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις ἔσται δὲ ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς καὶ ἐκλύσεις τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου **41** καὶ ἐνεκότει Ἡσαυ τῷ Ἰακωβ περὶ τῆς εὐλογίας ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶπεν δὲ Ἡσαυ ἐν τῇ διανοίᾳ ἐγγισάτωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πατρὸς μου ἵνα ἀποκτείνω Ἰακωβ τὸν ἀδελφόν μου **42** ἀπηγγέλη δὲ Ρεβεκκα τὰ ῥήματα Ἡσαυ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν Ἰακωβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ Ἡσαυ ὁ ἀδελφός σου ἀπειλεῖ σοι τοῦ ἀποκτεῖναί σε **43** νῦν οὖν τέκνον ἄκουσόν μου τῆς φωνῆς καὶ ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λαβαν τὸν ἀδελφόν μου εἰς Χαρραν **44** καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινὰς ἕως τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν **45** καὶ τὴν ὄργην τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπιλάθηται ἃ πεποίηκας αὐτῷ καὶ ἀποστείλασα μεταπέμψομαί σε ἐκεῖθεν μήποτε ἀτεκνωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ **46** εἶπεν δὲ Ρεβεκκα πρὸς Ἰσαακ προσώχθικα τῇ ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χετ εἰ λήμψεται Ἰακωβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῆς γῆς ταύτης ἵνα τί μοι ζῆν

28 προσκαλεσάμενος δὲ Ἰσαακ τὸν Ἰακωβ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων οὐ λήμψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Χανααν **2** ἀναστὰς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν εἰς τὸν οἶκον Βαθουηλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς σου καὶ λαβὲ σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων

Λαβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς σου **3** ὁ δὲ θεός μου εὐλογῆσαι σε καὶ αὐξήσαι σε καὶ πληθύναι σε καὶ ἔσῃ εἰς συναγωγὰς ἔθνων **4** καὶ δώη σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβρααμ τοῦ πατρὸς μου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ κληρονομήσαι τὴν γῆν τῆς παροικήσεώς σου ἣν ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβρααμ **5** καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαακ τὸν Ἰακωβ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λαβαν τὸν υἱὸν Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἀδελφὸν δὲ Ρεβεκκας τῆς μητρὸς Ἰακωβ καὶ Ἡσαυ **6** εἶδεν δὲ Ἡσαυ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαακ τὸν Ἰακωβ καὶ ἀπώχετο εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας λαβεῖν ἑαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ λέγων οὐ λήμψῃ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Χανααν **7** καὶ ἤκουσεν Ἰακωβ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας **8** καὶ εἶδεν Ἡσαυ ὅτι πονηραὶ εἰσιν αἱ θυγατέρες Χανααν ἐναντίον Ἰσαακ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **9** καὶ ἐπορεύθη Ἡσαυ πρὸς Ἰσμαηλ καὶ ἔλαβεν τὴν Μαελεθ θυγατέρα Ἰσμαηλ τοῦ υἱοῦ Ἀβρααμ ἀδελφὴν Ναβαιωθ πρὸς ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ γυναῖκα **10** καὶ ἐξῆλθεν Ἰακωβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρραν **11** καὶ ἀπίντησεν τόπῳ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου καὶ ἔθηκεν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκεῖνῳ **12** καὶ ἐνυπνιάσθη καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς **13** ὁ δὲ κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς καὶ εἶπεν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς Ἀβρααμ τοῦ πατρὸς σου καὶ ὁ θεὸς Ἰσαακ μὴ φοβοῦ ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ'

αὐτῆς σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου **14** καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ θάλασσαν καὶ ἐπὶ λίβα καὶ ἐπὶ βορρᾶν καὶ ἐπ' ἀνατολάς καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου **15** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάση οὗ ἂν πορευθῆς καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι **16** καὶ ἐξηγέρθη Ἰακωβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν ὅτι ἔστιν κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν **17** καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος οὐκ ἔστιν τοῦτο ἀλλ' ἡ οἴκος θεοῦ καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ **18** καὶ ἀνέστη Ἰακωβ τὸ πρωὶ καὶ ἔλαβεν τὸν λίθον ὃν ὑπέθηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην καὶ ἐπέχεεν ἔλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς **19** καὶ ἐκάλεσεν Ἰακωβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Οἶκος θεοῦ καὶ Ουλαμλους ἦν ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότερον **20** καὶ ἠῤῥατο Ἰακωβ εὐχὴν λέγων ἂν ἦ κύριος ὁ θεὸς μετ' ἐμοῦ καὶ διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἢ ἐγὼ πορευόμην καὶ δῶ μοι ἄρτον φαγεῖν καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι **21** καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου καὶ ἔσται μοι κύριος εἰς θεόν **22** καὶ ὁ λίθος οὗτος ὃν ἔστησα στήλην ἔσται μοι οἶκος θεοῦ καὶ πάντων ὧν ἂν μοι δῶς δεκάτην ἀποδεκατώσω αὐτά σοι

29 καὶ ἐξάρας Ἰακωβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λαβαν τὸν υἱὸν Βαθουηλ τοῦ Σύρου ἀδελφὸν δὲ Ρεβεκκας μητρὸς Ἰακωβ καὶ Ησαυ **2** καὶ ὄρᾳ καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων

ἀναπαυόμενα ἐπ' αὐτοῦ ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος **3** καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα καὶ ἀπεκαθίστων τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **4** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰακωβ ἀδελφοί πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς οἱ δὲ εἶπαν ἐκ Χαρραν ἐσμέν **5** εἶπεν δὲ αὐτοῖς γινώσκετε Λαβαν τὸν υἱὸν Ναχωρ οἱ δὲ εἶπαν γινώσκομεν **6** εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὑγιαίνει οἱ δὲ εἶπαν ὑγιαίνει καὶ ἰδοὺ Ραχηλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων **7** καὶ εἶπεν Ἰακωβ ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή οὐπω ὥρα συναχθῆναι τὰ κτήνη ποτίσαντες τὰ πρόβατα ἀπελθόντες βόσκετε **8** οἱ δὲ εἶπαν οὐ δυνασόμεθα ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας καὶ ἀποκυλίσωσιν τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα **9** ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς καὶ Ραχηλ ἡ θυγάτηρ Λαβαν ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ γὰρ ἔβοσκεν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς **10** ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν Ἰακωβ τὴν Ραχηλ θυγατέρα Λαβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ πρόβατα Λαβαν ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ προσελθὼν Ἰακωβ ἀπεκύλισεν τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα Λαβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ **11** καὶ ἐφίλησεν Ἰακωβ τὴν Ραχηλ καὶ βοήσας τῇ φωνῇ αὐτοῦ ἔκλαυσεν **12** καὶ ἀνήγγειλεν τῇ Ραχηλ ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστὶν καὶ ὅτι υἱὸς Ρεβεκκας ἐστίν καὶ δραμοῦσα ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα **13** ἐγένετο δὲ

ὡς ἤκουσεν Λαβαν τὸ ὄνομα Ἰακωβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῶ καὶ περιλαβὼν αὐτὸν ἐφίλησεν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ διηγήσατο τῶ Λαβαν πάντας τοὺς λόγους τούτους **14** καὶ εἶπεν αὐτῶ Λαβαν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ ἐκ τῆς σαρκός μου εἶ σύ καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ μῆνα ἡμερῶν **15** εἶπεν δὲ Λαβαν τῶ Ἰακωβ ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ οὐ δουλεύσεις μοι δωρεάν ἀπάγγειλόν μοι τίς ὁ μισθός σου ἐστίν **16** τῶ δὲ Λαβαν δύο θυγατέρες ὄνομα τῆ μείζονι Λεια καὶ ὄνομα τῆ νεωτέρᾳ Ραχηλ **17** οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Λειας ἀσθενεῖς Ραχηλ δὲ καλὴ τῶ εἶδει καὶ ὠραία τῆ ὄψει **18** ἠγάπησεν δὲ Ἰακωβ τὴν Ραχηλ καὶ εἶπεν δουλεύσω σοι ἑπτὰ ἔτη περὶ Ραχηλ τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας **19** εἶπεν δὲ αὐτῶ Λαβαν βέλτιον δοῦναί με αὐτὴν σοὶ ἢ δοῦναί με αὐτὴν ἀνδρὶ ἐτέρῳ οἴκησον μετ' ἐμοῦ **20** καὶ ἐδούλευσεν Ἰακωβ περὶ Ραχηλ ἔτη ἑπτὰ καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι ὀλίγαι παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτὴν **21** εἶπεν δὲ Ἰακωβ πρὸς Λαβαν ἀπόδος τὴν γυναῖκά μου πεπλήρωνται γὰρ αἱ ἡμέραι μου ὅπως εἰσέλθω πρὸς αὐτὴν **22** συνήγαγεν δὲ Λαβαν πάντας τοὺς ἄνδρας τοῦ τόπου καὶ ἐποίησεν γάμον **23** καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ λαβὼν Λαβαν Λειαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς Ἰακωβ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὴν Ἰακωβ **24** ἔδωκεν δὲ Λαβαν Λεια τῆ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζελφαν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῆ παιδίσκην **25** ἐγένετο δὲ πρωὶ καὶ ἰδοὺ ἦν Λεια εἶπεν δὲ Ἰακωβ τῶ Λαβαν τί τοῦτο ἐποίησάς μοι οὐ περὶ Ραχηλ ἐδούλευσα παρὰ σοὶ καὶ ἵνα τί παρελογίσω με **26** εἶπεν δὲ Λαβαν οὐκ ἔστιν

οὕτως ἐν τῶ τόπῳ ἡμῶν δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν **27** συντέλεσον οὖν τὰ ἑβδομα ταύτης καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας ἧς ἐργᾶ παρ' ἐμοὶ ἔτι ἑπτὰ ἔτη ἕτερα **28** ἐποίησεν δὲ Ἰακωβ οὕτως καὶ ἀνεπλήρωσεν τὰ ἑβδομα ταύτης καὶ ἔδωκεν αὐτῶ Λαβαν Ραχηλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῶ γυναῖκα **29** ἔδωκεν δὲ Λαβαν Ραχηλ τῆ θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλαν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῆ παιδίσκην **30** καὶ εἰσῆλθεν πρὸς Ραχηλ ἠγάπησεν δὲ Ραχηλ μᾶλλον ἢ Λειαν καὶ ἐδούλευσεν αὐτῶ ἑπτὰ ἔτη ἕτερα **31** ἰδὼν δὲ κύριος ὅτι μισεῖται Λεια ἠνοιξεν τὴν μήτραν αὐτῆς Ραχηλ δὲ ἦν στεῖρα **32** καὶ συνέλαβεν Λεια καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῶ Ἰακωβ ἐκάλεσεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ρουβην λέγουσα διότι εἶδέν μου κύριος τὴν ταπείνωσιν νῦν με ἀγαπήσει ὁ ἀνὴρ μου **33** καὶ συνέλαβεν πάλιν Λεια καὶ ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον τῶ Ἰακωβ καὶ εἶπεν ὅτι ἤκουσεν κύριος ὅτι μισοῦμαι καὶ προσέδωκέν μοι καὶ τοῦτον ἐκάλεσεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεων **34** καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱὸν καὶ εἶπεν ἐν τῶ νῦν καιρῶ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἀνὴρ μου ἔτεκεν γὰρ αὐτῶ τρεῖς υἱούς διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Λευι **35** καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ εἶπεν νῦν ἔτι τοῦτο ἐξομολογήσομαι κυρίῳ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰουδα καὶ ἔσθη τοῦ τίκτειν

30 ἰδοῦσα δὲ Ραχηλ ὅτι οὐ τέτοκεν τῶ Ἰακωβ καὶ ἐζήλωσεν Ραχηλ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ εἶπεν τῶ Ἰακωβ δός μοι τέκνα εἰ δὲ μὴ τελευτήσω ἐγώ **2** ἐθυμώθη δὲ Ἰακωβ τῆ Ραχηλ καὶ εἶπεν αὐτῆ μὴ ἀντὶ θεοῦ ἐγώ εἰμι ὃς ἐστέρησέν σε καρπὸν κοιλίας **3** εἶπεν δὲ Ραχηλ τῶ Ἰακωβ ἰδοὺ

ἡ παιδίσκη μου Βαλλα εἴσελθε πρὸς αὐτήν καὶ
τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων μου καὶ τεκνοποιήσομαι
καγῶ ἐξ αὐτῆς 4 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Βαλλαν τὴν
παιδίσκην αὐτῆς αὐτῷ γυναῖκα εἰσηλθεν δὲ
πρὸς αὐτήν Ιακωβ 5 καὶ συνέλαβεν Βαλλα ἡ
παιδίσκη Ραχηλ καὶ ἔτεκεν τῷ Ιακωβ υἱόν 6 καὶ
εἶπεν Ραχηλ ἔκρινέν μοι ὁ θεὸς καὶ ἐπήκουσεν
τῆς φωνῆς μου καὶ ἔδωκέν μοι υἱόν διὰ τοῦτο
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δαν 7 καὶ συνέλαβεν
ἔτι Βαλλα ἡ παιδίσκη Ραχηλ καὶ ἔτεκεν υἱὸν
δεύτερον τῷ Ιακωβ 8 καὶ εἶπεν Ραχηλ συνελάβετό
μοι ὁ θεὸς καὶ συνανεστράφην τῇ ἀδελφῇ μου
καὶ ἠδυνάσθην καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Νεφθαλι 9 εἶδεν δὲ Λεια ὅτι ἔσθη τοῦ τίκτειν καὶ
ἔλαβεν Ζελφαν τὴν παιδίσκην αὐτῆς καὶ ἔδωκεν
αὐτήν τῷ Ιακωβ γυναῖκα 10 εἰσηλθεν δὲ πρὸς
αὐτήν Ιακωβ καὶ συνέλαβεν Ζελφα ἡ παιδίσκη
Λειας καὶ ἔτεκεν τῷ Ιακωβ υἱόν 11 καὶ εἶπεν
Λεια ἐν τύχῃ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Γαδ 12 καὶ συνέλαβεν Ζελφα ἡ παιδίσκη Λειας
καὶ ἔτεκεν ἔτι τῷ Ιακωβ υἱὸν δεύτερον 13 καὶ
εἶπεν Λεια μακαρία ἐγὼ ὅτι μακαρίζουσίν με αἱ
γυναῖκες καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ασηρ
14 ἐπορεύθη δὲ Ρουβην ἐν ἡμέραις θερισμοῦ
πυρῶν καὶ εὔρεν μῆλα μανδραγόρου ἐν τῷ
ἀγρῷ καὶ ἠνεγκεν αὐτὰ πρὸς Λειαν τὴν μητέρα
αὐτοῦ εἶπεν δὲ Ραχηλ τῇ Λεια δός μοι τῶν
μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου 15 εἶπεν δὲ Λεια οὐχ
ἰκανόν σοι ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου μὴ καὶ
τοὺς μανδραγόρας τοῦ υἱοῦ μου λήμψη εἶπεν δὲ
Ραχηλ οὐχ οὕτως κοιμηθῆτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα
ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου 16
εἰσηλθεν δὲ Ιακωβ ἐξ ἀγροῦ ἐσπέρας καὶ ἐξῆλθεν

Λεια εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπεν πρὸς με
εἰσελεύση σήμερον μεμίσθωμαι γάρ σε ἀντὶ τῶν
μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου καὶ ἐκοιμήθη μετ'
αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην 17 καὶ ἐπήκουσεν ὁ
θεὸς Λειας καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν τῷ Ιακωβ
υἱὸν πέμπτον 18 καὶ εἶπεν Λεια ἔδωκεν ὁ θεὸς
τὸν μισθόν μου ἀνθ' οὗ ἔδωκα τὴν παιδίσκην
μου τῷ ἀνδρὶ μου καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ισσαχαρ ὃ ἐστὶν Μισθός 19 καὶ συνέλαβεν ἔτι
Λεια καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἕκτον τῷ Ιακωβ 20 καὶ
εἶπεν Λεια δεδώρηταί μοι ὁ θεὸς δῶρον καλόν
ἐν τῷ νῦν καιρῷ αἰρετιεῖ με ὁ ἀνὴρ μου ἔτεκεν
γὰρ αὐτῷ υἱὸς ἕξ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ζαβουλων 21 καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκεν θυγατέρα
καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Δινα 22 ἐμνήσθη δὲ
ὁ θεὸς τῆς Ραχηλ καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ θεὸς καὶ
ἀνέωξεν αὐτῆς τὴν μήτραν 23 καὶ συλλαβοῦσα
ἔτεκεν τῷ Ιακωβ υἱόν εἶπεν δὲ Ραχηλ ἀφείλεν ὁ
θεὸς μου τὸ ὄνειδος 24 καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ιωσηφ λέγουσα προσθέτω ὁ θεὸς μοι
υἱὸν ἕτερον 25 ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκεν Ραχηλ
τὸν Ιωσηφ εἶπεν Ιακωβ τῷ Λαβαν ἀπόστειλόν
με ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν
γῆν μου 26 ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου καὶ τὰ
παιδιά περι ὧν δεδούλευκά σοι ἵνα ἀπέλθω σὺ
γὰρ γινώσκεις τὴν δουλείαν ἣν δεδούλευκά
σοι 27 εἶπεν δὲ αὐτῷ Λαβαν εἰ εὔρον χάριν
ἐναντίον σου οἰωνισάμην ἂν εὐλόγησεν γάρ με
ὁ θεὸς τῇ σῇ εἰσόδῳ 28 διάστειλον τὸν μισθόν
σου πρὸς με καὶ δώσω 29 εἶπεν δὲ αὐτῷ Ιακωβ
σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι καὶ ὅσα ἦν
κτῆνη σου μετ' ἐμοῦ 30 μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι
ἦν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἠῤῥήθη εἰς πληθός καὶ

ηὐλόγησέν σε κύριος ἐπὶ τῷ ποδί μου νῦν οὖν
πότε ποιήσω κάγω ἑμαυτῷ οἶκον **31** καὶ εἶπεν
αὐτῷ Λαβαν τί σοι δώσω εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰακωβ οὐ
δώσεις μοι οὐθέν ἐάν ποιήσης μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο
πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου καὶ φυλάξω **32**
παρελθάτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον καὶ
διαχώρισον ἐκεῖθεν πᾶν πρόβατον φαιὸν ἐν τοῖς
ἀρνάσιν καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν ταῖς
αιξίν ἔσται μοι μισθός **33** καὶ ἐπακούσεται μοι
ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ αὐριον ὅτι
ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου πᾶν ὃ ἐάν μὴ ἦ
ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αιξίν καὶ φαιὸν
ἐν τοῖς ἀρνάσιν κεκλεμμένον ἔσται παρ' ἐμοί **34**
εἶπεν δὲ αὐτῷ Λαβαν ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου **35**
καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους
τοὺς ῥαντοὺς καὶ τοὺς διαλεύκους καὶ πάσας τὰς
αἶγας τὰς ῥαντὰς καὶ τὰς διαλεύκους καὶ πᾶν
ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς καὶ πᾶν ὃ ἦν φαιὸν ἐν
τοῖς ἀρνάσιν καὶ ἔδωκεν διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ **36** καὶ ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἀνά
μέσον αὐτῶν καὶ ἀνά μέσον Ἰακωβ Ἰακωβ δὲ
ἐποίμαιναν τὰ πρόβατα Λαβαν τὰ ὑπολειφθέντα
37 ἔλαβεν δὲ ἑαυτῷ Ἰακωβ ῥάβδον στυρακίνην
χλωρὰν καὶ καρυίνην καὶ πλατάνου καὶ ἐλέπισεν
αὐτὰς Ἰακωβ λεπίσματα λευκὰ περιούρων τὸ
χλωρόν ἐφαίνετο δὲ ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ λευκὸν ὃ
ἐλέπισεν ποικίλον **38** καὶ παρέθηκεν τὰς ῥάβδους
ἃς ἐλέπισεν ἐν ταῖς ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων
τοῦ ὕδατος ἵνα ὡς ἂν ἔλθωσιν τὰ πρόβατα
πιεῖν ἐνώπιον τῶν ῥάβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς
τὸ πιεῖν **39** ἐγκισσίσωσιν τὰ πρόβατα εἰς τὰς
ῥάβδους καὶ ἔτικτον τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ
ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥαντά **40** τοὺς δὲ ἀμνοὺς

διέστειλεν Ἰακωβ καὶ ἔστησεν ἐναντίον τῶν
προβάτων κριὸν διάλευκον καὶ πᾶν ποικίλον
ἐν τοῖς ἀμνοῖς καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνια
καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐκ ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα
Λαβαν **41** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐνεκίσθησεν
τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα ἔθηκεν Ἰακωβ
τὰς ῥάβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν ταῖς
ληνοῖς τοῦ ἐγκισσῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ῥάβδους **42**
ἠνίκα δ' ἂν ἔτεκον τὰ πρόβατα οὐκ ἐτίθει ἐγένετο
δὲ τὰ ἄσημα τοῦ Λαβαν τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ἰακωβ
43 καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα
καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ καὶ βόες καὶ
παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ κάμηλοι καὶ ὄνοι

31 ἤκουσεν δὲ Ἰακωβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν
Λαβαν λεγόντων εἴληφεν Ἰακωβ πάντα τὰ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν
πεποίηκεν πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην **2** καὶ εἶδεν
Ἰακωβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λαβαν καὶ ἰδοὺ οὐκ
ἦν πρὸς αὐτὸν ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν **3**
εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Ἰακωβ ἀποστρέφου εἰς
τὴν γῆν τοῦ πατρὸς σου καὶ εἰς τὴν γενεάν σου
καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ **4** ἀποστείλας δὲ Ἰακωβ
ἐκάλεσεν Ραχηλ καὶ Λειαν εἰς τὸ πεδῖον οὗ τὰ
ποίμνια **5** καὶ εἶπεν αὐταῖς ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον
τοῦ πατρὸς ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν πρὸς ἐμοῦ ὡς
ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ὃ δὲ θεὸς τοῦ πατρὸς
μου ἦν μετ' ἐμοῦ **6** καὶ αὐταὶ δὲ οἶδατε ὅτι
ἐν πάσῃ τῇ ἰσχύι μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ
ὑμῶν **7** ὃ δὲ πατὴρ ὑμῶν παρεκρούσατό με καὶ
ἤλλαξεν τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνῶν καὶ
οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς κακοποιῆσαί με **8** ἐάν
οὕτως εἴπη τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός καὶ
τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα ἐάν δὲ εἴπη

τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά **9** καὶ ἀφείλατο ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν καὶ ἔδωκέν μοι αὐτά **10** καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα καὶ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτὰ ἐν τῷ ὕπνῳ καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἦσαν ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἴγας διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοῖ **11** καὶ εἶπέν μοι ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ καθ' ὕπνον Ἰακωβ ἐγὼ δὲ εἶπα τί ἐστίν **12** καὶ εἶπεν ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἰδὲ τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἴγας διαλεύκους καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδεῖς ῥαντούς ἐώρακα γὰρ ὅσα σοι Λαβαν ποιεῖ **13** ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ὁ ὀφθεῖς σοι ἐν τόπῳ θεοῦ οὗ ἤλειψάς μοι ἐκεῖ στήλην καὶ ἠϋξῶ μοι ἐκεῖ εὐχὴν νῦν οὖν ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης καὶ ἄπελθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ **14** καὶ ἀποκριθεῖσα Ραχηλ καὶ Λεια εἶπαν αὐτῷ μὴ ἔστιν ἡμῖν ἔτι μερὶς ἢ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν **15** οὐχ ὡς αἱ ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ πέπρακεν γὰρ ἡμᾶς καὶ κατέφαγεν καταβρώσει τὸ ἀργύριον ἡμῶν **16** πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν ἣν ἀφείλατο ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν νῦν οὖν ὅσα εἴρηκέν σοι ὁ θεός ποιεῖ **17** ἀναστὰς δὲ Ἰακωβ ἔλαβεν τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους **18** καὶ ἀπήγαγεν πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ ἣν περιεποιήσατο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἀπελθεῖν πρὸς Ἰσαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χανααν **19** Λαβαν δὲ ὥχρητο κείραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ

ἔκλειψεν δὲ Ραχηλ τὰ εἶδωλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς **20** ἔκρυσεν δὲ Ἰακωβ Λαβαν τὸν Σύρον τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι ἀποδιδράσκει **21** καὶ ἀπέδρα αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ διέβη τὸν ποταμὸν καὶ ὠρμησεν εἰς τὸ ὄρος Γαλααδ **22** ἀνηγγέλη δὲ Λαβαν τῷ Σύρῳ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὅτι ἀπέδρα Ἰακωβ **23** καὶ παραλαβὼν πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει τῷ Γαλααδ **24** ἤλθεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Λαβαν τὸν Σύρον καθ' ὕπνον τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ φύλαξαι σεαυτὸν μήποτε λαλήσης μετὰ Ἰακωβ πονηρά **25** καὶ κατέλαβεν Λαβαν τὸν Ἰακωβ Ἰακωβ δὲ ἔπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Λαβαν δὲ ἔστησεν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Γαλααδ **26** εἶπεν δὲ Λαβαν τῷ Ἰακωβ τί ἐποίησας ἵνα τί κρυφῆ ἀπέδρας καὶ ἐκλοποφόρησάς με καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου ὡς αἰχμαλώτιδας μαχαίρα **27** καὶ εἰ ἀνήγγειλάς μοι ἐξαπέστειλα ἄν σε μετ' εὐφροσύνης καὶ μετὰ μουσικῶν τυμπάνων καὶ κιθάρας **28** οὐκ ἠξιώθην καταφιλήσαι τὰ παιδιά μου καὶ τὰς θυγατέρας μου νῦν δὲ ἀφρόνως ἔπραξας **29** καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χεὶρ μου κακοποιῆσαί σε ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρὸς σου ἐχθὲς εἶπεν πρὸς με λέγων φύλαξαι σεαυτὸν μήποτε λαλήσης μετὰ Ἰακωβ πονηρά **30** νῦν οὖν πεπόρευσαι ἐπιθυμία γὰρ ἐπεθύμησας ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἵνα τί ἔκλεψας τοὺς θεοὺς μου **31** ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακωβ εἶπεν τῷ Λαβαν εἶπα γὰρ μήποτε ἀφέλης τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ πάντα τὰ ἐμά **32** ἐπίγνωθι τί ἐστίν τῶν σῶν παρ' ἐμοί καὶ λαβέ καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ' αὐτῷ οὐθέν καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰακωβ παρ' ᾧ ἐὰν

εὔρης τοὺς θεοὺς σου οὐ ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν οὐκ ἤδει δὲ Ἰακωβ ὅτι Ραχηλ ἢ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτοῦς 33 εἰσελθὼν δὲ Λαβαν ἠρεύνησεν εἰς τὸν οἶκον Λειας καὶ οὐχ εὔρεν καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ οἴκου Λειας ἠρεύνησεν τὸν οἶκον Ἰακωβ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν καὶ οὐχ εὔρεν εἰσηλθὼν δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ραχηλ 34 Ραχηλ δὲ ἔλαβεν τὰ εἶδωλα καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ σάγματα τῆς καμήλου καὶ ἐπεκάθισεν αὐτοῖς 35 καὶ εἶπεν τῷ πατρὶ αὐτῆς μὴ βαρέως φέρε κύριε οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου ὅτι τὸ κατ' ἐθισμόν τῶν γυναικῶν μοί ἐστιν ἠρεύνησεν δὲ Λαβαν ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ καὶ οὐχ εὔρεν τὰ εἶδωλα 36 ὠργίσθη δὲ Ἰακωβ καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λαβαν ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακωβ εἶπεν τῷ Λαβαν τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί τὸ ἀμάρτημά μου ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου 37 καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάντα τὰ σκεύη μου τί εὔρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου σου θεὸς ᾧδε ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐλεγξάτωσαν ἀνά μέσον τῶν δύο ἡμῶν 38 ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγὼ εἶμι μετὰ σοῦ τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ αἰγῆς σου οὐκ ἠτεκνώθησαν κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον 39 θηριάλωτον οὐκ ἀνενήνοχά σοι ἐγὼ ἀπετίννουον παρ' ἑμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας καὶ κλέμματα νυκτός 40 ἐγινόμην τῆς ἡμέρας συγκαίόμενος τῷ καύματι καὶ παγετῷ τῆς νυκτός καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου 41 ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἐδούλευσά σοι δέκα τέσσαρα ἔτη ἐντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου καὶ ἕξ ἔτη ἐν τοῖς προβάτοις σου καὶ παρελογίσω τὸν μισθόν μου δέκα ἀμνάσιον 42 εἰ μὴ ὁ θεὸς τοῦ

πατρός μου Ἀβρααμ καὶ ὁ φόβος Ἰσαακ ἦν μοι νῦν ἂν κενόν με ἐξαπέστειλας τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ θεὸς καὶ ἤλεγξέν σε ἐχθές 43 ἀποκριθεὶς δὲ Λαβαν εἶπεν τῷ Ἰακωβ αἱ θυγατέρες θυγατέρες μου καὶ οἱ υἱοὶ υἱοί μου καὶ τὰ κτήνη κτήνη μου καὶ πάντα ὅσα σὺ ὄραξ ἐμά ἐστιν καὶ τῶν θυγατέρων μου τί ποιήσω ταύταις σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν οἷς ἔτεκεν 44 νῦν οὖν δεῦρο διαθώμεθα διαθήκη ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ἔσται εἰς μαρτύριον ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ εἶπεν δὲ αὐτῷ ἰδοὺ οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστιν ἰδὲ ὁ θεὸς μάρτυς ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ 45 λαβῶν δὲ Ἰακωβ λίθον ἔστησεν αὐτὸν στήλην 46 εἶπεν δὲ Ἰακωβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ συλλέγετε λίθους καὶ συνέλεξαν λίθους καὶ ἐποίησαν βουνόν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ βουνοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Λαβαν ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον 47 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λαβαν Βουνὸς τῆς μαρτυρίας Ἰακωβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βουνὸς μάρτυς 48 εἶπεν δὲ Λαβαν τῷ Ἰακωβ ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη αὕτη ἦν ἔστησα ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βουνὸς μαρτυρεῖ 49 καὶ ἡ ὄρασις ἦν εἶπεν ἐπίδοι ὁ θεὸς ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ὅτι ἀποστησόμεθα ἕτερος ἀπὸ τοῦ ἐτέρου 50 εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέρας μου εἰ λήμψη γυναῖκας ἐπὶ ταῖς θυγατράσιν μου ὄρα οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστιν 52 ἐάν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς σὲ μηδὲ σὺ διαβῆς πρὸς με τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ 53 ὁ θεὸς Ἀβρααμ καὶ ὁ θεὸς Ναχωρ κρινεῖ ἀνά μέσον ἡμῶν καὶ

ὤμοσεν Ἰακωβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαακ **54** καὶ ἔθυσεν Ἰακωβ θυσίαν ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει **55** ἀναστὰς δὲ Λαβαν τὸ πρῶν κατεφίλησεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς καὶ ἀποστραφεὶς Λαβαν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

32 καὶ Ἰακωβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν καὶ ἀναβλέψας εἶδεν παρεμβολὴν θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ **2** εἶπεν δὲ Ἰακωβ ἠνίκα εἶδεν αὐτούς Παρεμβολὴ θεοῦ αὕτη καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Παρεμβολαί **3** ἀπέστειλεν δὲ Ἰακωβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαυ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηιρ εἰς χώραν Ἐδωμ **4** καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαυ οὕτως λέγει ὁ παῖς σου Ἰακωβ μετὰ Λαβαν παρώκησα καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν **5** καὶ ἐγένοντό μοι βόες καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα καὶ παῖδες καὶ παιδίσκαι καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου Ἡσαυ ἵνα εὔρη ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου **6** καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακωβ λέγοντες ἦλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαυ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σοι καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ **7** ἐφοβήθη δὲ Ἰακωβ σφόδρα καὶ ἠπορεῖτο καὶ διεῖλεν τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ τοὺς βόας καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς **8** καὶ εἶπεν Ἰακωβ ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαυ εἰς παρεμβολὴν μίαν καὶ ἐκκόψῃ αὐτὴν ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σῶζεσθαι **9** εἶπεν δὲ Ἰακωβ ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβρααμ καὶ ὁ θεὸς

τοῦ πατρὸς μου Ἰσαακ κύριε ὁ εἶπας μοι ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου καὶ εὖ σε ποιήσω **10** ἵκανοῦταί μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου ἐν γὰρ τῇ ράβδῳ μου διέβην τὸν Ἰορδάνην τοῦτον νῦν δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς **11** ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἡσαυ ὅτι φοβοῦμαι ἐγὼ αὐτόν μήποτε ἐλθὼν πατάξῃ με καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνοις **12** σὺ δὲ εἶπας καλῶς εὖ σε ποιήσω καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης ἢ οὐκ ἀριθμηθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους **13** καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ ἔλαβεν ὦν ἔφερον δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν Ἡσαυ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ **14** αἶγας διακοσίας τράγους εἴκοσι πρόβατα διακόσια κριοὺς εἴκοσι **15** καμήλους θηλαζούσας καὶ τὰ παιδία αὐτῶν τριάκοντα βόας τεσσαράκοντα ταύρους δέκα ὄνους εἴκοσι καὶ πώλους δέκα **16** καὶ ἔδωκεν διὰ χειρὸς τοῖς παισὶν αὐτοῦ ποιμνιον κατὰ μόνας εἶπεν δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνά μέσον ποιίμνης καὶ ποιίμνης **17** καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ λέγων ἐὰν σοι συναντήσῃ Ἡσαυ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐρωτᾷ σε λέγων τίνος εἶ καὶ ποῦ πορεύῃ καὶ τίνος ταῦτα τὰ προπορευόμενά σου **18** ἐρεῖς τοῦ παιδός σου Ἰακωβ δῶρα ἀπέσταλκεν τῷ κυρίῳ μου Ἡσαυ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν **19** καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων λέγων κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἡσαυ ἐν τῷ εὐρεῖν ὑμᾶς αὐτόν **20** καὶ ἐρεῖτε ἰδοὺ ὁ παῖς σου Ἰακωβ παραγίνεται ὀπίσω ἡμῶν εἶπεν γάρ ἐξιλάσομαι τὸ πρόσωπον

αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦτο ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἴσως γὰρ προσδέξεται τὸ πρόσωπόν μου 21 καὶ παρεπορεύοντο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ 22 ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην ἔλαβεν τὰς δύο γυναῖκας καὶ τὰς δύο παιδίσκας καὶ τὰ ἔνδεκα παιδιά αὐτοῦ καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ Ἰαβοκ 23 καὶ ἔλαβεν αὐτούς καὶ διέβη τὸν χειμάρρουν καὶ διεβίβασεν πάντα τὰ αὐτοῦ 24 ὑπελείφθη δὲ Ἰακωβ μόνος καὶ ἐπάλαιεν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωῆ 25 εἶδεν δὲ ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτόν καὶ ἤψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ καὶ ἐνάρκησεν τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακωβ ἐν τῷ παλαίειν αὐτόν μετ' αὐτοῦ 26 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀποστείλόν με ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος ὁ δὲ εἶπεν οὐ μὴ σε ἀποστείλω ἐὰν μὴ με εὐλογήσης 27 εἶπεν δὲ αὐτῷ τί τὸ ὄνομά σου ἐστίν ὁ δὲ εἶπεν Ἰακωβ 28 εἶπεν δὲ αὐτῷ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἰακωβ ἀλλὰ Ἰσραηλ ἔσται τὸ ὄνομά σου ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ θεοῦ καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατός 29 ἠρώτησεν δὲ Ἰακωβ καὶ εἶπεν ἀνάγγελόν μοι τὸ ὄνομά σου καὶ εἶπεν ἵνα τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου καὶ ηὐλόγησεν αὐτόν ἐκεῖ 30 καὶ ἐκάλεσεν Ἰακωβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Εἶδος θεοῦ εἶδον γὰρ θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχὴ 31 ἀνέτειλεν δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἠνίκα παρήλθεν τὸ Εἶδος τοῦ θεοῦ αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζεν τῷ μηρῷ αὐτοῦ 32 ἔνεκεν τούτου οὐ μὴ φάγωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ νεῦρον ὃ ἐνάρκησεν ὃ ἐστίν ἐπὶ τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

ὅτι ἤψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ Ἰακωβ τοῦ νεύρου καὶ ἐνάρκησεν

33 ἀναβλέψας δὲ Ἰακωβ εἶδεν καὶ ἰδοὺ Ἡσαυ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐρχόμενος καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπιδιείλεν Ἰακωβ τὰ παιδιά ἐπὶ Λειαν καὶ Ραχηλ καὶ τὰς δύο παιδίσκας 2 καὶ ἐποίησεν τὰς δύο παιδίσκας καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις καὶ Λειαν καὶ τὰ παιδιά αὐτῆς ὀπίσω καὶ Ραχηλ καὶ Ἰωσηφ ἐσχάτους 3 αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτὰκις ἕως τοῦ ἐγγίσει τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 4 καὶ προσέδραμεν Ἡσαυ εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ περιλαβὼν αὐτόν ἐφίλησεν καὶ προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι 5 καὶ ἀναβλέψας εἶδεν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά καὶ εἶπεν τί ταῦτά σοί ἐστιν ὁ δὲ εἶπεν τὰ παιδιά οἷς ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν παῖδά σου 6 καὶ προσήγγισαν αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν 7 καὶ προσήγγισεν Λεια καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ προσεκύνησαν καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισεν Ραχηλ καὶ Ἰωσηφ καὶ προσεκύνησαν 8 καὶ εἶπεν τί ταῦτά σοί ἐστιν πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὗται αἷς ἀπήντηκα ὁ δὲ εἶπεν ἵνα εὕρη ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου κύριε 9 εἶπεν δὲ Ἡσαυ ἔστιν μοι πολλὰ ἀδελφε ἔστω σοι τὰ σά 10 εἶπεν δὲ Ἰακωβ εἰ εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου δέξαι τὰ δῶρα διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔνεκεν τούτου εἶδον τὸ πρόσωπόν σου ὡς ἂν τις ἴδοι πρόσωπον θεοῦ καὶ εὐδοκήσεις με 11 λαβὲ τὰς εὐλογίας μου ἃς ἤνεγκά σοι ὅτι ἠλέησέν με ὁ θεὸς καὶ ἔστιν μοι πάντα καὶ ἐβίασατο αὐτόν καὶ ἔλαβεν 12 καὶ εἶπεν ἀπάραντες πορευσόμεθα ἐπ' εὐθειαν

13 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριός μου γινώσκει ὅτι τὰ
παιδιά ἀπαλώτερα καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες
λοχεύονται ἐπ' ἐμέ ἐὰν οὖν καταδιώξω αὐτοὺς
ἡμέραν μίαν ἀποθανοῦνται πάντα τὰ κτήνη 14
προελθέτω ὁ κύριός μου ἔμπροσθεν τοῦ παιδός
ἐγὼ δὲ ἐνισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ σχολὴν τῆς
πορεύσεως τῆς ἐναντίον μου καὶ κατὰ πόδα τῶν
παιδαρίων ἕως τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς τὸν κύριόν
μου εἰς Σηιρ 15 εἶπεν δὲ Ἡσαν καταλείψω μετὰ
σοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ ὁ δὲ εἶπεν ἵνα
τί τοῦτο ἱκανὸν ὅτι εὖρον χάριν ἐναντίον σου
κύριε 16 ἀπέστρεψεν δὲ Ἡσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη
εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηιρ 17 καὶ Ἰακωβ ἀπαίρει
εἰς Σκηνάς καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίας καὶ
τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποίησεν σκηνάς διὰ τοῦτο
ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Σκηναί 18
καὶ ἦλθεν Ἰακωβ εἰς Σαλημ πόλιν Σικιμων ἣ ἐστὶν
ἐν γῆ Χανααν ὅτε ἦλθεν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας
Συρίας καὶ παρενέβαλεν κατὰ πρόσωπον τῆς
πόλεως 19 καὶ ἐκτήσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ
οὗ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ παρὰ Ἐμμωρ
πατρὸς Συχεμ ἑκατὸν ἀμνῶν 20 καὶ ἔστησεν ἐκεῖ
θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν θεὸν Ἰσραηλ

34 ἐξῆλθεν δὲ Δινα ἡ θυγάτηρ Λειας ἣν
ἔτεκεν τῷ Ἰακωβ καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν
ἐγχωρίων 2 καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχεμ ὁ υἱὸς Ἐμμωρ
ὁ Χορραῖος ὁ ἄρχων τῆς γῆς καὶ λαβῶν αὐτὴν
ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ ἔταπείνωσεν αὐτὴν
3 καὶ προσέσχεν τῇ ψυχῇ Δινας τῆς θυγατρὸς
Ἰακωβ καὶ ἠγάπησεν τὴν παρθένον καὶ ἐλάλησεν
κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῇ 4 εἶπεν δὲ
Συχεμ πρὸς Ἐμμωρ τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων λαβέ
μοι τὴν παιδίσκην ταύτην εἰς γυναῖκα 5 Ἰακωβ

δὲ ἤκουσεν ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς Ἐμμωρ Διναν
τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ
τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ παρεσιώπησεν
δὲ Ἰακωβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτοῦ 6 ἐξῆλθεν δὲ
Ἐμμωρ ὁ πατὴρ Συχεμ πρὸς Ἰακωβ λαλήσαι αὐτῷ
7 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακωβ ἦλθον ἐκ τοῦ πεδίου ὡς δὲ
ἤκουσαν κατενύχθησαν οἱ ἄνδρες καὶ λυπηρὸν
ἦν αὐτοῖς σφόδρα ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν ἐν
Ἰσραηλ κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακωβ καὶ
οὐχ οὕτως ἔσται 8 καὶ ἐλάλησεν Ἐμμωρ αὐτοῖς
λέγων Συχεμ ὁ υἱός μου προείλατο τῇ ψυχῇ τὴν
θυγατέρα ὑμῶν δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα
9 ἐπιγαμβρεύσαθε ἡμῖν τὰς θυγατέρας ὑμῶν
δότε ἡμῖν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς
υἱοῖς ὑμῶν 10 καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε καὶ ἡ
γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν κατοικεῖτε καὶ
ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐγκτήσαθε ἐν αὐτῇ
11 εἶπεν δὲ Συχεμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς
τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς εὖροιμι χάριν ἐναντίον
ὑμῶν καὶ ὃ ἐὰν εἴπητε δώσομεν 12 πληθύνετε
τὴν φερνὴν σφόδρα καὶ δώσω καθότι ἂν εἴπητέ
μοι καὶ δώσετέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα
13 ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακωβ τῷ Συχεμ καὶ
Ἐμμωρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου καὶ ἐλάλησαν
αὐτοῖς ὅτι ἐμίαναν Διναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν 14
καὶ εἶπαν αὐτοῖς Συμεων καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ
Δινας υἱοὶ δὲ Λειας οὐ δυνασόμεθα ποιῆσαι τὸ
ῥῆμα τοῦτο δοῦναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνθρώπῳ
ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν ἔστιν γὰρ ὄνειδος ἡμῖν 15 ἐν
τούτῳ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν καὶ κατοικήσομεν
ἐν ὑμῖν ἐὰν γέννησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν
τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν 16 καὶ
δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν καὶ ἀπὸ τῶν

θυγατέρων ὑμῶν λημψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἔν 17 ἔάν δὲ μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν τοῦ περιτέμνεσθαι λαβόντες τὰς θυγατέρας ἡμῶν ἀπελευσόμεθα 18 καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Εμμωρ καὶ ἐναντίον Συχεμ τοῦ υἱοῦ Εμμωρ 19 καὶ οὐκ ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ιακωβ αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 20 ἦλθεν δὲ Εμμωρ καὶ Συχεμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέγοντες 21 οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοὶ εἰσιν μεθ' ἡμῶν οἰκεῖτ' ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορευέσθωσαν αὐτὴν ἢ δὲ γῆ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν τὰς θυγατέρας αὐτῶν λημψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς 22 μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατοικεῖν μεθ' ἡμῶν ὥστε εἶναι λαὸν ἓνα ἐν τῷ περιτέμνεσθαι ἡμῶν πᾶν ἄρσενικὸν καθὰ καὶ αὐτοὶ περιτέμνηται 23 καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ τὰ τετράποδα οὐχ ἡμῶν ἔσται μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς καὶ οἰκήσουσιν μεθ' ἡμῶν 24 καὶ εἰσήκουσαν Εμμωρ καὶ Συχεμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ περιτέμοντο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσην 25 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ιακωβ Συμεων καὶ Λευὶ οἱ ἀδελφοὶ Δινὰς ἕκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἄρσενικόν 26 τὸν τε Εμμωρ καὶ Συχεμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν

ἐν στόματι μαχαίρας καὶ ἔλαβον τὴν Δινὰν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συχεμ καὶ ἐξῆλθον 27 οἱ δὲ υἱοὶ Ιακωβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν ἐν ἣ ἑμίαναν Δινὰν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν 28 καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς βόας αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ ἔλαβον 29 καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠχμαλώτευσαν καὶ διήρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις 30 εἶπεν δὲ Ιακωβ Συμεων καὶ Λευὶ μισητόν με πεποιήκατε ὥστε πονηρόν με εἶναι πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν τὴν γῆν ἔν τε τοῖς Χαναναίοις καὶ τοῖς Φερεζαίοις ἐγὼ δὲ ὀλιγοστός εἰμι ἐν ἀριθμῷ καὶ συναχθέντες ἐπ' ἐμὲ συγκόψουσίν με καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου 31 οἱ δὲ εἶπαν ἀλλ' ὥσει πόρνη χρήσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν

35 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς πρὸς Ιακωβ ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς τὸν τόπον Βαιθηλ καὶ οἶκει ἐκεῖ καὶ ποιήσον ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν σε ἀπὸ προσώπου Ησαυ τοῦ ἀδελφοῦ σου 2 εἶπεν δὲ Ιακωβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πᾶσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ ἄρατε τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους τοὺς μεθ' ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ καθάρισασθε καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν 3 καὶ ἀναστάντες ἀναβῶμεν εἰς Βαιθηλ καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ θεῷ τῷ ἐπακούσαντί μοι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ὅς ἦν μετ' ἐμοῦ καὶ διέσωσέν με ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθην 4 καὶ ἔδωκαν τῷ Ιακωβ τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους οἳ ἦσαν ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς ὠσίν αὐτῶν καὶ κατέκρυπεν αὐτὰ Ιακωβ ὑπὸ τὴν τερέμινθον τὴν ἐν Σικιμοῖς καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ

ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας 5 καὶ ἐξῆρεν Ἰσραηλ ἐκ Σικιμων καὶ ἐγένετο φόβος θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 6 ἦλθεν δὲ Ἰακωβ εἰς Λουζα ἣ ἐστὶν ἐν γῆ Χανααν ἣ ἐστὶν Βαιθηλ αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ 7 καὶ ὤκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου Βαιθηλ ἐκεῖ γὰρ ἐπεφάνη αὐτῷ ὁ θεὸς ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ἡσαυ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 8 ἀπέθανεν δὲ Δεββωρα ἡ τροφὸς Ρεβεκκας κατώτερον Βαιθηλ ὑπὸ τὴν βάλανον καὶ ἐκάλεσεν Ἰακωβ τὸ ὄνομα αὐτῆς Βάλανος πένθους 9 ὥφθη δὲ ὁ θεὸς Ἰακωβ ἔτι ἐν Λουζα ὅτε παρεγένετο ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας καὶ ἠλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός 10 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς τὸ ὄνομά σου Ἰακωβ οὐ κληθήσεται ἔτι Ἰακωβ ἀλλ' Ἰσραηλ ἔσται τὸ ὄνομά σου 11 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐγὼ ὁ θεὸς σου ἀυξάνου καὶ πληθύνου ἔθνη καὶ συναγωγαὶ ἐθνῶν ἔσονται ἐκ σοῦ καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς ὀσφύος σου ἐξελεύσονται 12 καὶ τὴν γῆν ἣν δέδωκα Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ σοὶ δέδωκα αὐτὴν σοὶ ἔσται καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σὲ δώσω τὴν γῆν ταύτην 13 ἀνέβη δὲ ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ 14 καὶ ἔστησεν Ἰακωβ στήλην ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ στήλην λιθίνην καὶ ἔσπεισεν ἐπ' αὐτὴν σπονδὴν καὶ ἐπέχεεν ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον 15 καὶ ἐκάλεσεν Ἰακωβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ θεὸς Βαιθηλ 16 ἀπάρας δὲ Ἰακωβ ἐκ Βαιθηλ ἔπηξεν τὴν σκηπὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πύργου Γαδερ ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤγγισεν Χαβραθα εἰς γῆν ἐλθεῖν Εφραθα ἔτεκεν Ραχηλ καὶ ἔδυστόκησεν

ἐν τῷ τοκετῷ 17 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῶς αὐτὴν τίκτειν εἶπεν αὐτῇ ἡ μαῖα θάρσει καὶ γὰρ οὗτός σοί ἐστὶν υἱός 18 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφιέναι αὐτὴν τὴν ψυχὴν ἀπέθνησκειν γὰρ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Υἱὸς ὀδύνης μου ὁ δὲ πατήρ ἐκάλεσεν αὐτὸν Βενιαμιν 19 ἀπέθανεν δὲ Ραχηλ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ Εφραθα αὕτη ἐστὶν Βηθλεεμ 20 καὶ ἔστησεν Ἰακωβ στήλην ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτῆς αὕτη ἐστὶν στήλη μνημείου Ραχηλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας 22 ἐγένετο δὲ ἡνίκα κατώκησεν Ἰσραηλ ἐν τῇ γῆ ἐκεῖνη ἐπορεύθη Ρουβην καὶ ἐκοιμήθη μετὰ Βαλλας τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἤκουσεν Ἰσραηλ καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον αὐτοῦ ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακωβ δώδεκα 23 υἱοὶ Λειας πρωτότοκος Ἰακωβ Ρουβην Συμεων Λευὶ Ἰουδας Ἰσαχαρ Ζαβουλων 24 υἱοὶ δὲ Ραχηλ Ἰωσηφ καὶ Βενιαμιν 25 υἱοὶ δὲ Βαλλας παιδίσκης Ραχηλ Δαν καὶ Νεφθαλι 26 υἱοὶ δὲ Ζελφας παιδίσκης Λειας Γαδ καὶ Ἀσηρ οὗτοι υἱοὶ Ἰακωβ οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας 27 ἦλθεν δὲ Ἰακωβ πρὸς Ἰσαακ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μαμβρη εἰς πόλιν τοῦ πεδίου αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν γῆ Χανααν οὗ παρῶκησεν Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ 28 ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσαακ ἄς ἔζησεν ἔτη ἑκατὸν ὀγδοήκοντα 29 καὶ ἐκλιπὼν ἀπέθανεν καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἡσαυ καὶ Ἰακωβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ

36 αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Ἡσαυ αὐτὸς ἐστὶν Εδωμ 2 Ἡσαυ δὲ ἔλαβεν γυναῖκας ἑαυτῷ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων τὴν Ἀδα θυγατέρα Αἰλων τοῦ Χετταίου καὶ τὴν Ελιβεμα θυγατέρα Ἀνα τοῦ υἱοῦ Σεβεγων τοῦ Ευαίου 3 καὶ τὴν

Βασεμμαθ θυγατέρα Ισμαηλ ἀδελφὴν Ναβαιωθ 4 ἔτεκεν δὲ Ἀδα τῷ Ησαυ τὸν Ελιφας καὶ Βασεμμαθ ἔτεκεν τὸν Ραγουηλ 5 καὶ Ελιβεμα ἔτεκεν τὸν Ιεους καὶ τὸν Ιεγλομ καὶ τὸν Κορε οὗτοι υἱοὶ Ησαυ οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῆ Χανααν 6 ἔλαβεν δὲ Ησαυ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας καὶ πάντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὅσα ἐκτήσατο καὶ ὅσα περιεποιήσατο ἐν γῆ Χανααν καὶ ἐπορεύθη ἐκ γῆς Χανααν ἀπὸ προσώπου Ιακωβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 7 ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ τοῦ οἰκεῖν ἅμα καὶ οὐκ ἔδύνατο ἡ γῆ τῆς παροικίσεως αὐτῶν φέρειν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν 8 ὥκησεν δὲ Ησαυ ἐν τῷ ὄρει Σηιρ Ησαυ αὐτός ἐστιν Εδωμ 9 αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Ησαυ πατρὸς Εδωμ ἐν τῷ ὄρει Σηιρ 10 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ησαυ Ελιφας υἱὸς Ἀδας γυναικὸς Ησαυ καὶ Ραγουηλ υἱὸς Βασεμμαθ γυναικὸς Ησαυ 11 ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ελιφας Θαιμαν Ὠμαρ Σωφαρ Γοθομ καὶ Κενεζ 12 Θαμνα δὲ ἦν παλλακὴ Ελιφας τοῦ υἱοῦ Ησαυ καὶ ἔτεκεν τῷ Ελιφας τὸν Ἀμαληκ οὗτοι υἱοὶ Ἀδας γυναικὸς Ησαυ 13 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ραγουηλ Ναχοθ Ζαρε Σομε καὶ Μοζε οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμμαθ γυναικὸς Ησαυ 14 οὗτοι δὲ ἦσαν υἱοὶ Ελιβεμα θυγατρὸς Ἀνα τοῦ υἱοῦ Σεβεγων γυναικὸς Ησαυ ἔτεκεν δὲ τῷ Ησαυ τὸν Ιεους καὶ τὸν Ιεγλομ καὶ τὸν Κορε 15 οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ Ησαυ υἱοὶ Ελιφας πρωτοτόκου Ησαυ ἡγεμῶν Θαιμαν ἡγεμῶν Ὠμαρ ἡγεμῶν Σωφαρ ἡγεμῶν Κενεζ 16 ἡγεμῶν Κορε ἡγεμῶν Γοθομ ἡγεμῶν Ἀμαληκ οὗτοι ἡγεμόνες Ελιφας ἐν γῆ Ἰδουμαία οὗτοι υἱοὶ Ἀδας 17 καὶ οὗτοι υἱοὶ Ραγουηλ

υἱοῦ Ησαυ ἡγεμῶν Ναχοθ ἡγεμῶν Ζαρε ἡγεμῶν Σομε ἡγεμῶν Μοζε οὗτοι ἡγεμόνες Ραγουηλ ἐν γῆ Εδωμ οὗτοι υἱοὶ Βασεμμαθ γυναικὸς Ησαυ 18 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ελιβεμα γυναικὸς Ησαυ ἡγεμῶν Ιεους ἡγεμῶν Ιεγλομ ἡγεμῶν Κορε οὗτοι ἡγεμόνες Ελιβεμας 19 οὗτοι υἱοὶ Ησαυ καὶ οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Εδωμ 20 οὗτοι δὲ υἱοὶ Σηιρ τοῦ Χορραίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν Λωταν Σωβαλ Σεβεγων Ἀνα 21 καὶ Δησων καὶ Ἀσαρ καὶ Ρισων οὗτοι ἡγεμόνες τοῦ Χορραίου τοῦ υἱοῦ Σηιρ ἐν τῇ γῆ Εδωμ 22 ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Λωταν Χορρι καὶ Αιμαν ἀδελφὴ δὲ Λωταν Θαμνα 23 οὗτοι δὲ υἱοὶ Σωβαλ Γωλων καὶ Μαναχαθ καὶ Γαιβηλ Σωφ καὶ Ὠμαν 24 καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγων Αιε καὶ Ὠναν οὗτός ἐστιν ὁ Ὠνας ὃς εὗρεν τὸν Ιαμιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτε ἔνεμεν τὰ ὑποζύγια Σεβεγων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 25 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνα Δησων καὶ Ελιβεμα θυγάτηρ Ἀνα 26 οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησων Ἀμαδα καὶ Ἀσβαν καὶ Ιεθραν καὶ Χαρραν 27 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀσαρ Βαλααν καὶ Ζουκαμ καὶ Ιωουκαμ καὶ Ουκαν 28 οὗτοι δὲ υἱοὶ Ρισων Ὠς καὶ Ἀραμ 29 οὗτοι ἡγεμόνες Χορρι ἡγεμῶν Λωταν ἡγεμῶν Σωβαλ ἡγεμῶν Σεβεγων ἡγεμῶν Ἀνα 30 ἡγεμῶν Δησων ἡγεμῶν Ἀσαρ ἡγεμῶν Ρισων οὗτοι ἡγεμόνες Χορρι ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῆ Εδωμ 31 καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν Εδωμ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν Ἰσραηλ 32 καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Εδωμ Βαλακ υἱὸς τοῦ Βεωρ καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Δενναβα 33 ἀπέθανεν δὲ Βαλακ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβαβ υἱὸς Ζαρα ἐκ Βοσορρας 34 ἀπέθανεν δὲ Ἰωβαβ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσομ ἐκ τῆς γῆς

Θαιμανων 35 ἀπέθανεν δὲ Ασομ καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ οὐκ ἐδύναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν 5 ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσηφ ἐνύπνιον ἀπήγγειλεν αὐτὸ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ 6 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε τοῦ ἐνυπνίου τούτου οὗ ἐνυπνιάσθη 7 ὥμην ἡμᾶς δεσμεύειν δράγματα ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα καὶ ὠρθώθη περιστραφέντα δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα 8 εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοί μὴ βασιλεύων βασιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς ἢ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν καὶ προσέθεντο ἔτι μισεῖν αὐτὸν ἔνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ καὶ ἔνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ 9 εἶδεν δὲ ἐνύπνιον ἕτερον καὶ διηγήσατο αὐτὸ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτερον ὥσπερ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ἔνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν με 10 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί τὸ ἐνύπνιον τοῦτο ὃ ἐνυπνιάσθης ἄρα γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγώ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου προσκυνῆσαι σοὶ ἐπὶ τὴν γῆν 11 ἐζήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ διετήρησεν τὸ ῥῆμα 12 ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχεμ 13 καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσηφ οὐχ οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν ἐν Συχεμ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς εἶπεν δὲ αὐτῷ ἰδοὺ ἐγώ 14 εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰσραὴλ πορευθεὶς ἰδὲ εἰ ὑγιαίνουσιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ τὰ πρόβατα καὶ ἀνάγγειλόν μοι καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρων καὶ ἦλθεν εἰς Συχεμ 15 καὶ εὔρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ ἠρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος λέγων τί ζητεῖς 16 ὁ δὲ εἶπεν τοὺς ἀδελφούς μου

37 κατῶκει δὲ Ἰακωβ ἐν τῇ γῆ οὗ παρῶκησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐν γῆ Χανααν 2 αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰακωβ Ἰωσηφ δέκα ἐπτὰ ἐτῶν ἦν ποιμαίνων μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τὰ πρόβατα ὧν νέος μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλας καὶ μετὰ τῶν υἱῶν Ζελφας τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατήνεγκεν δὲ Ἰωσηφ ψόγον πονηρὸν πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν 3 Ἰακωβ δὲ ἠγάπα τὸν Ἰωσηφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὅτι υἱὸς γήρου ἦν αὐτῷ ἐποίησεν δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον 4 ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ ὅτι αὐτὸν ὁ πατὴρ φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐμίσησαν

ζητῶ ἀνάγγελόν μοι ποῦ βόσκουσιν 17 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος ἀπήρκασιν ἐντεῦθεν ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λεγόντων πορευθῶμεν εἰς Δωθαίμ καὶ ἐπορεύθη Ἰωσηφ κατόπισθεν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἐν Δωθαίμ 18 προεῖδον δὲ αὐτὸν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτὸν 19 εἶπαν δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιαστὴς ἐκεῖνος ἔρχεται 20 νῦν οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ ρίψωμεν αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν λάκκων καὶ ἐροῦμεν θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτὸν καὶ ὀψόμεθα τί ἔσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ 21 ἀκούσας δὲ Ρουβην ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ εἶπεν οὐ πατάξομεν αὐτὸν εἰς ψυχὴν 22 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ρουβην μὴ ἐκχέητε αἷμα ἐμβάλετε αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τοῦτον τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ χεῖρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ ὅπως ἐξέλθῃ αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποδῶ αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ 23 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν Ἰωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐξέδυσαν τὸν Ἰωσηφ τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτὸν 24 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον ὁ δὲ λάκκος κενὸς ὕδωρ οὐκ εἶχεν 25 ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον καὶ ἀναβλέψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον καὶ ἰδοὺ ὁδοιπόροι Ἰσραηλίται ἤρχοντο ἐκ Γαλααδ καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἔγμον θυμιαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ στακτῆς ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον 26 εἶπεν δὲ Ἰουδᾶς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τί χρήσιμον ἔαν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ 27 δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς Ἰσραηλίταις τούτοις αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν ἐπ' αὐτόν

ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν καὶ σὰρξ ἡμῶν ἐστὶν ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ 28 καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιηναῖοι οἱ ἔμποροι καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσηφ ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσηφ τοῖς Ἰσραηλίταις εἴκοσι χρυσῶν καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσηφ εἰς Αἴγυπτον 29 ἀνέστρεψεν δὲ Ρουβην ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ οὐχ ὄρᾳ τὸν Ἰωσηφ ἐν τῷ λάκκῳ καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ 30 καὶ ἀνέστρεψεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον οὐκ ἔστιν ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι 31 λαβόντες δὲ τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσηφ ἔσφαξαν ἔριφον αἰγῶν καὶ ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι 32 καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον καὶ εἰσήνεγκαν τῷ πατρὶ αὐτῶν καὶ εἶπαν τοῦτον εὔρομεν ἐπίγνωθι εἰ χιτῶν τοῦ υἱοῦ σου ἐστὶν ἢ οὐ 33 καὶ ἐπέγνω αὐτὸν καὶ εἶπεν χιτῶν τοῦ υἱοῦ μου ἐστὶν θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν θηρίον ἦρπασεν τὸν Ἰωσηφ 34 διέρρηξεν δὲ Ἰακωβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὄσφιν αὐτοῦ καὶ ἐπένθει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλὰς 35 συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες καὶ ἦλθον παρακαλέσαι αὐτόν καὶ οὐκ ἤθελεν παρακαλεῖσθαι λέγων ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου πενθῶν εἰς ἄδου καὶ ἔκλαυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ (Sheol h7585) 36 οἱ δὲ Μαδιηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσηφ εἰς Αἴγυπτον τῷ Πετεφρη τῷ σπάδοντι Φαραῶ ἀρχιμαγεῖρω

38 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατέβη Ἰουδᾶς ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἀφίκετο ἕως πρὸς ἄνθρωπὸν τινα Ὀδολλαμίτην ᾧ ὄνομα Ἰρας 2 καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰουδᾶς θυγατέρα ἀνθρώπου

Χαναanaίου ἢ ὄνομα Σαυα καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτήν **3** καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ηρ **4** καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αυναν **5** καὶ προσθεῖσα ἔτι ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλωμ αὐτὴ δὲ ἦν ἐν Χασβί ἡνίκα ἔτεκεν αὐτούς **6** καὶ ἔλαβεν Ἰουδας γυναῖκα Ηρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἢ ὄνομα Θαμαρ **7** ἐγένετο δὲ Ηρ πρωτότοκος Ἰουδα πονηρὸς ἐναντίον κυρίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ θεός **8** εἶπεν δὲ Ἰουδας τῷ Αυναν εἴσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ γάμβρευσαι αὐτήν καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου **9** γνοῦς δὲ Αυναν ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα ἐγίνετο ὅταν εἰσῆρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ **10** πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναντίον τοῦ θεοῦ ὅτι ἐποίησεν τοῦτο καὶ ἐθανάτωσεν καὶ τοῦτον **11** εἶπεν δὲ Ἰουδας Θαμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ κάθου χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου ἕως μέγας γένηται Σηλωμ ὁ υἱός μου εἶπεν γὰρ μήποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος ὥσπερ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀπελθοῦσα δὲ Θαμαρ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς **12** ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι καὶ ἀπέθανεν Σαυα ἡ γυνὴ Ἰουδα καὶ παρακληθεὶς Ἰουδας ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ αὐτὸς καὶ Ἰρας ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Οδολλαμίτης εἰς Θαμνα **13** καὶ ἀπηγγέλη Θαμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ λέγοντες ἰδοὺ ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνα κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ **14** καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως ἀφ' ἑαυτῆς περιεβάλετο θέριστρον καὶ ἐκαλλωπίσατο καὶ ἐκάθισεν πρὸς ταῖς πύλαις

Αἰναν ἢ ἐστὶν ἐν παρόδῳ Θαμνα εἶδεν γὰρ ὅτι μέγας γέγονεν Σηλωμ αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα **15** καὶ ἰδὼν αὐτήν Ἰουδας ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι κατεκαλύψατο γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν **16** ἐξέκλινεν δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν ὁδὸν καὶ εἶπεν αὐτῇ ἕασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ οὐ γὰρ ἔγνω ὅτι ἡ νύμφῃ αὐτοῦ ἐστὶν ἢ δὲ εἶπεν τί μοι δώσεις ἐὰν εἰσέλθῃς πρὸς με **17** ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ σοὶ ἀποστελῶ ἔριφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων ἢ δὲ εἶπεν ἐὰν δῶς ἀρραβῶνα ἕως τοῦ ἀποστείλαι σε **18** ὁ δὲ εἶπεν τίνα τὸν ἀρραβῶνά σοι δώσω ἢ δὲ εἶπεν τὸν δακτύλιόν σου καὶ τὸν ὀρμίσκον καὶ τὴν ράβδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ ἔδωκεν αὐτῇ καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ **19** καὶ ἀναστᾶσα ἀπῆλθεν καὶ περιείλατο τὸ θέριστρον ἀφ' ἑαυτῆς καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως αὐτῆς **20** ἀπέστειλεν δὲ Ἰουδας τὸν ἔριφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένος αὐτοῦ τοῦ Οδολλαμίτου κομίσασθαι τὸν ἀρραβῶνα παρὰ τῆς γυναικὸς καὶ οὐχ εὔρεν αὐτήν **21** ἐπηρώτησεν δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τοῦ τόπου ποῦ ἐστὶν ἡ πόρνη ἢ γενομένη ἐν Αἰναν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ εἶπαν οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη **22** καὶ ἀπεστράφη πρὸς Ἰουδαν καὶ εἶπεν οὐχ εὔρον καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου λέγουσιν μὴ εἶναι ὧδε πόρνην **23** εἶπεν δὲ Ἰουδας ἐχέτω αὐτά ἀλλὰ μήποτε καταγελασθῶμεν ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν ἔριφον τοῦτον σὺ δὲ οὐχ εὔρηκας **24** ἐγένετο δὲ μετὰ τρίμηνον ἀπηγγέλη τῷ Ἰουδα λέγοντες ἐκπεπόρνευκεν Θαμαρ ἡ νύμφῃ σου καὶ ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνείας εἶπεν δὲ Ἰουδας ἐξαγάγετε αὐτήν καὶ κατακαυθήτω **25** αὐτὴ δὲ

ἀγομένη ἀπέστειλεν πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτῆς λέγουσα ἐκ τοῦ ἀνθρώπου τίνος ταῦτά ἐστιν ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔχω καὶ εἶπεν ἐπίγνωθι τίνος ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὀρμίσκος καὶ ἡ ράβδος αὕτη **26** ἐπέγνω δὲ Ἰουδας καὶ εἶπεν δεδικαίωται Θαμαρ ἢ ἐγὼ οὐ εἶνεκεν οὐκ ἔδωκα αὐτὴν Σηλωμ τῷ υἱῷ μου καὶ οὐ προσέθετο ἔτι τοῦ γνῶναι αὐτὴν **27** ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἔτικτεν καὶ τῆδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς **28** ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν αὐτὴν ὁ εἷς προεξήνεγκεν τὴν χεῖρα λαβοῦσα δὲ ἡ μαῖα ἔδωκεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον λέγουσα οὗτος ἐξελεύσεται πρότερος **29** ὡς δὲ ἐπισυνήγαγεν τὴν χεῖρα καὶ εὐθύς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἢ δὲ εἶπεν τί διεκόπη διὰ σὲ φραγμός καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρες **30** καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐφ' ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζαρα

39 Ἰωσηφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐκτίσατο αὐτὸν Πετεφρης ὁ εὐνοῦχος Φαραῶ ἀρχιμάγειρος ἀνὴρ Αἰγύπτιος ἐκ χειρὸς Ἰσμηλιτῶν οἱ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ **2** καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰωσηφ καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγῶνων καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ τῷ Αἰγυπτίῳ **3** ἦδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ ὅτι κύριος μετ' αὐτοῦ καὶ ὅσα ἂν ποιῆ κύριος εὐοδοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ **4** καὶ εὔρεν Ἰωσηφ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ εὐηρέσει δὲ αὐτῷ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ ἔδωκεν διὰ χειρὸς Ἰωσηφ **5** ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ κατασταθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ καὶ ἠυλόγησεν κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσηφ καὶ ἐγενήθη

εὐλογία κυρίου ἐν πᾶσιν τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ **6** καὶ ἐπέτρεψε ἐν πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ εἰς χεῖρας Ἰωσηφ καὶ οὐκ ἦδει τῶν καθ' ἑαυτὸν οὐδὲν πλὴν τοῦ ἄρτου οὐ ἴσθιεν αὐτός καὶ ἦν Ἰωσηφ καλὸς τῷ εἶδει καὶ ὠραῖος τῇ ὄψει σφόδρα **7** καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσηφ καὶ εἶπεν κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ **8** ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν εἶπεν δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ εἰ ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου **9** καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐθὲν ἐμοῦ οὐδὲ ὑπεξήρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν πλὴν σου διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο καὶ ἁμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ θεοῦ **10** ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσηφ ἡμέραν ἕξ ἡμέρας καὶ οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῇ καθεύδειν μετ' αὐτῆς τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ **11** ἐγένετο δὲ τοιαύτη τις ἡμέρα εἰσηλθεν Ἰωσηφ εἰς τὴν οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ οὐθεὶς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω **12** καὶ ἐπεσπάσατο αὐτὸν τῶν ἱματίων λέγουσα κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ καὶ καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἔξω **13** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν ὅτι κατέλιπεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς καὶ ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἔξω **14** καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα ἴδετε εἰσήγαγεν ἡμῖν παῖδα Ἐβραῖον ἐμπαίζειν ἡμῖν εἰσηλθεν πρὸς με λέγων κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ **15** ἐν δὲ τῷ ἀκούσαι αὐτὸν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῖ ἔφυγεν καὶ

ἐξῆλθεν ἕξω **16** καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἑαυτῆ ἕως ἦλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **17** καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα λέγουσα εἰσῆλθεν πρὸς με ὁ παῖς ὁ Εβραῖος ὃν εἰσήγαγες πρὸς ἡμᾶς ἐμπαῖξαι μοι καὶ εἶπέν μοι κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ **18** ὡς δὲ ἤκουσεν ὅτι ὕψωσα τὴν φωνὴν μου καὶ ἐβόησα κατέλιπεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ καὶ ἔφυγεν καὶ ἐξῆλθεν ἕξω **19** ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ὅσα ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὕτως ἐποίησέν μοι ὁ παῖς σου καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ **20** καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσηφ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὄχυρῶμα εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ ὄχυρῶματι **21** καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰωσηφ καὶ κατέχεεν αὐτοῦ ἔλεος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος **22** καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμοτήριον διὰ χειρὸς Ἰωσηφ καὶ πάντας τοὺς ἀπηγγέμενους ὅσοι ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ **23** οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμοτηρίου γινώσκων δι' αὐτὸν οὐθέν πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς Ἰωσηφ διὰ τὸ τὸν κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει κύριος εὐώδου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ

40 ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἡμαρτεν ὁ ἀρχιοινοχός τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ὁ ἀρχισιτοποιὸς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ Αἰγύπτου **2** καὶ ὠργίσθη Φαραῶ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχῶ καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχισιτοποιῷ **3** καὶ ἔθετο αὐτούς ἐν φυλακῇ παρὰ τῷ δεσμοφύλακι εἰς τὸ δεσμοτήριον εἰς τὸν τόπον οὗ Ἰωσηφ ἀπῆκτο ἐκεῖ **4** καὶ συνέστησεν

ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ Ἰωσηφ αὐτούς καὶ παρέστη αὐτοῖς ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ **5** καὶ εἶδον ἀμφοτέροι ἐνύπνιον ἑκάτερος ἐνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτὶ ὄρασις τοῦ ἐνυπνίου αὐτοῦ ὁ ἀρχιοινοχός καὶ ὁ ἀρχισιτοποιός οἱ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ **6** εἰσῆλθεν δὲ πρὸς αὐτούς Ἰωσηφ τὸ πρωὶ καὶ εἶδεν αὐτούς καὶ ἦσαν τεταραγμένοι **7** καὶ ἠρώτα τοὺς εὐνούχους Φαραῶ οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ λέγων τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ σήμερον **8** οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ ἐνύπνιον εἶδομεν καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτὸ εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰωσηφ οὐχὶ διὰ τοῦ θεοῦ ἡ διασάφησις αὐτῶν ἔστιν διηγήσασθε οὖν μοι **9** καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχός τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσηφ καὶ εἶπεν ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἄμπελος ἐναντίον μου **10** ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες καὶ αὐτὴ θάλλουσα ἀνενηνοχυῖα βλαστούς πέπειροι οἱ βότρυες σταφυλῆς **11** καὶ τὸ ποτήριον Φαραῶ ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὰς χεῖρας Φαραῶ **12** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσηφ τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ οἱ τρεῖς πυθμένες τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν **13** ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ μνησθήσεται Φαραῶ τῆς ἀρχῆς σου καὶ ἀποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοῖαν σου καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραῶ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρχὴν σου τὴν προτέραν ὡς ἦσθα οἰνοχῶν **14** ἀλλὰ μνήσθητί μου διὰ σεαυτοῦ ὅταν εὖ σοι γένηται καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος καὶ μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ Φαραῶ καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ ὄχυρῶματος τούτου **15** ὅτι κλοπῇ ἐκλάπην ἐκ γῆς Εβραίων καὶ ὤδε οὐκ ἐποίησα οὐδὲν ἀλλ'

ἐνέβαλον με εἰς τὸν λάκκον τοῦτον **16** καὶ εἶδεν ὁ ἀρχισιτοποιὸς ὅτι ὀρθῶς συνέκρινεν καὶ εἶπεν τῷ Ἰωσηφ κάγω εἶδον ἐνύπνιον καὶ ὥμην τρία κανᾶ χονδριτῶν αἴρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου **17** ἐν δὲ τῷ κανῶ τῷ ἐπάνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν ὧν ὁ βασιλεὺς Φαραω ἐσθίει ἔργον σιτοποιοῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου **18** ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσηφ εἶπεν αὐτῷ αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τὰ τρία κανᾶ τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν **19** ἔτι τριῶν ἡμερῶν ἀφελεῖ Φαραω τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ **20** ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἡμέρα γενέσεως ἦν Φαραω καὶ ἐποίει πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἐμνήσθη τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρχισιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων αὐτοῦ **21** καὶ ἀπεκατέστησεν τὸν ἀρχιοινοχόν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραω **22** τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν ἐκρέμασεν καθὰ συνέκρινεν αὐτοῖς Ἰωσηφ **23** οὐκ ἐμνήσθη δὲ ὁ ἀρχιοινοχὸς τοῦ Ἰωσηφ ἀλλὰ ἐπελάθετο αὐτοῦ

41 ἐγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν Φαραω εἶδεν ἐνύπνιον ὥστε ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ **2** καὶ ἰδοὺ ὡσπερ ἓκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξίν καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῷ ἄξει **3** ἄλλαι δὲ ἑπτὰ βόες ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἓκ τοῦ ποταμοῦ αἰσχραὶ τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν καὶ ἐνέμοντο παρὰ τὰς βόας παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ **4** καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ

εἶδει καὶ τὰς ἐκλεκτὰς ἠγέρθη δὲ Φαραω **5** καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δεῦτερον καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ ἐκλεκτοῖς καὶ καλοῖ **6** ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο μετ' αὐτούς **7** καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχους τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ τοὺς πλήρεις ἠγέρθη δὲ Φαραω καὶ ἦν ἐνύπνιον **8** ἐγένετο δὲ πρῶι καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἐξηγητὰς Αἰγύπτου καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραω τὸ ἐνύπνιον καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ Φαραω **9** καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχὸς πρὸς Φαραω λέγων τὴν ἀμαρτίαν μου ἀναμνήσκω σήμερον **10** Φαραω ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγεῖρου ἐμέ τε καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν **11** καὶ εἶδομεν ἐνύπνιον ἐν νυκτὶ μιᾷ ἐγὼ τε καὶ αὐτὸς ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἶδομεν **12** ἦν δὲ ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Εβραῖος τοῦ ἀρχιμαγεῖρου καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ καὶ συνέκρινεν ἡμῖν **13** ἐγενήθη δὲ καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν οὕτως καὶ συνέβη ἐμέ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μου ἐκεῖνον δὲ κρεμασθῆναι **14** ἀποστείλας δὲ Φαραω ἐκάλεσεν τὸν Ἰωσηφ καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄχρωματος καὶ ἐξύρησαν αὐτὸν καὶ ἤλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς Φαραω **15** εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ἰωσηφ ἐνύπνιον ἐώρακα καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτὸ ἐγὼ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων ἀκούσαντά σε ἐνύπνια συγκρῖναι αὐτὰ **16** ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσηφ τῷ Φαραω εἶπεν ἄνευ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραω **17** ἐλάλησεν

δὲ Φαραω τῷ Ἰωσηφ λέγων ἐν τῷ ὕπνῳ μου ὥμην ἐστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ **18** καὶ ὡσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρξίν καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ ἄχει **19** καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτεραι ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ πονηραὶ καὶ αἰσχραὶ τῷ εἶδει καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξίν οἷας οὐκ εἶδον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῆ Αἰγύπτῳ αἰσχροτέρας **20** καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχραὶ καὶ λεπταὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ ἐκλεκτάς **21** καὶ εἰσηλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ οὐ διάδηλοι ἐγένοντο ὅτι εἰσηλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν καὶ αἱ ὄψεις αὐτῶν αἰσχραὶ καθὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐξεγερθεὶς δὲ ἐκοιμήθη **22** καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου καὶ ὡσπερ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ πλήρει καὶ καλοῖ **23** ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν **24** καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχους τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις εἶπα οὖν τοῖς ἐξηγηταῖς καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι **25** καὶ εἶπεν Ἰωσηφ τῷ Φαραω τὸ ἐνύπνιον Φαραω ἔν ἐστιν ὅσα ὁ θεὸς ποιεῖ ἔδειξεν τῷ Φαραω **26** αἱ ἑπτὰ βόες αἱ καλαὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστὶν καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ καλοὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστὶν τὸ ἐνύπνιον Φαραω ἔν ἐστιν **27** καὶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἐστὶν καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἔσσονται ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ **28** τὸ δὲ ῥῆμα ὃ εἶρηκα Φαραω ὅσα ὁ θεὸς ποιεῖ ἔδειξεν τῷ Φαραω **29** ἰδοὺ ἑπτὰ ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλὴ ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτῳ **30** ἥξει δὲ ἑπτὰ ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα καὶ ἐπιλήσονται τῆς

πλησμονῆς ἐν ὅλῃ γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν **31** καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα **32** περὶ δὲ τοῦ δευτερώσαι τὸ ἐνύπνιον Φαραω δὶς ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ ταχυνεῖ ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι αὐτό **33** νῦν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον καὶ συνετὸν καὶ κατάστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου **34** καὶ ποιησάτω Φαραω καὶ καταστησάτω τοπάρχας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα τὰ γενήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῆς εὐθηνίας **35** καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἑπτὰ ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τούτων καὶ συναχθήτω ὁ σίτος ὑπὸ χεῖρα Φαραω βρώματα ἐν ταῖς πόλεσιν φυλαχθήτω **36** καὶ ἔσται τὰ βρώματα πεφυλαγμένα τῇ γῆ εἰς τὰ ἑπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἃ ἔσσονται ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῆ ἐν τῷ λιμῷ **37** ἤρρεσεν δὲ τὰ ῥήματα ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παίδων αὐτοῦ **38** καὶ εἶπεν Φαραω πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ μὴ εὐρήσομεν ἄνθρωπον τοιοῦτον ὃς ἔχει πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ **39** εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ἰωσηφ ἐπειδὴ ἔδειξεν ὁ θεὸς σοὶ πάντα ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος φρονημώτερος καὶ συνετώτερός σου **40** σὺ ἔση ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαὸς μου πλὴν τὸν θρόνον ὑπερέξω σου ἐγώ **41** εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ἰωσηφ ἰδοὺ καθίστημί σε σήμερον ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου **42** καὶ περιελόμενος Φαραω τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσηφ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην καὶ περιέθηκεν

κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ **43** καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτέρον τῶν αὐτοῦ καὶ ἐκήρυσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κήρυξ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύπτου **44** εἶπεν δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσηφ ἐγὼ Φαραῶ ἄνευ σοῦ οὐκ ἐξαρεῖ οὐθεις τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσῃ γῆ Ἀιγύπτου **45** καὶ ἐκάλεσεν Φαραῶ τὸ ὄνομα Ἰωσηφ Ψονθομφανηχ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσεννεθ θυγατέρα Πετεφρη ἱερέως Ἑλίου πόλεως αὐτῷ γυναῖκα **46** Ἰωσηφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα ὅτε ἔστη ἐναντίον Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου ἐξῆλθεν δὲ Ἰωσηφ ἐκ προσώπου Φαραῶ καὶ διῆλθεν πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου **47** καὶ ἐποίησεν ἡ γῆ ἐν τοῖς ἐπτὰ ἔτεσιν τῆς εὐθηνίας δράγματα **48** καὶ συνήγαγεν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτὰ ἐτῶν ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἔθηκεν τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσιν βρώματα τῶν πεδίων τῆς πόλεως τῶν κύκλω αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ **49** καὶ συνήγαγεν Ἰωσηφ σῖτον ὡσεὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα ἕως οὐκ ἠδύνατο ἀριθμησαὶ οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς **50** τῷ δὲ Ἰωσηφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἐπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσεννεθ θυγάτηρ Πετεφρη ἱερέως Ἑλίου πόλεως **51** ἐκάλεσεν δὲ Ἰωσηφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασση ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ θεὸς πάντων τῶν πόνων μου καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός μου **52** τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Εφραιμ ὅτι ηὔξησέν με ὁ θεὸς ἐν γῆ ταπεινώσεώς μου **53** παρήλθον δὲ τὰ ἐπτὰ ἔτη τῆς εὐθηνίας ἃ ἐγένοντο ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **54** καὶ ἤρξαντο τὰ ἐπτὰ ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι καθὰ εἶπεν Ἰωσηφ καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἐν δὲ πάσῃ γῆ Αἰγύπτου

ἦσαν ἄρτοι **55** καὶ ἐπέινασεν πᾶσα ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐκέκραξεν δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραῶ περὶ ἄρτων εἶπεν δὲ Φαραῶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις πορεύεσθε πρὸς Ἰωσηφ καὶ ὁ ἐὰν εἴπη ὑμῖν ποιήσατε **56** καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ἀνέφωξεν δὲ Ἰωσηφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις **57** καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι ἦλθον εἰς Αἴγυπτον ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσηφ ἐπεκράτησεν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ

42 ἰδὼν δὲ Ἰακωβ ὅτι ἔστιν πρᾶσις ἐν Αἰγύπτῳ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἵνα τί ῥαθυμεῖτε **2** ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι ἔστιν σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ κατάβητε ἐκεῖ καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν **3** κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσηφ οἱ δέκα πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου **4** τὸν δὲ Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν Ἰωσηφ οὐκ ἀπέστειλεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εἶπεν γὰρ μήποτε συμβῆ αὐτῷ μαλακία **5** ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῆ Χανααν **6** Ἰωσηφ δὲ ἦν ἄρχων τῆς γῆς οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσηφ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν **7** ἰδὼν δὲ Ἰωσηφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐπέγνω καὶ ἠλλοτριούτο ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ καὶ εἶπεν αὐτοῖς πόθεν ἦκατε οἱ δὲ εἶπαν ἐκ γῆς Χανααν ἀγοράσαι βρώματα **8** ἐπέγνω δὲ Ἰωσηφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν **9** καὶ ἐμνήσθη Ἰωσηφ τῶν ἐνουπνίων ὧν εἶδεν αὐτός καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατάσκοποι ἔστε κατανοῆσαι τὰ ἴχνη τῆς χώρας ἦκατε **10** οἱ δὲ εἶπαν οὐχὶ κύριε οἱ παῖδές σου ἦλθομεν πρίασθαι βρώματα **11** πάντες ἐσμὲν υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου εἰρηνικοὶ ἐσμὲν οὐκ

εἰσὶν οἱ παῖδες σου κατάσκοποι 12 εἶπεν δὲ αὐτοῖς οὐχὶ ἀλλὰ τὰ ἴχνη τῆς γῆς ἤλθατε ἰδεῖν 13 οἱ δὲ εἶπαν δώδεκά ἐσμεν οἱ παῖδες σου ἀδελφοὶ ἐν γῆ Χανααν καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ὁ δὲ ἕτερος οὐχ ὑπάρχει 14 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰωσηφ τοῦτο ἐστὶν ὃ εἴρηκα ὑμῖν λέγων ὅτι κατάσκοποι ἐστε 15 ἐν τούτῳ φανεῖσθε νῆ τὴν ὑγίειαν Φαραω οὐ μὴ ἐξέλθῃτε ἐντεῦθεν ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε 16 ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἓνα καὶ λάβετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ φανερὰ γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν εἰ ἀληθεύετε ἢ οὐ εἰ δὲ μὴ νῆ τὴν ὑγίειαν Φαραω ἢ μὴν κατάσκοποι ἐστε 17 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς 18 εἶπεν δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τοῦτο ποιήσατε καὶ ζήσεσθε τὸν θεὸν γὰρ ἐγὼ φοβοῦμαι 19 εἰ εἰρηνικοὶ ἐστε ἀδελφὸς ὑμῶν εἷς κατασχεθῆτω ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοὶ δὲ βαδίσατε καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν 20 καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρὸς με καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν εἰ δὲ μὴ ἀποθανεῖσθε ἐποίησαν δὲ οὕτως 21 καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ναὶ ἐν ἀμαρτίᾳ γὰρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ὅτι ὑπεριδόμεν τὴν θλιψὶν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅτε κατεδέετο ἡμῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ ἕνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλιψὶς αὕτη 22 ἀποκριθεὶς δὲ Ρουβὴν εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται 23 αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν ὅτι ἀκούει Ἰωσηφ ὁ γὰρ ἔρμηνευτὴς ἀνά μέσον αὐτῶν ἦν 24 ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἔκλαυσεν Ἰωσηφ

καὶ πάλιν προσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἔλαβεν τὸν Συμεων ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν 25 ἐντεῖλατο δὲ Ἰωσηφ ἐμπλήσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον ἐκάστου εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως 26 καὶ ἐπιθέντες τὸν σίτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἀπῆλθον ἐκεῖθεν 27 λύσας δὲ εἷς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ οὐ κατέλυσαν εἶδεν τὸν δεσμὸν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου 28 καὶ εἶπεν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρσίππῳ μου καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῖν 29 ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακωβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χανααν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς λέγοντες 30 λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν 31 εἶπαμεν δὲ αὐτῷ εἰρηνικοὶ ἐσμεν οὐκ ἐσμεν κατάσκοποι 32 δώδεκα ἀδελφοὶ ἐσμεν υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ὁ εἷς οὐχ ὑπάρχει ὁ δὲ μικρότερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῆ Χανααν 33 εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς ἐν τούτῳ γινώσκω ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστε ἀδελφὸν ἓνα ἄφετε ὧδε μετ' ἐμοῦ τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπέλθατε 34 καὶ ἀγάγετε πρὸς με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον καὶ γινώσκω ὅτι οὐ κατάσκοποι ἐστε ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστε καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν καὶ τῇ γῆ ἐμπορεύεσθε 35 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν

αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν καὶ ἦν ἕκαστου ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν **36** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰακωβ ὁ πατήρ αὐτῶν ἐμὲ ἠτεκνώσατε Ἰωσηφ οὐκ ἔστιν Συμεων οὐκ ἔστιν καὶ τὸν Βενιαμὴν λήμψεσθε ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο πάντα ταῦτα **37** εἶπεν δὲ Ρουβὴν τῷ πατρὶ αὐτοῦ λέγων τοὺς δύο υἱοὺς μου ἀπόκτεινον ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χειρὰ μου κἀγὼ ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ **38** ὁ δὲ εἶπεν οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν καὶ αὐτὸς μόνος καταλέλειπται καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἂν πορεύσθε καὶ κατὰξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου (Sheel h7585)

43 ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς **2** ἐγένετο δὲ ἡνίκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τὸν σῖτον ὃν ἠνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν πάλιν πορευθέντες πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα **3** εἶπεν δὲ αὐτῷ Ἰουδας λέγων διαμαρτυρία διαμεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος λέγων οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἢ **4** εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καταβησόμεθα καὶ ἀγοράσωμέν σοι βρώματα **5** εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλεις τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν οὐ πορευσόμεθα ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν λέγων οὐκ ὄψεσθέ μου τὸ πρόσωπον ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἢ **6** εἶπεν δὲ Ἰσραὴλ τί ἐκακοποιήσατέ με ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός **7** οἱ δὲ εἶπαν ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν

γενεὰν ἡμῶν λέγων εἰ ἔτι ὁ πατήρ ὑμῶν ζῆ εἰ ἔστιν ὑμῖν ἀδελφός καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην μὴ ἤδειμεν εἰ ἐρεῖ ἡμῖν ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν **8** εἶπεν δὲ Ἰουδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα ἵνα ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν **9** ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτὸν ἐκ χειρός μου ζήτησον αὐτὸν ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου ἡμαρτηκὼς ἔσομαι πρὸς σέ πάσας τὰς ἡμέρας **10** εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δῖς **11** εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατήρ αὐτῶν εἰ οὕτως ἐστὶν τοῦτο ποιήσατε λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης καὶ τοῦ μέλιτος θυμίαμα καὶ στακτὴν καὶ τερέμινθον καὶ κάρυα **12** καὶ τὸ ἀργύριον δισδὸν λάβετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν μήποτε ἀγνόημά ἐστιν **13** καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε καὶ ἀναστάντες κατάβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον **14** ὁ δὲ θεὸς μου δῶη ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀποστείλαι τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἕνα καὶ τὸν Βενιαμὴν ἐγὼ μὲν γὰρ καθὰ ἠτέκνωμαι ἠτέκνωμαι **15** λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμὴν καὶ ἀναστάντες κατέβησαν εἰς Αἰγύπτου καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσηφ **16** εἶδεν δὲ Ἰωσηφ αὐτοὺς καὶ τὸν Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον καὶ εἶπεν τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ εἰσάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν καὶ

σφάξον θύματα καὶ ἐτοίμασον μετ' ἐμοῦ γὰρ φάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄρτους τὴν μεσημβρίαν 17 ἐποίησεν δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ἰωσηφ καὶ εἰσήγαγεν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσηφ 18 ἰδόντες δὲ οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἰσήχθησαν εἰς τὸν οἶκον Ἰωσηφ εἶπαν διὰ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφὲν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν ἡμεῖς εἰσαγόμεθα τοῦ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν 19 προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου Ἰωσηφ ἐλάλησαν αὐτῷ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου 20 λέγοντες δεόμεθα κύριε κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασθαι βρώματα 21 ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἤλθομεν εἰς τὸ καταλῦσαι καὶ ἠνοιξαμεν τοὺς μαρσίππους ἡμῶν καὶ τόδε τὸ ἀργύριον ἐκάστου ἐν τῷ μαρσίππῳ αὐτοῦ τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν 22 καὶ ἀργύριον ἕτερον ἠνέγκαμεν μεθ' ἑαυτῶν ἀγοράσαι βρώματα οὐκ οἶδαμεν τίς ἐνέβαλεν τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαρσίππους ἡμῶν 23 εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἴλεως ὑμῖν μὴ φοβεῖσθε ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαρσίπποις ὑμῶν τὸ δὲ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω καὶ ἐξήγαγεν πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεων 24 καὶ ἠνεγκεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔδωκεν χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν 25 ἠτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα ἕως τοῦ ἐλθεῖν Ἰωσηφ μεσημβρίας ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἀριστᾶν 26 εἰσηλθεν δὲ Ἰωσηφ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν 27 ἠρώτησεν δὲ

αὐτοὺς πῶς ἔχετε καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος ὃν εἶπατε ἔτι ζῆ 28 οἱ δὲ εἶπαν ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν ἔτι ζῆ καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ θεῷ καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ 29 ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς Ἰωσηφ εἶδεν Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον καὶ εἶπεν οὗτος ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ὃν εἶπατε πρὸς με ἀγαγεῖν καὶ εἶπεν ὁ θεὸς ἐλεῆσαι σε τέκνον 30 ἐταράχθη δὲ Ἰωσηφ συνεστρέφετο γὰρ τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ καὶ ἐζήτει κλαῦσαι εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμιεῖον ἔκλαυσεν ἐκεῖ 31 καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον ἐξελεθὼν ἐνεκρατεύσατο καὶ εἶπεν παράθετε ἄρτους 32 καὶ παρέθηκαν αὐτῷ μόνῳ καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσιν μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτοὺς οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν Εβραίων ἄρτους βδέλυγμα γάρ ἐστὶν τοῖς Αἰγυπτίοις 33 ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεῖα αὐτοῦ καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ ἐξίσταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 34 ἦραν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερίς Βενιαμὴν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων ἔπιον δὲ καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ

44 καὶ ἐνετείλατο Ἰωσηφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ λέγων πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων ὅσα ἐὰν δύνωνται ἄραι καὶ ἐμβάλατε ἐκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου 2 καὶ τὸ κόνδου μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλατε εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ ἐγενήθη

δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσηφ καθὼς εἶπεν 3 τὸ πρῶτον
διέφραυσεν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν αὐτοῖς
καὶ οἱ ὄννοι αὐτῶν 4 ἐξεληθόντων δὲ αὐτῶν τὴν
πόλιν οὐκ ἀπέσχον μακρὰν καὶ Ἰωσηφ εἶπεν
τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἀναστάς ἐπιδίδωσκον
ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων καὶ καταλήμψη αὐτοὺς
καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ
ἀντὶ καλῶν 5 ἵνα τί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδου τὸ
ἀργυροῦν οὐ τοῦτό ἐστιν ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου
αὐτὸς δὲ οἰωνισμῶ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ πονηρὰ
συντετέλεσθε ἃ πεποιήκατε 6 εὐρῶν δὲ αὐτοὺς
εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα 7 οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ ἵνα τί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα
ταῦτα μὴ γένοιτο τοῖς παισίν σου ποιῆσαι κατὰ
τὸ ῥῆμα τοῦτο 8 εἰ τὸ μὲν ἀργύριον ὃ εὔρομεν
ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν ἀπεστρέψαμεν πρὸς
σὲ ἐκ γῆς Χανααν πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ
οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον 9
παρ' ᾧ ἂν εὐρεθῆ τὸ κόνδου τῶν παιδῶν σου
ἀποθνησκέτω καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ
κυρίῳ ἡμῶν 10 ὁ δὲ εἶπεν καὶ νῦν ὡς λέγετε
οὕτως ἔσται ὁ ἄνθρωπος παρ' ᾧ ἂν εὐρεθῆ τὸ
κόνδου αὐτὸς ἔσται μου παῖς ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε
καθαροί 11 καὶ ἔσπευσαν καὶ καθεῖλαν ἕκαστος
τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἤνοιξαν
ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ 12 ἠρῦνα δὲ ἀπὸ
τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος ἕως ἡλθεν ἐπὶ τὸν
νεώτερον καὶ εὔρεν τὸ κόνδου ἐν τῷ μαρσίππῳ
τῷ Βενιαμιν 13 καὶ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν
καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν
πόλιν 14 εἰσῆλθεν δὲ Ἰουδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ πρὸς Ἰωσηφ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ καὶ

ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 15 εἶπεν δὲ
αὐτοῖς Ἰωσηφ τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὃ ἐποιήσατε
οὐκ οἶδατε ὅτι οἰωνισμῶ οἰωνιεῖται ἄνθρωπος
οἷος ἐγώ 16 εἶπεν δὲ Ἰουδας τί ἀντεροῦμεν τῷ
κυρίῳ ἢ τί λαλήσωμεν ἢ τί δικαιωθῶμεν ὃ δὲ
θεὸς εὔρεν τὴν ἀδικίαν τῶν παιδῶν σου ἰδοὺ
ἔσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς καὶ παρ'
ᾧ εὐρέθη τὸ κόνδου 17 εἶπεν δὲ Ἰωσηφ μὴ μοι
γένεοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο ὁ ἄνθρωπος παρ'
ᾧ εὐρέθη τὸ κόνδου αὐτὸς ἔσται μου παῖς ὑμεῖς δὲ
ἀνάβητε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν
18 ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ἰουδας εἶπεν δέομαι κύριε
λαλησάτω ὁ παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου καὶ μὴ
θυμωθῆς τῷ παιδί σου ὅτι σὺ εἶ μετὰ Φαραῶ
19 κύριε σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδάς σου λέγων
εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν 20 καὶ εἶπαμεν τῷ
κυρίῳ ἔστιν ἡμῖν πατήρ πρεσβύτερος καὶ παιδίον
γῆρως νεώτερον αὐτῷ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
ἀπέθανεν αὐτὸς δὲ μόνος ὑπελείφθη τῇ μητρὶ
αὐτοῦ ὃ δὲ πατήρ αὐτὸν ἠγάπησεν 21 εἶπας δὲ
τοῖς παισίν σου καταγάγετε αὐτὸν πρὸς με καὶ
ἐπιμελοῦμαι αὐτοῦ 22 καὶ εἶπαμεν τῷ κυρίῳ οὐ
δυνήσεται τὸ παιδίον καταλιπεῖν τὸν πατέρα ἐὰν
δὲ καταλίπη τὸν πατέρα ἀποθανεῖται 23 σὺ δὲ
εἶπας τοῖς παισίν σου ἐὰν μὴ καταβῆ ὁ ἀδελφὸς
ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν οὐ προσθήσεσθε
ἔτι ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου 24 ἐγένετο δὲ ἡνίκα
ἀνέβημεν πρὸς τὸν πατέρα σου καὶ ἡμῶν
ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου 25
εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ πατήρ ἡμῶν βαδίσατε ἄλλοι
ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα 26 ἡμεῖς δὲ
εἶπαμεν οὐ δυνησόμεθα καταβῆναι ἄλλ' εἰ μὲν
ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ'

ἡμῶν καταβησόμεθα οὐ γὰρ δυνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν **27** εἶπεν δὲ ὁ παῖς σου ὁ πατήρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκεν μοι ἡ γυνὴ **28** καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἷς ἀπ' ἐμοῦ καὶ εἶπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονεν καὶ οὐκ εἶδον αὐτὸν ἔτι καὶ νῦν **29** ἂν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ προσώπου μου καὶ συμβῆ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ καὶ κατάξετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου (**Sheol h7585**) **30** νῦν οὖν ἂν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν παιδῆ σου πατέρα δὲ ἡμῶν καὶ τὸ παιδάριον μὴ ἦ μεθ' ἡμῶν ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς **31** καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὄν τὸ παιδάριον μεθ' ἡμῶν τελευτήσῃ καὶ κατάξουσιν οἱ παῖδες σου τὸ γῆρας τοῦ παιδός σου πατρὸς δὲ ἡμῶν μετ' ὀδύνης εἰς ἄδου (**Sheol h7585**) **32** ὁ γὰρ παῖς σου ἐκδέδεκται τὸ παιδίον παρὰ τοῦ πατρὸς λέγων ἂν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σὲ καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου ἡμαρτηκῶς ἔσομαι πρὸς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας **33** νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου οἰκέτης τοῦ κυρίου τὸ δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν **34** πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ ἃ εὗρήσει τὸν πατέρα μου

45 καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσηφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ ἀλλ' εἶπεν ἔξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς ἔτι τῷ Ἰωσηφ ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ **2** καὶ ἀφῆκεν φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον

Φαραῶ **3** εἶπεν δὲ Ἰωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐγὼ εἰμι Ἰωσηφ ἔτι ὁ πατήρ μου ζῆ καὶ οὐκ ἐδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ ἐταράχθησαν γάρ **4** εἶπεν δὲ Ἰωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐγγίσατε πρὸς με καὶ ἤγγισαν καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι Ἰωσηφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον **5** νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω ὅτι ἀπέδοσθέ με ὥδε εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέν με ὁ θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν **6** τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη ἐν οἷς οὐκ ἔσται ἀροτρίασις οὐδὲ ἄμητος **7** ἀπέστειλεν γάρ με ὁ θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν ὑπολείπεσθαι ὑμῶν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην **8** νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλακε ὥδε ἀλλ' ἢ ὁ θεὸς καὶ ἐποίησέν με ὡς πατέρα Φαραῶ καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου **9** σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ εἶπατε αὐτῷ τάδε λέγει ὁ υἱὸς σου Ἰωσηφ ἐποίησέν με ὁ θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου κατάβηθι οὖν πρὸς με καὶ μὴ μείνης **10** καὶ κατοικήσεις ἐν γῆ Γεσεμ Ἀραβίας καὶ ἔση ἐγγὺς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου τὰ πρόβατά σου καὶ αἱ βόες σου καὶ ὅσα σοὶ ἔστιν **11** καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς ἵνα μὴ ἐκτριβῆς σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου **12** ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσιν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς **13** ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὅσα εἶδετε καὶ ταχύναντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου

ὄδε 14 καὶ ἐπιπεσῶν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ καὶ Βενιαμιν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ 15 καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν 16 καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραω λέγοντες ἦκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσηφ ἐχάρη δὲ Φαραω καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ 17 εἶπεν δὲ Φαραω πρὸς Ἰωσηφ εἰπὸν τοῖς ἀδελφοῖς σου τοῦτο ποιήσατε γεμίσατε τὰ πορεῖα ὑμῶν καὶ ἀπέλθατε εἰς γῆν Χανααν 18 καὶ παραλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν ἦκετε πρὸς με καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου καὶ φάγεσθε τὸν μυελὸν τῆς γῆς 19 σὺ δὲ ἔντειλαι ταῦτα λαβεῖν αὐτοῖς ἀμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν καὶ ταῖς γυναῖξιν καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν παραγίνεσθε 20 καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται 21 ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἔδωκεν δὲ Ἰωσηφ αὐτοῖς ἀμάξας κατὰ τὰ εἰρημμένα ὑπὸ Φαραω τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν 22 καὶ πᾶσιν ἔδωκεν δισσὰς στολὰς τῷ δὲ Βενιαμιν ἔδωκεν τριακοσίους χρυσοῦς καὶ πέντε ἐξαλλασσοῦσας στολὰς 23 καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλεν κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ δέκα ὄνους αἴροντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου καὶ δέκα ἡμίονους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν 24 ἐξἀπέστειλεν δὲ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθησαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ ὀργίζεσθε ἐν τῇ ὁδῷ 25 καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χανααν πρὸς Ἰακωβ τὸν πατέρα αὐτῶν

26 καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ὅτι ὁ υἱός σου Ἰωσηφ ζῆ καὶ αὐτὸς ἄρχει πάσης γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξέστη ἡ διάνοια Ἰακωβ οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς 27 ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσηφ ὅσα εἶπεν αὐτοῖς ἰδὼν δὲ τὰς ἀμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσηφ ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτόν ἀνεζωπύρησεν τὸ πνεῦμα Ἰακωβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν 28 εἶπεν δὲ Ἰσραηλ μέγα μοί ἐστίν εἰ ἔτι Ἰωσηφ ὁ υἱός μου ζῆ πορευθεὶς ὄψομαι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με

46 ἀπάρας δὲ Ἰσραηλ αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου καὶ ἔθυσεν θυσίαν τῷ θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαακ 2 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐν ὀράματι τῆς νυκτὸς εἶπας Ἰακωβ Ἰακωβ ὁ δὲ εἶπεν τί ἐστίν 3 λέγων ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ 4 καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐγὼ ἀναβιάσω σε εἰς τέλος καὶ Ἰωσηφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου 5 ἀνέστη δὲ Ἰακωβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσηφ ἄραι αὐτόν 6 καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν κτήσιν ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῆ Χανααν εἰσηλθον εἰς Αἴγυπτον Ἰακωβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 7 υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ θυγατέρες καὶ θυγατέρες τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἦγαγεν εἰς Αἴγυπτον 8 ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραηλ τῶν εἰσελθόντων εἰς Αἴγυπτον Ἰακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρωτότοκος Ἰακωβ Ρουβην 9

υιοὶ δὲ Ρουβην Ενωχ καὶ Φαλλους Ασρων καὶ Χαρμι 10 υιοὶ δὲ Συμεων Ιεμουηλ καὶ Ιαμιν καὶ Αωδ καὶ Ιαχιν καὶ Σααρ καὶ Σαουλ υἱὸς τῆς Χανανίτιδος 11 υιοὶ δὲ Λευι Γηρσων Κααθ καὶ Μεραρι 12 υιοὶ δὲ Ιουδα Ηρ καὶ Αυναν καὶ Σηλωμ καὶ Φαρες καὶ Ζαρα ἀπέθανεν δὲ Ηρ καὶ Αυναν ἐν γῆ Χανααν ἐγένοντο δὲ υιοὶ Φαρες Ασρων καὶ Ιεμουηλ 13 υιοὶ δὲ Ισσαχαρ Θωλα καὶ Φουα καὶ Ιασουβ καὶ Ζαμβραμ 14 υιοὶ δὲ Ζαβουλων Σερεδ καὶ Αλλων καὶ Αλοηλ 15 οὗτοι υιοὶ Λειας οὓς ἔτεκεν τῷ Ιακωβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας καὶ Διναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ πᾶσαι αἱ ψυχαὶ υιοὶ καὶ θυγατέρες τριάκοντα τρεῖς 16 υιοὶ δὲ Γαδ Σαφων καὶ Αγγις καὶ Σαυνις καὶ Θασοβαν καὶ Αηδις καὶ Αροηδις καὶ Αροηλις 17 υιοὶ δὲ Ασηρ Ιεμνα καὶ Ιεσουα καὶ Ιεουλ καὶ Βαρια καὶ Σαρα ἀδελφὴ αὐτῶν υιοὶ δὲ Βαρια Χοβορ καὶ Μεληηλ 18 οὗτοι υιοὶ Ζελφας ἦν ἔδωκεν Λαβαν Λεια τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἢ ἔτεκεν τούτους τῷ Ιακωβ δέκα ἕξ ψυχάς 19 υιοὶ δὲ Ραχηλ γυναικὸς Ιακωβ Ιωσηφ καὶ Βενιαμιν 20 ἐγένοντο δὲ υιοὶ Ιωσηφ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ασεννεθ θυγάτηρ Πετεφρη ἱερέως Ἡλίου πόλεως τὸν Μανασση καὶ τὸν Εφραιμ ἐγένοντο δὲ υιοὶ Μανασση οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἢ παλλακὴ ἢ Σύρα τὸν Μαχιρ Μαχιρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Γαλααδ υιοὶ δὲ Εφραιμ ἀδελφοῦ Μανασση Σουταλααμ καὶ Τααμ υιοὶ δὲ Σουταλααμ Εδεμ 21 υιοὶ δὲ Βενιαμιν Βαλα καὶ Χοβορ καὶ Ασβηλ ἐγένοντο δὲ υιοὶ Βαλα Γηρα καὶ Νοεμαν καὶ Αγχις καὶ Ρως καὶ Μαμφιν καὶ Οφιμιν Γηρα δὲ ἐγέννησεν τὸν Αραδ 22 οὗτοι υιοὶ Ραχηλ οὓς ἔτεκεν τῷ Ιακωβ πᾶσαι ψυχαὶ δέκα ὀκτώ 23 υιοὶ

δὲ Δαν Ασομ 24 καὶ υιοὶ Νεφθαλι Ασηλ καὶ Γωυνι καὶ Ισσααρ καὶ Συλλημ 25 οὗτοι υιοὶ Βαλλας ἦν ἔδωκεν Λαβαν Ραχηλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ ἢ ἔτεκεν τούτους τῷ Ιακωβ πᾶσαι ψυχαὶ ἑπτὰ 26 πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἱ εἰσελθοῦσαι μετὰ Ιακωβ εἰς Αἴγυπτον οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ χωρὶς τῶν γυναικῶν υἱῶν Ιακωβ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξήκοντα ἕξ 27 υιοὶ δὲ Ιωσηφ οἱ γενόμενοι αὐτῷ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ψυχαὶ ἑννέα πᾶσαι ψυχαὶ οἴκου Ιακωβ αἱ εἰσελθοῦσαι εἰς Αἴγυπτον ἑβδομήκοντα πέντε 28 τὸν δὲ Ιουδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ιωσηφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ' Ἡρώων πόλιν εἰς γῆν Ραμεσση 29 ζεύξας δὲ Ιωσηφ τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ισραηλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν καὶ ὄφθεις αὐτῷ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν κλαυθμῷ πλείονι 30 καὶ εἶπεν Ισραηλ πρὸς Ιωσηφ ἀποθανοῦμαι ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπεὶ ἑώρακα τὸ πρόσωπόν σου ἔτι γὰρ σὺ ζῆς 31 εἶπεν δὲ Ιωσηφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἀναβάς ἀπαγγελῶ τῷ Φαραω καὶ ἐρῶ αὐτῷ οἱ ἀδελφοί μου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου οἱ ἦσαν ἐν γῆ Χανααν ἦκασιν πρὸς με 32 οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶν ποιμένες ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν καὶ τὰ κτήνη καὶ τοὺς βόας καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγειόχασιν 33 ἐὰν οὖν καλέση ὑμᾶς Φαραω καὶ εἴπη ὑμῖν τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστίν 34 ἐρεῖτε ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμὲν οἱ παῖδες σου ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἵνα κατοικήσητε ἐν γῆ Γεσεμ Ἀραβία βδέλυγμα γὰρ ἐστὶν Αἰγυπτίους πᾶς ποιμὴν προβάτων

47 ἔλθων δὲ Ιωσηφ ἀπήγγειλεν τῷ Φαραω λέγων ὁ πατήρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ τὰ

κτήνη και οἱ βόες αὐτῶν και πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ γῆς Χανααν και ἰδοὺ εἰσιν ἐν γῆ Γεσεμ 2 ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβεν πέντε ἄνδρας και ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραω 3 και εἶπεν Φαραω τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσηφ τί τὸ ἔργον ὑμῶν οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραω ποιμένες προβάτων οἱ παῖδές σου και ἡμεῖς και οἱ πατέρες ἡμῶν 4 εἶπαν δὲ τῷ Φαραω παροικεῖν ἐν τῇ γῆ ἠκαμεν οὐ γὰρ ἐστὶν νομὴ τοῖς κτήνεσιν τῶν παίδων σου ἐνίσχυσεν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῆ Χανααν νῦν οὖν κατοικήσομεν οἱ παῖδές σου ἐν γῆ Γεσεμ 5 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ἰωσηφ κατοικεῖτωσαν ἐν γῆ Γεσεμ εἰ δὲ ἐπίστη ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοὶ κατάστησον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσηφ Ἰακωβ και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ και ἠκουσεν Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου και εἶπεν Φαραω πρὸς Ἰωσηφ λέγων ὁ πατήρ σου και οἱ ἀδελφοί σου ἦκασιν πρὸς σέ 6 ἰδοὺ ἡ γῆ Αἰγύπτου ἐναντίον σου ἐστὶν ἐν τῇ βελτίστῃ γῆ κατοικήσιν τὸν πατέρα σου και τοὺς ἀδελφούς σου 7 εἰσήγαγεν δὲ Ἰωσηφ Ἰακωβ τὸν πατέρα αὐτοῦ και ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραω και εὐλόγησεν Ἰακωβ τὸν Φαραω 8 εἶπεν δὲ Φαραω τῷ Ἰακωβ πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου 9 και εἶπεν Ἰακωβ τῷ Φαραω αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου ἄς παροικῶ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη μικραὶ και πονηραὶ γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου ἄς ἡμέρας παρῶκησαν 10 και εὐλογῆσας Ἰακωβ τὸν Φαραω ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ 11 και κατώκισεν Ἰωσηφ τὸν πατέρα και τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ και ἔδωκεν αὐτοῖς κατάσχεσιν ἐν γῆ Αἰγύπτου ἐν τῇ βελτίστῃ

γῆ ἐν γῆ Ραμεσση καθὰ προσέταξεν Φαραω 12 και ἐσιτομέτρει Ἰωσηφ τῷ πατρὶ και τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ και παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σῖτον κατὰ σῶμα 13 σῖτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἐνίσχυσεν γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα ἐξέλιπεν δὲ ἡ γῆ Αἰγύπτου και ἡ γῆ Χανααν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ 14 συνήγαγεν δὲ Ἰωσηφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῆ Αἰγύπτου και ἐν γῆ Χανααν τοῦ σίτου οὗ ἠγόραζον και ἐσιτομέτρει αὐτοῖς και εἰσήνεγκεν Ἰωσηφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον Φαραω 15 και ἐξέλιπεν πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἰγύπτου και ἐκ γῆς Χανααν ἦλθον δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς Ἰωσηφ λέγοντες δὸς ἡμῖν ἄρτους και ἴνα τί ἀποθνήσκομεν ἐναντίον σου ἐκλέλοιπεν γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν 16 εἶπεν δὲ αὐτοῖς Ἰωσηφ φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν και δώσω ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν εἰ ἐκλέλοιπεν τὸ ἀργύριον 17 ἤγαγον δὲ τὰ κτήνη πρὸς Ἰωσηφ και ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσηφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων και ἀντὶ τῶν προβάτων και ἀντὶ τῶν βοῶν και ἀντὶ τῶν ὄνων και ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκεῖνω 18 ἐξῆλθεν δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο και ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ και εἶπαν αὐτῷ μήποτε ἐκτριβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν εἰ γὰρ ἐκλέλοιπεν τὸ ἀργύριον και τὰ ὑπάρχοντα και τὰ κτήνη πρὸς σέ τὸν κύριον και οὐχ ὑπολείπεται ἡμῖν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ' ἡ τὸ ἴδιον σῶμα και ἡ γῆ ἡμῶν 19 ἴνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου και ἡ γῆ ἐρημωθῇ κτησαι ἡμᾶς και τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων και ἐσόμεθα ἡμεῖς και ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες Φαραω δὸς σπέρμα ἴνα σπειρώμεν

καὶ ζῶμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθήσεται 20 καὶ ἐκτίσατο Ἰωσηφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραῶ ἀπέδοντο γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραῶ ἐπεκράτησεν γὰρ αὐτῶν ὁ λιμὸς καὶ ἐγένετο ἡ γῆ Φαραῶ 21 καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο αὐτῷ εἰς παῖδας ἀπ' ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν ἄκρων 22 χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον οὐκ ἐκτίσατο ταύτην Ἰωσηφ ἐν δόσει γὰρ ἔδωκεν δόμα τοῖς ἱερεῦσιν Φαραῶ καὶ ἦσθιον τὴν δόσιν ἦν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραῶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν 23 εἶπεν δὲ Ἰωσηφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίσις ἰδοὺ κέκτημαι ὑμᾶς καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τῷ Φαραῶ λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα καὶ σπεύρατε τὴν γῆν 24 καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς δώσετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραῶ τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς εἰς σπέρμα τῇ γῇ καὶ εἰς βρῶσιν ὑμῖν καὶ πᾶσιν τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν 25 καὶ εἶπαν σέσωκας ἡμᾶς εὐρομεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ ἐσόμεθα παῖδες Φαραῶ 26 καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσηφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου τῷ Φαραῶ ἀποπεμπτοῦν χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον οὐκ ἦν τῷ Φαραῶ 27 κατώκησεν δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ τῆς γῆς Γεσεμ καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς καὶ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα 28 ἐπέζησεν δὲ Ἰακωβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δέκα ἑπτὰ ἔτη ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἰακωβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑπτὰ ἔτη 29 ἠγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν καὶ ἐκάλεσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσηφ καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ εὐρηκα χάριν ἐναντίον σου ὑπόθεσ τὴν χειρὰ σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου καὶ

ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ 30 ἀλλὰ κοιμηθήσομαι μετὰ τῶν πατέρων μου καὶ ἀρεῖς με ἐξ Αἰγύπτου καὶ θάψεις με ἐν τῷ τάφῳ αὐτῶν ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου 31 εἶπεν δὲ ὁμοσόν μοι καὶ ὤμοσεν αὐτῷ καὶ προσεκύνησεν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ

48 ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωσηφ ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται καὶ ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Μανασση καὶ τὸν Εφραιμ ἦλθεν πρὸς Ἰακωβ 2 ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ἰακωβ λέγοντες ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσηφ ἔρχεται πρὸς σέ καὶ ἐνισχύσας Ἰσραὴλ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην 3 καὶ εἶπεν Ἰακωβ τῷ Ἰωσηφ ὁ θεός μου ὤφθη μοι ἐν Λουζα ἐν γῇ Χανααν καὶ εὐλόγησέν με 4 καὶ εἶπέν μοι ἰδοὺ ἐγὼ αὐξανῶ σε καὶ πληθυνῶ σε καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον 5 νῦν οὖν οἱ δύο υἱοὶ σου οἱ γενόμενοί σοι ἐν Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σέ εἰς Αἴγυπτον ἐμοί εἰσιν Εφραιμ καὶ Μανασση ὡς Ρουβην καὶ Συμεων ἔσονταί μοι 6 τὰ δὲ ἔκγονα ἃ ἐὰν γεννήσῃς μετὰ ταῦτα σοι ἔσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κληθήσονται ἐν τοῖς ἐκείνων κλήροις 7 ἐγὼ δὲ ἡνίκα ἠρχόμην ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας ἀπέθανεν Ραχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ Χανααν ἐγγίζοντός μου κατὰ τὸν ἵπποδρομον χαβραθα τῆς γῆς τοῦ ἐλθεῖν Εφραθα καὶ κατῶρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἵπποδρόμου αὕτη ἐστὶν Βαιθλεεμ 8 ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰωσηφ εἶπεν τίνες σοι οὗτοι 9 εἶπεν δὲ Ἰωσηφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ υἱοὶ μου εἰσιν

οὐς ἔδωκέν μοι ὁ θεὸς ἐνταῦθα καὶ εἶπεν Ἰακωβ
προσάγαγέ μοι αὐτούς ἵνα εὐλογήσω αὐτούς **10**
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Ἰσραηλ ἐβαρυνώπησαν ἀπὸ τοῦ
γήρους καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν καὶ ἤγγισεν
αὐτούς πρὸς αὐτόν καὶ ἐφίλησεν αὐτούς καὶ
περιέλαβεν αὐτούς **11** καὶ εἶπεν Ἰσραηλ πρὸς
Ἰωσηφ ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἔστερήθη
καὶ ἰδοὺ ἔδειξέν μοι ὁ θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου **12**
καὶ ἐξήγαγεν Ἰωσηφ αὐτούς ἀπὸ τῶν γονάτων
αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον
ἐπὶ τῆς γῆς **13** λαβὼν δὲ Ἰωσηφ τοὺς δύο υἱοὺς
αὐτοῦ τὸν τε Εφραιμ ἐν τῇ δεξιᾷ ἐξ ἀριστερῶν δὲ
Ἰσραηλ τὸν δὲ Μανασση ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἐκ δεξιῶν
δὲ Ἰσραηλ ἤγγισεν αὐτούς αὐτῷ **14** ἐκτείνας δὲ
Ἰσραηλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν Εφραιμ οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος καὶ τὴν
ἀριστερὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασση ἐναλλάξ
τὰς χεῖρας **15** καὶ ἠλόγησεν αὐτούς καὶ εἶπεν ὁ
θεὸς ᾧ εὐηρέστησαν οἱ πατέρες μου ἐναντίον
αὐτοῦ Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ ὁ θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ
νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **16** ὁ ἄγγελος ὁ
ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν εὐλογῆσαι
τὰ παιδία ταῦτα καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς
τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου
Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ πληθυνθείσων εἰς πλῆθος
πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς **17** ἰδὼν δὲ Ἰωσηφ ὅτι ἐπέβαλεν
ὁ πατὴρ τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
Εφραιμ βαρὺ αὐτῷ κατεφάνη καὶ ἀντελάβετο
Ἰωσηφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀφελεῖν
αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Εφραιμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
Μανασση **18** εἶπεν δὲ Ἰωσηφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐχ
οὕτως πάτερ οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος ἐπίθες τὴν
δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **19** καὶ οὐκ

ἠθέλησεν ἀλλὰ εἶπεν οἶδα τέκνον οἶδα καὶ οὗτος
ἔσται εἰς λαόν καὶ οὗτος ὑψωθήσεται ἀλλὰ ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἐθνῶν **20**
καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων
ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραηλ λέγοντες ποιήσαι
σε ὁ θεὸς ὡς Εφραιμ καὶ ὡς Μανασση καὶ ἔθηκεν
τὸν Εφραιμ ἔμπροσθεν τοῦ Μανασση **21** εἶπεν
δὲ Ἰσραηλ τῷ Ἰωσηφ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω καὶ
ἔσται ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς
τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν **22** ἐγὼ δὲ δίδωμί
σοι Σικιμα ἐξαίρετον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου ἦν
ἔλαβον ἐκ χειρὸς Ἀμορραίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ
τόξῳ

49 ἐκάλεσεν δὲ Ἰακωβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
καὶ εἶπεν συνάχθητε ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν τί
ἀπαντήσεται ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν **2**
ἀθροίσθητε καὶ ἀκούσατε υἱοὶ Ἰακωβ ἀκούσατε
Ἰσραηλ τοῦ πατρὸς ὑμῶν **3** Ρουβην πρωτότοκός
μου σύ ἰσχύς μου καὶ ἀρχὴ τέκνων μου σκληρὸς
φέρεσθαι καὶ σκληρὸς αὐθάδης **4** ἐξύβρισας ὡς
ὑδωρ μὴ ἐκζέσης ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην
τοῦ πατρὸς σου τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν οὗ
ἀνέβης **5** Συμεων καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ συνετέλεσαν
ἀδικίαν ἐξ αἰρέσεως αὐτῶν **6** εἰς βουλήν αὐτῶν
μὴ ἔλθοι ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν
μὴ ἐρείσαι τὰ ἥπατά μου ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν
ἀπέκτειναν ἀνθρώπους καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν
ἐνευροκόπησαν ταῦρον **7** ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς
αὐτῶν ὅτι αὐθάδης καὶ ἡ μῆνις αὐτῶν ὅτι
ἐσκληρύνθη διαμεριῶ αὐτούς ἐν Ἰακωβ καὶ
διασπερῶ αὐτούς ἐν Ἰσραηλ **8** Ἰουδα σὲ αἰνέσασαν
οἱ ἀδελφοί σου αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν

ἐχθρῶν σου προσκυνήσουσίν σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου **9** σκύμνος λέοντος Ιουδα ἐκ βλαστοῦ υἱέ μου ἀνέβης ἀναπεσῶν ἐκοιμήθης ὡς λέων καὶ ὡς σκύμνος τίς ἐγερεῖ αὐτόν **10** οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ιουδα καὶ ἡγουμένους ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν **11** δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ καὶ τῇ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ **12** χαροποὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἢ γάλα **13** Ζαβουλων παράλιος κατοικήσει καὶ αὐτὸς παρ' ὄρμον πλοίων καὶ παρατενεῖ ἕως Σιδῶνος **14** Ισαχαρ τὸ καλὸν ἐπεθύμησεν ἀναπαυόμενος ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων **15** καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλὴ καὶ τὴν γῆν ὅτι πίων ὑπέθηκεν τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν καὶ ἐγενήθη ἀνήρ γεωργός **16** Δαν κρινεῖ τὸν ἑαυτοῦ λαὸν ὡσεὶ καὶ μία φυλὴ ἐν Ἰσραὴλ **17** καὶ γενηθήτω Δαν ὄφεις ἐφ' ὁδοῦ ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου δάκνων πτέρναν ἵππου καὶ πεσεῖται ὁ ἵππευς εἰς τὰ ὀπίσω **18** τὴν σωτηρίαν περιμένω κυρίου **19** Γαδ πειρατήριον πειρατεύσει αὐτόν αὐτὸς δὲ πειρατεύσει αὐτῶν κατὰ πόδας **20** Ασηρ πίων αὐτοῦ ὁ ἄρτος καὶ αὐτὸς δώσει τρυφὴν ἄρχουσιν **21** Νεφθαλι στέλεχος ἀνειμένον ἐπιδιδούς ἐν τῷ γενήματι κάλλος **22** υἱὸς ἠὺξημένος Ιωσηφ υἱὸς ἠὺξημένος ζηλωτὸς υἱὸς μου νεώτατος πρὸς με ἀνάστρεψον **23** εἰς ὃν διαβουλεύομενοι ἐλοιδόρουν καὶ ἐνεῖχον αὐτῷ κύριοι τοξευμάτων **24** καὶ συνετρίβη μετὰ κράτους τὰ τόξα αὐτῶν καὶ ἐξελύθη τὰ νεῦρα βραχιόνων χειρῶν αὐτῶν διὰ χεῖρα δυνάστου

Ἰακωβ ἐκέϊθεν ὁ κατισχύσας Ἰσραὴλ **25** παρὰ θεοῦ τοῦ πατρός σου καὶ ἐβοήθησέν σοι ὁ θεὸς ὁ ἐμὸς καὶ εὐλόγησέν σε εὐλογίαν οὐρανοῦ ἄνωθεν καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχούσης πάντα ἔνεκεν εὐλογίας μαστῶν καὶ μήτρας **26** εὐλογίας πατρός σου καὶ μητρός σου ὑπερίσχυσεν ἐπ' εὐλογίας ὀρέων μονίμων καὶ ἐπ' εὐλογίας θινῶν ἀετῶν ἔσσονται ἐπὶ κεφαλῇν Ιωσηφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἠγήσατο ἀδελφῶν **27** Βενιαμιν λύκος ἄρπαξ τὸ πρωινὸν ἔδεται ἔτι καὶ εἰς τὸ ἑσπέρας διαδώσει τροφήν **28** πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰακωβ δώδεκα καὶ ταῦτα ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ἕκαστον κατὰ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς **29** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐγὼ προστίθεμαι πρὸς τὸν ἐμὸν λαὸν θάψατέ με μετὰ τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ ὃ ἐστίν ἐν τῷ ἀγρῷ Εφρων τοῦ Χετταίου **30** ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ τῷ ἀπέναντι Μαμβρη ἐν τῇ γῇ Χανααν ὃ ἐκτίσατο Αβρααμ τὸ σπήλαιον παρὰ Εφρων τοῦ Χετταίου ἐν κτήσει μνημείου **31** ἐκεῖ ἔθαψαν Αβρααμ καὶ Σαρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐκεῖ ἔθαψαν Ισαακ καὶ Ρεβεκκαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἔθαψα Λειαν **32** ἐν κτήσει τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ ὄντος ἐν αὐτῷ παρὰ τῶν υἱῶν Χετ **33** καὶ κατέπαυσεν Ἰακωβ ἐπιτάσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην ἐξέλιπεν καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ

50 καὶ ἐπιπεσῶν Ιωσηφ ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτόν καὶ ἐφίλησεν αὐτόν **2** καὶ προσέταξεν Ιωσηφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραὴλ **3** καὶ

ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας οὕτως γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς καὶ ἐπένησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἑβδομήκοντα ἡμέρας 4 ἐπειδὴ δὲ παρήλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους ἐλάλησεν Ἰωσηφ πρὸς τοὺς δυναστας Φαραω λέγων εἰ εὔρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραω λέγοντες 5 ὁ πατήρ μου ὥρκισέν με λέγων ἐν τῷ μνημείῳ ᾧ ὥρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῆ Χανααν ἐκεῖ με θάψεις νῦν οὐκ ἀναβάς θάψω τὸν πατέρα μου καὶ ἐπανελεύσομαι 6 καὶ εἶπεν Φαραω ἀνάβηθι θάψον τὸν πατέρα σου καθάπερ ὥρκισέν σε 7 καὶ ἀνέβη Ἰωσηφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραω καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς γῆς Αἰγύπτου 8 καὶ πᾶσα ἡ πανοικία Ἰωσηφ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ καὶ τὴν συγγένειαν καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑπελίποντο ἐν γῆ Γεσεμ 9 καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἄρματα καὶ ἵπποις καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα 10 καὶ παρεγένοντο ἐφ' ἄλωνα Αταδ ὃ ἐστὶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα καὶ ἐποίησεν τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας 11 καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χανααν τὸ πένθος ἐν ἄλωνι Αταδ καὶ εἶπαν πένθος μέγα τοῦτο ἐστὶν τοῖς Αἰγυπτίοις διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Πένθος Αἰγύπτου ὃ ἐστὶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου 12 καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ 13 καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χανααν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν ὃ ἐκτίησεν Ἀβρααμ τὸ σπήλαιον

ἐν κτήσει μνημείου παρὰ Εφρων τοῦ Χετταίου κατέναντι Μαμβρη 14 καὶ ἀπέστρεψεν Ἰωσηφ εἰς Αἴγυπτον αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ 15 ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσηφ ὅτι τέθνηκεν ὁ πατήρ αὐτῶν εἶπαν μήποτε μνησικακήση ἡμῖν Ἰωσηφ καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῶ ἡμῖν πάντα τὰ κακά ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ 16 καὶ παρεγένοντο πρὸς Ἰωσηφ λέγοντες ὁ πατήρ σου ὥρκισεν πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν λέγων 17 οὕτως εἶπατε Ἰωσηφ ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν ὅτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ θεοῦ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσηφ λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν 18 καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν εἶπαν οἶδε ἡμεῖς σοι οἰκέται 19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσηφ μὴ φοβεῖσθε τοῦ γὰρ θεοῦ εἰμι ἐγώ 20 ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρά ὁ δὲ θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ ὅπως ἂν γενηθῆ ὡς σήμερον ἵνα διατραφῆ λαὸς πολὺς 21 καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν καὶ παρεκάλεσεν αὐτούς καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν 22 καὶ κατώκησεν Ἰωσηφ ἐν Αἰγύπτῳ αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ πανοικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔζησεν Ἰωσηφ ἔτη ἑκατὸν δέκα 23 καὶ εἶδεν Ἰωσηφ Εφραιμ παιδίᾳ ἕως τρίτης γενεᾶς καὶ υἱοὶ Μαχρ τοῦ υἱοῦ Μανασση ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσηφ 24 καὶ εἶπεν Ἰωσηφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ λέγων ἐγὼ ἀποθνήσκω ἐπισκοπῆ δὲ ἐπισκέπεται ὑμᾶς ὁ θεὸς καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν ὁ θεὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ

Ιακωβ 25 καὶ ὥρκισεν Ἰωσηφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ
λέγων ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἧ ἐπισκέψεται ὑμᾶς ὁ
θεός καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ'
ὑμῶν 26 καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσηφ ἐτῶν ἑκατὸν
δέκα καὶ ἔθαψαν αὐτὸν καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῶ
ἐν Αἰγύπτῳ

Ἔξοδος

1 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραηλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακωβ τῷ πατρὶ αὐτῶν ἕκαστος πανοικίᾳ αὐτῶν εἰσήλθοσαν **2** Ρουβην Συμεων Λευι Ἰουδας **3** Ἰσσαχαρ Ζαβουλων καὶ Βενιαμιν **4** Δαν καὶ Νεφθαλι Γαδ καὶ Ασηρ **5** Ἰωσηφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἐξ Ἰακωβ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα **6** ἐτελεύτησεν δὲ Ἰωσηφ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη **7** οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραηλ ηὐξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα ἐπλήθυνεν δὲ ἡ γῆ αὐτοῦ **8** ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσηφ **9** εἶπεν δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραηλ μέγα πλῆθος καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς **10** δεῦτε οὖν κατασοφισώμεθα αὐτούς μήποτε πληθυνθῆ καὶ ἡνίκα ἂν συμβῆ ἡμῖν πόλεμος προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς **11** καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων ἵνα κακώσωσιν αὐτούς ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ὠκοδόμησαν πόλεις ὀχυρὰς τῷ Φαραῶ τὴν τε Πιθωμ καὶ Ραμεσση καὶ ὧν ἡ ἔστιν Ἥλιου πόλις **12** καθότι δὲ αὐτούς ἐταπείνουν τοσοῦτω πλείους ἐγίνοντο καὶ ἰσχυον σφόδρα σφόδρα καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **13** καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ βία **14** καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πληθῶ καὶ τῇ πλινθείᾳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις κατὰ πάντα τὰ ἔργα ὧν κατεδουλοῦντο αὐτούς μετὰ βίας **15** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν

Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Εβραίων τῇ μιᾷ αὐτῶν ἧ ὄνομα Σεφωρα καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουα **16** καὶ εἶπεν ὅταν μαιοῦσθε τὰς Εβραίας καὶ ὧσιν πρὸς τῷ τίκτειν ἐὰν μὲν ἄρσεν ἧ ἀποκτεῖνατε αὐτὸ ἐὰν δὲ θῆλυ περιποιεῖσθε αὐτὸ **17** ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν θεὸν καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἐζωογονοῦν τὰ ἄρσена **18** ἐκάλεσεν δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας καὶ εἶπεν αὐταῖς τί ὅτι ἐποίησατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσена **19** εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῶ οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Εβραῖαι τίκτουσιν γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτάς τὰς μαίας καὶ ἔτικτον **20** εὖ δὲ ἐποίει ὁ θεὸς ταῖς μαίαις καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς καὶ ἴσχυεν σφόδρα **21** ἐπειδὴ ἐφοβοῦντο αἱ μαῖαι τὸν θεὸν ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας **22** συνέταξεν δὲ Φαραῶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ λέγων πᾶν ἄρσεν ὃ ἐὰν τεχθῆ τοῖς Εβραίοις εἰς τὸν ποταμὸν ρίψατε καὶ πᾶν θῆλυ ζωογονεῖτε αὐτό

2 ἦν δὲ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευι ὃς ἔλαβεν τῶν θυγατέρων Λευι καὶ ἔσχεν αὐτήν **2** καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν καὶ ἔτεκεν ἄρσεν ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἄστεϊον ἐσκέπασαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς **3** ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο αὐτὸ ἔτι κρύπτειν ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θῖβιν καὶ κατέχρισεν αὐτήν ἀσφαλτοπίσση καὶ ἐνέβαλεν τὸ παιδίον εἰς αὐτήν καὶ ἔθηκεν αὐτήν εἰς τὸ ἔλος παρὰ τὸν ποταμὸν **4** καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν μαθεῖν τί τὸ ἀπορησόμενον αὐτῷ **5** κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ ἰδοῦσα τὴν θῖβιν ἐν τῷ ἔλει ἀποστείλασα τὴν

ἄβραν ἀνείλατο αὐτήν 6 ἀνοίξασα δὲ ὄρα παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραω καὶ ἔφη ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Εβραίων τοῦτο 7 καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραω θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Εβραίων καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον 8 ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραω πορεύου ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις ἐκάλεσεν τὴν μητέρα τοῦ παιδίου 9 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραω διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτό ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν ἔλαβεν δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτό 10 ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραω καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἴον ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωυσῆν λέγουσα ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην 11 ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωυσῆς ἐξήλθεν πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς Ισραηλ κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὄρα ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντά τινα Εβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ισραηλ 12 περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε οὐχ ὄρα οὐδένα καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον ἔκρουσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ 13 ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὄρα δύο ἄνδρας Εβραίους διαπληκτιζομένους καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον 14 ὁ δὲ εἶπεν τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις ὄν τρόπον ἀνείλες ἐχθὲς τὸν Αἰγύπτιον ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο 15 ἡκούσεν δὲ Φαραω τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐζήτηε ἀνελεῖν Μωυσῆν ἀνεχώρησεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ

προσώπου Φαραω καὶ ᾤκησεν ἐν γῆ Μαδιαμ ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιαμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος 16 τῷ δὲ ἱερεῖ Μαδιαμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ιοθορ παραγενόμενα δὲ ἦντλουν ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμενάς ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ιοθορ 17 παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξέβαλον αὐτάς ἀναστάς δὲ Μωυσῆς ἐρρύσατο αὐτάς καὶ ἦντλησεν αὐταῖς καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα αὐτῶν 18 παρεγένοντο δὲ πρὸς Ραγουηλ τὸν πατέρα αὐτῶν ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς τί ὅτι ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον 19 αἱ δὲ εἶπαν ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ ἦντλησεν ἡμῖν καὶ ἐπότισεν τὰ πρόβατα ἡμῶν 20 ὁ δὲ εἶπεν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ καὶ ποῦ ἐστὶ καὶ ἵνα τί οὕτως καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον καλέσατε οὖν αὐτὸν ὅπως φάγη ἄρτον 21 κατωκίσθη δὲ Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐξέδοτο Σεφωραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Μωυσῆ ἡ γυναῖκα 22 ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἴον καὶ ἐπωνόμασεν Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσαμ λέγων ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῆ ἄλλοτρίᾳ 23 μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ κατεστέναξαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ ἀνεβόησαν καὶ ἀνέβη ἡ βοὴ αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων 24 καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ 25 καὶ ἐπείδεν ὁ θεὸς τοὺς υἱούς Ισραηλ καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς 3 καὶ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα Ιοθορ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως Μαδιαμ καὶ

ἤγαγεν τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἔρημον καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος Χωρηβ 2 ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τοῦ βάτου καὶ ὄρᾳ ὅτι ὁ βάτος καίεται πυρὶ ὁ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο 3 εἶπεν δὲ Μωυσῆς παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο τί ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάτος 4 ὡς δὲ εἶδεν κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν ἐκάλεσεν αὐτὸν κύριος ἐκ τοῦ βάτου λέγων Μωυσεῖ Μωυσεῖ ὁ δὲ εἶπεν τί ἐστίν 5 καὶ εἶπεν μὴ ἐγγίσῃς ὧδε λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ σὺ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστίν 6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς τοῦ πατρός σου θεὸς Αβρααμ καὶ θεὸς Ισαακ καὶ θεὸς Ιακωβ ἀπέστρεψεν δὲ Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εὐλαβεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ 7 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν οἶδα γὰρ τὴν ὀδύνην αὐτῶν 8 καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτούς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτούς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ευαίων καὶ Ιεβουσαίων 9 καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἦκει πρὸς με κάγω ἐώρακα τὸν θλιμμόν ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐτούς 10 καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου 11 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν τίς εἰμι ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου

12 εἶπεν δὲ ὁ θεὸς Μωυσεῖ λέγων ὅτι ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγώ σε ἐξαποστέλλω ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου καὶ λατρεύσετε τῷ θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ 13 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν ἰδοὺ ἐγὼ ἐλεύσομαι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς ἐρωτήσουσίν με τί ὄνομα αὐτῷ τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς 14 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν καὶ εἶπεν οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ὁ ὢν ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς 15 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ισραηλ κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν θεὸς Αβρααμ καὶ θεὸς Ισαακ καὶ θεὸς Ιακωβ ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς τοῦτό μου ἐστίν ὄνομα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεῶν γενεαῖς 16 ἐλθὼν οὖν συνάγαγε τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὥπταί μοι θεὸς Αβρααμ καὶ θεὸς Ισαακ καὶ θεὸς Ιακωβ λέγων ἐπισκοπῆ ἔπέσκεμαί ὑμᾶς καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ 17 καὶ εἶπον ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Ευαίων καὶ Ιεβουσαίων εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι 18 καὶ εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ ἡ γερουσία Ισραηλ πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ὁ θεὸς τῶν Εβραίων προσκέκληται ἡμᾶς πορευσώμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ἵνα θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν 19 ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραῶ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι

ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς **20** καὶ ἐκτεΐνας τὴν χεῖρα πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἔξαποστελεῖ ὑμᾶς **21** καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων ὅταν δὲ ἀποτρέχητε οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοὶ **22** αἰτήσῃ γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ σκυλεύσετε τοὺς Αἰγυπτίους

4 ἀπεκρίθη δὲ Μωυσῆς καὶ εἶπεν ἐὰν οὖν μὴ πιστεύσωσιν μοι μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς μου ἐροῦσιν γὰρ ὅτι οὐκ ὤπταί σοι ὁ θεὸς τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς **2** εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος τί τοῦτό ἐστιν τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου ὁ δὲ εἶπεν ῥάβδος **3** καὶ εἶπεν ῥίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐγένετο ὄφις καὶ ἔφυγεν Μωυσῆς ἀπ' αὐτοῦ **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρα καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου ἐκτεΐνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκου καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **5** ἴνα πιστεύσωσιν σοι ὅτι ὤπταί σοι κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν θεὸς Ἀβρααμ καὶ θεὸς Ἰσαακ καὶ θεὸς Ἰακωβ **6** εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος πάλιν εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου καὶ εἰσήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡσεὶ χιών **7** καὶ εἶπεν πάλιν εἰσένεγκε τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου καὶ εἰσήνεγκεν τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ καὶ πάλιν ἀπεκατέστη εἰς τὴν χροάν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ **8** ἐὰν δὲ μὴ

πιστεύσωσιν σοι μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου πιστεύσουσιν σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ ἐσχάτου **9** καὶ ἔσται ἐὰν μὴ πιστεύσωσιν σοι τοῖς δυοῖν σημείοις τούτοις μηδὲ εἰσακούσωσιν τῆς φωνῆς σου λήμψη ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖς ἐπὶ τὸ ξηρὸν καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ **10** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον δέομαι κύριε οὐχ ἰκανός εἰμι πρὸ τῆς ἐχθῆς οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας οὐδὲ ἀφ' οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγὼ εἰμι **11** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τίς ἔδωκεν στόμα ἀνθρώπῳ καὶ τίς ἐποίησεν δύσκωφον καὶ κωφὸν βλέποντα καὶ τυφλόν οὐκ ἐγὼ ὁ θεός **12** καὶ νῦν πορεύου καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ συμβιβάσω σε ὃ μέλλεις λαλῆσαι **13** καὶ εἶπεν Μωυσῆς δέομαι κύριε προχειρίσαι δυνάμενον ἄλλον ὃν ἀποστελεῖς **14** καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ κύριος ἐπὶ Μωυσῆν εἶπεν οὐκ ἰδοὺ Ἀαρων ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευίτης ἐπίσταμαι ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ **15** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς ἃ ποιήσετε **16** καὶ αὐτός σοι προσλαλήσει πρὸς τὸν λαόν καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα σὺ δὲ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς τὸν θεόν **17** καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφεῖσαν εἰς ὄφιν λήμψη ἐν τῇ χειρὶ σου ἐν ᾗ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα **18** ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ ἀπέστρεψεν πρὸς Ἰοθορ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ καὶ λέγει πορεύσομαι καὶ ἀποστρέψω πρὸς

τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὄψομαι εἰ ἔτι ζῶσιν καὶ εἶπεν Ἰοθορ Μωυσῆ βιάδιζε ὑγιαίνων **19** μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν Μαδιαμ βιάδιζε ἀπελθε εἰς Αἴγυπτον τεθνήκασιν γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχὴν **20** ἀναλαβὼν δὲ Μωυσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον ἔλαβεν δὲ Μωυσῆς τὴν ράβδον τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **21** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν πορευομένου σου καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον ὄρα πάντα τὰ τέρατα ἃ ἔδωκα ἐν ταῖς χερσίν σου ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φαραῶ ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἐξαποστείλῃ τὸν λαόν **22** σὺ δὲ ἐρεῖς τῷ Φαραῶ τάδε λέγει κύριος υἱὸς πρωτότοκός μου Ἰσραὴλ **23** εἶπα δέ σοι ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσῃ εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι αὐτούς ὄρα οὖν ἐγὼ ἀποκτενῶ τὸν υἱόν σου τὸν πρωτότοκον **24** ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ καταλύματι συνήνητησεν αὐτῷ ἄγγελος κυρίου καὶ ἐζήτει αὐτὸν ἀποκτεῖναι **25** καὶ λαβοῦσα Σεπφωρα ψῆφον περιέτεμεν τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας καὶ εἶπεν ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου **26** καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ διότι εἶπεν ἔστη τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου μου **27** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Ααρων πορευέθητι εἰς συνάντησιν Μωυσεῖ εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐπορεύθη καὶ συνήνητησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ θεοῦ καὶ κατεφίλησαν ἀλλήλους **28** καὶ ἀνήγγειλεν Μωυσῆς τῷ Ααρων πάντας τοὺς λόγους κυρίου

οὓς ἀπέστειλεν καὶ πάντα τὰ σημεῖα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ **29** ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ συνήγαγον τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ **30** καὶ ἐλάλησεν Ααρων πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ ἐποίησεν τὰ σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ **31** καὶ ἐπίστευσεν ὁ λαὸς καὶ ἐχάρη ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλιψὴν κύψας δὲ ὁ λαὸς προσεκύνησεν

5 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσηλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων πρὸς Φαραῶ καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι ἐορτάσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ **2** καὶ εἶπεν Φαραῶ τίς ἐστὶν οὗ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτοῦ ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ οὐκ οἶδα τὸν κύριον καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἐξαποστέλλω **3** καὶ λέγουσιν αὐτῷ ὁ θεὸς τῶν Εβραίων προσκέκληται ἡμᾶς πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον ὅπως θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν μήποτε συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ φόνος **4** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἵνα τί Μωυσῆ καὶ Ααρων διαστρέφετε τὸν λαόν μου ἀπὸ τῶν ἔργων ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα αὐτοῦ **5** καὶ εἶπεν Φαραῶ ἰδοὺ νῦν πολυπληθεῖ ὁ λαός μὴ οὖν καταπαύσωμεν αὐτούς ἀπὸ τῶν ἔργων **6** συνέταξεν δὲ Φαραῶ τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς γραμματεῦσιν λέγων **7** οὐκέτι προστεθήσεται διδόναι ἄχυρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν καθάπερ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέτωσαν ἑαυτοῖς ἄχυρα **8** καὶ τὴν σύνταξιν τῆς πλινθείας ἧς αὐτοὶ ποιοῦσιν καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐπιβαλεῖς αὐτοῖς οὐκ ἀφελεῖς οὐδὲν σχολάζουσιν γάρ

διὰ τοῦτο κεκράγασιν λέγοντες πορευθῶμεν
καὶ θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν **9** βαρυνέσθω τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ μεριμνάτωσαν
ταῦτα καὶ μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς **10**
κατέσπευδον δὲ αὐτοὺς οἱ ἐργοδιῶκται καὶ οἱ
γραμματεῖς καὶ ἔλεγον πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες
τάδε λέγει Φαραω οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα
11 αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε ἑαυτοῖς
ἄχυρα ὅθεν ἐὰν εὔρητε οὐ γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ
τῆς συντάξεως ὑμῶν οὐθέν **12** καὶ διεσπάρη ὁ
λαὸς ἐν ὅλῃ Αἰγύπτῳ συναγαγεῖν καλάμην εἰς
ἄχυρα **13** οἱ δὲ ἐργοδιῶκται κατέσπευδον αὐτοὺς
λέγοντες συντελεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ'
ἡμέραν καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδίδοτο ὑμῖν
14 καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ γένους
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οἱ κατασταθέντες ἐπ' αὐτοὺς
ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Φαραω λέγοντες διὰ τί οὐ
συντελέσατε τὰς συντάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας
καθάπερ ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν καὶ τὸ τῆς
σήμερον **15** εἰσελθόντες δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ κατεβόησαν πρὸς Φαραω λέγοντες
ἵνα τί οὕτως ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις **16** ἄχυρον
οὐ δίδοται τοῖς οἰκέταις σου καὶ τὴν πλίνθον
ἡμῖν λέγουσιν ποιεῖν καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες σου
μεμασίγωνται ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου **17**
καὶ εἶπεν αὐτοῖς σχολάζετε σχολασταί ἐστε διὰ
τοῦτο λέγετε πορευθῶμεν θύσωμεν τῷ θεῷ
ἡμῶν **18** νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε τὸ γὰρ
ἄχυρον οὐ δοθήσεται ὑμῖν καὶ τὴν σύνταξιν τῆς
πλινθείας ἀποδώσετε **19** ἐώρων δὲ οἱ γραμματεῖς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς λέγοντες οὐκ
ἀπολείψετε τῆς πλινθείας τὸ καθήκον τῆ ἡμέρα
20 συνήντησαν δὲ Μωυσῆ καὶ Ααρων ἐρχομένοις

εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐκπορευομένων αὐτῶν
ἀπὸ Φαραω **21** καὶ εἶπαν αὐτοῖς ἴδοι ὁ θεὸς
ὑμᾶς καὶ κρίναι ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμήν ἡμῶν
ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἀποκτεῖναι ἡμᾶς **22** ἐπέστρεψεν δὲ Μωυσῆς πρὸς
κύριον καὶ εἶπεν κύριε διὰ τί ἐκάκωσας τὸν
λαὸν τοῦτον καὶ ἵνα τί ἀπέσταλκάς με **23** καὶ
ἄφ' οὗ πεπόρευμαι πρὸς Φαραω λαλήσαι ἐπὶ τῷ
σῷ ὀνόματι ἐκάκωσεν τὸν λαὸν τοῦτον καὶ οὐκ
ἐρρύσω τὸν λαόν σου

6 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἤδη ὅψει
ἃ ποιήσω τῷ Φαραω ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ
ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ
ἐκβαλεῖ αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ **2** ἐλάλησεν
δὲ ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν
ἐγὼ κύριος **3** καὶ ὤφθην πρὸς Αβρααμ καὶ
Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ θεὸς ὢν αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομά
μου κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς **4** καὶ ἔστησα
τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτοὺς ὥστε δοῦναι
αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων τὴν γῆν ἣν
παρωκῆκασιν ἐν ἧ καὶ παρώκησαν ἐπ' αὐτῆς
5 καὶ ἐγὼ εἰσήκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ὃν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦνται αὐτοὺς
καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν **6** βιάδιζε εἰπὸν
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων ἐγὼ κύριος καὶ ἐξάξω
ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων καὶ
ῥύσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας καὶ λυτρώσομαι
ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει μεγάλη **7** καὶ
λήψομαι ἑμαυτῷ ὑμᾶς λαὸν ἐμοὶ καὶ ἔσομαι
ὑμῶν θεὸς καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας
τῶν Αἰγυπτίων **8** καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν

εἰς ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐτὴν τῷ Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ ἐγὼ κύριος **9** ἐλάλησεν δὲ Μωυσῆς οὕτως τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν σκληρῶν **10** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **11** εἴσελθε λάλησον Φαραῶ βασιλεῖ Αἰγύπτου ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ **12** ἐλάλησεν δὲ Μωυσῆς ἔναντι κυρίου λέγων ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσήκουσάν μου καὶ πῶς εἰσακούσεται μου Φαραῶ ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι **13** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου **14** καὶ οὗτοι ἄρχηγοὶ οἴκων πατριῶν αὐτῶν υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ἰσραὴλ Ἐνωχ καὶ Φαλλους Ἀσρων καὶ Χαρμι αὕτη ἡ συγγένεια Ρουβην **15** καὶ υἱοὶ Συμεων Ἰεμουηλ καὶ Ἰαμιν καὶ Ἀωδ καὶ Ἰαχιν καὶ Σααρ καὶ Σαουλ ὁ ἐκ τῆς Φοινίσσης αὗται αἱ πατριαὶ τῶν υἱῶν Συμεων **16** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευι κατὰ συγγενείας αὐτῶν Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Λευι ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ **17** καὶ οὗτοι υἱοὶ Γεδσων Λοβενι καὶ Σεμεῖ οἴκοι πατριᾶς αὐτῶν **18** καὶ υἱοὶ Κααθ Ἀμβραμ καὶ Ἰσσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Κααθ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη **19** καὶ υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Ομουσι οὗτοι οἴκοι πατριῶν Λευι κατὰ συγγενείας αὐτῶν **20** καὶ ἔλαβεν Ἀμβραμ τὴν Ἰωχαβεδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τὸν τε Ααρων καὶ Μωυσῆν καὶ Μαριαμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν τὰ δὲ ἔτη τῆς

ζωῆς Ἀμβραμ ἑκατὸν τριάκοντα δύο ἔτη **21** καὶ υἱοὶ Ἰσσααρ Κορε καὶ Ναφεκ καὶ Ζεχρι **22** καὶ υἱοὶ Οζιηλ Ἐλισαφαν καὶ Σετρι **23** ἔλαβεν δὲ Ααρων τὴν Ἐλισαβεθ θυγατέρα Ἀμιναδαβ ἀδελφὴν Ναασσων αὐτῷ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν τε Ναδαβ καὶ Ἀβιουδ καὶ Ἐλεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ **24** υἱοὶ δὲ Κορε Ἀσιρ καὶ Ἐλκανα καὶ Ἀβιασαφ αὗται αἱ γενέσεις Κορε **25** καὶ Ἐλεαζαρ ὁ τοῦ Ααρων ἔλαβεν τῶν θυγατέρων Φουτιηλ αὐτῷ γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φινεες αὗται αἱ ἄρχαι πατριᾶς Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν **26** οὗτος Ααρων καὶ Μωυσῆς οἷς εἶπεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν **27** οὗτοί εἰσιν οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς Ααρων καὶ Μωυσῆς **28** ἡ ἡμέρα ἐλάλησεν κύριος Μωυσῆ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **29** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων ἐγὼ κύριος λάλησον πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς σέ **30** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἔναντιον κυρίου ἰδοὺ ἐγὼ ἰσχνόφωνός εἰμι καὶ πῶς εἰσακούσεται μου Φαραῶ

7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων ἰδοὺ δέδωκά σε θεὸν Φαραῶ καὶ Ααρων ὁ ἀδελφός σου ἔσται σου προφήτης **2** σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ πάντα ὅσα σοι ἐντέλλομαι ὁ δὲ Ααρων ὁ ἀδελφός σου λαλήσει πρὸς Φαραῶ ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ **3** ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ καὶ πληθυνῶ τὰ σημεῖά μου καὶ τὰ τέρατα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **4** καὶ οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραῶ καὶ ἐπιβαλῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν

λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου
σὺν ἐκδικήσει μεγάλη **5** καὶ γινώσκονται πάντες
οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐκτείνων τὴν
χεῖρα ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
ἐκ μέσου αὐτῶν **6** ἐποίησεν δὲ Μωυσῆς καὶ
Ααρων καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος οὕτως
ἐποίησαν **7** Μωυσῆς δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοήκοντα
Ααρων δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐτῶν ὀγδοήκοντα
τριῶν ἠνίκα ἐλάλησεν πρὸς Φαραῶ **8** καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **9** καὶ
ἐὰν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραῶ λέγων δότε ἡμῖν
σημεῖον ἢ τέρας καὶ ἐρεῖς Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου
λαβὲ τὴν ράβδον καὶ ρίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν
ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ καὶ ἔσται δράκων **10** εἰσῆλθεν δὲ Μωυσῆς
καὶ Ααρων ἐναντίον Φαραῶ καὶ τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν οὕτως καθάπερ ἐνετείλατο
αὐτοῖς κύριος καὶ ἔρριψεν Ααρων τὴν ράβδον
ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων
αὐτοῦ καὶ ἐγένετο δράκων **11** συνεκάλεσεν
δὲ Φαραῶ τοὺς σοφιστὰς Αἰγύπτου καὶ τοὺς
φαρμακοὺς καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν
Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡσαύτως
12 καὶ ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ράβδον αὐτοῦ καὶ
ἐγένοντο δράκοντες καὶ κατέπιεν ἡ ράβδος ἢ
Ααρων τὰς ἐκείνων ράβδους **13** καὶ κατίσχυσεν
ἡ καρδία Φαραῶ καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν
καθάπερ ἐλάλησεν αὐτοῖς κύριος **14** εἶπεν δὲ
κύριος πρὸς Μωυσῆν βεβάρηται ἡ καρδία Φαραῶ
τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν **15** βάδισον πρὸς
Φαραῶ τὸ πρῶτὸν ἰδοὺ αὐτὸς ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ
ὔδωρ καὶ στήσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος
τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν ράβδον τὴν στραφεῖσαν εἰς

ὄφιν λήμψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου **16** καὶ ἐρεῖς πρὸς
αὐτόν κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἀπέσταλκέν
με πρὸς σὲ λέγων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου
ἵνα μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἰδοὺ οὐκ
εἰσήκουσας ἕως τούτου **17** τὰδε λέγει κύριος ἐν
τούτῳ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω τῇ
ράβδῳ τῇ ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ ὔδωρ τὸ ἐν τῷ
ποταμῷ καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα **18** καὶ οἱ ἰχθύες
οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσιν καὶ ἐποζέσει ὁ
ποταμὸς καὶ οὐκ ἰσχύουσιν οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν
ὔδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ **19** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς
Μωυσῆν εἶπὸν Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου λαβὲ τὴν
ράβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ
ὔδατα Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ
ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ
ἐπὶ πᾶν συνεστηκὸς ὔδωρ αὐτῶν καὶ ἔσται αἷμα
καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου ἐν τε τοῖς
ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις **20** καὶ ἐποίησαν οὕτως
Μωυσῆς καὶ Ααρων καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς
κύριος καὶ ἐπάρας τῇ ράβδῳ αὐτοῦ ἐπάταξεν
τὸ ὔδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραῶ καὶ
ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ μετέβαλεν
πᾶν τὸ ὔδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα **21**
καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελευτήσαν
καὶ ἐπώρθεσεν ὁ ποταμὸς καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ
Αἰγύπτιοι πιεῖν ὔδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἦν
τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου **22** ἐποίησαν δὲ
ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς
φαρμακείαις αὐτῶν καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία
Φαραῶ καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ εἶπεν
κύριος **23** ἐπιστραφεῖς δὲ Φαραῶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστησεν τὸν νοῦν αὐτοῦ
οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ **24** ὤρυσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι

κύκλω τοῦ ποταμοῦ ὥστε πιεῖν ὕδωρ καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ **25** καὶ ἀνεπληρώθησαν ἐπτά ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι κύριον τὸν ποταμόν

8 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴσελθε πρὸς Φαραω καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ἐξαποστείλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν **2** εἰ δὲ μὴ βούλει σὺ ἐξαποστῆλαι ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὄριά σου τοῖς βατράχοις **3** καὶ ἐξερεύξεται ὁ ποταμὸς βατράχους καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμίεια τῶν κοιτώνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν τοῖς φυράμασίν σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου **4** καὶ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι **5** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰπὸν Ααρων τῷ ἀδελφῷ σου ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ράβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμούς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους **6** καὶ ἐξέτεινεν Ααρων τὴν χειρὰ ἐπὶ τὰ ὕδατα Αιγύπτου καὶ ἀνήγαγεν τοὺς βατράχους καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ βάτραχος καὶ ἐκάλυψεν τὴν γῆν Αιγύπτου **7** ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αιγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αιγύπτου **8** καὶ ἐκάλεσεν Φαραω Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ εἶπεν εὔξασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἐξαποστειλῶ τὸν λαόν καὶ θύσωσιν κυρίῳ **9** εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς Φαραω τάξαι πρὸς με πότε εὔξωμαι περὶ σοῦ καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ περὶ τοῦ λαοῦ σου

ἀφανίσει τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται **10** ὁ δὲ εἶπεν εἰς αὐριον εἶπεν οὖν ὡς εἶρηκας ἵνα εἰδῆς ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν κυρίου **11** καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται **12** ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων ἀπὸ Φαραω καὶ ἐβόησεν Μωυσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων ὡς ἐτάξατο Φαραω **13** ἐποίησεν δὲ κύριος καθάπερ εἶπεν Μωυσῆς καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν **14** καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θιμωνιάς θιμωνιάς καὶ ὤξωσεν ἡ γῆ **15** ἰδὼν δὲ Φαραω ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις ἐβαρύνθη ἡ καρδιά αὐτοῦ καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν κύριος **16** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰπὸν Ααρων ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ράβδον σου καὶ πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἔσονται σκνίφες ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν πάσῃ γῆ Αιγύπτου **17** ἐξέτεινεν οὖν Ααρων τῇ χειρὶ τὴν ράβδον καὶ ἐπάταξεν τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἔν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν παντὶ χῶματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν πάσῃ γῆ Αιγύπτου **18** ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ἐξαγαγεῖν τὸν σκνίφα καὶ οὐκ ἠδύναντο καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν **19** εἶπαν οὖν οἱ ἐπαιδοὶ τῷ Φαραω δάκτυλος θεοῦ ἐστὶν τοῦτο καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδιά Φαραω καὶ οὐκ

εἰσήκουσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν κύριος
20 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ὀρθρισον τὸ
πρωὶ καὶ στηθὶ ἐναντίον Φαραω καὶ ἴδου αὐτὸς
ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν
τάδε λέγει κύριος ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου
ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ 21 ἐὰν δὲ
μὴ βούλη ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἴδου ἐγὼ
ἐπαποστέλλω ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς
σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους
ὑμῶν κυνόμυιαν καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι
τῶν Αἰγυπτίων τῆς κυνομυίης καὶ εἰς τὴν γῆν
ἐφ' ἧς εἰσιν ἐπ' αὐτῆς 22 καὶ παραδοξάσω ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσεμ ἐφ' ἧς ὁ λαός
μου ἔπεστιν ἐπ' αὐτῆς ἐφ' ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ
κυνόμυια ἵνα εἰδῆς ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ κύριος
πάσης τῆς γῆς 23 καὶ δώσω διαστολὴν ἀνὰ μέσον
τοῦ ἔμοῦ λαοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σοῦ λαοῦ ἐν
δὲ τῇ αὐρίῳ ἔσται τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς
24 ἐποίησεν δὲ κύριος οὕτως καὶ παρεγένετο ἡ
κυνόμυια πληθὸς εἰς τοὺς οἴκους Φαραω καὶ
εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ εἰς
πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ ἐξωλεθρεύθη ἡ
γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίης 25 ἐκάλεσεν δὲ Φαραω
Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων ἐλθόντες θύσατε τῷ
θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῆ 26 καὶ εἶπεν Μωυσῆς οὐ
δυνατὸν γενέσθαι οὕτως τὰ γὰρ βδελύγματα
τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν
ἐὰν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων
ἐναντίον αὐτῶν λιθοβοληθησόμεθα 27 ὁδὸν
τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἔρημον καὶ
θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν καθάπερ εἶπεν
ἡμῖν 28 καὶ εἶπεν Φαραω ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς
καὶ θύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ

ἀλλ' οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευθῆναι εὐξασθε
οὖν περὶ ἔμοῦ πρὸς κύριον 29 εἶπεν δὲ Μωυσῆς
ὄδε ἐγὼ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ καὶ εὕξομαι πρὸς
τὸν θεόν καὶ ἀπελεύσεται ἡ κυνόμυια ἀπὸ σοῦ
καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου
αὐρίον μὴ προσθῆς ἔτι Φαραω ἐξαπατῆσαι τοῦ μὴ
ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν θῆσαι κυρίῳ 30 ἐξῆλθεν
δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραω καὶ ἠῤῥατο πρὸς τὸν θεόν
31 ἐποίησεν δὲ κύριος καθάπερ εἶπεν Μωυσῆς
καὶ περιεῖλεν τὴν κυνόμυιαν ἀπὸ Φαραω καὶ
τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ
οὐ κατελείφθη οὐδεμία 32 καὶ ἐβάρυνεν Φαραω
τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου
καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν

9 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴσελθε πρὸς
Φαραω καὶ ἐρεῖς αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς
τῶν Εβραίων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα μοι
λατρεύσωσιν 2 εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι
τὸν λαόν μου ἀλλ' ἔτι ἐγκρατεῖς αὐτοῦ 3 ἴδου χεῖρ
κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς κτήνεσίν σου τοῖς ἐν τοῖς
πεδίοις ἔν τε τοῖς ἵπποις καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις
καὶ ταῖς καμήλοις καὶ βουσίην καὶ προβάτοις
θάνατος μέγας σφόδρα 4 καὶ παραδοξάσω ἐγὼ
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν
τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν
υἰῶν Ἰσραηλ οὐ τελευτήσει ἀπὸ πάντων τῶν
τοῦ Ἰσραηλ υἰῶν ῥητόν 5 καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς
ὄρον λέγων ἐν τῇ αὐρίῳ ποιήσει κύριος τὸ ῥῆμα
τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς 6 καὶ ἐποίησεν κύριος τὸ ῥῆμα
τοῦτο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐτελεύτησεν πάντα τὰ
κτῆνη τῶν Αἰγυπτίων ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν
υἰῶν Ἰσραηλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν 7 ἴδων δὲ
Φαραω ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν

κτηνῶν τῶν υἰῶν Ἰσραηλ οὐδὲν ἐβαρύνθη ἡ καρδία Φαραω καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τὸν λαόν **8** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων λάβετε ὑμεῖς πλήρεις τὰς χεῖρας αἰθάλης καμιναίας καὶ πασάτω Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραω καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ **9** καὶ γενηθήτω κονιορτὸς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ τετράποδα ἔλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν καὶ ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου **10** καὶ ἔλαβεν τὴν αἰθάλην τῆς καμιναίας ἐναντίον Φαραω καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐγένετο ἔλκη φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν **11** καὶ οὐκ ἠδύνατο οἱ φαρμακοὶ στήναι ἐναντίον Μωυσῆ διὰ τὰ ἔλκη ἐγένετο γὰρ τὰ ἔλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς καὶ ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου **12** ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραω καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν καθὰ συνέταξεν κύριος **13** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ὀρθρισον τὸ πρῶν καὶ στήθῃ ἐναντίον Φαραω καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Εβραίων ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύσωσίν μοι **14** ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πάντα τὰ συναντήματά μου εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου ἵν' εἰδῆς ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ἐγὼ ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῆ **15** νῦν γὰρ ἀποστείλας τὴν χεῖρα πατάξω σε καὶ τὸν λαόν σου θανάτω καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς **16** καὶ ἔνεκεν τούτου διετηρήθης ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύ μου καὶ ὅπως διαγγελῆ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῆ **17** ἔτι οὖν σὺ ἐμποιῆ τοῦ λαοῦ μου τοῦ μὴ

ἐξαποστεῖλαι αὐτοὺς **18** ἰδοὺ ἐγὼ ὕψω ταύτην τὴν ὥραν αὐριον χάλαζαν πολλὴν σφόδρα ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔκτισται ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **19** νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου καὶ ὅσα σοὶ ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη ὅσα ἂν εὑρεθῆ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκίαν πέση δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα τελευτήσῃ **20** ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραω συνήγαγεν τὰ κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους **21** ὃς δὲ μὴ προσέσχεν τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα κυρίου ἀφήκεν τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις **22** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου ἐπὶ τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς **23** ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κύριος ἔδωκεν φωνὰς καὶ χάλαζαν καὶ διέτρεχεν τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔβρεξεν κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου **24** ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα σφόδρα ἥτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ ἀφ' οὗ γεγένηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνος **25** ἐπάταξεν δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα καὶ πάντα τὰ ζῦλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν ἡ χάλαζα **26** πλὴν ἐν γῆ Γεσεμ οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα **27** ἀποστείλας δὲ Φαραω ἐκάλεσεν Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡμάρτηκα τὸ νῦν ὁ κύριος δίκαιος ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἄσεβεῖς **28** εὗξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον καὶ παυσάσθω τοῦ

γενηθῆναι φωνὰς θεοῦ καὶ χάλαζαν καὶ πῦρ καὶ ἐξαποστελῶ ὑμᾶς καὶ οὐκέτι προσθήσεσθε μένειν **29** εἶπεν δὲ αὐτῷ Μωυσῆς ὡς ἂν ἐξέλθω τὴν πόλιν ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς κύριον καὶ αἱ φωναὶ παύσσονται καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσται ἔτι ἵνα γινῶς ὅτι τοῦ κυρίου ἡ γῆ **30** καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου ἐπίσταμαι ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν κύριον **31** τὸ δὲ λίνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα τὸ δὲ λίνον σπερματίζον **32** ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγη ὄψιμα γὰρ ἦν **33** ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ ἐξεπέτασεν τὰς χεῖρας πρὸς κύριον καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο καὶ ἡ χάλαζα καὶ ὁ ὑετὸς οὐκ ἔσταξεν ἔτι ἐπὶ τὴν γῆν **34** ἰδὼν δὲ Φαραῶ ὅτι πέπαυται ὁ ὑετὸς καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναὶ προσέθετο τοῦ ἀμαρτάνειν καὶ ἐβάρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ **35** καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ καὶ οὐκ ἐξαπέστειλεν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καθάπερ ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῆϊ

10 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων εἴσελθε πρὸς Φαραῶ ἐγὼ γὰρ ἐσκλήρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἵνα ἐξῆς ἐπέλθῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς **2** ὅπως διηγῆσθε εἰς τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ τὰ σημεῖά μου ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος **3** εἰσηλθὼν δὲ Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐναντίον Φαραῶ καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων ἕως τίνος οὐ βούλει ἐντραπήναί με ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου ἵνα λατρεύσωσίν μοι **4** ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἐξαποστειλαὶ τὸν λαόν μου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω

ταύτην τὴν ὥραν αὔριον ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ ὄριά σου **5** καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν καὶ κατέδεται πᾶν τὸ περισσὸν τῆς γῆς τὸ καταλειφθὲν ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα καὶ κατέδεται πᾶν ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς **6** καὶ πλησθήσονται σου αἱ οἰκίαι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν θεραπόντων σου καὶ πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῆ τῶν Αἰγυπτίων ἃ οὐδέποτε ἐωράκασιν οἱ πατέρες σου οὐδὲ οἱ πρόπαπποι αὐτῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐκκλίνας Μωυσῆς ἐξῆλθεν ἀπὸ Φαραῶ **7** καὶ λέγουσιν οἱ θεράποντες Φαραῶ πρὸς αὐτόν ἕως τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον ἐξαπόστειλον τοὺς ἀνθρώπους ὅπως λατρεύσωσιν τῷ θεῷ αὐτῶν ἢ εἶδέναι βούλει ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος **8** καὶ ἀπέστρεψαν τὸν τε Μωυσῆν καὶ Ααρων πρὸς Φαραῶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορευέσθε καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ πορευόμενοι **9** καὶ λέγει Μωυσῆς σὺν τοῖς νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πορευόμεθα σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγατράσιν καὶ προβάτοις καὶ βουσὶν ἡμῶν ἔστιν γὰρ ἑορτὴ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **10** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἔστω οὕτως κύριος μεθ' ὑμῶν καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν ἴδετε ὅτι πονηρία πρόκειται ὑμῖν **11** μὴ οὕτως πορευέσθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ζητεῖτε ἐξέβαλον δὲ αὐτούς ἀπὸ προσώπου Φαραῶ **12** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χεῖρα ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου καὶ ἀναβήτω ἀκρίς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κατέδεται πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων ὃν ὑπελίπετο ἡ

χάλαζα 13 και ἐπῆρεν Μωυσῆς τὴν ῥάβδον εἰς τὸν οὐρανόν και κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην και ὅλην τὴν νύκτα τὸ πρῶτὸ ἐγενήθη και ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβεν τὴν ἀκρίδα 14 και ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου και κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὄρια Αἰγύπτου πολλὴ σφόδρα προτέρα αὐτῆς οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀκρίς και μετὰ ταῦτα οὐκ ἔσται οὕτως 15 και ἐκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς και ἐφθάρη ἡ γῆ και κατέφαγεν πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς και πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων ὃς ὑπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης οὐχ ὑπελείφθη χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις και ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ πεδίου ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου 16 κατέσπευδεν δὲ Φαραω καλέσαι Μωυσῆν και Ααρων λέγων ἡμάρτηκα ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν και εἰς ὑμᾶς 17 προσδέξασθε οὖν μου τὴν ἁμαρτίαν ἔτι νῦν και προσεύξασθε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν και περιελέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον 18 ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραω και ἠῤῥατο πρὸς τὸν θεόν 19 και μετέβαλεν κύριος ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης σφοδρόν και ἀνέλαβεν τὴν ἀκρίδα και ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν και οὐχ ὑπελείφθη ἀκρίς μία ἐν πάσῃ γῆ Αἰγύπτου 20 και ἐσκήρυνεν κύριος τὴν καρδίαν Φαραω και οὐκ ἐξαπέστειλεν τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ 21 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου εἰς τὸν οὐρανόν και γενηθήτω σκότος ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου ψηλαφητὸν σκότος 22 ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν και ἐγένετο σκότος γνόφος θύελλα ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας 23 και οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας και οὐκ ἐξάνεστη οὐδεὶς ἐκ

τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας πᾶσι δὲ τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἦν φῶς ἐν πᾶσιν οἷς κατεγίνοντο 24 και ἐκάλεσεν Φαραω Μωυσῆν και Ααρων λέγων βαδίζετε λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν πλην τῶν προβάτων και τῶν βοῶν ὑπολίπεσθε και ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ' ὑμῶν 25 και εἶπεν Μωυσῆς ἀλλὰ και σὺ δώσεις ἡμῖν ὄλοκαυτώματα και θυσίας ἃ ποιήσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν 26 και τὰ κτήνη ὑμῶν πορεύσεται μεθ' ὑμῶν και οὐχ ὑπολειψόμεθα ὀπλήν ἀπ' αὐτῶν γὰρ λημψόμεθα λατρεύσαι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδαμεν τί λατρεύσωμεν κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ 27 ἐσκήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραω και οὐκ ἐβουλήθη ἐξαποστεῖλαι αὐτοῦς 28 και λέγει Φαραω ἄπελθε ἀπ' ἐμοῦ πρόσεχε σεαυτῷ ἔτι προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον ἢ δ' ἂν ἡμέρᾳ ὀφθῆς μοι ἀποθανῆ 29 λέγει δὲ Μωυσῆς εἰρηκας οὐκέτι ὀφθῆσομαί σοι εἰς πρόσωπον

11 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔτι μίαν πληγὴν ἐπάξω ἐπὶ Φαραω και ἐπ' Αἴγυπτον και μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεῦθεν ὅταν δὲ ἐξαποστελέλλῃ ὑμᾶς σὺν παντὶ ἐκβαλεῖ ὑμᾶς ἐκβολῆ 2 λάλησον οὖν κρυφῆ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ και αἰτησάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον και γυνῆ παρὰ τῆς πλησίον σκευὴ ἀργυρᾶ και χρυσᾶ και ἱματισμόν 3 κύριος δὲ ἔδωκεν τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων και ἔχρησαν αὐτοῖς και ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων και ἐναντίον Φαραω και ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ 4 και εἶπεν Μωυσῆς τάδε λέγει κύριος περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον

Αιγύπτου 5 καὶ τελευτήσῃ πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραῶ ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν μύλον καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους 6 καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου ἣτις τοιαύτη οὐ γέγονεν καὶ τοιαύτη οὐκέτι προστεθήσεται 7 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ οὐ γρύξει κύων τῇ γλώσσει αὐτοῦ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ὅπως εἰδῆς ὅσα παραδοξάσει κύριος ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραὴλ 8 καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδες σου οὗτοι πρὸς με καὶ προκυνήσουσίν με λέγοντες ἕξελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ λαός σου οὗ σὺ ἀφηγῆ καὶ μετὰ ταῦτα ἕξελεύσομαι ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ μετὰ θυμοῦ 9 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραῶ ἵνα πληθύνων πληθύνω μου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ 10 Μωυσῆς δὲ καὶ Ααρων ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐναντίον Φαραῶ ἐσκλήρυνεν δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου

12 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων ἐν γῆ Αἰγύπτου λέγων 2 ὁ μὴν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν πρῶτός ἐστιν ὑμῖν ἐν τοῖς μηνσὶν τοῦ ἐνιαυτοῦ 3 λάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγων τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἶκους πατριῶν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἰκίαν 4 ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ᾧσιν οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὥστε μὴ ἰκανοὺς εἶναι εἰς πρόβατον συλλήμψεται μεθ' ἑαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν

ἕκαστος τὸ ἄρκοῦν αὐτῷ συναριθμήσεται εἰς πρόβατον 5 πρόβατον τέλειον ἄρσεν ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήμψεσθε 6 καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου καὶ σφάζουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν 7 καὶ λήμψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν καὶ ἐπὶ τὴν φλιάν ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἐὰν φάγωσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς 8 καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὅπτα πυρὶ καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται 9 οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠμὸν οὐδὲ ἠψημένον ἐν ὕδατι ἀλλ' ἢ ὅπτα πυρὶ κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσίν καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις 10 οὐκ ἀπολείψετε ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωὶ καὶ ὄστοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωὶ ἐν πυρὶ κατακαύσετε 11 οὕτως δὲ φάγεσθε αὐτὸ αἶμα ὄσφρες ὑμῶν περιεζωσμένοι καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσίν ὑμῶν καὶ αἶμα βακτηρία ἐν ταῖς χερσίν ὑμῶν καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς πασχα ἐστὶν κυρίῳ 12 καὶ διελεύσομαι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν ἐγὼ κύριος 13 καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῖν ἐν σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς ὑμεῖς ἐστε ἐκεῖ καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα καὶ σκεπάσω ὑμᾶς καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι ὅταν παῖω ἐν γῆ Αἰγύπτῳ 14 καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσετε αὐτήν 15 ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανιεῖτε

ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν πᾶς ὃς ἂν φάγη ζύμην ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραηλ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης **16** καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἁγία καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐταῖς πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν **17** καὶ φυλάξεσθε τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον **18** ἐναρχομένου τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μιᾶς καὶ εἰκάδος τοῦ μηνὸς ἕως ἑσπέρας **19** ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη οὐχ εὐρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν πᾶς ὃς ἂν φάγη ζυμωτὸν ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραηλ ἔν τε τοῖς γειώραις καὶ αὐτόχθοσιν τῆς γῆς **20** πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε ἐν παντὶ δὲ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα **21** ἐκάλεσεν δὲ Μωυσῆς πᾶσαν γερούσιαν υἰῶν Ἰσραηλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀπελθόντες λάβετε ὑμῖν ἑαυτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας ὑμῶν καὶ θύσατε τὸ πασχα **22** λήμψεσθε δὲ δέσμην ὑσώπου καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν καθίξετε τῆς φλιαῆς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἐστὶν παρὰ τὴν θύραν ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωΐ **23** καὶ παρελεύσεται κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους καὶ ὄψεται τὸ αἶμα ἐπὶ τῆς φλιαῆς καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλεθρευόντα εἰσελεθεῖν εἰς τὰς

οἰκίας ὑμῶν πατάξαι **24** καὶ φυλάξεσθε τὸ ρῆμα τοῦτο νόμιμον σεαυτῶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος **25** ἐὰν δὲ εισέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἂν δῶ κύριος ὑμῖν καθότι ἐλάλησεν φυλάξεσθε τὴν λατρείαν ταύτην **26** καὶ ἔσται ἐὰν λέγωσιν πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν τίς ἡ λατρεία αὕτη **27** καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς θυσία τὸ πασχα τοῦτο κυρίῳ ὡς ἐσκέπασεν τοὺς οἴκους τῶν υἰῶν Ἰσραηλ ἐν Αἰγύπτῳ ἠνίκα ἐπάταξεν τοὺς Αἰγυπτίους τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐρρύσατο καὶ κύψας ὁ λαὸς προσεκύνησεν **28** καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ Ααρων οὕτως ἐποίησαν **29** ἐγενήθη δὲ μεσουσῆς τῆς νυκτὸς καὶ κύριος ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραῶ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους **30** καὶ ἀναστὰς Φαραῶ νυκτὸς καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ οὐ γὰρ ἦν οἰκία ἐν ἧ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς **31** καὶ ἐκάλεσεν Φαραῶ Μωυσῆν καὶ Ααρων νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ μου καὶ ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ βαδίζετε καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν καθὰ λέγετε **32** καὶ τὰ πρόβατα καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε εὐλογήσατε δὲ κάμῃ **33** καὶ κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτούς ἐκ τῆς γῆς εἶπαν γὰρ ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποθνήσκομεν **34** ἀνέλαβεν δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὤμων **35** οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐποίησαν καθὰ

συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ ἤτησαν παρὰ τῶν Αἰγυπτίων σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν 36 καὶ κύριος ἔδωκεν τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους 37 ἀπάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ραμεσση εἰς Σοκχωθα εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν οἱ ἄνδρες πλὴν τῆς ἀποσκευῆς 38 καὶ ἐπίμικτος πολὺς συνανέβη αὐτοῖς καὶ πρόβατα καὶ βόες καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα 39 καὶ ἔπεισαν τὸ σταῖς ὁ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου ἐγκρυφίας ἀζύμους οὐ γὰρ ἐζυμώθη ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμεῖναι οὐδὲ ἐπισιτισμόν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν 40 ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἦν κατώκησαν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῆ Χανααν ἔτη τετρακόσια τριάκοντα 41 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα ἔτη ἐξήλθεν πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου 42 νυκτὸς προφυλακὴ ἐστὶν τῷ κυρίῳ ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκείνη ἡ νύξ αὕτη προφυλακὴ κυρίῳ ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν 43 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων οὗτος ὁ νόμος τοῦ πασχα πᾶς ἄλλογενῆς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ 44 καὶ πᾶν οἰκέτην τινὸς ἢ ἀργυρώνητον περιτεμεῖς αὐτόν καὶ τότε φάγεται ἀπ' αὐτοῦ 45 πάροικος ἢ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ 46 ἐν οἰκίᾳ μιᾶ βρωθήσεται καὶ οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρεῶν ἕξω καὶ ὅσοῦν οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ 47 πᾶσα συναγωγὴ υἰῶν Ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό 48 ἂν δὲ τις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πασχα κυρίῳ περιτεμεῖς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν καὶ τότε προσελεύσεται

ποιῆσαι αὐτὸ καὶ ἔσται ὡσπερ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς πᾶς ἀπερίτμητος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ 49 νόμος εἷς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν 50 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ Ααρων πρὸς αὐτούς οὕτως ἐποίησαν 51 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξήγαγεν κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν

13 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ἀγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοὶ ἐστὶν 3 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν ἣ ἐξήλθατε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐντεῦθεν καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη 4 ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων 5 καὶ ἔσται ἡνῖκα ἂν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χανααίων καὶ Χετταίων καὶ Ευαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Αμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ἰεβουσαίων ἦν ὥμοσεν τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ 6 ἐξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἑορτὴ κυρίου 7 ἄζυμα ἔδεσθε τὰς ἑπτὰ ἡμέρας οὐκ ὀφθήσεται σοι ζυμωτόν οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις σου 8 καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεός μοι ὡς ἐξεπορευόμην ἐξ Αἰγύπτου 9 καὶ ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος

κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέν σε κύριος ὁ θεὸς ἐξ Αἰγύπτου **10** καὶ φυλάξεσθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροῦς ὥρων ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας **11** καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεὸς σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων ὃν τρόπον ὥμοσεν τοῖς πατράσιν σου καὶ δώσει σοὶ αὐτήν **12** καὶ ἀφελεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐν τοῖς κτήνεσίν σου ὅσα ἐὰν γένηταί σοι τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις τῷ κυρίῳ **13** πᾶν διανοῖγον μήτραν ὄνου ἀλλάξεις προβάτῳ ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξης λυτρώσῃ αὐτό πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ **14** ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων τί τοῦτο καὶ ἐρεῖς αὐτῷ ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **15** ἠνίκα δὲ ἐσκήρυνεν Φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς ἀπέκτεινεν πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι **16** καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέν σε κύριος ἐξ Αἰγύπτου **17** ὡς δὲ ἐξαπέστειλεν Φαραὼ τὸν λαὸν οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιμ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεὸς μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον **18** καὶ ἐκύκλωσεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν πέμπτη δὲ γενεὰ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου **19** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὰ ὁσᾶ Ἰωσηφ μεθ'

ἑαυτοῦ ὄρκῳ γὰρ ὥρκισεν Ἰωσηφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων ἐπισκοπῆ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος καὶ συνανοίσετέ μου τὰ ὁσᾶ ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν **20** ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχωθ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Οθομ παρὰ τὴν ἔρημον **21** ὁ δὲ θεὸς ἠγεῖτο αὐτῶν ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός **22** οὐκ ἐξέλιπεν ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἡμέρας καὶ ὁ στύλος τοῦ πυρός νυκτὸς ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ

14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀποστρέψαντες στρατοπεδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως ἀνά μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνά μέσον τῆς θαλάσσης ἐξ ἐναντίας Βεελσεπφῶν ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης **3** καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῆ συγκέκλεικεν γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος **4** ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ καὶ καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος καὶ ἐποίησαν οὕτως **5** καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι πέφευγεν ὁ λαός καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραὼ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαὸν καὶ εἶπαν τί τοῦτο ἐποιήσαμεν τοῦ ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν **6** ἔξευξεν οὖν Φαραὼ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ συναπήγαγεν μεθ' ἑαυτοῦ **7** καὶ λαβὼν ἑξακόσια ἄρματα ἐκλεκτὰ καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων **8** καὶ ἐσκήρυνεν κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ

βασιλέως Αιγύπτου καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραηλ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ 9 καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν καὶ εὗροσαν αὐτοὺς παρεμβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ πᾶσα ἡ ἵππος καὶ τὰ ἄρματα Φαραῶ καὶ οἱ ἵππεῖς καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως ἐξ ἐναντίας Βεελσεπφῶν 10 καὶ Φαραῶ προσῆγεν καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀρώσιν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον 11 καὶ εἶπεν πρὸς Μωυσῆν παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου 12 οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησαμεν πρὸς σὲ ἐν Αἰγύπτῳ λέγοντες πάρες ἡμᾶς ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ 13 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν θαρσεῖτε στήτε καὶ ὁράτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον ὃν τρόπον γὰρ ἐωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον 14 κύριος πολεμήσει περὶ ὑμῶν καὶ ὑμεῖς σιγήσετε 15 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τί βοᾷς πρὸς με λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἀναζευξάτωσαν 16 καὶ σὺ ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου καὶ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ῥῆξον αὐτήν καὶ εἰσελάττωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρὸν 17 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ καὶ τῶν

Αἰγυπτίων πάντων καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐνδοξαστήσομαι ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασιν καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ 18 καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραῶ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασιν καὶ ἵπποις αὐτοῦ 19 ἐξῆρεν δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὀπισθεν ἐξῆρεν δὲ καὶ ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν 20 καὶ εἰσῆλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραηλ καὶ ἔστη καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος καὶ διήλθεν ἡ νύξ καὶ οὐ συνέμιξαν ἀλλήλοις ὄλην τὴν νύκτα 21 ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ὑπήγαγεν κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὄλην τὴν νύκτα καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν ξηρὰν καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ 22 καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων 23 κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραῶ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης 24 ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἐωθινή καὶ ἐπέβλεψεν κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης καὶ συνετάραξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων 25 καὶ συνέδησεν τοὺς ἄξονας τῶν ἀρμάτων αὐτῶν καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ ὁ γὰρ κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους 26 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἔκτεινον τὴν

χειρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους ἐπὶ τε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας **27** ἐξέτεινεν δὲ Μωυσῆς τὴν χειρὰ ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ καὶ ἐξετίναξεν κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης **28** καὶ ἐπαναστραφέν τὸ ὕδωρ ἐκάλυπεν τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραω τοὺς εἰσπεπορευμένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς **29** οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων **30** καὶ ἐρρύσατο κύριος τὸν Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ εἶδεν Ἰσραηλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης **31** εἶδεν δὲ Ἰσραηλ τὴν χειρὰ τὴν μεγάλην ἃ ἐποίησεν κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν κύριον καὶ ἐπίστευσαν τῷ θεῷ καὶ Μωυσῇ τῷ θεράποντι αὐτοῦ

15 τότε ἦσεν Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὴν ὥδην ταύτην τῷ θεῷ καὶ εἶπαν λέγοντες ἄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριπεν εἰς θάλασσαν **2** βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν οὗτός μου θεὸς καὶ δοξάσω αὐτὸν θεὸς τοῦ πατρὸς μου καὶ ὑψώσω αὐτόν **3** κύριος συντριβὼν πολέμους κύριος ὄνομα αὐτῷ **4** ἄρματα Φαραω καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριπεν εἰς θάλασσαν ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσει **5** πόντῳ ἐκάλυπεν αὐτοὺς κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος **6** ἡ δεξιὰ

σου κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ ἢ δεξιᾷ σου χεῖρ κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς **7** καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην **8** καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης **9** εἶπεν ὁ ἐχθρὸς διώξας καταλήμψομαι μεριῶ σκυῖλα ἐμπλήσω ψυχὴν μου ἀνελῶ τῇ μαχαίρῃ μου κυριεύσει ἡ χεῖρ μου **10** ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου ἐκάλυπεν αὐτοὺς θάλασσα ἔδυσαν ὡσεὶ μολίβος ἐν ὕδατι σφοδρῷ **11** τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς κύριε τίς ὁμοίός σοι δεδοξασμένος ἐν ἀγίοις θαυμαστός ἐν δόξαις ποιῶν τέρατα **12** ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου κατέπιεν αὐτοὺς γῆ **13** ὠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίον σου **14** ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν ὠδίνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιμ **15** τότε ἔσπευσαν ἠγεμόνες Εδωμ καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χανααν **16** ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου κύριε ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος ὃν ἐκτήσω **17** εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου ὃ κατειργάσω κύριε ἁγίασμα κύριε ὃ ἠτοίμασας αἱ χεῖρές σου **18** κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι **19** ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραω σὺν ἄρμασιν καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραηλ

ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης 20 λαβοῦσα δὲ Μαριαμ ἡ προφῆτις ἡ ἀδελφὴ Ααρων τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ ἐξήλθοσαν πᾶσαι αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν 21 ἐξῆρχεν δὲ αὐτῶν Μαριαμ λέγουσα ἄσωμεν τῷ κυρίῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν 22 ἐξῆρην δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σουρ καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐχ ἠύρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν 23 ἦλθον δὲ εἰς Μερρα καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ἐκ Μερρας πικρὸν γὰρ ἦν διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου πικρία 24 καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ Μωυσῆν λέγοντες τί πιόμεθα 25 ἐβόησεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος ξύλον καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις καὶ ἐκεῖ ἐπέiraσεν αὐτὸν 26 καὶ εἶπεν ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσης καὶ ἐνωτίση ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ πᾶσαν νόσον ἦν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ ἰώμενός σε 27 καὶ ἦλθοσαν εἰς Αἰλιμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα

16 ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλιμ καὶ ἦλθοσαν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραηλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν ὅ ἐστιν ἀνά μέσον Αἰλιμ καὶ ἀνά μέσον Σινα τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐξεληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου 2

διεγόγγυζεν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραηλ ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων 3 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ὄφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ κυρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ὅταν ἐκαθίσαιμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρεῶν καὶ ἠσθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονὴν ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ 4 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ ἐγὼ ὕω ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξελεύσεται ὁ λαὸς καὶ συλλέξουσιν τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὅπως πειράσω αὐτοὺς εἰ πορεύσονται τῷ νόμῳ μου ἢ οὐ 5 καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ καὶ ἐτοιμάσουσιν ὁ ἐὰν εἰσενέγκωσιν καὶ ἔσται διπλοῦν ὁ ἐὰν συναγάγωσιν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν 6 καὶ εἶπεν Μωυσῆς καὶ Ααρων πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραηλ ἐσπέρας γνῶσεσθε ὅτι κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 7 καὶ πρωὶ ὄψεσθε τὴν δόξαν κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ θεῷ ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν ὅτι διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν 8 καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐν τῷ διδόναι κύριον ὑμῖν ἐσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρωὶ εἰς πλησμονὴν διὰ τὸ εἰσακοῦσαι κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν ἐστὶν ἀλλ' ἢ κατὰ τοῦ θεοῦ 9 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς Ααρων εἰπὸν πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραηλ προσέλθατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ εἰσακήκοεν γὰρ ὑμῶν τὸν γογγυσμὸν 10 ἡνίκα δὲ ἐλάλει Ααρων πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 12 εἰσακήκοα τὸν

γογγυσμὸν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ λάλησον πρὸς αὐτοὺς λέγων τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔδεσθε κρέα καὶ τὸ πρωὶ πλησθήσεσθε ἄρτων καὶ γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 13 ἐγένετο δὲ ἐσπέρα καὶ ἀνέβη ὄρυγομήτρα καὶ ἐκάλυψεν τὴν παρεμβολὴν τὸ πρωὶ ἐγένετο καταπαουμένης τῆς δρόσου κύκλω τῆς παρεμβολῆς 14 καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὡσεὶ κόριον λευκὸν ὡσεὶ πάγος ἐπὶ τῆς γῆς 15 ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν ἕτερος τῶ ἐτέρω τί ἐστὶν τοῦτο οὐ γὰρ ἤδεισαν τί ἦν εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς οὗτος ὁ ἄρτος ὃν ἔδωκεν κύριος ὑμῖν φαγεῖν 16 τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος συναγάγετε ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας γομορ κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν ἕκαστος σὺν τοῖς συσκηνίοις ὑμῶν συλλέξατε 17 ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ συνέλεξαν ὁ τὸ πολὺ καὶ ὁ τὸ ἕλαττον 18 καὶ μετρήσαντες τῶ γομορ οὐκ ἐπλεόνασεν ὁ τὸ πολὺ καὶ ὁ τὸ ἕλαττον οὐκ ἠλαττόνησεν ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ' ἑαυτῶ συνέλεξαν 19 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς μηδεὶς καταλιπέτω ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ 20 καὶ οὐκ εἰσήκουσαν Μωυσῆ ἀλλὰ κατέλιπόν τινες ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ καὶ ἐξέξεσεν σκώληκας καὶ ἐπώζεσεν καὶ ἐπικράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς 21 καὶ συνέλεξαν αὐτὸ πρωὶ πρωὶ ἕκαστος τὸ καθῆκον αὐτῶ ἠνίκα δὲ διεθέρμαινεν ὁ ἥλιος ἐτήκετο 22 ἐγένετο δὲ τῆς ἡμέρας τῆς ἕκτης συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλᾶ δύο γομορ τῶ ἐνὶ εἰσήλθοσαν δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν Μωυσεῖ 23 εἶπεν δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς τοῦτο τὸ ῥῆμά ἐστιν ὃ ἐλάλησεν κύριος σάββατα ἀνάπαυσις ἀγία

τῶ κυρίῳ αὔριον ὅσα ἐὰν πέσσητε πέσετε καὶ ὅσα ἐὰν ἔψητε ἔψετε καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλίπετε αὐτὸ εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρωὶ 24 καὶ κατελίποσαν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ καθάπερ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ οὐκ ἐπώζεσεν οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο ἐν αὐτῶ 25 εἶπεν δὲ Μωυσῆς φάγετε σήμερον ἔστιν γὰρ σάββατα σήμερον τῶ κυρίῳ οὐχ εὐρεθήσεται ἐν τῶ πεδίῳ 26 ἔξ ἡμέρας συλλέξετε τῆ δὲ ἡμέρα τῆς ἐβδόμης σάββατα ὅτι οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ 27 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρα τῆς ἐβδόμης ἐσήλθοσαν τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι καὶ οὐχ εὔρον 28 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακοῦν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὸν νόμον μου 29 ἴδετε ὁ γὰρ κύριος ἔδωκεν ὑμῖν τὴν ἡμέραν ταύτην τὰ σάββατα διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῆς ἡμέρας τῆς ἕκτης ἄρτους δύο ἡμερῶν καθήσεσθε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδόμης 30 καὶ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδόμης 31 καὶ ἐπωνόμασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μαν ἦν δὲ ὡς σπέρμα κορίου λευκόν τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρίς ἐν μέλιτι 32 εἶπεν δὲ Μωυσῆς τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος πλήσατε τὸ γομορ τοῦ μαν εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἵνα ἴδωσιν τὸν ἄρτον ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὡς ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου 33 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων λαβὲ σάμνον χρυσοῦν ἕνα καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν πλῆρες τὸ γομορ τοῦ μαν καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ θεοῦ εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 34 ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῶ Μωυσῆ καὶ ἀπέθετο Ααρων ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς

διατήρησιν **35** οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μαν ἔτη τεσσαράκοντα ἕως ἦλθον εἰς γῆν οἰκουμένην τὸ μαν ἐφάγοσαν ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης **36** τὸ δὲ γομορ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν

17 καὶ ἀπῆρεν πᾶσα συναγωγὴ υἰῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ ῥήματος κυρίου καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Ραφιδιν οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν **2** καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες δὸς ἡμῖν ὕδωρ ἵνα πίωμεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς τί λοιδορεῖσθέ μοι καὶ τί πειράζετε κύριον **3** ἐδίψησεν δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι καὶ ἐγόγγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες ἵνα τί τοῦτο ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη τῷ δίψει **4** ἐβόησεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον λέγων τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ ἔτι μικρὸν καὶ καταλιθοβολήσουσίν με **5** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου λαβὲ δὲ μετὰ σεαυτοῦ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ῥάβδον ἐν ἧ ἐπάταξας τὸν ποταμὸν λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ πορεύσῃ **6** ὅδε ἐγὼ ἔστηκα πρὸ τοῦ σὲ ἐκεῖ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρηβ καὶ πατάξεις τὴν πέτραν καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ καὶ πίεται ὁ λαὸς μου ἐποίησεν δὲ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ **7** καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου πειρασμὸς καὶ λοιδορήσις διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ διὰ τὸ πειράζειν κύριον λέγοντας εἰ ἔστιν κύριος ἐν ἡμῖν ἢ οὐ **8** ἦλθεν δὲ Ἀμαληκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραὴλ ἐν Ραφιδιν **9** εἶπεν δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῦ ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοὺς καὶ ἐξεληθῶν παράταξαι

τῷ Ἀμαληκ αὖριον καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ μου **10** καὶ ἐποίησεν Ἰησοὺς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς καὶ ἐξεληθῶν παρετάξατο τῷ Ἀμαληκ καὶ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ Ὡρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ **11** καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρεν Μωυσῆς τὰς χεῖρας κατίσχυεν Ἰσραὴλ ὅταν δὲ καθῆκεν τὰς χεῖρας κατίσχυεν Ἀμαληκ **12** αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖαι καὶ λαβόντες λίθον ὑπέθηκαν ὑπ' αὐτόν καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ καὶ Ααρων καὶ Ὡρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐντεῦθεν εἷς καὶ ἐντεῦθεν εἷς καὶ ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμένα ἕως δυσμῶν ἡλίου **13** καὶ ἐτρέψατο Ἰησοὺς τὸν Ἀμαληκ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας **14** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν κατάγραφον τοῦτο εἰς μνημόσυνον ἐν βιβλίῳ καὶ δὸς εἰς τὰ ὦτα Ἰησοῦ ὅτι ἀλοιφῇ ἐξαλείψω τὸ μνημόσυνον Ἀμαληκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν **15** καὶ ὠκοδόμησεν Μωυσῆς θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κύριός μου καταφυγὴ **16** ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαία πολεμεῖ κύριος ἐπὶ Ἀμαληκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς

18 ἦκουσεν δὲ Ἰοθορ ὁ ἱερεὺς Μαδιαμ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος Ἰσραὴλ τῷ ἑαυτοῦ λαῷ ἐξήγαγεν γὰρ κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου **2** ἔλαβεν δὲ Ἰοθορ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ Σεφωραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ μετὰ τὴν ἄφεισιν αὐτῆς **3** καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ ὄνομα τῷ ἐνὶ αὐτῶν Γηρσαμ λέγων πάροικος ἦμην ἐν γῆ ἀλλοτρία **4** καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιεζερ λέγων ὁ γὰρ θεὸς τοῦ πατρός μου βοηθός μου καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραῶ **5** καὶ ἐξῆλθεν

Ιοθορ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ
πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρημον οὗ παρενέβαλεν
ἐπ' ὄρους τοῦ θεοῦ 6 ἀνηγγέλη δὲ Μωυσεῖ
λέγοντες ἰδοὺ ὁ γαμβρὸς σου Ιοθορ παραγίνεται
πρὸς σέ καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ σου μετ'
αὐτοῦ 7 ἐξῆλθεν δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν
τῷ γαμβρῷ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ
ἐφίλησεν αὐτόν καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους καὶ
εἰσήγαγεν αὐτόν εἰς τὴν σκηνὴν 8 καὶ διηγήσατο
Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος
τῷ Φαραῶ καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις ἕνεκεν τοῦ Ἰσραὴλ
καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν γενόμενον αὐτοῖς
ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς κύριος ἐκ
χειρὸς Φαραῶ καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων
9 ἐξέστη δὲ Ιοθορ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς
ἐποίησεν αὐτοῖς κύριος ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς Φαραῶ 10 καὶ
εἶπεν Ιοθορ εὐλόγητος κύριος ὅτι ἐξείλατο τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς
Φαραῶ 11 νῦν ἔγνω ὅτι μέγας κύριος παρὰ
πάντας τοὺς θεοὺς ἕνεκεν τούτου ὅτι ἐπέθεντο
αὐτοῖς 12 καὶ ἔλαβεν Ιοθορ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ
ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας τῷ θεῷ παρεγένετο
δὲ Ααρων καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ
συμφαγεῖν ἄρτον μετὰ τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ
ἐναντίον τοῦ θεοῦ 13 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
ἐπαύριον συνεκάθισεν Μωυσῆς κρίνειν τὸν λαόν
παριστῆκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσεῖ ἀπὸ πρωΐθεν
ἕως ἑσπέρας 14 καὶ ἰδὼν Ιοθορ πάντα ὅσα ἐποίει
τῷ λαῷ λέγει τί τοῦτο ὃ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ διὰ τί
σὺ κάθησαι μόνος πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρέστηκέν σοι
ἀπὸ πρωΐθεν ἕως δείλης 15 καὶ λέγει Μωυσῆς
τῷ γαμβρῷ ὅτι παραγίνεται πρὸς με ὁ λαὸς

ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ τοῦ θεοῦ 16 ὅταν γὰρ
γένηται αὐτοῖς ἀντιλογία καὶ ἔλθωσι πρὸς με
διακρίνω ἕκαστον καὶ συμβιβάζω αὐτοὺς τὰ
προστάγματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ 17
εἶπεν δὲ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτόν οὐκ ὀρθῶς
σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο 18 φθορᾶ καταφθαρῆση
ἀνυπομονήτῳ καὶ σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος
ὅς ἐστιν μετὰ σοῦ βαρὺ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐ
δυνήση ποιεῖν μόνος 19 νῦν οὖν ἄκουσόν μου καὶ
συμβουλεύσω σοι καὶ ἔσται ὁ θεὸς μετὰ σοῦ γίνου
σὺ τῷ λαῷ τὰ πρὸς τὸν θεὸν καὶ ἀνοίσεις τοὺς
λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν 20 καὶ διαμαρτυρῆ
αὐτοῖς τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον
αὐτοῦ καὶ σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς ἐν αἷς
πορεύσονται ἐν αὐταῖς καὶ τὰ ἔργα ἃ ποιήσουσιν
21 καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ
ἄνδρας δυνατοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας δικαίους
μισοῦντας ὑπερηφανίαν καὶ καταστήσεις αὐτοὺς
ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ
πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους 22 καὶ
κρinoῦσιν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν τὸ δὲ ῥῆμα
τὸ ὑπέρογκον ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ τὰ δὲ βραχέα
τῶν κριμάτων κρinoῦσιν αὐτοὶ καὶ κουφιοῦσιν
ἀπὸ σοῦ καὶ συναντιλήψονται σοι 23 ἐὰν τὸ
ῥῆμα τοῦτο ποιήσης κατισχύσει σε ὁ θεὸς καὶ
δυνήση παραστῆναι καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὸν
ἑαυτοῦ τόπον μετ' εἰρήνης ἦξει 24 ἤκουσεν δὲ
Μωυσῆς τῆς φωνῆς τοῦ γαμβροῦ καὶ ἐποίησεν
ὅσα αὐτῷ εἶπεν 25 καὶ ἐπέλεξεν Μωυσῆς ἄνδρας
δυνατοὺς ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησεν
αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους
καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους 26 καὶ
ἐκρίνοσαν τὸν λαὸν πᾶσαν ὥραν πᾶν δὲ ῥῆμα

ὑπέρογκον ἀνεφέροσαν ἐπὶ Μωυσῆν πᾶν δὲ ῥῆμα ἐλαφρὸν ἐκρίνοσαν αὐτοί 27 ἐξαπέστειλεν δὲ Μωυσῆς τὸν ἑαυτοῦ γαμβρόν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ

19 τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἦλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινα 2 καὶ ἐξῆραν ἐκ Ραφιδίν καὶ ἦλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινα καὶ παρενέβαλεν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ὄρους 3 καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὁ θεὸς ἐκ τοῦ ὄρους λέγων τάδε ἐρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακωβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ 4 αὐτοὶ ἐωράκατε ὅσα πεποίηκα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ ἀνέλαβον ὑμᾶς ὥσει ἐπὶ περυγῶν ἀετῶν καὶ προσηγαγόμεν ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτὸν 5 καὶ νῦν ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην μου ἕσσεθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνῶν ἐμῇ γάρ ἐστιν πᾶσα ἡ γῆ 6 ὑμεῖς δὲ ἕσσεθέ μοι βασιλεῖον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ 7 ἦλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ ἐκάλεσεν τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς συνέταξεν αὐτῷ ὁ θεός 8 ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδὸν καὶ εἶπαν πάντα ὅσα εἶπεν ὁ θεός ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα ἀνήνεγκεν δὲ Μωυσῆς τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν θεόν 9 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ ἐγὼ παραγίνομαι πρὸς σὲ ἐν στύλῳ νεφέλης ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντός μου πρὸς σὲ καὶ σοὶ πιστεῦσωσιν εἰς τὸν αἰῶνα ἀνήγγειλεν δὲ Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον 10 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καταβάς διαμάρτυραί τῳ

λαῷ καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια 11 καὶ ἕστωσαν ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ 12 καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος καὶ θιγεῖν τι αὐτοῦ πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ τελευτήσῃ 13 οὐχ ἄψεται αὐτοῦ χεὶρ ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται ἐὰν τε κτήνος ἐάν τε ἄνθρωπος οὐ ζήσεται ὅταν αἰ φωναὶ καὶ αἰ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος 14 κατέβη δὲ Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἠγίασεν αὐτούς καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια 15 καὶ εἶπεν τῷ λαῷ γίνεσθε ἕτοιμοι τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί 16 ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενηθέντος πρὸς ὄρθρον καὶ ἐγίνοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ' ὄρους Σινα φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ παρεμβολῇ 17 καὶ ἐξήγαγεν Μωυσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος 18 τὸ δὲ ὄρος τὸ Σινα ἐκαπνίζετο ὅλον διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν θεὸν ἐν πυρί καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς ὡς καπνὸς καμίνου καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα 19 ἐγίνοντο δὲ αἰ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα Μωυσῆς ἐλάλει ὁ δὲ θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ 20 κατέβη δὲ κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἐκάλεσεν κύριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους καὶ ἀνέβη Μωυσῆς 21 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν

λέγων καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ μήποτε ἐγγίσωσιν πρὸς τὸν θεὸν κατανοῆσαι καὶ πέσωσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος **22** καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες κυρίῳ τῷ θεῷ ἀγιασθήτωσαν μήποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος **23** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν θεόν οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαναβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινα σὺ γὰρ διαμεμαρτύρησαι ἡμῖν λέγων ἀφόρισαι τὸ ὄρος καὶ ἀγίασαι αὐτό **24** εἶπεν δὲ αὐτῷ κύριος βιάδιζε κατὰβηθι καὶ ἀνάβηθι σὺ καὶ Ααρων μετὰ σοῦ οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν θεόν μήποτε ἀπολέσῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος **25** κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν καὶ εἶπεν αὐτοῖς

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων **2** ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **3** οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλην ἐμοῦ **4** οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς **5** οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου θεὸς ζηλωτῆς ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσίν με **6** καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσίν με καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προστάγματά μου **7** οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ οὐ γὰρ μὴ καθάρῃς κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ **8** μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν **9** ἕξ ἡμέρας ἐργᾶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου **10** τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ

θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτήνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί **11** ἐν γὰρ ἕξι ἡμέραις ἐποίησεν κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ διὰ τοῦτο εὐλόγησεν κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν **12** τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **13** οὐ μοιχεύσεις **14** οὐ κλέψεις **15** οὐ φονεύσεις **16** οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ **17** οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν **18** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνὴν καὶ τὰς λαμπάδας καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν **19** καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν λάλησον σὺ ἡμῖν καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ θεὸς μήποτε ἀποθάνωμεν **20** καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυσῆς θαρσεῖτε ἔνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ θεὸς πρὸς ὑμᾶς ὅπως ἂν γένηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμαρτάνητε **21** εἰστήκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν Μωυσῆς δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὸν γνόφον οὗ ἦν ὁ θεός **22** εἶπεν δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν τάδε ἔρεις τῷ οἴκῳ Ἰακωβ καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὑμεῖς ἑωράκατε ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς **23** οὐ ποιήσετε ἑαυτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς

καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς **24** θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσετέ μοι καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ οὐ ἂν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἦξω πρὸς σὲ καὶ εὐλογήσω σε **25** ἂν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιῆς μοι οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητούς τὸ γὰρ ἐγχειρίδιόν σου ἐπιβέβληκας ἐπ' αὐτούς καὶ μεμιάνται **26** οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμίσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ

21 καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα ἃ παραθήσεις ἐνώπιον αὐτῶν **2** ἂν κτήσῃ παιῖδα Ἐβραῖον ἔξ ἔτη δουλεύσει σοι τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἔτει ἀπελεύσεται ἐλεύθερος δωρεάν **3** ἂν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ καὶ μόνος ἐξελεύσεται ἂν δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ μετ' αὐτοῦ ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ μετ' αὐτοῦ **4** ἂν δὲ ὁ κύριος δῶ αὐτῷ γυναῖκα καὶ τέκνη αὐτῷ υἱοὺς ἢ θυγατέρας ἢ γυνὴ καὶ τὰ παιδιά ἔσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται **5** ἂν δὲ ἀποκριθεὶς εἶπῃ ὁ παῖς ἠγάπηκα τὸν κύριόν μου καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά οὐκ ἀποτρέχω ἐλεύθερος **6** προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ θεοῦ καὶ τότε προσάξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμόν καὶ τρυπήσει αὐτοῦ ὁ κύριος τὸ οὖς τῷ ὀπητίῳ καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα **7** ἂν δὲ τις ἀποδῶται τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτιν οὐκ ἀπελεύσεται ὥσπερ ἀποτρέχουσιν αἱ δοῦλαι **8** ἂν μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς ἢν αὐτῷ καθωμολογήσατο ἀπολυτρώσει αὐτήν ἔθνη δὲ ἄλλοτριῶ οὐ κύριός ἐστιν πωλεῖν αὐτήν ὅτι ἠθέτησεν ἐν αὐτῇ **9** ἂν δὲ τῷ υἱῷ καθωμολογήσῃται αὐτήν κατὰ τὸ

δικαίωμα τῶν θυγατέρων ποιήσει αὐτῇ **10** ἂν δὲ ἄλλην λάβῃ ἑαυτῷ τὰ δέοντα καὶ τὸν ἱματισμὸν καὶ τὴν ὀμιλίαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει **11** ἂν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ ἐξελεύσεται δωρεάν ἄνευ ἀργυρίου **12** ἂν δὲ πατάξῃ τίς τινα καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ θανατούσθω **13** ὁ δὲ οὐχ ἐκῶν ἀλλὰ ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ δώσω σοι τόπον οὐ φεύξεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας **14** ἂν δὲ τις ἐπιθῆται τῷ πλησίον ἀποκτεῖναι αὐτὸν δόλω καὶ καταφύγῃ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου λήμψῃ αὐτὸν θανατῶσαι **15** ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθω **16** ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ τελευτήσει θανάτῳ **17** ὃς ἂν κλέψῃ τίς τινα τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται καὶ εὗρεθῇ ἐν αὐτῷ θανάτῳ τελευτάτῳ **18** ἂν δὲ λοιδορῶνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξῃ τις τὸν πλησίον λίθῳ ἢ πυγμῇ καὶ μὴ ἀποθάνῃ κατακλιθῇ δὲ ἐπὶ τὴν κοίτην **19** ἂν ἐξαναστὰς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ῥάβδῳ ἄθῶος ἔσται ὁ πατάξας πλὴν τῆς ἀργίας αὐτοῦ ἀποτεῖσει καὶ τὰ ἰατρεῖα **20** ἂν δὲ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ δίκη ἐκδικηθήτω **21** ἂν δὲ διαβιώσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο οὐκ ἐκδικηθήσεται τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἐστίν **22** ἂν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες καὶ πατάξωσιν γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἔχουσαν καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξεικονισμένον ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται καθότι ἂν ἐπιβάλλῃ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς δώσει μετὰ ἀξιώματος **23** ἂν δὲ ἐξεικονισμένον ἦν δώσει ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς **24** ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ὀδόντα

ἀντὶ ὀδόντος χεῖρα ἀντὶ χειρός πόδα ἀντὶ ποδός
25 κατάκαυμα ἀντὶ κατακαύματος τραῦμα ἀντὶ
τραύματος μώλωπα ἀντὶ μώλωπος 26 ἔαν δέ
τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ
ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ καὶ
ἐκτυφλώσῃ ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτούς ἀντὶ
τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν 27 ἔαν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ
οἰκέτου ἢ τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ
ἐκκόψῃ ἐλευθέρους ἐξαποστελεῖ αὐτούς ἀντὶ τοῦ
ὀδόντος αὐτῶν 28 ἔαν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα
ἢ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ λίθοις λιθοβοληθήσεται
ὁ ταῦρος καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ ὁ
δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἀθῶος ἔσται 29 ἔαν δὲ ὁ
ταῦρος κερατιστῆς ἦ πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς
τρίτης καὶ διαμαρτύρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ καὶ
μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν ἀνέλῃ δὲ ἄνδρα ἢ γυναῖκα
ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ
προσαποθανεῖται 30 ἔαν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ
αὐτῷ δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα ἔαν
ἐπιβάλωσιν αὐτῷ 31 ἔαν δὲ υἱὸν ἢ θυγατέρα
κερατίσῃ κατὰ τὸ δικαίωμα τοῦτο ποιήσουσιν
αὐτῷ 32 ἔαν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἢ
παιδίσκην ἀργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει
τῷ κυρίῳ αὐτῶν καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται
33 ἔαν δὲ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομίῃσι λάκκον
καὶ μὴ καλύψῃ αὐτόν καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόσχος ἢ
ὄνος 34 ὁ κύριος τοῦ λάκκου ἀποτείσει ἀργύριον
δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν τὸ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ
ἔσται 35 ἔαν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος τὸν ταῦρον
τοῦ πλησίον καὶ τελευτήσῃ ἀποδώσονται τὸν
ταῦρον τὸν ζῶντα καὶ διελοῦνται τὸ ἀργύριον
αὐτοῦ καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα διελοῦνται
36 ἔαν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι κερατιστῆς

ἔστιν πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας
καὶ διαμεμαρτυρημένοι ὧσιν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ
καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτόν ἀποτείσει ταῦρον ἀντὶ
ταύρου ὁ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ ἔσται

22 ἔαν δὲ τις κλέψῃ μόσχον ἢ πρόβατον καὶ
σφάξῃ αὐτὸ ἢ ἀποδώτῃ πέντε μόσχους ἀποτείσει
ἀντὶ τοῦ μόσχου καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ
προβάτου 2 ἔαν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὑρεθῇ ὁ
κλέπτης καὶ πληγίς ἀποθάνῃ οὐκ ἔστιν αὐτῷ
φόνος 3 ἔαν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπ’ αὐτῷ
ἔνοχος ἔστιν ἀναποθανεῖται ἔαν δὲ μὴ ὑπάρχῃ
αὐτῷ πραθήτω ἀντὶ τοῦ κλέμματος 4 ἔαν δὲ
καταλημφθῇ καὶ εὑρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
τὸ κλέμμα ἀπὸ τε ὄνου ἕως προβάτου ζῶντα
διπλᾶ αὐτὰ ἀποτείσει 5 ἔαν δὲ καταβοσκήσῃ τις
ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα καὶ ἀφῇ τὸ κτήνος αὐτοῦ
καταβοσκῆσαι ἀγρὸν ἕτερον ἀποτείσει ἐκ τοῦ
ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γένημα αὐτοῦ ἔαν δὲ
πάντα τὸν ἀγρὸν καταβοσκήσῃ τὰ βέλτιστα τοῦ
ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος
αὐτοῦ ἀποτείσει 6 ἔαν δὲ ἐξελθὸν πῦρ εὔρη
ἀκάνθας καὶ προσεμπρήσῃ ἄλωνα ἢ στάχυν ἢ
πεδίον ἀποτείσει ὁ τὸ πῦρ ἐκκαύσας 7 ἔαν δὲ τις
δῶ τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι καὶ
κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου ἔαν εὑρεθῇ ὁ
κλέψας ἀποτείσει διπλοῦν 8 ἔαν δὲ μὴ εὑρεθῇ
ὁ κλέψας προσελεύσεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ὁμείτῃ ἢ μὴν μὴ αὐτὸς
πεπονηρεῦσθαι ἐφ’ ὅλης τῆς παρακαταθήκης
τοῦ πλησίον 9 κατὰ πᾶν ῥήτὸν ἀδίκημα περὶ τε
μόσχου καὶ ὑποζυγίου καὶ προβάτου καὶ ἱματίου
καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς ἐγκαλουμένης ὁ τι
οὖν ἂν ἦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις

ἀμφοτέρων καὶ ὁ ἄλους διὰ τοῦ θεοῦ ἀποτεῖσει
διπλοῦν τῷ πλησίον **10** ἐὰν δέ τις δῶ τῷ πλησίον
ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ πᾶν κτήνος
φυλάξαι καὶ συντριβῆ ἢ τελευτήσῃ ἢ αἰχμάλωτον
γένηται καὶ μηδεὶς γινῶ **11** ὄρκος ἔσται τοῦ
θεοῦ ἀνά μέσον ἀμφοτέρων ἢ μὴν μὴ αὐτὸν
πεπονηρεῦσθαι καθ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης
τοῦ πλησίον καὶ οὕτως προσδέξεται ὁ κύριος
αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποτεῖσει **12** ἐὰν δὲ κλαπῆ παρ'
αὐτοῦ ἀποτεῖσει τῷ κυρίῳ **13** ἐὰν δὲ θηριάλωτον
γένηται ἄξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θήραν καὶ οὐκ
ἀποτεῖσει **14** ἐὰν δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλησίον
καὶ συντριβῆ ἢ ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον γένηται
ὁ δὲ κύριος μὴ ἦ μετ' αὐτοῦ ἀποτεῖσει **15** ἐὰν
δὲ ὁ κύριος ἦ μετ' αὐτοῦ οὐκ ἀποτεῖσει ἐὰν δὲ
μισθωτὸς ἦ ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ
16 ἐὰν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνήστευτον
καὶ κοιμηθῆ μετ' αὐτῆς φερνῆ φερνιεῖ αὐτὴν
αὐτῷ γυναῖκα **17** ἐὰν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ καὶ
μὴ βούληται ὁ πατήρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐτῷ
γυναῖκα ἀργύριον ἀποτεῖσει τῷ πατρὶ καθ' ὅσον
ἔστιν ἡ φερνὴ τῶν παρθένων **18** φαρμακοὺς οὐ
περιποιήσετε **19** πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτήνου
θανάτῳ ἀποκτενεῖτε αὐτούς **20** ὁ θυσιάζων θεοῖς
θανάτῳ ὀλεθρευθήσεται πλὴν κυρίῳ μόνῳ **21** καὶ
προσήλυτον οὐ κακώσετε οὐδὲ μὴ θλίψετε αὐτόν
ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **22** πᾶσαν
χίραν καὶ ὀρφανὸν οὐ κακώσετε **23** ἐὰν δὲ κακία
κακώσῃτε αὐτούς καὶ κεκράξαντες καταβόησωσι
πρὸς με ἀκοῆ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν
24 καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ καὶ ἀποκτενῶ ὑμᾶς
μαχαίρᾳ καὶ ἔσονται αἱ γυναῖκες ὑμῶν χῆραι
καὶ τὰ παιδιά ὑμῶν ὀρφανά **25** ἐὰν δὲ ἀργύριον

ἐκδανείσῃς τῷ ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ παρὰ σοὶ οὐκ
ἔσῃ αὐτὸν κατεπείγων οὐκ ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον
26 ἐὰν δὲ ἐνεχύρασμα ἐνεχυράσῃς τὸ ἱμάτιον
τοῦ πλησίον πρὸ δυσμῶν ἡλίου ἀποδώσεις
αὐτῷ **27** ἔστιν γὰρ τοῦτο περιβόλαιον αὐτοῦ
μόνον τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ ἐν
τίνι κοιμηθήσεται ἐὰν οὖν καταβοήσῃ πρὸς με
εἰσακούσομαι αὐτοῦ ἐλεήμων γὰρ εἰμι **28** θεοῦς
οὐ κακολογήσεις καὶ ἄρχοντας τοῦ λαοῦ σου οὐ
κακῶς ἐρεῖς **29** ἀπαρχὰς ἄλωνος καὶ ληνοῦ σου
οὐ καθυστερήσεις τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου
δώσεις ἐμοί **30** οὕτως ποιήσεις τὸν μόσχον σου
καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου ἑπτὰ
ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα τῆ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ
ἀποδώσεις μοι αὐτό **31** καὶ ἄνδρες ἅγιοι ἔσεσθέ
μοι καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ ἔδεσθε τῷ κυνὶ
ἀπορρίψατε αὐτό

23 οὐ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν οὐ
συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς
ἄδικος **2** οὐκ ἔσῃ μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακία
οὐ προστεθήσῃ μετὰ πλήθους ἐκκλῖναι μετὰ
πλειόνων ὥστε ἐκκλῖναι κρίσιν **3** καὶ πένητα
οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει **4** ἐὰν δὲ συναντήσῃς
τῷ βοὶ τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τῷ ὑπόζυγίῳ αὐτοῦ
πλανωμένοις ἀποστρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ **5** ἐὰν
δὲ ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πεπτωκὸς
ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ οὐ παρελεύσῃ αὐτό ἀλλὰ
συνεγερεῖς αὐτό μετ' αὐτοῦ **6** οὐ διαστρέψεις
κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ **7** ἀπὸ παντὸς
ρήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ ἀθῶον καὶ δίκαιον
οὐκ ἀποκτενεῖς καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν ἀσεβῆ
ἐνεκεν δώρων **8** καὶ δῶρα οὐ λήμψῃ τὰ γὰρ
δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς βλεπόντων καὶ

λυμαίνεται ῥήματα δίκαια **9** καὶ προσήλυτον οὐ θλίψετε ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσηλύτου αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **10** ἕξ ἔτη σπερεῖς τὴν γῆν σου καὶ συνάξεις τὰ γενήματα αὐτῆς **11** τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἄφεςιν ποιήσεις καὶ ἀνήσεις αὐτὴν καὶ ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου τὰ δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεται τὰ ἄγρια θηρία οὕτως ποιήσεις τὸν ἀμπελῶνά σου καὶ τὸν ἐλαιῶνά σου **12** ἕξ ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀνάπαυσις ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ ὁ προσήλυτος **13** πάντα ὅσα εἶρηκα πρὸς ὑμᾶς φυλάξασθε καὶ ὄνομα θεῶν ἐτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε οὐδὲ μὴ ἀκουσθῆ ἕκ τοῦ στόματος ὑμῶν **14** τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἑορτάσατέ μοι **15** τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξασθε ποιεῖν ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα καθάπερ ἐντετελάμην σοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός **16** καὶ ἑορτὴν θερισμοῦ πρωτογενημάτων ποιήσεις τῶν ἔργων σου ὧν ἐὰν σπείρης ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἑορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου **17** τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἄρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **18** ὅταν γὰρ ἐκβάλῃ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐμπλατύνῃ τὰ ὄριά σου οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμῃ αἶμα θυσιάσματος μου οὐδὲ μὴ κοιμηθῆ στέαρ τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρωῒ **19** τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογενημάτων τῆς γῆς σου εἰσοίσεις εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐχ ἐψήσεις

ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ **20** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν ἣν ἠτοίμασά σοι **21** πρόσσεχε σεαυτῷ καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπειθῆι αὐτῷ οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληταί σε τὸ γὰρ ὄνομά μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ **22** ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ ποιήσης πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι καὶ φυλάξῃτε τὴν διαθήκην μου ἕσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐμὴ γὰρ ἐστὶν πᾶσα ἡ γῆ ὑμεῖς δὲ ἕσεσθέ μοι βασιλεῖον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκοῆ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσης πάντα ὅσα ἂν εἶπω σοι ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ ἀντικείσομαι τοῖς ἀντικειμένοις σοι **23** πορεύεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον καὶ ἐκτρίψω αὐτούς **24** οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐδὲ μὴ λατρεύσης αὐτοῖς οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν ἀλλὰ καθαιρέσει καθελεῖς καὶ συντρίβων συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν **25** καὶ λατρεύσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ εὐλογήσω τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ' ὑμῶν **26** οὐκ ἔσται ἄγονος οὐδὲ στεῖρα ἐπὶ τῆς γῆς σου τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρώσω **27** καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη εἰς οὐς σὺ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας **28** καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου καὶ

ἐκβαλεῖ τοὺς Ἀμορραίους καὶ τοὺς Εὐαίους καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Χετταίους ἀπὸ σοῦ 29 οὐκ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἴνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σὲ τὰ θηρία τῆς γῆς 30 κατὰ μικρὸν μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ ἕως ἂν αὐξηθῆς καὶ κληρονομήσης τὴν γῆν 31 καὶ θήσω τὰ ὄρια σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιστιμ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ 32 οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην 33 καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῇ σου ἵνα μὴ ἀμαρτεῖν σε ποιήσωσιν πρὸς με ἔαν γὰρ δουλεύσης τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὗτοι ἔσονταί σοι πρόσκομμα

24 καὶ Μωυσῆ εἶπεν ἀνάβηθι πρὸς κύριον σὺ καὶ Ααρων καὶ Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ ἑβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραηλ καὶ προσκυνήσουσιν μακρόθεν τῷ κυρίῳ 2 καὶ ἐγγιεῖ Μωυσῆς μόνος πρὸς τὸν θεόν αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιούσιν ὁ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ' αὐτῶν 3 εἰσῆλθεν δὲ Μωυσῆς καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μιᾷ λέγοντες πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησεν κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα 4 καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα κυρίου ὀρθρίσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρῶν ᾠκοδόμησεν θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραηλ 5 καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ θεῷ μοσχάρια 6 λαβῶν δὲ Μωυσῆς τὸ ἥμισυ

τοῦ αἵματος ἐνέχεεν εἰς κρατῆρας τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχεεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον 7 καὶ λαβῶν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ καὶ εἶπαν πάντα ὅσα ἐλάλησεν κύριος ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα 8 λαβῶν δὲ Μωυσῆς τὸ αἷμα κατεσκέδασεν τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων 9 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ ἑβδομήκοντα τῆς γερουσίας Ἰσραηλ 10 καὶ εἶδον τὸν τόπον οὗ εἰστήκει ἐκεῖ ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον πλίνθου σαπφείρου καὶ ὡσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι 11 καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ἰσραηλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἶς καὶ ὠφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον 12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ ἴσθι ἐκεῖ καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς 13 καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ 14 καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν ἠσυχάζετε αὐτοῦ ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς καὶ ἰδοὺ Ααρων καὶ Ὡρ μεθ' ὑμῶν ἔαν τι συμβῆ κρίσις προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς 15 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος 16 καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας καὶ ἐκάλεσεν κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης 17 τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης κυρίου ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐναντίον τῶν υἱῶν

Ισραηλ **18** καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας

25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ λάβετέ μοι ἀπαρχὰς παρὰ πάντων οἷς ἂν δόξη τῇ καρδίᾳ καὶ λήμψεσθε τὰς ἀπαρχὰς μου **3** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχή ἣν λήμψεσθε παρ' αὐτῶν χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ χαλκὸν **4** καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ κόκκινον διπλοῦν καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας **5** καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα ὑακίνθινα καὶ ζύλα ἄσηπτα **7** καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδῆρη **8** καὶ ποιήσεις μοι ἁγίασμα καὶ ὀφθήσομαι ἐν ὑμῖν **9** καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ σοι δεικνύω ἐν τῷ ὄρει τὸ παράδειγμα τῆς σκηπῆς καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς οὕτω ποιήσεις **10** καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ζύλων ἀσήπτων δύο πῆχεων καὶ ἡμίσεος τὸ μῆκος καὶ πῆχεος καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος καὶ πῆχεος καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος **11** καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν χρυσώσεις αὐτὴν καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια στρεπτὰ χρυσᾷ κύκλῳ **12** καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δευτέρον **13** ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ζύλα ἄσηπτα καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ **14** καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ αἴρειν τὴν

κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς **15** ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι **16** καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ σοι **17** καὶ ποιήσεις ἰλαστήριον ἐπίθεμα χρυσοῦ καθαροῦ δύο πῆχεων καὶ ἡμίσεος τὸ μῆκος καὶ πῆχεος καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος **18** καὶ ποιήσεις δύο χερουβιμ χρυσᾷ τορευτὰ καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἰλαστηρίου **19** ποιηθήσονται χερουβ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου καὶ χερουβ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἰλαστηρίου καὶ ποιήσεις τοὺς δύο χερουβιμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη **20** ἔσονται οἱ χερουβιμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν συσκιαζόντες ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἰλαστηρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλληλα εἰς τὸ ἰλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν χερουβιμ **21** καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἰλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια ἃ ἂν δῶ σοι **22** καὶ γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ ἰλαστηρίου ἀνά μέσον τῶν δύο χερουβιμ τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ **23** καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσοῦ καθαροῦ δύο πῆχεων τὸ μῆκος καὶ πῆχεος τὸ εὖρος καὶ πῆχεος καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος **24** καὶ ποιήσεις αὐτῇ στρεπτὰ κυμάτια χρυσᾷ κύκλῳ **25** καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλῳ καὶ ποιήσεις στρεπτὸν κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλῳ **26** καὶ ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις τοὺς δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς **27** ὑπὸ τὴν στεφάνην καὶ ἔσονται οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν

ὥστε αἶρειν ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν **28** καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καθαρῷ καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ τράπεζα **29** καὶ ποιήσεις τὰ τρυβλία αὐτῆς καὶ τὰς θυίσκας καὶ τὰ σπονδεῖα καὶ τοὺς κυάθους ἐν οἷς σπεῖσεις ἐν αὐτοῖς χρυσοῦ καθαροῦ ποιήσεις αὐτά **30** καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους ἐνωπίους ἐναντίον μου διὰ παντός **31** καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ οἱ καλαμίσκοι καὶ οἱ κρατῆρες καὶ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσται **32** ἕξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλαγίων τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους αὐτῆς τοῦ ἐνὸς καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου **33** καὶ τρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκους ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτῆρ καὶ κρίνον οὕτως τοῖς ἕξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας **34** καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυίσκους ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς **35** ὁ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς καὶ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς τέσσαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς οὕτως τοῖς ἕξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας **36** οἱ σφαιρωτῆρες καὶ οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς ἔστωσαν ὅλη τορευτὴ ἐξ ἐνὸς χρυσοῦ καθαροῦ **37** καὶ ποιήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς ἑπτὰ καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς προσώπου **38** καὶ τὸν ἐπαρυστῆρα αὐτῆς καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ ποιήσεις **39** πάντα τὰ σκεῦη ταῦτα τάλαντον

χρυσίου καθαροῦ **40** ὅρα ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει

26 καὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου χερουβιμ ἐργασία ὑφάντου ποιήσεις αὐτάς **2** μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ὀκτώ καὶ εἴκοσι πήχεων καὶ εὖρος τεσσάρων πήχεων ἢ αὐλαία ἢ μία ἔσται μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πάσαις ταῖς αὐλαίαις **3** πέντε δὲ αὐλαῖαι ἔσσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι ἢ ἐτέρα ἐκ τῆς ἐτέρας καὶ πέντε αὐλαῖαι ἔσσονται συνεχόμεναι ἐτέρα τῇ ἐτέρᾳ **4** καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολὴν καὶ οὕτως ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τῇ συμβολῇ τῇ δευτέρᾳ **5** πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἐκάστην **6** καὶ ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἐτέραν τῇ ἐτέρᾳ τοῖς κρίκοις καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία **7** καὶ ποιήσεις δέρρεις τριχίνας σκέπην ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἕνδεκα δέρρεις ποιήσεις αὐτάς **8** τὸ μῆκος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς ἔσται τριάκοντα πήχεων καὶ τεσσάρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται ταῖς ἕνδεκα δέρρεισι **9** καὶ συνάψεις τὰς πέντε δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὰς ἕξ δέρρεις ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δέρριν τὴν ἔκτην κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς **10** καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς δέρρεως τῆς μιᾶς τῆς ἀνὰ μέσον κατὰ

συμβολὴν καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς δέρρεως τῆς συναπτούσης τῆς δευτέρας **11** καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πεντήκοντα καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν καὶ συνάψεις τὰς δέρρεις καὶ ἔσται ἓν **12** καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δέρρεσιν τῆς σκηνῆς τὸ ἥμισυ τῆς δέρρεως τὸ ὑπολειμμένον ὑποκαλύψεις τὸ πλεονάζον τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς ὑποκαλύψεις ὀπίσω τῆς σκηνῆς **13** πῆχυν ἐκ τούτου καὶ πῆχυν ἐκ τούτου ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τῶν δέρρεων ἐκ τοῦ μήκους τῶν δέρρεων τῆς σκηνῆς ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηνῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἵνα καλύπτῃ **14** καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῆ σκηνῆ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐπάνωθεν **15** καὶ ποιήσεις στύλους τῆ σκηνῆ ἐκ ξύλων ἀσήπτων **16** δέκα πῆχεων ποιήσεις τὸν στύλον τὸν ἓνα καὶ πῆχεος ἐνὸς καὶ ἡμίσουσ τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός **17** δύο ἀγκωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ ἀντιπίπτοντας ἕτερον τῷ ἐτέρῳ οὕτως ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς σκηνῆς **18** καὶ ποιήσεις στύλους τῆ σκηνῆ εἴκοσι στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν **19** καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοῖς εἴκοσι στύλοις δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ **20** καὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον τὸ πρὸς νότον εἴκοσι στύλους **21** καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ **22** καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς

κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν ποιήσεις ἕξ στύλους **23** καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων **24** καὶ ἔσται ἐξ Ἰσοῦ κάτωθεν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι ἐκ τῶν κεφαλίδων εἰς σύμβλησιν μίαν οὕτως ποιήσεις ἀμφοτέραις ταῖς δυσὶν γωνίαις ἔστωσαν **25** καὶ ἔσονται ὀκτῶ στῦλοι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραὶ δέκα ἕξ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ **26** καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε τῷ ἐνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς σκηνῆς **27** καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ δευτέρῳ καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ὀπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκηνῆς τῷ πρὸς θάλασσαν **28** καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀνὰ μέσον τῶν στύλων δικνεῖσθω ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κλίτους εἰς τὸ ἕτερον κλίτος **29** καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώσεις χρυσίῳ καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλοὺς καὶ καταχρυσώσεις τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ **30** καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνήν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει **31** καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἕξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου νενησμένης ἔργον ὕφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ χερουβιμ **32** καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσάρων στύλων ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραὶ **33** καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τοὺς στύλους καὶ εἰσίοσεις ἐκεῖ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ διοριεῖ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων **34** καὶ

κατακαλύψεις τῷ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἀγίῳ τῶν ἁγίων 35 καὶ θήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν 36 καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ποικιλτοῦ 37 καὶ ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς

27 καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε πήχεων τὸ μῆκος καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ 2 καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ 3 καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ θυσιαστηρίῳ καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκᾶ 4 καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῆν καὶ ποιήσεις τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους χαλκοῦς ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη 5 καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσου τοῦ θυσιαστηρίου 6 καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ φορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ 7 καὶ εἰσάξεις τοὺς φορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους καὶ ἔστωσαν οἱ φορεῖς κατὰ τὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἵρειν αὐτό

8 κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό κατὰ τὸ παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει οὕτως ποιήσεις αὐτό 9 καὶ ποιήσεις ἀύλην τῇ σκηνῇ εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἰστία τῆς ἀύλης ἐκ βύσσου κεκλωσμένης μῆκος ἑκατὸν πηχῶν τῷ ἐνὶ κλίτει 10 καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ 11 οὕτως τῷ κλίτει τῷ πρὸς ἀπηλιώτην ἰστία ἑκατὸν πηχῶν μῆκος καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι χαλκαῖ καὶ οἱ κρίκοι καὶ αἱ ψαλίδες τῶν στύλων καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηργυρωμένα ἀργύρῳ 12 τὸ δὲ εὖρος τῆς ἀύλης τὸ κατὰ θάλασσαν ἰστία πεντήκοντα πηχῶν στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα 13 καὶ εὖρος τῆς ἀύλης τὸ πρὸς νότον ἰστία πεντήκοντα πήχεων στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα 14 καὶ πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἰστίων τῷ κλίτει τῷ ἐνὶ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς 15 καὶ τὸ κλίτος τὸ δευτερον δέκα πέντε πηχῶν τῶν ἰστίων τὸ ὕψος στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς 16 καὶ τῇ πύλῃ τῆς ἀύλης κάλυμμα εἴκοσι πηχῶν τὸ ὕψος ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ στῦλοι αὐτῶν τέσσαρες καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες 17 πάντες οἱ στῦλοι τῆς ἀύλης κύκλῳ κατηργυρωμένοι ἀργυρίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ 18 τὸ δὲ μῆκος τῆς ἀύλης ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν καὶ εὖρος πεντήκοντα ἐπὶ πεντήκοντα καὶ ὕψος πέντε πηχῶν ἐκ βύσσου κεκλωσμένης καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαῖ 19 καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ

καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς
αὐλῆς χαλκοῖ 20 καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς
Ἰσραηλ καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἐλαίων
ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι
ἵνα κήηται λύχνος διὰ παντός 21 ἐν τῇ σκιηῇ
τοῦ μαρτυρίου ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ
ἐπὶ τῆς διαθήκης καύσει αὐτὸ Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ ἀφ' ἑσπέρας ἕως πρὶ ἑναντίον κυρίου
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν
υἱῶν Ἰσραηλ

28 καὶ σὺ προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν τὸν τε
Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἱερατεύει μοι Ααρων καὶ
Ναδαβ καὶ Αβιουδ καὶ Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ υἱοὺς
Ααρων 2 καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν Ααρων
τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν 3 καὶ
σὺ λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διανοίᾳ οὐς
ἐνέπλησα πνεύματος αἰσθήσεως καὶ ποιήσουσιν
τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν Ααρων εἰς τὸ ἅγιον
ἐν ᾗ ἱερατεύσει μοι 4 καὶ αὐταὶ αἱ στολαὶ ἄς
ποιήσουσιν τὸ περιστήθιον καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ
τὸν ποδήρη καὶ χιτῶνα κοσυμβωτὸν καὶ κίδαριν
καὶ ζώνην καὶ ποιήσουσιν στολὰς ἁγίας Ααρων
καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεύειν μοι 5 καὶ
αὐτοὶ λήμψονται τὸ χρυσίον καὶ τὴν ὑάκινθον
καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν
βύσσον 6 καὶ ποιήσουσιν τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου
κεκλωσμένης ἔργον ὑφαντὸν ποικιλτοῦ 7 δύο
ἐπωμίδες συνέχουσαι ἔσσονται αὐτῷ ἑτέρα τὴν
ἑτέραν ἐπὶ τοῖς δυοῖς μέρεσιν ἐξηρημέναι 8 καὶ τὸ
ὑφασμα τῶν ἐπωμίδων ὃ ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ κατὰ τὴν
ποίησιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑάκινθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ

βύσσου κεκλωσμένης 9 καὶ λήμψη τοὺς δύο
λίθους λίθους σμαράγδου καὶ γλύψεις ἐν αὐτοῖς
τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 10 ἔξ ὀνόματα ἐπὶ
τὸν λίθον τὸν ἕνα καὶ τὰ ἔξ ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ
τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν
11 ἔργον λιθουργικῆς τέχνης γλύμμα σφραγίδος
διαγλύψεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν
τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 12 καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους
ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος λίθοι μνημοσύνου
εἰσὶν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἀναλήμψεται Ααρων
τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἔναντι κυρίου ἐπὶ
τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ μνημόσουνον περὶ αὐτῶν 13
καὶ ποιήσεις ἀσπιδίσκας ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ 14
καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ
καταμεμιγμένα ἐν ἄνθεσιν ἔργον πλοκῆς καὶ
ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς
ἀσπιδίσκας κατὰ τὰς παρωμίδας αὐτῶν ἐκ τῶν
ἐμπροσθίων 15 καὶ ποιήσεις λογεῖον τῶν κρίσεων
ἔργον ποικιλτοῦ κατὰ τὸν ρυθμὸν τῆς ἐπωμίδος
ποιήσεις αὐτὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑάκινθου καὶ
πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου
κεκλωσμένης ποιήσεις αὐτὸ 16 τετράγωνον
ἔσται διπλοῦν σπιθαμῆς τὸ μῆκος καὶ σπιθαμῆς
τὸ εὖρος 17 καὶ καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὑφασμα
κατάλιθον τετράστιχον στίχος λίθων ἔσται
σάρδιον τοπάζιον καὶ σμάραγδος ὁ στίχος ὁ
εἷς 18 καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος ἄνθαξ καὶ
σάμφειρος καὶ ἴασπις 19 καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος
λιγύριον ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος 20 καὶ ὁ στίχος ὁ
τέταρτος χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὄνυχιον
περικεκαλυμμένα χρυσίῳ συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ
ἔστωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν 21 καὶ οἱ λίθοι
ἔστωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ δέκα

δύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν γλυφαὶ σφραγίδων ἕκαστος κατὰ τὸ ὄνομα ἔστωσαν εἰς δέκα δύο φυλάς **22** καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσοῦς συμπελεγμένους ἔργον ἀλυσιδωτὸν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ **29** καὶ λήμψεται Ααρων τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐπὶ τοῦ λογεῖου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ στήθους εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον μνημόσυνον ἔναντι τοῦ θεοῦ καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τοὺς κροσσούς τὰ ἀλυσιδωτὰ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογεῖου ἐπιθήσεις καὶ τὰς δύο ἀσπίδισκας ἐπιθήσεις ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον **30** καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν δήλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ααρων ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἐναντίον κυρίου καὶ οἴσει Ααρων τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἐναντίον κυρίου διὰ παντός **31** καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδήρη ὅλον ὑακίνθινον **32** καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον ὦαν ἔχον κύκλω τοῦ περιστομίου ἔργον ὑφάντου τὴν συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ ἵνα μὴ ῥαγῇ **33** καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡσεὶ ἐξανθούσης ῥόας ῥοίσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω τὸ αὐτὸ δὲ εἶδος ῥοίσκους χρυσοῦς καὶ κώδωνας ἀνά μέσον τούτων περικύκλω **34** παρὰ ῥοίσκον χρυσοῦν κώδωνα καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω **35** καὶ ἔσται Ααρων ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουστὴ ἢ φωνὴ αὐτοῦ εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον ἐναντίον κυρίου καὶ ἐξιόντι ἵνα μὴ ἀποθάνῃ **36** καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν

καθαρὸν καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγίδος ἀγίασμα κυρίου **37** καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ ὑακίνθου κεκλωσμένης καὶ ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται **38** καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ααρων καὶ ἔξαρεῖ Ααρων τὰ ἀμαρτήματα τῶν ἀγίων ὅσα ἂν ἀγιάσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ παντὸς δόματος τῶν ἀγίων αὐτῶν καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ααρων διὰ παντός δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου **39** καὶ οἱ κόσυμβοι τῶν χιτῶνων ἐκ βύσσου καὶ ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην καὶ ζώνην ποιήσεις ἔργον ποικιλτοῦ **40** καὶ τοῖς υἱοῖς Ααρων ποιήσεις χιτῶνας καὶ ζώνας καὶ κιδάρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν καὶ δόξαν **41** καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ χρίσεις αὐτοὺς καὶ ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ ἀγιάσεις αὐτοὺς ἵνα ἱερατεύωσίν μοι **42** καὶ ποιήσεις αὐτοῖς περισκελῆ λιναῖα καλύψαι ἀσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται **43** καὶ ἔξει Ααρων αὐτὰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὡς ἂν εἰσπορεύονται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν προσπορεύωνται λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἀγίου καὶ οὐκ ἐπάξονται πρὸς ἑαυτοὺς ἀμαρτίαν ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν **29** καὶ ταῦτά ἐστὶν ἃ ποιήσεις αὐτοῖς ἀγιάσαι αὐτοὺς ὥστε ἱερατεύειν μοι αὐτοὺς λήμψη μοσχάριον ἐκ βοῶν ἐν καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους **2** καὶ ἄρτους ἄζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ σεμίδαλιν ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτὰ **3** καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐπὶ κανοῦν ἐν καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ κανῶ καὶ τὸ μοσχάριον καὶ τοὺς δύο κριοὺς **4** καὶ

Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λούσεις αὐτοὺς ἐν ὕδατι **5** καὶ λαβὼν τὰς στολὰς ἐνδύσεις Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ τὸν χιτῶνα τὸν ποδήρη καὶ τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸ λογεῖον καὶ συνάψεις αὐτῷ τὸ λογεῖον πρὸς τὴν ἐπωμίδα **6** καὶ ἐπιθήσεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσεις τὸ πέταλον τὸ ἀγίασμα ἐπὶ τὴν μίτραν **7** καὶ λήμψη τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος καὶ ἐπιχεεῖς αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ χρίσεις αὐτόν **8** καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας **9** καὶ ζώσεις αὐτοὺς ταῖς ζώναις καὶ περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κιθάραις καὶ ἔσται αὐτοῖς ἱερατεία ἔμοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τελειώσεις τὰς χεῖρας Ααρων καὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ **10** καὶ προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπιθήσουσιν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **11** καὶ σφάξεις τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **12** καὶ λήμψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ θήσεις ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τῷ δακτύλῳ σου τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐκχεεῖς παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου **13** καὶ λήμψη πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **14** τὰ δὲ κρέα τοῦ μόσχου καὶ τὸ δέρμα καὶ τὴν κόπρον κατακαύσεις πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἀμαρτίας γὰρ ἔστιν **15** καὶ τὸν κριὸν λήμψη τὸν ἕνα καὶ ἐπιθήσουσιν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ

τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ **16** καὶ σφάξεις αὐτὸν καὶ λαβὼν τὸ αἷμα προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **17** καὶ τὸν κριὸν διχοτομήσεις κατὰ μέλη καὶ πλυνεῖς τὰ ἐνδόσθια καὶ τοὺς πόδας ὕδατι καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν τῇ κεφαλῇ **18** καὶ ἀνοίσεις ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀλοκαύτωμα κυρίῳ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας θυσίασμα κυρίῳ ἔστιν **19** καὶ λήμψη τὸν κριὸν τὸν δεύτερον καὶ ἐπιθήσει Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ **20** καὶ σφάξεις αὐτὸν καὶ λήμψη τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός Ααρων τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτων τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν **21** καὶ λήμψη ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ῥανεῖς ἐπὶ Ααρων καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ τὸ δὲ αἷμα τοῦ κριοῦ προσχεεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **22** καὶ λήμψη ἀπὸ τοῦ κριοῦ τὸ στέαρ αὐτοῦ καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν ἔστιν γὰρ τελείωσις αὕτη **23** καὶ ἄρτον ἕνα ἐξ ἐλαίου καὶ λάγανον ἐν ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἀζύμων τῶν προτεθειμένων ἔναντι κυρίου **24** καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς

χεῖρας Ααρων καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ
καὶ ἀφοριεῖς αὐτοὺς ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου
25 καὶ λήμψη αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ
ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως
εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἔναντι κυρίου κάρπωμά ἐστιν
κυρίῳ 26 καὶ λήμψη τὸ στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κριοῦ
τῆς τελειώσεως ὃ ἐστὶν Ααρων καὶ ἀφοριεῖς αὐτὸ
ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου καὶ ἔσται σοι ἐν μερίδι
27 καὶ ἀγιάσεις τὸ στηθύνιον ἀφόρισμα καὶ τὸν
βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος ὃς ἀφώρισται καὶ ὃς
ἀφήρηται ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως ἀπὸ
τοῦ Ααρων καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ 28 καὶ ἔσται
Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον
παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἔστιν γὰρ ἀφαίρεμα
τοῦτο καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ
ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηρίων τῶν υἱῶν
Ἰσραηλ ἀφαίρεμα κυρίῳ 29 καὶ ἡ στολὴ τοῦ
ἀγίου ἣ ἐστὶν Ααρων ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ'
αὐτόν χρισθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς καὶ τελειῶσαι
τὰς χεῖρας αὐτῶν 30 ἑπτὰ ἡμέρας ἐνδύσεται
αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ' αὐτοῦ τῶν υἱῶν αὐτοῦ
ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου
λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις 31 καὶ τὸν κριὸν τῆς
τελειώσεως λήμψη καὶ ἐψήσεις τὰ κρέα ἐν τόπῳ
ἀγίῳ 32 καὶ ἔδονται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
τὰ κρέα τοῦ κριοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ
κανῶ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου
33 ἔδονται αὐτὰ ἐν οἷς ἡγιάσθησαν ἐν αὐτοῖς
τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀγιάσαι αὐτοὺς
καὶ ἀλλογενῆς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτῶν ἔστιν γὰρ
ἅγια 34 ἐὰν δὲ καταλειφθῆ ἀπὸ τῶν κρεῶν
τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως καὶ τῶν ἄρτων ἕως
πρωῖ κατακαύσεις τὰ λοιπὰ πυρὶ οὐ βρωθήσεται

ἀγίασμα γὰρ ἐστὶν 35 καὶ ποιήσεις Ααρων καὶ τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετειλάμην
σοι ἑπτὰ ἡμέρας τελειώσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας 36
καὶ τὸ μοσχάριον τῆς ἀμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ καθαρισμοῦ καὶ καθαριεῖς τὸ θυσιαστήριον
ἐν τῷ ἀγιάζειν σε ἐπ' αὐτῷ καὶ χρίσεις αὐτὸ
ὥστε ἀγιάσαι αὐτό 37 ἑπτὰ ἡμέρας καθαριεῖς
τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀγιάσεις αὐτό καὶ ἔσται τὸ
θυσιαστήριον ἅγιον τοῦ ἀγίου πᾶς ὁ ἀπτόμενος
τοῦ θυσιαστηρίου ἀγιασθήσεται 38 καὶ ταῦτά
ἐστὶν ἃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἀμνοὺς
ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς κάρπωμα ἐνδελεχισμοῦ
39 τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρωὶ καὶ τὸν
ἀμνὸν τὸν δεῦτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν 40
καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ
κεκομμένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ ἰν καὶ σπονδὴν τὸ
τέταρτον τοῦ ἰν οἴνου τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί 41 καὶ τὸν
ἀμνὸν τὸν δεῦτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν κατὰ
τὴν θυσίαν τὴν πρωινήν καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν
αὐτοῦ ποιήσεις εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα
κυρίῳ 42 θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς γενεὰς ὑμῶν
ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι
κυρίου ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ὥστε
λαλῆσαι σοι 43 καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ
καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν δόξῃ μου 44 καὶ ἀγιάσω τὴν
σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ
Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀγιάσω ἱερατεῦειν
μοι 45 καὶ ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ
καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός 46 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ
εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου ἐπικληθῆναι αὐτοῖς καὶ θεὸς εἶναι
αὐτῶν

30 καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ ποιήσεις αὐτὸ 2 πῆχος τὸ μῆκος καὶ πῆχος τὸ εὖρος τετράγωνον ἔσται καὶ δύο πῆχων τὸ ὕψος ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ 3 καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ καθαρῷ τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ στρεπτὴν στεφάνην χρυσοῦν κύκλῳ 4 καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαρούς ποιήσεις ὑπὸ τὴν στρεπτὴν στεφάνην αὐτοῦ εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυοῖς πλευροῖς καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις ὥστε αἶρειν αὐτὸ ἐν αὐταῖς 5 καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰς χρυσίῳ 6 καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν 7 καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ Ααρων θυμίαμα σύνθετον λεπτὸν τὸ πρῶν πρῶν ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ 8 καὶ ὅταν ἐξάπτῃ Ααρων τοὺς λύχνους ὀψέ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἐνδελειχισμοῦ διὰ παντὸς ἔναντι κυρίου εἰς γενεὰς αὐτῶν 9 καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα ἕτερον κάρπωμα θυσίαν καὶ σπονδὴν οὐ σπεύσεις ἐπ' αὐτοῦ 10 καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτὸ Ααρων ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ ἐξιλασμοῦ ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ καθαριεῖ αὐτὸ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν ἅγιον τῶν ἁγίων ἔστιν κυρίῳ 11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 12 ἂν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν καὶ δώσουσιν ἕκαστος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐν

αὐτοῖς πτώσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν 13 καὶ τοῦτο ἔστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύωνται τὴν ἐπίσκεψιν τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου ὃ ἔστιν κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον εἴκοσι ὀβολοὶ τὸ δίδραχμον τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ κυρίῳ 14 πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω δώσουσιν τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ 15 ὁ πλουτῶν οὐ προσθήσει καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ διδράχμου ἐν τῷ διδόναι τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν 16 καὶ λήμψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς κάτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἔναντι κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 18 ποίησον λουτήρα χαλκοῦν καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῆν ὥστε νίπτεσθαι καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνά μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνά μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐκχεεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ 19 καὶ νίψεται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι 20 ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ 21 νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν καὶ ἔσται αὐτοῖς νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν 22 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 23 καὶ σὺ λαβὲ ἡδύσματα τὸ ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς

πεντακοσίους σίκλους καὶ κινναμώμου εὐώδους
τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους πενήκοντα καὶ
καλάμου εὐώδους διακοσίους πενήκοντα 24
καὶ ἴρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου καὶ
ἔλαιον ἐξ ἔλαιων 25 καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον
χρῖσμα ἅγιον μύρον μυρεψικὸν τέχνη μυρεψοῦ
ἔλαιον χρῖσμα ἅγιον ἔσται 26 καὶ χρίσεις ἐξ αὐτοῦ
τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ
μαρτυρίου 27 καὶ τὴν λυχνίαν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος
28 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ
πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη καὶ τὴν τράπεζαν καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν
βάσιν αὐτοῦ 29 καὶ ἀγιάσεις αὐτά καὶ ἔσται ἅγια
τῶν ἁγίων πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν ἀγιασθήσεται
30 καὶ Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις καὶ
ἀγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεῦειν μοι 31 καὶ τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως
ἅγιον ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 32
ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται καὶ κατὰ
τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς
ὡσαύτως ἅγιόν ἐστιν καὶ ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν 33
ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως καὶ ὃς ἂν δῶ ἀπ' αὐτοῦ
ἀλλογενεῖ ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
34 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λαβὲ σεαυτῶ
ἡδύσματα στακτὴν ὄνυχα χαλβάνην ἡδυσμοῦ
καὶ λίβανον διαφανῆ ἴσον ἴσω ἔσται 35 καὶ
ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα μυρεψικὸν ἔργον
μυρεψοῦ μμιγμένον καθαρὸν ἔργον ἅγιον 36 καὶ
συγκόψεις ἐκ τούτων λεπτὸν καὶ θήσεις ἀπέναντι
τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ὅθεν
γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται
ὑμῖν 37 θυμίαμα κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ

ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς ἀγίασμα ἔσται ὑμῖν κυρίῳ
38 ὃς ἂν ποιήσῃ ὡσαύτως ὥστε ὀσφραίνεσθαι ἐν
αὐτῷ ἀπολεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ

31 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
ἰδοὺ ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεηλ
τὸν τοῦ Ουριου τὸν Ωρ τῆς φυλῆς Ἰουδα 3
καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ
συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐν παντὶ ἔργῳ 4
διανοεῖσθαι καὶ ἀρχιτεκτονῆσαι ἐργάζεσθαι τὸ
χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὴν
ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον τὸ
νηστὸν καὶ τὴν βύσσον τὴν κεκλωσμένην 5 καὶ
τὰ λιθουργικὰ καὶ εἰς τὰ ἔργα τὰ τεκτονικὰ τῶν
ξύλων ἐργάζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα 6 καὶ ἐγὼ
ἔδωκα αὐτὸν καὶ τὸν Ἐλιαβ τὸν τοῦ Ἀχισαμαχ
ἐκ φυλῆς Δαν καὶ παντὶ συνετῶ καρδίᾳ δέδωκα
σύνεσιν καὶ ποιήσουσιν πάντα ὅσα σοι συνέταξα
7 τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν
τῆς διαθήκης καὶ τὸ ἰλαστήριον τὸ ἐπ' αὐτῆς καὶ
τὴν διασκευὴν τῆς σκηνῆς 8 καὶ τὰ θυσιαστήρια
καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς
καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῆς 9 καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν
αὐτοῦ 10 καὶ τὰς στολὰς τὰς λειτουργικὰς Ααρων
καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱερατεῦειν μοι
11 καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα
τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ
ἐντετελάμην σοι ποιήσουσιν 12 καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 13 καὶ σὺ σύνταξον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων ὁρᾶτε καὶ τὰ σάββατά
μου φυλάξεσθε σημεῖόν ἐστιν παρ' ἐμοῦ καὶ ἐν
ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἵνα γνωτε ὅτι ἐγὼ
κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς 14 καὶ φυλάξεσθε τὰ

σάββατα ὅτι ἅγιον τοῦτο ἐστὶν κυρίου ὑμῖν ὁ
βεβηλῶν αὐτὸ θανάτω θανατωθήσεται πᾶς ὃς
ποιήσει ἐν αὐτῷ ἔργον ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ
ἐκείνη ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ **15** ἔξ ἡμέρας
ποιήσεις ἔργα τῆ δὲ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη σάββατα
ἀνάπαυσις ἀγία τῷ κυρίῳ πᾶς ὃς ποιήσει ἔργον
τῆ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη θανάτω θανατωθήσεται **16**
καὶ φυλάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ σάββατα ποιεῖν
αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν διαθήκη αἰώνιος **17** ἐν
ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ σημεῖόν ἐστὶν αἰώνιον
ὅτι ἐν ἔξ ἡμέραις ἐποίησεν κύριος τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν καὶ τῆ ἡμέρα τῆ ἐβδόμη ἐπαύσατο
καὶ κατέπαυσεν **18** καὶ ἔδωκεν Μωυσεῖ ἡνίκα
κατέπαυσεν λαλῶν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινα
τὰς δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου πλάκας λιθίνας
γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ

32 καὶ ἰδὼν ὁ λαὸς ὅτι κεχρόνικεν Μωυσῆς
καταβῆναι ἐκ τοῦ ὄρους συνέστη ὁ λαὸς ἐπὶ
Ααρων καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀνάστηθι καὶ ποίησον
ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν ὁ γὰρ
Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς
ἐξ Αἰγύπτου οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ **2**
καὶ λέγει αὐτοῖς Ααρων περιέλεσθε τὰ ἐνώτια
τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὤσιν τῶν γυναικῶν ὑμῶν
καὶ θυγατέρων καὶ ἐνέγκατε πρὸς με **3** καὶ
περιείλαντο πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ
ἐν τοῖς ὤσιν αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ααρων **4**
καὶ ἐδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἔπλασεν
αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι καὶ ἐποίησεν αὐτὰ μόσχον
χωνευτὸν καὶ εἶπεν οὗτοι οἱ θεοὶ σου Ἰσραὴλ
οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου **5** καὶ ἰδὼν
Ααρων ὠκοδόμησεν θυσιαστήριον κατέναντι
αὐτοῦ καὶ ἐκήρυξεν Ααρων λέγων ἑορτὴ τοῦ

κυρίου αὔριον **6** καὶ ὀρθρίσας τῆ ἐπαύριον
ἀνεβίβασεν ὀλοκαυτώματα καὶ προσήνεγκεν
θυσίαν σωτηρίου καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν
καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν **7** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων βάδιζε τὸ τάχος
ἐντεῦθεν κατάβηθι ἡνόμησεν γὰρ ὁ λαὸς σου
οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου **8** παρέβησαν
ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς ἐποίησαν
ἐαυτοῖς μόσχον καὶ προσκεκυνήκασιν αὐτῷ καὶ
τεθύκασιν αὐτῷ καὶ εἶπαν οὗτοι οἱ θεοὶ σου
Ἰσραὴλ οἵτινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου **10**
καὶ νῦν ἕασόν με καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς
ἐκτρίψω αὐτοὺς καὶ ποιήσω σὲ εἰς ἔθνος μέγα **11**
καὶ ἐδεήθη Μωυσῆς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ
εἶπεν ἴνα τί κύριε θυμοὶ ὀργῇ εἰς τὸν λαόν σου
οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύι μεγάλῃ
καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ **12** μήποτε
εἴπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι λέγοντες μετὰ πονηρίας
ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ
ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς παῦσαι τῆς
ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου καὶ ἴλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ
κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου **13** μνησθεὶς Αβρααμ καὶ
Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ τῶν σῶν οἰκετῶν οἷς ὤμοσας
κατὰ σεαυτοῦ καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς λέγων
πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὥσει τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει καὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ταύτην ἦν εἶπας δοῦναι τῷ σπέρματι αὐτῶν
καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα **14** καὶ
ἰλάσθη κύριος περὶ τῆς κακίας ἧς εἶπεν ποιῆσαι
τὸν λαὸν αὐτοῦ **15** καὶ ἀποστρέψας Μωυσῆς
κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ
μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ πλάκες λίθιναι
καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν

αὐτῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἦσαν γεγραμμένα **16** καὶ αἱ πλάκες ἔργον θεοῦ ἦσαν καὶ ἡ γραφή γραφή θεοῦ ἐστὶν κεκολλημένη ἐν ταῖς πλαξίν **17** καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ κραζόντων λέγει πρὸς Μωυσῆν φωνὴ πολέμου ἐν τῇ παρεμβολῇ **18** καὶ λέγει οὐκ ἔστιν φωνὴ ἐξαρχόντων κατ' ἰσχὺν οὐδὲ φωνὴ ἐξαρχόντων τροπῆς ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἴνου ἐγὼ ἀκούω **19** καὶ ἠνίκα ἤγγιζεν τῇ παρεμβολῇ ὄρα τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς καὶ ὀργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἔρριψεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας καὶ συνέτριψεν αὐτὰς ὑπὸ τὸ ὄρος **20** καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτὸν καὶ ἔσπειρεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐπότισεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ **21** καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῷ Ααρων τί ἐποίησέν σοι ὁ λαὸς οὗτος ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' αὐτούς ἀμαρτίαν μεγάλην **22** καὶ εἶπεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν μὴ ὀργίζου κύριε σὺ γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου **23** λέγουσιν γὰρ μοι ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προπορεύονται ἡμῶν ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ **24** καὶ εἶπα αὐτοῖς εἴ τι νῦν ὑπάρχει χρυσία περιέλεσθε καὶ ἔδωκάν μοι καὶ ἔρριψα εἰς τὸ πῦρ καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος **25** καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν ὅτι διεσκέδασται διεσκέδασεν γὰρ αὐτούς Ααρων ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν **26** ἔστη δὲ Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς καὶ εἶπεν τίς πρὸς κύριον ἴτω πρὸς με συνῆλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λευὶ **27** καὶ λέγει αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ θέσθε ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρὸν καὶ

διέλθατε καὶ ἀνακάμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην διὰ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἑγγιστα αὐτοῦ **28** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Λευὶ καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ ἔπρασεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρισχιλίους ἄνδρας **29** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον κυρίῳ ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ τῷ ἀδελφῷ δοθῆναι ἐφ' ὑμᾶς εὐλογίαν **30** καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὐριον εἶπεν Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν ὑμεῖς ἡμαρτήκατε ἀμαρτίαν μεγάλην καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν θεόν ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἀμαρτίας ὑμῶν **31** ὑπέστρεψεν δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ εἶπεν δέομαι κύριε ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἀμαρτίαν μεγάλην καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς **32** καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφεῖς αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ἄφες εἰ δὲ μὴ ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου ἧς ἔγραψας **33** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν εἴ τις ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου ἐξαλείψω αὐτὸν ἐκ τῆς βίβλου μου **34** νυνὶ δὲ βιάδιζε κατάβηθι καὶ ὀδήγησον τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπά σοι ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύεται πρὸ προσώπου σου ἢ δ' ἂν ἡμέρᾳ ἐπισκέπτωμαι ἐπάξω ἐπ' αὐτούς τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν **35** καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν λαὸν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου οὗ ἐποίησεν Ααρων

33 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν πορεύου ἀνάβηθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαός σου οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Αβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ λέγων τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν **2** καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμορραῖον

καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ
Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον **3** καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν
ῤέουσαν γάλα καὶ μέλι οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ
μετὰ σοῦ διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι
ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ **4** καὶ ἀκούσας ὁ
λαὸς τὸ ῤῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο κατεπένησαν
ἐν πενθικοῖς **5** καὶ εἶπεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ
ὕμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος ὁρᾶτε μὴ πληγῆν
ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς
νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν
καὶ τὸν κόσμον καὶ δεῖξω σοὶ ἅ ποιήσω σοὶ **6** καὶ
περιείλαντο οἱ υἱοὶ Ισραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ
τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρηβ **7** καὶ
λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἔπηξεν ἔξω
τῆς παρεμβολῆς μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς
καὶ ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου καὶ ἐγένετο πᾶς
ὁ ζητῶν κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν
ἔξω τῆς παρεμβολῆς **8** ἡνίκα δ' ἂν εἰσπορεύετο
Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς
εἰσθίκει πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ κατενοοῦσαν
ἀπιόντος Μωυσῆ ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
τὴν σκηνὴν **9** ὡς δ' ἂν εἰσῆλθεν Μωυσῆς εἰς
τὴν σκηνὴν κατέβαιναν ὁ στῦλος τῆς νεφέλης
καὶ ἴστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς καὶ ἐλάλει
Μωυσῆ **10** καὶ ἑώρα πᾶς ὁ λαὸς τὸν στῦλον τῆς
νεφέλης ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ
στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσεκύνησαν ἕκαστος ἀπὸ
τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ **11** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐνώπιος ἐνωπίω ὡς εἶ τις
λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον καὶ ἀπελύετο
εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς
Ναυη νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς **12** καὶ

εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον ἰδοὺ σύ μοι λέγεις
ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς
μοι ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ σὺ δέ μοι εἶπας
οἶδά σε παρὰ πάντας καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί **13**
εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου ἐμφάνισόν μοι
σεαυτὸν γνωστῶς ἴδω σε ὅπως ἂν ᾧ εὔρηκῶς
χάριν ἐναντίον σου καὶ ἵνα γινῶ ὅτι λαὸς σου
τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο **14** καὶ λέγει αὐτὸς
προπορεύσομαί σου καὶ καταπαύσω σε **15** καὶ
λέγει πρὸς αὐτόν εἰ μὴ αὐτὸς σὺ πορεύῃ μὴ με
ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν **16** καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται
ἀληθῶς ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγὼ τε καὶ
ὁ λαὸς σου ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ'
ἡμῶν καὶ ἐνδοξασθῆσομαι ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς σου
παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν **17**
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ τοῦτόν σοι
τὸν λόγον ὃν εἶρηκας ποιήσω εὔρηκας γὰρ χάριν
ἐνώπιόν μου καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας **18** καὶ
λέγει δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν **19** καὶ εἶπεν
ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου
καὶ καλέσω ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου κύριος ἐναντίον
σου καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ καὶ οἰκτιρήσω ὃν
ἂν οἰκτιρῶ **20** καὶ εἶπεν οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν μου τὸ
πρόσωπον οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν
μου καὶ ζήσεται **21** καὶ εἶπεν κύριος ἰδοὺ τόπος
παρ' ἐμοὶ στήση ἐπὶ τῆς πέτρας **22** ἡνίκα δ' ἂν
παρέλθῃ μου ἡ δόξα καὶ θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς
πέτρας καὶ σκεπάσω τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ ἕως ἂν
παρέλθω **23** καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα καὶ τότε ὄψῃ τὰ
ὀπίσω μου τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταιί
σοι

34 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λάξουσιν
σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας καθὼς καὶ αἱ πρῶται

καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξίν ταῖς πρώταις αἷς συνέντευξας 2 καὶ γίνου ἔτοιμος εἰς τὸ πρῶν καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινα καὶ στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους 3 καὶ μηδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ μηδὲ ὀφθήτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες μὴ νεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου 4 καὶ ἐλάξουσεν δύο πλάκας λιθίνας καθάπερ καὶ αἱ πρώται καὶ ὀρθρίσας Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινα καθότι συνέταξεν αὐτῷ κύριος καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας 5 καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ καὶ ἐκάλεσεν τῷ ὀνόματι κυρίου 6 καὶ παρῆλθεν κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς 7 καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας καὶ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν 8 καὶ σπεύσας Μωυσῆς κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησεν 9 καὶ εἶπεν εἰ εὗρηκα χάριν ἐνώπιόν σου συμπορευθήτω ὁ κύριός μου μεθ' ἡμῶν ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστιν καὶ ἀφελεῖς σὺ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ ἐσόμεθα σοί 10 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἰδοὺ ἐγὼ τίθημί σοι διαθήκην ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου ποιήσω ἔνδοξα ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν παντὶ ἔθνει καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαὸς ἐν οἷς εἶ σύ τὰ ἔργα κυρίου ὅτι θαυμαστά ἐστὶν ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι 11 πρόσεχε σὺ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ

προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον 12 πρόσεχε σεαυτῷ μήποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτήν μή σοι γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν 13 τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρὶ 14 οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεῷ ἑτέρῳ ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ζηλωτὸν ὄνομα θεὸς ζηλωτῆς ἐστὶν 15 μήποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις πρὸς ἄλλοφύλους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκπορνεύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ καλέσωσίν σε καὶ φάγῃς τῶν θυμάτων αὐτῶν 16 καὶ λάβῃς τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς σου καὶ τῶν θυγατέρων σου δῶς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐκπορνεύσωσιν αἱ θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ ἐκπορνεύσωσιν τοὺς υἱοὺς σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν 17 καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ 18 καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ ἑπτὰ ἡμέρας φάγη ἄζυμα καθάπερ ἐντέταλμαί σοι εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου 19 πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐμοί τὰ ἀρσενικά πρωτότοκον μόσχου καὶ πρωτότοκον προβάτου 20 καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου λυτρώσῃ προβάτω ἐὰν δὲ μὴ λυτρώσῃ αὐτὸ τιμὴν δώσεις πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός 21 ἕξ ἡμέρας ἐργᾶ τῇ δὲ ἑβδόμῃ καταπαύσεις τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμῆτῳ καταπαύσεις 22 καὶ ἑορτὴν ἑβδομάδων ποιήσεις μοι ἀρχὴν θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἑορτὴν

συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἑνιαυτοῦ **23** τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ **24** ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου καὶ πλατύνω τὰ ὄριά σου οὐκ ἐπιθυμήσει οὐδεὶς τῆς γῆς σου ἡνίκα ἂν ἀναβαίνης ὀφθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ **25** οὐ σφάξεις ἐπὶ ζύμη αἷμα θυμιαμάτων μου καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρῶν θύματα τῆς ἑορτῆς τοῦ πασχα **26** τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς σου θήσεις εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐ προσοίσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ **27** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν γράψον σεαυτῶ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθειμαί σοι διαθήκην καὶ τῶ Ἰσραηλ **28** καὶ ἦν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν καὶ ἔγραψεν τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ τῶν πλακῶν τῆς διαθήκης τοὺς δέκα λόγους **29** ὡς δὲ κατέβαιναν Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδόξασται ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῶ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῶ **30** καὶ εἶδεν Ααρων καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ τὸν Μωυσῆν καὶ ἦν δεδοξασμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐφοβήθησαν ἐγγίσει αὐτοῦ **31** καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν Ααρων καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς **32** καὶ μετὰ ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα ὅσα

ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῶ ὄρει Σινα **33** καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσεν λαλῶν πρὸς αὐτοὺς ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα **34** ἡνίκα δ' ἂν εἰσεπορεύετο Μωυσῆς ἐναντι κυρίου λαλεῖν αὐτῶ περιηρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἐκπορεύεσθαι καὶ ἐξελθὼν ἐλάλει πᾶσιν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ὅσα ἐνετείλατο αὐτῶ κύριος **35** καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ πρόσωπον Μωυσῆ ὅτι δεδόξασται καὶ περιέθηκεν Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῶ

35 καὶ συνήθροισεν Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς οὗτοι οἱ λόγοι οὓς εἶπεν κύριος ποιῆσαι αὐτοὺς **2** ἕξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ κατάπαυσις ἅγιον σάββατα ἀνάπαυσις κυρίῳ πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ τελευτάτω **3** οὐ καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐγὼ κύριος **4** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραηλ λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος λέγων **5** λάβετε παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀφαίρεμα κυρίῳ πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ οἴσουσιν τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ χρυσίον ἀργύριον χαλκόν **6** ὑάκινθον πορφύραν κόκκινον διπλοῦν διανενησμένον καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας **7** καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα ὑάκινθινα καὶ ξύλα ἄσπeta **9** καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη **10** καὶ πᾶς σοφὸς τῇ καρδίᾳ ἐν ὑμῖν ἐλθὼν ἐργαζέσθω πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος **11** τὴν σκηνὴν καὶ τὰ παραρρήματα καὶ τὰ καλύμματα καὶ τὰ διατόνια καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ

τοὺς στύλους 12 καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς καὶ τὸ ἰλαστήριον αὐτῆς καὶ τὸ καταπέτασμα καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος 13 καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς 14 καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτὸς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς 16 καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ 19 καὶ τὰς στολὰς τὰς ἁγίας Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ τὰς στολὰς ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς καὶ τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ααρων τῆς ἱερατείας καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως 20 καὶ ἐξῆλθεν πᾶσα συναγωγή υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ Μωυσῆ 21 καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος ὧν ἔφερον αὐτῶν ἡ καρδιά καὶ ὅσοις ἔδοξεν τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἤνεγκαν ἀφαίρεμα κυρίῳ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ εἰς πάντα τὰ κάτεργα αὐτῆς καὶ εἰς πάσας τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου 22 καὶ ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν πᾶς ᾧ ἔδοξεν τῇ διανοίᾳ ἤνεγκαν σφραγίδας καὶ ἐνώτια καὶ δακτυλίους καὶ ἐμπλόκια καὶ περιδέξια πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγκαν ἀφαιρέματα χρυσοῦ κυρίῳ 23 καὶ παρ' ᾧ εὐρέθη βύσσος καὶ δέρματα ὑάκινθινα καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα ἤνεγκαν 24 καὶ πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀφαίρεμα ἀργύριον καὶ χαλκὸν ἤνεγκαν τὰ ἀφαιρέματα κυρίῳ καὶ παρ' οἷς εὐρέθη ξύλα ἄσηπτα εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς κατασκευῆς ἤνεγκαν 25 καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶν νήθειν ἤνεγκαν νενησμένα τὴν ὑάκινθον καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον καὶ τὴν βύσσον 26 καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἷς

ἔδοξεν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ ἔνησαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας 27 καὶ οἱ ἄρχοντες ἤνεγκαν τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου καὶ τοὺς λίθους τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ εἰς τὸ λογεῖον 28 καὶ τὰς συνθέσεις καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος 29 καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὧν ἔφερον ἡ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα ὅσα συνέταξεν κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀφαίρεμα κυρίῳ 30 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεηλ τὸν τοῦ Ουριου τὸν Ωρ ἐκ φυλῆς Ἰουδα 31 καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης πάντων 32 ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκὸν 33 καὶ λιθουργῆσαι τὸν λίθον καὶ κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργω σοφίας 34 καὶ προβιάσαι γε ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε καὶ Ελιαβ τῷ τοῦ Αχισαμακ ἐκ φυλῆς Δαν 35 ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας καὶ συνέσεως διανοίας πάντα συνιέναι ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου καὶ τὰ ὑφαντὰ καὶ ποικιλτὰ ὑφᾶναι τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας ποικιλίας

36 καὶ ἐποίησεν Βεσελεηλ καὶ Ελιαβ καὶ πᾶς σοφὸς τῇ διανοίᾳ ᾧ ἐδόθη σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐν αὐτοῖς συνιέναι ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα κατὰ τὰ ἅγια καθήκοντα κατὰ πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος 2 καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς Βεσελεηλ καὶ Ελιαβ καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν ᾧ ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ πάντας τοὺς ἐκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι

πρὸς τὰ ἔργα ὥστε συντελεῖν αὐτά 3 καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ πάντα τὰ ἀφαιρέματα ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἔτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων τὸ πρῶν πρῶν 4 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔργον ὃ αὐτοὶ ἠργάζοντο 5 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν ὅτι πλῆθος φέρει ὁ λαὸς παρὰ τὰ ἔργα ὅσα συνέταξεν κύριος ποιῆσαι 6 καὶ προσέταξεν Μωυσῆς καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ λέγων ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηκέτι ἐργαζέσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἁγίου καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἔτι προσφέρειν 7 καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι καὶ προσκατέλιπον 8 καὶ ἐποίησεν πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις τὰς στολὰς τῶν ἁγίων αἷ εἰσιν Ααρων τῷ ἱερεῖ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 9 καὶ ἐποίησαν τὴν ἐπωμίδα ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης 10 καὶ ἐτμήθη τὰ πέταλα τοῦ χρυσοῦ τρίχες ὥστε συνυφᾶναι σὺν τῇ ὑακίνθῳ καὶ τῇ πορφύρᾳ καὶ σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ διανενησμένῳ καὶ σὺν τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ ἔργον ὑφαντὸν 11 ἐποίησαν αὐτὸ ἐπωμίδας συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν 12 ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπεπλεγμένον καθ' ἑαυτὸ ἐξ αὐτοῦ ἐποίησαν κατὰ τὴν αὐτοῦ ποίησιν ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 13 καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορημένους καὶ

περισεσιαλωμένους χρυσίῳ γεγλυμμένους καὶ ἐκκεκολαμμένους ἐκκόλαμμα σφραγίδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 14 καὶ ἐπέθηκεν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὠμους τῆς ἐπωμίδος λίθους μνημοσύνου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 15 καὶ ἐποίησαν λογεῖον ἔργον ὑφαντὸν ποικιλίᾳ κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος ἐκ χρυσοῦ καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου διανενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης 16 τετράγωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον σπιθαμῆς τὸ μῆκος καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος διπλοῦν 17 καὶ συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετράστιχον στίχος λίθων σάρδιον καὶ τοπάζιον καὶ σμάραγδος ὁ στίχος ὁ εἷς 18 καὶ ὁ στίχος ὁ δεῦτερος ἄνθραξ καὶ σάφειρος καὶ ἴασις 19 καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος λιγύριον καὶ ἀχάτης καὶ ἀμέθυστος 20 καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον περικεκυκλωμένα χρυσίῳ καὶ συνδεδεμένα χρυσίῳ 21 καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ δώδεκα ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐγγεγραμμένα εἰς σφραγίδας ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα φυλάς 22 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσοῦς συμπεπλεγμένους ἔργον ἐμπλοκίου ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ 23 καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπιδίσκας χρυσοῦς καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογεῖου 24 καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσοῦ ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογεῖου 25 καὶ εἰς τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς

ὤμους τῆς ἐπωμίδος ἐξ ἐναντίας κατὰ πρόσωπον 26 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ' ἄκρου τοῦ λογιείου ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος ἔσωθεν 27 καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κάτωθεν αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συννυφῆς τῆς ἐπωμίδος 28 καὶ συνέσφιγξεν τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου συμπεπλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος ἵνα μὴ χαλαῖται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 29 καὶ ἐποίησαν τὸν ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα ἔργον ὕφαντὸν ὅλον ὑακίνθινον 30 τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου ἐν τῷ μέσῳ διυφασμένον συμπλεκτόν ᾧσαν ἔχον κύκλω τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον 31 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡς ἐξανθούσης ῥόας ῥοίσκους ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης 32 καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κύκλω ἀνά μέσον τῶν ῥοίσκων 33 κώδων χρυσοῦς καὶ ῥοίσκος ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω εἰς τὸ λειτουργεῖν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 34 καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους ἔργον ὕφαντὸν Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ 35 καὶ τὰς κιθάρεις ἐκ βύσσου καὶ τὴν μίτραν ἐκ βύσσου καὶ τὰ περισκελῆ ἐκ βύσσου κεκλωσμένης 36 καὶ τὰς ζώνας αὐτῶν ἐκ βύσσου καὶ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου ἔργον ποικιλτοῦ ὃν

τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ 37 καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν ἀφόρισμα τοῦ ἁγίου χρυσοῦ καθαροῦ καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ γράμματα ἐκτετυπωμένα σφραγιδος ἀγίασμα κυρίῳ 38 καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ λῶμα ὑακίνθινον ὥστε ἐπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνωθεν ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ

37 καὶ ἐποίησαν τῇ σκηνηῇ δέκα αὐλαίας 2 ὀκτῶ καὶ εἴκοσι πήχεων μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς τὸ αὐτὸ ἦσαν πᾶσαι καὶ τεσσάρων πηχῶν τὸ εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς 3 καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ὕφάντου χερουβιμ 4 καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσαρας στύλους ἀσήπτους κατακεχρυσωμένους ἐν χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ 5 καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνηῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἔργον ὕφάντου χερουβιμ 6 καὶ τοὺς στύλους αὐτοῦ πέντε καὶ τοὺς κρίκους καὶ τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατεχρύσωσαν χρυσίῳ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε χαλκαῖ 7 καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλὴν τὰ πρὸς λίβα ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν 8 καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι 9 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν εἴκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι 10 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν αὐλαῖαι πενήκοντα πήχεων στῦλοι αὐτῶν δέκα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα 11 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς πενήκοντα πήχεων 12

ἰστία πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ κατὰ νότου καὶ οἱ
στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς **13**
καὶ ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ δευτέρου ἔνθεν καὶ ἔνθεν
κατὰ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς ἀυλαῖαι πεντεκαίδεκα
πήχεων καὶ οἱ στῦλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις
αὐτῶν τρεῖς **14** πᾶσαι αἱ ἀυλαῖαι τῆς αὐλῆς
ἐκ βύσσου κεκλωσμένης **15** καὶ αἱ βάσεις τῶν
στύλων χαλκαῖ καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ
αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμένα ἀργυρίω
καὶ οἱ στῦλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρίω πάντες
οἱ στῦλοι τῆς αὐλῆς **16** καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς
πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλτοῦ ἐξ ὑακίνθου
καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ
βύσσου κεκλωσμένης εἴκοσι πήχεων τὸ μήκος καὶ
τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχεων ἐξισούμενον
τοῖς ἰστίοις τῆς αὐλῆς **17** καὶ οἱ στῦλοι
αὐτῶν τέσσαρες καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες
χαλκαῖ καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ καὶ αἱ
κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμένα ἀργυρίω **18**
καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι ἀργυρίω καὶ πάντες
οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς κύκλω χαλκοῖ **19** καὶ
αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθὰ
συνετάγη Μωυσῆ τὴν λειτουργίαν εἶναι τῶν
Λευιτῶν διὰ Ἰθαμαρ τοῦ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως

38 καὶ ἐποίησεν Βεσελεηλ τὴν κιβωτὸν **2** καὶ
κατεχύρωσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔσωθεν
καὶ ἔξωθεν **3** καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας
δακτυλίους χρυσοῦς δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν

καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον **4** εὐρεῖς τοῖς
διωστήρσιν ὥστε αἶρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς **5** καὶ
ἐποίησεν τὸ ἰλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ
ἐκ χρυσοῦ **6** καὶ τοὺς δύο χερουβιμ χρυσοῦς **7**
χερουβ ἕνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἰλαστηρίου τὸ ἐν
καὶ χερουβ ἕνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τὸ δεύτερον τοῦ
ἰλαστηρίου **8** σκιάζοντα ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν
ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον **9** καὶ ἐποίησεν τὴν τράπεζαν
τὴν προκειμένην ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ **10** καὶ
ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους δύο ἐπὶ
τοῦ κλίτους τοῦ ἐνὸς καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους
τοῦ δευτέρου εὐρεῖς ὥστε αἶρειν τοῖς διωστήρσιν
ἐν αὐτοῖς **11** καὶ τοὺς διωστήρας τῆς κιβωτοῦ
καὶ τῆς τραπέζης ἐποίησεν καὶ κατεχύρωσεν
αὐτοὺς χρυσίῳ **12** καὶ ἐποίησεν τὰ σκευὴ τῆς
τραπέζης τὰ τε τρυβλία καὶ τὰς θύσκακας καὶ
τοὺς κυάθους καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπείσει ἐν
αὐτοῖς χρυσᾶ **13** καὶ ἐποίησεν τὴν λυχνίαν ἣ
φωτίζει χρυσῆν στερεὰν τὸν καυλὸν **14** καὶ τοὺς
καλαμίσκους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς **15**
ἐκ τῶν καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες
τρεῖς ἐκ τούτου καὶ τρεῖς ἐκ τούτου ἐξισούμενοι
ἀλλήλοις **16** καὶ τὰ λαμπάδια αὐτῶν ἅ ἐστιν ἐπὶ
τῶν ἄκρων καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθέμια
ἐξ αὐτῶν ἵνα ᾤσιν ἐπ' αὐτῶν οἱ λύχνοι καὶ τὸ
ἐνθέμιον τὸ ἔβδομον ἀπ' ἄκρου τοῦ λαμπαδίου
ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄνωθεν στερεὸν ὅλον χρυσοῦν
17 καὶ ἑπτὰ λύχνους ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς καὶ τὰς
λαβίδας αὐτῆς χρυσᾶς καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας
αὐτῶν χρυσᾶς **18** οὗτος περιηργύρωσεν τοὺς
στύλους καὶ ἐχώνευσεν τῷ στύλῳ δακτυλίους
χρυσοῦς καὶ ἐχύρωσεν τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ καὶ
κατεχύρωσεν τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος

χρυσίῳ καὶ ἐποίησεν τὰς ἀγκύλας χρυσαῶς **19** οὗτος ἐποίησεν καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς καὶ κρίκους εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς **20** οὗτος ἐχώνευσεν τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾶς τῆς σκηνῆς καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς καὶ ἀγκύλας ἐποίησεν τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς ἐπὶ τῶν στύλων οὗτος περιηγύρωσεν αὐτάς **21** οὗτος ἐποίησεν καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς **22** οὗτος ἐποίησεν τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν χαλκῶν ἃ ἦσαν τοῖς ἀνδράσιν τοῖς καταστασιάσασι μετὰ τῆς Κορε συναγωγῆς **23** οὗτος ἐποίησεν πάντα τὰ σκεῦῃ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ τὴν βάσιν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας χαλκᾶς **24** οὗτος ἐποίησεν τῷ θυσιαστηρίῳ παράθεμα ἔργον δικτυωτόν κάτωθεν τοῦ πυρείου ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου χαλκοῦς τοῖς μοχλοῖς εὐρεῖς ὥστε αἶρειν τὸ θυσιαστήριον ἐν αὐτοῖς **25** οὗτος ἐποίησεν τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ ἅγιον καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος καθαρὸν ἔργον μυρσιβοῦ **26** οὗτος ἐποίησεν τὸν λουτήρα χαλκοῦν καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῆν ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν νηστευσασῶν αἱ ἐνήστευσαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἔπηξεν αὐτήν **27** καὶ ἐποίησεν τὸν λουτήρα ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας εἰσπορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν

τοῦ μαρτυρίου ἢ ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν ἐνίπτοντο ἐξ αὐτοῦ καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

39 πᾶν τὸ χρυσίον ὃ κατειργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων ἐγένετο χρυσοῦ τοῦ τῆς ἀπαρχῆς ἑννέα καὶ εἴκοσι τάλαντα καὶ ἑπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον **2** καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπεσκεμμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε σίκλοι **3** δραχμῆ μία τῆ κεφαλῆ τὸ ἡμισυ τοῦ σίκλου κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἐξήκοντα μυριάδας καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι καὶ πενήκοντα **4** καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν κεφαλίδων τῆς σκηνῆς καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα τάλαντον τῆ κεφαλίδι **5** καὶ τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους ἑβδομήκοντα πέντε σίκλους ἐποίησαν εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις καὶ κατεχύρωσεν τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς **6** καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαιρέματος ἑβδομήκοντα τάλαντα καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι **7** καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **8** καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλω **9** καὶ τὸ παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ σκεῦῃ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **10** καὶ

ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν **11** τὸ δὲ λοιπὸν χρυσιὸν τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκευὴ εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου **12** καὶ τὴν καταλειφθεῖσαν ὑάκινθον καὶ πορφύραν καὶ τὸ κόκκινον ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ααρων ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ **13** καὶ ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῆν καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὰ σκευὴ αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους **14** καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τοὺς διωστῆρας αὐτῆς **15** καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως **16** καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς λύχνους τῆς καύσεως καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς **17** καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ πάντα τὰ αὐτῆς σκευὴ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους **18** καὶ τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου αἱ εἰσιν Ααρων καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν **19** καὶ τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς καὶ τοὺς στύλους καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ πάντα τὰ σκευὴ τῆς σκηνῆς καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς **20** καὶ τὰς διφθέρας δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ τὰ καλύμματα δέρματα ὑακίνθινα καὶ τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα **21** καὶ τοὺς πασσάλους καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **22** ὅσα συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν **23** καὶ εἶδεν Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα καὶ ἦσαν πεποιηκότες αὐτὰ ὃν τρόπον

συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν αὐτὰ καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Μωυσῆς

40 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νομηνιαστήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου **3** καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι **4** καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν καὶ προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς **5** καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν εἰς τὸ θυμιάν ἔναντίον τῆς κιβωτοῦ καὶ ἐπιθήσεις κάλυμμα καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **6** καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **8** καὶ περιθήσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ αὐτῆς ἁγιάσεις κύκλῳ **9** καὶ λήμψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτῆς καὶ ἔσται ἁγία **10** καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ σκευὴ καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων **12** καὶ προσάξεις Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λούσεις αὐτοὺς ὕδατι **13** καὶ ἐνδύσεις Ααρων τὰς στολὰς τὰς ἁγίας καὶ χρίσεις αὐτὸν καὶ ἁγιάσεις αὐτόν καὶ ἱερατεύσει μοι **14** καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας **15** καὶ ἀλείψεις αὐτούς ὃν τρόπον ἤλειψας τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ ἱερατεύσουσιν μοι καὶ ἔσται ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρίσμα ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν **16** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος οὕτως

ἐποίησεν 17 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου νομηνία ἐστάθη ἡ σκηνὴ 18 καὶ ἔστησεν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὰς κεφαλίδας καὶ διενέβαλεν τοὺς μοχλοὺς καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους 19 καὶ ἐξέτεινεν τὰς ἀυλαίας ἐπὶ τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 20 καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτὸν καὶ ὑπέθηκεν τοὺς διωστῆρας ὑπὸ τὴν κιβωτὸν 21 καὶ εἰσήνεγκεν τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος καὶ ἐσκέπασεν τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 22 καὶ ἔθηκεν τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐπὶ τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὸ πρὸς βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τῆς σκηνῆς 23 καὶ προέθηκεν ἐπ' αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἕναντι κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 24 καὶ ἔθηκεν τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον 25 καὶ ἐπέθηκεν τοὺς λύχνους αὐτῆς ἕναντι κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 26 καὶ ἔθηκεν τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος 27 καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 29 καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων ἔθηκεν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς 33 καὶ ἔστησεν τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα 34 καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν

σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή 35 καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή 36 ἡνίκα δ' ἂν ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἀνεξεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν 37 εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη οὐκ ἀνεξεύγνυσαν ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνέβη ἡ νεφέλη 38 νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτὸς ἕναντιον παντὸς Ἰσραηλ ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν

Λευϊτικόν

1 καὶ ἀνεκάλεσεν Μωυσὴν καὶ ἐλάλησεν κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἐὰν προσαγάγῃ δῶρα τῷ κυρίῳ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα ὑμῶν **3** ἐὰν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ τῶν βοῶν ἄρσεν ἄμωμον προσάξει πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἐναντίον κυρίου **4** καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καρπώματος δεκτὸν αὐτῷ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ **5** καὶ σφάξουσι τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσχεοῦσιν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **6** καὶ ἐκδείραντες τὸ ὀλοκαύτωμα μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη **7** καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρων οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπιστοιβάσουσιν ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ **8** καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρων οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου **9** τὰ δὲ ἐγκοίλια καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμά ἐστιν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **10** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἀπὸ τε τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὀλοκαύτωμα ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτὸ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **11** καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἔναντι κυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρων

οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **12** καὶ διελοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ καὶ ἐπιστοιβάσουσιν αὐτὰ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου **13** καὶ τὰ ἐγκοίλια καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμά ἐστιν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **14** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρῃς δῶρον τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ **15** καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ στραγγιεῖ τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου **16** καὶ ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς καὶ ἐκβαλεῖ αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατὰ ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ **17** καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερύγων καὶ οὐ διελεῖ καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς κάρπωμά ἐστιν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ

2 ἐὰν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ κυρίῳ σεμίδαλις ἔσται τὸ δῶρον αὐτοῦ καὶ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον θυσία ἐστίν **2** καὶ οἶσει πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρων τοὺς ἱερεῖς καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ **3** καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν κυρίου **4**

ἐὰν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐν κλιβάνῳ δῶρον κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ 5 ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου σεμιδαλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ ἄζυμα ἔσται 6 καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον θυσία ἐστὶν κυρίῳ 7 ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν σου σεμιδαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται 8 καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν ἣν ἂν ποιῇ ἐκ τούτων τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον 9 ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας κυρίῳ 10 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἅγια τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου 11 πᾶσαν θυσίαν ἣν ἂν προσφέρῃτε κυρίῳ οὐ ποιήσετε ζυμωτὸν πᾶσαν γὰρ ζύμην καὶ πᾶν μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ καρπῶσαι κυρίῳ 12 δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ κυρίῳ ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 13 καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἀλλὶ ἀλισθήσεται οὐ διαπαύσετε ἄλλα διαθήκης κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν ἐπὶ παντὸς δώρου ὑμῶν προσοίσετε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἅλας 14 ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ κυρίῳ νέα πεφυρυγμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων 15 καὶ ἐπιχεεῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον θυσία ἐστὶν 16 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων

σὺν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς κάρπωμά ἐστὶν κυρίῳ

3 ἐὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ ἐὰν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτοῦ προσαγάγη ἐὰν τε ἄρσεν ἐὰν τε θῆλυ ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἐναντίον κυρίου 2 καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κύκλῳ 3 καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας 4 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ 5 καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου κάρπωμα ὀσμὴ εὐωδίας κυρίῳ 6 ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ ἄρσεν ἢ θῆλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό 7 ἐὰν ἄρνα προσαγάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ προσάξει αὐτὸ ἔναντι κυρίου 8 καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ 9 καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ θεῷ τὸ στέαρ καὶ τὴν ὄσφυν ἄμωμον σὺν ταῖς ψόαις περιελεῖ αὐτό καὶ τὸ στέαρ τῆς κοιλίας 10 καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος

σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών **11** ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὄσμη εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ **12** ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ καὶ προσάξει ἔναντι κυρίου **13** καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ σφάζουσιν αὐτὸ ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρων οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω **14** καὶ ἀνοίσει ἐπ' αὐτοῦ κάρπωμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας **15** καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφρούς καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ **16** καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὄσμη εὐωδίας τῷ κυρίῳ πᾶν τὸ στέαρ τῷ κυρίῳ **17** νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε

4 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων ψυχὴ ἐὰν ἀμάρτη ἔναντι κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ τῶν προσταγμάτων κυρίου ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν καὶ ποιήσῃ ἔν τι ἀπ' αὐτῶν **3** ἐὰν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεχρισμένος ἀμάρτη τοῦ τὸν λαὸν ἀμαρτεῖν καὶ προσάξει περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἤμαρτεν μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ κυρίῳ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ **4** καὶ προσάξει τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου καὶ σφάζει τὸν μόσχον ἐνώπιον κυρίου **5** καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ

εἰσοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου **6** καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἔναντι κυρίου κατὰ τὸ καταπέτασμα τὸ ἅγιον **7** καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἔναντιον κυρίου ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου ἔκχεεῖ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων ὃ ἐστὶν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **8** καὶ πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἀμαρτίας περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων **9** καὶ τοὺς δύο νεφρούς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτό **10** ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως **11** καὶ τὸ δέρμα τοῦ μόσχου καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ **12** καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν οὗ ἔκχεοῦσιν τὴν σποδιάν καὶ κατακάουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρὶ ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιάς καυθήσεται **13** ἐὰν δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς καὶ ποιήσωσιν μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ἢ οὐ ποιηθήσεται καὶ πλημμελήσωσιν **14** καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία ἢ ἡμαρτον ἐν αὐτῇ καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ προσάξει αὐτὸν

παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 15
καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς
τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου
ἔναντι κυρίου καὶ σφάζουσιν τὸν μόσχον ἔναντι
κυρίου 16 καὶ εἰσοῖσει ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ
τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου 17 καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ρανεῖ ἐπτάκις
ἔναντι κυρίου κατενώπιον τοῦ καταπετάσματος
τοῦ ἁγίου 18 καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ
ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν
θυμιαμάτων τῆς συνθέσεως ὃ ἐστὶν ἐνώπιον
κυρίου ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ
πᾶν αἶμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου
τῶν καρπώσεων τῶν πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου 19 καὶ τὸ πᾶν στέαρ περιλεῖ ἀπ'
αὐτοῦ καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 20 καὶ
ποιήσει τὸν μόσχον ὄν τρόπον ἐποίησεν τὸν
μόσχον τὸν τῆς ἀμαρτίας οὕτως ποιηθήσεται καὶ
ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς καὶ ἀφεθήσεται
αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία 21 καὶ ἐξιόσουσιν τὸν μόσχον
ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν
τὸν μόσχον ὄν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον
τὸν πρότερον ἀμαρτία συναγωγῆς ἐστὶν 22
ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἀμάρτη καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ
πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν
ἢ οὐ ποιηθήσεται ἀκουσίως καὶ ἀμάρτη καὶ
πλημμελήσῃ 23 καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἀμαρτία
ἢν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ καὶ προσοίσει τὸ δῶρον
αὐτοῦ χίμαρον ἔξ αἰγῶν ἄρσεν ἄμωμον 24 καὶ
ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου
καὶ σφάζουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν
τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου ἀμαρτία

ἐστὶν 25 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ τῆς ἀμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα
τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τὸ
πᾶν αἶμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ
θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων 26 καὶ τὸ
πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ὡσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου καὶ ἐξιλάσεται
περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ
ἀφεθήσεται αὐτῷ 27 ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἀμάρτη
ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς ἐν τῷ ποιῆσαι
μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ἢ οὐ
ποιηθήσεται καὶ πλημμελήσῃ 28 καὶ γνωσθῇ
αὐτῷ ἡ ἀμαρτία ἢν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ καὶ οἶσει
χίμαιραν ἔξ αἰγῶν θήλειαν ἄμωμον οἶσει περὶ
τῆς ἀμαρτίας ἢς ἤμαρτεν 29 καὶ ἐπιθήσει τὴν
χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀμαρτήματος αὐτοῦ
καὶ σφάζουσιν τὴν χίμαιραν τῆς ἀμαρτίας
ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα 30
καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς
τῷ δακτύλῳ καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ
θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ πᾶν
τὸ αἶμα αὐτῆς ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ
θυσιαστηρίου 31 καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιλεῖ ὄν
τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου
καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς
ὄσμην εὐωδίας κυρίῳ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ
ὁ ἱερεὺς καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ 32 ἐὰν δὲ πρόβατον
προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ εἰς ἀμαρτίαν θῆλυ
ἄμωμον προσοίσει αὐτό 33 καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἀμαρτίας καὶ σφάζουσιν
αὐτό ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα
34 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς
ἀμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ

θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἔκχεεῖ παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως 35 καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεῖ ὄν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβάτου ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἤμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ

5 ἐὰν δὲ ψυχὴ ἀμάρτη καὶ ἀκούση φωνὴν ὀρκισμοῦ καὶ οὗτος μάρτυς ἢ ἐώρακεν ἢ σύνοιδεν ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃ λήμψεται τὴν ἁμαρτίαν 2 ἢ ψυχὴ ἥτις ἐὰν ἄψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου ἢ θνησιμαίου ἢ θηριαλώτου ἀκαθάρτου ἢ τῶν θνησιμαίων ἢ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων ἢ τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων 3 ἢ ἄψηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ ἧς ἂν ἀψάμενος μιανθῇ καὶ ἔλαθεν αὐτόν μετὰ τοῦτο δὲ γινῶ καὶ πλημμελήσῃ 4 ἢ ψυχὴ ἢ ἂν ὁμόση διαστέλλουσα τοῖς χεῖλεσιν κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὄρκου καὶ λάθῃ αὐτὸν πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ οὗτος γινῶ καὶ ἀμάρτη ἔν τι τούτων 5 καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ ᾧ ἠμάρτηκεν κατ' αὐτῆς 6 καὶ οἴσει περὶ ᾧ ἐπλημμέλησεν κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἠμαρτεν θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων ἀμνάδα ἢ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἠμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἢ ἁμαρτία 7 ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύσῃ ἢ χεῖρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον οἴσει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἠμαρτεν δύο τρυγῶνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν κυρίῳ ἕνα

περὶ ἁμαρτίας καὶ ἕνα εἰς ὀλοκαύτωμα 8 καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας πρότερον καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σφονδύλου καὶ οὐ διελεῖ 9 καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγιεῖ ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου ἁμαρτίας γάρ ἐστιν 10 καὶ τὸ δεύτερον ποιήσει ὀλοκαύτωμα ὡς καθήκει καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἠμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ 11 ἐὰν δὲ μὴ εὐρίσκη αὐτοῦ ἢ χεῖρ ζευγος τρυγῶνων ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν καὶ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἠμαρτεν τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμίδαλιν περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον ὅτι περὶ ἁμαρτίας ἐστὶν 12 καὶ οἴσει αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κυρίῳ ἁμαρτία ἐστὶν 13 καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἠμαρτεν ἐφ' ἑνὸς τούτων καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ ἱερεῖ ὡς ἡ θυσία τῆς σεμιδάλεως 14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 15 ψυχὴ ἐὰν λάθῃ αὐτὸν λήθῃ καὶ ἀμάρτη ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων κυρίου καὶ οἴσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ κριδὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου σίκλων τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων περὶ οὗ ἐπλημμέλησεν 16 καὶ ὁ ἠμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτεῖσαι αὐτὸ καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτὸ καὶ δώσει αὐτὸ τῷ ἱερεῖ καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ

ἐν τῷ κριῶ τῆς πλημμελείας καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ 17 καὶ ἡ ψυχὴ ἢ ἂν ἀμάρτη καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν καὶ οὐκ ἔγνω καὶ πλημμελήσῃ καὶ λάβῃ τὴν ἀμαρτίαν 18 καὶ οἶσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμέλειαν πρὸς τὸν ἱερέα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ ἧς ἠγνόησεν καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ 19 ἐπλημμέλησεν γὰρ πλημμέλησιν ἔναντι κυρίου

6 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ψυχὴ ἐὰν ἀμάρτη καὶ παριδῶν παρίδῃ τὰς ἐντολάς κυρίου καὶ ψεύσῃται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παραθήκῃ ἢ περὶ κοινωνίας ἢ περὶ ἀρπαγῆς ἢ ἡδίκησέν τι τὸν πλησίον 3 ἢ εὗρεν ἀπώλειαν καὶ ψεύσῃται περὶ αὐτῆς καὶ ὁμῶς ἀδίκως περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐὰν ποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος ὥστε ἀμαρτεῖν ἐν τούτοις 4 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν ἀμάρτη καὶ πλημμελήσῃ καὶ ἀποδῶ τὸ ἄρπαγμα ὃ ἤρπασεν ἢ τὸ ἀδίκημα ὃ ἡδίκησεν ἢ τὴν παραθήκην ἣτις παρετέθη αὐτῷ ἢ τὴν ἀπώλειαν ἣν εὗρεν 5 ἀπὸ παντὸς πράγματος οὗ ὤμοσεν περὶ αὐτοῦ ἀδίκως καὶ ἀποτεῖσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ πέμπτον προσθήσῃ ἐπ' αὐτὸ τίνος ἐστὶν αὐτῷ ἀποδώσει ἢ ἡμέρα ἐλεγχθῆ 6 καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἶσει τῷ κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προβάτων ἄμωμον τιμῆς εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν αὐτῷ 7 καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησεν καὶ ἐπλημμέλησεν αὐτῷ 8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 9 ἔντειλαι Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὗτος ὁ νόμος τῆς

ὀλοκαυτώσεως αὐτῆ ἢ ὀλοκαύτως ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωὶ καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ' αὐτοῦ οὐ σβεσθήσεται 10 καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν καὶ περισκελεῖς λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν ἣν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ τὴν ὀλοκαύτως ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ παραθήσῃ αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου 11 καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην καὶ ἐξοίσει τὴν κατακάρπωσιν ἕξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν 12 καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ οὐ σβεσθήσεται καὶ καύσει ὁ ἱερεὺς ἐπ' αὐτὸ ξύλα τὸ πρωὶ καὶ στοιβάσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὀλοκαύτως καὶ ἐπιθήσῃ ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου 13 καὶ πῦρ διὰ παντὸς καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον οὐ σβεσθήσεται 14 οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας ἣν προσάξουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ααρων ἔναντι κυρίου ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου 15 καὶ ἀφελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τῆ δρακὶ ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς καὶ σὺν τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὁσμὴ εὐωδίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς τῷ κυρίῳ 16 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδεται Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔδονται αὐτὴν 17 οὐ πεφθήσεται ἐξυμωμένη μερίδα αὐτὴν ἔδωκα αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου ἅγια ἁγίων ὥσπερ τὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας 18 πᾶν ἀρσενικὸν τῶν ἱερέων ἔδονται αὐτὴν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς

ύμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου πᾶς ὃς ἐὰν ἄψηται αὐτῶν ἁγιασθήσεται 19 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 20 τοῦτο τὸ δῶρον Ααρων καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὃ προσοίσουσιν κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ ἂν χρίσης αὐτόν τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμιδάλεως εἰς θυσίαν διὰ παντός τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τὸ δειλινόν 21 ἐπὶ τηγάνου ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται πεφυραμένην οἴσει αὐτὴν ἐλικτά θυσίαν ἐκ κλασμάτων θυσίαν ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 22 ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσει αὐτὴν νόμος αἰώνιος ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται 23 καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως ὀλοκαυτος ἔσται καὶ οὐ βρωθήσεται 24 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 25 λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὗτος ὁ νόμος τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὸ ὀλοκαύτωμα σφάζουσιν τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἔναντι κυρίου ἅγια ἁγίων ἐστίν 26 ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτὴν ἔδεται αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ βρωθήσεται ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 27 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν κρεῶν αὐτῆς ἁγιασθήσεται καὶ ὧ ἐὰν ἐπιρραντισθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον ὃ ἐὰν ραντισθῇ ἐπ' αὐτὸ πλυθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ 28 καὶ σκευὸς ὀστράκινον οὗ ἐὰν ἐψηθῇ ἐν αὐτῷ συντριβήσεται ἐὰν δὲ ἐν σκεύει χαλκῷ ἐψηθῇ ἐκτρίψει αὐτὸ καὶ ἐκκλύσει ὕδατι 29 πᾶς ἄρσην ἐν τοῖς ἱερεῦσιν φάγεται αὐτὰ ἅγια ἁγίων ἐστίν κυρίου 30 καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας ὧν ἐὰν εἰσενεχθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ οὐ βρωθήσεται ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται

7 καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κριοῦ τοῦ περὶ τῆς πλημμελείας ἅγια ἁγίων ἐστίν 2 ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὸ ὀλοκαύτωμα σφάζουσιν τὸν κριὸν τῆς πλημμελείας ἔναντι κυρίου καὶ τὸ αἷμα προσχεεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κύκλω 3 καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ὄσφυν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδόσθια καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων 4 καὶ τοὺς δύο νεφρούς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτὰ 5 καὶ ἀνοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα τῷ κυρίῳ περὶ πλημμελείας ἐστίν 6 πᾶς ἄρσην ἐκ τῶν ἱερέων ἔδεται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔδονται αὐτὰ ἅγια ἁγίων ἐστίν 7 ὥσπερ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας νόμος εἷς αὐτῶν ὁ ἱερεὺς ὅστις ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ αὐτῷ ἔσται 8 καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὀλοκαύτωμα ἀνθρώπου τὸ δέρμα τῆς ὀλοκαυτώσεως ἧς αὐτὸς προσφέρει αὐτῷ ἔσται 9 καὶ πᾶσα θυσία ἣτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ καὶ πᾶσα ἣτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας ἢ ἐπὶ τηγάνου τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτὴν αὐτῷ ἔσται 10 καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ καὶ μὴ ἀναπεποιημένη πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ααρων ἔσται ἐκάστω τὸ ἴσον 11 οὗτος ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου ἣν προσοίσουσιν κυρίῳ 12 ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτὴν καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σεμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ λάγανα ἄζυμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ σεμιδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ 13 ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως

σωτηρίου 14 καὶ προσάξει ἓν ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτοῦ ἀφαίρεμα κυρίῳ τῷ ἱερεῖ τῷ προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου αὐτῷ ἔσται 15 καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου αὐτῷ ἔσται καὶ ἐν ἧ ἡμέρᾳ δωρεῖται βρωθήσεται οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν 16 κἂν εὐχή ἢ ἐκούσιον θυσιάξῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρᾳ προσαγάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ βρωθήσεται καὶ τῇ αὔριον 17 καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 18 ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τῷ προσφέροντι αὐτό οὐ λογισθήσεται αὐτῷ μίasmά ἐστιν ἡ δὲ ψυχὴ ἣτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἁμαρτίαν λήμψεται 19 καὶ κρέα ὅσα ἂν ἄψηται παντὸς ἀκαθάρτου οὐ βρωθήσεται ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα 20 ἡ δὲ ψυχὴ ἣτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὃ ἐστὶν κυρίου καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 21 καὶ ψυχὴ ἢ ἂν ἄψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου ἢ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἢ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἢ παντὸς βδελύγματος ἀκαθάρτου καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου ὃ ἐστὶν κυρίου ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 22 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 23 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων πᾶν στέαρ βοῶν καὶ προβάτων καὶ αἰγῶν οὐκ ἔδεσθε 24 καὶ στέαρ θνησιμαίων καὶ θηριάλωτον ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον καὶ εἰς βρῶσιν οὐ βρωθήσεται 25 πᾶς ὁ ἔσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν ὧν προσάξει αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ

ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 26 πᾶν αἷμα οὐκ ἔδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπὸ τε τῶν πετεινῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν 27 πᾶσα ψυχὴ ἢ ἂν φάγῃ αἷμα ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 28 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 29 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου 30 αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσιν τὰ καρπώματα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος προσοίσει αὐτὰ ὥστε ἐπιθεῖναι δόμα ἔναντι κυρίου 31 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔσται τὸ στήθον Ἰσραὴλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ 32 καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαίρεμα τῷ ἱερεῖ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν 33 ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου καὶ τὸ στέαρ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίον ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι 34 τὸ γὰρ στήθον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ἰσραὴλ τῷ ἱερεῖ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 35 αὕτη ἡ χρῆσις Ἰσραὴλ καὶ ἡ χρῆσις τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου ἐν ἧ ἡμέρᾳ προσηγάγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερατεῦεν τῷ κυρίῳ 36 καθὰ ἐνετείλατο κύριος δοῦναι αὐτοῖς ἢ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν 37 οὗτος ὁ νόμος τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας καὶ περὶ ἁμαρτίας καὶ τῆς πλημμελείας καὶ τῆς τελειώσεως καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου 38

ὄν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ ἐν τῷ ὄρει Σινα ἢ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα

8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λαβὲ Ἀαρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοὺς δύο κριοὺς καὶ τὸ κανοῦν τῶν ἀζύμων **3** καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίασεν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **4** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ κύριος καὶ ἐξεκκλησίασεν τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **5** καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ τοῦτο ἐστὶν τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος ποιῆσαι **6** καὶ προσήνεγκεν Μωυσῆς τὸν Ἀαρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι **7** καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα καὶ ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδύτην καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπωμίδος καὶ συνέσφιγξεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ **8** καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν τὸ λογεῖον καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν **9** καὶ ἐπέθηκεν τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγιασμένον ἅγιον ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **10** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως **11** καὶ ἔρρανεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάκικς καὶ ἔχρισεν τὸ θυσιαστήριον καὶ ἡγίασεν αὐτὸ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὸν λουτήρα καὶ τὴν βᾶσιν

αὐτοῦ καὶ ἡγίασεν αὐτὰ καὶ ἔχρισεν τὴν σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἡγίασεν αὐτὴν **12** καὶ ἐπέχεεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀαρων καὶ ἔχρισεν αὐτὸν καὶ ἡγίασεν αὐτὸν **13** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρων καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας καὶ ἔζωσεν αὐτοὺς ζῶνας καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιδάρεις καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **14** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας **15** καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δακτύλῳ καὶ ἐκαθάρισεν τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ αἶμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἡγίασεν αὐτὸ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ **16** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφρούς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **17** καὶ τὸν μόσχον καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἕξω τῆς παρεμβολῆς ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **18** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ **19** καὶ ἔσφαξεν Μωυσῆς τὸν κριὸν καὶ προσέχεεν Μωυσῆς τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ **20** καὶ τὸν κριὸν ἐκρεανόμησεν κατὰ μέλη καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη καὶ τὸ στέαρ **21** καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ἔπλυνεν ὕδατι καὶ ἀνήνεγκεν Μωυσῆς

ὄλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀλοκαύτωμα ὃ ἔστιν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας κάρπωμά ἐστιν τῷ κυρίῳ καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ 22 καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν δεύτερον κριὸν τελειώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ 23 καὶ ἔσφαξεν αὐτὸν καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς Ααρων τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ 24 καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ ἐπέθηκεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβοὺς τῶν ὠτων τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν καὶ προσέχεεν Μωυσῆς τὸ αἶμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ 25 καὶ ἔλαβεν τὸ στέαρ καὶ τὴν ὄσφυν καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν 26 καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως τοῦ ὄντος ἔναντι κυρίου ἔλαβεν ἄρτον ἓνα ἄζυμον καὶ ἄρτον ἐξ ἐλαίου ἓνα καὶ λάγανον ἓν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν 27 καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ααρων καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀνιήνεγκεν αὐτὰ ἀφαίρεμα ἔναντι κυρίου 28 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀνιήνεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως ὃ ἔστιν ὀσμὴ εὐωδίας κάρπωμά ἐστιν τῷ κυρίῳ 29 καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὸ στηθύνιον ἀφείλεν αὐτὸ ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως

καὶ ἐγένετο Μωυσῆ ἐν μερίδι καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ 30 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ προσέρρανεν ἐπὶ Ααρων καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἠγάσεν Ααρων καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 31 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐψήσατε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἀγίῳ καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ τῆς τελειώσεως ὃν τρόπον συντέτακταί μοι λέγων Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φάγονται αὐτὰ 32 καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 33 καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας ἕως ἡμέρα πληρωθῆ ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν ἑπτὰ γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ὑμῶν 34 καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνετείλατο κύριος τοῦ ποιῆσαι ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν 35 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθήσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας ἡμέραν καὶ νύκτα φυλάξεσθε τὰ φυλάγματα κυρίου ἵνα μὴ ἀποθάνητε οὕτως γὰρ ἐνετείλατό μοι κύριος ὁ θεός 36 καὶ ἐποίησεν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

9 καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐκάλεσεν Μωυσῆς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὴν γερουσίαν Ἰσραὴλ 2 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων λαβὲ σεαυτῷ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἀμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα ἄμωμα καὶ

προσένεγκε αὐτὰ ἔναντι κυρίου 3 καὶ τῆ γερουσία
Ισραηλ λάλησον λέγων λάβετε χίμαρον ἐξ αἰγῶν
ἓνα περὶ ἁμαρτίας καὶ μοσχάριον καὶ ἄμνόν
ἐνιαύσιον εἰς ὄλοκάρπωσιν ἄμωμα 4 καὶ μόσχον
καὶ κριὸν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἔναντι κυρίου καὶ
σεμίδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ ὅτι σήμερον
κύριος ὀφθήσεται ἐν ὑμῖν 5 καὶ ἔλαβον καθὸ
ἐνετείλατο Μωυσῆς ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου καὶ προσῆλθεν πᾶσα συναγωγή καὶ
ἔστησαν ἔναντι κυρίου 6 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῦτο
τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν κύριος ποιήσατε καὶ ὀφθήσεται ἐν
ὑμῖν δόξα κυρίου 7 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τῷ Ααρων
πρόσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ποιήσον τὸ
περὶ τῆς ἁμαρτίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου
καὶ ἐξίλασαι περὶ σεαυτοῦ καὶ τοῦ οἴκου σου καὶ
ποιήσον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ καὶ ἐξίλασαι περὶ
αὐτῶν καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ 8
καὶ προσῆλθεν Ααρων πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ
ἔσφαξεν τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας 9
καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς
αὐτόν καὶ ἔβαψεν τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα καὶ
ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ
αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βᾶσιν τοῦ θυσιαστηρίου 10
καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφρούς καὶ τὸν λοβὸν
τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος
τῷ Μωυσῆ 11 καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν
κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἕξω τῆς παρεμβολῆς 12
καὶ ἔσφαξεν τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ προσήνεγκαν οἱ
υἱοὶ Ααρων τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν καὶ προσέχεεν ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον κύκλω 13 καὶ τὸ ὄλοκαύτωμα
προσήνεγκαν αὐτῷ κατὰ μέλη αὐτὰ καὶ τὴν
κεφαλήν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

14 καὶ ἔπλυνεν τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας
ὑδατι καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον 15 καὶ προσήνεγκαν τὸ δῶρον
τοῦ λαοῦ καὶ ἔλαβεν τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς
ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ καὶ ἔσφαξεν αὐτὸ καθὰ καὶ τὸ
πρῶτον 16 καὶ προσήνεγκεν τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ
ἐποίησεν αὐτὸ ὡς καθήκει 17 καὶ προσήνεγκεν
τὴν θυσίαν καὶ ἔπλησεν τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτῆς
καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χωρὶς τοῦ
ὄλοκαυτώματος τοῦ πρωينوῦ 18 καὶ ἔσφαξεν τὸν
μόσχον καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου
τῆς τοῦ λαοῦ καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ααρων
τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν καὶ προσέχεεν πρὸς τὸ
θυσιαστήριον κύκλω 19 καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ
μόσχου καὶ τοῦ κριοῦ τὴν ὀσφὴν καὶ τὸ στέαρ
τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοὺς δύο
νεφρούς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸν λοβὸν
τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος 20 καὶ ἐπέθηκεν τὰ στέατα
ἐπὶ τὰ στηθύνια καὶ ἀνήνεγκαν τὰ στέατα ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον 21 καὶ τὸ στηθύνιον καὶ τὸν
βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφείλεν Ααρων ἀφαίρεμα
ἔναντι κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ
Μωυσῆ 22 καὶ ἐξάρας Ααρων τὰς χεῖρας ἐπὶ
τὸν λαὸν εὐλόγησεν αὐτούς καὶ κατέβη ποιήσας
τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ τὰ ὄλοκαυτώματα
καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου 23 καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς
καὶ Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ
ἐξεληθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν καὶ ὤφθη
ἡ δόξα κυρίου παντὶ τῷ λαῷ 24 καὶ ἐξῆλθεν
πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν τὰ ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου τὰ τε ὄλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα
καὶ εἶδεν πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἐξέστη καὶ ἔπεσαν ἐπὶ
πρόσωπον

10 και λαβόντες οί δύο υιοί Ααρων Ναδαβ και Αβιουδ ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ και ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα και προσήνεγκαν ἔναντι κυρίου πῦρ ἀλλότριον ὃ οὐ προσέταξεν κύριος αὐτοῖς **2** και ἐξῆλθεν πῦρ παρὰ κυρίου και κατέφαγεν αὐτούς και ἀπέθανον ἔναντι κυρίου **3** και εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων τοῦτο ἔστιν ὃ εἶπεν κύριος λέγων ἐν τοῖς ἐγγίζουσίν μοι ἁγιασθήσομαι και ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθήσομαι και κατενόχη Ααρων **4** και ἐκάλεσεν Μωυσῆς τὸν Μισαδαι και τὸν Ελισαφαν υἱοὺς Οζιηλ υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ααρων και εἶπεν αὐτοῖς προσέλθατε και ἄρατε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἕξω τῆς παρεμβολῆς **5** και προσήλθον και ἦραν ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἕξω τῆς παρεμβολῆς ὃν τρόπον εἶπεν Μωυσῆς **6** και εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων και Ελεαζαρ και Ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς καταλελειμμένους τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδαρώσετε και τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐ διαρρήξετε ἵνα μὴ ἀποθάνητε και ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμὸς οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὃ οἶκος Ισραηλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμὸν ὃν ἐνεπύρισθησαν ὑπὸ κυρίου **7** και ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἵνα μὴ ἀποθάνητε τὸ γὰρ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ παρὰ κυρίου ἐφ' ὑμῖν και ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα Μωυσῆ **8** και ἐλάλησεν κύριος τῷ Ααρων λέγων **9** οἶνον και σικερα οὐ πίεσθε σὺ και οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ ἡνίκα ἂν εἰσπορεύησθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἢ προσπορευομένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον και οὐ μὴ ἀποθάνητε νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν **10** διαστεῖλαι ἀνά

μέσον τῶν ἁγίων και τῶν βεβήλων και ἀνά μέσον τῶν ἀκαθάρτων και τῶν καθαρῶν **11** και συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς Ισραηλ πάντα τὰ νόμιμα ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωυσῆ **12** και εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων και πρὸς Ελεαζαρ και Ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς Ααρων τοὺς καταλειφθέντας λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου και φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον ἁγία ἁγίων ἐστίν **13** και φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ νόμιμον γὰρ σοὶ ἐστίν και νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου οὕτω γὰρ ἐντέταλταί μοι **14** και τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος και τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ σὺ και οἱ υἱοί σου και ὃ οἶκός σου μετὰ σοῦ νόμιμον γὰρ σοὶ και νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν Ισραηλ **15** τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος και τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στεάτων προσοίσουσιν ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι κυρίου και ἔσται σοὶ και τοῖς υἱοῖς σου και ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **16** και τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησεν Μωυσῆς και ὃδε ἐνεπεπύριστο και ἐθυμώθη Μωυσῆς ἐπὶ Ελεαζαρ και Ιθαμαρ τοὺς υἱοὺς Ααρων τοὺς καταλελειμμένους λέγων **17** διὰ τί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὅτι γὰρ ἁγία ἁγίων ἐστίν τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν ἵνα ἀφέλητε τὴν ἁμαρτίαν τῆς συναγωγῆς και ἐξιλάσησθε περὶ αὐτῶν ἔναντι κυρίου **18** οὐ γὰρ εἰσήχη τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον

κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε αὐτό ἐν τόπῳ ἀγίῳ ὃν τρόπον μοι συνέταξεν κύριος **19** καὶ ἐλάλησεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν λέγων εἰ σήμερον προσαγειόχασιν τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι κυρίου καὶ συμβέβηκέν μοι ταῦτα καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἁμαρτίας σήμερον μὴ ἄρεστον ἔσται κυρίῳ **20** καὶ ἤκουσεν Μωυσῆς καὶ ἤρεσεν αὐτῷ

11 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **2** λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες ταῦτα τὰ κτήνη ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς **3** πᾶν κτήνος διχηλοῦν ὀπλὴν καὶ ὄνουχιστῆρας ὄνουχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμὸν ἐν τοῖς κτήνεσιν ταῦτα φάγεσθε **4** πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὀπλὰς καὶ ὄνουχίζόντων ὄνουχιστῆρας τὸν κάμηλον ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο ὀπλὴν δὲ οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν **5** καὶ τὸν δασύποδα ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὀπλὴν οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν **6** καὶ τὸν χοιρογρύλλιον ὅτι ἀνάγει μηρυκισμὸν τοῦτο καὶ ὀπλὴν οὐ διχηλεῖ ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν **7** καὶ τὸν ὕν ὅτι διχηλεῖ ὀπλὴν τοῦτο καὶ ὄνουχίζει ὄνουχας ὀπλῆς καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμὸν ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν **8** ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν **9** καὶ ταῦτα ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις ταῦτα φάγεσθε **10** καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι

ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χειμάρροις ἀπὸ πάντων ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς ζώσης τῆς ἐν τῷ ὕδατι βδέλυγμά ἐστιν **11** καὶ βδελύγματα ἔσονται ὑμῖν ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἔδεσθε καὶ τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βδελύξεσθε **12** καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες τῶν ἐν τῷ ὕδατι βδέλυγμα τοῦτο ἐστὶν ὑμῖν **13** καὶ ταῦτα βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν καὶ οὐ βρωθήσεται βδέλυγμά ἐστιν τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλαιοῖτον **14** καὶ τὸν γύπα καὶ ἰκτίνα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ **15** καὶ κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ **16** καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρων καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ἰέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ **17** καὶ νυκτικόρακα καὶ καταρράκτην καὶ ἴβιν **18** καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον **19** καὶ γλαῦκα καὶ ἔρωδιὸν καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ἔποπα καὶ νυκτερίδα **20** καὶ πάντα τὰ ἔρπετὰ τῶν πετεινῶν ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα βδελύγματά ἐστὶν ὑμῖν **21** ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἔρπετῶν τῶν πετεινῶν ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς **22** καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν τὸν βροῦχον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ τὸν ἀττάκην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ τὴν ἀκρίδα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῇ καὶ τὸν ὀφιομάχην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ **23** πᾶν ἔρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν οἷς ἐστὶν τέσσαρες πόδες βδέλυγμά ἐστὶν ὑμῖν **24** καὶ ἐν τούτοις μιανθήσεσθε πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **25** καὶ πᾶς ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **26** ἐν πᾶσιν τοῖς κτήνεσιν ὃ ἐστὶν

διηλοῦν ὀπλὴν καὶ ὄνουχιστῆρας ὄνουχίζει καὶ
μηρυκισμὸν οὐ μαρυκᾶται ἀκάθαρτα ἔσονται
ὑμῖν πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 27 καὶ πᾶς ὃς
πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις ἃ
πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα ἀκάθαρτα ἔσται ὑμῖν πᾶς
ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας 28 καὶ ὁ αἴρων τῶν θνησιμαίων
αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἑσπέρας ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστὶν 29 καὶ
ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἔρπετῶν τῶν
ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς ἢ γαλιῆ καὶ ὁ μῦς καὶ ὁ
κροκόδειλος ὁ χερσαῖος 30 μυγαλῆ καὶ χαμαιλέον
καὶ καλαβώτης καὶ σαύρα καὶ ἀσπάλαξ 31 ταῦτα
ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν
ἐπὶ τῆς γῆς πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν τεθνηκότων
ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 32 καὶ πᾶν ἐφ'
ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ' αὐτῶν τεθνηκότων αὐτῶν
ἀκάθαρτον ἔσται ἀπὸ παντὸς σκεύους ξυλίνου ἢ
ἱματίου ἢ δέρματος ἢ σάκκου πᾶν σκεῦος ὃ ἐὰν
ποιηθῆ ἔργον ἐν αὐτῷ εἰς ὕδωρ βαφίσηται καὶ
ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ καθαρὸν ἔσται
33 καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον εἰς ὃ ἐὰν πέσῃ
ἀπὸ τούτων ἔνδον ὅσα ἐὰν ἔνδον ἢ ἀκάθαρτα
ἔσται καὶ αὐτὸ συντριβήσεται 34 καὶ πᾶν βρῶμα
ὃ ἔσθεται εἰς ὃ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ
ἀκάθαρτον ἔσται καὶ πᾶν ποτὸν ὃ πίνεται ἐν παντὶ
ἀγγεῖω ἀκάθαρτον ἔσται 35 καὶ πᾶν ὃ ἐὰν πέσῃ
ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ ἀκάθαρτον
ἔσται κλίβανοι καὶ κυθρόποδες καθαιρεθήσονται
ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστιν καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν
ἔσονται 36 πλὴν πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ
συναγωγῆς ὕδατος ἔσται καθαρὸν ὃ δὲ ἀπτόμενος

τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται 37
ἐὰν δὲ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν
σπέρμα σπόριμον ὃ σπαρήσεται καθαρὸν ἔσται 38
ἐὰν δὲ ἐπιχυθῆ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα καὶ ἐπιπέσῃ
τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ ἀκάθαρτόν
ἐστὶν ὑμῖν 39 ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ τῶν κτηνῶν ὃ ἐστὶν
ὑμῖν τοῦτο φαγεῖν ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων
αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 40 καὶ ὁ
ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας
καὶ ὁ αἴρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ
τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἑσπέρας 41 καὶ πᾶν ἔρπετόν ὃ ἔρπει
ἐπὶ τῆς γῆς βδέλυγμα τοῦτο ἔσται ὑμῖν οὐ
βρωθήσεται 42 καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας
καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διὰ παντός
ὃ πολυπληθεῖ ποσὶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔρπετοῖς
τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς οὐ φάγεσθε αὐτὸ ὅτι
βδέλυγμα ὑμῖν ἐστὶν 43 καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις καὶ
οὐκ ἀκάθαροι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς 44 ὅτι ἐγὼ
εἶμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ ἀγιασθήσεσθε καὶ
ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἅγιός εἶμι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσιν
τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς 45
ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεὸς καὶ ἔσεσθε ἅγιοι ὅτι
ἅγιός εἶμι ἐγὼ κύριος 46 οὗτος ὁ νόμος περὶ
τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς
τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι καὶ πάσης ψυχῆς
ἐρπούσης ἐπὶ τῆς γῆς 47 διαστεῖλαι ἀνά μέσον
τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνά μέσον τῶν καθαρῶν καὶ

ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθίόμενα καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθίόμενα **12** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοῦς γυνή ἣτις ἐὰν σπερματισθῆ καὶ τέκη ἄρσεν καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται 3 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ 4 καὶ τριάκοντα ἡμέρας καὶ τρεῖς καθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς παντὸς ἀγίου οὐχ ἄψεται καὶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον οὐκ εἰσελεύσεται ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς 5 ἐὰν δὲ θῆλυ τέκη καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δις ἑπτὰ ἡμέρας κατὰ τὴν ἀφεδρον καὶ ἐξήκοντα ἡμέρας καὶ ἕξ καθεσθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς 6 καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' υἰῶ ἢ ἐπὶ θυγατρὶ προσοίσει ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς ἢ τρυγόνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα 7 καὶ προσοίσει ἔναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θῆλυ 8 ἐὰν δὲ μὴ εὐρίσκη ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἀμνὸν καὶ λήμψεται δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς καὶ καθαρισθήσεται

13 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρων λέγων 2 ἀνθρώπῳ ἐὰν τινὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγῆς καὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφή λέπρας

καὶ ἀχθήσεται πρὸς Ἀαρων τὸν ἱερέα ἢ ἓνα τῶν υἰῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων 3 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ καὶ ἡ θριξ ἐν τῇ ἀφῇ μεταβάλλῃ λευκὴ καὶ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς ἀφή λέπρας ἐστὶν καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ μιανεῖ αὐτόν 4 ἐὰν δὲ τηλαυγῆς λευκὴ ἢ ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς καὶ ταπεινὴ μὴ ἢ ἢ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος καὶ ἡ θριξ αὐτοῦ οὐ μετέβαλεν τρίχα λευκὴν αὐτὴ δὲ ἐστὶν ἀμαυρά καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἑπτὰ ἡμέρας 5 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἰδοὺ ἢ ἀφή μένει ἐναντίον αὐτοῦ οὐ μετέπεσεν ἢ ἀφή ἐν τῷ δέρματι καὶ ἀφοριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον 6 καὶ ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ τὸ δεύτερον καὶ ἰδοὺ ἀμαυρὰ ἢ ἀφή οὐ μετέπεσεν ἢ ἀφή ἐν τῷ δέρματι καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς σημασία γάρ ἐστὶν καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς ἔσται 7 ἐὰν δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέση ἢ σημασία ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτόν τὸν ἱερέα τοῦ καθαρίσαι αὐτόν καὶ ὀφθήσεται τὸ δεύτερον τῷ ἱερεῖ 8 καὶ ὄψεται αὐτόν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετέπεσεν ἢ σημασία ἐν τῷ δέρματι καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς λέπρας ἐστὶν 9 καὶ ἀφή λέπρας ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ καὶ ἤξει πρὸς τὸν ἱερέα 10 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρματι καὶ αὕτη μετέβαλεν τρίχα λευκὴν καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιοῦς τῆς σαρκὸς τῆς ζωῆς ἐν τῇ οὐλῇ 11 λέπρας παλαιουμένη ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς ἐστὶν καὶ μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς καὶ ἀφοριεῖ αὐτόν ὅτι ἀκάθαρτος ἐστὶν 12 ἐὰν δὲ ἐξανθοῦσα ἐξανθήσῃ ἢ λέπρας ἐν τῷ δέρματι καὶ

καλύψη ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν καθ' ὅλην τὴν ὄρασιν τοῦ ἱερέως **13** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτός καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ὅτι πᾶν μετέβαλεν λευκὸν καθαρὸν ἐστίν **14** καὶ ἥ ἂν ἡμέρα ὀφθῆ ἐν αὐτῷ χρώς ζῶν μιανθήσεται **15** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὸν χρωτὰ τὸν ὑγιῆ καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ χρωτὸς ὁ ὑγιῆς ὅτι ἀκάθαρτός ἐστιν λέπρα ἐστίν **16** ἐὰν δὲ ἀποκαταστῆ ὁ χρωτὸς ὁ ὑγιῆς καὶ μεταβάλλῃ λευκὴ καὶ ἐλεύσεται πρὸς τὸν ἱερέα **17** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἡ ἀφή εἰς τὸ λευκὸν καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν καθαρὸς ἐστίν **18** καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ ἕλκος καὶ ὑγιασθῆ **19** καὶ γένηται ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἕλκους οὐλὴ λευκὴ ἢ τηλαυγῆς λευκαίνουσα ἢ πυρρίζουσα καὶ ὀφθήσεται τῷ ἱερεῖ **20** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις ταπεινότερα τοῦ δέρματος καὶ ἡ θριξ αὐτῆς μετέβαλεν εἰς λευκὴν καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς λέπρα ἐστίν ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν **21** ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ θριξ λευκὴ καὶ ταπεινὸν μὴ ἦ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτός καὶ αὐτὴ ἦ ἀμαυρά ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας **22** ἐὰν δὲ διαχέηται ἐν τῷ δέρματι καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀφή λέπρας ἐστίν ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν **23** ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνῃ τὸ τηλαύγημα καὶ μὴ διαχέηται οὐλὴ τοῦ ἕλκους ἐστίν καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς **24** καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ κατάκαυμα πυρός καὶ γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθὲν τοῦ κατακαύματος ἀυγάζον τηλαυγῆς λευκὸν ὑποπυρρίζον ἢ ἕκλευκον **25**

καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν θριξ λευκὴ εἰς τὸ ἀυγάζον καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος λέπρα ἐστίν ἐν τῷ κατακαύματι ἐξήνθησεν καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀφή λέπρας ἐστίν **26** ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἀυγάζοντι θριξ λευκὴ καὶ ταπεινὸν μὴ ἦ ἀπὸ τοῦ δέρματος αὐτὸ δὲ ἀμαυρόν καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἑπτὰ ἡμέρας **27** καὶ ὄψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται ἐν τῷ δέρματι καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἀφή λέπρας ἐστίν ἐν τῷ ἕλκει ἐξήνθησεν **28** ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνῃ τὸ ἀυγάζον καὶ μὴ διαχυθῆ ἐν τῷ δέρματι αὐτῇ δὲ ἦ ἀμαυρά ἢ οὐλὴ τοῦ κατακαύματος ἐστίν καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ὁ γὰρ χαρακτήρ τοῦ κατακαύματος ἐστίν **29** καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἀφή λέπρας ἐν τῇ κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι **30** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν καὶ ἰδοὺ ἡ ὄψις αὐτῆς ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος ἐν αὐτῇ δὲ θριξ ξανθίζουσα λεπτή καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς θραῦσμά ἐστίν λέπρα τῆς κεφαλῆς ἢ λέπρα τοῦ πώγωνος ἐστίν **31** καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τοῦ θραύσματος καὶ ἰδοὺ οὐχ ἡ ὄψις ἐγκοιλοτέρα τοῦ δέρματος καὶ θριξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τοῦ θραύσματος ἑπτὰ ἡμέρας **32** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη τὸ θραῦσμα καὶ θριξ ξανθίζουσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῇ καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ ἔστιν κοίλῃ ἀπὸ τοῦ δέρματος **33** καὶ ξυρηθήσεται τὸ δέρμα τὸ δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεύτερον **34** καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς

τὸ θραῦσμα τῆ ἡμέρα τῆ ἑβδόμη καὶ ἰδοὺ οὐ
διεχύθη τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ
ξυρηθῆναι αὐτόν καὶ ἡ ὄψις τοῦ θραύσματος οὐκ
ἔστιν κοίλη ἀπὸ τοῦ δέρματος καὶ καθαριεῖ αὐτόν
ὁ ἱερεὺς καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια καθαρὸς
ἔσται 35 ἐὰν δὲ διαχύσει διαχέηται τὸ θραῦσμα
ἐν τῷ δέρματι μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν
36 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ διακέχυται
τὸ θραῦσμα ἐν τῷ δέρματι οὐκ ἐπισκέπεται ὁ
ἱερεὺς περὶ τῆς τριχὸς τῆς ξανθῆς ὅτι ἀκάθαρτος
ἐστὶν 37 ἐὰν δὲ ἐνώπιον μείνη τὸ θραῦσμα
ἐπὶ χώρας καὶ θριξὶ μέλαινα ἀνατείλῃ ἐν αὐτῷ
ὕγιακεν τὸ θραῦσμα καθαρὸς ἐστὶν καὶ καθαριεῖ
αὐτόν ὁ ἱερεὺς 38 καὶ ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἐὰν
γένηται ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα
αὐγάζοντα λευκαθίζοντα 39 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς
καὶ ἰδοὺ ἐν δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ αὐγάσματα
αὐγάζοντα λευκαθίζοντα ἀλφός ἐστὶν καθαρὸς
ἐστὶν ἐξανθεῖ ἐν τῷ δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
καθαρὸς ἐστὶν 40 ἐὰν δὲ τινι μαδήσῃ ἢ κεφαλῇ
αὐτοῦ φαλακρὸς ἐστὶν καθαρὸς ἐστὶν 41 ἐὰν
δὲ κατὰ πρόσωπον μαδήσῃ ἢ κεφαλῇ αὐτοῦ
ἀναφάλαντός ἐστὶν καθαρὸς ἐστὶν 42 ἐὰν δὲ
γένηται ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ
ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ἀφή λευκὴ ἢ πυρρίζουσα
λέπρα ἐστὶν ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ
ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ 43 καὶ ὄψεται αὐτόν
ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἢ ὄψις τῆς ἀφῆς λευκὴ
πυρρίζουσα ἐν τῷ φαλακρώματι αὐτοῦ ἢ ἐν
τῷ ἀναφαλαντώματι αὐτοῦ ὡς εἶδος λέπρας ἐν
δέρματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ 44 ἄνθρωπος λεπρός
ἐστὶν μίανσει μιανεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ κεφαλῇ
αὐτοῦ ἢ ἀφή αὐτοῦ 45 καὶ ὁ λεπρὸς ἐν ᾧ ἐστὶν ἢ

ἀφή τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔστω παραλελυμένα καὶ ἡ
κεφαλὴ αὐτοῦ ἀκατακάλυπτος καὶ περὶ τὸ στόμα
αὐτοῦ περιβαλέσθω καὶ ἀκάθαρτος κεκλήσεται
46 πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας ἂν ἦ ἐπ' αὐτοῦ ἢ ἀφή
ἀκάθαρτος ὦν ἀκάθαρτος ἔσται κεχωρισμένος
καθήσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἔσται αὐτοῦ ἢ
διατριβὴ 47 καὶ ἱματίῳ ἐὰν γένηται ἐν αὐτῷ ἀφή
λέπρας ἐν ἱματίῳ ἐρεῶ ἢ ἐν ἱματίῳ στιππύνῳ 48
ἢ ἐν στήμονι ἢ ἐν κρόκη ἢ ἐν τοῖς λινοῖς ἢ ἐν
τοῖς ἐρεοῖς ἢ ἐν δέρματι ἢ ἐν παντὶ ἐργασίμῳ
δέρματι 49 καὶ γένηται ἢ ἀφή χλωρίζουσα ἢ
πυρρίζουσα ἐν τῷ δέρματι ἢ ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν
τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκη ἢ ἐν παντὶ σκεύει
ἐργασίμῳ δέρματος ἀφή λέπρας ἐστὶν καὶ δεῖξει
τῷ ἱερεῖ 50 καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν καὶ
ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἑπτὰ ἡμέρας 51 καὶ
ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν τῆ ἡμέρα τῆ ἑβδόμη
ἐὰν δὲ διαχέηται ἢ ἀφή ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ
στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκη ἢ ἐν τῷ δέρματι κατὰ
πάντα ὅσα ἂν ποιηθῇ δέρματα ἐν τῇ ἐργασίᾳ
λέπρα ἔμμονός ἐστὶν ἢ ἀφή ἀκάθαρτος ἐστὶν
52 κατακάουσει τὸ ἱμάτιον ἢ τὸν στήμονα ἢ τὴν
κρόκην ἐν τοῖς ἐρεοῖς ἢ ἐν τοῖς λινοῖς ἢ ἐν παντὶ
σκεύει δερματίνῳ ἐν ᾧ ἐὰν ἦ ἐν αὐτῷ ἢ ἀφή ὅτι
λέπρα ἔμμονός ἐστὶν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 53
ἐὰν δὲ ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ μὴ διαχέηται ἢ ἀφή ἐν τῷ
ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκη ἢ ἐν παντὶ
σκεύει δερματίνῳ 54 καὶ συντάξει ὁ ἱερεὺς καὶ
πλυνεῖ ἐφ' οὗ ἐὰν ἦ ἐπ' αὐτοῦ ἢ ἀφή καὶ ἀφοριεῖ
ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφήν ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δεῦτερον 55
καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ τὴν
ἀφήν καὶ ἦδε μὴ μετέβαλεν τὴν ὄψιν ἢ ἀφή
καὶ ἢ ἀφή οὐ διαχεῖται ἀκάθαρτόν ἐστὶν ἐν πυρὶ

κατακαυθήσεται ἐστήρισται ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ **56** καὶ ἐὰν ἴδῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἢ ἀμαυρὰ ἢ ἀφή μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ ἀπορρήξει αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱματίου ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος ἢ ἀπὸ τοῦ στήμονος ἢ ἀπὸ τῆς κρόκης **57** ἐὰν δὲ ὀφθῇ ἔτι ἐν τῷ ἱματίῳ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κρόκῃ ἢ ἐν παντὶ σκεύει δερματίνῳ λέπρα ἔξανθοῦσα ἐστὶν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν ᾧ ἐστὶν ἢ ἀφή **58** καὶ τὸ ἱμάτιον ἢ ὁ στήμων ἢ ἡ κρόκη ἢ πᾶν σκεῦος δερματίνον ὃ πλυθήσεται καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἢ ἀφή καὶ πλυθήσεται τὸ δεύτερον καὶ καθαρὸν ἔσται **59** οὗτος ὁ νόμος ἀφῆς λέπρας ἱματίου ἐρεοῦ ἢ στυπυίνου ἢ στήμονος ἢ κρόκης ἢ παντὸς σκεύους δερματίνου εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸ ἢ μιᾶναι αὐτό

14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ ἢ ἂν ἡμέρᾳ καθαρισθῇ καὶ προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερέα **3** καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἰᾶται ἢ ἀφή τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ **4** καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ λήμψονται τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον **5** καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ σφάζουσιν τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι **6** καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήμψεται αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον τὸ κέδρινον καὶ τὸ κλωστὸν κόκκινον καὶ τὸν ὕσσωπον καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἶμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι **7** καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν καθαρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἐπτάκις καὶ καθαρὸς ἔσται καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδῖον

8 καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὶς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ξυρηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα καὶ λούσεται ἐν ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ διατρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας **9** καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ξυρηθήσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν πώγωνα καὶ τὰς ὀφρύδας καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρηθήσεται καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται **10** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήμψεται δύο ἄμνους ἐνιαυσίους ἀμώμους καὶ πρόβατον ἐνιαύσιον ἄμωμον καὶ τρία δέκατα σεμιδάλεως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν **11** καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαριζόμενον καὶ ταῦτα ἔναντι κυρίου ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **12** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον τὸν ἕνα καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου καὶ ἀφοριεῖ αὐτὸ ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου **13** καὶ σφάζουσιν τὸν ἄμνον ἐν τόπῳ οὗ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας ἐν τόπῳ ἀγίῳ ἔστιν γὰρ τὸ περὶ ἀμαρτίας ὡσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἔστιν τῷ ἱερεῖ ἅγια ἀγίων ἐστὶν **14** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτὸς τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ **15** καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστερὰν **16** καὶ βάψει τὸν δάκτυλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς

ἀριστερᾶς καὶ ῥανεῖ ἐπτάκις τῷ δακτύλῳ ἔναντι κυρίου 17 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ὄν ἐν τῇ χειρὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας 18 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔλαιον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου 19 καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ ἀκαθάρτου τοῦ καθαριζομένου ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦτο σφάζει ὁ ἱερεὺς τὸ ὄλοκαύτωμα 20 καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὄλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ καθαρισθήσεται 21 ἐὰν δὲ πένηται καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ μὴ εὐρίσκη λήμψεται ἄμνὸν ἓνα εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν εἰς ἀφαίρεμα ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν 22 καὶ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσοῦς περιστερῶν ὅσα εὔρεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἔσται ἢ μία περὶ ἀμαρτίας καὶ ἢ μία εἰς ὄλοκαύτωμα 23 καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ εἰς τὸ καθαρίσαι αὐτὸν πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου 24 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνὸν τῆς πλημμελείας καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου 25 καὶ σφάζει τὸν ἄμνὸν τῆς πλημμελείας καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ

δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ 26 καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχεεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν 27 καὶ ῥανεῖ ὁ ἱερεὺς τῷ δακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἐπτάκις ἔναντι κυρίου 28 καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας 29 τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τὸ ὄν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου 30 καὶ ποιήσει μίαν τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νεοσοῶν τῶν περιστερῶν καθότι εὔρεν αὐτοῦ ἢ χεὶρ 31 τὴν μίαν περὶ ἀμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὄλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι κυρίου 32 οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἔστιν ἡ ἀφή τῆς λέπρας καὶ τοῦ μὴ εὐρίσκοντος τῇ χειρὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ 33 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 34 ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναανίων ἦν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει καὶ δώσω ἀφήν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῖν 35 καὶ ἦξει τίνος αὐτοῦ ἢ οἰκία καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ λέγων ὡσπερ ἀφή ἐώραταί μου ἐν τῇ οἰκίᾳ 36 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν πρὸ τοῦ εἰσελθόντα ἰδεῖν τὸν ἱερέα τὴν ἀφήν καὶ οὐ μὴ ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἐὰν ᾗ ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν 37

καὶ ὄψεται τὴν ἀφὴν ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας
κοιλιάδας χλωριζούσας ἢ πυριζούσας καὶ ἡ ὄψις
αὐτῶν ταπεινότερα τῶν τοίχων 38 καὶ ἐξελθὼν
ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας
καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἑπτὰ ἡμέρας 39
καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ
ὄψεται τὴν οἰκίαν καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη ἡ ἀφή
ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας 40 καὶ προστάξει ὁ
ἱερεὺς καὶ ἐξελοῦσιν τοὺς λίθους ἐν οἷς ἐστὶν ἡ
ἀφή καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς
τόπον ἀκάθαρτον 41 καὶ ἀποξύσουσιν τὴν οἰκίαν
ἔσωθεν κύκλῳ καὶ ἐκχεοῦσιν τὸν χοῦν ἔξω τῆς
πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον 42 καὶ λήμψονται
λίθους ἀπεξυσμένους ἐτέρους καὶ ἀντιθήσουσιν
ἀντὶ τῶν λίθων καὶ χοῦν ἕτερον λήμψονται καὶ
ἐξαλείψουσιν τὴν οἰκίαν 43 ἐὰν δὲ ἐπέληθῃ πάλιν
ἀφή καὶ ἀνατείλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν
τοὺς λίθους καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι τὴν οἰκίαν
καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι 44 καὶ εἰσελεύσεται
ὁ ἱερεὺς καὶ ὄψεται εἰ διακέχυται ἡ ἀφή ἐν τῇ
οἰκίᾳ λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτός
ἐστὶν 45 καὶ καθελοῦσιν τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ξύλα
αὐτῆς καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ πάντα τὸν χοῦν
ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον
46 καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας
τὰς ἡμέρας ἄς ἀφωρισμένη ἐστὶν ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἐσπέρας 47 καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ
οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος
ἔσται ἕως ἐσπέρας καὶ ὁ ἔσθων ἐν τῇ οἰκίᾳ
πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται
ἕως ἐσπέρας 48 ἐὰν δὲ παραγενόμενος εἰσέλθῃ
ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχεῖται
ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν

οἰκίαν καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ὅτι ἰάθη
ἡ ἀφή 49 καὶ λήμψεται ἀφαγνίσαι τὴν οἰκίαν
δύο ὄρνιθια ζῶντα καθαρὰ καὶ ξύλον κέδρινον
καὶ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ ὕσσωπον 50 καὶ
σφάξει τὸ ὄρνιθιον τὸ ἐν εἰς σκεῦος ὀστράκινον
ἐφ' ὕδατι ζῶντι 51 καὶ λήμψεται τὸ ξύλον τὸ
κέδρινον καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον καὶ τὸν
ὕσσωπον καὶ τὸ ὄρνιθιον τὸ ζῶν καὶ βάψει αὐτὸ
εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὄρνιθίου τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ'
ὔδατι ζῶντι καὶ περιρρανεῖ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν
οἰκίαν ἑπτὰκις 52 καὶ ἀφαγνιεῖ τὴν οἰκίαν ἐν
τῷ αἵματι τοῦ ὄρνιθίου καὶ ἐν τῷ ὔδατι τῷ
ζῶντι καὶ ἐν τῷ ὄρνιθίῳ τῷ ζῶντι καὶ ἐν τῷ
ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ καὶ ἐν τῷ ὕσσωπῳ καὶ ἐν τῷ
κεκλωσμένῳ κοκκίνῳ 53 καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ
ὄρνιθιον τὸ ζῶν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδῖον
καὶ ἐξιλάσεται περὶ τῆς οἰκίας καὶ καθαρὰ ἔσται
54 οὗτος ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀφὴν λέπρας καὶ
θραύσματος 55 καὶ τῆς λέπρας ἱματίου καὶ οἰκίας
56 καὶ οὐλῆς καὶ σημασίας καὶ τοῦ ἀυγάζοντος 57
καὶ τοῦ ἐξηγήσασθαι ἢ ἡμέρᾳ ἀκάθαρτον καὶ ἢ
ἡμέρᾳ καθαρισθήσεται οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας
15 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ
Ααρὼν λέγων 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ
ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνδρὶ ἀνδρὶ ᾧ ἐὰν γένηται ῥύσις ἐκ
τοῦ σώματος αὐτοῦ ἢ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτός
ἐστὶν 3 καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ
ῥέων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς ῥύσεως
ἧς συνέστηκεν τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως
αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ
ἡμέραι ῥύσεως σώματος αὐτοῦ ἢ συνέστηκεν τὸ
σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως ἀκαθαρσία αὐτοῦ
ἐστὶν 4 πᾶσα κοίτη ἐφ' ἣ ἐὰν κοιμηθῇ ἐπ'

αὐτῆς ὁ γονορρυῆς ἀκάθαρτος ἔστιν καὶ πᾶν σκευὸς ἐφ' ὃ ἐὰν καθίση ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυῆς ἀκάθαρτος ἔσται **5** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἄψηται τῆς κοίτης αὐτοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **6** καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ' ὃ ἐὰν καθίση ὁ γονορρυῆς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **7** καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γονορρυοῦς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **8** ἐὰν δὲ προσιελίση ὁ γονορρυῆς ἐπὶ τὸν καθαρὸν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **9** καὶ πᾶν ἐπίσαγμα ὄνου ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῆ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **10** καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἐὰν ἦ ὑποκάτω αὐτοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας καὶ ὁ αἴρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **11** καὶ ὅσων ἐὰν ἄψηται ὁ γονορρυῆς καὶ τὰς χεῖρας οὐ νένιπται πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **12** καὶ σκευὸς ὀστράκινον οὗ ἂν ἄψηται ὁ γονορρυῆς συντριβήσεται καὶ σκευὸς ξύλινον νιφήσεται ὕδατι καὶ καθαρὸν ἔσται **13** ἐὰν δὲ καθαρῶς ὁ γονορρυῆς ἐκ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ καὶ ἐξαριθμησεται αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν καθαρῶς καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ καθαρὸς ἔσται **14** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήμψεται ἑαυτῷ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσοῦς περιστερῶν καὶ οἶσει αὐτὰ ἔναντι κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ **15** καὶ

ποιήσῃ αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ **16** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **17** καὶ πᾶν ἱμάτιον καὶ πᾶν δέρμα ἐφ' ὃ ἐὰν ἦ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος καὶ πλυθήσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **18** καὶ γυνὴ ἐὰν κοιμηθῇ ἀνήρ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος καὶ λούσονται ὕδατι καὶ ἀκάθαροι ἔσονται ἕως ἐσπέρας **19** καὶ γυνὴ ἣτις ἐὰν ἦ ῥέουσα αἵματι ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **20** καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζῃται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφέδρῳ αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίση ἐπ' αὐτὸ ἀκάθαρτος ἔσται **21** καὶ πᾶς ὃς ἐὰν ἄψηται τῆς κοίτης αὐτῆς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **22** καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος παντὸς σκευοῦς οὗ ἐὰν καθίση ἐπ' αὐτὸ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **23** ἐὰν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὖσης ἢ ἐπὶ τοῦ σκευοῦς οὗ ἐὰν καθίση ἐπ' αὐτῷ ἐν τῷ ἄπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας **24** ἐὰν δὲ κοίτη τις κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας καὶ πᾶσα κοίτη ἐφ' ἣ ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται **25** καὶ γυνὴ ἐὰν ῥέῃ ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς ἐὰν καὶ ῥέῃ μετὰ τὴν ἀφεδρον

αὐτῆς πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφένδρου ἀκάθαρτος ἔσται 26 καὶ πᾶσαν κοίτην ἐφ' ἣν ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ῥύσεως κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφένδρου ἔσται αὐτῇ καὶ πᾶν σκευὸς ἐφ' ὃ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ἀκάθαρτον ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφένδρου 27 πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας 28 ἐὰν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥύσεως καὶ ἐξαριθμησεται αὐτῇ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθήσεται 29 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήμψεται αὐτῇ δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν καὶ οἷσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 30 καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς 31 καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν ἐν τῷ μιαίνειν αὐτοὺς τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν αὐτοῖς 32 οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονορροῦς καὶ ἐὰν τινὶ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ 33 καὶ τῇ αἰμορροοῦσῃ ἐν τῇ ἀφένδρῳ αὐτῆς καὶ ὁ γονορροῦς ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ καὶ τῷ ἀνδρὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθιμένης

16 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μετὰ τὸ τελευτῆσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ααρων ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἔναντι κυρίου καὶ ἐτελεύτησαν 2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λάλησον πρὸς Ααρων τὸν ἀδελφόν σου καὶ

μὴ εἰσπορευέσθω πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος εἰς πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ἐν γὰρ νεφέλῃ ὀφθήσομαι ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου 3 οὕτως εἰσελεύσεται Ααρων εἰς τὸ ἅγιον ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα 4 καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον ἐνδύσεται καὶ περισκελὲς λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ καὶ ζώνη λινῆ ζώσεται καὶ κίδαριν λινῆν περιθήσεται ἱμάτια ἅγια ἐστὶν καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται αὐτὰ 5 καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήμψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας καὶ κριὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα 6 καὶ προσάξει Ααρων τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ 7 καὶ λήμψεται τοὺς δύο χιμάρους καὶ στήσει αὐτοὺς ἔναντι κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 8 καὶ ἐπιθήσει Ααρων ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους κληρον ἓνα τῷ κυρίῳ καὶ κληρον ἓνα τῷ ἀποπομπαίῳ 9 καὶ προσάξει Ααρων τὸν χίμαρον ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κληρὸς τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσει περὶ ἁμαρτίας 10 καὶ τὸν χίμαρον ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κληρὸς τοῦ ἀποπομπαίου στήσει αὐτὸν ζῶντα ἔναντι κυρίου τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπὴν ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον 11 καὶ προσάξει Ααρων τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μόνον καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ σφάξει τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτοῦ 12 καὶ λήμψεται

τὸ πυρεῖον πλήρες ἀνθράκων πυρὸς ἀπὸ τοῦ
θυσιαστηρίου τοῦ ἀπέναντι κυρίου καὶ πλήσει
τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτῆς καὶ
εἰσοίσει ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος **13** καὶ
ἐπιθήσει τὸ θυμιάμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι κυρίου καὶ
καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον
τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων καὶ οὐκ ἀποθανεῖται **14** καὶ
λήμψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ
τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολάς
κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἐπτάκις
ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ **15** καὶ σφάζει
τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας τὸν περὶ
τοῦ λαοῦ ἔναντι κυρίου καὶ εἰσοίσει ἀπὸ τοῦ
αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος
καὶ ποιήσει τὸ αἶμα αὐτοῦ ὄν τρόπον ἐποίησεν τὸ
αἶμα τοῦ μόσχου καὶ ῥανεῖ τὸ αἶμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ
ἱλαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου **16** καὶ
ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν
υἰῶν Ἰσραηλ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν
περὶ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ οὕτω
ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτισμένη ἐν
αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν **17** καὶ πᾶς
ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
εἰσπορευομένου αὐτοῦ ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ
ἕως ἂν ἐξέλθῃ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ
οἴκου αὐτοῦ καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἰῶν
Ἰσραηλ **18** καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τὸ ὄν ἀπέναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσεται ἐπ' αὐτοῦ
καὶ λήμψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου καὶ
ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χιμάρου καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ
κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ **19** καὶ ῥανεῖ
ἐπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἐπτάκις
καὶ καθαριεῖ αὐτὸ καὶ ἀγιασεί αὐτὸ ἀπὸ τῶν

ἀκαθαρσιῶν τῶν υἰῶν Ἰσραηλ **20** καὶ συντελέσει
ἐξιλασκόμενος τὸ ἅγιον καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ περὶ τῶν
ιερέων καθαριεῖ καὶ προσάξει τὸν χίμαρον τὸν
ζῶντα **21** καὶ ἐπιθήσει Ἀαρων τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ
ἐξαγορεύσει ἐπ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας τῶν
υἰῶν Ἰσραηλ καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ
πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου τοῦ ζῶντος καὶ
ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἐτοίμου εἰς
τὴν ἔρημον **22** καὶ λήμψεται ὁ χίμαρος ἐφ'
ἑαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον καὶ
ἐξαποστελεῖ τὸν χίμαρον εἰς τὴν ἔρημον **23**
καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν
ἣν ἐνεδεδύκει εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ
ἅγιον καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ **24** καὶ λούσεται
τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ καὶ ἐνδύσεται
τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐξελθὼν ποιήσει τὸ
ὄλοκάρπωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ
καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ οἴκου
αὐτοῦ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ ὡς περὶ τῶν ἱερέων
25 καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἀνοίσει
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **26** καὶ ὁ ἐξαποστέλλων τὸν
χίμαρον τὸν διεσταλμένον εἰς ἄφεσιν πλυνεῖ τὰ
ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ
μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν
27 καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ
τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας ὧν τὸ αἶμα
εἰσηνέχθη ἐξιλάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ ἐξοίσουσιν
αὐτὰ ἕξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσιν
αὐτὰ ἐν πυρὶ καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα

αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν 28 ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν 29 καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ταπεινώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ὁ αὐτόχθων καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν 30 ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξιλάσεται περὶ ὑμῶν καθαρῖσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι κυρίου καὶ καθαρῖσθήσεσθε 31 σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον 32 ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτὸν καὶ ὃν ἂν τελειώσουσιν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινῆν στολὴν ἁγίαν 33 καὶ ἐξιλάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιλάσεται καὶ περὶ τῶν ἱερέων καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλάσεται 34 καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ ποιηθήσεται καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωσῆϊ

17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωσῆν λέγων 2 λάλησον πρὸς Ααρων καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος λέγων 3 ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἕξω τῆς παρεμβολῆς 4 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου

μὴ ἐνέγκῃ ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ σωτήριον κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἕξω καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτὸ ὥστε μὴ προσενέγκαι δῶρον κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ λογισθήσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνω αἷμα αἷμα ἐξέχεεν ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 5 ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ὅσας ἂν αὐτοὶ σφάζουσιν ἐν τοῖς πεδίοις καὶ οἴσουσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα καὶ θύσουσιν θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ αὐτά 6 καὶ προσχεεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ ἀπέναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 7 καὶ οὐ θύσουσιν ἔτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις οἷς αὐτοὶ ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω αὐτῶν νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 8 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν ποιῆσῃ ὀλοκαύτωμα ἢ θυσίαν 9 καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ κυρίῳ ἐξολεθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 10 καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσιν τὸ αἷμα καὶ ἀπολῶ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 11 ἢ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἔστιν καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν τὸ γὰρ

αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς ἐξιλάσεται **12** διὰ τοῦτο εἴρηκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα **13** καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν ὃς ἂν θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον ἢ πετεινόν ὃ ἔσθεται καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα καὶ καλύψει αὐτὸ τῇ γῆ **14** ἢ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶν καὶ εἶπα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε ὅτι ἡ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶν πᾶς ὃ ἔσθων αὐτὸ ἐξολεθρευθήσεται **15** καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣτις φάγεται θνησιμαῖον ἢ θηριάλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσιν ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ καθαρὸς ἔσται **16** ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσῃται ὕδατι καὶ λήμψεται ἀνόμημα αὐτοῦ

18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **3** κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Αἰγύπτου ἐν ἣ κατωκίσησατε ἐπ' αὐτῇ οὐ ποιήσετε καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χανααν εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ οὐ ποιήσετε καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε **4** τὰ κρίματά μου ποιήσετε καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε πορεύεσθαι ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **5** καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἃ ποιήσας ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **6** ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖα σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην ἐγὼ κύριος **7**

ἀσχημοσύνην πατρός σου καὶ ἀσχημοσύνην μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις μήτηρ γάρ σου ἐστὶν καὶ οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς **8** ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην πατρός σου ἐστὶν **9** ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης ἕξω οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῆς **10** ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἐστὶν **11** ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις ὁμοπατρία ἀδελφῆ σου ἐστὶν οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς **12** ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις οἰκεῖα γὰρ πατρός σου ἐστὶν **13** ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις οἰκεῖα γὰρ μητρός σου ἐστὶν **14** ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ συγγενῆς γάρ σου ἐστὶν **15** ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἐστὶν οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς **16** ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ σου ἐστὶν **17** ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήμψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν οἰκεῖα γάρ σου εἰσὶν ἀσέβημά ἐστὶν **18** γυναῖκα ἐπὶ ἀδελφῆ αὐτῆς οὐ λήμψῃ ἀντιζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ ἔτι ζωῆς αὐτῆς **19** καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν χωρισμῶ

ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐ προσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς **20** καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματός σου ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτήν **21** καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματός σου οὐ δώσεις λατρεύειν ἄρχοντι καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον ἐγὼ κύριος **22** καὶ μετὰ ἄρσενος οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικὸς βδέλυγμα γὰρ ἐστίν **23** καὶ πρὸς πᾶν τετράπουν οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμὸν ἐκμιανθῆναι πρὸς αὐτό καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τετράπουν βιβασθῆναι μυσερὸν γὰρ ἐστίν **24** μὴ μιαινέσθε ἐν πᾶσιν τούτοις ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη ἃ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν **25** καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς διὰ αὐτήν καὶ προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ’ αὐτῆς **26** καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νόμιμά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ὁ ἐγχώριος καὶ ὁ προσγενόμενος προσήλυτος ἐν ὑμῖν **27** πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς οἱ ὄντες πρότεροι ὑμῶν καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ **28** καὶ ἵνα μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μιαίνειν ὑμᾶς αὐτήν ὃν τρόπον προσώχθισεν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς πρὸ ὑμῶν **29** ὅτι πᾶς ὃς ἂν ποιῆσῃ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ἐξολεθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν **30** καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά μου ὅπως μὴ ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων ἃ γέγονεν πρὸ τοῦ ὑμᾶς καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

19 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων **2** λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἐγὼ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **3** ἕκαστος πατέρα αὐτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβείσθω καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **4** οὐκ ἐπακολουθήσετε εἰδώλοις καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **5** καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ δεκτὴν ὑμῶν θύσετε **6** ἢ ἂν ἡμέρα θύσητε βρωθήσεται καὶ τῇ αὔριον καὶ ἐὰν καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται **7** ἐὰν δὲ βρώσει βρωθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄθυτόν ἐστίν οὐ δεχθήσεται **8** ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸ ἁμαρτίαν λήμψεται ὅτι τὰ ἅγια κυρίου ἐβεβήλωσεν καὶ ἐξολεθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἔσθουσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν **9** καὶ ἐκθερίζοντων ὑμῶν τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε τὸν θερισμὸν ὑμῶν τοῦ ἀγροῦ ἐκθερίσαι καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις **10** καὶ τὸν ἀμπελώνά σου οὐκ ἐπανατρογῆσεις οὐδὲ τοὺς ῥώγας τοῦ ἀμπελώνός σου συλλέξεις τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψεις αὐτά ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **11** οὐ κλέψετε οὐ ψεύσεσθε οὐ συκοφαντήσῃ ἕκαστος τὸν πλησίον **12** καὶ οὐκ ὁμείσθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ’ ἀδίκῳ καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **13** οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον καὶ οὐχ ἀρπάσεις καὶ οὐ μὴ κοιμηθήσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ παρὰ σοὶ ἕως πρωῒ **14** οὐ κακῶς ἔρεῖς κωφὸν καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις σκάνδαλον καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **15** οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει οὐ λήμψη πρόσωπον

πτωχοῦ οὐδὲ θαυμάσεις πρόσωπον δυνάστου
ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου **16** οὐ
πορεύσῃ δόλῳ ἐν τῷ ἔθνει σου οὐκ ἐπισυστήσῃ
ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν **17** οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ
σου ἐλεγμῶ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου καὶ οὐ
λήμψῃ δι' αὐτὸν ἀμαρτίαν **18** καὶ οὐκ ἐκδικᾷται
σου ἡ χεὶρ καὶ οὐ μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ
σου καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν
ἐγὼ εἰμι κύριος **19** τὸν νόμον μου φυλάξεσθε
τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγω καὶ
τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον
καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον οὐκ
ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ **20** καὶ ἴάν τις κοιμηθῇ μετὰ
γυναικὸς κοίτην σπέρματος καὶ αὐτὴ οἰκέτις
διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ καὶ αὐτὴ λύτρωις
οὐ λελύτρωται ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ
ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτοῖς οὐκ ἀποθανοῦνται ὅτι οὐκ
ἀπηλευθερώθη **21** καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας
αὐτοῦ τῷ κυρίῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου κριὸν πλημμελείας **22** καὶ ἐξιλᾶσεται
περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας
ἔναντι κυρίου περὶ τῆς ἀμαρτίας ἧς ἤμαρτεν
καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἀμαρτία ἣν ἤμαρτεν
23 ὅταν δὲ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν καὶ καταφυτεύσετε
πᾶν ξύλον βρώσιμον καὶ περικαθαριεῖτε τὴν
ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη
ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθαρος οὐ βρωθήσεται **24**
καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς
αὐτοῦ ἅγιος αἰνετὸς τῷ κυρίῳ **25** ἐν δὲ τῷ
ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν πρόσθεμα
ὑμῖν τὰ γενήματα αὐτοῦ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ

θεὸς ὑμῶν **26** μὴ ἔσθετε ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ
οὐκ οἰωνιεῖσθε οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε **27** οὐ
ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν **28**
καὶ ἐντομίδας ἐπὶ ψυχῇ οὐ ποιήσετε ἐν τῷ σώματι
ὑμῶν καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν
ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **29** οὐ βεβηλώσεις
τὴν θυγατέρα σου ἐκπορνεῦσαι αὐτήν καὶ οὐκ
ἐκπορνεύσει ἡ γῆ καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας
30 τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν
ἀγίων μου φοβηθήσεσθε ἐγὼ εἰμι κύριος **31**
οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθοις καὶ τοῖς
ἐπαιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε ἐκμιανθῆναι
ἐν αὐτοῖς ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **32**
ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἐξαναστήσῃ καὶ τιμήσεις
πρόσωπον πρεσβυτέρου καὶ φοβηθήσῃ τὸν θεόν
σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **33** ἴάν τις
προσέλθῃ προσήλυτος ὑμῖν ἐν τῇ γῇ ὑμῶν οὐ
θλίψετε αὐτόν **34** ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ
προσῆλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς καὶ
ἀγαπήσεις αὐτόν ὡς σεαυτόν ὅτι προσῆλυτοι
ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν **35** οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει ἐν μέτροις
καὶ ἐν σταθμίοις καὶ ἐν ζυγοῖς **36** ζυγὰ δίκαια καὶ
στάθμια δίκαια καὶ χοῦς δίκαιος ἔσται ὑμῖν ἐγὼ
εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς
Αἰγύπτου **37** καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον
μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε
αὐτὰ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις ἴάν τις ἀπὸ
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν προσγεγεννημένων
προσηλύτων ἐν Ἰσραὴλ ὃς ἂν δῶ τοῦ σπέρματος

αὐτοῦ ἄρχοντι θανάτῳ θανατούσθω τὸ ἔθνος
τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις
3 καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ
τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ ἀπολώ αὐτὸν ἐκ
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ
ἔδωκεν ἄρχοντι ἵνα μιάνῃ τὰ ἅγια μου καὶ
βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μοι 4 ἐὰν δὲ
ὑπερόψῃ ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἐν
τῷ δοῦναι αὐτὸν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι
τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν 5 καὶ ἐπιστήσω τὸ
πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὴν
συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἀπολώ αὐτὸν καὶ πάντας
τοὺς ὁμοιοῦντας αὐτῷ ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτόν
εἰς τοὺς ἄρχοντας ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν 6 καὶ ψυχὴ
ἢ ἐὰν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαιδοῖς
ὥστε ἐκπορνεῦσαι ὀπίσω αὐτῶν ἐπιστήσω τὸ
πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην καὶ ἀπολώ
αὐτήν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 7 καὶ ἔσεσθε ἅγιοι ὅτι
ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 8 καὶ φυλάξεσθε
τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά ἐγὼ
κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς 9 ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς
ἂν κακῶς εἴπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα
αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθω πατέρα αὐτοῦ ἢ
μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν ἔνοχος ἔσται 10
ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα ἀνδρὸς ἢ
ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα τοῦ πλησίον θανάτῳ
θανατούσθωσαν ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη 11
ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναῖκός τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν
θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι ἔνοχοί εἰσιν
12 καὶ ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ
θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι ἡσεβήκασιν

γὰρ ἔνοχοί εἰσιν 13 καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ
ἄρσενος κοίτην γυναικὸς βδέλυγμα ἐποίησαν
ἀμφότεροι θανατούσθωσαν ἔνοχοί εἰσιν 14
ὃς ἐὰν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς
ἀνόμημά ἐστιν ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν
καὶ αὐτάς καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία ἐν ὑμῖν 15 καὶ
ὃς ἂν δῶ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι θανάτῳ
θανατούσθω καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε 16
καὶ γυνὴ ἣτις προσελεύσεται πρὸς πᾶν κτήνος
βιβασθῆναι αὐτήν ὑπ' αὐτοῦ ἀποκτενεῖτε τὴν
γυναῖκα καὶ τὸ κτήνος θανάτῳ θανατούσθωσαν
ἔνοχοί εἰσιν 17 ὃς ἐὰν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν
αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ
καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὐτὴ
ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ ὄνειδός ἐστιν
ἐξολεθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν
ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν
ἀμαρτίαν κομοῦνται 18 καὶ ἀνὴρ ὃς ἂν κοιμηθῇ
μετὰ γυναικὸς ἀποκαθημένης καὶ ἀποκαλύψῃ
τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς τὴν πηγὴν αὐτῆς
ἀπεκάλυψεν καὶ αὐτὴ ἀπεκάλυψεν τὴν ῥύσιν τοῦ
αἵματος αὐτῆς ἐξολεθρευθήσονται ἀμφότεροι
ἐκ τοῦ γένους αὐτῶν 19 καὶ ἀσχημοσύνην
ἀδελφῆς πατρὸς σου καὶ ἀδελφῆς μητρὸς σου οὐκ
ἀποκαλύψεις τὴν γὰρ οἰκειότητα ἀπεκάλυψεν
ἀμαρτίαν ἀποίσονται 20 ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ τῆς
συγγενοῦς αὐτοῦ ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας
αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται 21
ὃς ἂν λάβῃ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
ἀκαθαρσία ἐστὶν ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἄτεκνοι ἀποθανοῦνται 22
καὶ φυλάξασθε πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ
τὰ κρίματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά καὶ οὐ μὴ

προσοχθίση ὑμῖν ἡ γῆ εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐπ' αὐτῆς **23** καὶ οὐχὶ πορεύεσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἔθνῶν οὓς ἐξαποστέλλω ἄφ' ὑμῶν ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς **24** καὶ εἶπα ὑμῖν ὑμεῖς κληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτήσει γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὃς διώρισα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνῶν **25** καὶ ἀφοριεῖτε αὐτούς ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀνὰ μέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτήνεσιν καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἔρπετοῖς τῆς γῆς ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ **26** καὶ ἔσσεθέ μοι ἅγιοι ὅτι ἐγὼ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνῶν εἶναι ἐμοί **27** καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν γένηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαοιδὸς θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφοτέροι λίθοις λιθοβολήσατε αὐτούς ἔνοχοί εἰσιν

21 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων εἰπὸν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς υἱοῖς Ααρων καὶ ἑρεῖς πρὸς αὐτούς ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μιανθήσονται ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν **2** ἀλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκείῳ τῷ ἑγγιστα αὐτῶν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν ἐπ' ἀδελφῷ **3** καὶ ἐπ' ἀδελφῇ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ τῇ μὴ ἐκδεδομένη ἀνδρὶ ἐπὶ τούτοις μιανθήσεται **4** οὐ μιανθήσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ **5** καὶ φαλάκρωμα οὐ ξυρηθήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος οὐ ξυρήσονται καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν

ἐντομίδας **6** ἅγιοι ἔσονται τῷ θεῷ αὐτῶν καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν τὰς γὰρ θυσίας κυρίου δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσιν καὶ ἔσονται ἅγιοι **7** γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήμψονται καὶ γυναῖκα ἐκβεβλημένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς ἅγιός ἐστιν τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ **8** καὶ ἀγιάσει αὐτόν τὰ δῶρα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οὗτος προσφέρει ἅγιος ἔσται ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς **9** καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν βεβηλωθῇ τοῦ ἐκπορνεῦσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὐτὴ βεβηλοῖ ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται **10** καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τοῦ ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδάρῳσει καὶ τὰ ἱμάτια οὐ διαρρήξει **11** καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύσεται ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μιανθήσεται **12** καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἡγιασμένον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τὸ χριστὸν τοῦ θεοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐγὼ κύριος **13** οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήμψεται **14** χήραν δὲ καὶ ἐκβεβλημένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην ταύτας οὐ λήμψεται ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήμψεται γυναῖκα **15** καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτόν **16** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **17** εἰπὸν Ααρων ἄνθρωπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν τίνι ἐὰν ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτοῦ **18** πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἂν ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος

οὐ προσελεύσεται ἄνθρωπος χωλὸς ἢ τυφλὸς ἢ κολοβόρριν ἢ ὠτότμητος **19** ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἔστιν ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρὸς ἢ σύντριμμα ποδός **20** ἢ κυρτὸς ἢ ἔφρηλος ἢ πτίλος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ἦ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀργία ἢ λιχὴν ἢ μόνορχις **21** πᾶς ᾧ ἔστιν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων τοῦ ἱερέως οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσενεγκεῖν τὰς θυσίας τῷ θεῷ σου ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσενεγκεῖν **22** τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φάγεται **23** πλὴν πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιεῖ ὅτι μῶμον ἔχει καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτοῦς **24** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ

22 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** εἰπὸν Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ προσεχέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ὅσα αὐτοὶ ἀγιάζουσίν μοι ἐγὼ κύριος **3** εἰπὸν αὐτοῖς εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν προσέλθῃ ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια ὅσα ἂν ἀγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐξολεθρευθήσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **4** καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ οὗτος λεπρᾶ ἢ γονορρυῆς τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται ἕως ἂν καθαρισθῇ καὶ ὁ ἀπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος **5** ἢ ὅστις ἂν ἄψηται παντὸς ἐρπετοῦ

ἀκαθάρτου ὃ μιανεῖ αὐτόν ἢ ἐπ' ἄνθρώπῳ ἐν ᾧ μιανεῖ αὐτόν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ **6** ψυχὴ ἣτις ἂν ἄψηται αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων ἐὰν μὴ λούσῃται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι **7** καὶ δύῃ ὁ ἥλιος καὶ καθαρὸς ἔσται καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων ὅτι ἄρτος ἐστὶν αὐτοῦ **8** θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ φάγεται μιανθῆναι αὐτόν ἐν αὐτοῖς ἐγὼ κύριος **9** καὶ φυλάζονται τὰ φυλάγματά μου ἵνα μὴ λάβωσιν δι' αὐτὰ ἀμαρτίαν καὶ ἀποθάνωσιν δι' αὐτὰ ἐὰν βεβηλώσωσιν αὐτὰ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἀγιάζων αὐτοῦς **10** καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια πάροικος ἱερέως ἢ μισθωτὸς οὐ φάγεται ἅγια **11** ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσῃται ψυχὴν ἔγκλητον ἀργυρίου οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἄρτων αὐτοῦ καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἄρτων αὐτοῦ **12** καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἀλλογενεῖ αὐτῆ τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων οὐ φάγεται **13** καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένηται χήρα ἢ ἐκβεβλημένη σπέρμα δὲ μὴ ἦν αὐτῇ ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητα αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἄρτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται καὶ πᾶς ἀλλογενὴς οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῶν **14** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν φάγῃ ἅγια κατὰ ἄγνοιαν καὶ προσθήσεται τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸ καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον **15** καὶ οὐ βεβηλώσουσιν τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἅ αὐτοὶ ἀφαιροῦσιν τῷ κυρίῳ **16** καὶ ἐπάξουσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς τὰ ἅγια αὐτῶν ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτοῦς **17** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **18** λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ πάση συναγωγῇ Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς

ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτοὺς ἐν Ἰσραὴλ ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν ἢ κατὰ πᾶσαν αἴρεσιν αὐτῶν ὅσα ἂν προσενέγκωσιν τῷ θεῷ εἰς ὀλοκαύτωμα **19** δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενά ἐκ τῶν βουκολίων καὶ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν **20** πάντα ὅσα ἂν ἔχη μῶμον ἐν αὐτῷ οὐ προσάξουσιν κυρίῳ διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν **21** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ διαστείλας εὐχὴν κατὰ αἴρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων ἄμωμον ἔσται εἰς δεκτὸν πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ **22** τυφλὸν ἢ συντετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ μурμηκιῶντα ἢ ψωραγιῶντα ἢ λιχῆνας ἔχοντα οὐ προσάξουσιν ταῦτα τῷ κυρίῳ καὶ εἰς κάρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ **23** καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον ἢ κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς δὲ εὐχὴν σου οὐ δεχθήσεται **24** θαλάδιαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπεσπασμένον οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ ποιήσετε **25** καὶ ἐκ χειρὸς ἀλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ πάντων τούτων ὅτι φθάρματα ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος ἐν αὐτοῖς οὐ δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν **26** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **27** μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα ὡς ἂν τεχθῆ καὶ ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τὴν μητέρα τῆ δὲ ἡμέρα τῆ ὀγδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα κάρπωμα κυρίῳ **28** καὶ μόσχον ἢ πρόβατον αὐτὴν καὶ τὰ παιδιά αὐτῆς οὐ σφάξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ **29** ἐὰν δὲ θύσῃς

θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνης κυρίῳ εἰς δεκτὸν ὑμῖν θύσετε αὐτό **30** αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τὸ πρῶν ἐγὼ εἰμι κύριος **31** καὶ φυλάξτε τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσετε αὐτάς **32** καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς **33** ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός ἐγὼ κύριος

23 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς αἱ ἐορταὶ κυρίου ἃς καλέσετε αὐτὰς κλητὰς ἁγίας αὐταὶ εἰσιν ἐορταὶ μου **3** ἕξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα ἀνάπαυσις κλητὴ ἁγία τῷ κυρίῳ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις σάββατά ἐστιν τῷ κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν **4** αὐταὶ αἱ ἐορταὶ τῷ κυρίῳ κληταὶ ἅγιοι ἃς καλέσετε αὐτὰς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν **5** ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀνὰ μέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ **6** καὶ ἐν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἐορτὴ τῶν ἀζύμων τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε **7** καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **8** καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἡ ἑβδόμη ἡμέρα κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **9** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **10** εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν καὶ θερίζητε τὸν θερισμὸν αὐτῆς καὶ οἴσετε δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θερισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα **11** καὶ ἀνοίσει τὸ δράγμα ἔναντι κυρίου δεκτὸν ὑμῖν τῇ

ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς **12** καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ἣ ἂν φέριητε τὸ δράγμα πρόβατον ἄμωμον ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ **13** καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ θυσία τῷ κυρίῳ ὁσμὴ εὐωδίας κυρίῳ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἰν οἴνου **14** καὶ ἄρτον καὶ πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην ἕως ἂν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ θεῷ ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν **15** καὶ ἀριθμήσετε ὑμεῖς ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἂν προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους **16** ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πεντήκοντα ἡμέρας καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ **17** ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα δύο ἄρτους ἐκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως ἔσονται ἐζυμωμένοι πεφθήσονται πρωτογενημάτων τῷ κυρίῳ **18** καὶ προσάξετε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ ἄμνους ἀμώμους ἐνιαυσίους καὶ μόσχον ἓνα ἐκ βουκολίου καὶ κριοὺς δύο ἀμώμους ἔσονται ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσίαν ὁσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ **19** καὶ ποιήσουσιν χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας καὶ δύο ἄμνους ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογενήματος **20** καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογενήματος ἐπίθεμα ἕναντι κυρίου μετὰ τῶν δύο ἄμνῶν ἅγια ἔσονται τῷ κυρίῳ τῷ ἱερεῖ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῷ ἔσται **21** καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν ἁγία

ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν **22** καὶ ὅταν θερίζητε τὸν θερισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν σε καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θερισμοῦ σου οὐ συλλέξεις τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολείψῃ αὐτὰ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **23** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **24** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου μιᾶ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαυσις μνημόσυνον σαλπύγων κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν **25** πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα κυρίῳ **26** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **27** καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἡμέρα ἐξιλασμοῦ κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ **28** πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔστιν γὰρ ἡμέρα ἐξιλασμοῦ αὕτη ὑμῖν ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν ἕναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν **29** πᾶσα ψυχὴ ἣτις μὴ ταπεινωθήσεται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **30** καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀπολεῖται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς **31** πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν **32** σάββατα σαββάτων ἔσται ὑμῖν καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀπὸ ἐνάτης τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἐσπέρας ἕως ἐσπέρας σαββατεῖτε τὰ σάββατα ὑμῶν **33** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **34** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ

μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἑορτὴ σκηνῶν ἑπτὰ
ἡμέρας τῷ κυρίῳ 35 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη
κλητὴ ἁγία πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε
36 ἑπτὰ ἡμέρας προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ
κυρίῳ καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη κλητὴ ἁγία ἔσται
ὑμῖν καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ
ἐξὸδιόν ἐστιν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε
37 αὐταὶ αἱ ἑορταὶ κυρίῳ ἅς καλέσετε κλητὰς
ἁγίας ὥστε προσενέγκαι καρπώματα τῷ κυρίῳ
ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας αὐτῶν καὶ σπονδὰς
αὐτῶν τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν 38 πλὴν τῶν
σαββάτων κυρίου καὶ πλὴν τῶν δομάτων ὑμῶν
καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ πλὴν
τῶν ἐκουσίων ὑμῶν ἃ ἂν δῶτε τῷ κυρίῳ 39
καὶ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ
ἑβδόμου τούτου ὅταν συντελέσητε τὰ γενήματα
τῆς γῆς ἑορτάσετε τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ἀνάπαυσις καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ὀγδόῃ ἀνάπαυσις 40 καὶ λήμψεσθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ
πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὠραῖον καὶ κάλλυνθρα
φοινίκων καὶ κλάδους ξύλου δασεῖς καὶ ἰτέας
καὶ ἄγνου κλάδους ἐκ χειμάρρου εὐφρανθῆναι
ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας 41
τοῦ ἐνιαυτοῦ νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς
ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἑορτάσετε αὐτὴν
42 ἐν σκηναῖς κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας πᾶς ὁ
αὐτόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσει ἐν σκηναῖς 43
ὅπως ἴδωσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν ὅτι ἐν σκηναῖς
κατώκισα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με
αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
44 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τὰς ἑορτὰς κυρίου τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ

24 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσάν
μοι ἔλαιον ἐλαίνον καθαρὸν κεκομμένον εἰς
φῶς καῦσαι λύχνον διὰ παντός 3 ἔξωθεν τοῦ
καταπετάσματος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου
καύσουσιν αὐτὸν Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ
ἑσπέρας ἕως πρωὶ ἐνώπιον κυρίου ἐνδελεχῶς
νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 4 ἐπὶ
τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς λύχνους
ἔναντι κυρίου ἕως τὸ πρωὶ 5 καὶ λήμψεσθε
σεμίδαλιν καὶ ποιήσετε αὐτὴν δώδεκα ἄρτους
δύο δεκάτων ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἷς 6 καὶ ἐπιθήσετε
αὐτοὺς δύο θέματα ἕξ ἄρτους τὸ ἐν θέμα ἐπὶ
τὴν τράπεζαν τὴν καθαρὰν ἔναντι κυρίου 7
καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν
καὶ ἄλα καὶ ἔσσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνάμνησιν
προκείμενα τῷ κυρίῳ 8 τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
προθήσεται ἔναντι κυρίου διὰ παντός ἐνώπιον
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ διαθήκη αἰώνιον 9 καὶ
ἔσται Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ φάγονται
αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἔστιν γὰρ ἅγια τῶν ἁγίων
τοῦτο αὐτῷ ἀπὸ τῶν θυσιαζομένων τῷ κυρίῳ
νόμιμον αἰώνιον 10 καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς
Ἰσραηλίτιδος καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου
ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐμαχέσαντο ἐν τῇ
παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίτιδος καὶ ὁ ἄνθρωπος
ὁ Ἰσραηλίτης 11 καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς
γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίτιδος τὸ ὄνομα κατηράσατο
καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν καὶ τὸ ὄνομα
τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμιθ θυγάτηρ Δαβρι ἐκ τῆς
φυλῆς Δαν 12 καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν
διακρίναι αὐτὸν διὰ προστάγματος κυρίου 13
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 14

ἐξάγαγε τὸν καταρασάμενον ἕξω τῆς παρεμβολῆς
καὶ ἐπιθήσουσιν πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς
χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ **15**
καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον καὶ ἔρεῖς πρὸς
αὐτοὺς ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καταράσῃται θεὸν
ἁμαρτίαν λήμψεται **16** ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα
κυρίου θανάτω θανατούσθω λίθοις λιθοβολεῖτω
αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἐὰν τε προσήλυτος
ἐὰν τε αὐτόχθων ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ
ὄνομα κυρίου τελευτάτω **17** καὶ ἄνθρωπος
ὃς ἂν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου καὶ ἀποθάνῃ
θανάτῳ θανατούσθω **18** καὶ ὃς ἂν πατάξῃ
κτῆνος καὶ ἀποθάνῃ ἀποτεισάτω ψυχὴν ἀντι
ψυχῆς **19** καὶ ἐὰν τις δῶ μῶμον τῷ πλησίον
ὡς ἐποίησεν αὐτῷ ὡσαύτως ἀντιποιηθήσεται
αὐτῷ **20** σύντριμμα ἀντὶ συντρίμματος ὀφθαλμὸν
ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος καθότι
ἂν δῶ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ οὕτως δοθήσεται
αὐτῷ **21** ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον καὶ ἀποθάνῃ
θανάτῳ θανατούσθω **22** δικαίωσις μία ἔσται τῷ
προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγχωρίῳ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν **23** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐξήγαγον τὸν καταρασάμενον
ἕξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν
ἐν λίθοις καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ
συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆι

25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῷ
ὄρει Σινα λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς ἐὰν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν
ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ ἣν
ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν σάββατα τῷ κυρίῳ **3** ἕξ ἔτη
σπερεῖς τὸν ἀγρόν σου καὶ ἕξ ἔτη τεμεῖς τὴν

ἄμπελόν σου καὶ συναΐξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς
4 τῷ δὲ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ σάββατα ἀνάπαυσις
ἔσται τῇ γῆ σάββατα τῷ κυρίῳ τὸν ἀγρόν σου
οὐ σπερεῖς καὶ τὴν ἄμπελόν σου οὐ τεμεῖς **5** καὶ
τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ
ἐκθερίσεις καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἀγίασματός
σου οὐκ ἐκτρυγήσεις ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται
τῇ γῆ **6** καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά
σοι καὶ τῷ παιδί σου καὶ τῇ παιδίσκῃ σου καὶ τῷ
μισθωτῷ σου καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσκειμένῳ
πρὸς σέ **7** καὶ τοῖς κτήνεσίν σου καὶ τοῖς θηρίοις
τοῖς ἐν τῇ γῆ σου ἔσται πᾶν τὸ γένημα αὐτοῦ
εἰς βρώσιν **8** καὶ ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ
ἀναπαύσεις ἐτῶν ἑπτὰ ἔτη ἑπτάκις καὶ ἔσονται
σοι ἑπτὰ ἐβδομάδες ἐτῶν ἑννέα καὶ τεσσαράκοντα
ἔτη **9** καὶ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ
τῇ γῆ ὑμῶν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκάτῃ
τοῦ μηνός τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἰλασμοῦ διαγγελεῖτε
σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὑμῶν **10** καὶ ἀγιάσετε τὸ
ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν καὶ διαβοήσετε
ἄφεισιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν
ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν καὶ
ἀπελεύσεται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ
καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀπελεύσεσθε
11 ἀφέσεως σημασία αὕτη τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν
ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν οὐ σπερεῖτε οὐδὲ ἀμήσετε τὰ
αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς καὶ οὐ τρυγήσετε
τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς **12** ὅτι ἀφέσεως σημασία
ἐστὶν ἅγιον ἔσται ὑμῖν ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε
τὰ γενήματα αὐτῆς **13** ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως
σημασία αὐτῆς ἐπανελεύσεται ἕκαστος εἰς τὴν
κτῆσιν αὐτοῦ **14** ἐὰν δὲ ἀποδῶ πρᾶσιν τῷ πλησίον
σου ἐὰν καὶ κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου μὴ

θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον 15 κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήση παρὰ τοῦ πλησίον κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γεννημάτων ἀποδώσεται σοι 16 καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν πληθύνῃ τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ καὶ καθότι ἂν ἔλαττον τῶν ἐτῶν ἐλαττονώσῃ τὴν κτήσιν αὐτοῦ ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων αὐτοῦ οὕτως ἀποδώσεται σοι 17 μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν θεὸν σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 18 καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου καὶ φυλάξασθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες 19 καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς καὶ φάγεσθε εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς 20 ἔάν δὲ λέγητε τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ τούτῳ ἔάν μὴ σπείρωμεν μηδὲ συναγάγωμεν τὰ γενήματα ἡμῶν 21 καὶ ἀποστελῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ καὶ ποιήσει τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη 22 καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον καὶ φάγεσθε ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνάτου ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γένημα αὐτῆς φάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν 23 καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ γῆ διότι προσήλυτοι καὶ πάροικοι ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου 24 καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς 25 ἔάν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ ὁ ἀγχιστεύων ἐγγίζων ἔγγιστα αὐτοῦ καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 26 ἔάν δὲ μὴ ᾖ τινὶ ὁ ἀγχιστεύων καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανὸν λύτρα

αὐτοῦ 27 καὶ συλλογιεῖται τὰ ἔτη τῆς πράσεως αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει ὃ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ ὃ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ 28 ἔάν δὲ μὴ εὐπορηθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἕκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτοῦ 29 ἔάν δέ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειχισμένη καὶ ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς ἕως πληρωθῆ ἑνιαυτὸς ἡμερῶν ἔσται ἡ λύτρωσις αὐτῆς 30 ἔάν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἂν πληρωθῇ αὐτῆς ἑνιαυτὸς ὅλος κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τεῖχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει 31 αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν αἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τεῖχος κύκλῳ πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήτωσαν λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται 32 καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν οἰκία τῶν πόλεων αὐτῶν κατασχέσεως λυτρωταὶ διὰ παντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις 33 καὶ ὃς ἂν λυτρωσάμενος παρὰ τῶν Λευιτῶν καὶ ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει ὅτι οἰκία τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν κατάσχεσις αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ 34 καὶ οἱ ἀγροὶ οἱ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται ὅτι κατάσχεσις αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἐστὶν 35 ἔάν δὲ πένηται ὁ ἀδελφός σου καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶν παρὰ σοί ἀντιλήμψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλύτου καὶ παροίκου καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ 36 οὐ λήμψῃ παρ' αὐτοῦ τόκον οὐδὲ ἐπὶ πλήθει καὶ φοβηθήσῃ

τὸν θεόν σου ἐγὼ κύριος καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ **37** τὸ ἀργύριόν σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ καὶ ἐπὶ πλεονασμὸν οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματά σου **38** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν Χανααν ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός **39** ἐὰν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοὶ καὶπραθῇ σοι οὐ δουλεύσει σοι δουλείαν οἰκέτου **40** ὡς μισθωτὸς ἢ πάροικος ἔσται σοι ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργάται παρὰ σοί **41** καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεὰν αὐτοῦ εἰς τὴν κατάσχεσιν τὴν πατρικὴν ἀποδραμεῖται **42** διότι οἰκέται μου εἰσιν οὗτοι οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου οὐ πραθήσεται ἐν πράσει οἰκέτου **43** οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου **44** καὶ παῖς καὶ παιδίσκη ὅσοι ἂν γένωνται σοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὅσοι κύκλω σου εἰσιν ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δούλον καὶ δούλην **45** καὶ ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν ὅσοι ἂν γένωνται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν **46** καὶ καταμεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μετ' ὑμᾶς καὶ ἔσονται ὑμῖν κατόχιμοι εἰς τὸν αἰῶνα τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις **47** ἐὰν δὲ εὗρῃ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοὶ καὶ ἀπορηθεὶς ὁ ἀδελφός σου πραθῇ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ τῷ παρὰ σοὶ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ **48** μετὰ τὸ πραθῆναι αὐτῷ λύτρωσις ἔσται αὐτῷ εἰς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν **49** ἀδελφός

πατὴρ αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀδελφοῦ πατὴρ λυτρώσεται αὐτόν ἢ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν ἐὰν δὲ εὐπορηθεὶς ταῖς χερσὶν λυτρώσῃται ἑαυτόν **50** καὶ συλλογιεῖται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἔτους οὗ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ ἕως τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου ἔτος ἐξ ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ **51** ἐὰν δὲ τι πλεῖον τῶν ἐτῶν ἦ πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ **52** ἐὰν δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἐτῶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως καὶ συλλογιεῖται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ **53** ὡς μισθωτὸς ἐνιαυτὸν ἐξ ἐνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου **54** ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται κατὰ ταῦτα ἐξελεύσεται ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτὸς καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **55** ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἰκέται παῖδές μου οὗτοι εἰσιν οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

26 οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς χειροποίητα οὐδὲ γλυπτὰ οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε ὑμῖν οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **2** τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε ἐγὼ εἰμι κύριος **3** ἐὰν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύησθε καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε καὶ ποιήσητε αὐτάς **4** καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν **5** καὶ καταλήμψεται ὑμῖν ὁ ἄλοητος τὸν τρύγητον καὶ ὁ τρύγητος καταλήμψεται

τὸν σπόρον καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονὴν καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν **6** καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν καὶ κοιμηθήσεσθε καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν **7** καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνω **8** καὶ διώζονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν καὶ ἑκατόν ὑμῶν διώζονται μυριάδας καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον ὑμῶν μαχαίρα **9** καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἀύξανῶ ὑμᾶς καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν **10** καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ παλαιῶν καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε **11** καὶ θήσω τὴν διαθήκην μου ἐν ὑμῖν καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς **12** καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεός καὶ ὑμεῖς ἔσσεσθέ μου λαός **13** ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὄντων ὑμῶν δούλων καὶ συνέτριψα τὸν δεσμόν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παρρησίας **14** ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα **15** ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς καὶ τοῖς κρίμασίν μου προσοχθίση ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου **16** καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν καὶ ἐπισυστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν τὴν τε ψώραν καὶ τὸν ἴκτερον καὶ σφακελίζοντας τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτίκουσιν καὶ σπερεῖτε διὰ κενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ ἔδονται οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν **17** καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ

διώζονται ὑμᾶς οἱ μισοῦντες ὑμᾶς καὶ φεύξεσθε οὐθενὸς διώκοντος ὑμᾶς **18** καὶ ἐὰν ἕως τούτου μὴ ὑπακούσητέ μου καὶ προσθήσω τοῦ παιδεῦσαι ὑμᾶς ἐπτάκις ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν **19** καὶ συντριψῶ τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν καὶ τὴν γῆν ὑμῶν ὥσει χαλκὴν **20** καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχύς ὑμῶν καὶ οὐ δώσει ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπόρον αὐτῆς καὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ **21** καὶ ἐὰν μετὰ ταῦτα πορεύησθε πλάγιοι καὶ μὴ βούλησθε ὑπακούειν μου προσθήσω ὑμῖν πληγὰς ἐπτά κατὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν **22** καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς καὶ κατέδεται ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς καὶ ἐρημωθήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν **23** καὶ ἐπὶ τούτοις ἐὰν μὴ παιδευθῆτε ἀλλὰ πορεύησθε πρὸς με πλάγιοι **24** πορεύσομαι κἀγὼ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλαγίῳ καὶ πατάξω ὑμᾶς κἀγὼ ἐπτάκις ἀντὶ τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν **25** καὶ ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικουσαν δίκην διαθήκης καὶ καταφεύξεσθε εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν καὶ ἐξαποστελῶ θάνατον εἰς ὑμᾶς καὶ παραδοθήσεσθε εἰς χεῖρας ἐχθρῶν **26** ἐν τῷ θλίψαι ὑμᾶς σιτοδεία ἄρτων καὶ πέψουσιν δέκα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν κλιβάνῳ ἐνὶ καὶ ἀποδώσουσιν τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν σταθμῷ καὶ φάγεσθε καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε **27** ἐὰν δὲ ἐπὶ τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου καὶ πορεύησθε πρὸς με πλάγιοι **28** καὶ αὐτὸς πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἐπτάκις κατὰ τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν **29** καὶ φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἰῶν ὑμῶν καὶ τὰς σάρκας

τῶν θυγατέρων ὑμῶν φάγεσθε **30** καὶ ἐρημώσω τὰς στήλας ὑμῶν καὶ ἐξολεθρεύσω τὰ ξύλινα χειροποίητα ὑμῶν καὶ θήσω τὰ κῶλα ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν καὶ προσοχθεῖ ἡ ψυχὴ μου ὑμῖν **31** καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους καὶ ἐξερημώσω τὰ ἅγια ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ τῆς ὀσμῆς τῶν θυσιῶν ὑμῶν **32** καὶ ἐξερημώσω ἐγὼ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ θαυμάσονται ἐπ' αὐτῇ οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ **33** καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μάχαιρα καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι **34** τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τότε σαββατιεῖ ἡ γῆ καὶ εὐδοκήσει τὰ σάββατα αὐτῆς **35** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ ἅ οὐκ ἐσαββάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν ἠνίκα καταφεύγετε αὐτήν **36** καὶ τοῖς καταλειφθεῖσιν ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δειλίαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ διώξεται αὐτοὺς φωνὴ φύλλου φερομένου καὶ φεύξονται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου καὶ πεσοῦνται οὐθενὸς διώκοντος **37** καὶ ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν ὡσεὶ ἐν πολέμῳ οὐθενὸς κατατρέχοντος καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν **38** καὶ ἀπολειῶσθε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῆ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν **39** καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀφ' ὑμῶν καταφθαρήσονται διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακῆσονται **40** καὶ ἐξαγορεύσουσιν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν ὅτι παρέβησαν καὶ ὑπερεῖδόν με καὶ ὅτι ἐπορεύθησαν ἐναντίον

μου πλάγιοι **41** καὶ ἐγὼ ἐπορεύθην μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ πλαγίῳ καὶ ἀπολώ αὐτοὺς ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τότε ἐντραπήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίτμητος καὶ τότε εὐδοκήσουσιν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν **42** καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης Ἰακωβ καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαακ καὶ τῆς διαθήκης Ἀβρααμ μνησθήσομαι καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι **43** καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται ὑπ' αὐτῶν τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι' αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας ἀνθ' ὧν τὰ κρίματά μου ὑπερεῖδον καὶ τοῖς προστάγμασίν μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν **44** καὶ οὐδ' ὧς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὐχ ὑπερεῖδον αὐτοὺς οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε ἐξαναλώσαι αὐτοὺς τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν **45** καὶ μνησθήσομαι αὐτῶν τῆς διαθήκης τῆς προτέρας ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας ἔναντι τῶν ἐθνῶν τοῦ εἶναι αὐτῶν θεὸς ἐγὼ εἰμι κύριος **46** ταῦτα τὰ κρίματα καὶ τὰ προστάγματα καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκεν κύριος ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινα ἐν χειρὶ Μωυσῆ

27 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ὃς ἂν εὐξῆται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ **3** ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἕως ἐξηκονταετοῦς ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πενήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ **4** τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριάκοντα δίδραχμα **5** ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς

ἕως εἴκοσι ἐτῶν ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος εἴκοσι δίδραχμα τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραχμα 6 ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετοῦς ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραχμα ἀργυρίου τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραχμα 7 ἐὰν δὲ ἀπὸ ἐξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω ἐὰν μὲν ἄρσεν ἦ ἔσται ἡ τιμὴ πεντεκαίδεκα δίδραχμα ἀργυρίου ἐὰν δὲ θήλεια δέκα δίδραχμα 8 ἐὰν δὲ ταπεινὸς ἦ τῆ τιμῆ στήσεται ἐναντίον τοῦ ἱερέως καὶ τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ τοῦ εὐξαμένου τιμήσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς 9 ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομένων ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ ὅς ἂν δῶ ἀπὸ τούτων τῷ κυρίῳ ἔσται ἅγιον 10 οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ οὐδὲ πονηρὸν καλῷ ἐὰν δὲ ἀλλάσσω ἀλλάξῃ αὐτὸ κτήνος κτήνει ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλαγμα ἅγια 11 ἐὰν δὲ πᾶν κτήνος ἀκάθαρτον ἀφ' ὧν οὐ προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν δῶρον τῷ κυρίῳ στήσει τὸ κτήνος ἔναντι τοῦ ἱερέως 12 καὶ τιμήσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀνά μέσον καλοῦ καὶ ἀνά μέσον πονηροῦ καὶ καθότι ἂν τιμήσεται ὁ ἱερεὺς οὕτως στήσεται 13 ἐὰν δὲ λυτρούμενος λυτρώσεται αὐτὸ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ 14 καὶ ἄνθρωπος ὅς ἂν ἀγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀγίαν τῷ κυρίῳ καὶ τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀνά μέσον καλῆς καὶ ἀνά μέσον πονηρᾶς ὡς ἂν τιμήσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς οὕτως σταθήσεται 15 ἐὰν δὲ ὁ ἀγιάσας αὐτὴν λυτρώται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς καὶ ἔσται αὐτῷ 16 ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ καὶ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ κόρου

κριθῶν πενήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου 17 ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως ἀγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται 18 ἐὰν δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἄφεισιν ἀγιάσῃ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ προσλογιεῖται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα ἕως εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως καὶ ἀνθυφαιρεθήσεται ἀπὸ τῆς συντιμήσεως αὐτοῦ 19 ἐὰν δὲ λυτρώται τὸν ἀγρὸν ὁ ἀγιάσας αὐτὸν προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ ἔσται αὐτῷ 20 ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται τὸν ἀγρὸν καὶ ἀποδῶται τὸν ἀγρὸν ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ οὐκέτι μὴ λυτρώσεται αὐτόν 21 ἀλλ' ἔσται ὁ ἀγρὸς ἐξεληλυθυίας τῆς ἀφέσεως ἅγιος τῷ κυρίῳ ὡσπερ ἡ γῆ ἢ ἀφωρισμένη τῷ ἱερεῖ ἔσται κατάσχεσις 22 ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὗ κέκτηται ὅς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγιάσῃ τῷ κυρίῳ 23 λογιεῖται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος τῆς τιμῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως καὶ ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἅγιον τῷ κυρίῳ 24 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ἀποδοθήσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὗ κέκτηται αὐτόν οὗ ἦν ἢ κατάσχεσις τῆς γῆς 25 καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται σταθμίσις ἀγίοις εἴκοσι ὄβολοι ἔσται τὸ δίδραχμον 26 καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἂν γένηται ἐν τοῖς κτήνεσίν σου ἔσται τῷ κυρίῳ καὶ οὐ καθαγιασθεῖ οὐθεὶς αὐτὸ ἐὰν τε μόσχον ἐὰν τε πρόβατον τῷ κυρίῳ ἐστὶν 27 ἐὰν δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων ἀλλάξῃ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ προσθήσει τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς αὐτό καὶ ἔσται αὐτῷ ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται πρᾶθήσεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ 28 πᾶν δὲ ἀνάθεμα ὃ ἐὰν ἀναθῆ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ ἀπὸ

πάντων ὅσα αὐτῷ ἐστὶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ οὐκ ἀποδώσεται οὐδὲ λυτρώσεται πᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἁγίων ἔσται τῷ κυρίῳ 29 καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνατεθῆ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων οὐ λυτρωθήσεται ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται 30 πᾶσα δεκάτη τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τῷ κυρίῳ ἐστὶν ἅγιον τῷ κυρίῳ 31 ἐὰν δὲ λυτῶται λύτρω ἄνθρωπος τὴν δεκάτην αὐτοῦ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει πρὸς αὐτό καὶ ἔσται αὐτῷ 32 καὶ πᾶσα δεκάτη βοῶν καὶ προβάτων καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ κυρίῳ 33 οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ ἐὰν δὲ ἀλλάσων ἀλλάξης αὐτό καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ ἔσται ἅγιον οὐ λυτρωθήσεται 34 αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἐντολαὶ ἃς ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινα

Ἀριθμοί

1 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους δευτέρου ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων **2** λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἰῶν Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πᾶς ἄρσην **3** ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ἰσραὴλ ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν σὺ καὶ Ααρων ἐπισκέψασθε αὐτοὺς **4** καὶ μεθ' ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἐκάστου ἀρχόντων κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται **5** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἵτινες παραστήσονται μεθ' ὑμῶν τῶν Ρουβην Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ **6** τῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδα **7** τῶν Ἰουδα Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ **8** τῶν Ἰσσαχαρ Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ **9** τῶν Ζαβουλων Ελιαβ υἱὸς Χαιλων **10** τῶν υἰῶν Ἰωσηφ τῶν Εφραιμ Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ τῶν Μανασση Γαμαλιηλ υἱὸς Φαδασσουρ **11** τῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς Γαδεωνι **12** τῶν Δαν Αχιεζερ υἱὸς Αμισαδα **13** τῶν Ασηρ Φαγαιηλ υἱὸς Εχραν **14** τῶν Γαδ Ελισταφ υἱὸς Ραγουηλ **15** τῶν Νεφθαλι Αχιρε υἱὸς Αιναν **16** οὗτοι ἐπικλητοὶ τῆς συναγωγῆς ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατριάς χιλίαρχοι Ἰσραὴλ εἰσὶν **17** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ααρων τοὺς ἄνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος **18** καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους καὶ ἐπῆξονοῦσαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ πατριάς αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ

ἐπάνω πᾶν ἄρσενικὸν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν **19** ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ ἐπεσκέπησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινα **20** καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **21** ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβην ἕξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **22** τοῖς υἰοῖς Συμεων κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **23** ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεων ἑννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι **24** τοῖς υἰοῖς Ἰουδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **25** ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδα τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι **26** τοῖς υἰοῖς Ἰσσαχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἄρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει **27** ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσσαχαρ τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **28** τοῖς υἰοῖς Ζαβουλων κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν

κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 29 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλων ἐπτά καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 30 τοῖς υἱοῖς Ἰωσηφ υἱοῖς Εφραιμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 31 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Εφραιμ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 32 τοῖς υἱοῖς Μανασση κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 33 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασση δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι 34 τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 35 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμιν πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 36 τοῖς υἱοῖς Γαδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 37 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήκοντα 38 τοῖς υἱοῖς Δαν κατὰ συγγενείας

αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 39 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Δαν δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι 40 τοῖς υἱοῖς Ἀσηρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 41 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσηρ μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 42 τοῖς υἱοῖς Νεφθαλι κατὰ συγγενείας αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν πάντα ἀρσενικὰ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει 43 ἢ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλι τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 44 αὕτη ἢ ἐπίσκεψις ἦν ἐπεσκέψαντο Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραηλ δώδεκα ἄνδρες ἀνὴρ εἷς κατὰ φυλὴν μίαν κατὰ φυλὴν οἴκων πατριᾶς ἦσαν 45 καὶ ἐγένετο πᾶσα ἢ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραηλ σὺν δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάξασθαι ἐν Ἰσραηλ 46 ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πενήκοντα 47 οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ 48 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 49 ὄρα τὴν φυλὴν τὴν Λευι οὐ συνεπισκέπη καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήμψη ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 50 καὶ σὺ ἐπίστησον τοὺς Λευίτας ἐπὶ τὴν

σκηνήν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ αὐτοὶ ἀροῦσιν τὴν σκηνήν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ κύκλω τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσιν **51** καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν σκηνήν καθελοῦσιν αὐτήν οἱ Λευῖται καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνήν ἀναστήσουσιν καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανέτω **52** καὶ παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνὴρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ τάξει καὶ ἀνὴρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν σὺν δυνάμει αὐτῶν **53** οἱ δὲ Λευῖται παρεμβαλέτωσαν ἐναντίον κυρίου κύκλω τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ οὐκ ἔσται ἀμάρτημα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **54** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωσῆ καὶ Ααρων οὕτως ἐποίησαν

2 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ααρων λέγων **2** ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα κατὰ σημέας κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν παρεμβαλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντίο κύκλω τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ **3** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατ' ἀνατολὰς τάγμα παρεμβολῆς Ἰουδα σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰουδα Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ **4** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι **5** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ἰσσαχαρ καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσσαχαρ Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ **6** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τέσσαρες καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **7** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλων καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλων Ελιαβ υἱὸς

Χαιλων **8** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **9** πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰουδα ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἐξαροῦσιν **10** τάγμα παρεμβολῆς Ρουβην πρὸς λίβα σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβην Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ **11** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἕξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **12** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συμεων καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι **13** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι ἑννέα καὶ πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι **14** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Γαδ καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γαδ Ελισαφ υἱὸς Ραγουηλ **15** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πεντήκοντα **16** πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ρουβην ἑκατὸν πεντήκοντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα σὺν δυνάμει αὐτῶν δευτεροὶ ἐξαροῦσιν **17** καὶ ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν ὡς καὶ παρεμβάλλουσιν οὕτως καὶ ἐξαροῦσιν ἕκαστος ἐχόμενος καθ' ἡγεμονίαν **18** τάγμα παρεμβολῆς Εφραιμ παρὰ θάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Εφραιμ Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ **19** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **20** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Μανασση καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασση Γαμαλιηλ υἱὸς Φαδασσουρ **21** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι

δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι **22** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Βενιαμιν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς Γαδεωνι **23** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **24** πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Εφραιμ ἑκατὸν χιλιάδες καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατὸν σὺν δυνάμει αὐτῶν τρίτοιο ἔξαροῦσιν **25** τάγμα παρεμβολῆς Δαν πρὸς βορρᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Δαν Αχιεζερ υἱὸς Αμισαδαι **26** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι δύο καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι **27** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Ασηρ καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ασηρ Φαγαηλ υἱὸς Εχραν **28** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **29** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Νεφθαλι καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλι Αχιρε υἱὸς Αιναν **30** δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπεσκεμμένοι τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι **31** πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Δαν ἑκατὸν καὶ πενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἔσχατοιο ἔξαροῦσιν κατὰ τάγμα αὐτῶν **32** αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν Ισραηλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν ἑξακόσαιοι χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι πεντακόσιοι πενήκοντα **33** οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπεσκέπησαν ἐν αὐτοῖς καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ **34** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πάντα ὅσα συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν καὶ οὕτως ἐξήρην ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν

3 καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ααρων καὶ Μωυσῆ ἐν ἡμέρᾳ ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῆ ἐν ὄρει Σινα **2** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ααρων πρωτότοκος Ναδαβ καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ **3** ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ααρων οἱ ἱερεῖς οἱ ἠλειμμένοι οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερατεύειν **4** καὶ ἐτελεύτησεν Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἔναντι κυρίου προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα καὶ παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς καὶ ἱεράτευσεν Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ μετ' Ααρων τοῦ πατρὸς αὐτῶν **5** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **6** λαβὲ τὴν φυλὴν Λευι καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ **7** καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ισραηλ ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς **8** καὶ φυλάξουσιν πάντα τὰ σκευὴ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἱῶν Ισραηλ κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς **9** καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς ἱερεῦσιν δόμα δεδομένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισραηλ **10** καὶ Ααρων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ φυλάξουσιν τὴν ἱερατείαν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν καὶ ἔσω τοῦ καταπετάσματος καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθανεῖται **11** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **12** καὶ ἐγὼ ἰδοὺ εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ισραηλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ισραηλ λύτρα αὐτῶν ἔσονται καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται **13** ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτότοκον ἐν ἡμέρᾳ ἐπάταξα

πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτου ἠγάσασα ἔμοι
πᾶν πρωτότοκον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
κτῆνους ἔμοι ἔσσονται ἐγὼ κύριος **14** καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα λέγων **15**
ἐπίσκεψαι τοὺς υἱοὺς Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατὰ συγγενείας
αὐτῶν πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω
ἐπισκέψασθε αὐτούς **16** καὶ ἐπεσκέψαντο αὐτοὺς
Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ὃν τρόπον
συνέταξεν αὐτοῖς κύριος **17** καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ
υἱοὶ Λευὶ ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν Γεδσων Κααθ
καὶ Μεραρι **18** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν
Γεδσων κατὰ δήμους αὐτῶν Λοβενι καὶ Σεμεῖ **19**
καὶ υἱοὶ Κααθ κατὰ δήμους αὐτῶν Αμραμ καὶ
Ἰσσαρ Χεβρων καὶ Οζιηλ **20** καὶ υἱοὶ Μεραρι κατὰ
δήμους αὐτῶν Μοολι καὶ Μουσι οὗτοί εἰσιν δῆμοι
τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν **21** τῷ
Γεδσων δῆμος τοῦ Λοβενι καὶ δῆμος τοῦ Σεμεῖ
οὗτοι δῆμοι τοῦ Γεδσων **22** ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν
κατὰ ἀριθμὸν παντὸς ἄρσενικοῦ ἀπὸ μηνιαίου
καὶ ἐπάνω ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἑπτακισχίλιοι καὶ
πεντακόσιοι **23** καὶ υἱοὶ Γεδσων ὀπίσω τῆς σκηνῆς
παρὰ θάλασσαν παρεμβαλοῦσιν **24** καὶ ὁ ἄρχων
οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσων Ελισαφ
υἱὸς Λαηλ **25** καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσων ἐν τῇ
σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα
καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου **26** καὶ τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς καὶ τὸ
καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης
ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ τὰ κατάλοιπα πάντων τῶν
ἔργων αὐτοῦ **27** τῷ Κααθ δῆμος ὁ Αμραμ καὶ
δῆμος ὁ Σααρις καὶ δῆμος ὁ Χεβρωνις καὶ δῆμος
ὁ Οζιηλις οὗτοί εἰσιν δῆμοι τοῦ Κααθ **28** κατὰ

ἀριθμὸν πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω
ὄκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι φυλάσσοντες τὰς
φυλακὰς τῶν ἁγίων **29** οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Κααθ
παρεμβαλοῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ
λίβα **30** καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τῶν δῆμων
τοῦ Κααθ Ελισαφαν υἱὸς Οζιηλ **31** καὶ ἡ φυλακὴ
αὐτῶν ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ λυχνία
καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ σκεύη τοῦ ἁγίου ὅσα
λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς καὶ τὸ κατακάλυμμα
καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν **32** καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ
τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν Ελεαζαρ ὁ υἱὸς
Ααρων τοῦ ἱερέως καθεσταμένος φυλάσσειν
τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων **33** τῷ Μεραρι δῆμος
ὁ Μοολι καὶ δῆμος ὁ Μουσι οὗτοί εἰσιν δῆμοι
Μεραρι **34** ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν πᾶν
ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἑξακισχίλιοι
καὶ πενήκοντα **35** καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν
τοῦ δήμου τοῦ Μεραρι Σουριηλ υἱὸς Αβιχαιλ
ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβαλοῦσιν πρὸς
βορρᾶν **36** ἡ ἐπίσκεψις ἡ φυλακὴ υἱῶν Μεραρι τὰς
κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς
καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν **37** καὶ
τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλω καὶ τὰς βάσεις
αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους καὶ τοὺς κάλους
αὐτῶν **38** καὶ οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπ' ἀνατολῆς Μωυσῆς
καὶ Ααρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φυλάσσοντες
τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγίου εἰς τὰς φυλακὰς τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος
ἀποθανεῖται **39** πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν
οὓς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς
κυρίου κατὰ δήμους αὐτῶν πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ

μηνιαίου και ἑπάνω δύο και εἴκοσι χιλιάδες 40 και εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων ἐπίσκεψαι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἀπὸ μηνιαίου και ἑπάνω και λαβὲ τὸν ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος 41 και λήμψη τοὺς Λευίτας ἐμοὶ ἐγὼ κύριος ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ και τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσιν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 42 και ἐπεσκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ 43 και ἐγένοντο πάντα τὰ πρωτότοκα τὰ ἀρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου και ἑπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο και εἴκοσι χιλιάδες τρεῖς και ἑβδομήκοντα και διακόσιοι 44 και ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 45 λαβὲ τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ και τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν και ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται ἐγὼ κύριος 46 και τὰ λύτρα τριῶν και ἑβδομήκοντα και διακοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ 47 και λήμψη πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἅγιον λήμψη εἴκοσι ὀβολοὺς τοῦ σίκλου 48 και δώσεις τὸ ἀργύριον Ααρων και τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λύτρα τῶν πλεοναζόντων ἐν αὐτοῖς 49 και ἔλαβεν Μωυσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν 50 παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἔλαβεν τὸ ἀργύριον χιλίους τριακοσίους ἐξήκοντα πέντε σίκλους κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον 51 και ἔδωκεν Μωυσῆς τὰ λύτρα τῶν πλεοναζόντων Ααρων και τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διὰ

φωνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ

4 και ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν και Ααρων λέγων 2 λαβὲ τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Κααθ ἐκ μέσου υἱῶν Λευι κατὰ δῆμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 3 ἀπὸ εἴκοσι και πέντε ἐτῶν και ἑπάνω και ἕως πεντήκοντα ἐτῶν πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 4 και ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Κααθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἅγιον τῶν ἁγίων 5 και εἰσελεύσεται Ααρων και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὅταν ἐξαίρη ἡ παρεμβολὴ και καθελοῦσιν τὸ καταπέτασμα τὸ συσκιάζον και κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου 6 και ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον και ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὄλον ὑακίνθινον ἄνωθεν και διεμβалоῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς 7 και ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον και τὰ τρυβλία και τὰς θυίσκας και τοὺς κυάθους και τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει και οἱ ἄρτοι οἱ διὰ παντὸς ἐπ' αὐτῆς ἔσονται 8 και ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον και καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ και διεμβалоῦσιν δι' αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς 9 και λήμψονται ἱμάτιον ὑακίνθινον και καλύψουσιν τὴν λυχνίαν τὴν φωτίζουσαν και τοὺς λύχνους αὐτῆς και τὰς λαβίδας αὐτῆς και τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς και πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς 10 και ἐμβαλοῦσιν αὐτὴν και πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς εἰς κάλυμμα δερματίνον ὑακίνθινον και ἐπιθήσουσιν

αὐτὴν ἐπ' ἀναφορέων **11** καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ καὶ διεμβαλοῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ **12** καὶ λήμψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακινθίνῳ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς **13** καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὀλοπόρφυρον **14** καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτὸ ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς κρεάγρας καὶ τὰς φιάλας καὶ τὸν καλυπτῆρα καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερματίνον ὑακίνθινον καὶ διεμβαλοῦσιν τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ καὶ λήμψονται ἱμάτιον πορφυροῦν καὶ συγκαλύψουσιν τὸν λουτήρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ καὶ ἐμβαλοῦσιν αὐτὰ εἰς κάλυμμα δερματίνον ὑακίνθινον καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς **15** καὶ συντελέσουσιν Ἀαρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καλύπτοντες τὰ ἅγια καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν παρεμβολὴν καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται υἱοὶ Κααθ αἶρειν καὶ οὐχ ἄψονται τῶν ἁγίων ἵνα μὴ ἀποθάνωσιν ταῦτα ἄροῦσιν οἱ υἱοὶ Κααθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **16** ἐπίσκοπος Ἐλεαζαρ υἱὸς Ἀαρων τοῦ ἱερέως τὸ ἔλαιον τοῦ φωτὸς καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καὶ ἡ θυσία ἡ καθ' ἡμέραν καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις **17** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν

καὶ Ἀαρων λέγων **18** μὴ ὀλεθρεύσητε τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Κααθ ἐκ μέσου τῶν Λευιτῶν **19** τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς καὶ ζήσονται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν προσπορευομένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων Ἀαρων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ **20** καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπινα τὰ ἅγια καὶ ἀποθανοῦνται **21** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **22** λαβὲ τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσων καὶ τούτους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν **23** ἀπὸ πεντεκαικεκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπίσκεψαι αὐτοὺς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου **24** αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου τοῦ Γεδσων λειτουργεῖν καὶ αἶρειν **25** καὶ ἀρεῖ τὰς δέρρεις τῆς σκηνῆς καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς καὶ τὸ κάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ὄν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **26** καὶ τὰ ἰστία τῆς αὐλῆς ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰ περισσὰ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσιν **27** κατὰ στόμα Ἀαρων καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσων κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ κατὰ πάντα τὰ ἄρτὰ δι' αὐτῶν καὶ ἐπισκέψη αὐτοὺς ἐξ ὀνομάτων πάντα τὰ ἄρτὰ ὑπ' αὐτῶν **28** αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθαμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρων τοῦ ἱερέως **29** υἱοὶ Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε

αὐτούς 30 ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτούς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 31 καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς καὶ τοὺς μοχλοὺς καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς καὶ τὸ κατακάλυμμα καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς 32 καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν ἐξ ὀνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτούς καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν 33 αὕτη ἡ λειτουργία δήμου υἱῶν Μεραρι ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθαμαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως 34 καὶ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραηλ τοὺς υἱοὺς Κααθ κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 35 ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 36 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν δισχίλιοι διακόσιοι πενήκοντα 37 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Κααθ πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καθὰ ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 38 καὶ ἐπεσκέπησαν υἱοὶ Γεδσων κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν

αὐτῶν 39 ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 40 καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν δισχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα 41 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Γεδσων πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου οὐς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 42 ἐπεσκέπησαν δὲ καὶ δήμος υἱῶν Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 43 ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 44 καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δήμους αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν τρισχίλιοι καὶ διακόσιοι 45 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Μεραρι οὐς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 46 πάντες οἱ ἐπεσκεμμένοι οὐς ἐπεσκέψατο Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραηλ τοὺς Λευίτας κατὰ δήμους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 47 ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργα τὰ αἰρόμενα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 48 καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες ὀκτακισχίλιοι πεντακόσιοι ὀγδοήκοντα 49 διὰ φωνῆς κυρίου ἐπεσκέψατο αὐτούς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἄνδρα κατ' ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ ὧν αἴρουσιν αὐτοὶ καὶ ἐπεσκέπησαν ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ

5 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐξαποστείλατόωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν καὶ πάντα γονορρυῆ καὶ πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ **3** ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ ἐξαποστείλατε ἕξω τῆς παρεμβολῆς καὶ οὐ μὴ μιανοῦσιν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς **4** καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτούς ἕξω τῆς παρεμβολῆς καθὰ ἐλάλησεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ **5** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **6** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅστις ἐὰν ποιῆσῃ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν τῶν ἀνθρωπίνων καὶ παριδῶν παρίδῃ καὶ πλημμελήσῃ ἢ ψυχὴ ἐκεῖνη **7** ἐξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν ἣν ἐποίησεν καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτὸ καὶ ἀποδώσει τίνι ἐπλημμέλησεν αὐτῷ **8** ἐὰν δὲ μὴ ἦ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστεύων ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον κυρίῳ τῷ ἱερεῖ ἔσται πλὴν τοῦ κριοῦ τοῦ ἰλασμοῦ δι' οὗ ἐξιλάσεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ **9** καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἀγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅσα ἂν προσφέρωσιν τῷ κυρίῳ τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται **10** καὶ ἐκάστου τὰ ἡγιασμένα αὐτοῦ ἔσται ἀνὴρ ὃς ἐὰν δῶ τῷ ἱερεῖ αὐτῷ ἔσται **11** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **12** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς ἀνδρὸς ἀνδρὸς ἐὰν παραβῆ ἢ γυνὴ αὐτοῦ καὶ παρίδῃ αὐτόν ὑπεριδοῦσα **13** καὶ κοιμηθῆ τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ

κρύψῃ αὐτὴ δὲ ἢ μεμιαμμένη καὶ μάρτυς μὴ ἦν μετ' αὐτῆς καὶ αὐτὴ μὴ ἦ συνειλημμένη **14** καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μεμιάσεται ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ αὐτὴ δὲ μὴ ἦ μεμιαμμένη **15** καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἄλευρον κρίθινον οὐκ ἐπιχεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον ἔστιν γὰρ θυσία ζηλοτυπίας θυσία μνημοσύνου ἀναμιμνήσκουσα ἀμαρτίαν **16** καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι κυρίου **17** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγεῖῳ ὄστρακίνῳ καὶ τῆς γῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λαβῶν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ **18** καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἔναντι κυρίου καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου **19** καὶ ὀρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ ἔρεῖ τῇ γυναικί εἰ μὴ κεκοίμηταί τις μετὰ σοῦ εἰ μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς ἀθῶα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου **20** εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπ' ἀνδρὸς οὔσα ἢ μεμιάσσαι καὶ ἔδωκέν τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ πλὴν τοῦ ἀνδρὸς σου **21** καὶ ὀρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὄρκιοις τῆς ἀρᾶς ταύτης καὶ ἔρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναικί δῶν κύριός σε ἐν ἀρᾷ καὶ ἐν ὀρκίῳ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου ἐν τῷ δοῦναι κύριον

τὸν μηρόν σου διαπεπτωκότα καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην **22** καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρῶμενον τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μηρόν σου καὶ ἐρεῖ ἡ γυνὴ γένοιτο γένοιτο **23** καὶ γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀράς ταύτας εἰς βιβλίον καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἔλεγκμοῦ τοῦ ἐπικαταρῶμενου **24** καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἔλεγκμοῦ τοῦ ἐπικαταρῶμενου καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρῶμενον τοῦ ἔλεγκμοῦ **25** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναικὸς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἔναντι κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον **26** καὶ δράζεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ **27** καὶ ἔσται ἐὰν ἦ μεμιαμμένη καὶ λήθη λάθη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἔλεγκμοῦ τὸ ἐπικαταρῶμενον καὶ πρησθήσεται τὴν κοιλίαν καὶ διαπεσεῖται ὁ μηρὸς αὐτῆς καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀρὰν ἐν τῷ λαῷ αὐτῆς **28** ἐὰν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ καὶ καθαρὰ ἦ καὶ ἀθῶα ἔσται καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα **29** οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας ᾧ ἐὰν παραβῇ ἡ γυνὴ ὑπ' ἄνδρὸς οὕσα καὶ μιανθῇ **30** ἢ ἄνθρωπος ᾧ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι κυρίου καὶ ποιήσῃ αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νόμον τοῦτον **31** καὶ ἀθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἁμαρτίας καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη λήμψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς

6 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅς ἐὰν μεγάλως εὔξῃται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἀγνεῖαν κυρίῳ **3** ἀπὸ οἴνου καὶ σικερα ἀγνισθήσεται ἀπὸ οἴνου καὶ ὄξος ἐξ οἴνου καὶ ὄξος ἐκ σικερα οὐ πίεται καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ πίεται καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγεται **4** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου οἶνον ἀπὸ στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται **5** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγνισμοῦ ξυρὸν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι ὅσας ἠὔξατο κυρίῳ ἅγιος ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς **6** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς κυρίῳ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύσεται **7** ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπ' ἀδελφῷ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς ἀποθανόντων αὐτῶν ὅτι εὐχὴ θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ **8** πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται κυρίῳ **9** ἐὰν δὲ τις ἀποθάνῃ ἐξάπινα ἐπ' αὐτῷ παραχρῆμα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρα καθαρισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ξυρηθήσεται **10** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ οἴσει δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **11** καὶ ποιήσῃ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἤμαρτεν περὶ τῆς ψυχῆς καὶ ἀγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ **12** ἢ ἡγιάσθη κυρίῳ τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς καὶ προσάξει ἄμνον ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν καὶ

αὶ ἡμέραι αἱ πρότεροι ἄλογοι ἔσονται ὅτι ἐμίανθη κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ 13 καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου ἧ ἂν ἡμέρα πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ προσοίσει αὐτὸς παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 14 καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ ἄμνον ἐνιαύσιον ἄμωμον ἕνα εἰς ὄλοκαύτωςιν καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν ἄμωμον μίαν εἰς ἀμαρτίαν καὶ κριὸν ἕνα ἄμωμον εἰς σωτήριον 15 καὶ κανοῦν ἄζυμων σεμιδάλεως ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ θυσία αὐτῶν καὶ σπονδὴ αὐτῶν 16 καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου καὶ ποιήσει τὸ περὶ ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ τὸ ὄλοκαύτωμα αὐτοῦ 17 καὶ τὸν κριὸν ποιήσει θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῶ τῶν ἄζυμων καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ 18 καὶ ξυρήσεται ὁ ἠγύμενος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ ὃ ἐστὶν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου 19 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἐφθὸν ἀπὸ τοῦ κριοῦ καὶ ἄρτον ἕνα ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ καὶ λάγανον ἄζυμον ἕν καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ἠγυμένου μετὰ τὸ ξυρήσασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ 20 καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου τοῦ ἐπιθέματος καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος καὶ μετὰ ταῦτα πίεται ὁ ἠγύμενος οἶνον 21 οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου ὃς ἂν εὔξῃται κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς χωρὶς ὧν ἂν εὔρῃ ἢ χεῖρ αὐτοῦ κατὰ δύναμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἦν ἂν εὔξῃται κατὰ νόμον ἀγνείας 22

καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 23 λάλησον Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγοντες αὐτοῖς καὶ ἐπιθήσουσιν τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ κύριος εὐλογήσω αὐτούς 24 εὐλόγησαι σε κύριος καὶ φυλάξει σε 25 ἐπιφάναι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ ἐλεήσει σε 26 ἐπάραι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ δώη σοι εἰρήνην

7 καὶ ἐγένετο ἧ ἡμέρα συνετέλεσεν Μωυσῆς ὥστε ἀναστήσαι τὴν σκηνὴν καὶ ἔχρισεν αὐτὴν καὶ ἡγίασεν αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἔχρισεν αὐτὰ καὶ ἡγίασεν αὐτὰ 2 καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ δώδεκα ἄρχοντες οἰκων πατριῶν αὐτῶν οὗτοι ἄρχοντες φυλῶν οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς 3 καὶ ἦνεγκαν τὰ δῶρα αὐτῶν ἔναντι κυρίου ἕξ ἀμάξας λαμπηνικάς καὶ δώδεκα βόας ἄμαξαν παρὰ δύο ἀρχόντων καὶ μόσχον παρὰ ἐκάστου καὶ προσήγαγον ἐναντίον τῆς σκηνῆς 4 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 5 λαβὲ παρ' αὐτῶν καὶ ἔσονται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις ἐκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν 6 καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὰς ἀμάξας καὶ τοὺς βόας ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις 7 τὰς δύο ἀμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς Γεδσον κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν 8 καὶ τὰς τέσσαρας ἀμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν διὰ Ἰθαμαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως 9 καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ οὐκ ἔδωκεν ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν ἐπ' ὧμων ἀροῦσιν 10 καὶ

προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἔχρισεν αὐτό καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἄρχων εἷς καθ' ἡμέραν ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσουσιν τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου **12** καὶ ἦν ὁ προσφέρων τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτη τὸ δῶρον αὐτοῦ Ναασσων υἱὸς Αμιναδαβ ἄρχων τῆς φυλῆς Ιουδα **13** καὶ προσήνεγκεν τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν **14** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος **15** μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα **16** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας **17** καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ναασσων υἱοῦ Αμιναδαβ **18** τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκεν Ναθαναηλ υἱὸς Σωγαρ ἄρχων τῆς φυλῆς Ισσαχαρ **19** καὶ προσήνεγκεν τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν **20** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος **21** μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα **22** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας **23** καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε

τοῦτο τὸ δῶρον Ναθαναηλ υἱοῦ Σωγαρ **24** τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλων Ελιαβ υἱὸς Χαιλων **25** τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν **26** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος **27** μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα **28** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας **29** καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ελιαβ υἱοῦ Χαιλων **30** τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβην Ελισουρ υἱὸς Σεδιουρ **31** τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν **32** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος **33** μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα **34** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας **35** καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον Ελισουρ υἱοῦ Σεδιουρ **36** τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι **37** τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν **38** θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη

θυμιάματος 39 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα
ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 40 καὶ
χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 41 καὶ εἰς
θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε
τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο
τὸ δῶρον Σαλαμιηλ υἱοῦ Σουρισαδαι 42 τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἕκτη ἄρχων τῶν υἰῶν Γαδ Ελισαφ
υἱὸς Ραγουηλ 43 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἄργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ
φιάλην μίαν ἄργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν
44 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος
45 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα
ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 46 καὶ χίμαρον ἕξ
αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 47 καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους
πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον
Ελισαφ υἱοῦ Ραγουηλ 48 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
ἄρχων τῶν υἰῶν Εφραιμ Ελισαμα υἱὸς Εμιουδ 49
τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἄργυροῦν ἕν τριάκοντα
καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἄργυρᾶν
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον
ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 50 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν
πλήρη θυμιάματος 51 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν
ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 52
καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 53 καὶ
εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε
τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο
τὸ δῶρον Ελισαμα υἱοῦ Εμιουδ 54 τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ὀγδόῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Μανασση Γαμαλιηλ
υἱὸς Φαδασσουρ 55 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον

ἄργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ
φιάλην μίαν ἄργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν
56 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος
57 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα
ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 58 καὶ χίμαρον ἕξ
αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 59 καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους
πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον
Γαμαλιηλ υἱοῦ Φαδασσουρ 60 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνάτῃ
ἄρχων τῶν υἰῶν Βενιαμιν Αβιδαν υἱὸς Γαδεωνι 61
τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἄργυροῦν ἕν τριάκοντα
καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ φιάλην μίαν ἄργυρᾶν
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον
ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 62 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν
πλήρη θυμιάματος 63 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν
ἓνα ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 64
καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 65
καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς
πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε
τοῦτο τὸ δῶρον Αβιδαν υἱοῦ Γαδεωνι 66 τῇ
ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ ἄρχων τῶν υἰῶν Δαν Αχιζερ
υἱὸς Αμισαδαι 67 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἄργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκὴ αὐτοῦ
φιάλην μίαν ἄργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν
68 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος
69 μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν κριὸν ἓνα ἀμνὸν ἓνα
ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 70 καὶ χίμαρον ἕξ
αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας 71 καὶ εἰς θυσίαν

σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους
πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον
Αχιεζερ υἱοῦ Αμισαδαί 72 τῆ ἡμέρα τῆ ἑνδεκάτῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Ασηρ Φαγαίη υἱὸς Εχραν 73 τὸ
δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα
καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ φιάλην μίαν ἀργυρᾶν
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον
ἀμφοτέρα πλήρη σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν 74 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν
πλήρη θυμιάματος 75 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν
ἕνα ἀμνὸν ἕνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 76
καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας 77
καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς
πέντε τράγους πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε
τοῦτο τὸ δῶρον Φαγαίη υἱοῦ Εχραν 78 τῆ
ἡμέρα τῆ δωδεκάτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί
Αχιρε υἱὸς Αἰναν 79 τὸ δῶρον αὐτοῦ τρυβλίον
ἀργυροῦν ἕν τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν ἑβδομήκοντα σίκλων
κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον ἀμφοτέρα πλήρη
σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν
80 θυίσκην μίαν δέκα χρυσῶν πλήρη θυμιάματος
81 μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν κριὸν ἕνα ἀμνὸν ἕνα
ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα 82 καὶ χίμαρον ἕξ
αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας 83 καὶ εἰς θυσίαν
σωτηρίου δαμάλεις δύο κριοὺς πέντε τράγους
πέντε ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε τοῦτο τὸ δῶρον
Αχιρε υἱοῦ Αἰναν 84 οὗτος ὁ ἐγκαινισμὸς τοῦ
θυσιαστηρίου ἧ ἡμέρα ἔχρισεν αὐτό παρὰ τῶν
ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τρυβλία ἀργυρᾶ
δώδεκα φιάλαι ἀργυραὶ δώδεκα θυίσκαι χρυσαὶ
δώδεκα 85 τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων τὸ
τρυβλίον τὸ ἕν καὶ ἑβδομήκοντα σίκλων ἡ φιάλη

ἢ μία πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν σκευῶν δισχίλιοι
καὶ τετρακόσιοι σίκλοι ἐν τῷ σίκλῳ τῷ ἀγίῳ
86 θυίσκαι χρυσαὶ δώδεκα πλήρεις θυμιάματος
πᾶν τὸ χρυσίον τῶν θυισκῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν
χρυσοὶ 87 πᾶσαι αἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωσιν μόσχοι
δώδεκα κριοὶ δώδεκα ἀμνοὶ ἐνιαύσιοι δώδεκα
καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ
χίμαροι ἕξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἀμαρτίας 88
πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις
εἴκοσι τέσσαρες κριοὶ ἑξήκοντα τράγοι ἑξήκοντα
ἀμνάδες ἑξήκοντα ἐνιαύσιαι ἄμωμοι αὕτη ἡ
ἐγκαίνωσις τοῦ θυσιαστηρίου μετὰ τὸ πληρῶσαι
τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ μετὰ τὸ χρῆσαι αὐτόν 89
ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου λαλῆσαι αὐτῷ καὶ ἤκουσεν τὴν
φωνὴν κυρίου λαλοῦντος πρὸς αὐτόν ἄνωθεν
τοῦ ἰλαστηρίου ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ
μαρτυρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο χερουβιμ καὶ
ἐλάλει πρὸς αὐτόν

8 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2
λάλησον τῷ Ααρων καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν ὅταν
ἐπιτιθῆς τοὺς λύχνους ἐκ μέρους κατὰ πρόσωπον
τῆς λυχνίας φωτιοῦσιν οἱ ἑπτὰ λύχνοι 3 καὶ
ἐποίησεν οὕτως Ααρων ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους κατὰ
πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψεν τοὺς λύχνους
αὐτῆς καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 4 καὶ
αὕτη ἡ κατασκευὴ τῆς λυχνίας στερεὰ χρυσῆ
ὁ καυλὸς αὐτῆς καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς στερεὰ
ὄλη κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἔδειξεν κύριος τῷ Μωυσῆ
οὕτως ἐποίησεν τὴν λυχνίαν 5 καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 6 λαβὲ τοὺς Λευίτας
ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀφαγνιεῖς αὐτούς
7 καὶ οὕτως ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἀγνισμὸν

αὐτῶν περιρρανεῖς αὐτοὺς ὕδωρ ἀγνισμοῦ καὶ ἐπελεύσεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν καὶ πλυνούσιν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ καθαροὶ ἔσονται 8 καὶ λήμψονται μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν καὶ τούτου θυσίαν σεμιδάλεως ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήμψη περὶ ἁμαρτίας 9 καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ συνάξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ 10 καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι κυρίου καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας 11 καὶ ἀφοριεῖ Ααρων τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα κυρίου 12 οἱ δὲ Λευῖται ἐπιθήσουσιν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων καὶ ποιήσει τὸν ἓνα περὶ ἁμαρτίας καὶ τὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτῶν 13 καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι κυρίου καὶ ἔναντι Ααρων καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι κυρίου 14 καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἔσονται ἐμοί 15 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ καθαριεῖς αὐτοὺς καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι κυρίου 16 ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μήτραν πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἴληφα αὐτοὺς ἐμοί 17 ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἦ ἡμέρα ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοί 18 καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ 19

καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ααρων καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια 20 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καὶ Ααρων καὶ πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ 21 καὶ ἠγνίσαντο οἱ Λευῖται καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ααρων ἀπόδομα ἔναντι κυρίου καὶ ἐξιλάσατο περὶ αὐτῶν Ααρων ἀφαγνίσασθαι αὐτούς 22 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ Λευῖται λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ααρων καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ καθὼς συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς 23 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 24 τοῦτό ἐστιν τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν ἀπὸ πεντεκαεικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰσελεύσονται ἐνεργεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου 25 καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργᾶται ἔτι 26 καὶ λειτουργήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς ἔργα δὲ οὐκ ἐργᾶται οὕτως ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν

9 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ λέγων 2 εἶπὸν καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πασχα καθ' ὥραν αὐτοῦ 3 τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἑσπέραν

ποιήσεις αὐτὸ κατὰ καιροὺς κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό **4** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ποιῆσαι τὸ πασχα **5** ἐναρχομένου τῆ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινα καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ **6** καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἱ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πασχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ προσῆλθον ἐναντίον Μωυσῆ καὶ Ααρων ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ **7** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι πρὸς αὐτόν ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσενέγκαι τὸ δῶρον κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραηλ **8** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς στήτε αὐτοῦ καὶ ἀκούσομαι τί ἐντελεῖται κύριος περὶ ὑμῶν **9** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **10** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ λέγων ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἐὰν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου ἢ ἐν ὁδῷ μακρὰν ὑμῖν ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν καὶ ποιήσει τὸ πασχα κυρίῳ **11** ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τὸ πρὸς ἑσπέραν ποιήσουσιν αὐτό ἐπ' ἄζύμων καὶ πικρίδων φάγονται αὐτό **12** οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν καὶ ὅστοῦν οὐ συντρίψουσιν ἀπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πασχα ποιήσουσιν αὐτό **13** καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν καθαρὸς ᾖ καὶ ἐν ὁδῷ μακρᾷ οὐκ ἔστιν καὶ ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ πασχα ἐξολεθρευθήσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς ὅτι τὸ δῶρον κυρίῳ οὐ προσήνεγκεν κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ ἁμαρτίαν αὐτοῦ λήμψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος **14** ἐὰν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῆ

ὑμῶν καὶ ποιήσει τὸ πασχα κυρίῳ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πασχα καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιήσει αὐτό νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς **15** καὶ τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐστάθη ἡ σκηνὴ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ ἑσπέρας ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρὸς ἕως πρῶν **16** οὕτως ἐγένετο διὰ παντός ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα **17** καὶ ἡνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἂν ἔσθῃ ἡ νεφέλη ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ **18** διὰ προστάγματος κυρίου παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν πάσας τὰς ἡμέρας ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ **19** καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους καὶ φυλάσσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὴν φυλακὴν τοῦ θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσιν **20** καὶ ἔσται ὅταν σκεπάσῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς διὰ φωνῆς κυρίου παρεμβалоῦσιν καὶ διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν **21** καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη ἄφ' ἑσπέρας ἕως πρῶν καὶ ἀναβῆ ἡ νεφέλη τὸ πρῶν καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἢ νυκτός **22** μηνὸς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς παρεμβалоῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν **23** ὅτι διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσιν τὴν φυλακὴν κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ

10 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ποιήσον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυρᾶς ἐλατὰς ποιήσεις αὐτάς καὶ ἔξονταί σοι ἀνακαλεῖν

τὴν συναγωγὴν καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολὰς
3 καὶ σαλπίσεις ἐν αὐταῖς καὶ συναχθήσεται
πᾶσα ἡ συναγωγή ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου 4 ἐὰν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσωσιν
προσελεύσονται πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες
ἀρχηγοὶ Ἰσραὴλ 5 καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν καὶ
ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
ἀνατολάς 6 καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν δευτέραν
καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
λίβα καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τρίτην καὶ
ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
παρὰ θάλασσαν καὶ σαλπιεῖτε σημασίαν τετάρτην
καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι
πρὸς βορρᾶν σημασίᾳ σαλπιοῦσιν ἐν τῇ ἐξάρσει
αὐτῶν 7 καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγὴν
σαλπιεῖτε καὶ οὐ σημασίᾳ 8 καὶ οἱ υἱοὶ Ἀαρων
οἱ ἱερεῖς σαλπιοῦσιν ταῖς σάλπιγξιν καὶ ἔσται
ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 9 ἐὰν
δὲ ἐξέλθητε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῆ ὑμῶν πρὸς
τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν καὶ
σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξιν καὶ ἀναμνησθήσεσθε
ἔναντι κυρίου καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν 10 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης
ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς
νουμηνίαις ὑμῶν σαλπιεῖτε ταῖς σάλπιγξιν ἐπὶ
τοῖς ὀλοκαυτώμασιν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν
σωτηρίων ὑμῶν καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἔναντι
τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 11
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ
μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἀνέβη ἡ
νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 12 καὶ
ἐξῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινα καὶ ἔσθη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ

Φαραν 13 καὶ ἐξῆραν πρῶτοι διὰ φωνῆς κυρίου
ἐν χειρὶ Μωυσῆ 14 καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς
υἱῶν Ἰουδα πρῶτοι σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ
τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ναασσων υἱὸς Ἀμιναδαβ
15 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσσαχαρ
Ναθαναὴ υἱὸς Σωγαρ 16 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
φυλῆς υἱῶν Ζαβουλων Ἐλιαβ υἱὸς Χαίλων 17 καὶ
καθελοῦσιν τὴν σκηνὴν καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ
Γεδσων καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρι αἴροντες τὴν σκηνὴν
18 καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμβολῆς Ρουβην σὺν
δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν
Ἐλισουρ υἱὸς Σεδιουρ 19 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
φυλῆς υἱῶν Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Σουρισαδαι
20 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γαδ Ἐλισαφ
ὁ τοῦ Ραγουηλ 21 καὶ ἐξαροῦσιν οἱ υἱοὶ Κασθ
αἴροντες τὰ ἅγια καὶ στήσουσιν τὴν σκηνὴν
ἕως παραγένωνται 22 καὶ ἐξαροῦσιν τάγμα
παραμβολῆς Εφραιμ σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ
τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισαμα υἱὸς Εμιουδ 23
καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Μανασση
Γαμαλιηλ ὁ τοῦ Φαδασσουρ 24 καὶ ἐπὶ τῆς
δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμιν Ἀβιδαν ὁ τοῦ
Γαδεωνι 25 καὶ ἐξαροῦσιν τάγμα παρεμβολῆς
υἱῶν Δαν ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν σὺν
δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν
Ἀχιεζερ ὁ τοῦ Ἀμισαδαι 26 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως
φυλῆς υἱῶν Ἀσηρ Φαγαίηλ υἱὸς Ἐχραν 27 καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Νεφθαλι Ἀχιρε
υἱὸς Αἰναν 28 αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραὴλ
καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει αὐτῶν 29 καὶ εἶπεν
Μωυσῆς τῷ Ἰωβαβ υἱῷ Ραγουηλ τῷ Μαδιανίτη
τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ ἐξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον
ὃν εἶπεν κύριος τοῦτον δώσω ὑμῖν δεῦρο μεθ’

ἡμῶν καὶ εὖ σε ποιήσομεν ὅτι κύριος ἐλάλησεν καλὰ περὶ Ἰσραηλ **30** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν οὐ πορευόσμαι ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου καὶ εἰς τὴν γενεάν μου **31** καὶ εἶπεν μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς οὐ εἶνεκεν ἧσθα μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἔση ἐν ἡμῖν πρεσβύτης **32** καὶ ἔσται ἐὰν πορευθῆς μεθ' ἡμῶν καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα ὅσα ἐὰν ἀγαθοποιήσῃ κύριος ἡμᾶς καὶ εὖ σε ποιήσομεν **33** καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου προεπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν **34** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐξεγέρθητι κύριε διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές σε **35** καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν ἐπίστρεφε κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ἰσραηλ **36** καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιαζούσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτούς ἐκ τῆς παρεμβολῆς

11 καὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔναντι κυρίου καὶ ἤκουσεν κύριος καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν μέρος τι τῆς παρεμβολῆς **2** καὶ ἐκέκραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ ἠῤῥατο Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἐκόπασεν τὸ πῦρ **3** καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνον ἐμπυρισμός ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πῦρ παρὰ κυρίου **4** καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν καὶ καθίσαντες ἔκλαιον καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ εἶπαν τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα **5** ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας οὓς ἠσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεάν καὶ τοὺς σικύας καὶ τοὺς πέποννας καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὰ σκόρδα **6** νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν

κατάξηρος οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μαννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν **7** τὸ δὲ μαννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστὶν καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου **8** καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον καὶ ἤληθον αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θυίᾳ καὶ ἦψουν αὐτὸ ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐποίουν αὐτὸ ἐγκρυφίας καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρίς ἐξ ἐλαίου **9** καὶ ὅταν κατέβῃ ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτὸς κατέβαιναν τὸ μαννα ἐπ' αὐτῆς **10** καὶ ἤκουσεν Μωυσῆς κλαιόντων αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος σφόδρα καὶ ἔναντι Μωυσῆ ἦν πονηρόν **11** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον ἵνα τί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου καὶ διὰ τί οὐχ εὗρηκα χάριν ἔναντίον σου ἐπιθεῖναι τὴν ὀρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ' ἐμέ **12** μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τοῦτον ἢ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς ὅτι λέγεις μοι λαβέ αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου ὡσεὶ ἄραι τιθηνὸς τὸν θηλάζοντα εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν **13** πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμοὶ λέγοντες δὸς ἡμῖν κρέα ἵνα φάγωμεν **14** οὐ δυνήσομαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι βαρύτερόν μοι ἐστὶν τὸ ῥῆμα τοῦτο **15** εἰ δὲ οὕτως σὺ ποιεῖς μοι ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει εἰ εὗρηκα ἔλεος παρὰ σοί ἵνα μὴ ἴδω μου τὴν κάκωσιν **16** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν συναγάγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραηλ οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας ὅτι οὗτοί εἰσιν πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ ἄξεις αὐτούς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ **17** καὶ καταβήσομαι καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ

σοῦ καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς καὶ συναντιλήμψονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ καὶ οὐκ οἴσεις αὐτούς σὺ μόνος **18** καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς ἀγνίσασθε εἰς αὔριον καὶ φάγεσθε κρέα ὅτι ἐκλαύσατε ἔναντι κυρίου λέγοντες τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστὶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ δώσει κύριος ὑμῖν κρέα φαγεῖν καὶ φάγεσθε κρέα **19** οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε οὐδὲ δύο οὐδὲ πέντε ἡμέρας οὐδὲ δέκα ἡμέρας οὐδὲ εἴκοσι ἡμέρας **20** ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτήρων ὑμῶν καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν ὅτι ἠπειθήσατε κυρίῳ ὅς ἐστιν ἐν ὑμῖν καὶ ἐκλαύσατε ἐναντίον αὐτοῦ λέγοντες ἵνα τί ἡμῖν ἐξελθεῖν ἐξ Αἰγύπτου **21** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἑξακόσαι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαός ἐν οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ εἶπας κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν **22** μὴ πρόβατα καὶ βόες σφαγήσονται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς **23** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μὴ χεῖρ κυρίου οὐκ ἐξαρκέσει ἤδη γνώσει εἰ ἐπικαταλήμψεται σε ὁ λόγος μου ἢ οὐ **24** καὶ ἐξῆλθεν Μωυσῆς καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα κυρίου καὶ συνήγαγεν ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν αὐτούς κύκλῳ τῆς σκηνῆς **25** καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν καὶ παρείλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ πνεῦμα ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ οὐκέτι προσέθεντο **26** καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ

ὄνομα τῷ ἐνὶ Ελδαδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδαδ καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτούς τὸ πνεῦμα καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν σκηνὴν καὶ ἐπροφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ **27** καὶ προσδραμῶν ὁ νεανίσκος ἀπήγγειλεν Μωυσῆ καὶ εἶπεν λέγων Ελδαδ καὶ Μωδαδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ **28** καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη ὁ παρεστηκώς Μωυσῆ ὁ ἐκελεκτὸς εἶπεν κύριε Μωυσῆ κώλυσον αὐτούς **29** καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς μὴ ζηλοῖς σὺ μοι καὶ τίς δῶν πάντα τὸν λαὸν κυρίου προφήτας ὅταν δῶ κύριος τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς **30** καὶ ἀπῆλθεν Μωυσῆς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ **31** καὶ πνεῦμα ἐξῆλθεν παρὰ κυρίου καὶ ἐξεπέρασεν ὀρτυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὄδον ἡμέρας ἐντεῦθεν καὶ ὄδον ἡμέρας ἐντεῦθεν κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς ὡσεὶ δίπηχυ ἀπὸ τῆς γῆς **32** καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὄλην τὴν ἡμέραν καὶ ὄλην τὴν νύκτα καὶ ὄλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον καὶ συνήγαγον τὴν ὀρτυγομήτραν ὁ τὸ ὀλίγον συνήγαγεν δέκα κόρους καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς **33** τὰ κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν καὶ κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαόν καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα **34** καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου μνήματα τῆς ἐπιθυμίας ὅτι ἐκεῖ ἔθαιψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμητὴν **35** ἀπὸ μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρεν ὁ λαὸς εἰς Ασηρωθ καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ασηρωθ **12** καὶ ἐλάλησεν Μαριαμ καὶ Ααρων κατὰ Μωυσῆ ἕνεκεν τῆς γυναικὸς τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβεν Μωυσῆς ὅτι γυναῖκα Αἰθιοπίσσαν

ἔλαβεν **2** καὶ εἶπαν μὴ Μωυσῆ μόνῳ λελάληκεν κύριος οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησεν καὶ ἤκουσεν κύριος **3** καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς πραῦς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς **4** καὶ εἶπεν κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῆν καὶ Μαριαμ καὶ Ααρων ἐξέλθατε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐξήλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου **5** καὶ κατέβη κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκλήθησαν Ααρων καὶ Μαριαμ καὶ ἐξήλθουσιν ἀμφοτέροι **6** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἀκούσατε τῶν λόγων μου ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν κυρίῳ ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσομαι καὶ ἐν ὕπνῳ λαλήσω αὐτῷ **7** οὐχ οὕτως ὁ θεράπων μου Μωυσῆς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστιν **8** στόμα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἶδει καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων καὶ τὴν δόξαν κυρίου εἶδεν καὶ διὰ τί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλήσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσῆ **9** καὶ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἀπῆλθεν **10** καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ ἰδοὺ Μαριαμ λεπρῶσα ὡσεὶ χιῶν καὶ ἐπέβλεψεν Ααρων ἐπὶ Μαριαμ καὶ ἰδοὺ λεπρῶσα **11** καὶ εἶπεν Ααρων πρὸς Μωυσῆν δέομαι κύριε μὴ συνεπιθῆ ἡμῖν ἀμαρτίαν διότι ἠγνοήσαμεν καθότι ἡμάρτομεν **12** μὴ γένηται ὡσεὶ ἴσον θανάτῳ ὡσεὶ ἔκτρομα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς **13** καὶ ἐβόησεν Μωυσῆς πρὸς κύριον λέγων ὁ θεὸς δέομαί σου ἴασαι αὐτήν **14** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν εἰ ὁ πατὴρ αὐτῆς πτύων ἐνέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐκ ἐντραπήσεται ἐπτά ἡμέρας ἀφορισθήτω ἐπτά

ἡμέρας ἕξω τῆς παρεμβολῆς καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται **15** καὶ ἀφωρίσθη Μαριαμ ἕξω τῆς παρεμβολῆς ἐπτά ἡμέρας καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρεν ἕως ἐκαθαρίσθη Μαριαμ **16** καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρεν ὁ λαὸς ἐξ Ἀσηρωθ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαραν

13 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρα καὶ κατασκεψάσθωσαν τὴν γῆν τῶν Χαναναίων ἢν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν κατὰ δῆμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστειλεῖς αὐτούς πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν **3** καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαραν διὰ φωνῆς κυρίου πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι **4** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῆς φυλῆς Ρουβην Σαλαμιηλ υἱὸς Ζακχουρ **5** τῆς φυλῆς Συμεων Σαφατ υἱὸς Σουρι **6** τῆς φυλῆς Ἰουδα Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη **7** τῆς φυλῆς Ἰσσαχαρ Ἰγααλ υἱὸς Ἰωσηφ **8** τῆς φυλῆς Εφραιμ Αυση υἱὸς Ναυη **9** τῆς φυλῆς Βενιαμιν Φαλι υἱὸς Ραφου **10** τῆς φυλῆς Ζαβουλων Γουδιηλ υἱὸς Σουδι **11** τῆς φυλῆς Ἰωσηφ τῶν υἱῶν Μανασση Γαδδι υἱὸς Σουσι **12** τῆς φυλῆς Δαν Αμιηλ υἱὸς Γαμαλι **13** τῆς φυλῆς Ἀσηρ Σαθουρ υἱὸς Μιχαηλ **14** τῆς φυλῆς Νεφθαλι Ναβι υἱὸς Ἰαβι **15** τῆς φυλῆς Γαδ Γουδιηλ υἱὸς Μακχι **16** ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκεψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐπωνόμασεν Μωυσῆς τὸν Αυση υἱὸν Ναυη Ἰησοῦν **17** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς κατασκεψασθαι τὴν γῆν Χανααν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἀνάβητε ταύτη τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος **18** καὶ ὄψεσθε τὴν γῆν τίς ἐστὶν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον

ἐπ' αὐτῆς εἰ ἰσχυρότερός ἐστιν ἢ ἀσθενής εἰ
ὀλίγοι εἰσὶν ἢ πολλοί **19** καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτοι
ἐγκάθηνται ἐπ' αὐτῆς εἰ καλή ἐστιν ἢ πονηρά
καὶ τίνες αἱ πόλεις εἰς ἃς οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν
αὐταῖς εἰ ἐν τειχίρῃσιν ἢ ἐν ἀτειχίστοις **20** καὶ
τίς ἡ γῆ εἰ πίων ἢ παρειμένη εἰ ἔστιν ἐν αὐτῇ
δένδρα ἢ οὐ καὶ προσκαρτερήσαντες λήμψεσθε
ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ αἱ ἡμέραι ἡμέραι
ἕαρος πρόδρομοι σταφυλῆς **21** καὶ ἀναβάντες
κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως
Ρααβ εἰσπορευομένων Εφραθ **22** καὶ ἀνέβησαν
κατὰ τὴν ἔρημον καὶ ἦλθον ἕως Χεβρων καὶ
ἐκεῖ Αχιμαν καὶ Σεσσι καὶ Θελαμιν γενεαὶ Εναχ
καὶ Χεβρων ἑπτὰ ἔτεσιν ὠκοδομήθη πρὸ τοῦ
Τάνιν Αἰγύπτου **23** καὶ ἦλθον ἕως Φάραγος
βότρυος καὶ κατεσκέψαντο αὐτὴν καὶ ἔκοψαν
ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυν σταφυλῆς ἕνα ἐπ'
αὐτοῦ καὶ ἦσαν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσιν καὶ ἀπὸ
τῶν ῥοῶν καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν **24** τὸν τόπον
ἐκεῖνον ἐπωνόμασαν Φάραγξ βότρυος διὰ τὸν
βότρυν ὃν ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ **25** καὶ
ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν κατασκευάμενοι τὴν γῆν
μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας **26** καὶ πορευθέντες
ἦλθον πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ πρὸς πᾶσαν
συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Φαραν
Καδης καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα καὶ πάση τῇ
συναγωγῇ καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς **27** καὶ
διηγήσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν ἦλθαμεν εἰς τὴν γῆν
εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ
μέλι καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς **28** ἀλλ' ἢ ὅτι θρασὺ
τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ' αὐτῆς καὶ αἱ πόλεις
ὄχυραὶ τετειχισμένοι καὶ μεγάλαι σφόδρα καὶ
τὴν γενεὰν Εναχ ἐωράκαμεν ἐκεῖ **29** καὶ Αμαληκ

κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς νότον καὶ ὁ Χετταῖος
καὶ ὁ Ευαῖος καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος καὶ ὁ Ἀμορραῖος
κατοικεῖ ἐν τῇ ὄρεινῃ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικεῖ
παρὰ θάλασσαν καὶ παρὰ τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν
30 καὶ κατεσιώπησεν Χαλεβ τὸν λαὸν πρὸς
Μωυσῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ οὐχὶ ἀλλὰ ἀναβάντες
ἀναβησόμεθα καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτὴν
ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς **31** καὶ οἱ
ἄνθρωποι οἱ συναβάντες μετ' αὐτοῦ εἶπαν οὐκ
ἀναβαίνομεν ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς
τὸ ἔθνος ὅτι ἰσχυρότερόν ἐστιν ἡμῶν μᾶλλον **32**
καὶ ἐξήνεγκαν ἕκστασιν τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο
αὐτὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγοντες τὴν
γῆν ἣν παρήλθομεν αὐτὴν κατασκέψασθαι γῆ
κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστιν
πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἐωράκαμεν ἐν αὐτῇ ἄνδρες
ὑπερμήκεις **33** καὶ ἐκεῖ ἐωράκαμεν τοὺς γίγαντας
καὶ ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ ἀκρίδες ἀλλὰ καὶ
οὕτως ἦμεν ἐνώπιον αὐτῶν

14 καὶ ἀναλαβοῦσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔδωκεν
φωνὴν καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὄλην τὴν νύκτα
ἐκείνην **2** καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ
Ααρων πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν πρὸς
αὐτούς πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ εἰ ἀπεθάνομεν
3 καὶ ἵνα τί κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν
ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ αἱ γυναῖκες ἡμῶν
καὶ τὰ παιδιά ἔσονται εἰς διαρπαγὴν νῦν οὖν
βέλτιον ἡμῖν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον
4 καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἐτέρῳ δῶμεν ἀρχηγὸν
καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον **5** καὶ ἔπεσεν
Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον
πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ **6** Ἰησοῦς δὲ

ὁ τοῦ Ναυη καὶ Χαλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννη τῶν κατασκευασμένων τὴν γῆν διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν 7 καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἰῶν Ἰσραηλ λέγοντες ἡ γῆ ἦν κατεσκευάμεθα αὐτήν ἀγαθὴ ἐστὶν σφόδρα σφόδρα 8 εἰ αἰρετίζει ἡμᾶς κύριος εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν γῆ ἣτις ἐστὶν ῥέουσα γάλα καὶ μέλι 9 ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κυρίου μὴ ἀποστάται γίνεσθε ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς ὅτι καταβρωμα ἡμῖν ἐστὶν ἀφέστηκεν γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν ὁ δὲ κύριος ἐν ἡμῖν μὴ φοβηθῆτε αὐτούς 10 καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτούς ἐν λίθοις καὶ ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν πᾶσι τοῖς υἰοῖς Ἰσραηλ 11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἕως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος καὶ ἕως τίνος οὐ πιστεύουσίν μοι ἐν πᾶσιν τοῖς σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς 12 πατάξω αὐτούς θανάτῳ καὶ ἀπολώ αὐτούς καὶ ποιήσω σὲ καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο 13 καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον καὶ ἀκούσεται Αἴγυπτος ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύϊ σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν 14 ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν ὅτι σὺ εἶ κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ ὅστις ὀφθαλμοῖς κατ' ὀφθαλμοὺς ὀπτάξῃ κύριε καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα 15 καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαὸν τοῦτον ὡσεὶ ἄνθρωπον ἕνα καὶ ἐροῦσιν τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασιν τὸ ὄνομά σου λέγοντες 16 παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς

κατέστρωσεν αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ 17 καὶ νῦν ὑψωθήτω ἡ ἰσχὺς σου κύριε ὄν τρόπον εἶπας λέγων 18 κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας καὶ καθαρισμῶ οὐ καθαριεῖ τὸν ἔνοχον ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης 19 ἄφες τὴν ἀμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καθάπερ ἴλεως αὐτοῖς ἐγένου ἀπ' Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν 20 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἴλεως αὐτοῖς εἶμι κατὰ τὸ ῥῆμά σου 21 ἀλλὰ ζῶ ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν 22 ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὀρώντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ καὶ ἐπέρασάν με τοῦτο δέκατον καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου τῆς φωνῆς 23 ἢ μὴν οὐκ ὄψονταί τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἀλλ' ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐστὶν μετ' ἐμοῦ ὧδε ὅσοι οὐκ οἶδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακὸν πᾶς νεώτερος ἄπειρος τούτοις δώσω τὴν γῆν πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με οὐκ ὄψονταί αὐτήν 24 ὁ δὲ παῖς μου Χαλεβ ὅτι ἐγενήθη πνεῦμα ἕτερον ἐν αὐτῷ καὶ ἐπηκολούθησέν μοι εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν 25 ὁ δὲ Αμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὔριον ἐπιστράφητε ὑμεῖς καὶ ἀπάρατε εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν 26 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 27 ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον ἐμοῦ τὴν γόγγυσιν τῶν υἰῶν Ἰσραηλ ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν ἀκήκοα 28 εἶπὸν αὐτοῖς ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἢ μὴν

ὄν τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὦτά μου οὕτως ποιήσω ὑμῖν **29** ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ οἱ κατηριθμημένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐπ' ἐμοί **30** εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνῶσαι ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἢ Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη **31** καὶ τὰ παιδία ἃ εἶπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσσεσθαι εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν καὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς **32** καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ **33** οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἀνοίσουσιν τὴν πορνείαν ὑμῶν ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ **34** κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡμέραν τοῦ ἔνιαυτοῦ λήμψεσθε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου **35** ἐγὼ κύριος ἐλάλησα ἢ μὴν οὕτως ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ τῇ ἐπισυνεσταμένῃ ἐπ' ἐμέ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται καὶ ἐκεῖ ἀποθανοῦνται **36** καὶ οἱ ἄνθρωποι οὐς ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ παραγεννηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς **37** καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατεΐπαντες κατὰ τῆς γῆς πονηρὰ ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι κυρίου **38** καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη καὶ Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη ἔζησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν γῆν **39** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐπένησεν ὁ λαὸς

σφόδρα **40** καὶ ὀρθρίσαντες τὸ πρωὶ ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους λέγοντες ἰδοὺ οἶδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν κύριος ὅτι ἡμάρτομεν **41** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἴνα τί ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα κυρίου οὐκ εὐδοα ἔσται ὑμῖν **42** μὴ ἀναβαίνετε οὐ γὰρ ἔστιν κύριος μεθ' ὑμῶν καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν **43** ὅτι ὁ Ἀμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ ἔμπροσθεν ὑμῶν καὶ πεσεῖσθε μαχαίρα οὐ εἴνεκεν ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν **44** καὶ διαβιασάμενοι ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἡ δὲ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς **45** καὶ κατέβη ὁ Ἀμαληκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἐρμαν καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολὴν

15 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς ὅταν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικίσεως ὑμῶν ἦν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν **3** καὶ ποιήσεις ὀλοκαυτώματα κυρίῳ ὀλοκάρπωμα ἢ θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ καθ' ἐκούσιον ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὀσμὴν εὐωδίας κυρίῳ εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων **4** καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἴφι ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἰν **5** καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἰν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ ποιήσεις τοσοῦτο κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ **6** καὶ τῷ κριῷ ὅταν ποιῆτε αὐτὸν ἢ εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν ποιήσεις

θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ ἰν 7 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἰν προσοίσετε εἰς ὄσμην εὐωδίας κυρίῳ 8 ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν βοῶν ποιῆτε εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν μεγαλῦναι εὐχὴν ἢ εἰς σωτήριον κυρίῳ 9 καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἡμισυ τοῦ ἰν 10 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἡμισυ τοῦ ἰν κάρπωμα ὄσμην εὐωδίας κυρίῳ 11 οὕτως ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ ἢ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ἢ τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ ἕκ τῶν προβάτων ἢ ἕκ τῶν αἰγῶν 12 κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὧν ἐὰν ποιήσητε οὕτω ποιήσετε τῷ ἐνὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν 13 πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὄσμην εὐωδίας κυρίῳ 14 ἐὰν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγένηται ἐν τῇ γῆ ὑμῶν ἢ ὃς ἂν γένηται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν καὶ ποιήσει κάρπωμα ὄσμην εὐωδίας κυρίῳ ὃν τρόπον ποιεῖτε ὑμεῖς οὕτως ποιήσει ἢ συναγωγὴ κυρίῳ 15 νόμος εἷς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσκειμένοις ἐν ὑμῖν νόμος αἰώνιος εἰς γενεὰς ὑμῶν ὡς ὑμεῖς καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι κυρίου 16 νόμος εἷς ἔσται καὶ δικαίωμα ἐν ἔσται ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν ὑμῖν 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 18 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ 19 καὶ ἔσται ὅταν ἔσθητε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἄρτων τῆς γῆς ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφόρισμα κυρίῳ 20 ἀπαρχὴν φυράματος ὑμῶν ἄρτον ἀφαίρεμα ἀφοριεῖτε αὐτό ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἄλλω οὕτως ἀφελεῖτε αὐτόν 21 ἀπαρχὴν

φυράματος ὑμῶν καὶ δώσετε κυρίῳ ἀφαίρεμα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 22 ὅταν δὲ διαμάρτητε καὶ μὴ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν 23 καθὰ συνέταξεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς συνέταξεν κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν 24 καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς γενηθῇ ἀκουσίως καὶ ποιήσει πᾶσα ἢ συναγωγὴ μόσχον ἕνα ἐκ βοῶν ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα εἰς ὄσμην εὐωδίας κυρίῳ καὶ θυσίαν τούτου καὶ σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἀμαρτίας 25 καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ὅτι ἀκουσίον ἔστιν καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν ἔναντι κυρίου περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν 26 καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς ὅτι παντὶ τῷ λαῷ ἀκουσίον 27 ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἀμάρτη ἀκουσίως προσάξει αἷγα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἀμαρτίας 28 καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ ἀμαρτούσης ἀκουσίως ἔναντι κυρίου ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ 29 τῷ ἐγχωρίῳ ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος εἷς ἔσται αὐτοῖς ὃς ἂν ποιήσῃ ἀκουσίως 30 καὶ ψυχὴ ἥτις ποιήσει ἐν χειρὶ ὑπερηφανίας ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν προσηλύτων τὸν θεὸν οὗτος παροξύνει ἐξολεθρευθήσεται ἢ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς 31 ὅτι τὸ ῥῆμα κυρίου ἐφάυλισεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ διεσκέδασεν ἐκτρίψει ἐκτριβήσεται ἢ

ψυχὴ ἐκεῖνη ἢ ἄμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ **32** καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εὗρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων **33** καὶ προσήγαγον αὐτὸν οἱ εὐρόντες αὐτὸν συλλέγοντα ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ **34** καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν οὐ γὰρ συνέκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν **35** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων θανάτῳ θανατούσθω ὁ ἄνθρωπος λιθοβολήσατε αὐτὸν λίθοις πᾶσα ἡ συναγωγὴ **36** καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **37** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **38** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς καὶ ποιησάτωσαν ἑαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ κράσπεδα τῶν πτερυγίων κλῶσμα ὑακίνθινον **39** καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κρασπέδοις καὶ ὄψεσθε αὐτὰ καὶ μνησθήσεσθε πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου καὶ ποιήσετε αὐτάς καὶ οὐ διαστραφήσεσθε ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν καὶ ὀπίσω τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύετε ὀπίσω αὐτῶν **40** ὅπως ἂν μνησθῆτε καὶ ποιήσητε πάσας τὰς ἐντολάς μου καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ θεῷ ὑμῶν **41** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν θεὸς ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν

16 καὶ ἐλάλησεν Κορε υἱὸς Ἰσσααρ υἱοῦ Κααθ υἱοῦ Λευὶ καὶ Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοὶ Ἐλιαβ καὶ Αυν υἱὸς Φαλεθ υἱοῦ Ρουβην **2** καὶ ἀνέστησαν

ἐναντι Μωυσῆ καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πεντήκοντα καὶ διακόσιοι ἀρχηγοὶ συναγωγῆς σύγκλητοι βουλῆς καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί **3** συνέστησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ εἶπαν ἐχέτω ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ πάντες ἅγιοι καὶ ἐν αὐτοῖς κύριος καὶ διὰ τί κατανίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν κυρίου **4** καὶ ἀκούσας Μωυσῆς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον **5** καὶ ἐλάλησεν πρὸς Κορε καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συναγωγὴν λέγων ἐπέσκεπται καὶ ἔγνω ὁ θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους καὶ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτὸν καὶ οὐς ἐξελέξατο ἑαυτῷ προσηγάγετο πρὸς ἑαυτὸν **6** τοῦτο ποιήσατε λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα Κορε καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ **7** καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπίθετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα ἐναντι κυρίου αὐριον καὶ ἔσται ὁ ἀνήρ ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος οὗτος ἅγιος ἱκανούσθω ὑμῖν υἱοὶ Λευὶ **8** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Κορε εἰσακούσατέ μου υἱοὶ Λευὶ **9** μὴ μικρὸν ἐστὶν τοῦτο ὑμῖν ὅτι διέστειλεν ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ καὶ προσηγάγετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ παρίστασθαι ἐναντι τῆς συναγωγῆς λατρεύειν αὐτοῖς **10** καὶ προσηγάγετό σε καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς Λευὶ μετὰ σοῦ καὶ ζητεῖτε ἱερατεύειν **11** οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς τὸν θεόν καὶ Ααρων τίς ἐστὶν ὅτι διαγογγύζετε κατ' αὐτοῦ **12** καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς καλέσαι Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοὺς Ἐλιαβ καὶ εἶπαν οὐκ ἀναβαίνομεν **13** μὴ μικρὸν τοῦτο ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐκ γῆς ῥεούσης γάλα καὶ μέλι ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κατάρχεις ἡμῶν ἄρχων **14** εἰ καὶ εἰς

γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσῆγαγες ἡμᾶς καὶ ἔδωκας ἡμῖν κλῆρον ἀγροῦ καὶ ἀμπελῶνας τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας οὐκ ἀναβαίνομεν **15** καὶ ἐβαρυθύμησεν Μωυσῆς σφόδρα καὶ εἶπεν πρὸς κύριον μὴ προσχῆς εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν οὐκ ἐπιθύμημα οὐδενὸς αὐτῶν εἴληφα οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν **16** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Κορε ἀγίασον τὴν συναγωγὴν σου καὶ γίνεσθε ἕτοιμοι ἔναντι κυρίου σὺ καὶ αὐτοὶ καὶ Ααρων αὖριον **17** καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα καὶ προσάξετε ἔναντι κυρίου ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα καὶ σὺ καὶ Ααρων ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ **18** καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὰ πῦρ καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἔσθησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωυσῆς καὶ Ααρων **19** καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ' αὐτοὺς Κορε τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου πάση τῇ συναγωγῇ **20** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων **21** ἀποσχίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἅπαξ **22** καὶ ἔπρασεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπαν θεὸς θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός εἰ ἄνθρωπος εἶς ἡμάρτεν ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὀργὴ κυρίου **23** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **24** λάλησον τῇ συναγωγῇ λέγων ἀναχωρήσατε κύκλω ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορε **25** καὶ ἀνέστη Μωυσῆς καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθαν καὶ Αβιρων καὶ συνεπορεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ **26** καὶ ἐλάλησεν πρὸς

τὴν συναγωγὴν λέγων ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων καὶ μὴ ἄπτεσθε ἀπὸ πάντων ὧν ἔστιν αὐτοῖς μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν **27** καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορε κύκλω καὶ Δαθαν καὶ Αβιρων ἐξῆλθον καὶ εἰστήκεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἡ ἀποσκευὴ αὐτῶν **28** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι κύριος ἀπέστειλέν με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ὅτι οὐκ ἂν ἔμαυτοῦ **29** εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθανοῦνται οὗτοι εἰ καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπῆ ἔσται αὐτῶν οὐχὶ κύριος ἀπέσταλκέν με **30** ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι δείξει κύριος καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπίεται αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πάντα ὅσα ἔστιν αὐτοῖς καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ἄδου καὶ γνώσεσθε ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τὸν κύριον (Sheol h7585) **31** ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐρράγη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν **32** καὶ ἠνοιχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κορε καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν **33** καὶ κατέβησαν αὐτοὶ καὶ ὅσα ἔστιν αὐτῶν ζῶντα εἰς ἄδου καὶ ἐκάλυπεν αὐτοὺς ἡ γῆ καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς (Sheol h7585) **34** καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκλω αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτῶν ὅτι λέγοντες μήποτε καταπίη ἡμᾶς ἡ γῆ **35** καὶ πῦρ ἐξῆλθεν παρὰ κυρίου καὶ κατέφαγεν τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέροντας τὸ θυμίαμα **36** καὶ εἶπεν κύριος

πρὸς Μωυσῆν 37 καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν υἱὸν
Ααρων τὸν ἱερέα ἀνέλεσθε τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ
ἐκ μέσου τῶν κατακεκαυμένων καὶ τὸ πῦρ τὸ
ἀλλότριον τοῦτο σπεῖρον ἐκεῖ ὅτι ἡγίασαν 38
τὰ πυρεῖα τῶν ἀμαρτωλῶν τούτων ἐν ταῖς
ψυχαῖς αὐτῶν καὶ ποιήσον αὐτὰ λεπίδας ἐλατάς
περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ ὅτι προσηνέχθησαν
ἔναντι κυρίου καὶ ἡγιάσθησαν καὶ ἐγένοντο
εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ 39 καὶ ἔλαβεν
Ελεαζαρ υἱὸς Ααρων τοῦ ἱερέως τὰ πυρεῖα τὰ
χαλκᾶ ὅσα προσήνεγκαν οἱ κατακεκαυμένοι
καὶ προσέθηκαν αὐτὰ περίθεμα τῷ θυσιαστηρίῳ
40 μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ὅπως ἂν
μὴ προσέλθῃ μηθεὶς ἀλλογενεῖς ὅς οὐκ ἔστιν
ἐκ τοῦ σπέρματος Ααρων ἐπιθεῖναι θυμίαμα
ἔναντι κυρίου καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κορε καὶ
ἡ ἐπισύστασις αὐτοῦ καθὰ ἐλάλησεν κύριος ἐν
χειρὶ Μωυσῆ 41 καὶ ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τῇ
ἐπαύριον ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγοντες ὑμεῖς
ἀπεκτάγκατε τὸν λαὸν κυρίου 42 καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ἐπισυστρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωυσῆν
καὶ Ααρων καὶ ὥρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου καὶ τήνδε ἐκάλυψεν αὐτὴν ἡ νεφέλη
καὶ ὥφθη ἡ δόξα κυρίου 43 καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς
καὶ Ααρων κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου 44 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
καὶ Ααρων λέγων 45 ἐκχωρήσατε ἐκ μέσου τῆς
συναγωγῆς ταύτης καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς
ἄπαξ καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν 46 καὶ
εἶπεν Μωυσῆς πρὸς Ααρων λαβὲ τὸ πυρεῖον καὶ
ἐπίθεθι ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ
ἐπίβαλε ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα καὶ ἀπένεγκε τὸ τάχος
εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν

ἐξῆλθεν γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προσώπου κυρίου ἤρκειται
θραύειν τὸν λαόν 47 καὶ ἔλαβεν Ααρων καθάπερ
ἐλάλησεν αὐτῷ Μωυσῆς καὶ ἔδραμεν εἰς τὴν
συναγωγὴν καὶ ἦδη ἐνήρκετο ἡ θραῦσις ἐν τῷ
λαῷ καὶ ἐπέβαλεν τὸ θυμίαμα καὶ ἐξίλασατο περὶ
τοῦ λαοῦ 48 καὶ ἔστη ἀνά μέσον τῶν τεθνηκότων
καὶ τῶν ζώντων καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις 49 καὶ
ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ θραύσει τέσσαρες
καὶ δέκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι χωρὶς τῶν
τεθνηκότων ἔνεκεν Κορε 50 καὶ ἐπέστρεψεν
Ααρων πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις

17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων
2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ λαβὲ παρ'
αὐτῶν ῥάβδον ῥάβδον κατ' οἴκους πατριῶν
παρὰ πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτῶν κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν δώδεκα ῥάβδους καὶ ἐκάστου
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου
αὐτοῦ 3 καὶ τὸ ὄνομα Ααρων ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς
ῥάβδου Λευι ἔστιν γὰρ ῥάβδος μία κατὰ φυλὴν
οἴκου πατριῶν αὐτῶν δώσουςιν 4 καὶ θήσεις
αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου κατέναντι
τοῦ μαρτυρίου ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖ
5 καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος ὃν ἐὰν ἐκλέξωμαι
αὐτόν ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει καὶ περιελῶ
ἀπ' ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἃ
αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμῖν 6 καὶ ἐλάλησεν
Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἔδωκαν αὐτῷ
πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ῥάβδον τῷ ἄρχοντι τῷ
ἐνὶ ῥάβδον κατὰ ἄρχοντα κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν δώδεκα ῥάβδους καὶ ἡ ῥάβδος Ααρων
ἀνά μέσον τῶν ῥάβδων αὐτῶν 7 καὶ ἀπέθηκεν
Μωυσῆς τὰς ῥάβδους ἔναντι κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ

τοῦ μαρτυρίου **8** καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ εἰσῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἰδοὺ ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος Ααρων εἰς οἶκον Λευι καὶ ἐξήνεγκεν βλαστὸν καὶ ἐξήνθησεν ἄνθη καὶ ἐβλάστησεν κάρυα **9** καὶ ἐξήνεγκεν Μωυσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου κυρίου πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ εἶδον καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ **10** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἀπόθες τὴν ῥάβδον Ααρων ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν σημεῖον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν **11** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καὶ Ααρων καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν **12** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες ἰδοὺ ἐξαηλώμεθα ἀπολώλαμεν παραηλώμεθα **13** πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῆς σκηνῆς κυρίου ἀποθνήσκει ἕως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν

18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ααρων λέγων σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκος πατριᾶς σου λήμψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῶν ἁγίων καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου λήμψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν **2** καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Λευι δῆμον τοῦ πατρός σου προσαγάγου πρὸς σεαυτὸν καὶ προστεθήτωσάν σοι καὶ λειτουργεῖτωσάν σοι καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **3** καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς σου καὶ τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς πλὴν πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς **4** καὶ προστεθήσονται πρὸς σὲ καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς

τοῦ μαρτυρίου κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς καὶ ὁ ἀλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ **5** καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακάς τῶν ἁγίων καὶ τὰς φυλακάς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ **6** καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ δόμα δεδομένον κυρίῳ λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **7** καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸ ἔνδοθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανεῖται **8** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ααρων καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σὲ νόμιμον αἰώνιον **9** καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὅσα ἀποδιδόασίν μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου **10** ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτὰ πᾶν ἄρσενικὸν φάγεται αὐτὰ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ἅγια ἔσται σοι **11** καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχὴ δομάτων αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραηλ σοὶ δέδωκα αὐτὰ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτὰ **12** πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου καὶ σίτου

ἀπαρχὴ αὐτῶν ὅσα ἂν δῶσι τῷ κυρίῳ σοὶ δέδωκα
αὐτά 13 τὰ πρωτογενήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῆ
αὐτῶν ὅσα ἂν ἐνέγκωσιν κυρίῳ σοὶ ἔσται πᾶς
καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά 14 πᾶν
ἀνατεθεματισμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ σοὶ ἔσται
15 καὶ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκός
ἃ προσφέρουσιν κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
κτῆνους σοὶ ἔσται ἀλλ' ἢ λύτρωσις λυτρωθήσεται
τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ πρωτότοκα
τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώση 16 καὶ
ἡ λύτρωσις αὐτοῦ ἀπὸ μηνιαίου ἢ συντίμησις
πέντε σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον εἴκοσι
ὄβολοι εἰσιν 17 πλὴν πρωτότοκα μόσχων καὶ
πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ
λυτρώση ἅγια ἔστιν καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεεῖς
πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις
κάρπωμα εἰς ὄσμην εὐωδίας κυρίῳ 18 καὶ τὰ κρέα
ἔσται σοὶ καθὰ καὶ τὸ στηθύδιον τοῦ ἐπιθέματος
καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν σοὶ ἔσται 19
πᾶν ἀφαίρεμα τῶν ἀγίων ὅσα ἂν ἀφέλωσιν οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ κυρίῳ σοὶ δέδωκα καὶ τοῖς υἱοῖς
σου καὶ ταῖς θυγατράσιν σου μετὰ σοῦ νόμιμον
αἰώνιον διαθήκη ἀλὸς αἰωνίου ἔστιν ἔναντι
κυρίου σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ 20 καὶ
ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ααρων ἐν τῇ γῆ αὐτῶν
οὐ κληρονομήσεις καὶ μερίς οὐκ ἔσται σοὶ ἐν
αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου
ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 21 καὶ τοῖς υἱοῖς
Λευι ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ἰσραὴλ ἐν
κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν ὅσα αὐτοὶ
λειτουργοῦσιν λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου 22 καὶ οὐ προσελεύσονται ἔτι οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν

ἄμαρτίαν θανατηφόρον 23 καὶ λειτουργήσῃ ὁ
Λευίτης αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου καὶ αὐτοὶ λήμψονται τὰ ἄμαρτήματα
αὐτῶν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν
καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσιν
κληρονομίαν 24 ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ ὅσα ἂν ἀφορίσωσιν κυρίῳ ἀφαίρεμα
δέδωκα τοῖς Λευίταις ἐν κλήρῳ διὰ τοῦτο εἴρηκα
αὐτοῖς ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσιν
κλήρον 25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν
λέγων 26 καὶ τοῖς Λευίταις λαλήσεις καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
τὸ ἐπιδέκατον ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν
κλήρῳ καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀφαίρεμα
κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδεκάτου 27 καὶ
λογισθήσεται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σίτος
ἀπὸ ἄλλω καὶ ἀφαίρεμα ἀπὸ ληνοῦ 28 οὕτως
ἀφελεῖτε καὶ ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἀφαιρεμάτων κυρίου
ἀπὸ πάντων ἐπιδεκάτων ὑμῶν ὅσα ἐὰν λάβητε
παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν
ἀφαίρεμα κυρίῳ Ααρων τῷ ἱερεῖ 29 ἀπὸ πάντων
τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα κυρίῳ ἢ
ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τὸ ἡγιασμένον ἀπ'
αὐτοῦ 30 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὅταν ἀφαιρῆτε
τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ καὶ λογισθήσεται τοῖς
Λευίταις ὡς γένημα ἀπὸ ἄλλω καὶ ὡς γένημα ἀπὸ
ληνοῦ 31 καὶ ἔδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς
καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἔστιν
ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ
μαρτυρίου 32 καὶ οὐ λήμψεσθε δι' αὐτὸ ἄμαρτίαν
ὅτι ἂν ἀφαιρῆτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὰ
ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε ἵνα μὴ
ἀποθάνητε

19 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων λέγων 2 αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου ὅσα συνέταξεν κύριος λέγων λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δάμαλιν πυρρὰν ἄμωμον ἣτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον καὶ ἣ οὐκ ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός 3 καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ ἐξάξουσιν αὐτὴν ἕξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν καὶ σφάζουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ 4 καὶ λήμψεται Ελεαζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ ῥανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπτάκις 5 καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ καὶ τὸ δέσμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἶμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται 6 καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς ζύλον κέδρινον καὶ ὕσωπον καὶ κόκκινον καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαύματος τῆς δαμάλεως 7 καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἑσπέρας 8 καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 9 καὶ συνάξει ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως καὶ ἀποθήσει ἕξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς διατήρησιν ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἄγνισμά ἐστιν 10 καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια ὁ συνάγων τὴν σποδιὰν τῆς δαμάλεως καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσκειμένοις προσηλύτοις νόμιμον αἰώνιον 11 ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτά ἡμέρας 12 οὗτος ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ καθαρὸς ἔσται ἐὰν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ οὐ καθαρὸς ἔσται 13 πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ τὴν σκηνην κυρίου ἐμίανεν ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιερραντίσθη ἐπ' αὐτόν ἀκάθαρτός ἐστιν ἔτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν 14 καὶ οὗτος ὁ νόμος ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀκάθαρτα ἔσται ἐπτά ἡμέρας 15 καὶ πᾶν σκεῦος ἀνεωγμένον ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ ἀκάθαρτά ἐστιν 16 καὶ πᾶς ὃς ἐὰν ἄψηται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ ἢ ὀστέου ἀνθρωπίνου ἢ μνήματος ἐπτά ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται 17 καὶ λήμψονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἀγνισμοῦ καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος 18 καὶ λήμψεται ὕσωπον καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνήρ καθαρὸς καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ τὰς ψυχὰς ὅσαι ἐὰν ὦσιν ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τὸν ἡμέμενον τοῦ ὀστέου τοῦ ἀνθρωπίνου ἢ τοῦ τραυματίου ἢ τοῦ τεθνηκότος ἢ τοῦ μνήματος 19 καὶ περιρρανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἀφαγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ λούσεται ὕδατι καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας 20 καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν μιανθῇ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ ἐξολεθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ὅτι τὰ

ἅγια κυρίου ἐμίανεν ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιερραντίσθη ἐπ' αὐτόν ἀκάθαρτός ἐστιν 21 καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον καὶ ὁ περιρραίνων ὕδωρ ῥαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας 22 καὶ παντός οὗ ἂν ἄψηται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος ἀκάθαρτον ἔσται καὶ ἡ ψυχὴ ἢ ἀπτομένη ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας

20 καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν ἔρημον Σιν ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ καὶ κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Καδης καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαριαμ καὶ ἐτάφη ἐκεῖ 2 καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ καὶ ἠθροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ααρων 3 καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν λέγοντες ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἔναντι κυρίου 4 καὶ ἵνα τί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν 5 καὶ ἵνα τί τοῦτο ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν τοῦτον τόπος οὗ οὐ σπεύρεται οὐδὲ συκαὶ οὐδὲ ἄμπελοι οὐδὲ ῥόαι οὐδὲ ὕδωρ ἐστὶν πιεῖν 6 καὶ ἦλθεν Μωυσῆς καὶ Ααρων ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον καὶ ὤφθη ἡ δόξα κυρίου πρὸς αὐτούς 7 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 8 λαβὲ τὴν ῥάβδον καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ααρων ὁ ἀδελφός σου καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἔναντι αὐτῶν καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς καὶ ἐξοίσετε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ ποτιεῖτε τὴν συναγωγὴν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν 9 καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι κυρίου καθά

συνέταξεν κύριος 10 καὶ ἐξεκκλησίασεν Μωυσῆς καὶ Ααρων τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀκούσατέ μου οἱ ἀπειθεῖς μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξομεν ὑμῖν ὕδωρ 11 καὶ ἐπάρας Μωυσῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξεν τὴν πέτραν τῇ ῥάβδῳ δις καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν 12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων ὅτι οὐκ ἐπιστεύσατε ἀγιάσαι με ἐναντίον υἱῶν Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο οὐκ εἰσάξετε ὑμεῖς τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα αὐτοῖς 13 τοῦτο ὕδωρ ἀντιλογίας ὅτι ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔναντι κυρίου καὶ ἠγιάσθη ἐν αὐτοῖς 14 καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς ἀγγέλους ἐκ Καδης πρὸς βασιλέα Εδωμ λέγων τάδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ἰσραὴλ σὺ ἐπίστη πάντα τὸν μόχθον τὸν εὐρόντα ἡμᾶς 15 καὶ κατέβησαν οἱ πατέρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ παρῳκήσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ ἡμέρας πλείους καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν 16 καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ ἀποστείλας ἄγγελον ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ νῦν ἐσμεν ἐν Καδης πόλει ἐκ μέρους τῶν ὀρίων σου 17 παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου οὐ διελευσόμεθα δι' ἀγρῶν οὐδὲ δι' ἀμπελώνων οὐδὲ πίομεθα ὕδωρ ἐκ λάκκου σου ὀδῶ βασιλικῆ πορευσόμεθα οὐκ ἐκκλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ εὐώνυμα ἕως ἂν παρέλθωμεν τὰ ὄρια σου 18 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Εδωμ οὐ διελεύση δι' ἐμοῦ εἰ δὲ μὴ ἐν πολέμῳ ἐξελεύσομαι εἰς συνάντησίν σοι 19 καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα ἐὰν δὲ τοῦ ὕδατός σου πίωμεν ἐγώ τε καὶ τὰ κτήνη δώσω

τιμήν σοι ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα οὐδέν ἐστιν παρὰ τὸ ὄρος παρελευσόμεθα **20** ὁ δὲ εἶπεν οὐ διελεύσει δι' ἐμοῦ καὶ ἐξήλθεν Εδωμ εἰς συνάντησιν αὐτῶ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ καὶ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ **21** καὶ οὐκ ἠθέλησεν Εδωμ δοῦναι τῷ Ἰσραηλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὀρίων αὐτοῦ καὶ ἐξέκλινεν Ἰσραηλ ἀπ' αὐτοῦ **22** καὶ ἀπῆραν ἐκ Καδης καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς Ὠρ τὸ ὄρος **23** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ααρων ἐν Ὠρ τῷ ὄρει ἐπὶ τῶν ὀρίων γῆς Εδωμ λέγων **24** προστεθήτω Ααρων πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὅτι οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ διότι παρωξύνάτέ με ἐπὶ τοῦ ὕδατος τῆς λοιδορίας **25** λαβὲ τὸν Ααρων καὶ Ελεαζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀναβίβασον αὐτούς εἰς Ὠρ τὸ ὄρος ἔναντι πάσης τῆς συναγωγῆς **26** καὶ ἔκδυσον Ααρων τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἔνδυσον Ελεαζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ Ααρων προστεθεὶς ἀποθανέτω ἐκεῖ **27** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καθὰ συνέταξεν κύριος καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν εἰς Ὠρ τὸ ὄρος ἔναντιόν πάσης τῆς συναγωγῆς **28** καὶ ἐξέδυσεν Ααρων τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὰ Ελεαζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν Ααρων ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους καὶ κατέβη Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ἐκ τοῦ ὄρους **29** καὶ εἶδεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ὅτι ἀπελύθη Ααρων καὶ ἔκλαυσαν τὸν Ααρων τριάκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος Ἰσραηλ

21 καὶ ἤκουσεν ὁ Χανανις βασιλεὺς Αραδ ὁ κατοικῶν κατὰ τὴν ἔρημον ἦλθεν γὰρ Ἰσραηλ ὁδὸν Αθαριν καὶ ἐπολέμησεν πρὸς Ἰσραηλ καὶ κατεπρονόμεισαν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν **2** καὶ ἠῤῥατο Ἰσραηλ εὐχὴν κυρίῳ καὶ εἶπεν

ἐάν μοι παραδῶς τὸν λαὸν τοῦτον ὑποχείριον ἀναθεματιῶ αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ **3** καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς Ἰσραηλ καὶ παρέδωκεν τὸν Χανανιν ὑποχείριον αὐτοῦ καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου ἀνάθεμα **4** καὶ ἀπάραντες ἐξ Ὠρ τοῦ ὄρους ὁδὸν ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν περιεκύκλωσαν γῆν Εδωμ καὶ ὠλιγοψύχησεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ **5** καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν θεὸν καὶ κατὰ Μωυσῆ λέγοντες ἵνα τί ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ ἢ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ **6** καὶ ἀπέστειλεν κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας καὶ ἔδακνον τὸν λαόν καὶ ἀπέθανεν λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **7** καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν ἔλεγον ὅτι ἡμάρτομεν ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ σοῦ εὗξαι οὖν πρὸς κύριον καὶ ἀφελέτω ἀφ' ἡμῶν τὸν ὄφιν καὶ ἠῤῥατο Μωυσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ λαοῦ **8** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ποιήσον σεαυτῷ ὄφιν καὶ θές αὐτὸν ἐπὶ σημείου καὶ ἔσται ἐὰν δάκη ὄφεις ἄνθρωπον πᾶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται **9** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς ὄφιν χαλκοῦν καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδακνεν ὄφεις ἄνθρωπον καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν καὶ ἔζη **10** καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβωθ **11** καὶ ἐξάραντες ἐξ Ὠβωθ παρενέβαλον ἐν Αχελγαι ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἢ ἐστιν κατὰ πρόσωπον Μωαβ κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου **12** ἐκεῖθεν ἀπῆραν καὶ παρενέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρετ **13** καὶ

ἐκεῖθεν ἀπάραντες παρενέβαλον εἰς τὸ πέραν Ἀρνων ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἀμορραίων ἔστιν γὰρ Ἀρνων ὄρια Μωαβ ἀνά μέσον Μωαβ καὶ ἀνά μέσον τοῦ Ἀμορραίου 14 διὰ τοῦτο λέγεται ἐν βιβλίῳ πόλεμος τοῦ κυρίου τὴν Ζωοβ ἐφλόγισεν καὶ τοὺς χειμάρρους Ἀρνων 15 καὶ τοὺς χειμάρρους κατέστησεν κατοικίσει Ἡρ καὶ πρόσκειται τοῖς ὀρίοις Μωαβ 16 καὶ ἐκεῖθεν τὸ φρέαρ τοῦτό ἐστιν τὸ φρέαρ ὃ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν συνάγαγε τὸν λαὸν καὶ δώσω αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν 17 τότε ἦσεν Ἰσραὴλ τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος ἐξάρχετε αὐτῷ 18 φρέαρ ὠρυξαν αὐτὸ ἄρχοντες ἐξελατόμησαν αὐτὸ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν ἐν τῷ κυριεῦσαι αὐτῶν καὶ ἀπὸ φρέατος εἰς Μανθαναῖν 19 καὶ ἀπὸ Μανθαναῖν εἰς Νααλιηλ καὶ ἀπὸ Νααλιηλ εἰς Βαμωθ 20 καὶ ἀπὸ Βαμωθ εἰς νάπην ἢ ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ ἀπὸ κορυφῆς τοῦ λελαξευμένου τὸ βλέπον κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου 21 καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς πρέσβεις πρὸς Σηων βασιλέα Ἀμορραίων λόγοις εἰρηνικοῖς λέγων 22 παρελευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἀγρὸν οὔτε εἰς ἀμπελῶνα οὐ πιόμεθα ὕδωρ ἐκ φρέατός σου ὁδῷ βασιλικῇ πορευσόμεθα ἕως παρέλθωμεν τὰ ὄριά σου 23 καὶ οὐκ ἔδωκεν Σηων τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ καὶ συνήγαγεν Σηων πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν παρατάξασθαι τῷ Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἦλθεν εἰς Ἰασσα καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ 24 καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰσραὴλ φόνω μαχαίρης καὶ κατεκυρίευσαν τῆς γῆς αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνων ἕως Ἰαβοκ ἕως υἰῶν Ἀμμων ὅτι Ἰαζηρ ὄρια

υἰῶν Ἀμμων ἐστὶν 25 καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ πάσας τὰς πόλεις ταύτας καὶ κατώκησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν τῶν Ἀμορραίων ἐν Εσεβων καὶ ἐν πάσαις ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ 26 ἔστιν γὰρ Εσεβων πόλις Σηων τοῦ βασιλέως τῶν Ἀμορραίων καὶ οὗτος ἐπολέμησεν βασιλέα Μωαβ τὸ πρότερον καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρορη ἕως Ἀρνων 27 διὰ τοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰνιγματισταὶ ἔλθετε εἰς Εσεβων ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ κατασκευασθῇ πόλις Σηων 28 ὅτι πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Εσεβων φλοῦξ ἐκ πόλεως Σηων καὶ κατέφαγεν ἕως Μωαβ καὶ κατέπιεν στήλας Ἀρνων 29 οὐαί σοι Μωαβ ἀπώλου λαὸς Χαμως ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζεσθαι καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμάλωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων Σηων 30 καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται Εσεβων ἕως Δαιβων καὶ αἱ γυναῖκες ἔτι προσεξέκαυσαν πῦρ ἐπὶ Μωαβ 31 κατώκησεν δὲ Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν τῶν Ἀμορραίων 32 καὶ ἀπέστειλεν Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν Ἰαζηρ καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐκεῖ 33 καὶ ἐπιστρέψαντες ἀνέβησαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασαν καὶ ἐξῆλθεν Ὡγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Εδραῖν 34 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν μὴ φοβηθῆς αὐτόν ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτόν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηων βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων ὃς κατώκει ἐν Εσεβων 35 καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ

ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγρείαν καὶ ἐκκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν

22 καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχω **2** καὶ ἰδὼν Βαλακ υἱὸς Σεπφωρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραὴλ τῷ Ἀμορραίῳ **3** καὶ ἐφοβήθη Μωαβ τὸν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν καὶ προσώχθισεν Μωαβ ἀπὸ προσώπου υἰῶν Ἰσραὴλ **4** καὶ εἶπεν Μωαβ τῇ γερουσίᾳ Μαδιαμ νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγή αὕτη πάντας τοὺς κύκλω ἡμῶν ὡς ἐκλείξει ὁ μόσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου καὶ Βαλακ υἱὸς Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον **5** καὶ ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς Βαλααμ υἱὸν Βεωρ Φαθουρα ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἰῶν λαοῦ αὐτοῦ καλέσαι αὐτὸν λέγων ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἰδοὺ κατεκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου **6** καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι ἰσχύει οὗτος ἢ ἡμεῖς ἐὰν δυνώμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν καὶ ἐκβαλῶ αὐτούς ἐκ τῆς γῆς ὅτι οἶδα οὐς ἐὰν εὐλογῆσῃς σὺ εὐλόγησιν καὶ οὐς ἐὰν καταράσῃ σὺ κεκατήρανται **7** καὶ ἐπορεύθη ἡ γερουσία Μωαβ καὶ ἡ γερουσία Μαδιαμ καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ἦλθον πρὸς Βαλααμ καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλακ **8** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς καταλύσατε αὐτοῦ τὴν νύκτα καὶ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν πράγματα ἃ ἐὰν λαλήσῃ κύριος πρὸς με καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωαβ παρὰ Βαλααμ **9** καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοί **10** καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς τὸν θεόν Βαλακ υἱὸς Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ ἀπέστειλεν αὐτούς πρὸς

με λέγων **11** ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἰδοὺ κεκάλυφεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτόν καὶ ἐκβαλῶ αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς **12** καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ οὐ πορεύσῃ μετ' αὐτῶν οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν ἔστιν γὰρ εὐλογημένος **13** καὶ ἀναστὰς Βαλααμ τὸ πρῶν εἶπεν τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ ἀποτρέχετε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν οὐκ ἀφήσιν με ὁ θεὸς πορεύεσθαι μεθ' ὑμῶν **14** καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ ἦλθον πρὸς Βαλακ καὶ εἶπαν οὐ θέλει Βαλααμ πορευθῆναι μεθ' ἡμῶν **15** καὶ προσέθετο Βαλακ ἔτι ἀποστείλαι ἄρχοντας πλείους καὶ ἐντιμότερους τούτων **16** καὶ ἦλθον πρὸς Βαλααμ καὶ λέγουσιν αὐτῷ τάδε λέγει Βαλακ ὁ τοῦ Σεπφωρ ἀξιῶ σε μὴ ὀκνήσῃς ἔλθειν πρὸς με **17** ἐντίμως γὰρ τιμήσω σε καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον **18** καὶ ἀπεκρίθη Βαλααμ καὶ εἶπεν τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ ἐὰν δῶ μοι Βαλακ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου **19** καὶ νῦν ὑπομείνατε αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην καὶ γνώσομαι τί προσθήσει κύριος λαλήσαι πρὸς με **20** καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλααμ νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ καλέσαι σε πάρεσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς ἀλλὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἂν λαλήσω πρὸς σέ τοῦτο ποιήσεις **21** καὶ ἀναστὰς Βαλααμ τὸ πρῶν ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἀρχόντων Μωαβ **22** καὶ ὠργίσθη θυμῷ ὁ θεὸς ὅτι ἐπορεύθη αὐτός καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐνδιαβάλλειν

αυτόν και αυτός ἐπιβιβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ
καὶ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ **23** καὶ ἰδοῦσα
ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ ἀνθεστηκότα ἐν
τῇ ὁδῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ
καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἐπάταξεν τὴν
ὄνον τῇ ῥάβδῳ τοῦ εὐθύναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ
24 καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς αὐλαξιν
τῶν ἀμπέλων φραγμὸς ἐντεῦθεν καὶ φραγμὸς
ἐντεῦθεν **25** καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ
θεοῦ προσέθλιπεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον καὶ
ἀπέθλιπεν τὸν πόδα Βαλααμ καὶ προσέθετο ἔτι
μαστιξίαι αὐτὴν **26** καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ
θεοῦ καὶ ἀπελθὼν ὑπέστη ἐν τόπῳ στενῷ εἰς ὃν
οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν οὐδὲ ἀριστεράν **27** καὶ
ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ συνεκάθισεν
ὑποκάτω Βαλααμ καὶ ἐθυμώθη Βαλααμ καὶ
ἔτυπεν τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ **28** καὶ ἠνοιξεν ὁ
θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου καὶ λέγει τῷ Βαλααμ
τί ἐποίησά σοι ὅτι πέπαικάς με τοῦτο τρίτον **29**
καὶ εἶπεν Βαλααμ τῇ ὄνῳ ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι
καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ μου ἤδη ἂν
ἐξεκέντησά σε **30** καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλααμ οὐκ
ἐγὼ ἡ ὄνος σου ἐφ' ἧς ἐπέβαινες ἀπὸ νεότητός
σου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας μὴ ὑπεροράσει
ὑπεριδοῦσα ἐποίησά σοι οὕτως ὁ δὲ εἶπεν οὐχί **31**
ἀπεκάλυπεν δὲ ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλααμ
καὶ ὄρᾳ τὸν ἄγγελον κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ
ὁδῷ καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ καὶ κύψας προσεκύνησεν τῷ προσώπῳ
αὐτοῦ **32** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ διὰ
τί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολὴν σου ὅτι οὐκ ἀστεία

ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου **33** καὶ ἰδοῦσά με ἡ
ὄνος ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ τρίτον τοῦτο καὶ εἰ μὴ
ἐξέκλινεν νῦν οὖν σὲ μὲν ἀπέκτεινα ἐκείνην
δὲ περιποιησάμην **34** καὶ εἶπεν Βαλααμ τῷ
ἀγγέλῳ κυρίου ἡμάρτηκα οὐ γὰρ ἠπιστάμην ὅτι
σύ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησιν
καὶ νῦν εἰ μὴ σοι ἀρέσκει ἀποστραφήσομαι **35**
καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ πρὸς Βαλααμ
συμπορεύηθι μετὰ τῶν ἀνθρώπων πλην τὸ ῥῆμα
ὃ ἐὰν εἴπω πρὸς σέ τοῦτο φυλάξῃ λαλήσαι καὶ
ἐπορεύθη Βαλααμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλακ **36**
καὶ ἀκούσας Βαλακ ὅτι ἦκει Βαλααμ ἐξῆλθεν
εἰς συνάντησιν αὐτῷ εἰς πόλιν Μωαβ ἣ ἐστὶν
ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἀρνωῶν ὃ ἐστὶν ἐκ μέρους τῶν
ὀρίων **37** καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ οὐχί
ἀπέστειλα πρὸς σέ καλέσαι σε διὰ τί οὐκ ἦρχου
πρὸς με ὄντως οὐ δυνήσομαι τιμῆσαί σε **38** καὶ
εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ ἰδοὺ ἦκα πρὸς σέ νῦν
δυνατὸς ἔσομαι λαλήσαι τι τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν βάλῃ
ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου τοῦτο λαλήσω **39** καὶ
ἐπορεύθη Βαλααμ μετὰ Βαλακ καὶ ἦλθον εἰς
πόλεις ἐπαύλεων **40** καὶ ἔθυσεν Βαλακ πρόβατα
καὶ μόσχους καὶ ἀπέστειλεν τῷ Βαλααμ καὶ τοῖς
ἄρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ **41** καὶ ἐγενήθη πρῶτι
καὶ παραλαβὼν Βαλακ τὸν Βαλααμ ἀνεβίβασεν
αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βααλ καὶ ἔδειξεν αὐτῷ
ἐκεῖθεν μέρος τι τοῦ λαοῦ

23 καὶ εἶπεν Βαλααμ τῷ Βαλακ οἰκοδόμησόν
μοι ἑνταῦθα ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἐτοίμασόν μοι
ἑνταῦθα ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς **2** καὶ
ἐποίησεν Βαλακ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλααμ
καὶ ἀνήνεγκεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν **3**
καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ παράστηθι ἐπὶ τῆς

θυσίας σου καὶ πορεύσομαι εἴ μοι φανεῖται ὁ θεὸς ἐν συναντήσῃ καὶ ῥῆμα ὃ ἐάν μοι δείξῃ ἀναγγελῶ σοι καὶ παρέστη Βαλακ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ καὶ Βαλααμ ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν θεὸν καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν 4 καὶ ἐφάνη ὁ θεὸς τῷ Βαλααμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βαλααμ τοὺς ἑπτὰ βωμοὺς ἠτοίμασα καὶ ἀνεβίβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν 5 καὶ ἐνέβαλεν ὁ θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλααμ καὶ εἶπεν ἐπιστραφεὶς πρὸς Βαλακ οὕτως λαλήσεις 6 καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ μετ' αὐτοῦ 7 καὶ ἐγενήθη πνεῦμα θεοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἐκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλακ βασιλεὺς Μωαβ ἐξ ὀρέων ἀπ' ἀνατολῶν λέγων δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν Ιακωβ καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν Ισραηλ 8 τί ἀράσωμαι ὃν μὴ καταρᾶται κύριος ἢ τί καταράσωμαι ὃν μὴ καταρᾶται ὁ θεός 9 ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ὄψομαι αὐτόν καὶ ἀπὸ βουνῶν προσνοήσω αὐτόν ἰδοὺ λαὸς μόνος κατοικήσει καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται 10 τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ιακωβ καὶ τίς ἐξαριθμῆσεται δῆμους Ισραηλ ἀποθάνοι ἢ ψυχὴ μου ἐν ψυχαῖς δικαίων καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων 11 καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ τί πεποιήκας μοι εἰς κατάρασιν ἐχθρῶν μου κέκληκά σε καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκας εὐλογίαν 12 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οὐχὶ ὅσα ἐὰν ἐμβάλλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου τοῦτο φυλάξω λαλήσαι 13 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Βαλακ δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ ὧν οὐκ ὄψῃ αὐτόν ἐκεῖθεν ἀλλ' ἢ μέρος τι αὐτοῦ ὄψῃ πάντας

δὲ οὐ μὴ ἴδῃς καὶ κατάρασαί μοι αὐτόν ἐκεῖθεν 14 καὶ παρέλαβεν αὐτόν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ κορυφῇν λελαξευμένου καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ἑπτὰ βωμοὺς καὶ ἀνεβίβασεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν 15 καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν 16 καὶ συνήντησεν ὁ θεὸς τῷ Βαλααμ καὶ ἐνέβαλεν ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀποστράφηθι πρὸς Βαλακ καὶ τάδε λαλήσεις 17 καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν καὶ ὅδε ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ μετ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλακ τί ἐλάλησεν κύριος 18 καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἀνάστηθι Βαλακ καὶ ἄκουε ἐνώτισαι μάρτυς υἱὸς Σεπφωρ 19 οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς διαρτηθῆναι οὐδὲ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι αὐτὸς εἶπας οὐχὶ ποιήσει λαλήσει καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ 20 ἰδοὺ εὐλογεῖν παρείλημμαι εὐλογήσω καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω 21 οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ιακωβ οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν Ισραηλ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ τὰ ἔνδοξα ἀρχόντων ἐν αὐτῷ 22 θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτούς ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ 23 οὐ γάρ ἐστιν οἰωνισμὸς ἐν Ιακωβ οὐδὲ μαντεία ἐν Ισραηλ κατὰ καιρὸν ῥηθήσεται Ιακωβ καὶ τῷ Ισραηλ τί ἐπιτελέσει ὁ θεός 24 ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀναστήσεται καὶ ὡς λέων γαυρωθήσεται οὐ κοιμηθήσεται ἕως φάγῃ θήραν καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται 25 καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ οὔτε κατάρα κατάραι μοι αὐτόν οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλογήσης αὐτόν 26 καὶ ἀποκριθεὶς Βαλααμ εἶπεν τῷ Βαλακ οὐκ ἐλάλησά σοι λέγων τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν λαλήσῃ

ὁ θεός τοῦτο ποιήσω **27** καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ δεῦρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον εἰ ἄρῃσει τῷ θεῷ καὶ καταρᾶσαι μοι αὐτὸν ἐκεῖθεν **28** καὶ παρέλαβεν Βαλακ τὸν Βαλααμ ἐπὶ κορυφῆν τοῦ Φογωρ τὸ παρατεῖνον εἰς τὴν ἔρημον **29** καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οἰκοδομήσόν μοι ὧδε ἑπτὰ βωμούς καὶ ἐτοίμασόν μοι ὧδε ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς **30** καὶ ἐποίησεν Βαλακ καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Βαλααμ καὶ ἀνήνεγκεν μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν

24 καὶ ἰδὼν Βαλααμ ὅτι καλὸν ἐστὶν ἔναντι κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραηλ οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς καὶ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον **2** καὶ ἐξάρας Βαλααμ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καθορᾷ τὸν Ἰσραηλ ἐστρατοπεδευκότα κατὰ φυλάς καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ **3** καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν φησὶν Βαλααμ υἱὸς Βεωρ φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὀρών **4** φησὶν ἀκούων λόγια θεοῦ ὅστις ὄρασιν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ **5** ὡς καλοὶ σου οἱ οἴκοι Ἰακωβ αἱ σκηναὶ σου Ἰσραηλ **6** ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν καὶ ὡσεὶ σκηναὶ ἃς ἔπηξεν κύριος ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα **7** ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν καὶ ὑψωθήσεται ἡ Γωγ βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἀυξηθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ **8** θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιῖ καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν **9** κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων

καὶ ὡς σκύμνος τίς ἀναστήσει αὐτόν οἱ εὐλογοῦντές σε εὐλόγηνται καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρηνται **10** καὶ ἐθυμώθη Βαλακ ἐπὶ Βαλααμ καὶ συνεκρότησεν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν Βαλακ πρὸς Βαλααμ καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκά σε καὶ ἰδοὺ εὐλογῶν εὐλόγησας τρίτον τοῦτο **11** νῦν οὖν φεῦγε εἰς τὸν τόπον σου εἶπα τιμήσω σε καὶ νῦν ἐστέρησέν σε κύριος τῆς δόξης **12** καὶ εἶπεν Βαλααμ πρὸς Βαλακ οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου οὐς ἀπέστειλας πρὸς με ἐλάλησα λέγων **13** ἐάν μοι δῶ Βαλακ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ποιῆσαι αὐτὸ πονηρὸν ἢ καλὸν παρ' ἐμαυτοῦ ὅσα ἐὰν εἶπῃ ὁ θεός ταῦτα ἐρῶ **14** καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου δεῦρο συμβουλεύσω σοι τί ποιήσει ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν **15** καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν φησὶν Βαλααμ υἱὸς Βεωρ φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὀρών **16** ἀκούων λόγια θεοῦ ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ ὑψίστου καὶ ὄρασιν θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ **17** δεῖξω αὐτῷ καὶ οὐχὶ νῦν μακαρίζω καὶ οὐκ ἐγγίζει ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακωβ καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραηλ καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγούς Μωαβ καὶ προνομεύσει πάντας υἱοὺς Σηθ **18** καὶ ἔσται Εδωμ κληρονομία καὶ ἔσται κληρονομία Ησαυ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ καὶ Ἰσραηλ ἐποίησεν ἐν ἰσχύϊ **19** καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰακωβ καὶ ἀπολεῖ σφζόμενον ἐκ πόλεως **20** καὶ ἰδὼν τὸν Αμαληκ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἀρχὴ ἐθνῶν Αμαληκ καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολεῖται **21** καὶ ἰδὼν

τὸν Καιναῖον καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ἰσχυρὰ ἡ κατοικία σου καὶ ἐὰν θῆς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσοσίαν σου **22** καὶ ἐὰν γένηται τῷ Βεωρ νεοσσιὰ πανουργίας Ἀσσύριοί σε αἰχμαλωτεύσουσιν **23** καὶ ἰδὼν τὸν Ωγ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν ὦ ὦ τίς ζήσεται ὅταν θῆ ταῦτα ὁ θεός **24** καὶ ἐξελεύσεται ἐκ χειρὸς Κιτιαίων καὶ κακώσουσιν Ἀσσυρὸν καὶ κακώσουσιν Εβραίους καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπολοῦνται **25** καὶ ἀναστὰς Βαλααμ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ Βαλακ ἀπῆλθεν πρὸς ἐαυτόν

25 καὶ κατέλυσεν Ἰσραηλ ἐν Σαττιν καὶ ἐβεβηλώθη ὁ λαὸς ἐκπορνεῦσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωαβ **2** καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν **3** καὶ ἐτελέσθη Ἰσραηλ τῷ Βεελφεγωρ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος τῷ Ἰσραηλ **4** καὶ εἶπεν κύριος τῷ Μωυσῆ λαβὲ πάντας τοὺς ἄρχηγούς τοῦ λαοῦ καὶ παραδειγμάτισον αὐτοὺς κυρίῳ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου καὶ ἀποστραφήσεται ὄργη θυμοῦ κυρίου ἀπὸ Ἰσραηλ **5** καὶ εἶπεν Μωυσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραηλ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βεελφεγωρ **6** καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐλθὼν προσήγαγεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαδιανίτιν ἐναντίον Μωυσῆ καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραηλ αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου **7** καὶ ἰδὼν Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως ἐξάνεστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς καὶ λαβὼν σειρομάστιν ἐν τῇ χειρὶ **8** εἰσήλθεν ὀπίσω τοῦ

ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου εἰς τὴν κάμινον καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους τὸν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μήτρας αὐτῆς καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραηλ **9** καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες **10** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **11** Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως κατέπαυσεν τὸν θυμὸν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραηλ ἐν τῷ ζηλώσαί μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐξανήλωσα τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐν τῷ ζήλω μου **12** οὕτως εἰπὸν ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης **13** καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας αἰωνία ἀνθ' ὧν ἐζήλωσεν τῷ θεῷ αὐτοῦ καὶ ἐξιλιάσατο περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **14** τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου τοῦ πεπληγότος ὃς ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος Ζαμβρι υἱὸς Σαλω ἄρχων οἴκου πατριᾶς τῶν Συμεων **15** καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ τῇ Μαδιανίτιδι τῇ πεπληγυῖα Χασβι θυγάτηρ Σουρ ἄρχοντος ἔθνους Ομμωθ οἴκου πατριᾶς ἐστὶν τῶν Μαδιαν **16** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ λέγων **17** ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιναίοις καὶ πατάξατε αὐτούς **18** ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολιότητι ὅσα δολιοῦσιν ὑμᾶς διὰ Φογωρ καὶ διὰ Χασβι θυγατέρα ἄρχοντος Μαδιαν ἀδελφὴν αὐτῶν τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογωρ

26 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα λέγων **2** λαβὲ τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραηλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος

παρατάξασθαι ἐν Ἰσραὴλ 3 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἐν Ἀραβωθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχω λέγων 4 ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆι καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου 5 Ρουβην πρωτότοκος Ἰσραὴλ υἱοὶ δὲ Ρουβην Ἐνωχ καὶ δῆμος τοῦ Ἐνωχ τῷ Φαλλου δῆμος τοῦ Φαλλου 6 τῷ Ἀσρων δῆμος τοῦ Ἀσρων τῷ Χαρμι δῆμος τοῦ Χαρμι 7 οὗτοι δῆμοι Ρουβην καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα 8 καὶ υἱοὶ Φαλλου Ἐλιαβ 9 καὶ υἱοὶ Ἐλιαβ Ναμουηλ καὶ Δαθαν καὶ Ἀβιρων οὗτοι ἐπικλητοὶ τῆς συναγωγῆς οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρων ἐν τῇ συναγωγῇ Κορε ἐν τῇ ἐπισυστάσει κυρίου 10 καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ Κορε ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ ὅτε κατέφαγεν τὸ πῦρ τοὺς πενήκοντα καὶ διακοσίους καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ 11 οἱ δὲ υἱοὶ Κορε οὐκ ἀπέθανον 12 καὶ οἱ υἱοὶ Συμεων ὁ δῆμος τῶν υἱῶν Συμεων τῷ Ναμουηλ δῆμος ὁ Ναμουηλι τῷ Ἰαμιν δῆμος ὁ Ἰαμιν τῷ Ἰαχιν δῆμος ὁ Ἰαχιν 13 τῷ Ζαρα δῆμος ὁ Ζαραϊ τῷ Σαουλ δῆμος ὁ Σαουλι 14 οὗτοι δῆμοι Συμεων ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι 15 υἱοὶ δὲ Ἰουδα Ἡρ καὶ Αὐναν καὶ ἀπέθανεν Ἡρ καὶ Αὐναν ἐν γῆ Χανααν 16 ἐγένοντο δὲ οἱ υἱοὶ Ἰουδα κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σηλων δῆμος ὁ Σηλων τῷ Φαρες δῆμος ὁ Φαρες τῷ Ζαρα δῆμος ὁ Ζαραϊ 17 καὶ ἐγένοντο υἱοὶ Φαρες τῷ Ἀσρων δῆμος ὁ Ἀσρων τῷ Ἰαμουν δῆμος ὁ Ἰαμουνι 18 οὗτοι

δῆμοι τῷ Ἰουδα κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῶν ἕξ καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 19 καὶ υἱοὶ Ἰσσαχαρ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Θωλα δῆμος ὁ Θωλαϊ τῷ Φουα δῆμος ὁ Φουαϊ 20 τῷ Ἰασουβ δῆμος ὁ Ἰασουβι τῷ Σαμαραν δῆμος ὁ Σαμαραρι 21 οὗτοι δῆμοι Ἰσσαχαρ ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι 22 υἱοὶ Ζαβουλων κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σαρεδ δῆμος ὁ Σαρεδι τῷ Ἀλλων δῆμος ὁ Ἀλλων τῷ Ἀλληλ δῆμος ὁ Ἀλληλι 23 οὗτοι δῆμοι Ζαβουλων ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 24 υἱοὶ Γαδ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σαφων δῆμος ὁ Σαφων τῷ Ἀγγι δῆμος ὁ Ἀγγι τῷ Σουιν δῆμος ὁ Σουιν 25 τῷ Ἀζени δῆμος ὁ Ἀζени τῷ Ἀδδι δῆμος ὁ Ἀδδι 26 τῷ Ἀροαδι δῆμος ὁ Ἀροαδι τῷ Ἀριηλ δῆμος ὁ Ἀριηλι 27 οὗτοι δῆμοι υἱῶν Γαδ ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι 28 υἱοὶ Ἀσηρ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Ἰαμιν δῆμος ὁ Ἰαμιν τῷ Ἰεσου δῆμος ὁ Ἰεσου τῷ Βαρια δῆμος ὁ Βαριαϊ 29 τῷ Χοβερ δῆμος ὁ Χοβερι τῷ Μελχιηλ δῆμος ὁ Μελχιηλι 30 καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς Ἀσηρ Σαρα 31 οὗτοι δῆμοι Ἀσηρ ἕξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 32 υἱοὶ Ἰωσηφ κατὰ δῆμους αὐτῶν Μανασση καὶ Ἐφραϊμ 33 υἱοὶ Μανασση τῷ Μαχिर δῆμος ὁ Μαχيري καὶ Μαχир ἐγέννησεν τὸν Γαλααδ τῷ Γαλααδ δῆμος ὁ Γαλααδι 34 καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ τῷ Ἀχιεζερ δῆμος ὁ Ἀχιεζερι τῷ Χελεγ δῆμος ὁ Χελεγι 35 τῷ Ἐσριηλ δῆμος ὁ Ἐσριηλι τῷ Συχεμ δῆμος ὁ Συχεμι 36 τῷ Συμαερ δῆμος ὁ Συμαερι καὶ τῷ Ὀφερ δῆμος ὁ Ὀφερι 37 καὶ τῷ Σαλπααδ υἱῷ Ὀφερ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέρες

καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαδ
Μαλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Θερσα
38 οὗτοι δῆμοι Μανασση ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν
δύο καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι
39 καὶ οὗτοι υἱοὶ Εφραιμ τῷ Σουταλα δῆμος ὁ
Σουταλαῖ τῷ Ταναχ δῆμος ὁ Ταναχι 40 οὗτοι
υἱοὶ Σουταλα τῷ Εδεν δῆμος ὁ Εδενι 41 οὗτοι
δῆμοι Εφραιμ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν δύο καὶ
τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι οὗτοι δῆμοι
υἱῶν Ἰωσηφ κατὰ δήμους αὐτῶν 42 υἱοὶ Βενιαμιν
κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ Βαλε δῆμος ὁ Βαλεῖ τῷ
Ασυβηρ δῆμος ὁ Ασυβηρι τῷ Ιαχιραν δῆμος ὁ
Ιαχιραρι 43 τῷ Σωφαν δῆμος ὁ Σωφани 44 καὶ
ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Βαλε Αδαρ καὶ Νοεμαν τῷ Αδαρ
δῆμος ὁ Αδαρι τῷ Νοεμαν δῆμος ὁ Νοεμανι
45 οὗτοι υἱοὶ Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν ἐξ
ἐπισκέψεως αὐτῶν πέντε καὶ τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι 46 καὶ υἱοὶ Δαν κατὰ
δήμους αὐτῶν τῷ Σαμι δῆμος ὁ Σαμι οὗτοι δῆμοι
Δαν κατὰ δήμους αὐτῶν 47 πάντες οἱ δῆμοι Σαμι
κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν τέσσαρες καὶ ἑξήκοντα
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 48 υἱοὶ Νεφθαλι κατὰ
δήμους αὐτῶν τῷ Ασηλι δῆμος ὁ Ασηλι τῷ Γαυνι
δῆμος ὁ Γαυνι 49 τῷ Ιεσερ δῆμος ὁ Ιεσερι τῷ
Σελλημ δῆμος ὁ Σελλημι 50 οὗτοι δῆμοι Νεφθαλι
ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν πέντε καὶ τεσσαράκοντα
χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι 51 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις
υἱῶν Ἰσραηλ ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ
ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα 52 καὶ ἐλάλησεν κύριος
πρὸς Μωυσῆν λέγων 53 τούτοις μερισθήσεται
ἡ γῆ κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων 54
τοῖς πλείοσιν πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν καὶ
τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν

αὐτῶν ἐκάστῳ καθὼς ἐπεσκέπησαν δοθήσεται ἡ
κληρονομία αὐτῶν 55 διὰ κλήρων μερισθήσεται
ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασιν κατὰ φυλάς πατριῶν αὐτῶν
κληρονομήσουσιν 56 ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν
κληρονομίαν αὐτῶν ἀνὰ μέσον πολλῶν καὶ
ὀλίγων 57 καὶ υἱοὶ Λευι κατὰ δήμους αὐτῶν τῷ
Γεδσων δῆμος ὁ Γεδσωνι τῷ Κααθ δῆμος ὁ Κααθι
τῷ Μεραρι δῆμος ὁ Μεραρι 58 οὗτοι δῆμοι υἱῶν
Λευι δῆμος ὁ Λοβενι δῆμος ὁ Χεβρωνι δῆμος ὁ
Κορε καὶ δῆμος ὁ Μουσι καὶ Κααθ ἐγέννησεν
τὸν Αμραμ 59 καὶ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ
Ἰωχαβεδ θυγάτηρ Λευι ἡ ἔτεκεν τούτους τῷ Λευι
ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἔτεκεν τῷ Αμραμ τὸν Ααρων
καὶ Μωυσῆν καὶ Μαριαμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν
60 καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Ααρων ὁ τε Ναδαβ καὶ
Αβιουδ καὶ Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ 61 καὶ ἀπέθανεν
Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ
ἀλλότριον ἔναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα 62
καὶ ἐγεννήθησαν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ
εἴκοσι χιλιάδες πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου
καὶ ἐπάνω οὐ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν μέσῳ
υἱῶν Ἰσραηλ ὅτι οὐ δίδοται αὐτοῖς κῆρος ἐν
μέσῳ υἱῶν Ἰσραηλ 63 καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις
Μωυσῆ καὶ Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως οἱ ἐπεσκέψαντο
τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐν Αραβῳθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ
Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω 64 καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν
ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ
Ααρων οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐν τῇ
ἐρήμῳ Σινα 65 ὅτι εἶπεν κύριος αὐτοῖς θανάτῳ
ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐ κατελείφθη
ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη καὶ
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη

27 καὶ προσελθοῦσαι αἱ θυγατέρες Σαλπααδ υἱοῦ Οφερ υἱοῦ Γαλααδ υἱοῦ Μαχιρ τοῦ δήμου Μανασση τῶν υἱῶν Ἰωσηφ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Μαλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Θερσα **2** καὶ στᾶσαι ἔναντι Μωυσῆ καὶ ἔναντι Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἔναντι τῶν ἀρχόντων καὶ ἔναντι πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγουσιν **3** ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυστάσης ἔναντι κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορε ὅτι διὰ ἀμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανεν καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ **4** μὴ ἐξαλειφθῆτω τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός ὅτε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν **5** καὶ προσήγαγεν Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἔναντι κυρίου **6** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **7** ὀρθῶς θυγατέρες Σαλπααδ λελαλήκασιν δόμα δώσεις αὐταῖς κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν καὶ περιθήσεις τὸν κλῆρον τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς **8** καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ λαλήσεις λέγων ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ἦ αὐτῷ περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ **9** ἐὰν δὲ μὴ ἦ θυγάτηρ αὐτῷ δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ **10** ἐὰν δὲ μὴ ᾧσιν αὐτῷ ἀδελφοὶ δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **11** ἐὰν δὲ μὴ ᾧσιν ἀδελφοὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ οἰκείῳ τῷ ἔγγιστα αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ κληρονομήσει τὰ αὐτοῦ καὶ ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ δικαίωμα κρίσεως καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῇ **12** καὶ εἶπεν κύριος

πρὸς Μωυσῆν ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ πέραν τοῦτο ὄρος Ναβου καὶ ἰδὲ τὴν γῆν Χανααν ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἐν κατασχέσει **13** καὶ ὄψει αὐτήν καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου καὶ σύ καθὰ προσετέθη Ααρων ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὄρ τῷ ὄρει **14** διότι παρέβητε τὸ ῥῆμά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν ἐν τῷ ἀντιτίπτειν τὴν συναγωγὴν ἀγιάσαι με οὐχ ἠγιάσατέ με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἔναντι αὐτῶν τοῦτό ἐστιν ὕδωρ ἀντιλογίας Καδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν **15** καὶ εἶπεν Μωυσῆς πρὸς κύριον **16** ἐπισκεψάσθω κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης **17** ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτούς καὶ ὅστις εἰσάξει αὐτούς καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγή κυρίου ὡσεὶ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστιν ποιμὴν **18** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων λαβὲ πρὸς σεαυτὸν τὸν Ἰησοῦν υἱὸν Ναυη ἄνθρωπον ὃς ἔχει πνεῦμα ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτὸν **19** καὶ στήσεις αὐτὸν ἔναντι Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐντελῆ αὐτῷ ἔναντι πάσης συναγωγῆς καὶ ἐντελῆ περὶ αὐτοῦ ἔναντίον αὐτῶν **20** καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτόν ὅπως ἂν εἰσακούσωσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ **21** καὶ ἔναντι Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως στήσεται καὶ ἐπερωτήσουσιν αὐτὸν τὴν κρίσιν τῶν δήλων ἔναντι κυρίου ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσονται καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ εἰσελεύσονται αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ὁμοθυμαδὸν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή **22** καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν ἔναντίον Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἔναντι πάσης

συναγωγῆς 23 καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν καὶ συνέστησεν αὐτόν καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆι

28 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς λέγων τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου εἰς ὁσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν ἔμοι ἐν ταῖς ἑορταῖς μου 3 καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς ταῦτα τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε κυρίῳ ἄμνους ἑνιαυσίους ἀμώμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὀλοκαύτωσιν ἐνδελεχῶς 4 τὸν ἄμνον τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρῶν καὶ τὸν ἄμνον τὸν δευτέρον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν 5 καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σεμίδαλιν εἰς θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἰν 6 ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ ἡ γενομένη ἐν τῷ ὄρει Σινα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 7 καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἰν τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνί ἐν τῷ ἀγίῳ σπείσεις σπονδὴν σικερα κυρίῳ 8 καὶ τὸν ἄμνον τὸν δευτέρον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ 9 καὶ τῆ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἄμνους ἑνιαυσίους ἀμώμους καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν καὶ σπονδὴν 10 ὀλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς σαββάτοις ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ 11 καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ μόσχους ἐκ βοῶν δύο καὶ κριὸν ἕνα ἄμνους ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους 12 τρία δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν

ἐλαίῳ τῷ κριῷ τῷ ἐνί 13 δέκατον σεμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνί θυσίαν ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ 14 ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ἰν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἰν ἔσται τῷ κριῷ τῷ ἐνί καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἰν ἔσται τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνί οἴνου τοῦτο ὀλοκαύτωμα μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἑνιαυτοῦ 15 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας κυρίῳ ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς ποιηθήσεται καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ 16 καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς πασχα κυρίῳ 17 καὶ τῆ πεντεκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε 18 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπὶ κλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε 19 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα καρπώματα κυρίῳ μόσχους ἐκ βοῶν δύο κριὸν ἕνα ἑπτὰ ἄμνους ἑνιαυσίους ἁμῶμοι ἔσονται ὑμῖν 20 καὶ ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνί 21 δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνί τοῖς ἑπτὰ ἄμνοισι 22 καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν 23 πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντὸς τῆς πρωινής ὃ ἔστιν ὀλοκαύτωμα ἐνδελεχισμοῦ 24 ταῦτα κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας δῶρον κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ ἐπὶ τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντὸς ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ 25 καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ 26 καὶ τῆ ἡμέρᾳ τῶν νέων ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν κυρίῳ τῶν ἑβδομάδων ἐπὶ κλητος ἁγία ἔσται

ὕμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε **27** καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ μόσχους ἕκ βοῶν δύο κριὸν ἕνα ἑπτὰ ἄμνους ἐνιαυσίους ἀμώμους **28** ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ **29** δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ τοῖς ἑπτὰ ἄμνοῖς **30** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν **31** πλὴν τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διὰ παντός καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσετέ μοι ἄμωμοὶ ἔσσονται ὑμῖν καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν

29 καὶ τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐπὶ κλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν **2** καὶ ποιήσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ μόσχον ἕνα ἕκ βοῶν κριὸν ἕνα ἄμνους ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους **3** ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ **4** δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ τοῖς ἑπτὰ ἄμνοῖς **5** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν **6** πλὴν τῶν ὀλοκαυτώματων τῆς νομηνίας καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τὸ διὰ παντός καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ **7** καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου ἐπὶ κλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν καὶ κακώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε **8** καὶ προσοίσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καρπώματα κυρίῳ μόσχον ἕνα ἕκ βοῶν κριὸν ἕνα ἄμνους ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἄμωμοὶ ἔσσονται

ὕμῖν **9** ἡ θυσία αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ **10** δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ εἰς τοὺς ἑπτὰ ἄμνους **11** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν πλὴν τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας τῆς ἐξιλάσεως καὶ ἡ ὀλοκαύτωσις ἡ διὰ παντός ἡ θυσία αὐτῆς καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ **12** καὶ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου τούτου ἐπὶ κλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε καὶ ἐορτάσετε αὐτὴν ἐορτὴν κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας **13** καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα καρπώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἕκ βοῶν τρεῖς καὶ δέκα κριοὺς δύο ἄμνους ἐνιαυσίους δέκα τέσσαρας ἄμωμοὶ ἔσσονται **14** αἱ θυσίαι αὐτῶν σεμίδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ τοῖς τρισκαίδεκα μόσχοις καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ἐπὶ τοὺς δύο κριοὺς **15** δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ ἐπὶ τοὺς τέσσαρας καὶ δέκα ἄμνους **16** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν **17** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα κριοὺς δύο ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους **18** ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν **19** καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν **20** τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἕνδεκα κριοὺς δύο

ἀμνοὺς ἑνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους 21 ἢ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 22 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλήν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἰ θυσία αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν 23 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ μόσχους δέκα κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἑνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους 24 αἰ θυσία αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 25 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλήν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἰ θυσία αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν 26 τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἑννέα κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἑνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους 27 αἰ θυσία αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 28 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλήν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἰ θυσία αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν 29 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ μόσχους ὀκτώ κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἑνιαυσίους δέκα τέσσαρας ἀμώμους 30 αἰ θυσία αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 31 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλήν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἰ θυσία αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν 32 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἑπτὰ κριοὺς δύο ἀμνοὺς ἑνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἀμώμους 33 αἰ θυσία αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς

ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 34 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλήν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἰ θυσία αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν 35 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἕξ ὀδιδιον ἔσται ὑμῖν πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ 36 καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καρπώματα κυρίῳ μόσχον ἓνα κριὸν ἓνα ἀμνοὺς ἑνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους 37 αἰ θυσία αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἀμνοῖς κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν 38 καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἀμαρτίας πλήν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διὰ παντός αἰ θυσία αὐτῶν καὶ αἰ σπονδαὶ αὐτῶν 39 ταῦτα ποιήσετε κυρίῳ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν πλήν τῶν εὐχῶν ὑμῶν καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰς θυσίας ὑμῶν καὶ τὰς σπονδὰς ὑμῶν καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν 40 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆϊ

30 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος 2 ἄνθρωπος ἄνθρωπος ὃς ἂν εὐξῆται εὐχὴν κυρίῳ ἢ ὁμόση ὄρκον ἢ ὀρίσηται ὀρισμῷ περὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ οὐ βεβηλώσει τὸ ῥῆμα αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ποιήσει 3 ἐὰν δὲ γυνὴ εὐξῆται εὐχὴν κυρίῳ ἢ ὀρίσηται ὀρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς 4 καὶ ἀκούσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς αὐτῆς οὕς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῆς ὁ πατὴρ καὶ στηθόνται πᾶσαι αἰ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ὀρισμοὶ οὕς ὠρίσατο

κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ 5 ἔαν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατήρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς οὓς ὥρισατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς οὐ στήσονται καὶ κύριος καθαριεῖ αὐτήν ὅτι ἀνένευσεν ὁ πατήρ αὐτῆς 6 ἔαν δὲ γενομένη γένηται ἀνδρὶ καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων αὐτῆς οὓς ὥρισατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς 7 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ καὶ οὕτως στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὥρισατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς στήσονται 8 ἔαν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὥρισατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς οὐ μενοῦσιν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀνένευσεν ἀπ' αὐτῆς καὶ κύριος καθαριεῖ αὐτήν 9 καὶ εὐχὴ χήρας καὶ ἐκβεβλημένης ὅσα ἂν εὔξεται κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μενοῦσιν αὐτῇ 10 ἔαν δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἢ εὐχὴ αὐτῆς ἢ ὁ ὀρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς μεθ' ὄρκου 11 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ καὶ μὴ ἀνανεύσῃ αὐτῇ καὶ στήσονται πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς οὓς ὥρισατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς στήσονται κατ' αὐτῆς 12 ἔαν δὲ περιελὼν περιέλῃ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἢ ἂν ἡμέρᾳ ἀκούσῃ πάντα ὅσα ἔαν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς οὐ μενεῖ αὐτῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιεῖλεν καὶ κύριος καθαρίσει αὐτήν 13 πᾶσα εὐχὴ καὶ πᾶς ὄρκος δεσμοῦ κακῶσαι ψυχὴν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς στήσει αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς περιελεῖ 14 ἔαν δὲ σιωπῶν

παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ στήσει αὐτῇ πάσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς στήσει αὐτῇ ὅτι ἐσιώπησεν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἤκουσεν 15 ἔαν δὲ περιελὼν περιέλῃ αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν ἢ ἤκουσεν καὶ λήμψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ 16 ταῦτα τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ ἀνά μέσον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἀνά μέσον πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν νεότητι ἐν οἴκῳ πατρὸς

31 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 2 ἐκδίκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδιανιτῶν καὶ ἔσχατον προσεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου 3 καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς τὸν λαὸν λέγων ἐξοπλίσατε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας παρατάξασθαι ἔναντι κυρίου ἐπὶ Μαδιαν ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ τοῦ κυρίου τῇ Μαδιαν 4 χιλίους ἐκ φυλῆς χιλίους ἐκ φυλῆς ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ ἀποστείλατε παρατάξασθαι 5 καὶ ἐξηρίθμισαν ἐκ τῶν χιλιάδων Ἰσραὴλ χιλίους ἐκ φυλῆς δώδεκα χιλιάδες ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν 6 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσῆς χιλίους ἐκ φυλῆς χιλίους ἐκ φυλῆς σὺν δυνάμει αὐτῶν καὶ Φινεες υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως καὶ τὰ σκευὴ τὰ ἅγια καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν σημασιῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 7 καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιαν καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἄρσενικόν 8 καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιαν ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς τραυματαῖς αὐτῶν καὶ τὸν Εὐιν καὶ τὸν Σουρ καὶ τὸν Ροκομ καὶ τὸν Ουρ καὶ τὸν Ροβοκ πέντε βασιλεῖς Μαδιαν καὶ τὸν Βαλααμ υἱὸν Βεωρ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματαῖς αὐτῶν 9 καὶ ἐπρονόμυσαν τὰς γυναῖκας Μαδιαν καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν

καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ἔγκτητα αὐτῶν καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμεισαν 10 καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ 11 καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομὴν καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους 12 καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα καὶ τὴν προνομὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Αραβωθ Μωαβ ἢ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω 13 καὶ ἐξῆλθεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἕξω τῆς παρεμβολῆς 14 καὶ ὠργίσθη Μωυσῆς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως χιλιάρχοις καὶ ἑκατοντάρχοις τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου 15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς ἵνα τί ἐζωγρήσατε πᾶν θῆλυ 16 αὐταὶ γὰρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλααμ τοῦ ἀποστῆσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα κυρίου ἕνεκεν Φογωρ καὶ ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου 17 καὶ νῦν ἀποκτείνετε πᾶν ἄρσενικὸν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ καὶ πᾶσαν γυναῖκα ἣτις ἔγνωκεν κοίτην ἄρσενος ἀποκτείνετε 18 πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν ἣτις οὐκ οἶδεν κοίτην ἄρσενος ζωγρήσατε αὐτάς 19 καὶ ὑμεῖς παρεμβάλετε ἕξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας πᾶς ὁ ἀνελὼν καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τετρωμένου ἀγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν 20 καὶ πᾶν περίβλημα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγείας καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαγνιεῖτε 21 καὶ εἶπεν Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς

τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου ὃ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 22 πλὴν τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μολίβου καὶ κασσιτέρου 23 πᾶν πρᾶγμα ὃ διελεύσεται ἐν πυρὶ καὶ καθαρισθήσεται ἀλλ' ἢ τῷ ὕδατι τοῦ ἀγνισμοῦ ἀγνισθήσεται καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ διαπορευῆται διὰ πυρός διελεύσεται δι' ὕδατος 24 καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ καθαρισθήσεσθε καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολὴν 25 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων 26 λαβὲ τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους σὺ καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς 27 καὶ διελεῖτε τὰ σκῦλα ἀνὰ μέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπορευομένων εἰς τὴν παράταξιν καὶ ἀνὰ μέσον πάσης συναγωγῆς 28 καὶ ἀφελεῖτε τέλος κυρίῳ παρὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν αἰγῶν 29 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου αὐτῶν λήμψεσθε καὶ δώσεις Ελεαζαρ τῷ ἱερεῖ τὰς ἀπαρχὰς κυρίου 30 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήμψη ἕνα ἀπὸ τῶν πενήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλακὰς ἐν τῇ σκηνῇ κυρίου 31 καὶ ἐποίησεν Μωυσῆς καὶ Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ 32 καὶ ἐγενήθη

τὸ πλεόνασμα τῆς προνομῆς ὃ ἐπρονόμεισαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀπὸ τῶν προβάτων ἑξακόσiai χιλιάδες καὶ ἑβδομήκοντα καὶ πέντε χιλιάδες **33** καὶ βόες δύο καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες **34** καὶ ὄνοι μία καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες **35** καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν αἱ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρὸς πᾶσαι ψυχαὶ δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες **36** καὶ ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα ἢ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων τριακόσiai καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσiai **37** καὶ ἐγένετο τὸ τέλος κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων ἑξακόσiai ἑβδομήκοντα πέντε **38** καὶ βόες ἑξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τὸ τέλος κυρίῳ δύο καὶ ἑβδομήκοντα **39** καὶ ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι καὶ τὸ τέλος κυρίῳ εἶς καὶ ἑξήκοντα **40** καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἑκκαίδεκα χιλιάδες καὶ τὸ τέλος αὐτῶν κυρίῳ δύο καὶ τριάκοντα ψυχαὶ **41** καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τὸ τέλος κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα τοῦ θεοῦ Ἐλεαζαρ τῷ ἱερεὶ καθὰ συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **42** ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἰῶν Ἰσραηλ οὓς διεῖλεν Μωυσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν **43** καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα τὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων τριακόσiai χιλιάδες καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσiai **44** καὶ βόες ἑξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες **45** ὄνοι τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι **46** καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων ἑξ καὶ δέκα χιλιάδες **47** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἰῶν Ἰσραηλ τὸ ἔν ἀπὸ τῶν πεντήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσιν τὰς φυλακὰς τῆς

σκηνῆς κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ **48** καὶ προσῆλθον πρὸς Μωυσῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς χιλιαρχίας τῆς δυνάμεως χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι **49** καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν οἱ παῖδες σου εἰλήφασιν τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν παρ' ἡμῶν καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἶς **50** καὶ προσενηνόχασεν τὸ δῶρον κυρίῳ ἀνήρ ὃ εὔρεν σκεῦος χρυσοῦν χλιδῶνα καὶ ψέλιον καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον ἑξιλάσασθαι περὶ ἡμῶν ἔναντι κυρίου **51** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ἐλεαζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν πᾶν σκεῦος εἰργασμένον **52** καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφείλον κυρίῳ ἑξ καὶ δέκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πεντήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιαρχῶν καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων **53** καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμεισαν ἕκαστος ἑαυτῷ **54** καὶ ἔλαβεν Μωυσῆς καὶ Ἐλεαζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιαρχῶν καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου μνημόσυνον τῶν υἰῶν Ἰσραηλ ἔναντι κυρίου

32 καὶ κτήνη πλῆθος ἦν τοῖς υἰοῖς Ρουβην καὶ τοῖς υἰοῖς Γαδ πλῆθος σφόδρα καὶ εἶδον τὴν χώραν Ἰαζηρ καὶ τὴν χώραν Γαλααδ καὶ ἦν ὁ τόπος τόπος κτήνεσιν **2** καὶ προσελθόντες οἱ υἰοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἰοὶ Γαδ εἶπαν πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς λέγοντες **3** Αταρωθ καὶ Δαιβων καὶ Ἰαζηρ καὶ Ναμβρα καὶ Εσεβων καὶ Ἐλεαλη καὶ Σεβαμα καὶ Ναβαυ καὶ Βαιαν **4** τὴν γῆν ἣν παρέδωκεν κύριος ἐνώπιον τῶν υἰῶν Ἰσραηλ γῆ κτηνοτρόφος ἐστίν καὶ τοῖς παισίν

σου κτήνη ὑπάρχει 5 καὶ ἔλεγον εἰ εὖρομεν χάριν ἐνώπιόν σου δοθήτω ἡ γῆ αὕτη τοῖς οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει καὶ μὴ διαβίβασης ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην 6 καὶ εἶπεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβην οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς πόλεμον καὶ ὑμεῖς καθήσεσθε αὐτοῦ 7 καὶ ἴνα τί διαστρέφετε τὰς διανοίας τῶν υἱῶν Ἰσραηλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος δίδωσιν αὐτοῖς 8 οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Καδης Βαρνη κατανοῆσαι τὴν γῆν 9 καὶ ἀνέβησαν Φάραγγα βότρυος καὶ κατενόησαν τὴν γῆν καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν κύριος αὐτοῖς 10 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὤμοσεν λέγων 11 εἰ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω οἱ ἐπιστάμενοι τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὀπίσω μου 12 πλὴν Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννη ὁ διακεχωρισμένος καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη ὅτι συνεπηκολούθησεν ὀπίσω κυρίου 13 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ καὶ κατερρόμβευσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη ἕως ἐξανηλώθη πᾶσα ἡ γενεὰ οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἔναντι κυρίου 14 ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν σύστρεμμα ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν προσθεῖναι ἔτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς κυρίου ἐπὶ Ἰσραηλ 15 ὅτι ἀποστραφήσεσθε ἀπ' αὐτοῦ προσθεῖναι ἔτι καταλιπεῖν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀνομήσετε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην 16 καὶ προσήλθον αὐτῷ καὶ ἔλεγον

ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσωμεν ὥδε τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν 17 καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴ πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον καὶ κατοικήσει ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πόλεσιν τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν 18 οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ 19 καὶ οὐκέτι κληρονομήσωμεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα ὅτι ἀπέχομεν τοὺς κλήρους ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς 20 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς ἐὰν ποιήσετε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐὰν ἐξοπλίσησθε ἔναντι κυρίου εἰς πόλεμον 21 καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὀπλίτης τὸν Ἰορδάνην ἔναντι κυρίου ἕως ἂν ἐκτριβῆ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 22 καὶ κατακυριευθῆ ἡ γῆ ἔναντι κυρίου καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφήσεσθε καὶ ἔσεσθε ἀθῶοι ἔναντι κυρίου καὶ ἀπὸ Ἰσραηλ καὶ ἔσται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἔναντι κυρίου 23 ἐὰν δὲ μὴ ποιήσετε οὕτως ἀμαρτήσεσθε ἔναντι κυρίου καὶ γινώσεσθε τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν ὅταν ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακὰ 24 καὶ οἰκοδομήσετε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν καὶ ἐπαύλεις τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ποιήσετε 25 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ πρὸς Μωυσῆν λέγοντες οἱ παῖδές σου ποιήσουσιν καθὰ ὁ κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται 26 ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσιν Γαλααδ 27 οἱ δὲ παῖδές σου παρελεύσονται πάντες ἐνωπλισμένοι καὶ

ἐκτεταγμένοι ἔναντι κυρίου εἰς τὸν πόλεμον ὃν τρόπον ὁ κύριος λέγει **28** καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἐλεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυη καὶ τοὺς ἄρχοντας πατριῶν τῶν φυλῶν Ἰσραηλ **29** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην πᾶς ἐνωπλισμένος εἰς πόλεμον ἔναντι κυρίου καὶ κατακυριεύσητε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλααδ ἐν κατασχέσει **30** ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνωπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔναντι κυρίου καὶ διαβιβάσετε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερα ὑμῶν εἰς γῆν Χανααν καὶ συγκατακληρονομηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χανααν **31** καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ λέγοντες ὅσα ὁ κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ οὕτως ποιήσομεν **32** ἡμεῖς διαβησόμεθα ἐνωπλισμένοι ἔναντι κυρίου εἰς γῆν Χανααν καὶ δώσετε τὴν κατάσχεσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου **33** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβην καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση υἱῶν Ἰωσηφ τὴν βασιλείαν Σηων βασιλέως Ἀμορραίων καὶ τὴν βασιλείαν Ὠγ βασιλέως τῆς Βασαν τὴν γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς πόλεις τῆς γῆς κύκλω **34** καὶ ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ τὴν Δαιβων καὶ τὴν Ἀταρωθ καὶ τὴν Ἀρορη **35** καὶ τὴν Σωφαρ καὶ τὴν Ἰαζηρ καὶ ὑψωσαν αὐτὰς **36** καὶ τὴν Ναμβραν καὶ τὴν Βαιθαραν πόλεις ὀχυρὰς καὶ ἐπαύλεις προβάτων **37** καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβην ὠκοδόμησαν τὴν Εσεβων καὶ Ἐλεαλη καὶ Καριαθαιμ **38**

καὶ τὴν Βεελμεων περικεκυκλωμένας καὶ τὴν Σεβαμα καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων ἃς ὠκοδόμησαν **39** καὶ ἐπορεύθη υἱὸς Μαχिर υἱοῦ Μανασση εἰς Γαλααδ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπώλεσεν τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν αὐτῇ **40** καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τὴν Γαλααδ τῷ Μαχिर υἱῷ Μανασση καὶ κατώκησεν ἐκεῖ **41** καὶ Ἰαῖρ ὁ τοῦ Μανασση ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαῖρ **42** καὶ Ναβου ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὴν Κανααθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὰς Ναβωθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ

33 καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρων **2** καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὰς ἀπάρσεις αὐτῶν καὶ τοὺς σταθμοὺς αὐτῶν διὰ ῥήματος κυρίου καὶ οὗτοι σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν **3** ἀπῆραν ἐκ Ραμεσση τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τῇ ἐπαύριον τοῦ πασχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν χειρὶ ὑψηλῆ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυπτίων **4** καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθραπτον ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας οὓς ἐπάταξεν κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐποίησεν τὴν ἐκδίκησιν κύριος **5** καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐκ Ραμεσση παρενέβαλον εἰς Σοκχωθ **6** καὶ ἀπῆραν ἐκ Σοκχωθ καὶ παρενέβαλον εἰς Βουθαν ὃ ἐστὶν μέρος τι τῆς ἐρήμου **7** καὶ ἀπῆραν ἐκ Βουθαν καὶ παρενέβαλον ἐπὶ στόμα Εἴρωθ ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Βεελσεφρων καὶ παρενέβαλον ἀπέναντι Μαγδώλου **8** καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι

Εἶρωθ καὶ διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοὶ καὶ παρενέβαλον ἐν Πικρίαις 9 καὶ ἀπῆραν ἐκ Πικριῶν καὶ ἦλθον εἰς Αἰλιμ καὶ ἐν Αἰλιμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὕδωρ 10 καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλιμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθρὰν 11 καὶ ἀπῆραν ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Σιν 12 καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν καὶ παρενέβαλον εἰς Ραφακα 13 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφακα καὶ παρενέβαλον ἐν Αἰλους 14 καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλους καὶ παρενέβαλον ἐν Ραφιδιν καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν ἐκεῖ 15 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφιδιν καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινα 16 καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σινα καὶ παρενέβαλον ἐν Μνήμασιν τῆς ἐπιθυμίας 17 καὶ ἀπῆραν ἐκ Μνημάτων ἐπιθυμίας καὶ παρενέβαλον ἐν Ασηρωθ 18 καὶ ἀπῆραν ἐξ Ασηρωθ καὶ παρενέβαλον ἐν Ραθαμα 19 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραθαμα καὶ παρενέβαλον ἐν Ρεμμων Φαρες 20 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ρεμμων Φαρες καὶ παρενέβαλον ἐν Λεμωνα 21 καὶ ἀπῆραν ἐκ Λεμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Δεσσα 22 καὶ ἀπῆραν ἐκ Δεσσα καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλαθ 23 καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακελλαθ καὶ παρενέβαλον εἰς Σαφαρ 24 καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαφαρ καὶ παρενέβαλον εἰς Χαραδαθ 25 καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδαθ καὶ παρενέβαλον εἰς Μακηλωθ 26 καὶ ἀπῆραν ἐκ Μακηλωθ καὶ παρενέβαλον εἰς Κατααθ 27 καὶ ἀπῆραν ἐκ Κατααθ καὶ παρενέβαλον εἰς Ταραθ 28 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ταραθ καὶ παρενέβαλον εἰς Ματεκκα 29 καὶ ἀπῆραν ἐκ Ματεκκα καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνα 30 καὶ ἀπῆραν ἐκ

Σελμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Μασσουρουθ 31 καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασσουρουθ καὶ παρενέβαλον εἰς Βαναια 32 καὶ ἀπῆραν ἐκ Βαναια καὶ παρενέβαλον εἰς τὸ ὄρος Γαδγαδ 33 καὶ ἀπῆραν ἐκ τοῦ ὄρους Γαδγαδ καὶ παρενέβαλον εἰς Ετεβαθα 34 καὶ ἀπῆραν ἐξ Ετεβαθα καὶ παρενέβαλον εἰς Εβρωνα 35 καὶ ἀπῆραν ἐξ Εβρωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Γεσιωνγαβερ 36 καὶ ἀπῆραν ἐκ Γεσιωνγαβερ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν καὶ παρενέβαλον εἰς τὴν ἔρημον Φαραν αὕτη ἐστὶν Καδης 37 καὶ ἀπῆραν ἐκ Καδης καὶ παρενέβαλον εἰς Ὠρ τὸ ὄρος πλησίον γῆς Εδωμ 38 καὶ ἀνέβη Ααρων ὁ ἱερεὺς διὰ προστάγματος κυρίου καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μῆ τοῦ μηνός 39 καὶ Ααρων ἦν τριῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐτῶν ὅτε ἀπέθνησκεν ἐν Ὠρ τῷ ὄρει 40 καὶ ἀκούσας ὁ Χανανις βασιλεὺς Αραδ καὶ οὗτος κατῴκει ἐν γῇ Χανααν ὅτε εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ 41 καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὠρ τοῦ ὄρους καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμωνα 42 καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνα καὶ παρενέβαλον εἰς Φινω 43 καὶ ἀπῆραν ἐκ Φινω καὶ παρενέβαλον εἰς Ὠβωθ 44 καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὠβωθ καὶ παρενέβαλον ἐν Γαι ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὀρίων Μωαβ 45 καὶ ἀπῆραν ἐκ Γαι καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβων Γαδ 46 καὶ ἀπῆραν ἐκ Δαιβων Γαδ καὶ παρενέβαλον ἐν Γελμων Δεβλαθαιμ 47 καὶ ἀπῆραν ἐκ Γελμων Δεβλαθαιμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Αβαριμ ἀπέναντι Ναβου 48 καὶ ἀπῆραν ἀπὸ ὀρέων Αβαριμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχω 49 καὶ

παρενέβαλον παρά τὸν Ἰορδάνην ἀνὰ μέσον
Αισιμωθ ἕως Βελσαττιμ κατὰ δυσμὰς Μωαβ **50**
καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν
Μωαβ παρά τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχω λέγων **51**
λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
ὕμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χανααν
52 καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν
τῇ γῆ πρὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐξαρεῖτε τὰς
σκοπιάς αὐτῶν καὶ πάντα τὰ εἶδωλα τὰ χωνευτὰ
αὐτῶν ἀπολεῖτε αὐτὰ καὶ πάσας τὰς στήλας
αὐτῶν ἐξαρεῖτε **53** καὶ ἀπολεῖτε πάντας τοὺς
κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ
ὕμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ **54** καὶ
κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ
κατὰ φυλὰς ὑμῶν τοῖς πλείοσιν πληθυνεῖτε τὴν
κατάσχεσιν αὐτῶν καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε
τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν εἰς ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐκεῖ αὐτοῦ ἔσται κατὰ φυλὰς πατριῶν
ὑμῶν κληρονομήσετε **55** ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέσητε
τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν καὶ ἔσται οὖς ἐὰν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν
σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ βολίδες
ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν καὶ ἐχθρεύσουσιν ἐπὶ τῆς
γῆς ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε **56** καὶ ἔσται καθότι
διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτούς ποιήσω ὑμῖν

34 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων **2**
ἔντειλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
ὕμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χανααν αὕτη
ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν γῆ Χανααν σὺν
τοῖς ὀριοῖς αὐτῆς **3** καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος
τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σιν ἕως ἐχόμενον
Εδωμ καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς λίβα ἀπὸ
μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν

4 καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς πρὸς
ἀνάβασιν Ακραβιν καὶ παρελεύσεται Σεννα καὶ
ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς λίβα Καδης τοῦ
Βαρνη καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἔπαυλιν Αραδ καὶ
παρελεύσεται Ασεμωνα **5** καὶ κυκλώσει τὰ ὅρια
ἀπὸ Ασεμωνα χειμάρρου Αἰγύπτου καὶ ἔσται ἡ
διέξοδος ἡ θάλασσα **6** καὶ τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης
ἔσται ὑμῖν ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀριεῖ τοῦτο ἔσται
ὕμῖν τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης **7** καὶ τοῦτο ἔσται
τὰ ὅρια ὑμῖν πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης
τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ
τὸ ὄρος τὸ ὄρος **8** καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τὸ ὄρος
καταμετρήσετε αὐτοῖς εἰσπορευομένων εἰς Εμαθ
καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὅρια Σαραδα **9**
καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὅρια Δεφρωνα καὶ ἔσται ἡ
διέξοδος αὐτοῦ Ασερναιν τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὄρια
ἀπὸ βορρᾶ **10** καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς
τὰ ὅρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ασερναιν Σεπφαμα **11**
καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἀπὸ Σεπφαμ Αρβηλα
ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγὰς καὶ καταβήσεται τὰ
ὄρια Βηλα ἐπὶ νώτου θαλάσσης Χεναρα ἀπὸ
ἀνατολῶν **12** καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὸν
Ἰορδάνην καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ ἀλυκὴ
αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ **13**
καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων
αὕτη ἡ γῆ ἦν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ
κλήρου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ
δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει
φυλῆς Μανασση **14** ὅτι ἔλαβεν φυλὴ υἱῶν Ρουβην
καὶ φυλὴ υἱῶν Γαδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν
καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση ἀπέλαβον τοὺς
κλήρους αὐτῶν **15** δύο φυλαὶ καὶ ἥμισυ φυλῆς
ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου

κατὰ Ιεριχω ἀπὸ νότου κατ' ἀνατολάς **16** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων **17** ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἱ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη **18** καὶ ἄρχοντα ἓνα ἐκ φυλῆς λήμψεσθε κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν **19** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῆς φυλῆς Ιουδα Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη **20** τῆς φυλῆς Συμεων Σαλαμιηλ υἱὸς Εμιουδ **21** τῆς φυλῆς Βενιαμιν Ελδαδ υἱὸς Χασλων **22** τῆς φυλῆς Δαν ἄρχων Βακχιρ υἱὸς Εγλι **23** τῶν υἱῶν Ιωσηφ φυλῆς υἱῶν Μανασση ἄρχων Ανηλ υἱὸς Ουφι **24** τῆς φυλῆς υἱῶν Εφραιμ ἄρχων Καμουηλ υἱὸς Σαβαθα **25** τῆς φυλῆς Ζαβουλων ἄρχων Ελισαφαν υἱὸς Φαρναχ **26** τῆς φυλῆς υἱῶν Ισσαχαρ ἄρχων Φαλτιηλ υἱὸς Οζα **27** τῆς φυλῆς υἱῶν Ασηρ ἄρχων Αχιωρ υἱὸς Σελεμι **28** τῆς φυλῆς Νεφθαλι ἄρχων Φαδαηλ υἱὸς Βεναμιουδ **29** οὗτοι οἷς ἐνετείλατο κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ισραηλ ἐν γῆ Χανααν

35 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ παρὰ τὸν Ιορδάνην κατὰ Ιεριχω λέγων **2** σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ δώσουσιν τοῖς Λευίταις ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ προάστεια τῶν πόλεων κύκλω αὐτῶν δώσουσιν τοῖς Λευίταις **3** καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν **4** καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων ἅς δώσετε τοῖς Λευίταις ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἕξω δισχιλίους πήχεις κύκλω **5** καὶ μετρήσεις ἕξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολάς δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς

θάλασσαν δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν δισχιλίους πήχεις καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν καὶ τὰ ὄμορα τῶν πόλεων **6** καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τὰς ἕξ πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων ἅς δώσετε φεύγειν ἐκεῖ τῷ φονεύσαντι καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις **7** πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις ταύτας καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν **8** καὶ τὰς πόλεις ἅς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱῶν Ισραηλ ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ πολλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐλάττω ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἢ κληρονομήσουσιν δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς Λευίταις **9** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων **10** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ιορδάνην εἰς γῆν Χανααν **11** καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως **12** καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεύων ἕως ἂν στηῖ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν **13** καὶ αἱ πόλεις ἅς δώσετε τὰς ἕξ πόλεις φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν **14** τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῆ Χανααν **15** φυγάδιον ἔσται τοῖς υἱοῖς Ισραηλ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν ἔσονται αἱ πόλεις αὗται εἰς φυγαδευτήριον φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως **16** ἐὰν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου πατάξῃ αὐτόν καὶ τελευτήσῃ φονευτὴς ἔστιν θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτὴς **17** ἐὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρός ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ

αυτόν και ἀποθάνη φονευτής ἐστὶν θανάτω
θανατούσθω ὁ φονευτής 18 ἂν δὲ ἐν σκεύει
ξυλίνῳ ἐκ χειρός ἐξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ
πατάξῃ αὐτόν και ἀποθάνη φονευτής ἐστὶν
θανάτω θανατούσθω ὁ φονευτής 19 ὁ ἀγχιστεύων
τὸ αἷμα οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ὅταν
συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος ἀποκτενεῖ αὐτόν 20 ἂν δὲ
δι' ἐχθραν ὡση αὐτόν και ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν
σκεῦος ἐξ ἐνέδρου και ἀποθάνῃ 21 ἢ διὰ μῆνιν
ἐπάταξεν αὐτόν τῇ χειρὶ και ἀποθάνῃ θανάτω
θανατούσθω ὁ πατάξας φονευτής ἐστὶν θανάτω
θανατούσθω ὁ φονεύων ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα
ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντήσῃ
αὐτῷ 22 ἂν δὲ ἐξάπινα οὐ δι' ἐχθραν ὡση
αὐτόν ἢ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος οὐκ
ἐξ ἐνέδρου 23 ἢ παντὶ λίθῳ ἐν ᾧ ἀποθανεῖται
ἐν αὐτῷ οὐκ εἰδώς και ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτόν
και ἀποθάνῃ αὐτὸς δὲ οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν
οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν 24 και κρινεῖ
ἢ συναγωγὴ ἀνά μέσον τοῦ πατάξαντος και
ἀνά μέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα κατὰ τὰ
κρίματα ταῦτα 25 και ἐξελεῖται ἢ συναγωγὴ τὸν
φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα και
ἀποκαταστήσουσιν αὐτόν ἢ συναγωγὴ εἰς τὴν
πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ οὐ κατέφυγεν
και κατοικήσει ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς
ὁ μέγας ὃν ἔχρισαν αὐτόν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ
26 ἂν δὲ ἐξόδῳ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια
τῆς πόλεως εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ 27 και εὔρη
αὐτόν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἕξω τῶν ὁρίων
τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ και φονεύσῃ
ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα οὐκ
ἔνοχος ἐστὶν 28 ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς

κατοικεῖτω ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας
και μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν
ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς
κατασχέσεως αὐτοῦ 29 και ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς
δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις
ταῖς κατοικίαις ὑμῶν 30 πᾶς πατάξας ψυχὴν
διὰ μαρτύρων φονεύσεις τὸν φονεύσαντα και
μάρτυς εἶς οὐ μαρτυρήσει ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν
31 και οὐ λήμψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ
φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι
θανάτω γὰρ θανατωθήσεται 32 οὐ λήμψεσθε
λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων
τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως ἂν ἀποθάνῃ
ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας 33 και οὐ μὴ φονοκτονήσητε τὴν
γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο
φονοκτονεῖ τὴν γῆν και οὐκ ἐξίλασθήσεται ἢ
γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς
ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος 34 και οὐ
μιανεῖτε τὴν γῆν ἐφ' ἧς κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆς
ἐφ' ἧς ἐγὼ κατασκηνώσω ἐν ὑμῖν ἐγὼ γὰρ εἰμι
κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ

36 και προσῆλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν
Γαλααδ υἱοῦ Μαχίρ υἱοῦ Μανασση ἐκ τῆς
φυλῆς υἱῶν Ἰωσηφ και ἐλάλησαν ἔναντι
Μωυσῆ και ἔναντι Ἐλεαζάρ τοῦ ἱερέως και
ἔναντι τῶν ἀρχόντων οἴκων πατριῶν υἱῶν
Ἰσραηλ 2 και εἶπαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο
κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας
ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ και τῷ κυρίῳ
συνέταξεν κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν
Σαλπααδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν
αὐτοῦ 3 και ἔσονται ἐνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν
Ἰσραηλ γυναῖκες και ἀφαιρεθήσεται ὁ κληρὸς

αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται 4 ἂν δὲ γένηται ἡ ἄφεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν 5 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ προστάγματος κυρίου λέγων οὕτως φυλὴ υἱῶν Ἰωσηφ λέγουσιν 6 τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξεν κύριος ταῖς θυγατράσιν Σαλπαὰδ λέγων οὗ ἄρῆσκει ἐναντίον αὐτῶν ἕστωσαν γυναῖκες πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἕστωσαν γυναῖκες 7 καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατριᾶς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ 8 καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἕσονται γυναῖκες ἵνα ἀγχιστεύσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ 9 καὶ οὐ περιστραφήσεται κληρὸς ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν ἀλλὰ ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ 10 ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος Μωυσῆι οὕτως ἐποίησαν θυγατέρες Σαλπαὰδ 11 καὶ ἐγένοντο Θερσα καὶ Εὔλα καὶ Μελχα καὶ Νουα καὶ Μααλα θυγατέρες Σαλπαὰδ τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτῶν 12 ἐκ τοῦ δήμου τοῦ Μανασση υἱῶν Ἰωσηφ ἐγενήθησαν γυναῖκες καὶ ἐγένετο ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ

τὴν φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν 13 αὐταὶ αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ ἐπὶ δυσμῶν Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ

Δευτερονόμιον

1 οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν Μωυσῆς παντὶ Ἰσραηλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς ἀνά μέσον Φαραν Τοφολ καὶ Λοβον καὶ Αυλων καὶ καταχρύσεια **2** ἕνδεκα ἡμερῶν ἐν Χωρηβ ὁδὸς ἐπ' ὄρος Σηρ ἕως Καδης Βαρνη **3** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἕνδεκάτῳ μηνὶ μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν Μωυσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτοὺς **4** μετὰ τὸ πατάξαι Σηων βασιλέα Ἀμορραίων τὸν κατοικήσαντα ἐν Εσβεων καὶ Ογ βασιλέα τῆς Βασαν τὸν κατοικήσαντα ἐν Ασταρωθ καὶ ἐν Εδραῖν **5** ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῆ Μωαβ ἤρξατο Μωυσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον λέγων **6** κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρηβ λέγων ἱκανούσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ **7** ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς ὄρος Ἀμορραίων καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιοίκους Ἀραβα εἰς ὄρος καὶ πεδῖον καὶ πρὸς λίβα καὶ παραλίαν γῆν Χαναναίων καὶ Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου **8** ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν εἰσπορευθέντες κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς **9** καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς **10** κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει **11** κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθεῖη ὑμῖν ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν **12** πῶς

δυνήσομαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν **13** δότε ἑαυτοῖς ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν καὶ καταστήσω ἐφ' ὑμῶν ἡγουμένους ὑμῶν **14** καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἶπατε καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας ποιῆσαι **15** καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν **16** καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων διακούετε ἀνά μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνατε δικαίως ἀνά μέσον ἀνδρῶν καὶ ἀνά μέσον ἀδελφοῦ καὶ ἀνά μέσον προσηλύτου αὐτοῦ **17** οὐκ ἐπιγνώση πρόσωπον ἐν κρίσει κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστίν καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ ἀφ' ὑμῶν ἀνοίσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ καὶ ἀκούσομαι αὐτό **18** καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους οὓς ποιήσετε **19** καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρηβ ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἣν εἶδετε ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορραίου καθότι ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἤλθομεν ἕως Καδης Βαρνη **20** καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἤλθατε ἕως τοῦ ὄρους τοῦ Ἀμορραίου ὃ ὁ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν **21** ἴδετε παραδέδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν ἀναβάντες κληρονομήσατε ὃν τρόπον εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν μὴ φοβεῖσθε μηδὲ δειλιάσητε **22** καὶ προσήλθατέ

μοι πάντες καὶ εἶπατε ἀποστείλωμεν ἄνδρας
προτέρους ἡμῶν καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν
γῆν καὶ ἀναγγειλάτωσαν ἡμῖν ἀπόκρισιν τὴν
ὁδὸν δι' ἧς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ καὶ τὰς πόλεις
εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς αὐτάς 23 καὶ ἤρρεσεν
ἐναντίον μου τὸ ῥῆμα καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν
δώδεκα ἄνδρας ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν 24 καὶ
ἐπιστραφέντες ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος καὶ ἤλθοσαν
ἕως Φάραγγοσ βότρυοσ καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν
25 καὶ ἐλάβοσαν ἐν ταῖσ χερσίν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ
καρποῦ τῆσ γῆσ καὶ κατήνεγκαν πρὸσ ἡμᾶσ καὶ
ἔλεγον ἀγαθὴ ἡ γῆ ἦν κύριοσ ὁ θεὸσ ἡμῶν
δίδωσιν ἡμῖν 26 καὶ οὐκ ἠθελήσατε ἀναβῆναι καὶ
ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 27
καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖσ σκηναῖσ ὑμῶν καὶ εἶπατε
διὰ τὸ μισεῖν κύριον ἡμᾶσ ἐξήγαγεν ἡμᾶσ ἐκ γῆσ
Αἰγύπτου παραδοῦναι ἡμᾶσ εἰσ χεῖρασ Ἀμορραίων
ἐξολεθρευθῆναι ἡμᾶσ 28 τοῦ ἡμεῖσ ἀναβαίνομεν
οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν ὑμῶν τὴν καρδίαν
λέγοντες ἔθνοσ μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον
ἡμῶν καὶ πόλεις μεγάλαι καὶ τετειχισμέναι
ἕωσ τοῦ οὐρανοῦ ἀλλὰ καὶ υἱοὺσ γιγάντων
ἑωράκαμεν ἐκεῖ 29 καὶ εἶπα πρὸσ ὑμᾶσ μὴ πτήξητε
μηδὲ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν 30 κύριοσ ὁ θεὸσ ὑμῶν
ὁ προπορευόμενοσ πρὸ προσώπου ὑμῶν αὐτὸσ
συνεκπολεμήσει αὐτοὺσ μεθ' ὑμῶν κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ 31 καὶ ἐν
τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἦν εἶδετε ὡσ ἐτροφοφόρησέν
σε κύριοσ ὁ θεὸσ σου ὡσ εἶ τις τροφοφόρησει
ἄνθρωποσ τὸν υἱὸν αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν
ἦν ἐπορεύθητε ἕωσ ἤλθετε εἰσ τὸν τόπον τοῦτον
32 καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ οὐκ ἐνεπιστεύσατε
κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν 33 ὃσ προπορεύεται πρότεροσ

ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τόπον ὁδηγῶν
ὑμᾶσ ἐν πυρὶ νυκτὸσ δεικνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν
καθ' ἣν πορεύεσθε ἐπ' αὐτῆσ καὶ ἐν νεφέλῃ
ἡμέρας 34 καὶ ἤκουσεν κύριοσ τὴν φωνὴν τῶν
λόγων ὑμῶν καὶ παροξυνθεῖσ ὤμοσεν λέγων 35
εἰ ὄψεται τισ τῶν ἀνδρῶν τούτων τὴν ἀγαθὴν
ταύτην γῆν ἦν ὤμοσα τοῖσ πατράσιν αὐτῶν 36
πλὴν Χαλεβ υἱὸσ Ιεφοννη οὗτοσ ὄψεται αὐτήν
καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐπέβη καὶ
τοῖσ υἱοῖσ αὐτοῦ διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτὸν τὰ
πρὸσ κύριον 37 καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη κύριοσ δι'
ὑμᾶσ λέγων οὐδὲ σὺ οὐ μὴ εἰσέλθῃσ ἐκεῖ 38
Ἰησοῦσ υἱὸσ Ναυη ὁ παρεστηκὸσ σοι οὗτοσ
εἰσελεύσεται ἐκεῖ αὐτὸν κατίσχυσον ὅτι αὐτὸσ
κατακληρονομήσει αὐτὴν τῷ Ισραηλ 39 καὶ πᾶν
παιδίον νέον ὅστισ οὐκ οἶδεν σήμερον ἀγαθὸν
ἢ κακὸν οὗτοι εἰσελεύσονται ἐκεῖ καὶ τούτοισ
δώσω αὐτήν καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν
40 καὶ ὑμεῖσ ἐπιστραφέντεσ ἐστρατοπεδεύσατε εἰσ
τὴν ἔρημον ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆσ ἐρυθρᾶσ θαλάσσησ
41 καὶ ἀπεκρίθητέ μοι καὶ εἶπατε ἡμάρτομεν
ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμεῖσ ἀναβάντεσ
πολεμήσομεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριοσ
ὁ θεὸσ ἡμῶν ἡμῖν καὶ ἀναλαβόντεσ ἕκαστοσ τὰ
σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ συναθροισθέντεσ
ἀνεβαίνετε εἰσ τὸ ὄροσ 42 καὶ εἶπεν κύριοσ
πρὸσ με εἶπὸν αὐτοῖσ οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ
πολεμήσετε οὐ γάρ εἰμι μεθ' ὑμῶν καὶ οὐ μὴ
συντριβῆτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν 43 καὶ
ἐλάλησα ὑμῖν καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μοι καὶ
παρέβητε τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ παραβιασάμενοι
ἀνέβητε εἰσ τὸ ὄροσ 44 καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμορραῖοσ
ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰσ συνάντησιν

ὕμῖν καὶ κατεδίωξαν ὑμᾶς ὡς εἰ ποιήσαισαν αἰ μέλισσαι καὶ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηιρ ἕως Ερμα 45 καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἔναντι κυρίου καὶ οὐκ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν 46 καὶ ἐνεκάθησθε ἐν Καδης ἡμέρας πολλάς ὅσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθησθε

2 καὶ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθρὰν ὃν τρόπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς με καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηιρ ἡμέρας πολλάς 2 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με 3 ἱκανούσθω ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο ἐπιστράφητε οὖν ἐπὶ βορρᾶν 4 καὶ τῷ λαῷ ἔντειλαι λέγων ὑμεῖς παραπορεύεσθε διὰ τῶν ὀρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἰῶν Ησαυ οἱ κατοικοῦσιν ἐν Σηιρ καὶ φοβηθήσονται ὑμᾶς καὶ εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα 5 μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός ὅτι ἐν κλήρῳ δέδωκα τοῖς υἰοῖς Ησαυ τὸ ὄρος τὸ Σηιρ 6 βρώματα ἀργυρίου ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ φάγεσθε καὶ ὕδωρ μέτρῳ λήψεσθε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πίεσθε 7 ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εὐλόγησέν σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου διάγνωθι πῶς διήλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη κύριος ὁ θεὸς σου μετὰ σοῦ οὐκ ἐπεδείχθης ῥήματος 8 καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν υἰοὺς Ησαυ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηιρ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Αραβα ἀπὸ Αἰλων καὶ ἀπὸ Γασιωνγαβερ καὶ ἐπιστρέψαντες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωαβ 9 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δῶ ὑμῖν ἀπὸ

τῆς γῆς αὐτῶν ἐν κλήρῳ τοῖς γὰρ υἰοῖς Λωτ δέδωκα τὴν Σηιρ κληρονομεῖν 10 οἱ Ομμιν πρότεροι ἐνεκάθηον ἐπ' αὐτῆς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχύοντες ὥσπερ οἱ Ενακιμ 11 Ραφαῖν λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ οἱ Ενακιμ καὶ οἱ Μωαβῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ομμιν 12 καὶ ἐν Σηιρ ἐνεκάθητο ὁ Χορραῖος πρότερον καὶ υἱοὶ Ησαυ ἀπώλεσαν αὐτοὺς καὶ ἐξέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰσραηλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἦν δέδωκεν κύριος αὐτοῖς 13 νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγγα Ζαρετ καὶ παρήλθομεν τὴν φάραγγα Ζαρετ 14 καὶ αἱ ἡμέραι ἃς παρεπορεύθημεν ἀπὸ Καδης Βαρνη ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν φάραγγα Ζαρετ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἕως οὗ διέπεσεν πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ τῆς παρεμβολῆς καθότι ὤμοσεν αὐτοῖς ὁ θεός 15 καὶ ἡ χεὶρ τοῦ θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἕως οὗ διέπεσαν 16 καὶ ἐγενήθη ἐπεὶ διέπεσαν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ 17 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς με λέγων 18 σὺ παραπορεύσῃ σήμερον τὰ ὄρια Μωαβ τὴν Σηιρ 19 καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἰῶν Αμμαν μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς καὶ μὴ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἰῶν Αμμαν σοὶ ἐν κλήρῳ ὅτι τοῖς υἰοῖς Λωτ δέδωκα αὐτὴν ἐν κλήρῳ 20 γῆ Ραφαῖν λογισθήσεται καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς κατώκουν οἱ Ραφαῖν τὸ πρότερον καὶ οἱ Αμμανῖται ὀνομάζουσιν αὐτοὺς Ζομζομμιν 21 ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ δυνατώτερον ὑμῶν ὥσπερ οἱ Ενακιμ καὶ

ἀπώλεσεν αὐτοὺς κύριος πρὸ προσώπου αὐτῶν
καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατωκίσθησαν ἀντ'
αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **22** ὥσπερ ἐποίησαν
τοῖς υἱοῖς Ησαυ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Σηηρ ὃν
τρόπον ἐξέτριψαν τὸν Χορραῖον ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν καὶ κατωκίσθησαν
ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **23** καὶ οἱ
Ευαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν ἀσηρωθ ἕως Γάζης καὶ
οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξεληθόντες ἐκ Καππαδοκίας
ἐξέτριψαν αὐτοὺς καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν
24 νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε καὶ παρέλθατε
ὑμεῖς τὴν φάραγγα Ἀρνων ἰδοὺ παραδέδωκα
εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων
τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ ἐνάρχου
κληρονομεῖν σύναπτε πρὸς αὐτὸν πόλεμον **25**
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόμον
σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ πρόσωπον πάντων
τῶν ἔθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ οἵτινες
ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται καὶ
ὠδῖνας ἔξουσιν ἀπὸ προσώπου σου **26** καὶ
ἀπέστειλα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου Κεδαμωθ
πρὸς Σηων βασιλέα Εσεβων λόγοις εἰρηνικοῖς
λέγων **27** παρελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου ἐν τῇ
ὁδῷ παρελεύσομαι οὐχὶ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδὲ
ἀριστερά **28** βρώματα ἀργυρίου ἀποδώσει μοι
καὶ φάγομαι καὶ ὕδωρ ἀργυρίου ἀποδώσει μοι
καὶ πίομαι πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσίν **29**
καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ησαυ οἱ κατοικοῦντες
ἐν Σηηρ καὶ οἱ Μωαβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν
Αροηρ ἕως παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν
ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν **30** καὶ
οὐκ ἠθέλησεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων παρελθεῖν
ἡμᾶς δι' αὐτοῦ ὅτι ἐσκήληρυνεν κύριος ὁ θεὸς

ἡμῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν τὴν
καρδίαν αὐτοῦ ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς σου
ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **31** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
με ἰδοὺ ἤργμαί παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου
τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων τὸν Ἀμορραῖον καὶ
τὴν γῆν αὐτοῦ ἔναρξαι κληρονομησαί τὴν γῆν
αὐτοῦ **32** καὶ ἐξῆλθεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων εἰς
συνάντησιν ἡμῖν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς
πόλεμον Ἰασσα **33** καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν πρὸ προσώπου ἡμῶν καὶ ἐπατάξαμεν
αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν
αὐτοῦ **34** καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων
αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν
πᾶσαν πόλιν ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν οὐ κατελίπομεν ζωγρείαν **35**
πλὴν τὰ κτήνη ἐπρονομεύσαμεν καὶ τὰ σκυῖλα
τῶν πόλεων ἐλάβομεν **36** ἐξ Ἀροηρ ἣ ἐστὶν
παρὰ τὸ χεῖλος χειμάρρου Ἀρνων καὶ τὴν πόλιν
τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι καὶ ἕως ὄρους τοῦ
Γαλααδ οὐκ ἐγενήθη πόλις ἣτις διέφυγεν ἡμᾶς
τὰς πάσας παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς
τὰς χεῖρας ἡμῶν **37** πλὴν εἰς γῆν υἱῶν Ἀμμων οὐ
προσῆλθομεν πάντα τὰ συγκυροῦντα χειμάρρου
Ἰαβοκ καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ ὄρεινῃ καθότι
ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

3 καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβημεν ὁδὸν τὴν εἰς
Βασαν καὶ ἐξῆλθεν Ὁγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς
συνάντησιν ἡμῖν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ
εἰς πόλεμον εἰς Ἐδραῖν **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
με μὴ φοβηθῆς αὐτόν ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου
παραδέδωκα αὐτὸν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ποιήσεις αὐτῷ
ὥσπερ ἐποίησας Σηων βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων

ὁς κατῴκει ἐν Εσεβων 3 καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα 4 καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ' αὐτῶν ἐξήκοντα πόλεις πάντα τὰ περὶχωρα Αργοβ βασιλείας Ωγ ἐν Βασαν 5 πᾶσαι πόλεις ὄχυραί τείχη ὑψηλά πύλαι καὶ μοχλοὶ πλήν τῶν πόλεων τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα 6 ἐξωλεθρεύσαμεν αὐτούς ὡσπερ ἐποίησαμεν τὸν Σηων βασιλέα Εσεβων καὶ ἐξωλεθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά 7 καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ τὰ σκύλα τῶν πόλεων ἐπρονομεύσαμεν ἑαυτοῖς 8 καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χειρῶν δύο βασιλέων τῶν Αμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αρνων καὶ ἕως Αερμων 9 οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσιν τὸ Αερμων Σανιωρ καὶ ὁ Αμορραῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανιρ 10 πᾶσαι πόλεις Μισωρ καὶ πᾶσα Γαλααδ καὶ πᾶσα Βασαν ἕως Σελχα καὶ Εδραῖν πόλεις βασιλείας τοῦ Ωγ ἐν τῇ Βασαν 11 ὅτι πλήν Ωγ βασιλεὺς Βασαν κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ραφαῖν ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἰῶν Αμμων ἐννέα πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ τεσσάρων πηχῶν τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός 12 καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Αρορη ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χείλους χειμάρρου Αρνων καὶ τὸ ἥμισυ ὄρους Γαλααδ καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ 13 καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ Γαλααδ καὶ πᾶσαν τὴν Βασαν

βασιλείαν Ωγ ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση καὶ πᾶσαν περὶχωρον Αργοβ πᾶσαν τὴν Βασαν ἐκείνην γῆ Ραφαῖν λογισθήσεται 14 καὶ Ιαῖρ υἱὸς Μανασση ἔλαβεν πᾶσαν τὴν περὶχωρον Αργοβ ἕως τῶν ὀρίων Γαργασι καὶ Ομαχαθι ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασαν Αυωθ Ιαῖρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 15 καὶ τῷ Μαχिर ἔδωκα τὴν Γαλααδ 16 καὶ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ δέδωκα ἀπὸ τῆς Γαλααδ ἕως χειμάρρου Αρνων μέσον τοῦ χειμάρρου ὄριον καὶ ἕως τοῦ Ιαβοκ ὁ χειμάρρους ὄριον τοῖς υἱοῖς Αμμων 17 καὶ ἡ Αραβα καὶ ὁ Ιορδάνης ὄριον Μαχαναρεθ καὶ ἕως θαλάσσης Αραβα θαλάσσης ἀλυκῆς ὑπὸ Ασηδωθ τὴν Φασγα ἀνατολῶν 18 καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ ἐνοπλισάμενοι προπορεύεσθε πρὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἰῶν Ισραηλ πᾶς δυνατός 19 πλήν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη ὑμῖν κατοικεῖτωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν αἷς ἔδωκα ὑμῖν 20 ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ὡσπερ καὶ ὑμᾶς καὶ κατακληρονομήσουσιν καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου καὶ ἐπαναστραφήσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἦν ἔδωκα ὑμῖν 21 καὶ τῷ Ἰησοὶ ἐνετειλάμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασιν πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς δυσὶ βασιλεῦσι τούτοις οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πάσας τὰς βασιλείας ἐφ' ἃς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ 22 οὐ φοβηθήσεσθε ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς

πολεμήσει περί ὑμῶν **23** καὶ ἐδεήθην κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων **24** κύριε κύριε σὺ ἤρξω δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύν σου καὶ τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν τίς γάρ ἐστιν θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ὅστις ποιήσει καθὰ σὺ ἐποίησας καὶ κατὰ τὴν ἰσχύν σου **25** διαβάς οὖν ὄψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν Ἀντιλίβανον **26** καὶ ὑπερεῖδεν κύριος ἐμὲ ἕνεκεν ὑμῶν καὶ οὐκ εἰσήκουσέν μου καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἰκανούσθω σοι μὴ προσθῆς ἔτι λαλῆσαι τὸν λόγον τοῦτον **27** ἀνάβηθι ἐπὶ κορυφὴν Λελαξευμένου καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ ἰδὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον **28** καὶ ἔντειλαι Ἰησοῖ καὶ κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτόν ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου καὶ αὐτὸς κατακληρονομήσει αὐτοῖς τὴν γῆν ἣν ἐώρακας **29** καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπη σὺνεγγυς οἴκου Φογορ

4 καὶ νῦν Ἰσραὴλ ἄκουε τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν κριμάτων ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν ἵνα ζητε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν **2** οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν καὶ οὐκ ἀφελεῖτε ἀπ' αὐτοῦ φυλάσσεσθε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον **3** οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐώρακασιν πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τῷ Βεελφεγορ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις

ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγορ ἐξέτριψεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν **4** ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ζητε πάντες ἐν τῇ σήμερον **5** ἴδετε δέδειχα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ ἐντείλατό μοι κύριος ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν **6** καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ ἡ σύνεσις ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν ὅσοι ἐὰν ἀκούσωσιν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ ἐροῦσιν ἰδοὺ λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο **7** ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα ᾧ ἐστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα **8** καὶ ποῖον ἔθνος μέγα ᾧ ἐστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν νόμον τοῦτον ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον **9** πρόσεχε σεαυτῷ καὶ φύλαξον τὴν ψυχὴν σου σφόδρα μὴ ἐπιλάβῃ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοὶ σου καὶ μὴ ἀποστήτωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱούς σου καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου **10** ἡμέραν ἦν ἔστητε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἐν Χωρηβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας ὅτε εἶπεν κύριος πρὸς με ἐκκλησίασον πρὸς με τὸν λαόν καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥήματά μου ὅπως μάθωσιν φοβεῖσθαι με πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξωσιν **11** καὶ προσήλυτετε καὶ ἔστητε ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ σκότος γνόφος θύελλα φωνὴ μεγάλη **12** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρός φωνὴν ῥημάτων ὑμεῖς ἠκούσατε καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἶδετε ἀλλ' ἡ φωνήν

13 καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν τὰ δέκα ῥήματα καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας 14 καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διδάξαι ὑμᾶς δικαιοῦματα καὶ κρίσεις ποιεῖν αὐτὰ ὑμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομεῖν αὐτήν 15 καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν ὅτι οὐκ εἶδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρηβ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός 16 μὴ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πᾶσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ 17 ὁμοίωμα παντὸς κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοίωμα παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν 18 ὁμοίωμα παντὸς ἔρπετοῦ ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς 19 καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ πλανηθεὶς προσκυνήσης αὐτοῖς καὶ λατρεύσης αὐτοῖς ἃ ἀπένειμεν κύριος ὁ θεὸς σου αὐτὰ πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ 20 ὑμᾶς δὲ ἔλαβεν ὁ θεὸς καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς ἐξ Αἰγύπτου εἶναι αὐτῷ λαὸν ἔγκληρον ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 21 καὶ κύριος ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον καὶ ἵνα μὴ εἰσέλθω εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ 22 ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ οὐ διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην τοῦτον ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην 23 προσέχετε ὑμεῖς μὴ ἐπιλάθησθε τὴν διαθήκην

κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἣν διέθετο πρὸς ὑμᾶς καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα πάντων ὧν συνέταξεν κύριος ὁ θεὸς σου 24 ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου πῦρ καταναλίσκον ἐστὶν θεὸς ζηλωτῆς 25 ἂν δὲ γεννήσης υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν σου καὶ χρονίσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε γλυπτὸν ὁμοίωμα παντὸς καὶ ποιήσητε τὰ πονηρὰ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν παροργίσαί αὐτόν 26 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλεία ἀπολεισθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαί αὐτήν οὐχὶ πολυχρονιεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἢ ἐκτριβῆ ἐκτριβήσεσθε 27 καὶ διασπερεῖ κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καὶ καταλειφθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμῶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς εἰσάξει κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ 28 καὶ λατρεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις ἔργοις χειρῶν ἀνθρώπων ξύλοις καὶ λίθοις οἳ οὐκ ὄψονται οὐδὲ μὴ ἀκούσωσιν οὔτε μὴ φάγωσιν οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσιν 29 καὶ ζητήσετε ἐκεῖ κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὐρήσετε ὅταν ἐκζητήσητε αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου 30 καὶ εὐρήσουσίν σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν ἡμερῶν καὶ ἐπιστραφήση πρὸς κύριον τὸν θεόν σου καὶ εἰσακούση τῆς φωνῆς αὐτοῦ 31 ὅτι θεὸς οἰκτίρμων κύριος ὁ θεὸς σου οὐκ ἐγκαταλείψει σε οὐδὲ μὴ ἐκτρίψει σε οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς 32 ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς γενομένας προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἔκτισεν ὁ θεὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ εἰ γέγονεν κατὰ

τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο εἰ ἤκουσαι τοιοῦτο **33** εἰ ἀκήκοεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός ὃν τρόπον ἀκήκοας σὺ καὶ ἔζησας **34** εἰ ἐπείρασεν ὁ θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἐαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὀράμασιν μεγάλοις κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέποντος **35** ὥστε εἰδῆσαι σε ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεὸς ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν αὐτοῦ **36** ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ παιδεῦσαι σε καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἔδειξέν σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός **37** διὰ τὸ ἀγαπήσαι αὐτὸν τοὺς πατέρας σου καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς καὶ ἐξηγάγεν σε αὐτὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ ἐξ Αἰγύπτου **38** ἐξολεθρεῦσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα σου πρὸ προσώπου σου εἰσαγαγεῖν σε δοῦναί σοι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν καθὼς ἔχεις σήμερον **39** καὶ γνώση σήμερον καὶ ἐπιστραφήση τῇ διανοίᾳ ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλὴν αὐτοῦ **40** καὶ φυλάξῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ ὅπως μακροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι πάσας τὰς ἡμέρας **41** τότε ἀφώρισεν Μωυσῆς τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου **42** φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονευτὴν ὃς ἂν φονεύσῃ τὸν πλησίον οὐκ εἰδὼς καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ

τῆς ἐχθῆς καὶ τρίτης καὶ καταφεύζεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται **43** τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τῷ Ρουβην καὶ τὴν Ραμωθ ἐν Γαλααδ τῷ Γαδδι καὶ τὴν Γαυλων ἐν Βασαν τῷ Μανασση **44** οὗτος ὁ νόμος ὃν παρέθετο Μωυσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραηλ **45** ταῦτα τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐλάλησεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου **46** ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν φάραγγι ἐγγὺς οἴκου Φογωρ ἐν γῇ Σηων βασιλέως τῶν Ἀμορραίων ὃς κατώκει ἐν Εσεβων οὓς ἐπάταξεν Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου **47** καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ τὴν γῆν Ὠγ βασιλέως τῆς Βασαν δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου **48** ἀπὸ Ἀρορη ἡ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χειμάρρου Ἀρνων καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηων ὃ ἐστὶν Ἀερμων **49** πᾶσαν τὴν Ἀραβα πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδωθ τὴν λαξευτὴν

5 καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς πάντα Ἰσραηλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἄκουε Ἰσραηλ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὧσιν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτὰ **2** κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς ὑμᾶς διαθήκην ἐν Χωρηβ **3** οὐχὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν διέθετο κύριος τὴν διαθήκην ταύτην ἀλλ' ἢ πρὸς ὑμᾶς ὑμεῖς ὥδε πάντες ζῶντες σήμερον **4** πρόσωπον κατὰ πρόσωπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός **5** κἀγὼ εἰστήκειν ἀνὰ μέσον κυρίου καὶ ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν τὰ ῥήματα

κυρίου ὅτι ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρός
καὶ οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος λέγων **6** ἐγὼ κύριος
ὁ θεός σου ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ
οἴκου δουλείας **7** οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ
προσώπου μου **8** οὐ ποιήσεις σεαυτῶ εἰδωλον
οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω
καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι
ὑποκάτω τῆς γῆς **9** οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ
μὴ λατρεύσης αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεός
σου θεὸς ζηλωτῆς ἀποδιδοῦς ἀμαρτίας πατέρων
ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς
μισοῦσίν με **10** καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας
τοῖς ἀγαπῶσίν με καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ
προστάγματά μου **11** οὐ λήμψη τὸ ὄνομα κυρίου
τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ οὐ γὰρ μὴ καθάριση
κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ
ματαίῳ **12** φύλαξαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων
ἀγιάζειν αὐτήν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος
ὁ θεός σου **13** ἕξ ἡμέρας ἔργῃ καὶ ποιήσεις πάντα
τὰ ἔργα σου **14** τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα
κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον
σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου
καὶ ἡ παιδίσκη σου ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζυγιόν
σου καὶ πᾶν κτήνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ
παροικῶν ἐν σοὶ ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ παῖς σου καὶ
ἡ παιδίσκη σου ὡσπερ καὶ σύ **15** καὶ μνησθήσῃ
ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐξήγαγέν σε
κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ διὰ τοῦτο συνέταξέν σοι κύριος
ὁ θεός σου ὥστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν
σαββάτων καὶ ἀγιάζειν αὐτήν **16** τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα σου ὃν τρόπον ἐνετείλατό
σοι κύριος ὁ θεός σου ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ

ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος
ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **17** οὐ μοιχεύσεις **18** οὐ
φονεύσεις **19** οὐ κλέψεις **20** οὐ ψευδομαρτυρήσεις
κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ **21** οὐκ
ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ
ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε
τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν
παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ
ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ
οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν **22** τὰ ῥήματα
ταῦτα ἐλάλησεν κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν
ὑμῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός σκότος
γνόφος θύελλα φωνὴ μεγάλη καὶ οὐ προσέθηκεν
καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας καὶ
ἔδωκέν μοι **23** καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε τὴν
φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρός καὶ τὸ ὄρος ἐκάϊετο
πυρὶ καὶ προσήλθετε πρὸς με πάντες οἱ ἠγούμενοι
τῶν φυλῶν ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν **24** καὶ
ἐλέγετε ἰδοὺ ἔδειξεν ἡμῖν κύριος ὁ θεός ἡμῶν τὴν
δόξαν αὐτοῦ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν
ἐκ μέσου τοῦ πυρός ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἶδομεν
ὅτι λαλήσει ὁ θεός πρὸς ἄνθρωπον καὶ ζήσεται
25 καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν ὅτι ἐξαναλώσει ἡμᾶς
τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο ἐὰν προσθώμεθα ἡμεῖς
ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἔτι
καὶ ἀποθανούμεθα **26** τίς γὰρ σὰρξ ἥτις ἠκούσεν
φωνὴν θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ
πυρός ὡς ἡμεῖς καὶ ζήσεται **27** πρόσελθε σὺ καὶ
ἄκουσον ὅσα ἐὰν εἴπῃ κύριος ὁ θεός ἡμῶν καὶ
σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ
κύριος ὁ θεός ἡμῶν πρὸς σέ καὶ ἀκουσόμεθα καὶ
ποιήσομεν **28** καὶ ἠκούσεν κύριος τὴν φωνὴν
τῶν λόγων ὑμῶν λαλούντων πρὸς με καὶ εἶπεν

κύριος πρὸς με ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν **29** τίς δώσει οὕτως εἶναι τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ὥστε φοβεῖσθαι με καὶ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας ἵνα εὖ ᾗ αὐτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι αἰῶνος **30** βάδισον εἰπὸν αὐτοῖς ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν **31** σὺ δὲ αὐτοῦ στήθι μετ' ἐμοῦ καὶ λαλήσω πρὸς σέ τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα διδάξεις αὐτούς καὶ ποιείτωσαν ἐν τῇ γῇ ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ **32** καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ **33** κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὅπως καταπαύσῃ σε καὶ εὖ σοι ᾗ καὶ μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κληρονομήσητε

6 καὶ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν **2** ἵνα φοβῆσθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν φυλάσσεσθαι πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἰῶν σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου ἵνα μακροημερεύσητε **3** καὶ ἄκουσον Ἰσραὴλ καὶ φύλαξαι ποιεῖν ὅπως εὖ σοι ᾗ καὶ ἵνα πληθυνθῆτε σφόδρα καθάπερ ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **4** καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐξεληθόντων

αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἄκουε Ἰσραὴλ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἷς ἐστίν **5** καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου **6** καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου **7** καὶ προβιάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζόμενος καὶ διανιστάμενος **8** καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου **9** καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιας τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν **10** καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακωβ δοῦναί σοι πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς ἃς οὐκ ὠκοδόμησας **11** οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπλησας λάκκους λελατομημένους οὐς οὐκ ἐξελατόμησας ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας οὐς οὐ κατεφύτευσας καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεῖς **12** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάβῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **13** κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ λατρεύσεις καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ **14** οὐ πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν **15** ὅτι θεὸς ζηλωτῆς κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ μὴ ὀργισθεῖς θυμωθῇ κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ καὶ ἐξολεθρεύσῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς **16** οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου ὃν τρόπον ἐξεπειράσασθε ἐν τῷ Πειρασμῷ **17** φυλάσσων φυλάξῃ τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὰ

μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατό σοι **18** καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ εἰσέλθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν **19** ἐκδιώξαι πάντας τοὺς ἐχθρούς σου πρὸ προσώπου σου καθὰ ἐλάλησεν **20** καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου αὖριον λέγων τί ἐστὶν τὰ μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν **21** καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ σου οἰκέται ἦμεν τῷ Φαραῶ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ **22** καὶ ἔδωκεν κύριος σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν **23** καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγεν ἐκεῖθεν ἵνα εἰσαγάγῃ ἡμᾶς δοῦναι ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην ἣν ὤμοσεν δοῦναι τοῖς πατράσιν ἡμῶν **24** καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ποιεῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἵνα εὖ ἢ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας ἵνα ζῶμεν ὡσπερ καὶ σήμερον **25** καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν ἐὰν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καθὰ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος

7 ἐὰν δὲ εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεὸς σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι καὶ ἐξαρεῖ ἔθνη μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου τὸν Χετταῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Αμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον ἑπτὰ ἔθνη πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν **2** καὶ παραδώσει αὐτούς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ πατάξεις αὐτούς

ἀφανισμῷ ἀφανιεῖς αὐτούς οὐ διαθήσῃ πρὸς αὐτούς διαθήκην οὐδὲ μὴ ἐλεήσητε αὐτούς **3** οὐδὲ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτούς τὴν θυγατέρα σου οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οὐ λήμψῃ τῷ υἱῷ σου **4** ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ λατρεύσει θεοῖς ἐτέροις καὶ ὀργισθήσεται θυμῷ κύριος εἰς ὑμᾶς καὶ ἐξολεθρεύσει σε τὸ τάχος **5** ἀλλ' οὕτως ποιήσετε αὐτοῖς τοὺς βωμούς αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ **6** ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ σὲ προείλατο κύριος ὁ θεός σου εἶναί σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς **7** οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα τὰ ἔθνη προείλατο κύριος ὑμᾶς καὶ ἐξελέξατο ὑμᾶς ὑμεῖς γὰρ ἔστε ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη **8** ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον ὑμᾶς καὶ διατηρῶν τὸν ὄρκον ὃν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξήγαγεν κύριος ὑμᾶς ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐλυτρώσατο ἐξ οἴκου δουλείας ἐκ χειρὸς Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου **9** καὶ γνώσῃ ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος θεὸς θεὸς πιστός ὁ φυλάσσων διαθήκην καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εἰς χιλίας γενεᾶς **10** καὶ ἀποδιδούς τοῖς μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον ἀποδώσει αὐτοῖς **11** καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα ταῦτα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν **12** καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν ἀκούσῃτε πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ φυλάξῃτε καὶ

ποιήσητε αὐτά καὶ διαφυλάξει κύριος ὁ θεὸς σοῦ σου τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος ὃ ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν **13** καὶ ἀγαπήσει σε καὶ εὐλογήσει σε καὶ πληθυνεῖ σε καὶ εὐλογήσει τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου τὸν σῖτόν σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι **14** εὐλογητὸς ἔσῃ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος οὐδὲ στεῖρα καὶ ἐν τοῖς κτήνεσίν σου **15** καὶ περιελεῖ κύριος ἀπὸ σοῦ πᾶσαν μαλακίαν καὶ πάσας νόσους Αἰγύπτου τὰς πονηράς ἅς ἐώρακας καὶ ὅσα ἔγνωσ οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σέ καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μισοῦντάς σε **16** καὶ φάγη πάντα τὰ σκῦλα τῶν ἐθνῶν ἃ κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν ὅτι σκῶλον τοῦτο ἐστίν σοι **17** ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ σου ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγὼ πῶς δυνήσομαι ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς **18** οὐ φοβηθήσῃ αὐτούς μνεῖα μνησθήσῃ ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς σου τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις **19** τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν ὡς ἐξήγαγέν σε κύριος ὁ θεὸς σου οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν οὓς σὺ φοβῆ ἄπο προσώπου αὐτῶν **20** καὶ τὰς σφηκίας ἀποστελεῖ κύριος ὁ θεὸς σου εἰς αὐτούς ἕως ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σοῦ **21** οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου ἐν σοῖ

θεὸς μέγας καὶ κραταιὸς **22** καὶ καταναλώσει κύριος ὁ θεὸς σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρὸν μικρὸν οὐ δυνήσῃ ἐξαναλώσαι αὐτούς τὸ τάχος ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σέ τὰ θηρία τὰ ἄγρια **23** καὶ παραδώσει αὐτούς κύριος ὁ θεὸς σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ ἀπολέσει αὐτούς ἀπωλείᾳ μεγάλῃ ἕως ἂν ἐξολεθρευθῇ αὐτούς **24** καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκεῖνου οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπόν σου ἕως ἂν ἐξολεθρευθῆς αὐτούς **25** τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐ λήμψη σεαυτῷ μὴ πταίσης δι' αὐτό ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σοῦ ἐστίν **26** καὶ οὐκ εἰσίοις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ ἔσῃ ἀνάθημα ὡσπερ τοῦτο προσοχθίσματι προσοχθιείς καὶ βδελύγματι βδελύξη ὅτι ἀνάθημά ἐστιν

8 πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον φυλάξεσθε ποιεῖν ἵνα ζήτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσέλθητε καὶ κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν **2** καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν τὴν ὁδὸν ἣν ἠγαγέν σε κύριος ὁ θεὸς σου ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅπως ἂν κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ διαγνωσθῇ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου εἰ φυλάξη τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἢ οὐ **3** καὶ ἐκάκωσέν σε καὶ ἐλιμαγχόνησέν σε καὶ ἐψώμισέν σε τὸ μαννα ὃ οὐκ εἶδον οἱ πατέρες σου ἵνα ἀναγγεῖλῃ σοι ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος **4** τὰ ἱμάτιά σου οὐ

κατετρίβη ἀπὸ σοῦ οἱ πόδες σου οὐκ ἐτυλώθησαν ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη **5** καὶ γνώση τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὡς εἶ τις παιδεύσαι ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ οὕτως κύριος ὁ θεός σου παιδεύσει σε **6** καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν **7** ὁ γὰρ κύριος ὁ θεός σου εἰσάγει σε εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν οὗ χεῖμαρροι ὑδάτων καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων **8** γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς ἄμπελοι συκαὶ ῥόαι γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος **9** γῆ ἐφ' ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φάγη τὸν ἄρτον σου καὶ οὐκ ἐνδεδηθήσῃ οὐδὲν ἐπ' αὐτῆς γῆ ἧς οἱ λίθοι σίδηρος καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν **10** καὶ φάγη καὶ ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐλογήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς ἔδωκέν σοι **11** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ μὴ φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον **12** μὴ φαγῶν καὶ ἐμπλησθῆς καὶ οἰκίας καλὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς **13** καὶ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων σοι ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ πληθυνθέντος σοι καὶ πάντων ὧν σοι ἔσται πληθυνθέντων σοι **14** ὑψωθῆς τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **15** τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβεραῆς ἐκείνης οὗ ὄφις δάκνων καὶ σκορπίος καὶ δίψα οὗ οὐκ ἦν ὕδωρ τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος **16** τοῦ ψωμίσαντός σε τὸ μαννα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὃ οὐκ εἶδον οἱ πατέρες σου ἵνα

κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ εὖ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου **17** μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρὸς μου ἐποίησέν μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην **18** καὶ μνησθήσῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχὺν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν καὶ ἵνα στησῇ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου ὡς σήμερον **19** καὶ ἔσται ἐὰν λήθῃ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῆς ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπωλεία ἀπολεῖσθε **20** καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ὅσα κύριος ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν οὕτως ἀπολεῖσθε ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

9 ἄκουε Ἰσραηλ σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομησαὶ ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς πόλεις μεγάλας καὶ τειχήρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ **2** λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ εὐμήκη υἱοῦς Ενακ οὗς σὺ οἶσθα καὶ σὺ ἀκήκοας τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ενακ **3** καὶ γνώση σήμερον ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος προπορεύεται πρὸ προσώπου σου πῦρ καταναλίσκον ἐστὶν οὗτος ἐξολεθρεύσει αὐτούς καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτούς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἀπολεῖς αὐτούς καθάπερ εἶπέν σοι κύριος **4** μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἐξαναλώσῃ κύριον τὸν θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου λέγων διὰ τὰς δικαιοσύνας μου εἰσήγαγέν με κύριος κληρονομησαὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτούς

πρὸ προσώπου σου 5 οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου οὐδὲ διὰ τὴν ὀσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἔθνῶν τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτούς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ὤμοσεν τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαακ καὶ τῷ Ἰακώβ 6 καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν αὐτήν κληρονομήσαι ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἶ 7 μνήσθητι μὴ ἐπιλάθῃ ὅσα παρώξυνας κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἕως ἦλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ πρὸς κύριον 8 καὶ ἐν Χωρηβ παρώξυνατε κύριον καὶ ἐθυμώθη κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς 9 ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας πλάκας διαθήκης ἃς διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς καὶ κατεγινόμενη ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον 10 καὶ ἔδωκεν κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγγράπτο πάντες οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρᾳ ἐκκλησίας 11 καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκεν κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας πλάκας διαθήκης 12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἀνάστηθι κατάβηθι τὸ τάχος ἐντεῦθεν ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαός σου οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου παρέβησαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα 13 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με λελάληκα

πρὸς σὲ ἅπαξ καὶ δις λέγων ἐώρακα τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτράχηλος ἐστίν 14 ἕασόν με ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσω σὲ εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο 15 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς δυοῖς χερσίν μου 16 καὶ ἰδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐποίησατε ὑμῖν ἑαυτοῖς χωνευτὸν καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατο ὑμῖν κύριος 17 καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἔρριψα αὐτὰς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου καὶ συνέτριψα ἐναντίον ὑμῶν 18 καὶ ἐδεήθην ἐναντίον κυρίου δευτέρον καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον περὶ πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν ὑμῶν ὧν ἡμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν παροξύναι αὐτόν 19 καὶ ἔκφοβός εἰμι διὰ τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν ὅτι παρωξύνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ εἰσήκουσεν κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ 20 καὶ ἐπὶ Ααρων ἐθυμώθη κύριος σφόδρα ἐξολεθρεῦσαι αὐτόν καὶ ἠὺξάμην καὶ περὶ Ααρων ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ 21 καὶ τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν ἣν ἐποίησατε τὸν μόσχον ἔλαβον αὐτόν καὶ κατέκαυσα αὐτόν ἐν πυρὶ καὶ συνέκοιψα αὐτόν καταλέσας σφόδρα ἕως οὗ ἐγένετο λεπτὸν καὶ ἐγενήθη ὡσεὶ κονιορτός καὶ ἔρριψα τὸν κονιορτὸν εἰς τὸν χειμάρρου τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄρους 22 καὶ ἐν τῷ Ἐμπυρισμῷ καὶ ἐν τῷ Πειρασμῷ καὶ ἐν τοῖς Μνήμασιν τῆς ἐπιθυμίας παροξύνοντες ἦτε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν 23

καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν κύριος ὑμᾶς ἐκ Καδης Βαρνη λέγων ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν δίδωμι ὑμῖν καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ **24** ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐγνώσθη ὑμῖν **25** καὶ ἐδείχθη ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ὅσας ἐδείχθη ἐῖπεν γὰρ κύριος ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς **26** καὶ εὐξάμην πρὸς τὸν θεὸν καὶ εἶπα κύριε κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν μὴ ἐξολεθρεύσης τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου ἣν ἐλυτρώσω ἐν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ **27** μνήσθητι Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ τῶν θεραπόντων σου οἷς ὤμοσας κατὰ σεαυτοῦ μὴ ἐπιβλέψης ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τὰ ἀσεβήματα καὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν **28** μὴ εἴπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν λέγοντες παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς καὶ παρὰ τὸ μισῆσαι αὐτοὺς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ **29** καὶ οὗτοι λαός σου καὶ κληρὸς σου οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ

10 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπεν κύριος πρὸς με λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας ὡσπερ τὰς πρώτας καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτὸν ξυλίνην **2** καὶ γράψω ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξίν ταῖς πρώταις ἅς συνέτριψας καὶ ἐμβαλεῖς αὐτάς

εἰς τὴν κιβωτὸν **3** καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων καὶ ἐλάξευσα τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας ὡς αἱ πρώται καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσίν μου **4** καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους οὗς ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός καὶ ἔδωκεν αὐτάς κύριος ἐμοί **5** καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτὸν ἣν ἐποίησα καὶ ἦσαν ἐκεῖ καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος **6** καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ Βηρωθ υἱῶν Ἰακίμ Μισαδαὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀαρων καὶ ἐτάφη ἐκεῖ καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεαζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **7** ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς Γαδγαδ καὶ ἀπὸ Γαδγαδ εἰς Ἐτεβαθα γῆ χεῖμαρροι ὑδάτων **8** ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλεν κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευι αἴρειν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου παρεστάναι ἔναντι κυρίου λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **9** διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν τοῖς Λευίταις μερὶς καὶ κληρὸς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κύριος αὐτὸς κληρὸς αὐτοῦ καθὰ εἶπεν αὐτῷ **10** κἀγὼ εἰστήκειν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ εἰσήκουσεν κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με βάδιζε ἄπαρον ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ κληρονομεῖτωσαν τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς **12** καὶ νῦν Ἰσραὴλ τί κύριος ὁ θεός σου αἰτεῖται παρὰ σοῦ ἄλλ' ἢ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πορευέσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸν καὶ λατρεύειν κυρίῳ τῷ θεῷ

σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ψυχῆς σου **13** φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς κυρίου
τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἵνα εὖ σοι ᾦ **14** ἰδοὺ
κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς
τοῦ οὐρανοῦ ἢ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ
15 πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεἶλατο κύριος
ἀγαπᾶν αὐτούς καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν
μετ' αὐτούς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ
τὴν ἡμέραν ταύτην **16** καὶ περιτεμεῖσθε τὴν
σκληροκαρδίαν ὑμῶν καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ
σκληρυνεῖτε ἔτι **17** ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
οὗτος θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων ὁ
θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φοβερός ὅστις οὐ
θαυμάζει πρόσωπον οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον **18**
ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ
καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον
καὶ ἱμάτιον **19** καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον
προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῆ Αἰγύπτῳ **20** κύριον
τὸν θεόν σου φοβηθήση καὶ αὐτῷ λατρεύσεις
καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήση καὶ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ ὀμῆ **21** οὗτος καύχημά σου καὶ οὗτος θεὸς
σου ὅστις ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ
ἔνδοξα ταῦτα ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου **22** ἐν
ἑβδομήκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου
εἰς Αἴγυπτον νυνὶ δὲ ἐποίησέν σε κύριος ὁ θεός
σου ὥσει τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει

11 καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου καὶ
φυλάξῃ τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας **2**
καὶ γνώσεσθε σήμερον ὅτι οὐχὶ τὰ παιδιά ὑμῶν
ὅσοι οὐκ οἶδασιν οὐδὲ εἶδον τὴν παιδείαν
κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ καὶ

τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονα τὸν
ὑψηλὸν **3** καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα
αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραῶ
βασιλεῖ Αἰγύπτου καὶ πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ **4** καὶ ὅσα
ἐποίησεν τὴν δύναμιν τῶν Αἰγυπτίων τὰ ἄρματα
αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν ὡς ἐπέκλυσεν τὸ
ὔδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ προσώπου
αὐτῶν καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω
ὑμῶν καὶ ἀπώλεσεν αὐτούς κύριος ἕως τῆς
σήμερον ἡμέρας **5** καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἕως ἤλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον **6**
καὶ ὅσα ἐποίησεν τῷ Δαθαν καὶ Αβιρων υἱοῖς
Ελιαβ υἱοῦ Ρουβην οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα
αὐτῆς κατέπιεν αὐτούς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν
καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν
ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ παντὸς
Ἰσραὴλ **7** ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐώρακαν πάντα
τὰ ἔργα κυρίου τὰ μεγάλα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν
σήμερον **8** καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἵνα
ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε καὶ εἰσελθόντες
κληρονομήσητε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε
τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομησαὶ αὐτήν **9**
ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν
κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ
σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοῦ γῆν ῥέουσιν γάλα
καὶ μέλι **10** ἔστιν γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ
κληρονομησαὶ αὐτήν οὐχ ὥσπερ ἡ γῆ Αἰγύπτου
ἐστὶν ὅθεν ἐκπεπόρευσθε ἐκεῖθεν ὅταν σπεύρωσιν
τὸν σπόρον καὶ ποτίζωσιν τοῖς ποσὶν ὥσει κῆπον
λαχανείας **11** ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ
κληρονομησαὶ αὐτήν γῆ ὄρεινὴ καὶ πεδινὴ ἐκ
τοῦ ἕτεοῦ τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὔδωρ **12** γῆ ἦν

κύριος ὁ θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτήν διὰ παντός οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ **13** ἐὰν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν σου καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου **14** καὶ δώσει τὸν ὑέτον τῇ γῆ σου καθ' ὥραν πρόμιον καὶ ὄψιμον καὶ εἰσοίσεις τὸν σιτόν σου καὶ τὸν οἴνον σου καὶ τὸ ἔλαιόν σου **15** καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί σου καὶ φαγῶν καὶ ἐμπλησθεῖς **16** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῆ ἡ καρδία σου καὶ παραβῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς **17** καὶ θυμωθεῖς ὀργῇ κύριος ἐφ' ὑμῖν καὶ συσχῆ τὸν οὐρανόν καὶ οὐκ ἔσται ὑετός καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἀπολεῖσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς ἔδωκεν ὁ κύριος ὑμῖν **18** καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν καὶ ἔσται ἀσάλευτος πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν **19** καὶ διδάξτε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν αὐτὰ καθημένους ἐν οἴκῳ καὶ πορευομένους ἐν ὁδῷ καὶ κοιταζομένους καὶ διανισταμένους **20** καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιας τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν **21** ἵνα πολυημερεύσητε καὶ αἱ ἡμέραι τῶν υἰῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς **22** καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ πορεύεσθαι

ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ προσκολλᾶσθαι αὐτῷ **23** καὶ ἐκβαλεῖ κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ ὑμεῖς **24** πάντα τὸν τόπον οὗ ἐὰν πατήση τὸ ἴχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν ὑμῖν ἔσται ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ Ἀντιλιβάνου καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὄριά σου **25** οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν τὸν τρόπον ὑμῶν καὶ τὸν φόβον ὑμῶν ἐπιθήσει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐφ' ἧς ἐὰν ἐπιβῆτε ἐπ' αὐτῆς ὄν τρόπον ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς **26** ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον εὐλογίαν καὶ κατάραν **27** τὴν εὐλογίαν ἐὰν ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον **28** καὶ τὰς κατάρας ἐὰν μὴ ἀκούσητε τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον καὶ πλανηθῆτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις οὓς οὐκ οἴδατε **29** καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν καὶ δώσεις τὴν εὐλογίαν ἐπ' ὄρος Γαριζιν καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαιβαλ **30** οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὀπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῆ Χανααν τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγολ πλησίον τῆς δρυὸς τῆς ὑψηλῆς **31** ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰσελθόντες κληρονομήσαι τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ κληρονομήσετε αὐτήν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ **32** καὶ φυλάξεσθε τοῦ

ποιεῖν πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις ταύτας ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον

12 καὶ ταῦτα τὰ προστάγματα καὶ αἱ κρίσεις ἅς φυλάξετε τοῦ ποιεῖν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἅς ὑμεῖς ζητεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς **2** ἀπωλεῖα ἀπολεῖτε πάντας τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν οὐς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτούς ἐπὶ τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν θινῶν καὶ ὑποκάτω δένδρου δασέος **3** καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμούς αὐτῶν καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν καὶ τὰ ἄλση αὐτῶν ἐκκόψετε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου **4** οὐ ποιήσετε οὕτως κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν **5** ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν ὑμῶν ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐπικληθῆναι καὶ ἐκζητήσετε καὶ εἰσελεύσεσθε ἐκεῖ **6** καὶ οἴσετε ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν **7** καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν οὓς ἂν τὴν χεῖρα ἐπιβάλητε ὑμεῖς καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν καθότι εὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεὸς σου **8** οὐ ποιήσετε πάντα ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν ὧδε σήμερον ἕκαστος τὸ ἄρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ **9** οὐ γὰρ ἦκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν **10** καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην

καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλῳ καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας **11** καὶ ἔσται ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκεῖ οἴσετε πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ τὰ δόματα ὑμῶν καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν δώρων ὑμῶν ὅσα ἐὰν εὕξησθε τῷ θεῷ ὑμῶν **12** καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οἱ παῖδες ὑμῶν καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κληρὸς μεθ' ὑμῶν **13** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἀνενέγκῃς τὰ ὀλοκαυτώματά σου ἐν παντὶ τόπῳ οὓς ἐὰν ἴδῃς **14** ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς σου αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου ἐκεῖ ἀνοίσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον **15** ἀλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις καὶ φάγη κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέν σοι ἐν πάσῃ πόλει ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φάγεται αὐτὸ ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον **16** πλὴν τὸ αἶμα οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ **17** οὐ δυνήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσίν σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου καὶ πάσας εὐχὰς ὅσας ἂν εὕξησθε καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν **18** ἀλλ' ἢ ἐναντίον

κυρίου τοῦ θεοῦ σου φάγη αὐτὰ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ πάντα οὗ ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χειρὰ σου **19** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν Λευίτην πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἐὰν ζῆς ἐπὶ τῆς γῆς **20** ἐὰν δὲ ἐμπλατύνῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ὄριά σου καθάπερ ἐλάλησέν σοι καὶ ἐρεῖς φάγομαι κρέα ἐὰν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχὴ σου ὥστε φαγεῖν κρέα ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φάγη κρέα **21** ἐὰν δὲ μακρότερον ἀπέχη σου ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου ὧν ἂν δῶ ὁ θεός σοι ὃν τρόπον ἐνετειλάμην σοι καὶ φάγη ἐν ταῖς πόλεσίν σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου **22** ὡς ἔσθεται ἡ δορκὰς καὶ ἡ ἔλαφος οὕτως φάγη αὐτὸ ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται **23** πρόσεχε ἰσχυρῶς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα ὅτι τὸ αἷμα αὐτοῦ ψυχὴ οὐ βρωθήσεται ἡ ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν **24** οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖτε αὐτὸ ὡς ὕδωρ **25** οὐ φάγη αὐτὸ ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **26** πλὴν τὰ ἅγια σου ἐὰν γένηταί σοι καὶ τὰς εὐχὰς σου λαβῶν ἤξεις εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **27** καὶ ποιήσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου τὰ κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχεεῖς

πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου τὰ δὲ κρέα φάγη **28** φυλάσσου καὶ ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου δι' αἰῶνος ἐὰν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **29** ἐὰν δὲ ἐξολεθρεύσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη εἰς οὓς σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτούς καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῆ αὐτῶν **30** πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐκζητήσῃς ἐπακολουθήσαι αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολεθρευθῆναι αὐτούς ἀπὸ προσώπου σου οὐ μὴ ἐκζητήσῃς τοὺς θεοὺς αὐτῶν λέγων πῶς ποιοῦσιν τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν ποιήσω κἀγὼ **31** οὐ ποιήσεις οὕτως κυρίῳ τῷ θεῷ σου τὰ γὰρ βδελύγματα ἃ κύριος ἐμίσησεν ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν **32** πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτὸ οὐδὲ ἀφελεῖς ἀπ' αὐτοῦ

13 ἐὰν δὲ ἀναστῆ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος ἐνύπνιον καὶ δῶ σοι σημεῖον ἢ τέρας **2** καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας ὃ ἐλάλησεν πρὸς σέ λέγων πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἐτέροις οὓς οὐκ οἴδατε **3** οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο ὅτι πειράζει κύριος ὁ θεός ὑμᾶς εἰδέναι εἰ ἀγαπᾶτε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν **4** ὀπίσω κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύεσθε καὶ αὐτὸν φοβηθήσεσθε καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φυλάξεσθε

καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε καὶ αὐτῶ προστεθήσεσθε **5** καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθानεῖται ἐλάλησεν γὰρ πλανῆσαι σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῦ λυτρωσαμένου σε ἐκ τῆς δουλείας ἐξῶσαι σε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐντεῖλατό σοι κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ ἀφανιεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **6** ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρὸς σου ἢ ὁ υἱός σου ἢ ἡ θυγάτηρ σου ἢ ἡ γυνὴ ἢ ἐν κόλπῳ σου ἢ ὁ φίλος ὁ ἴσος τῆς ψυχῆς σου λάθρα λέγων βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὐς οὐκ ἦδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου **7** ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν τῶν ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς **8** οὐ συνθελήσεις αὐτῶ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῶ οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῶ οὐδ' οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν **9** ἀναγγέλλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ' αὐτόν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν καὶ αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ **10** καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις καὶ ἀποθानεῖται ὅτι ἐζήτησεν ἀποστῆσαι σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας **11** καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐ προσθήσουσιν ἕτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν **12** ἐὰν δὲ ἀκούσῃς ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κατοικεῖν σε ἐκεῖ λεγόντων **13** ἐξῆλθοσαν ἄνδρες παράνομοι ἐξ ὑμῶν καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν

αὐτῶν λέγοντες πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἑτέροις οὐς οὐκ ἦδείτε **14** καὶ ἐρωτήσεις καὶ ἐραυνήσεις σφόδρα καὶ ἰδοὺ ἀληθῆς σαφῶς ὁ λόγος γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν **15** ἀναιρῶν ἀνελεῖς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ **16** καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους αὐτῆς καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς πανδημεὶ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἀνοικοδομηθήσεται ἕτι **17** οὐ προσκολληθήσεται ἐν τῇ χειρὶ σου οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἵνα ἀποστραφῇ κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ καὶ δώσει σοι ἔλεος καὶ ἐλεήσει σε καὶ πληθυνεῖ σε ὃν τρόπον ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου **18** ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου

14 υἱοὶ ἐστε κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οὐ φοιβήσετε οὐκ ἐπιθήσετε φαλάκρωμα ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῶ **2** ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ σὲ ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου γενέσθαι σε αὐτῶ λαὸν περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς **3** οὐ φάγεσθε πᾶν βδέλυγμα **4** ταῦτα τὰ κτήνη ἃ φάγεσθε μόσχον ἐκ βοῶν καὶ ἄμνον ἐκ προβάτων καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν **5** ἔλαφον καὶ δορκάδα καὶ βούβαλον καὶ τραγέλαφον καὶ πύγαρον ὄρυγα καὶ καμηλοπάρδαλιν **6** πᾶν κτήνος διχηλοῦν ὄπλην καὶ ὄνουχιστῆρας ὄνουχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμόν

ἐν τοῖς κτήνεσιν ταῦτα φάγεσθε 7 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μηρυκισμὸν καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὄπλᾶς καὶ ὄνουχιζόντων ὄνουχιστῆρας τὸν κάμηλον καὶ δασύποδα καὶ χοιρογρύλλιον ὅτι ἀνάγουσιν μηρυκισμὸν καὶ ὄπλην οὐ διχηλοῦσιν ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστὶν 8 καὶ τὸν ἕν ὅτι διχηλεῖ ὄπλην τοῦτο καὶ ὄνουχίζει ὄνουχας ὄπλης καὶ τοῦτο μηρυκισμὸν οὐ μαρुकᾶται ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε 9 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες φάγεσθε 10 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες οὐ φάγεσθε ἀκάθαρτα ὑμῖν ἐστὶν 11 πᾶν ὄρνεον καθαρὸν φάγεσθε 12 καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν τὸν ἀετὸν καὶ τὸν γρύπα καὶ τὸν ἀλαιοῖτον 13 καὶ τὸν γύπα καὶ τὸν ἰκτίνα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ 14 καὶ πάντα κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ 15 καὶ στρουθὸν καὶ γλαῦκα καὶ λάρων 16 καὶ ἐρωδιὸν καὶ κύκνον καὶ ἴβιν 17 καὶ καταράκτην καὶ ἰέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ ἔποπα καὶ νυκτικόρακα 18 καὶ πελεκᾶνα καὶ χαραδριὸν καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ καὶ πορφυρίωνα καὶ νυκτερίδα 19 πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστὶν ὑμῖν οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν 20 πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε 21 πᾶν θνησιμαῖον οὐ φάγεσθε τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ταῖς πόλεσίν σου δοθήσεται καὶ φάγεται ἢ ἀποδώσῃ τῷ ἄλλοτρίῳ ὅτι λαὸς ἅγιος εἶ κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ 22 δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς γενήματος τοῦ σπέρματός σου τὸ γένημα τοῦ ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν

κατ' ἐνιαυτὸν 23 καὶ φάγη αὐτὸ ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ οἴσετε τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου ἵνα μάθῃς φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας 24 ἐὰν δὲ μακρὰν γένηται ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδὸς καὶ μὴ δύνη ἀναφέρειν αὐτά ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ὅτι εὐλογῆσει σε κύριος ὁ θεός σου 25 καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀργυρίου καὶ λήμψῃ τὸ ἀργύριον ἐν ταῖς χερσίν σου καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν 26 καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον ἐπὶ παντός οὔ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου ἐπὶ βοῦσὶ ἢ ἐπὶ προβάτοις ἐπὶ οἴνῳ ἢ ἐπὶ σικερα ἢ ἐπὶ παντός οὔ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου καὶ φάγη ἐκεῖ ἔναντιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου 27 καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ 28 μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γενημάτων σου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσίν σου 29 καὶ ἐλεύσεται ὁ Λευίτης ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κλῆρος μετὰ σοῦ καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χήρα ἢ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ φάγονται καὶ ἐμπλησθήσονται ἵνα εὐλογῆσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις οἷς ἂν ποιῇς

15 δι' ἐπτὰ ἐτῶν ποιήσεις ἄφεις 2 καὶ οὕτως τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως ἀφήσεις πᾶν χρέος ἴδιον ὃ ὀφείλει σοὶ ὁ πλησίον καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις ὅτι ἐπικέκληται ἄφεις κυρίῳ

τῷ θεῷ σου 3 τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἐὰν ἦ σοι παρ' αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου ἄφεςιν ποιήσεις τοῦ χρέους σου 4 ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδεής ὅτι εὐλογῶν εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ γῆ ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομήσαι αὐτήν 5 ἐὰν δὲ ἀκοῆ εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον 6 ὅτι κύριος ὁ θεός σου εὐλόγησέν σε ὃν τρόπον ἐλάλησέν σοι καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς σὺ δὲ οὐ δανιῆ καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν 7 ἐὰν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεῆς τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῆ ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι οὐκ ἀποστέρξεις τὴν καρδίαν σου οὐδ' οὐ μὴ συσφιγῆς τὴν χειρὰ σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδομένου 8 ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χειρὰς σου αὐτῷ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται καθ' ὅσον ἐνδεεῖται 9 πρόσεχε σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα λέγων ἐγγίζει τὸ ἔτος τὸ ἔβδομον ἔτος τῆς ἀφέσεως καὶ πονηρεύσεται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδομένῳ καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ καὶ βοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς κύριον καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἀμαρτία μεγάλη 10 διδοὺς δώσεις αὐτῷ καὶ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται καὶ οὐ λυπηθήσῃ τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῷ ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις καὶ ἐν πᾶσιν οὓς ἐπιβάλης τὴν χειρὰ σου 11 οὐ γὰρ μὴ ἐκλίπῃ ἐνδεῆς ἀπὸ τῆς γῆς διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χειρὰς σου τῷ ἀδελφῷ σου

τῷ πένητι καὶ τῷ ἐπιδομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου 12 ἐὰν δὲπραθῇ σοὶ ὁ ἀδελφός σου ὁ Εβραῖος ἢ ἡ Εβραία δουλεύσει σοὶ ἕξ ἔτη καὶ τῷ ἐβδόμῳ ἕξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ 13 ὅταν δὲ ἕξαποστελλῆς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ οὐκ ἕξαποστελεῖς αὐτὸν κενόν 14 ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου καὶ ἀπὸ τοῦ σίτου σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου καθὰ εὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεός σου δώσεις αὐτῷ 15 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ἐλυτρώσατό σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο 16 ἐὰν δὲ λέγῃ πρὸς σέ οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ ὅτι ἡγάπηκέν σε καὶ τὴν οἰκίαν σου ὅτι εὖ αὐτῷ ἐστὶν παρὰ σοί 17 καὶ λήμψῃ τὸ ὀπίθιον καὶ τρυπήσεις τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν καὶ ἔσται σοὶ οἰκέτης εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὴν παιδίσκην σου ποιήσεις ὡσαύτως 18 οὐ σκληρὸν ἔσται ἐναντίον σου ἕξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ ὅτι ἐφέτιον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέν σοι ἕξ ἔτη καὶ εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν ποιῆς 19 πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν τεχθῇ ἐν τοῖς βουσίν σου καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐκ ἐργᾷ ἐν τῷ πρωτοτόκῳ μόσχῳ σου καὶ οὐ μὴ κείρης τὸ πρωτότοκον τῶν προβάτων σου 20 ἔναντι κυρίου φάγη αὐτὸ ἐνιαυτὸν ἕξ ἐνιαυτοῦ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου σὺ καὶ ὁ οἶκός σου 21 ἐὰν δὲ ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος χωλὸν ἢ τυφλὸν ἢ καὶ πᾶς μῶμος πονηρός οὐ θύσεις αὐτὸ κυρίῳ τῷ θεῷ σου 22 ἐν ταῖς πόλεσίν σου φάγη αὐτὸ ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡσαύτως ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον 23 πλὴν

τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ

16 φύλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων καὶ ποιήσεις τὸ πασχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός **2** καὶ θύσεις τὸ πασχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πρόβατα καὶ βόας ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **3** οὐ φάγη ἐπ' αὐτοῦ ζύμην ἑπτὰ ἡμέρας φάγη ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα ἄρτον κακώσεως ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξῆλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἵνα μνησθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν **4** οὐκ ὀφθίσεται σοὶ ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου ἑπτὰ ἡμέρας καὶ οὐ κοιμηθίσεται ἀπὸ τῶν κρεῶν ὧν ἐὰν θύσης τὸ ἑσπέρας τῆ ἡμέρα τῆ πρώτῃ εἰς τὸ πρωί **5** οὐ δυνήσῃ θῦσαι τὸ πασχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων σου ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **6** ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ θύσεις τὸ πασχα ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου **7** καὶ ἐψήσεις καὶ ὀπτήσεις καὶ φάγη ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν καὶ ἀποστραφήσῃ τὸ πρωὶ καὶ ἀπελεύσῃ εἰς τοὺς οἴκους σου **8** ἐξ ἡμέρας φάγη ἄζυμα καὶ τῆ ἡμέρα τῆ ἑβδόμῃ ἐξόδιον ἑορτῆ κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον πλὴν ὅσα ποιηθίσεται ψυχῇ **9** ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἀρξαμένου σου δρέπανον ἐπ' ἀμητὸν ἄρξῃ ἐξαριθμῆσαι ἑπτὰ ἑβδομάδας **10** καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἑβδομάδων κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθότι ἡ χεὶρ σου ἰσχύει ὅσα ἂν δῶ σοι καθότι ηὐλόγησέν σε κύριος ὁ θεός

σου **11** καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χήρα ἢ ἐν ὑμῖν ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **12** καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς ταύτας **13** ἑορτὴν σκηνῶν ποιήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τοῦ ἄλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου **14** καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὄρφανός καὶ ἡ χήρα ἢ οὔσα ἐν ταῖς πόλεσίν σου **15** ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ ἐὰν δὲ εὐλογῆσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσιν τοῖς γενήμασίν σου καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου καὶ ἔσῃ εὐφραίνόμενος **16** τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθίσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλέξῃται αὐτὸν κύριος ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός **17** ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἦν ἔδωκέν σοι **18** κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς καταστήσεις σεαυτῷ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου αἷς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κατὰ φυλάς καὶ κρινοῦσιν τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν **19** οὐκ ἐκκλινοῦσιν κρίσιν οὐκ ἐπιγνώσονται πρόσωπον οὐδὲ λήμψονται δῶρον

τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ ἐξαίρει λόγους δικαίων **20** δικαίως τὸ δίκαιον διώξει ἵνα ζητε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι **21** οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλλος πᾶν ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὃ ποιήσεις σεαυτῷ **22** οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην ἃ ἐμίσησεν κύριος ὁ θεὸς σου

17 οὐ θύσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον ἐν ᾧ ἔστιν ἐν αὐτῷ μῶμος πᾶν ῥῆμα πονηρὸν ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἔστιν **2** ἐὰν δὲ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ᾧ κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅστις ποιήσει τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου παρελθεῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ **3** καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσιν θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ σελήνῃ ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ ἃ οὐ προσέταξεν **4** καὶ ἀναγγελῇ σοι καὶ ἐκζητήσεις σφόδρα καὶ ἰδοὺ ἀληθῶς γέγονεν τὸ ῥῆμα γεγένηται τὸ βδέλυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ **5** καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην καὶ λιθοβολήσετε αὐτοὺς ἐν λίθοις καὶ τελευτήσουσιν **6** ἐπὶ δυσὶν μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶν μάρτυσιν ἀποθανεῖται ὁ ἀποθνήσκων οὐκ ἀποθανεῖται ἐφ' ἐνὶ μάρτυρι **7** καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῷ ἐν πρώτοις θανατῶσαι αὐτόν καὶ ἡ χεὶρ παντός τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτων καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **8** ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀνά μέσον αἷμα αἵματος καὶ ἀνά μέσον κρίσις κρίσεως καὶ ἀνά μέσον ἀφή ἀφῆς καὶ ἀνά μέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἀναστὰς

ἀναβῆση εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **9** καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας καὶ πρὸς τὸν κριτὴν ὃς ἂν γένηται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσίν σοι τὴν κρίσιν **10** καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα ὃ ἐὰν ἀναγγείλωσίν σοι ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ φυλάξῃ σφόδρα ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν νομοθετηθῇ σοι **11** κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἂν εἴπωσίν σοι ποιήσεις οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὗ ἐὰν ἀναγγείλωσίν σοι δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά **12** καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἂν ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ τοῦ μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἂν ᾗ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀποθανεῖται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ **13** καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐκ ἀσεβήσῃ ἔτι **14** ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ κληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς καὶ εἴπῃς καταστήσω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ μου **15** καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεὸς σου αὐτόν ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα οὐ δυνήσῃ καταστήσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἀλλότριον ὅτι οὐκ ἀδελφός σου ἔστιν **16** διότι οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ ἵππον οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς Αἴγυπτον ὅπως πληθύνῃ ἑαυτῷ ἵππον ὁ δὲ κύριος εἶπεν οὐ προσθήσετε ἀποστρέψαι τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἔτι **17** καὶ οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ

γυναίκας οὐδὲ μεταστήσεται αὐτοῦ ἡ καρδία καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἑαυτῷ σφόδρα **18** καὶ ἔσται ὅταν καθίση ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ γράψῃ ἑαυτῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν **19** καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν **20** ἵνα μὴ ὑψωθῆ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἵνα μὴ παραβῆ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά ὅπως ἂν μακροχρονίση ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἰοῖς Ἰσραηλ

18 οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς Λευίταις ὅλη φυλῆ Λευι μερίς οὐδὲ κληρὸς μετὰ Ἰσραηλ καρπώματα κυρίου ὁ κληρὸς αὐτῶν φάγονται αὐτά **2** κληρὸς δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κύριος αὐτὸς κληρὸς αὐτοῦ καθότι εἶπεν αὐτῷ **3** καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα ἕαν τε μόνον ἕαν τε πρόβατον καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸν βραχίονα καὶ τὰ σιαγόνα καὶ τὸ ἔνυστρον **4** καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις αὐτῷ **5** ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου παρεστάναι ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἰοῖς Ἰσραηλ **6** ἕαν δὲ παραγένηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν υἰῶν Ἰσραηλ οὗ αὐτὸς παροικεῖ καθότι

ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος **7** καὶ λειτουργήσῃ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὡσπερ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἔναντι κυρίου **8** μερίδα μεμερισμένην φάγεται πλὴν τῆς πράσεως τῆς κατὰ πατριάν **9** ἕαν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων **10** οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ μαντευόμενος μαντεῖαν κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος φαρμακός **11** ἐπαείδων ἐπαιοδὴν ἐγγαστρίμυθος καὶ τερατοσκόπος ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς **12** ἔστιν γὰρ βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα ἔνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων κύριος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ σοῦ **13** τέλειος ἔσῃ ἔναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **14** τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα οὐς σὺ κατακληρονομεῖς αὐτούς οὗτοι κληδόνων καὶ μαντεῶν ἀκούσονται σοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔδωκεν κύριος ὁ θεός σου **15** προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει σοὶ κύριος ὁ θεός σου αὐτοῦ ἀκούσεσθε **16** κατὰ πάντα ὅσα ἠτήσω παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν Χωρηβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας λέγοντες οὐ προσθήσομεν ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τὸ πῦρ τὸ μέγα τοῦτο οὐκ ὀψόμεθα ἔτι οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν **17** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν **18** προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ὡσπερ σὲ καὶ δώσω τὸ ῥῆμά μου ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθότι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ **19** καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἕαν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἕαν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐπὶ τῷ

ὄνοματί μου ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ **20** πλὴν ὁ προφήτης ὃς ἂν ἀσεβήσῃ λαλήσῃ ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ῥῆμα ὃ οὐ προσέταξα λαλήσαι καὶ ὃς ἂν λαλήσῃ ἐπ' ὀνόματι θεῶν ἐτέρων ἀποθανεῖται ὁ προφήτης ἐκεῖνος **21** ἂν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος **22** ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου καὶ μὴ γένηται τὸ ῥῆμα καὶ μὴ συμβῆ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκεῖνος οὐκ ἀφέξεσθε αὐτοῦ

19 ἂν δὲ ἀφανίσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη ἃ ὁ θεός σου δίδωσίν σοι τὴν γῆν αὐτῶν καὶ κατακληρονομήσῃτε αὐτοὺς καὶ κατοικήσῃτε ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν **2** τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῶ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **3** στόχασαί σοι τὴν ὁδὸν καὶ τριμεριεῖς τὰ ὄρια τῆς γῆς σου ἦν καταμερίζει σοι κύριος ὁ θεός σου καὶ ἔσται καταφυγὴ ἐκεῖ παντὶ φονευτῇ **4** τοῦτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ ὃς ἂν φύγῃ ἐκεῖ καὶ ζήσεται ὃς ἂν πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀκουσίως καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης **5** καὶ ὃς ἂν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν συναγαγεῖν ξύλα καὶ ἐκκρουσθῆ ἢ χεῖρ αὐτοῦ τῇ ἀξίνῃ κόπτοντος τὸ ξύλον καὶ ἐκπεσὸν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχη τοῦ πλησίον καὶ ἀποθάνῃ οὗτος καταφεύζεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται **6** ἵνα μὴ διώξας ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ φονεύσαντος ὅτι παρατεθέρμανται τῇ καρδίᾳ καὶ καταλάβῃ αὐτὸν ἂν μακροτέρα ἢ ἡ ὁδός καὶ πατάξῃ αὐτοῦ

τὴν ψυχὴν καὶ ἀποθάνῃ καὶ τούτῳ οὐκ ἔστιν κρίσις θανάτου ὅτι οὐ μισῶν ἦν αὐτὸν πρὸ τῆς ἐχθῆς καὶ πρὸ τῆς τρίτης **7** διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι τὸ ῥῆμα τοῦτο λέγων τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῶ **8** ἂν δὲ ἐμπλατύνῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ὄρια σου ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου καὶ δῶ σοι κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἦν εἶπεν δοῦναι τοῖς πατράσιν σου **9** ἂν ἀκούσης ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ προσθήσεις σεαυτῶ ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας **10** καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ σου ἢ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἷματι ἔνοχος **11** ἂν δὲ γένηται ἄνθρωπος μισῶν τὸν πλησίον καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν καὶ ἐπαναστῆ ἐπ' αὐτὸν καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν καὶ ἀπεθάνῃ καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων **12** καὶ ἀποστελοῦσιν ἢ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ λήμψονται αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶ ἀγχιστεύοντι τοῦ αἵματος καὶ ἀποθανεῖται **13** οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῶ καὶ καθαριεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραὴλ καὶ εὖ σοι ἔσται **14** οὐ μετακινήσεις ὄρια τοῦ πλησίον σου ἃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ σου ἢ κατεκληρονομήθης ἐν τῇ γῇ ἢ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ **15** οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς εἷς μαρτυρῆσαι κατὰ ἀνθρώπου κατὰ πᾶσαν ἀδικίαν καὶ κατὰ πᾶν ἀμάρτημα καὶ κατὰ πᾶσαν ἀμαρτίαν ἦν ἂν ἀμάρτη ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων σταθήσεται πᾶν

ῥῆμα **16** ἐὰν δὲ καταστῆ μάρτυς ἄδικος κατὰ ἀνθρώπου καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν **17** καὶ στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι οἷς ἔστιν αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία ἔναντι κυρίου καὶ ἔναντι τῶν ἱερέων καὶ ἔναντι τῶν κριτῶν οἱ ἐὰν ὦσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις **18** καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀκριβῶς καὶ ἴδου μάρτυς ἄδικος ἐμαρτύρησεν ἄδικα ἀντέστη κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **19** καὶ ποιήσετε αὐτῷ ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **20** καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται καὶ οὐ προσθήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν **21** οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐτῷ ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος χεῖρα ἀντὶ χειρός πόδα ἀντὶ ποδός

20 ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἴδῃς ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ λαὸν πλείονά σου οὐ φοβηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς σου μετὰ σοῦ ὁ ἀναβιβάσας σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου **2** καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίσης τῷ πολέμῳ καὶ προσεγγίσας ὁ ἱερεὺς λαλήσει τῷ λαῷ **3** καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτοὺς ἄκουε Ἰσραὴλ ὑμεῖς προσπορεύεσθε σήμερον εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδία ὑμῶν μὴ φοβεῖσθε μηδὲ θραύεσθε μηδὲ ἐκκλίνητε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **4** ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν συνεκπολεμήσῃ ὑμῖν τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν διασῶσαι ὑμᾶς **5** καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς πρὸς τὸν λαὸν λέγοντες τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν καὶ οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν

οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος ἐγκαινιεῖ αὐτήν **6** καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ οὐκ εὐφράνθη ἐξ αὐτοῦ πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ **7** καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις μεμνήσεται γυναῖκα καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἄνθρωπος ἕτερος λήμψεται αὐτήν **8** καὶ προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλήσαι πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἐροῦσιν τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ πορευέσθω καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἵνα μὴ δειλιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὡσπερ ἡ αὐτοῦ **9** καὶ ἔσται ὅταν παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες πρὸς τὸν λαὸν καὶ καταστήσουσιν ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμένους τοῦ λαοῦ **10** ἐὰν δὲ προσέλθῃς πρὸς πόλιν ἐκπολεμήσαι αὐτήν καὶ ἐκκαλέσῃ αὐτοὺς μετ' εἰρήνης **11** ἐὰν μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσίν σοι καὶ ἀνοίξωσίν σοι ἔσται πᾶς ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες ἐν αὐτῇ ἔσονταί σοι φορολόγητοι καὶ ὑπήκοοί σου **12** ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούωσίν σοι καὶ ποιήσωσιν πρὸς σὲ πόλεμον περικαθιεῖς αὐτήν **13** καὶ παραδώσει αὐτήν κύριος ὁ θεὸς σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ πατάξεις πᾶν ἄρσενικὸν αὐτῆς ἐν φόνῳ μαχαίρας **14** πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχη ἐν τῇ πόλει καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν προνομεύσεις σεαυτῷ καὶ φάγη πᾶσαν τὴν προνομίην τῶν ἐχθρῶν σου ὧν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν

σοι **15** οὕτως ποιήσεις πάσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὐσας ἀπὸ σοῦ σφόδρα αἱ οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων **16** ἰδοὺ δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων τῶν ἐθνῶν τούτων ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κληρονομεῖν τὴν γῆν αὐτῶν οὐ ζωγρήσετε ἀπ' αὐτῶν πᾶν ἐμπνέον **17** ἀλλ' ἢ ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτούς τὸν Χετταῖον καὶ Ἀμορραῖον καὶ Χαναταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Ευαῖον καὶ Ιεβουσαῖον καὶ Γεργεσαῖον ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου **18** ἵνα μὴ διδάξωσιν ὑμᾶς ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ ἀμαρτήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν **19** ἐὰν δὲ περικαθίσης περὶ πόλιν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμήσαι αὐτὴν εἰς κατάλημψιν αὐτῆς οὐχὶ ἐξολεθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον ἀλλ' ἢ ἀπ' αὐτοῦ φάγη αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκόψεις μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἀργῶ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα **20** ἀλλὰ ξύλον ὃ ἐπίστασαι ὅτι οὐ καρπόβρωτόν ἐστιν τοῦτο ἐξολεθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ἣτις ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν πόλεμον ἕως ἂν παραδοθῇ

21 ἐὰν δὲ εὗρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῆ ἣ ἡ κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι κληρονομήσαι πεπτωκῶς ἐν τῷ πεδίῳ καὶ οὐκ οἶδασιν τὸν πατάξαντα **2** ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταὶ σου καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου **3** καὶ ἔσται ἡ πόλις ἡ ἐγγίζουσα τῷ τραυματίᾳ καὶ λήμψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν ἣτις οὐκ εἵργασται καὶ ἣτις οὐχ εἴλκυσεν ζυγόν **4** καὶ καταβιβάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὴν δάμαλιν

εἰς φάραγγα τραχεῖαν ἣτις οὐκ εἵργασται οὐδὲ σπεύρεται καὶ νευροκοπήσουσιν τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι **5** καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ὅτι αὐτούς ἐπέλεξεν κύριος ὁ θεός σου παρεστηκέναι αὐτῷ καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία καὶ πᾶσα ἀφή **6** καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγίζοντες τῷ τραυματίᾳ νίψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νενευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι **7** καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐχ ἑωράκασιν **8** ἴλεως γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραηλ οὐς ἐλυτρώσω κύριε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραηλ καὶ ἐξίλασθήσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα **9** σὺ δὲ ἐξαρεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἐὰν ποιήσης τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου **10** ἐὰν δὲ ἐξελθῶν εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ παραδῶ σοι κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ προνομεύσεις τὴν προνομήν αὐτῶν **11** καὶ ἴδης ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν τῷ εἶδει καὶ ἐνθυμηθῆς αὐτῆς καὶ λάβης αὐτὴν σαυτῷ γυναῖκα **12** καὶ εἰσάξεις αὐτὴν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ περιουχιεῖς αὐτὴν **13** καὶ περιελεῖς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ καθίεται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μηνὸς ἡμέρας καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συνοικισθήσῃ αὐτῇ καὶ ἔσται σου γυνή **14** καὶ ἔσται ἐὰν μὴ θέλῃς αὐτὴν ἐξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν καὶ πράσει οὐ πραθήσεται ἀργυρίου οὐκ ἀθετήσεις αὐτὴν

διότι ἐταπείνωσας αὐτήν 15 ἂν δὲ γένωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες μία αὐτῶν ἠγαπημένη καὶ μία αὐτῶν μισουμένη καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἢ ἠγαπημένη καὶ ἢ μισουμένη καὶ γένηται υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης 16 καὶ ἔσται ἢ ἂν ἡμέρα κατακληροδοτῆ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι τῷ υἱῷ τῆς ἠγαπημένης ὑπεριδὼν τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης τὸν πρωτότοκον 17 ἀλλὰ τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ διπλᾶ ἀπὸ πάντων ὧν ἂν εὐρεθῆ αὐτῷ ὅτι οὗτός ἐστιν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ καὶ τούτῳ καθήκει τὰ πρωτοτόκια 18 ἂν δέ τι νῆ υἱὸς ἀπειθῆς καὶ ἐρεθιστῆς οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς καὶ φωνὴν μητρὸς καὶ παιδεύσωσιν αὐτὸν καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν 19 καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τόπου αὐτοῦ 20 καὶ ἐροῦσιν τοῖς ἀνδράσιν τῆς πόλεως αὐτῶν ὁ υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν συμβολοκοπῶν οἴνοφλυγεῖ 21 καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται 22 ἂν δὲ γένηται ἔν τινι ἁμαρτία κρίμα θανάτου καὶ ἀποθάνῃ καὶ κρεμάσῃτε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου 23 οὐκ ἐπικοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου ἀλλὰ ταφῆ θάψετε αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ

22 μὴ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπερίδης αὐτὰ ἀποστροφῆ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ 2 ἂν δὲ μὴ ἐγγίξῃ ὁ ἀδελφός σου πρὸς σὲ μηδὲ ἐπίστη αὐτὸν συνάξεις αὐτὰ ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου καὶ ἔσται μετὰ σοῦ ἕως ἂν ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ 3 οὕτως ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ οὕτως ποιήσεις τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ οὕτως ποιήσεις κατὰ πᾶσαν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ σου ὅσα ἂν ἀπόληται παρ' αὐτοῦ καὶ εὕρης οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν 4 οὐκ ὄψῃ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ μὴ ὑπερίδης αὐτοῦς ἀνιστῶν ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ 5 οὐκ ἔσται σκεύη ἀνδρὸς ἐπὶ γυναικί οὐδὲ μὴ ἐνδύσῃται ἀνήρ στολὴν γυναικείαν ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἔστιν πᾶς ποιῶν ταῦτα 6 ἂν δὲ συναντήσης νοσοσιᾶ ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῃ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς νεοσσοῖς ἢ ῥοῖς καὶ ἢ μήτηρ θάλπη ἐπὶ τῶν νεοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ῥῶν οὐ λήμψη τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων 7 ἀποστολῆ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα τὰ δὲ παιδιά λήμψη σεαυτῷ ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ πολυήμερος ἔσῃ 8 ἂν δὲ οἰκοδομήσης οἰκίαν καινὴν καὶ ποιήσεις στεφάνην τῷ δώματί σου καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἂν πέσῃ ὁ πεσὼν ἀπ' αὐτοῦ 9 οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνά σου διάφορον ἵνα μὴ ἀγιασθῆ τὸ γένημα καὶ τὸ σπέρμα ὃ ἂν σπείρης μετὰ τοῦ γενήματος τοῦ ἀμπελῶνός σου 10 οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ 11 οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον ἔρια καὶ λίνον ἐν τῷ αὐτῷ 12 στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῷ

ἐπὶ τῶν τεσσάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου ἃ ἐὰν περιβάλλῃ ἐν αὐτοῖς 13 ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ καὶ μισήσῃ αὐτὴν 14 καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικούς λόγους καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ τὴν γυναῖκα ταύτην εἴληφα καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐχ εὔρηκα αὐτῆς παρθένια 15 καὶ λαβὼν ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ ἐξοίσουσιν τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν ἐπὶ τὴν πύλην 16 καὶ ἐρεῖ ὁ πατὴρ τῆς παιδὸς τῇ γερουσίᾳ τὴν θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα καὶ μισήσας αὐτὴν 17 αὐτὸς νῦν ἐπιτίθησιν αὐτῇ προφασιστικούς λόγους λέγων οὐχ εὔρηκα τῇ θυγατρὶ σου παρθένια καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου καὶ ἀναπτύξουσιν τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς πόλεως 18 καὶ λήμψεται ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ παιδεύσουσιν αὐτὸν 19 καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους καὶ δώσουσιν τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος ὅτι ἐξήνεγκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλίτιν καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνὴ οὐκ ἀποστελεῖται αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον 20 ἐὰν δὲ ἐπ' ἀληθείας γένηται ὁ λόγος οὗτος καὶ μὴ εὔρεθῇ παρθένια τῇ νεάνιδι 21 καὶ ἐξάξουσιν τὴν νεᾶνιν ἐπὶ τὰς θύρας οἴκου πατρὸς αὐτῆς καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν υἰοῖς Ἰσραὴλ ἐκπορευθεῖσα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν 22 ἐὰν δὲ εὔρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συνωκισμένης ἀνδρὶ ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ

τῆς γυναικὸς καὶ τὴν γυναῖκα καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ 23 ἐὰν δὲ γένηται παῖς παρθένος μεμνηστευμένη ἀνδρὶ καὶ εὐρῶν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς 24 ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις καὶ ἀποθаноῦνται τὴν νεᾶνιν ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν ἄνθρωπον ὅτι ἐταπείνωσεν τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν 25 ἐὰν δὲ ἐν πεδίῳ εὔρη ἄνθρωπος τὴν παῖδα τὴν μεμνηστευμένην καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς ἀποκτενεῖτε τὸν ἄνθρωπον τὸν κοιμώμενον μετ' αὐτῆς μόνον 26 καὶ τῇ νεάνιδι οὐ ποιήσετε οὐδὲν οὐκ ἔστιν τῇ νεάνιδι ἀμάρτημα θανάτου ὅτι ὡς εἶ τις ἐπαναστῆ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησίον καὶ φονεύσῃ αὐτοῦ ψυχὴν οὕτως τὸ πρᾶγμα τοῦτο 27 ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὔρεν αὐτὴν ἐβόησεν ἡ νεᾶνις ἢ μεμνηστευμένη καὶ ὁ βοηθήσων οὐκ ἦν αὐτῇ 28 ἐὰν δὲ τις εὔρη τὴν παῖδα τὴν παρθένον ἣτις οὐ μεμνήσεται καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς καὶ εὔρεθῇ 29 δώσει ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεάνιδος πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνὴ ἀνθ' ὧν ἐταπείνωσεν αὐτὴν οὐκ ἀποστελεῖται αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον 30 οὐ λήμψεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

23 οὐκ εἰσελεύσεται θλαδίας καὶ ἀποκεκομμένος εἰς ἐκκλησίαν κυρίου 2 οὐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου 3 οὐκ εἰσελεύσεται Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης

εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα 4 παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ τὸν Βαλααμ υἱὸν Βεωρ ἐκ τῆς Μεσοποταμίας καταράσασθαί σε 5 καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ὁ θεός σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλααμ καὶ μετέστρεψεν κύριος ὁ θεός σου τὰς καταράς εἰς εὐλογίαν ὅτι ἠγάπησέν σε κύριος ὁ θεός σου 6 οὐ προσαγορεύσεις εἰρηνικὰ αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πάσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα 7 οὐ βδελύξῃ Ἰδουμαῖον ὅτι ἀδελφός σου ἐστὶν οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον ὅτι πάροικος ἐγένου ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ 8 υἱοὶ ἐὰν γενηθῶσιν αὐτοῖς γενεὰ τρίτη εἰσελεύσονται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου 9 ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβαλεῖν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ῥήματος πονηροῦ 10 ἐὰν ἦ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔσται καθαρὸς ἐκ ῥύσεως αὐτοῦ νυκτός καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν 11 καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἐσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ δευκότος ἡλίου εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν 12 καὶ τόπος ἔσται σοὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω 13 καὶ πάσσαλος ἔσται σοὶ ἐπὶ τῆς ζώνης σου καὶ ἔσται ὅταν διακαθιζάνῃς ἔξω καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ καὶ ἐπαγαγὼν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐν αὐτῷ 14 ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου ἐξελέσθαι σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου πρὸ προσώπου σου καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ σου ἀγία καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν

σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ 15 οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ὃς προστέθειται σοὶ παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ 16 μετὰ σοῦ κατοικήσει ἐν ὑμῖν κατοικήσει ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἀρέσῃ αὐτῷ οὐ θλίψεις αὐτόν 17 οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραηλ καὶ οὐκ ἔσται πορνέυων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραηλ οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραηλ καὶ οὐκ ἔσται τελισκόμενος ἀπὸ υἱῶν Ἰσραηλ 18 οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης οὐδὲ ἄλλαγμα κυνὸς εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχήν ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστὶν καὶ ἀμφοτέρα 19 οὐκ ἐκτοκίεις τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου καὶ τόκον βρωμάτων καὶ τόκον παντὸς πράγματος οὗ ἂν ἐκδανείσῃς 20 τῷ ἄλλοτρίῳ ἐκτοκίεις τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἐκτοκίεις ἵνα εὐλογῆσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομησῇ αὐτήν 21 ἐὰν δὲ εὕξῃ εὐχήν κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ χρονιεῖς ἀποδοῦναι αὐτήν ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσῃ κύριος ὁ θεός σου παρὰ σοῦ καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία 22 ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὕξασθαι οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ ἁμαρτία 23 τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ καὶ ποιήσεις ὃν τρόπον εὕξῃ κυρίῳ τῷ θεῷ σου δόμα ὃ ἐλάλησας τῷ στόματί σου 24 ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου καὶ συλλέξεις ἐν ταῖς χερσίν σου στάχυν καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλλῃς ἐπὶ τὸν ἀμητὸν τοῦ πλησίον σου 25 ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου φάγη σταφυλὴν ὅσον ψυχὴν σου ἐμπλησθῆναι εἰς δὲ ἄγγος οὐκ ἐμβαλεῖς

24 ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὗρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ ὅτι εὗρεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα καὶ γράψει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ **2** καὶ ἀπελθοῦσα γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ **3** καὶ μισήσῃ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος καὶ γράψει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἢ ἀποθάνη ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα **4** οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἐξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτὴν ὅτι βδέλυγμά ἐστιν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ **5** ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως οὐκ ἐξελεύσεται εἰς τὸν πόλεμον καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα ἄθῳος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐνιαυτὸν ἓνα εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἣν ἔλαβεν **6** οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον οὐδὲ ἐπιμύλιον ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει **7** ἐὰν δὲ ἄλῳ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται ἀποθανεῖται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν **8** πρόσχε σεαυτῷ ἐν τῇ ἀφῇ τῆς λέπρας φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐὰν ἀναγγείλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ὃν τρόπον ἐνετειλάμην ὑμῖν φυλάξασθε ποιεῖν **9** μνήσθητι ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεός σου τῇ Μαριαμ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου **10** ἐὰν ὀφείλημα ἦ ἐν τῷ πλησίον σου ὀφείλημα

ὅτι οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον **11** ἕξω στήση καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗ τὸ δάνειόν σου ἐστὶν ἐν αὐτῷ ἐξοίσει σοὶ τὸ ἐνέχυρον ἕξω **12** ἐὰν δὲ ὁ ἄνθρωπος πένηται οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνεχυρῷ αὐτοῦ **13** ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ περὶ δυσμὰς ἡλίου καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ καὶ εὐλογήσῃ σε καὶ ἔσται σοὶ ἐλεημοσύνη ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **14** οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν πένητος καὶ ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσίν σου **15** αὐθημερὸν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ ὅτι πένης ἐστὶν καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα καὶ οὐ καταβοήσεται κατὰ σοῦ πρὸς κύριον καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία **16** οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται **17** οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας καὶ οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας **18** καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐλυτρώσατό σε κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο **19** ἐὰν δὲ ἀμήσης ἀμητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἐπιλάθῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου οὐκ ἐπαναστραφήσῃ λαβεῖν αὐτὸ τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται ἵνα εὐλογῆσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου **20** ἐὰν δὲ ἐλαιαλογήσης οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμήσασθαι τὰ ὀπίσω σου τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ διὰ τοῦτο ἐγώ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο **21** ἐὰν δὲ

τρυγῆσης τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται **22** καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ διὰ τοῦτο ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο

25 ἐὰν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀνὰ μέσον ἀνθρώπων καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν καὶ κρίνωσιν καὶ δικαιοῦσιν τὸν δίκαιον καὶ καταγνῶσιν τοῦ ἀσεβοῦς **2** καὶ ἔσται ἐὰν ἄξιος ἦ ἡ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν καὶ καθιεῖς αὐτὸν ἔναντι τῶν κριτῶν καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ ἀριθμῷ **3** τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν οὐ προσθήσουσιν ἐὰν δὲ προσθῶσιν μαστιγῶσαι αὐτὸν ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου **4** οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα **5** ἐὰν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν σπέρμα δὲ μὴ ἦ αὐτῷ οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἕξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτήν καὶ λήμψεται αὐτήν ἑαυτῷ γυναῖκα καὶ συνοικήσει αὐτῇ **6** καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἐὰν τέκη κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραὴλ **7** ἐὰν δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πύλην ἐπὶ τὴν γερουσίαν καὶ ἐρεῖ οὐ θέλει ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου **8** καὶ καλέσουσιν αὐτόν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ καὶ στὰς εἴπη

οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν **9** καὶ προσελθοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔναντι τῆς γερουσίας καὶ ὑπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἐμπτύσεται εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ οὕτως ποιήσουσιν τῷ ἀνθρώπῳ ὃς οὐκ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **10** καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα **11** ἐὰν δὲ μάχωνται ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ προσέλθῃ γυνὴ ἑνὸς αὐτῶν ἐξελέσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτόν καὶ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ **12** ἀποκόψεις τὴν χεῖρα αὐτῆς οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῇ **13** οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίππῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον μέγα ἢ μικρόν **14** οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον μέγα ἢ μικρόν **15** στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι ἵνα πολυήμερος γένη ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ **16** ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποιῶν ταῦτα πᾶς ποιῶν ἄδικον **17** μνήσθητι ὅσα ἐποίησέν σοι Ἀμαληκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου σου ἐξ Αἰγύπτου **18** πῶς ἀντέστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἔκοψέν σου τὴν οὐραγίαν τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω σου σὺ δὲ ἐπεινας καὶ ἐκοπίας καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὸν θεόν **19** καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν καταπαύσῃ σε κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλῳ σου ἐν τῇ γῆ ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομήσαι ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα Ἀμαληκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ οὐ μὴ ἐπιλάβῃ

26 καὶ ἔσται ἐὰν εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι ἐν κλήρῳ καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς **2** καὶ λήμψη ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ **3** καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἐὰν ᾗ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτὸν ἀναγγέλλω σήμερον κυρίῳ τῷ θεῷ μου ὅτι εἰσελήλυθα εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν **4** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου καὶ θήσῃ αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου **5** καὶ ἀποκριθῆσῃ καὶ ἔρεῖς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον καὶ παρώκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλῆθος πολὺ καὶ μέγα **6** καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά **7** καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ εἶδεν τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν καὶ τὸν θλιμμὸν ἡμῶν **8** καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς ἐν ἰσχύι μεγάλῃ καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι αὐτοῦ τῷ ὑψηλῷ καὶ ἐν ὀράμασιν μεγάλοις καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν **9** καὶ εἰσήγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταύτην γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **10** καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς ἧς ἔδωκάς μοι κύριε γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ

μέλι καὶ ἀφήσεις αὐτὰ ἀπέναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ προσκυνήσεις ἐκεῖ ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου **11** καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν πᾶσιν τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου καὶ τῇ οἰκίᾳ σου σὺ καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί **12** ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων τῆς γῆς σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τὸ δευτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ καὶ φάγονται ἐν ταῖς πόλεσίν σου καὶ ἐμπλησθήσονται **13** καὶ ἔρεῖς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐξεκάθαρα τὰ ἄγια ἐκ τῆς οἰκίας μου καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὄρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐνετείλω μοι οὐ παρήλθον τὴν ἐντολήν σου καὶ οὐκ ἐπελαθόμην **14** καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὀδύνῃ μου ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἐκάρπωσα ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ τεθνηκότι ὑπήκουσα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ μου ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι **15** κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἀγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καθὰ ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **16** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ κύριος ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα καὶ τὰ κρίματα καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν **17** τὸν θεὸν εἴλου σήμερον εἶναί σου θεὸν καὶ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ **18** καὶ κύριος εἶλατό σε σήμερον γενέσθαι

σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον καθάπερ εἶπέν σοι φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ **19** καὶ εἶναι σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἔθνῶν ὡς ἐποίησέν σε ὀνομαστόν καὶ καύχημα καὶ δόξαστόν εἶναι σε λαὸν ἅγιον κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθὼς ἐλάλησεν **27** καὶ προσέταξεν Μωυσῆς καὶ ἡ γερουσία Ἰσραηλ λέγων φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον **2** καὶ ἔσται ἡ ἄν ἡμέρα διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσίν σοι καὶ στήσεις σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία **3** καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην ἡνίκα ἐὰν εἰσέλθητε εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δίδωσίν σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι ὃν τρόπον εἶπεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου **4** καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην στήσετε τοὺς λίθους τούτους οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἐν ὄρει Γαιβαλ καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία **5** καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου θυσιαστήριον ἐκ λίθων οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτοὺς σίδηρον **6** λίθους ὀλοκλήρους οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ τῷ θεῷ σου **7** καὶ θύσεις ἐκεῖ θυσίαν σωτηρίου κυρίῳ τῷ θεῷ σου καὶ φάγη καὶ ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **8** καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντα τὸν νόμον τοῦτον σαφῶς σφόδρα **9** καὶ ἐλάλησεν Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραηλ λέγοντες σιώπα καὶ ἄκουε Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν κυρίῳ τῷ θεῷ σου

10 καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον **11** καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων **12** οὗτοι στήσονται εὐλογεῖν τὸν λαὸν ἐν ὄρει Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην Συμεων Λευι Ἰουδας Ἰσαχαρ Ἰωσηφ καὶ Βενιαμιν **13** καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας ἐν ὄρει Γαιβαλ Ρουβην Γαδ καὶ Ἀσμη Ζαβουλων Δαν καὶ Νεφθαλι **14** καὶ ἀποκριθέντες οἱ Λευῖται ἐροῦσιν παντὶ Ἰσραηλ φωνῇ μεγάλῃ **15** ἐπικατάρατος ἄνθρωπος ὅστις ποιήσῃ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν βδέλυγμα κυρίῳ ἔργον χειρῶν τεχνίτου καὶ θήσῃ αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς ἐροῦσιν γένοιτο **16** ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο **17** ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεὶς ὄρια τοῦ πλησίον καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο **18** ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο **19** ἐπικατάρατος ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο **20** ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ἀπεκάλυψεν συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο **21** ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ παντὸς κτήνους καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο **22** ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο **23** ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ πενθερᾶς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο ἐπικατάρατος ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο **24** ἐπικατάρατος ὁ

τύπτων τὸν πλησίον αὐτοῦ δόλω καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο **25** ἐπικατάρατος ὃς ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθῶου καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο **26** ἐπικατάρατος πᾶς ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἐμμενεῖ ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς καὶ ἐροῦσιν πᾶς ὁ λαός γένοιτο

28 καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῆτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἂν ἀκοῆ εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἅς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον καὶ δώσει σε κύριος ὁ θεός σου ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς **2** καὶ ἤξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὐταὶ καὶ εὐρήσουσιν σε ἂν ἀκοῆ ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου **3** εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ **4** εὐλογημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου **5** εὐλογημένοι αἱ ἀποθῆκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου **6** εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι σε καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε **7** παραδῶ κύριος ὁ θεός σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθεστηκότας σοι συντετριμμένους πρὸ προσώπου σου ὁδῶ μιᾶ ἐξελεύσονται πρὸς σὲ καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύζονται ἀπὸ προσώπου σου **8** ἀποστείλει κύριος ἐπὶ σὲ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμιεῖοις σου καὶ ἐν πᾶσιν οὓς ἂν ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς γῆς ἣς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι **9** ἀναστήσαι σε κύριος ὁ θεός σου ἑαυτῷ λαὸν ἅγιον ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου ἂν εἰσακούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ πορευθῆς ἐν ταῖς

ὁδοῖς αὐτοῦ **10** καὶ ὄψονταί σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικέκληταί σοι καὶ φοβηθήσονται σε **11** καὶ πληθυνεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ ἐπὶ τοῖς γενήμασιν τῆς γῆς σου καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου δοῦναί σοι **12** ἀνοίξαι σοι κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθὸν τὸν οὐρανὸν δοῦναί τὸν ὑετὸν τῇ γῇ σου ἐπὶ καιροῦ αὐτοῦ εὐλογεῖσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου καὶ δανιεῖς ἔθνεσιν πολλοῖς σὺ δὲ οὐκ δανιῆ καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν σοῦ δὲ οὐκ ἄρξουσιν **13** καταστήσαι σε κύριος ὁ θεός σου εἰς κεφαλὴν καὶ μὴ εἰς οὐρὰν καὶ ἔσῃ τότε ἐπάνω καὶ οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω ἂν ἀκούσης τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον φυλάσσειν καὶ ποιεῖν **14** οὐ παραβῆσῃ ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερὰ πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων λατρεύειν αὐτοῖς **15** καὶ ἔσται ἂν μὴ εἰσακούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὐταὶ καὶ καταλήμψονται σε **16** ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῷ **17** ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθῆκαί σου καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου **18** ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποίμνια τῶν προβάτων σου **19** ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι σε **20** ἐξαποστείλει κύριός σοι τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν

ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα οὗ ἂν ἐπιβάλης τὴν χειρὰ σου ὅσα ἐὰν ποιήσης ἕως ἂν ἐξολεθρευση σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέση σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου διότι ἐγκατέλιπές με **21** προσκολλησάμενος κύριος εἰς σὲ τὸν θάνατον ἕως ἂν ἐξαναλώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν σὺ εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσῃς αὐτήν **22** πατάξαι σε κύριος ἀπορία καὶ πυρετῶ καὶ ῥίγει καὶ ἐρεθισμῶ καὶ φόνῳ καὶ ἀνεμοφθορίᾳ καὶ τῇ ὥχρᾳ καὶ καταδιώξονται σε ἕως ἂν ἀπολέσωσίν σε **23** καὶ ἔσται σοὶ ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρᾶ **24** δῶν κύριος τὸν ὑέτὸν τῇ γῆ σου κονιορτόν καὶ χοῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβήσεται ἐπὶ σέ ἕως ἂν ἐκτρίψῃ σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε **25** δῶν σε κύριος ἐπικοπήν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν σου ἐν ὁδῶ μιᾷ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔσῃ ἐν διασπορᾷ ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς **26** καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν **27** πατάξαι σε κύριος ἐν ἔλκει Αἰγυπτίῳ ἐν ταῖς ἔδραις καὶ ψώρα ἀγρία καὶ κνήφῃ ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι **28** πατάξαι σε κύριος παραπληξίᾳ καὶ ἀορασίᾳ καὶ ἐκστάσει διανοίας **29** καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας ὥσει ψηλαφήσαι ὁ τυφλὸς ἐν τῷ σκότει καὶ οὐκ εὐδοῶσει τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐκ ἔσται σοὶ ὁ βοηθῶν **30** γυναῖκα λήμψῃ καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἔξει αὐτήν οἰκίαν οἰκοδομήσεις καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ οὐ τρυγήσεις αὐτόν

31 ὁ μόσχος σου ἐσφαγμένος ἐναντίον σου καὶ οὐ φάγῃ ἐξ αὐτοῦ ὁ ὄνος σου ἠρπασμένος ἀπὸ σοῦ καὶ οὐκ ἀποδοθήσεται σοὶ τὰ πρόβάτά σου δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ οὐκ ἔσται σοὶ ὁ βοηθῶν **32** οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομένοι ἔθνη ἐτέρω καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέψονται σφακελίζοντες εἰς αὐτὰ καὶ οὐκ ἰσχύσει ἡ χεὶρ σου **33** τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς σου καὶ πάντας τοὺς πόνους σου φάγεται ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίστασαι καὶ ἔσῃ ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμένος πάσας τὰς ἡμέρας **34** καὶ ἔσῃ παράπληκτος διὰ τὰ ὀράματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἃ βλέψῃ **35** πατάξαι σε κύριος ἐν ἔλκει πονηρῶ ἐπὶ τὰ γόνατα καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας ὥστε μὴ δύνασθαί σε ἰαθῆναι ἀπὸ ἰχνους τῶν ποδῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου **36** ἀπαγάγοι κύριός σε καὶ τοὺς ἄρχοντάς σου οὓς ἐὰν καταστήσῃς ἐπὶ σεαυτόν εἰς ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίστασαι σὺ καὶ οἱ πατέρες σου καὶ λατρεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἐτέροις ξύλοις καὶ λίθοις **37** καὶ ἔσῃ ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ καὶ διηγῆματι ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε κύριος ἐκεῖ **38** σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ πεδῖον καὶ ὀλίγα εἰσοίσεις ὅτι κατέδεται αὐτὰ ἡ ἀκρίς **39** ἀμπελῶνα φυτεύσεις καὶ κατεργᾷ καὶ οἶνον οὐ πίεσαι οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ ὅτι καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ **40** ἐλαῖαι ἔσονται σοὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου καὶ ἔλαιον οὐ κρίσει ὅτι ἐκρυήσεται ἡ ἐλαία σου **41** υἱοὺς καὶ θυγατέρας γεννήσεις καὶ οὐκ ἔσονται σοὶ ἀπελεύσονται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ **42** πάντα τὰ ξύλινά σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου ἐξαναλώσει ἡ ἐρυσίβη **43** ὁ προσήλυτος ὃς ἐστὶν ἐν σοὶ ἀναβήσεται ἐπὶ σὲ ἄνω ἄνω σὺ δὲ καταβήσῃ κάτω κάτω **44** οὗτος

δανιεῖ σοι σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανιεῖς οὗτος ἔσται κεφαλή σὺ δὲ ἔση οὐρά **45** καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι αὐταὶ καὶ καταδιώξονται σε καὶ καταλήμψονται σε ἕως ἂν ἐξολεθρεύση σε καὶ ἕως ἂν ἀπολέση σε ὅτι οὐκ εἰσήκουσας τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάξαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ὅσα ἐνετείλατό σοι **46** καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα καὶ τέρατα καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος **47** ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ διὰ τὸ πληθός πάντων **48** καὶ λατρεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σου οὐς ἐπαποστελεῖ κύριος ἐπὶ σέ ἐν λιμῷ καὶ ἐν δίψει καὶ ἐν γυμνότητι καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων καὶ ἐπιθήσει κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν τράχηλόν σου ἕως ἂν ἐξολεθρεύση σε **49** ἐπάξει κύριος ἐπὶ σὲ ἔθνος μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὡσεὶ ὄρμημα ἀετοῦ ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούση τῆς φωνῆς αὐτοῦ **50** ἔθνος ἀναιδὲς προσώπῳ ὅστις οὐ θαυμάσει πρόσωπον πρεσβύτου καὶ νέον οὐκ ἐλεήσει **51** καὶ κατέδεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σου καὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς σου ὡστε μὴ καταλιπεῖν σοι σῖτον οἶνον ἔλαιον τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου ἕως ἂν ἀπολέση σε **52** καὶ ἐκτρίψη σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου ἕως ἂν καθαιρεθῶσιν τὰ τεῖχη σου τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὀχυρὰ ἐφ' οἷς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου καὶ θλίψει σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου αἷς ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου **53** καὶ φάγη τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου κρέα υἰῶν σου καὶ θυγατέρων σου ὅσα ἔδωκέν σοι κύριος ὁ θεός σου ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἢ θλίψει σε

ὁ ἐχθρός σου **54** ὁ ἀπαλὸς ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερὸς σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ τὸν ἀδελφὸν καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ καὶ τὰ καταλειμμένα τέκνα ἃ ἂν καταλειφθῇ **55** ὡστε δοῦναι ἐνὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐτοῦ ὧν ἂν κατέστη διὰ τὸ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῷ μηθὲν ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἢ ἂν θλίψωσίν σε οἱ ἐχθροὶ σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου **56** καὶ ἡ ἀπαλή ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερά σφόδρα ἧς οὐχὶ πείραν ἔλαβεν ὁ πούς αὐτῆς βαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν ἀπαλότητα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς **57** καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξεληθὸν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς καὶ τὸ τέκνον ὃ ἂν τέκη καταφάγεται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἔνδειαν πάντων κρυφῇ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλίψει σου ἢ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου **58** ἐὰν μὴ εἰσακούσητε ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἔντιμον καὶ τὸ θαυμαστὸν τοῦτο κύριον τὸν θεόν σου **59** καὶ παραδοξάσει κύριος τὰς πληγὰς σου καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματός σου πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς καὶ νόσους πονηρὰς καὶ πιστάς **60** καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ σὲ πᾶσαν τὴν ὀδύνην Αἰγύπτου τὴν πονηρὰν ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ κολληθήσονται ἐν σοὶ **61** καὶ πᾶσαν μαλακίαν καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου ἐπάξει κύριος ἐπὶ σὲ ἕως ἂν ἐξολεθρεύση σε **62** καὶ καταλειφθήσεσθε ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ

ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει ὅτι οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν **63** καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν εὖ ποιῆσαι ὑμᾶς καὶ πληθῦναι ὑμᾶς οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολεθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ ἐξαρθήσεσθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ κληρονομησαὶ αὐτήν **64** καὶ διασπερεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἐτέροις ξύλοις καὶ λίθοις οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες σου **65** ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἴχνει τοῦ ποδός σου καὶ δώσει σοι κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἀθυμοῦσαν καὶ ἐκλείποντας ὀφθαλμοὺς καὶ τηκομένην ψυχὴν **66** καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμαμένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου **67** τὸ πρῶτὸν ἐρεῖς πῶς ἂν γένοιτο ἑσπέρα καὶ τὸ ἑσπέρας ἐρεῖς πῶς ἂν γένοιτο πρῶτὸν ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου ἃ φοβηθήσῃ καὶ ἀπὸ τῶν ὄραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου ὧν ὄψῃ **68** καὶ ἀποστρέψῃ σε κύριος εἰς Αἴγυπτον ἐν πλοίοις καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἧ εἶπα οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτήν καὶ πραθήσεσθε ἐκεῖ τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτώμενος

29 οὗτοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης οὓς ἐνετείλατο κύριος Μωυσῆ στήσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Μωαβ πλην τῆς διαθήκης ἧς διέθετο αὐτοῖς ἐν Χωρηβ **2** καὶ ἐκάλεσεν Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ

ἐνώπιον ὑμῶν Φαραῶ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ **3** τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα **4** καὶ οὐκ ἔδωκεν κύριος ὁ θεός ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν καὶ ὦτα ἀκούειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **5** καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετριβή ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν **6** ἄρτον οὐκ ἐφάγετε οἶνον καὶ σικερα οὐκ ἐπίετε ἵνα γνῶτε ὅτι οὗτος κύριος ὁ θεός ὑμῶν **7** καὶ ἦλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου καὶ ἐξῆλθεν Σηων βασιλεὺς Εσεβων καὶ Ωγ βασιλεὺς τῆς Βασαν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν πολέμῳ καὶ ἐπατάξαμεν αὐτούς **8** καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἔδωκα αὐτήν ἐν κλήρῳ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδδι καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση **9** καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης ἵνα συνῆτε πάντα ὅσα ποιήσετε **10** ὑμεῖς ἐστήκατε πάντες σήμερον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν καὶ οἱ κριταὶ ὑμῶν καὶ οἱ γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ **11** αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν **12** παρελθεῖν ἐν τῇ διαθήκῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ ὅσα κύριος ὁ θεός σου διατίθεται πρὸς σὲ σήμερον **13** ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ εἰς λαόν καὶ αὐτὸς ἔσται σου θεός ὃν τρόπον εἶπεν σοι καὶ ὃν τρόπον ὤμοσεν τοῖς πατράσιν σου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ **14** καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ διατίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην καὶ

τὴν ἀρὰν ταύτην **15** ἀλλὰ καὶ τοῖς ὧδε οὔσι μεθ' ἡμῶν σήμερον ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ τοῖς μὴ οὔσιν μεθ' ἡμῶν ὧδε σήμερον **16** ὅτι ὑμεῖς οἴδατε ὡς κατωκίσαμεν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν οὓς παρήλθετε **17** καὶ εἶδατε τὰ βδελύγματα αὐτῶν καὶ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ξύλον καὶ λίθον ἀργύριον καὶ χρυσιόν ἃ ἐστὶν παρ' αὐτοῖς **18** μὴ τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ φυλὴ τίνος ἢ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορευέσθαι λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκείνων μὴ τίς ἐστὶν ἐν ὑμῖν ρίζα ἄνω φύουσα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ **19** καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων ὅσιά μοι γένοιτο ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου πορεύσομαι ἵνα μὴ συναπολέσῃ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον **20** οὐ μὴ θελήσῃ ὁ θεὸς εὐιλατεῦσαι αὐτῷ ἀλλ' ἢ τότε ἐκκαυθήσεται ὀργῇ κυρίου καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἰ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου καὶ ἐξαλείψει κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν **21** καὶ διαστελεῖ αὐτὸν κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάντων τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάσας τὰς ἀρὰς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου **22** καὶ ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ ἐτέρα οἱ υἱοὶ ὑμῶν οἱ ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς καὶ ὁ ἀλλότριος ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ὄψονται τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς ἃς ἀπέστειλεν κύριος ἐπ' αὐτήν **23** θεῖον καὶ ἄλα κατακεκαυμένον πᾶσα ἡ γῆ αὐτῆς οὐ σπαρήσεται οὐδὲ ἀνατελεῖ οὐδὲ μὴ ἀναβῆ ἔπ' αὐτήν πᾶν

χλωρόν ὡσπερ κατεστράφη Σοδομα καὶ Γομορρα Αδαμα καὶ Σεβωιμ ἃς κατέστρεψεν κύριος ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ **24** καὶ ἐροῦσιν πάντα τὰ ἔθνη διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ γῆ ταύτῃ τίς ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος **25** καὶ ἐροῦσιν ὅτι κατελίποσαν τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **26** καὶ πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς οἷς οὐκ ἠπίσταντο οὐδὲ διένειμεν αὐτοῖς **27** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτήν κατὰ πάσας τὰς κατάρας τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου **28** καὶ ἐξῆρην αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ σφόδρα καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆν ἑτέραν ὥσει νῦν **29** τὰ κρυπτὰ κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν τὰ δὲ φανερὰ ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου

30 καὶ ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρα ἦν ἔδωκα πρὸ προσώπου σου καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν οὗ ἐὰν σε διασκορπίσῃ κύριος ἐκεῖ **2** καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου καὶ ὑπακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου **3** καὶ ἰάσεται κύριος τὰς ἁμαρτίας σου καὶ ἐλεήσει σε καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν εἰς οὓς διεσκορπίσέν σε κύριος ἐκεῖ **4** ἐὰν ἦ ἡ διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἐκεῖθεν συνάξει σε κύριος

ὁ θεός σου καὶ ἐκεῖθεν λήμψεται σε κύριος ὁ θεός σου 5 καὶ εἰσάξει σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου καὶ κληρονομήσεις αὐτήν καὶ εὖ σε ποιήσει καὶ πλεοναστόν σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου 6 καὶ περικαθαριεῖ κύριος τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἵνα ζῆς σὺ 7 καὶ δώσει κύριος ὁ θεός σου τὰς ἀράς ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς σε οἱ ἐδίωξαν σε 8 καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον 9 καὶ πολυωρήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ ἐν τοῖς γενήμασιν τῆς γῆς σου καὶ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου ὅτι ἐπιστρέψει κύριος ὁ θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σὲ εἰς ἀγαθὰ καθότι ἠυφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσιν σου 10 ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου ἐὰν ἐπιστραφῆς ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου 11 ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη ἦν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον οὐχ ὑπέρογκός ἐστιν οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ 12 οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶν λέγων τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ λήμψεται αὐτήν ἡμῖν καὶ ἀκούσαντες αὐτήν ποιήσομεν 13 οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶν λέγων τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης καὶ

λήμψεται ἡμῖν αὐτήν καὶ ἀκουστήν ἡμῖν ποιήσει αὐτήν καὶ ποιήσομεν 14 ἔστιν σου ἐγγὺς τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσίν σου αὐτὸ ποιεῖν 15 ἰδοὺ δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν 16 ἐὰν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ καὶ ζήσεσθε καὶ πολλοὶ ἔσεσθε καὶ εὐλογήσει σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν 17 καὶ ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδία σου καὶ μὴ εἰσακούσῃς καὶ πλανηθεῖς προσκυνήσῃς θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς 18 ἀναγγέλλω σοι σήμερον ὅτι ἀπωλεία ἀπολεῖσθε καὶ οὐ μὴ πολυήμεροὶ γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν 19 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν ἔκλεξαι τὴν ζωὴν ἵνα ζῆς σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου 20 ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου κατοικεῖν σε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν σου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακωβ δοῦναι αὐτοῖς

31 καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ 2 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἑτῶν ἐγὼ εἶμι σήμερον οὐ δυνήσομαι ἔτι εἰσπορεύεσθαι

καὶ ἐκπορεύεσθαι κύριος δὲ εἶπεν πρὸς με οὐ
διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον 3 κύριος ὁ θεός
σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου αὐτὸς
ἐξολεθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου
σου καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς καὶ Ἰησοῦς
ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου καθὰ
ἐλάλησεν κύριος 4 καὶ ποιήσῃ κύριος αὐτοῖς
καθὰ ἐποίησεν Σηων καὶ Ωγ τοῖς δυοῖ βασιλεῦσιν
τῶν Αμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου
καὶ τῇ γῆ αὐτῶν καθότι ἐξωλέθρευσεν αὐτούς 5
καὶ παρέδωκεν αὐτούς κύριος ὑμῖν καὶ ποιήσετε
αὐτοῖς καθότι ἐντετείαμην ὑμῖν 6 ἀνδρίζου
καὶ ἴσχυε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία μηδὲ πτοηθῆς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεός σου
ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν οὐ μή
σε ἀνῆ οὔτε μή σε ἐγκαταλίπη 7 καὶ ἐκάλεσεν
Μωυσεῖς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔναντι παντὸς
Ἰσραὴλ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ
πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν ἣν
ᾧμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι αὐτοῖς
καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτὴν αὐτοῖς 8 καὶ
κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει
σε οὐδὲ μὴ ἐγκαταλίπη σε μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλία
9 καὶ ἔγραψεν Μωυσεῖς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου
τούτου εἰς βιβλίον καὶ ἔδωκεν τοῖς ἱερεῦσιν
τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς αἵρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης κυρίου καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ 10 καὶ ἐντετείατο αὐτοῖς Μωυσεῖς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων μετὰ ἐπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ
ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας 11 ἐν τῷ
συμπορεύεσθαι πάντα Ἰσραὴλ ὀφθῆναι ἐνώπιον
κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλέξῃται
κύριος ἀναγνώσεσθε τὸν νόμον τοῦτον ἐναντίον

παντὸς Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν 12 ἐκκλησιάσας
τὸν λαὸν τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ
ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν
ὑμῶν ἵνα ἀκούσωσιν καὶ ἵνα μάθωσιν φοβεῖσθαι
κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ ἀκούσονται ποιεῖν
πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου 13 καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτῶν οἱ οὐκ οἶδασιν ἀκούσονται καὶ
μαθήσονται φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν
πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς
γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ
κληρονομήσαι αὐτήν 14 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Μωυσεῖν ἰδοὺ ἡγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου
σου κάλεσον Ἰησοῦν καὶ στήτε παρὰ τὰς θύρας
τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐντελοῦμαι αὐτῷ
καὶ ἐπορεύθη Μωυσεῖς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 15 καὶ κατέβη κύριος ἐν
νεφέλῃ καὶ ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου καὶ ἔστη ὁ στῦλος τῆς νεφέλης
παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς 16 καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς Μωυσεῖν ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων
σου καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς οὗτος ἐκπορνεύσει
ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τῆς γῆς εἰς ἣν οὗτος
εἰσπορεύεται ἐκεῖ εἰς αὐτήν καὶ ἐγκαταλείψουσίν
με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου ἣν
διέθεμην αὐτοῖς 17 καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ εἰς
αὐτούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καταλείψω αὐτούς
καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν
καὶ ἔσται κατάβρωμα καὶ εὐρήσουσιν αὐτὸν
κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ διότι οὐκ ἔστιν κύριος ὁ θεός μου ἐν ἐμοί
εὐροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα 18 ἐγὼ δὲ ἀποστροφῆ
ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ

ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ πάσας τὰς κακίας ἃς ἐποίησαν
ὅτι ἐπέστρεψαν ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους **19** καὶ
νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ὥδῆς ταύτης καὶ
διδάξετε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐμβαλεῖτε
αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν ἵνα γένηται μοι ἡ
ὥδῃ αὐτῇ εἰς μαρτύριον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ **20**
εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν
ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ φάγονται καὶ
ἐμπλησθέντες κορήσουσιν καὶ ἐπιστραφήσονται
ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους καὶ λατρεύσουσιν αὐτοῖς
καὶ παροξυνούσιν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν
διαθήκην μου **21** καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ ὥδῃ
αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα οὐ γὰρ μὴ
ἐπιλησθῆ ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ἀπὸ στόματος
τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν
αὐτῶν ὅσα ποιούσιν ὥδε σήμερον πρὸ τοῦ
εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν
ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν **22** καὶ ἔγραψεν
Μωυσῆς τὴν ὥδῃν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ **23**
καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς Ἰησοῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν κύριος αὐτοῖς καὶ
αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ **24** ἡνίκα δὲ συνετέλεσεν
Μωυσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου
τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος **25** καὶ ἐνετείλατο
τοῖς Λευίταις τοῖς αἵρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς
διαθήκης κυρίου λέγων **26** λαβόντες τὸ βιβλίον
τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων τῆς
κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον **27** ὅτι ἐγὼ
ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμόν σου καὶ τὸν τράχηλόν

σου τὸν σκληρόν ἔτι γὰρ ἐμοῦ ζῶντος μεθ' ὑμῶν
σήμερον παραπικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς τὸν
θεόν πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου **28**
ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φυλάρχους ὑμῶν καὶ
τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν
καὶ τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν ἵνα λαλήσω
εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους
καὶ διαμαρτύρωμαι αὐτοῖς τὸν τε οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν **29** οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς
μου ἀνομίᾳ ἀνομήσετε καὶ ἐκκλινεῖτε ἐκ τῆς
ὁδοῦ ἧς ἐνετειλάμην ὑμῖν καὶ συναντήσεται
ὑμῖν τὰ κακὰ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν ὅτι ποιήσετε
τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου παροργίσει αὐτὸν
ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν **30** καὶ ἐλάλησεν
Μωυσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ τὰ
ῥήματα τῆς ὥδῆς ταύτης ἕως εἰς τέλος

32 πρόσεχε οὐρανέ καὶ λαλήσω καὶ ἀκουέτω
γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου **2** προσδοκάσθω
ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου καὶ καταβήτω
ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου ὡσεὶ ὄμβρος ἐπ'
ἄγρωσιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον **3** ὅτι
ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα δότε μεγαλωσύνην τῷ
θεῷ ἡμῶν **4** θεὸς ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ
πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις θεὸς πιστὸς καὶ
οὐκ ἔστιν ἀδικία δίκαιος καὶ ὁσιος κύριος **5**
ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ γενεὰ σκολιὰ
καὶ διεστραμμένη **6** ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε
οὕτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός οὐκ αὐτὸς
οὗτός σου πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ ἐποίησέν σε
καὶ ἔκτισέν σε **7** μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος σύνετε
ἔτη γενεᾶς γενεῶν ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου
καὶ ἀναγγελεῖ σοὶ τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ
ἐροῦσίν σοι **8** ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη

ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδαμ ἔστησεν ὄρια ἔθνων
κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ **9** καὶ ἐγενήθη
μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακωβ σχοίνισμα
κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ **10** αὐτάρκησεν αὐτὸν
ἐν γῆ ἑρήμῳ ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ
ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ
διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόραν ὀφθαλμοῦ **11** ὡς
ἀετὸς σκεπάσαι νοσοῖαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς
νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησεν διεῖς τὰς πτέρυγας
αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτούς καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς ἐπὶ
τῶν μεταφρένων αὐτοῦ **12** κύριος μόνος ἦγεν
αὐτούς καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος
13 ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς
ἐψώμισεν αὐτούς γενήματα ἀγρῶν ἐθήλασαν
μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας **14**
βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων μετὰ στέατος
ἀρνῶν καὶ κριῶν υἰῶν ταύρων καὶ τράγων μετὰ
στέατος νεφρῶν πυροῦ καὶ αἶμα σταφυλῆς ἔπιον
οἶνον **15** καὶ ἔφαγεν Ἰακωβ καὶ ἐνεπλήσθη καὶ
ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος ἐλιπάνθη ἐπαχύνθη
ἐπλατύνθη καὶ ἐγκατέλιπεν θεὸν τὸν ποιήσαντα
αὐτὸν καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ **16**
παρῶξυνάν με ἐπ' ἄλλοτρίοις ἐν βδελύγμασιν
αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με **17** ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ
οὐ θεῷ θεοῖς οἷς οὐκ ἤδεισαν καινοὶ πρόσφατοι
ἦκασιν οὐς οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν **18** θεὸν
τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες καὶ ἐπελάθου
θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε **19** καὶ εἶδεν κύριος
καὶ ἐζήλωσεν καὶ παρωξύνθη δι' ὄργην υἰῶν
αὐτοῦ καὶ θυγατέρων **20** καὶ εἶπεν ἀποστρέψω
τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ δείξω τί ἔσται
αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη
ἐστὶν υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστιν πίστις ἐν αὐτοῖς **21**

αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ παρώργισάν
με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν κἀγὼ παραζηλώσω
αὐτούς ἐπ' οὐκ ἔθνει ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτω παροργιῶ
αὐτούς **22** ὅτι πῦρ ἐκκέκασται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου
καυθήσεται ἕως ἄδου κάτω καταφάγεται γῆν καὶ
τὰ γενήματα αὐτῆς φλέξει θεμέλια ὀρέων (Sheol
h7585) **23** συνάξω εἰς αὐτούς κακὰ καὶ τὰ βέλη
μου συντελέσω εἰς αὐτούς **24** τηκόμενοι λιμῶ
καὶ βρώσει ὀρνέων καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος
ὀδόντας θηρίων ἀποστελῶ εἰς αὐτούς μετὰ θυμοῦ
συρόντων ἐπὶ γῆς **25** ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτούς
μάχαιρα καὶ ἐκ τῶν ταμειῶν φόβος νεανίσκος
σὺν παρθένῳ θηλάζων μετὰ καθεστηκότος
πρεσβύτου **26** εἶπα διασπερῶ αὐτούς παύσω δὴ
ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν **27** εἰ μὴ
δι' ὄργην ἐχθρῶν ἵνα μὴ μακροχρονίσωσιν καὶ
ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι μὴ εἴπωσιν ἢ
χειρ ἡμῶν ἢ ὑψηλὴ καὶ οὐχὶ κύριος ἐποίησεν
ταῦτα πάντα **28** ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν
ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη **29** οὐκ
ἐφρόνησαν συνιέναι ταῦτα καταδεξάσθωσαν εἰς
τὸν ἐπίοντα χρόνον **30** πῶς διώξεται εἷς χιλίους
καὶ δύο μετακινήσουσιν μυριάδας εἰ μὴ ὁ θεὸς
ἀπέδοτο αὐτούς καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτούς
31 ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν
οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι **32** ἐκ γὰρ ἀμπέλου
Σοδομων ἢ ἄμπελος αὐτῶν καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν
ἐκ Γομορρας ἢ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς
βότρυς πικρίας αὐτοῖς **33** θυμὸς δρακόντων ὁ
οἶνος αὐτῶν καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος **34** οὐκ
ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ' ἐμοὶ καὶ ἐσφράγισται
ἐν τοῖς θησαυροῖς μου **35** ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως
ἀνταποδώσω ἐν καιρῷ ὅταν σφαλῇ ὁ πούς αὐτῶν

ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν 36 ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται εἶδεν γὰρ παραλελυμένους αὐτούς καὶ ἐκλελοιπότες ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους 37 καὶ εἶπεν κύριος ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ἐφ' οἷς ἐπεποιθήσαν ἐπ' αὐτοῖς 38 ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταὶ 39 ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν ἐμοῦ ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου 40 ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χειρὰ μου καὶ ὀμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου καὶ ἐρῶ ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα 41 ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσίν με ἀνταποδώσω 42 μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος καὶ ἡ μάχαιρά μου καταφάγεται κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν 43 εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἰῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται καὶ ἐκδικήσεται καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 44 καὶ ἔγραψεν Μωυσῆς τὴν ῥῆσιν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἰσηλθεν Μωυσῆς καὶ ἐλάλησεν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ αὐτὸς καὶ

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη 45 καὶ συνετέλεσεν Μωυσῆς λαλῶν παντὶ Ἰσραὴλ 46 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὐς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον ἃ ἐντελεῖσθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου 47 ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν καὶ ἔνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύσετε ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσατε αὐτήν 48 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ λέγων 49 ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἀβαριν τοῦτο ὄρος Ναβαυ ὃ ἐστὶν ἐν γῇ Μωαβ κατὰ πρόσωπον Ἰεριχω καὶ ἰδὲ τὴν γῆν Χανααν ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν 50 καὶ τελευτά ἐν τῷ ὄρει εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ καὶ προστέθητι πρὸς τὸν λαόν σου ὃν τρόπον ἀπέθανεν Ααρων ὁ ἀδελφός σου ἐν ὄρει τῷ ὄρει καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ 51 διότι ἠπειθήσατε τῷ ῥήματί μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας Καδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν διότι οὐχ ἠγιάσατέ με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ 52 ὅτι ἀπέναντι ὄψη τὴν γῆν καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύση

33 καὶ αὕτη ἡ εὐλογία ἦν εὐλόγησεν Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ 2 καὶ εἶπεν κύριος ἐκ Σινα ἦκει καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σινα ἡμῖν καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὄρους Φαραν σὺν μυριάσιν Καδης ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ 3 καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἠγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖράς σου καὶ οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσιν καὶ ἐδέξατο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ 4 νόμον ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακωβ 5

καὶ ἔσται ἐν τῷ ἡγαπημένῳ ἄρχων συναχθέντων ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαίς Ἰσραηλ **6** ζήτησεν Ρουβην καὶ μὴ ἀποθανέτω καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ **7** καὶ αὕτη Ἰουδα εἰσάκουσον κύριε φωνῆς Ἰουδα καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰσέλθοισαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρινουσιν αὐτῷ καὶ βοηθὸς ἐκ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ἔσῃ **8** καὶ τῷ Λευὶ εἶπεν δότε Λευὶ δῆλους αὐτοῦ καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὅσιω ὃν ἐπέειρασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ ἐλοιδόρησαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας **9** ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ οὐχ ἐώρακά σε καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπέγνω ἐφύλαξεν τὰ λόγια σου καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησεν **10** δηλώσουσιν τὰ δικαιώματά σου τῷ Ἰακωβ καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ἰσραηλ ἐπιθήσουσιν θυμίαμα ἐν ὄργῃ σου διὰ παντὸς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου **11** εὐλόγησον κύριε τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι κατάξον ὄσφυν ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐτῷ καὶ οἱ μισοῦντες αὐτὸν μὴ ἀναστήτωσαν **12** καὶ τῷ Βενιαμὶν εἶπεν ἡγαπημένος ὑπὸ κυρίου κατασκηνώσει πεποιθὼς καὶ ὁ θεὸς σκιάζει ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ ἀνά μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπαυσεν **13** καὶ τῷ Ἰωσηφ εἶπεν ἀπ' εὐλογίας κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ ἀπὸ ὠρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν **14** καὶ καθ' ὥραν γεννημάτων ἡλίου τροπῶν καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν **15** καὶ ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ἀρχῆς καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀενάων **16** καὶ καθ' ὥραν γῆς πληρώσεως καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὀφθέντι ἐν τῷ βᾶτῳ ἔλθοισαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσηφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐν ἀδελφοῖς **17** πρωτότοκος

ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς ἔθνη κερατιεῖ ἅμα ἕως ἐπ' ἄκρου γῆς αὐταὶ μυριάδες Εφραιμ καὶ αὐταὶ χιλιάδες Μανασση **18** καὶ τῷ Ζαβουλων εἶπεν εὐφράνθητι Ζαβουλων ἐν ἐξοδίᾳ σου καὶ Ἰσσαχαρ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ **19** ἔθνη ἐξολεθρεύσουσιν καὶ ἐπικαλέσεσθε ἐκεῖ καὶ θύσετε θυσίαν δικαιοσύνης ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε καὶ ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων **20** καὶ τῷ Γαδ εἶπεν εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γαδ ὡς λέων ἀνεπαύσατο συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα **21** καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν δικαιοσύνην κύριος ἐποίησεν καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραηλ **22** καὶ τῷ Δαν εἶπεν Δαν σκύμνος λέοντος καὶ ἐκπηδήσεται ἐκ τοῦ Βασαν **23** καὶ τῷ Νεφθαλι εἶπεν Νεφθαλι πλησμονὴ δεκτῶν καὶ ἐμπλησθήτω εὐλογίαν παρὰ κυρίου θάλασσαν καὶ λίβα κληρονομήσει **24** καὶ τῷ Ἀσηρ εἶπεν εὐλογητὸς ἀπὸ τέκνων Ἀσηρ καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ βάψει ἐν ἐλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ **25** σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται καὶ ὡς αἱ ἡμέραι σου ἡ ἰσχὺς σου **26** οὐκ ἔστιν ὡσπερ ὁ θεὸς τοῦ ἡγαπημένου ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθὸς σου καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος **27** καὶ σκέπαις θεοῦ ἀρχῆς καὶ ὑπὸ ἰσχὺν βραχιόνων ἀενάων καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρὸν λέγων ἀπόλοιο **28** καὶ κατασκηνώσει Ἰσραηλ πεποιθὼς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακωβ ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτῷ συννεφῆς δρόσῳ **29** μακάριος σὺ Ἰσραηλ τίς ὅμοιός σοι λαὸς σωζόμενος ὑπὸ κυρίου ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθὸς σου καὶ ἡ μάχιρα

καύχημά σου καὶ ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου καὶ
σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ

34 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ
τὸ ὄρος Ναβου ἐπὶ κορυφὴν Φασγα ἣ ἔστιν
ἐπὶ προσώπου Ιεριχω καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος
πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ ἕως Δαν **2** καὶ πᾶσαν
τὴν γῆν Νεφθαλι καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Εφραιμ
καὶ Μανασση καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ιουδα ἕως τῆς
θαλάσσης τῆς ἐσχάτης **3** καὶ τὴν ἔρημον καὶ τὰ
περίχωρα Ιεριχω πόλιν φοινίκων ἕως Σηγωρ **4**
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν αὕτη ἡ γῆ ἦν
ὡμοσα Αβρααμ καὶ Ισαακ καὶ Ιακωβ λέγων τῷ
σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν καὶ ἔδειξα αὐτήν
τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ **5**
καὶ ἐτελεύτησεν Μωυσῆς οἰκέτης κυρίου ἐν γῆ
Μωαβ διὰ ρήματος κυρίου **6** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
Γαι ἐν γῆ Μωαβ ἐγγὺς οἴκου Φογωρ καὶ οὐκ οἶδεν
οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης
7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔτων ἐν τῷ
τελευτᾶν αὐτόν οὐκ ἡμαυρώθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ οὐδὲ ἐφθάρησαν τὰ χελύνια αὐτοῦ **8**
καὶ ἔκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὸν Μωυσῆν ἐν
Αραβωθ Μωαβ ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω
τριάκοντα ἡμέρας καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι
πένθους κλαυθμοῦ Μωυσῆ **9** καὶ Ἰησοῦς υἱὸς
Ναυη ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως ἐπέθηκεν
γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ
εἰσήκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐποίησαν
καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ **10** καὶ οὐκ
ἀνέστη ἔτι προφήτης ἐν Ισραηλ ὡς Μωυσῆς ὃν
ἔγνω κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον **11**
ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν ὃν ἀπέστειλεν
αὐτὸν κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῆ Αἰγύπτῳ Φαραω

καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ
12 τὰ θαυμάσια τὰ μεγάλα καὶ τὴν χεῖρα τὴν
κραταιάν ἃ ἐποίησεν Μωυσῆς ἔναντι παντὸς
Ισραηλ

Ἰησοῦς Ναυῆ

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίην Μωυσῆ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυη τῷ ὑπουργῷ Μωυσῆ λέγων **2** Μωυσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκεν νῦν οὖν ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς **3** πᾶς ὁ τόπος ἐφ' ὃν ἂν ἐπιβῆτε τῷ ἴχνει τῶν ποδῶν ὑμῶν ὑμῖν δώσω αὐτόν ὃν τρόπον εἶρηκα τῷ Μωυσῆ **4** τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης ἀπ' ἡλίου δυσμῶν ἔσται τὰ ὅρια ὑμῶν **5** οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου καὶ ὡσπερ ἤμην μετὰ Μωυσῆ οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω σε οὐδὲ ὑπερόψομαί σε **6** ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου σὺ γὰρ ἀποδιαστελεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς **7** ἴσχυε οὖν καὶ ἀνδρίζου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι ἐντείλατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου καὶ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά ἵνα συνῆς ἐν πᾶσιν οἷς ἐὰν πράσσης **8** καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτός ἵνα συνῆς ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα τότε εὐδοθήσῃ καὶ εὐδώσεις τὰς ὁδοὺς σου καὶ τότε συνήσεις **9** ἰδοὺ ἐντέταλμαί σοι ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου μὴ δειλιάσης μηδὲ φοβηθῆς ὅτι μετὰ σοῦ κύριος ὁ θεὸς σου εἰς πάντα οὗ ἐὰν πορεύῃ **10** καὶ ἐντείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσιν τοῦ λαοῦ λέγων **11** εἰσέλθατε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ λέγοντες ἐτοιμάζεσθε ἐπισιτισμόν ὅτι ἔτι τρεῖς

ἡμέραι καὶ ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην τοῦτον εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν **12** καὶ τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση εἶπεν Ἰησοῦς **13** μνήσθητε τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐντείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου λέγων κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην **14** αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδιά ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικεῖτωσαν ἐν τῇ γῇ ἣ ἔδωκεν ὑμῖν ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὐζωνοὶ πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν πᾶς ὁ ἰσχύων καὶ συμμαχήσετε αὐτοῖς **15** ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ὡσπερ καὶ ὑμᾶς καὶ κληρονομήσωσιν καὶ οὗτοι τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς καὶ ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ἣν δέδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου **16** καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῖ εἶπαν πάντα ὅσα ἂν ἐντείλῃ ἡμῖν ποιήσομεν καὶ εἰς πάντα τόπον οὗ ἐὰν ἀποστείλῃς ἡμᾶς πορευσόμεθα **17** κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν Μωυσῆ ἀκουσόμεθα σοῦ πλὴν ἔστω κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ ὃν τρόπον ἦν μετὰ Μωυσῆ **18** ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ἀπειθήσῃ σοι καὶ ὅστις μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου καθότι ἂν αὐτῷ ἐντείλῃ ἀποθανέτω ἀλλὰ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου

2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη ἐκ Σαττιν δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι λέγων ἀνάβητε καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἰεριχω καὶ πορευθέντες εἰσῆλθοσαν οἱ δύο νεανίσκοι εἰς Ἰεριχω καὶ εἰσῆλθοσαν εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης ἣ ὄνομα Ρααβ καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ **2** καὶ ἀπηγγέλη τῷ

βασιλεῖ Ιεριχω λέγοντες εἰσπεπόρευνται ὧδε ἄνδρες τῶν υἱῶν Ισραηλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν **3** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ιεριχω καὶ εἶπεν πρὸς Ρααβ λέγων ἐξάγαγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα κατασκοπεῦσαι γὰρ τὴν γῆν ἤκασιν **4** καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς ἄνδρας ἔκρυπεν αὐτούς καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγουσα εἰσεληλύθασι πρὸς με οἱ ἄνδρες **5** ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ σκοτει καὶ οἱ ἄνδρες ἐξῆλθον οὐκ ἐπίσταμαι ποῦ πεπόρευνται καταδιώξατε ὀπίσω αὐτῶν εἰ καταλήμψεσθε αὐτούς **6** αὐτὴ δὲ ἀνεβίβασεν αὐτούς ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ ἔκρυπεν αὐτούς ἐν τῇ λινοκαλάμῃ τῇ ἐστοιβασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώματος **7** καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ιορδάνου ἐπὶ τὰς διαβάσεις καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθουσαν οἱ διώκοντες ὀπίσω αὐτῶν **8** καὶ αὐτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτούς καὶ αὐτὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸ δῶμα πρὸς αὐτούς **9** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἐπίσταμαι ὅτι δέδωκεν ὑμῖν κύριος τὴν γῆν ἐπιπέπτωκεν γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ' ἡμᾶς **10** ἀκηκόαμεν γὰρ ὅτι κατεξήρανεν κύριος ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυοῖ βασιλεῦσιν τῶν Αμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ιορδάνου τῷ Σηων καὶ Ωγ οὓς ἐξωλεθρεύσατε αὐτούς **11** καὶ ἀκούσαντες ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν καὶ οὐκ ἔσθη ἔτι πνεῦμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω **12** καὶ νῦν ὁμόσατέ μοι κύριον τὸν θεόν ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος καὶ

ποιήσετε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου **13** καὶ ζωγρήσετε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου καὶ τὴν μητέρα μου καὶ τοὺς ἀδελφούς μου καὶ πάντα τὸν οἶκόν μου καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς καὶ ἐξελεῖσθε τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου **14** καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνθ' ὑμῶν εἰς θάνατον καὶ αὐτὴ εἶπεν ὡς ἂν παραδῶ κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν ποιήσετε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν **15** καὶ κατεχάλασεν αὐτούς διὰ τῆς θυρίδος **16** καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰς τὴν ὀρεινὴν ἀπέλθετε μὴ συναντήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες καὶ κρυβήσεσθε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἕως ἂν ἀποστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες ὀπίσω ὑμῶν καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν **17** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες πρὸς αὐτὴν ἀθῶοί ἐσμεν τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ **18** ἰδοὺ ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως καὶ θήσεις τὸ σημεῖον τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο ἐκδήσεις εἰς τὴν θυρίδα δι' ἧς κατεβίβασας ἡμᾶς δι' αὐτῆς τὸν δὲ πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου **19** καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου ἔξω ἔνοχος ἑαυτῷ ἔσται ἡμεῖς δὲ ἀθῶοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ καὶ ὅσοι ἐὰν γένωνται μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου ἡμεῖς ἔνοχοι ἐσόμεθα **20** ἐὰν δέ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους ἐσόμεθα ἀθῶοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ **21** καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὸ ῥῆμα ὑμῶν οὕτως ἔστω καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς **22** καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἦλθουσαν εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἐξεζήτησαν οἱ καταδιώκοντες πάσας τὰς ὁδοὺς καὶ οὐχ

εὔροσαν 23 καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους καὶ διέβησαν πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν Ναυη καὶ διηγήσαντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς 24 καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν ὅτι παρέδωκεν κύριος πᾶσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν καὶ κατέπτηκεν πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκεῖνην ἀφ' ἡμῶν

3 καὶ ὠρθρῖσεν Ἰησοῦς τὸ πρωὶ καὶ ἀπῆραν ἐκ Σαττιν καὶ ἦλθοσαν ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι 2 καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας διήλθον οἱ γραμματεῖς διὰ τῆς παρεμβολῆς 3 καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ λέγοντες ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας αἴροντας αὐτήν ἀπαρεῖτε ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν καὶ πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆς 4 ἀλλὰ μακρὰν ἔστω ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης ὅσον δισχιλίους πήχεις στήσεσθε μὴ προσεγγίσητε αὐτῇ ἵν' ἐπίστησθε τὴν ὁδὸν ἣν πορεύεσθε αὐτήν οὐ γὰρ πεπόρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθῆς καὶ τρίτης ἡμέρας 5 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ ἀγνίσασθε εἰς αὔριον ὅτι αὔριον ποιήσει ἐν ὑμῖν κύριος θαυμαστά 6 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν ἄρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ προπορεύεσθε τοῦ λαοῦ καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ 7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ ἄρχομαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ ἵνα γνῶσιν καθότι ἤμην μετὰ Μωυσῆ οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ 8 καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς αἴρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης λέγων ὡς ἂν εἰσέλθῃτε ἐπὶ μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου

καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε 9 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσαγάγετε ὧδε καὶ ἀκούσατε τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν 10 ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν καὶ ὀλεθρεύων ὀλεθρεύσει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Ευαῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον 11 ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν Ἰορδάνην 12 προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἓνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς 13 καὶ ἔσται ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαῖνον στήσεται 14 καὶ ἀπῆρην ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ἰορδάνην οἱ δὲ ἱερεῖς ἤροσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ 15 ὡς δὲ εἰσεπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπλήρου καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ ὡσεὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν 16 καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν ἔστη πῆγμα ἐν ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς ἕως μέρους Καριαθιαριμ τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα θάλασσαν ἀλός ἕως εἰς τὸ τέλος ἐξέλιπεν καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἰεριχω 17 καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ

διέβαινον διὰ ξηρᾶς ἕως συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην

4 καὶ ἐπεὶ συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων **2** παραλαβὼν ἄνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς **3** σύνταξον αὐτοῖς λέγων ἀνέλεσθε ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου ἐτοίμους δώδεκα λίθους καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν αὐτοῖς θέτε αὐτούς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ὑμῶν οὗ ἂν παρεμβάλητε ἐκεῖ τὴν νύκτα **4** καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοῦς δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς **5** εἶπεν αὐτοῖς προσαγάγετε ἔμπροσθέν μου πρὸ προσώπου κυρίου εἰς μέσον τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἀνελόμενος ἐκεῖθεν ἕκαστος λίθον ἀράτω ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ **6** ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διὰ παντός ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱός σου αὔριον λέγων τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν **7** καὶ σὺ δηλώσεις τῷ υἱῷ σου λέγων ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς ὡς διέβαινον αὐτόν καὶ ἔσσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος **8** καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰησοῖ καὶ λαβόντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου καθάπερ συνέταξεν κύριος τῷ Ἰησοῖ ἐν τῇ συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ διεκόμισαν ἅμα ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ **9** ἔστησεν δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῃ ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς

διαθήκης κυρίου καὶ εἰσιν ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **10** εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἕως οὗ συνετέλεσεν Ἰησοῦς πάντα ἃ ἐνετείλατο κύριος ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ καὶ ἔσπευσεν ὁ λαὸς καὶ διέβησαν **11** καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν **12** καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ διεσκευασμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς **13** τετρακιςμύριοι εὐζωνοὶ εἰς μάχην διέβησαν ἐναντίον κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Ἰεριχω πόλιν **14** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἠύξησεν κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον παντὸς τοῦ γένους Ἰσραὴλ καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν ὥσπερ Μωυσῆν ὅσον χρόνον ἔζη **15** καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων **16** ἐντεῖλαι τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς αἴρουσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου κυρίου ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου **17** καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν λέγων ἔκβητε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου **18** καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐκ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς ὠρμησεν τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χώραν καὶ ἐπορεύετο καθὰ ἐχθές καὶ τρίτην ἡμέραν δι' ὅλης τῆς κρηπίδος **19** καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ κατεστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαλαγαλοῖς κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ἀνατολὰς ἀπὸ τῆς Ἰεριχω **20** καὶ τοὺς δώδεκα λίθους τούτους οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου ἔστησεν Ἰησοῦς ἐν Γαλαγαλοῖς **21** λέγων ὅταν

ἔρωτῶσιν ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγοντες τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι **22** ἀναγγεῖλατε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ὅτι ἐπὶ ξηρᾶς διέβη Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην **23** ἀποξηράναντος κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν αὐτῶν μέχρι οὗ διέβησαν καθάπερ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἣν ἀπεξήρανε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν ἕως παρήλθομεν **24** ὅπως γινώσιν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κυρίου ἰσχυρὰ ἐστίν καὶ ἴνα ὑμεῖς σέβησθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ἐν παντὶ χρόνῳ

5 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν ὅτι ἀπεξήρανε κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ διαβαίνειν αὐτοὺς καὶ ἐτάκησαν αὐτῶν αἰ διάνοιαι καὶ κατεπλάγησαν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φρόνησις οὐδεμία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ **2** ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοὶ ποίησον σεαυτῷ μαχαίρας πετρίνας ἐκ πέτρας ἀκροτόμου καὶ καθίσας περίτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ **3** καὶ ἐποίησεν Ἰησοὺς μαχαίρας πετρίνας ἀκροτόμους καὶ περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου Βουνὸς τῶν ἀκροβυστιῶν **4** ὃν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν Ἰησοὺς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυθότων ἐξ Αἰγύπτου **5** πάντας τούτους περιέτεμεν Ἰησοὺς **6** τεσσαράκοντα γὰρ καὶ δύο ἔτι ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαδβαρίτιδι διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθότων ἐκ γῆς

Αἰγύπτου οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ οἷς καὶ διώρισεν μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι **7** ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησεν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὓς Ἰησοὺς περιέτεμεν διὰ τὸ αὐτοὺς γεγενῆσθαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριτμήτους **8** περιτμηθέντες δὲ ἡσυχίαν εἶχον αὐτόθι καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως ὑγιασθήσαν **9** καὶ εἶπεν κύριος τῷ Ἰησοὶ υἱῷ Ναυη ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφείλον τὸν ὄνειδισμόν Αἰγύπτου ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Γαλγαλα **10** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πασχα τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀπὸ ἐσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ἰεριχω ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πεδίῳ **11** καὶ ἐφάγosan ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄζυμα καὶ νέα ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ **12** ἐξέλιπεν τὸ μαννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς καὶ οὐκέτι ὑπῆρχεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μαννα ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ **13** καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοὺς ἐν Ἰεριχω καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἄνθρωπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ προσελθὼν Ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ ἡμέτερος εἶ ἡ τῶν ὑπεναντίων **14** ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως κυρίου νυνὶ παραγέγονα καὶ Ἰησοὺς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν αὐτῷ δέσποτα τί προστάσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ **15** καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ σὺ ἕστηκας ἅγιός ἐστιν

6 καὶ Ἱεριχω συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη καὶ οὐθεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς οὐδὲ εἰσεπορεύετο **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑποχείριόν σου τὴν Ἱεριχω καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ δυνατοὺς ὄντας ἐν ἰσχύϊ **3** σὺ δὲ περίστησον αὐτῇ τοὺς μαχίμους κύκλω **5** καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπίσσητε τῇ σάλπιγγι ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ τεῖχη τῆς πόλεως καὶ εἰσελεύσεται πᾶς ὁ λαὸς ὀρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν **6** καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη πρὸς τοὺς ἱερεῖς **7** καὶ εἶπεν αὐτοῖς λέγων παραγγείλατε τῷ λαῷ περιελθεῖν καὶ κυκλῶσαι τὴν πόλιν καὶ οἱ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον κυρίου **8** καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς ἔχοντες ἑπτὰ σάλπιγγας ἱεράς παρελθέτωσαν ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ κυρίου καὶ σημαινέτωσαν εὐτόνως καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου ἐπακολουθεῖτω **9** οἱ δὲ μάχιμοι ἔμπροσθεν παραπορευέσθωσαν καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου πορευόμενοι καὶ σαλπίζοντες **10** τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοῦς λέγων μὴ βοᾶτε μηδὲ ἀκουσάτω μηθεὶς ὑμῶν τὴν φωνὴν ἕως ἂν ἡμέραν αὐτὸς διαγγείλῃ ἀναβοῆσαι καὶ τότε ἀναβοήσετε **11** καὶ περιελθοῦσα ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ τὴν πόλιν εὐθὺς ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ **12** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἀνέστη Ἰησοῦς τὸ πρῶν καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου **13** καὶ οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἑπτὰ προεπορεύοντο ἐναντίον κυρίου καὶ μετὰ ταῦτα εἰσεπορεύοντο οἱ μάχιμοι

καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ὀπίσθε τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγι καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἅπας περιεκύκλωσε τὴν πόλιν ἐγγύθεν **14** καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν παρεμβολὴν οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἕξ ἡμέρας **15** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου καὶ περιήλθοσαν τὴν πόλιν ἑξάκις **16** καὶ τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κεκράξατε παρέδωκεν γὰρ κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν **17** καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθεμα αὐτῇ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ κυρίῳ σαβαωθ πλην Ρααβ τὴν πόρνην περιποιήσασθε αὐτὴν καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς **18** ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξασθε σφόδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνάθεμα καὶ ἐκτρίψητε ἡμᾶς **19** καὶ πᾶν ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος ἅγιον ἔσται τῷ κυρίῳ εἰς θησαυρὸν κυρίου εἰσενεχθήσεται **20** καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγιν οἱ ἱερεῖς ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν τῶν σαλπίζων ἠλάλαξεν πᾶς ὁ λαὸς ἅμα ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ καὶ ἔπεσεν ἅπαν τὸ τεῖχος κύκλω καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν **21** καὶ ἀνεθεμάτισεν αὐτὴν Ἰησοῦς καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἕως πρεσβύτου καὶ ἕως μόσχου καὶ ὑποζυγίου ἐν στόματι ῥομφαίας **22** καὶ τοῖς δυσὶν νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύουσιν εἶπεν Ἰησοῦς εἰσέλθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐκεῖθεν καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῇ **23** καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν εἰς

τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς καὶ ἐξηγάγosan Ρααβ τὴν πόρνην καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῇ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτῆς καὶ κατέστησαν αὐτὴν ἕξω τῆς παρεμβολῆς Ἰσραηλ **24** καὶ ἡ πόλις ἐνεπρήσθη ἐμπυρισμῶ σὺν πᾶσιν τοῖς ἐν αὐτῇ πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν κυρίου εἰσενεχθῆναι **25** καὶ Ρααβ τὴν πόρνην καὶ πάντα τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτῆς ἐζώγρησεν Ἰησοῦς καὶ κατώκησεν ἐν τῷ Ἰσραηλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας διότι ἔκρυψεν τοὺς κατασκοπεύσαντας οὓς ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατασκοπεῦσαι τὴν Ἰερικῶ **26** καὶ ὥρκισεν Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον κυρίου λέγων ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οἰκοδομήσει τὴν πόλιν ἐκείνην ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσει αὐτὴν καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσει τὰς πύλας αὐτῆς καὶ οὕτως ἐποίησεν Οζαν ὁ ἐκ Βαιθηλ ἐν τῷ Αβιρων τῷ πρωτοτόκῳ ἐθεμελιώσεν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ διασωθέντι ἐπέστησεν τὰς πύλας αὐτῆς **27** καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰησοῦ καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν

7 καὶ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πλημμέλειαν μεγάλην καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθήματος καὶ ἔλαβεν Αχαρ υἱὸς Χαρμι υἱοῦ Ζαμβρι υἱοῦ Ζαρα ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδα ἀπὸ τοῦ ἀναθήματος καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ **2** καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαι ἢ ἔστιν κατὰ Βαιθηλ λέγων κατασκέψασθε τὴν Γαι καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν Γαι **3** καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν μὴ ἀναβήτω πᾶς ὁ λαὸς ἀλλ' ὡς

δισχίλιοι ἢ τρισχίλιοι ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν μὴ ἀναγάγῃς ἐκεῖ τὸν λαὸν πάντα ὀλίγοι γάρ εἰσιν **4** καὶ ἀνέβησαν ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου τῶν ἀνδρῶν Γαι **5** καὶ ἀπέκτειναν ἀπ' αὐτῶν ἄνδρες Γαι εἰς τριάκοντα καὶ ἕξ ἄνδρας καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ καταφεροῦς καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο ὡσπερ ὕδωρ **6** καὶ διέρρηξεν Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον κυρίου ἕως ἑσπέρας αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ καὶ ἐπεβάλοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν **7** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς δέομαι κύριε ἵνα τί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην παραδοῦναι αὐτὸν τῷ Αμορραίῳ ἀπολέσαι ἡμᾶς καὶ εἰ κατεμείναμεν καὶ κατωκίσθημεν παρὰ τὸν Ἰορδάνην **8** καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβαλεν Ἰσραηλ αὐχένα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ **9** καὶ ἀκούσας ὁ Χαναναῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν περικυκλώσουσιν ἡμᾶς καὶ ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα **10** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἀνάστηθι ἵνα τί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου **11** ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ παρέβη τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην πρὸς αὐτούς καὶ κλέψαντες ἀπὸ τοῦ ἀναθήματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκευὴ αὐτῶν **12** οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν αὐχένα ἐπιστρέψουσιν ἔναντι τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὅτι ἐγενήθησαν ἀνάθεμα οὐ προσθήσω ἔτι εἶναι μεθ' ὑμῶν ἐὰν μὴ ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν

αὐτῶν 13 ἀναστάς ἀγίασον τὸν λαὸν καὶ εἶπὸν ἀγιασθῆναι εἰς αὖριον τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ τὸ ἀνάθεμα ἐν ὑμῖν ἐστὶν οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν ἕως ἂν ἐξάρητε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν 14 καὶ συναχθήσεσθε πάντες τὸ πρῶτον κατὰ φυλάς καὶ ἔσται ἡ φυλὴ ἢ ἂν δείξη κύριος προσάξετε κατὰ δήμους καὶ τὸν δῆμον ὃν ἐὰν δείξη κύριος προσάξετε κατ' οἶκον καὶ τὸν οἶκον ὃν ἐὰν δείξη κύριος προσάξετε κατ' ἄνδρα 15 καὶ ὃς ἂν ἐνδειχθῆ κατακαυθήσεται ἐν πυρὶ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ὅτι παρέβη τὴν διαθήκην κυρίου καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν Ἰσραηλ 16 καὶ ὥρθρισεν Ἰησοῦς καὶ προσήγαγεν τὸν λαὸν κατὰ φυλάς καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ἰουδα 17 καὶ προσήχθη κατὰ δήμους καὶ ἐνεδείχθη δῆμος ὁ Ζαραϊ καὶ προσήχθη κατὰ ἄνδρα 18 καὶ ἐνεδείχθη Ἀχαρ υἱὸς Ζαμβρι υἱοῦ Ζαρα 19 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἀχαρ δὸς δόξαν σήμερον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραηλ καὶ δὸς τὴν ἐξομολόγησιν καὶ ἀνάγγελόν μοι τί ἐποίησας καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ 20 καὶ ἀπεκρίθη Ἀχαρ τῷ Ἰησοῖ καὶ εἶπεν ἀληθῶς ἤμαρτον ἐναντίον κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησα 21 εἶδον ἐν τῇ προνομῇ ψιλὴν ποικίλην καλὴν καὶ διακόσια διδραχμα ἀργυρίου καὶ γλῶσσαν μίαν χρυσοῦν πεντήκοντα διδράχμων καὶ ἐνθυμηθεὶς αὐτῶν ἔλαβον καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἐγκέκρυπται ἐν τῇ γῆ ἐν τῇ σκηνῇ μου καὶ τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν 22 καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἀγγέλου καὶ ἔδραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ταῦτα ἦν ἐγκεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν 23 καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἦνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν

καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραηλ καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἔναντι κυρίου 24 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς τὸν Ἀχαρ υἱὸν Ζαρα καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγγα Ἀχωρ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς εἰς Ἐμεκαχωρ 25 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ Ἀχαρ τί ὠλέθρευσας ἡμᾶς ἐξολεθρεύσαι σε κύριος καθὰ καὶ σήμερον καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις πᾶς Ἰσραηλ 26 καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν καὶ ἐπάυσατο κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς διὰ τοῦτο ἐπυνόμασεν αὐτὸ Ἐμεκαχωρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῆς μηδὲ δειλιάσῃς λαβὲ μετὰ σοῦ τοὺς ἄνδρας πάντας τοὺς πολεμιστὰς καὶ ἀναστάς ἀνάβηθι εἰς Γαι ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλεῖα Γαι καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ 2 καὶ ποιήσεις τὴν Γαι ὃν τρόπον ἐποίησας τὴν Ἰεριχω καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς καὶ τὴν προνομίην τῶν κτηνῶν προνομεύσεις σεαυτῷ κατάστησον δὲ σεαυτῷ ἔνεδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω 3 καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαι ἐπέλεξεν δὲ Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοῦς ἐν ἰσχύϊ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός 4 καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πόλεως μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἔσεσθε πάντες ἔτοιμοι 5 καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαι εἰς συνάντησιν ἡμῖν καθάπερ καὶ πρῶην καὶ

φευζόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 6 καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἐροῦσιν φεύγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν 7 ὑμεῖς δὲ ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας καὶ πορεύσεσθε εἰς τὴν πόλιν 8 κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν 9 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν καὶ ἐνεκάθισαν ἀνὰ μέσον Βαιθηλ καὶ ἀνὰ μέσον Γαι ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαι 10 καὶ ὀρθρίσας Ἰησοῦς τὸ πρωὶ ἐπεσκέψατο τὸν λαόν καὶ ἀνέβησαν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαι 11 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν καὶ πορευόμενοι ἦλθον ἐξ ἐναντίας τῆς πόλεως ἀπ' ἀνατολῶν 12 καὶ τὰ ἔνεδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης 14 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν βασιλεὺς Γαι ἔσπευσεν καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς οὐκ ἤδει ὅτι ἔνεδρα αὐτῷ ἐστὶν ὀπίσω τῆς πόλεως 15 καὶ εἶδεν καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραηλ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 16 καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως 17 οὐ κατελείφθη οὐθεὶς ἐν τῇ Γαι ὃς οὐ κατεδίωξεν ὀπίσω Ἰσραηλ καὶ κατέλιπον τὴν πόλιν ἀνεωγμένην καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραηλ 18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐν τῷ γαῖσῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ σου ἐπὶ τὴν πόλιν εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτήν καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξαναστήσονται ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν καὶ ἐξέτεινεν Ἰησοῦς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν γαῖσον ἐπὶ τὴν πόλιν 19 καὶ τὰ ἔνεδρα ἐξανάστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου

αὐτῶν καὶ ἐξήλθοσαν ὅτε ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα καὶ ἦλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ κατελάβοντο αὐτήν καὶ σπεύσαντες ἐνέπρησαν τὴν πόλιν ἐν πυρὶ 20 καὶ περιβλέψαντες οἱ κάτοικοι Γαι εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐθεώρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οὐκέτι εἶχον ποῦ φύγωσιν ὥδε ἢ ὡδε 21 καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραηλ εἶδον ὅτι ἔλαβον τὰ ἔνεδρα τὴν πόλιν καὶ ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν καὶ μεταβαλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαι 22 καὶ οὗτοι ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν καὶ ἐγενήθησαν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ ἐπάταξαν ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον καὶ διαπεφευγότα 23 καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι συνέλαβον ζῶντα καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰησοῦν 24 καὶ ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀποκτένοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαι τοὺς ἐν τοῖς πεδίοις καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς καταβάσεως οὐ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς εἰς τέλος καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαι καὶ ἐπάταξεν αὐτήν ἐν στόματι ῥομφαίας 25 καὶ ἐγενήθησαν οἱ πεσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς δώδεκα χιλιάδες πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαι 27 πλὴν τῶν κτηνῶν καὶ τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει πάντα ἃ ἐπρονόμεισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ κατὰ πρόσταγμα κυρίου ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Ἰησοῖ 28 καὶ ἐνεπύρισεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν πυρὶ χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτήν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 29 καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαι ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἑσπέρας καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς καὶ καθεῖλοσαν αὐτοῦ

τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ξύλου καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν βόθρον καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

9 ὡς δ' ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου οἱ ἐν τῇ ὄρεινῃ καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καὶ οἱ πρὸς τῷ Ἀντιλιβάνῳ καὶ οἱ Χετταῖοι καὶ οἱ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φερεζαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι καὶ οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Γεργεσαῖοι καὶ οἱ Ἰεβουσαῖοι **2** συνήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπολεμησά Ἰησοῦν καὶ Ἰσραηλ **3** καὶ οἱ κατοικοῦντες Γαβαων ἤκουσαν πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος τῇ Ἰεριχω καὶ τῇ Γαι **4** καὶ ἐποίησαν καὶ γε αὐτοὶ μετὰ πανουργίας καὶ ἐλθόντες ἐπεσιτίσαντο καὶ ἠτοιμάσαντο καὶ λαβόντες σάκκους παλαιούς ἐπὶ τῶν ὄνων αὐτῶν καὶ ἄσκους οἴνου παλαιούς καὶ κατερρωγότας ἀποδεδεμένους **5** καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ καταπεπελματωμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν καὶ ὁ ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ξηρὸς καὶ εὐρωτιῶν καὶ βεβρωμένος **6** καὶ ἦλθοσαν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραηλ εἰς Γαλαγα καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ Ἰσραηλ ἐκ γῆς μακρόθεν ἤκαμεν καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην **7** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς τὸν Χορραῖον ὄρα μὴ ἐν ἐμοὶ κατοικεῖς καὶ πῶς σοι διαθῶμαι διαθήκην **8** καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν οἰκέται σου ἐσμεν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς πόθεν ἐστὲ καὶ πόθεν παραγεγόνατε **9** καὶ εἶπαν ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἤκασιν οἱ παῖδες σου ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου

ἀκηκόαμεν γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν Αἰγύπτῳ **10** καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς βασιλεῦσιν τῶν Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου τῷ Σηων βασιλεῖ Ἐσεβων καὶ τῷ Ωγ βασιλεῖ τῆς Βασαν ὃς κατῶκει ἐν Ἀσταρωθ καὶ ἐν Ἐδραῖν **11** καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν λέγοντες λάβετε ἑαυτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐτῶν καὶ ἐρεῖτε πρὸς αὐτούς οἰκέται σου ἐσμεν καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην **12** οὗτοι οἱ ἄρτοι θερμούς ἐφωδιάσθημεν αὐτούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ ἐξήλθομεν παραγενέσθαι πρὸς ὑμᾶς νῦν δὲ ἐξηράνθησαν καὶ γεγόνασιν βεβρωμένοι **13** καὶ οὗτοι οἱ ἄσκοι τοῦ οἴνου οὓς ἐπλήσαμεν καινούς καὶ οὗτοι ἐρρώγασιν καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν πεπαλαίωται ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα **14** καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἐπισιτισμοῦ αὐτῶν καὶ κύριον οὐκ ἐπηρώτησαν **15** καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς εἰρήνην καὶ διέθετο πρὸς αὐτούς διαθήκην τοῦ διασῶσαι αὐτούς καὶ ὤμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς **16** καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι πρὸς αὐτούς διαθήκην ἤκουσαν ὅτι ἐγγύθεν αὐτῶν εἰσιν καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοικοῦσιν **17** καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν αἱ δὲ πόλεις αὐτῶν Γαβαων καὶ Κεφίρα καὶ Βηρωθ καὶ πόλις Ἰαριν **18** καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ὅτι ὤμοσαν αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρχοντες κύριον τὸν θεὸν Ἰσραηλ καὶ διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τοῖς ἄρχουσιν **19** καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες πάσῃ τῇ συναγωγῇ ἡμεῖς ὠμόσαμεν αὐτοῖς κύριον τὸν

θεὸν Ἰσραηλ καὶ νῦν οὐ δυνασόμεθα ἄψασθαι αὐτῶν **20** τοῦτο ποιήσομεν ζωγρῆσαι αὐτούς καὶ περιποιησόμεθα αὐτούς καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν ὄρκον ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς **21** ζήσονται καὶ ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι πάσῃ τῇ συναγωγῇ καθάπερ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες **22** καὶ συνεκάλεσεν αὐτούς Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς διὰ τί παρελογίσασθέ με λέγοντες μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἔσμεν σφόδρα ὑμεῖς δὲ ἐγχώριοί ἐστε τῶν κατοικοῦντων ἐν ἡμῖν **23** καὶ νῦν ἐπικατάρατοί ἐστε οὐ μὴ ἐκλίπη ἐξ ὑμῶν δοῦλος οὐδὲ ξυλοκόπος ἐμοὶ καὶ τῷ θεῷ μου **24** καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰησοῖ λέγοντες ἀνηγγέλι ἡμῖν ὅσα συνέταξεν κύριος ὁ θεός σου Μωυσῆ τῷ παιδί αὐτοῦ δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐξολεθρεῦσαι ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐποιήσαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο **25** καὶ νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῖν ὡς ἀρέσκει ὑμῖν καὶ ὡς δοκεῖ ὑμῖν ποιήσατε ἡμῖν **26** καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως καὶ ἐξείλατο αὐτούς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ οὐκ ἀνείλον αὐτούς **27** καὶ κατέστησεν αὐτούς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυλοκόπους καὶ ὑδροφόρους πάσῃ τῇ συναγωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοικοῦντες Γαβων ξυλοκόποι καὶ ὑδροφόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θεοῦ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸν τόπον ὃν ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος

10 ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβεζεκ βασιλεὺς Ἰερουσαλημ ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν Γαι καὶ ἐξωλέθρευσεν αὐτήν ὃν τρόπον ἐποίησαν

τὴν Ἰεριχω καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν τὴν Γαι καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ ὅτι αὐτομόλησαν οἱ κατοικοῦντες Γαβων πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς Ἰσραηλ **2** καὶ ἐφοβήθησαν ἐν αὐτοῖς σφόδρα ἦδει γὰρ ὅτι μεγάλη πόλις Γαβων ὡσεὶ μία τῶν μητροπόλεων καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροί **3** καὶ ἀπέστειλεν Ἀδωνιβεζεκ βασιλεὺς Ἰερουσαλημ πρὸς Αἰλαμ βασιλέα Χεβρων καὶ πρὸς Φιδων βασιλέα Ἰεριμουθ καὶ πρὸς Ἰεφθα βασιλέα Λαχισ καὶ πρὸς Δαβιρ βασιλέα Οδολλαμ λέγων **4** δεῦτε ἀνάβητε πρὸς με καὶ βοηθήσατέ μοι καὶ ἐκπολεμήσωμεν Γαβων αὐτομόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **5** καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε βασιλεῖς τῶν Ἰεβουσαίων βασιλεὺς Ἰερουσαλημ καὶ βασιλεὺς Χεβρων καὶ βασιλεὺς Ἰεριμουθ καὶ βασιλεὺς Λαχισ καὶ βασιλεὺς Οδολλαμ αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν καὶ περιεκάθισαν τὴν Γαβων καὶ ἐξεπολιόρκουν αὐτήν **6** καὶ ἀπέστειλαν οἱ κατοικοῦντες Γαβων πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραηλ εἰς Γαλγαλα λέγοντες μὴ ἐκλύσης τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τὸ τάχος καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς καὶ βοήθησον ἡμῖν ὅτι συνηγμένοι εἰσὶν ἐφ' ἡμᾶς πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν **7** καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς ἐκ Γαλγαλων αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς μετ' αὐτοῦ πᾶς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ **8** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῆς αὐτούς εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτούς οὐχ ὑπολειφθήσεται ἐξ αὐτῶν οὐθεὶς ἐνώπιον ὑμῶν **9** καὶ ἐπιπαρεγένετο ἐπ' αὐτούς Ἰησοῦς ἄφνω ὄλην τὴν νύκτα εἰσεπορεύθη ἐκ Γαλγαλων **10**

καὶ ἐξέστησεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς κύριος σύντριψιν μεγάλην ἐν Γαβαων καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ὁδὸν ἀναβάσεως Ὠρωνιν καὶ κατέκοπτον αὐτοὺς ἕως Ἀζηκα καὶ ἕως Μακηδα 11 ἐν τῷ δὲ φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὠρωνιν καὶ κύριος ἐπέρριψεν αὐτοῖς λίθους χαλάζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως Ἀζηκα καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλάζης ἢ οὓς ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μαχαίρα ἐν τῷ πολέμῳ 12 τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς κύριον ἧ ἡμέρα παρέδωκεν ὁ θεὸς τὸν Ἀμορραῖον ὑποχείριον Ἰσραὴλ ἠνίκα συνέτριψεν αὐτοὺς ἐν Γαβαων καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαων καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλων 13 καὶ ἔστη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει ἕως ἡμῦν αὐτῶν καὶ ἔστη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας μιᾶς 14 καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαύτη οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον ὥστε ἐπακοῦσαι θεὸν ἀνθρώπου ὅτι κύριος συνεπολέμησεν τῷ Ἰσραὴλ 16 καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς οὗτοι καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ ἐν Μακηδα 17 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ λέγοντες εὑρήνται οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν Μακηδα 18 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς κυλίσατε λίθους ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου καὶ καταστήσατε ἄνδρας φυλάσσειν ἐπ' αὐτούς 19 ὑμεῖς δὲ μὴ ἐστήκατε καταδιώκοντες ὀπίσω τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν καὶ καταλάβετε τὴν οὐραγίαν αὐτῶν καὶ μὴ ἀφῆτε εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν παρέδωκεν γὰρ

αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν 20 καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς υἱὸς Ἰσραὴλ κόπτοντες αὐτοὺς κοπὴν μεγάλην σφόδρα ἕως εἰς τέλος καὶ οἱ διασφωζόμενοι διεσώθησαν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς 21 καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν εἰς Μακηδα ὑγιεῖς καὶ οὐκ ἔγρυξεν οὐθεὶς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ γλώσσει αὐτοῦ 22 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς ἀνοίξατε τὸ σπήλαιον καὶ ἐξαγάγετε τοὺς πέντε βασιλεῖς τούτους ἐκ τοῦ σπηλαίου 23 καὶ ἐξηγάγασαν τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου τὸν βασιλέα Ἱερουσαλημ καὶ τὸν βασιλέα Χεβρων καὶ τὸν βασιλέα Ἱεριμουθ καὶ τὸν βασιλέα Λαχισ καὶ τὸν βασιλέα Οδολλαμ 24 καὶ ἐπεὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς πρὸς Ἰησοῦν καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντα Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἐναρχομένους τοῦ πολέμου τοὺς συμπορευομένους αὐτῷ λέγων αὐτοῖς προπορεύεσθε καὶ ἐπίθετε τοὺς πόδας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν καὶ προσελθόντες ἐπέθηκαν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν 25 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἰησοῦς μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς μηδὲ δειλιάσητε ἀνδριζέσθε καὶ ἰσχύετε ὅτι οὕτως ποιήσει κύριος πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν οὓς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς 26 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ξύλων καὶ ἦσαν κρεμάμενοι ἐπὶ τῶν ξύλων ἕως ἑσπέρας 27 καὶ ἐγενήθη πρὸς ἡλίου δυσμὰς ἐνετείλατο Ἰησοῦς καὶ καθεῖλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπήλαιον εἰς ὃ κατεφύγασαν ἐκεῖ καὶ ἐπεκύλισαν λίθους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας 28 καὶ τὴν Μακηδα ἐλάβασαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ

ἐξωλέθρευσαν πᾶν ἔμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ οὐδεις διασεσφωσμένος καὶ διαπεφευγώς καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Μακηδα ὄν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ιεριχω 29 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ισραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Μακηδα εἰς Λεβνα καὶ ἐπολιόρκει Λεβνα 30 καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος εἰς χεῖρας Ισραηλ καὶ ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἔμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς διασεσφωσμένος καὶ διαπεφευγώς καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ αὐτῆς ὄν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ιεριχω 31 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ισραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λεβνα εἰς Λαχισ καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκει αὐτὴν 32 καὶ παρέδωκεν κύριος τὴν Λαχισ εἰς τὰς χεῖρας Ισραηλ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐφόνευσαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτὴν ὄν τρόπον ἐποίησαν τὴν Λεβνα 33 τότε ἀνέβη Αιλαμ βασιλεὺς Γαζερ βοηθήσων τῇ Λαχισ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοῦς ἐν στόματι ξίφους καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσφωσμένον καὶ διαπεφευγότα 34 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ισραηλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λαχισ εἰς Οδολλαμ καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτὴν 35 καὶ παρέδωκεν αὐτὴν κύριος ἐν χειρὶ Ισραηλ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφόνευσεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἔμπνέον ἐν αὐτῇ ἐφόνευσαν ὄν τρόπον ἐποίησαν τῇ Λαχισ 36 καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ισραηλ μετ' αὐτοῦ εἰς Χεβρων καὶ περιεκάθισεν αὐτὴν 37 καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ πᾶν ἔμπνέον ὅσα

ἦν ἐν αὐτῇ οὐκ ἦν διασεσφωσμένος ὄν τρόπον ἐποίησαν τὴν Οδολλαμ ἐξωλέθρευσαν αὐτὴν καὶ ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ 38 καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ισραηλ εἰς Δαβιρ καὶ περικαθίσαντες αὐτὴν 39 ἔλαβον αὐτὴν καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτὴν καὶ πᾶν ἔμπνέον ἐν αὐτῇ καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ οὐδένα διασεσφωσμένον ὄν τρόπον ἐποίησαν τὴν Χεβρων καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν τῇ Δαβιρ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῆς 40 καὶ ἐπάταξεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ὄρεινῆς καὶ τὴν Ναγεβ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν Ασηδωθ καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς οὐ κατέλιπον αὐτῶν σεσφωσμένον καὶ πᾶν ἔμπνέον ζωῆς ἐξωλέθρευσεν ὄν τρόπον ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ 41 ἀπὸ Καδης Βαρνη ἕως Γάζης πᾶσαν τὴν Γοσομ ἕως τῆς Γαβαων 42 καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπάταξεν Ἰησοῦς εἰς ἅπαξ ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ συνεπολέμει τῷ Ισραηλ

11 ὡς δὲ ἤκουσεν Ιαβιν βασιλεὺς Ασωρ ἀπέστειλεν πρὸς Ιωβαβ βασιλέα Μαρρων καὶ πρὸς βασιλέα Συμοων καὶ πρὸς βασιλέα Αζιφ 2 καὶ πρὸς τοὺς βασιλεῖς τοὺς κατὰ Σιδῶνα τὴν μεγάλην εἰς τὴν ὄρεινὴν καὶ εἰς τὴν Ραβα ἀπέναντι Κενερωθ καὶ εἰς τὸ πεδῖον καὶ εἰς Ναφεδδωρ 3 καὶ εἰς τοὺς παραλίους Χαναναίους ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ εἰς τοὺς παραλίους Αμορραίους καὶ Ευαίους καὶ Ιεβουσαίους καὶ Φερεζαίους τοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ τοὺς Χετταίους τοὺς ὑπὸ τὴν Αερμων εἰς γῆν Μασσηφα 4 καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὥσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τῷ πλήθει καὶ ἵπποι καὶ ἄρματα πολλὰ σφόδρα

5 καὶ συνήλθον πάντες οἱ βασιλεῖς οὗτοι καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τοῦ ὕδατος Μαρρων πολεμῆσαι τὸν Ἰσραηλ 6 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἰησοῦν μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι αὐριον ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ παραδίδωμι τετροπωμένους αὐτούς ἐναντίον τοῦ Ἰσραηλ τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκοπήσεις καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρὶ 7 καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς ἐπ' αὐτούς ἐπὶ τὸ ὕδωρ Μαρρων ἐξάπινα καὶ ἐπέπεσαν ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ὄρεινῃ 8 καὶ παρέδωκεν αὐτούς κύριος ὑποχειρίους Ἰσραηλ καὶ κόπτοντες αὐτούς κατεδίωκον ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης καὶ ἕως Μασερων καὶ ἕως τῶν πεδίων Μασσωχ κατ' ἀνατολὰς καὶ κατέκοψαν αὐτούς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν διασεσφυσμένον 9 καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς Ἰησοῦς ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησεν καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ 10 καὶ ἀπεστράφη Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνω καὶ κατελάβετο Ἀσωρ καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς ἦν δὲ Ἀσωρ τὸ πρότερον ἄρχουσα πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων 11 καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐν ξίφει καὶ ἐξωλέθρευσαν πάντας καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἐμπνέον καὶ τὴν Ἀσωρ ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ 12 καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλέων καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς καὶ ἀνεΐλεν αὐτούς ἐν στόματι ξίφους καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτούς ὃν τρόπον συνέταξεν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου 13 ἀλλὰ πάσας τὰς πόλεις τὰς κεχωματισμένας οὐκ ἐνέπρησεν Ἰσραηλ πλὴν Ἀσωρ μόνην ἐνέπρησεν Ἰησοῦς 14 καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς ἐπρονόμυσαν ἑαυτοῖς

οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ αὐτούς δὲ πάντας ἐξωλέθρευσαν ἐν στόματι ξίφους ἕως ἀπώλεσεν αὐτούς οὐ κατέλιπον ἐξ αὐτῶν οὐδὲ ἐν ἐμπνέον 15 ὃν τρόπον συνέταξεν κύριος τῷ Μωυσῆ τῷ παιδὶ αὐτοῦ καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῖ καὶ οὕτως ἐποίησεν Ἰησοῦς οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ πάντων ὧν συνέταξεν αὐτῷ Μωυσῆς 16 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὄρεινῃν καὶ πᾶσαν τὴν Ναγεβ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γοσομ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς καὶ τὸ ὄρος Ἰσραηλ καὶ τὰ ταπεινά 17 τὰ πρὸς τῷ ὄρει ἀπὸ ὄρους Ἀχελ καὶ ὁ προσαναβαίνειν εἰς Σηρ καὶ ἕως Βααλαγαδ καὶ τὰ πεδία τοῦ Λιβάνου ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Αερμων καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν καὶ ἀνεΐλεν αὐτούς καὶ ἀπέκτεινεν 18 καὶ πλείους ἡμέρας ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς τούτους τὸν πόλεμον 19 καὶ οὐκ ἦν πόλις ἦν οὐκ ἔλαβεν Ἰσραηλ πάντα ἐλάβοσαν ἐν πολέμῳ 20 ὅτι διὰ κυρίου ἐγένετο κατισχυῶσαι αὐτῶν τὴν καρδίαν συναντᾶν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσραηλ ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἔλεος ἀλλ' ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν ὃν τρόπον εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν 21 καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνω καὶ ἐξωλέθρευσε τοὺς Ενακιμ ἐκ τῆς ὄρεινῆς ἐκ Χεβρων καὶ ἐκ Δαβιρ καὶ ἐξ Αναβωθ καὶ ἐκ παντὸς γένους Ἰσραηλ καὶ ἐκ παντὸς ὄρους Ἰουδα σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐξωλέθρευσε αὐτούς Ἰησοῦς 22 οὐ κατελείφθη τῶν Ενακιμ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζῃ καὶ ἐν Γεθ καὶ ἐν Ἀσεδωθ κατελείφθη 23 καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ καὶ ἔδωκεν αὐτούς Ἰησοῦς

έν κληρονομία Ισραηλ έν μερισμῶ κατά φυλάς αὐτῶν καί ἡ γῆ κατέπαυσεν πολεμουμένη

12 καί οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οὓς ἀνεῖλον οἱ υἱοὶ Ισραηλ καί κατεκληρονόμησαν τήν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ Ιορδάνου ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν ἀπό φάραγγοσ Αρνων ἕως τοῦ ὄρουσ Αερμων καί πᾶσαν τήν γῆν Αραβα ἀπ' ἀνατολῶν **2** Σηων τὸν βασιλέα τῶν Αμορραίων ὃσ κατῶκει έν Εσεβων κυριεύων ἀπό Αροηρ ἢ ἔστιν έν τῇ φάραγγι κατά μέρος τῆσ φάραγγοσ καί τὸ ἥμισυ τῆσ Γαλααδ ἕωσ Ιαβοκ ὄρια υἱῶν Αμμων **3** καί Αραβα ἕωσ τῆσ θαλάσσησ Χενερεθ κατ' ἀνατολάσ καί ἕωσ τῆσ θαλάσσησ Αραβα θάλασσαν τῶν ἀλῶν ἀπό ἀνατολῶν ὁδὸν τήν κατά Ασιμωθ ἀπό Θαιμαν τήν ὑπὸ Ασηδωθ Φασγα **4** καί Ωγ βασιλεὺσ Βασαν ὑπελείφθη ἐκ τῶν γιγάντων ὁ κατοικῶν έν Ασταρωθ καί έν Εδραῖν **5** ἄρχων ἀπό ὄρουσ Αερμων καί ἀπό Σελχα καί πᾶσαν τήν Βασαν ἕωσ ὀρίων Γεσουρι καί τήν Μαχατι καί τὸ ἥμισυ Γαλααδ ὀρίων Σηων βασιλέωσ Εσεβων **6** Μωυσῆσ ὁ παῖσ κυρίου καί οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐπάταξαν αὐτούσ καί ἔδωκεν αὐτήν Μωυσῆσ έν κληρονομία Ρουβην καί Γαδ καί τῶ ἡμίσει φυλῆσ Μανασση **7** καί οὗτοι οἱ βασιλεῖσ τῶν Αμορραίων οὓσ ἀνεῖλεν Ἰησοῦσ καί οἱ υἱοὶ Ισραηλ έν τῶ πέραν τοῦ Ιορδάνου παρὰ θάλασσαν Βααλγαδ έν τῶ πεδίῳ τοῦ Λιβάνου καί ἕωσ τοῦ ὄρουσ Χελχα ἀναβαινόντων εἰσ Σηιρ καί ἔδωκεν αὐτήν Ἰησοῦσ ταῖσ φυλαῖσ Ισραηλ κληρονομεῖν κατά κλῆρον αὐτῶν **8** έν τῶ ὄρει καί έν τῶ πεδίῳ καί έν Αραβα καί έν Ασηδωθ καί έν τῇ ἐρήμῳ καί έν Ναγεβ τὸν Χετταῖον καί τὸν Αμορραῖον καί τὸν Χαναναῖον καί τὸν

Φερεζαῖον καί τὸν Ευαῖον καί τὸν Ιεβουσαῖον **9** τὸν βασιλέα Ιεριχω καί τὸν βασιλέα τῆσ Γαι ἢ ἔστιν πλησίον Βαιθηλ **10** βασιλέα Ιερουσαλημ βασιλέα Χεβρων **11** βασιλέα Ιεριμουθ βασιλέα Λαχισ **12** βασιλέα Αιλαμ βασιλέα Γαζερ **13** βασιλέα Δαβιρ βασιλέα Γαδερ **14** βασιλέα Ερμαθ βασιλέα Αραθ **15** βασιλέα Λεβνα βασιλέα Οδολλαμ **16** βασιλέα Μακηδα **17** βασιλέα Ταφουγ βασιλέα Οφερ **18** βασιλέα Αφεκ τῆσ Σαρων **19** βασιλέα Ασωρ **20** βασιλέα Συμωων βασιλέα Μαρρων βασιλέα Αζιφ **21** βασιλέα Καδης βασιλέα Ταναχ **22** βασιλέα Μαγεδων βασιλέα Ιεκοναμ τοῦ Χερμελ **23** βασιλέα Δωρ τοῦ Ναφεδδωρ βασιλέα Γωιμ τῆσ Γαλιλαίας **24** βασιλέα Θαρσα πάντεσ οὗτοι βασιλεῖσ εἴκοσι ἑννέα

13 καί Ἰησοῦσ πρεσβύτεροσ προβεβηκῶσ τῶν ἡμερῶν καί εἶπεν κύριοσ πρὸσ Ἰησοῦν σὺ προβέβηκασ τῶν ἡμερῶν καί ἡ γῆ ὑπολέλειπται πολλῆ εἰσ κληρονομίαν **2** καί αὕτη ἡ γῆ ἡ καταλελειμμένη ὄρια Φυλιστιμ ὁ Γεσιρι καί ὁ Χαναναῖοσ **3** ἀπό τῆσ ἀοικήτου τῆσ κατά πρόσωπον Αἰγύπτου ἕωσ τῶν ὀρίων Ακκαρων ἐξ εὐωνύμων τῶν Χαναναίων προσλογίζεται ταῖσ πέντε σατραπείαισ τῶν Φυλιστιμ τῶ Γαζαίῳ καί τῶ Ἀζωτίῳ καί τῶ Ἀσκαλωνίτῃ καί τῶ Γεθθαίῳ καί τῶ Ακκαρωνίτῃ καί τῶ Ευαίῳ **4** ἐκ Θαιμαν καί πάση γῆ Χανααν ἐναντίον Γάζησ καί οἱ Σιδῶνιοι ἕωσ Αφεκ ἕωσ τῶν ὀρίων τῶν Αμορραίων **5** καί πᾶσαν τήν γῆν Γαβλι Φυλιστιμ καί πάντα τὸν Λίβανον ἀπό ἀνατολῶν ἡλίου ἀπό Γαλαγλ ὑπὸ τὸ ὄροσ τὸ Αερμων ἕωσ τῆσ εἰσόδου Εμαθ **6** πᾶσ ὁ κατοικῶν τήν ὄρεινήν ἀπό τοῦ Λιβάνου ἕωσ τῆσ Μασερεφωθμαιμ πάντασ

τοὺς Σιδωνίους ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολεθρεύσω ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ ἀλλὰ διάδος αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ἰσραηλ ὃν τρόπον σοι ἐνετειλάμην 7 καὶ νῦν μέρισον τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίᾳ ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμὰς ἡλίου δώσεις αὐτὴν ἢ θάλασσα ἢ μεγάλη ὄριεῖ 8 ταῖς δὲ δύο φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση τῷ Ρουβην καὶ τῷ Γαδ ἔδωκεν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου δέδωκεν αὐτὴν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου 9 ἀπὸ Ἀροηρ ἢ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χειμάρρου Ἀρνων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ ἀπὸ Μαιδαβα ἕως Δαιβαν 10 πάσας τὰς πόλεις Σηων βασιλέως Ἀμορραίων ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Εσεβων ἕως τῶν ὀρίων υἰῶν Ἀμμων 11 καὶ τὴν Γαλααδίτιδα καὶ τὰ ὄρια Γεσιρι καὶ τοῦ Μαχατι πᾶν ὄρος Αερμων καὶ πᾶσαν τὴν Βασανίτιν ἕως Σελχα 12 πᾶσαν τὴν βασιλείαν Ὠγ ἐν τῇ Βασανίτιδι ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσταρωθ καὶ ἐν Εδραῖν οὗτος κατελείφθη ἀπὸ τῶν γιγάντων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς καὶ ἐξωλέθρευσεν 13 καὶ οὐκ ἐξωλέθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸν Γεσιρι καὶ τὸν Μαχατι καὶ τὸν Χαναναῖον καὶ κατῴκει βασιλεὺς Γεσιρι καὶ ὁ Μαχατι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας 14 πλὴν τῆς φυλῆς Λευι οὐκ ἐδόθη κληρονομία κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ οὗτος αὐτῶν κληρονομία καθὰ εἶπεν αὐτοῖς κύριος καὶ οὗτος ὁ καταμερισμὸς ὃν κατεμέρισεν Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχω 15 καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τῇ φυλῇ Ρουβην κατὰ δήμους αὐτῶν 16 καὶ

ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ Ἀροηρ ἢ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ἀρνων καὶ ἡ πόλις ἢ ἐν τῇ φάραγγι Ἀρνων καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ 17 ἕως Εσεβων καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς οὐσας ἐν τῇ Μισωρ καὶ Δαιβων καὶ Βαμωθβααλ καὶ οἴκου Βεελμων 18 καὶ Ιασσα καὶ Κεδημωθ καὶ Μεφραθ 19 καὶ Καριαθαιμ καὶ Σεβαμα καὶ Σεραδα καὶ Σιωρ ἐν τῷ ὄρει Εμακ 20 καὶ Βαιθοφογωρ καὶ Ασηδωθ Φασγα καὶ Βαιθασιμωθ 21 καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Μισωρ καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ Σηων βασιλέως τῶν Ἀμορραίων ὃν ἐπάταξεν Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους Μαδιαμ καὶ τὸν Ευι καὶ τὸν Ροκομ καὶ τὸν Σουρ καὶ τὸν Ουρ καὶ τὸν Ροβε ἄρχοντας παρὰ Σηων καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν 22 καὶ τὸν Βαλααμ τὸν τοῦ Βεωρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν τῇ ῥοπῇ 23 ἐγένετο δὲ τὰ ὄρια Ρουβην Ἰορδάνης ὄριον αὐτῆ ἢ κληρονομία υἰῶν Ρουβην κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 24 ἔδωκεν δὲ Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ κατὰ δήμους αὐτῶν 25 καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια αὐτῶν Ιαζηρ πᾶσαι αἱ πόλεις Γαλααδ καὶ τὸ ἡμισυ γῆς υἰῶν Ἀμμων ἕως Ἀροηρ ἢ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον Ραββα 26 καὶ ἀπὸ Εσεβων ἕως Ραμωθ κατὰ τὴν Μασσηφα καὶ Βοτανιν καὶ Μααναιν ἕως τῶν ὀρίων Δαβιρ 27 καὶ ἐν Εμεκ Βαιθαραμ καὶ Βαιθαναβρα καὶ Σοκχωθα καὶ Σαφαν καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν Σηων βασιλέως Εσεβων καὶ ὁ Ἰορδάνης ὄριεῖ ἕως μέρους τῆς θαλάσσης Χενερεθ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν 28 αὐτῆ ἢ κληρονομία υἰῶν Γαδ κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 29 καὶ ἔδωκεν Μωυσῆς τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση κατὰ δήμους αὐτῶν

30 και ἐγένετο τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ Μαναιμ και πᾶσα βασιλεία Βασανι και πᾶσα βασιλεία Ωγ βασιλέως Βασαν και πάσας τὰς κώμας Ιαῖρ αἱ εἰσιν ἐν τῇ Βασανίτιδι ἐξήκοντα πόλεις 31 και τὸ ἥμισυ τῆς Γαλααδ και ἐν Ασταρωθ και ἐν Εδραῖν πόλεις βασιλείας Ωγ ἐν Βασανίτιδι και ἐδόθησαν τοῖς υἱοῖς Μαχιρ υἱοῦ Μανασση και τοῖς ἡμίσεσιν υἱοῖς Μαχιρ υἱοῦ Μανασση κατὰ δήμους αὐτῶν 32 οὗτοι οὐκ κατεκληρονόμησεν Μωυσῆς πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐν Αραβωθ Μωαβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου κατὰ Ιεριχω ἀπὸ ἀνατολῶν

14 και οὗτοι οἱ κατακληρονομήσαντες υἱῶν Ισραηλ ἐν τῇ γῆ Χανααν οἷς κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς και Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη και οἱ ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ισραηλ 2 κατὰ κλήρους ἐκληρονόμησαν ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς ἐννεὰ φυλαῖς και τῷ ἡμίσει φυλῆς 3 ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ιορδάνου και τοῖς Λευίταις οὐκ ἔδωκεν κληρὸν ἐν αὐτοῖς 4 ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ιωσηφ δύο φυλαὶ Μανασση και Εφραιμ και οὐκ ἐδόθη μερὶς ἐν τῇ γῆ τοῖς Λευίταις ἀλλ' ἡ πόλεις κατοικεῖν και τὰ ἀφωρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσιν και τὰ κτήνη αὐτῶν 5 ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ και ἐμέρισαν τὴν γῆν 6 και προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ Ιουδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν Γαλαγ και εἶπεν πρὸς αὐτὸν Χαλεβ ὁ τοῦ Ιεφοννη ὁ Κενεζαῖος σὺ ἐπίστη τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ περὶ ἐμοῦ και σοῦ ἐν Καδης Βαρνη 7 τεσσαράκοντα γὰρ ἐτῶν ἤμην ὅτε ἀπέστειλὲν με Μωυσῆς ὁ παῖς τοῦ θεοῦ ἐκ Καδης Βαρνη κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν και ἀπεκρίθην αὐτῷ

λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ 8 οἱ δὲ ἀδελφοί μου οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ μετέστησαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ ἐγὼ δὲ προσετέθην ἐπακολουθῆσαι κυρίῳ τῷ θεῷ μου 9 και ὤμοσεν Μωυσῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγων ἡ γῆ ἐφ' ἣν ἐπέβης σοὶ ἔσται ἐν κλήρῳ και τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι προσετέθης ἐπακολουθῆσαι ὀπίσω κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν 10 και νῦν διέθρεψέν με κύριος ὃν τρόπον εἶπεν τοῦτο τεσσαρακοστὸν και πέμπτον ἔτος ἀφ' οὗ ἐλάλησεν κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς Μωυσῆν και ἐπορεύθη Ισραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ και νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ὀδοῖκοντα και πέντε ἐτῶν 11 ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων ὡσεὶ ὅτε ἀπέστειλὲν με Μωυσῆς ὡσαύτως ἰσχύω νῦν ἐξελθεῖν και εἰσελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον 12 και νῦν αἰτοῦμαί σε τὸ ὄρος τοῦτο καθὰ εἶπεν κύριος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι σὺ ἀκήκοας τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ νυνὶ δὲ οἱ Ενακιμ ἐκεῖ εἰσιν πόλεις ὄχυρα και μεγάλα ἐὰν οὖν κύριος μετ' ἐμοῦ ἢ ἐξολεθρεύσω αὐτούς ὃν τρόπον εἶπέν μοι κύριος 13 και εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς και ἔδωκεν τὴν Χεβρων τῷ Χαλεβ υἱῷ Ιεφοννη υἱοῦ Κενεζ ἐν κλήρῳ 14 διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χεβρων τῷ Χαλεβ τῷ τοῦ Ιεφοννη τοῦ Κενεζαίου ἐν κλήρῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ προστάγματι κυρίου θεοῦ Ισραηλ 15 τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρων ἦν τὸ πρότερον πόλις Αρβοκ μητρόπολις τῶν Ενακιμ αὕτη και ἡ γῆ ἐκόπασεν τοῦ πολέμου

15 και ἐγένετο τὰ ὄρια φυλῆς Ιουδα κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀρίων τῆς Ιδουμαίας ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν ἕως Καδης πρὸς λίβα 2 και ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ λιβὸς ἕως

μέρους τῆς θαλάσσης τῆς ἀλυκῆς ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς φερούσης ἐπὶ λίβα 3 καὶ διαπορεύεται ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως Ακραβιν καὶ ἐκπεριπορεύεται Σεννα καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ Καδης Βαρνη καὶ ἐκπορεύεται Ασωρων καὶ προσαναβαίνει εἰς Αδδαρα καὶ περιπορεύεται τὴν κατὰ δυσμὰς Καδης 4 καὶ πορεύεται ἐπὶ Ασεμωνα καὶ διεκβαλεῖ ἕως φάραγγος Αἰγύπτου καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὀρίων ἐπὶ τὴν θάλασσαν τοῦτο ἐστὶν αὐτῶν ὄρια ἀπὸ λιβὸς 5 καὶ τὰ ὄρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα ἢ ἀλυκὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀπὸ τῆς λοφιᾶς τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ἰορδάνου 6 ἐπιβαίνει τὰ ὄρια ἐπὶ Βαιθαγλα καὶ παραπορεύεται ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ Βαιθαραβα καὶ προσαναβαίνει τὰ ὄρια ἐπὶ λίθον Βαιων υἱοῦ Ρουβην 7 καὶ προσαναβαίνει τὰ ὄρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγγος Αχωρ καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλαγλ ἢ ἐστὶν ἀπέναντι τῆς προσβάσεως Αδδαμιν ἢ ἐστὶν κατὰ λίβα τῆ φάραγγι καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸ ὕδωρ πηγῆς ἡλίου καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος πηγῆ Ρωγηλ 8 καὶ ἀναβαίνει τὰ ὄρια εἰς φάραγγα Ονομ ἐπὶ νώτου Ιεβους ἀπὸ λιβὸς αὕτη ἐστὶν Ἰερουσαλημ καὶ διεκβάλλει τὰ ὄρια ἐπὶ κορυφὴν ὄρους ἢ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον φάραγγος Ονομ πρὸς θαλάσσης ἢ ἐστὶν ἐκ μέρους γῆς Ραφαῖν ἐπὶ βορρᾶ 9 καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθω καὶ διεκβάλλει εἰς τὸ ὄρος Εφρων καὶ ἐξάξει τὸ ὄριον εἰς Βααλ αὕτη ἐστὶν πόλις Ιαριμ 10 καὶ περιελεύσεται ὄριον ἀπὸ Βααλ ἐπὶ θάλασσαν καὶ παρελεύσεται εἰς ὄρος Ασσαρες ἐπὶ νώτου πόλιν Ιαριμ ἀπὸ

βορρᾶ αὕτη ἐστὶν Χασλων καὶ καταβήσεται ἐπὶ Πόλιν ἡλίου καὶ παρελεύσεται ἐπὶ λίβα 11 καὶ διεκβαλεῖ τὸ ὄριον κατὰ νώτου Ακκαρων ἐπὶ βορρᾶν καὶ διεκβαλεῖ τὰ ὄρια εἰς Σακχαρωνα καὶ παρελεύσεται ὄρος τῆς Βαλα καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ Ιαβνηλ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὀρίων ἐπὶ θάλασσαν 12 καὶ τὰ ὄρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης ἢ θάλασσα ἢ μεγάλη ὀριεῖ ταῦτα τὰ ὄρια υἱῶν Ιουδα κύκλω κατὰ δήμους αὐτῶν 13 καὶ τῷ Χαλεβ υἱῷ Ιεφοννη ἔδωκεν μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν Ιουδα διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Αρβοκ μητρόπολιν Ενακ αὕτη ἐστὶν Χεβρων 14 καὶ ἐξωλέθρευεν ἐκεῖθεν Χαλεβ υἱὸς Ιεφοννη τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ενακ τὸν Σουσι καὶ τὸν Θολμι καὶ τὸν Αχιμα 15 καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν Χαλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαβιρ τὸ δὲ ὄνομα Δαβιρ ἦν τὸ πρότερον Πόλις γραμμάτων 16 καὶ εἶπεν Χαλεβ ὅς ἐὰν λάβῃ καὶ ἐκκόψῃ τὴν Πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς δώσω αὐτῷ τὴν Αχσαν θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα 17 καὶ ἔλαβεν αὐτὴν Γοθονηλ υἱὸς Κενεζ ἀδελφὸς Χαλεβ ὁ νεώτερος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Αχσαν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα 18 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συνεβουλεύσατο αὐτῷ λέγουσα αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου ἀγρόν καὶ ἐβόησεν ἐκ τοῦ ὄνου καὶ εἶπεν αὐτῇ Χαλεβ τί ἐστίν σοι 19 καὶ εἶπεν αὐτῷ δός μοι εὐλογίαν ὅτι εἰς γῆν Ναγεβ δέδωκάς με δός μοι τὴν Γολαθμαιν καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χαλεβ τὴν Γολαθμαιν τὴν ἄνω καὶ τὴν Γολαθμαιν τὴν κάτω 20 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ιουδα 21 ἐγενήθησαν δὲ αἱ πόλεις αὐτῶν πόλις πρώτη φυλῆς υἱῶν Ιουδα ἐφ' ὀρίων Εδωμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου Καιβαισεληλ

καὶ Ἀρα καὶ Ἀσωρ 22 καὶ Ἰκαμ καὶ Ρεγμα καὶ
Ἀρουηλ 23 καὶ Καδης καὶ Ἀσοριωναιν 24 καὶ
Μαιναμ καὶ Βαλμειναν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 25
καὶ αἱ πόλεις Ἀσερων αὕτη Ἀσωρ 26 καὶ Σην καὶ
Σαλμαα καὶ Μωλαδα 27 καὶ Σερι καὶ Βαιφαλαδ
28 καὶ Χολασεωλα καὶ Βηρσαβεε καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 29 Βαλα καὶ Βακωκ
καὶ Ἀσομ 30 καὶ Ἐλβωδαδ καὶ Βαιθηλ καὶ Ἐρμα
31 καὶ Σεκελακ καὶ Μαχαριμ καὶ Σεθεννακ 32 καὶ
Λαβως καὶ Σαλη καὶ Ἐρωμωθ πόλεις κθ# καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν 33 ἐν τῇ πεδινῇ Ἀσταωλ καὶ Ραα
καὶ Ἀσσα 34 καὶ Ραμεν καὶ Τανω καὶ Ἰλουθωθ
καὶ Μαιανι 35 καὶ Ἰερμουθ καὶ Ὀδολλαμ καὶ
Μεμβρα καὶ Σαωχω καὶ Ἀζηκα 36 καὶ Σακαριμ
καὶ Γαδηρα καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς πόλεις δέκα
τέσσαρες καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 37 Σεννα καὶ
Ἀδασαν καὶ Μαγαδαγαδ 38 καὶ Δαλαλ καὶ Μασφα
καὶ Ἰακαρηηλ 39 καὶ Λαχης καὶ Βασηδωθ καὶ
Ἰδαδαλαεα 40 καὶ Χαβρα καὶ Μαχες καὶ Μααχως
41 καὶ Γεδδωρ καὶ Βαγαδιηλ καὶ Νωμαν καὶ
Μακηδαν πόλεις δεκαεξ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
42 Λεμνα καὶ Ἰθακ 43 καὶ Ἀνωχ καὶ Ἰανα καὶ
Νασιβ 44 καὶ Κεϊλαμ καὶ Ἀκιεζι καὶ Κεζιβ καὶ
Βαθησαρ καὶ Αἰλων πόλεις δέκα καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν 45 Ἀκκαρων καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ
ἐπαύλεις αὐτῶν 46 ἀπὸ Ἀκκαρων Γεμνα καὶ
πᾶσαι ὅσαι εἰσὶν πλησίον Ἀσηδωθ καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῶν 47 Ἀσιεδωθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ
ἐπαύλεις αὐτῆς Γάζα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ αἱ
ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου
καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει 48 καὶ ἐν τῇ
ὄρεινῇ Σαμιρ καὶ Ἰεθερ καὶ Σωχα 49 καὶ Ρεννα
καὶ Πόλις γραμμάτων αὕτη Δαβρι 50 καὶ Ἄνων

καὶ Ἐσκαιμαν καὶ Αἰσαμ 51 καὶ Γοσομ καὶ Χαλου
καὶ Χαννα πόλεις ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν
52 Αἰρεμ καὶ Ρεμνα καὶ Σομα 53 καὶ Ἰεμαῖν καὶ
Βαιθαχου καὶ Φακουα 54 καὶ Εὐμα καὶ πόλις
Ἀρβοκ αὕτη ἐστὶν Χεβρων καὶ Σωρθ πόλεις ἕννεα
καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν 55 Μαωρ καὶ Χερμελ
καὶ Οζιβ καὶ Ἰταν 56 καὶ Ἰαριηλ καὶ Ἰαρικαμ καὶ
Ζακαναῖμ 57 καὶ Γαβαα καὶ Θαμναθα πόλεις
ἕννεα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 58 Ἀλουα καὶ Βαιθσουρ
καὶ Γεδδων 59 καὶ Μαγαρωθ καὶ Βαιθαναμ καὶ
Θεκουμ πόλεις ἕξ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν Θεκω
καὶ Ἐφραθα αὕτη ἐστὶν Βαιθλεεμ καὶ Φαγωρ
καὶ Αἰταν καὶ Κουλον καὶ Ταταμ καὶ Εωβης καὶ
Καρεμ καὶ Γαλεμ καὶ Θεθηρ καὶ Μανοχω πόλεις
ἕνδεκα καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 60 Καριαθβααλ αὕτη
ἡ πόλις Ἰαριμ καὶ Σωθηθα πόλεις δύο καὶ αἱ
ἐπαύλεις αὐτῶν 61 καὶ Βαδδαργις καὶ Θαραβααμ
καὶ Αἰνων καὶ Αἰχιοζα 62 καὶ Ναφλαζων καὶ αἱ
πόλεις Σαδωμ καὶ Ἀνκαδης πόλεις ἑπτὰ καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῶν 63 καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος κατῴκει ἐν
Ἰερουσαλημ καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα
ἀπολέσαι αὐτούς καὶ κατῴκησαν οἱ Ἰεβουσαῖοι
ἐν Ἰερουσαλημ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης

16 καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια υἱῶν Ἰωσηφ ἀπὸ τοῦ
Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἰεριχω ἀπ' ἀνατολῶν καὶ
ἀναβήσεται ἀπὸ Ἰεριχω εἰς τὴν ὄρεινὴν τὴν
ἔρημον εἰς Βαιθηλ Λουζα 2 καὶ ἐξελεύσεται
εἰς Βαιθηλ καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὄρια τοῦ
Χαταρωθι 3 καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν
ἐπὶ τὰ ὄρια Ἀπταλιμ ἕως τῶν ὀρίων Βαιθωρων
τὴν κάτω καὶ ἔσται ἡ διεξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν
θάλασσαν 4 καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσηφ
Ἐφραιμ καὶ Μανασση 5 καὶ ἐγενήθη ὄρια υἱῶν

Εφραιμ κατά δήμους αὐτῶν καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἀπὸ ἀνατολῶν Αταρωθ καὶ Εροκ ἕως Βαιθωρων τὴν ἄνω καὶ Γαζαρα 6 καὶ διελεύσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν εἰς Ἰκασμων ἀπὸ βορρᾶ Θερμα περιελεύσεται ἐπὶ ἀνατολὰς εἰς Θηνασα καὶ Σελλησα καὶ παρελεύσεται ἀπ' ἀνατολῶν εἰς Ἰανωκα 7 καὶ εἰς Μαχω καὶ Αταρωθ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ ἔλεύσεται ἐπὶ Ἰεριχω καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην 8 καὶ ἀπὸ Ταφου πορεύσεται τὰ ὄρια ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ Χελκανα καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς Εφραιμ κατά δήμους αὐτῶν 9 καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς Εφραιμ ἀνὰ μέσον τῆς κληρονομίας υἱῶν Μανασση πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 10 καὶ οὐκ ἀπώλεσεν Εφραιμ τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ καὶ κατῶκει ὁ Χαναναῖος ἐν τῷ Εφραιμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἕως ἀνέβη Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐνέπρησεν αὐτὴν ἐν πυρί καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερεζαίους καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γαζερ ἐξεκέντησαν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Φαραω ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ

17 καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια φυλῆς υἱῶν Μανασση ὅτι οὗτος πρωτότοκος τῷ Ἰωσηφ τῷ Μαχίρ πρωτοτόκῳ Μανασση πατρὶ Γαλααδ ἀνὴρ γὰρ πολεμιστῆς ἦν ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ Βασανίτιδι 2 καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασση τοῖς λοιποῖς κατὰ δήμους αὐτῶν τοῖς υἱοῖς Ἰεζερ καὶ τοῖς υἱοῖς Κελεζ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰεζιηλ καὶ τοῖς υἱοῖς Συχημ καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαριμ καὶ τοῖς υἱοῖς Οφερ οὗτοι οἱ ἄρσενες κατὰ δήμους αὐτῶν

3 καὶ τῷ Σαλπααδ υἱῷ Οφερ οὐκ ἦσαν αὐτῶν υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέρες καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπααδ Μααλα καὶ Νουα καὶ Εγλα καὶ Μελχα καὶ Θερσα 4 καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ελεαζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντίον Ἰησοῦ καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων λέγουσαι ὁ θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἐδόθη αὐταῖς διὰ προστάγματος κυρίου κληρὸς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν 5 καὶ ἔπεσεν ὁ σχοινισμὸς αὐτῶν ἀπὸ Ανασσα καὶ πεδίον Λαβεκ ἐκ τῆς Γαλααδ ἣ ἔστιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου 6 ὅτι θυγατέρες υἱῶν Μανασση ἐκληρονόμησαν κληρὸν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἡ δὲ γῆ Γαλααδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασση τοῖς καταλειμμένοις 7 καὶ ἐγενήθη ὄρια υἱῶν Μανασση Δηλαναθ ἣ ἔστιν κατὰ πρόσωπον υἱῶν Αναθ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὰ ὄρια ἐπὶ Ἰαμιν καὶ Ἰασσιβ ἐπὶ πηγὴν Θαφθωθ 8 τῷ Μανασση ἔσται καὶ Θαφεθ ἐπὶ τῶν ὀρίων Μανασση τοῖς υἱοῖς Εφραιμ 9 καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ φάραγμα Καρανα ἐπὶ λίβα κατὰ φάραγμα Ἰαριηλ τερέμινθος τῷ Εφραιμ ἀνὰ μέσον πόλεως Μανασση καὶ ὄρια Μανασση ἐπὶ τὸν βορρᾶν εἰς τὸν χειμάρρουν καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος θάλασσα 10 ἀπὸ λιβὸς τῷ Εφραιμ καὶ ἐπὶ βορρᾶν Μανασση καὶ ἔσται ἡ θάλασσα ὄρια αὐτοῖς καὶ ἐπὶ Ἀσηρ συνάψουσιν ἐπὶ βορρᾶν καὶ τῷ Ἰσσαχαρ ἀπ' ἀνατολῶν 11 καὶ ἔσται Μανασση ἐν Ἰσσαχαρ καὶ ἐν Ἀσηρ Βαιθσαν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδδω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὸ τρίτον τῆς Ναφετα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς 12 καὶ οὐκ

ήδυνασθησαν οί υίοι Μανασση έξολεθρευσαι τὰς πόλεις ταύτας καί ήρχετο ό Χαναναίος κατοικεῖν ἐν τῇ γῆ ταύτῃ **13** καί ἐγενήθη καί ἐπει κατίσχυσαν οί υίοι Ισραηλ καί ἐποίησαν τούς Χαναναίους ύπηκόους έξολεθρευσαι δὲ αὐτούς οὐκ έξωλέθρευσαν **14** ἀντείπαν δὲ οί υίοι Ιωσηφ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες διὰ τί ἐκληρονόμησας ἡμᾶς κληρον ἕνα καί σχοίνισμα ἔν ἐγὼ δὲ λαὸς πολὺς εἰμι καί ό θεὸς εὐλόγησέν με **15** καί εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς εἰ λαὸς πολὺς εἶ ἀνάβηθι εἰς τὸν δρυμὸν καί ἐκκάθαρὸν σεαυτῷ εἰ στενοχωρεῖ σε τὸ ὄρος τὸ Εφραιμ **16** καί εἶπαν οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν τὸ ὄρος τὸ Εφραιμ καί ἵππος ἐπίλεκτος καί σίδηρος τῷ Χαναναίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν αὐτῷ ἐν Βαιθσαν καί ἐν ταῖς κώμαις αὐτῆς ἐν τῇ κοιλάδι Ιεζραελ **17** καί εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υίοις Ιωσηφ εἰ λαὸς πολὺς εἶ καί ἰσχὺν μεγάλην ἔχεις οὐκ ἔσται σοι κληρὸς εἷς **18** ό γὰρ δρυμὸς ἔσται σοι ὅτι δρυμὸς ἔστιν καί ἐκκαθαριεῖς αὐτὸν καί ἔσται σοι καί ὅταν έξολεθρεύσης τὸν Χαναναῖον ὅτι ἵππος ἐπίλεκτός ἐστιν αὐτῷ σὺ γὰρ ὑπερισχύεις αὐτοῦ

18 καί ἐξεκκλησιάσθη πᾶσα συναγωγὴ υἰῶν Ισραηλ εἰς Σηλω καί ἔπηξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καί ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν **2** καί κατελείφθησαν οί υίοι Ισραηλ οἱ οὐκ ἐκληρονόμησαν ἑπτὰ φυλαί **3** καί εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υίοις Ισραηλ ἕως τίνος ἐκλυθήσεσθε κληρονομησαι τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν κύριος ό θεὸς ἡμῶν **4** δότε ἐξ ὑμῶν τρεῖς ἄνδρας ἐκ φυλῆς καί ἀναστάντες διελθέτωσαν τὴν γῆν καί διαγραψάτωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου καθὰ δεήσει διελεῖν αὐτὴν καί ἦλθοσαν πρὸς αὐτόν **5** καί διεῖλεν αὐτοῖς ἑπτὰ μερίδας Ιουδας στήσεται

αὐτοῖς ὄριον ἀπὸ λιβός καί οί υίοι Ιωσηφ στήσονται αὐτοῖς ἀπὸ βορρᾶ **6** ὑμεῖς δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἑπτὰ μερίδας καί ἐνέγκατε πρὸς με ὧδε καί ἐξοίσω ὑμῖν κληρὸν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **7** οὐ γὰρ ἔστιν μερὶς τοῖς υίοις Λευι ἐν ὑμῖν ἱερατεία γὰρ κυρίου μερὶς αὐτοῦ καί Γαδ καί Ρουβην καί τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση ἐλάβοσαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ιορδάνου ἐπ' ἀνατολάς ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσεῖς ό παῖς κυρίου **8** καί ἀναστάντες οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν καί ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσιν τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν λέγων πορεύεσθε καί χωροβατήσατε τὴν γῆν καί παραγενήθητε πρὸς με καί ὧδε ἐξοίσω ὑμῖν κληρὸν ἔναντι κυρίου ἐν Σηλω **9** καί ἐπορεύθησαν καί ἐχωροβάτησαν τὴν γῆν καί εἶδοσαν αὐτὴν καί ἔγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις αὐτῆς ἑπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον καί ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν **10** καί ἐνέβαλεν αὐτοῖς Ἰησοῦς κληρὸν ἐν Σηλω ἔναντι κυρίου **11** καί ἐξῆλθεν ό κληρὸς φυλῆς Βενιαμιν πρῶτος κατὰ δήμους αὐτῶν καί ἐξῆλθεν ὄρια τοῦ κλήρου αὐτῶν ἀνὰ μέσον Ιουδα καί ἀνὰ μέσον τῶν υἰῶν Ιωσηφ **12** καί ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὄρια ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου προσαναβήσεται τὰ ὄρια κατὰ νότου Ιεριχω ἀπὸ βορρᾶ καί ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν θάλασσαν καί ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξόδος ἡ Μαδβαρίτις Βαιθων **13** καί διελεύσεται ἐκεῖθεν τὰ ὄρια Λουζα ἐπὶ νότου Λουζα ἀπὸ λιβός αὕτη ἔστιν Βαιθηλ καί καταβήσεται τὰ ὄρια Μααταρωθορεχ ἐπὶ τὴν ὄρεινὴν ἣ ἔστιν πρὸς λίβα Βαιθωρων ἡ κάτω **14** καί διελεύσεται τὰ ὄρια καί περιελεύσεται ἐπὶ τὸ μέρος τὸ βλέπον

παρὰ θάλασσαν ἀπὸ λιβὸς ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ πρόσωπον Βαιθωρων λίβα καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος εἰς Καριαθβααλ αὕτη ἐστὶν Καριαθιαριν πόλις υἰῶν Ιουδα τοῦτό ἐστιν τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν **15** καὶ μέρος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους Καριαθβααλ καὶ διελεύσεται ὄρια εἰς Γασιν ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθω **16** καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ μέρους τοῦ ὄρους ὃ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον νάπης Ονναμ ὃ ἐστὶν ἐκ μέρους Εμεκραφαῖν ἀπὸ βορρᾶ καὶ καταβήσεται Γαιεννα ἐπὶ νώτου Ιεβουσαι ἀπὸ λιβὸς καὶ καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ρωγηλ **17** καὶ διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν Βαιθσαμυς καὶ παρελεύσεται ἐπὶ Γαλιωθ ἣ ἐστὶν ἀπέναντι πρὸς ἀνάβασιν Αιθαμιν καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον Βαιων υἰῶν Ρουβην **18** καὶ διελεύσεται κατὰ νώτου Βαιθαθαβα ἀπὸ βορρᾶ καὶ καταβήσεται **19** ἐπὶ τὰ ὄρια ἐπὶ νώτου Βαιθαγλα ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος τῶν ὀρίων ἐπὶ λοφιὰν τῆς θαλάσσης τῶν ἀλῶν ἐπὶ βορρᾶν εἰς μέρος τοῦ Ιορδάνου ἀπὸ λιβός ταῦτα τὰ ὄρια ἐστὶν ἀπὸ λιβός **20** καὶ ὁ Ιορδάνης ὀριεῖ ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν αὕτη ἡ κληρονομία υἰῶν Βενιαμιν τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλω κατὰ δήμους **21** καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν υἰῶν Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν Ιεριχω καὶ Βαιθεγλιω καὶ Αμεκασις **22** καὶ Βαιθαβαρα καὶ Σαρα καὶ Βησανα **23** καὶ Αιν καὶ Φαρα καὶ Εφραθα **24** καὶ Καραφα καὶ Κεφιρα καὶ Μονι καὶ Γαβαα πόλεις δέκα δύο καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **25** Γαβαων καὶ Ραμα καὶ Βερωθα **26** καὶ Μασσημα καὶ Μιρων καὶ Αμωκη **27** καὶ Φιρα καὶ Καφαν καὶ Νακαν καὶ Σεληκαν καὶ Θαρηλα **28** καὶ Ιεβους αὕτη ἐστὶν Ιερουσαλημ καὶ πόλεις καὶ Γαβαωθιαριμ πόλεις τρεῖς καὶ δέκα καὶ αἱ κῶμαι

αὐτῶν αὕτη ἡ κληρονομία υἰῶν Βενιαμιν κατὰ δήμους αὐτῶν

19 καὶ ἐξῆλθεν ὁ δεῦτερος κλῆρος τῶν υἰῶν Συμεων καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἀνά μέσον κλήρων υἰῶν Ιουδα **2** καὶ ἐγενήθη ὁ κλῆρος αὐτῶν Βηρσαβεε καὶ Σαμαα καὶ Κωλαδαμ **3** καὶ Αρσωλα καὶ Βωλα καὶ Ασομ **4** καὶ Ελθουλα καὶ Βουλα καὶ Ερμα **5** καὶ Σικελακ καὶ Βαιθμαχερεβ καὶ Σαρσουσιν **6** καὶ Βαθαρωθ καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῶν πόλεις δέκα τρεῖς καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **7** Ερεμμων καὶ Θαλχα καὶ Εθερ καὶ Ασαν πόλεις τέσσαρες καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν **8** κύκλω τῶν πόλεων αὐτῶν ἕως Βαρεκ πορευομένων Βαμεθ κατὰ λίβα αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Συμεων κατὰ δήμους αὐτῶν **9** ἀπὸ τοῦ κλήρου Ιουδα ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Συμεων ὅτι ἐγενήθη ἡ μερὶς υἰῶν Ιουδα μεῖζων τῆς αὐτῶν καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Συμεων ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου αὐτῶν **10** καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τρίτος τῷ Ζαβουλων κατὰ δήμους αὐτῶν ἔσται τὰ ὄρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν Εσεδεκ **11** Γωλα ὄρια αὐτῶν ἡ θάλασσα καὶ Μαραγελλα καὶ συνάψει ἐπὶ Βαιθαθαβα εἰς τὴν φάραγμα ἣ ἐστὶν κατὰ πρόσωπον Ιεκμαν **12** καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδδουκ ἐξ ἐναντίας ἀπ' ἀνατολῶν Βαιθσαμυς ἐπὶ τὰ ὄρια Χασελωθαιθ καὶ διελεύσεται ἐπὶ Δαβιρωθ καὶ προσαναβήσεται ἐπὶ Φαγγαι **13** καὶ ἐκεῖθεν περιελεύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ' ἀνατολὰς ἐπὶ Γεβερε ἐπὶ πόλιν Κατασεμ καὶ διελεύσεται ἐπὶ Ρεμμωνα Αμαθαρ Αοζα **14** καὶ περιελεύσεται ὄρια ἐπὶ βορρᾶν ἐπὶ Αμωθ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαηλ **15** καὶ Καταναθ καὶ Ναβααλ καὶ Συμοων καὶ Ιεριχω καὶ Βαιθμαν **16** αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς

υἰῶν Ζαβουλων κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 17 καὶ τῷ Ισσαχαρ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ τέταρτος 18 καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια αὐτῶν Ιαζηλ καὶ Χασαλωθ καὶ Σουναν 19 καὶ Αγιν καὶ Σιωνα καὶ Ρειρωθ καὶ Αναχερεθ 20 καὶ Δαβιρων καὶ Κισων καὶ Ρεβες 21 καὶ Ρεμμας καὶ Ιεων καὶ Τομμαν καὶ Αιμαρεκ καὶ Βηρσαφης 22 καὶ συνάψει τὰ ὄρια ἐπὶ Γαιθβωρ καὶ ἐπὶ Σαλιμ κατὰ θάλασσαν καὶ Βαιθσαμυς καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διέξοδος τῶν ὁρίων ὁ Ιορδάνης 23 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Ισσαχαρ κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 24 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ πέμπτος Ασηρ 25 καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια αὐτῶν ἐξ Ελεκεθ καὶ Αλεφ καὶ Βαιθοκ καὶ Κεαφ 26 καὶ Ελιμελεκ καὶ Αμιηλ καὶ Μασα καὶ συνάψει τῷ Καρμήλω κατὰ θάλασσαν καὶ τῷ Σιων καὶ Λαβαναθ 27 καὶ ἐπιστρέψει ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου καὶ Βαιθεγενεθ καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλων καὶ ἐκ Γαι καὶ Φθαιηλ κατὰ βορρᾶν καὶ εἰσελεύσεται ὄρια Σαφθαιβαιθμε καὶ Ιναηλ καὶ διελεύσεται εἰς Χωβα μασομελ 28 καὶ Ελβων καὶ Ρααβ καὶ Εμεμαων καὶ Κανθαν ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης 29 καὶ ἀναστρέψει τὰ ὄρια εἰς Ραμα καὶ ἕως πηγῆς Μασφασσατ καὶ τῶν Τυρίων καὶ ἀναστρέψει τὰ ὄρια ἐπὶ Ιασιφ καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα καὶ ἀπὸ Λεβ καὶ Εχοζοβ 30 καὶ Αρχωβ καὶ Αφεκ καὶ Ρααυ 31 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Ασηρ κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν 32 καὶ τῷ Νεφθαλι ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ ἕκτος 33 καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια αὐτῶν Μοολαμ καὶ Μωλα καὶ Βεσεμιν καὶ Αρμε καὶ Ναβωκ καὶ Ιεφθαμαι ἕως Δωδαμ καὶ ἐγενήθησαν αἱ διέξοδοι αὐτοῦ ὁ Ιορδάνης 34 καὶ ἐπιστρέψει τὰ

ὄρια ἐπὶ θάλασσαν Εναθ Θαβωρ καὶ διελεύσεται ἐκεῖθεν ιακανα καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλων ἀπὸ νότου καὶ Ασηρ συνάψει κατὰ θάλασσαν καὶ ὁ Ιορδάνης ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου 35 καὶ αἱ πόλεις τειχίρεις τῶν Τυρίων Τύρος καὶ Ωμαθα Δακεθ καὶ Κενερεθ 36 καὶ Αρμαιθ καὶ Αραηλ καὶ Ασωρ 37 καὶ Καδες καὶ Ασσαρι καὶ πηγὴ Ασορ 38 καὶ Κερωε καὶ Μεγαλα Αριμ καὶ Βαιθθαμε καὶ Θεσσαμυς 39 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Νεφθαλι 40 καὶ τῷ Δαν ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ ἕβδομος 41 καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια αὐτῶν Σαραθ καὶ Ασα πόλεις Σαμμαυς 42 καὶ Σαλαβιν καὶ Αμμων καὶ Σιλαθα 43 καὶ Αιλων καὶ Θαμναθα καὶ Ακκαρων 44 καὶ Αλκαθα καὶ Βεγεθων καὶ Γεβεελαν 45 καὶ Αζωρ καὶ Βαναιβακατ καὶ Γεθρεμμων 46 καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ιερακων ὄριον πλησίον Ιόπης 47 αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἰῶν Δαν κατὰ δήμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ Δαν τὸν Αμορραῖον τὸν θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει καὶ οὐκ εἶων αὐτοὺς οἱ Αμορραῖοι καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα καὶ ἔθλιψαν ἀπ' αὐτῶν τὸ ὄριον τῆς μερίδος αὐτῶν 48 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ιουδα καὶ ἐπολέμησαν τὴν Λαχισ καὶ κατελάβοντο αὐτήν καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι μαχαίρας καὶ κατώκησαν αὐτήν καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λασενδακ καὶ ὁ Αμορραῖος ὑπέμεινεν τοῦ κατοικεῖν ἐν Ελωμ καὶ ἐν Σαλαμιν καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Εφραιμ ἐπ' αὐτούς καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον 49 καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν κατὰ τὸ ὄριον αὐτῶν καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ κληρὸν Ἰησοὶ τῷ υἱῷ Ναυη ἐν αὐτοῖς 50 διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ καὶ ἔδωκαν αὐτῷ

τὴν πόλιν ἣν ἠτήσατο Θαμνασαραχ ἥ ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ ὠκοδόμησεν τὴν πόλιν καὶ κατῶκει ἐν αὐτῇ **51** αὐταὶ αἱ διαίρεσεις ἄς κατεκληρονόμησεν Ελεαζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυη καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραηλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλω ἐναντίον κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεῦσαι τὴν γῆν

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος τῷ Ἰησοῖ λέγων **2** λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ λέγων δότε τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων ἄς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ **3** φυγαδευτήριον τῷ φονευτῇ τῷ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως καὶ ἔσονται ὑμῖν αἱ πόλεις φυγαδευτήριον καὶ οὐκ ἀποθανεῖται ὁ φονευτὴς ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα ἕως ἂν καταστῆ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν **7** καὶ διέστειλεν τὴν Καδης ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Νεφθαλι καὶ Συχεμ ἐν τῷ ὄρει τῷ Εφραιμ καὶ τὴν πόλιν Ἀρβοκ αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἰουδα **8** καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἔδωκεν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ρουβην καὶ Ἀρημωθ ἐν τῇ Γαλααδ ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ καὶ τὴν Γαυλων ἐν τῇ Βασανίτιδι ἐκ τῆς φυλῆς Μανασση **9** αὐταὶ αἱ πόλεις αἱ ἐπίκλητοι τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς καταφυγεῖν ἐκεῖ παντὶ παίοντι ψυχὴν ἀκουσίως ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα ἕως ἂν καταστῆ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν

21 καὶ προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἱῶν Λευι πρὸς Ελεαζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυη καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν

ἐκ τῶν φυλῶν Ἰσραηλ **2** καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλω ἐν γῇ Χανααν λέγοντες ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ περισπόρια τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν **3** καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τοῖς Λευίταις ἐν τῷ κατακληρονομεῖν διὰ προστάγματος κυρίου τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν **4** καὶ ἐξήλθεν ὁ κληρὸς τῷ δήμῳ Κααθ καὶ ἐγένετο τοῖς υἱοῖς Ααρων τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰουδα καὶ ἀπὸ φυλῆς Συμεων καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμιν κληρωτὶ πόλεις δέκα τρεῖς **5** καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλειμμένοις ἐκ τῆς φυλῆς Εφραιμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση κληρωτὶ πόλεις δέκα **6** καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσων ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσσαχαρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἀσηρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλι καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση ἐν τῷ Βασαν πόλεις δέκα τρεῖς **7** καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ρουβην καὶ ἀπὸ φυλῆς Γαδ καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλων κληρωτὶ πόλεις δώδεκα **8** καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ κληρωτὶ **9** καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν Ἰουδα καὶ ἡ φυλὴ υἱῶν Συμεων καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν Βενιαμιν τὰς πόλεις καὶ ἐπεκλήθησαν **10** τοῖς υἱοῖς Ααρων ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Κααθ τῶν υἱῶν Λευι ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κληρὸς **11** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Καριαθαρβοκ μητρόπολιν τῶν Ενακ αὕτη ἐστὶν Χεβρων ἐν τῷ ὄρει Ἰουδα τὰ δὲ περισπόρια κύκλω αὐτῆς **12** καὶ τοὺς ἀγροὺς τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Χαλεβ υἱοῦ Ἰεφοννη ἐν κατασχεσεῖ **13** καὶ τοῖς υἱοῖς

Ααρων τὴν πόλιν φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι τὴν Χεβρων καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ σὺν αὐτῇ καὶ τὴν Λεμνα καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ 14 καὶ τὴν Αἰλωμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Τεμα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 15 καὶ τὴν Γελλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Δαβριρ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 16 καὶ Ἀσα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Τανυ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Βαιθσαμυς καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις ἑννέα παρὰ τῶν δύο φυλῶν τούτων 17 καὶ παρὰ τῆς φυλῆς Βενιαμιν τὴν Γαβαων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαθεθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 18 καὶ Αναθωθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαμαλα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 19 πᾶσαι αἱ πόλεις υἰῶν Ααρων τῶν ἱερέων δέκα τρεῖς 20 καὶ τοῖς δήμοις υἰοῖς Κααθ τοῖς Λευίταις τοῖς καταλελειμμένοις ἀπὸ τῶν υἰῶν Κααθ καὶ ἐγενήθη πόλις τῶν ὀρίων αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Εφραιμ 21 καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου τὴν τοῦ φονεύσαντος τὴν Συχεμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γαζαρα καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 22 καὶ τὴν Καβσαΐμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ καὶ τὴν ἄνω Βαιθωρων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 23 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δαν τὴν Ελκωθαιμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Γεθεδαν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 24 καὶ Αἰλων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Γεθερεμμων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 25 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση τὴν Ταναχ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Ιεβαθα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις δύο 26 πᾶσαι πόλεις δέκα καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐταῖς

τοῖς δήμοις υἰῶν Κααθ τοῖς ὑπολελειμμένοις 27 καὶ τοῖς υἰοῖς Γεδσων τοῖς Λευίταις ἐκ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένας τοῖς φονεύσαντι τὴν Γαυλων ἐν τῇ Βασανίτιδι καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Βοσοραν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις δύο 28 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ισσαχαρ τὴν Κισων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Δεββα καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 29 καὶ τὴν Ρεμμαθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Πηγὴν γραμμάτων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 30 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ασηρ τὴν Βασελλαν καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Δαββων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ 31 καὶ Χελκατ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Ρααβ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τέσσαρες 32 καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλι τὴν πόλιν τὴν ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι τὴν Καδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ τὴν Εμμαθ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ καὶ Θεμμων καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ πόλεις τρεῖς 33 πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ Γεδσων κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις δέκα τρεῖς 34 καὶ τῷ δήμῳ υἰῶν Μεραρι τοῖς Λευίταις τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς υἰῶν Ζαβουλων τὴν Μααν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καδης καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 35 καὶ Δεμνα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ Σελλα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς πόλεις τέσσαρες 36 καὶ πέραν τοῦ Ιορδάνου τοῦ κατὰ Ιεριχω ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβην τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος τὴν Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μισωρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 37 καὶ τὴν Δεκμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μαφα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς πόλεις

τέσσαρες 38 καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Γαδ τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος τὴν Ραμωθ ἐν τῇ Γαλααδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Καμιν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 39 καὶ τὴν Εσεβων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ιαζηρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς αἱ πᾶσαι πόλεις τέσσαρες 40 πᾶσαι πόλεις τοῖς υἱοῖς Μεραρι κατὰ δῆμους αὐτῶν τῶν καταλελειμμένων ἀπὸ τῆς φυλῆς Λευι καὶ ἐγενήθη τὰ ὄρια πόλεις δέκα δύο 41 πᾶσαι αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν Ισραηλ τεσσαράκοντα ὀκτὼ πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν 42 κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων πόλις καὶ τὰ περισπόρια κύκλῳ τῆς πόλεως πάσαις ταῖς πόλεσιν ταύταις 43 καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ Ισραηλ πᾶσαν τὴν γῆν ἣν ὤμοσεν δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτὴν καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ 44 καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κύριος κυκλόθεν καθότι ὤμοσεν τοῖς πατράσιν αὐτῶν οὐκ ἀνέστη οὐθεὶς κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκεν κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν 45 οὐ διέπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν ὧν ἐλάλησεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ισραηλ πάντα παρεγένετο

22 τότε συνεκάλεσεν Ἰησοῦς τοὺς υἱοὺς Ρουβην καὶ τοὺς υἱοὺς Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση 2 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἀκηκόατε πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου καὶ ἐπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν 3 οὐκ ἐγκαταλελοίπατε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ταύτας τὰς ἡμέρας καὶ πλείους ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐφυλάξασθε

τὴν ἐντολὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν 4 νῦν δὲ κατέπαυσεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς νῦν οὖν ἀποστραφέντες ἀπέλθατε εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου 5 ἀλλὰ φυλάξασθε ποιεῖν σφόδρα τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν ποιεῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν πορεύεσθαι πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ προσκεῖσθαι αὐτῷ καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν 6 καὶ ἠυλόγησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν 7 καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση ἔδωκεν Μωυσῆς ἐν τῇ Βασανίτιδι καὶ τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοῦς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ιορδάνου παρὰ θάλασσαν καὶ ἠνίκα ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτούς 8 καὶ ἐν χρήμασιν πολλοῖς ἀπήλθοσαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ ἱματισμὸν πολὺν καὶ διείλαντο τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν 9 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς υἱῶν Μανασση ἀπὸ τῶν υἱῶν Ισραηλ ἐκ Σηλω ἐν γῇ Χανααν ἀπελθεῖν εἰς γῆν Γαλααδ εἰς γῆν κατασχέσεως αὐτῶν ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν διὰ προστάγματος κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ 10 καὶ ἦλθον εἰς Γαλαγαλα τοῦ Ιορδάνου ἣ ἔστιν ἐν γῇ Χανααν καὶ ὑποκόδησαν οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση

ἐκεῖ βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου βωμὸν μέγαν τοῦ ἰδεῖν **11** καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λεγόντων ἰδοὺ ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ βωμὸν ἐφ' ὀρίων γῆς Χανααν ἐπὶ τοῦ Γαλααδ τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέραν υἰῶν Ἰσραὴλ **12** καὶ συνηθοίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Σηλω ὥστε ἀναβάντες ἐκπολεμῆσαι αὐτούς **13** καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἰοὺς Ρουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἰοὺς Γαδ καὶ πρὸς τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ εἰς γῆν Γαλααδ τὸν τε Φινεες υἰὸν Ἐλεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἀρχιερέως **14** καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτοῦ ἄρχων εἷς ἀπὸ οἴκου πατριᾶς ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ ἄρχοντες οἴκων πατριῶν εἰσὶν χιλιάρχοι Ἰσραὴλ **15** καὶ παρεγένοντο πρὸς τοὺς υἰοὺς Γαδ καὶ πρὸς τοὺς υἰοὺς Ρουβὴν καὶ πρὸς τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ εἰς γῆν Γαλααδ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτούς λέγοντες **16** τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ κυρίου τίς ἡ πλημμέλεια αὕτη ἦν ἐπλημμελήσατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ κυρίου οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμὸν ἀποστάτας ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ κυρίου **17** μὴ μικρὸν ἡμῖν τὸ ἀμάρτημα Φογῶρ ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθημεν ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγενήθη πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου **18** καὶ ὑμεῖς ἀποστραφήσεσθε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ ἔσται ἐὰν ἀποστήτε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ αὐριον ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ ἔσται ἡ ὀργή **19** καὶ νῦν εἰ μικρὰ ὑμῖν ἡ γῆ τῆς κατασχέσεως ὑμῶν διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως κυρίου οὗ κατασκηνοῖ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ κυρίου καὶ κατακληρονομήσατε ἐν ἡμῖν καὶ μὴ ἀποστάται ἀπὸ θεοῦ γενήθητε καὶ μὴ

ἀπόστητε ἀπὸ κυρίου διὰ τὸ οἰκοδομῆσαι ὑμᾶς βωμὸν ἕξω τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **20** οὐκ ἰδοὺ Αχαρ ὁ τοῦ Ζαρα πλημμελεία ἐπλημμέλησεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος καὶ ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν Ἰσραὴλ ἐγενήθη ὀργὴ καὶ οὗτος εἷς μόνος ἦν μὴ μόνος οὗτος ἀπέθανεν τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ **21** καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλιάρχοις Ἰσραὴλ λέγοντες **22** ὁ θεὸς θεὸς ἐστὶν κύριος καὶ ὁ θεὸς θεὸς κύριος αὐτὸς οἶδεν καὶ Ἰσραὴλ αὐτὸς γινώσεται εἰ ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμελήσαμεν ἔναντι τοῦ κυρίου μὴ ῥύσαιτο ἡμᾶς ἐν ταύτῃ **23** καὶ εἰ ὠκοδομήσαμεν αὐτοῖς βωμὸν ὥστε ἀποστήναι ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὥστε ἀναβιάσαι ἐπ' αὐτὸν θυσίαν ὀλοκαυτωμάτων ἢ ὥστε ποιῆσαι ἐπ' αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου κύριος ἐκζητήσει **24** ἀλλ' ἔνεκεν εὐλαβείας ῥήματος ἐποιήσαμεν τοῦτο λέγοντες ἵνα μὴ εἴπωσιν αὐριον τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν τί ὑμῖν κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραὴλ **25** καὶ ὄρια ἔθηκεν κύριος ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερὶς κυρίου καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν τοὺς υἰοὺς ἡμῶν ἵνα μὴ σέβωνται κύριον **26** καὶ εἶπαμεν ποιῆσαι οὕτως τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν βωμὸν τοῦτον οὐχ ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἔνεκεν θυσιῶν **27** ἀλλ' ἵνα ἦ τοῦτο μαρτύριον ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν καὶ ἀνὰ μέσον τῶν γενεῶν ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς τοῦ λατρεῦειν λατρείαν κυρίῳ ἐναντίον αὐτοῦ ἐν τοῖς καρπώμασιν ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ οὐκ ἐροῦσιν τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν αὐριον οὐκ ἔστιν ὑμῖν

μερίς κυρίου 28 καὶ εἶπαμεν ἐὰν γένηται ποτε καὶ λαλήσωσιν πρὸς ἡμᾶς καὶ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν αὖριον καὶ ἐροῦσιν ἴδετε ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν οὐχ ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἔνεκεν θυσιῶν ἀλλὰ μαρτύριόν ἐστιν ἀνά μέσον ὑμῶν καὶ ἀνά μέσον ἡμῶν καὶ ἀνά μέσον τῶν υἰῶν ἡμῶν 29 μὴ γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστραφῆναι ἀπὸ κυρίου ἐν ταῖς σήμερον ἡμέραις ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου ὥστε οἰκοδομῆσαι ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς καρπώμασιν καὶ ταῖς θυσίαις σαλαμιν καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου πλὴν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ὃ ἐστιν ἐναντίον τῆς σκινηῆς αὐτοῦ 30 καὶ ἀκούσας Φινεες ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ἰσραηλ οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ τοὺς λόγους οὐς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ρουβην καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση καὶ ἤρρεσεν αὐτοῖς 31 καὶ εἶπεν Φινεες ὁ ἱερεὺς τοῖς υἱοῖς Ρουβην καὶ τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση σήμερον ἐγνώκαμεν ὅτι μεθ' ἡμῶν κύριος διότι οὐκ ἐπλημμελήσατε ἐναντίον κυρίου πλημμέλειαν καὶ ὅτι ἐρρύσασθε τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς κυρίου 32 καὶ ἀπέστρεψεν Φινεες ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἰῶν Ρουβην καὶ ἀπὸ τῶν υἰῶν Γαδ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση ἐκ γῆς Γαλααδ εἰς γῆν Χανααν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τοὺς λόγους 33 καὶ ἤρρεσεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν υἰῶν Ἰσραηλ καὶ εἶπαν μηκέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐξολεθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν υἰῶν Ρουβην καὶ τῶν υἰῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση καὶ

κατώκησαν ἐπ' αὐτῆς 34 καὶ ἐπώνομασεν Ἰησοῦς τὸν βωμὸν τῶν Ρουβην καὶ τῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση καὶ εἶπεν ὅτι μαρτύριόν ἐστιν ἀνά μέσον αὐτῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐστιν

23 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαῦσαι κύριον τὸν Ἰσραηλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος προβεβηκῶς ταῖς ἡμέραις 2 καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ τὴν γερουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἐγὼ γεγήρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις 3 ὑμεῖς δὲ ἐωράκατε ὅσα ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τούτοις ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐκπολεμήσας ὑμῖν 4 ἴδετε ὅτι ἐπέρριφα ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν τοῖς κλήροις εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξωλέθρευσα καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀριεῖ ἐπὶ δυσμὰς ἡλίου 5 κύριος δὲ ὁ θεὸς ὑμῶν οὗτος ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἕως ἂν ἀπόλωνται καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς τὰ θηρία τὰ ἄγρια ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ αὐτοὺς καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ κατακληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καθὰ ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὑμῖν 6 κατισχύσατε οὖν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Μωυσῆ ἵνα μὴ ἐκκλίνητε εἰς δεξιὰν ἢ εὐώνυμα 7 ὅπως μὴ εἰσέλθητε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν οὐδὲ μὴ

προσκυνήσητε αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσητε αὐτοῖς
8 ἀλλὰ κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν προσκολληθήσεσθε
καθάπερ ἐποιήσατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 9
καὶ ἐξωλέθρευεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου
ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά καὶ ὑμῖν οὐθείς
ἀντέστη κατενώπιον ὑμῶν ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης 10 εἷς ὑμῶν ἐδίωξεν χιλίους ὅτι κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν ἐξεπολέμει ὑμῖν καθάπερ εἶπεν ὑμῖν
11 καὶ φυλάξασθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾶν κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν 12 ἐὰν γὰρ ἀποστραφῆτε καὶ
προσθῆσθε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσιν τούτοις
τοῖς μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε πρὸς
αὐτοὺς καὶ συγκαταμιγῆτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ
ὑμῖν 13 γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ προσθῆ κύριος τοῦ
ἐξολεθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν
καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα καὶ
εἰς ἥλους ἐν ταῖς πτέρναις ὑμῶν καὶ εἰς βολίδας
ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἕως ἂν ἀπόλησθε ἀπὸ
τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣν ἔδωκεν ὑμῖν
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 14 ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω τὴν ὁδὸν
καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ γνώσεσθε
τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν διότι οὐ
διέπεσεν εἷς λόγος ἀπὸ πάντων τῶν λόγων
ῶν εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸς πάντα τὰ
ἀνήκοντα ὑμῖν οὐ διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν 15 καὶ
ἔσται ὃν τρόπον ἦκει ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα
τὰ καλὰ ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς οὕτως
ἐπάξει κύριος ὁ θεὸς ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα
τὰ πονηρὰ ἕως ἂν ἐξολεθρεύσῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣς ἔδωκεν κύριος ὑμῖν 16
ἐν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ
θεοῦ ὑμῶν ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν καὶ πορευθέντες

λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε
αὐτοῖς

24 καὶ συνήγαγεν Ἰησοῦς πάσας φυλάς Ἰσραὴλ
εἰς Σηλω καὶ συνεκάλεσεν τοὺς πρεσβυτέρους
αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς
δικαστὰς αὐτῶν καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἀπέναντι
τοῦ θεοῦ 2 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν
λαόν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ πέραν
τοῦ ποταμοῦ κατώκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ
ἀπ' ἀρχῆς Θαρα ὁ πατὴρ Ἀβραὰμ καὶ ὁ πατὴρ
Ναχωρ καὶ ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις 3 καὶ
ἔλαβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Ἀβραὰμ ἐκ τοῦ
πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ὠδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ
τῇ γῇ καὶ ἐπλήθυνα αὐτοῦ σπέρμα καὶ ἔδωκα
αὐτῷ τὸν Ἰσαὰκ 4 καὶ τῷ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακωβ
καὶ τὸν Ησαὺ καὶ ἔδωκα τῷ Ησαὺ τὸ ὄρος τὸ
Σηρ κληρονομησαὶ αὐτῷ καὶ Ἰακωβ καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτοῦ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐγένοντο
ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταῖόν 5
καὶ ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐπάταξεν
κύριος τὴν Αἴγυπτον ἐν οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς καὶ
μετὰ ταῦτα ἐξήγαγεν ὑμᾶς 6 ἐξ Αἰγύπτου καὶ
εἰσήλατε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν καὶ
κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω τῶν πατέρων
ὑμῶν ἐν ἄρμασιν καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν ἐρυθρὰν 7 καὶ ἀνεβοήσαμεν πρὸς κύριον καὶ
ἔδωκεν νεφέλην καὶ γνόφον ἀνὰ μέσον ἡμῶν
καὶ ἀνὰ μέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐπήγαγεν ἐπ'
αὐτοὺς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκάλυψεν αὐτοὺς καὶ
εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησεν κύριος
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἦτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας
πλείους 8 καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς εἰς γῆν Ἀμορραίων
τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ

παρετάξαντο ὑμῖν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν καὶ ἐξωλεθρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν **9** καὶ ἀνέστη Βαλακ ὁ τοῦ Σεπφωρ βασιλεὺς Μωαβ καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραηλ καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσεν τὸν Βαλααμ ἀράσασθαι ὑμῖν **10** καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ὁ θεὸς σου ἀπολέσαι σε καὶ εὐλογία ἐλόγησεν ὑμᾶς καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέδωκεν αὐτούς **11** καὶ διέβητε τὸν Ἰορδάνην καὶ παρεγενήθητε εἰς Ἰεριχω καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ὑμᾶς οἱ κατοικοῦντες Ἰεριχω ὁ Ἀμορραῖος καὶ ὁ Χαναναῖος καὶ ὁ Φερεζαῖος καὶ ὁ Ευαῖος καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος καὶ ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Γεργεσαῖος καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν **12** καὶ ἐξαπέστειλεν προτέραν ὑμῶν τὴν σφηκιάν καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν δώδεκα βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οὐκ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ σου οὐδὲ ἐν τῷ τόξῳ σου **13** καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοπιάσατε ἐπ' αὐτῆς καὶ πόλεις ἃς οὐκ ὤκοδομήσατε καὶ κατωκίσθητε ἐν αὐταῖς καὶ ἀμπελώνας καὶ ἐλαιώνας οὓς οὐκ ἐφυντεύσατε ὑμεῖς ἔδεσθε **14** καὶ νῦν φοβήθητε κύριον καὶ λατρεύσατε αὐτῷ ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους οἷς ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ λατρεύετε κυρίῳ **15** εἰ δὲ μὴ ἀρέσκει ὑμῖν λατρεύειν κυρίῳ ἔλασθε ὑμῖν ἑαυτοῖς σήμερον τίνοι λατρεύσητε εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν τοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Ἀμορραίων ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐγὼ

δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν κυρίῳ ὅτι ἅγιός ἐστιν **16** καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπεν μὴ γένοιτο ἡμῖν καταλιπεῖν κύριον ὥστε λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις **17** κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς θεὸς ἐστὶν αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ἣ ἔπορευθήμεν ἐν αὐτῇ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρήλθομεν δι' αὐτῶν **18** καὶ ἐξέβαλεν κύριος τὸν Ἀμορραῖον καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν κυρίῳ οὗτος γὰρ θεὸς ἡμῶν ἐστὶν **19** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν οὐ μὴ δύνησθε λατρεύειν κυρίῳ ὅτι θεὸς ἅγιός ἐστιν καὶ ζηλώσας οὗτος οὐκ ἀνήσει ὑμῶν τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὰ ἀνομήματα ὑμῶν **20** ἡνίκα ἐὰν ἐγκαταλίπητε κύριον καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ ἐπελθὼν κακώσει ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἀνθ' ὧν εὗ ἐποίησεν ὑμᾶς **21** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν οὐχὶ ἀλλὰ κυρίῳ λατρεύσομεν **22** καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν μάρτυρες ὑμεῖς καθ' ὑμῶν ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε κύριον λατρεύειν αὐτῷ **23** καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους τοὺς ἐν ὑμῖν καὶ εὐθύνατε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς κύριον θεὸν Ἰσραηλ **24** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν κυρίῳ λατρεύσομεν καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσόμεθα **25** καὶ διέθετο Ἰησοῦς διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλω ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ **26** καὶ ἔγραψεν τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμον τοῦ θεοῦ καὶ ἔλαβεν λίθον μέγαν καὶ ἔστησεν αὐτὸν Ἰησοῦς ὑπὸ τὴν τερέμινθον ἀπέναντι κυρίου **27** καὶ εἶπεν

Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαὸν ἰδοὺ ὁ λίθος οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ὅτι αὐτὸς ἀκήκοεν πάντα τὰ λεχθέντα αὐτῷ ὑπὸ κυρίου ὃ τι ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς σήμερον καὶ ἔσται οὗτος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἠνίκα ἐὰν ψεύσησθε κυρίῳ τῷ θεῷ μου **28** καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **29** καὶ ἐλάτρευσεν Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν χρόνον μετὰ Ἰησοῦ καὶ ὅσοι εἶδосαν πάντα τὰ ἔργα κυρίου ὅσα ἐποίησεν τῷ Ἰσραὴλ **30** καὶ ἐγένετο μετ' ἐκεῖνα καὶ ἀπέθανεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη δοῦλος κυρίου ἑκατὸν δέκα ἐτῶν **31** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὀρίοις τοῦ κλήρου αὐτοῦ ἐν Θαμναθασαχαρα ἐν τῷ ὄρει τῷ Εφραιμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαας ἐκεῖ ἔθηκαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ μνήμα εἰς ὃ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας ἐν αἷς περιέτεμεν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Γαλαλοῖς ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς κύριος καὶ ἐκεῖ εἰσιν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **32** καὶ τὰ ὁστᾶ Ἰωσηφ ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ κατῶρυξαν ἐν Σικιμοῖς ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ οὗ ἐκτήσατο Ἰακωβ παρὰ τῶν Ἀμορραίων τῶν κατοικούντων ἐν Σικιμοῖς ἀμνάδων ἑκατὸν καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰωσηφ ἐν μερίδι **33** καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ Ελεάζαρ υἱὸς Ααρων ὁ ἀρχιερεὺς ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη ἐν Γαβααθ Φινεες τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἦν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Εφραιμ

Κριταί

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευταίαν Ἰησοῦ καὶ ἐπηρώτων οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ κυρίου λέγοντες τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χανααναίους ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς **2** καὶ εἶπεν κύριος Ἰουδᾶ ἀναβήσεται ἰδοὺ δέδωκα τὴν γῆν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **3** καὶ εἶπεν Ἰουδᾶ τῷ Συμεων ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου καὶ παραταξώμεθα πρὸς τοὺς Χανααναίους καὶ πορεύσομαι κάγω μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ Συμεων **4** καὶ ἀνέβη Ἰουδᾶ καὶ παρέδωκεν κύριος τὸν Χανααναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἔκοψαν αὐτούς ἐν Βεζεκ εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν **5** καὶ κατέλαβον τὸν Αδωνιβεζεκ ἐν τῇ Βεζεκ καὶ παρετάξαντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔκοψαν τὸν Χανααναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον **6** καὶ ἔφυγεν Αδωνιβεζεκ καὶ κατέδραμον ὀπίσω αὐτοῦ καὶ κατελάβοσαν αὐτὸν καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν Αδωνιβεζεκ ἐβδομήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τραπέζης μου καθὼς οὖν ἐποίησα οὕτως ἀνταπέδωκέν μοι ὁ θεός καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **8** καὶ ἐπολέμουν οἱ υἱοὶ Ἰουδᾶ τὴν Ἱερουσαλημ καὶ κατελάβοντο αὐτὴν καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ **9** καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδᾶ τοῦ πολεμῆσαι πρὸς τὸν Χανααναῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὀρεινὴν καὶ τὸν νότον καὶ τὴν πεδινὴν **10** καὶ ἐπορεύθη

Ἰουδᾶ πρὸς τὸν Χανααναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρων καὶ ἐξῆλθεν Χεβρων ἐξ ἐναντίας καὶ τὸ ὄνομα ἦν Χεβρων τὸ πρότερον Καριαθαρβοξεφερ καὶ ἐπάταξαν τὸν Σεσσι καὶ Αχιναιαν καὶ Θολμιν γεννήματα τοῦ Ενακ **11** καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβιρ τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δαβιρ ἦν ἔμπροσθεν Καριαθσωφαρ πόλις γραμμάτων **12** καὶ εἶπεν Χαλεβ ὅς ἐάν πατάξῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ προκαταλάβηται αὐτὴν δώσω αὐτῷ τὴν Ασχα θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα **13** καὶ προκατελάβετο αὐτὴν Γοθονιηλ υἱὸς Κενεζ ἀδελφοῦ Χαλεβ ὁ νεώτερος καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Χαλεβ τὴν Ασχα θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα **14** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς καὶ ἐπέσειεν αὐτὴν Γοθονιηλ τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἀγρόν καὶ ἐγόγγυζεν καὶ ἔκραζεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με καὶ εἶπεν αὐτῇ Χαλεβ τί ἐστίν σοι **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ασχα δὸς δὴ μοι εὐλογίαν ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαί με καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὕδατος καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χαλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς λύτρωσιν μετέρων καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν **16** καὶ οἱ υἱοὶ Ἰοθορ τοῦ Κιναιου τοῦ γαμβροῦ Μωυσέως ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν υἱῶν Ἰουδᾶ εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν τῷ νότῳ Ἰουδᾶ ἢ ἐστὶν ἐπὶ καταβάσεως Αραδ καὶ κατώκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ **17** καὶ ἐπορεύθη Ἰουδᾶ μετὰ Συμεων τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἔκοψεν τὸν Χανααναῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφεκ καὶ ἐξωλέθρυσαν αὐτούς καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Ἀνάθεμα **18** καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν Ἰουδᾶ τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς οὐδὲ τὴν Ἀσκαλῶνα οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς οὐδὲ τὴν

Ακκαρων οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς οὐδὲ τὴν Ἄζωτον οὐδὲ τὰ περισπόρια αὐτῆς **19** καὶ ἦν κύριος μετὰ Ιουδα καὶ ἐκληρονόμησεν τὸ ὄρος ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν ἐξολεθρεῦσαι τοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα ὅτι Ρηχαβ διεστείλατο αὐτοῖς **20** καὶ ἔδωκεν τῷ Χαλεβ τὴν Χεβρων καθὼς ἐλάλησεν Μωυσῆς καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκεῖθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν υἱῶν Ενακ **21** καὶ τὸν Ιεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Ιερουσαλημ οὐκ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν καὶ κατώκησεν ὁ Ιεβουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμιν ἐν Ιερουσαλημ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **22** καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ιωσηφ καὶ γε αὐτοὶ εἰς Βαιθηλ καὶ κύριος ἦν μετ' αὐτῶν **23** καὶ παρενέβαλον καὶ κατεσκέψαντο Βαιθηλ τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως αὐτῶν ἦν ἔμπροσθεν Λουζα **24** καὶ εἶδον οἱ φυλάσσοντες καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν εἴσοδον καὶ ποιήσομεν μετὰ σοῦ ἔλεος **25** καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ ἐξάπεσειλαν **26** καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττιν καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ πόλιν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζα τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **27** καὶ οὐκ ἐξῆρεν Μανασση τὴν Βαιθσαν ἢ ἐστὶν Σκυθῶν πόλις οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὴν Θανακ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὸν κατοικοῦντα Βαλακ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδω οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ

τοὺς κατοικοῦντας Ιεβλααμ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς καὶ ἦρξατο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ **28** καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ἰσραηλ καὶ ἐποίησεν τὸν Χαναναῖον εἰς φόρον καὶ ἐξαίρων οὐκ ἐξῆρεν αὐτόν **29** καὶ Εφραιμ οὐκ ἐξῆρεν τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ καὶ κατώκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζερ καὶ ἐγένετο εἰς φόρον **30** καὶ Ζαβουλων οὐκ ἐξῆρεν τοὺς κατοικοῦντας Κεδρων οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωμανα καὶ κατώκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον **31** καὶ Ἀσηρ οὐκ ἐξῆρεν τοὺς κατοικοῦντας Ακχω καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς φόρον καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιδῶνα καὶ τοὺς κατοικοῦντας Ααλαφ καὶ τὸν Ασχαζι καὶ τὸν Χελβα καὶ τὸν Ναΐ καὶ τὸν Ερεω **32** καὶ κατώκησεν ὁ Ἀσηρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ὅτι οὐκ ἠδυνήθη ἐξᾶραι αὐτόν **33** καὶ Νεφθαλι οὐκ ἐξῆρεν τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμυς καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθαναθ καὶ κατώκησεν Νεφθαλι ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν οἱ δὲ κατοικοῦντες Βαιθσαμυς καὶ τὴν Βαιθνεθ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον **34** καὶ ἐξέθλιψεν ὁ Ἀμορραῖος τοὺς υἱοὺς Δαν εἰς τὸ ὄρος ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτὸν καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα **35** καὶ ἦρξατο ὁ Ἀμορραῖος κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ὀστρακῶδει ἐν ᾧ αἱ ἄρκοι καὶ ἐν ᾧ αἱ ἀλώπεκες ἐν τῷ Μυρσινῶνι καὶ ἐν Θαλαβιν καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ οἴκου Ιωσηφ ἐπὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς φόρον **36** καὶ τὸ ὄριον τοῦ Ἀμορραίου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ακραβιν ἀπὸ τῆς Πέτρας καὶ ἐπάνω

2 και ανέβη ἄγγελος κυρίου ἀπὸ Γαλαγ ἐπὶ τὸν Κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθηλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραηλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀνεβίβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ εἶπα οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου τὴν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα **2** καὶ ὑμεῖς οὐ διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν ταύτην οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καθελεῖτε καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου ὅτι ταῦτα ἐποίησατε **3** καὶ γὰρ εἶπον οὐ μὴ ἐξαρῶ αὐτούς ἐκ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔσσονται ὑμῖν εἰς συνοχάς καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλον **4** καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν **5** καὶ ἐπώνομασαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κλαυθμῶνες καὶ ἔθυσιασαν ἐκεῖ τῷ κυρίῳ **6** καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν καὶ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν **7** καὶ ἐδόουλευσεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐμακροήμερευσαν μετὰ Ἰησοῦ ὅσοι ἔγνωσαν πᾶν τὸ ἔργον κυρίου τὸ μέγα ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραηλ **8** καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη δοῦλος κυρίου υἱὸς ἑκατὸν δέκα ἐτῶν **9** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὀρίῳ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρες ἐν ὄρει Εφραιμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαας **10** καὶ γε πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ ἀνέστη γενεὰ ἑτέρα μετ' αὐτούς οἱ οὐκ

ἔγνωσαν τὸν κύριον καὶ γε τὸ ἔργον ὃ ἐποίησεν ἐν τῷ Ἰσραηλ **11** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλιμ **12** καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ παρώργισαν τὸν κύριον **13** καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βααλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις **14** καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ παρέδωκεν αὐτούς εἰς χεῖρας προνομευόντων καὶ κατεπρονόμεισαν αὐτούς καὶ ἀπέδοτο αὐτούς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἔτι ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν **15** ἐν πᾶσιν οἷς ἐξεπορεύοντο καὶ χεὶρ κυρίου ἦν ἐπ' αὐτούς εἰς κακά καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ καθὼς ὤμοσεν κύριος αὐτοῖς καὶ ἐξέθλιψεν αὐτούς σφόδρα **16** καὶ ἠγειρεν κύριος κριτὰς καὶ ἔσωσεν αὐτούς κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνομευόντων αὐτούς **17** καὶ γε τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακοῦειν τῶν λόγων κυρίου οὐκ ἐποίησαν οὕτως **18** καὶ ὅτι ἠγειρεν κύριος κριτὰς αὐτοῖς καὶ ἦν κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτούς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ ὅτι παρεκλήθη κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούντων αὐτούς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτούς **19** καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ κριτὴς καὶ ἀπέστρεψαν καὶ πάλιν διέφθειραν ὑπὲρ

τοὺς πατέρας αὐτῶν πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν
ἐτέρων λατρεύειν αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς
οὐκ ἀπέρριψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν καὶ τὰς
ὁδοὺς αὐτῶν τὰς σκληράς **20** καὶ ὠργίσθη θυμῷ
κύριος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ἄνθ' ὧν ὅσα
ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου
ἣν ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ οὐκ
εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου **21** καὶ γε ἐγὼ οὐ
προσθήσω τοῦ ἐξᾶραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν
ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὧν κατέλιπεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυη
ἐν τῇ γῆ καὶ ἀφῆκεν **22** τοῦ πειράσαι ἐν αὐτοῖς
τὸν Ἰσραηλ εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν κυρίου
πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ
πατέρες αὐτῶν ἢ οὐ **23** καὶ ἀφῆκεν κύριος τὰ
ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἐξᾶραι αὐτὰ τὸ τάχος καὶ οὐ
παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ

3 καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκεν κύριος αὐτὰ
ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραηλ πάντας τοὺς
μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χανααν **2** πλὴν
διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραηλ τοῦ διδάξει αὐτοὺς
πόλεμον πλὴν οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν
αὐτὰ **3** τὰς πέντε σατραπείας τῶν ἀλλοφύλων
καὶ πάντα τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Σιδώνιον καὶ
τὸν Ευαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λίβανον ἀπὸ
τοῦ ὄρους τοῦ Αερμων ἕως Λαβωεμαθ **4** καὶ
ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραηλ
γνώναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς κυρίου ἅς
ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ
5 καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ κατώκησαν ἐν μέσῳ τοῦ
Χαναναίου καὶ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Αμορραίου
καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Ευαίου καὶ τοῦ
Ιεβουσαίου **6** καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν
ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν

ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς
θεοῖς αὐτῶν **7** καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ
τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπελάθοντο
κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς
Βααλιμ καὶ τοῖς ἄλλεσιν **8** καὶ ὠργίσθη θυμῷ
κύριος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ
Χουσαρσασθαιμ βασιλέως Συρίας ποταμῶν καὶ
ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τῷ Χουσαρσασθαιμ
ἔτη ὀκτώ **9** καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς
κύριον καὶ ἤγειρεν κύριος σωτῆρα τῷ Ἰσραηλ καὶ
ἔσωσεν αὐτοὺς τὸν Γοθονιηλ υἱὸν Κενεζ ἀδελφοῦ
Χαλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν **10** καὶ ἐγένετο
ἐπ' αὐτόν πνεῦμα κυρίου καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ
καὶ ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον πρὸς Χουσαρσασθαιμ
καὶ παρέδωκεν κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν
Χουσαρσασθαιμ βασιλέα Συρίας ποταμῶν καὶ
ἐκραταιώθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσασθαιμ
11 καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ
ἀπέθανεν Γοθονιηλ υἱὸς Κενεζ **12** καὶ προσέθεντο
οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
κυρίου καὶ ἐνίσχυσεν κύριος τὸν Εγλωμ βασιλέα
Μωαβ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ διὰ τὸ πεποικέναι αὐτοὺς
τὸ πονηρὸν ἔναντι κυρίου **13** καὶ συνήγαγεν
πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς Αμμων καὶ
Αμαληκ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἰσραηλ
καὶ ἐκληρονόμησεν τὴν πόλιν τῶν φοινίκων
14 καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τῷ Εγλωμ
βασιλεῖ Μωαβ ἔτη δέκα ὀκτώ **15** καὶ ἐκέκραξαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον καὶ ἤγειρεν αὐτοῖς
σωτῆρα τὸν Αωδ υἱὸν Γηρα υἱὸν τοῦ Ιεμενι ἄνδρα
ἀμφοτεροδέξιον καὶ ἐξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ
δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ
16 καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Αωδ μάχαιραν δίστομον

σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανδύαν ἐπὶ τὸν μηρὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ 17 καὶ ἐπορεύθη καὶ προσήνεγκεν τὰ δῶρα τῷ Εγλωμ βασιλεῖ Μωαβ καὶ Εγλωμ ἀνὴρ ἀστεῖος σφόδρα 18 καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσεν Αωδ προσφέρων τὰ δῶρα καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς φέροντας τὰ δῶρα 19 καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλαγαλ καὶ εἶπεν Αωδ λόγος μοι κρύφιος πρὸς σέ βασιλεῦ καὶ εἶπεν Εγλωμ πρὸς αὐτόν σιώπα καὶ ἐξαπέστειλεν ἀφ' ἑαυτοῦ πάντας τοὺς ἐφεστῶτας ἐπ' αὐτόν 20 καὶ Αωδ εἰσηλθεν πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερώῳ τῷ θερινῷ τῷ ἑαυτοῦ μονώτατος καὶ εἶπεν Αωδ λόγος θεοῦ μοι πρὸς σέ βασιλεῦ καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Εγλωμ ἐγγὺς αὐτοῦ 21 καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναστῆναι αὐτόν καὶ ἐξέτεινεν Αωδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ 22 καὶ ἐπεισήνεγκεν καὶ γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογός καὶ ἀπέκλεισεν τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογός ὅτι οὐκ ἐξέσπασεν τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν Αωδ τὴν προστάδα 23 καὶ ἐξῆλθεν τοὺς διατεταγμένους καὶ ἀπέκλεισεν τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου κατ' αὐτοῦ καὶ ἐσφηνώσεν 24 καὶ αὐτὸς ἐξῆλθεν καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ εἰσηλθον καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερώου ἐσφηνωμέναι καὶ εἶπαν μήποτε ἀποκενοῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ ταμιείῳ τῷ θερινῷ 25 καὶ ὑπέμειναν ἕως ἡσχύνοντο καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα καὶ ἤνοιξαν καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκῶς

ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκῶς 26 καὶ Αωδ διεσώθη ἕως ἐθορυβοῦντο καὶ οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ καὶ αὐτὸς παρήλθεν τὰ γλυπτὰ καὶ διεσώθη εἰς Σετιρωθα 27 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Αωδ εἰς γῆν Ἰσραηλ καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀπὸ τοῦ ὄρους καὶ αὐτὸς ἔμπροσθεν αὐτῶν 28 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς κατάβητε ὀπίσω μου ὅτι παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τὴν Μωαβ ἐν χειρὶ ἡμῶν καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ προκατελάβοντο τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωαβ καὶ οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα διαβῆναι 29 καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωαβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡσεὶ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν πᾶν λιπαρὸν καὶ πάντα ἄνδρα δυνάμεως καὶ οὐ διεσώθη ἀνὴρ 30 καὶ ἐνετράπη Μωαβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ἰσραηλ καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ ἔκρινεν αὐτοὺς Αωδ ἕως οὗ ἀπέθανεν 31 καὶ μετ' αὐτὸν ἀνέστη Σαμεγαρ υἱὸς Διναχ καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ ἀροτρόποδι τῶν βοῶν καὶ ἔσωσεν καὶ γε αὐτὸς τὸν Ἰσραηλ

4 καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ Αωδ ἀπέθανεν 2 καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβιν βασιλέως Χανααν ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ασωρ καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισαρα καὶ αὐτὸς κατῶκει ἐν Αρισωθ τῶν ἐθνῶν 3 καὶ ἐκέκραζαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον ὅτι ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ ἦν αὐτῷ καὶ αὐτὸς ἔθλιψεν τὸν Ἰσραηλ κατὰ κράτος εἴκοσι ἔτη 4 καὶ Δεββωρα γυνὴ προφήτις γυνὴ Λαφιδωθ αὐτὴ ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 5 καὶ αὐτὴ ἐκάθητο ὑπὸ φοίνικα

Δεββωρα ἀνὰ μέσον τῆς Ραμα καὶ ἀνὰ μέσον τῆς Βαιθηλ ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν **6** καὶ ἀπέστειλεν Δεββωρα καὶ ἐκάλεσεν τὸν Βαρακ υἱὸν Αβινεεμ ἐκ Καδης Νεφθαλι καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν οὐχὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ σοὶ καὶ ἀπελεύση εἰς ὄρος Θαβωρ καὶ λήμψη μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλι καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλων **7** καὶ ἐπάξω πρὸς σὲ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων τὸν Σισαρα ἄρχοντα τῆς δυνάμεως Ἰαβιν καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ παραδώσω αὐτὸν εἰς τὰς χεῖράς σου **8** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Βαρακ ἐὰν πορευθῆς μετ' ἐμοῦ πορεύσομαι καὶ ἐὰν μὴ πορευθῆς οὐ πορεύσομαι ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἐυδοοῖ τὸν ἄγγελον κύριος μετ' ἐμοῦ **9** καὶ εἶπεν πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἣν σὺ πορεύῃ ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσεται κύριος τὸν Σισαρα καὶ ἀνέστη Δεββωρα καὶ ἐπορεύθη μετὰ Βαρακ ἐκ Καδης **10** καὶ ἐβόησεν Βαρακ τὸν Ζαβουλων καὶ τὸν Νεφθαλι ἐκ Καδης καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ Δεββωρα **11** καὶ Χαβερ ὁ Κιναῖος ἐχωρίσθη ἀπὸ Καινα ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰωβαβ γαμβροῦ Μωυσῆ καὶ ἔπηξεν τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως δρυὸς πλεονεκτούντων ἣ ἔστιν ἐχόμενα Κεδες **12** καὶ ἀνηγγέλη Σισαρα ὅτι ἀνέβη Βαρακ υἱὸς Αβινεεμ εἰς ὄρος Θαβωρ **13** καὶ ἐκάλεσεν Σισαρα πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἐννακόσια ἄρματα σιδηρᾶ καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Αρισωθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων

14 καὶ εἶπεν Δεββωρα πρὸς Βαρακ ἀνάστηθι ὅτι αὕτη ἡ ἡμέρα ἐν ἣ παρέδωκεν κύριος τὸν Σισαρα ἐν τῇ χειρὶ σου ὅτι κύριος ἐξελεύσεται ἔμπροσθέν σου καὶ κατέβη Βαρακ ἀπὸ τοῦ ὄρους Θαβωρ καὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ **15** καὶ ἐξέστησεν κύριος τὸν Σισαρα καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι ῥομφαίας ἐνώπιον Βαρακ καὶ κατέβη Σισαρα ἐπάνωθεν τοῦ ἄρματος αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ **16** καὶ Βαρακ διώκων ὀπίσω τῶν ἀρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως Αρισωθ τῶν ἐθνῶν καὶ ἔπεσεν πᾶσα παρεμβολὴ Σισαρα ἐν στόματι ῥομφαίας οὐ κατελείφθη ἕως ἐνός **17** καὶ Σισαρα ἔφυγεν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν Ἰαηλ γυναικὸς Χαβερ ἑταίρου τοῦ Κιναίου ὅτι εἰρήνη ἦν ἀνὰ μέσον Ἰαβιν βασιλέως Ασωρ καὶ ἀνὰ μέσον οἴκου Χαβερ τοῦ Κιναίου **18** καὶ ἐξῆλθεν Ἰαηλ εἰς συνάντησιν Σισαρα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔκκλινον κύριέ μου ἔκκλινον πρὸς με μὴ φοβοῦ καὶ ἐξέκλινεν πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνὴν καὶ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίῳ **19** καὶ εἶπεν Σισαρα πρὸς αὐτὴν πότισόν με δὴ μικρὸν ὕδωρ ὅτι ἐδίψησα καὶ ἤνοιξεν τὸν ἀσκὸν τοῦ γάλακτος καὶ ἐπότισεν αὐτὸν καὶ περιέβαλεν αὐτόν **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Σισαρα στήθι διη ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς καὶ ἔσται ἐὰν ἀνὴρ ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ ἐρωτήσῃ σε καὶ εἶπη εἰ ἔστιν ὧδε ἀνὴρ καὶ ἐρεῖς οὐκ ἔστιν **21** καὶ ἔλαβεν Ἰαηλ γυνὴ Χαβερ τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς καὶ ἔθηκεν τὴν σφύραν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν ἐν κρυφῇ καὶ ἔπηξεν τὸν πάσσαλον ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ γῇ καὶ αὐτὸς ἐξεστῶς ἐσκοτώθη καὶ ἀπέθανεν **22** καὶ

ιδου Βαρακ διώκων τὸν Σισαρα καὶ ἐξῆλθεν Ιαηλ εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο καὶ δεῖξω σοι τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἰδὺς Σισαρα ῥεριμμένος νεκρὸς καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ **23** καὶ ἐτρόπωσεν ὁ θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ιαβιν βασιλέα Χανααν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **24** καὶ ἐπορεύετο χεὶρ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ιαβιν βασιλέα Χανααν ἕως οὗ ἐξωλέθρευσαν τὸν Ιαβιν βασιλέα Χανααν

5 καὶ ἦσαν Δεββωρα καὶ Βαρακ υἱὸς Αβινεεμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγοντες **2** ἀπεκαλύφθη ἀποκάλυμμα ἐν Ἰσραηλ ἐν τῷ ἐκουσιασθῆναι λαὸν εὐλογεῖτε κύριον **3** ἀκούσατε βασιλεῖς καὶ ἐνωτίσασθε σατραπάι ἐγὼ εἰμι τῷ κυρίῳ ἐγὼ εἰμι ἄσομαι ψαλῷ τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραηλ **4** κύριε ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σηρ ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐξ ἄγρου Ἐδωμ γῆ ἐσειέσθη καὶ ὁ οὐρανὸς ἔσταξεν δρόσους καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ **5** ὄρη ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου Ἐλωι τοῦτο Σινα ἀπὸ προσώπου κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ **6** ἐν ἡμέραις Σαμεγαρ υἱοῦ Αναθ ἐν ἡμέραις Ιαηλ ἐξέλιπον ὁδοὺς καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραπούς ἐπορεύθησαν ὁδοὺς διεστραμμένες **7** ἐξέλιπον δυνατοὶ ἐν Ἰσραηλ ἐξέλιπον ἕως οὗ ἀναστῆ Δεββωρα ἕως οὗ ἀναστῆ μήτηρ ἐν Ἰσραηλ **8** ἐξελέξαντο θεοὺς καινοὺς τότε ἐπολέμησαν πόλεις ἀρχόντων θυρεὸς ἔαν ὀφθῆ καὶ λόγχη ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν Ἰσραηλ **9** ἡ καρδία μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ἰσραηλ οἱ ἐκουσιαζόμενοι ἐν λαῷ εὐλογεῖτε κύριον **10** ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου θηλείας μεσημβρίας καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου καὶ πορευόμενοι ἐπὶ ὁδοῦς συνόδρων ἐφ' ὁδῷ **11**

διηγεῖσθε ἀπὸ φωνῆς ἀνακρουομένων ἀνὰ μέσον ὑδρευομένων ἐκεῖ δώσουσιν δικαιοσύνας κυρίῳ δικαιοσύνας αὖξῃσον ἐν Ἰσραηλ τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις λαὸς κυρίου **12** ἐξεγείρου ἐξεγείρου Δεββωρα ἐξεγείρου ἐξεγείρου λάλησον ὠδήν ἀνάστα Βαρακ καὶ αἰχμαλώτισον αἰχμαλωσίαν σου υἱὸς Αβινεεμ **13** τότε κατέβη κατάλειμμα τοῖς ἰσχυροῖς λαὸς κυρίου κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς κραταίοις **14** ἐξ ἔμοῦ Εφραιμ ἐξερρίζωσεν αὐτοὺς ἐν τῷ Αμαληκ ὀπίσω σου Βενιαμιν ἐν τοῖς λαοῖς σου ἐν ἔμοι Μαχίρ κατέβησαν ἐξερευνῶντες καὶ ἀπὸ Ζαβουλων ἔλκοντες ἐν ῥάβδῳ διηγῆσεως γραμματέως **15** καὶ ἀρχηγοὶ ἐν Ἰσσαχαρ μετὰ Δεββωρας καὶ Βαρακ οὕτως Βαρακ ἐν κοιλάσιν ἀπέστειλεν ἐν ποσὶν αὐτοῦ εἰς τὰς μερίδας Ρουβην μεγάλοι ἐξικνούμενοι καρδίαν **16** εἰς τί ἐκάθισαν ἀνὰ μέσον τῆς διγομίας τοῦ ἀκούσαι συρισμοῦ ἀγγέλων εἰς διαιρέσεις Ρουβην μεγάλοι ἐξετασμοὶ καρδίας **17** Γαλααδ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐσκήνωσεν καὶ Δαν εἰς τί παροικεῖ πλοίοις Ασηρ ἐκάθισεν παραλίαν θαλασσῶν καὶ ἐπὶ διεξόδοις αὐτοῦ σκηνώσει **18** Ζαβουλων λαὸς ὠνείδισεν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον καὶ Νεφθαλι ἐπὶ ὕψι ἀγροῦ **19** ἦλθον αὐτῶν βασιλεῖς παρετάξαντο τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χανααν ἐν Θανααχ ἐπὶ ὕδατι Μεγεδδω δῶρον ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον **20** ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο οἱ ἀστέρες ἐκ τρίβων αὐτῶν παρετάξαντο μετὰ Σισαρα **21** χειμάρρους Κισων ἐξέστυρεν αὐτοὺς χειμάρρους ἀρχαίων χειμάρρους Κισων καταπατήσει αὐτὸν ψυχὴ μου δυνατὴ **22** τότε ἐνεποδίσθησαν πτέρναι ἵππου σπουδῆ ἔσπευσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ **23** καταρᾶσθε Μηρωζ εἶπεν

ἄγγελος κυρίου καταρᾶσθε ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κατοικῶν αὐτήν ὅτι οὐκ ἤλθοσαν εἰς βοήθειαν κυρίου εἰς βοήθειαν ἐν δυνατοῖς 24 εὐλογηθεῖ ἔν γυναιξίν Ιαηλ γυνὴ Χαβερ τοῦ Κιναίου ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκηναῖς εὐλογηθεῖ 25 ὕδωρ ἤτησεν γάλα ἔδωκεν ἐν λεκάνῃ ὑπερεχόντων προσήνεγκεν βούτυρον 26 χεῖρα αὐτῆς ἀριστερὰν εἰς πᾶσσαλον ἐξέτεινε καὶ δεξιὰν αὐτῆς εἰς σφῦραν κοπιώντων καὶ ἐσφυροκόπησεν Σισαρα διήλωσεν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν διήλωσεν κρόταφον αὐτοῦ 27 ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατεκλίσθη ἔπεσεν καὶ ἐκοιμήθη ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατακλιθεὶς ἔπεσεν καθὼς κατεκλίθη ἐκεῖ ἔπεσεν ἐξοδευθεὶς 28 διὰ τῆς θυρίδος παρέκυψεν μήτηρ Σισαρα ἐκτὸς τοῦ τοξικοῦ διότι ἤσχύνθη ἄρμα αὐτοῦ διότι ἐχρόνισαν πόδες ἀρμάτων αὐτοῦ 29 αἱ σοφαὶ ἄρχουσαι αὐτῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτήν καὶ αὐτὴ ἀπέστρεψεν λόγους αὐτῆς ἐαυτῇ 30 οὐχ εὐρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκῦλα οἰκτίρμων οἰκτιρήσει εἰς κεφαλὴν ἀνδρὸς σκῦλα βαμμάτων τῷ Σισαρα σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας βάμματα ποικιλτῶν αὐτά τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ σκῦλα 31 οὕτως ἀπόλοιτο πάντες οἱ ἐχθροί σου κύριε καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ὡς ἔξοδος ἡλίου ἐν δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη

6 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Μαδιαμ ἑπτὰ ἔτη 2 καὶ ἴσχυσεν χεὶρ Μαδιαμ ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ τὰς τρυμαλιάς τὰς ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ κρεμαστά 3 καὶ ἐγένετο ἐὰν ἔσπειραν οἱ υἱοὶ

Ἰσραηλ καὶ ἀνέβαιναν Μαδιαμ καὶ Ἀμαληκ καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς 4 καὶ παρενέβαλον εἰς αὐτοὺς καὶ κατέφθειραν τοὺς καρπούς αὐτῶν ἕως ἐλθεῖν εἰς Γάζαν καὶ οὐ κατέλιπον ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ἰσραηλ οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταῦρον καὶ ὄνον 5 ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο καθὼς ἀκρις εἰς πλῆθος καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραηλ καὶ διέφθειρον αὐτήν 6 καὶ ἐπτώχευσεν Ἰσραηλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον 7 ἀπὸ προσώπου Μαδιαμ 8 καὶ ἐξαπέστειλεν κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐγὼ εἰμι ὃς ἀνίγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν 9 καὶ ἐρρυσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔδωκα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν 10 καὶ εἶπα ὑμῖν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ Ἀμορραίου ἐν οἷς ὑμεῖς καθήσεσθε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου 11 καὶ ἦλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν τερέμινθον τὴν ἐν Εφραθα τὴν Ἰωας πατὴρ τοῦ Εσδρι καὶ Γεδεων υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίζων σίτων ἐν ληνῷ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ Μαδιαμ 12 καὶ ὥφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν κύριος μετὰ σοῦ ἰσχυρὸς τῶν δυνάμεων 13 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Γεδεων ἐν ἐμοὶ κύριέ μου καὶ εἰ ἔστιν κύριος μεθ' ἡμῶν εἰς τί εὔρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ποῦ ἐστιν πάντα τὰ

θαυμάσια αὐτοῦ ἃ διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν λέγοντες μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς κύριος καὶ νῦν ἐξέρριπεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιαμ 14 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πορεύου ἐν ἰσχύι σου ταύτη καὶ σώσεις τὸν Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς Μαδιαμ ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε 15 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Γεδεων ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραηλ ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ἠσθένησεν ἐν Μανασση καὶ ἐγὼ εἰμὶ ὁ μικρότερος ἐν οἴκῳ πατρός μου 16 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου κύριος ἔσται μετὰ σοῦ καὶ πατάξεις τὴν Μαδιαμ ὡσεὶ ἄνδρα ἓνα 17 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Γεδεων εἰ δὲ εὖρον ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ τι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ 18 μὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ καὶ ἐξοίσω τὴν θυσίαν καὶ θήσω ἐνώπιόν σου καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμὶ καθίομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε 19 καὶ Γεδεων εἰσηλθεν καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ οἰφι ἀλεύρου ἄζυμα καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ καὶ τὸν ζυμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέμινθον καὶ προσήγγισεν 20 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ λαβὲ τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην καὶ τὸν ζυμὸν ἐχόμενα ἔκχεε καὶ ἐποίησεν οὕτως 21 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἦψατο τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἀζύμων καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ κατέφαγεν τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐπορεύθη ἀπὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 22 καὶ εἶδεν Γεδεων ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτός ἐστιν καὶ εἶπεν Γεδεων

ἃ ἃ κύριέ μου κύριε ὅτι εἶδον ἄγγελον κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον 23 καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος εἰρήνη σοι μὴ φοβοῦ οὐ μὴ ἀποθάνῃς 24 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεων θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ εἰρήνη κυρίου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν Εφραθα πατρὸς τοῦ Εσδρι 25 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος λαβὲ τὸν μόσχον τὸν ταῦρον ὃς ἐστὶν τῷ πατρί σου καὶ μόσχον δεύτερον ἑπταετῆ καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ ὃ ἐστὶν τῷ πατρί σου καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτὸ ὀλεθρεύσεις 26 καὶ οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐπὶ κορυφῆν τοῦ Μαουεκ τούτου ἐν τῇ παρατάξει καὶ λήμψη τὸν μόσχον τὸν δεύτερον καὶ ἀνοίσεις ὀλοκαύτωμα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους οὗ ἐξολεθρεύσεις 27 καὶ ἔλαβεν Γεδεων δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ καὶ ἐποίησεν ὃν τρόπον ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν κύριος καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας καὶ ἐποίησεν νυκτός 28 καὶ ὥρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὸ πρωὶ καὶ ἰδοὺ καθήρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ ὠλέθρευτο καὶ εἶδαν τὸν μόσχον τὸν δεύτερον ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὠκοδομημένον 29 καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τίς ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐπεζήτησαν καὶ ἠρεύνησαν καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεων υἱὸς Ἰωας ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο 30 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἰωας ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου καὶ ἀποθανέτω ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ καὶ ὅτι ὠλέθρευσε τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ 31 καὶ

εἶπεν Ἰωας τοῖς ἀνδράσιν πᾶσιν οἱ ἐπανεστῆσαν αὐτῷ μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ Βααλ ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν ὃς ἐὰν δικάσῃται αὐτῷ θανατωθήτω ἕως πρωῒ εἰ θεὸς ἐστὶν δικαζέσθω αὐτῷ ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ **32** καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἰαρβααλ λέγων δικασάσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βααλ ὅτι κατηρέθη τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ **33** καὶ πᾶσα Μαδιαμ καὶ Ἀμαληκ καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ παρενέβαλον ἐν κοιλάδι Εἰζερελ **34** καὶ πνεῦμα κυρίου ἐνεδυνάμωσεν τὸν Γεδεων καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ ἐφοβήθη Ἀβιεζερ ὀπίσω αὐτοῦ **35** καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν εἰς πάντα Μανασση καὶ ἐν Ἀσηρ καὶ ἐν Ζαβουλων καὶ Νεφθαλι καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν **36** καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς τὸν θεόν εἰ σὺ σῶζεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραηλ καθὼς ἐλάλησας **37** ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἄλῳνι ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία γινώσκονται ὅτι σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραηλ καθὼς ἐλάλησας **38** καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ὠρθισεν τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξεπίασεν τὸν πόκον καὶ ἔσταξεν δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνῃ ὕδατος **39** καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς τὸν θεόν μὴ δὴ ὀργισθήτω ὁ θυμὸς σου ἐν ἐμοί καὶ λαλήσω ἕτι ἅπαξ πειράσω δὲ καὶ γε ἕτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γεννηθήτω δρόσος **40** καὶ ἐποίησεν οὕτως ὁ θεὸς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος

7 καὶ ὠρθισεν Ἰαρβαλ αὐτός ἐστιν Γεδεων καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν Ἀραδ καὶ παρεμβολὴ Μαδιαμ ἦν αὐτῷ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ Γαβααθ Ἀμωρα ἐν κοιλάδι **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ ὥστε μὴ παραδοῦναι με τὴν Μαδιαμ ἐν χειρὶ αὐτῶν μήποτε καυχῆσθαι Ἰσραηλ ἐπ' ἐμὲ λέγων ἡ χεὶρ μου ἔσωσέν με **3** καὶ νῦν λάλησον δὴ ἐν ὧσιν τοῦ λαοῦ λέγων τίς ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς ἐπιστρεφέτω καὶ ἐκχωρεῖτω ἀπὸ ὄρους Γαλααδ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων ἕτι ὁ λαὸς πολὺς κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ ἐκκαθαρῶ σοι αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἔσται ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ οὗτος πορεύσεται σὺν σοὶ αὐτὸς πορεύσεται σὺν σοὶ καὶ πᾶν ὃν ἐὰν εἴπω πρὸς σέ οὗτος οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ **5** καὶ κατήνεγκεν τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων πᾶς ὃς ἂν λάψῃ τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἐὰν λάψῃ ὁ κύων σήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας καὶ πᾶς ὃς ἐὰν κλίνη ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν **6** καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν τριακόσιοι ἄνδρες καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Γεδεων ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσιν τοῖς λάψασιν σώσω ὑμᾶς καὶ δώσω τὴν Μαδιαμ ἐν χειρὶ σου καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **8** καὶ ἔλαβον τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραηλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα

εἰς σκηνὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυσεν καὶ ἡ παρεμβολὴ Μαδιαμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι **9** καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἀναστάς κατάβηθι ἐν τῇ παρεμβολῇ ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρὶ σου **10** καὶ εἰ φοβῆ σὺ καταβῆναι κατάβηθι σὺ καὶ Φαρα τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρεμβολὴν **11** καὶ ἀκούσῃ τί λαλήσουσιν καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρές σου καὶ καταβήσῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ Φαρα τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα οἱ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ **12** καὶ Μαδιαμ καὶ Αμαληκ καὶ πάντες υἱοὶ ἀνατολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡσεὶ ἀκρις εἰς πλῆθος καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς ἀλλὰ ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ χεῖλους τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος **13** καὶ ἦλθεν Γεδεων καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγούμενος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐνύπνιον καὶ εἶπεν ἐνύπνιον ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κριθίνου στρεφομένη ἐν τῇ παρεμβολῇ Μαδιαμ καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς καὶ ἐπάταξεν αὐτήν καὶ ἔπεσεν καὶ ἀνέστρεψεν αὐτήν ἄνω καὶ ἔπεσεν ἡ σκηνὴ **14** καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν αὕτη εἰ μὴ ῥομφαία Γεδεων υἱοῦ Ἰωας ἀνδρὸς Ἰσραηλ παρέδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν Μαδιαμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν **15** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Γεδεων τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἐνυπνίου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν κυρίῳ καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ἀνάστητε ὅτι παρέδωκεν κύριος ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολὴν Μαδιαμ **16** καὶ διεῖλεν τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἔδωκεν

κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαῖς **17** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀπ' ἐμοῦ ὄψεσθε καὶ οὕτως ποιήσετε καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω οὕτως ποιήσετε **18** καὶ σαλπῶ ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγὼ καὶ πάντες μετ' ἐμοῦ σαλπείτε ἐν ταῖς κερατίναις κύκλω ὅλης τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεων **19** καὶ εἰσῆλθεν Γεδεων καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς μέσης καὶ ἐγείροντες ἤγειραν τοὺς φυλάσσοντας καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίναις καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν **20** καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίναις καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας καὶ ἐκράτησαν ἐν χερσὶν ἀριστεραῖς αὐτῶν τὰς λαμπάδας καὶ ἐν χερσὶν δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας τοῦ σαλπίζειν καὶ ἀνέκραξαν ῥομφαία τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεων **21** καὶ ἔστησαν ἀνὴρ ἐφ' ἑαυτῷ κύκλω τῆς παρεμβολῆς καὶ ἔδραμεν πᾶσα ἡ παρεμβολὴ καὶ ἐσήμαναν καὶ ἔφυγαν **22** καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς τριακοσίαις κερατίναις καὶ ἔθηκεν κύριος τὴν ῥομφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ ἕως Βηθσεεδτα Γαραγαθα ἕως χεῖλους Αβωμεουλα ἐπὶ Ταβαθ **23** καὶ ἐβόησαν ἀνὴρ Ἰσραηλ ἀπὸ Νεφθαλι καὶ ἀπὸ Ἀσηρ καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασση καὶ ἐδίωξαν ὀπίσω Μαδιαμ **24** καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν Γεδεων ἐν παντὶ ὄρει Εφραιμ λέγων κατάβητε εἰς συνάντησιν Μαδιαμ καὶ καταλάβετε ἑαυτοῖς τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρα καὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐβόησεν πᾶς ἀνὴρ Εφραιμ καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ ἕως

Βαιθηρα και τὸν Ιορδάνην 25 και συνέλαβον τοὺς ἄρχοντας Μαδιαμ και τὸν Ωρηβ και τὸν Ζηβ και ἀπέκτειναν τὸν Ωρηβ ἐν Σουρ και τὸν Ζηβ ἀπέκτειναν ἐν Ιακεφζηφ και κατεδίωξαν Μαδιαμ και τὴν κεφαλὴν Ωρηβ και Ζηβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεων ἀπὸ πέραν τοῦ Ιορδάνου

8 και εἶπαν πρὸς Γεδεων ἀνὴρ Εφραιμ τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε ἐπορεύθης παρατάξασθαι ἐν Μαδιαμ και διελέξαντο πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς 2 και εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τί ἐποίησα νῦν καθὼς ὑμεῖς ἢ οὐχὶ κρεῖσσον ἐπιφυλλῖς Εφραιμ ἢ τρυγητὸς Αβιεζερ 3 ἐν χειρὶ ὑμῶν παρέδωκεν κύριος τοὺς ἄρχοντας Μαδιαμ τὸν Ωρηβ και τὸν Ζηβ και τί ἡδυνήθην ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς τότε ἀνέθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον 4 και ἦλθεν Γεδεων ἐπὶ τὸν Ιορδάνην και διέβη αὐτὸς και οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ πεινῶντες και διώκοντες 5 και εἶπεν τοῖς ἀνδράσιν Σοκχωθ δότε δὴ ἄρτους εἰς τροφήν τῷ λαῷ τούτῳ τῷ ἐν ποσίν μου ὅτι ἐκλείπουσιν και ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι διώκων ὀπίσω τοῦ Ζεβεε και Σελμανα βασιλέων Μαδιαμ 6 και εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκχωθ μὴ χεῖρ Ζεβεε και Σελμανα νῦν ἐν χειρὶ σου οὐ δώσομεν τῇ δυνάμει σου ἄρτους 7 και εἶπεν Γεδεων διὰ τοῦτο ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν Ζεβεε και Σελμανα ἐν χειρὶ μου και ἐγὼ ἀλοήσω τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου και ἐν ταῖς αβαρκηνιν 8 και ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Φανουηλ και ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς ὡσαύτως και ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουηλ ὄν τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχωθ 9 και εἶπεν Γεδεων πρὸς ἄνδρας

Φανουηλ ἐν ἐπιστροφῇ μου μετ' εἰρήνης τὸν πύργον τοῦτον κατασκάψω 10 και Ζεβεε και Σελμανα ἐν Καρκαρ και ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὡσεὶ δέκα πέντε χιλιάδες πάντες οἱ καταλελειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς ἀλλοφύλων και οἱ πεπτωκότες ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν 11 και ἀνέβη Γεδεων ὁδὸν τῶν σκηνοῦντων ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαι και Ιεγεβαλ και ἐπάταξεν τὴν παρεμβολὴν και ἡ παρεμβολὴ ἦν πεποιοῦσα 12 και ἔφυγον Ζεβεε και Σελμανα και ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν και ἐκράτησεν τοὺς δύο βασιλεῖς Μαδιαμ τὸν Ζεβεε και τὸν Σελμανα και πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησεν 13 και ἐπέστρεψεν Γεδεων υἱὸς Ιωας ἀπὸ τῆς παρατάξεως ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Αρες 14 και συνέλαβεν παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχωθ και ἐπρωῶτησεν αὐτόν και ἔγραψεν πρὸς αὐτὸν τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχωθ και τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν ἑβδομήκοντα και ἐπτὰ ἄνδρας 15 και παρεγένετο Γεδεων πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχωθ και εἶπεν ἰδοὺ Ζεβεε και Σελμανα ἐν οἷς ὠνειδίσαστέ με λέγοντες μὴ χεῖρ Ζεβεε και Σελμανα νῦν ἐν χειρὶ σου ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἐκλείπουσιν ἄρτους 16 και ἔλαβεν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου και ταῖς βαρακηνιμ και ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως 17 και τὸν πύργον Φανουηλ κατέστρεψεν και ἀπέκτεινεν τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως 18 και εἶπεν πρὸς Ζεβεε και Σελμανα ποῦ οἱ ἄνδρες οὓς ἀπεκτείνετε ἐν Θαβωρ και εἶπαν ὡς σύ ὡς αὐτοὶ εἰς ὁμοίωμα υἱοῦ βασιλέως 19 και

εἶπεν Γεδεων ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρὸς μου ἦσαν ζῆ κύριος εἰ ἐζωογονήκειτε αὐτούς οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς **20** καὶ εἶπεν Ιεθερ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἀναστάς ἀπόκτεινον αὐτούς καὶ οὐκ ἔσπασεν τὸ παιδάριον τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη ὅτι ἔτι νεώτερος ἦν **21** καὶ εἶπεν Ζεβεε καὶ Σελμανα ἀνάστα σὺ καὶ συνάντησον ἡμῖν ὅτι ὡς ἀνδρὸς ἡ δύναμίς σου καὶ ἀνέστη Γεδεων καὶ ἀπέκτεινεν τὸν Ζεβεε καὶ τὸν Σελμανα καὶ ἔλαβεν τοὺς μηνίσκους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν **22** καὶ εἶπον ἀνὴρ Ισραηλ πρὸς Γεδεων κύριε ἄρξον ἡμῶν καὶ σὺ καὶ ὁ υἱός σου ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιαμ **23** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς Γεδεων οὐκ ἄρξω ἐγὼ καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν κύριος ἄρξει ὑμῶν **24** καὶ εἶπεν Γεδεων πρὸς αὐτούς αἰτήσομαι παρ' ὑμῶν αἴτημα καὶ δότε μοι ἀνὴρ ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ ὅτι ἐνώτια χρυσοῦ αὐτοῖς ὅτι Ισραηλίται ἦσαν **25** καὶ εἶπαν διδόντες δώσομεν καὶ ἀνέπτυξεν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώτιον σκύλων αὐτοῦ **26** καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων τῶν χρυσοῦν ὧν ἤτησεν χίλιοι καὶ πεντακόσιοι χρυσοῖ πάρεξ τῶν μηνίσκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν ἱματίων καὶ πορφυρίδων τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιαμ καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων ἃ ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμήλων αὐτῶν **27** καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Γεδεων εἰς εφωθ καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ Εφραθα καὶ ἐξεπόρνευσεν πᾶς Ισραηλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐγένετο τῷ Γεδεων καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἰς σκῶλον **28** καὶ συνεστάλη Μαδιαμ ἐνώπιον υἱῶν Ισραηλ καὶ οὐ προσέθηκαν ἄραι κεφαλὴν αὐτῶν καὶ

ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεων **29** καὶ ἐπορεύθη Ιεροβααλ υἱὸς Ιωας καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ **30** καὶ τῷ Γεδεων ἦσαν ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐκπεπορευμένοι ἐκ μηρῶν αὐτοῦ ὅτι γυναῖκες πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ **31** καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχημ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ καὶ γε αὐτὴ υἱόν καὶ ἔθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αβιμελεχ **32** καὶ ἀπέθανεν Γεδεων υἱὸς Ιωας ἐν πόλει αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ Ιωας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Εφραθα Αβιεσδρι **33** καὶ ἐγένετο καθὼς ἀπέθανεν Γεδεων καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω τῶν Βααλιμ καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ Βααλ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εἰς θεόν **34** καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ῥυσαμένου αὐτούς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων αὐτούς κυκλόθεν **35** καὶ οὐκ ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Ιεροβααλ αὐτός ἐστιν Γεδεων κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησεν μετὰ Ισραηλ

9 καὶ ἐπορεύθη Αβιμελεχ υἱὸς Ιεροβααλ εἰς Συχημ πρὸς ἀδελφούς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς καὶ πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ λέγων **2** λαλήσατε δὴ ἐν τοῖς ὤσιν πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχημ τί τὸ ἀγαθὸν ὑμῖν κυριεῦσαι ὑμῶν ἑβδομήκοντα ἄνδρας πάντας υἱοὺς Ιεροβααλ ἢ κυριεῦειν ὑμῶν ἄνδρα ἓνα καὶ μνήσθητε ὅτι ὅσοῦν ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἰμι **3** καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς ὤσιν πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχημ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἔκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν ὀπίσω Αβιμελεχ ὅτι εἶπαν ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστιν **4** καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἑβδομήκοντα ἀργυρίου ἐξ οἴκου Βααλβεριθ καὶ

ἐμισθώσατο ἑαυτῷ Ἀβιμελεχ ἄνδρας κενούς καὶ δειλούς καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ **5** καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Εφραθα καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ υἱοὺς Ιεροβααλ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἓνα καὶ κατελείφθη Ιωαθαν υἱὸς Ιεροβααλ ὁ νεώτερος ὅτι ἐκρύβη **6** καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Σικιμων καὶ πᾶς οἶκος Βηθμααλων καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἀβιμελεχ πρὸς τῇ βαλάνῳ τῇ εὐρετῇ τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικιμοῖς **7** καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ιωαθαν καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφὴν ὄρους Γαριζιν καὶ ἐπῆρεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικιμων καὶ ἀκούσεται ὑμῶν ὁ θεός **8** πορευόμενα ἐπορεύθη τὰ ξύλα τοῦ χριῖσαι ἐφ' ἑαυτὰ βασιλέα καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν **9** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία μὴ ἀπολείψασα τὴν πίσωτά μου ἐν ἧ̄ δοξάσουσι τὸν θεὸν ἄνδρες πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων **10** καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ δεῦρο βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν **11** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκὴ μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὰ γενήματά μου τὰ ἀγαθὰ πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων **12** καὶ εἶπαν τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἄμπελον δεῦρο σὺ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν **13** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἄμπελος μὴ ἀπολείψασα τὸν οἶνον μου τὸν εὐφραίνοντα θεὸν καὶ ἀνθρώπους πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων **14** καὶ εἶπαν πάντα τὰ ξύλα τῇ ράμνῳ δεῦρο σὺ βασίλευσον ἐφ' ἡμῶν **15** καὶ εἶπεν ἡ ράμνος πρὸς τὰ ξύλα εἰ ἐν ἀληθείᾳ χριετέ με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς δεῦτε ὑπόσσητε ἐν τῇ σκιᾷ μου καὶ εἰ μὴ ἐξέλθῃ πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγη τὰς κέδρους τοῦ

Λιβάνου **16** καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμελεχ καὶ εἰ ἀγαθωσύνην ἐποιήσατε μετὰ Ιεροβααλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ **17** ὡς παρετάξατο ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἐξέριψεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξ ἐναντίας καὶ ἐρρύσατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιαμ **18** καὶ ὑμεῖς ἐπανέστητε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου σήμερον καὶ ἀπεκτείνετε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἓνα καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμελεχ υἱὸν παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικιμων ὅτι ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστίν **19** καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ Ιεροβααλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εὐφρανθεῖτε ἐν Ἀβιμελεχ καὶ εὐφρανθεῖτε καὶ γε αὐτὸς ἐφ' ὑμῖν **20** εἰ δὲ οὐ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Ἀβιμελεχ καὶ φάγοι τοὺς ἄνδρας Σικιμων καὶ τὸν οἶκον Βηθμααλων καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἀνδρῶν Σικιμων καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Βηθμααλων καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμελεχ **21** καὶ ἔφυγεν Ιωαθαν καὶ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη ἕως Βαιηρ καὶ ὤκησεν ἐκεῖ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμελεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **22** καὶ ἤρξεν Ἀβιμελεχ ἐπὶ Ἰσραηλ τρία ἔτη **23** καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀνά μέσον Ἀβιμελεχ καὶ ἀνά μέσον τῶν ἀνδρῶν Σικιμων καὶ ἠθέτησαν ἄνδρες Σικιμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμελεχ **24** τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἑβδομήκοντα υἱῶν Ιεροβααλ καὶ τὰ αἵματα αὐτῶν τοῦ θεῖναι ἐπὶ Ἀβιμελεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὃς ἀπέκτεινεν αὐτούς καὶ ἐπὶ ἄνδρας Σικιμων ὅτι ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ **25** καὶ ἔθηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικιμων

ἐνεδρεύοντας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὀρέων καὶ διήρπαζον πάντα ὅς παρεπορεύετο ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Αβιμελεχ 26 καὶ ἦλθεν Γααλ υἱὸς Ἰωβηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ παρῆλθον ἐν Σικιμοῖς καὶ ἦλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικιμῶν 27 καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀγρόν καὶ ἐτρύγησαν τοὺς ἀμπελῶνας αὐτῶν καὶ ἐπάτησαν καὶ ἐποίησαν ἐλλουλιμ καὶ εἰσήνεγκαν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ κατηράσαντο τὸν Αβιμελεχ 28 καὶ εἶπεν Γααλ υἱὸς Ἰωβηλ τίς ἐστὶν Αβιμελεχ καὶ τίς ἐστὶν υἱὸς Συχεμ ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ οὐχ υἱὸς Ἱεροβααλ καὶ Ζεβουλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ δοῦλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν Εμμωρ πατρὸς Συχεμ καὶ τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς 29 καὶ τίς δώη τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χειρὶ μου καὶ μεταστήσω τὸν Αβιμελεχ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν πλήθυνον τὴν δύναμίν σου καὶ ἐξέλθε 30 καὶ ἤκουσεν Ζεβουλ ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γααλ υἱοῦ Ἰωβηλ καὶ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός 31 καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Αβιμελεχ ἐν κρυφῇ λέγων ἰδοὺ Γααλ υἱὸς Ἰωβηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔρχονται εἰς Συχεμ καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ περικάθηνται τὴν πόλιν ἐπὶ σέ 32 καὶ νῦν ἀναστάς νυκτὸς σὺ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ καὶ ἐνέδρευσον ἐν τῷ ἀγρῷ 33 καὶ ἔσται τὸ πρῶν ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον ὀρθριεῖς καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἰδοὺ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκπορεύονται πρὸς σέ καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ σου 34 καὶ ἀνέστη Αβιμελεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἐνήδρευσαν ἐπὶ Συχεμ τέτρασιν ἀρχαῖς 35 καὶ ἐξῆλθεν Γααλ υἱὸς Ἰωβηλ καὶ ἔστη πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς πύλης τῆς πόλεως

καὶ ἀνέστη Αβιμελεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου 36 καὶ εἶδεν Γααλ υἱὸς Ἰωβηλ τὸν λαὸν καὶ εἶπεν πρὸς Ζεβουλ ἰδοὺ λαὸς καταβαίνει ἀπὸ κεφαλῶν τῶν ὀρέων καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζεβουλ τὴν σκιὰν τῶν ὀρέων σὺ βλέπεις ὡς ἄνδρας 37 καὶ προσέθετο ἔτι Γααλ τοῦ λαλήσαι καὶ εἶπεν ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς καὶ ἀρχὴ ἐτέρα ἔρχεται διὰ ὁδοῦ Ἡλωνμαωνεμ 38 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζεβουλ καὶ ποῦ ἐστὶν τὸ στόμα σου ὡς ἐλάλησας τίς ἐστὶν Αβιμελεχ ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαὸς ὃν ἐξουδένωσας ἐξέλθε δὴ νῦν καὶ παράταξαι αὐτῷ 39 καὶ ἐξῆλθεν Γααλ ἐνώπιον ἀνδρῶν Συχεμ καὶ παρτάξατο πρὸς Αβιμελεχ 40 καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Αβιμελεχ καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔπεσαν τραυματῖαι πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης 41 καὶ εἰσῆλθεν Αβιμελεχ ἐν Ἀρημα καὶ ἐξέβαλεν Ζεβουλ τὸν Γααλ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ μὴ οἰκεῖν ἐν Συχεμ 42 καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγρόν καὶ ἀνήγγειλεν τῷ Αβιμελεχ 43 καὶ ἔλαβεν τὸν λαὸν καὶ διεῖλεν αὐτούς εἰς τρεῖς ἀρχὰς καὶ ἐνήδρευσεν ἐν ἀγρῷ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ λαὸς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἀνέστη ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς 44 καὶ Αβιμελεχ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτειναν καὶ ἔστησαν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως καὶ αἱ δύο ἀρχαὶ ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ ἐπάταξαν αὐτούς 45 καὶ Αβιμελεχ παρτάσσετο ἐν τῇ πόλει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινεν καὶ καθεῖλεν τὴν πόλιν καὶ ἔσπειρεν εἰς ἄλλας 46

καὶ ἦκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργων Συχεμ καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν Βαιθηλβεριθ 47 καὶ ἀνηγγέλι τῷ Αβιμελεχ ὅτι συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργων Συχεμ 48 καὶ ἀνέβη Αβιμελεχ εἰς ὄρος Ερμων καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν Αβιμελεχ τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔκοψεν κλάδον ξύλου καὶ ἦρεν καὶ ἔθηκεν ἐπ' ὤμων αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ ὁ εἶδετέ με ποιοῦντα ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ 49 καὶ ἔκοψαν καὶ γε ἀνὴρ κλάδον πᾶς ἀνὴρ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω Αβιμελεχ καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν συνέλευσιν καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ' αὐτοὺς τὴν συνέλευσιν ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανον καὶ γε πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σικιμων ὡς χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες 50 καὶ ἐπορεύθη Αβιμελεχ ἐκ Βαιθηλβεριθ καὶ παρενέβαλεν ἐν Θηβης καὶ κατέλαβεν αὐτήν 51 καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν μέσῳ τῆς πόλεως καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως καὶ ἔκλεισαν ἔξωθεν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ πύργου 52 καὶ ἦλθεν Αβιμελεχ ἕως τοῦ πύργου καὶ παρετάξαντο αὐτῷ καὶ ἠγγισεν Αβιμελεχ ἕως τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπρῆσαι αὐτὸν ἐν πυρὶ 53 καὶ ἔρριψεν γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμυλίου ἐπὶ κεφαλὴν Αβιμελεχ καὶ ἔκλασεν τὸ κρανίον αὐτοῦ 54 καὶ ἐβόησεν ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ σπάσον τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν με μήποτε εἴπωσιν γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ ἐξεκέντησεν αὐτόν τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν 55 καὶ εἶδεν ἀνὴρ Ἰσραηλ ὅτι ἀπέθανεν Αβιμελεχ καὶ ἐπορεύθησαν ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ 56 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Αβιμελεχ

ἦν ἐποίησεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀποκτεῖναι τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ 57 καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν ἀνδρῶν Συχεμ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα Ἰωθαν υἱοῦ Ἱεροβααλ

10 καὶ ἀνέστη μετὰ Αβιμελεχ τοῦ σῶσαι τὸν Ἰσραηλ Ἰωθα υἱὸς Φουα υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ ἀνὴρ Ἰσσαχαρ καὶ αὐτὸς ὥκει ἐν Σαμιρ ἐν ὄρει Εφραιμ 2 καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ εἴκοσι τρία ἔτη καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐν Σαμιρ 3 καὶ ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ἰαῖρ ὁ Γαλααδ καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ εἴκοσι δύο ἔτη 4 καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριάκοντα δύο πώλους καὶ τριάκοντα δύο πόλεις αὐτοῖς καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἐπαύλεις Ἰαῖρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν γῇ Γαλααδ 5 καὶ ἀπέθανεν Ἰαῖρ καὶ ἐτάφη ἐν Ραμνων 6 καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐδοῦλευσαν τοῖς Βααλιμ καὶ ταῖς Ασταρωθ καὶ τοῖς θεοῖς Αραδ καὶ τοῖς θεοῖς Σιδῶνος καὶ τοῖς θεοῖς Μωαβ καὶ τοῖς θεοῖς υἰῶν Αμμων καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιμ καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον καὶ οὐκ ἐδοῦλευσαν αὐτῷ 7 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν Ἰσραηλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιμ καὶ ἐν χειρὶ υἰῶν Αμμων 8 καὶ ἔθλιψαν καὶ ἔθλασαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ δέκα ὀκτῶ ἔτη τοὺς πάντας υἱοὺς Ἰσραηλ τοὺς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ τοῦ Αμορρι τοῦ ἐν Γαλααδ 9 καὶ διεβήσαν οἱ υἱοὶ Αμμων τὸν Ἰορδάνην παρατάξασθαι πρὸς Ἰουδαν καὶ Βενιαμιν καὶ πρὸς Εφραιμ καὶ ἔθλιβη Ἰσραηλ σφόδρα 10 καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον λέγοντες ἡμάρτομέν σοι ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν θεὸν καὶ

ἔδουλεύσαμεν τῷ Βααλιμ **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμορραίου καὶ ἀπὸ υἰῶν Ἀμμων καὶ ἀπὸ Φυλιστιμ **12** καὶ Σιδωνίων καὶ Ἀμαληκ καὶ Μαδιαμ οἱ ἔθλιψαν ὑμᾶς καὶ ἐβοήσατε πρὸς με καὶ ἔσωσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν **13** καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς ἑτέροις διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σῶσαι ὑμᾶς **14** πορεύεσθε καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς οὓς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν **15** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς κύριον ἡμάρτομεν ποίησον σὺ ἡμῖν κατὰ πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου πλην ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **16** καὶ ἐξέκλιναν τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἐδούλευσαν τῷ κυρίῳ μόνῳ καὶ ὠλιγόθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κόπῳ Ἰσραηλ **17** καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλααδ καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾷ **18** καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλααδ ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τίς ὁ ἀνὴρ ὅστις ἂν ἄρξηται παρατάξασθαι πρὸς υἱοὺς Ἀμμων καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Γαλααδ

11 καὶ Ἰεφθαε ὁ Γαλααδίτης ἐπλημένους δυνάμει καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης ἢ ἐγέννησεν τῷ Γαλααδ τὸν Ἰεφθαε **2** καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλααδ αὐτῷ υἱοὺς καὶ ἠδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἰεφθαε καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ὅτι υἱὸς γυναικὸς ἑταίρας σύ **3** καὶ ἔφυγεν Ἰεφθαε ἀπὸ προσώπου ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ᾤκησεν ἐν γῆ Τωβ καὶ συνεστράφησαν πρὸς

Ἰεφθαε ἄνδρες κενοὶ καὶ ἐξήλθον μετ' αὐτοῦ **5** καὶ ἐγένετο ἡνίκα παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Ἀμμων μετὰ Ἰσραηλ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ λαβεῖν τὸν Ἰεφθαε ἀπὸ τῆς γῆς Τωβ **6** καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθαε δεῦρο καὶ ἔση ἡμῖν εἰς ἀρχηγόν καὶ παραταξώμεθα πρὸς υἱοὺς Ἀμμων **7** καὶ εἶπεν Ἰεφθαε τοῖς πρεσβυτέροις Γαλααδ οὐχὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ με καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐξαπεστείλατέ με ἄφ' ὑμῶν καὶ διὰ τί ἤλθατε πρὸς με νῦν ἡνίκα χρήζετε **8** καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ πρὸς Ἰεφθαε διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς σέ καὶ πορεύση μεθ' ἡμῶν καὶ παρατάξη πρὸς υἱοὺς Ἀμμων καὶ ἔση ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσιν τοῖς οἰκοῦσιν Γαλααδ **9** καὶ εἶπεν Ἰεφθαε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Γαλααδ εἰ ἐπιστρέφετέ με ὑμεῖς παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμων καὶ παραδῶ κύριος αὐτοὺς ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς ἄρχοντα **10** καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ πρὸς Ἰεφθαε κύριος ἔστω ἀκούων ἀνὰ μέσον ἡμῶν εἰ μὴ κατὰ τὸ ῥῆμά σου οὕτως ποιήσομεν **11** καὶ ἐπορεύθη Ἰεφθαε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλααδ καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ' αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς ἀρχηγόν καὶ ἐλάλησεν Ἰεφθαε τοὺς λόγους αὐτοῦ πάντας ἐνώπιον κυρίου ἐν Μασσηφα **12** καὶ ἀπέστειλεν Ἰεφθαε ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἰῶν Ἀμμων λέγων τί ἐμοὶ καὶ σοί ὅτι ἤλθες πρὸς με τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῆ μου **13** καὶ εἶπεν βασιλεὺς υἰῶν Ἀμμων πρὸς τοὺς ἀγγέλους Ἰεφθαε ὅτι ἔλαβεν Ἰσραηλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρνων καὶ ἕως Ἰαβοκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ νῦν ἐπίστρεψον αὐτὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ πορεύσομαι

14 καὶ προσέθηκεν ἔτι Ιεφθαε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Αμμων 15 καὶ εἶπεν αὐτῷ οὕτω λέγει Ιεφθαε οὐκ ἔλαβεν Ἰσραηλ τὴν γῆν Μωαβ καὶ τὴν γῆν υἱῶν Αμμων 16 ὅτι ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως θαλάσσης Σιφ καὶ ἦλθεν εἰς Καδης 17 καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραηλ ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Εδωμ λέγων παρελεύσομαι διὴ ἐν τῇ γῆ σου καὶ οὐκ ἤκουσεν βασιλεὺς Εδωμ καὶ πρὸς βασιλέα Μωαβ ἀπέστειλεν καὶ οὐκ εὐδόκησεν καὶ ἐκάθισεν Ἰσραηλ ἐν Καδης 18 καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐκύκλωσεν τὴν γῆν Εδωμ καὶ τὴν γῆν Μωαβ καὶ ἦλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου τῇ γῆ Μωαβ καὶ παρενέβαλον ἐν πέραν Ἀρνων καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ἐν ὀρίοις Μωαβ ὅτι Ἀρνων ὄριον Μωαβ 19 καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραηλ ἀγγέλους πρὸς Σηων βασιλέα τοῦ Ἀμορραίου βασιλέα Εσεβων καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσραηλ παρέλθωμεν διὴ ἐν τῇ γῆ σου ἕως τοῦ τόπου ἡμῶν 20 καὶ οὐκ ἐνεπίστευσεν Σηων τῷ Ἰσραηλ παρελθεῖν ἐν ὀρίῳ αὐτοῦ καὶ συνῆξεν Σηων τὸν πάντα λαὸν αὐτοῦ καὶ παρενέβαλον εἰς Ιασα καὶ παρετάξατο πρὸς Ἰσραηλ 21 καὶ παρέδωκεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ τὸν Σηων καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἐκληρονόμησεν Ἰσραηλ τὴν πᾶσαν γῆν τοῦ Ἀμορραίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην 22 ἀπὸ Ἀρνων καὶ ἕως τοῦ Ιαβοκ καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ Ἰορδάνου 23 καὶ νῦν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐξῆρεν τὸν Ἀμορραῖον ἀπὸ προσώπου λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραηλ καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτόν 24 οὐχὶ ἄ ἐὰν κληρονομήσει σε Χαμωσ ὁ θεὸς σου αὐτὰ κληρονομήσεις καὶ τοὺς πάντας οὐς

ἐξῆρεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν αὐτοὺς κληρονομήσομεν 25 καὶ νῦν μὴ ἐν ἀγαθῷ ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλακ υἱὸν Σεπφωρ βασιλέα Μωαβ μὴ μαχόμενος ἐμαχέσατο μετὰ Ἰσραηλ ἢ πολεμῶν ἐπολέμησεν αὐτόν 26 ἐν τῷ οἰκῆσαι ἐν Εσεβων καὶ ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς καὶ ἐν γῆ Ἀροηρ καὶ ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην τριακόσια ἔτη καὶ διὰ τί οὐκ ἐρρύσω αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 27 καὶ νῦν ἐγὼ εἶμι οὐχ ἡμαρτόν σοι καὶ σὺ ποιεῖς μετ' ἐμοῦ πονηρίαν τοῦ παρατάξασθαι ἐν ἐμοὶ κρίναι κύριος κρίνων σήμερον ἀνὰ μέσον υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἀνὰ μέσον υἱῶν Αμμων 28 καὶ οὐκ ἤκουσεν βασιλεὺς υἱῶν Αμμων τῶν λόγων Ιεφθαε ὧν ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν 29 καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ιεφθαε πνεῦμα κυρίου καὶ παρῆλθεν τὸν Γαλααδ καὶ τὸν Μανασση καὶ παρῆλθεν τὴν σκοπιὰν Γαλααδ εἰς τὸ πέραν υἱῶν Αμμων 30 καὶ ἠῤῥατο Ιεφθαε εὐχὴν τῷ κυρίῳ καὶ εἶπεν ἐὰν διδοὺς δῶς τοὺς υἱοὺς Αμμων ἐν τῇ χειρὶ μου 31 καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος ὃς ἐὰν ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου εἰς συνάντησίν μου ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἱῶν Αμμων καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ ἀνοίσω αὐτὸν ὀλοκαύτωμα 32 καὶ παρῆλθεν Ιεφθαε πρὸς υἱοὺς Αμμων παρατάξασθαι πρὸς αὐτούς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ 33 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ Ἀροηρ ἕως ἐλθεῖν ἄχρις Ἀρνων ἐν ἀριθμῷ εἴκοσι πόλεις καὶ ἕως Εβελχαρμιν πληγὴν μεγάλην σφόδρα καὶ συνεστάλησαν οἱ υἱοὶ Αμμων ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραηλ 34 καὶ ἦλθεν Ιεφθαε εἰς Μασσηφα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ

ἐξεπορεύετο εἰς ὑπάντησιν ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς καὶ ἦν αὕτη μονογενής οὐκ ἦν αὐτῷ ἕτερος υἱὸς ἢ θυγάτηρ **35** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐτὴν αὐτός διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἁ ἁ θυγάτηρ μου ταραχῆ ἑτάραξάς με καὶ σὺ ἦς ἐν τῷ ταραχῶ μου καὶ ἐγὼ εἰμι ἠνοιξα κατὰ σοῦ τὸ στόμα μου πρὸς κύριον καὶ οὐ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι **36** ἢ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν πάτερ ἠνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς κύριον ποιήσόν μοι ὄν τρόπον ἐξήλθεν ἐκ στόματός σου ἐν τῷ ποιῆσαί σοι κύριον ἐκδίκησιν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ υἱῶν Ἀμμων **37** καὶ ἦδε εἶπεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς ποιησάτω δὴ ὁ πατήρ μου τὸν λόγον τοῦτον ἕασόν με δύο μῆνας καὶ πορεύσομαι καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθενία μου ἐγὼ εἰμι καὶ αἱ συνεταιρίδες μου **38** καὶ εἶπεν πορεύου καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν δύο μῆνας καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθενία αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη **39** καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἦν ηὔξατο καὶ αὐτὴ οὐκ ἔγνω ἄνδρα καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν Ἰσραὴλ **40** ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορεύοντο θυγατέρες Ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφθαε Γαλααδ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ

12 καὶ ἐβόησεν ἀνὴρ Εφραιμ καὶ παρῆλθαν εἰς βορρᾶν καὶ εἶπαν πρὸς Ἰεφθαε διὰ τί παρῆλθες παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμων καὶ ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ τὸν οἶκόν σου ἐμπρήσομεν ἐπὶ σὲ ἐν πυρί **2** καὶ εἶπεν Ἰεφθαε πρὸς αὐτούς ἀνὴρ μαχητῆς ἤμην ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων σφόδρα καὶ ἐβόησα

ὑμᾶς καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν **3** καὶ εἶδον ὅτι οὐκ εἶ σωτήρ καὶ ἔθηκα τὴν ψυχὴν μου ἐν χειρὶ μου καὶ παρῆλθον πρὸς υἱοὺς Ἀμμων καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ μου καὶ εἰς τί ἀνέβητε ἐπ' ἐμὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί **4** καὶ συνέστρεψεν Ἰεφθαε τοὺς πάντας ἄνδρας Γαλααδ καὶ παρετάξατο τῷ Εφραιμ καὶ ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλααδ τὸν Εφραιμ ὅτι εἶπαν οἱ διασφζόμενοι τοῦ Εφραιμ ὑμεῖς Γαλααδ ἐν μέσῳ τοῦ Εφραιμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Μανασση **5** καὶ προκατελάβετο Γαλααδ τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Εφραιμ καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ διασφζόμενοι Εφραιμ διαβῶμεν καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλααδ μὴ Εφραθίτης εἶ καὶ εἶπεν οὐ **6** καὶ εἶπαν αὐτῷ εἰπὸν δὴ στάχυς καὶ οὐ κατεύθυνεν τοῦ λαλῆσαι οὕτως καὶ ἐπελάβοντο αὐτοῦ καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἔπесαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Εφραιμ τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες **7** καὶ ἔκρινεν Ἰεφθαε τὸν Ἰσραὴλ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἀπέθανεν Ἰεφθαε ὁ Γαλααδίτης καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ ἐν Γαλααδ **8** καὶ ἔκρινεν μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβαισαν ἀπὸ Βαιθλεεμ **9** καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα υἱοὶ καὶ τριάκοντα θυγατέρες ἃς ἐξαπέστειλεν ἔξω καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰσήνεγκεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔξωθεν καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ ἑπτὰ ἔτη **10** καὶ ἀπέθανεν Ἀβαισαν καὶ ἐτάφη ἐν Βαιθλεεμ **11** καὶ ἔκρινεν μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Αἰλωμ ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη **12** καὶ ἀπέθανεν Αἰλωμ ὁ Ζαβουλωνίτης καὶ ἐτάφη ἐν Αἰλωμ ἐν γῇ Ζαβουλων **13** καὶ ἔκρινεν μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβδων υἱὸς Ἑλληλ ὁ Φαραθωνίτης **14** καὶ ἦσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα

υιοὶ καὶ τριάκοντα υἱῶν υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἑβδομήκοντα πώλους καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ ὀκτῶ ἔτη **15** καὶ ἀπέθανεν Αβδων υἱὸς Ἑλληλ ὁ Φαραθωνίτης καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθωμ ἐν γῆ Εφραιμ ἐν ὄρει τοῦ Αμαληκ

13 καὶ προσέθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστιμ τεσσαράκοντα ἔτη **2** καὶ ἦν ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Σαραα ἀπὸ δήμου συγγενείας τοῦ Δανι καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωε καὶ γυνὴ αὐτῷ στεῖρα καὶ οὐκ ἔτεκεν **3** καὶ ὤφθη ἄγγελος κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν ἰδοὺ σὺ στεῖρα καὶ οὐ τέτοκας καὶ συλλήμψῃ υἰόν **4** καὶ νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πῖης οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον **5** ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἰόν καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὅτι ναζιρ θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας καὶ αὐτὸς ἄρξεται τοῦ σῶσαι τὸν Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιμ **6** καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα ἄνθρωπος θεοῦ ἦλθεν πρὸς με καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος ἀγγέλου θεοῦ φοβερὸν σφόδρα καὶ οὐκ ἠρώτησα αὐτόν πόθεν ἐστίν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέν μοι **7** καὶ εἶπέν μοι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἰόν καὶ νῦν μὴ πῖης οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον ὅτι ἅγιον θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστροῦ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ **8** καὶ προσηύξατο Μανωε πρὸς κύριον καὶ εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριε Αδωναιε τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ ὃν ἀπέστειλας ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς καὶ συμβιβάσατέω ἡμᾶς τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ **9** καὶ εἰσήκουσεν ὁ θεὸς

τῆς φωνῆς Μανωε καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἔτι πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ αὕτη ἐκάθητο ἐν ἀγρῷ καὶ Μανωε ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἦν μετ' αὐτῆς **10** καὶ ἐτάχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἔδραμεν καὶ ἀνήγγειλεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ὤπται πρὸς με ὁ ἀνὴρ ὃς ἦλθεν ἐν ἡμέρᾳ πρὸς με **11** καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Μανωε ὀπίσω τῆς γυναίκος αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος ἐγώ **12** καὶ εἶπεν Μανωε νῦν ἐλεύσεται ὁ λόγος σου τίς ἔσται κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ **13** καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωε ἀπὸ πάντων ὧν εἶρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα φυλάξεται **14** ἀπὸ παντός ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου οὐ φάγεται καὶ οἶνον καὶ σικερα μέθυσμα μὴ πιέτω καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω πάντα ὅσα ἐνετειλάμην αὐτῇ φυλάξεται **15** καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου κατάσχωμεν ὧδέ σε καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιόν σου ἔριφον αἰγῶν **16** καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωε ἐὰν κατάσχῃς με οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου καὶ ἐὰν ποιήσῃς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ ἀνοίσεις αὐτό ὅτι οὐκ ἔγνω Μανωε ὅτι ἄγγελος κυρίου αὐτός **17** καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου τί τὸ ὄνομά σοι ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου καὶ δοξάσομέν σε **18** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου καὶ αὐτό ἐστὶν θαυμαστόν **19** καὶ ἔλαβεν Μανωε τὸν ἔριφον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν καὶ ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ κυρίῳ καὶ διεχώρισεν ποιῆσαι καὶ Μανωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες **20** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω

τοῦ θουσιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος κυρίου ἐν τῇ φλογὶ τοῦ θουσιαστηρίου καὶ Μανωε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν **21** καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ ἄγγελος κυρίου ὁφθῆναι πρὸς Μανωε καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τότε ἔγνω Μανωε ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτος **22** καὶ εἶπεν Μανωε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ θανάτω ἀποθανούμεθα ὅτι θεὸν εἶδομεν **23** καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰ ἤθελεν ὁ κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίαν καὶ οὐκ ἂν ἔδειξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα καὶ καθὼς καιρὸς οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα **24** καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμψων καὶ ἠδρύνθη τὸ παιδάριον καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ κύριος **25** καὶ ἤρξατο πνεῦμα κυρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δαν καὶ ἀνὰ μέσον Σαραα καὶ ἀνὰ μέσον Εσθαολ

14 καὶ κατέβη Σαμψων εἰς Θαμναθα καὶ εἶδεν γυναῖκα εἰς Θαμναθα ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀλλοφύλων **2** καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν γυναῖκα εἶδρακα ἐν Θαμναθα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Φυλιστιμ καὶ νῦν λάβετε αὐτὴν ἔμοι εἰς γυναῖκα **3** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μὴ οὐκ εἰσὶν θυγατέρες τῶν ἀδελφῶν σου καὶ ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ μου γυνὴ ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τῶν ἀπεριτιμῆτων καὶ εἶπεν Σαμψων πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ταύτην λαβέ μοι ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὀφθαλμοῖς μου **4** καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ κυρίου ἐστὶν ὅτι ἐκδίκησιν αὐτὸς ζητεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ

ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλόφυλοι κυριεύοντες ἐν Ἰσραηλ **5** καὶ κατέβη Σαμψων καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθα καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθα καὶ ἰδοὺ σκύμνος λέοντος ὠρούμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ **6** καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ συνέτριψεν αὐτόν ὥσει συντρίψει ἔριφον καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὁ ἐποίησεν **7** καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναίκα καὶ ἠθύθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψων **8** καὶ ὑπέστρεψεν μεθ' ἡμέρας λαβεῖν αὐτὴν καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ πτώμα τοῦ λέοντος καὶ ἰδοὺ συναγωγὴ μελισσῶν ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι **9** καὶ ἐξείλεν αὐτὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐσθίων καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος ἐξείλεν τὸ μέλι **10** καὶ κατέβη ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψων πότον ἑπτὰ ἡμέρας ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι **11** καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτόν καὶ ἔλαβον τριάκοντα κλητούς καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ **12** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγείλητε αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὗρητε δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων **13** καὶ ἐὰν μὴ δύνησθε ἀπαγγεῖλαί μοι δώσετε ὑμεῖς ἔμοι τριάκοντα ὀθόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας στολὰς ἱματίων καὶ εἶπαν αὐτῷ προβαλοῦ τὸ πρόβλημα καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό **14** καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί βρωτὸν ἐξῆλθεν ἐκ βιβρώσκοντος καὶ

ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ καὶ οὐκ ἠδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας **15** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἶπαν τῇ γυναικὶ Σαμψων ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου καὶ ἀπαγγεῖλάτω σοι τὸ πρόβλημα μήποτε κατακαύσωμέν σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐν πυρὶ ἢ ἐκβιάσαι ἡμᾶς κεκλήκατε **16** καὶ ἔκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμψων πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν πλὴν μεμίσηκάς με καὶ οὐκ ἠγάπησάς με ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ προεβάλου τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἀπήγγειλάς μοι καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψων εἰ τῷ πατρὶ μου καὶ τῇ μητρὶ μου οὐκ ἀπήγγελα σοὶ ἀπαγγεῖλω **17** καὶ ἔκλαυσεν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας ἃς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ ὅτι παρενώχλησεν αὐτῷ καὶ αὐτὴ ἀπήγγειλεν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς **18** καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον τί γλυκύτερον μέλιτος καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων εἰ μὴ ἠροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλει μου οὐκ ἂν ἔγνωτε τὸ πρόβλημά μου **19** καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἀσκαλῶνα καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριάκοντα ἄνδρας καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἔδωκεν τὰς στολὰς τοῖς ἀπαγγεῖλασιν τὸ πρόβλημα καὶ ὠργίσθη θυμῷ Σαμψων καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **20** καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψων ἐνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ὧν ἐφιλίασεν

15 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἐπεσκέψατο Σαμψων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν ἐρίφῳ αἰγῶν καὶ εἶπεν εἰσελεύσομαι πρὸς τὴν γυναῖκά μου εἰς τὸ ταμιεῖον καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτῆς εἰσελθεῖν **2** καὶ

εἶπεν ὁ πατὴρ αὐτῆς λέγων εἶπα ὅτι μισῶν ἐμίσησας αὐτήν καὶ ἔδωκα αὐτήν ἐνὶ τῶν ἐκ τῶν φίλων σου μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεωτέρα αὐτῆς ἀγαθωτέρα ὑπὲρ αὐτήν ἔστω δὴ σοι ἀντὶ αὐτῆς **3** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ἠθώωμαι καὶ τὸ ἅπαξ ἀπὸ ἀλλοφύλων ὅτι ποιῶ ἐγὼ μετ' αὐτῶν πονηρίαν **4** καὶ ἐπορεύθη Σαμψων καὶ συνέλαβεν τριακοσίας ἀλώπεκας καὶ ἔλαβεν λαμπάδας καὶ ἐπέστρεψεν κέρκον πρὸς κέρκον καὶ ἔθηκεν λαμπάδα μίαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο κέρκων καὶ ἔδησεν **5** καὶ ἐξέκαυσεν πῦρ ἐν ταῖς λαμπάσιν καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχουσιν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἄλωνος καὶ ἕως σταχῶν ὀρθῶν καὶ ἕως ἀμπελῶνος καὶ ἐλαίας **6** καὶ εἶπαν οἱ ἀλλόφυλοι τίς ἐποίησεν ταῦτα καὶ εἶπαν Σαμψων ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνι ὅτι ἔλαβεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτήν τῷ ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐνέπρησαν αὐτήν καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς ἐν πυρὶ **7** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ἐὰν ποιήσητε οὕτως ταύτην ὅτι εἰ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν καὶ ἔσχατον κοπάσω **8** καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας Ηταμ **9** καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ παρενέβαλον ἐν Ιουδα καὶ ἐξερρίφησαν ἐν Λευι **10** καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ιουδα εἰς τί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι δῆσαι τὸν Σαμψων ἀνέβημεν καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὄν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν **11** καὶ κατέβησαν τρισχίλιοι ἄνδρες ἀπὸ Ιουδα εἰς τρυμαλιὰν πέτρας Ηταμ καὶ εἶπαν τῷ Σαμψων οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἡμῶν καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν καὶ εἶπεν αὐτοῖς

Σαμψων ὄν τρόπον ἐποίησάν μοι οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς **12** καὶ εἶπαν αὐτῷ δησαί σε κατέβημεν τοῦ δοῦναί σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψων ὁμόσατέ μοι μήποτε συναντήσητε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς **13** καὶ εἶπον αὐτῷ λέγοντες οὐχὶ ὅτι ἀλλ' ἢ δεσμῷ δήσομέν σε καὶ παραδώσομέν σε ἐν χειρὶ αὐτῶν καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσομέν σε καὶ ἔδραμον αὐτὸν ἐν δυσι καλωδίοις καινοῖς καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκεῖνης **14** καὶ ἦλθον ἕως σιαγόνοσ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἠλάλαξαν καὶ ἔδραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἐγενήθη τὰ καλώδια τὰ ἐπὶ βραχίοσιν αὐτοῦ ὡσεὶ στιππύον ὃ ἐξεκαύθη ἐν πυρὶ καὶ ἐτάκησαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ **15** καὶ εὔρεν σιαγόνα ὄνου ἐκρεμιμμένην καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας **16** καὶ εἶπεν Σαμψων ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείφων ἐξήλειψα αὐτούς ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ ὄνου ἐπάταξα χιλίους ἄνδρας **17** καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο λαλῶν καὶ ἔρριψεν τὴν σιαγόνα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν τὸν τόπον ἐκεῖνον ἀναίρεισιν σιαγόνοσ **18** καὶ ἐδίψησεν σφόδρα καὶ ἔκλαυσεν πρὸς κύριον καὶ εἶπεν σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δίψει καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπεριτμήτων **19** καὶ ἔρρηξεν ὁ θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνι καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ καὶ ἔπιεν καὶ ἐπέστρεψεν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησεν διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς πηγὴ τοῦ ἐπικαλουμένου ἢ ἐστὶν ἐν σιαγόνι ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **20** καὶ ἔκρινεν τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραισ ἀλλοφύλων εἴκοσι ἔτη

16 καὶ ἐπορεύθη Σαμψων εἰς Γάζαν καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτὴν **2** καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαίοις λέγοντες ἦκει Σαμψων ὧδε καὶ ἐκύκλωσαν καὶ ἐνήδρυσαν ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεωσ καὶ ἐκώφευσαν ὄλην τὴν νύκτα λέγοντες ἕως διαφάουσῃ ὁ ὄρθροσ καὶ φονεύσωμεν αὐτόν **3** καὶ ἐκοιμήθη Σαμψων ἕως μεσονυκτίου καὶ ἀνέστη ἐν ἡμίσει τῆσ νυκτὸσ καὶ ἐπελάβετο τῶν θυρῶν τῆσ πύλῃσ τῆσ πόλεωσ σὺν τοῖσ δυσι σταθομοῖσ καὶ ἀνεβάστασεν αὐτάσ σὺν τῷ μοχλῷ καὶ ἔθηκεν ἐπ' ὤμων αὐτοῦ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρουσ τοῦ ἐπὶ προσώπου Χεβρων καὶ ἔθηκεν αὐτά ἐκεῖ **4** καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο καὶ ἠγάπησεν γυναῖκα ἐν Ἀλωρηχ καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιδα **5** καὶ ἀνέβησεν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντεσ τῶν ἀλλοφύλων καὶ εἶπαν αὐτῇ ἀπάτησον αὐτόν καὶ ἰδὲ ἐν τίνι ἢ ἰσχύσ αὐτοῦ ἢ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ δήσομεν αὐτόν τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν καὶ ἡμεῖσ δώσομέν σοι ἀνὴρ χιλίους καὶ ἕκατόν ἀργυρίου **6** καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων ἀπάγγειλον δὴ μοι ἐν τίνι ἢ ἰσχύσ σου ἢ μεγάλη καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναί σε **7** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Σαμψων ἐὰν δήσωσίν με ἐν ἑπτὰ νευραῖσ ὑγραῖσ μὴ διεφθαρμέναισ καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡσ εἶσ τῶν ἀνθρώπων **8** καὶ ἀνήνεγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντεσ τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευράσ ὑγράσ μὴ διεφθαρμένασ καὶ ἔδρησεν αὐτόν ἐν αὐταῖσ **9** καὶ τὸ ἔνεδρον αὐτῇ ἐκάθητο ἐν τῷ ταμείῳ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ διέσπασεν τὰσ νευρέασ ὡσ εἴ τισ ἀποσπάσοι στρέμμα στιππύου ἐν τῷ ὄσφρανθῆναι αὐτό

πυρός και οὐκ ἐγνώσθη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ **10** καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων ἰδοὺ ἐπλάνησάς με καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῆ νῦν οὖν ἀνάγγειλόν μοι ἐν τίνι δεθήσῃ **11** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ἐὰν δεσμεύοντες δῆσωσίν με ἐν καλωδίσις καινοῖς οἷς οὐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων **12** καὶ ἔλαβεν Δαλιδα καλώδια καινὰ καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ ἔνδρα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμείου καὶ εἶπεν ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὡς σπαρτίον **13** καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων ἰδοὺ ἐπλάνησάς με καὶ ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ ψευδῆ ἀπάγγειλον δὴ μοι ἐν τίνι δεθήσῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ἐὰν ὑφάνῃς τὰς ἐπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι καὶ ἐγκρούσῃς τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενής **14** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτὸν καὶ ἔλαβεν Δαλιδα τὰς ἐπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὑφανεῖν ἐν τῷ διάσματι καὶ ἔπηξεν τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον καὶ εἶπεν ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ ἐξῆρεν τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος ἐκ τοῦ τοίχου **15** καὶ εἶπεν Δαλιδα πρὸς Σαμψων πῶς λέγεις ἡγάπηκά σε καὶ οὐκ ἔστιν ἡ καρδία σου μετ' ἐμοῦ τοῦτο τρίτον ἐπλάνησάς με καὶ οὐκ ἀπήγγειλάς μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη **16** καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέθλιψεν αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας καὶ ἐστενοχώρησεν αὐτὸν καὶ ὠλιγοψύχησεν ἕως τοῦ ἀποθανεῖν **17** καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ τὴν πᾶσαν καρδίαν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ σίδηρος οὐκ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ὅτι ἅγιος θεοῦ ἐγὼ εἰμι ἀπὸ κοιλίας

μητρός μου ἐὰν οὖν ξυρήσωμαι ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι **18** καὶ εἶδεν Δαλιδα ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν καὶ ἐκάλεσεν τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀλλοφύλων λέγουσα ἀνάβητε ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο ὅτι ἀπήγγειλέν μοι τὴν πᾶσαν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀνήνεγκαν τὸ ἀργύριον ἐν χερσὶν αὐτῶν **19** καὶ ἐκοίμισεν Δαλιδα τὸν Σαμψων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα καὶ ἐξύρῃσεν τὰς ἐπτὰ σειρὰς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι αὐτὸν καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ **20** καὶ εἶπεν Δαλιδα ἀλλόφυλοι ἐπὶ σέ Σαμψων καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ καὶ ἐκτιναχθήσομαι καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ἀπέστη ὁ κύριος ἀπάνωθεν αὐτοῦ **21** καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν εἰς Γάζαν καὶ ἐπέδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκείαις καὶ ἦν ἀλήθων ἐν οἴκῳ τοῦ δεσμοτηρίου **22** καὶ ἤρξατο θριξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξυρήσατο **23** καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν θύσαι θυσίασμα μέγα τῷ Δαγων θεῷ αὐτῶν καὶ εὐφρανθῆναι καὶ εἶπαν ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψων τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν **24** καὶ εἶδαν αὐτὸν ὁ λαὸς καὶ ὕμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν ὅτι παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν ἐρημοῦντα τὴν γῆν ἡμῶν καὶ ὃς ἐπλήθυνεν τοὺς τραυματίας ἡμῶν **25** καὶ ὅτε ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ εἶπαν καλέσατε τὸν Σαμψων ἐξ οἴκου φυλακῆς καὶ παιζάτω

ένώπιον ἡμῶν καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψων ἀπὸ οἴκου δεσμωτηρίου καὶ ἔπαιζεν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἐρράπιζον αὐτὸν καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀνά μέσον τῶν κίωνων **26** καὶ εἶπεν Σαμψων πρὸς τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἄφες με καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ' οἷς ὁ οἶκος στήκει ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ' αὐτούς **27** καὶ ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡς ἐπτακόσιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεωροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψων **28** καὶ ἔκλαυσεν Σαμψων πρὸς κύριον καὶ εἶπεν Ἀδωναιε κύριε μνήσθητι δὴ μου νῦν καὶ ἐνίσχυσόν με ἔτι τὸ ἅπαξ τοῦτο θεέ καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις **29** καὶ περιέλαβεν Σαμψων τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου ἐφ' οὓς ὁ οἶκος εἰστήκει καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ' αὐτούς καὶ ἐκράτησεν ἓνα τῆ δεξιᾶ αὐτοῦ καὶ ἓνα τῆ ἀριστερᾶ αὐτοῦ **30** καὶ εἶπεν Σαμψων ἀποθανέτω ψυχὴ μου μετὰ ἀλλοφύλων καὶ ἐβάσταξεν ἐν ἰσχύϊ καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσεν Σαμψων ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ **31** καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἔλαβον αὐτὸν καὶ ἀνέβησαν καὶ ἔθαιψαν αὐτὸν ἀνά μέσον Σαραα καὶ ἀνά μέσον Εσθαολ ἐν τῷ τάφῳ Μανωε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ εἴκοσι ἔτη

17 καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Εφραιμ καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχαιας **2** καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ

οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν οὓς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῇ καὶ με ἠράσω καὶ προσεῖπας ἐν ὧσί μου ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοὶ ἐγὼ ἔλαβον αὐτό καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ υἱός μου τῷ κυρίῳ **3** καὶ ἀπέδωκεν τοὺς χιλίους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀγιάζουσα ἡγίακα τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ ἐκ χειρός μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν καὶ νῦν ἀποδώσω σοι αὐτό **4** καὶ ἀπέδωκεν τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπῳ καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ Μιχαια **5** καὶ ὁ οἶκος Μιχαια αὐτῷ οἶκος θεοῦ καὶ ἐποίησεν εφωδ καὶ θαραφιν καὶ ἐπλήρωσεν τὴν χεῖρα ἀπὸ ἐνὸς υἰῶν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα **6** ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραηλ ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει **7** καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλεεμ δήμου Ἰουδα καὶ αὐτὸς Λευίτης καὶ οὗτος παρῳκει ἐκεῖ **8** καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλεεμ τῆς πόλεως Ἰουδα παροικῆσαι ἐν ᾧ ἔαν εὐρῆ τόπῳ καὶ ἦλθεν ἕως ὄρους Εφραιμ καὶ ἕως οἴκου Μιχαια τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ **9** καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαιας πόθεν ἔρχῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Λευίτης εἰμί ἀπὸ Βαιθλεεμ Ἰουδα καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ᾧ ἔαν εὐρῶ τόπῳ **10** καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαιας κάθου μετ' ἐμοῦ καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν καὶ στολὴν ἱματίων καὶ τὰ πρὸς ζωὴν σου καὶ ἐπορεύθη ὁ Λευίτης **11** καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρὶ καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας παρ' αὐτῷ ὡς εἷς

ἀπὸ υἰῶν αὐτοῦ **12** καὶ ἐπλήρωσεν Μιχαιας τὴν
χεῖρα τοῦ Λευίτου καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα
καὶ ἐγένετο ἐν οἴκῳ Μιχαια **13** καὶ εἶπεν Μιχαιας
νῦν ἔγνω ὅτι ἀγαθουεὶ κύριος ἐμοί ὅτι ἐγένετό
μοι ὁ Λευίτης εἰς ἱερέα

18 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν
Ισραηλ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δαν
ἐζήτει αὐτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι ὅτι οὐκ
ἐνέπεσεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ
φυλῶν Ισραηλ κληρονομία **2** καὶ ἀπέστειλαν
οἱ υἱοὶ Δαν ἀπὸ δῆμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας
υἱοὺς δυνάμεως ἀπὸ Σαραα καὶ ἀπὸ Εσθαολ τοῦ
κατασκέψασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτὴν καὶ
εἶπαν πρὸς αὐτούς πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε
τὴν γῆν καὶ ἦλθον ἕως ὄρους Εφραιμ ἕως οἴκου
Μιχαια καὶ ἠύλισθησαν ἐκεῖ **3** αὐτοὶ ἐν οἴκῳ
Μιχαια καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ
νεανίσκου τοῦ Λευίτου καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ
εἶπαν αὐτῷ τίς ἠνεγκέν σε ὧδε καὶ τί σὺ ποιεῖς
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τί σοι ὧδε **4** καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησέν μοι Μιχαιας
καὶ ἐμισθώσατό με καὶ ἐγενόμην αὐτῷ εἰς ἱερέα
5 καὶ εἶπαν αὐτῷ ἐρώτησον δὴ ἐν τῷ θεῷ καὶ
γνωσόμεθα εἰ εὐδοθῆσεται ἡ ὁδὸς ἡμῶν ἐν ἧ
ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ **6** καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἱερεὺς πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ ἐνώπιον κυρίου
ἡ ὁδὸς ὑμῶν ἐν ἧ πορεύεσθε ἐν αὐτῇ **7** καὶ
ἐπορεύθησαν οἱ πέντε ἄνδρες καὶ ἦλθον εἰς Λαισα
καὶ εἶδαν τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον
ἐπ' ἐλπίδι ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα καὶ
οὐκ ἔστιν διατρέπων ἢ καταισχύων λόγον ἐν τῇ
γῆ κληρονόμος ἐκπιέζων θησαυροῦ καὶ μακρὰν
εἰσὶν Σιδωνίων καὶ λόγον οὐκ ἔχουσιν πρὸς

ἄνθρωπον **8** καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν εἰς Σαραα καὶ Εσθαολ καὶ
εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τί ὑμεῖς κάθησθε **9**
καὶ εἶπαν ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς ὅτι
εἶδομεν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα καὶ ὑμεῖς
ἡσυχάζετε μὴ ὀκνήσητε τοῦ πορευθῆναι καὶ
εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομησαί τὴν γῆν **10** καὶ ἡνίκα
ἂν ἔλθητε εἰσελευσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ' ἐλπίδι καὶ
ἡ γῆ πλατεῖα ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ
ὑμῶν τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντός
ρήματος τῶν ἐν τῇ γῆ **11** καὶ ἀπῆραν ἐκεῖθεν
ἀπὸ δῆμων τοῦ Δαν ἀπὸ Σαραα καὶ ἀπὸ Εσθαολ
ἑξακόσιοι ἄνδρες ἐξωσμένοι σκευὴ παρατάξεως
12 καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καριαθιαριμ
ἐν Ιουδα διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ
παρεμβολὴ Δαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἰδοὺ
ὀπίσω Καριαθιαριμ **13** καὶ παρήλθον ἐκεῖθεν
ὄρος Εφραιμ καὶ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαια **14** καὶ
ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πεπορευμένοι
κατασκέψασθαι τὴν γῆν Λαισα καὶ εἶπαν πρὸς
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν ἔγνωτε ὅτι ἔστιν ἐν τῷ
οἴκῳ τούτῳ εφωδ καὶ θεραφιν καὶ γλυπτὸν
καὶ χωνευτόν καὶ νῦν γνῶτε ὅ τι ποιήσετε **15**
καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον
τοῦ νεανίσκου τοῦ Λευίτου οἶκον Μιχαια καὶ
ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς εἰρήνην **16** καὶ οἱ ἑξακόσιοι
ἄνδρες οἱ ἀνεζωσμένοι τὰ σκευὴ τῆς παρατάξεως
αὐτῶν ἐστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης οἱ ἐκ
τῶν υἰῶν Δαν **17** καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες
οἱ πορευθέντες κατασκέψασθαι τὴν γῆν **18** καὶ
εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαια καὶ ὁ ἱερεὺς
ἐστῶς καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ εφωδ καὶ τὸ
θεραφιν καὶ τὸ χωνευτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς

ὁ ἱερεύς τί ὑμεῖς ποιεῖτε **19** καὶ εἶπαν αὐτῶ κώφευσον ἐπίθεσ τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ στόμα σου καὶ δεῦρο μεθ' ἡμῶν καὶ γενοῦ ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα μὴ ἀγαθὸν εἶναί σε ἱερέα οἴκου ἀνδρὸς ἐνὸς ἢ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆμον Ἰσραηλ **20** καὶ ἠγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως καὶ ἔλαβεν τὸ εφωδ καὶ τὸ θεραφιν καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν καὶ ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ **21** καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθαν καὶ ἔθηκαν τὰ τέκνα καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἔμπροσθεν αὐτῶν **22** αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου Μιχαια καὶ ἰδοὺ Μιχαιας καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς μετὰ οἴκου Μιχαια ἐβόησαν καὶ κατελάβοντο τοὺς υἱοὺς Δαν **23** καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν υἱοὶ Δαν καὶ εἶπαν τῷ Μιχαια τί ἐστίν σοι ὅτι ἐβόησας **24** καὶ εἶπεν Μιχαιας ὅτι τὸ γλυπτὸν μου ὃ ἐποίησα ἐλάβετε καὶ τὸν ἱερέα καὶ ἐπορεύθητε καὶ τί ἐμοὶ ἔτι καὶ τί τοῦτο λέγετε πρὸς με τί κράζεις **25** καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Δαν μὴ ἀκουσθήτω δὴ φωνή σου μεθ' ἡμῶν μήποτε συναντήσωσιν ἐν ἡμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῇ καὶ προσθήσουσιν ψυχὴν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου σου **26** καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δαν εἰς ὁδὸν αὐτῶν καὶ εἶδεν Μιχαιας ὅτι δυνατώτεροί εἰσιν ὑπὲρ αὐτὸν καὶ ἐπόστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **27** καὶ οἱ υἱοὶ Δαν ἔλαβον ὃ ἐποίησεν Μιχαιας καὶ τὸν ἱερέα ὃς ἦν αὐτῷ καὶ ἦλθον ἐπὶ Λαισα ἐπὶ λαὸν ἠσυχάζοντα καὶ πεποιθότα ἐπ' ἐλπίδι καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ **28** καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥύόμενος ὅτι μακρὰν ἐστὶν ἀπὸ Σιδωνίων καὶ λόγος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου καὶ αὕτη ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ οἴκου Ρααβ καὶ ὠκοδόμησαν

τὴν πόλιν καὶ κατεσκήνωσαν ἐν αὐτῇ **29** καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Δαν ἐν ὀνόματι Δαν πατρὸς αὐτῶν ὃς ἐτέχθη τῷ Ἰσραηλ καὶ Ουλαμαιο τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τὸ πρότερον **30** καὶ ἔστησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Δαν τὸ γλυπτὸν καὶ Ἰωναθαμ υἱὸς Γηρσομ υἱὸς Μανασση αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῇ φυλῇ Δαν ἕως ἡμέρας ἀποικίας τῆς γῆς **31** καὶ ἔθηκαν αὐτοῖς τὸ γλυπτὸν ὃ ἐποίησεν Μιχαιας πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἦν ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν Σηλωμ

19 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραηλ καὶ ἐγένετο ἀνὴρ Λευίτης παροικῶν ἐν μηροῖς ὄρους Εφραιμ καὶ ἔλαβεν αὐτῷ γυναῖκα παλλακὴν ἀπὸ Βηθλεεμ Ἰουδα **2** καὶ ἐπορεύθη ἀπ' αὐτοῦ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθεν παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς εἰς Βηθλεεμ Ἰουδα καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας τεσσάρων μηνῶν **3** καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῷ καὶ νεανίας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ζευγὸς ὄνων καὶ ἦδε εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος καὶ ἠύφρανήθη εἰς συνάντησιν αὐτοῦ **4** καὶ κατέσχευεν αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος καὶ ἐκάθισεν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἠυλίσθησαν ἐκεῖ **5** καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ ὤρθρισαν τὸ πρῶν καὶ ἀνέστη τοῦ πορευθῆναι καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος πρὸς τὸν νυμφίον αὐτοῦ στήρισόν σου τὴν καρδίαν ψωμῶ ἄρτου καὶ μετὰ τοῦτο πορεύσεσθε **6** καὶ ἐκάθισεν καὶ ἔφαγον οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος πρὸς τὸν ἄνδρα ἄγε δὴ

αύλισθητι και ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδιά σου 7
και ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευέσθαι και ἐβίασατο
αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ και ἐκάθισεν και ἠύλισθη
ἐκεῖ 8 και ὥρθησεν τὸ πρῶτὴ τῆ ἡμέρα τῆ πέμπτη
τοῦ πορευθῆναι και εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος
στήρισον διή τὴν καρδίαν σου και στράτευσον
ἕως κλῖναι τὴν ἡμέραν και ἔφαγον οἱ δύο 9
και ἀνέστη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευθῆναι αὐτὸς και ἡ
παλλακὴ αὐτοῦ και ὁ νεανίας αὐτοῦ και εἶπεν
αὐτῶ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεάνιδος
ἰδοὺ διή ἠσθένησεν ἡ ἡμέρα εἰς τὴν ἑσπέραν
αὐλισθητι ὧδε και ἀγαθυνθήσεται ἡ καρδιά σου
και ὀρθριεῖτε αὔριον εἰς ὄδον ὑμῶν και πορεύση
εἰς τὸ σκὴνῶμά σου 10 και οὐκ εὐδόκησεν ὁ ἀνὴρ
αὐλισθῆναι και ἀνέστη και ἀπῆλθεν και ἦλθεν
ἕως ἀπέναντι Ἰεβους αὕτη ἐστὶν Ἰερουσαλημ
και μετ' αὐτοῦ ζευγὸς ὄνων ἐπισεσαγμένων και
ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 11 και ἦλθοσαν
ἕως Ἰεβους και ἡ ἡμέρα προβεβήκει σφόδρα
και εἶπεν ὁ νεανίας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ
δεῦρο διή και ἐκκλίνωμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰεβουσι
ταύτην και ἀυλισθῶμεν ἐν αὐτῇ 12 και εἶπεν
πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ οὐκ ἐκκλινοῦμεν
εἰς πόλιν ἀλλοτρίαν ἐν ἣ οὐκ ἔστιν ἀπὸ υἰῶν
Ἰσραηλ ὧδε και παρελευσόμεθα ἕως Γαβαα 13
και εἶπεν τῶ νεανία αὐτοῦ δεῦρο και ἐγγίσωμεν
ἐνὶ τῶν τόπων και ἀυλισθησόμεθα ἐν Γαβαα
ἢ ἐν Ραμα 14 και παρῆλθον και ἐπορευθήσαν
και ἔδου ὁ ἥλιος αὐτοῖς ἐχόμενα τῆς Γαβαα ἢ
ἐστὶν τῶ Βενιαμιν 15 και ἐξέκλιναν ἐκεῖ τοῦ
εἰσελθεῖν ἀυλισθῆναι ἐν Γαβαα και εἰσῆλθον και
ἐκάθισαν ἐν τῇ πλατειᾷ τῆς πόλεως και οὐκ ἦν
ἀνὴρ συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰκίαν ἀυλισθῆναι

16 και ἰδοὺ ἀνὴρ πρεσβύτης ἤρχετο ἐξ ἔργων
αὐτοῦ ἐξ ἀγροῦ ἐν ἑσπέρα και ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ
ὄρους Εφραιμ και αὐτὸς παρῶκει ἐν Γαβαα και
οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ Βενιαμιν 17 και ἦρεν
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ και εἶδεν τὸν ὀδοιπόρον
ἄνδρα ἐν τῇ πλατειᾷ τῆς πόλεως και εἶπεν ὁ
ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης ποῦ πορεύη και πόθεν ἔρχη
18 και εἶπεν πρὸς αὐτὸν παραπορευόμεθα ἡμεῖς
ἀπὸ Βηθλεεμ Ἰουδα ἕως μηρῶν ὄρους Εφραιμ
ἐκεῖθεν ἐγὼ εἶμι και ἐπορευθήν ἕως Βηθλεεμ
Ἰουδα και εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ πορεύομαι και
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν 19 και
γε ἄχυρα και χορτάσματά ἐστὶν τοῖς ὄνοις ἡμῶν
και ἄρτοι και οἶνός ἐστὶν ἐμοὶ και τῇ παιδίσκῃ
και τῶ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παιδίων σου οὐκ
ἔστιν ὑστέρημα παντὸς πράγματος 20 και εἶπεν ὁ
ἀνὴρ ὁ πρεσβύτης εἰρήνη σοι πλὴν πᾶν ὑστέρημά
σου ἐπ' ἐμέ πλὴν ἐν τῇ πλατειᾷ οὐ μὴ ἀυλισθήση
21 και εἰσήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ και
τόπον ἐποίησεν τοῖς ὄνοις και αὐτοὶ ἐνίψαντο
τοὺς πόδας αὐτῶν και ἔφαγον και ἔπιον 22 αὐτοὶ
δ' ἀγαθύνοντες καρδίαν αὐτῶν και ἰδοὺ ἄνδρες
τῆς πόλεως υἱοὶ παρανόμων ἐκύκλωσαν τὴν
οἰκίαν κρούοντες ἐπὶ τὴν θύραν και εἶπον πρὸς
τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτην
λέγοντες ἐξένεγκε τὸν ἄνδρα ὃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
οἰκίαν σου ἵνα γνῶμεν αὐτόν 23 και ἐξῆλθεν πρὸς
αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου και εἶπεν μή
ἀδελφοί μὴ κακοποιήσητε διή μετὰ τὸ εἰσελθεῖν
τὸν ἄνδρα τοῦτον εἰς τὴν οἰκίαν μου μὴ ποιήσητε
τὴν ἀφροσύνην ταύτην 24 ἰδὲ ἡ θυγάτηρ μου
ἢ παρθένος και ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἐξάξω αὐτάς
και ταπεινώσατε αὐτάς και ποιήσατε αὐταῖς τὸ

ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ οὐ ποιήσετε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης 25 καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἕξω καὶ ἔγνωσαν αὐτὴν καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἕως πρωῆ καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὴν ὡς ἀνέβη τὸ πρωῆ 26 καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ὄρθρον καὶ ἔπεσεν παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνὴρ ἕως τοῦ διαφῶσαι 27 καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς τὸ πρωῆ καὶ ἤνοιξεν τὰς θύρας τοῦ οἴκου καὶ ἐξῆλθεν τοῦ πορευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον 28 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὅτι ἦν νεκρά καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ 29 καὶ ἔλαβεν τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐκράτησεν τὴν παλλακὴν αὐτοῦ καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς δώδεκα μέλη καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραὴλ 30 καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν οὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἐόραται ὡς αὕτη ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης θέσθε ὑμῖν αὐτοὶ ἐπ' αὐτὴν βουλήν καὶ λαλήσατε

20 καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἷς ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε καὶ γῆ τοῦ Γαλααδ πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα 2 καὶ ἐστάθησαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ τετρακόσαι χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἔλκοντες ῥομφαίαν 3 καὶ ἤκουσαν οἱ

υἱοὶ Βενιαμιν ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσηφα καὶ ἐλθόντες εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λαλήσατε ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη 4 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευίτης ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῆς φονευθείσης καὶ εἶπεν εἰς Γαβαα τῆς Βενιαμιν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακὴ μου τοῦ ἀυλισθῆναι 5 καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαα καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ' ἐμὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν νυκτός ἐμὲ ἠθέλησαν φονεῦσαι καὶ τὴν παλλακὴν μου ἐταπείνωσαν καὶ ἀπέθανεν 6 καὶ ἐκράτησα τὴν παλλακὴν μου καὶ ἐμέλισα αὐτὴν καὶ ἀπέστειλα ἐν παντὶ ὀρίῳ κληρονομίας υἱῶν Ἰσραὴλ ὅτι ἐποίησαν ζεμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραὴλ 7 ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ δότε ἑαυτοῖς λόγον καὶ βουλήν ἐκεῖ 8 καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς λέγοντες οὐκ ἀπελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς σκὴνωμα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπιστρέψομεν ἀνὴρ εἰς οἶκον αὐτοῦ 9 καὶ νῦν τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ποιηθήσεται τῇ Γαβαα ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν κλήρῳ 10 πλὴν λημψόμεθα δέκα ἄνδρας τοῖς ἑκατὸν εἰς πάσας φυλάς Ἰσραὴλ καὶ ἑκατὸν τοῖς χιλίοις καὶ χιλίους τοῖς μυρίοις λαβεῖν ἐπισιτισμὸν τοῦ ποιῆσαι ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Γαβαα Βενιαμιν ποιῆσαι αὐτῇ κατὰ πᾶν τὸ ἀπόπτωμα ὃ ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ 11 καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἷς 12 καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ Βενιαμιν λέγοντες τίς ἡ πονηρία αὕτη ἡ γενομένη ἐν ὑμῖν 13 καὶ νῦν δότε τοὺς ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων τοὺς ἐν Γαβαα καὶ θανατώσομεν αὐτοὺς καὶ ἐκκαθαριοῦμεν πονηρίαν ἀπὸ Ἰσραὴλ καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ 14 καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ

Βενιαμιν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαα ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ἰσραηλ **15** καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες ἀνὴρ ἔλκων ῥομφαίαν ἐκτὸς τῶν οἰκούντων τὴν Γαβαα οἱ ἐπεσκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ **16** ἐκ παντὸς λαοῦ ἀμφοτεροδεξιοὶ πάντες οὗτοι σφενδονῆται ἐν λίθοις πρὸς τρίχα καὶ οὐκ ἐξαμαρτάνοντες **17** καὶ ἀνὴρ Ἰσραηλ ἐπεσκέπησαν ἐκτὸς τοῦ Βενιαμιν τετρακόσια χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομφαίαν πάντες οὗτοι ἄνδρες παρατάξεως **18** καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς Βαιθηλ καὶ ἠρώτησαν ἐν τῷ θεῷ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τίς ἀναβήσεται ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν καὶ εἶπεν κύριος Ἰουδας ἐν ἀρχῇ ἀναβήσεται ἀφηγούμενος **19** καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ πρῶν καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαα **20** καὶ ἐξῆλθον πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ εἰς παράταξιν πρὸς Βενιαμιν καὶ συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαα **21** καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἀπὸ τῆς Γαβαα καὶ διέφθειραν ἐν Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν **22** καὶ ἐνίσχυσαν ἀνὴρ Ἰσραηλ καὶ προσέθηκαν συνάψαι παράταξιν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου συνῆψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ **23** καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπιον κυρίου ἕως ἑσπέρας καὶ ἠρώτησαν ἐν κυρίῳ λέγοντες εἰ προσθῶμεν ἐγγίσει εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ εἶπεν κύριος ἀνάβητε πρὸς αὐτούς **24** καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ **25** καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμιν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαα

ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ διέφθειραν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραηλ ἔτι ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν πάντες οὗτοι ἔλκοντες ῥομφαίαν **26** καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἦλθον εἰς Βαιθηλ καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἑσπέρας καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας ἐνώπιον κυρίου **27** ὅτι ἐκεῖ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ **28** καὶ Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων παρεστηκὼς ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν κυρίῳ λέγοντες εἰ προσθῶμεν ἔτι ἐξελθεῖν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἀδελφοὺς ἡμῶν ἢ ἐπίσχωμεν καὶ εἶπεν κύριος ἀνάβητε ὅτι αὔριον δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν **29** καὶ ἔθηκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἔνδρα τῇ Γαβαα κύκλῳ **30** καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ συνῆψαν πρὸς τὴν Γαβαα ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ **31** καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμιν εἰς συνάντησιν τοῦ λαοῦ καὶ ἐξεκένωθησαν τῆς πόλεως καὶ ἤρξαντο πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυματίας ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἢ ἐστιν μία ἀναβαίνουσα εἰς Βαιθηλ καὶ μία εἰς Γαβαα ἐν ἀγρῷ ὡς τριάκοντα ἄνδρας ἐν Ἰσραηλ **32** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμιν πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς τὸ πρῶτον καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ εἶπον φύγωμεν καὶ ἐκκενώσωμεν αὐτούς ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἐποίησαν οὕτως **33** καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ συνῆψαν ἐν Βααλθαμαρ καὶ τὸ ἔνδρον Ἰσραηλ ἐπήρχετο ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἀπὸ Μααραγαβε **34** καὶ ἦλθον ἐξ ἐναντίας Γαβαα δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσραηλ

καὶ παράταξις βαρεῖα καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία **35** καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν Βενιαμιν ἐνώπιον υἰῶν Ἰσραηλ καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐκ τοῦ Βενιαμιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἄνδρας πάντες οὗτοι εἶλκον ῥομφαίαν **36** καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ὅτι ἐπλήγησαν καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ Ἰσραηλ τόπον τῷ Βενιαμιν ὅτι ἤλπισαν πρὸς τὸ ἔνεδρον ὃ ἔθηκάν ἐπὶ τὴν Γαβαα **37** καὶ ἐν τῷ αὐτοὺς ὑποχωρῆσαι καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκινήθη καὶ ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαα καὶ ἐξεχύθη τὸ ἔνεδρον καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας **38** καὶ σημεῖον ἦν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ μετὰ τοῦ ἐνέδρου τῆς μάχης ἀνεγένεκα αὐτοὺς σύσσημον καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως **39** καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ὅτι προκατελάβετο τὸ ἔνεδρον τὴν Γαβαα καὶ ἔστησαν ἐν τῇ παρατάξει καὶ Βενιαμιν ἤρξατο πατάσσειν τραυματίας ἐν ἀνδράσιν Ἰσραηλ ὡς τριάκοντα ἄνδρας ὅτι εἶπαν πάλιν πτώσει πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ παράταξις ἢ πρώτη **40** καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς στῦλος καπνοῦ καὶ ἐπέβλεψεν Βενιαμιν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ ἀνέβη ἡ συντέλεια τῆς πόλεως ἕως οὐρανοῦ **41** καὶ ἀνὴρ Ἰσραηλ ἐπέστρεψεν καὶ ἔσπευσαν ἄνδρες Βενιαμιν ὅτι εἶδον ὅτι συνήντησεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ πονηρία **42** καὶ ἐπέβλεψαν ἐνώπιον υἰῶν Ἰσραηλ εἰς ὁδὸν τῆς ἐρήμου καὶ ἔφυγον καὶ ἡ παράταξις ἔφθασεν ἐπ' αὐτούς καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ αὐτῶν **43** καὶ κατέκοπτον τὸν Βενιαμιν καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ Νουα κατὰ πόδα αὐτοῦ ἕως ἀπέναντι Γαβαα πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου **44**

καὶ ἔπεσαν ἀπὸ Βενιαμιν δέκα ὀκτὼ χιλιάδες ἀνδρῶν οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως **45** καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ρεμμων καὶ ἐκαλαμήσαντο ἐξ αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ πεντακισχιλίους ἄνδρας καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἕως Γεδαν καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν δισχιλίους ἄνδρας **46** καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πίπτοντες ἀπὸ Βενιαμιν εἴκοσι πέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως **47** καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ρεμμων ἑξακόσιοι ἄνδρες καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ Ρεμμων τέσσαρας μῆνας **48** καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐπέστρεψαν πρὸς υἱοὺς Βενιαμιν καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως Μεθλα καὶ ἕως κτήνους καὶ ἕως παντὸς τοῦ εὐρίσκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις καὶ τὰς πόλεις τὰς εὐρεθείσας ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ

21 καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφα λέγοντες ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Βενιαμιν εἰς γυναῖκα **2** καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς Βαιθηλ καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἑσπέρας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ ἦραν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν **3** καὶ εἶπαν εἰς τί κύριε θεὲ Ἰσραηλ ἐγενήθη αὕτη τοῦ ἐπισκεπῆναι σήμερον ἀπὸ Ἰσραηλ φυλὴν μίαν **4** καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ὠρθησεν ὁ λαὸς καὶ ὠκοδόμησαν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας **5** καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραηλ πρὸς κύριον ὅτι ὁ ὄρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβεβηκόσιν πρὸς κύριον εἰς

Μασσηφα λέγοντες θανάτῳ θανατωθήσεται 6 καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Βενιαμὶν ἀδελφὸν αὐτῶν καὶ εἶπαν ἐξεκότη σήμερον φυλὴ μία ἀπὸ Ἰσραὴλ 7 τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν ἐν κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας 8 καὶ εἶπαν τίς εἶς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ ὅς οὐκ ἀνέβη πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβὶς Γαλααδ εἰς τὴν ἐκκλησίαν 9 καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαὸς καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβὶς Γαλααδ 10 καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ υἰῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐνετείλαντο αὐτοῖς λέγοντες πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς οἰκοῦντας Ἰαβὶς Γαλααδ ἐν στόματι ῥομφαίας 11 καὶ τοῦτο ποιήσετε πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν γυναῖκα εἰδυῖαν κοίτην ἄρσενος ἀναθεματιεῖτε τὰς δὲ παρθένους περιποιήσεσθε καὶ ἐποίησαν οὕτως 12 καὶ εὔρον ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβὶς Γαλααδ τετρακοσίας νεάνιδας παρθένους αἵτινες οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος καὶ ἠνεγκαν αὐτάς εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλων τὴν ἐν γῆ Χανααν 13 καὶ ἀπέστειλεν πᾶσα ἡ συναγωγὴ καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμὶν ἐν τῇ πέτρᾳ Ρεμμων καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην 14 καὶ ἐπέστρεψεν Βενιαμὶν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς γυναῖκας ἃς ἐζωοποίησαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Ἰαβὶς Γαλααδ καὶ ἤρρεσεν αὐτοῖς οὕτως 15 καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμὶν ὅτι ἐποίησεν κύριος διακοπὴν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ 16 καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι

τῆς συναγωγῆς τί ποιήσωμεν τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας ὅτι ἠφανίσθη ἀπὸ Βενιαμὶν γυνὴ 17 καὶ εἶπαν κληρονομία διασωζομένων τῷ Βενιαμὶν καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ Ἰσραὴλ 18 ὅτι ἡμεῖς οὐκ δυνησόμεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν ὅτι ὠμόσαμεν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες ἐπικατάρατος ὁ διδοὺς γυναῖκα τῷ Βενιαμὶν 19 καὶ εἶπαν ἰδοὺ δὴ ἑορτὴ κυρίου ἐν Σηλων ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἢ ἔστιν ἀπὸ βορρᾶ τῆς Βαιθηλ κατ' ἀνατολὰς ἡλίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβαινούσης ἀπὸ Βαιθηλ εἰς Συχεμ καὶ ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνα 20 καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμὶν λέγοντες πορεύεσθε ἐνεδρεύσατε ἐν τοῖς ἀμπελῶσιν 21 καὶ ὄψεσθε καὶ ἰδοὺ ἐὰν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων Σηλων χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς καὶ ἐξελεύσεσθε ἐκ τῶν ἀμπελώνων καὶ ἀρπάσατε ἑαυτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Σηλων καὶ πορεύεσθε εἰς γῆν Βενιαμὶν 22 καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐροῦμεν αὐτοῖς ἔλεος ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς ὅτι οὐκ ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει ὅτι οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς ὡς καιρὸς πλημμελήσατε 23 καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν καὶ ἔλαβον γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν ὧν ἤρπασαν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν καὶ ὠκοδόμησαν τὰς πόλεις καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς 24 καὶ περιεπάτησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς κληρονομίαν αὐτοῦ 25 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις

ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραηλ ἀνὴρ τὸ
εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει

Ῥούθ

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνειν τοὺς κριτὰς καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῆ καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ Βαιθλεεμ τῆς Ιουδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωαβ αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ **2** καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Αβιμελεχ καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νωεμιν καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλων καὶ Χελαιων Εφραθαῖοι ἐκ Βαιθλεεμ τῆς Ιουδα καὶ ἦλθοσαν εἰς ἀγρὸν Μωαβ καὶ ἦσαν ἐκεῖ **3** καὶ ἀπέθανεν Αβιμελεχ ὁ ἀνὴρ τῆς Νωεμιν καὶ κατελείφθη αὐτὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς **4** καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναῖκας Μωαβίτιδας ὄνομα τῇ μιᾷ Ορφα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Ρουθ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη **5** καὶ ἀπέθανον καὶ γε ἀμφοτέροι Μααλων καὶ Χελαιων καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς **6** καὶ ἀνέστη αὐτὴ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ ἀγροῦ Μωαβ ὅτι ἤκουσαν ἐν ἀγρῷ Μωαβ ὅτι ἐπέσκεπται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους **7** καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ιουδα **8** καὶ εἶπεν Νωεμιν ταῖς νύμφαις αὐτῆς πορεύεσθε δὴ ἀποστράφητε ἐκάστη εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς ποιῆσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καθὼς ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ **9** δῶν κύριος ὑμῖν καὶ εὖροιτε ἀνάπαυσιν ἐκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κατεφίλησεν αὐτάς καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν **10** καὶ εἶπαν αὐτῇ μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαόν σου **11** καὶ εἶπεν Νωεμιν ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου καὶ ἴνα τί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ

μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς ἄνδρας **12** ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρὶ ὅτι εἶπα ὅτι ἔστιν μοι ὑπόστασις τοῦ γεννηθῆναί με ἀνδρὶ καὶ τέξομαι υἱούς **13** μὴ αὐτοὺς προσδέξεσθε ἕως οὗ ἀδρυνθῶσιν ἢ αὐτοῖς κατασχεθῆσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρὶ μὴ δὴ θυγατέρες μου ὅτι ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ κυρίου **14** καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἔτι καὶ κατεφίλησεν Ορφα τὴν πενθερὰν αὐτῆς καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς Ρουθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ **15** καὶ εἶπεν Νωεμιν πρὸς Ρουθ ἰδοὺ ἀνέστρεψεν ἡ σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς ἐπιστράφητι δὴ καὶ σὺ ὀπίσω τῆς συννύμφου σου **16** εἶπεν δὲ Ρουθ μὴ ἀπαντήσαι ἐμοὶ τοῦ καταλιπεῖν σε ἢ ἀποστρέψαι ὀπισθὲν σου ὅτι σὺ ὅπου ἔαν πορευθῆς πορεύσομαι καὶ οὗ ἔαν ἀλισθῆς ἀλισθήσομαι ὁ λαός σου λαός μου καὶ ὁ θεός σου θεός μου **17** καὶ οὗ ἔαν ἀποθάνῃς ἀποθανοῦμαι κάκεῖ ταφίσομαι τάδε ποιῆσαι μοι κύριος καὶ τάδε προσθεῖθι ὅτι θάνατος διαστελεῖ ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ **18** ἰδοῦσα δὲ Νωεμιν ὅτι κραταιοῦται αὐτὴ τοῦ πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς ἐκόπασεν τοῦ λαλήσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι **19** ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφοτέραι ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτάς εἰς Βαιθλεεμ καὶ ἤχησεν πᾶσα ἡ πόλις ἐπ' αὐταῖς καὶ εἶπον αὕτη ἐστὶν Νωεμιν **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτάς μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμιν καλέσατέ με Πικράν ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἰκανὸς σφόδρα **21** ἐγὼ πλήρης ἐπορεύθην καὶ κενὴν ἀπέστρεψέν με ὁ κύριος καὶ ἴνα τί καλεῖτέ με Νωεμιν καὶ κύριος

ἐταπείνωσέν με καὶ ὁ ἱκανὸς ἐκάκωσέν με **22**
καὶ ἐπέστρεψεν Νωεμιν καὶ Ρουθ ἢ Μωαβίτις
ἢ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσα ἐξ ἀγροῦ Μωαβ
αὐταὶ δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βαιθλεεμ ἐν ἀρχῇ
θερισμοῦ κριθῶν

2 καὶ τῇ Νωεμιν ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς
ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατὸς ἰσχύϊ ἐκ τῆς συγγενείας
Αβιμελεχ καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοος **2** καὶ εἶπεν Ρουθ
ἢ Μωαβίτις πρὸς Νωεμιν πορευθῶ δὴ εἰς ἀγρόν
καὶ συναΐξω ἐν τοῖς στάχυσιν κατόπισθεν οὐ ἂν
εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶπεν δὲ αὐτῇ
πορεύου θύγατερ **3** καὶ ἐπορεύθη καὶ συνέλεξεν
ἐν τῷ ἀγρῷ κατόπισθεν τῶν θεριζόντων καὶ
περιέπεσεν περιπτώματι τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ
Βοος τοῦ ἐκ συγγενείας Αβιμελεχ **4** καὶ ἰδοὺ Βοος
ἦλθεν ἐκ Βαιθλεεμ καὶ εἶπεν τοῖς θερίζουσιν
κύριος μεθ' ὑμῶν καὶ εἶπον αὐτῷ εὐλογῆσαι σε
κύριος **5** καὶ εἶπεν Βοος τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ
ἐφεστῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας τίνος ἢ νεᾶνις αὕτη
6 καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφεστὸς ἐπὶ τοὺς
θερίζοντας καὶ εἶπεν ἡ παῖς ἢ Μωαβίτις ἐστὶν ἡ
ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμιν ἐξ ἀγροῦ Μωαβ **7** καὶ
εἶπεν συλλέξω δὴ καὶ συναΐξω ἐν τοῖς δράγμασιν
ὄπισθεν τῶν θεριζόντων καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη
ἀπὸ πρωῒθεν καὶ ἕως ἑσπέρας οὐ κατέπαυσεν
ἐν τῷ ἀγρῷ μικρόν **8** καὶ εἶπεν Βοος πρὸς Ρουθ
οὐκ ἤκουσας θύγατερ μὴ πορευθῆς ἐν ἀγρῷ
συλλέξαι ἐτέρῳ καὶ σὺ οὐ πορεύση ἐντεῦθεν
ᾧδε κολληθήτη μετὰ τῶν κορασιῶν μου **9** οἱ
ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρόν οὐ ἂν θερίζωσιν καὶ
πορεύση κατόπισθεν αὐτῶν ἰδοὺ ἐνετειλάμην
τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἄψασθαί σου καὶ ὃ τι
διψήσεις καὶ πορευθήσῃ εἰς τὰ σκευή καὶ πίεσαι

ὄθεν ἂν ὑδρεύωνται τὰ παιδάρια **10** καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν
γῆν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί ὅτι εὕρον χάριν
ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγινῶναί με καὶ ἐγὼ
εἶμι ξένη **11** καὶ ἀπεκρίθη Βοος καὶ εἶπεν αὐτῇ
ἀπαγγελίᾳ ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς
πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου
καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα
σου καὶ τὴν γῆν γενέσεώς σου καὶ ἐπορεύθης
πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ἤδεις ἐχθὲς καὶ τρίτης **12**
ἀποτεῖσαι κύριος τὴν ἐργασίαν σου καὶ γένοιτο
ὁ μισθός σου πλήρης παρὰ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ
πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναί ὑπὸ τὰς πτέρυγας
αὐτοῦ **13** ἡ δὲ εἶπεν εὐροίμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς
σου κύριε ὅτι παρεκάλεσάς με καὶ ὅτι ἐλάλησας
ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι
ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου **14** καὶ εἶπεν αὐτῇ
Βοος ἤδη ὥρα τοῦ φαγεῖν πρόσελθε ᾧδε καὶ
φάγεσαι τῶν ἄρτων καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου
ἐν τῷ ὄξει καὶ ἐκάθισεν Ρουθ ἐκ πλαγίων τῶν
θεριζόντων καὶ ἐβούνησεν αὐτῇ Βοος ἄλφιτον
καὶ ἔφαγεν καὶ ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπεν **15**
καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν καὶ ἐνετείλατο Βοος
τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ λέγων καὶ γε ἀνά μέσον
τῶν δραγμάτων συλληγέτω καὶ μὴ καταισχύνητε
αὐτήν **16** καὶ βαστάζοντες βαστάξατε αὐτῇ καί
γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν
βεβουνησμένων καὶ ἄφετε καὶ συλλέξει καὶ
οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ **17** καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ
ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας καὶ ἐρράβδισεν ἃ συνέλεξεν
καὶ ἐγενήθη ὡς οἴφι κριθῶν **18** καὶ ἦρεν καὶ
εἰσηλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἶδεν ἡ πενθερὰ
αὐτῆς ἃ συνέλεξεν καὶ ἐξενέγκασα Ρουθ ἔδωκεν

αὐτῇ ἃ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐνεπλήσθη 19 καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς ποῦ συνέλεξας σήμερον καὶ ποῦ ἐποίησας εἴη ὁ ἐπιγνούς σε εὐλογημένος καὶ ἀπήγγειλεν Ρουθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἐποίησεν καὶ εἶπεν τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός μεθ' οὗ ἐποίησα σήμερον Βοος 20 καὶ εἶπεν Νωεμιν τῇ νύμφῃ αὐτῆς εὐλογητός ἐστιν τῷ κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώντων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ εἶπεν αὐτῇ Νωεμιν ἐγγίζει ἡμῖν ὁ ἀνὴρ ἐκ τῶν ἀγχιστευόντων ἡμᾶς ἐστιν 21 καὶ εἶπεν Ρουθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς καί γε ὅτι εἶπεν πρὸς με μετὰ τῶν παιδαρίων μου προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἀμητόν ὃς ὑπάρχει μοι 22 καὶ εἶπεν Νωεμιν πρὸς Ρουθ τὴν νύμφην αὐτῆς ἀγαθὸν θύγατερ ὅτι ἐπορεύθης μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀπαντήσονταί σοι ἐν ἀγρῷ ἑτέρῳ 23 καὶ προσεκολλήθη Ρουθ τοῖς κορασίοις Βοος συλλέγειν ἕως οὗ συνετέλεσεν τὸν θερισμὸν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν καὶ ἐκάθισεν μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς

3 εἶπεν δὲ αὐτῇ Νωεμιν ἡ πενθερὰ αὐτῆς θύγατερ οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν ἵνα εὖ γένηταί σοι 2 καὶ νῦν οὐχὶ Βοος γνώριμος ἡμῶν οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ ἰδοὺ αὐτὸς λικμᾶ τὸν ἄλωνα τῶν κριθῶν ταύτη τῇ νυκτί 3 σὺ δὲ λούση καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθήσεις τὸν ἱματισμὸν σου ἐπὶ σεαυτῇ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἄλω μὴ γνωρισθῆς τῷ ἀνδρὶ ἕως οὗ συντελέσαι αὐτὸν πιεῖν καὶ φαγεῖν 4 καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ καὶ ἐλεύση καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσῃ καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι

ἃ ποιήσεις 5 εἶπεν δὲ Ρουθ πρὸς αὐτὴν πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω 6 καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω καὶ ἐποίησεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς 7 καὶ ἔφαγεν Βοος καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ἦλθεν κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς ἡ δὲ ἦλθεν κρυφῇ καὶ ἀπεκάλυπεν τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ 8 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ καὶ ἐταράχθη καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ 9 εἶπεν δὲ τίς εἶ σὺ ἡ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἰμι Ρουθ ἡ δούλη σου καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου ὅτι ἀγχιστεὺς εἶ σὺ 10 καὶ εἶπεν Βοος εὐλογημένη σὺ τῷ κυρίῳ θεῷ θύγατερ ὅτι ἡγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον τὸ μὴ πορευθῆναι σε ὀπίσω νεανιῶν εἴτοι πτωχὸς εἴτοι πλούσιος 11 καὶ νῦν θύγατερ μὴ φοβοῦ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι οἶδεν γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἶ σὺ 12 καὶ ὅτι ἀληθῶς ἀγχιστεὺς ἐγὼ εἰμι καί γε ἔστιν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ 13 αὐλίσθητι τὴν νύκτα καὶ ἔσται τὸ πρωὶ ἐὰν ἀγχιστεύσῃ σε ἀγαθὸν ἀγχιστευέτω ἐὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεῦσαί σε ἀγχιστεύσω σε ἐγὼ ζῆ κύριος κοιμήθητι ἕως πρωὶ 14 καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρωὶ ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Βοος μὴ γνωσθήτω ὅτι ἦλθεν γυνὴ εἰς τὸν ἄλωνα 15 καὶ εἶπεν αὐτῇ φέρε τὸ περιζῶμα τὸ ἐπάνω σου καὶ ἐκράτησεν αὐτό καὶ ἐμέτρησεν ἕξ κριθῶν καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὴν καὶ εἰσηλθεν εἰς τὴν πόλιν 16 καὶ Ρουθ εἰσηλθεν πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς ἡ δὲ εἶπεν τίς εἶ θύγατερ καὶ εἶπεν αὐτῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνὴρ 17

καὶ εἶπεν αὐτῇ τὰ ἕξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέν μοι ὅτι εἶπεν πρὸς με μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν σου **18** ἢ δὲ εἶπεν κάθου θύγατερ ἕως τοῦ ἐπιγυνῶναί σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα οὐ γὰρ μὴ ἠσυχάσῃ ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν τελέσῃ τὸ ῥῆμα σήμερον

4 καὶ Βοος ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστευτὴς παρεπορεύετο ὃν εἶπεν Βοος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Βοος ἐκκλίνας κάθισον ὧδε κρύφιε καὶ ἐξέκλινεν καὶ ἐκάθισεν **2** καὶ ἔλαβεν Βοος δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως καὶ εἶπεν καθίσατε ὧδε καὶ ἐκάθισαν **3** καὶ εἶπεν Βοος τῷ ἀγχιστεῖ τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἣ ἔστιν τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Αβιμελεχ ἡ δέδοται Νωεμιν τῇ ἐπιστροφουσίᾳ ἐξ ἀγροῦ Μωαβ **4** κἀγὼ εἶπα ἀποκαλύψω τὸ οὖς σου λέγων κτήσαι ἐναντίον τῶν καθημένων καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου εἰ ἀγχιστεύεις ἀγχίστευε εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεύεις ἀνάγγειλόν μοι καὶ γνώσομαι ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπέρεξ σοῦ τοῦ ἀγχιστεῦσαι κἀγὼ εἶμι μετὰ σέ ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἶμι ἀγχιστεύσω **5** καὶ εἶπεν Βοος ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαί σε τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμιν καὶ παρὰ Ρουθ τῆς Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος καὶ αὐτὴν κτήσασθαί σε δεῖ ὥστε ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ **6** καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς οὐκ ἠσυχάσῃ ἀγχιστεῦσαι ἐμαυτῷ μήποτε διαφθείρω τὴν κληρονομίαν μου ἀγχίστευσον σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου ὅτι οὐκ ἠσυχάσῃ ἀγχιστεῦσαι **7** καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἔμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν καὶ ἐπὶ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ στησαι πᾶν λόγον καὶ

ὑπελύετο ὁ ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἐδίδου τῷ πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστείαν αὐτοῦ καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραὴλ **8** καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοος κτήσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ **9** καὶ εἶπεν Βοος τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Αβιμελεχ καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαιων καὶ τῷ Μααλων ἐκ χειρὸς Νωεμιν **10** καὶ γε Ρουθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα Μααλων κέκτημαι ἐμαυτῷ εἰς γυναῖκα τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξολεθρευθήσεται τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον **11** καὶ εἶπσαν πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ μάρτυρες καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπσαν δῶν κύριος τὴν γυναῖκά σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς Ραχηλ καὶ ὡς Λειαν αἱ ὑποκόμισαν ἀμφοτέραι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησαν δύναμιν ἐν Εφραθα καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βαιθλεεμ **12** καὶ γένοιτο ὁ οἶκός σου ὡς ὁ οἶκος Φαρες ὃν ἔτεκεν Θαμαρ τῷ Ἰουδα ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσει κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης **13** καὶ ἔλαβεν Βοος τὴν Ρουθ καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος κῆρην καὶ ἔτεκεν υἱόν **14** καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμιν εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐ κατέλυσέ σοι σήμερον τὸν ἀγχιστεῖα καὶ καλέσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραὴλ **15** καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν καὶ τοῦ διαθρέψαι τὴν πολιάν σου ὅτι ἡ νύμφη σου ἡ ἀγαπήσασά σε ἔτεκεν αὐτόν ἢ

ἐστὶν ἀγαθή σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς **16** καὶ ἔλαβεν
Νωεμὶν τὸ παιδίον καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον
αὐτῆς καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν **17** καὶ
ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα λέγουσαι
ἐτέχθη υἱὸς τῆ Νωεμὶν καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ὁβηδ οὗτος πατήρ Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυιδ **18**
καὶ αὐταὶ αἱ γενέσεις Φαρες Φαρες ἐγέννησεν
τὸν Εσρων **19** Εσρων δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀρραν καὶ
Ἀρραν ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδαβ **20** καὶ Ἀμιναδαβ
ἐγέννησεν τὸν Ναασσων καὶ Ναασσων ἐγέννησεν
τὸν Σαλμαν **21** καὶ Σαλμαν ἐγέννησεν τὸν Βοος
καὶ Βοος ἐγέννησεν τὸν Ὁβηδ **22** καὶ Ὁβηδ
ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαὶ καὶ Ἰεσσαὶ ἐγέννησεν τὸν
Δαυιδ

Βασιλειῶν Α΄

1 ἄνθρωπος ἦν ἐξ Ἀρμαθαιμ Σιφα ἐξ ὄρους Εφραιμ καὶ ὄνομα αὐτῷ Ελκανα υἱὸς Ἱερεμειλ υἱοῦ Ἡλίου υἱοῦ Θεοκὲ ἐν Νασιβ Εφραιμ **2** καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες ὄνομα τῇ μιᾷ Ἄννα καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Φεννανα καὶ ἦν τῇ Φεννανα παιδία καὶ τῇ Ἄννα οὐκ ἦν παιδίον **3** καὶ ἀνέβαινον ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαιμ προσκυνεῖν καὶ θύειν τῷ κυρίῳ θεῷ σαβαωθ εἰς Σηλω καὶ ἐκεῖ Ἡλι καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Οφνι καὶ Φινεες ἱερεῖς τοῦ κυρίου **4** καὶ ἐγενήθη ἡμέρᾳ καὶ ἔθυσεν Ελκανα καὶ ἔδωκεν τῇ Φεννανα γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς μερίδας **5** καὶ τῇ Ἄννα ἔδωκεν μερίδα μίαν ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον πλὴν ὅτι τὴν Ἄνναν ἠγάπα Ελκανα ὑπὲρ ταύτην καὶ κύριος ἀπέκλεισεν τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς **6** ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλίψιν αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο ὅτι συνέκλεισεν κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον **7** οὕτως ἐποίησεν ἔνιαυτὸν κατ' ἔνιαυτὸν ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἠθύμει καὶ ἔκλαιεν καὶ οὐκ ἤσθιεν **8** καὶ εἶπεν αὐτῇ Ελκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Ἄννα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἰδοὺ ἐγὼ κύριε καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἐστίν σοι ὅτι κλαίεις καὶ ἵνα τί οὐκ ἐσθίεις καὶ ἵνα τί τύπτει σε ἡ καρδία σου οὐκ ἀγαθὸς ἐγὼ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα **9** καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλω καὶ κατέστη ἐνώπιον κυρίου καὶ Ἡλι ὁ ἱερεὺς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλιῶν ναοῦ κυρίου **10** καὶ αὐτὴ κατὰ δυνος ψυχῆ καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον

καὶ κλαίουσα ἔκλαυσεν **11** καὶ ἠύξατο εὐχὴν κυρίῳ λέγουσα Ἀδωναι κύριε ελωαι σαβαωθ ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης σου καὶ μνησθῆς μου καὶ δῶς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πίεται καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **12** καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνεν προσευχομένη ἐνώπιον κυρίου καὶ Ἡλι ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξεν τὸ στόμα αὐτῆς **13** καὶ αὐτὴ ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς καὶ τὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκινεῖτο καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἠκούετο καὶ ἐλογίσατο αὐτὴν Ἡλι εἰς μεθύουσαν **14** καὶ εἶπεν αὐτῇ τὸ παιδάριον Ἡλι ἕως πότε μεθυσθήσῃ περιελοῦ τὸν οἶνόν σου καὶ πορεύου ἐκ προσώπου κυρίου **15** καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα καὶ εἶπεν οὐχὶ κύριε γυνὴ ἦ σκληρὰ ἡμέρα ἐγὼ εἰμι καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα καὶ ἐκχέω τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον κυρίου **16** μὴ δῶς τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα λοιμὴν ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν **17** καὶ ἀπεκρίθη Ἡλι καὶ εἶπεν αὐτῇ πορεύου εἰς εἰρήνην ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δώῃ σοι πᾶν αἴτημά σου ὃ ἠτήσω παρ' αὐτοῦ **18** καὶ εἶπεν εὔρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς καὶ ἔφαγεν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπιεν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἕτι **19** καὶ ὀρθρίζουσιν τὸ πρῶν καὶ προσκυνοῦσιν τῷ κυρίῳ καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν καὶ εἰσηλθεν Ελκανα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαιμ καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς κύριος **20** καὶ συνέλαβεν καὶ ἐγενήθη τῷ

καιρῶ τῶν ἡμερῶν καὶ ἔτεκεν υἷόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουηλ καὶ εἶπεν ὅτι παρὰ κυρίου θεοῦ σαβαωθ ἠτησάμην αὐτόν **21** καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ελκανα καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν Σηλωμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ **22** καὶ Ἀννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ ὅτι εἶπεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον ἐὰν ἀπογαλακτίσω αὐτό καὶ ὀφθήσεται τῷ προσώπῳ κυρίου καὶ καθήσεται ἐκεῖ ἕως αἰῶνος **23** καὶ εἶπεν αὐτῇ Ελκανα ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ποιεῖ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κάθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσης αὐτό ἀλλὰ στήσαι κύριος τὸ ἐξελεθὼν ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ ἐκάθισεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασεν τὸν υἷόν αὐτῆς ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν **24** καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς Σηλωμ ἐν μόσχῳ τριετίζοντι καὶ ἄρτοις καὶ οἰφι σεμιδάλεως καὶ νεβελ οἴνου καὶ εἰσηλθεν εἰς οἶκον κυρίου ἐν Σηλωμ καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν **25** καὶ προσήγαγον ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔσφαξεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἣν ἐποιεῖ ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ κυρίῳ καὶ προσήγαγεν τὸ παιδάριον καὶ ἔσφαξεν τὸν μόσχον καὶ προσήγαγεν Ἀννα ἢ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς Ἡλι **26** καὶ εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριε ζῆ ἢ ψυχὴ σου ἐγὼ ἢ γυνὴ ἢ καταστᾶσα ἐνώπιόν σου ἐν τῷ προσεύξασθαι πρὸς κύριον **27** ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηυξάμην καὶ ἔδωκέν μοι κύριος τὸ αἴτημά μου ὃ ἠτησάμην παρ' αὐτοῦ **28** ἀγῶν κιχρῶ αὐτόν τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ζῆ αὐτός χρῆσιν τῷ κυρίῳ

2 καὶ εἶπεν ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν κυρίῳ ὑψώθη κέρασ μου ἐν θεῷ μου ἐπλατύνθη ἐπὶ

ἐχθροὺς τὸ στόμα μου εὐφράνθη ἐν σωτηρίᾳ σου **2** ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς κύριος καὶ οὐκ ἔστιν δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου **3** μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ μὴ ἐξελεθάτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν ὅτι θεὸς γνώσεων κύριος καὶ θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ **4** τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν καὶ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν **5** πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησεν **6** κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ κατάγει εἰς ἄδου καὶ ἀνάγει (Sheol h7585) **7** κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει ταπεινοὶ καὶ ἀνυψοῖ **8** ἀνιστᾶ ἀπὸ γῆς πένθητα καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχὸν καθίσαι μετὰ δυναστῶν λαῶν καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς **9** διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνὴρ **10** κύριος ἀσθενῆ ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ κύριος ἅγιος μὴ καυχάσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος συνίειν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ ὑψώσει κέρασ χριστοῦ αὐτοῦ **11** καὶ κατέλιπον αὐτόν ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀπῆλθον εἰς Ἀρμαθαιμ καὶ τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ κυρίου ἐνώπιον Ἡλι τοῦ ἱερέως **12** καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλι τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοὶ οὐκ εἰδότες τὸν κύριον **13** καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς

τοῦ θύοντος καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως
ὡς ἂν ἠψήθη τὸ κρέας καὶ κρεάγρα τριόδους
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **14** καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς
τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἢ εἰς τὸ χαλκίον ἢ εἰς
τὴν κύθραν πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρα
ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεὺς κατὰ τάδε ἐποιοῦν
παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς ἐρχομένοις θῦσαι κυρίῳ ἐν
Σηλωμ **15** καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ ἤρχετο
τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως καὶ ἔλεγεν τῷ ἀνδρὶ
τῷ θύοντι δὸς κρέας ὀπτῆσαι τῷ ἱερεὶ καὶ οὐ μὴ
λάβω παρὰ σοῦ ἐφθὸν ἐκ τοῦ λέβητος **16** καὶ
ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων θυμιαθῆτω πρῶτον ὡς
καθήκει τὸ στέαρ καὶ λαβὲ σεαυτῷ ἐκ πάντων
ῶν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ εἶπεν οὐχὶ ὅτι νῦν
δώσεις καὶ ἐὰν μὴ λήμψομαι κραταιῶς **17** καὶ
ἦν ἡ ἀμαρτία τῶν παιδαρίων ἐνώπιον κυρίου
μεγάλῃ σφόδρα ὅτι ἠθέτουν τὴν θυσίαν κυρίου
18 καὶ Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον κυρίου
παιδάριον περιεζωσμένον εφοῦδ βαρ **19** καὶ
διπλοῖδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἕξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν
τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς
θῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν **20** καὶ εὐλόγησεν
Ἡλὶ τὸν Ἐλκανα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ λέγων
ἀποτεῖσαι σοὶ κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς
ταύτης ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ κυρίῳ
καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **21**
καὶ ἐπεσκέψατο κύριος τὴν Ἀνναν καὶ ἔτεκεν ἕτι
τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας καὶ ἐμεγαλύνθη
τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐνώπιον κυρίου **22** καὶ
Ἡλὶ πρεσβύτης σφόδρα καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποιοῦν
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ **23** καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ἵνα τί ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐγώ

ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ λαοῦ κυρίου **24**
μὴ τέκνα ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοή ἦν ἐγὼ ἀκούω
μὴ ποιεῖτε οὕτως ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἅς
ἐγὼ ἀκούω τοῦ μὴ δουλεύειν λαὸν θεῷ **25**
ἐὰν ἀμαρτάνων ἀμάρτη ἀνὴρ εἰς ἄνδρα καὶ
προσεύζονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς κύριον καὶ ἐὰν
τῷ κυρίῳ ἀμάρτη τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ
καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν
ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο κύριος διαφθεῖραι
αὐτοῦς **26** καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορευέτο
καὶ ἐμεγαλύνετο καὶ ἀγαθὸν καὶ μετὰ κυρίου
καὶ μετὰ ἀνθρώπων **27** καὶ ἦλθεν ἄνθρωπος
θεοῦ πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος
ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθην πρὸς οἶκον πατρός
σου ὄντων αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ
οἴκῳ Φαραῶ **28** καὶ ἐξελεξάμην τὸν οἶκον τοῦ
πατρὸς σου ἐκ πάντων τῶν σκίπτρων Ἰσραὴλ
ἐμοὶ ἱερατεῦειν καὶ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν
μου καὶ θυμιᾶν θυμίαμα καὶ αἶρειν εφοῦδ καὶ
ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου τὰ πάντα τοῦ
πυρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς βρῶσιν **29** καὶ ἵνα τί
ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν
μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱοὺς
σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης
θυσίας Ἰσραὴλ ἔμπροσθέν μου **30** διὰ τοῦτο
τάδε εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ εἶπα ὁ οἶκός
σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου διελεύσεται
ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος καὶ νῦν φησιν κύριος
μηδαμῶς ἐμοὶ ὅτι ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με
δοξάσω καὶ ὁ ἐξουθενῶν με ἀτιμωθήσεται **31**
ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ ἐξολεθρεύσω τὸ σπέρμα
σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρὸς σου **32** καὶ οὐκ
ἔσται σου πρεσβύτης ἐν οἴκῳ μου πάσας τὰς

ἡμέρας **33** καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολεθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου ἐκλιπεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ καταρρεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ πᾶς περισεύων οἴκου σου πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν **34** καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὃ ἤξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱοὺς σου τούτους Οφνὶ καὶ Φινεες ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀποθανοῦνται ἀμφοτέροι **35** καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερέα πιστόν ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστόν καὶ διελεύσεται ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας **36** καὶ ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου ἤξει προσκυνεῖν αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου λέγων παράρριψόν με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον

3 καὶ τὸ παιδάριον Σαμουηλ ἦν λειτουργῶν τῷ κυρίῳ ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως καὶ ῥῆμα κυρίου ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν ὄρασις διαστέλλουσα **2** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ Ἡλὶ ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν **3** καὶ ὁ λύχνος τοῦ θεοῦ πρὶν ἐπισκευασθῆναι καὶ Σαμουηλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ οὗ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ **4** καὶ ἐκάλεσεν κύριος Σαμουηλ Σαμουηλ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ **5** καὶ ἔδραμεν πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι κέκληκάς με καὶ εἶπεν οὐ κέκληκά σε ἀνάστρεφε κάθευδε καὶ ἀνέστρεψεν καὶ ἐκάθευδεν **6** καὶ προσέθετο κύριος καὶ ἐκάλεσεν Σαμουηλ Σαμουηλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ τὸ δεῦτερον καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι κέκληκάς με καὶ εἶπεν οὐ κέκληκά σε ἀνάστρεφε κάθευδε **7** καὶ Σαμουηλ πρὶν ἢ γνῶναι θεὸν καὶ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥῆμα κυρίου **8** καὶ προσέθετο κύριος καλέσαι

Σαμουηλ ἐν τρίτῳ καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἡλὶ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ ὅτι κέκληκάς με καὶ ἐσοφίσατο Ἡλὶ ὅτι κύριος κέκληκεν τὸ παιδάριον **9** καὶ εἶπεν ἀνάστρεφε κάθευδε τέκνον καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε καὶ ἐρεῖς λάλει κύριε ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου καὶ ἐπορεύθη Σαμουηλ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ **10** καὶ ἦλθεν κύριος καὶ κατέστη καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ καὶ εἶπεν Σαμουηλ λάλει ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραὴλ ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχῆσει ἀμφοτέρα τὰ ὄτα αὐτοῦ **12** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερωῦ ἐπὶ Ἡλὶ πάντα ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω **13** καὶ ἀνήγγελκα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ ὅτι κακολογοῦντες θεὸν υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς καὶ οὐδ' οὕτως **14** ὡμοσα τῷ οἴκῳ Ἡλὶ εἰ ἐξιλασθήσεται ἀδικία οἴκου Ἡλὶ ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος **15** καὶ κοιμᾶται Σαμουηλ ἕως πρωῆ καὶ ὤρθρισεν τὸ πρωὶ καὶ ἤνοιξεν τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ Σαμουηλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὄρασιν τῷ Ἡλὶ **16** καὶ εἶπεν Ἡλὶ πρὸς Σαμουηλ Σαμουηλ τέκνον καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ **17** καὶ εἶπεν τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σέ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τάδε ποιῆσαι σοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ἐὰν κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοι ἐν τοῖς ὠσίν σου **18** καὶ ἀπήγγειλεν Σαμουηλ πάντας τοὺς λόγους καὶ οὐκ ἔκρυπεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἡλὶ κύριος αὐτός τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει **19** καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουηλ καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ

καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν **20** καὶ ἔγνωσαν πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε ὅτι πιστὸς Σαμουὴλ εἰς προφήτην τῷ κυρίῳ **21** καὶ προσέθετο κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλωμ ὅτι ἀπεκαλύφθη κύριος πρὸς Σαμουὴλ καὶ ἐπιστεύθη Σαμουὴλ προφήτης γενέσθαι τῷ κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων καὶ Ἡλι πρεσβύτης σφόδρα καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ πονηρὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον κυρίου

4 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβενεζερ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφεκ **2** καὶ παρατάσσονται οἱ ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος καὶ ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων καὶ ἐπλήγησαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀργῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν **3** καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων λάβωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλωμ καὶ ἐξελεύθετω ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν **4** καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλωμ καὶ αἴρουσιν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν κυρίου καθημένου χερουβιμ καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἡλι μετὰ τῆς κιβωτοῦ Οφνι καὶ Φινεες **5** καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν κιβωτὸς κυρίου εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀνέκραξεν πᾶς Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἤχησεν ἡ γῆ **6** καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν παρεμβολῇ τῶν Εβραίων

καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς κυρίου ἦκει εἰς τὴν παρεμβολὴν **7** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ εἶπον οὗτοι οἱ θεοὶ ἦκασιν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολὴν οὐαὶ ἡμῖν ἐξελοῦ ἡμᾶς κύριε σήμερον ὅτι οὐ γέγονεν τοιαύτη ἐχθὲς καὶ τρίτην **8** οὐαὶ ἡμῖν τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ πατάξαντες τὴν Αἴγυπτον ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ **9** κραταιοῦσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας ἀλλόφυλοι μήποτε δουλεύσητε τοῖς Εβραίοις καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν καὶ ἔσεσθε εἰς ἄνδρας καὶ πολεμήσατε αὐτούς **10** καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς καὶ πταίει ἀνὴρ Ἰσραὴλ καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς σκὴνῳμα αὐτοῦ καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη σφόδρα καὶ ἔπεσαν ἐξ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγματῶν **11** καὶ κιβωτὸς θεοῦ ἐλήμφθη καὶ ἀμφότεροι υἱοὶ Ἡλι ἀπέθανον Οφνι καὶ Φινεες **12** καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμιναιὸς ἐκ τῆς παρατάξεως καὶ ἦλθεν εἰς Σηλωμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρηγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ **13** καὶ ἦλθεν καὶ ἰδοὺ Ἡλι ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλην σκοπεύων τὴν ὁδὸν ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι καὶ ἀνεβόησεν ἡ πόλις **14** καὶ ἤκουσεν Ἡλι τὴν φωνὴν τῆς βοῆς καὶ εἶπεν τίς ἡ βοή τῆς φωνῆς ταύτης καὶ ὁ ἄνθρωπος σπεύσας εἰσῆλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Ἡλι **15** καὶ Ἡλι υἱὸς ἐνενήκοντα ἐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανεστήσαν καὶ οὐκ ἔβλεπεν καὶ εἶπεν Ἡλι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχους τούτου **16** καὶ ὁ ἀνὴρ σπεύσας προσῆλθεν πρὸς Ἡλι καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγὼ εἰμι

ὁ ἦκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς κἀγὼ πέφευγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμερον καὶ εἶπεν τί τὸ γεγονός ῥῆμα τέκνον 17 καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν πέφευγεν ἀνὴρ Ἰσραηλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη ἐν τῷ λαῷ καὶ ἀμφοτέροι οἱ υἱοὶ σου τεθνήκασιν καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήμφθη 18 καὶ ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς πύλης καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν ὅτι πρεσβύτης ὁ ἄνθρωπος καὶ βαρὺς καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ἰσραηλ εἴκοσι ἔτη 19 καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ Φινεες συνειληφυῖα τοῦ τεκεῖν καὶ ἤκουσεν τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐλήμφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ὠκλασεν καὶ ἔτεκεν ὅτι ἐπεστράφησαν ἐπ' αὐτὴν ὠδίνες αὐτῆς 20 καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ μὴ φοβοῦ ὅτι υἰὸν τέτοκας καὶ οὐκ ἀπεκρίθη καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδιά αὐτῆς 21 καὶ ἐκάλεσεν τὸ παιδάριον Οὐαὶ βαρχαβωθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς 22 καὶ εἶπαν ἀπώκισται δόξα Ἰσραηλ ἐν τῷ λημφθῆναι τὴν κιβωτὸν κυρίου

5 καὶ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀβεννεζερ εἰς Ἄζωτον 2 καὶ ἔλαβον ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου καὶ εἰσήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγων καὶ παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγων 3 καὶ ὠρθρισαν οἱ Ἄζῶτιοι καὶ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Δαγων καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ Δαγων πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἤγειραν

τὸν Δαγων καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἄζῶτιους καὶ ἐβασάνισεν αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν τὴν Ἄζωτον καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς 4 καὶ ἐγένετο ὅτε ὠρθρισαν τὸ πρωὶ καὶ ἰδοὺ Δαγων πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου καὶ ἡ κεφαλὴ Δαγων καὶ ἀμφοτέρα τὰ ἴχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφηρημένα ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια αμαφεθ ἕκαστον καὶ ἀμφοτέροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον πλὴν ἡ ράχισ Δαγων ὑπελείφθη 5 διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς Δαγων καὶ πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος εἰς οἶκον Δαγων ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγων ἐν Ἄζῶτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὅτι ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσιν 6 καὶ ἐβαρύνθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ Ἄζωτον καὶ ἐπήγαγεν αὐτοῖς καὶ ἐξέξισεν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς καὶ μέσον τῆς χώρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες καὶ ἐγένετο σύγχυσις θανάτου μεγάλη ἐν τῇ πόλει 7 καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἄζῶτου ὅτι οὕτως καὶ λέγουσιν ὅτι οὐ καθήσεται κιβωτὸς τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ μεθ' ἡμῶν ὅτι σκληρὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ Δαγων θεὸν ἡμῶν 8 καὶ ἀποστέλλουσιν καὶ συνάγουσιν τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτοὺς καὶ λέγουσιν τί ποιήσωμεν κιβωτῷ θεοῦ Ἰσραηλ καὶ λέγουσιν οἱ Γεθθαῖοι μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καὶ μετήλθεν κιβωτὸς τοῦ θεοῦ εἰς Γεθθα 9 καὶ ἐγενήθη μετὰ τὸ μετελθεῖν αὐτὴν καὶ γίνεται χεὶρ κυρίου ἐν τῇ πόλει τάραχος μέγας σφόδρα καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ Γεθθαῖοι

ἔδρας 10 καὶ ἐξαποστέλλουσιν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς Ἄσκαλῶνα καὶ ἐγενήθη ὡς εἰσηλθεν κιβωτὸς θεοῦ εἰς Ἄσκαλῶνα καὶ ἐβόησαν οἱ Ἄσκαλωνῖται λέγοντες τί ἀπεστρέψατε πρὸς ἡμᾶς τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν 11 καὶ ἐξαποστέλλουσιν καὶ συνάγουσιν τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων καὶ εἶπον ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ καὶ καθισάτω εἰς τὸν τόπον αὐτῆς καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν ὅτι ἐγενήθη σύγχυσις θανάτου ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφόδρα ὡς εἰσηλθεν κιβωτὸς θεοῦ Ἰσραηλ ἐκεῖ 12 καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀποθανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς ἔδρας καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν

6 καὶ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων ἐπτά μῆνας καὶ ἐξέξεσεν ἡ γῆ αὐτῶν μῦας 2 καὶ καλοῦσιν ἀλλόφυλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντις καὶ τοὺς ἐπαοιδοῦς αὐτῶν λέγοντες τί ποιήσωμεν τῇ κιβωτῷ κυρίου γνωρίσατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελοῦμεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς 3 καὶ εἶπαν εἰ ἐξαπεστέλλετε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ μὴ δὴ ἐξαποστείλῃτε αὐτὴν κενὴν ἀλλὰ ἀποδιδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ τότε ἰαθήσεσθε καὶ ἐξίλασθήσεται ὑμῖν μὴ οὐκ ἀποστῆ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν 4 καὶ λέγουσιν τί τὸ τῆς βασάνου ἀποδώσομεν αὐτῇ καὶ εἶπαν κατ' ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἔδρας χρυσᾶς ὅτι πταῖσμα ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄρχουσιν ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ 5 καὶ μῦς χρυσοῦς ὁμοίωμα τῶν μῶν ὑμῶν τῶν διαφθειρόντων τὴν γῆν καὶ δώσετε τῷ κυρίῳ δόξαν ὅπως κουφίση τὴν χεῖρα

αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν 6 καὶ ἵνα τί βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν οὐχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς ἐξαπέστειλαν αὐτούς καὶ ἀπῆλθον 7 καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἄμαξαν καινὴν καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας ἄνευ τῶν τέκνων καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον 8 καὶ λήμψεσθε τὴν κιβωτὸν καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ ἀποδώσετε αὐτῇ τῆς βασάνου καὶ θήσετε ἐν θέματι βερσεχθαν ἐκ μέρους αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτὴν καὶ ἀπελάσατε αὐτὴν καὶ ἀπελευσεται 9 καὶ ὄψεσθε εἰ εἰς ὁδὸν ὁρίων αὐτῆς πορεύσεται κατὰ Βαιθσαμυς αὐτὸς πεποίηκεν ἡμῖν τὴν κακίαν ταύτην τὴν μεγάλην καὶ ἐὰν μὴ καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεὶρ αὐτοῦ ἦπται ἡμῶν ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν 10 καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὕτως καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας καὶ ἐζευξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλυσαν εἰς οἶκον 11 καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν καὶ τὸ θέμα εργαβ καὶ τοὺς μῦς τοὺς χρυσοῦς 12 καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βαιθσαμυς ἐν τρίβῳ ἐνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκοπίων καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἕως ὁρίων Βαιθσαμυς 13 καὶ οἱ ἐν Βαιθσαμυς ἐθέριζον θερισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι καὶ ἦσαν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον κιβωτὸν κυρίου καὶ ἠυφράνθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς 14 καὶ ἡ ἄμαξα εἰσηλθεν εἰς ἀγρὸν Ὡσηε τὸν ἐν Βαιθσαμυς καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον

μέγαν καὶ σχίζουσιν τὰ ξύλα τῆς ἀμάξης καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὄλοκαύτωσιν τῷ κυρίῳ **15** καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου καὶ τὸ θέμα εργαβ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκευὴ τὰ χρυσαῖ καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ μεγάλου καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσαμυς ἀνήνεγκαν ὄλοκαυτώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ κυρίῳ **16** καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἄλλοφύλων ἐώρων καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκαλῶνα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **17** καὶ αὐταὶ αἱ ἔδραι αἱ χρυσαῖ ἅς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνου τῷ κυρίῳ τῆς Ἀζώτου μίαν τῆς Γάζης μίαν τῆς Ἀσκαλῶνος μίαν τῆς Γεθ μίαν τῆς Ακκαρων μίαν **18** καὶ μὺς οἱ χρυσοὶ κατ' ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἄλλοφύλων τῶν πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως ἐστερεωμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ Φερεζαίου καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου οὗ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου τοῦ ἐν ἀργῷ Ωσηε τοῦ Βαιθσαμυσίτου **19** καὶ οὐκ ἠσμένισαν οἱ υἱοὶ Ιεχονίου ἐν τοῖς ἀνδράσιν Βαιθσαμυς ὅτι εἶδαν κιβωτὸν κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἄνδρας καὶ πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἐπένησεν ὁ λαὸς ὅτι ἐπάταξεν κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα **20** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθσαμυς τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον κυρίου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς κυρίου ἀφ' ἡμῶν **21** καὶ ἀποστέλλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Καριαθιαριμ λέγοντες ἀπεστρόφασιν ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου κατὰβητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτοῦς

7 καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαριμ καὶ ἀνάγουσιν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου καὶ

εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Αμινάδαβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ καὶ τὸν Ελεαζαρ υἱὸν αὐτοῦ ἡγίασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου **2** καὶ ἐγενήθη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καριαθιαριμ ἐπλήθυνον αἱ ἡμέραι καὶ ἐγένοντο εἴκοσι ἕτη καὶ ἐπέβλεψεν πᾶς οἶκος Ισραηλ ὀπίσω κυρίου **3** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα οἶκον Ισραηλ λέγων εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς κύριον περιέλετε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ τὰ ἄλλα καὶ ἐτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μόνῳ καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων **4** καὶ περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ισραηλ τὰς Βααλιμ καὶ τὰ ἄλλα Ασταρωθ καὶ ἐδούλευσαν κυρίῳ μόνῳ **5** καὶ εἶπεν Σαμουηλ ἀθροίσατε πάντα Ισραηλ εἰς Μασσηφαθ καὶ προσεύξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς κύριον **6** καὶ συνήχθησαν εἰς Μασσηφαθ καὶ ὑδρεύονται ὕδωρ καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπαν ἡμαρτήκαμεν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐδίκαζεν Σαμουηλ τοὺς υἱοὺς Ισραηλ εἰς Μασσηφαθ **7** καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ισραηλ εἰς Μασσηφαθ καὶ ἀνέβησαν σατράπαι ἄλλοφύλων ἐπὶ Ισραηλ καὶ ἀκούουσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου ἄλλοφύλων **8** καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ισραηλ πρὸς Σαμουηλ μὴ παρασιωπήσης ἀφ' ἡμῶν τοῦ μὴ βοᾶν πρὸς κύριον θεόν σου καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων **9** καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ ἄρνα γαλαθηνὸν ἕνα καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὄλοκαύτωσιν σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ κυρίῳ καὶ ἐβόησεν Σαμουηλ πρὸς κύριον περὶ Ισραηλ καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος **10** καὶ

ἦν Σαμουηλ ἀναφέρων τὴν ὀλοκαύτωςιν καὶ ἀλλόφυλοι προσῆγον εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐβρόντησεν κύριος ἐν φωνῇ μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ συνεχύθησαν καὶ ἔπταισαν ἐνώπιον Ἰσραηλ **11** καὶ ἐξήλθαν ἄνδρες Ἰσραηλ ἐκ Μασσηφαθ καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως ὑποκάτω τοῦ Βαιθχορ **12** καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ λίθον ἓνα καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἀνά μέσον Μασσηφαθ καὶ ἀνά μέσον τῆς παλαιᾶς καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αβενεζερ λίθος τοῦ βοηθοῦ καὶ εἶπεν ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν κύριος **13** καὶ ἐταπείνωσεν κύριος τοὺς ἀλλοφύλους καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι προσελθεῖν εἰς ὄριον Ἰσραηλ καὶ ἐγενήθη χεὶρ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουηλ **14** καὶ ἀπεδόθησαν αἱ πόλεις ἃς ἔλαβον οἱ ἀλλόφυλοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἀπέδωκαν αὐτὰς τῷ Ἰσραηλ ἀπὸ Ἄσκαλῶνος ἕως Αζοβ καὶ τὸ ὄριον Ἰσραηλ ἀφείλαντο ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ ἦν εἰρήνη ἀνά μέσον Ἰσραηλ καὶ ἀνά μέσον τοῦ Ἀμορραίου **15** καὶ ἐδίκαζεν Σαμουηλ τὸν Ἰσραηλ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ **16** καὶ ἐπορεύετο κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν καὶ ἐκύκλου Βαιθηλ καὶ τὴν Γαλαλα καὶ τὴν Μασσηφαθ καὶ ἐδίκαζεν τὸν Ἰσραηλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις τούτοις **17** ἡ δὲ ἀποστροφή αὐτοῦ εἰς Ἀρμαθαιμ ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἐδίκαζεν ἐκεῖ τὸν Ἰσραηλ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ

8 καὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασεν Σαμουηλ καὶ κατέστησεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικαστὰς τῷ Ἰσραηλ **2** καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ πρωτότοκος Ἰωηλ καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἀβια

δικασταὶ ἐν Βηρσαβεε **3** καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐτοῦ καὶ ἐξέκλιναν ὀπίσω τῆς συντελείας καὶ ἐλάμβανον δῶρα καὶ ἐξέκλινον δικαιώματα **4** καὶ συναθροίζονται ἄνδρες Ἰσραηλ καὶ παραγίνονται εἰς Ἀρμαθαιμ πρὸς Σαμουηλ **5** καὶ εἶπαν αὐτῷ ἰδοὺ σὺ γεγῆρακας καὶ οἱ υἱοὶ σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ νῦν κατάστησον ἐφ' ἡμᾶς βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη **6** καὶ ἦν πονηρὸν τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμουηλ ὡς εἶπαν δὸς ἡμῖν βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καὶ προσηύξατο Σαμουηλ πρὸς κύριον **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἄκουε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καθὰ ἂν λαλήσωσίν σοι ὅτι οὐ σὲ ἐξουθενήκασιν ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἐξουδενώκασιν τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐπ' αὐτῶν **8** κατὰ πάντα τὰ ποιήματα ἃ ἐποίησάν μοι ἂφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐδούλευον θεοῖς ἐτέροις οὕτως αὐτοὶ ποιοῦσιν καὶ σοὶ **9** καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν πλὴν ὅτι διαμαρτυρόμενος διαμαρτύρη αὐτοῖς καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς **10** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πᾶν τὸ ῥῆμα κυρίου πρὸς τὸν λαὸν τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ βασιλέα **11** καὶ εἶπεν τοῦτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήμψεται καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπευσιν αὐτοῦ καὶ προτρέχοντας τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ **12** καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἑαυτῷ χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ καὶ ποιεῖν σκευὴ πολεμικὰ αὐτοῦ καὶ σκευὴ ἀρμάτων αὐτοῦ **13** καὶ τὰς θυγατέρας

ύμῶν λήμψεται εἰς μυρεψούς καὶ εἰς μαγειρίσσας καὶ εἰς πεσσούσας 14 καὶ τοὺς ἀγροὺς ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήμψεται καὶ δώσει τοῖς δούλοις αὐτοῦ 15 καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει καὶ δώσει τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ 16 καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους ὑμῶν λήμψεται καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ 17 καὶ τὰ ποιμνία ὑμῶν ἀποδεκατώσει καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε αὐτῷ δοῦλοι 18 καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς καὶ οὐκ ἐπακούσεται κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα 19 καὶ οὐκ ἠβούλετο ὁ λαὸς ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουηλ καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐχὶ ἀλλ' ἡ βασιλεὺς ἔσται ἐφ' ἡμᾶς 20 καὶ ἐσόμεθα καὶ ἡμεῖς κατὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ δικάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν 21 καὶ ἤκουσεν Σαμουηλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ καὶ ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα κυρίου 22 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ βασιλεύσον αὐτοῖς βασιλέα καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς ἄνδρα Ισραηλ ἀποτρεχέτω ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ

9 καὶ ἦν ἀνὴρ ἐξ υἰῶν Βενιαμιν καὶ ὄνομα αὐτῷ Κις υἱὸς Αβιηλ υἱοῦ Σαρεδ υἱοῦ Βαχίρ υἱοῦ Αφεκ υἱοῦ ἀνδρὸς Ιεμιναίου ἀνὴρ δυνατός 2 καὶ τούτῳ υἱὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαουλ εὐμεγέθης ἀνὴρ ἀγαθός καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ισραηλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτόν ὑπὲρ ὠμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ

πᾶσαν τὴν γῆν 3 καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κις πατὴρ Σαουλ καὶ εἶπεν Κις πρὸς Σαουλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ ἐν τῶν παιδαρίων καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους 4 καὶ διήλθον δι' ὄρους Εφραιμ καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Σελχα καὶ οὐχ εὗρον καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Εασακεμ καὶ οὐκ ἦν καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Ιακιμ καὶ οὐχ εὗρον 5 αὐτῶν ἐλθόντων εἰς τὴν Σιφ καὶ Σαουλ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ δεῦρο καὶ ἀναστρέψωμεν μὴ ἀνεις ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους φροντίζη περὶ ἡμῶν 6 καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἔνδοξος πᾶν ὃ ἐὰν λαλήσῃ παραγινόμενον παρέσται καὶ νῦν πορευθῶμεν ὅπως ἀπαγγεῖλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτήν 7 καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ πορευόμεθα καὶ τί οἴσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοίπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν καὶ πλεῖον οὐκ ἔστιν μεθ' ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν 8 καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν ἰδοὺ εὗρηται ἐν τῇ χειρὶ μου τέταρτον σίκλου ἀργυρίου καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν 9 καὶ ἔμπροσθεν ἐν Ισραηλ τάδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορεύεσθαι ἐπερωτᾶν τὸν θεὸν δεῦρο πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα ὅτι τὸν προφήτην ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν ὁ βλέπων 10 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα δεῦρο καὶ πορευθῶμεν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ 11 αὐτῶν ἀναβαινόντων

τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ εὐρίσκουσιν τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα ὑδρεύσασθαι ὕδωρ καὶ λέγουσιν αὐταῖς εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ βλέπων **12** καὶ ἀπεκρίθη τὰ κοράσια αὐτοῖς καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ἔστιν ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν νῦν διὰ τὴν ἡμέραν ἵκει εἰς τὴν πόλιν ὅτι θυσία σήμερον τῷ λαῷ ἐν Βαμα **13** ὡς ἂν εἰσέλθητε τὴν πόλιν οὕτως εὐρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Βαμα τοῦ φαγεῖν ὅτι οὐ μὴ φάγη ὁ λαὸς ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι καὶ νῦν ἀνάβητε ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὐρήσετε αὐτόν **14** καὶ ἀναβαίνουσιν τὴν πόλιν αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ Σαμουηλ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι εἰς Βαμα **15** καὶ κύριος ἀπεκάλυψεν τὸ ὡτίον Σαμουηλ ἡμέρα μῆ ἔμπροσθεν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν Σαουλ λέγων **16** ὡς ὁ καιρὸς αὔριον ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ γῆς Βενιαμιν καὶ χρίσεις αὐτόν εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ καὶ σώσει τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων ὅτι ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τοῦ λαοῦ μου ὅτι ἦλθεν βοή αὐτῶν πρὸς με **17** καὶ Σαμουηλ εἶδεν τὸν Σαουλ καὶ κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος ὃν εἶπά σοι οὗτος ἄρξει ἐν τῷ λαῷ μου **18** καὶ προσήγαγεν Σαουλ πρὸς Σαμουηλ εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἀπάγγειλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος **19** καὶ ἀπεκρίθη Σαμουηλ τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι αὐτός ἀνάβηθι ἔμπροσθέν μου εἰς Βαμα καὶ φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον καὶ ἐξαποστελῶ σε πρῶτὸν καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι **20** καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυῶν

σήμερον τριταίων μὴ θῆς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς ὅτι εὔρηνται καὶ τίνοι τὰ ὠραῖα τοῦ Ἰσραηλ οὐ σοὶ καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου **21** καὶ ἀπεκρίθη Σαουλ καὶ εἶπεν οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς Ἰεμιναίου ἐγὼ εἰμι τοῦ μικροῦ σκῆπτρου φυλῆς Ἰσραηλ καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκῆπτρου Βενιαμιν καὶ ἴνα τί ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο **22** καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸν Σαουλ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ κατάλυμα καὶ ἔθετο αὐτοῖς τόπον ἐν πρῶτοις τῶν κεκλημένων ὡσεὶ ἐβδομήκοντα ἀνδρῶν **23** καὶ εἶπεν Σαμουηλ τῷ μαγεῖρῳ δός μοι τὴν μερίδα ἣν ἔδωκά σοι ἣν εἶπά σοι θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί **24** καὶ ὑψωσεν ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν καὶ παρέθηκεν αὐτὴν ἐνώπιον Σαουλ καὶ εἶπεν Σαμουηλ τῷ Σαουλ ἰδοὺ ὑπόλειμμα παράθεσ αὐτὸ ἐνώπιόν σου καὶ φάγε ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειται σοι παρὰ τοὺς ἄλλους ἀπόκνιξε καὶ ἔφαγεν Σαουλ μετὰ Σαμουηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **25** καὶ κατέβη ἐκ τῆς Βαμα ἐν τῇ πόλει καὶ διέστρωσαν τῷ Σαουλ ἐπὶ τῷ δώματι **26** καὶ ἐκοιμήθη καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος καὶ ἐκάλεσεν Σαμουηλ τὸν Σαουλ ἐπὶ τῷ δώματι λέγων ἀνάστα καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ ἐξῆλθεν αὐτὸς καὶ Σαμουηλ ἕως ἕξω **27** αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς πόλεως καὶ Σαμουηλ εἶπεν τῷ Σαουλ εἰπὸν τῷ νεανίσκῳ καὶ διελθέτω ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ σὺ στηθὶ ὡς σήμερον καὶ ἄκουσον ῥῆμα θεοῦ

10 καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐφίλησεν αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ οὐχὶ κέχρικέν σε κύριος εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ

σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ κυρίου καὶ σὺ σώσεις αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἔχρισέν σε κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς ἄρχοντα 2 ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ' ἐμοῦ καὶ εὐρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς τοῖς τάφοις Ραχηλ ἐν τῷ ὄριῳ Βενιαμιν ἀλλομένους μεγάλα καὶ ἐροῦσίν σοι εὐρηνται αἱ ὄνοι ἃς ἐπορεύθητε ζητεῖν καὶ ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτετίνακται τὸ ῥῆμα τῶν ὄνων καὶ ἐδαφιλεύσατο δι' ὑμᾶς λέγων τί ποιήσω ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου 3 καὶ ἀπελεύσει ἐκεῖθεν καὶ ἐπέκεινα ἤξεις ἕως τῆς δρυὸς Θαβωρ καὶ εὐρήσεις ἐκεῖ τρεῖς ἄνδρας ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν θεὸν εἰς Βαιθηλ ἕνα αἴροντα τρία αἰγίδια καὶ ἕνα αἴροντα τρία ἀγγεῖα ἄρτων καὶ ἕνα αἴροντα ἄσκον οἴνου 4 καὶ ἐρωτήσουσίν σε τὰ εἰς εἰρήνην καὶ δώσουσίν σοι δύο ἀπαρχὰς ἄρτων καὶ λήμψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν 5 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τοῦ θεοῦ οὗ ἔστιν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων ἐκεῖ Νασιβ ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσέλθῃτε ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαντήσεις χορῶν προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς Βαμα καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλα καὶ τύμπανον καὶ αὐλὸς καὶ κινύρα καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες 6 καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα κυρίου καὶ προφητεύσεις μετ' αὐτῶν καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον 7 καὶ ἔσται ὅταν ἤξει τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σὲ ποίει πάντα ὅσα ἐὰν εὕρῃ ἢ χεῖρ σου ὅτι θεὸς μετὰ σοῦ 8 καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθεν τῆς Γαλαλα καὶ ἰδοὺ καταβαίνω πρὸς σὲ ἀνενεγκεῖν ὀλοκαύτωςιν καὶ θυσίας εἰρηνικὰς ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σὲ καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις 9 καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὤμῳ αὐτοῦ

ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουηλ μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ θεὸς καρδίαν ἄλλην καὶ ἦλθεν πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 10 καὶ ἔρχεται ἐκεῖθεν εἰς τὸν βουνόν καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ καὶ ἦλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ καὶ ἐπροφήτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν 11 καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτην καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν καὶ εἶπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τί τοῦτο τὸ γεγονός τῷ υἱῷ Κις ἧ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις 12 καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν καὶ εἶπεν καὶ τίς πατήρ αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολὴν ἧ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις 13 καὶ συνετέλεσεν προφητεύων καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν 14 καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ ποῦ ἐπορεύθητε καὶ εἶπαν ζητεῖν τὰς ὄνους καὶ εἶδαμεν ὅτι οὐκ εἰσίν καὶ εἰσήλθομεν πρὸς Σαμουηλ 15 καὶ εἶπεν ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαουλ ἀπάγγειλον δὴ μοι τί εἶπέν σοι Σαμουηλ 16 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν οἰκεῖον αὐτοῦ ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι ὅτι εὐρηνται αἱ ὄνοι τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ 17 καὶ παρήγγειλεν Σαμουηλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς κύριον εἰς Μασσηφα 18 καὶ εἶπεν πρὸς υἱοὺς Ἰσραηλ τάδε εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ λέγων ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐξειλάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραω βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς 19 καὶ ὑμεῖς σήμερον ἐξουθενήκατε τὸν θεόν ὃς αὐτὸς ἔστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν καὶ εἶπατε οὐχὶ ἀλλ' ἢ ὅτι βασιλέα στήσεις ἐφ' ἡμῶν καὶ νῦν κατάστητε ἐνώπιον

κυρίου κατὰ τὰ σκῆπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλάς ὑμῶν **20** καὶ προσήγαγεν Σαμουηλ πάντα τὰ σκῆπτρα Ἰσραηλ καὶ κατακληροῦται σκῆπτρον Βενιαμιν **21** καὶ προσάγει σκῆπτρον Βενιαμιν εἰς φυλάς καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρι καὶ προσάγουσιν τὴν φυλὴν Ματταρι εἰς ἄνδρας καὶ κατακληροῦται Σαουλ υἱὸς Κις καὶ ἐζήτηε αὐτόν καὶ οὐχ εὐρίσκετο **22** καὶ ἐπηρώτησεν Σαμουηλ ἔτι ἐν κυρίῳ εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα καὶ εἶπεν κύριος ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσιν **23** καὶ ἔδραμεν καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπὲρ ὠμίαν καὶ ἐπάνω **24** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα τὸν λαὸν εἰ ἐοράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἑαυτῷ κύριος ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὅμοιος ἐν πᾶσιν ὑμῖν καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπαν ζήτη ὁ βασιλεύς **25** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐξαπέστειλεν Σαμουηλ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **26** καὶ Σαουλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαα καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων ὧν ἠψατο κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαουλ **27** καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν τί σώσει ἡμᾶς οὗτος καὶ ἠτίμασαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἠνεγκαν αὐτῷ δῶρα

11 καὶ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα καὶ ἀνέβη Ναας ὁ Αμμανίτης καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβις Γαλααδ καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβις πρὸς Ναας τὸν Αμμανίτην διάθου ἡμῖν διαθήκην καὶ δουλεύσομέν σοι **2** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ναας ὁ Αμμανίτης ἐν ταύτῃ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην ἐν τῷ ἔξορῶξαι ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιὸν

καὶ θήσομαι ὄνειδος ἐπὶ Ἰσραηλ **3** καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ἰαβις ἄνες ἡμῖν ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἀποστελεῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραηλ ἐὰν μὴ ἦ ὁ σῶζων ἡμᾶς ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς **4** καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαα πρὸς Σαουλ καὶ λαλοῦσιν τοὺς λόγους εἰς τὰ ὄτα τοῦ λαοῦ καὶ ἦραν πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν **5** καὶ ἰδοὺ Σαουλ ἤρχετο μετὰ τὸ πρωὶ ἐξ ἀγροῦ καὶ εἶπεν Σαουλ τί ὅτι κλαίει ὁ λαός καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν Ἰαβις **6** καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου ἐπὶ Σαουλ ὡς ἤκουσεν τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ αὐτοῦ σφόδρα **7** καὶ ἔλαβεν δύο βόας καὶ ἐμέλισεν αὐτὰς καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραηλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων λέγων ὃς οὐκ ἔστιν ἐκπορευόμενος ὀπίσω Σαουλ καὶ ὀπίσω Σαμουηλ κατὰ τάδε ποιήσουσιν τοῖς βουσίην αὐτοῦ καὶ ἐπῆλθεν ἕκστασις κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραηλ καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἷς **8** καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς Αβιεζεκ ἐν Βαμα πᾶν ἄνδρα Ἰσραηλ ἑξακοσίας χιλιάδας καὶ ἄνδρας Ἰουδα ἑβδομήκοντα χιλιάδας **9** καὶ εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις τάδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβις αὖριον ὑμῖν ἢ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαγγέλλουσιν τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβις καὶ εὐφράνθησαν **10** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες Ἰαβις πρὸς Ναας τὸν Αμμανίτην αὖριον ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν **11** καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὖριον καὶ ἔθετο Σαουλ τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἀρχάς καὶ εἰσπορεύονται μέσον τῆς παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ πρωινῇ καὶ ἔτυπον τοὺς υἱοὺς Αμμων ἕως διεθερμάνθη

ἡ ἡμέρα καὶ ἐγενήθησαν οἱ ὑπολελειμμένοι
διεσπάρησαν καὶ οὐχ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς
δύο κατὰ τὸ αὐτὸ **12** καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς
Σαμουηλ τίς ὁ εἶπας ὅτι Σαουλ οὐ βασιλεύσει
ἡμῶν παράδος τοὺς ἄνδρας καὶ θανατώσομεν
αὐτούς **13** καὶ εἶπεν Σαουλ οὐκ ἀποθανεῖται
οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ὅτι σήμερον κύριος
ἐποίησεν σωτηρίαν ἐν Ἰσραηλ **14** καὶ εἶπεν
Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων πορευθῶμεν εἰς
Γαλγαλα καὶ ἐγκαινίσωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν **15**
καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γαλγαλα καὶ ἔχρισεν
Σαμουηλ ἐκεῖ τὸν Σαουλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον
κυρίου ἐν Γαλγαλοῖς καὶ ἔθυσεν ἐκεῖ θυσίας
καὶ εἰρηνικὰς ἐνώπιον κυρίου καὶ εὐφράνθη
Σαμουηλ καὶ πᾶς Ἰσραηλ ὥστε λίαν

12 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς πάντα ἄνδρα Ἰσραηλ
ἰδοὺ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα εἶπατέ
μοι καὶ ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα **2** καὶ νῦν
ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν
κἀγὼ γεγήρακα καὶ καθήσομαι καὶ οἱ υἱοὶ μου
ἰδοὺ ἐν ὑμῖν κἀγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν
ἐκ νεότητός μου καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης **3**
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον κυρίου
καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ μόσχον τίνος εἴληφα
ἢ ὄνον τίνος εἴληφα ἢ τίνα κατεδυνάστευσα
ὑμῶν ἢ τίνα ἐξεπίεσα ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα
ἐξίλασμα καὶ ὑπόδημα ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ καὶ
ἀποδώσω ὑμῖν **4** καὶ εἶπαν πρὸς Σαμουηλ οὐκ
ἠδίκησας ἡμᾶς καὶ οὐ κατεδυνάστευσας καὶ οὐκ
ἔθλασας ἡμᾶς καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς
οὐδέν **5** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν
μάρτυς κύριος ἐν ὑμῖν καὶ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ
σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὅτι οὐχ εὐρήκατε

ἐν χειρὶ μου οὐθέν καὶ εἶπαν μάρτυς **6** καὶ
εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαὸν λέγων μάρτυς
κύριος ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ααρων ὁ
ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου **7** καὶ
νῦν κατάστητε καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον κυρίου
καὶ ἀπαγγελῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν δικαιοσύνην
κυρίου ἃ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν
ὑμῶν **8** ὡς εἰσηλθεν Ἰακωβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔταπεινώσεν αὐτούς Αἴγυπτος
καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ
ἀπέστειλεν κύριος τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ααρων
καὶ ἐξήγαγεν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου
καὶ κατώκισεν αὐτούς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **9** καὶ
ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἀπέδοτο
αὐτούς εἰς χεῖρας Σισαρα ἀρχιστρατήγου Ἰαβιν
βασιλέως Ασωρ καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ
εἰς χεῖρας βασιλέως Μωαβ καὶ ἐπολέμησαν ἐν
αὐτοῖς **10** καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον καὶ ἔλεγον
ἡμάρτομεν ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν κύριον καὶ
ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλιμ καὶ τοῖς ἄλσεσιν
καὶ νῦν ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν
καὶ δουλεύσομέν σοι **11** καὶ ἀπέστειλεν κύριος
τὸν Ἰεροβααλ καὶ τὸν Βαρακ καὶ τὸν Ἰεφθαε
καὶ τὸν Σαμουηλ καὶ ἐξείλατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς
ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κυκλόθεν καὶ κατωκίετε
πεποιθότες **12** καὶ εἶδετε ὅτι Ναας βασιλεὺς υἱῶν
Αμμων ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς καὶ εἶπατε οὐχὶ ἀλλ' ἢ
ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ἡμῶν καὶ κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν **13** καὶ νῦν ἰδοὺ
ὁ βασιλεὺς ὃν ἐξελέξασθε καὶ ἰδοὺ δέδωκεν
κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα **14** ἐὰν φοβηθῆτε τὸν
κύριον καὶ δουλεύσητε αὐτῷ καὶ ἀκούσητε τῆς
φωνῆς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου

καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων μεθ' ὑμῶν 25 καὶ ἐὰν κακίᾳ κακοποιήσητε καὶ ἐφ' ὑμῶν ὀπίσω κυρίου πορευόμενοι 15 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου καὶ ἔσται χεὶρ κυρίου ἐπὶ ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν 16 καὶ νῦν κατάστητε καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο ὃ ὁ κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν 17 οὐχὶ θερισμὸς πυρῶν σήμερον ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ὅτι ἡ κακία ὑμῶν μεγάλη ἦν ἐποιήσατε ἐνώπιον κυρίου αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα 18 καὶ ἐπεκαλέσατο Σαμουηλ τὸν κύριον καὶ ἔδωκεν κύριος φωνὰς καὶ ὑετόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουηλ 19 καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουηλ πρόσευξαι ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς κύριον θεόν σου καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κακίαν αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα 20 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς τὸν λαόν μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς πεποιήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην πλὴν μὴ ἐκκλίνητε ἀπὸ ὀπισθεν κυρίου καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν 21 καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηθὲν ὄντων οἱ οὐ περανοῦσιν οὐθὲν καὶ οἱ οὐκ ἐξελοῦνται ὅτι οὐθὲν εἰσιν 22 ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα ὅτι ἐπιεικῶς κύριος προσελάβετο ὑμᾶς αὐτῷ εἰς λαόν 23 καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχασθαι περὶ ὑμῶν καὶ δουλεύσω τῷ κυρίῳ καὶ δεῖξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθειᾶν 24 πλὴν φοβεῖσθε τὸν κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὅτι εἴδετε ἃ ἐμεγάλυνεν

μεθ' ὑμῶν 25 καὶ ἐὰν κακίᾳ κακοποιήσητε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε

13 2 καὶ ἐκλέγεται Σαουλ ἑαυτῷ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραηλ καὶ ἦσαν μετὰ Σαουλ δισχίλιοι ἐν Μαχεμας καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθηλ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωναθαν ἐν Γαβее τοῦ Βενιαμιν καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἕκαστον εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ 3 καὶ ἐπάταξεν Ἰωναθαν τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ Σαουλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν λέγων ἠθετήκασιν οἱ δοῦλοι 4 καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἤκουσεν λεγόντων πέπαικεν Σαουλ τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἠσχύνθησαν Ἰσραηλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ ἀνεβόησαν ὁ λαὸς ὀπίσω Σαουλ ἐν Γαλαλοῖς 5 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνάγονται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ Ἰσραηλ τριάκοντα χιλιάδες ἀρμάτων καὶ ἕξ χιλιάδες ἰπέων καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν τῷ πλήθει καὶ ἀναβαίνουσιν καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχεμας ἐξ ἐναντίας Βαιθων κατὰ νότου 6 καὶ ἀνὴρ Ἰσραηλ εἶδεν ὅτι στενωῶς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις καὶ ἐν ταῖς μάνδραις καὶ ἐν ταῖς πέτραις καὶ ἐν τοῖς βόθροις καὶ ἐν τοῖς λάκκοις 7 καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γαδ καὶ Γαλααδ καὶ Σαουλ ἔτι ἦν ἐν Γαλαλοῖς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ 8 καὶ διέλιπεν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ ὡς εἶπεν Σαμουηλ καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουηλ εἰς Γαλαλα καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ 9 καὶ εἶπεν Σαουλ προσαγάγετε ὅπως ποιήσω ὀλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικὰς καὶ

ἀνήνεγκεν τὴν ὄλοκαύτωςιν **10** καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀναφέρων τὴν ὄλοκαύτωςιν καὶ Σαμουηλ παραγίνεται καὶ ἐξῆλθεν Σαουλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν **11** καὶ εἶπεν Σαμουηλ τί πεποίηκας καὶ εἶπεν Σαουλ ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ καὶ σὺ οὐ παρεγένου ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν εἰς Μαχεμας **12** καὶ εἶπα νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλόφυλοι πρὸς με εἰς Γαλγαλα καὶ τοῦ προσώπου τοῦ κυρίου οὐκ ἐδεήθην καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ ἀνήνεγκα τὴν ὄλοκαύτωςιν **13** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ μεματαίωταί σοι ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολήν μου ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὡς νῦν ἠτοίμασεν κύριος τὴν βασιλείαν σου ἕως αἰῶνος ἐπὶ Ἰσραηλ **14** καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου οὐ στήσεται καὶ ζητήσῃ κύριος ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐντελεῖται κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι κύριος **15** καὶ ἀνέστη Σαμουηλ καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλγαλων εἰς ὄδον αὐτοῦ καὶ τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαουλ εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ αὐτῶν παραγενομένων ἐκ Γαλγαλων εἰς Γαβα Βενιαμιν καὶ ἐπεσκέψατο Σαουλ τὸν λαὸν τὸν εὐρεθέντα μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακοσίους ἄνδρας **16** καὶ Σαουλ καὶ Ἰωναθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβее Βενιαμιν καὶ ἔκλαιον καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβεβλήκεισαν εἰς Μαχεμας **17** καὶ ἐξῆλθεν διαφθείρων ἐξ ἀγροῦ ἀλλοφύλων τρισὶν ἀρχαῖς ἡ ἀρχὴ ἢ μία ἐπιβλέπουσα ὄδον Γοφερα ἐπὶ γῆν Σωγαλ **18** καὶ ἡ μία ἀρχὴ ἐπιβλέπουσα ὄδον

Βαιθωρων καὶ ἡ ἀρχὴ ἢ μία ἐπιβλέπουσα ὄδον Γαβее τὴν εἰσκύπτουσαν ἐπὶ Γαι τὴν Σαβιν **19** καὶ τέκτων σιδήρου οὐχ εὐρίσκετο ἐν πάσῃ γῆ Ἰσραηλ ὅτι εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι μὴ ποιήσωσιν οἱ Εβραῖοι ῥομφαίαν καὶ δόρυ **20** καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραηλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκεύειν ἕκαστος τὸ θέριστρον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ **21** καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἕτοιμος τοῦ θερίζειν τὰ δὲ σκευὴ ἦν τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὐτὴ **22** καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου Μαχεμας καὶ οὐχ εὐρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ Ἰωναθαν καὶ εὐρέθη τῷ Σαουλ καὶ τῷ Ἰωναθαν υἱῷ αὐτοῦ **23** καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχεμας

14 καὶ γίνεται ἡμέρα καὶ εἶπεν Ἰωναθαν υἱὸς Σαουλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἶροντι τὰ σκευὴ αὐτοῦ δεῦρο καὶ διαβῶμεν εἰς μεσσαβ τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκεῖνῳ καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλεν **2** καὶ Σαουλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρου τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥόαν τὴν ἐν Μαγδων καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες **3** καὶ Αχια υἱὸς Αχιτωβ ἀδελφοῦ Ἰωχαβηδ υἱοῦ Φινεες υἱοῦ Ἡλὶ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ ἐν Σηλωμ αἴρων εφουδ καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωναθαν **4** καὶ ἀνά μέσον τῆς διαβάσεως οὗ ἐζήτει Ἰωναθαν διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀκρωτήριον πέτρας ἔνθεν καὶ ἀκρωτήριον πέτρας ἔνθεν ὄνομα τῷ ἐνὶ Βαζες καὶ ὄνομα τῷ ἄλλῳ Σεννα **5** ἡ ὁδὸς ἢ μία ἀπὸ βορρᾶ ἐρχομένῳ Μαχμας καὶ ἡ ὁδὸς ἢ ἄλλη ἀπὸ νότου

έρχομένῳ Γαββε **6** καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶρον τὰ σκεύη αὐτοῦ δεῦρο διαβῶμεν εἰς μεσσαβ τῶν ἀπεριτιμήτων τούτων εἴ τι ποιῆσαι ἡμῖν κύριος ὅτι οὐκ ἔστιν τῷ κυρίῳ συνεχόμενον σῶζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις **7** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ποίει πᾶν ὃ ἐὰν ἡ καρδιά σου ἐκκλίνη ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ ὡς ἡ καρδιά σου καρδιά μου **8** καὶ εἶπεν Ἰωναθαν ἰδοὺ ἡμεῖς διαβαίνομεν πρὸς τοὺς ἄνδρας καὶ κατακυλισθησόμεθα πρὸς αὐτούς **9** ἐὰν τάδε εἴπωσιν πρὸς ἡμᾶς ἀπόστητε ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγείλωμεν ὑμῖν καὶ στησόμεθα ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς **10** καὶ ἐὰν τάδε εἴπωσιν πρὸς ἡμᾶς ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀναβησόμεθα ὅτι παραδέδωκεν αὐτούς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον **11** καὶ εἰσῆλθον ἀμφοτέροι εἰς μεσσαβ τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι ἰδοὺ οἱ Ἑβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τρωγλῶν αὐτῶν οὗ ἐκρύβησαν ἐκεῖ **12** καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες μεσσαβ πρὸς Ἰωναθαν καὶ πρὸς τὸν αἶροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ λέγουσιν ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς καὶ γνωριοῦμεν ὑμῖν ῥῆμα καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πρὸς τὸν αἶροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ἀνάβηθι ὀπίσω μου ὅτι παρέδωκεν αὐτούς κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραηλ **13** καὶ ἀνέβη Ἰωναθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ πρόσωπον Ἰωναθαν καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐτοῦ **14** καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη ἦν ἐπάταξεν Ἰωναθαν καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὡς εἴκοσι ἄνδρες ἐν βολίσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν

κόχλαξιν τοῦ πεδίου **15** καὶ ἐγενήθη ἔκστασις ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ἐν ἀργῷ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν μεσσαβ καὶ οἱ διαφθειρόντες ἐξέστησαν καὶ αὐτοὶ οὐκ ἤθελον ποιεῖν καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ καὶ ἐγενήθη ἔκστασις παρὰ κυρίου **16** καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαουλ ἐν Γαββε Βενιαμιν καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τεταραγμένη ἔνθεν καὶ ἔνθεν **17** καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ ἐπισκέψασθε δὴ καὶ ἴδετε τίς πεπόρευται ἐξ ὑμῶν καὶ ἐπεσκέψαντο καὶ ἰδοὺ οὐχ εὐρίσκετο Ἰωναθαν καὶ ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ **18** καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ Αχια προσάγαγε τὸ εφουδ ὅτι αὐτὸς ἦρεν τὸ εφουδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραηλ **19** καὶ ἐγενήθη ὡς ἐλάλει Σαουλ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ ὁ ἦχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνεν καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν ἱερέα συνάγαγε τὰς χεῖράς σου **20** καὶ ἀνεβόησεν Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ σύγχυσις μεγάλη σφόδρα **21** καὶ οἱ δοῦλοι οἱ ὄντες ἐχθές καὶ τρίτην ἡμέραν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμβολὴν ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραηλ τῶν μετὰ Σαουλ καὶ Ἰωναθαν **22** καὶ πᾶς Ἰσραηλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι καὶ συνάπτουσιν καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον **23** καὶ ἔσωσεν κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραηλ καὶ ὁ πόλεμος διηλθεν τὴν Βαιθων καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαουλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην τὴν πόλιν ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ **24** καὶ Σαουλ ἠγνόησεν ἄγνοιαν μεγάλην

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀρᾶται τῷ λαῷ λέγων ἐπικατάρatos ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον ἕως ἐσπέρας καὶ ἐκδικήσω τὸν ἐχθρόν μου καὶ οὐκ ἐγεύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτου 25 καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἠρίστα καὶ ἰααρ δρυμὸς ἦν μελισσῶνος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ 26 καὶ εἰσηλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελισσῶνα καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὄρκον κυρίου 27 καὶ Ἰωναθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὀρκίζειν τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν καὶ ἐξέτεινεν τὸ ἄκρον τοῦ σκήπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔβριση αὐτὸ εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος καὶ ἐπέστρεψεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ 28 καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν ὀρκίσας ὥρκισεν ὁ πατήρ σου τὸν λαὸν λέγων ἐπικατάρatos ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον καὶ ἐξελύθη ὁ λαός 29 καὶ ἔγνω Ἰωναθαν καὶ εἶπεν ἀπήλλαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν ἰδὲ δὴ ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ μου ὅτι ἐγευσάμην βραχὺ τοῦ μέλιτος τούτου 30 ἀλλ' ὅτι εἰ ἔφαγεν ἕσθων ὁ λαὸς σήμερον τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὧν εὔρεν ὅτι νῦν ἂν μείζων ἦν ἡ πληγὴ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις 31 καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν Μαχεμας καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα 32 καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκυῖλα καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἤσθιεν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι 33 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ λέγοντες ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ φαγὼν σὺν τῷ αἵματι καὶ εἶπεν Σαουλ ἐν Γεθθεμ κυλίσατέ μοι λίθον ἐνταῦθα μέγαν

34 καὶ εἶπεν Σαουλ διασπάρητε ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸ πρόβατον αὐτοῦ καὶ σφαζέτω ἐπὶ τούτου καὶ οὐ μὴ ἀμάρτηε τῷ κυρίῳ τοῦ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι καὶ προσήγεν πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσφαζον ἐκεῖ 35 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Σαουλ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ τοῦτο ἤρξατο Σαουλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ 36 καὶ εἶπεν Σαουλ καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων τὴν νύκτα καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφάσης ἡ ἡμέρα καὶ μὴ ὑπολίπωμεν ἐν αὐτοῖς ἄνδρα καὶ εἶπαν πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν θεόν 37 καὶ ἐπηρώτησεν Σαουλ τὸν θεόν εἰ καταβῶ ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων εἰ παραδώσεις αὐτούς εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 38 καὶ εἶπεν Σαουλ προσαγάγετε ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ γνῶτε καὶ ἴδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἀμαρτία αὕτη σήμερον 39 ὅτι ζῆ κύριος ὁ σώσας τὸν Ἰσραὴλ ὅτι ἐὰν ἀποκριθῆ κατὰ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ μου θανάτῳ ἀποθανεῖται καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ 40 καὶ εἶπεν παντὶ Ἰσραὴλ ὑμεῖς ἔσεσθε εἰς δουλείαν καὶ ἐγὼ καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱός μου ἐσόμεθα εἰς δουλείαν καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει 41 καὶ εἶπεν Σαουλ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ δούλῳ σου σήμερον εἰ ἐν ἐμοὶ ἢ ἐν Ἰωναθαν τῷ υἱῷ μου ἡ ἀδικία κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δὸς δήλους καὶ ἐὰν τάδε εἴπης ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ δὸς δὴ ὀσιότητα καὶ κληροῦται Ἰωναθαν καὶ Σαουλ καὶ ὁ λαὸς

ἐξήλθεν 42 καὶ εἶπεν Σαουλ βάλετε ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ μου ὃν ἂν κατακληρώσῃται κύριος ἀποθανέντω καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ οὐκ ἔστιν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ κατεκράτησεν Σαουλ τοῦ λαοῦ καὶ βάλλουσιν ἀνὰ μέσον αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ κατακληροῦται Ἰωναθαν 43 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Ἰωναθαν ἀπάγγειλόν μοι τί πεποίηκας καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωναθαν καὶ εἶπεν γευσάμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκήπτρῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ μου βραχὺ μέλι ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω 44 καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ σήμερον 45 καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαουλ εἰ σήμερον θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην ἐν Ἰσραηλ ζῆ κύριος εἰ πεσεῖται τῆς τριχὸς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ὅτι ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ ἐποίησεν τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ προσηύξατο ὁ λαὸς περὶ Ἰωναθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐκ ἀπέθανεν 46 καὶ ἀνέβη Σαουλ ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀλλοφύλων καὶ οἱ ἀλλοφύλοι ἀπῆλθον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν 47 καὶ Σαουλ κατακληροῦται ἔργον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐπολέμει κύκλῳ πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωαβ καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Εδωμ καὶ εἰς τὸν Βαιθεωρ καὶ εἰς βασιλέα Σουβα καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους οὓς ἂν ἐστράφη ἐσώζετο 48 καὶ ἐποίησεν δύναμιν καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἀμαληκ καὶ ἐξείλατο τὸν Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αὐτόν 49 καὶ ἦσαν υἱοὶ Σαουλ Ἰωναθαν καὶ Ἰεσσιου καὶ Μελχισα καὶ ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ ὄνομα τῆ πρωτοτόκῳ Μερὸβ καὶ ὄνομα τῆ δευτέρῳ

Μελχολ 50 καὶ ὄνομα τῆ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀχινοομ θυγάτηρ Ἀχιμαας καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ Ἀβεννηρ υἱὸς Νηρ υἱοῦ οἰκείου Σαουλ 51 καὶ Κις πατήρ Σαουλ καὶ Νηρ πατήρ Ἀβεννηρ υἱὸς Ἰαμιν υἱοῦ Ἀβιηλ 52 καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταῖος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαουλ καὶ ἰδὼν Σαουλ πάντα ἄνδρα δυνατὸν καὶ πάντα ἄνδρα υἱὸν δυνάμεως καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν

15 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ ἐμὲ ἀπέστειλεν κύριος χρισαί σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ νῦν ἄκουε τῆς φωνῆς κυρίου 2 τάδε εἶπεν κύριος σαβαωθ νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν Ἀμαληκ τῷ Ἰσραηλ ὡς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου 3 καὶ νῦν πορεύου καὶ πατάξεις τὸν Ἀμαληκ καὶ Ἰεριμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ περιποιήσῃ ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐξολεθρεύσεις αὐτόν καὶ ἀναθεματιεῖς αὐτόν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ καὶ οὐ φείσῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς καὶ ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος καὶ ἀπὸ μόσχου ἕως προβάτου καὶ ἀπὸ καμήλου ἕως ὄνου 4 καὶ παρήγγειλεν Σαουλ τῷ λαῷ καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλαλοῖς τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων καὶ τὸν Ἰουδαν τριακόνη χιλιάδας ταγμάτων 5 καὶ ἦλθεν Σαουλ ἕως τῶν πόλεων Ἀμαληκ καὶ ἐνήδρευσεν ἐν τῷ χειμάρρῳ 6 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν Κιναῖον ἄπελθε καὶ ἔκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαληκίτου μὴ προσθῶ σε μετ' αὐτοῦ καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου Ἀμαληκ 7 καὶ ἐπάταξεν Σαουλ τὸν Ἀμαληκ ἀπὸ

Ευιλατ ἔως Σουρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου 8 καὶ συνέλαβεν τὸν Αγαγ βασιλέα Αμαληκ ζῶντα καὶ πάντα τὸν λαὸν Ιεριμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίας 9 καὶ περιεποιήσατο Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Αγαγ ζῶντα καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων καὶ τῶν βουκολίων καὶ τῶν ἐδεσμάτων καὶ τῶν ἀμπελώνων καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ ἐξολεθρεῦσαι καὶ πᾶν ἔργον ἠτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξωλέθρυσαν 10 καὶ ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς Σαμουηλ λέγων 11 παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαουλ εἰς βασιλέα ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὀπισθὲν μου καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησεν καὶ ἠθύμυσεν Σαμουηλ καὶ ἐβόησεν πρὸς κύριον ὅλην τὴν νύκτα 12 καὶ ὄρθρισεν Σαμουηλ καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ισραηλ πρωί καὶ ἀπηγγέλι τῷ Σαμουηλ λέγοντες ἦκει Σαουλ εἰς Κάρμηλον καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ χεῖρα καὶ ἐπέστρεψεν τὸ ἄρμα καὶ κατέβη εἰς Γαλγαλα πρὸς Σαουλ καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἀνέφερεν ὀλοκαύτωσιν τῷ κυρίῳ τὰ πρῶτα τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκεν ἐξ Αμαληκ 13 καὶ παρεγένετο Σαμουηλ πρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ εὐλογητὸς σὺ τῷ κυρίῳ ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησεν κύριος 14 καὶ εἶπεν Σαμουηλ καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου ἐν τοῖς ὠσίν μου καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ὧν ἐγὼ ἀκούω 15 καὶ εἶπεν Σαουλ ἐξ Αμαληκ ἤνεγκα αὐτὰ ἃ περιεποιήσατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα τοῦ ποιμνίου καὶ τῶν βοῶν ὅπως τυθῆ τῷ κυρίῳ θεῷ σου καὶ τὰ λοιπὰ ἐξωλέθρυσα 16 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ ἄνες καὶ ἀπαγγελῶ σοι ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς με τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ λάλησον 17 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ

οὐχὶ μικρὸς σὺ εἶ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκῆπτρου φυλῆς Ισραηλ καὶ ἔχρισέν σε κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ 18 καὶ ἀπέστειλὲν σε κύριος ἐν ὁδῷ καὶ εἶπέν σοι πορεύθητι καὶ ἐξολέθρυσον τοὺς ἀμαρτάνοντας εἰς ἐμέ τὸν Αμαληκ καὶ πολεμήσεις αὐτούς ἕως συντελέσης αὐτούς 19 καὶ ἵνα τί οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυρίου ἀλλ' ὠρμησας τοῦ θέσθαι ἐπὶ τὰ σκύλα καὶ ἐποίησας τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου 20 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Σαμουηλ διὰ τὸ ἀκοῦσαί με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καὶ ἐπορεύθην ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἀπέστειλὲν με κύριος καὶ ἤγαγον τὸν Αγαγ βασιλέα Αμαληκ καὶ τὸν Αμαληκ ἐξωλέθρυσα 21 καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων ποίμνια καὶ βουκόλια τὰ πρῶτα τοῦ ἐξολεθρευμένου θῦσαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐν Γαλγαλοῖς 22 καὶ εἶπεν Σαμουηλ εἰ θελητὸν τῷ κυρίῳ ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαι ὡς τὸ ἀκοῦσαι φωνῆς κυρίου ἰδοὺ ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴ καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν 23 ὅτι ἀμαρτία οἰώνισμά ἐστιν ὀδύνην καὶ πόνους θεραφιν ἐπάγουσιν ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἐξουδενώσῃ σε κύριος μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ισραηλ 24 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Σαμουηλ ἡμάρτηκα ὅτι παρέβην τὸν λόγον κυρίου καὶ τὸ ῥῆμά σου ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαὸν καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν 25 καὶ νῦν ἄρον δὴ τὸ ἀμάρτημά μου καὶ ἀνάστρεψον μετ' ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω κυρίῳ τῷ θεῷ σου 26 καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Σαουλ οὐκ ἀναστρέφω μετὰ σοῦ ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ ἐξουδενώσῃ σε κύριος τοῦ μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν Ισραηλ 27 καὶ ἀπέστρεψεν Σαμουηλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν καὶ ἐκράτησεν

Σαουλ τοῦ πτερυγίου τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτό **28** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Σαμουηλ διέρρηξεν κύριος τὴν βασιλείαν Ἰσραηλ ἐκ χειρὸς σου σήμερον καὶ δώσει αὐτὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ σέ **29** καὶ διαιρεθήσεται Ἰσραηλ εἰς δύο καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετανοήσει ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπός ἐστιν τοῦ μετανοῆσαι αὐτός **30** καὶ εἶπεν Σαουλ ἡμάρτηκα ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώπιον πρεσβυτέρων Ἰσραηλ καὶ ἐνώπιον λαοῦ μου καὶ ἀνάστρεψον μετ' ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω τῷ κυρίῳ θεῷ σου **31** καὶ ἀνέστρεψεν Σαμουηλ ὀπίσω Σαουλ καὶ προσεκύνησεν τῷ κυρίῳ **32** καὶ εἶπεν Σαμουηλ προσαγάγετέ μοι τὸν Ἀγαγ βασιλέα Ἀμαληκ καὶ προσῆλθεν πρὸς αὐτὸν Ἀγαγ τρέμων καὶ εἶπεν Ἀγαγ εἰ οὕτως πικρὸς ὁ θάνατος **33** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Ἀγαγ καθότι ἠτέκνωσεν γυναῖκας ἢ ῥομφαία σου οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναικῶν ἢ μήτηρ σου καὶ ἔσφαξεν Σαμουηλ τὸν Ἀγαγ ἐνώπιον κυρίου ἐν Γαλαγ **34** καὶ ἀπῆλθεν Σαμουηλ εἰς Ἀρμαθαίμ καὶ Σαουλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαβαα **35** καὶ οὐ προσέθετο Σαμουηλ ἔτι ἰδεῖν τὸν Σαουλ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ ὅτι ἐπένθει Σαμουηλ ἐπὶ Σαουλ καὶ κύριος μετεμελήθη ὅτι ἐβασίλευσεν τὸν Σαουλ ἐπὶ Ἰσραηλ

16 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἕως πότε σὺ πενθεῖς ἐπὶ Σαουλ κἀγὼ ἐξουδένωκα αὐτὸν μὴ βασιλεύειν ἐπὶ Ἰσραηλ πλησον τὸ κέρας σου ἐλαίου καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαί ἕως εἰς Βηθλεεμ ὅτι ὄρακα ἐν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ βασιλεύειν **2** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πῶς πορευθῶ καὶ ἀκούσεται Σαουλ καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ εἶπεν κύριος δάμαλιν βοῶν λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου

καὶ ἔρεις θῦσαι τῷ κυρίῳ ἤκω **3** καὶ καλέσεις τὸν Ἰεσσαί εἰς τὴν θυσίαν καὶ γνωριῶ σοὶ ἅ ποιήσεις καὶ χρίσεις ὃν ἔαν εἶπω πρὸς σέ **4** καὶ ἐποίησεν Σαμουηλ πάντα ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος καὶ ἦλθεν εἰς Βηθλεεμ καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτεροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ καὶ εἶπαν εἰρήνη ἢ εἴσοδος σου ὁ βλέπων **5** καὶ εἶπεν εἰρήνη θῦσαι τῷ κυρίῳ ἤκω ἀγιάσθητε καὶ εὐφράνθητε μετ' ἐμοῦ σήμερον καὶ ἡγίασεν τὸν Ἰεσσαί καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν **6** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ αὐτοῦ εἰσιεῖν καὶ εἶδεν τὸν Ἐλιαβ καὶ εἶπεν ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον κυρίου χριστὸς αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ μηδὲ εἰς τὴν ἕξιν μεγέθους αὐτοῦ ὅτι ἐξουδένωκα αὐτόν ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλέπεται ἄνθρωπος ὄψεται ὁ θεὸς ὅτι ἄνθρωπος ὄψεται εἰς πρόσωπον ὁ δὲ θεὸς ὄψεται εἰς καρδίαν **8** καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαί τὸν Ἀμιναδαβ καὶ παρῆλθεν κατὰ πρόσωπον Σαμουηλ καὶ εἶπεν οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο κύριος **9** καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαί τὸν Σαμα καὶ εἶπεν καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο κύριος **10** καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαί τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουηλ καὶ εἶπεν Σαμουηλ οὐκ ἐξελέξατο κύριος ἐν τούτοις **11** καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Ἰεσσαί ἐκλελοίπασιν τὰ παιδάρια καὶ εἶπεν ἔτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ καὶ εἶπεν Σαμουηλ πρὸς Ἰεσσαί ἀπόστειλον καὶ λαβὲ αὐτόν ὅτι οὐ μὴ κατακλιθῶμεν ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν **12** καὶ ἀπέστειλεν καὶ εἰσήγαγεν αὐτόν καὶ οὗτος πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν καὶ ἀγαθὸς ὄρασει κυρίῳ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαμουηλ ἀνάστα καὶ χρίσον τὸν Δαυιδ ὅτι οὗτος

ἀγαθός ἐστιν **13** καὶ ἔλαβεν Σαμουηλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου ἐπὶ Δαυιδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἀνέστη Σαμουηλ καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαιμ **14** καὶ πνεῦμα κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαουλ καὶ ἔπνιγεν αὐτὸν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ κυρίου **15** καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαουλ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ πνεῦμα κυρίου πονηρὸν πνίγει σε **16** εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου καὶ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρᾳ καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ καὶ ψαλεῖ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ καὶ ἀγαθὸν σοὶ ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε **17** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἴδετε δὴ μοι ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα καὶ εἰσαγάγετε αὐτὸν πρὸς ἐμέ **18** καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐόρακα υἱὸν τῷ Ιεσσαὶ Βηθλεεμίτην καὶ αὐτὸν εἰδότα ψαλμὸν καὶ ὁ ἀνὴρ συνετός καὶ ὁ ἀνὴρ πολεμιστὴς καὶ σοφὸς λόγῳ καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἶδει καὶ κύριος μετ' αὐτοῦ **19** καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους πρὸς Ιεσσαὶ λέγων ἀπόστειλον πρὸς με τὸν υἱὸν σου Δαυιδ τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου **20** καὶ ἔλαβεν Ιεσσαὶ γομορ ἄρτων καὶ ἄσκον οἴνου καὶ ἔριφον αἰγῶν ἓνα καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυιδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαουλ **21** καὶ εἰσηλθεν Δαυιδ πρὸς Σαουλ καὶ παρειστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν σφόδρα καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἵρων τὰ σκεύη αὐτοῦ **22** καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ πρὸς Ιεσσαὶ λέγων παριστάσθω δὴ Δαυιδ ἐνώπιον ἐμοῦ ὅτι εὗρεν χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου **23** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐλάμβανεν

Δαυιδ τὴν κινύραν καὶ ἔψαλλεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἀνέψυχεν Σαουλ καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν

17 καὶ συνάγουσιν ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον καὶ συνάγονται εἰς Σοκχωθ τῆς Ιουδαίας καὶ παρεμβάλλουσιν ἀνὰ μέσον Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Αζηκα ἐν Εφερμεμ **2** καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες Ισραηλ συνάγονται καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἐξ ἐναντίας ἀλλοφύλων **3** καὶ ἀλλόφυλοι ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα καὶ Ισραηλ ἴσταται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα καὶ ὁ αὐλῶν ἀνὰ μέσον αὐτῶν **4** καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατὸς ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων Γολιαθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γεθ ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πήχεων καὶ σπιθαμῆς **5** καὶ περικεφαλαία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ θώρακα ἀλυσιδωτὸν αὐτὸς ἐνδεδυκώς καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου **6** καὶ κνημίδες χαλκαῖ ἐπάνω τῶν σκελῶν αὐτοῦ καὶ ἀσπίς χαλκῆ ἀνὰ μέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ **7** καὶ ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡσεὶ μέσακλον ὑφαινόντων καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἐξακοσίων σίκλων σιδήρου καὶ ὁ αἵρων τὰ ὄπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ **8** καὶ ἔστη καὶ ἀνεβόησεν εἰς τὴν παράταξιν Ισραηλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἐξ ἐναντίας ἡμῶν οὐκ ἐγὼ εἰμι ἀλλόφυλος καὶ ὑμεῖς Εβραῖοι τοῦ Σαουλ ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα καὶ καταβήτω πρὸς με **9** καὶ ἐὰν δυνηθῇ πρὸς ἐμέ πολεμῆσαι καὶ ἐὰν πατάξῃ με καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους ἐὰν δὲ ἐγὼ δυνηθῶ καὶ πατάξω αὐτόν ἔσεσθε ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύετε

ἡμῖν **10** καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος ἰδοὺ ἐγὼ ὠνεΐδισα τὴν παράταξιν Ἰσραηλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ δότε μοι ἄνδρα καὶ μονομαχήσομεν ἀμφοτέροι **11** καὶ ἤκουσεν Σαουλ καὶ πᾶς Ἰσραηλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα **32** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαουλ μὴ δὴ συμπεσέτω ἡ καρδία τοῦ κυρίου μου ἐπ' αὐτόν ὁ δοῦλός σου πορεύεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου **33** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυὶδ οὐ μὴ δυνήσῃ πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμεῖν μετ' αὐτοῦ ὅτι παιδάριον εἶ σύ καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστῆς ἐκ νεότητος αὐτοῦ **34** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαουλ ποιμαίνων ἦν ὁ δοῦλός σου τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ λέων καὶ ἡ ἄρκος καὶ ἐλάμβανεν πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης **35** καὶ ἐξεπορευόμην ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτόν καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν **36** καὶ τὴν ἄρκον ἔτυπεν ὁ δοῦλός σου καὶ τὸν λέοντα καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἐν τούτων οὐχὶ πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτόν καὶ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ἰσραηλ διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος ὃς ὠνεΐδισεν παράταξιν θεοῦ ζώντος **37** κύριος ὃς ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκου αὐτὸς ἐξελεῖταί με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου τούτου καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυὶδ πορεύου καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ **38** καὶ ἐνέδυσεν Σαουλ τὸν Δαυὶδ μανδύαν καὶ περικεφαλαίαν χαλκῆν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ **39** καὶ ἔζωσεν τὸν Δαυὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανδύου

αὐτοῦ καὶ ἐκοπίασεν περιπατήσας ἅπαξ καὶ δὶς καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαουλ οὐ μὴ δύνωμαι πορευθῆναι ἐν τούτοις ὅτι οὐ πεπείραμαι καὶ ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ' αὐτοῦ **40** καὶ ἔλαβεν τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρρου καὶ ἔθετο αὐτούς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὄντι αὐτῷ εἰς συλλογὴν καὶ σφενδόνην αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ προσῆλθεν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἀλλόφυλον **42** καὶ εἶδεν Γολιάδ τὸν Δαυὶδ καὶ ἠτίμασεν αὐτόν ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ αὐτὸς πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν **43** καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ ὡσεὶ κύων ἐγὼ εἶμι ὅτι σύ ἔρχῃ ἐπ' ἐμέ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις καὶ εἶπεν Δαυὶδ οὐχὶ ἀλλ' ἢ χεῖρῳ κυνός καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυὶδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ **44** καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ δεῦρο πρὸς με καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς κτήνεσιν τῆς γῆς **45** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον σὺ ἔρχῃ πρὸς με ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ ἐν ἀσπίδι καὶ γὰρ πορεύομαι πρὸς σέ ἐν ὀνόματι κυρίου σαβαωθ θεοῦ παρατάξεως Ἰσραηλ ἦν ὠνεΐδισας σήμερον **46** καὶ ἀποκλείσει σε κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου καὶ ἀποκτενῶ σε καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ καὶ δώσω τὰ κῶλά σου καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ γῆ ὅτι ἔστιν θεὸς ἐν Ἰσραηλ **47** καὶ γνώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ δόρατι σῶζει κύριος ὅτι τοῦ κυρίου ὁ πόλεμος καὶ παραδώσει κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν

48 καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Δαυὶδ 49 καὶ ἐξέτεινεν Δαυὶδ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ κἀδιον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν λίθον ἓνα καὶ ἐσφενδόνησεν καὶ ἐπάταξεν τὸν ἀλλόφυλον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ διέδου ὁ λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 51 καὶ ἔδραμεν Δαυὶδ καὶ ἐπέστη ἐπ' αὐτὸν καὶ ἔλαβεν τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἀφείλεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι τέθνηκεν ὁ δυνατὸς αὐτῶν καὶ ἔφυγον 52 καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα καὶ ἠλάλαξαν καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως εἰσόδου Γεθ καὶ ἕως τῆς πύλης Ἀσκαλῶνος καὶ ἔπεσαν τραυματαῖα τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἕως Γεθ καὶ ἕως Ἀκκαρων 53 καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν 54 καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου καὶ ἤνεγκεν αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἔθηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ

18 6 καὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι εἰς συνάντησιν Δαυὶδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσραὴλ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν χαρμοσύνῃ καὶ ἐν κυμβάλοις 7 καὶ ἐξῆρχον αἱ γυναῖκες καὶ ἔλεγον ἐπάταξεν Σαουλ ἐν χιλιᾶσιν αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ 8 καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαουλ περὶ τοῦ λόγου τούτου καὶ εἶπεν τῷ Δαυὶδ ἔδωκαν τὰς μυριάδας καὶ ἐμοὶ ἔδωκαν τὰς χιλιάδας 9 καὶ ἦν Σαουλ ὑποβλεπόμενος τὸν Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα 12 καὶ ἐφοβήθη Σαουλ ἀπὸ προσώπου Δαυὶδ 13 καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ'

αὐτοῦ καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἑαυτῷ χιλιάρχον καὶ ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ 14 καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνίων καὶ κύριος μετ' αὐτοῦ 15 καὶ εἶδεν Σαουλ ὡς αὐτὸς συνίει σφόδρα καὶ εὐλαβεῖτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 16 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδας ἠγάπα τὸν Δαυὶδ ὅτι αὐτὸς ἐξεπορεύετο καὶ εἰσεπορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ 20 καὶ ἠγάπησεν Μελχολ ἡ θυγάτηρ Σαουλ τὸν Δαυὶδ καὶ ἀπηγγέλη Σαουλ καὶ ἠθύθη ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ 21 καὶ εἶπεν Σαουλ δώσω αὐτὴν αὐτῷ καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάνδαλον καὶ ἦν ἐπὶ Σαουλ χεῖρ ἀλλοφύλων 22 καὶ ἐνετείλατο Σαουλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ λέγων λαλήσατε ὑμεῖς λάθρα τῷ Δαυὶδ λέγοντες ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς θέλει ἐν σοὶ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀγαπῶσίν σε καὶ σὺ ἐπιγάμβρευσον τῷ βασιλεῖ 23 καὶ ἐλάλησαν οἱ παῖδες Σαουλ εἰς τὰ ὦτα Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἶπεν Δαυὶδ εἰ κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπιγαμβρεῦσαι βασιλεῖ κἀγὼ ἀνὴρ ταπεινὸς καὶ οὐχὶ ἔνδοξος 24 καὶ ἀπήγγειλαν οἱ παῖδες Σαουλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἃ ἐλάλησεν Δαυὶδ 25 καὶ εἶπεν Σαουλ τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυὶδ οὐ βούλεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι ἀλλ' ἢ ἐν ἑκατὸν ἀκροβυσταῖαις ἀλλοφύλων ἐκδικῆσαι εἰς ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως καὶ Σαουλ ἐλογίσαστο αὐτὸν ἐμβαλεῖν εἰς χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων 26 καὶ ἀπαγγέλλουσιν οἱ παῖδες Σαουλ τῷ Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εὐθύθη ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυὶδ ἐπιγαμβρεῦσαι τῷ βασιλεῖ 27 καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ἑκατὸν ἄνδρας καὶ ἀνῆνεγκεν τὰς ἀκροβυστίας

αὐτῶν τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπιγαμβρεύεται τῷ βασιλεῖ
καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν Μελχολ θυγατέρα αὐτοῦ
αὐτῷ εἰς γυναῖκα 28 καὶ εἶδεν Σαουλ ὅτι κύριος
μετὰ Δαυιδ καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἠγάπα αὐτόν 29 καὶ
προσέθετο εὐλαβεῖσθαι ἀπὸ Δαυιδ ἔτι

19 καὶ ἐλάλησεν Σαουλ πρὸς Ἰωναθαν τὸν
υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ
θανατῶσαι τὸν Δαυιδ καὶ Ἰωναθαν υἱὸς Σαουλ
ἠρεῖτο τὸν Δαυιδ σφόδρα 2 καὶ ἀπήγγειλεν
Ἰωναθαν τῷ Δαυιδ λέγων Σαουλ ζητεῖ θανατῶσαι
σε φύλαξαι οὖν αὐριον πρῶι καὶ κρύβηθι καὶ
κάθισον κρυβῆ 3 καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ
στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πατρός μου ἐν ἀγρῷ οὗ
ἐὰν ἦς ἐκεῖ καὶ ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν
πατέρα μου καὶ ὄψομαι ὃ τι ἐὰν ἦ καὶ ἀπαγγελῶ
σοι 4 καὶ ἐλάλησεν Ἰωναθαν περὶ Δαυιδ ἀγαθὰ
πρὸς Σαουλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτόν μὴ ἀμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δοῦλόν
σου Δαυιδ ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς σέ καὶ τὰ
ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ σφόδρα 5 καὶ ἔθετο τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν
τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν
μεγάλην καὶ πᾶς Ἰσραηλ εἶδον καὶ ἐχάρησαν καὶ
ἴνα τί ἀμαρτάνεις εἰς αἷμα ἀθῶων θανατῶσαι τὸν
Δαυιδ δωρεάν 6 καὶ ἤκουσεν Σαουλ τῆς φωνῆς
Ἰωναθαν καὶ ὤμοσεν Σαουλ λέγων ζῆ κύριος εἰ
ἀποθανεῖται 7 καὶ ἐκάλεσεν Ἰωναθαν τὸν Δαυιδ
καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα
καὶ εἰσήγαγεν Ἰωναθαν τὸν Δαυιδ πρὸς Σαουλ
καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡσεὶ ἐχθρὸς καὶ τρίτην
ἡμέραν 8 καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς
Σαουλ καὶ κατίσχυσεν Δαυιδ καὶ ἐπολέμησεν
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγῆν

μεγάλην σφόδρα καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ
9 καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαουλ
καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθεύδων καὶ δόρυ ἐν τῇ
χειρὶ αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἔψαλλεν ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ 10 καὶ ἐζήτει Σαουλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς
Δαυιδ καὶ ἀπέστη Δαυιδ ἐκ προσώπου Σαουλ
καὶ ἐπάταξεν τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον καὶ Δαυιδ
ἀνεχώρησεν καὶ διεσώθη 11 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους
εἰς οἶκον Δαυιδ φυλάξαι αὐτόν τοῦ θανατῶσαι
αὐτόν πρῶι καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Δαυιδ Μελχολ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα ἐὰν μὴ σὺ σώσης τὴν ψυχὴν
σαυτοῦ τὴν νύκτα ταύτην αὐριον θανατωθήσῃ
12 καὶ κατάγει ἡ Μελχολ τὸν Δαυιδ διὰ τῆς
θυρίδος καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἔφυγεν καὶ σώζεται 13
καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχολ τὰ κενοτάφια καὶ ἔθετο
ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν ἔθετο πρὸς
κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐκάλυπεν αὐτὰ ἱματίῳ 14
καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν
Δαυιδ καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν 15 καὶ
ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυιδ λέγων ἀγάγετε αὐτόν
ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς με τοῦ θανατῶσαι αὐτόν 16
καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια
ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἦπαρ τῶν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς
αὐτοῦ 17 καὶ εἶπεν Σαουλ τῇ Μελχολ ἴνα τί
οὕτως παρελογίσω με καὶ ἐξαπέστειλας τὸν
ἐχθρόν μου καὶ διεσώθη καὶ εἶπεν Μελχολ τῷ
Σαουλ αὐτὸς εἶπεν ἐξαπόστειλόν με εἰ δὲ μὴ
θανατώσω σε 18 καὶ Δαυιδ ἔφυγεν καὶ διεσώθη
καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμουηλ εἰς Ἀρμαθαιμ
καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ
Σαουλ καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ Σαμουηλ καὶ
ἐκάθισαν ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα 19 καὶ ἀπηγγέλι τῷ

Σαουλ λέγοντες ἰδοὺ Δαυιδ ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα 20 καὶ ἀπέστειλεν Σαουλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυιδ καὶ εἶδαν τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν καὶ Σαμουηλ εἰστήκει καθεστῆκως ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαουλ πνεῦμα θεοῦ καὶ προφητεῦουσιν 21 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐτέρους καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοὶ καὶ προσέθετο Σαουλ ἀποστεῖλαι ἀγγέλους τρίτους καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοὶ 22 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαουλ καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἀρμαθαιμ καὶ ἔρχεται ἕως τοῦ φρέατος τοῦ ἄλλω τοῦ ἐν τῷ Σεφι καὶ ἠρώτησεν καὶ εἶπεν ποῦ Σαμουηλ καὶ Δαυιδ καὶ εἶπαν ἰδοὺ ἐν Ναυαθ ἐν Ραμα 23 καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Ναυαθ ἐν Ραμα καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ καὶ ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτὸν εἰς Ναυαθ ἐν Ραμα 24 καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν καὶ ἔπεσεν γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα διὰ τοῦτο ἔλεγον εἰ καὶ Σαουλ ἐν προφήταις

20 καὶ ἀπέδρα Δαυιδ ἐκ Ναυαθ ἐν Ραμα καὶ ἔρχεται ἐνώπιον Ἰωναθαν καὶ εἶπεν τί πεποίηκα καὶ τί τὸ ἀδίκημά μου καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχὴν μου 2 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναθαν μηδαμῶς σοι οὐ μὴ ἀποθάνης ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατὴρ μου ῥῆμα μέγα ἢ μικρὸν καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον μου καὶ τί ὅτι κρύψει ὁ πατὴρ μου τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἔστιν τοῦτο 3 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ Ἰωναθαν καὶ εἶπεν γινώσκων οἶδεν ὁ πατὴρ σου ὅτι εὗρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ εἶπεν μὴ γνῶτω τοῦτο Ἰωναθαν μὴ οὐ βούληται ἀλλὰ

ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου ὅτι καθὼς εἶπον ἐμπέπλησται ἀνὰ μέσον μου καὶ τοῦ θανάτου 4 καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πρὸς Δαυιδ τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ τί ποιήσω σοι 5 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ἰωναθαν ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὔριον καὶ ἐγὼ καθίσας οὐ καθήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως φαγεῖν καὶ ἐξαποστελεῖς με καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δειλῆς 6 ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηταί με ὁ πατὴρ σου καὶ ἐρεῖς παραιτούμενος παρητήσατο ἀπ' ἐμοῦ Δαυιδ δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλεεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλη τῆ φυλῆ 7 ἐὰν τάδε εἶπῃ ἀγαθῶς εἰρήνην τῷ δούλῳ σου καὶ ἐὰν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι γνῶθι ὅτι συντετέλεστο ἡ κακία παρ' αὐτοῦ 8 καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι εἰσήγαγες εἰς διαθήκην κυρίου τὸν δούλόν σου μετὰ σεαυτοῦ καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου θανάτωσόν με σύ καὶ ἕως τοῦ πατρός σου ἵνα τί οὕτως εἰσάγεις με 9 καὶ εἶπεν Ἰωναθαν μηδαμῶς σοι ὅτι ἐὰν γινώσκων γνῶ ὅτι συντετέλεστο ἡ κακία παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἔλθειν ἐπὶ σέ καὶ ἐὰν μὴ εἰς τὰς πόλεις σου ἐγὼ ἀπαγγελῶ σοι 10 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ἰωναθαν τίς ἀπαγγελεῖ μοι ἐὰν ἀποκριθῇ ὁ πατὴρ σου σκληρῶς 11 καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πρὸς Δαυιδ πορεύου καὶ μένε εἰς ἀγρόν καὶ ἐκπορεύονται ἀμφότεροι εἰς ἀγρόν 12 καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πρὸς Δαυιδ κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ οἶδεν ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ καιρὸς τρισσῶς καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ἦ περὶ Δαυιδ καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σέ εἰς ἀγρόν 13 τάδε ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Ἰωναθαν καὶ τάδε προσθέη ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σέ καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὠτίον σου καὶ ἐξαποστελῶ σε καὶ ἀπελεύσῃ

εἰς εἰρήνην καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου 14 καὶ μὲν ἔτι μου ζῶντος καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ καὶ ἐὰν θανάτῳ ἀποθάνω 15 οὐκ ἔξαρεις ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ εἰ μὴ ἐν τῷ ἐξαίρειν κύριον τοὺς ἐχθροὺς Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς 16 ἐξαρθῆναι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ καὶ ἐκζητήσαι κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυὶδ 17 καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωνάθαν ὁμόσαι τῷ Δαυὶδ ὅτι ἠγάπησεν ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν 18 καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν αὔριον νουμηνία καὶ ἐπισκεπήσῃ ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου 19 καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκέψῃ καὶ ἤξεις εἰς τὸν τόπον σου οὗ ἐκρύβης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ ἐργαβὲ ἐκεῖνο 20 καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις ἀκοντίζων ἐκπέμπων εἰς τὴν αματταρι 21 καὶ ἰδοὺ ἀποστελῶ τὸ παιδάριον λέγων δεῦρο εὐρέ μοι τὴν σχίζαν ἐὰν εἴπω λέγων τῷ παιδαρίῳ ὧδε ἢ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὧδε λαβὲ αὐτὴν παραγίνου ὅτι εἰρήνη σοι καὶ οὐκ ἔστιν λόγος ζῆ κύριος 22 ἐὰν τάδε εἴπω τῷ νεανίσκῳ ὧδε ἢ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα πορεύου ὅτι ἐξαπέσταλκέν σε κύριος 23 καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλαλήσαμεν ἐγὼ καὶ σὺ ἰδοὺ κύριος μάρτυς ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος 24 καὶ κρύπτεται Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ καὶ παραγίνεται ὁ μῆν καὶ ἔρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν 25 καὶ ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον καὶ προέφθασεν τὸν Ἰωνάθαν καὶ ἐκάθισεν Ἀβεννηρ ἐκ πλαγίων Σαουλ καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυὶδ 26 καὶ οὐκ ἐλάλησεν Σαουλ οὐδὲν ἐν τῇ ἡμέρᾳ

ἐκείνῃ ὅτι εἶπεν σύμπτωμα φαίνεται μὴ καθαρὸς εἶναι ὅτι οὐ κεκαθάρισται 27 καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυὶδ καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τί ὅτι οὐ παραγέγονεν ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθὲς καὶ σήμερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν 28 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαουλ καὶ εἶπεν αὐτῷ παρήτηται Δαυὶδ παρ' ἐμοῦ ἕως εἰς Βηθλεεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι 29 καὶ εἶπεν ἐξαπόστειλον δὴ με ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῖν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐνετείλαντο πρὸς με οἱ ἀδελφοί μου καὶ νῦν εἰ εὕρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου διασωθήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου διὰ τοῦτο οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως 30 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Σαουλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφόδρα καὶ εἶπεν αὐτῷ υἱὲ κορασιῶν αὐτομολούντων οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρός σου 31 ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας ἄς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῆ ἐπὶ τῆς γῆς οὐχ ἔτοιμασθήσεται ἢ βασιλεία σου νῦν οὖν ἀποστείλας λαβὲ τὸν νεανίαν ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος 32 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαουλ ἵνα τί ἀποθνήσκει τί πεποίηκεν 33 καὶ ἐπῆρεν Σαουλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν τοῦ θανατῶσαι αὐτόν καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία αὕτη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ 34 καὶ ἀνεπήδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῇ θυμοῦ καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μηνὸς ἄρτον ὅτι ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαυὶδ ὅτι συντετέλεσεν ἐπ' αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ 35 καὶ ἐγενήθη πρῶτι καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀγρόν καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυὶδ

καὶ παιδάριον μικρὸν μετ' αὐτοῦ **36** καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ δράμε εὐρέ μοι τὰς σχίζας ἐν αἷς ἐγὼ ἀκοντίζω καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε καὶ αὐτὸς ἠκόντιζε τῇ σχίζῃ καὶ παρήγαγεν αὐτὴν **37** καὶ ἦλθεν τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου τῆς σχίζης οὗ ἠκόντιζεν Ἰωναθαν καὶ ἀνεβόησεν Ἰωναθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου καὶ εἶπεν ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα **38** καὶ ἀνεβόησεν Ἰωναθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ λέγων ταχύνاس σπεῦσον καὶ μὴ στης καὶ ἀνέλεξεν τὸ παιδάριον Ἰωναθαν τὰς σχίζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ **39** καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθέν πάρεξ Ἰωναθαν καὶ Δαυιδ ἔγνωσαν τὸ ῥῆμα **40** καὶ Ἰωναθαν ἔδωκεν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ πορεύου εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν **41** καὶ ὡς εἰσηλθεν τὸ παιδάριον καὶ Δαυιδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ εργαβ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρίς καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἕως συντελείας μεγάλης **42** καὶ εἶπεν Ἰωναθαν πορεύου εἰς εἰρήνην καὶ ὡς ὁμωμόκαμεν ἡμεῖς ἀμφοτέροι ἐν ὀνόματι κυρίου λέγοντες κύριος ἔσται μάρτυς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου ἕως αἰῶνος καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ ἀπῆλθεν καὶ Ἰωναθαν εἰσηλθεν εἰς τὴν πόλιν

21 καὶ ἔρχεται Δαυιδ εἰς Νομβὰ πρὸς Αβιμελεχ τὸν ἱερέα καὶ ἐξέστη Αβιμελεχ τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί ὅτι σὺ μόνος καὶ οὐθεὶς μετὰ σοῦ **2** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ ἱερεῖ ὁ βασιλεὺς ἐντέταλταί μοι ῥῆμα σήμερον καὶ εἶπέν μοι μηδεὶς γνώτω τὸ ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω

σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐντέταλμαί σοι καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ θεοῦ πίστις Φελλανι Αλεμωνι **3** καὶ νῦν εἰ εἰσὶν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι δὸς εἰς χεῖρά μου τὸ εὐρεθὲν **4** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυιδ καὶ εἶπεν οὐκ εἰσὶν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου ὅτι ἀλλ' ἢ ἄρτοι ἅγιοι εἰσὶν εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδάρια ἐστὶν ἀπὸ γυναικός καὶ φάγεται **5** καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ ἱερεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀλλὰ ἀπὸ γυναικός ἀπεσχήμεθα ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν ἐν τῷ ἐξελεθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδάρια ἠγνισμένα καὶ αὐτὴ ἡ ὁδὸς βέβηλος διότι ἁγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μου **6** καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Αβιμελεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ὅτι οὐκ ἦν ἐκεῖ ἄρτος ὅτι ἀλλ' ἢ ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ ἀφηρημένοι ἐκ προσώπου κυρίου παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ἢ ἡμέρα ἔλαβεν αὐτούς **7** καὶ ἐκεῖ ἦν ἐν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαουλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος νεεσσαραν ἐνώπιον κυρίου καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωηκ ὁ Σύρος νέμων τὰς ἡμιόνους Σαουλ **8** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβιμελεχ ἰδὲ εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ ἢ ῥομφαία ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χειρὶ μου ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως κατὰ σπουδὴν **9** καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς ἰδοὺ ἡ ῥομφαία Γολιαθ τοῦ ἀλλοφύλου ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ἡλα καὶ αὐτὴ ἐνελημένη ἐν ἱματίῳ εἰ ταύτην λήμψῃ σεαυτῷ λαβέ ὅτι οὐκ ἔστιν ἕτερα πάρεξ ταύτης ἐνταῦθα καὶ εἶπεν Δαυιδ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὥσπερ αὐτὴ δὸς μοι αὐτὴν **10** καὶ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ ἔφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου

Σαουλ καὶ ἦλθεν Δαυιδ πρὸς Αἰχὺ βασιλέα
Γεθ 11 καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Αἰχὺ πρὸς αὐτόν
οὐχὶ οὗτος Δαυιδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς οὐχὶ τούτῳ
ἐξῆρχον αἱ χορεύουσαι λέγουσαι ἐπάταξεν Σαουλ
ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ
12 καὶ ἔθετο Δαυιδ τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Αἰχὺ
βασιλέως Γεθ 13 καὶ ἠλλοίωσεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ καὶ ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις
τῆς πόλεως καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ
καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης καὶ τὰ
σίελα αὐτοῦ κατέρρει ἐπὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ 14
καὶ εἶπεν Αἰχὺ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἰδοὺ
ἴδετε ἄνδρα ἐπίλημπτον ἵνα τί εἰσηγάγετε αὐτόν
πρὸς με 15 ἢ ἐλαττοῦμαι ἐπίληπτων ἐγὼ ὅτι
εἰσαγειόχατε αὐτόν ἐπίλημπτέυσθαι πρὸς με
οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν

22 καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν Δαυιδ καὶ διεσώθη
καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπήλαιον τὸ Οδολλαμ καὶ
ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ καὶ καταβαίνουσιν πρὸς αὐτόν
ἐκεῖ 2 καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτόν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ
καὶ πᾶς ὑπόχρεως καὶ πᾶς κατώδυνος ψυχῆ καὶ
ἦν ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ
ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες 3 καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ
ἐκεῖθεν εἰς Μασσηφα τῆς Μωαβ καὶ εἶπεν πρὸς
βασιλέα Μωαβ γίνεσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ
ἡ μήτηρ μου παρὰ σοί ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσει
μοι ὁ θεός 4 καὶ παρεκάλεσεν τὸ πρόσωπον τοῦ
βασιλέως Μωαβ καὶ κατώκουν μετ' αὐτοῦ πάσας
τὰς ἡμέρας ὄντος τοῦ Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ 5
καὶ εἶπεν Γαδ ὁ προφήτης πρὸς Δαυιδ μὴ κάθου

ἐν τῇ περιοχῇ πορεύου καὶ ἦξεις εἰς γῆν Ἰουδα
καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἦλθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν
πόλει Σαριχ 6 καὶ ἤκουσεν Σαουλ ὅτι ἐγνωσταί
Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ Σαουλ
ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν
ἐν Ραμα καὶ τὸ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ
πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ 7
καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς
παρεστηκότας αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε
δὴ υἱοὶ Βενιαμιν εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ
υἱὸς Ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελώνας καὶ πάντας
ὑμᾶς τάξει ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους 8 ὅτι
σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμέ καὶ οὐκ ἔστιν
ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὄπιόν μου ἐν τῷ διαθέσθαι
τὸν υἱόν μου διαθήκη μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαὶ
καὶ οὐκ ἔστιν πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν καὶ
ἀποκαλύπτων τὸ ὄπιόν μου ὅτι ἐπήγειρεν ὁ
υἱός μου τὸν δοῦλόν μου ἐπ' ἐμέ εἰς ἐχθρόν
ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 9 καὶ ἀποκρίνεται Δωηκ ὁ
Σύρος ὁ καθεστηκὼς ἐπὶ τὰς ἡμίονους Σαουλ καὶ
εἶπεν ἐόρακα τὸν υἱὸν Ἰεσσαὶ παραγινόμενον εἰς
Νομβὰ πρὸς Αβιμελεχ υἱὸν Αχιτωβ τὸν ἱερέα 10
καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐπισιτισμὸν
ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιαδ τοῦ
ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ 11 καὶ ἀπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς καλέσαι τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Αχιτωβ
καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς
ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβὰ καὶ παρεγένοντο πάντες
πρὸς τὸν βασιλέα 12 καὶ εἶπεν Σαουλ ἄκουε
δὴ υἱὲ Αχιτωβ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ λάλει κύριε
13 καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ ἵνα τί συνέθου κατ'
ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον
καὶ ῥομφαίαν καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ

θέσθαι αὐτὸν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρὸν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **14** καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν καὶ τίς ἐν πᾶσιν τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυιδ πιστὸς καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου **15** ἢ σήμερον ἤργμα ἔρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ μηδαμῶς μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου ὅτι οὐκ ἴδρι ὁ δούλος ὁ σὸς ἐν πᾶσιν τούτοις ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα **16** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαουλ θανάτῳ ἀποθανῆ Ἀβιμελεχ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου **17** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσιν τοῖς ἐφεστηκόσιν ἐπ' αὐτόν προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυιδ καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὥτιόν μου καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς κυρίου **18** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωηκ ἐπιστρέφου σὺ καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐπεστράφη Δωηκ ὁ Σύρος καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς ἱερεῖς κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τριακοσίους καὶ πέντε ἄνδρας πάντας αἴροντας εφουδ **19** καὶ τὴν Νομβα τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος καὶ μόσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου **20** καὶ διασώζεται υἱὸς εἷς τῷ Αβιμελεχ υἱῷ Αχιτωβ καὶ ὄνομα αὐτῷ Αβιαθαρ καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυιδ **21** καὶ ἀπήγγειλεν Αβιαθαρ τῷ Δαυιδ ὅτι ἐθανάτωσεν Σαουλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου **22** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Αβιαθαρ ἠιδεῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι Δωηκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ

τῷ Σαουλ ἐγὼ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρὸς σου **23** κάθου μετ' ἐμοῦ μὴ φοβοῦ ὅτι οὐδ' ἐὰν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοί

23 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυιδ λέγοντες ἰδοὺ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν τῇ Κεῖλα καὶ αὐτοὶ διαρπάζουσιν καταπατοῦσιν τοὺς ἄλλω **2** καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ διὰ τοῦ κυρίου λέγων εἰ πορευθῶ καὶ πατάξω τοὺς ἀλλοφύλους τούτους καὶ εἶπεν κύριος πορεύου καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις τούτοις καὶ σώσεις τὴν Κεῖλα **3** καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυιδ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ιουδαίᾳ φοβοῦμεθα καὶ πῶς ἔσται ἐὰν πορευθῶμεν εἰς Κεῖλα εἰς τὰ σκῦλα τῶν ἀλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα **4** καὶ προσέθετο Δαυιδ ἐρωτῆσαι ἔτι διὰ τοῦ κυρίου καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἀνάστηθι καὶ κατάρβηθι εἰς Κεῖλα ὅτι ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀλλοφύλους εἰς χεῖράς σου **5** καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς Κεῖλα καὶ ἐπολέμησεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀπήγαγεν τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην καὶ ἔσωσεν Δαυιδ τοὺς κατοικοῦντας Κεῖλα **6** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ φυγεῖν Αβιαθαρ υἱὸν Αβιμελεχ πρὸς Δαυιδ καὶ αὐτὸς μετὰ Δαυιδ εἰς Κεῖλα κατέβη ἔχων εφουδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ **7** καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ ὅτι ἦκει Δαυιδ εἰς Κεῖλα καὶ εἶπεν Σαουλ πέπρακεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς χεῖράς μου ὅτι ἀποκέκλεισται εἰσελθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν **8** καὶ παρήγγειλεν Σαουλ παντὶ τῷ λαῷ εἰς πόλεμον καταβαίνειν εἰς Κεῖλα συνέχειν τὸν Δαυιδ καὶ τοὺς ἄνδρας

αὐτοῦ **9** καὶ ἔγνω Δαυὶδ ὅτι οὐ παρασιωπᾷ Σαουλ περὶ αὐτοῦ τὴν κακίαν καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Αβιαθαρ τὸν ἱερέα προσάγαγε τὸ εφουδ κυρίου **10** καὶ εἶπεν Δαυὶδ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀκούων ἀκήκοεν ὁ δοῦλός σου ὅτι ζητεῖ Σαουλ ἐλθεῖν ἐπὶ Κεῖλα διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι' ἐμέ **11** εἰ ἀποκλεισθήσεται καὶ νῦν εἰ καταβήσεται Σαουλ καθὼς ἤκουσεν ὁ δοῦλός σου κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπάγγελτον τῷ δούλῳ σου καὶ εἶπεν κύριος ἀποκλεισθήσεται **13** καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κεῖλα καὶ ἐπορεύοντο οὗ ἂν ἐπορεύθησαν καὶ τῷ Σαουλ ἀπηγγέλη ὅτι διασέσεται Δαυὶδ ἐκ Κεῖλα καὶ ἀνῆκεν τοῦ ἐξελθεῖν **14** καὶ ἐκάθισεν Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν Μασερεμ ἐν τοῖς στενοῖς καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζιφ ἐν τῇ γῆ τῇ ἀχύμῳδαι καὶ ἐζήτηε αὐτὸν Σαουλ πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ **15** καὶ εἶδεν Δαυὶδ ὅτι ἐξέρχεται Σαουλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυὶδ καὶ Δαυὶδ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀχύμῳδαι ἐν τῇ Καινῇ Ζιφ **16** καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαουλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυὶδ εἰς Καινὴν καὶ ἐκραταίωσεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν κυρίῳ **17** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν μὴ φοβοῦ ὅτι οὐ μὴ εὔρη σε ἡ χεὶρ Σαουλ τοῦ πατρός μου καὶ σὺ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ ἔσομαι σοι εἰς δεῦτερον καὶ Σαουλ ὁ πατήρ μου οἶδεν οὕτως **18** καὶ διέθεντο ἀμφοτέρω διαθήκην ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν Καινῇ καὶ Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ **19** καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς ἀχύμῳδου πρὸς Σαουλ ἐπὶ τὸν βουνὸν λέγοντες οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν ἐν Μεσσαρὰ ἐν τοῖς στενοῖς

ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Εχελα τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαίου **20** καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς κατάβασιν καταβαινέτω πρὸς ἡμᾶς κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **21** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαουλ εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ ὅτι ἐπονέσατε περὶ ἐμοῦ **22** πορεύθητε δὴ καὶ ἐτοιμάσατε ἔτι καὶ γνῶτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ ἔσται ὁ πὸς αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὗ εἶπατε μήποτε πανουργήσεται **23** καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε καὶ πορευσόμεθα μεθ' ὑμῶν καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐξερευνησώ αὐτὸν ἐν πάσαις χιλιᾶσιν Ἰουδα **24** καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν Σαουλ καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μααν καθ' ἐσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαίου **25** καὶ ἐπορεύθη Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μααν καὶ ἤκουσεν Σαουλ καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυὶδ εἰς τὴν ἔρημον Μααν **26** καὶ πορεύονται Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους τούτου καὶ ἦν Δαυὶδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαουλ καὶ Σαουλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτούς **27** καὶ ἄγγελος πρὸς Σαουλ ἦλθεν λέγων σπεῦδε καὶ δεῦρο ὅτι ἐπέθεντο οἱ ἀλλόφυλοι ἐπὶ τὴν γῆν **28** καὶ ἀνέστρεψεν Σαουλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυὶδ καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος Πέτρα ἡ μερισθεῖσα **29** καὶ ἀνέβη Δαυὶδ ἐκεῖθεν καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Εγγαδδὶ

24 καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψεν Σαουλ ἀπὸ ὄπισθεν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐγγαδδὶ **2** καὶ ἔλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτοὺς ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον Σαδαίμ **3** καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ἦν ἐκεῖ σπήλαιον καὶ Σαουλ εἰσηλθὼν παρασκευάσασθαι καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθηντο **4** καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη ἦν εἶπεν κύριος πρὸς σέ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀφεῖλεν τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος τῆς Σαουλ λαθραίως **5** καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν καρδίᾳ Δαυὶδ αὐτόν ὅτι ἀφεῖλεν τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ **6** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ μηδαμῶς μοι παρὰ κυρίου εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ κυρίου ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν ὅτι χριστὸς κυρίου ἐστὶν οὗτος **7** καὶ ἔπεισεν Δαυὶδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας θανατῶσαι τὸν Σαουλ καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ὁδόν **8** καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ σπηλαίου καὶ ἐβόησεν Δαυὶδ ὀπίσω Σαουλ λέγων κύριε βασιλεῦ καὶ ἐπέβλεψεν Σαουλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἔκυψεν Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ **9** καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς Σαουλ ἴνα τί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ λεγόντων ἰδοὺ Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχὴν σου **10** ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐοράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκέν σε κύριος σήμερον εἰς χεῖρά μου ἐν τῷ σπηλαίῳ καὶ οὐκ ἠβουλήθην ἀποκτεῖνάι σε καὶ ἐφεισάμην σου καὶ εἶπα οὐκ ἐποίσω χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου ὅτι χριστὸς κυρίου οὗτός ἐστιν **11** καὶ ἰδοὺ τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος σου ἐν τῇ χειρὶ μου ἐγὼ ἀφήρηκα τὸ πτερύγιον καὶ οὐκ ἀπέκταγκά σε καὶ γινῶθι καὶ ἰδὲ σήμερον ὅτι οὐκ ἔστιν κακία ἐν τῇ χειρὶ μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις καὶ οὐχ ἡμάρτηκα εἰς σέ καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν **12** δικάσαι κύριος ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ καὶ ἐκδικήσαι με κύριος ἐκ σοῦ καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σοί **13** καθὼς λέγεται ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια καὶ ἡ χεὶρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ **14** καὶ νῦν ὀπίσω τίνος σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ἰσραὴλ ὀπίσω τίνος καταδιώκεις σὺ ὀπίσω κυνὸς τεθνηκότος καὶ ὀπίσω ψύλλου ἑνός **15** γένοιτο κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ ἴδοι κύριος καὶ κρίναι τὴν κρίσιν μου καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρός σου **16** καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν Σαουλ ἡ φωνὴ σου αὕτη τέκνον Δαυὶδ καὶ ἤρην τὴν φωνὴν αὐτοῦ Σαουλ καὶ ἔκλαυσεν **17** καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυὶδ δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμέ ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακὰ **18** καὶ σὺ ἀπήγγειλάς μοι σήμερον ἃ ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ ὡς ἀπέκλεισέν με κύριος σήμερον εἰς χεῖράς σου καὶ οὐκ ἀπέκτεινάς με **19** καὶ ὅτι εἰ εὐροῖτό τις τὸν ἐχθρόν αὐτοῦ ἐν θλίψει καὶ ἐκπέμψαι αὐτόν ἐν ὁδῷ ἀγαθῇ καὶ κύριος ἀνταποτεῖσει αὐτῷ ἀγαθὰ καθὼς πεποίηκας σήμερον **20** καὶ νῦν ἰδοὺ

ἐγὼ γινώσκω ὅτι βασιλεύων βασιλεύσεις καὶ στήσεται ἐν χερσίν σου βασιλεία Ἰσραηλ **21** καὶ νῦν ὁμοσόν μοι ἐν κυρίῳ ὅτι οὐκ ἐξολεθρεύσεις τὸ σπέρμα μου ὀπίσω μου καὶ οὐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μου ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου **22** καὶ ὤμοσεν Δαυὶδ τῷ Σαουλ καὶ ἀπῆλθεν Σαουλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν Μεσσαρα στενήν

25 καὶ ἀπέθανεν Σαμουηλ καὶ συναθροίζονται πᾶς Ἰσραηλ καὶ κόπτονται αὐτὸν καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἀρμαθαίμ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μααν **2** καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μααν καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφόδρα καὶ τούτῳ ποίμνια τρισχίλια καὶ αἴγες χίλια καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμήλῳ **3** καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Ναβαλ καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Αβιγαία καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασιν καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός **4** καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κείρει Ναβαλ ὁ Καρμήλιος τὸ ποίμνιον αὐτοῦ **5** καὶ Δαυὶδ ἀπέστειλεν δέκα παιδάρια καὶ εἶπεν τοῖς παιδαρίοις ἀνάβητε εἰς Κάρμηλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Ναβαλ καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς εἰρήνην **6** καὶ ἐρεῖτε τάδε εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἰκὸς σου καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα **7** καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσίν σοι νῦν οἱ ποιμένες σου οἳ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετείλαμεθα αὐτοῖς οὐθὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμήλῳ **8** ἐρώτησον

τὰ παιδάριά σου καὶ ἀπαγγελοῦσίν σοι καὶ εὐρέτωσαν τὰ παιδάρια χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἤκομεν δὸς δὴ ὁ ἐὰν εὖρη ἢ χεῖρ σου τῷ υἱῷ σου τῷ Δαυὶδ **9** καὶ ἔρχονται τὰ παιδάρια καὶ λαλοῦσιν τοὺς λόγους τούτους πρὸς Ναβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυὶδ καὶ ἀνεπήδησεν **10** καὶ ἀπεκρίθη Ναβαλ τοῖς παισὶν Δαυὶδ καὶ εἶπεν τίς ὁ Δαυὶδ καὶ τίς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ σήμερον πεπληθυσμένοι εἰσὶν οἱ δοῦλοι ἀναχωροῦντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ **11** καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνόν μου καὶ τὰ θύματά μου ἃ τέθυκα τοῖς κείρουσίν μου τὰ πρόβατα καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν οἷς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσὶν **12** καὶ ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυὶδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἦλθον καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα **13** καὶ εἶπεν Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ ζώσασθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀνέβησαν ὀπίσω Δαυὶδ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν **14** καὶ τῇ Αβιγαίᾳ γυναικὶ Ναβαλ ἀπήγγειλεν ἐν τῶν παιδαρίων λέγων ἰδοὺ Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογεῖσαι τὸν κύριον ἡμῶν καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν **15** καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς οὐδὲ ἐνετείλαντο ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἤμεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ **16** ὡς τεῖχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἤμεθα παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποίμνιον **17** καὶ νῦν γνῶθι καὶ ἰδὲ τί σὺ ποιήσεις ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ

καὶ οὗτος υἱὸς λοιμὸς καὶ οὐκ ἔστιν λαλήσαι
πρὸς αὐτόν **18** καὶ ἔσπευσεν Αβιγαια καὶ ἔλαβεν
διακοσίους ἄρτους καὶ δύο ἀγγεῖα οἴνου καὶ πέντε
πρόβατα πεπονημένα καὶ πέντε οἴφι ἀλφίτου καὶ
γομορ ἐν σταφίδος καὶ διακοσίας παλάθας καὶ
ἔθετο ἐπὶ τοὺς ὄνους **19** καὶ εἶπεν τοῖς παιδαρίοις
αὐτῆς προπορεύεσθε ἔμπροσθέν μου καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ὀπίσω ὑμῶν παραγίνομαι καὶ τῷ ἀνδρὶ
αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλεν **20** καὶ ἐγενήθη αὐτῆς
ἐπιβεβηκυῖς ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης
ἐν σκέπη τοῦ ὄρου καὶ ἰδοὺ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς καὶ
ἀπήντησεν αὐτοῖς **21** καὶ Δαυιδ εἶπεν ἴσως εἰς
ἄδικον πεφύλακα πάντα τὰ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ
καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν
αὐτοῦ οὐθέν καὶ ἀνταπέδωκέν μοι πονηρὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν **22** τάδε ποιῆσαι ὁ θεὸς τῷ Δαυιδ καὶ
τάδε προσθεῖη εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν
τοῦ Ναβαλ ἕως πρῶτῳ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον **23**
καὶ εἶδεν Αβιγαια τὸν Δαυιδ καὶ ἔσπευσεν καὶ
κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου καὶ ἔπεσεν ἐνώπιον
Δαυιδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς καὶ προσεκύνησεν
αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν **24** ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ
εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἡ ἀδικία λαλησάτω δὴ
ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὦτά σου καὶ ἄκουσον τῆς
δούλης σου λόγον **25** μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου
καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν
τοῦτον ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὕτως ἐστὶν
Ναβαλ ὄνομα αὐτῷ καὶ ἀφροσύνη μετ' αὐτοῦ
καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάριά σου
ἃ ἀπέστειλας **26** καὶ νῦν κύριε ζῆ κύριος καὶ ζῆ
ἡ ψυχὴ σου καθὼς ἐκώλυσέν σε κύριος τοῦ μὴ
ἐλθεῖν εἰς αἷμα ἀθῶνον καὶ σφάζειν τὴν χειρὰ σου

σοι καὶ νῦν γένοιτο ὡς Ναβαλ οἱ ἐχθροὶ σου
καὶ οἱ ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακὰ **27** καὶ νῦν
λαβὲ τὴν εὐλογίαν ταύτην ἣν ἐνήνοχεν ἡ δούλη
σου τῷ κυρίῳ μου καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις
τοῖς παρεστηκόσιν τῷ κυρίῳ μου **28** ἄρον δὴ
τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης σου ὅτι ποιῶν ποιήσει
κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν ὅτι πόλεμον
κυρίου ὁ κύριός μου πολεμεῖ καὶ κακία οὐχ
εὔρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε **29** καὶ ἀναστήσεται
ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχὴν
σου καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη
ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς παρὰ κυρίῳ τῷ θεῷ καὶ
ψυχὴν ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς
σφενδόνης **30** καὶ ἔσται ὅτι ποιήσει κύριος τῷ
κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ
καὶ ἐντελεῖται σοι κύριος εἰς ἡγούμενον ἐπὶ
Ἰσραηλ **31** καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο βδελυγμὸς καὶ
σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου ἐκχέαι αἷμα ἀθῶνον
δωρεὰν καὶ σῶσαι χεῖρα κυρίου μου αὐτῷ καὶ
ἀγαθῶσαι κύριος τῷ κυρίῳ μου καὶ μνησθήσῃ
τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ **32** καὶ εἶπεν
Δαυιδ τῇ Αβιγαια εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραηλ ὃς ἀπέστειλén σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς
ἀπάντησίν μου **33** καὶ εὐλογητὸς ὁ τρόπος σου
καὶ εὐλογημένη σὺ ἡ ἀποκωλύσασά με σήμερον
ἐν ταύτῃ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα καὶ σῶσαι χεῖρά
μου ἐμοὶ **34** πλὴν ὅτι ζῆ κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ
ὃς ἀπεκώλυσέν με σήμερον τοῦ κακοποιῆσαί σε
ὅτι εἰ μὴ ἔσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν
μοι τότε εἶπα εἰ ὑπολειφθήσεται τῷ Ναβαλ ἕως
φωτὸς τοῦ πρῶτῳ οὐρῶν πρὸς τοῖχον **35** καὶ ἔλαβεν
Δαυιδ ἐκ χειρὸς αὐτῆς πάντα ἃ ἔφερον αὐτῷ καὶ
εἶπεν αὐτῇ ἀνάβηθι εἰς εἰρήνην εἰς οἶκόν σου

βλέπε ἤκουσα τῆς φωνῆς σου καὶ ἠρέτισα τὸ πρόσωπόν σου **36** καὶ παρεγενήθη Αβιγαια πρὸς Ναβαλ καὶ ἰδοὺ αὐτῶ πότος ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ὡς πότος βασιλέως καὶ ἡ καρδία Ναβαλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν καὶ αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα καὶ οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῶ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα ἕως φωτὸς τοῦ πρωῒ **37** καὶ ἐγένετο πρωῒ ὡς ἐξένηψεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Ναβαλ ἀπήγγειλεν αὐτῶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδία αὐτοῦ ἐν αὐτῶ καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς λίθος **38** καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἡμέραι καὶ ἐπάταξεν κύριος τὸν Ναβαλ καὶ ἀπέθανεν **39** καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὃς ἔκρινεν τὴν κρίσιν τοῦ ὀνειδισμοῦ μου ἐκ χειρὸς Ναβαλ καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ περιεποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν καὶ τὴν κακίαν Ναβαλ ἀπέστρεψεν κύριος εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ ἐλάλησεν περὶ Αβιγαιας λαβεῖν αὐτὴν ἑαυτῶ εἰς γυναῖκα **40** καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Δαυιδ πρὸς Αβιγαιαν εἰς Κάρμηλον καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ λέγοντες Δαυιδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λαβεῖν σε αὐτῶ εἰς γυναῖκα **41** καὶ ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἡ δούλη σου εἰς παιδίσκην νίψαι πόδας τῶν παίδων σου **42** καὶ ἀνέστη Αβιγαια καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ πέντε κοράσια ἠκολούθουν αὐτῇ καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω τῶν παίδων Δαυιδ καὶ γίνεται αὐτῶ εἰς γυναῖκα **43** καὶ τὴν Αχινααμ ἔλαβεν Δαυιδ ἐξ Ἰεζραελ καὶ ἀμφοτέραι ἦσαν αὐτῶ γυναῖκες **44** καὶ Σαουλ ἔδωκεν Μελχολ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυιδ τῶ Φαλιτὶ υἱῶ Λαις τῶ ἐκ Ρομμα

26 καὶ ἔρχονται οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς ἀχμῶδους πρὸς τὸν Σαουλ εἰς τὸν βουνὸν λέγοντες ἰδοὺ Δαυιδ σκεπάζεται μεθ' ἡμῶν ἐν τῶ βουνῶ τοῦ Εχελα τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰεσσαιμου **2** καὶ ἀνέστη Σαουλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζιφ καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραηλ ζητεῖν τὸν Δαυιδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζιφ **3** καὶ παρενέβαλεν Σαουλ ἐν τῶ βουνῶ τοῦ Εχελα ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰεσσαιμου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ Δαυιδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ εἶδεν Δαυιδ ὅτι ἦκει Σαουλ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν ἔρημον **4** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ κατασκόπους καὶ ἔγνω ὅτι ἦκει Σαουλ ἔτοιμος ἐκ Κεῖλα **5** καὶ ἀνέστη Δαυιδ λάθρᾳ καὶ εἰσπορεύεται εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθευδεν ἐκεῖ Σαουλ καὶ ἐκεῖ Αβεννηρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ καὶ Σαουλ ἐκάθευδεν ἐν λαμπήνῃ καὶ ὁ λαὸς παρεμβεβληκῶς κύκλω αὐτοῦ **6** καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ εἶπεν πρὸς Αχιμελεχ τὸν Χετταῖον καὶ πρὸς Αβεσσα υἱὸν Σαρουιας ἀδελφῶν Ἰωαβ λέγων τίς εἰσελεύσεται μετ' ἐμοῦ πρὸς Σαουλ εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ εἶπεν Αβεσσα ἐγὼ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ **7** καὶ εἰσπορεύεται Δαυιδ καὶ Αβεσσα εἰς τὸν λαὸν τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ Σαουλ καθεύδων ὕπνω ἐν λαμπήνῃ καὶ τὸ δόρυ ἐμπεπηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ Αβεννηρ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκάθευδεν κύκλω αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν Αβεσσα πρὸς Δαυιδ ἀπέκλεισεν σήμερον κύριος τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῶ δόρατι εἰς τὴν γῆν ἅπαξ καὶ οὐ δευτερώσω αὐτῶ **9** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεσσα μὴ ταπεινώσῃς αὐτόν ὅτι τίς ἐποίσει χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν κυρίου καὶ ἀθωωθήσεται **10** καὶ εἶπεν

Δαυιδ ζῆ κύριος ἐὰν μὴ κύριος παῖσι αὐτόν ἢ ἡ
ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀποθάνῃ ἢ εἰς πόλεμον
καταβῆ καὶ προστεθῆ **11** μηδαμῶς μοι παρὰ
κυρίου ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου
καὶ νῦν λαβὲ δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς
αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἀπέλωμεν
καθ' ἑαυτούς **12** καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τὸ δόρυ
καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ πρὸς κεφαλῆς
αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτούς καὶ οὐκ ἦν
ὁ βλέπων καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων καὶ οὐκ ἦν
ὁ ἐξεγειρόμενος πάντες ὑπνοῦντες ὅτι θάμβος
κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς **13** καὶ διέβη Δαυιδ
εἰς τὸ πέραν καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ
ὄρους μακρόθεν καὶ πολλὴ ἡ ὁδὸς ἀνά μέσον
αὐτῶν **14** καὶ προσεκαλέσατο Δαυιδ τὸν λαὸν καὶ
τῷ Αβεννηρ ἐλάλησεν λέγων οὐκ ἀποκριθήσῃ
Αβεννηρ καὶ ἀπεκρίθη Αβεννηρ καὶ εἶπεν τίς εἶ
σύ ὁ καλῶν με **15** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεννηρ
οὐκ ἀνὴρ σύ καὶ τίς ὡς σύ ἐν Ἰσραὴλ καὶ διὰ τί
οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα ὅτι
εἰσῆλθεν εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι τὸν βασιλέα
κύριόν σου **16** καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο
ὃ πεποίηκας ζῆ κύριος ὅτι υἱοὶ θανατώσεως
ὑμεῖς οἱ φυλάσσετε τὸν βασιλέα κύριον ὑμῶν
τὸν χριστὸν κυρίου καὶ νῦν ἰδὲ δὴ τὸ δόρυ τοῦ
βασιλέως καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος ποῦ ἐστὶν τὰ
πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ **17** καὶ ἐπέγνω Σαουλ τὴν
φωνὴν τοῦ Δαυιδ καὶ εἶπεν ἦ φωνὴ σου αὕτη
τέκνον Δαυιδ καὶ εἶπεν Δαυιδ δούλος σου κύριε
βασιλεῦ **18** καὶ εἶπεν ἴνα τί τοῦτο καταδιώκει
ὁ κύριός μου ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ ὅτι τί
ἡμάρτηκα καὶ τί εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα **19** καὶ
νῦν ἀκουσάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ

ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰ ὁ θεὸς ἐπισείει σε ἐπ'
ἐμέ ὀσφρανθεῖθι θυσίας σου καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων
ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον κυρίου ὅτι ἐξεβάλον
με σήμερον μὴ ἐστηρίσθαι ἐν κληρονομίᾳ κυρίου
λέγοντες πορεύου δούλευε θεοῖς ἑτέροις **20**
καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξ
ἐναντίας προσώπου κυρίου ὅτι ἐξελίλυθεν ὁ
βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν τὴν ψυχὴν μου καθὼς
καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσιν **21**
καὶ εἶπεν Σαουλ ἡμάρτηκα ἐπίστρεφε τέκνον
Δαυιδ ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἀνθ' ὧν ἔντιμος
ψυχὴ μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐν τῇ σήμερον
μεματαίωμαι καὶ ἠγγόνηκα πολλὰ σφόδρα **22**
καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ εἶπεν ἰδοὺ τὸ δόρυ
τοῦ βασιλέως διελθέτω εἰς τῶν παιδαρίων καὶ
λαβέτω αὐτό **23** καὶ κύριος ἐπιστρέψει ἐκάστω
τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ ὡς
παρέδωκέν σε κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου καὶ
οὐκ ἠθέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν
κυρίου **24** καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχὴ
σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου οὕτως
μεγαλυνθεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐνώπιον κυρίου καὶ
σκεπάσαι με καὶ ἐξελεῖταί με ἐκ πάσης θλίψεως
25 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς Δαυιδ εὐλογημένος
σύ τέκνον καὶ ποιῶν ποιήσεις καὶ δυνάμενος
δυνήσει καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
καὶ Σαουλ ἀνέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ

27 καὶ εἶπεν Δαυιδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων
νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ εἰς χεῖρας
Σαουλ καὶ οὐκ ἔστιν μοι ἀγαθόν ἐὰν μὴ σωθῶ εἰς
γῆν ἀλλοφύλων καὶ ἀνῆ Σαουλ τοῦ ζητεῖν με εἰς
πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ
2 καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ οἱ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ'

αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Αἰχὼν υἱὸν Αἰχὼν βασιλέα Γεθ 3 καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ μετὰ Αἰχὼν ἐν Γεθ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ Δαυιδ καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ Αἰχὼν ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Αἰχὼν ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου 4 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαουλ ὅτι πέφευγεν Δαυιδ εἰς Γεθ καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν 5 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αἰχὼν εἰ δὴ εὔρηκεν ὁ δούλος σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου δότωσαν δὴ μοι τόπον ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν κατ' ἀγρὸν καὶ καθήσομαι ἐκεῖ καὶ ἵνα τί κάθηται ὁ δούλος σου ἐν πόλει βασιλευομένη μετὰ σοῦ 6 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν Σεκελακ διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελακ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 7 καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων τέσσαρας μῆνας 8 καὶ ἀνέβαινεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσιρι καὶ ἐπὶ τὸν Αἰχὼν καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ κατὰ κῆρυξ ἀπὸ ἀνηκόντων ἢ ἀπὸ Γελαμψουρ τετειχησμένων καὶ ἕως γῆς Αἰγύπτου 9 καὶ ἔτυπτε τὴν γῆν καὶ οὐκ ἐξωγόνοι ἄνδρα καὶ γυναῖκα καὶ ἐλάμβανεν ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἱματισμόν καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἤρχοντο πρὸς Αἰχὼν 10 καὶ εἶπεν Αἰχὼν πρὸς Δαυιδ ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αἰχὼν κατὰ νότον τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ νότον Ἰεσμεγα καὶ κατὰ νότον τοῦ Κενεζι 11 καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἐξωγόνησεν τοῦ εἰσαγαγεῖν εἰς Γεθ λέγων μὴ ἀναγγείλωσιν εἰς Γεθ καθ' ἡμῶν λέγοντες τάδε Δαυιδ ποιεῖ καὶ τότε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἄς

ἐκάθητο Δαυιδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων 12 καὶ ἐπιστεύθη Δαυιδ ἐν τῷ Αἰχὼν σφόδρα λέγων ἵσχυνται αἰσχυρόμενος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἔσται μοι δούλος εἰς τὸν αἰῶνα

28 καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ συναθροίζονται ἀλλοφύλοι ἐν ταῖς παρεμβολαῖς αὐτῶν ἐξελεθεῖν πολεμεῖν μετὰ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν Αἰχὼν πρὸς Δαυιδ γινώσκων γινώσκει ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐξελεύσει εἰς πόλεμον σὺ καὶ οἱ ἄνδρες σου 2 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αἰχὼν οὕτω νῦν γινώσκει ἃ ποιήσει ὁ δούλος σου καὶ εἶπεν Αἰχὼν πρὸς Δαυιδ οὕτως ἀρχισωματοφύλακα θήσομαί σε πάσας τὰς ἡμέρας 3 καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανεν καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Ἀρμαθαιμ ἐν πόλει αὐτοῦ καὶ Σαουλ περιεῖλεν τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς 4 καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλοφύλοι καὶ ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Σωμαν καὶ συναθροίζει Σαουλ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Γελβουε 5 καὶ εἶδεν Σαουλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐφοβήθη καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα 6 καὶ ἐπρωτήσεν Σαουλ διὰ κυρίου καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ ἐν τοῖς δῆλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις 7 καὶ εἶπεν Σαουλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἐγγαστρίμυθον καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτὴν καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ γυνὴ ἐγγαστρίμυθος ἐν Αενδωρ 8 καὶ συνεκαλύψατο Σαουλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια ἕτερα καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῇ μάντευσαι δὴ

μοι ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ καὶ ἀνάγαγέ μοι ὃν ἐὰν εἶπω σοι **9** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησεν Σαουλ ὡς ἐξωλέθρευσεν τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἵνα τί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχὴν μου θανατῶσαι αὐτήν **10** καὶ ὤμοσεν αὐτῇ Σαουλ λέγων ζῆ κύριος εἰ ἀπαντήσεται σοι ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ **11** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τίνα ἀναγάγω σοι καὶ εἶπεν τὸν Σαμουηλ ἀνάγαγέ μοι **12** καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουηλ καὶ ἀνεβόησεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαουλ ἵνα τί παρελογίσω με καὶ σὺ εἶ Σαουλ **13** καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς μὴ φοβοῦ εἰπὸν τίνα ἐόρακας καὶ εἶπεν αὐτῷ Θεοὺς ἐόρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς **14** καὶ εἶπεν αὐτῇ τί ἔγνωσ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἄνδρα ὄρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς καὶ οὗτος διπλοῖδα ἀναβεβλημένος καὶ ἔγνω Σαουλ ὅτι Σαμουηλ οὗτος καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ **15** καὶ εἶπεν Σαμουηλ ἵνα τί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναί με καὶ εἶπεν Σαουλ θλίβομαι σφόδρα καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοί καὶ ὁ θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐπακήκοέν μοι ἔτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί ποιήσω **16** καὶ εἶπεν Σαμουηλ ἵνα τί ἐπερωτᾷς με καὶ κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ καὶ γέγονεν μετὰ τοῦ πλησίον σου **17** καὶ πεποίηκεν κύριός σοι καθὼς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ μου καὶ διαρρήξει κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρός σου καὶ δώσει αὐτήν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυιδ **18** διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς κυρίου καὶ οὐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλῆκ διὰ τοῦτο τὸ

ῥῆμα ἐποίησεν κύριός σοι τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **19** καὶ παραδώσει κύριος τὸν Ἰσραηλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων καὶ αὖριον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραηλ δώσει κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων **20** καὶ ἔσπευσεν Σαουλ καὶ ἔπεσεν ἐστηκὼς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουηλ καὶ ἰσχύς ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἔτι οὐ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον ὄλην τὴν ἡμέραν καὶ ὄλην τὴν νύκτα ἐκείνην **21** καὶ εἰσηλθεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαουλ καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσεν σφόδρα καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου καὶ ἐθέμην τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ ἤκουσα τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησάς μοι **22** καὶ νῦν ἄκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου καὶ παραθήσω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου καὶ φάγε καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἰσχύς ὅτι πορεύση ἐν ὁδῷ **23** καὶ οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν καὶ παρεβιάζοντο αὐτόν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἤκουσεν τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον **24** καὶ τῇ γυναικὶ ἦν δάμαλις νομάς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἔσπευσεν καὶ ἔθυσεν αὐτήν καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐφύρασεν καὶ ἔπεψεν ἄζυμα **25** καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαουλ καὶ ἐνώπιον τῶν παιδῶν αὐτοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην

29 καὶ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Αφεκ καὶ Ἰσραηλ παρενέβαλεν ἐν Αενδωρ τῇ ἐν Ἰεζραελ **2** καὶ σατράπαι ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας καὶ Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπ' ἐσχάτων μετὰ Ἀγχους **3** καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων

τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι καὶ εἶπεν Αἰχουὺς πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν ἀλλοφύλων οὐχ οὗτος Δαυιδ ὁ δοῦλος Σαουλ βασιλέως Ἰσραηλ γέγονεν μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δεύτερον ἔτος καὶ οὐχ εὔρηκα ἐν αὐτῷ οὐθὲν ἄφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσεν πρὸς με καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **4** καὶ ἐλυπήθησαν ἐπ' αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων καὶ λέγουσιν αὐτῷ ἀπόστρεψον τὸν ἄνδρα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὐ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ μὴ γινέσθω ἐπίβουλος τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐν τίνι διαλλαγήσεται οὗτος τῷ κυρίῳ αὐτοῦ οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων **5** οὐχ οὗτος Δαυιδ ὃ ἐξῆρχον ἐν χοροῖς λέγοντες ἐπάταξεν Σαουλ ἐν χιλιάσιν αὐτοῦ καὶ Δαυιδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ **6** καὶ ἐκάλεσεν Αἰχουὺς τὸν Δαυιδ καὶ εἶπεν αὐτῷ ζῆ κύριος ὅτι εὐθὴς σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ἡ ἔξοδος σου καὶ ἡ εἴσοδος σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ὅτι οὐχ εὔρηκα κατὰ σοῦ κακίαν ἄφ' ἧς ἡμέρας ἦκεις πρὸς με ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σὺ **7** καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην καὶ οὐ μὴ ποιήσεις κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων **8** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αἰχουὺς τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὔρες ἐν τῷ δούλῳ σου ἄφ' ἧς ἡμέρας ἤμην ἐνώπιόν σου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμήσαι τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως **9** καὶ ἀπεκρίθη Αἰχουὺς πρὸς Δαυιδ οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου ἀλλ' οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν οὐχ ἦξει μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον **10** καὶ νῦν ὄρθρισον

τὸ πρωὶ σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἦκοντες μετὰ σοῦ καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῆς ἐν καρδίᾳ σου ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου καὶ ὄρθρισατε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν καὶ πορευθήτε **11** καὶ ὄρθρισεν Δαυιδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπελθεῖν καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰσραηλ

30 καὶ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαυιδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ εἰς Σεκελακ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ Αἰμαληκ ἐπέθετο ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ Σεκελακ καὶ ἐπάταξεν τὴν Σεκελακ καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρὶ **2** καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἀλλ' ἠχμαλώτευσαν καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν **3** καὶ ἦλθεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδοὺ ἐμπεπύρισται ἐν πυρὶ αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ἠχμαλωτευμένοι **4** καὶ ἦρεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ἰσχύς ἔτι κλαίειν **5** καὶ ἀμφοτέραι αἱ γυναῖκες Δαυιδ ἠχμαλωτεύθησαν Αχινσοὺς ἡ Ἰεζραηλίτις καὶ Αβιγαια ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου **6** καὶ ἐθλίβη Δαυιδ σφόδρα ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτόν ὅτι κατώδυνος ψυχὴ παντὸς τοῦ λαοῦ ἐκάστου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη Δαυιδ ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβιαθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Αχιμελεχ προσάγαγε τὸ εφουδ **8** καὶ ἐπηρώτησεν Δαυιδ διὰ τοῦ κυρίου λέγων εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ γεδδουρ τούτου εἰ

καταλήμψομαι αὐτούς καὶ εἶπεν αὐτῷ καταδίωκε ὅτι καταλαμβάνων καταλήμψη καὶ ἐξαιρούμενος ἐξελεῖ **9** καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χειμάρρου Βοσορ καὶ οἱ περισσοὶ ἔστησαν **10** καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν ὑπέστησαν δὲ διακόσιοι ἄνδρες οἵτινες ἐκάθισαν πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Βοσορ **11** καὶ εὐρίσκουσιν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ καὶ διδόασιν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγεν καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ **12** καὶ διδόασιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγεν καὶ κατέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ὅτι οὐ βεβρώκει ἄρτον καὶ οὐ πεπώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας **13** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ τίνος σὺ εἶ καὶ πόθεν εἶ καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον ἐγὼ εἰμι δοῦλος ἀνδρὸς Αμαληκίτου καὶ κατέλιπέν με ὁ κύριός μου ὅτι ἠνωχλήθη ἐγὼ σήμερον τριταῖος **14** καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ νότον τοῦ Χολθι καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ιουδαίας μέρη καὶ ἐπὶ νότον Χελουβ καὶ τὴν Σεκελακ ἐνεπυρίσαμεν ἐν πυρὶ **15** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Δαυὶδ εἰ κατάξεις με ἐπὶ τὸ γεδδουρ τοῦτο καὶ εἶπεν ὁμοσον δὴ μοι κατὰ τοῦ θεοῦ μὴ θανατώσειν με καὶ μὴ παραδοῦναι με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου καὶ κατάξω σε ἐπὶ τὸ γεδδουρ τοῦτο **16** καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἐορτάζοντες ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις οἷς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐκ γῆς Ιουδα **17** καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτούς Δαυὶδ καὶ ἐπάταξεν αὐτούς ἀπὸ ἐωσφόρου ἕως δειλῆς καὶ τῆ ἐπαύριον καὶ

οὐκ ἐσώθη ἐξ αὐτῶν ἀνὴρ ὅτι ἀλλ' ἢ τετρακόσια παιδάρια ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους καὶ ἔφυγον **18** καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα ἃ ἔλαβον οἱ Αμαληκῖται καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἐξείλατο **19** καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἕως νύων καὶ θυγατέρων καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν τὰ πάντα ἐπέστρεψεν Δαυὶδ **20** καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ πάντα τὰ ποιμνία καὶ τὰ βουκόλια καὶ ἀπήγαγεν ἔμπροσθεν τῶν σκύλων καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο ταῦτα τὰ σκυλα Δαυὶδ **21** καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἄνδρας τοὺς ἐκλυθέντας τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν αὐτούς ἐν τῷ χειμάρρῳ τῷ Βοσορ καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ προσήγαγεν Δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην **22** καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ Δαυὶδ καὶ εἶπαν ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ' ἡμῶν οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἐξειλάμεθα ὅτι ἀλλ' ἢ ἕκαστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν καὶ ἀποστρεφέντων **23** καὶ εἶπεν Δαυὶδ οὐ ποιήσετε οὕτως μετὰ τὸ παραδοῦναι τὸν κύριον ἡμῖν καὶ φυλάξαι ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν κύριος τὸν γεδδουρ τὸν ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν **24** καὶ τίς ὑπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων ὅτι οὐχ ἦττον ὑμῶν εἰσιν διότι κατὰ τὴν μερίδα τοῦ καταβαίνοντος εἰς πόλεμον οὕτως ἔσται ἡ μερὶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκεύη κατὰ τὸ αὐτὸ μεριοῦνται **25** καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας

ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραηλ ἕως τῆς σήμερον 26 καὶ ἦλθεν Δαυιδ εἰς Σεκελακ καὶ ἀπέστειλεν τοῖς πρεσβυτέροις Ἰουδα τῶν σκύλων καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ λέγων ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν κυρίου 27 τοῖς ἐν Βαιθσουρ καὶ τοῖς ἐν Ραμα νότου καὶ τοῖς ἐν Ιεθθορ 28 καὶ τοῖς ἐν Αροηρ καὶ τοῖς Αμμαδι καὶ τοῖς ἐν Σαφι καὶ τοῖς ἐν Εσθιε καὶ τοῖς ἐν Γεθ καὶ τοῖς ἐν Κιναν καὶ τοῖς ἐν Σαφεκ καὶ τοῖς ἐν Θιμαθ 29 καὶ τοῖς ἐν Καρμήλω καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσιν τοῦ Ἰεραμηλι καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσιν τοῦ Κενεζι 30 καὶ τοῖς ἐν Ιεριμουθ καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβεε καὶ τοῖς ἐν Νοο 31 καὶ τοῖς ἐν Χεβρων καὶ εἰς πάντας τοὺς τόπους οὓς διῆλθεν Δαυιδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ

31 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραηλ ἐκ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων καὶ πίπτουσιν τραυματία ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουε 2 καὶ συνάπτουσιν ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τύπτουσιν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωναθαν καὶ τὸν Ἀμιναδαβ καὶ τὸν Μελχισα υἱοὺς Σαουλ 3 καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαουλ καὶ εὐρίσκουσιν αὐτὸν οἱ ἀκοντισταὶ ἄνδρες τοξόται καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχόνδρια 4 καὶ εἶπεν Σαουλ πρὸς τὸν αἴροντα τὰ σκεύη αὐτοῦ σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσίν με καὶ ἐμπαίξωσίν μοι καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα καὶ ἔλαβεν Σαουλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν 5 καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι τέθνηκεν

Σαουλ καὶ ἐπέπεσεν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν μετ' αὐτοῦ 6 καὶ ἀπέθανεν Σαουλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό 7 καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραηλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραηλ καὶ ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ καταλείπουσιν τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσιν καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς 8 καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκουν τοὺς νεκροὺς καὶ εὐρίσκουσιν τὸν Σαουλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γελβουε 9 καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλω εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ αὐτῶν 10 καὶ ἀνέθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει Βαιθσαν 11 καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ἰαβις τῆς Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ 12 καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμεως καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαουλ καὶ τὸ σῶμα Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τείχους Βαιθσαν καὶ φέρουσιν αὐτοὺς εἰς Ἰαβις καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ 13 καὶ λαμβάνουσιν τὰ ὀστᾶ αὐτῶν καὶ θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν Ἰαβις καὶ νηστεύουσιν ἑπτὰ ἡμέρας

Βασιλειῶν Β΄

1 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαουλ καὶ Δαυιδ ἀνέστρεψεν τύπτων τὸν Αμαληκ καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν Σεκελακ ἡμέρας δύο **2** καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαουλ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διερρωγότα καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυιδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ **3** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ πόθεν σὺ παραγίνῃ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραηλ ἐγὼ διασέσωμαι **4** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ τίς ὁ λόγος οὗτος ἀπάγγειλόν μοι καὶ εἶπεν ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου καὶ πεπτῶκασι πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον καὶ ἀπέθανεν καὶ Σαουλ καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν **5** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ **6** καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ περιπτῶματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ Γελβουε καὶ ἰδοὺ Σαουλ ἐπεστήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἰπάρχαι συνῆψαν αὐτῷ **7** καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶδέν με καὶ ἐκάλεσέν με καὶ εἶπα ἰδοὺ ἐγώ **8** καὶ εἶπέν μοι τίς εἶ σύ καὶ εἶπα Αμαληκίτης ἐγώ εἰμι **9** καὶ εἶπεν πρὸς με στήθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν με ὅτι κατέσχεν με σκότος δεινόν ὅτι πᾶσα ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐμοί **10** καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτόν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν ὅτι ἦδριν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ πεσεῖν αὐτόν καὶ ἔλαβον τὸ βασιλεῖον τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὸν χλιδῶνα τὸν ἐπὶ τοῦ βραχιόνος αὐτοῦ καὶ ἐνήνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ

μου ὧδε **11** καὶ ἐκράτησεν Δαυιδ τῶν ἱματίων αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν **12** καὶ ἐκόψαντο καὶ ἔκλαυσαν καὶ ἐνήστευσαν ἕως δειλῆς ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰουδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραηλ ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ **13** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ πόθεν εἶ σύ καὶ εἶπεν υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Αμαληκίτου ἐγώ εἰμι **14** καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν κυρίου **15** καὶ ἐκάλεσεν Δαυιδ ἐν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν **16** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς αὐτόν τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγων ὅτι ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν κυρίου **17** καὶ ἐθρήνησεν Δαυιδ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ **18** καὶ εἶπεν τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰουδα ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθοῦς **19** στήλωσον Ἰσραηλ ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν πῶς ἔπεσαν δυνατοί **20** μὴ ἀναγγεῖλιγθε ἐν Γεθ καὶ μὴ εὐαγγελίσθητε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκαλῶνος μήποτε εὐφρανθῶσιν θυγατέρες ἀλλοφύλων μήποτε ἀγαλλιάσονται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμητῶν **21** ὄρη τὰ ἐν Γελβουε μὴ καταβῆ δρόσος καὶ μὴ ὑετὸς ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν θυρεὸς Σαουλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ **22** ἀφ' αἵματος τραυματιῶν ἀπὸ στέατος δυνατῶν τόξον Ἰωναθαν οὐκ ἀπεστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ῥομφαία Σαουλ οὐκ ἀνέκαμψεν κενὴ **23**

Σαουλ καὶ Ἰωναθαν οἱ ἠγαπημένοι καὶ ὠραῖοι οὐ διακεχωρισμένοι εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν ὑπὲρ ἀετοὺς κοῦφοι καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν **24** θυγατέρες Ἰσραὴλ ἐπὶ Σαουλ κλαύσατε τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ κόσμου ὑμῶν τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν **25** πῶς ἔπесαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου Ἰωναθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματίας **26** ἀλγῶ ἐπὶ σοὶ ἀδελφέ μου Ἰωναθαν ὠραιώθης μοι σφόδρα ἐθαυμαστώθη ἡ ἀγάπησίς σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν **27** πῶς ἔπесαν δυνατοὶ καὶ ἀπώλοντο σκευὴ πολεμικὰ

2 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπληρώτησεν Δαυὶδ ἐν κυρίῳ λέγων εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰουδα καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτὸν ἀνάβηθι καὶ εἶπεν Δαυὶδ ποῦ ἀναβῶ καὶ εἶπεν εἰς Χεβρων **2** καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ εἰς Χεβρων καὶ ἀμφοτέραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ Ἀχινοομ ἡ Ἰεζραηλῆτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου **3** καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ κατώκουν ἐν ταῖς πόλεσιν Χεβρων **4** καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας καὶ χριούσιν τὸν Δαυὶδ ἐκεῖ τοῦ βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ λέγοντες ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἔθαψαν τὸν Σαουλ **5** καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ ὅτι πεποιθήκατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν ἐπὶ Σαουλ τὸν χριστὸν κυρίου καὶ ἐθάψατε αὐτὸν καὶ Ἰωναθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ **6** καὶ νῦν ποιήσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν καὶ γε ἐγώ

ποιήσω μεθ' ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο **7** καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοῦς ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαουλ καὶ γε ἐμὲ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰουδα ἐφ' ἑαυτοὺς εἰς βασιλέα **8** καὶ Ἀβεννηρ υἱὸς Νηρ ἀρχιστράτηγος τοῦ Σαουλ ἔλαβεν τὸν Ἰεβοσθε υἱὸν Σαουλ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς Μαναεμ **9** καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Γαλααδίτιν καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρι καὶ ἐπὶ τὸν Ἰεζραελ καὶ ἐπὶ τὸν Εφραιμ καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμιν καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ **10** τεσσαράκοντα ἐτῶν Ἰεβοσθε υἱὸς Σαουλ ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν πλὴν τοῦ οἴκου Ἰουδα οἱ ἦσαν ὀπίσω Δαυὶδ **11** καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι ἃς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρων ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἕξ μῆνας **12** καὶ ἐξῆλθεν Ἀβεννηρ υἱὸς Νηρ καὶ οἱ παῖδες Ἰεβοσθε υἱοῦ Σαουλ ἐκ Μαναεμ εἰς Γαβαων **13** καὶ Ἰωαβ υἱὸς Σαρουϊας καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐξῆλθον ἐκ Χεβρων καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαων ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαων ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν **14** καὶ εἶπεν Ἀβεννερ πρὸς Ἰωαβ ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδάρια καὶ παιζάτωσαν ἐνώπιον ἡμῶν καὶ εἶπεν Ἰωαβ ἀναστήτωσαν **15** καὶ ἀνέστησαν καὶ παρήλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βενιαμιν δώδεκα τῶν Ἰεβοσθε υἱοῦ Σαουλ καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυὶδ **16** καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ μάχαιρα αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ πίπτουσιν κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου μερὶς τῶν ἐπιβούλων ἧ ἔστιν

έν Γαβαων 17 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔπαισεν Αβεννηρ καὶ ἄνδρες Ἰσραηλ ἐνώπιον παίδων Δαυιδ 18 καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαρουιας Ἰωαβ καὶ Αβεσσα καὶ Ασαηλ καὶ Ασαηλ κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ὡσεὶ μία δορκὰς ἐν ἀγρῷ 19 καὶ κατεδίωξεν Ασαηλ ὀπίσω Αβεννηρ καὶ οὐκ ἐξέκλινεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερὰ κατόπισθεν Αβεννηρ 20 καὶ ἐπέβλεψεν Αβεννηρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ασαηλ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι 21 καὶ εἶπεν αὐτῷ Αβεννηρ ἔκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ καὶ κάτασχε σαυτῷ ἐν τῶν παιδαρίων καὶ λαβὲ σαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ασαηλ ἐκκλῖναι ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ 22 καὶ προσέθετο ἔτι Αβεννηρ λέγων τῷ Ασαηλ ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν καὶ πῶς ἄρῶ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωαβ καὶ ποῦ ἐστὶν ταῦτα ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωαβ τὸν ἀδελφόν σου 23 καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστῆναι καὶ τύπτει αὐτὸν Αβεννηρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ δόρατος ἐπὶ τὴν ψόαν καὶ διεξήλθεν τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ασαηλ καὶ ἀπέθανεν καὶ ὑφίστατο 24 καὶ κατεδίωξεν Ἰωαβ καὶ Αβεσσα ὀπίσω Αβεννηρ καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνεν καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Αμμαν ὃ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου γαι ὁδὸν ἔρημον Γαβαων 25 καὶ συναθροίζονται υἱοὶ Βενιαμιν οἱ ὀπίσω Αβεννηρ καὶ ἐγενήθησαν εἰς συνάντησιν μίαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἑνός 26 καὶ ἐκάλεσεν Αβεννηρ Ἰωαβ καὶ εἶπεν μὴ εἰς

νίκος καταφάγεται ἡ ῥομφαία ἢ οὐκ οἶδας ὅτι πικρὰ ἔσται εἰς τὰ ἔσχατα καὶ ἕως πότε οὐ μὴ εἴπῃς τῷ λαῷ ἀναστρέφειν ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν 27 καὶ εἶπεν Ἰωαβ ζῆ κύριος ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας διότι τότε ἐκ πρωίθεν ἀνέβη ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθεν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ 28 καὶ ἐσάλπισεν Ἰωαβ τῇ σάλπιγγι καὶ ἀπέστησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Ἰσραηλ καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν 29 καὶ Αβεννηρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὄλην τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ διέβαιναν τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐπορεύθησαν ὄλην τὴν παρατείνουσαν καὶ ἔρχονται εἰς τὴν παρεμβολὴν 30 καὶ Ἰωαβ ἀνέστρεψεν ὀπισθεν ἀπὸ τοῦ Αβεννηρ καὶ συνήθροισεν πάντα τὸν λαόν καὶ ἐπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυιδ ἑννεακαίδεκα ἄνδρες καὶ Ασαηλ 31 καὶ οἱ παῖδες Δαυιδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμιν τῶν ἀνδρῶν Αβεννηρ τριακοσίους ἐξήκοντα ἄνδρας παρ' αὐτοῦ 32 καὶ αἵρουσιν τὸν Ασαηλ καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βαιθλεεμ καὶ ἐπορεύθη Ἰωαβ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὄλην τὴν νύκτα καὶ διέφασεν αὐτοῖς ἐν Χεβρων

3 καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ ὁ οἶκος Δαυιδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταιοῦτο καὶ ὁ οἶκος Σαουλ ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει 2 καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυιδ υἱοὶ ἐν Χεβρων καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Αμνων τῆς Αχινοομ τῆς Ἰεζραηλίτιδος 3 καὶ ὁ δεῦτερος αὐτοῦ Δαλοια τῆς Αβιγαιας τῆς Καρμηλίας καὶ ὁ τρίτος Αβεσσαλωμ υἱὸς Μααχα θυγατρὸς Θολμι βασιλέως Γεσιρ 4 καὶ ὁ τέταρτος Ορνια υἱὸς

Φεγγιθ και ὁ πέμπτος Σαβατια τῆς Αβιταλ 5
και ὁ ἕκτος Ιεθερααμ τῆς Αιγλα γυναικὸς Δαυιδ
οὔτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυιδ ἐν Χεβρων 6 και
ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀνά μέσον τοῦ
οἴκου Σαουλ και ἀνά μέσον τοῦ οἴκου Δαυιδ και
Αβεννηρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαουλ 7 και τῷ
Σαουλ παλλακὴ Ρεσφα θυγάτηρ Ιαλ και εἶπεν
Μεμφιβοσθε υἱὸς Σαουλ πρὸς Αβεννηρ τί ὅτι
εἰσηλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρός μου 8
και ἐθυμώθη σφόδρα Αβεννηρ περὶ τοῦ λόγου
Μεμφιβοσθε και εἶπεν Αβεννηρ πρὸς αὐτόν μη
κεφαλή κυνὸς ἐγὼ εἰμι ἐποίησα ἔλεος σήμερον
μετὰ τοῦ οἴκου Σαουλ τοῦ πατρός σου και περὶ
ἀδελφῶν και γνωρίμων και οὐκ ἠτόμολησα
εἰς τὸν οἶκον Δαυιδ και ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ ὑπὲρ
ἀδικίας γυναικὸς σήμερον 9 τάδε ποιῆσαι ὁ θεὸς
τῷ Αβεννηρ και τάδε προσθεῖη αὐτῷ ὅτι καθὼς
ᾤμοσεν κύριος τῷ Δαυιδ ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 10 περιελεῖν τὴν βασιλείαν
ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαουλ και τοῦ ἀναστῆσαι τὸν
θρόνον Δαυιδ ἐπὶ Ισραηλ και ἐπὶ τὸν Ιουδαν
ἀπὸ Δαν ἕως Βηρσαβεε 11 και οὐκ ἠδυνάσθη
ἔτι Μεμφιβοσθε ἀποκριθῆναι τῷ Αβεννηρ ρῆμα
ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν 12 και ἀπέστειλεν
Αβεννηρ ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ εἰς Θαϊλαμ οὗ
ἦν παραχρῆμα λέγων διάθου διαθήκην σου μετ'
ἐμοῦ και ἰδοὺ ἡ χεὶρ μου μετὰ σοῦ τοῦ ἐπιστρέψαι
πρὸς σὲ πάντα τὸν οἶκον Ισραηλ 13 και εἶπεν
Δαυιδ ἐγὼ καλῶς διαθήσομαι πρὸς σὲ διαθήκην
πλὴν λόγον ἕνα ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ λέγων
οὐκ ὄψει τὸ πρόσωπόν μου ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν
Μελχολ θυγατέρα Σαουλ παραγινομένου σου
ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου 14 και ἐξαπέστειλεν

Δαυιδ πρὸς Μεμφιβοσθε υἱὸν Σαουλ ἀγγέλους
λέγων ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μελχολ
ἣν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων
15 και ἀπέστειλεν Μεμφιβοσθε και ἔλαβεν αὐτὴν
παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλτιηλ υἱοῦ
Σελλης 16 και ἐπορευέτο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ'
αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακιμ και
εἶπεν πρὸς αὐτὸν Αβεννηρ πορεύου ἀνάστρεφε
και ἀνέστρεψεν 17 και εἶπεν Αβεννηρ πρὸς τοὺς
πρεσβυτέρους Ισραηλ λέγων ἐχθὲς και τρίτην
ἐζητεῖτε τὸν Δαυιδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμῶν 18 και
νῦν ποιῆσατε ὅτι κύριος ἐλάλησεν περὶ Δαυιδ
λέγων ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυιδ σώσω
τὸν Ισραηλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων και ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν 19 και ἐλάλησεν
Αβεννηρ ἐν τοῖς ὠσίν Βενιαμιν και ἐπορεύθη
Αβεννηρ τοῦ λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυιδ εἰς
Χεβρων πάντα ὅσα ἤρесе ἐν ὀφθαλμοῖς Ισραηλ
και ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς οἴκου Βενιαμιν 20
και ἦλθεν Αβεννηρ πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων και
μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες και ἐποίησεν Δαυιδ τῷ
Αβεννηρ και τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον
21 και εἶπεν Αβεννηρ πρὸς Δαυιδ ἀναστήσομαι
δὴ και πορεύσομαι και συναθροίσω πρὸς κύριόν
μου τὸν βασιλέα πάντα Ισραηλ και διαθήσομαι
μετὰ σοῦ διαθήκην και βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐπιθυμῆ ἢ ψυχὴ σου και ἀπέστειλεν Δαυιδ
τὸν Αβεννηρ και ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ 22 και ἰδοὺ
οἱ παῖδες Δαυιδ και Ιωαβ παρεγίνοντο ἐκ τῆς
ἐξοδίας και σκυλα πολλὰ ἔφερον μετ' αὐτῶν
και Αβεννηρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυιδ εἰς Χεβρων ὅτι
ἀπεστάλκει αὐτόν και ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ 23
και Ιωαβ και πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἤχθησαν

καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωαβ λέγοντες ἦκει Ἀβεννηρ υἱὸς Νηρ πρὸς Δαυιδ καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ **24** καὶ εἰσῆλθεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν τί τοῦτο ἐποίησας ἰδοὺ ἦλθεν Ἀβεννηρ πρὸς σέ καὶ ἵνα τί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν καὶ ἀπελήλυθεν ἐν εἰρήνῃ **25** ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννηρ υἱοῦ Νηρ ὅτι ἀπατήσαί σε παρεγένετο καὶ γινῶναι τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου καὶ γινῶναι ἅπαντα ὅσα σὺ ποιεῖς **26** καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωαβ ἀπὸ τοῦ Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους ὀπίσω Ἀβεννηρ καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ Σεΐραμ καὶ Δαυιδ οὐκ ἤδει **27** καὶ ἐπέστρεψεν Ἀβεννηρ εἰς Χεβρων καὶ ἐξέκλινεν αὐτὸν Ἰωαβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης λαλήσαι πρὸς αὐτὸν ἐνεδρεύων καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ψόαν καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαηλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωαβ **28** καὶ ἤκουσεν Δαυιδ μετὰ ταῦτα καὶ εἶπεν ἀθῶός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ κυρίου ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννηρ υἱοῦ Νηρ **29** κατανησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωαβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκλίποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωαβ γονορρυῆς καὶ λεπρὸς καὶ κρατῶν σκυτάλης καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐλασσούμενος ἄρτοις **30** Ἰωαβ δὲ καὶ Ἀβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διεπαρητηροῦντο τὸν Ἀβεννηρ ἀνθ' ὧν ἐθανάτωσεν τὸν Ἀσαηλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαων ἐν τῷ πολέμῳ **31** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ διαρρήξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἔμπροσθεν Ἀβεννηρ καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης **32** καὶ θάπτουσιν τὸν Ἀβεννηρ εἰς

Χεβρων καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ καὶ ἔκλαυσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννηρ **33** καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννηρ καὶ εἶπεν εἰ κατὰ τὸν θάνατον Ναβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννηρ **34** αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέθησαν οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδαις οὐ προσήγαγεν ὡς Ναβαλ ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπεσας καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν **35** καὶ ἦλθεν πᾶς ὁ λαὸς περιδειπνήσαι τὸν Δαυιδ ἄρτοις ἔτι οὔσης ἡμέρας καὶ ὤμοσεν Δαυιδ λέγων τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖ ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος οὐ μὴ γεύσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τινος **36** καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἤρresεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ **37** καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανατῶσαι τὸν Ἀβεννηρ υἱὸν Νηρ **38** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ οὐκ οἶδατε ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραηλ **39** καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι σήμερον συγγενὴς καὶ καθεσταμένος ὑπὸ βασιλέως οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαρουϊας σκληρότεροί μου εἰσιν ἀνταποδῶ κύριος τῷ ποιοῦντι πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ

4 καὶ ἤκουσεν Μεμφιβοσθε υἱὸς Σαουλ ὅτι τέθνηκεν Ἀβεννηρ ἐν Χεβρων καὶ ἐξελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραηλ παρείθησαν **2** καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῷ Μεμφιβοσθε υἱῷ Σαουλ ὄνομα τῷ ἐνὶ Βαανα καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ρηχαβ υἱοὶ Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν ὅτι Βηρωθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν **3** καὶ

ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθθαιμ καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 4 καὶ τῷ Ἰωναθαν υἱῷ Σαουλ υἰὸς πεπληγῶς τοὺς πόδας υἰὸς ἐτῶν πέντε οὗτος ἐν τῷ ἐλθεῖν τὴν ἀγγελίαν Σαουλ καὶ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰεζραελ καὶ ἦρεν αὐτὸν ἢ τιθηνὸς αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτὴν καὶ ἀναχωρεῖν καὶ ἔπεσεν καὶ ἐχολάνθη καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθε 5 καὶ ἐπορευθήσαν υἱοὶ Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου Ρεκχα καὶ Βαανα καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Μεμφιβοσθε καὶ αὐτὸς ἐκάθευδεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας 6 καὶ ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρεν πυροὺς καὶ ἐνύσταξεν καὶ ἐκάθευδεν καὶ Ρεκχα καὶ Βαανα οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον 7 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον καὶ Μεμφιβοσθε ἐκάθευδεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ καὶ τύπτουσιν αὐτὸν καὶ θανατοῦσιν καὶ ἀφαιροῦσιν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα 8 καὶ ἦνεγκαν τὴν κεφαλὴν Μεμφιβοσθε τῷ Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Μεμφιβοσθε υἱοῦ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου ὃς ἐζήτει τὴν ψυχὴν σου καὶ ἔδωκεν κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς ἡμέρα αὕτη ἐκ Σαουλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ 9 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ τῷ Ρεκχα καὶ τῷ Βαανα ἀδελφῶ αὐτοῦ υἱοῖς Ρεμμων τοῦ Βηρωθαίου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ζῆ κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως 10 ὅτι ὁ ἀπαγγέλλας μοι ὅτι τέθνηκεν Σαουλ καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου καὶ

κατέσχον αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινα ἐν Σεκελακ ὧ ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλια 11 καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς 12 καὶ ἐνετείλατο Δαυιδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἀποκτένουσιν αὐτοὺς καὶ κολοβοῦσιν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρων καὶ τὴν κεφαλὴν Μεμφιβοσθε ἔθαψαν ἐν τῷ τάφῳ Αβεννηρ υἱοῦ Νηρ

5 καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραηλ πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων καὶ εἶπαν αὐτῷ ἰδοὺ ὅσα σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς 2 καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαουλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραηλ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς σέ σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ καὶ σὺ ἔσει εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ 3 καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρων καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυιδ διαθήκην ἐν Χεβρων ἐνώπιον κυρίου καὶ χρίουσιν τὸν Δαυιδ εἰς βασιλέα ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ 4 υἰὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυιδ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν 5 ἐπτά ἔτη καὶ ἕξ μῆνας ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρων ἐπὶ τὸν Ἰουδαν καὶ τριάκοντα τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ καὶ Ἰουδαν ἐν Ἱερουσαλημ 6 καὶ ἀπῆλθεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλημ πρὸς τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν καὶ ἐρρέθη τῷ Δαυιδ οὐκ εἰσελεύσει ὧδε ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ λέγοντες ὅτι οὐκ εἰσελεύσεται Δαυιδ ὧδε 7 καὶ κατελάβετο Δαυιδ τὴν περιοχὴν Σιων

αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυὶδ 8 καὶ εἶπεν Δαυὶδ τῇ
ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἀπτέσθω
ἐν παραξιδίῳ καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς
καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυὶδ διὰ τοῦτο
ἐροῦσιν τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς
οἶκον κυρίου 9 καὶ ἐκάθισεν Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ
καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυὶδ καὶ ὠκοδόμησεν
τὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας καὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ 10 καὶ ἐπορεύετο Δαυὶδ πορευόμενος
καὶ μεγαλυνόμενος καὶ κύριος παντοκράτωρ
μετ' αὐτοῦ 11 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς
Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ καὶ ξύλα κέδρινα
καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων καὶ
ὠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυὶδ 12 καὶ ἔγνω Δαυὶδ
ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν κύριος εἰς βασιλείᾳ ἐπὶ
Ἰσραὴλ καὶ ὅτι ἐπῆρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ
τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ 13 καὶ ἔλαβεν Δαυὶδ ἔτι
γυναῖκας καὶ παλλακὰς ἐξ Ἱερουσαλημ μετὰ τὸ
ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρων καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυὶδ
ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες 14 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα
τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλημ Σαμμους
καὶ Σωβαβ καὶ Ναθαν καὶ Σαλωμων 15 καὶ Εβεαρ
καὶ Ελισους καὶ Ναφεκ καὶ Ἰεφιεζ 16 καὶ Ελισαμα
καὶ Ελιδαε καὶ Ελιφαλαθ Σαμαε Ἰεσσιβαθ Ναθαν
Γαλαμααν Ἰεβααρ Θεησους Ελφαλατ Ναγεδ
Ναφεκ Ἰαναθα Λεασαμυς Βααλιμαθ Ελιφαλαθ
17 καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται Δαυὶδ
βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ
ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυὶδ καὶ ἤκουσεν Δαυὶδ
καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχὴν 18 καὶ οἱ ἀλλόφυλοι
παραγίνονται καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα
τῶν τιτάνων 19 καὶ ἠρώτησεν Δαυὶδ διὰ κυρίου
λέγων εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ

παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς Δαυὶδ ἀνάβαινε ὅτι παραδιδούς
παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου
20 καὶ ἦλθεν Δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν
καὶ ἔκοψεν τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ καὶ εἶπεν
Δαυὶδ διέκοψεν κύριος τοὺς ἐχθροὺς μου τοὺς
ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς διακόπτεται ὕδατα
διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου
ἐπάνω διακοπῶν 21 καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ
τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ ἐλάβοσαν αὐτοὺς Δαυὶδ
καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ 22 καὶ προσέθεντο
ἔτι ἀλλόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι καὶ συνέπεσαν ἐν
τῇ κοιλάδι τῶν τιτάνων 23 καὶ ἐπηρώτησεν
Δαυὶδ διὰ κυρίου καὶ εἶπεν κύριος οὐκ ἀναβήσει
εἰς συνάντησιν αὐτῶν ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν
καὶ παρέσει αὐτοῖς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος
24 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ
συγκλεισμοῦ τοῦ ἄλσους τοῦ κλαυθμῶνος τότε
καταβήσει πρὸς αὐτοὺς ὅτι τότε ἐξελεύσεται
κύριος ἔμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ
τῶν ἀλλοφύλων 25 καὶ ἐποίησεν Δαυὶδ καθὼς
ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος καὶ ἐπάταξεν τοὺς
ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαων ἕως τῆς γῆς Γαζηρα

6 καὶ συνήγαγεν ἔτι Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἐξ
Ἰσραὴλ ὡς ἑβδομήκοντα χιλιάδας 2 καὶ ἀνέστη
καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ'
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰουδα ἐν ἀναβάσει τοῦ
ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐφ'
ἦν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα κυρίου τῶν δυνάμεων
καθημένου ἐπὶ τῶν Χερουβιν ἐπ' αὐτῆς 3 καὶ
ἐπεβίβασεν τὴν κιβωτὸν κυρίου ἐφ' ἄμαξαν
καινὴν καὶ ἦρεν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδαβ τοῦ
ἐν τῷ βουνῷ καὶ Οζα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ

Αμιναδαβ ἤγον τὴν ἄμαξαν 4 σὺν τῇ κιβωτῷ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς
κιβωτοῦ 5 καὶ Δαυιδ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ παίζοντες
ἐνώπιον κυρίου ἐν ὄργανοις ἡρμωσμένοι ἐν
ισχύι καὶ ἐν ᾠδαῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις
καὶ ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν
αὐλοῖς 6 καὶ παραγίνονται ἕως ἄλλω Νωδαβ καὶ
ἐξέτεινεν Οὐζα τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν
τοῦ θεοῦ κατασχεῖν αὐτὴν καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν
ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μόσχος τοῦ κατασχεῖν
αὐτὴν 7 καὶ ἐθυμώθη κύριος τῷ Οὐζα καὶ ἔπαισεν
αὐτὸν ἐκεῖ ὁ θεός καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ
τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ 8
καὶ ἠθύμησεν Δαυιδ ὑπὲρ οὗ διέκοψεν κύριος
διακοπὴν ἐν τῷ Οὐζα καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος
διακοπή Οὐζα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 9 καὶ
ἐφοβήθη Δαυιδ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
λέγων πῶς εἰσελεύσεται πρὸς με ἡ κιβωτὸς
κυρίου 10 καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυιδ τοῦ ἐκκλίνειν
πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς
τὴν πόλιν Δαυιδ καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυιδ εἰς
οἶκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου 11 καὶ ἐκάθισεν
ἡ κιβωτὸς τοῦ κυρίου εἰς οἶκον Αβεδδαρα τοῦ
Γεθθαίου μῆνας τρεῖς καὶ εὐλόγησεν κύριος
ὅλον τὸν οἶκον Αβεδδαρα καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ
12 καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυιδ λέγοντες
ἠυλόγησεν κύριος τὸν οἶκον Αβεδδαρα καὶ πάντα
τὰ αὐτοῦ ἕνεκεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ
ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἀνήγαγεν τὴν κιβωτὸν τοῦ
κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Αβεδδαρα εἰς τὴν πόλιν
Δαυιδ ἐν εὐφροσύνῃ 13 καὶ ἦσαν μετ' αὐτῶν
αἴροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ καὶ θῦμα
μόσχος καὶ ἄρνα 14 καὶ Δαυιδ ἀνεκρούετο ἐν

ὄργανοις ἡρμωσμένοις ἐνώπιον κυρίου καὶ ὁ
Δαυιδ ἐνδεδυκῶς στολὴν ἕξαιλλον 15 καὶ Δαυιδ
καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραηλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν
κυρίου μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος
16 καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης
ἕως πόλεως Δαυιδ καὶ Μελχοῦ ἡ θυγάτηρ
Σαουλ διέκυπτεν διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδεν τὸν
βασιλέα Δαυιδ ὀρχούμενον καὶ ἀνακρουόμενον
ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῆς 17 καὶ φέρουσιν τὴν κιβωτὸν
τοῦ κυρίου καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον
αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ
Δαυιδ καὶ ἀνήνεγκεν Δαυιδ ὀλοκαυτώματα
ἐνώπιον κυρίου καὶ εἰρηνικάς 18 καὶ συνετέλεσεν
Δαυιδ συναναφέρων τὰς ὀλοκαυτώσεις καὶ τὰς
εἰρηνικάς καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι
κυρίου τῶν δυνάμεων 19 καὶ διεμέρισεν παντὶ
τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραηλ ἀπὸ
Δαν ἕως Βηρσαβεε ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς
ἐκάστῳ κολλυρίδα ἄρτου καὶ ἐσχαρίτην καὶ
λάγανον ἀπὸ τηγάνου καὶ ἀπῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς
ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 20 καὶ ἐπέστρεψεν
Δαυιδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν
Μελχοῦ ἡ θυγάτηρ Σαουλ εἰς ἀπάντησιν Δαυιδ
καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν τί δεδόξασται
σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ὃς ἀπεκαλύφθη
σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων
ἑαυτοῦ καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς
εἷς τῶν ὀρχουμένων 21 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς
Μελχοῦ ἐνώπιον κυρίου ὀρχήσομαι εὐλογητὸς
κύριος ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ
ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ καταστῆσαί
με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν

Ισραηλ καὶ παίξομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον κυρίου 22 καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως καὶ ἔσομαι ἀχρεῖος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν ὧν εἶπάς με δοξασθῆναι 23 καὶ τῇ Μελχολ θυγατρὶ Σαουλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν

7 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ 2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ναθαν τὸν προφήτην ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ κἀθήται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς 3 καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς τὸν βασιλέα πάντα ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου βιάδιζε καὶ ποίει ὅτι κύριος μετὰ σοῦ 4 καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ναθαν λέγων 5 πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς τὸν δοῦλόν μου Δαυιδ τάδε λέγει κύριος οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με 6 ὅτι οὐ κατώκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνήγαγον ἐξ Αἰγύπτου τοὺς υἱοὺς Ισραηλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ 7 ἐν πᾶσιν οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ισραηλ εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ισραηλ ᾧ ἐνετειλάμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ισραηλ λέγων τί ὅτι οὐκ ὠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον 8 καὶ νῦν τάδε ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυιδ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ εἶναί σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ισραηλ 9 καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύου καὶ ἐξωλέθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σε ὀνομαστὸν κατὰ

τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς 10 καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ισραηλ καὶ καταφυτεύσω αὐτὸν καὶ κατασκηνώσω καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινώσει αὐτὸν καθὼς ἀπ' ἀρχῆς 11 ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ισραηλ καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου καὶ ἀπαγγελεῖ σοι κύριος ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ 12 καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῆσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστήσῃ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ 13 αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα 14 ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καὶ ἐλέγξω αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν καὶ ἐν ἀφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων 15 τὸ δὲ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ καθὼς ἀπέστησα ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου 16 καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα 17 κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην οὕτως ἐλάλησεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ 18 καὶ εἰσηλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν τίς εἰμι ἐγὼ κύριέ μου κύριε καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἡγάπηκάς με ἕως τούτων 19 καὶ κατεσμικρύνθη μικρὸν ἐνώπιόν σου κύριέ μου κύριε καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν οὔτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριέ μου κύριε 20 καὶ τί

προσθήσει Δαυιδ ἔτι τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ καὶ
νῦν σὺ οἶδας τὸν δοῦλόν σου κύριέ μου κύριε
21 διὰ τὸν λόγον σου πεποίηκας καὶ κατὰ τὴν
καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην
ταύτην γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου 22 ἔνεκεν τοῦ
μεγαλῶναί σε κύριέ μου κύριε ὅτι οὐκ ἔστιν
ὡς σὺ καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν σου ἔν πασιν
οἷς ἠκούσαμεν ἔν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν 23 καὶ τίς
ὡς ὁ λαὸς σου Ἰσραηλ ἔθνος ἄλλο ἔν τῇ γῆ
ὡς ὠδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι
αὐτῷ λαὸν τοῦ θέσθαι σε ὄνομα τοῦ ποιῆσαι
μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ
προσώπου τοῦ λαοῦ σου οὗ ἔλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ
Αἰγύπτου ἔθνη καὶ σκηνώματα 24 καὶ ἠτοίμασας
σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραηλ λαὸν ἕως αἰῶνος
καὶ σὺ κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν 25 καὶ
νῦν κύριέ μου κύριε τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας περὶ
τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πίστῳσον
ἕως αἰῶνος κύριε παντοκράτωρ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ
καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας 26 μεγαλυνθεῖ τὸ
ὄνομά σου ἕως αἰῶνος 27 κύριε παντοκράτωρ
θεὸς Ἰσραηλ ἀπεκάλυψας τὸ ὄτιον τοῦ δούλου
σου λέγων οἶκον οἰκοδομήσω σοι διὰ τοῦτο
εὔρεν ὁ δούλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ
προσεύξασθαι πρὸς σέ τὴν προσευχὴν ταύτην
28 καὶ νῦν κύριέ μου κύριε σὺ εἶ ὁ θεὸς καὶ οἱ
λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ
τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα 29 καὶ νῦν ἄρξαι
καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου τοῦ
εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου ὅτι σὺ εἶ κύριέ
μου κύριε ἐλάλησας καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου
εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου εἰς τὸν
αἰῶνα

8 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ
τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς καὶ
ἔλαβεν Δαυιδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς
τῶν ἄλλοφύλων 2 καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τὴν
Μωαβ καὶ διεμέτρησεν αὐτούς ἐν σχοινοῖς
κοιμίσας αὐτούς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐγένετο τὰ
δύο σχοινίσματα τοῦ θανατῶσαι καὶ τὰ δύο
σχοινίσματα ἐζώγρησεν καὶ ἐγένετο Μωαβ τῷ
Δαυιδ εἰς δούλους φέροντας ξένια 3 καὶ ἐπάταξεν
Δαυιδ τὸν Ἀδρααζαρ υἱὸν Ρααβ βασιλεῖα Σουβα
πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην 4 καὶ προκατελάβετο
Δαυιδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἄρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας
ἰπέων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν καὶ
παρέλυσεν Δαυιδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπελίπετο
ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα 5 καὶ παραγίνεται
Συρία Δαμασκοῦ βοηθησά τῷ Ἀδρααζαρ βασιλεῖ
Σουβα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι
δύο χιλιάδας ἀνδρῶν 6 καὶ ἔθετο Δαυιδ φρουρὰν
ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκὸν καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος
τῷ Δαυιδ εἰς δούλους φέροντας ξένια καὶ ἔσωσεν
κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο 7 καὶ
ἔλαβεν Δαυιδ τοὺς χλιδῶνας τοὺς χρυσοῦς οἱ
ἦσαν ἐπὶ τῶν παίδων τῶν Ἀδρααζαρ βασιλέως
Σουβα καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλημ καὶ
ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐν
τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ ἐν ἡμέραις
Ροβοαμ υἱοῦ Σολομῶντος 8 καὶ ἐκ τῆς Μασβακ
ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ Ἀδρααζαρ ἔλαβεν
ὁ βασιλεὺς Δαυιδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα ἐν
αὐτῷ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν θάλασσαν τὴν
χαλκῆν καὶ τοὺς στύλους καὶ τοὺς λουτήρας καὶ
πάντα τὰ σκευὴ 9 καὶ ἠκούσεν Θεοῦ ὁ βασιλεὺς

Ἡμαθ ὅτι ἐπάταξεν Δαυιδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀδρααζαρ 10 καὶ ἀπέστειλεν Θεοου Ιεδδουραν τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυιδ ἐρωτήσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησεν τὸν Ἀδρααζαρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζαρ καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἦσαν σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ σκευὴ χρυσᾶ καὶ σκευὴ χαλκᾶ 11 καὶ ταῦτα ἠγάσεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ χρυσοῦ οὗ ἠγάσεν ἐκ πασῶν τῶν πόλεων ὧν κατεδυνάστευσεν 12 ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐκ τῆς γῆς Μωαβ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐκ τῶν ἄλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαληκ καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδρααζαρ υἱοῦ Ρααβ βασιλέως Σουβα 13 καὶ ἐποίησεν Δαυιδ ὄνομα καὶ ἐν τῷ ἀνακάμπτειν αὐτὸν ἐπάταξεν τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γαιμελε εἰς ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας 14 καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουράν ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι δοῦλοι τῷ βασιλεῖ καὶ ἔσωσεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο 15 καὶ ἐβασίλευσεν Δαυιδ ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἦν Δαυιδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ 16 καὶ Ἰωαβ υἱὸς Σαρουϊας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀχια ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων 17 καὶ Σαδδουκ υἱὸς Ἀχιτωβ καὶ Ἀχιμελεχ υἱὸς Ἀβιαθαρ ἱερεῖς καὶ Ἀσα ὁ γραμματεὺς 18 καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε σύμβουλος καὶ ὁ Χελεθθι καὶ ὁ Φελεττι καὶ υἱοὶ Δαυιδ ἀυλάρχαι ἦσαν

9 καὶ εἶπεν Δαυιδ εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολελειμμένοι τῷ οἴκῳ Σαουλ καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν Ἰωναθαν 2 καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ παῖς ἦν καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβα καὶ καλοῦσιν αὐτὸν

πρὸς Δαυιδ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰ σὺ εἶ Σιβα καὶ εἶπεν ἐγὼ δοῦλος σός 3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰ ὑπολείπεται ἐκ τοῦ οἴκου Σαουλ ἔτι ἀνὴρ καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος θεοῦ καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἔτι ἔστιν υἱὸς τῷ Ἰωναθαν πεπληγὸς τοὺς πόδας 4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ποῦ οὗτος καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχिर υἱοῦ Ἀμιηλ ἐκ τῆς Λαδαβαρ 5 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχिर υἱοῦ Ἀμιηλ ἐκ τῆς Λαδαβαρ 6 καὶ παραγίνεται Μεμφιβοσθε υἱὸς Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυιδ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν ἰδοὺ ὁ δοῦλός σου 7 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ μὴ φοβοῦ ὅτι ποιῶν ποιήσω μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ Ἰωναθαν τὸν πατέρα σου καὶ ἀποκαταστήσω σοι πάντα ἀγρὸν Σαουλ πατρὸς τοῦ πατρὸς σου καὶ σὺ φάγη ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διὰ παντός 8 καὶ προσεκύνησεν Μεμφιβοσθε καὶ εἶπεν τίς εἰμι ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνα τὸν τεθνηκότα τὸν ὅμοιον ἐμοί 9 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Σιβα τὸ παιδάριον Σαουλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν πάντα ὅσα ἐστὶν τῷ Σαουλ καὶ ὄλω τῷ οἴκῳ αὐτοῦ δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου 10 καὶ ἐργᾶ αὐτῷ τὴν γῆν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ οἱ δοῦλοί σου καὶ εἰσοίσεις τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους καὶ ἔδεται αὐτούς καὶ Μεμφιβοσθε υἱὸς τοῦ κυρίου σου φάγεται διὰ παντός ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου καὶ τῷ Σιβα ἦσαν πεντεκαίδεκα υἱοὶ καὶ εἴκοσι δοῦλοι 11 καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ οὕτως ποιήσει

ὁ δούλος σου καὶ Μεμφιβοσθε ἤσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δαυιδ καθὼς εἶς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως **12** καὶ τῷ Μεμφιβοσθε υἱὸς μικρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχα καὶ πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβα δούλοι τοῦ Μεμφιβοσθε **13** καὶ Μεμφιβοσθε κατῶκει ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως διὰ παντὸς ἤσθιεν καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐτοῦ

10 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανεν βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐβασίλευσεν Ἀννων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **2** καὶ εἶπεν Δαυιδ ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀννων υἱοῦ Ναας ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ παρεγένοντο οἱ παῖδες Δαυιδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμων **3** καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμων πρὸς Ἀννων τὸν κύριον αὐτῶν μὴ παρὰ τὸ δοξάζειν Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐνώπιόν σου ὅτι ἀπέστειλὲν σοι παρακαλοῦντας ἀλλ' οὐχὶ ὅπως ἐρευνήσωσιν τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν αὐτήν καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτήν ἀπέστειλεν Δαυιδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ πρὸς σέ **4** καὶ ἔλαβεν Ἀννων τοὺς παῖδας Δαυιδ καὶ ἐξύρηνσεν τοὺς πώγωνας αὐτῶν καὶ ἀπέκοψεν τοὺς μανδύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν ἰσχιῶν αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς **5** καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἠτιμασμένοι σφόδρα καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καθίσατε ἐν Ἱεριχω ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πώγωνας ὑμῶν καὶ ἐπιστραφήσεσθε **6** καὶ εἶδαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων ὅτι κατησχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυιδ καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων

καὶ ἐμισθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθρωβ εἴκοσι χιλιάδας πεζῶν καὶ τὸν βασιλέα Μααχα χιλίους ἄνδρας καὶ Ἰστωβ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν **7** καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ἰωαβ καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατοὺς **8** καὶ ἐξήλθαν οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ παρετάξαντο πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς πύλης καὶ Συρία Σουβα καὶ Ροωβ καὶ Ἰστωβ καὶ Μααχα μόνοι ἐν ἀργῷ **9** καὶ εἶδεν Ἰωαβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐτὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ κατὰ πρόσωπον ἐξ ἐναντίας καὶ ἐκ τοῦ ὀπισθεν καὶ ἐπέλεξεν ἐκ πάντων τῶν νεανίσκων Ἰσραηλ καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας Συρίας **10** καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας υἱῶν Ἀμμων **11** καὶ εἶπεν ἐὰν κραταιωθῆ Συρία ὑπὲρ ἐμέ καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν καὶ ἐὰν υἱοὶ Ἀμμων κραταιωθῶσιν ὑπὲρ σέ καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαί σε **12** ἀνδρίζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ **13** καὶ προσήλθεν Ἰωαβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **14** καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων εἶδαν ὅτι ἔφυγεν Συρία καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσα καὶ εἰσῆλθαν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωαβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμων καὶ παρεγένοντο εἰς Ἱερουσαλημ **15** καὶ εἶδεν Συρία ὅτι ἔπταισεν ἔμπροσθεν Ἰσραηλ καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ **16** καὶ ἀπέστειλεν Ἀδρααζαρ καὶ συνήγαγεν τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμακ καὶ παρεγένοντο Αἰλαμ καὶ Σωβακ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζαρ ἔμπροσθεν αὐτῶν **17** καὶ

ἀνηγγέλη τῷ Δαυιδ καὶ συνήγαγεν τὸν πάντα Ἰσραηλ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ παρεγένοντο εἰς Αἰλαμ καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυιδ καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ **18** καὶ ἔφυγεν Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ καὶ ἀνείλεν Δαυιδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἄρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἵππέων καὶ τὸν Σωβακ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξεν καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **19** καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δοῦλοι Ἀδρααζαρ ὅτι ἔπταισαν ἔμπροσθεν Ἰσραηλ καὶ ἠυτομόλησαν μετὰ Ἰσραηλ καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμων

11 καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν βασιλέων καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν Ἰωαβ καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν πάντα Ἰσραηλ καὶ διέφθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ διεκάθισαν ἐπὶ Ραββαθ καὶ Δαυιδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἐγένετο πρὸς ἐσπέραν καὶ ἀνέστη Δαυιδ ἀπὸ τῆς κοίτης αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ εἶδεν γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ δώματος καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει σφόδρα **3** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ ἐζήτησεν τὴν γυναῖκα καὶ εἶπεν οὐχὶ αὕτη Βηρσαβεε θυγάτηρ Ἐλιαβ γυνὴ Ουριου τοῦ Χετταίου **4** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ ἀγγέλους καὶ ἔλαβεν αὐτήν καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ αὐτὴ ἀγιαζομένη ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς **5** καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἀποστείλασα ἀπήγγειλεν τῷ Δαυιδ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω **6** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ λέγων ἀπόστειλον πρὸς με τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον καὶ ἀπέστειλεν

Ἰωαβ τὸν Ουριαν πρὸς Δαυιδ **7** καὶ παραγίνεται Ουριας καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἐπρωώτησεν Δαυιδ εἰς εἰρήνην Ἰωαβ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ λαοῦ καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πολέμου **8** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Ουρια καταβῆθι εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ νίψαι τοὺς πόδας σου καὶ ἐξῆλθεν Ουριας ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐξῆλθεν ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως **9** καὶ ἐκοιμήθη Ουριας παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **10** καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυιδ λέγοντες ὅτι οὐ κατέβη Ουριας εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ τί ὅτι οὐ κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου **11** καὶ εἶπεν Ουριας πρὸς Δαυιδ ἡ κιβωτὸς καὶ Ἰσραηλ καὶ Ἰουδας κατοικοῦσιν ἐν σκηναῖς καὶ ὁ κύριός μου Ἰωαβ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσιν καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν μου φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικὸς μου πῶς ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο **12** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ουριαν κάθισον ἐνταῦθα καὶ γε σήμερον καὶ αὔριον ἐξαποστελῶ σε καὶ ἐκάθισεν Ουριας ἐν Ἱερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ ἐπαύριον **13** καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυιδ καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔπιεν καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατέβη **14** καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἔγραψεν Δαυιδ βιβλίον πρὸς Ἰωαβ καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ουριου **15** καὶ ἔγραψεν ἐν τῷ βιβλίῳ λέγων εἰσάγαγε τὸν Ουριαν ἐξ ἐναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ

καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθανεῖται **16** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν Ἰωαβ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ ἔθηκεν τὸν Ουριαν εἰς τὸν τόπον οὗ ἦδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ **17** καὶ ἐξήλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωαβ καὶ ἔπесαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δούλων Δαυιδ καὶ ἀπέθανεν καὶ γε Ουριας ὁ Χετταῖος **18** καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου **19** καὶ ἐνετείλατο τῷ ἀγγέλῳ λέγων ἐν τῷ συντελέσαι σε πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλήσαι πρὸς τὸν βασιλέα **20** καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῆ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως καὶ εἴπη σοι τί ὅτι ἠγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι οὐκ ἦδείτε ὅτι τοξεύουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους **21** τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Ἱεροβααλ οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασι ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος καὶ ἐρεῖς καὶ γε Ουριας ὁ δούλος σου ὁ Χετταῖος ἀπέθανεν **22** καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱερουσαλημ καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγγειλεν τῷ Δαυιδ πάντα ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωαβ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου καὶ ἐθυμώθη Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄγγελον ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολεμῆσαι οὐκ ἦδείτε ὅτι πληγήσεσθε ἀπὸ τοῦ τείχους τίς ἐπάταξεν τὸν Αβιμελεχ υἱὸν Ἱεροβααλ οὐχὶ γυνὴ ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασι ἵνα τί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος **23** καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυιδ ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες καὶ ἐξήλθαν ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρόν καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοῦς

ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης **24** καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους καὶ ἀπέθαναν τῶν παίδων τοῦ βασιλέως καὶ γε ὁ δούλος σου Ουριας ὁ Χετταῖος ἀπέθανεν **25** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν ἄγγελον τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωαβ μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦτο ὅτι ποτε μὲν οὕτως καὶ ποτε οὕτως φάγεται ἡ μάχαιρα κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου πρὸς τὴν πόλιν καὶ κατάσπασον αὐτήν καὶ κραταίωσον αὐτόν **26** καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Ουριου ὅτι ἀπέθανεν Ουριας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐκόψατο τὸν ἄνδρα αὐτῆς **27** καὶ διῆλθεν τὸ πένθος καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ καὶ συνήγαγεν αὐτήν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ ἐποίησεν Δαυιδ ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου

12 καὶ ἀπέστειλεν κύριος τὸν Ναθαν τὸν προφήτην πρὸς Δαυιδ καὶ εἰσήλθεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ δύο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μιᾷ εἷς πλούσιος καὶ εἷς πένης **2** καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποίμνια καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα **3** καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀμνάς μία μικρά ἦν ἐκτήσατο καὶ περιποιήσατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτήν καὶ ἠδρύνθη μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἤσθιεν καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινεν καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδεν καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ **4** καὶ ἦλθεν πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν καὶ ἔλαβεν τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος καὶ ἐποίησεν αὐτήν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν **5** καὶ ἐθυμώθη

ὄργῃ Δαυιδ σφόδρα τῷ ἀνδρὶ καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ναθαν ζῆ κύριος ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο **6** καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτείσει ἐπταπλασίονα ἀνθ' ὧν ὅτι ἐποίησεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ περὶ οὗ οὐκ ἐφείσατο **7** καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ σὺ εἶ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐγὼ εἰμι ἔχρισά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐγὼ εἰμι ἐρρυσάμην σε ἐκ χειρὸς Σαουλ **8** καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα καὶ εἰ μικρὸν ἐστὶν προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα **9** τί ὅτι ἐφάυλισας τὸν λόγον κυρίου τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ τὸν Ουριαν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμων **10** καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Ουριου τοῦ Χετταίου τοῦ εἶναι σοι εἰς γυναῖκα **11** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σέ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου καὶ λήμψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ' ὀφθαλμούς σου καὶ δώσω τῷ πλησίον σου καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τούτου **12** ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῆ κάγῳ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ἰσραηλ καὶ ἀπέναντι τούτου τοῦ ἡλίου **13** καὶ εἶπεν Δαυιδ τῷ Ναθαν ἡμάρτηκα τῷ κυρίῳ καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ καὶ κύριος παρεβίβασεν τὸ ἁμάρτημά σου οὐ μὴ ἀποθάνῃς **14** πλὴν ὅτι παροξύνων παρώξυνας τοὺς ἐχθροὺς κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ καὶ γε ὁ υἱὸς σου ὁ τεχθεὶς σοι θανάτῳ

ἀποθανεῖται **15** καὶ ἀπῆλθεν Ναθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἔθραυσεν κύριος τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἢ γυνὴ Ουριου τῷ Δαυιδ καὶ ἠρρώστησεν **16** καὶ ἐζήτησεν Δαυιδ τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου καὶ ἐνήστευσεν Δαυιδ νηστείαν καὶ εἰσηλθεν καὶ ηὐλίσθη ἐν σάκκῳ ἐπὶ τῆς γῆς **17** καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ τοῦ ἐγεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οὐκ ἠθέλησεν καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον **18** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυιδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον ὅτι εἶπαν ἰδοὺ ἐν τῷ ἔτι τὸ παιδάριον ζῆν ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτόν καὶ οὐκ εἰσήκουσεν τῆς φωνῆς ἡμῶν καὶ πῶς εἶπωμεν πρὸς αὐτόν ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ ποιήσει κακὰ **19** καὶ συνῆκεν Δαυιδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσιν καὶ ἐνόησεν Δαυιδ ὅτι τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἰ τέθνηκεν τὸ παιδάριον καὶ εἶπαν τέθνηκεν **20** καὶ ἀνέστη Δαυιδ ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐλούσατο καὶ ἠλείψατο καὶ ἥλλαξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ᾗτησεν ἄρτον φαγεῖν καὶ παρέθηκαν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγεν **21** καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας ἕνεκα τοῦ παιδαρίου ἔτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἠγρύπνεις καὶ ἡνίκα ἀπέθανεν τὸ παιδάριον ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας **22** καὶ εἶπεν Δαυιδ ἐν τῷ τὸ παιδάριον ἔτι ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα ὅτι εἶπα τίς οἶδεν εἰ ἐλεήσει με κύριος καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον **23** καὶ νῦν τέθνηκεν ἵνα τί τοῦτο

ἐγὼ νηστεύω μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸ ἔτι ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς με **24** καὶ παρεκάλεσεν Δαυιδ Βηρσαβεε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ εἰσήλθεν πρὸς αὐτήν καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ συνέλαβεν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμων καὶ κύριος ἠγάπησεν αὐτόν **25** καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰδεδι ἔνεκεν κυρίου **26** καὶ ἐπολέμησεν Ἰωαβ ἐν Ραββαθ υἱῶν Αμμων καὶ κατέλαβεν τὴν πόλιν τῆς βασιλείας **27** καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ καὶ εἶπεν ἐπολέμησα ἐν Ραββαθ καὶ κατελαβόμεν τὴν πόλιν τῶν ὑδάτων **28** καὶ νῦν συνάγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ προκαταλαβοῦ αὐτήν ἵνα μὴ προκαταλάβωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν καὶ κληθῆ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν **29** καὶ συνήγαγεν Δαυιδ πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐπορεύθη εἰς Ραββαθ καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο αὐτήν **30** καὶ ἔλαβεν τὸν στέφανον Μελχολ τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ καὶ λίθου τιμίου καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυιδ καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκεν πολλὰ σφόδρα **31** καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγεν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ πρίονι καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς καὶ διήγαγεν αὐτούς διὰ τοῦ πλινθείου καὶ οὕτως ἐποίησεν πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν Αμμων καὶ ἐπέστρεψεν Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλημ

13 καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Αβεσσαλωμ υἱῷ Δαυιδ ἀδελφῇ καλῇ τῷ εἶδει σφόδρα καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημαρ καὶ ἠγάπησεν αὐτήν Αμμων

υἱὸς Δαυιδ **2** καὶ ἐθλίβετο Αμμων ὥστε ἀρρωστεῖν διὰ Θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ὅτι παρθένος ἦν αὐτῇ καὶ ὑπέρογκον ἐν ὀφθαλμοῖς Αμμων τοῦ ποιῆσαι τι αὐτῇ **3** καὶ ἦν τῷ Αμμων ἑταῖρος καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναδαβ υἱὸς Σαμαα τοῦ ἀδελφοῦ Δαυιδ καὶ Ἰωναδαβ ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα **4** καὶ εἶπεν αὐτῷ τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενῆς υἱὲ τοῦ βασιλέως τὸ πρῶν πρῶν οὐκ ἀπαγγελεῖς μοι καὶ εἶπεν αὐτῷ Αμμων Θημαρ τὴν ἀδελφὴν Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ **5** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδαβ κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν ἐλθέτω δὴ Θημαρ ἡ ἀδελφὴ μου καὶ ψωμισάτω με καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς **6** καὶ ἐκοιμήθη Αμμων καὶ ἠρρώστησεν καὶ εἰσήλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν καὶ εἶπεν Αμμων πρὸς τὸν βασιλέα ἐλθέτω δὴ Θημαρ ἡ ἀδελφὴ μου πρὸς με καὶ κολλυρισάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς **7** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ πρὸς Θημαρ εἰς τὸν οἶκον λέγων πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον Αμμων τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ποιήσον αὐτῷ βρῶμα **8** καὶ ἐπορεύθη Θημαρ εἰς τὸν οἶκον Αμμων ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ αὐτὸς κοιμώμενος καὶ ἔλαβεν τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασεν καὶ ἐκολλύρισεν κατ' ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ ἤψησεν τὰς κολλυρίδας **9** καὶ ἔλαβεν τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠθέλησεν φαγεῖν καὶ εἶπεν Αμμων ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἐπάνωθέν μου καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθεν αὐτοῦ **10** καὶ εἶπεν Αμμων πρὸς Θημαρ εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμίειον

καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρός σου καὶ ἔλαβεν Θημαρ
τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησεν καὶ εἰσήνεγκεν τῷ
Αμνων ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα **11** καὶ
προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν καὶ ἐπελάβετο
αὐτῆς καὶ εἶπεν αὐτῇ δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ
ἀδελφή μου **12** καὶ εἶπεν αὐτῷ μὴ ἄδελφέ μου
μὴ ταπεινώσης με διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως
ἐν Ἰσραηλ μὴ ποιήσης τὴν ἀφροσύνην ταύτην
13 καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου καὶ σὺ
ἔση ὡς εἷς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραηλ καὶ νῦν
λάβησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι οὐ μὴ κωλύση
με ἀπὸ σοῦ **14** καὶ οὐκ ἠθέλησεν Αμνων τοῦ
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ
αὐτὴν καὶ ἐταπεινώσεν αὐτὴν καὶ ἐκοιμήθη μετ'
αὐτῆς **15** καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Αμνων μῖσος μέγα
σφόδρα ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν
ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτὴν καὶ εἶπεν
αὐτῇ Αμνων ἀνάστηθι καὶ πορεύου **16** καὶ εἶπεν
αὐτῷ Θημαρ μὴ ἄδελφε ὅτι μεγάλη ἡ κακία ἡ
ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ
τοῦ ἐξαποστεῖλαί με καὶ οὐκ ἠθέλησεν Αμνων
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς **17** καὶ ἐκάλεσεν τὸ
παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου
αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην
ἀπ' ἐμοῦ ἔξω καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω
αὐτῆς **18** καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός ὅτι
οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως
αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν καὶ ἐξήγαγεν
αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω καὶ ἀπέκλεισεν
τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς **19** καὶ ἔλαβεν Θημαρ
σποδὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς
καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς
διέρρηξεν καὶ ἐπέθηκεν τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν

κεφαλὴν αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ
κράζουσα **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Αβεσσαλωμ ὁ
ἀδελφὸς αὐτῆς μὴ Αμνων ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο
μετὰ σοῦ καὶ νῦν ἀδελφή μου κώφευσον ὅτι
ἀδελφός σου ἐστὶν μὴ ἦθς τὴν καρδίαν σου τοῦ
λαλήσαι εἰς τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐκάθισεν Θημαρ
χηρεύουσα ἐν οἴκῳ Αβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτῆς **21** καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πάντας
τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη σφόδρα καὶ
οὐκ ἐλύπησεν τὸ πνεῦμα Αμνων τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
ὅτι ἠγάπα αὐτόν ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν **22**
καὶ οὐκ ἐλάλησεν Αβεσσαλωμ μετὰ Αμνων ἀπὸ
πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ ὅτι ἐμίσει Αβεσσαλωμ τὸν
Αμνων ἐπὶ λόγου οὗ ἐταπεινώσεν Θημαρ τὴν
ἀδελφὴν αὐτοῦ **23** καὶ ἐγένετο εἰς διετηρίδα
ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Αβεσσαλωμ
ἐν Βελασωρ τῇ ἐχόμενα Εφραιμ καὶ ἐκάλεσεν
Αβεσσαλωμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως **24**
καὶ ἦλθεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν
ἰδοὺ δὴ κείρουσιν τῷ δούλῳ σου πορευθῆτω δὴ
ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου
σου **25** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Αβεσσαλωμ
μὴ δὴ υἱέ μου μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς
καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ καὶ ἐβιάσατο
αὐτόν καὶ οὐκ ἠθέλησεν τοῦ πορευθῆναι καὶ
εὐλόγησεν αὐτόν **26** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ καὶ εἰ
μὴ πορευθῆτω δὴ μεθ' ἡμῶν Αμνων ὁ ἀδελφός
μου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἵνα τί πορευθῆ
μετὰ σοῦ **27** καὶ ἐβιάσατο αὐτόν Αβεσσαλωμ
καὶ ἀπέστειλεν μετ' αὐτοῦ τὸν Αμνων καὶ
πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἐποίησεν
Αβεσσαλωμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως
28 καὶ ἐνετείλατο Αβεσσαλωμ τοῖς παιδαρίοις

αὐτοῦ λέγων ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδία Ἀμνων ἐν τῷ οἴνῳ καὶ εἶπω πρὸς ὑμᾶς πατάξατε τὸν Ἀμνων καὶ θανατώσατε αὐτόν μὴ φοβηθῆτε ὅτι οὐχὶ ἐγὼ εἰμι ἐντέλλομαι ὑμῖν ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεως **29** καὶ ἐποίησαν τὰ παιδάρια Ἀβεσσαλωμ τῷ Ἀμνων καθὰ ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἀβεσσαλωμ καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτοῦ καὶ ἔφυγαν **30** καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν πρὸς Δαυιδ λέγων ἐπάταξεν Ἀβεσσαλωμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς **31** καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιεστῶτες αὐτῷ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν **32** καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδαβ υἱὸς Σαμαα ἀδελφοῦ Δαυιδ καὶ εἶπεν μὴ εἰπάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδάρια τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν ὅτι Ἀμνων μονώτατος ἀπέθανεν ὅτι ἐπὶ στόματος Ἀβεσσαλωμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐταπεινώσεν Θημαρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ **33** καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα λέγων πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθαναν ὅτι ἀλλ' ἡ Ἀμνων μονώτατος ἀπέθανεν **34** καὶ ἀπέδρα Ἀβεσσαλωμ καὶ ἦρεν τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ λαὸς πολλὸς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ἄνδρας ἐώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Ὠρωνην ἐκ μέρους τοῦ ὄρους **35** καὶ εἶπεν Ἰωναδαβ πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ

οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεισιν κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου οὕτως ἐγένετο **36** καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσεν λαλῶν καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθαν καὶ ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν καὶ γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν σφόδρα **37** καὶ Ἀβεσσαλωμ ἔφυγεν καὶ ἐπορεύθη πρὸς Θολμαι υἱὸν Εμιουδ βασιλέα Γεδσουρ εἰς γῆν Μαχαδ καὶ ἐπένησεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας **38** καὶ Ἀβεσσαλωμ ἀπέδρα καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσουρ καὶ ἦν ἐκεῖ ἔτη τρία **39** καὶ ἐκόπασεν τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξελθεῖν ὀπίσω Ἀβεσσαλωμ ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμνων ὅτι ἀπέθανεν

14 καὶ ἔγνω Ἰωαβ υἱὸς Σαρουιας ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβεσσαλωμ **2** καὶ ἀπέστειλεν Ἰωαβ εἰς Θεκωε καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν γυναῖκα σοφὴν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν πένθησον δὴ καὶ ἔνδυσαι ἱμάτια πενθικὰ καὶ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ ἔσῃ ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς **3** καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτόν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἔθηκεν Ἰωαβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς **4** καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ εἶπεν Σῶσον βασιλεῦ σῶσον **5** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς τί ἐστίν σοι ἡ δὲ εἶπεν καὶ μάλα γυνὴ χήρα ἐγὼ εἰμι καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ μου **6** καὶ γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοὶ καὶ ἐμαχέσαντο ἀμφοτέροι ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ οὐκ ἦν ὁ ἔξαιρούμενος ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἔπαισεν ὁ εἷς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν **7** καὶ ἰδοὺ ἐπανέστη ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς

τὴν δούλην σου καὶ εἶπαν δὸς τὸν παῖσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ θανατώσομεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐδέ ἀπέκτεινεν καὶ ἐξαρῶμεν καὶ γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν καὶ σβέσουσιν τὸν ἄνθρακά μου τὸν καταλειφθέντα ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρὶ μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς **8** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ὑγιαίνουσα βάδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου κἀγὼ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ **9** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωῖτις πρὸς τὸν βασιλέα ἐπ' ἐμέ κύριέ μου βασιλεῦ ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῶος **10** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ καὶ ἄξιεις αὐτὸν πρὸς ἐμέ καὶ οὐ προσθήσει ἕτι ἄψασθαι αὐτοῦ **11** καὶ εἶπεν μνημονευσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν κύριον θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστέα τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσιν τὸν υἱόν μου καὶ εἶπεν ζῆ κύριος εἰ πεσεῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν **12** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ῥῆμα καὶ εἶπεν λάλησον **13** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἵνα τί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν θεοῦ ἢ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ **14** ὅτι θανάτῳ ἀποθανούμεθα καὶ ὡσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὃ οὐ συναχθήσεται καὶ λήμψεται ὁ θεὸς ψυχὴν καὶ λογιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξωσμένον **15** καὶ νῦν ὃ ἦλθον λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο ὅτι ὄψεται με ὁ λαὸς καὶ ἐρεῖ ἡ δούλη σου λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν βασιλέα εἰ πως ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ **16**

ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεὺς ῥύσασθαι τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξῆραί με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας θεοῦ **17** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ εἴη δὴ ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίαν ὅτι καθὼς ἄγγελος θεοῦ οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρὸν καὶ κύριος ὁ θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ **18** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν πρὸς τὴν γυναῖκα μὴ δὴ κρύψης ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς **19** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς μὴ ἡ χεὶρ Ἰωαβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ ζῆ ἡ ψυχὴ σου κύριέ μου βασιλεῦ εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι ὁ δοῦλός σου Ἰωαβ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους **20** ἔνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου ἐποίησεν ὁ δοῦλός σου Ἰωαβ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῆ **21** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωαβ ἰδοὺ δὴ ἐποίησά σοι κατὰ τὸν λόγον σου τοῦτον πορεύου ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Αβεσσαλωμ **22** καὶ ἔπεσεν Ἰωαβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν καὶ εὐλόγησεν τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν Ἰωαβ σήμερον ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι εὔρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ **23** καὶ ἀνέστη Ἰωαβ καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοῦρ καὶ ἤγαγεν τὸν Αβεσσαλωμ εἰς Ἱερουσαλημ **24** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀποστραφήτω

εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλεπέτω καὶ ἀπέστρεψεν Αβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδεν **25** καὶ ὡς Αβεσσαλωμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντὶ Ἰσραηλ αἰνετὸς σφόδρα ἀπὸ ἴχνους ποδὸς αὐτοῦ καὶ ἕως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος **26** καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο ὅτι κατεβαρύνετο ἐπ' αὐτόν καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησεν τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ **27** καὶ ἐτέχθησαν τῷ Αβεσσαλωμ τρεῖς υἱοὶ καὶ θυγάτηρ μία καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημαρ αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα καὶ γίνεται γυνὴ τῷ Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμων καὶ τίκτει αὐτῷ τὸν Αβια **28** καὶ ἐκάθισεν Αβεσσαλωμ ἐν Ἱερουσαλημ δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδεν **29** καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ἰωαβ τοῦ ἀποστεῖλαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν καὶ οὐκ ἠθέλησεν παραγενέσθαι **30** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἴδετε ἡ μερὶς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωαβ ἐχόμενά μου καὶ αὐτῷ κριθαὶ ἐκεῖ πορεύεσθε καὶ ἐμπρήσατε αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ ἐνέπρησαν αὐτὰς οἱ παῖδες Αβεσσαλωμ καὶ παραγίνονται οἱ δοῦλοι Ἰωαβ πρὸς αὐτὸν διερρηχότες τὰ ἰμάτια αὐτῶν καὶ εἶπαν ἐνεπύρισαν οἱ δοῦλοι Αβεσσαλωμ τὴν μερίδα ἐν πυρὶ **31** καὶ ἀνέστη Ἰωαβ καὶ ἦλθεν πρὸς Αβεσσαλωμ εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἵνα τί οἱ παῖδες σου ἐνεπύρισαν τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρὶ **32** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Ἰωαβ ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σὲ λέγων ἦκε ὧδε

καὶ ἀποστελῶ σε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων ἵνα τί ἦλθον ἐκ Γεδσουρ ἀγαθόν μοι ἦν τοῦ ἔτι εἶναί με ἐκεῖ καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία καὶ θανάτωσόν με **33** καὶ εἰσῆλθεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Αβεσσαλωμ

15 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Αβεσσαλωμ ἄρματα καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ **2** καὶ ὠρθισεν Αβεσσαλωμ καὶ ἔστη ἀνὰ χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐγένετο κρίσις ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν καὶ ἐβόησεν πρὸς αὐτόν Αβεσσαλωμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραηλ ὁ δοῦλός σου **3** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Αβεσσαλωμ ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὐκολοὶ καὶ ἀκούων οὐκ ἔστιν σοὶ παρὰ τοῦ βασιλέως **4** καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῆ καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ ᾧ ἐὰν ἦ ἀντιλογία καὶ κρίσις καὶ δικαίωσω αὐτόν **5** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν **6** καὶ ἐποίησεν Αβεσσαλωμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραηλ τοῖς παραγινόμενοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἰδιοποιεῖτο Αβεσσαλωμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραηλ **7** καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς τὸν πατέρα

αὐτοῦ πορεύσομαι δὴ καὶ ἀποτείσω τὰς εὐχάς μου ἅς ἠδξάμην τῷ κυρίῳ ἐν Χεβρων 8 ὅτι εὐχὴν ἠδξάτο ὁ δοῦλός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσουρ ἐν Συρία λέγων ἂν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃ με κύριος εἰς Ἱερουσαλημ καὶ λατρεύσω τῷ κυρίῳ 9 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς βάδιζε εἰς εἰρήνην καὶ ἀναστάς ἐπορεύθη εἰς Χεβρων 10 καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλωμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραηλ λέγων ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ ἐρεῖτε βεβασίλευκεν βασιλεὺς Αβεσσαλωμ ἐν Χεβρων 11 καὶ μετὰ Αβεσσαλωμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλημ κλητοὶ καὶ πορευόμενοι τῇ ἀπλότῃ αὐτῶν καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥήμα 12 καὶ ἀπέστειλεν Αβεσσαλωμ καὶ ἐκάλεσεν τὸν Αχιτοφελ τὸν Γελμωναῖον τὸν σύμβουλον Δαυιδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γωλα ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν καὶ ἐγένετο σύστρεμμα ἰσχυρόν καὶ ὁ λαὸς πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ Αβεσσαλωμ 13 καὶ παρεγένετο ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυιδ λέγων ἐγενήθη ἡ καρδιά ἀνδρῶν Ἰσραηλ ὀπίσω Αβεσσαλωμ 14 καὶ εἶπεν Δαυιδ πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλημ ἀνάστητε καὶ φύγωμεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Αβεσσαλωμ ταχύνατε τοῦ πορευθῆναι ἵνα μὴ ταχύνη καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς καὶ ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν στόματι μαχαίρης 15 καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ πάντα ὅσα αἰρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς ἰδοὺ οἱ παῖδές σου 16 καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν

οἶκον 17 καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῇ καὶ ἔστησαν ἐν οἴκῳ τῷ μακρᾶν 18 καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνά χεῖρα αὐτοῦ παρήγον καὶ πᾶς ὁ Χεττι καὶ πᾶς ὁ Φελεθι καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν καὶ πάντες οἱ ἄδρῳ καὶ πάντες οἱ μαχηταὶ ἐξακόσιοι ἄνδρες καὶ παρήσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ Χερεθθι καὶ πᾶς ὁ Φελεθθι καὶ πάντες οἱ Γεθθαῖοι ἐξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν αὐτῶν ἐκ Γεθ πορευόμενοι ἐπὶ πρόσωπον τοῦ βασιλέως 19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εθθι τὸν Γεθθαῖον ἵνα τί πορεύῃ καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν ἐπίστρεφε καὶ οἶκει μετὰ τοῦ βασιλέως ὅτι ξένος εἶ σὺ καὶ ὅτι μετώκηκας σὺ ἐκ τοῦ τόπου σου 20 εἰ ἐχθὲς παραγέγονας καὶ σήμερον κινήσω σε μεθ' ἡμῶν καὶ γε μεταναστήσεις τὸν τόπον σου ἐχθὲς ἢ ἐξέλευσίς σου καὶ σήμερον μετακινήσω σε μεθ' ἡμῶν τοῦ πορευθῆναι καὶ ἐγὼ πορεύσομαι οὗ ἂν ἐγὼ πορευθῶ ἐπιστρέφου καὶ ἐπίστρεψον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ σοῦ καὶ κύριος ποιήσει μετὰ σοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν 21 καὶ ἀπεκρίθη Εθθι τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ζῆ κύριος καὶ ζῆ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ἦ ὁ κύριός μου καὶ ἂν εἰς θάνατον καὶ ἂν εἰς ζωὴν ὅτι ἐκεῖ ἔσται ὁ δοῦλός σου 22 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εθθι δεῦρο καὶ διάβαινε μετ' ἐμοῦ καὶ παρήλθεν Εθθι ὁ Γεθθαῖος καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτοῦ 23 καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἔκλαιεν φωνῇ μεγάλη καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύοντο ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμάρρουν Κεδρων

καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁδοῦ τὴν ἔρημον 24 καὶ ἰδοὺ καί γε Σαδωκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐτοῦ αἶροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἀπὸ Βαιθαρ καὶ ἔστησαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἀνέβη Αβιαθαρ ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς παρελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως 25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδωκ ἀπόστρεψον τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς τὴν πόλιν ἔὰν εὕρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπιστρέψει με καὶ δεῖξει μοι αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς 26 καὶ ἔὰν εἶπη οὕτως οὐκ ἠθέληκα ἐν σοὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ποιεῖτω μοι κατὰ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ 27 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδωκ τῷ ἱερεῖ ἴδετε σὺ ἐπιστρέφεις εἰς τὴν πόλιν ἐν εἰρήνῃ καὶ Αχιμαας ὁ υἱὸς σου καὶ Ἰωναθαν ὁ υἱὸς Αβιαθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μεθ' ὑμῶν 28 ἴδετε ἐγὼ εἰμι στρατεύομαι ἐν Αραβωθ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ἔλθειν ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαί μοι 29 καὶ ἀπέστρεψεν Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ τὴν κιβωτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ 30 καὶ Δαυιδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν ἀναβαίνων καὶ κλαίων καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες 31 καὶ ἀνηγγέλη Δαυιδ λέγοντες καὶ Αχιτοφελ ἐν τοῖς συστρεφομένοις μετὰ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Δαυιδ διασκέδασον δὴ τὴν βουλήν Αχιτοφελ κύριε ὁ θεός μου 32 καὶ ἦν Δαυιδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ρωως οὗ προσεκύνησεν ἐκεῖ τῷ θεῷ καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσι ὁ Ἀρχι ἑταῖρος Δαυιδ διερρηχῶς τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ γῆ ἐπὶ τῆς

κεφαλῆς αὐτοῦ 33 καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυιδ ἔὰν μὲν διαβῆς μετ' ἐμοῦ καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἷς βάσταγμα 34 καὶ ἔὰν εἰς τὴν πόλιν ἐπιστρέψῃς καὶ ἔρεῖς τῷ Αβεσσαλωμ διεληλύθασιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέν μου διελίλυθεν ὁ πατήρ σου καὶ νῦν παῖς σου εἰμι βασιλεὺ ἕασόν με ζῆσαι παῖς τοῦ πατρός σου ἤμην τότε καὶ ἀρτίως καὶ νῦν ἐγὼ δοῦλος σός καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλήν Αχιτοφελ 35 καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ ἐκεῖ Σαδωκ καὶ Αβιαθαρ οἱ ἱερεῖς καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα ὃ ἔὰν ἀκούσης ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀναγγελεῖς τῷ Σαδωκ καὶ τῷ Αβιαθαρ τοῖς ἱερεῦσιν 36 ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν Αχιμαας υἱὸς τῷ Σαδωκ καὶ Ἰωναθαν υἱὸς τῷ Αβιαθαρ καὶ ἀποστελεῖτε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πᾶν ῥῆμα ὃ ἔὰν ἀκούσητε 37 καὶ εἰσηλθεν Χουσι ὁ ἑταῖρος Δαυιδ εἰς τὴν πόλιν καὶ Αβεσσαλωμ εἰσεπορεύετο εἰς Ἱερουσαλημ

16 καὶ Δαυιδ παρῆλθεν βραχὺ τι ἀπὸ τῆς Ρωως καὶ ἰδοὺ Σιβα τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθε εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ζευγος ὄνων ἐπισεσαγμένων καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι καὶ ἑκατὸν σταφίδες καὶ ἑκατὸν φοίνικες καὶ Νεβελ οἴνου 2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβα τί ταῦτά σοι καὶ εἶπεν Σιβα τὰ ὑποζύγια τῆ οἰκίας τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθῆσθαι καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρῶσιν τοῖς παιδαρίοις καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκκελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ 3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου καὶ εἶπεν Σιβα πρὸς τὸν βασιλέα ἰδοὺ κάθηται ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι εἶπεν σήμερον ἐπιστρέψουσίν μοι ὁ οἶκος Ἰσραηλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου 4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβα ἰδοὺ σοὶ πάντα ὅσα ἐστὶν τῷ

Μεμφιβόσθε καὶ εἶπεν Σιβα προσκυνήσας εὐροιμι
χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ 5
καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἕως Βαουριμ καὶ
ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας
οἴκου Σαουλ καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεὶ υἱὸς Γηρα
ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρῶμενος 6 καὶ
λιθάζων ἐν λίθοις τὸν Δαυιδ καὶ πάντας τοὺς
παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ
πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων
τοῦ βασιλέως 7 καὶ οὕτως ἔλεγεν Σεμεὶ ἐν τῷ
καταρᾶσθαι αὐτόν ἔξελθε ἔξελθε ἀνὴρ αἱμάτων
καὶ ἀνὴρ ὁ παράνομος 8 ἐπέστρεψεν ἐπὶ σὲ
κύριος πάντα τὰ αἵματα τοῦ οἴκου Σαουλ ὅτι
ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν κύριος τὴν
βασιλείαν ἐν χειρὶ Αβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ σου
καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων
σὺ 9 καὶ εἶπεν Αβεσσα υἱὸς Σαρουιας πρὸς τὸν
βασιλέα ἵνα τί καταρᾶται ὁ κύων ὁ τεθνηκὼς
οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα διαβήσομαι
δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ 10 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς τί ἔμοι καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουιας ἄφετε
αὐτόν καὶ οὕτως καταρᾶσθω ὅτι κύριος εἶπεν
αὐτῷ καταρᾶσθαι τὸν Δαυιδ καὶ τίς ἐρεῖ ὡς τί
ἐποίησας οὕτως 11 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεσσα
καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἰδοὺ ὁ υἱός
μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζητεῖ τὴν
ψυχὴν μου καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ιεμιν
ἄφετε αὐτόν καταρᾶσθαι ὅτι εἶπεν αὐτῷ κύριος
12 εἴ πως ἴδοι κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου καὶ
ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρως αὐτοῦ
τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 13 καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ οἱ
ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ Σεμεὶ ἐπορεύετο ἐκ
πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος

καὶ καταρῶμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ
πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῖ πάσων 14 καὶ ἦλθεν ὁ
βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκκελυμένοι καὶ
ἀνέψυξαν ἐκεῖ 15 καὶ Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἀνὴρ
Ισραηλ εἰσηλθον εἰς Ιερουσαλημ καὶ Αχιτοφελ
μετ' αὐτοῦ 16 καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθεν Χουσι ὁ
Ἀρχι ἐταῖρος Δαυιδ πρὸς Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν
Χουσι πρὸς Αβεσσαλωμ ζήτητὸ ὁ βασιλεὺς 17 καὶ
εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Χουσι τοῦτο τὸ ἔλεός
σου μετὰ τοῦ ἐταίρου σου ἵνα τί οὐκ ἀπῆλθες
μετὰ τοῦ ἐταίρου σου 18 καὶ εἶπεν Χουσι πρὸς
Αβεσσαλωμ οὐχὶ ἀλλὰ κατόπισθεν οὐ ἐξελέξατο
κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ
αὐτῷ ἔσομαι καὶ μετ' αὐτοῦ καθήσομαι 19 καὶ
τὸ δεῦτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω οὐχὶ ἐνώπιον
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ
πατρός σου οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου 20 καὶ
εἶπεν Αβεσσαλωμ πρὸς Αχιτοφελ φέρετε ἑαυτοῖς
βουλὴν τί ποιήσωμεν 21 καὶ εἶπεν Αχιτοφελ
πρὸς Αβεσσαλωμ εἴσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς
τοῦ πατρός σου ἃς κατέλιπεν φυλάσσειν τὸν
οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀκούσεται πᾶς Ισραηλ ὅτι
κατήσχυνας τὸν πατέρα σου καὶ ἐνισχύσουσιν
αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ 22 καὶ ἔπηξαν
τὴν σκηνὴν τῷ Αβεσσαλωμ ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ
εἰσηλθον Αβεσσαλωμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ
πατρός αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς Ισραηλ
23 καὶ ἡ βουλὴ Αχιτοφελ ἦν ἐβουλεύσατο ἐν
ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις ὃν τρόπον ἐπερωτήση
ἐν λόγῳ τοῦ θεοῦ οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ
Αχιτοφελ καὶ γε τῷ Δαυιδ καὶ γε τῷ Αβεσσαλωμ
17 καὶ εἶπεν Αχιτοφελ πρὸς Αβεσσαλωμ
ἐπιλέξω δὴ ἑμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ

ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυὶδ τὴν
νύκτα 2 καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ’ αὐτόν καὶ αὐτὸς
κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσίν καὶ ἐκστήσω
αὐτόν καὶ φεύζεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ’ αὐτοῦ καὶ
πατάξω τὸν βασιλέα μονώτατον 3 καὶ ἐπιστρέψω
πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ
νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς πλὴν ψυχὴν ἑνὸς
ἀνδρὸς σὺ ζητεῖς καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη
4 καὶ εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβεσσαλωμ καὶ
ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ
5 καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλωμ καλέσατε δὴ καὶ γε τὸν
Χουσι τὸν Ἀραχι καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ καὶ γε αὐτοῦ 6 καὶ εἰσηλθεν Χουσι πρὸς
Ἀβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Ἀβεσσαλωμ πρὸς αὐτόν
λέγων κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτοφελ
εἰ ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ εἰ δὲ μὴ σὺ
λάλησον 7 καὶ εἶπεν Χουσι πρὸς Ἀβεσσαλωμ οὐκ
ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλή ἣν ἐβουλεύσατο Ἀχιτοφελ
τὸ ἅπαξ τοῦτο 8 καὶ εἶπεν Χουσι σὺ οἶδας
τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ὅτι
δυνατοὶ εἰσιν σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ
αὐτῶν ὡς ἄρκος ἠτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ καὶ
ὡς ὕς τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ὁ πατήρ σου
ἄνθρωπος πολεμιστὴς καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν
9 ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν
βουνῶν ἢ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων καὶ ἔσται ἐν τῷ
ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούων
καὶ εἴπη ἐγενήθη θραῦσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω
Ἀβεσσαλωμ 10 καὶ γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως οὗ ἡ
καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λέοντος τηκομένη
τακῆσεται ὅτι οἶδεν πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι δυνατὸς ὁ
πατήρ σου καὶ υἱοὶ δυνάμεως οἱ μετ’ αὐτοῦ 11
ὅτι οὕτως συμβουλεύων ἐγὼ συνεβούλευσα καὶ

συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ σέ πᾶς Ἰσραὴλ
ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ
τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος καὶ τὸ πρόσωπόν σου
πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν 12 καὶ ἤξομεν πρὸς
αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν τόπων οὗ ἐὰν εὕρωμεν αὐτόν
ἐκεῖ καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ’ αὐτόν ὡς πίπτει ἡ
δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν καὶ οὐχ ὑπολειψόμεθα ἐν
αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ’ αὐτοῦ καὶ γε
ἓνα 13 καὶ ἐὰν εἰς πόλιν συναχθῇ καὶ λήμψεται
πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία καὶ
συροῦμεν αὐτήν ἕως εἰς τὸν χειμάρρουν ὅπως
μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος 14 καὶ εἶπεν
Ἀβεσσαλωμ καὶ πᾶς ἄνθρωπος Ἰσραὴλ ἀγαθὴ ἡ βουλή
Χουσι τοῦ Ἀραχι ὑπὲρ τὴν βουλήν Ἀχιτοφελ
καὶ κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλήν
Ἀχιτοφελ τὴν ἀγαθὴν ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ κύριος
ἐπὶ Ἀβεσσαλωμ τὰ κακὰ πάντα 15 καὶ εἶπεν Χουσι
ὁ τοῦ Ἀραχι πρὸς Σαδωκ καὶ Ἀβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς
οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν Ἀχιτοφελ τῷ
Ἀβεσσαλωμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραὴλ καὶ
οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγὼ 16 καὶ νῦν
ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγείλατε τῷ Δαυὶδ
λέγοντες μὴ ἀυλισθῆς τὴν νύκτα ἐν Ἀραβωθ
τῆς ἐρήμου καὶ γε διαβαίνων σπεῦσον μήποτε
καταπῆν τὸν βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ’
αὐτοῦ 17 καὶ Ἰωναθαν καὶ Ἀχιμαας εἰστήκεισαν
ἐν τῇ πηγῇ Ῥωγηλ καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη
καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ πορεύονται
καὶ ἀναγγέλλουσιν τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ ὅτι οὐκ
ἔδύναντο ὀφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν
18 καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον καὶ ἀπήγγειλεν
τῷ Ἀβεσσαλωμ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως
καὶ εἰσηλθάν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουριμ

καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ καὶ κατέβησαν ἐκεῖ **19** καὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ διεπέτασεν τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου καὶ ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ Αραφωθ καὶ οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα **20** καὶ ἦλθαν οἱ παῖδες Αβεσσαλωμ πρὸς τὴν γυναικα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἶπαν ποῦ Αχιμαας καὶ Ἰωναθαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ παρῆλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος καὶ ἐζήτησαν καὶ οὐχ εὔραν καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ **21** ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυιδ καὶ εἶπαν πρὸς Δαυιδ ἀνάστητε καὶ διάβητε ταχέως τὸ ὕδωρ ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο περὶ ὑμῶν Αχιτοφελ **22** καὶ ἀνέστη Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τοῦ φωτὸς τοῦ πρωῖ ἕως ἑνὸς οὐκ ἔλαθεν ὃς οὐ διῆλθεν τὸν Ἰορδάνην **23** καὶ Αχιτοφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλή αὐτοῦ καὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἀπήγατο καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **24** καὶ Δαυιδ διῆλθεν εἰς Μαναΐμ καὶ Αβεσσαλωμ διέβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ **25** καὶ τὸν Αμεσσαΐ κατέστησεν Αβεσσαλωμ ἀντὶ Ἰωαβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως καὶ Αμεσσαΐ υἱὸς ἀνδρὸς καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰοθορ ὁ Ἰσραηλῆτης οὗτος εἰσῆλθεν πρὸς Αβιγιααν θυγατέρα Ναας ἀδελφὴν Σαρουιας μητρὸς Ἰωαβ **26** καὶ παρενέβαλεν πᾶς Ἰσραηλ καὶ Αβεσσαλωμ εἰς τὴν γῆν Γαλααδ **27** καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Δαυιδ εἰς Μαναΐμ Ουεσβι υἱὸς Ναας ἐκ Ραββαθ υἱῶν Αμμων καὶ Μαχιρ υἱὸς Αμιηλ ἐκ Λωδαβαρ καὶ Βερζελλι ὁ

Γαλααδίτης ἐκ Ρωγελλιμ **28** ἤνεγκαν δέκα κοίτας καὶ ἀμφιτάπους καὶ λέβητας δέκα καὶ σκεύη κεράμου καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ ἄλευρον καὶ ἄλφιτον καὶ κύαμον καὶ φακὸν **29** καὶ μέλι καὶ βούτυρον καὶ πρόβατα καὶ Σαφφωθ βοῶν καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυιδ καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν ὅτι εἶπαν ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ

18 καὶ ἐπεσκέψατο Δαυιδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους **2** καὶ ἀπέστειλεν Δαυιδ τὸν λαόν τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωαβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Αβεσσα υἱοῦ Σαρουιας ἀδελφοῦ Ἰωαβ καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Εθθι τοῦ Γεθθαίου καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν λαόν ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καὶ γε ἐγὼ μεθ' ὑμῶν **3** καὶ εἶπαν οὐκ ἐξελεύσῃ ὅτι ἐὰν φυγῇ φύγωμεν οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν καὶ ἐὰν ἀποθάνωμεν τὸ ἥμισυ ἡμῶν οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες καὶ νῦν ἀγαθὸν ὅτι ἔση ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν **4** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ὃ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ποιήσω καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνὰ χεῖρα τῆς πύλης καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορεύετο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας **5** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωαβ καὶ τῷ Αβεσσα καὶ τῷ Εθθι λέγων φείσασθέ μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ Αβεσσαλωμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐντελλομένου τοῦ βασιλέως πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν ὑπὲρ Αβεσσαλωμ **6** καὶ ἐξῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν ἐξ ἐναντίας Ἰσραηλ καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Εφραιμ **7** καὶ ἔπταισεν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραηλ ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυιδ καὶ ἐγένετο ἡ θραῦσις μεγάλη

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν
8 καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διεσπαρμένος
ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς καὶ ἐπλεόνασεν
ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ
οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 9 καὶ συνήντησεν Αβεσσαλωμ
ἐνώπιον τῶν παίδων Δαυιδ καὶ Αβεσσαλωμ
ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ τοῦ ἡμίονου αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν
ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης
καὶ ἐκρεμάσθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυὶ καὶ
ἐκρεμάσθη ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνὰ
μέσον τῆς γῆς καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ
παρήλθεν 10 καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἷς καὶ ἀνήγγειλεν
Ιωαβ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐώρακα τὸν Αβεσσαλωμ
κρεμᾶμενον ἐν τῇ δρυὶ 11 καὶ εἶπεν Ιωαβ τῷ
ἀνδρὶ τῷ ἀπαγγέλλοντι καὶ ἰδοὺ ἐώρακας τί ὅτι
οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐγὼ ἂν
δεδώκειν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν
12 εἶπεν δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ιωαβ καὶ ἐγὼ εἰμι ἴστημι
ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου οὐ
μὴ ἐπιβάλω χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως
ὅτι ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοὶ
καὶ Αβεσσα καὶ τῷ Εθθι λέγων φυλάξατέ μοι τὸ
παιδάριον τὸν Αβεσσαλωμ 13 μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ
ψυχῇ αὐτοῦ ἄδικον καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται
ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ σὺ στήσῃ ἐξ ἐναντίας 14
καὶ εἶπεν Ιωαβ τοῦτο ἐγὼ ἄρξομαι οὐχ οὕτως
μενῶ ἐνώπιόν σου καὶ ἔλαβεν Ιωαβ τρία βέλη ἐν
τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ
Αβεσσαλωμ ἔτι αὐτοῦ ζώντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς
δρυὸς 15 καὶ ἐκύκλωσαν δέκα παιδάρια αἶροντα
τὰ σκεύη Ιωαβ καὶ ἐπάταξαν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ
ἐθανάτωσαν αὐτόν 16 καὶ ἐσάλπισεν Ιωαβ ἐν

κερατίνῃ καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν
ὀπίσω Ἰσραηλ ὅτι ἐφείδετο Ιωαβ τοῦ λαοῦ 17 καὶ
ἔλαβεν τὸν Αβεσσαλωμ καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς
χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βόθυνον τὸν
μέγαν καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων
μέγαν σφόδρα καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς
τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ 18 καὶ Αβεσσαλωμ ἔτι ζῶν
καὶ ἔστησεν ἐαυτῷ τὴν στήλην ἐν ἧ ἑλήμφθη καὶ
ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ
κοιλιάδι τοῦ βασιλέως ὅτι εἶπεν οὐκ ἔστιν αὐτῷ
υἱὸς ἔνεκεν τοῦ ἀναμνησαί τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ
ἐκάλεσεν τὴν στήλην Χεῖρ Αβεσσαλωμ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης 19 καὶ Αχιμαας υἱὸς Σαδωκ εἶπεν
δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιῶ τῷ βασιλεῖ ὅτι ἔκρινεν
αὐτῷ κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ 20
καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιωαβ οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ
ἄλλῃ ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ οὗ
εἶνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανεν 21 καὶ
εἶπεν Ιωαβ τῷ Χουσι βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ
βασιλεῖ ὅσα εἶδες καὶ προσεκύνησεν Χουσι τῷ
Ιωαβ καὶ ἐξῆλθεν 22 καὶ προσέθετο ἔτι Αχιμαας
υἱὸς Σαδωκ καὶ εἶπεν πρὸς Ιωαβ καὶ ἔστω ὅτι
δράμω καὶ γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χουσι καὶ εἶπεν
Ιωαβ ἵνα τί τοῦτο τρέχεις υἱέ μου δεῦρο οὐκ
ἔστιν σοι εὐαγγελία εἰς ὠφέλειαν πορευομένῳ
23 καὶ εἶπεν τί γὰρ ἐὰν δραμοῦμαι καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ιωαβ δράμε καὶ ἔδραμεν Αχιμαας ὁδὸν τὴν
τοῦ Κεχαρ καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσι 24 καὶ Δαυιδ
ἐκάθητο ἀνὰ μέσον τῶν δύο πυλῶν καὶ ἐπορεύθη
ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος
καὶ ἐπῆρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ τρέχων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ 25 καὶ

ἀνεβόησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰ μόνος ἐστὶν εὐαγγελία ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων **26** καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέχοντα καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τῆ πύλη καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέχων μόνος καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος **27** καὶ εἶπεν ὁ σκοπὸς ἐγὼ ὄρω τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Αχιμαας υἱοῦ Σαδωκ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος καὶ γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται **28** καὶ ἐβόησεν Αχιμαας καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰρήνη καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός σου ὃς ἀπέκλεισεν τοὺς ἄνδρας τοὺς μισοῦντας τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ **29** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν Αχιμαας εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δούλον τοῦ βασιλέως Ιωαβ καὶ τὸν δούλόν σου καὶ οὐκ ἔγνω τί ἐκεῖ **30** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐπίστρεψον στηλώθητι ὧδε καὶ ἐπεστράφη καὶ ἔστη **31** καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσι παρεγένετο καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ εὐαγγελισθήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὅτι ἔκρινέν σοι κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεχειρομένων ἐπὶ σέ **32** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσι εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Αβεσσαλωμ καὶ εἶπεν ὁ Χουσι γένοιτο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ πάντες ὅσοι ἐπανέστησαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακά **33** καὶ ἐταράχθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶν τῆς πύλης καὶ ἔκλαυσεν καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν υἱέ μου Αβεσσαλωμ υἱέ μου υἱέ μου

Αβεσσαλωμ τίς δῶν τὸν θάνατόν μου ἀντί σου ἐγὼ ἀντί σου Αβεσσαλωμ υἱέ μου υἱέ μου

19 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ιωαβ λέγοντες ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Αβεσσαλωμ **2** καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ **3** καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυνόμενοι ἐν τῷ αὐτοῦ φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ **4** καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ λέγων υἱέ μου Αβεσσαλωμ Αβεσσαλωμ υἱέ μου **5** καὶ εἰσηλθεν Ιωαβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον καὶ εἶπεν κατήσχυνας σήμερον τὸ πρόσωπον πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε σήμερον καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου καὶ τῶν παλλακῶν σου **6** τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε καὶ μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε καὶ ἀνήγγειλας σήμερον ὅτι οὐκ εἰσιν οἱ ἄρχοντές σου οὐδὲ παῖδες ὅτι ἔγνωκα σήμερον ὅτι εἰ Αβεσσαλωμ ἔζη πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροὶ ὅτι τότε τὸ εὐθὲς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου **7** καὶ νῦν ἀναστάς ἔξελθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου ὅτι ἐν κυρίῳ ὤμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σήμερον εἰ ἀύλισθήσεται ἀνὴρ μετὰ σου τὴν νύκτα ταύτην καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ καὶ κακὸν σοι τοῦτο ὑπὲρ πᾶν τὸ κακὸν τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν **8** καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνήγγειλαν λέγοντες ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς

κάθηται ἐν τῇ πύλῃ καὶ εἰσῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ **9** καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ λέγοντες ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ αὐτὸς ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων καὶ νῦν πέφουγεν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπὸ Ἀβεσσαλωμ **10** καὶ Ἀβεσσαλωμ ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ νῦν ἵνα τί ὑμεῖς κωφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα **11** καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέστειλεν πρὸς Σαδωκ καὶ πρὸς Ἀβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς λέγων λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδα λέγοντες ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα **12** ἀδελφοί μου ὑμεῖς ὅσα μου καὶ σάρκες μου ὑμεῖς καὶ ἵνα τί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **13** καὶ τῷ Ἀμεσσαὶ ἐρεῖτε οὐχὶ ὅστοῦν μου καὶ σὰρξ μου σὺ καὶ νῦν τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἔση ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωαβ **14** καὶ ἔκλινεν τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ἰουδα ὡς ἀνδρὸς ἐνός καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα λέγοντες ἐπιστράφητι σὺ καὶ πάντες οἱ δοῦλοί σου **15** καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἄνδρες Ἰουδα ἦλθαν εἰς Γαλγαλα τοῦ πορευέσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως διαβιβάσαι τὸν βασιλέα τὸν Ἰορδάνην **16** καὶ ἐτάχυνεν Σεμεὶ υἱὸς Γηρα υἱοῦ τοῦ Ἰεμενι ἐκ Βαουριμ καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ἰουδα εἰς

ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ **17** καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμιν καὶ Σιβα τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ δέκα πέντε υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἴκοσι δοῦλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ κατεύθυναν τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως **18** καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβιβάσαι τὸν βασιλέα καὶ διέβη ἡ διάβασις ἐξεγεῖραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ Σεμεὶ υἱὸς Γηρα ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως διαβαίνοντος αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην **19** καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα μὴ διαλογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν καὶ μὴ μνησθῆς ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἐξεπορεύετο ἐξ Ἱερουσαλὴμ τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ **20** ὅτι ἔγνω ὁ δοῦλός σου ὅτι ἐγὼ ἡμαρτον καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντὸς οἴκου Ἰωσηφ τοῦ καταβῆναι εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως **21** καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεσσα υἱὸς Σαρουϊας καὶ εἶπεν μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σεμεὶ ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν κυρίου **22** καὶ εἶπεν Δαυὶδ τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουϊας ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον σήμερον οὐ θανατωθήσεται τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραὴλ ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ **23** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ οὐ μὴ ἀποθάνης καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς **24** καὶ Μεμφιβοσθε υἱὸς Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ ἔθεράπευσεν τοὺς πόδας αὐτοῦ οὐδὲ ὠνυχίσατο οὐδὲ ἐποίησεν τὸν μύστακα αὐτοῦ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἔπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς ἡμέρας

ἦς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ **25** καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσήλθεν εἰς Ἱερουσαλημ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ Μεμφιβοσθε **26** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθε κύριέ μου βασιλεῦ ὁ δούλος μου παρελογίσάτο με ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ ἐπίσαζόν μοι τὴν ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτήν καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως ὅτι χωλὸς ὁ δούλος σου **27** καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἄγγελος τοῦ θεοῦ καὶ ποίησον τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου **28** ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου ἀλλ' ἦ ὅτι ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ καὶ ἔθηκας τὸν δούλόν σου ἐν τοῖς ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου καὶ τί ἐστίν μοι ἔτι δικαίωμα καὶ τοῦ κεκραγέναι με ἔτι πρὸς τὸν βασιλέα **29** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἵνα τί λαλεῖς ἔτι τοὺς λόγους σου εἶπον σὺ καὶ Σιβα διελεῖσθε τὸν ἀγρόν **30** καὶ εἶπεν Μεμφιβοσθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **31** καὶ Βερζελλι ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ρωγελλιμ καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην **32** καὶ Βερζελλι ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν καὶ αὐτὸς διέθρεψεν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἰκεῖν αὐτὸν ἐν Μαναΐμ ὅτι ἀνὴρ μέγας ἐστὶν σφόδρα **33** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλι σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ καὶ διαθρέψω τὸ γῆράς σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλημ **34** καὶ εἶπεν Βερζελλι πρὸς τὸν βασιλέα πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς μου ὅτι ἀναβήσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλημ

35 υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγώ εἰμι σήμερον μὴ γνώσομαι ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ἢ γεύσεται ὁ δούλος σου ἔτι ὁ φάγομαι ἢ πίομαι ἢ ἀκούσομαι ἔτι φωνὴν ἀδόντων καὶ ἀδουσῶν ἵνα τί ἔσται ἔτι ὁ δούλος σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα **36** ὡς βραχὺ διαβήσεται ὁ δούλος σου τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἵνα τί ἀνταποδίδωσίν μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην **37** καθισάτω δὴ ὁ δούλος σου καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς μου καὶ τῆς μητρὸς μου καὶ ἰδοὺ ὁ δούλος σου Χαμααμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως καὶ ποίησον αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου **38** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χαμααμ κἀγὼ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ πάντα ὅσα ἐκλέξῃ ἐπ' ἐμοί ποιήσω σοι **39** καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλι καὶ εὐλόγησεν αὐτόν καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ **40** καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γαλαγα καὶ Χαμααμ διέβη μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰουδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ἰσραηλ **41** καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ παρεγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα τί ὅτι ἔκλειψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ἰουδα καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην καὶ πάντες ἄνδρες Δαυὶδ μετ' αὐτοῦ **42** καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰουδα πρὸς ἄνδρα Ἰσραηλ καὶ εἶπαν διότι ἐγγίζει πρὸς με ὁ βασιλεὺς καὶ ἵνα τί οὕτως ἐθυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλέως ἢ δόμα ἔδωκεν ἢ ἄρσιν ἤρεν ἡμῖν **43** καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ

Ισραηλ τῷ ἀνδρὶ Ιουδα καὶ εἶπεν δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σύ καὶ γε ἐν τῷ Δαυιδ εἰμὶ ὑπὲρ σέ καὶ ἵνα τί τοῦτο ὕβρισάς με καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοὶ καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ιουδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς Ισραηλ

20 καὶ ἐκεῖ ἐπικαλούμενος υἱὸς παράνομος καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαβее υἱὸς Βοχορι ἀνὴρ ὁ Ιεμενι καὶ ἐσάλπισεν ἐν τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν οὐκ ἔστιν ἡμῖν μερίς ἐν Δαυιδ οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ υἱῷ Ιεσσαὶ ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματά σου Ισραηλ **2** καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ ἀπὸ ὀπισθεν Δαυιδ ὀπίσω Σαβее υἱοῦ Βοχορι καὶ ἀνὴρ Ιουδα ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ιορδάνου καὶ ἕως Ιερουσαλημ **3** καὶ εἰσῆλθεν Δαυιδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλακὰς αὐτοῦ ἃς ἀφῆκεν φυλάσσειν τὸν οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτάς ἐν οἴκῳ φυλακῆς καὶ διέθρεψεν αὐτάς καὶ πρὸς αὐτάς οὐκ εἰσῆλθεν καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χῆραι ζῶσαι **4** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Αμεσσαὶ βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ιουδα τρεῖς ἡμέρας σὺ δὲ αὐτοῦ στήθι **5** καὶ ἐπορεύθη Αμεσσαὶ τοῦ βοῆσαι τὸν Ιουδαν καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυιδ **6** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Αβεσσα νῦν κακοποιήσῃ ἡμᾶς Σαβее υἱὸς Βοχορι ὑπὲρ Αβεσσαλωμ καὶ νῦν σὺ λαβὲ μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου καὶ καταδίωξον ὀπίσω αὐτοῦ μήποτε ἐαυτῷ εὕρη πόλεις ὀχυράς καὶ σκιάσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν **7** καὶ ἐξῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ οἱ ἄνδρες Ιωαβ καὶ ὁ Χερεθθι καὶ

ὁ Φελεθθι καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ καὶ ἐξῆλθαν ἐξ Ιερουσαλημ διώξαι ὀπίσω Σαβее υἱοῦ Βοχορι **8** καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαων καὶ Αμεσσαὶ εἰσῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ Ιωαβ περιεζωσμένος μανδύαν τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ καὶ ἐπ' αὐτῷ περιεζωσμένος μάχαιραν ἐξευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθεν καὶ ἔπεσεν **9** καὶ εἶπεν Ιωαβ τῷ Αμεσσαὶ εἰ ὑγιαίνεις σὺ ἀδελφέ καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ιωαβ τοῦ πώγωνος Αμεσσαὶ τοῦ καταφιλήσαι αὐτόν **10** καὶ Αμεσσαὶ οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ιωαβ καὶ ἔπαισεν αὐτόν ἐν αὐτῇ Ιωαβ εἰς τὴν ψόαν καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἔδευτέρωσεν αὐτῷ καὶ ἀπέθανεν καὶ Ιωαβ καὶ Αβεσσα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδίωξεν ὀπίσω Σαβее υἱοῦ Βοχορι **11** καὶ ἀνὴρ ἔστη ἐπ' αὐτόν τῶν παιδαρίων Ιωαβ καὶ εἶπεν τίς ὁ βουλόμενος Ιωαβ καὶ τίς τοῦ Δαυιδ ὀπίσω Ιωαβ **12** καὶ Αμεσσαὶ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου καὶ εἶδεν ὁ ἀνὴρ ὅτι εἰστήκει πᾶς ὁ λαὸς καὶ ἀπέστρεψεν τὸν Αμεσσαὶ ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρὸν καὶ ἐπέρριψεν ἐπ' αὐτόν ἱμάτιον καθότι εἶδεν πάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν ἐστηκότα **13** ἡνίκα δὲ ἔφθασεν ἐκ τῆς τρίβου παρῆλθεν πᾶς ἀνὴρ Ισραηλ ὀπίσω Ιωαβ τοῦ διώξαι ὀπίσω Σαβее υἱοῦ Βοχορι **14** καὶ διῆλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ισραηλ εἰς Αβελ καὶ εἰς Βαιθμαχα καὶ πάντες ἐν Χαρρι καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ **15** καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτόν τὴν Αβελ καὶ τὴν Βαιθμαχα καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν καὶ ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι καὶ πᾶς ὁ λαὸς

ὁ μετὰ Ἰωαβ ἔνοοῦσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος 16 καὶ ἐβόησεν γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τείχους καὶ εἶπεν ἀκούσατε ἀκούσατε εἶπατε δὴ πρὸς Ἰωαβ ἔγγισον ἕως ὧδε καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν 17 καὶ προσήγγισεν πρὸς αὐτήν καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ εἰ σὺ εἶ Ἰωαβ ὁ δὲ εἶπεν ἐγὼ εἶπεν δὲ αὐτῷ ἄκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου καὶ εἶπεν Ἰωαβ ἀκούω ἐγὼ εἰμι 18 καὶ εἶπεν λέγουσα λόγον ἐλάλησεν ἐν πρώτοις λέγοντες ἠρωτημένος ἠρωτήθη ἐν τῇ Ἀβελ καὶ ἐν Δαν εἰ ἐξέλιπον ἃ ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Ἀβελ καὶ οὕτως εἰ ἐξέλιπον 19 ἐγὼ εἰμι εἰρηνικὰ τῶν στηριγμάτων Ἰσραὴλ σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ἰσραὴλ ἵνα τί καταποντίζεις κληρονομίαν κυρίου 20 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωαβ καὶ εἶπεν ἰλέως μοι ἰλέως μοι εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ διαφθερῶ 21 οὐχ οὗτος ὁ λόγος ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους Εφραιμ Σαβεε υἱὸς Βοχορι ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐπῆρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυὶδ δότε αὐτόν μοι μόνον καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνωθεν τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωαβ ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ριφήσεται πρὸς σὲ διὰ τοῦ τείχους 22 καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς καὶ ἀφείλεν τὴν κεφαλὴν Σαβεε υἱοῦ Βοχορι καὶ ἔβαλεν πρὸς Ἰωαβ καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ καὶ Ἰωαβ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα 23 καὶ Ἰωαβ πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε ἐπὶ τοῦ Χερεθθι καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθθι 24 καὶ Ἀδωνιραμ ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀχιλουθ ἀναμιμνήσκων

25 καὶ Σουσα γραμματεὺς καὶ Σαδωκ καὶ Ἀβιαθαρ ἱερεῖς 26 καὶ γε Ἰρας ὁ Ἰαριν ἦν ἱερεὺς τοῦ Δαυὶδ **21** καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία ἔτη ἐνιαυτὸς ἐχόμενος ἐνιαυτοῦ καὶ ἐζήτησεν Δαυὶδ τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου καὶ εἶπεν κύριος ἐπὶ Σαουλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία διὰ τὸ αὐτὸν θανάτῳ αἱμάτων περὶ οὗ ἔθανάτωνεν τοὺς Γαβαωνίτας 2 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοὺς Γαβαωνίτας καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς καὶ οἱ Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰσὶν ὅτι ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ λείμματος τοῦ Ἀμορραίου καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὥμοσαν αὐτοῖς καὶ ἐζήτησεν Σαουλ πατάξαι αὐτούς ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα 3 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας τί ποιήσω ὑμῖν καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσομαι καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν κυρίου 4 καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνῖται οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον μετὰ Σαουλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ θανατῶσαι ἐν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν τί ὑμεῖς λέγετε καὶ ποιήσω ὑμῖν 5 καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλέα ὁ ἀνὴρ συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς ὃς παρελογίσασατο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς ἀφανίσωμεν αὐτὸν τοῦ μὴ ἐστάναι αὐτὸν ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραὴλ 6 δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτούς τῷ κυρίῳ ἐν Γαβαων Σαουλ ἐκλεκτοὺς κυρίου καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐγὼ δώσω 7 καὶ ἐφείσασατο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθε υἱὸν Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ διὰ τὸν ὄρκον κυρίου τὸν ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἀνὰ μέσον Δαυὶδ καὶ ἀνὰ μέσον Ἰωναθαν υἱοῦ Σαουλ 8 καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ρεσφα θυγατρὸς Αἰα οὗς ἔτεκεν τῷ Σαουλ τὸν Ερμωνι

καὶ τὸν Μεμφιβοσθε καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς Μιχολ
θυγατρὸς Σαουλ οὕς ἔτεκεν τῷ Εσριηλ υἱῷ
Βερζελλι τῷ Μοουλαθι **9** καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν
χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν καὶ ἐξηλίασαν αὐτοὺς
ἐν τῷ ὄρει ἔναντι κυρίου καὶ ἔπεσαν οἱ ἑπτὰ
αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν
ἡμέραις θερισμοῦ ἐν πρώτοις ἐν ἀρχῇ θερισμοῦ
κριθῶν **10** καὶ ἔλαβεν Ρεσφα θυγάτηρ Αἰα τὸν
σάκκον καὶ ἔπηξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν
ἀρχῇ θερισμοῦ κριθῶν ἕως ἔσταξεν ἐπ' αὐτοὺς
ὔδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἔδωκεν τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας καὶ
τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός **11** καὶ ἀπηγγέλη
τῷ Δαυιδ ὅσα ἐποίησεν Ρεσφα θυγάτηρ Αἰα
παλλακὴ Σαουλ καὶ ἐξελύθησαν καὶ κατέλαβεν
αὐτοὺς Δαν υἱὸς Ἰωα ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν
γιγάντων **12** καὶ ἐπορεύθη Δαυιδ καὶ ἔλαβεν τὰ
ὄστᾶ Σαουλ καὶ τὰ ὄστᾶ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβις Γαλααδ οἱ ἔκλεψαν
αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσαν ὅτι ἔστησαν
αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐπάταξαν
οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαουλ ἐν Γελβουε **13** καὶ
ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὄστᾶ Σαουλ καὶ τὰ ὄστᾶ
Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ συνήγαγεν τὰ ὄστᾶ
τῶν ἐξηλιασμένων **14** καὶ ἔθαψαν τὰ ὄστᾶ Σαουλ
καὶ τὰ ὄστᾶ Ἰωναθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν
ἡλιασθέντων ἐν γῆ Βενιαμιν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ
τάφῳ Κις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν πάντα
ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς
τῇ γῆ μετὰ ταῦτα **15** καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς
ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραηλ καὶ κατέβη Δαυιδ καὶ
οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπολέμησαν μετὰ
τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξελύθη Δαυιδ **16** καὶ Ἰεσβι

ὸς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ραφα καὶ ὁ σταθμὸς
τοῦ δόρατος αὐτοῦ τριακοσίων σίκλων ὄλκῃ
χαλκοῦ καὶ αὐτὸς περιεζωσμένος κορύνην καὶ
διενοεῖτο πατάξαι τὸν Δαυιδ **17** καὶ ἐβοήθησεν
αὐτῷ Ἀβεσσα υἱὸς Σαρουϊας καὶ ἐπάταξεν τὸν
ἀλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν τότε ὤμοσαν
οἱ ἄνδρες Δαυιδ λέγοντες οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μετ'
ἡμῶν εἰς πόλεμον καὶ οὐ μὴ σβέσῃς τὸν λύχον
Ἰσραηλ **18** καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος
ἐν Γεθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐπάταξεν
Σεβοχα ὁ Ἀστατωθι τὸν Σεφ τὸν ἐν τοῖς ἐκγόνοις
τοῦ Ραφα **19** καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Γοβ
μετὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπάταξεν Ἐλεαναν
υἱὸς Ἀριωργιμ ὁ Βαιθλεεμίτης τὸν Γολιαθ τὸν
Γεθθαῖον καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡς
ἀντίον ὑφαινόντων **20** καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος
ἐν Γεθ καὶ ἦν ἀνὴρ Μαδων καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν
χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ
ἕξ καὶ ἕξ εἴκοσι τέσσαρες ἀριθμῶ καὶ γε αὐτὸς
ἐτέχθη τῷ Ραφα **21** καὶ ὠνείδισεν τὸν Ἰσραηλ καὶ
ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωναθαν υἱὸς Σεμεὶ ἀδελφοῦ
Δαυιδ **22** οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι
τῶν γιγάντων ἐν Γεθ τῷ Ραφα οἶκος καὶ ἔπεσαν
ἐν χειρὶ Δαυιδ καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ
22 καὶ ἐλάλησεν Δαυιδ τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους
τῆς ὥδῃς ταύτης ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐξείλατο αὐτὸν
κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ
ἐκ χειρὸς Σαουλ **2** καὶ εἶπεν κύριε πέτρα μου
καὶ ὀχύρωμά μου καὶ ἐξαιρούμενός με ἐμοί **3** ὁ
θεὸς μου φύλαξ ἔσται μου πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ'
αὐτῷ ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου
ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ μου σωτηρίας
μου ἐξ ἀδίκου σώσεις με **4** αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι

κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι **5**
ὅτι περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου χεῖμαρροι
ἀνομίας ἐθάμβησάν με **6** ὠδίνες θανάτου
ἐκύκλωσάν με προέφθασάν με σκληρότητες
θανάτου (Sheol h7585) **7** ἐν τῷ θλίβεσθαί με
ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου
βοήσομαι καὶ ἐπακούσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς
μου καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐν τοῖς ὧσιν αὐτοῦ **8** καὶ
ἐταράχθη καὶ ἐσεῖσθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τοῦ
οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσπαράχθησαν
ὅτι ἐθυμώθη κύριος αὐτοῖς **9** ἀνέβη καπνὸς
ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ
κατέδεται ἄνθρακες ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ **10**
καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη καὶ γνόφος
ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ **11** καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ
Χερουβὶν καὶ ἐπετάσθη καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερύγων
ἀνέμου **12** καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ
κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων
ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἀέρος **13** ἀπὸ τοῦ φέγγους
ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρακες πυρός **14**
ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος καὶ ὁ ὕψιστος
ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ **15** καὶ ἀπέστειλεν βέλη
καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοὺς ἀστραπὴν καὶ ἐξέστησεν
αὐτούς **16** καὶ ὤφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης
καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν
τῇ ἐπιτιμῆσει κυρίου ἀπὸ πνοῆς πνεύματος
θυμοῦ αὐτοῦ **17** ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ
ἔλαβέν με εἴλκυσέν με ἐξ ὑδάτων πολλῶν **18**
ἐρρύσατό με ἐξ ἐχθρῶν μου ἰσχύος ἐκ τῶν
μισούντων με ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ
19 προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου καὶ
ἐγένετο κύριος ἐπιστήριγμά μου **20** καὶ ἐξήγαγέν
με εἰς πλατυσμὸν καὶ ἐξεῖλατό με ὅτι εὐδόκησεν

ἐν ἐμοί **21** καὶ ἀνταπέδωκέν μοι κύριος κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν
χειρῶν μου ἀνταπέδωκέν μοι **22** ὅτι ἐφύλαξα
ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ
μου **23** ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον
μου καὶ τὰ δικαίωματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστην
ἀπ' αὐτῶν **24** καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ καὶ
προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου **25** καὶ
ἀποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην
μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου
ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ **26** μετὰ ὀσίου
ὀσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ
27 καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ
στρεβλοῦ στρεβλωθήσῃ **28** καὶ τὸν λαὸν τὸν
πτωχὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετεώρων
ταπεινώσεις **29** ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου κύριε καὶ
κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου **30** ὅτι ἐν
σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος καὶ ἐν τῷ θεῷ μου
ὑπερβήσομαι τεῖχος **31** ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς
αὐτοῦ τὸ ῥῆμα κυρίου κραταιὸν πεπυρωμένον
ὑπερασπιστὴς ἐστὶν πᾶσιν τοῖς πεποιθόσιν ἐπ'
αὐτῷ **32** τίς ἰσχυρὸς πλὴν κυρίου καὶ τίς κτίστης
ἔσται πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν **33** ὁ ἰσχυρὸς ὁ
κραταιῶν με δυνάμει καὶ ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν
ὁδὸν μου **34** τιθεὶς τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων
καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἰστῶν με **35** διδάσκων χειρᾶς
μου εἰς πόλεμον καὶ κατάξας τόξον χαλκοῦν ἐν
βραχίονί μου **36** καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν
σωτηρίας μου καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέν με
37 εἰς πλατυσμὸν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω
μου καὶ οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου **38**
διώξω ἐχθρούς μου καὶ ἀφανῶ αὐτούς καὶ οὐκ
ἀναστρέψω ἕως συντελέσω αὐτοὺς **39** καὶ θλάσω

αυτούς και οὐκ ἀναστήσονται και πεσοῦνται ὑπὸ
τοὺς πόδας μου **40** και ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς
πόλεμον κάμψεις τοὺς ἐπανιστανομένους μοι
ὑποκάτω μου **41** και τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς
μοι νῶτον τοὺς μισοῦντάς με και ἐθανάτωσας
αὐτούς **42** βοήσονται και οὐκ ἔστιν βοηθός
πρὸς κύριον και οὐχ ὑπήκουσεν αὐτῶν **43** και
ἐλέαυα αὐτούς ὡς χοῦν γῆς ὡς πηλὸν ἐξόδων
ἐλέπτυνα αὐτούς **44** και ῥύση με ἐκ μάχης
λαῶν φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν λαός ὄν
οὐκ ἔγνων ἐδούλευσάν μοι **45** υἱοὶ ἀλλότριοι
ἐψεύσαντό μοι εἰς ἀκοὴν ὠτίου ἤκουσάν μου **46**
υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορριφήσονται και σφαλοῦσιν
ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν **47** ζῆ κύριος και
εὐλογητὸς ὁ φύλαξ μου και ὑψωθήσεται ὁ θεός
μου ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου **48** ἰσχυρὸς
κύριος ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ παιδεύων λαοὺς
ὑποκάτω μου **49** και ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν
μου και ἐκ τῶν ἐπεχειρομένων μοι ὑψώσεις με
ἐξ ἀνδρὸς ἀδικημάτων ῥύση με **50** διὰ τοῦτο
ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν τοῖς ἔθνεσιν και ἐν
τῷ ὀνόματί σου ψαλῷ **51** μεγαλύνων σωτηρίας
βασιλέως αὐτοῦ και ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ
αὐτοῦ τῷ Δαυιδ και τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως
αἰῶνος

23 και οὗτοι οἱ λόγοι Δαυιδ οἱ ἔσχατοι πιστὸς
Δαυιδ υἱὸς Ἰεσσαὶ και πιστὸς ἀνὴρ ὄν ἀνέστησεν
κύριος ἐπὶ χριστὸν θεοῦ Ἰακωβ και εὐπρεπεῖς
ψαλμοὶ Ἰσραηλ **2** πνεῦμα κυρίου ἐλάλησεν ἐν
ἐμοὶ και ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου **3** λέγει
ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐμοὶ ἐλάλησεν φύλαξ Ἰσραηλ
παραβολὴν εἰπὸν ἐν ἀνθρώπῳ πῶς κραταιώσητε
φόβον θεοῦ **4** και ἐν θεῷ φωτὶ πρωίας ἀνατεῖλαι

ἥλιος τὸ πρωὶ οὐ παρήλθεν ἐκ φέγγους και ὡς ἐξ
ὑετοῦ χλόης ἀπὸ γῆς **5** οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου
μετὰ ἰσχυροῦ διαθήκη γὰρ αἰῶνιον ἔθετό μοι
ἐτοιμὴν ἐν παντὶ καιρῷ πεφυλαγμένην ὅτι πᾶσα
σωτηρία μου και πᾶν θέλημα ὅτι οὐ μὴ βλαστήση
ὁ παράνομος **6** ὥσπερ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες
αὐτοὶ ὅτι οὐ χειρὶ λημφθήσονται **7** και ἀνὴρ
οὐ κοπιάσει ἐν αὐτοῖς και πλήρες σιδήρου και
ξύλον δόρατος και ἐν πυρὶ καύσει καυθήσονται
αἰσχύνῃ αὐτῶν **8** ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν
Δαυιδ Ἰεβοσθε ὁ Χαναναῖος ἄρχων τοῦ τρίτου
ἐστὶν Ἀδινων ὁ Ασωναῖος οὗτος ἐσπάσατο τὴν
ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους τραυματίας εἰς
ἄπαξ **9** και μετ' αὐτὸν Ἐλεάζαρ υἱὸς πατραδέλφου
αὐτοῦ υἱὸς Σουσίτου ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς οὗτος
ἦν μετὰ Δαυιδ ἐν Σερραν και ἐν τῷ ὄνειδίσει
αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς
πόλεμον και ἀνέβησαν ἀνὴρ Ἰσραηλ **10** αὐτὸς
ἀνέστη και ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις ἕως οὗ
ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ και προσεκολλήθη ἡ χεὶρ
αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν και ἐποίησεν κύριος
σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ και ὁ
λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλὴν ἐκδιδύσκειν **11**
και μετ' αὐτὸν Σαμαῖα υἱὸς Ἀσα ὁ Ἀρουχαῖος και
συνήχθησαν οἱ ἀλλοφύλοι εἰς Θηρία και ἦν ἐκεῖ
μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης φακοῦ και ὁ λαὸς ἔφυγεν
ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων **12** και ἐστηλώθη
ἐν μέσῳ τῆς μερίδος και ἐξείλατο αὐτὴν και
ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους και ἐποίησεν κύριος
σωτηρίαν μεγάλην **13** και κατέβησαν τρεῖς
ἀπὸ τῶν τριάκοντα και ἦλθον εἰς Κασων πρὸς
Δαυιδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλαμ και τάγμα
τῶν ἀλλοφύλων παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι

Ραφαΐμ 14 καὶ Δαυιδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ 15 καὶ ἐπεθύμησεν Δαυιδ καὶ εἶπεν τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ τὸ δὲ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ 16 καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ὕδρευσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγένοντο πρὸς Δαυιδ καὶ οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν αὐτὸ καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ 17 καὶ εἶπεν ἰλέως μοι κύριε τοῦ ποιῆσαι τοῦτο εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι καὶ οὐκ ἠθέλησεν πιεῖν αὐτὸ ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ 18 καὶ Αβεσσα ἀδελφὸς Ἰωαβ υἱὸς Σαρουϊας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς τρισίν καὶ αὐτὸς ἐξήγειρεν τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν 19 ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἔνδοξος καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦλθεν 20 καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστὸς ἔργοις ἀπὸ Καβεσεηλ καὶ αὐτὸς ἐπάταξεν τοὺς δύο υἱοὺς Ἀριηλ τοῦ Μωαβ καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λάκκου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος 21 αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα ὀρατόν ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ καὶ ἦρπασεν τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ 22 ταῦτα ἐποίησεν Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν τοῖς δυνατοῖς 23 ἐκ τῶν τριῶν ἔνδοξος καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθεν καὶ ἔταξεν αὐτὸν

Δαυιδ εἰς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ 24 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυιδ βασιλέως Ἀσαηλ ἀδελφὸς Ἰωαβ οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα Ἐλεαναν υἱὸς Δουδι πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν Βαιθλεεμ 25 Σαμαὶ ὁ Ἀρουδαῖος Ἐλικά ὁ Ἀρωδαῖος 26 Ἐλλης ὁ Φελωθὶ Ἰρας υἱὸς Ἐκκας ὁ Θεκωίτης 27 Ἀβιεζερ ὁ Ἀναθωθίτης ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀσωθίτου 28 Σελμων ὁ Ἀωίτης Μοορε ὁ Νετωφαθίτης 29 Ἐλα υἱὸς Βαανα ὁ Νετωφαθίτης Ἐθθὶ υἱὸς Ριβὰ ἐκ Γαβαεθ υἱὸς Βενιαμὶν 30 Βαναιας ὁ Φαραθωνίτης Ουρι ἐκ Ναχαλιγαιας 31 Ἀβιηλ υἱὸς τοῦ Ἀραβωθίτου Ἀζμωθ ὁ Βαρσαμίτης 32 Ἐλιασού ὁ Σαλαβωνίτης υἱοὶ Ἰασαν Ἰωνathan 33 Σαμμα ὁ Ἀρωδίτης Ἀχιαν υἱὸς Σαραδὸ ὁ Ἀραουρίτης 34 Ἀλιφαλεθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου υἱὸς τοῦ Μααχατι Ἐλιαβ υἱὸς Ἀχιτοφελ τοῦ Γελωνίτου 35 Ἀσαραὶ ὁ Καρμήλιος Φαραὶ ὁ Ἐρχὶ 36 Ἰγααλ υἱὸς Ναθαν ἀπὸ δυνάμεως υἱὸς Γαδδὶ 37 Ἐλιε ὁ Ἀμμανίτης Γελωραὶ ὁ Βηρωθαῖος αἴρων τὰ σκεύη Ἰωαβ υἱοῦ Σαρουϊας 38 Ἰρας ὁ Ἰεθιραῖος Γαρηβ ὁ Ἰεθιραῖος 39 Ουριας ὁ Χετταῖος πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτὰ

24 καὶ προσέθετο ὀργῇ κυρίου ἐκκαῆναι ἐν Ἰσραηλ καὶ ἐπέσεισεν τὸν Δαυιδ ἐν αὐτοῖς λέγων βάδιζε ἀρίθμησον τὸν Ἰσραηλ καὶ τὸν Ἰουδα 2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωαβ ἄρχοντα τῆς ἰσχύος τὸν μετ' αὐτοῦ δῖελθε δὴ πάσας φυλάς Ἰσραηλ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε καὶ ἐπίσκεψαι τὸν λαόν καὶ γνῶσομαι τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ 3 καὶ εἶπεν Ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ προσθεῖη κύριος ὁ θεὸς σου πρὸς τὸν λαόν ὥσπερ αὐτοὺς καὶ ὥσπερ αὐτοὺς ἑκατονταπλασίονα καὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως ὀρῶντες καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ἵνα τί βούλεται ἐν τῷ

λόγω τούτω 4 καὶ ὑπερίσχυσεν ὁ λόγος τοῦ βασιλέως πρὸς Ἰωαβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λαὸν Ἰσραηλ 5 καὶ διεβήσαν τὸν Ἰορδάνην καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀροηρ ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς φάραγγος Γαδ καὶ Ἐλιεζερ 6 καὶ ἦλθον εἰς τὴν Γαλααδ καὶ εἰς γῆν Θαβασων ἣ ἐστὶν Ἀδασαὶ καὶ παρεγένοντο εἰς Δανιδαν καὶ Ουδαν καὶ ἐκύκλωσαν εἰς Σιδῶνα 7 καὶ ἦλθαν εἰς Μαψαρ Τύρου καὶ πάσας τὰς πόλεις τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Χαναanaίου καὶ ἦλθαν κατὰ νότον Ἰουδα εἰς Βηρσαβεε 8 καὶ περιώδευσαν ἐν πάσῃ τῇ γῆ καὶ παρεγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλημ 9 καὶ ἔδωκεν Ἰωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἐγένετο Ἰσραηλ ὀκτακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ῥομφαίαν καὶ ἀνήρ Ἰουδα πεντακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν 10 καὶ ἐπάταξεν καρδία Δαυιδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀριθμησαὶ τὸν λαόν καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς κύριον ἤμαρτον σφόδρα ὃ ἐποίησα νῦν κύριε παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου ὅτι ἐμωράνθην σφόδρα 11 καὶ ἀνέστη Δαυιδ τὸ πρωί καὶ λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς Γαδ τὸν προφήτην τὸν ὄρωντα Δαυιδ λέγων 12 πορεύθητι καὶ λάλησον πρὸς Δαυιδ λέγων τάδε λέγει κύριος τρία ἐγὼ εἶμι αἴρω ἐπὶ σέ καὶ ἔκλεξαι σεαυτῷ ἕν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι 13 καὶ εἰσῆλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἔκλεξαι σεαυτῷ γενέσθαι εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμὸς ἐν τῇ γῆ σου ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου καὶ

ἔσονται διώκοντές σε ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῆ σου νῦν οὖν γνῶθι καὶ ἰδὲ τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα 14 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Γαδ στενά μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστὶν ἐμπεσοῦμαι δὴ ἐν χειρὶ κυρίου ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυιδ τὸν θάνατον 15 καὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν καὶ ἔδωκεν κύριος ἐν Ἰσραηλ θάνατον ἀπὸ πρωίθην ἕως ὥρας ἀρίστου καὶ ἤρξατο ἡ θραύσις ἐν τῷ λαῷ καὶ ἀπέθανεν ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβεε ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν 16 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλημ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν καὶ παρεκλήθη κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ τῷ διαφθεῖροντι ἐν τῷ λαῷ πολὺ νῦν ἄνες τὴν χεῖρά σου καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἦν παρὰ τῷ ἄλῳ Ορνα τοῦ Ἰεβουσαίου 17 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς κύριον ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τύπτοντα ἐν τῷ λαῷ καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἐγὼ εἶμι ἠδίκησα καὶ ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ἑκακοποίησα καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν γενέσθω δὴ ἡ χεῖρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου 18 καὶ ἦλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάβηθι καὶ στήσον τῷ κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἄλῳ Ορνα τοῦ Ἰεβουσαίου 19 καὶ ἀνέβη Δαυιδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος 20 καὶ διέκυψεν Ορνα καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν Ορνα καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 21 καὶ εἶπεν Ορνα τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ

βασιλεὺς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυιδ
κτησασθαι παρὰ σοῦ τὸν ἄλωνα τοῦ οἰκοδομησαι
θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ συσχεθῆ ἡ θραῦσις
ἐπάνω τοῦ λαοῦ 22 καὶ εἶπεν Ορνα πρὸς Δαυιδ
λαβέτω καὶ ἀνενεγκέτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς
τῷ κυρίῳ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἰδοὺ οἱ
βόες εἰς ὄλοκαύτωμα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη
τῶν βοῶν εἰς ξύλα 23 τὰ πάντα ἔδωκεν Ορνα
τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν Ορνα πρὸς τὸν βασιλέα
κύριος ὁ θεός σου εὐλογῆσαι σε 24 καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς Ορνα οὐχί ὅτι ἀλλὰ κτώμενος
κτησομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀλλάγματι καὶ οὐκ ἀνοίσω
τῷ κυρίῳ θεῷ μου ὄλοκαύτωμα δωρεάν καὶ
ἐκτήσατο Δαυιδ τὸν ἄλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν
ἀργυρίῳ σίκλων πενήκοντα 25 καὶ ᾠκοδόμησεν
ἐκεῖ Δαυιδ θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἀνήνεγκεν
ὄλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς καὶ προσέθηκεν
Σαλωμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ ὅτι
μικρὸν ἦν ἐν πρώτοις καὶ ἐπήκουσεν κύριος τῇ
γῆ καὶ συνεσχέθη ἡ θραῦσις ἐπάνωθεν Ἰσραηλ

Βασιλειῶν Γ'

1 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πρεσβύτερος προβεβηκῶς ἡμέραις καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίοις καὶ οὐκ ἔθερμαίνετο **2** καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ παρθένον νεάνίδα καὶ παραστήσεται τῷ βασιλεῖ καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ καὶ θερμανθήσεται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς **3** καὶ ἐζήτησαν νεάνίδα καλὴν ἐκ παντὸς ὀρίου Ἰσραηλ καὶ εὔρον τὴν Αβισακ τὴν Σωμανῖτιν καὶ ἤνεγκαν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα **4** καὶ ἡ νεᾶνις καλὴ ἔως σφόδρα καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν **5** καὶ Ἀδωνιας υἱὸς Ἀγγιθ ἐπήρετο λέγων ἐγὼ βασιλεύσω καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἄρματα καὶ ἵππεῖς καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ **6** καὶ οὐκ ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ οὐδέποτε λέγων διὰ τί σὺ ἐποίησας καὶ γε αὐτὸς ὠραῖος τῇ ὄψει σφόδρα καὶ αὐτὸν ἔτεκεν ὀπίσω Ἀβεσσαλωμ **7** καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ Ἰωαβ τοῦ υἱοῦ Σαρουιας καὶ μετὰ Αβιαθαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω Ἀδωνίου **8** καὶ Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ Ναθαν ὁ προφήτης καὶ Σεμεὶ καὶ Ρηὶ καὶ οἱ δυνατοὶ τοῦ Δαυιδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω Ἀδωνίου **9** καὶ ἐθυσίασεν Ἀδωνιας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἄρνας μετὰ λίθου τοῦ Ζωελεθ ὃς ἦν ἐχόμενα τῆς πηγῆς Ρωγηλ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀδρούς Ἰουδα παῖδας τοῦ βασιλέως **10** καὶ τὸν Ναθαν τὸν προφήτην καὶ Βαναιαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν Σαλωμων ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσεν **11** καὶ εἶπεν Ναθαν

πρὸς Βηρσαβее μητέρα Σαλωμων λέγων οὐκ ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνιας υἱὸς Ἀγγιθ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Δαυιδ οὐκ ἔγνω **12** καὶ νῦν δεῦρο συμβουλεύσω σοὶ δὴ συμβουλίαν καὶ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμων **13** δεῦρο εἴσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαυιδ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὐχὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ ὤμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι Σαλωμων ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμέ καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνιας **14** καὶ ἰδοὺ ἔτι λαλοῦσης σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω σου καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου **15** καὶ εἰσῆλθεν Βηρσαβее πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμίειον καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα καὶ Αβισακ ἡ Σωμανῖτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ **16** καὶ ἔκυψεν Βηρσαβее καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί ἐστίν σοι **17** ἡ δὲ εἶπεν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ ὤμοσας ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ σου τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι Σαλωμων ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμέ καὶ αὐτὸς καθίησεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου **18** καὶ νῦν ἰδοὺ Ἀδωνιας ἐβασίλευσεν καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ ἔγνως **19** καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλήθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ Αβιαθαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰωαβ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως καὶ τὸν Σαλωμων τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν **20** καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ οἱ ὀφθαλμοὶ παντὸς Ἰσραηλ πρὸς σὲ ἀπαγγεῖλαι αὐτοῖς τίς καθίησεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν **21** καὶ ἔσται ὡς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ ὁ

υιός μου Σαλωμων ἀμαρτωλοί 22 καὶ ἰδοὺ ἔτι αὐτῆς λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ Ναθαν ὁ προφήτης ἦλθεν 23 καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ ἰδοὺ Ναθαν ὁ προφήτης καὶ εἰσῆλθεν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν 24 καὶ εἶπεν Ναθαν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ εἶπας Αδωνιας βασιλεύσει ὀπίσω μου καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου 25 ὅτι κατέβη σήμερον καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνas καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως καὶ Αβιαθαρ τὸν ἱερέα καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεὺς Αδωνιας 26 καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν δοῦλόν σου καὶ Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ Βαναιαν υἱὸν Ἰωδαε καὶ Σαλωμων τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν 27 εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν 28 καὶ ἀπεκρίθη Δαυιδ καὶ εἶπεν καλέσατέ μοι τὴν Βηρσαβεε καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ 29 καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν ζῆ κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως 30 ὅτι καθὼς ὤμοσά σοι ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραηλ λέγων ὅτι Σαλωμων ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ ὅτι οὕτως ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 31 καὶ ἔκυψεν Βηρσαβεε ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ζήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυιδ εἰς τὸν αἰῶνα 32 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καλέσατέ

μοι Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ Ναθαν τὸν προφήτην καὶ Βαναιαν υἱὸν Ἰωδαε καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως 33 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς λάβετε τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιβιάσατε τὸν υἱόν μου Σαλωμων ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς τὸν Γιων 34 καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ σαλπύσατε κερατίνῃ καὶ ἐρεῖτε ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμων 35 καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ αὐτὸς βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἐντετελάμην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα 36 καὶ ἀπεκρίθη Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν γένοιτο οὕτως πιστώσαι κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως 37 καθὼς ἦν κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως οὕτως εἶη μετὰ Σαλωμων καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυιδ 38 καὶ κατέβη Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Ναθαν ὁ προφήτης καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ ὁ χερεθθι καὶ ὁ φελεθθι καὶ ἐπεκάθισαν τὸν Σαλωμων ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυιδ καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν Γιων 39 καὶ ἔλαβεν Σαδωκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἔχρισεν τὸν Σαλωμων καὶ ἐσάλπισεν τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν πᾶς ὁ λαὸς ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμων 40 καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραίνόμενοι εὐφροσύνην μεγάλην καὶ ἐρράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν 41 καὶ ἤκουσεν Αδωνιας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν καὶ ἤκουσεν Ἰωαβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ εἶπεν τίς ἡ φωνῆ

τῆς πόλεως ἠχούσης 42 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ ἰδοῦ Ἰωναθαν υἱὸς Ἀβιαθαρ τοῦ ἱερέως ἦλθεν καὶ εἶπεν Ἀδωνιας εἰσελθε ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως εἶ σύ καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι 43 καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναθαν καὶ εἶπεν καὶ μάλα ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ ἐβασίλευσεν τὸν Σαλωμων 44 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ τὸν Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ Ναθαν τὸν προφήτην καὶ Βαναϊαν υἱὸν Ἰωδαε καὶ τὸν χερεθθὶ καὶ τὸν φελεθθὶ καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως 45 καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐν τῷ Γιων καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραϊνόμενοι καὶ ἤχησεν ἡ πόλις αὕτη ἡ φωνὴ ἦν ἠκούσατε 46 καὶ ἐκάθισεν Σαλωμων ἐπὶ θρόνον τῆς βασιλείας 47 καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυιδ λέγοντες ἀγαθὺνα ὁ θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμων τοῦ υἱοῦ σου ὑπὲρ τὸ ὄνομά σου καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτοῦ 48 καὶ γε οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὃς ἔδωκεν σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσιν 49 καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐξανέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ Ἀδωνιου καὶ ἀπῆλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 50 καὶ Ἀδωνιας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμων καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου 51 καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμων λέγοντες ἰδοῦ Ἀδωνιας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα Σαλωμων καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου λέγων ὁμοσάτω μοι σήμερον ὁ βασιλεὺς Σαλωμων εἰ οὐ

θανατώσει τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ 52 καὶ εἶπεν Σαλωμων ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεως εἰ πεσεῖται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐὰν κακία εὐρεθῇ ἐν αὐτῷ θανατωθήσεται 53 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων καὶ κατήνεγκεν αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ εἰσῆλθεν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαλωμων δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου

2 καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυιδ ἀποθανεῖν αὐτόν καὶ ἐνετείλατο τῷ Σαλωμων υἱῷ αὐτοῦ λέγων 2 ἐγὼ εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς καὶ ἰσχύσεις καὶ ἔση εἰς ἄνδρα 3 καὶ φυλάξεις τὴν φυλακὴν κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσέως ἵνα συνίης ἃ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι 4 ἵνα στήσῃ κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν λέγων ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν ἀληθείᾳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν λέγων οὐκ ἐξολεθρευθήσεται σοὶ ἀνὴρ ἐπάνωθεν θρόνου Ἰσραηλ 5 καὶ γε σὺ ἔγνωσ ὅσα ἐποίησέν μοι Ἰωαβ υἱὸς Σαρουιας ὅσα ἐποίησεν τοῖς δυσὶν ἄρχουσιν τῶν δυνάμεων Ἰσραηλ τῷ Ἀβεννηρ υἱῷ Νηρ καὶ τῷ Ἀμεσσαΐ υἱῷ Ἰεθερ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς καὶ ἔταξεν τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ καὶ ἔδωκεν αἶμα ἀθῶων ἐν τῇ ζώνῃ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὀσφύϊ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ 6 καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου καὶ οὐ κατὰξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ἄδου (Sheol h7585) 7 καὶ τοῖς υἱοῖς Βερζελλὶ τοῦ Γαλααδίτου ποιήσεις ἔλεος καὶ ἔσονται ἐν τοῖς

ἐσθίουσιν τὴν τράπεζάν σου ὅτι οὕτως ἡγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ σου **8** καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεὶ υἱὸς Γηρα υἱὸς τοῦ Ἰεμενι ἐκ Βαουριμ καὶ αὐτὸς κατηράσατό με κατάραν ὁδυνηρὰν τῇ ἡμέρᾳ ἢ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντὴν μου εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ ὤμοσα αὐτῷ ἐν κυρίῳ λέγων εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ **9** καὶ οὐ μὴ ἀφώσῃς αὐτόν ὅτι ἀνὴρ σοφὸς εἶ σὺ καὶ γνῶσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ καὶ κατὰξεις τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ἄδου (Sheol **h7585**) **10** καὶ ἐκοιμήθη Δαυιδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ **11** καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Δαυιδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν Χεβρων ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τριάκοντα τρία ἔτη **12** καὶ Σαλωμων ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ υἱὸς ἐτῶν δώδεκα καὶ ἠτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα **13** καὶ εἰσῆλθεν Ἀδωνιας υἱὸς Ἀγγιθ πρὸς Βηρσαβεε μητέρα Σαλωμων καὶ προσεκύνησεν αὐτῇ ἡ δὲ εἶπεν εἰρήνη ἡ εἴσοδος σου καὶ εἶπεν εἰρήνη **14** λόγος μοι πρὸς σέ καὶ εἶπεν αὐτῷ λάλησον **15** καὶ εἶπεν αὐτῇ σὺ οἶδας ὅτι ἐμοὶ ἦν ἡ βασιλεία καὶ ἐπ' ἐμέ ἔθετο πᾶς Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλέα καὶ ἐστράφη ἡ βασιλεία καὶ ἐγενήθη τῷ ἀδελφῷ μου ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο αὐτῷ **16** καὶ νῦν αἴτησιν μίαν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβεε λάλη **17** καὶ εἶπεν αὐτῇ εἰπὸν δὴ πρὸς Σαλωμων τὸν βασιλέα ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ δώσει μοι τὴν Ἀβισακ τὴν Σωμανίτιν εἰς γυναῖκα **18** καὶ εἶπεν Βηρσαβεε καλῶς ἐγὼ

λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ **19** καὶ εἰσῆλθεν Βηρσαβεε πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων λαλήσαι αὐτῷ περὶ Ἀδωνιου καὶ ἐξάνεστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ καὶ κατεφίλησεν αὐτὴν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ **20** καὶ εἶπεν αὐτῷ αἴτησιν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς αἴτησαι μητὲρ ἐμή ὅτι οὐκ ἀποστρέψω σε **21** καὶ εἶπεν δοθήτω δὲ Ἀβισακ ἡ Σωμανίτις τῷ Ἀδωνια τῷ ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα **22** καὶ ἀπεκρίθη Σαλωμων ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ ἵνα τί σὺ ἤτησαι τὴν Ἀβισακ τῷ Ἀδωνια καὶ αἴτησαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν ὅτι οὗτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ καὶ αὐτῷ Ἀβιαθαρ ὁ ἱερεὺς καὶ αὐτῷ Ἰωαβ ὁ υἱὸς Σαρουιας ὁ ἀρχιστράτηγος ἐταῖρος **23** καὶ ὤμοσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων κατὰ τοῦ κυρίου λέγων τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν Ἀδωνιας τὸν λόγον τοῦτον **24** καὶ νῦν ζῆ κύριος ὃς ἠτοιμάσεν με καὶ ἔθετό με ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυιδ τοῦ πατρὸς μου καὶ αὐτὸς ἐποίησέν μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὅτι σήμερον θανατωθήσεται Ἀδωνιας **25** καὶ ἐξαπέστειλεν Σαλωμων ὁ βασιλεὺς ἐν χειρὶ Βαναιου υἱοῦ Ἰωδαε καὶ ἀνείλεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν Ἀδωνιας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **26** καὶ τῷ Ἀβιαθαρ τῷ ἱερεῖ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀπότρεχε σὺ εἰς Ἀναθωθ εἰς ἀγρόν σου ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἶ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ οὐ θανατώσω σε ὅτι ἦρας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου καὶ ὅτι ἐκακουχήθης ἐν ἅσασιν οἷς ἐκακουχήθη ὁ πατήρ

μου 27 και ἐξέβαλεν Σαλωμων τὸν Αβιαθαρ τοῦ μὴ εἶναι ἱερέα τοῦ κυρίου πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ηλι ἐν Σηλωμ 28 και ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἕως Ἰωαβ τοῦ υἱοῦ Σαρουιας ὅτι Ἰωαβ ἦν κεκλικῶς ὀπίσω Ἀδωνιου και ὀπίσω Σαλωμων οὐκ ἔκλινεν και ἔφυγεν Ἰωαβ εἰς τὸ σκῆνωμα τοῦ κυρίου και κατέσχευ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου 29 και ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμων λέγοντες ὅτι ἔφυγεν Ἰωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου και ἰδοὺ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου και ἀπέστειλεν Σαλωμων πρὸς Ἰωαβ λέγων τί γέγονέν σοι ὅτι πέφευγας εἰς τὸ θυσιαστήριον και εἶπεν Ἰωαβ ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σου και ἔφυγον πρὸς κύριον και ἀπέστειλεν Σαλωμων ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναιου υἱὸν Ἰωδαε λέγων πορεύου και ἄνελε αὐτὸν και θάψον αὐτόν 30 και ἦλθεν Βαναιου υἱὸς Ἰωδαε πρὸς Ἰωαβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου και εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ἔξελθε και εἶπεν Ἰωαβ οὐκ ἐκπορεύομαι ὅτι ὦδε ἀποθανοῦμαι και ἀπέστρεψεν Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε και εἶπεν τῷ βασιλεῖ λέγων τάδε λελάληκεν Ἰωαβ και τάδε ἀποκέκριταί μοι 31 και εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς πορεύου και ποίησον αὐτῷ καθὼς εἶρηκεν και ἄνελε αὐτόν και θάψεις αὐτόν και ἐξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ δωρεὰν ἐξέχεεν Ἰωαβ ἀπ' ἐμοῦ και ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου 32 και ἀπέστρεψεν κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ ὡς ἀπῆντησεν τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις και ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτόν και ἀπέκτεινεν αὐτούς ἐν ῥομφαίᾳ και ὁ πατήρ μου Δαυιδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν τὸν Ἀβεννηρ υἱὸν Νηρ ἀρχιστράτηγον Ἰσραηλ και

τὸν Ἀμεσσα υἱὸν Ἰεθερ ἀρχιστράτηγον Ἰουδα 33 και ἐπεστράφη τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ και εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα και τῷ Δαυιδ και τῷ σπέρματι αὐτοῦ και τῷ οἴκῳ αὐτοῦ και τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνη ἕως αἰῶνος παρὰ κυρίου 34 και ἀπῆντησεν Βαναιου υἱὸς Ἰωδαε τῷ Ἰωαβ και ἐθανάτωσεν αὐτόν και ἔθαψεν αὐτόν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ 35 και ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναιου υἱὸν Ἰωδαε ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν και ἡ βασιλεία κατωρθοῦτο ἐν Ἱερουσαλημ και τὸν Σαδωκ τὸν ἱερέα ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντὶ Ἀβιαθαρ 36 και ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σεμεὶ και εἶπεν αὐτῷ οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλημ και κάθου ἐκεῖ και οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν οὐδαμοῦ 37 και ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου και διαβῆσῃ τὸν χειμάρρουν Κεδρων γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ τὸ αἷμά σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου και ὥρκισεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ 38 και εἶπεν Σεμεὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας κύριέ μου βασιλεῦ οὕτω ποιήσει ὁ δοῦλός σου και ἐκάθισεν Σεμεὶ ἐν Ἱερουσαλημ τρία ἔτη 39 και ἐγενήθη μετὰ τρία ἔτη και ἀπέδρασαν δύο δοῦλοι τοῦ Σεμεὶ πρὸς Ἀγχους υἱὸν Μααχα βασιλέα Γεθ και ἀπηγγέλη τῷ Σεμεὶ λέγοντες ἰδοὺ οἱ δοῦλοί σου ἐν Γεθ 40 και ἀνέστη Σεμεὶ και ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ και ἐπορεύθη εἰς Γεθ πρὸς Ἀγχους τοῦ ἐκζητῆσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ και ἐπορεύθη Σεμεὶ και ἦγαγεν τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γεθ 41 και ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμων λέγοντες ὅτι ἐπορεύθη Σεμεὶ ἐξ Ἱερουσαλημ εἰς Γεθ και ἀπέστρεψεν τοὺς δούλους

αὐτοῦ 42 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν τὸν Σεμεὶ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν οὐχὶ ὥρκισά σε κατὰ τοῦ κυρίου καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι λέγων ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ Ἱερουσαλημ καὶ πορευθῆς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά γινώσκων γνώση ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ 43 καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὄρκον κυρίου καὶ τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλαμην κατὰ σοῦ 44 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σεμεὶ σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν ἔγνω ἡ καρδία σου ἃ ἐποίησας τῷ Δαυιδ τῷ πατρί μου καὶ ἀνταπέδωκεν κύριος τὴν κακίαν σου εἰς κεφαλὴν σου 45 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἠύλογημένος καὶ ὁ θρόνος Δαυιδ ἔσται ἔτοιμος ἐνώπιον κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα 46 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τῷ Βαναϊα υἱῷ Ἰωδαε καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἀνείλεν αὐτόν καὶ ἀπέθανεν καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων φρόνιμος σφόδρα

3 2 πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν θυμιῶντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς ὅτι οὐκ ᾤκοδομήθη οἶκος τῷ ὀνόματι κυρίου ἕως νῦν 3 καὶ ἠγάπησεν Σαλωμων τὸν κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθυεν καὶ ἔθυμια 4 καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Γαβαων θῦσαι ἐκεῖ ὅτι αὐτὴ ὑψηλοτάτη καὶ μεγάλη χιλίαν ὀλοκαύτωςιν ἀνήνεγκεν Σαλωμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Γαβαων 5 καὶ ὤφθη κύριος τῷ Σαλωμων ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαλωμων αἴτησαί τι αἴτημα σαυτῷ 6 καὶ εἶπεν Σαλωμων σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Δαυιδ τοῦ πατρὸς μου ἕλεος μέγα καθὼς διῆλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἕλεος τὸ μέγα τοῦτο δοῦναι

τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 7 καὶ νῦν κύριε ὁ θεός μου σὺ ἔδωκας τὸν δούλόν σου ἀντὶ Δαυιδ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐγὼ εἶμι παιδάριον μικρὸν καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἔξοδόν μου καὶ τὴν εἴσοδόν μου 8 ὁ δὲ δούλός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου ὃν ἐξελέξω λαὸν πολὺν ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται 9 καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ συνίειν ἀνὰ μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ὅτι τίς δυνήσεται κρίνειν τὸν λαόν σου τὸν βαρὺν τοῦτον 10 καὶ ἤρπεν ἐνώπιον κυρίου ὅτι ἠτήσατο Σαλωμων τὸ ῥῆμα τοῦτο 11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν ἀνθ' ὧν ἠτήσω παρ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἠτήσω σαυτῷ ἡμέρας πολλὰς καὶ οὐκ ἠτήσω πλοῦτον οὐδὲ ἠτήσω ψυχὰς ἐχθρῶν σου ἀλλ' ἠτήσω σαυτῷ σύνεσιν τοῦ εἰσακούειν κρίμα 12 ἰδοὺ πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφὴν ὡς σὺ οὐ γέγονεν ἔμπροσθέν σου καὶ μετὰ σέ οὐκ ἀναστήσεται ὅμοιός σοι 13 καὶ ἃ οὐκ ἠτήσω δέδωκά σοι καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν ὡς οὐ γέγονεν ἀνὴρ ὅμοιός σοι ἐν βασιλευσίν 14 καὶ ἐὰν πορευθῆς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ὡς ἐπορεύθη Δαυιδ ὁ πατήρ σου καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου 15 καὶ ἐξυπνίσθη Σαλωμων καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον καὶ ἀνέστη καὶ παραγίνεται εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἔστη κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐν Σιων καὶ ἀνήγαγεν ὀλοκαυτώσεις καὶ ἐποίησεν εἰρηνικὰς καὶ ἐποίησεν πότον μέγαν ἑαυτῷ καὶ πᾶσιν τοῖς παισίν αὐτοῦ 16 τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες πόρνοι τῷ βασιλεῖ καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ

17 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ μία ἐν ἐμοὶ κύριε ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη οἰκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἐνὶ καὶ ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ 18 καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης μου καὶ ἔτεκεν καὶ ἡ γυνὴ αὕτη καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ οὐκ ἔστιν οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν πάρεξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ 19 καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτης τὴν νύκτα ὡς ἐπεκοιμήθη ἐπ' αὐτόν 20 καὶ ἀνέστη μέσης τῆς νυκτὸς καὶ ἔλαβεν τὸν υἱὸν μου ἐκ τῶν ἀγκαλιῶν μου καὶ ἐκοίμισεν αὐτόν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοίμισεν ἐν τῷ κόλπῳ μου 21 καὶ ἀνέστην τὸ πρωὶ θηλάσαι τὸν υἱὸν μου καὶ ἐκεῖνος ἦν τεθνηκῶς καὶ ἰδοὺ κατενόησα αὐτόν πρωὶ καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱός μου ὃν ἔτεκον 22 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἐτέρα οὐχὶ ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν ὁ δὲ υἱός σου ὁ τεθνηκῶς καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως 23 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς σὺ λέγεις οὗτος ὁ υἱός μου ὁ ζῶν καὶ ὁ υἱός ταύτης ὁ τεθνηκῶς καὶ σὺ λέγεις οὐχὶ ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκῶς 24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς λάβετέ μοι μάχαιραν καὶ προσήνεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως 25 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς διέλετε τὸ παιδίον τὸ θηλάζον τὸ ζῶν εἰς δύο καὶ δότε τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτη καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ ταύτη 26 καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἧς ἦν ὁ υἱός ὁ ζῶν καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι ἐταράχθη ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς καὶ εἶπεν ἐν ἐμοὶ κύριε δότε αὐτῇ τὸ παιδίον καὶ θανάτῳ μὴ θανατώσητε αὐτόν καὶ αὕτη εἶπεν μήτε ἐμοὶ μήτε αὐτῇ ἔστω διέλετε 27 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν δότε τὸ παιδίον τῇ εἰπούσῃ δότε αὐτῇ αὐτὸ καὶ θανάτῳ

μὴ θανατώσητε αὐτόν αὕτη ἡ μήτηρ αὐτοῦ 28 καὶ ἤκουσαν πᾶς Ἰσραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο ὃ ἔκρινεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως ὅτι εἶδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαίωμα

4 καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων βασιλεύων ἐπὶ Ἰσραὴλ 2 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ ἦσαν αὐτοῦ Ἀζαριου υἱὸς Σαδωκ 3 καὶ Ελιαρεφ καὶ Ἀχια υἱὸς Σαβα γραμματεῖς καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀχιλιδ ὑπομιμνήσκων 4 καὶ Σαδουχ καὶ Ἀβιαθαρ ἱερεῖς 5 καὶ Ὀρνια υἱὸς Ναθαν ἐπὶ τῶν καθεσταμένων καὶ Ζαβουθ υἱὸς Ναθαν ἐταῖρος τοῦ βασιλέως 6 καὶ Ἀχιηλ οἰκονόμος καὶ Ελιαβ υἱὸς Σαφ ἐπὶ τῆς πατριᾶς καὶ Ἀδωνιραμ υἱὸς Εφρα ἐπὶ τῶν φόρων 7 καὶ τῷ Σαλωμων δώδεκα καθεσταμένοι ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ χορηγεῖν τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μῆνα ἐν τῷ ἔνιαυτῷ ἐγίνετο ἐπὶ τὸν ἕνα χορηγεῖν 8 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Βενωρ ἐν ὄρει Εφραιμ εἰς 9 υἱὸς Ρηχαβ ἐν Μαχεμας καὶ Βηθαλαμιν καὶ Βαιθσαμυς καὶ Αἰλων ἕως Βαιθαναν εἰς 10 υἱὸς Εσωθ Βηρβηθνεμα Λουσαμηνχα καὶ Ρησφαρα 11 Χιναναδαβ καὶ Αναφαθι ἀνὴρ Ταβληθ θυγάτηρ Σαλωμων ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα εἰς 12 Βακχα υἱὸς Ἀχιλιδ Θααναχ καὶ Μεκεδω καὶ πᾶς ὁ οἶκος Σαν ὁ παρὰ Σεσαθαν ὑποκάτω τοῦ Εσραε καὶ ἐκ Βαισαφουδ Εβελμαωλα ἕως Μαεβερ Λουκαμ εἰς 13 υἱὸς Γαβερ ἐν Ρεμαθ Γαλααδ τούτῳ σχοίνισμα Ερεγαβα ἡ ἐν τῇ Βασαν ἐξήκοντα πόλεις μεγάλαι τειχίρεις καὶ μοχλοὶ χαλκοὶ εἰς 14 Ἀχιναδαβ υἱὸς Ἀχελ Μααναιν εἰς 15 Ἀχιμαας ἐν Νεφθαλι καὶ οὗτος ἔλαβεν τὴν Βασεμμαθ θυγατέρα Σαλωμων εἰς γυναῖκα εἰς 16 Βαανα υἱὸς Χουσι ἐν τῇ

Μααλαθ εἶς 17 Σαμαα υἱὸς Ηλα ἐν τῷ Βενιαμιν 18 Γαβερ υἱὸς Αδαι ἐν τῇ γῆ Γαδ γῆ Σηων βασιλέως τοῦ Εσεβων καὶ Ωγ βασιλέως τοῦ Βασαν καὶ νασιφ εἶς ἐν γῆ Ιουδα 19 Ιωσαφατ υἱὸς Φουασουδ ἐν Ισσαχαρ 21 καὶ ἐχορήγουν οἱ καθεσταμένοι οὕτως τῷ βασιλεῖ Σαλωμων καὶ πάντα τὰ διαγγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως ἕκαστος μῆνα αὐτοῦ οὐ παραλλάσσουσιν λόγον καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασιν ἦρον εἰς τὸν τόπον οὗ ἂν ἦ ὁ βασιλεὺς ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ 22 καὶ ταῦτα τὰ δέοντα τῷ Σαλωμων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τριάκοντα κόροισι σεμιδάλεως καὶ ἑξήκοντα κόροισι ἀλεύρου κεκοπανισμένου 23 καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ καὶ εἴκοσι βόες νομάδες καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτὸς ἐλάφων καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐκλεκτῶν σιτευτά 24 ὅτι ἦν ἄρχων πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν 29 καὶ ἔδωκεν κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμων καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν 30 καὶ ἐπληθύνθη Σαλωμων σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων ἀνθρώπων καὶ ὑπὲρ πάντα φρονίμους Αἰγύπτου 31 καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐσοφίσατο ὑπὲρ Γαιθαν τὸν Εζραΐτην καὶ τὸν Αιμαν καὶ τὸν Χαλκαλ καὶ Δαρδα υἱοῦ Μαλ 32 καὶ ἐλάλησεν Σαλωμων τρισχιλίας παραβολὰς καὶ ἦσαν ὧδαὶ αὐτοῦ πεντακισχίλια 33 καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου καὶ ἐλάλησεν περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἐρπετῶν καὶ περὶ

τῶν ἰχθύων 34 καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοὶ ἀκοῦσαι τῆς σοφίας Σαλωμων καὶ ἐλάμβανεν δῶρα παρὰ πάντων τῶν βασιλέων τῆς γῆς ὅσοι ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ

5 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ χρεῖσαι τὸν Σαλωμων ἀντὶ Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χιραμ τὸν Δαυιδ πάσας τὰς ἡμέρας 2 καὶ ἀπέστειλεν Σαλωμων πρὸς Χιραμ λέγων 3 σὺ οἶδας Δαυιδ τὸν πατέρα μου ὅτι οὐκ ἐδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτὸν ἕως τοῦ δοῦναι κύριον αὐτοῦς ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ 4 καὶ νῦν ἀνέπαυσε κύριος ὁ θεός μου ἐμοὶ κυκλόθεν οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἀπάντημα πονηρόν 5 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου καθὼς ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς πρὸς Δαυιδ τὸν πατέρα μου λέγων ὁ υἱός σου ὃν δώσω ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου 6 καὶ νῦν ἔντειλαι καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου καὶ ἰδοὺ οἱ δούλοι μου μετὰ τῶν δούλων σου καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δώσω σοι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ὅτι σὺ οἶδας ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὼς ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ Σιδῶνιοι 7 καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσεν Χιραμ τῶν λόγων Σαλωμων ἐχάρη σφόδρα καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ θεὸς σήμερον ὃς ἔδωκεν τῷ Δαυιδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον 8 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Σαλωμων λέγων ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρὸς με ἐγὼ ποιήσω πᾶν θέλημά σου ξύλα κέδρινα καὶ πεύκινα 9 οἱ δούλοι μου κατάξουσιν αὐτὰ

ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ σχεδιάς ἕως τοῦ τόπου οὗ ἂν ἀποστείλης πρὸς με καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἀρεῖς καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά μου τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου **10** καὶ ἦν Χιραμ διδούς τῷ Σαλωμων κέδρους καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ **11** καὶ Σαλωμων ἔδωκεν τῷ Χιραμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ καὶ μαχίρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἴκοσι χιλιάδας βεθ ἐλαίου κεκομμένου κατὰ τοῦτο ἐδίδου Σαλωμων τῷ Χιραμ κατ' ἐνιαυτόν **12** καὶ κύριος ἔδωκεν σοφίαν τῷ Σαλωμων καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ καὶ ἦν εἰρήνη ἀνὰ μέσον Χιραμ καὶ ἀνὰ μέσον Σαλωμων καὶ διέθεντο διαθήκην ἀνὰ μέσον ἑαυτῶν **13** καὶ ἀνῆνεγκεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ παντὸς Ἰσραηλ καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν **14** καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν καὶ Ἀδωνιραμ ἐπὶ τοῦ φόρου **15** καὶ ἦν τῷ Σαλωμων ἑβδομήκοντα χιλιάδες αἴροντες ἄρσιν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει **16** χωρὶς ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν Σαλωμων τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα **18** καὶ ἠτοίμασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη

6 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσραηλ ἐξ Αἰγύπτου τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμων ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς καὶ αἴρουσιν λίθους μεγάλους τιμίους εἰς τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου καὶ λίθους ἀπελεκήτους καὶ ἐπελέκησαν οἱ υἱοὶ Σαλωμων καὶ οἱ υἱοὶ Χιραμ καὶ ἔβαλαν

αὐτοὺς ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔθεμελίωσεν τὸν οἶκον κυρίου ἐν μηνὶ Νισῳ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ ἐν μηνὶ Βααλ οὗτος ὁ μῆν ὁ ὄγδοος συνετελέσθη ὁ οἶκος εἰς πάντα λόγον αὐτοῦ καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ **2** καὶ ὁ οἶκος ὃν ὤκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τῷ κυρίῳ τεσσαράκοντα πῆχων μῆκος αὐτοῦ καὶ εἴκοσι ἐν πῆχει πλάτος αὐτοῦ καὶ πέντε καὶ εἴκοσι ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτοῦ **3** καὶ τὸ αἶλαμ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ εἴκοσι ἐν πῆχει μῆκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλάτος τοῦ οἴκου καὶ δέκα ἐν πῆχει τὸ πλάτος αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ ὤκοδόμησεν τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν **4** καὶ ἐποίησεν τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς **5** καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου μέλαθρα κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ δαβίρ καὶ ἐποίησεν πλευρὰς κυκλόθεν **6** ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω πέντε πῆχων τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ τὸ μέσον ἕξ καὶ ἡ τρίτη ἑπτὰ ἐν πῆχει τὸ πλάτος αὐτῆς ὅτι διάστημα ἔδωκεν τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἕξῳθεν τοῦ οἴκου ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου **7** καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν λίθοις ἀκροτόμοις ἀργοῖς ὤκοδομήθη καὶ σφύρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν σκευὸς σιδηροῦν οὐκ ἠκούσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν **8** καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τὴν ὠμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιάν καὶ ἐλικτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριώροφα **9** καὶ ὤκοδόμησεν τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν καὶ ἐκοιλοστάμησεν τὸν οἶκον κέδροις **10** καὶ ὤκοδόμησεν τοὺς ἐνδέσμους δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέντε ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ συνέσχεν τὸν ἔνδεσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις **15** καὶ

ὠκοδόμησεν τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου διὰ ξύλων
κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τοῦ οἴκου καὶ ἕως
τῶν δοκῶν καὶ ἕως τῶν τοίχων ἐκοιλοστάθμησεν
συνεχόμενα ξύλοις ἔσωθεν καὶ περιέσχεν τὸ
ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πευκίταις 16 καὶ
ὠκοδόμησεν τοὺς εἴκοσι πῆχεις ἀπ' ἄκρου τοῦ
οἴκου τὸ πλευρὸν τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἕως
τῶν δοκῶν καὶ ἐποίησεν ἐκ τοῦ δαβρι εἰς τὸ
ἅγιον τῶν ἀγίων 17 καὶ τεσσαράκοντα πηχῶν ἦν
ὁ ναὸς κατὰ πρόσωπον 19 τοῦ δαβρι ἐν μέσῳ τοῦ
οἴκου ἔσωθεν δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης
κυρίου 20 εἴκοσι πῆχεις μῆκος καὶ εἴκοσι πῆχεις
πλάτος καὶ εἴκοσι πῆχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ
περιέσχεν αὐτὸν χρυσίῳ συγκεκλεισμένῳ καὶ
ἐποίησεν θυσιαστήριον 21 κατὰ πρόσωπον τοῦ
δαβρι καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ 22 καὶ ὄλον τὸν
οἶκον περιέσχεν χρυσίῳ ἕως συντελείας παντὸς
τοῦ οἴκου 23 καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ δαβρι δύο
χερουβιν δέκα πῆχεων μέγεθος ἐσταθμωμένον 24
καὶ πέντε πῆχεων πτερυγίον τοῦ χερουβ τοῦ ἐνός
καὶ πέντε πῆχεων πτερυγίον αὐτοῦ τὸ δεύτερον
ἐν πῆχει δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς
μέρος πτερυγίου αὐτοῦ 25 οὕτως τῷ χερουβ τῷ
δευτέρῳ ἐν μέτρῳ ἐνὶ συντέλεια μία ἀμφοτέροις
26 καὶ τὸ ὕψος τοῦ χερουβ τοῦ ἐνός δέκα ἐν πῆχει
καὶ οὕτως τὸ χερουβ τὸ δεύτερον 27 καὶ ἀμφοτέρα
τὰ χερουβιν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου
καὶ διεπέτασεν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἦπτετο
πτέρυξ μία τοῦ τοίχου καὶ πτέρυξ ἦπτετο τοῦ
τοίχου τοῦ δευτέρου καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν αἱ ἐν
μέσῳ τοῦ οἴκου ἦπτοντο πτέρυξ πτέρυγος 28 καὶ
περιέσχεν τὰ χερουβιν χρυσίῳ 29 καὶ πάντας τοὺς
τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ ἐγκολαπτὰ ἔγραψεν

γραφίδι χερουβιν καὶ φοίνικες τῷ ἐσωτέρῳ καὶ
τῷ ἐξωτέρῳ 30 καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου περιέσχεν
χρυσίῳ τοῦ ἐσωτάτου καὶ τοῦ ἐξωτάτου 31
καὶ τῷ θυρώματι τοῦ δαβρι ἐποίησεν θύρας
ξύλων ἀρκευθίνων καὶ φλιάς πενταπλᾶς 32 καὶ
δύο θύρας ξύλων πευκίνων καὶ ἐγκολαπτὰ ἐπ'
αὐτῶν ἐγκεκολαμμένα χερουβιν καὶ φοίνικας καὶ
πέταλα διαπεπετασμένα καὶ περιέσχεν χρυσίῳ
καὶ κατέβαιναν ἐπὶ τὰ χερουβιν καὶ ἐπὶ τοὺς
φοίνικας τὸ χρυσίον 33 καὶ οὕτως ἐποίησεν
τῷ πυλῶνι τοῦ ναοῦ φλιαὶ ξύλων ἀρκευθίνων
στοαὶ τετραπλῶς 34 καὶ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς
θύραις ξύλα πεύκινα δύο πτυχαὶ ἢ θύρα ἢ
μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν καὶ δύο πτυχαὶ ἢ
θύρα ἢ δευτέρα στρεφόμενα 35 ἐγκεκολαμμένα
χερουβιν καὶ φοίνικες καὶ διαπεπετασμένα
πέταλα καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ
τὴν ἐκτύπωσιν 36 καὶ ὠκοδόμησεν τὴν αὐλὴν
τὴν ἐσωτάτην τρεῖς στίχους ἀπελεκήτων καὶ
στίχος κατειργασμένης κέδρου κυκλόθεν καὶ
ὠκοδόμησε καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τοῦ αἵλαμ
τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ

7 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων καὶ
ἔλαβεν τὸν Χιραμ ἐκ Τύρου 2 υἱὸν γυναικὸς
χήρας καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλι καὶ ὁ
πατὴρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος τέκτων χαλκοῦ καὶ
πεπληρωμένος τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ
ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ καὶ
εἰσήχθη πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων καὶ ἐποίησεν
πάντα τὰ ἔργα 3 καὶ ἐχώνευσεν τοὺς δύο στύλους
τῷ αἵλαμ τοῦ οἴκου ὀκτωκαίδεκα πῆχεις ὕψος
τοῦ στύλου καὶ περίμετρον τέσσαρες καὶ δέκα
πήχεις ἐκύκλου αὐτόν καὶ τὸ πάχος τοῦ στύλου

τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα καὶ οὕτως ὁ
στῦλος ὁ δεύτερος 4 καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησεν
δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτὰ
χαλκᾶ πέντε πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ
ένός καὶ πέντε πήχεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ
δευτέρου 5 καὶ ἐποίησεν δύο δίκτυα περικαλύψαι
τὸ ἐπίθεμα τῶν στύλων καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι
τῷ ἐνὶ καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ 6
καὶ ἔργον κρεμαστόν δύο στίχοι ῥοῶν χαλκῶν
δεδικτυωμένοι ἔργον κρεμαστόν στίχος ἐπὶ
στίχον καὶ οὕτως ἐποίησεν τῷ ἐπιθέματι τῷ
δευτέρῳ 7 καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους τοῦ αἰλαμ
τοῦ ναοῦ καὶ ἔστησεν τὸν στῦλον τὸν ἕνα καὶ
ἐπεκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχοὺμ καὶ ἔστησεν
τὸν στῦλον τὸν δεύτερον καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Βααζ 8 καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν
στύλων ἔργον κρίνου κατὰ τὸ αἰλαμ τεσσάρων
πηχῶν 9 καὶ μέλαθρον ἐπ’ ἀμφοτέρων τῶν
στύλων καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ
μέλαθρον τῷ πάχει 10 καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν
δέκα ἐν πήχει ἀπὸ τοῦ χεῖλους αὐτῆς ἕως τοῦ
χεῖλους αὐτῆς στρογγύλον κύκλω τὸ αὐτὸ πέντε
ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ συνηγμένοι τρεῖς
καὶ τριάκοντα ἐν πήχει ἐκύκλουν αὐτήν 11
καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χεῖλους
αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλουν αὐτήν δέκα ἐν πήχει
κυκλόθεν ἀνιστᾶν τὴν θάλασσαν 12 καὶ τὸ
χεῖλος αὐτῆς ὡς ἔργον χεῖλους ποτηρίου βλαστὸς
κρίνου καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστής 13 καὶ
δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης οἱ τρεῖς
ἐπιβλέποντες βορρᾶν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες
θάλασσαν καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον καὶ
οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολὴν καὶ πάντα τὰ

ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον καὶ ἡ θάλασσα ἐπ’ αὐτῶν
ἐπάνωθεν 14 καὶ ἐποίησεν δέκα μεχωνῶθ χαλκᾶς
πέντε πήχεις μῆκος τῆς μεχωνῶθ τῆς μιᾶς καὶ
τέσσαρες πήχεις πλάτος αὐτῆς καὶ ἕξ ἐν πήχει
ὕψος αὐτῆς 15 καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνῶθ
σύγκλειστον αὐτοῖς καὶ σύγκλειστον ἀνὰ μέσον
τῶν ἐξεχομένων 16 καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα
αὐτῶν ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεχομένων λέοντες καὶ
βόες καὶ χερουβιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχομένων οὕτως
καὶ ἐπάνωθεν καὶ ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων
καὶ τῶν βοῶν χῶραι ἔργον καταβάσεως 17 καὶ
τέσσαρες τροχοὶ χαλκοῖ τῆ μεχωνῶθ τῆ μιᾶ καὶ
τὰ προσέχοντα χαλκᾶ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν
ὠμῖαι ὑποκάτω τῶν λουτήρων 18 καὶ χεῖρες
ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῆ μεχωνῶθ καὶ τὸ ὕψος
τοῦ τροχοῦ τοῦ ἐνός πήχεος καὶ ἡμίσιους 19 καὶ
τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἄρματος
αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ
πραγματεία αὐτῶν τὰ πάντα χωνευτὰ 20 αἱ
τέσσαρες ὠμῖαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς
μεχωνῶθ τῆς μιᾶς ἐκ τῆς μεχωνῶθ οἱ ὦμοι
αὐτῆς 21 καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνῶθ ἡμισυ
τοῦ πήχεος μέγεθος στρογγύλον κύκλω ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς τῆς μεχωνῶθ καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς
καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς καὶ ἠνοίγετο ἐπὶ τὰς
ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς 22 καὶ τὰ συγκλείσματα
αὐτῆς χερουβιν καὶ λέοντες καὶ φοίνικες ἐστῶτα
ἐχόμενον ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἔσω καὶ
τὰ κυκλόθεν 23 κατ’ αὐτήν ἐποίησεν πάσας τὰς
δέκα μεχωνῶθ τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἐν πάσαις
24 καὶ ἐποίησεν δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς
τεσσαράκοντα χοεῖς χωροῦντα τὸν χυτρόκαυλον
τὸν ἕνα μετρήσει ὁ χυτρόκαυλος ὁ εἷς ἐπὶ τῆς

μεχωνωθ τῆς μιᾶς ταῖς δέκα μεχωνωθ 25 καὶ ἔθετο τὰς δέκα μεχωνωθ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ νότου 26 καὶ ἐποίησεν Χιραμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας καὶ συνετέλεσεν Χιραμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν οἴκῳ κυρίου 27 στύλους δύο καὶ τὰ στρεπτὰ τῶν στύλων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο καὶ τὰ δίκτυα δύο τοῦ καλύπτειν ἀμφοτέρα τὰ στρεπτὰ τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων 28 τὰς ρόας τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοῖς δικτύοις δύο στίχοι ῥοῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ περικαλύπτειν ἀμφοτέρα τὰ στρεπτὰ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις 29 καὶ τὰς μεχωνωθ δέκα καὶ τοὺς χυτροκαύλους δέκα ἐπὶ τῶν μεχωνωθ 30 καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ τοὺς βόας δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης 31 καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμάστρεις καὶ τὰς φιάλας καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν Χιραμ τῷ βασιλεῖ Σαλωμων τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ οἱ στῦλοι τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ οἴκου κυρίου πάντα τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως ἃ ἐποίησεν Χιραμ χαλκᾷ ἄρδην 32 οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ οὗ ἐποίησεν πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πλήθους σφόδρα οὐκ ἦν τέρμα τῷ σταθμῷ τοῦ χαλκοῦ 33 ἐν τῷ περιοίκῳ τοῦ Ιορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἀνὰ μέσον Σοκχωθ καὶ ἀνὰ μέσον Σιρα 34 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν ἐν οἴκῳ κυρίου τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν καὶ τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι

τῆς προσφορᾶς χρυσοῦν 35 καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβιρ χρυσαῶς συγκλειομένας καὶ τὰ λαμπάδια καὶ τοὺς λύχνους καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας χρυσαῶς 36 καὶ τὰ πρόθυρα καὶ οἱ ἦλοι καὶ αἱ φιάλαι καὶ τὰ τρύβλια καὶ αἱ θυίσκαι χρυσαῖ συγκλειστα καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου ἀγίου τῶν ἁγίων καὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσαῶς 37 καὶ ἀνεπληρώθη πᾶν τὸ ἔργον ὃ ἐποίησεν Σαλωμων οἴκου κυρίου καὶ εἰσήνεγκεν Σαλωμων τὰ ἅγια Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἅγια Σαλωμων τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου 38 καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ὠκοδόμησεν Σαλωμων τρισκαίδεκα ἔτεσιν 39 καὶ ὠκοδόμησεν τὸν οἶκον δρυμῷ τοῦ Λιβάνου ἑκατὸν πήχεις μῆκος αὐτοῦ καὶ πεντήκοντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ καὶ τριάκοντα πηχῶν ὕψος αὐτοῦ καὶ τριῶν στίχων στύλων κεδρίνων καὶ ὠμιαὶ κέδριναί τοῖς στύλοις 40 καὶ ἐφάτνωσεν τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν στύλων καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα καὶ πέντε δέκα καὶ πέντε ὁ στίχος 41 καὶ μέλαθρα τρία καὶ χώρα ἐπὶ χώραν τρισσῶς 42 καὶ πάντα τὰ θυρώματα καὶ αἱ χώραι τετράγωνοι μεμελαθρωμένοι καὶ ἀπὸ τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς 43 καὶ τὸ αἶλαμ τῶν στύλων πεντήκοντα πηχῶν μῆκος καὶ τριάκοντα ἐν πλάτει ἐζυγωμένα αἶλαμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ στῦλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αἶλαμιν 44 καὶ τὸ αἶλαμ τῶν θρόνων οὗ κρινεῖ ἐκεῖ αἶλαμ τοῦ κριτηρίου 45 καὶ οἶκος αὐτῷ ἐν ᾧ καθήσεται ἐκεῖ αὐλὴ μία

ἐξελισσομένη τούτοις κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο καὶ οἶκον τῆ θυγατρὶ Φαραω ἦν ἔλαβεν Σαλωμων κατὰ τὸ αἶλαμ τοῦτο 46 πάντα ταῦτα ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα ἐκ διαστήματος ἔσωθεν καὶ ἐκ τοῦ θεμελίου ἕως τῶν γεισῶν καὶ ἔξωθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην 47 τὴν τεθεμελιωμένην ἐν τιμίοις λίθοις μεγάλοις λίθοις δεκαπήχεσιν καὶ τοῖς ὀκταπήχεσιν 48 καὶ ἐπάνωθεν τιμίοις κατὰ τὸ μέτρον ἀπελεκήτων καὶ κέδροις 49 τῆς αὐλῆς τῆς μεγάλης κύκλω τρεῖς στίχοι ἀπελεκήτων καὶ στίχοις κεκολαμμένης κέδρου 50 καὶ συνετέλεσεν Σαλωμων ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ

8 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ συντελέσει Σαλωμων τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ μετὰ εἴκοσι ἔτη τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραηλ ἐν Σιων τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυιδ αὕτη ἐστὶν Σιων 2 ἐν μηνὶ Ἀθανιν 3 καὶ ἦραν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν 4 καὶ τὸ σκῆνωμα τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου 5 καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες πρόβατα καὶ βόας ἀναρίθμητα 6 καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβιρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν χερουβιν 7 ὅτι τὰ χερουβιν διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ καὶ περιεκάλυπτον τὰ χερουβιν ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν 8 καὶ ὑπερεῖχον τὰ ἡγιασμένα καὶ ἐνεβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβιρ καὶ οὐκ ὠπτάνοντο ἕξω 9 οὐκ ἦν ἐν τῇ

κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες λίθιναι πλάκες τῆς διαθήκης ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐν Χωρηβ ἃ διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 10 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου καὶ ἠνεφέλη ἔπλησεν τὸν οἶκον 11 καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον 14 καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ἰσραηλ καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραηλ εἰστήκει 15 καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ σήμερον ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυιδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν λέγων 16 ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἐνὶ σκῆπτρῳ Ἰσραηλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλημ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην τὸν Δαυιδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ 17 καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας Δαυιδ τοῦ πατρός μου οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ 18 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυιδ τὸν πατέρα μου ἀνθ' ὧν ἦλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου 19 πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ἀλλ' ἢ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου 20 καὶ ἀνέστησεν κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν καὶ ἀνέστην ἀντὶ Δαυιδ τοῦ πατρός μου καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ θρόνου Ἰσραηλ καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ ὠκοδόμησα τὸν

οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ 21 καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ ἐν ἧ ἔστιν ἐκεῖ διαθήκη κυρίου ἣν διέθετο κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἔξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 22 καὶ ἔστη Σαλωμων κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραηλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν 23 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω φυλάσσω διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ 24 ἃ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυιδ τῷ πατρί μου καὶ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν χερσίν σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 25 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ φύλαξον τῷ δούλῳ σου τῷ Δαυιδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων οὐκ ἐξαρθήσεται σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραηλ πλὴν ἐὰν φυλάζωνται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ 26 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου τῷ Δαυιδ τῷ πατρί μου 27 ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσίν σοι πλὴν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου 28 καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἀκούειν τῆς τέρψεως ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σέ σήμερον 29 τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἠνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπας ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου

εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός 30 καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραηλ ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν οὐρανῷ καὶ ποιήσεις καὶ ἴλεως ἔσῃ 31 ὅσα ἂν ἀμάρτη ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἄρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 32 καὶ σὺ εἰσακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ κρινεῖς τὸν λαόν σου Ἰσραηλ ἀνομηθῆναι ἄνομον δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ 33 ἐν τῷ παῖσαι τὸν λαόν σου Ἰσραηλ ἐνώπιον ἐχθρῶν ὅτι ἀμαρτήσονται σοὶ καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ προσεύξονται καὶ δεθηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 34 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ἰσραηλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν 35 ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν ὅτι ἀμαρτήσονται σοὶ καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν ὅταν ταπεινώσης αὐτούς 36 καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραηλ ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ 37 λιμὸς ἐὰν γένηται θάνατος ἐὰν γένηται ὅτι ἔσται ἐμπυρισμὸς βροῦχος ἐρυσίβη ἐὰν γένηται

καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ πᾶν συνάντημα πᾶν πόνον **38** πᾶσαν προσευχὴν πᾶσαν δέησιν ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ ὡς ἂν γνῶσιν ἕκαστος ἀφῆν καρδίας αὐτοῦ καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον **39** καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ἴλεως ἔσῃ καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καθὼς ἂν γνῶς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὅτι σὺ μονώτατος οἶδας τὴν καρδίαν πάντων υἰῶν ἀνθρώπων **40** ὅπως φοβῶνται σε πάσας τὰς ἡμέρας ἄς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν **41** καὶ τῷ ἄλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου οὗτος **42** καὶ ἥξουσιν καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον **43** καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσῃται σε ὁ ἀλλότριος ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου καὶ φοβῶνται σε καθὼς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ὠκοδόμησα **44** ὅτι ἐξελεύσεται ὁ λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἧ ἐπιστρέψῃς αὐτούς καὶ προσεύξονται ἐν ὀνόματι κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ οἴκου οὗ ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου **45** καὶ εἰσακούσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς **46** ὅτι ἁμαρτήσονται σοὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρτήσεται καὶ ἐπάξεις ἐπ' αὐτούς καὶ παραδώσεις αὐτούς ἐνώπιον ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν αὐτούς οἱ αἰχμαλωτίζοντες εἰς γῆν μακρὰν καὶ ἐγγύς **47**

καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ δεηθῶσιν σου ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν λέγοντες ἡμάρτομεν ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν **48** καὶ ἐπιστρέψουσιν πρὸς σέ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν οὗ μετήγαγες αὐτούς καὶ προσεύξονται πρὸς σέ ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ ὠκοδόμηκα τῷ ὀνόματί σου **49** καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου **50** καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἷς ἡμαρτόν σοι καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα αὐτῶν ἃ ἠθέτησάν σοι καὶ δώσεις αὐτούς εἰς οἰκτιρμούς ἐνώπιον αἰχμαλωτευόντων αὐτούς καὶ οἰκτιρήσουσιν αὐτούς **51** ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου οὗς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου σιδήρου **52** καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ τὰ ὠτά σου ἠνεωγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ εἰσακούειν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνται σε **53** ὅτι σὺ διέστειλας αὐτούς σαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ δούλου σου Μωυσῆ ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου κύριε κύριε τότε ἐλάλησεν Σαλωμων ὑπὲρ τοῦ οἴκου ὡς συνετέλεσεν τοῦ οἰκοδομηῆσαι αὐτόν ἥλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ κύριος εἶπεν τοῦ κατοικεῖν ἐν γνώφῳ οἰκοδόμησον οἶκόν μου οἶκον ἐκπρεπῆ σαυτῷ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος οὐκ ἰδοῦ αὕτη γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ὠδῆς **54** καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν Σαλωμων προσευχόμενος πρὸς κύριον ὄλην

τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ὀκλακῶς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπετασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν 55 καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησεν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλη λέγων 56 εὐλογητὸς κύριος σήμερον ὃς ἔδωκεν κατάπαυσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐλάλησεν οὐ διεφώνησεν λόγος εἷς ἐν πᾶσιν τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου αὐτοῦ 57 γένοιτο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καθὼς ἦν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν μὴ ἐγκαταλίποιο ἡμᾶς μηδὲ ἀποστρέψοιο ἡμᾶς 58 ἐπικλῖναι καρδίας ἡμῶν πρὸς αὐτὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ προστάγματα αὐτοῦ ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν 59 καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὗτοι οὓς δεδέχμαι ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίζοντες πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτὸς τοῦ ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ σου Ἰσραὴλ ῥῆμα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ 60 ὅπως γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτὸς θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι 61 καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ φυλάσσειν ἐντολάς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 62 καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον κυρίου 63 καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων τὰς θυσίας τῶν εἰρηλικῶν ἃς ἔθυσεν τῷ κυρίῳ βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ προβάτων ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ 64 τῇ

ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγίασεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς ἀυλῆς τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου κυρίου ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηλικῶν ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἐνώπιον κυρίου μικρὸν τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηλικῶν ὑπενεγκεῖν 65 καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν ἐορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου Ἡμαθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ὠκοδόμησεν ἐσθίων καὶ πίνων καὶ εὐφραίνόμενος ἐνώπιον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας 66 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξάπεστειλεν τὸν λαὸν καὶ εὐλόγησεν αὐτόν καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν κύριος τῷ Δαυιδ δούλῳ αὐτοῦ καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ

9 καὶ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσεν Σαλωμων οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμων ὅσα ἠθέλησεν ποιῆσαι 2 καὶ ὥφθη κύριος τῷ Σαλωμων δευτερον καθὼς ὥφθη ἐν Γαβαων 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ τῆς δεήσεώς σου ἧς ἐδεήθης ἐνώπιον ἐμοῦ πεποίηκά σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχὴν σου ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ὠκοδόμησας τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πάσας τὰς ἡμέρας 4 καὶ σὺ ἐὰν πορευθῆς ἐνώπιον ἐμοῦ καθὼς ἐπορεύθη Δαυιδ ὁ πατήρ σου ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύτητι καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἃ

ἐνετειλάμην αὐτῷ καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάξης 5 καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐπὶ Ἰσραηλ εἰς τὸν αἰῶνα καθὼς ἐλάλησα τῷ Δαυιδ πατρί σου λέγων οὐκ ἐξαρθησεται σοι ἀνὴρ ἡγούμενος ἐν Ἰσραηλ 6 ἂν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφῆτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ καὶ μὴ φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἔδωκεν Μωυσῆς ἐνώπιον ὑμῶν καὶ πορευθῆτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἐτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς 7 καὶ ἐξαρῶ τὸν Ἰσραηλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἠγάσσα τῷ ὀνόματί μου ἀπορρίψω ἐκ προσώπου μου καὶ ἔσται Ἰσραηλ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς λάλημα εἰς πάντα τοὺς λαούς 8 καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλός πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτοῦ ἐκστήσεται καὶ συριεῖ καὶ ἐροῦσιν ἕνεκα τίνος ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ 9 καὶ ἐροῦσιν ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον κύριον θεὸν αὐτῶν ὃς ἐξήγαγεν τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἄλλοτρίων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν κύριος ἐπ' αὐτούς τὴν κακίαν ταύτην τότε ἀνήγαγεν Σαλωμων τὴν θυγατέρα Φαραω ἐκ πόλεως Δαυιδ εἰς οἶκον αὐτοῦ ὃν ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις 10 εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησεν Σαλωμων τοὺς δύο οἴκους τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως 11 Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμων ἐν ξύλοις κεδρίνοις καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις καὶ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν παντὶ θελήματι αὐτοῦ τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῷ Χιραμ εἴκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ 12

καὶ ἐξῆλθεν Χιραμ ἐκ Τύρου καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν αὐτῷ Σαλωμων καὶ οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ 13 καὶ εἶπεν τί αἱ πόλεις αὗται ἃς ἔδωκάς μοι ἀδελφέ καὶ ἐκάλεσεν αὐτάς ὄριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 14 καὶ ἤνεγκεν Χιραμ τῷ Σαλωμων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ 26 καὶ ναῦν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἐν Γασιωνγαβερ τὴν οὖσαν ἐχομένην Αἰλαθ ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῇ Εδωμ 27 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἄνδρας ναυτικούς ἐλαύνειν εἰδότας θάλασσαν μετὰ τῶν παίδων Σαλωμων 28 καὶ ἦλθον εἰς Σωφρα καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσοῦ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων

10 καὶ βασίλισσα Σαβα ἤκουσεν τὸ ὄνομα Σαλωμων καὶ τὸ ὄνομα κυρίου καὶ ἦλθεν πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασιν 2 καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλημ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα καὶ κάμηλοι αἴρουσαι ἠδύσματα καὶ χρυσὸν πολλὸν σφόδρα καὶ λίθον τίμιον καὶ εἰσηλθεν πρὸς Σαλωμων καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς 3 καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμων πάντα τοὺς λόγους αὐτῆς οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ βασιλέως ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ 4 καὶ εἶδεν βασίλισσα Σαβα πᾶσαν φρόνησιν Σαλωμων καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησεν 5 καὶ τὰ βρώματα Σαλωμων καὶ τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ καὶ τὴν στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ ἦν ἀνέφερον ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο 6 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων

ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῆ μου περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς φρονήσεώς σου 7 καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσίν μοι ἕως ὅτου παρεγενόμην καὶ ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπήγγειλάν μοι προστέθεικας ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀκοήν ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῆ μου 8 μακάριαι αἱ γυναῖκές σου μακάριοι οἱ παῖδες σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν σου δι' ὅλου οἱ ἀκούοντες πᾶσαν τὴν φρόνησίν σου 9 γένοιτο κύριος ὁ θεός σου εὐλογημένος ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ διὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον τὸν Ἰσραὴλ στήσαι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἔθετό σε βασιλέα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίμασιν αὐτῶν 10 καὶ ἔδωκεν τῷ Σαλωμων ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἡδύσματα πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον οὐκ ἐληλύθει κατὰ τὰ ἡδύσματα ἐκεῖνα ἔτι εἰς πληθος ἃ ἔδωκεν βασίλισσα Σαβα τῷ βασιλεῖ Σαλωμων 11 καὶ ἡ ναῦς Χιραμ ἡ αἵρουσα τὸ χρυσίον ἐκ Σουφιρ ἦνεγκεν ξύλα ἀπελέκητα πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον 12 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ ἀπελέκητα ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς ῥοδοῖς οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελέκητα ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὠφθησάν που ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 13 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἔδωκεν τῇ βασιλίσῃ Σαβα πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὅσα ἠτήσατο ἐκτὸς πάντων ὧν δεδῶκε αὐτῇ διὰ χειρὸς τοῦ βασιλέως Σαλωμων καὶ ἀπεστράφη καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς αὐτὴ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς 14 καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐλληλυθότος τῷ

Σαλωμων ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἑξακόσια καὶ ἐξήκοντα ἕξ τάλαντα χρυσοῦ 15 χωρὶς τῶν φόρων τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ πάντων τῶν βασιλέων τοῦ πέραν καὶ τῶν σατραπῶν τῆς γῆς 16 καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τριακόσια δόρατα χρυσοῦ ἑλατά τριακόσιοι χρυσοὶ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἕν 17 καὶ τριακόσια ὄπλα χρυσοῦ ἑλατά τρεῖς μναῖ χρυσοῦ ἐνήσαν εἰς τὸ ὄπλον τὸ ἕν καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου 18 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν καὶ περιεχρῦσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ 19 ἕξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ καὶ προτομαὶ μόσχων τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ καὶ χεῖρες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς καθέδρας καὶ δύο λέοντες ἐστηκότες παρὰ τὰς χεῖρας 20 καὶ δώδεκα λέοντες ἐστῶτες ἐπὶ τῶν ἕξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν οὐ γέγονεν οὔτως πάσῃ βασιλείᾳ 21 καὶ πάντα τὰ σκευὴ τοῦ πότου Σαλωμων χρυσοῦ καὶ λουτήρες χρυσοὶ πάντα τὰ σκευὴ οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ συγκεκλεισμένα οὐκ ἦν ἀργύριον ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις Σαλωμων 22 ὅτι ναῦς Θαρσις τῷ βασιλεῖ ἐν τῇ θαλάσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιραμ μία διὰ τριῶν ἐτῶν ἦρχετο τῷ βασιλεῖ ναῦς ἐκ Θαρσις χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν 23 καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμων ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς πλούτῳ καὶ φρονήσει 24 καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμων τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φρονήσεως αὐτοῦ ἧς ἔδωκεν κύριος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ 25 καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ σκευὴ χρυσοῦ καὶ ἱματισμὸν στακτὴν καὶ ἡδύσματα καὶ ἵππους καὶ ἡμίονους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν 26 καὶ ἦσαν

τῷ Σαλωμων τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἰπέων καὶ ἔθετο αὐτάς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἦν ἠγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων Αἰγύπτου 27 καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλημ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ἔδωκεν ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος 28 καὶ ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων Σαλωμων ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ Θεκουε ἔμποροι τοῦ βασιλέως ἐλάμβανον ἐκ Θεκουε ἐν ἀλλάγματι 29 καὶ ἀνέβαιναν ἡ ἔξοδος ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίου καὶ ἵππος ἀντὶ πεντήκοντα ἀργυρίου καὶ οὕτω πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν Χεττιν καὶ βασιλεῦσιν Συρίας κατὰ θάλασσαν ἐξεπορεύοντο

11 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἦν φιλογύναιος καὶ ἦσαν αὐτῷ ἄρχουσαι ἑπτακόσiai καὶ παλλακαὶ τριακόσiai καὶ ἔλαβεν γυναῖκας ἀλλοτρίας καὶ τὴν θυγατέρα Φαραω Μωαβίτιδας Αμμανίτιδας Σύρας καὶ Ἰδουμαίας Χετταίας καὶ Αμορραίας 2 ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπεῖπεν κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ οὐκ εἰσελεύσεσθε εἰς αὐτούς καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς ὑμᾶς μὴ ἐκκλίνωσιν τὰς καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδώλων αὐτῶν εἰς αὐτούς ἐκολλήθη Σαλωμων τοῦ ἀγαπήσαι 4 καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γήρους Σαλωμων καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ καθὼς ἡ καρδία Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν αὐτῶν 5 τότε ὠκοδόμησεν Σαλωμων ὑψηλὸν τῷ Χαμωσ εἰδῶλω Μωαβ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν εἰδῶλω υἱῶν Αμμων 6 καὶ τῇ Ἀστάρτη

βδελύγματι Σιδωνίων 7 καὶ οὕτως ἐποίησεν πάσαις ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ ταῖς ἀλλοτρίας ἐθυμίων καὶ ἔθουον τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν 8 καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐπορεύθη ὀπίσω κυρίου ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 9 καὶ ὠργίσθη κύριος ἐπὶ Σαλωμων ὅτι ἐξέκλινεν καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ δις 10 καὶ ἐντειλαμένον αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου τὸ παράπαν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ φυλάσασθαι ποιῆσαι ἃ ἐντείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός 11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Σαλωμων ἀνθ' ὧν ἐγένετο ταῦτα μετὰ σοῦ καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἐντείλαμην σοι διαρρήσων διαρρήξω τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου 12 πλὴν ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω αὐτὰ διὰ Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου λήψομαι αὐτὴν 13 πλὴν ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ μὴ λάβω σκῆπτρον ἐν δώσω τῷ υἱῷ σου διὰ Δαυιδ τὸν δούλόν μου καὶ διὰ Ἱερουσαλημ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην 14 καὶ ἠγειρεν κύριος σαταν τῷ Σαλωμων τὸν Ἀδερ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ τὸν Εσρωμ υἱὸν Ελιαδαε τὸν ἐν Ραεμμαθ Ἀδραζαρ βασιλέα Σουβα κύριον αὐτοῦ καὶ συνηθροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες καὶ ἦν ἄρχων συστρέμματος καὶ προκατελάβετο τὴν Δαμασεκ καὶ ἦσαν σαταν τῷ Ἰσραηλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμων καὶ Ἀδερ ὁ Ἰδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολεθρεῦσαι Δαυιδ τὸν Εδωμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ἰωαβ ἄρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυματίας ἔκοψαν πᾶν ἄρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ 16 ὅτι ἐξ μῆνας

ἐνεκάθητο ἐκεῖ Ἰωαβ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ ἕως οὗ ἐξωλέθρευσε πᾶν ἄρσενικὸν ἐκ τῆς Ἰδουμαίας 17 καὶ ἀπέδρα Ἀδερ αὐτὸς καὶ πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῶν παίδων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἰσηλθὼν εἰς Αἴγυπτον καὶ Ἀδερ παιδάριον μικρὸν 18 καὶ ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιαμ καὶ ἔρχονται εἰς Φαραν καὶ λαμβάνουσιν ἄνδρα μετ' αὐτῶν καὶ ἔρχονται πρὸς Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ εἰσηλθὼν Ἀδερ πρὸς Φαραω καὶ ἔδωκεν αὐτῷ οἶκον καὶ ἄρτους διέταξεν αὐτῷ 19 καὶ εὔρεν Ἀδερ χάριν ἐναντίον Φαραω σφόδρα καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἀδελφὴν Θεκεμινὰς τὴν μεῖζω 20 καὶ ἔτεκεν αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ Θεκεμινὰς τῷ Ἀδερ τὸν Γανηβαθ υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξέθρεψε αὐτὸν Θεκεμινὰ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραω καὶ ἦν Γανηβαθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραω 21 καὶ Ἀδερ ἠκούσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι κεκοίμηται Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ὅτι τέθνηκεν Ἰωαβ ὁ ἄρχων τῆς στρατιᾶς καὶ εἶπεν Ἀδερ πρὸς Φαραω ἐξαποστείλόν με καὶ ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου 22 καὶ εἶπεν Φαραω τῷ Ἀδερ τί νῦν ἐλάττονῃ μετ' ἐμοῦ καὶ ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀδερ ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστελεῖς με καὶ ἀνέστρεψε Ἀδερ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ 25 αὕτη ἡ κακία ἦν ἐποίησεν Ἀδερ καὶ ἐβαρυσύμησεν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν γῇ Ἐδωμ 26 καὶ Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ναβαθ ὁ Εφραθὶ ἐκ τῆς Σαριρα υἱὸς γυναικὸς χήρας δοῦλος Σαλωμων 27 καὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπῆρατο χεῖρας ἐπὶ βασιλέα Σαλωμων ὠκοδόμησεν τὴν ἄκραν συνέκλεισεν τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ 28 καὶ ὁ ἄνθρωπος Ἰεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει καὶ εἶδεν Σαλωμων τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἔργων ἐστίν καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου Ἰωσηφ 29 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ Ἰεροβοὰμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἰερουσαλημ καὶ εὔρεν αὐτὸν Ἀχίας ὁ Σηλωνίτης ὁ προφήτης ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ὁ Ἀχίας περιβεβλημένος ἱματίῳ καινῷ καὶ ἀμφοτέροι ἐν τῷ πεδίῳ 30 καὶ ἐπελάβετο Ἀχίας τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ διέρρηξεν αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα 31 καὶ εἶπεν τῷ Ἰεροβοὰμ λαβὲ σεαυτῷ δέκα ῥήγματα ὅτι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμων καὶ δώσω σοὶ δέκα σκῆπτρα 32 καὶ δύο σκῆπτρα ἔσονται αὐτῷ διὰ τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ καὶ διὰ Ἰερουσαλημ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ 33 ἀνθ' ὧν κατέλιπέν με καὶ ἐποίησεν τῇ Ἀσάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμῶς καὶ τοῖς εἰδώλοις Μωαβ καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱῶν Ἀμμων καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 34 καὶ οὐ μὴ λάβω ὄλην τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν 35 καὶ λήμψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ δώσω σοὶ τὰ δέκα σκῆπτρα 36 τῷ δὲ υἱῷ αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκῆπτρα ὅπως ἦ θέσις τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἰερουσαλημ τῇ πόλει ἣν ἐξελεξάμην ἐμαυτῷ τοῦ θέσθαι ὄνομά μου ἐκεῖ 37 καὶ σὲ

λήμψομαι καὶ βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμῆ ἢ ψυχὴ σου καὶ σὺ ἔση βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ **38** καὶ ἔσται ἐὰν φυλάξης πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι καὶ πορευθῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου καὶ ποιήσης τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματα μου καθὼς ἐποίησεν Δαυιδ ὁ δοῦλός μου καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον πιστόν καθὼς ὠκοδόμησα τῷ Δαυιδ **40** καὶ ἐζήτησεν Σαλωμων θανατῶσαι τὸν Ἱεροβοαμ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σουσακιμ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἦν ἐν Αἴγυπτῳ ἕως οὗ ἀπέθανεν Σαλωμων **41** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ῥημάτων Σαλωμων καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ πᾶσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμων **42** καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Σαλωμων ἐν Ἱερουσαλημ τεσσαράκοντα ἔτη **43** καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμων μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοαμ υἱὸς Ναβατ καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἴγυπτῳ ὡς ἔφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμων καὶ ἐκάθητο ἐν Αἴγυπτῳ κατευθύνει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρα τὴν ἐν ὄρει Εφραιμ καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

12 καὶ πορεύεται βασιλεὺς Ροβοαμ εἰς Σικιμα ὅτι εἰς Σικιμα ἤρχοντο πᾶς Ἰσραηλ βασιλεῦσαι αὐτόν **3** καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα Ροβοαμ λέγοντες **4** ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ἡμῶν καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς

καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ δουλεύσομέν σοι **5** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν καὶ ἀναστρέψατε πρὸς με καὶ ἀπῆλθον **6** καὶ παρήγγειλεν ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέρους οἳ ἦσαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ λέγων πῶς ὑμεῖς βουλευέσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον **7** καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν λέγοντες εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔση δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ καὶ δουλεύσης αὐτοῖς καὶ λαλήσης αὐτοῖς λόγους ἀγαθοῦς καὶ ἔσονταί σοι δοῦλοι πάσας τὰς ἡμέρας **8** καὶ ἐγκατέλιπεν τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν ἐκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων πρὸ προσώπου αὐτοῦ **9** καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμεῖς συμβουλεύετε καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασιν πρὸς με λεγόντων κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς **10** καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἳ παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγοντες τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασιν πρὸς σὲ λέγοντες ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ἡμῶν καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ' ἡμῶν τάδε λαλήσεις πρὸς αὐτούς ἢ μικρότης μου παχυτέρα τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου **11** καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπεσάσσετο ὑμᾶς κλοιῷ βαρεῖ καὶ γὰρ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις **12** καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραηλ πρὸς τὸν βασιλέα Ροβοαμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καθότι ἐλάλησεν

αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς λέγων ἀναστράφητε πρὸς με τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ 13 καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς
τὸν λαὸν σκληρὰ καὶ ἐγκατέλιπεν Ροβοαμ τὴν
βουλήν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο
αὐτῷ 14 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν
βουλήν τῶν παιδαρίων λέγων ὁ πατήρ μου
ἐβάρυνεν τὸν κλοιὸν ὑμῶν κἀγὼ προσθήσω
ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν
ὑμᾶς ἐν μάστιγι κἀγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν
σκορπίοις 15 καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ
λαοῦ ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ κυρίου ὅπως
στήση τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχια
τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ 16 καὶ
εἶδον πᾶς Ἰσραηλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ λέγων
τίς ἡμῖν μερίς ἐν Δαυιδ καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν
κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί ἀπότερχε Ἰσραηλ εἰς τὰ
σκηνώματά σου νῦν βόσκει τὸν οἶκόν σου Δαυιδ
καὶ ἀπῆλθεν Ἰσραηλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ 18
καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιραμ τὸν ἐπὶ
τοῦ φόρου καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν πᾶς Ἰσραηλ
ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανεν καὶ ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ
ἔφθασεν ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλημ
19 καὶ ἠθέτησεν Ἰσραηλ εἰς τὸν οἶκον Δαυιδ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 20 καὶ ἐγένετο ὡς
ἤκουσεν πᾶς Ἰσραηλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ἱεροβοαμ ἐξ
Αἰγύπτου καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν
εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ
Ἰσραηλ καὶ οὐκ ἦν ὀπίσω οἴκου Δαυιδ πάρεξ
σκήπτρου Ἰουδα καὶ Βενιαμιν μόνοι 21 καὶ Ροβοαμ
εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐξεκκλησίασεν τὴν
συναγωγὴν Ἰουδα καὶ σκῆπτρον Βενιαμιν ἑκατὸν
καὶ εἴκοσι χιλιάδες νεανιῶν ποιούντων πόλεμον

τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ἰσραηλ ἐπιστρέψαι τὴν
βασιλείαν Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμων 22 καὶ ἐγένετο
λόγος κυρίου πρὸς Σαμιαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ
λέγων 23 εἶπὸν τῷ Ροβοαμ υἱῷ Σαλωμων βασιλεῖ
Ἰουδα καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰουδα καὶ Βενιαμιν
καὶ τῷ καταλοιπῷ τοῦ λαοῦ λέγων 24 τάδε λέγει
κύριος οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε μετὰ
τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραηλ ἀναστρεφέτω
ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ ὅτι παρ' ἐμοῦ
γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου
κυρίου 25 καὶ ὠκοδόμησεν Ἱεροβοαμ τὴν Σικιμα
τὴν ἐν ὄρει Εφραιμ καὶ κατώκει ἐν αὐτῇ καὶ
ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Φανουηλ
26 καὶ εἶπεν Ἱεροβοαμ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἰδοὺ
νῦν ἐπιστρέψει ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυιδ 27
ἐὰν ἀναβῆ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσιάς ἐν
οἴκῳ κυρίου εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐπιστραφήσεται
καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον καὶ κύριον αὐτῶν
πρὸς Ροβοαμ βασιλέα Ἰουδα καὶ ἀποκτενοῦσίν με
28 καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπορεύθη καὶ
ἐποίησεν δύο δαμάλεις χρυσαῆς καὶ εἶπεν πρὸς τὸν
λαόν ἰκανούσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλημ
ἰδοὺ θεοί σου Ἰσραηλ οἱ ἀναγαγόντες σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου 29 καὶ ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθηλ καὶ
τὴν μίαν ἔδωκεν ἐν Δαν 30 καὶ ἐγένετο ὁ λόγος
οὗτος εἰς ἀμαρτίαν καὶ ἐπορεύετο ὁ λαὸς πρὸ
προσώπου τῆς μιᾶς ἕως Δαν 31 καὶ ἐποίησεν
οἴκους ἐφ' ὑψηλῶν καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρος τι
ἐκ τοῦ λαοῦ οἳ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευι 32
καὶ ἐποίησεν Ἱεροβοαμ ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ
ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς
κατὰ τὴν ἑορτὴν τὴν ἐν γῆ Ἰουδα καὶ ἀνέβη ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαιθηλ τοῦ θύειν

ταῖς δαμάλεσιν αἷς ἐποίησεν καὶ παρέστησεν ἐν Βαιθηλ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησεν **33** καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ ἑορτῇ ἣ ἐπλάσατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι

13 καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐξ Ἰουδα παρεγένετο ἐν λόγῳ κυρίου εἰς Βαιθηλ καὶ Ἰεροβοὰμ εἰστήκει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι **2** καὶ ἐπεκάλεσεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ κυρίου καὶ εἶπεν θυσιαστήριον θυσιαστήριον τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται τῷ οἴκῳ Δαυὶδ Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐπιθύνοντας ἐπὶ σὲ καὶ ὅσα ἄνθρώπων καύσει ἐπὶ σὲ **3** καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας λέγων τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος λέγων ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται καὶ ἐκχυθήσεται ἡ πίστις ἢ ἐπ' αὐτῷ **4** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰεροβοὰμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθηλ καὶ ἐξέτεινεν ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου λέγων συλλάβετε αὐτόν καὶ ἰδοὺ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἦν ἐξέτεινεν ἐπ' αὐτόν καὶ οὐκ ἠδυνήθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν πρὸς ἑαυτόν **5** καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη καὶ ἐξεχύθη ἡ πίστις ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ τὸ τέρας ὃ ἔδωκεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ κυρίου **6** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰεροβοὰμ τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ δεῖθητι τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ ἐπιστρέψάτω ἡ χεὶρ μου πρὸς με καὶ ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοῦ προσώπου κυρίου καὶ

ἐπέστρεψεν τὴν χεῖρα τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτόν καὶ ἐγένετο καθὼς τὸ πρότερον **7** καὶ ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἰσέλθε μετ' ἐμοῦ εἰς οἶκον καὶ ἀρίστησον καὶ δώσω σοι δόμα **8** καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα ἐάν μοι δῶς τὸ ἥμισυ τοῦ οἴκου σου οὐκ εἰσελεύσομαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον οὐδὲ μὴ πῖω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **9** ὅτι οὕτως ἐνετείλατό μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πῖης ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ **10** καὶ ἀπῆλθεν ἐν ὁδῷ ἄλλῃ καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς Βαιθηλ **11** καὶ προφήτης εἷς πρεσβύτης κατώκει ἐν Βαιθηλ καὶ ἔρχονται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ ἅπαντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν Βαιθηλ καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησεν τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπέστρεψαν τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν **12** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς ὁ πατήρ αὐτῶν λέγων ποῖα ὁδῶ πεπόρευται καὶ δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν ὁδὸν ἐν ἣ ἀνῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὃ ἐλθὼν ἐξ Ἰουδα **13** καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐπισάξατέ μοι τὸν ὄνον καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτόν **14** καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ εὔρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ δρυῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὃ ἐληλυθὼς ἐξ Ἰουδα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐγώ **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ φάγε ἄρτον **16** καὶ εἶπεν οὐ μὴ δύνωμαι τοῦ ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον οὐδὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **17** ὅτι οὕτως ἐντέταλταί μοι ἐν λόγῳ κύριος λέγων

μη φάγης ἄρτον ἐκεῖ καὶ μη πίης ὕδωρ ἐκεῖ καὶ μη ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ **18** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν κάγω προφήτης εἰμι καθὼς σύ καὶ ἄγγελος λελάληκεν πρὸς με ἐν ῥήματι κυρίου λέγων ἐπίστρεψον αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ φαγέτω ἄρτον καὶ πιέτω ὕδωρ καὶ ἐψεύσατο αὐτῷ **19** καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἔπιεν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **20** καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθημένων ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν **21** καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ τὸν ἦκοντα ἐξ Ἰουδα λέγων τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν παρεπίκρανας τὸ ῥῆμα κυρίου καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου **22** καὶ ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἔπιες ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὃ ἐλάλησεν πρὸς σὲ λέγων μη φάγης ἄρτον καὶ μη πίης ὕδωρ οὐ μη εἰσέλθῃ τὸ σῶμά σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου **23** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν ἄρτον καὶ πιεῖν ὕδωρ καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον καὶ ἐπέστρεψεν **24** καὶ ἀπῆλθεν καὶ εὔρεν αὐτὸν λέων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ ὄνος εἰστήκει παρ' αὐτό καὶ ὁ λέων εἰστήκει παρὰ τὸ σῶμα **25** καὶ ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ λέων εἰστήκει ἐχόμενα τοῦ θνησιμαίου καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει οὗ ὁ προφήτης ὁ πρεσβύτες κατώκει ἐν αὐτῇ **26** καὶ ἦκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτόν ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὗτός ἐστιν ὃς παρεπίκρανε τὸ ῥῆμα κυρίου **28** καὶ ἐπορεύθη

καὶ εὔρεν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων εἰστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ οὐ συνέτριψεν τὸν ὄνον **29** καὶ ἦρεν ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν εἰς τὴν πόλιν ὁ προφήτης τοῦ θάψαι αὐτόν **30** ἐν τῷ τάφῳ ἑαυτοῦ καὶ ἐκόψαντο αὐτόν οὐαὶ ἀδελφέ **31** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτόν καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ λέγων ἐὰν ἀποθάνω θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὗ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τέθαιπται ἐν αὐτῷ παρὰ τὰ ὀστέα αὐτοῦ θέτε με ἵνα σωθῶσι τὰ ὀστέα μου μετὰ τῶν ὀστέων αὐτοῦ **32** ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ κυρίου ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐν Βαιθηλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ **33** καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ἰεροβοὰμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλῶν ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά **34** καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἀμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ἰεροβοὰμ καὶ εἰς ὄλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς

14 **21** καὶ Ροβοὰμ υἱὸς Σαλωμων ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰουδα υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἐνιαυτῶν Ροβοὰμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν καὶ δέκα ἐπτὰ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ τῇ πόλει ἣν ἐξελέξατο κύριος θέσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραηλ καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμα ἡ Ἀμμωνίτις **22** καὶ ἐποίησεν Ροβοὰμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ παρεζήλωσεν αὐτόν ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησαν οἱ

πατέρες αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν αἴς ἡμάρτον **23** καὶ ὠκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ καὶ στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου συσκίου **24** καὶ σύνδεσμος ἐγενήθη ἐν τῇ γῆ καὶ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ **25** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ροβοὰμ ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλημ **26** καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσᾶ ἃ ἔλαβεν Δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παίδων Ἀδρααζαρ βασιλέως Σουβα καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλημ τὰ πάντα ἔλαβεν ὄπλα τὰ χρυσᾶ **27** καὶ ἐποίησεν Ροβοὰμ ὁ βασιλεὺς ὄπλα χαλκᾶ ἀντ' αὐτῶν καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτὸν οἱ ἠγούμενοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου τοῦ βασιλέως **28** καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἦρον αὐτὰ οἱ παρατρέχοντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεε τῶν παρατρεχόντων **29** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ροβοὰμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα **30** καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ροβοὰμ καὶ ἀνὰ μέσον Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας **31** καὶ ἐκοιμήθη Ροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβίου υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

15 καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ βασιλεῦσι Ἀβίου υἱὸς Ροβοὰμ ἐπὶ Ἰουδα **2** καὶ ἕξ ἔτη ἐβασίλευσεν καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχα θυγάτηρ

Ἀβεσσαλωμ **3** καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἴς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ὡς ἡ καρδία Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ **4** ὅτι διὰ Δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ κύριος κατάλειμμα ἵνα στήσῃ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτὸν καὶ στήσῃ τὴν Ἱερουσαλημ **5** ὡς ἐποίησεν Δαυὶδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ **7** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀβίου καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα καὶ πόλεμος ἦν ἀνὰ μέσον Ἀβίου καὶ ἀνὰ μέσον Ἱεροβοὰμ **8** καὶ ἐκοιμήθη Ἀβίου μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἱεροβοὰμ καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ βασιλεύει Ἀσα υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **9** ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραὴλ βασιλεύει Ἀσα ἐπὶ Ἰουδαν **10** καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἔντος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνα θυγάτηρ Ἀβεσσαλωμ **11** καὶ ἐποίησεν Ἀσα τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **12** καὶ ἀφεῖλεν τὰς τελετὰς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐξαπέστειλεν πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ **13** καὶ τὴν Ἀνα τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησεν τοῦ μὴ εἶναι ἠγουμένην καθὼς ἐποίησεν σύνοδον ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς καὶ ἐξέκοψεν Ἀσα τὰς καταδύσεις αὐτῆς καὶ ἐνέπρησεν πυρὶ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων **14** τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν πλὴν ἡ καρδία Ἀσα ἦν τελεία μετὰ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ **15** καὶ εἰσήνεγκεν τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ καὶ τοὺς κίονας αὐτοῦ εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ σκευή 16 καὶ πόλεμος ἦν ἀνά μέσον Ασα καὶ ἀνά μέσον Βαασα βασιλέως Ἰσραηλ πάσας τὰς ἡμέρας 17 καὶ ἀνέβη Βαασα βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ὤκοδόμησεν τὴν Ραμα τοῦ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ Ασα βασιλεῖ Ἰουδα 18 καὶ ἔλαβεν Ασα τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὗρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παίδων αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ασα πρὸς υἱὸν Ἀδερ υἱὸν Ταβερεμμαν υἱοῦ Ἀζιν βασιλέως Συρίας τοῦ κατοικοῦντος ἐν Δαμασκῷ λέγων 19 διάθου διαθήκην ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνά μέσον σου καὶ ἀνά μέσον τοῦ πατρός μου καὶ τοῦ πατρός σου ἰδοὺ ἐξαπέσταλά σοι δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον δεῦρο διασκεδάσον τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς Βαασα βασιλέα Ἰσραηλ καὶ ἀναβήσεται ἀπ' ἐμοῦ 20 καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἀδερ τοῦ βασιλέως Ασα καὶ ἀπέστειλεν τοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων τῶν αὐτοῦ ταῖς πόλεσιν τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἐπάταξεν τὴν Αἰν καὶ τὴν Δαν καὶ τὴν Αβελμαα καὶ πᾶσαν τὴν Χεζραθ ἕως πάσης τῆς γῆς Νεφθαλι 21 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Βαασα καὶ διέλιπεν τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν Ραμα καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Θερσα 22 καὶ ὁ βασιλεὺς Ασα παρήγγειλεν παντὶ Ἰουδα εἰς Αἰνακιμ καὶ αἴρουσιν τοὺς λίθους τῆς Ραμα καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ὤκοδόμησεν Βαασα καὶ ὤκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Ασα πᾶν βουνὸν Βενιαμιν καὶ τὴν σκοπιάν 23 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ασα καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ ἦν ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν

τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα πλὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γήρωσ αὐτοῦ ἐπόνεσεν τοὺς πόδας αὐτοῦ 24 καὶ ἐκοιμήθη Ασα καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ βασιλεῦει Ἰωσαφατ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 25 καὶ Ναδαβ υἱὸς Ἰεροβοαμ βασιλεῦει ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ Ασα βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ ἔτη δύο 26 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ 27 καὶ περιεκάθισεν αὐτὸν Βαασα υἱὸς Ἀχια ἐπὶ τὸν οἶκον Βελααν καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Γαβαθων τῇ τῶν ἄλλοφύλων καὶ Ναδαβ καὶ πᾶς Ἰσραηλ περιεκάθητο ἐπὶ Γαβαθων 28 καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Βαασα ἐν ἔτει τρίτῳ τοῦ Ασα υἱοῦ Ἀβιου βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσεν 29 καὶ ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν καὶ ἐπάταξεν τὸν οἶκον Ἰεροβοαμ καὶ οὐχ ὑπελίπετο πᾶσαν πνοὴν τοῦ Ἰεροβοαμ ἕως τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἀχια τοῦ Σηλωνίτου 30 περὶ τῶν ἀμαρτιῶν Ἰεροβοαμ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ καὶ ἐν τῷ παροργισμῷ αὐτοῦ ᾧ παρώργισεν τὸν κύριον θεὸν τοῦ Ἰσραηλ 31 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ναδαβ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ 33 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ τοῦ Ασα βασιλέως Ἰουδα βασιλεῦει Βαασα υἱὸς Ἀχια ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Θερσα εἴκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη 34 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ

16 και ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ιου υἱοῦ
Ανανι πρὸς Βαασα **2** ἀνθ' ὧν ὕψωσά σε ἀπὸ
τῆς γῆς καὶ ἔδωκά σε ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν
μου Ἰσραηλ καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἱεροβοαμ
καὶ ἐξήμαρτες τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ τοῦ
παροργίσει με ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν **3** ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξεγείρω ὀπίσω Βαασα καὶ ὄπισθεν τοῦ οἴκου
αὐτοῦ καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον
Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ **4** τὸν τεθνηκότα τοῦ Βαασα
ἐν τῇ πόλει καταφάγονται αὐτὸν οἱ κύνες καὶ
τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ καταφάγονται
αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ **5** καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Βαασα καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν καὶ αἱ
δυναστεῖαι αὐτοῦ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραηλ
6 καὶ ἐκοιμήθη Βαασα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ θάπτεται ἐν Θερσα καὶ βασιλεύει Ἡλα υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει βασιλέως
Ασα **7** καὶ ἐν χειρὶ Ιου υἱοῦ Ανανι ἐλάλησεν
κύριος ἐπὶ Βαασα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πᾶσαν
τὴν κακίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου τοῦ
παροργίσει αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν
αὐτοῦ τοῦ εἶναι κατὰ τὸν οἶκον Ἱεροβοαμ καὶ
ὑπὲρ τοῦ πατάξαι αὐτόν **8** καὶ Ἡλα υἱὸς Βαασα
ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ δύο ἔτη ἐν Θερσα **9**
καὶ συνέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν Ζαμβρι ὁ ἄρχων τῆς
ἡμίσεως τῆς ἵππου καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσα πίνων
μεθύων ἐν τῷ οἴκῳ Ὡσα τοῦ οἰκονόμου ἐν Θερσα
10 καὶ εἰσῆλθεν Ζαμβρι καὶ ἐπάταξεν αὐτόν
καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ'
αὐτοῦ **11** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν
ἐν τῷ καθίσει αὐτόν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βαασα **12** κατὰ τὸ ρῆμα

ὃ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Βαασα πρὸς
Ιου τὸν προφήτην **13** περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν
Βαασα καὶ Ἡλα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν
Ἰσραηλ τοῦ παροργίσει κύριον τὸν θεὸν Ἰσραηλ
ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν **14** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Ἡλα καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν
βασιλέων Ἰσραηλ **15** καὶ Ζαμβρι ἐβασίλευσεν ἑπτὰ
ἡμέρας ἐν Θερσα καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραηλ ἐπὶ
Γαβαθων τὴν τῶν ἀλλοφύλων **16** καὶ ἤκουσεν ὁ
λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ λεγόντων συνεστράφη
Ζαμβρι καὶ ἔπαισεν τὸν βασιλέα καὶ ἐβασίλευσαν
ἐν Ἰσραηλ τὸν Ἀμβρι τὸν ἡγούμενον τῆς στρατιᾶς
ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ
17 καὶ ἀνέβη Ἀμβρι καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ
ἐκ Γαβαθων καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσα **18** καὶ
ἐγενήθη ὡς εἶδεν Ζαμβρι ὅτι προκατείλημπται
αὐτοῦ ἡ πόλις καὶ εἰσπορεύεται εἰς ἄντρον τοῦ
οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ' αὐτόν τὸν
οἶκον τοῦ βασιλέως ἐν πυρὶ καὶ ἀπέθανεν **19** ὑπὲρ
τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν τοῦ ποιῆσαι
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ
Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτοῦ ὡς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ **20** καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ζαμβρι καὶ τὰς συνάψεις αὐτοῦ ἃς
συνῆψεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ
λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραηλ **21**
τότε μερίζεται ὁ λαὸς Ἰσραηλ ἡμισυ τοῦ λαοῦ
γίνεται ὀπίσω Θαμνι υἱοῦ Γωναθ τοῦ βασιλεῦσαι
αὐτόν καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Ἀμβρι
22 ὁ λαὸς ὁ ὢν ὀπίσω Ἀμβρι ὑπερεκράτησεν
τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω Θαμνι υἱοῦ Γωναθ καὶ
ἀπέθανεν Θαμνι καὶ Ἰωραμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβρι μετὰ
Θαμνι 23 ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ
τοῦ βασιλέως Ἀσα βασιλεύει Ἀμβρι ἐπὶ Ἰσραηλ
δώδεκα ἔτη ἐν Θερσα βασιλεύει ἕξ ἔτη 24 καὶ
ἐκτίησεν Ἀμβρι τὸ ὄρος τὸ Σεμερων παρὰ Σεμηρ
τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους δύο ταλάντων ἀργυρίου
καὶ ὠκοδόμησεν τὸ ὄρος καὶ ἐπεκάλεσεν τὸ
ὄνομα τοῦ ὄρους οὗ ὠκοδόμησεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Σεμηρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους Σαεμηρων 25 καὶ
ἐποίησεν Ἀμβρι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ
ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους
ἔμπροσθεν αὐτοῦ 26 καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ
Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ
αἷς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ τοῦ παροργίσει τὸν
κύριον θεὸν Ἰσραηλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν 27
καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμβρι καὶ πάντα ἃ
ἐποίησεν καὶ ἡ δυναστεία αὐτοῦ οὐκ ἰδὸν ταῦτα
γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν
βασιλέων Ἰσραηλ 28 καὶ ἐκοιμήθη Ἀμβρι μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ θάπτεται ἐν Σαμαρεία
καὶ βασιλεύει Ἀχααβ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 29
ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ἰωσαφατ βασιλεύει Ἀχααβ
υἱὸς Ἀμβρι ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρεία
εἴκοσι καὶ δύο ἔτη 30 καὶ ἐποίησεν Ἀχααβ τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ
πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ 31 καὶ οὐκ ἦν
αὐτῷ ἰκανὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἀμαρτίαις
Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ἔλαβεν γυναῖκα τὴν
Ἰεζαβελ θυγατέρα Ἰεθεβααλ βασιλέως Σιδωνίων
καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσεν τῷ Βααλ καὶ
προσεκύνησεν αὐτῷ 32 καὶ ἔστησεν θυσιαστήριον
τῷ Βααλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχθισμάτων αὐτοῦ
ὄν ὠκοδόμησεν ἐν Σαμαρεία 33 καὶ ἐποίησεν

Ἀχααβ ἄλλος καὶ προσέθηκεν Ἀχααβ τοῦ ποιῆσαι
παροργίσματα τοῦ παροργίσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
τοῦ ἐξολεθρευθῆναι ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας
τοὺς βασιλεῖς Ἰσραηλ τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν
αὐτοῦ 34 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ὠκοδόμησεν
Ἀχιηλ ὁ Βαιθηλίτης τὴν Ἱερικω ἐν τῷ Ἀβιρων
τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν καὶ
τῷ Σεγουβ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησεν θύρας
αὐτῆς κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ
Ἰησου υἱοῦ Ναυη

17 καὶ εἶπεν Ἥλιος ὁ προφήτης ὁ Θεοσβίτης ἐκ
Θεσβων τῆς Γαλααδ πρὸς Ἀχααβ ζῆ κύριος ὁ
θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὃ παρέστην
ἐνώπιον αὐτοῦ εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος
καὶ ὑετὸς ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος λόγου μου
2 καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἥλιος 3
πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ ἀνατολὰς καὶ κρύβηθι
ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορραθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ
Ἰορδάνου 4 καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι
ὔδωρ καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν
σε ἐκεῖ 5 καὶ ἐποίησεν Ἥλιος κατὰ τὸ ῥῆμα
κυρίου καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορραθ
ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου 6 καὶ οἱ κόρακες
ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωὶ καὶ κρέα τὸ δεῖλης
καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὔδωρ 7 καὶ ἐγένετο
μετὰ ἡμέρας καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρος ὅτι
οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς 8 καὶ ἐγένετο
ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἥλιος 9 ἀνάστηθι καὶ πορεύου
εἰς Σαρεππα τῆς Σιδωνίας ἰδὸν ἐντέταλμαί ἐκεῖ
γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε 10 καὶ ἀνέστη
καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεππα εἰς τὸν πυλῶνα τῆς
πόλεως καὶ ἰδὸν ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγεν
ξύλα καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἥλιος καὶ εἶπεν

αὐτῆ λαβὲ δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος καὶ
πίομαι **11** καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν καὶ ἐβόησεν
ὀπίσω αὐτῆς Ἡλιου καὶ εἶπεν λήμψη δὴ μοι
ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου **12** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
ζῆ κύριος ὁ θεός σου εἰ ἔστιν μοι ἐγκρυφίας ἀλλ'
ἢ ὅσον δρᾶξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ καὶ ὀλίγον
ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέγω
δύο ξυλάρια καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ
ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου καὶ φαγόμεθα καὶ
ἀποθανούμεθα **13** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ἡλιου
θάρσει εἴσελθε καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου
ἀλλὰ ποιήσον ἐμοὶ ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν
ἐν πρώτοις καὶ ἐξοίσεις μοι σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς
τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτου **14** ὅτι τάδε
λέγει κύριος ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει
καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει ἕως
ἡμέρας τοῦ δοῦναι κύριον τὸν ὑετὸν ἐπὶ τῆς
γῆς **15** καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν καὶ
ἦσθιεν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς **16**
καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπεν καὶ ὁ
καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττωνώθη κατὰ τὸ
ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλιου **17** καὶ
ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς
γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου καὶ ἦν ἡ ἀρρωστία
αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα ἕως οὔ οὐχ ὑπελείφθη ἐν
αὐτῷ πνεῦμα **18** καὶ εἶπεν πρὸς Ἡλιου τί ἐμοὶ
καὶ σοὶ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ εἰσηλθες πρὸς με τοῦ
ἀναμνησαί τὰς ἀδικίας μου καὶ θανατῶσαι τὸν
υἱόν μου **19** καὶ εἶπεν Ἡλιου πρὸς τὴν γυναῖκα δός
μοι τὸν υἱόν σου καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου
αὐτῆς καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῶν ἐν
ῶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ
τῆς κλίνης αὐτοῦ **20** καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιου καὶ

εἶπεν οἴμμοι κύριε ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ'
ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς σὺ κεκάκωκας τοῦ
θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς **21** καὶ ἐνεφύσησεν
τῷ παιδαρίῳ τρίς καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον
καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεός μου ἐπιστραφήτω δὴ ἡ
ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτόν **22** καὶ
ἐγένετο οὕτως καὶ ἀνεβόησεν τὸ παιδάριον **23**
καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὑπερῶου εἰς τὸν
οἶκον καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν
Ἡλιου βλέπε ζῆ ὁ υἱός σου **24** καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ
πρὸς Ἡλιου ἰδοὺ ἔγνωκα ὅτι ἄνθρωπος θεοῦ εἶ
σὺ καὶ ῥῆμα κυρίου ἐν στόματί σου ἀληθινόν

18 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ ῥῆμα
κυρίου ἐγένετο πρὸς Ἡλιου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ
τρίτῳ λέγων πορεύθητι καὶ ὄφθητι τῷ Αχααβ καὶ
δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς **2** καὶ ἐπορεύθη
Ἡλιου τοῦ ὄφθηται τῷ Αχααβ καὶ ἡ λιμὸς κραταιὰ
ἐν Σαμαρείᾳ **3** καὶ ἐκάλεσεν Αχααβ τὸν Αβδίου
τὸν οἰκονόμον καὶ Αβδίου ἦν φοβούμενος τὸν
κύριον σφόδρα **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπτειν τὴν
Ιεζαβελ τοὺς προφήτας κυρίου καὶ ἔλαβεν Αβδίου
ἐκατὸν ἄνδρας προφήτας καὶ ἔκρυψεν αὐτούς
κατὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ διέτρεφεν
αὐτούς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι **5** καὶ εἶπεν Αχααβ πρὸς
Αβδίου δεῦρο καὶ διέλθωμεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ
πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ χειμάρρους ἐάν πως
εὔρωμεν βοτάνην καὶ περιποιησώμεθα ἵππους
καὶ ἡμίονους καὶ οὐκ ἐξολοθρευθήσονται ἀπὸ
τῶν κτηνῶν **6** καὶ ἐμέρισαν ἑαυτοῖς τὴν ὀδὸν
τοῦ διελθεῖν αὐτὴν Αχααβ ἐπορεύθη ἐν ὀδῷ μιᾷ
μόνος καὶ Αβδίου ἐπορεύθη ἐν ὀδῷ ἄλλῃ μόνος **7**
καὶ ἦν Αβδίου ἐν τῇ ὀδῷ μόνος καὶ ἦλθεν Ἡλιου
εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μόνος καὶ Αβδίου ἔσπευσεν

καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ
αὐτός κύριέ μου Ἡλιου 8 καὶ εἶπεν Ἡλιου αὐτῷ
ἐγὼ πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ Ἡλιου
9 καὶ εἶπεν Αβδιου τί ἡμάρτηκα ὅτι δίδως τὸν
δοῦλόν σου εἰς χεῖρα Αχααβ τοῦ θανατῶσαί με
10 ζῆ κύριος ὁ θεός σου εἰ ἔστιν ἔθνος ἢ βασιλεία
οὐδὲ οὐκ ἀπέσταλκεν ὁ κύριός μου ζητεῖν σε καὶ
εἶπον οὐκ ἔστιν καὶ ἐνέπρησεν τὴν βασιλείαν
καὶ τὰς χώρας αὐτῆς ὅτι οὐχ εὕρηκέν σε 11 καὶ
νῦν σὺ λέγεις πορεύου ἀνάγγελλε τῷ κυρίῳ
σου ἰδοὺ Ἡλιου 12 καὶ ἔσται ἐὰν ἐγὼ ἀπέλθω
ἀπὸ σοῦ καὶ πνεῦμα κυρίου ἀρεῖ σε εἰς γῆν
ἣν οὐκ οἶδα καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ
Αχααβ καὶ ἀποκτενεῖ με καὶ ὁ δοῦλός σου ἔστιν
φοβούμενος τὸν κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ 13 ἢ
οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου οἷα πεποίηκα ἐν
τῷ ἀποκτείνειν Ἰεζαβελ τοὺς προφήτας κυρίου
καὶ ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν κυρίου ἑκατὸν
ἄνδρας ἀνὰ πεντήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ ἔθρεψα
ἐν ἄρτοις καὶ ὕδατι 14 καὶ νῦν σὺ λέγεις μοι
πορεύου λέγε τῷ κυρίῳ σου ἰδοὺ Ἡλιου καὶ
ἀποκτενεῖ με 15 καὶ εἶπεν Ἡλιου ζῆ κύριος
τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι
σήμερον ὀφθῆσομαι αὐτῷ 16 καὶ ἐπορεύθη
Αβδιου εἰς συναντήν τῷ Αχααβ καὶ ἀπήγγειλεν
αὐτῷ καὶ ἐξέδραμεν Αχααβ καὶ ἐπορεύθη εἰς
συνάντησιν Ἡλιου 17 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Αχααβ
τὸν Ἡλιου καὶ εἶπεν Αχααβ πρὸς Ἡλιου εἰ σὺ εἶ
αὐτός ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραηλ 18 καὶ εἶπεν
Ἡλιου οὐ διαστρέφω τὸν Ἰσραηλ ὅτι ἀλλ' ἢ σὺ
καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἐν τῷ καταλιμπάνειν
ὑμᾶς τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω
τῶν Βααλιμ 19 καὶ νῦν ἀπόστειλον συνάθροισον

πρὸς με πάντα Ἰσραηλ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον
καὶ τοὺς προφήτας τῆς αἰσχύνης τετρακοσίου
καὶ πενήκοντα καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἄλσῶν
τετρακοσίου ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζαβελ 20
καὶ ἀπέστειλεν Αχααβ εἰς πάντα Ἰσραηλ καὶ
ἐπισυνήγαγεν πάντας τοὺς προφήτας εἰς ὄρος
τὸ Καρμήλιον 21 καὶ προσήγαγεν Ἡλιου πρὸς
πάντας καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡλιου ἕως πότε ὑμεῖς
χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέρας ταῖς ἰγνύαις εἰ ἔστιν
κύριος ὁ θεός πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰ δὲ ὁ
Βααλ αὐτός πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον 22 καὶ εἶπεν Ἡλιου
πρὸς τὸν λαόν ἐγὼ ὑπολέλειμμαί προφήτης
τοῦ κυρίου μονώτατος καὶ οἱ προφῆται τοῦ
Βααλ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα ἄνδρες καὶ οἱ
προφῆται τοῦ ἄλλοις τετρακόσιοι 23 δότωσαν
ἡμῖν δύο βόας καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν
ἕνα καὶ μελισιάτωσαν καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν
ξύλων καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν καὶ ἐγὼ ποιήσω
τὸν βουὴν τὸν ἄλλον καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ
24 καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν καὶ ἐγὼ
ἐπικαλέσομαι ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ μου
καὶ ἔσται ὁ θεός ὃς ἐὰν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ
οὗτος θεός καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ
εἶπον καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας 25 καὶ εἶπεν
Ἡλιου τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης ἐκλέξασθε
ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα καὶ ποιήσατε πρῶτοι
ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι
θεοῦ ὑμῶν καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε 26 καὶ ἔλαβον
τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν
ὀνόματι τοῦ Βααλ ἐκ πρωίθεν ἕως μεσημβρίας
καὶ εἶπον ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Βααλ ἐπάκουσον
ἡμῶν καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ

διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν 27
καὶ ἐγένετο μεσημβρία καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς
Ἡλιου ὁ Θεοβίτης καὶ εἶπεν ἐπικαλεῖσθε ἐν
φωνῇ μεγάλη ὅτι θεὸς ἐστὶν ὅτι ἀδολεσχία
αὐτῷ ἐστὶν καὶ ἅμα μήποτε χρηματίζει αὐτός ἢ
μήποτε καθεύδει αὐτός καὶ ἐξαναστήσεται 28 καὶ
ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ κατετέμνοντο
κατὰ τὸν ἐθισμόν αὐτῶν ἐν μαχαίραις καὶ
σειρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτοὺς
29 καὶ ἐπροφήτευσαν ἕως οὗ παρῆλθεν τὸ δειλινόν
καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν
καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ ἐλάλησεν Ἡλιου ὁ Θεοβίτης
πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων λέγων
μετάστῃτε ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ
ὀλοκαύτωμά μου καὶ μετέστησαν καὶ ἀπῆλθον
30 καὶ εἶπεν Ἡλιου πρὸς τὸν λαόν προσαγάγετε
πρὸς με καὶ προσήγαγεν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν
31 καὶ ἔλαβεν Ἡλιου δώδεκα λίθους κατ' ἀριθμὸν
φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ὡς ἐλάλησεν κύριος πρὸς
αὐτόν λέγων Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου 32
καὶ ὠκοδόμησεν τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι κυρίου
καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον
καὶ ἐποίησεν θαλασσοὺς δύο μετρητὰς
σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου 33 καὶ
ἐστοίβασεν τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
ὃ ἐποίησεν καὶ ἐμέλισεν τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ
ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον 34 καὶ εἶπεν λάβετέ μοι τέσσαρας
ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα
καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας καὶ ἐποίησαν οὕτως καὶ
εἶπεν δευτερώσατε καὶ ἐδευτέρωσαν καὶ εἶπεν
τρισώσατε καὶ ἐτρίσευσαν 35 καὶ διεπορεύετο
τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὴν θαλασσο-

ἐπλησαν ὕδατος 36 καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιου εἰς
τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ ἐπάκουσόν μου κύριε
ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ καὶ γνώτωσαν
πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
καὶ γὰρ δοῦλός σου καὶ διὰ σὲ πεποιήκα τὰ ἔργα
ταῦτα 37 ἐπάκουσόν μου κύριε ἐπάκουσόν μου
ἐν πυρὶ καὶ γνώτω ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ κύριος
ὁ θεὸς καὶ σὺ ἔστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ
τούτου ὀπίσω 38 καὶ ἔπεσεν πῦρ παρὰ κυρίου
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὸ ὀλοκαύτωμα
καὶ τὰς σχίδακας καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλασσο-
καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξεν τὸ πῦρ 39
καὶ ἔπεσεν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ
εἶπον ἀληθῶς κύριός ἐστιν ὁ θεὸς αὐτός ὁ θεός
40 καὶ εἶπεν Ἡλιου πρὸς τὸν λαόν συλλάβετε τοὺς
προφῆτας τοῦ Βααλ μηθεὶς σωθῆτω ἐξ αὐτῶν
καὶ συνέλαβον αὐτούς καὶ κατάγει αὐτοὺς Ἡλιου
εἰς τὸν χειμάρρουν Κισων καὶ ἔσφαξεν αὐτοὺς
ἐκεῖ 41 καὶ εἶπεν Ἡλιου τῷ Ἀχασβ ἀνάβηθι καὶ
φάγε καὶ πίε ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ
42 καὶ ἀνέβη Ἀχασβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ
Ἡλιου ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον καὶ ἔκυψεν ἐπὶ
τὴν γῆν καὶ ἔθηκεν τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ ἀνά
μέσον τῶν γονάτων ἑαυτοῦ 43 καὶ εἶπεν τῷ
παιδαρίῳ αὐτοῦ ἀνάβηθι καὶ ἐπίβλεψον ὀδὸν
τῆς θαλάσσης καὶ ἐπέβλεψεν τὸ παιδάριον καὶ
εἶπεν οὐκ ἔστιν οὐθέν καὶ εἶπεν Ἡλιου καὶ σὺ
ἐπίστρεψον ἐπτάκι καὶ ἐπέστρεψεν τὸ παιδάριον
ἐπτάκι 44 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ καὶ ἰδοὺ
νεφέλη μικρὰ ὡς ἴχνος ἀνδρὸς ἀνάγουσα ὕδωρ
καὶ εἶπεν ἀνάβηθι καὶ εἶπὸν τῷ Ἀχασβ ζεῦξον τὸ
ἄρμα σου καὶ κατάρβηθι μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός

45 και ἐγένετο ἕως ᾧδε καὶ ᾧδε καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν νεφέλαις καὶ πνεύματι καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας καὶ ἔκλαιεν καὶ ἐπορεύετο Ἀχαιβ εἰς Ἰεζραελ 46 καὶ χεὶρ κυρίου ἐπὶ τὸν Ἥλιου καὶ συνέσφιγξεν τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν Ἀχαιβ ἕως Ἰεζραελ

19 καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαιβ τῇ Ἰεζαβελ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ἃ ἐποίησεν Ἥλιου καὶ ὡς ἀπέκτεινεν τοὺς προφήτας ἐν ῥομφαίᾳ 2 καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζαβελ πρὸς Ἥλιου καὶ εἶπεν εἰ σὺ εἶ Ἥλιου καὶ ἐγὼ Ἰεζαβελ τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον θήσομαι τὴν ψυχὴν σου καθὼς ψυχὴν ἐνὸς ἐξ αὐτῶν 3 καὶ ἐφοβήθη Ἥλιου καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν κατὰ τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεε τὴν Ἰουδα καὶ ἀφῆκεν τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ 4 καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας καὶ ἦλθεν καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ ραθμὴν ἐν καὶ ἠτήσατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν καὶ εἶπεν ἰκανούσθω νῦν λαβὲ δὴ τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ κύριε ὅτι οὐ κρείσσων ἐγὼ εἰμι ὑπὲρ τοὺς πατέρας μου 5 καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάστηθι καὶ φάγε 6 καὶ ἐπέβλεψεν Ἥλιου καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὄλυριτης καὶ καψάκης ὕδατος καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη 7 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος κυρίου ἐκ δευτέρου καὶ ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνάστα φάγε ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός 8 καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὄρους Χωρηβ 9 καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον καὶ

κατέλυσεν ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ῥῆμα κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν τί σὺ ἐνταῦθα Ἥλιου 10 καὶ εἶπεν Ἥλιου ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι ὅτι ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ὑπολέλειμμαί ἐγὼ μονώτατος καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν 11 καὶ εἶπεν ἐξελεύσῃ αὔριον καὶ στήσῃ ἐνώπιον κυρίου ἐν τῷ ὄρει ἰδοὺ παρελεύσεται κύριος καὶ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλυῶν ὄρη καὶ συντριβὸν πέτρας ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἐν τῷ πνεύματι κύριος καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ κύριος 12 καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ οὐκ ἐν τῷ πυρὶ κύριος καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς κάκει κύριος 13 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἥλιου καὶ ἐπεκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ ἑαυτοῦ καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἔστη ὑπὸ τὸ σπήλαιον καὶ ἰδοὺ πρὸς αὐτὸν φωνὴ καὶ εἶπεν τί σὺ ἐνταῦθα Ἥλιου 14 καὶ εἶπεν Ἥλιου ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὰ θυσιαστήριά σου καθεῖλαν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ὑπολέλειμμαί ἐγὼ μονώτατος καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν 15 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν πορεύου ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου καὶ ἤξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ καὶ χρίσεις τὸν Ἀζαη εἰς βασιλέα τῆς Συρίας 16 καὶ τὸν Ἰου υἱὸν Ναμεσσι χρίσεις εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ τὸν Ἐλισαιε υἱὸν Σαφατ ἀπὸ Ἀβελμαουλα χρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ 17 καὶ ἔσται τὸν σφζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἀζαη θανατώσει Ἰου καὶ τὸν σφζόμενον ἐκ ῥομφαίας

του θανατώσει Ελισαιε **18** και καταλείψεις ἐν Ἰσραηλ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν πάντα γόνατα ἃ οὐκ ὤκλασαν γόνυ τῷ Βααλ και πᾶν στόμα ὃ οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ **19** και ἀπήλθεν ἐκεῖθεν και εὕρισκει τὸν Ελισαιε υἱὸν Σαφατ και αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσὶν δώδεκα ζεύγη βοῶν ἐνώπιον αὐτοῦ και αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα και ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν και ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν **20** και κατέλιπεν Ελισαιε τὰς βόας και κατέδραμεν ὀπίσω Ἡλίου και εἶπεν καταφιλήσω τὸν πατέρα μου και ἀκολουθήσω ὀπίσω σου και εἶπεν Ἡλίου ἀνάστρεφε ὅτι πεποιηκά σοι **21** και ἀνέστρεψε ἐξόπισθεν αὐτοῦ και ἔλαβεν τὰ ζεύγη τῶν βοῶν και ἔθυσεν και ἤψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν και ἔδωκεν τῷ λαῷ και ἔφαγον και ἀνέστη και ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλίου και ἐλειτούργει αὐτῷ

20 και ἀμπελῶν εἷς ἦν τῷ Ναβουθαι τῷ Ἰεζραηλίτῃ παρὰ τῷ ἄλλῳ Αχααβ βασιλέως Σαμαρείας **2** και ἐλάλησεν Αχααβ πρὸς Ναβουθαι λέγων δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου και ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων ὅτι ἐγγίω οὗτος τῷ οἴκῳ μου και δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνώπιόν σου δώσω σοι ἀργύριον ἀντάλλαγμα τοῦ ἀμπελῶνός σου τούτου και ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων **3** και εἶπεν Ναβουθαι πρὸς Αχααβ μή μοι γένοιτο παρὰ θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί **4** και ἐγένετο τὸ πνεῦμα Αχααβ τεταραγμένον και ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ και συνεκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ και οὐκ ἔφαγεν ἄρτον **5** και εἰσηλθεν Ἰεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν και ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν τί τὸ πνευμά σου

τεταραγμένον και οὐκ εἶ σὺ ἐσθίων ἄρτον **6** και εἶπεν πρὸς αὐτὴν ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαι τὸν Ἰεζραηλίτην λέγων δός μοι τὸν ἀμπελῶνά σου ἀργυρίου εἰ δὲ βούλει δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ και εἶπεν οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου **7** και εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἰεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ σὺ νῦν οὕτως ποιεῖς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ ἀνάστηθι φάγε ἄρτον και σαυτοῦ γενοῦ ἐγὼ δώσω σοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ἰεζραηλίτου **8** και ἔγραψεν βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Αχααβ και ἐσφραγίσαστο τῇ σφραγίδι αὐτοῦ και ἀπέστειλεν τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους και τοὺς ἐλευθέρους τοὺς κατοικοῦντας μετὰ Ναβουθαι **9** και ἐγγράπτο ἐν τοῖς βιβλίοις λέγων νηστεύσατε νηστείαν και καθίσατε τὸν Ναβουθαι ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ **10** και ἐγκαθίσατε δύο ἄνδρας υἱοὺς παρανόμων ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ και καταμαρτυρησάτωσαν αὐτοῦ λέγοντες ἠυλόγησεν θεὸν και βασιλέα και ἐξαγαγέτωσαν αὐτόν και λιθοβολησάτωσαν αὐτόν και ἀποθανέτω **11** και ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι και οἱ ἐλεύθεροι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ καθὰ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς Ἰεζαβελ καθὰ γέγραπται ἐν τοῖς βιβλίοις οἷς ἀπέστειλεν πρὸς αὐτούς **12** ἐκάλεσαν νηστείαν και ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαι ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ **13** και ἦλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων και ἐκάθισαν ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ και κατεμαρτύρησαν αὐτοῦ λέγοντες ἠυλόγηκας θεὸν και βασιλέα και ἐξήγαγον αὐτόν ἔξω τῆς πόλεως και ἐλιθοβόλησαν αὐτόν λίθοις και ἀπέθανεν **14** και ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζαβελ λέγοντες λελιθοβόληται Ναβουθαι και

τέθνηκεν **15** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ιεζαβελ καὶ εἶπεν πρὸς Αχααβ ἀνάστα κληρονόμοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου ὃς οὐκ ἔδωκέν σοι ἀργυρίου ὅτι οὐκ ἔστιν Ναβουθαι ζῶν ὅτι τέθνηκεν **16** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Αχααβ ὅτι τέθνηκεν Ναβουθαι ὁ Ιεζραηλίτης καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀνέστη καὶ κατέβη Αχααβ εἰς τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαι τοῦ Ιεζραηλίτου κληρονομησαὶ αὐτόν **17** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ηλίου τὸν Θεσβίτην λέγων **18** ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς ἀπαντὴν Αχααβ βασιλέως Ισραηλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἰδοὺ οὗτος ἐν ἀμπελῶνι Ναβουθαι ὅτι καταβέβηκεν ἐκεῖ κληρονομησαὶ αὐτόν **19** καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτόν λέγων τάδε λέγει κύριος ὡς σὺ ἐφόνευσας καὶ ἐκληρονόμησας διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐν παντὶ τόπῳ ᾧ ἔλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα Ναβουθαι ἐκεῖ λείξουσιν οἱ κύνες τὸ αἷμά σου καὶ αἱ πόρνοι λούσονται ἐν τῷ αἵματί σου **20** καὶ εἶπεν Αχααβ πρὸς Ηλίου εἰ εὔρηκάς με ὁ ἐχθρὸς μου καὶ εἶπεν εὔρηκα διότι μάτην πέπρασαι ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου παροργίσαι αὐτόν **21** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ κακὰ καὶ ἐκκαύσω ὀπίσω σου καὶ ἐξολεθρεύσω τοῦ Αχααβ οὐροῦντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ισραηλ **22** καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασα υἱοῦ Αχια περὶ τῶν παροργισμάτων ὧν παρώργισας καὶ ἐξήμαρτες τὸν Ισραηλ **23** καὶ τῇ Ιεζαβελ ἐλάλησεν κύριος λέγων οἱ κύνες καταφάγονται αὐτὴν ἐν τῷ προτειχίσματι

Ιεζραηλ **24** τὸν τεθνηκότα τοῦ Αχααβ ἐν τῇ πόλει φάγονται οἱ κύνες καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ **25** πλὴν ματαίως Αχααβ ὡς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὡς μετέθηκεν αὐτὸν Ιεζαβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ **26** καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν ὁ Αμορραῖος ὃν ἐξωλέθρευσε κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ισραηλ **27** καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κατενύγη Αχααβ ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου καὶ ἐπορεύετο κλαίων καὶ διέρρηξεν τὸν χιτῶνα αὐτοῦ καὶ ἐζώσατο σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐνήστευσε καὶ περιεβάλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ ἐπάταξεν Ναβουθαι τὸν Ιεζραηλίτην **28** καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ηλίου περὶ Αχααβ καὶ εἶπεν κύριος **29** ἑώρακας ὡς κατενύγη Αχααβ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν **30** καὶ συνήθροισεν υἱὸς Αδερ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἄρμα καὶ ἀνέβησαν καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολέμησαν ἐπ' αὐτήν **31** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Αχααβ βασιλέα Ισραηλ εἰς τὴν πόλιν **32** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τάδε λέγει υἱὸς Αδερ τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου ἐμὸν ἐστίν καὶ αἱ γυναϊκές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐμά ἐστίν **33** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ εἶπεν καθὼς ἐλάλησας κύριε βασιλεῦ σὸς ἐγὼ εἶμι καὶ πάντα τὰ ἐμά **34** καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ εἶπον τάδε λέγει υἱὸς Αδερ ἐγὼ ἀπέσταλκα πρὸς

σὲ λέγων τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναϊκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου δώσεις ἐμοί **35** ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὖριον ἀποστελῶ τοὺς παῖδάς μου πρὸς σέ καὶ ἐρευνήσουσιν τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παίδων σου καὶ ἔσται τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐφ' ἃ ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ λήμψονται **36** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους καὶ εἶπεν γνῶτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ ὅτι ἀπέσταλκεν πρὸς με περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκώλυσα ἀπ' αὐτοῦ **37** καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαός μὴ ἀκούσης καὶ μὴ θελήσης **38** καὶ εἶπεν τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἀδερ λέγετε τῷ κυρίῳ ὑμῶν πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δουλόν σου ἐν πρώτοις ποιήσω τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ δυνήσομαι ποιῆσαι καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον **39** καὶ ἀνταπέστειλεν πρὸς αὐτὸν υἱὸς Ἀδερ λέγων τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη εἰ ἐκποιήσῃ ὁ χουῆς Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξιν παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου **40** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ἱκανούσθω μὴ καυχάσθω ὁ κυρτὸς ὡς ὁ ὀρθός **41** καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τοῦτον πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οἰκοδομήσατε χάρακα καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν **42** καὶ ἰδοὺ προφήτης εἷς προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος εἰ ἐόρακας πάντα τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τοῦτον ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμερον

εἰς χεῖρας σὰς καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος **43** καὶ εἶπεν Ἀχασβ ἐν τίνι καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τοῖς παιδαρίοις τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ εἶπεν Ἀχασβ τίς συνάψῃ τὸν πόλεμον καὶ εἶπεν σύ

21 καὶ ἐπεσκέψατο Ἀχασβ τὰ παιδάρια τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ ἐγένοντο διακόσιοι καὶ τριάκοντα καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψατο τὸν λαόν πᾶν υἱὸν δυνάμεως ἐξήκοντα χιλιάδας **2** καὶ ἐξῆλθεν μεσημβρίας καὶ υἱὸς Ἀδερ πίνων μεθύων ἐν Σοκχωθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμβοηθοὶ μετ' αὐτοῦ **3** καὶ ἐξῆλθον παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις καὶ ἀποστέλλουσιν καὶ ἀπαγγέλλουσιν τῷ βασιλεῖ Συρίας λέγοντες ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας **4** καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ εἰς εἰρήνην οὗτοι ἐκπορεύονται συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας καὶ εἰ εἰς πόλεμον ζῶντας συλλάβετε αὐτούς **5** καὶ μὴ ἐξεληθάτωσαν ἐκ τῆς πόλεως τὰ παιδάρια ἀρχόντων τῶν χωρῶν καὶ ἡ δύναμις ὀπίσω αὐτῶν **6** ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐδευτέρωσεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ καὶ ἔφυγεν Συρία καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἰσραηλ καὶ σῶζεται υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἐφ' ἵππου ἱππέως **7** καὶ ἐξῆλθεν βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ἔλαβεν πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα καὶ ἐπάταξεν πληγὴν μεγάλην ἐν Συρίᾳ **8** καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ καὶ εἶπεν κραταιοῦ καὶ γνῶθι καὶ ἰδὲ τί ποιήσεις ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σέ **9** καὶ οἱ παῖδες βασιλέως Συρίας εἶπον θεὸς ὀρέων θεὸς Ἰσραηλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων διὰ τοῦτο ἐκραταίωσεν ὑπὲρ

ἡμᾶς ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν αὐτούς κατ' εὐθὺ εἰ μὴ κραταιώσωμεν ὑπὲρ αὐτούς **10** καὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσον ἀπόστησον τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ τοῦ ἀντ' αὐτῶν σατράπας **11** καὶ ἀλλάξομέν σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν ἀπὸ σοῦ καὶ ἵππον κατὰ τὴν ἵππον καὶ ἄρματα κατὰ τὰ ἄρματα καὶ πολεμήσωμεν πρὸς αὐτούς κατ' εὐθὺ καὶ κραταιώσωμεν ὑπὲρ αὐτούς καὶ ἤκουσεν τῆς φωνῆς αὐτῶν καὶ ἐποίησεν οὕτως **12** καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἐπεσκέψατο υἱὸς Ἀδερ τὴν Συρίαν καὶ ἀνέβη εἰς Αφεκα εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραηλ **13** καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐπεσκέπησαν καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ παρενέβαλεν Ἰσραηλ ἐξ ἐναντίας αὐτῶν ὡσεὶ δύο ποιμνία αἰγῶν καὶ Συρία ἔπλησεν τὴν γῆν **14** καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν εἶπεν Συρία θεὸς ὀρέων κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων αὐτός καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην εἰς χεῖρα σὴν καὶ γνώση ὅτι ἐγὼ κύριος **15** καὶ παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων ἐπτὰ ἡμέρας καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ καὶ προσήγαγεν ὁ πόλεμος καὶ ἐπάταξεν Ἰσραηλ τὴν Συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ **16** καὶ ἔφυγον οἱ κατάλοιποι εἰς Αφεκα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἔπεσεν τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἐπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοιπῶν καὶ υἱὸς Ἀδερ ἔφυγεν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος εἰς τὸ ταμίειον **17** καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οἶδα ὅτι βασιλεῖς Ἰσραηλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσὶν ἐπιθώμεθα δὴ σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας ἡμῶν καὶ σχοινία ἐπὶ

τὰς κεφαλὰς ἡμῶν καὶ ἐξέλθωμεν πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ εἴ πως ζωογονήσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν **18** καὶ περιεζώσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ ἔθεσαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ δοῦλός σου υἱὸς Ἀδερ λέγει ζησάτω δὴ ἡ ψυχὴ μου καὶ εἶπεν εἰ ἔτι ζῆ ἀδελφός μου ἐστίν **19** καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο καὶ ἔσπευσαν καὶ ἀνέλεξαν τὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ εἶπον ἀδελφός σου υἱὸς Ἀδερ καὶ εἶπεν εἰσέλθατε καὶ λάβετε αὐτόν καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν υἱὸς Ἀδερ καὶ ἀναβιβάζουσιν αὐτὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα **20** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τὰς πόλεις ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρός σου ἀποδώσω σοι καὶ ἐξόδους θήσεις σαυτῷ ἐν Δαμασκῷ καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξαποστελῶ σε καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν **21** καὶ ἄνθρωπος εἷς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπεν πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ κυρίου πάταξον δὴ με καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πατάξαι αὐτόν **22** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἀνθ' ὧν οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυρίου ἰδοὺ σὺ ἀποτρέχεις ἀπ' ἐμοῦ καὶ πατάξει σε λέων καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ εὕρισκει αὐτὸν λέων καὶ ἐπάταξεν αὐτόν **23** καὶ εὕρισκει ἄνθρωπον ἄλλον καὶ εἶπεν πάταξόν με δὴ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ὁ ἄνθρωπος πατάξας καὶ συνέτριψεν **24** καὶ ἐπορεύθη ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ κατεδήσατο τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ **25** καὶ ἐγένετο ὡς ὁ βασιλεὺς παρεπορεύετο καὶ οὕτως ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν ὁ δοῦλός σου ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν στρατιάν τοῦ πολέμου καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἰσῆγαγεν

πρός με ἄνδρα καὶ εἶπεν πρὸς με φύλαξον τοῦτον τὸν ἄνδρα ἐὰν δὲ ἐκκηδῶν ἐκκηδήσῃ καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἢ τάλαντον ἀργυρίου στήσεις **26** καὶ ἐγενήθη περιεβλέψατο ὁ δούλος σου ὧδε καὶ ὧδε καὶ οὗτος οὐκ ἦν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ἰδοὺ καὶ τὰ ἔνεδρα παρ' ἐμοὶ ἐφόνευσας **27** καὶ ἔσπευσεν καὶ ἀφείλεν τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ καὶ ἐπέγνω αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος **28** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος διότι ἐξήνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ χειρὸς σου καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ὁ λαός σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ **29** καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος καὶ ἔρχεται εἰς Σαμάρειαν

22 καὶ ἐκάθισεν τρία ἔτη καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ἀνά μέσον Συρίας καὶ ἀνά μέσον Ἰσραηλ **2** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ καὶ κατέβη Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ **3** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἰ οἴδατε ὅτι ἡμῖν Ρεμμαθ Γαλααδ καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτήν ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας **4** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ ἀναβῆσθαι μεθ' ἡμῶν εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ καθὼς ἐγὼ οὕτως καὶ σύ καθὼς ὁ λαός μου ὁ λαός σου καθὼς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου **5** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν κύριον **6** καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ πάντας τοὺς προφήτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς εἰ πορευθῶ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ

εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπαν ἀνάβαινε καὶ διδοὺς δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **7** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπερωτήσομεν τὸν κύριον δι' αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ ἔτι ἔστιν ἀνὴρ εἰς τοῦ ἐπερωτήσαι τὸν κύριον δι' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτόν ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλὰ ἀλλ' ἢ κακὰ Μιχαιας υἱὸς Ἰεμλα καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτως **9** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ εὐνοῦχον ἓνα καὶ εἶπεν τάχος Μιχαιαν υἱὸν Ἰεμλα **10** καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα ἐκάθηντο ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἔνοπλοι ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν ἐνώπιον αὐτῶν **11** καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χανανα κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως συντελεσθῆ **12** καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν οὕτως λέγοντες ἀνάβαινε εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ καὶ εὐοδώσει καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖράς σου καὶ τὸν βασιλέα Συρίας **13** καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς καλέσαι τὸν Μιχαιαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων ἰδοὺ δὴ λαλοῦσιν πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ καλὰ περὶ τοῦ βασιλέως γίνου δὴ καὶ σὺ εἰς λόγους σου κατὰ τοὺς λόγους ἐνὸς τούτων καὶ λάλησον καλὰ **14** καὶ εἶπεν Μιχαιας ζῆ κύριος ὅτι ἂν εἴπη κύριος πρὸς με ταῦτα λαλήσω **15** καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Μιχαια εἰ ἀναβῶ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπεν ἀνάβαινε καὶ εὐοδώσει καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρα τοῦ βασιλέως **16** καὶ εἶπεν

αὐτῶ ὁ βασιλεύς ποσάκις ἐγὼ ὀρκίζω σε ὅπως
λαλήσης πρὸς με ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι κυρίου 17
καὶ εἶπεν Μιχαιας οὐχ οὕτως ἐώρακα πάντα τὸν
Ἰσραηλ διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποιμνιον
ᾧ οὐκ ἔστιν ποιμὴν καὶ εἶπεν κύριος οὐ κύριος
τούτοις ἀναστρεφέτω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ 18 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ
πρὸς Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα οὐκ εἶπα πρὸς σέ
οὐ προφητεύει οὗτός μοι καλὰ διότι ἀλλ' ἢ κακὰ
19 καὶ εἶπεν Μιχαιας οὐχ οὕτως οὐκ ἐγὼ ἄκουε
ῥῆμα κυρίου οὐχ οὕτως εἶδον τὸν κύριον θεὸν
Ἰσραηλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα
ἡ στρατιὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ
δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ 20 καὶ
εἶπεν κύριος τίς ἀπατήσει τὸν Αἰσαβ βασιλέα
Ἰσραηλ καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ρεμμαθ
Γαλααδ καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ οὗτος οὕτως
21 καὶ ἐξῆλθεν πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου
καὶ εἶπεν ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτὸν κύριος ἐν τίνι 22 καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι
καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων
τῶν προφητῶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀπατήσεις καὶ γε
δυνήσει ἔξελθε καὶ ποιήσον οὕτως 23 καὶ νῦν
ἰδοὺ ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι
πάντων τῶν προφητῶν σου τούτων καὶ κύριος
ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ 24 καὶ προσῆλθεν Σεδεκιου
υἱὸς Χαναανα καὶ ἐπάταξεν τὸν Μιχαιαν ἐπὶ
τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν ποῖον πνεῦμα κυρίου τὸ
λαλήσαν ἐν σοί 25 καὶ εἶπεν Μιχαιας ἰδοὺ σὺ ὄψῃ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν εἰσέλθῃς ταμίειον τοῦ
ταμείου τοῦ κρυβῆναι 26 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς
Ἰσραηλ λάβετε τὸν Μιχαιαν καὶ ἀποστρέψατε
αὐτὸν πρὸς Ἐμηρ τὸν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τῶ

Ἰωας υἱῶ τοῦ βασιλέως 27 εἶπὸν θέσθαι τοῦτον
ἐν φυλακῇ καὶ ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον θλίψεως
καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν
εἰρήνῃ 28 καὶ εἶπεν Μιχαιας ἐὰν ἐπιστρέφων
ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν
ἐμοί 29 καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰωσαφατ
βασιλεὺς Ἰουδα μετ' αὐτοῦ εἰς Ρεμμαθ Γαλααδ
30 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ
βασιλέα Ἰουδα συγκαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν
μου καὶ συνεκαλύψατο ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον 31 καὶ βασιλεὺς Συρίας
ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσι τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ
τριάκοντα καὶ δυσὶν λέγων μὴ πολεμεῖτε μικρὸν
καὶ μέγαν ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραηλ μονώτατον
32 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων
τὸν Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα καὶ αὐτοὶ εἶπον
φαίνεται βασιλεὺς Ἰσραηλ οὗτος καὶ ἐκύκλωσαν
αὐτὸν πολεμῆσαι καὶ ἀνέκραξεν Ἰωσαφατ 33 καὶ
ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι
οὐκ ἔστιν βασιλεὺς Ἰσραηλ οὗτος καὶ ἀπέστρεψαν
ἀπ' αὐτοῦ 34 καὶ ἐνέτεινεν εἰς τὸ τόξον εὐστόχως
καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα Ἰσραηλ ἀνά μέσον τοῦ
πνεύμονος καὶ ἀνά μέσον τοῦ θώρακος καὶ εἶπεν
τῶ ἠνιόχῳ αὐτοῦ ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς σου καὶ
ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου ὅτι τέτρωμαι 35 καὶ
ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ
βασιλεὺς ἦν ἐστηκὼς ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐξ ἐναντίας
Συρίας ἀπὸ πρωῆ ἕως ἑσπέρας καὶ ἀπέχυννε τὸ
αἷμα ἐκ τῆς πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἄρματος
καὶ ἀπέθανεν ἑσπέρας καὶ ἐξεπορεύετο τὸ αἷμα
τῆς τροπῆς ἕως τοῦ κόλπου τοῦ ἄρματος 36
καὶ ἔστη ὁ στρατοκῆρυξ δύνοντας τοῦ ἡλίου

λέγων ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν 37 ὅτι τέθνηκεν ὁ βασιλεύς καὶ ἦλθον εἰς Σαμαρείαν καὶ ἔθραψαν τὸν βασιλέα ἐν Σαμαρείᾳ 38 καὶ ἀπένιψαν τὸ ἄρμα ἐπὶ τὴν κρήνην Σαμαρείας καὶ ἐξέλειξαν αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα καὶ αἱ πόρνοι ἐλούσαντο ἐν τῷ αἵματι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν 39 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αἰσαβ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν καὶ οἶκον ἐλεφάντινον ὃν ὠκοδόμησεν καὶ πάσας τὰς πόλεις ἃς ἐποίησεν οὐκ ἴδου ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ 40 καὶ ἐκοιμήθη Αἰσαβ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 41 καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀσα ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰουδα ἔτει τετάρτῳ τῷ Αἰσαβ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν 42 Ἰωσαφατ υἱὸς τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβα θυγάτηρ Σελεί 43 καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Ἀσα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθεὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρην ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς 44 καὶ εἰρήνευσεν Ἰωσαφατ μετὰ βασιλέως Ἰσραὴλ 45 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσαφατ καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰουδα 50 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφατ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 51 καὶ Οχοζίας υἱὸς Αἰσαβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐν

ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Ἰωσαφατ βασιλεῖ Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἔτη δύο 52 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Αἰσαβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ὁδῷ Ἰεζαβελ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις οἴκου Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξῆμαρτεν τὸν Ἰσραὴλ 53 καὶ ἐδούλευσεν τοῖς Βααλιμ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς καὶ παρώργισεν τὸν κύριον θεὸν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ γενόμενα ἔμπροσθεν αὐτοῦ

Βασιλειῶν Δ΄

1 καὶ ἠθέτησεν Μωαβ ἐν Ἰσραηλ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Αχααβ **2** καὶ ἔπεσεν Οχοζίας διὰ τοῦ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ ὑπερφῶ αὐτοῦ τῷ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἠρρώστησεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς δεῦτε καὶ ἐπιζητήσατε ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης καὶ ἐπορεύθησαν ἐπερωτῆσαι δι' αὐτοῦ **3** καὶ ἄγγελος κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Ἡλίου τὸν Θεοσίτην λέγων ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν τῶν ἀγγέλων Οχοζίου βασιλέως Σαμαρείας καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ἰσραηλ ὑμεῖς πορεύεσθε ἐπιζητῆσαι ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων **4** καὶ οὐχ οὕτως ὅτι τάδε λέγει κύριος ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅτι ἐκεῖ θανάτῳ ἀποθανῆ καὶ ἐπορεύθη Ἡλιος καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς **5** καὶ ἐπεστράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ὅτι ἐπεστρέψατε **6** καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν καὶ εἶπεν πρὸς ἡμᾶς δεῦτε ἐπιστρέφητε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς καὶ λαλήσατε πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ἰσραηλ σὺ πορεύῃ ζητῆσαι ἐν τῇ Βααλ μυῖαν θεὸν Ακκαρων οὐχ οὕτως ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ **7** καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτούς λέγων τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λαλήσαντος πρὸς ὑμᾶς τοὺς λόγους τούτους **8** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ἀνὴρ δασὺς καὶ ζώνην δερματίνην περιεζωσμένος τὴν ὄσφιν αὐτοῦ καὶ εἶπεν Ἡλιος ὁ Θεοσίτης οὗτός ἐστιν **9** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς

αὐτὸν ἠγούμενον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτόν καὶ ἰδοὺ Ἡλίου ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέν σε κατάβηθι **10** καὶ ἀπεκρίθη Ἡλιος καὶ εἶπεν πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον καὶ εἰ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐγὼ καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται σε καὶ τοὺς πενήκοντά σου καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ **11** καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἄλλον πεντηκόνταρχον καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ταχέως κατάβηθι **12** καὶ ἀπεκρίθη Ἡλιος καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν εἰ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐγὼ εἰμι καταβήσεται πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταφάγεται σε καὶ τοὺς πενήκοντά σου καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτόν καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ **13** καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς ἔτι ἀποστείλαι ἠγούμενον πεντηκόνταρχον τρίτον καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτοῦ καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτόν ὁ πεντηκόνταρχος ὁ τρίτος καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ κατέναντι Ἡλίου καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτόν καὶ εἶπεν ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου τούτων τῶν πενήκοντα ἐν ὀφθαλμοῖς σου **14** ἰδοὺ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους τοὺς πρώτους καὶ τοὺς πενήκοντα αὐτῶν καὶ νῦν ἐντιμωθήτω

δὴ ἡ ψυχὴ τῶν δούλων σου ἐν ὀφθαλμοῖς σου
15 καὶ ἐλάλησεν ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἡλιου
καὶ εἶπεν κατάβηθι μετ' αὐτοῦ μὴ φοβηθῆς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἀνέστη Ἡλιου καὶ
κατέβη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα 16 καὶ
ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν Ἡλιου τάδε λέγει
κύριος τί ὅτι ἀπέστειλας ἀγγέλους ζητῆσαι ἐν τῇ
Βααλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρων οὐχ οὕτως ἡ κλίνη
ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς ὅτι
θανάτῳ ἀποθανῆ 17 καὶ ἀπέθανεν κατὰ τὸ ῥῆμα
κυρίου ὃ ἐλάλησεν Ἡλιου 18 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
λόγων Οχοζιου ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεῦσιν Ἰσραηλ

2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν κύριον τὸν Ἡλιου
ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπορεύθη
Ἡλιου καὶ Ελισαιε ἐκ Γαλαλων 2 καὶ εἶπεν
Ἡλιου πρὸς Ελισαιε κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι κύριος
ἀπέσταλκέν με ἕως Βαιθηλ καὶ εἶπεν Ελισαιε
ζῆ κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ καταλείψω
σε καὶ ἦλθον εἰς Βαιθηλ 3 καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ
τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθηλ πρὸς Ελισαιε καὶ
εἶπον πρὸς αὐτόν εἰ ἔγνωσ ὅτι κύριος σήμερον
λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς
σου καὶ εἶπεν κἀγὼ ἔγνωκα σιωπᾶτε 4 καὶ εἶπεν
Ἡλιου πρὸς Ελισαιε κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι κύριος
ἀπέσταλκέν με εἰς Ιεριχω καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῆ
κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε
καὶ ἦλθον εἰς Ιεριχω 5 καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν
προφητῶν οἱ ἐν Ιεριχω πρὸς Ελισαιε καὶ εἶπαν
πρὸς αὐτόν εἰ ἔγνωσ ὅτι σήμερον λαμβάνει κύριος
τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου καὶ
εἶπεν καί γε ἐγὼ ἔγνωσ σιωπᾶτε 6 καὶ εἶπεν

αὐτῷ Ἡλιου κάθου δὴ ὥδε ὅτι κύριος ἀπέσταλκέν
με ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ εἶπεν Ελισαιε ζῆ
κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε
καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι 7 καὶ πεντήκοντα
ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν καὶ ἔστησαν ἐξ
ἐναντίας μακρόθεν καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν ἐπὶ
τοῦ Ἰορδάνου 8 καὶ ἔλαβεν Ἡλιου τὴν μηλωτὴν
αὐτοῦ καὶ εἶλησεν καὶ ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ καὶ
διηρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβησαν
ἀμφότεροι ἐν ἐρήμῳ 9 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι
αὐτοὺς καὶ Ἡλιου εἶπεν πρὸς Ελισαιε αἴτησαι τί
ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναλημφθῆναί με ἀπὸ σοῦ καὶ
εἶπεν Ελισαιε γενηθήτω δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματί
σου ἐπ' ἐμέ 10 καὶ εἶπεν Ἡλιου ἐσκληρύνας τοῦ
αἰτήσασθαι ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβάνομενον ἀπὸ
σοῦ καὶ ἔσται σοι οὕτως καὶ ἐὰν μὴ οὐ μὴ γένηται
11 καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων ἐπορεύοντο
καὶ ἐλάλουν καὶ ἰδοῦ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι
πυρὸς καὶ διέστειλαν ἀνά μέσον ἀμφοτέρων
καὶ ἀνελήμφθη Ἡλιου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν
οὐρανόν 12 καὶ Ελισαιε ἐώρα καὶ ἐβόα πάτερ
πάτερ ἄρμα Ἰσραηλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ καὶ οὐκ
εἶδεν αὐτόν ἔτι καὶ ἐπελάβετο τῶν ἱματίων
αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὰ εἰς δύο ῥήγματα 13 καὶ
ὑψωσεν τὴν μηλωτὴν Ἡλιου ἢ ἔπεσεν ἐπάνωθεν
Ελισαιε καὶ ἐπέστρεψεν Ελισαιε καὶ ἔστη ἐπὶ
τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου 14 καὶ ἔλαβεν τὴν
μηλωτὴν Ἡλιου ἢ ἔπεσεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ καὶ
ἐπάταξεν τὸ ὕδωρ καὶ οὐ διέστη καὶ εἶπεν ποῦ ὁ
θεὸς Ἡλιου ἀφω καὶ ἐπάταξεν τὰ ὕδατα καὶ
διερράγησαν ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ διέβη Ελισαιε
15 καὶ εἶδον αὐτόν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν
Ιεριχω ἐξ ἐναντίας καὶ εἶπον ἐπαναπέπαιται

τὸ πνεῦμα Ἡλίου ἐπὶ Ἐλισαιε καὶ ἦλθον εἰς συναντήν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν **16** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν παίδων σου πενήτηκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμεως πορευθέντες δὴ ζητησάτωσαν τὸν κύριόν σου μήποτε ἦρεν αὐτὸν πνεῦμα κυρίου καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἢ ἐφ' ἐν τῶν ὁρέων ἢ ἐφ' ἓνα τῶν βουνῶν καὶ εἶπεν Ἐλισαιε οὐκ ἀποστελεῖτε **17** καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν ἕως οὗτου ἡσχύοντο καὶ εἶπεν ἀποστείλατε καὶ ἀπέστειλαν πενήτηκοντα ἄνδρας καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν **18** καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς αὐτόν καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ἰεριχω καὶ εἶπεν Ἐλισαιε οὐκ εἶπον πρὸς ὑμᾶς μὴ πορευθῆτε **19** καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἐλισαιε ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθὴ καθὼς ὁ κύριος βλέπει καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη **20** καὶ εἶπεν Ἐλισαιε λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινὴν καὶ θέτε ἐκεῖ ἄλα καὶ ἔλαβον πρὸς αὐτόν **21** καὶ ἐξῆλθεν Ἐλισαιε εἰς τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ ἄλα καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα οὐκ ἔσται ἔτι ἐκεῖθεν θάνατος καὶ ἀτεκνουμένη **22** καὶ ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαιε ὃ ἐλάλησεν **23** καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Βαιθηλ καὶ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παιδάρια μικρὰ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ κατέπαιζον αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ ἀνάβαινε φαλακρὲ ἀνάβαινε **24** καὶ ἐξένευσεν ὀπίσω αὐτῶν καὶ εἶδεν αὐτὰ καὶ κατηράσατο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι κυρίου καὶ ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ ἀνέρρηξαν ἐξ αὐτῶν τεσσαράκοντα καὶ δύο παῖδας **25** καὶ ἐπορεύθη

ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ ἐκεῖθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν

3 καὶ Ἰωραμ υἱὸς Ἀχααβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραηλ ἐν ἔτει ὀκτωκαιδεκάτῳ Ἰωσαφατ βασιλεῖ Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσεν δώδεκα ἔτη **2** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν οὐχ ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὡς ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ μετέστησεν τὰς στήλας τοῦ Βααλ ἃς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ **3** πλὴν ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ Ἰεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ ἐκολλήθη οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς **4** καὶ Μωσα βασιλεὺς Μωαβ ἦν νωκηδ καὶ ἐπέστρεφεν τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας ἄρνων καὶ ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων **5** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχααβ καὶ ἠθέτησεν βασιλεὺς Μωαβ ἐν βασιλεῖ Ἰσραηλ **6** καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰωραμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας καὶ ἐπεσκέψατο τὸν Ἰσραηλ **7** καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐξαπέστειλεν πρὸς Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα λέγων βασιλεὺς Μωαβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί εἰ πορευθή μετ' ἐμοῦ εἰς Μωαβ εἰς πόλεμον καὶ εἶπεν ἀναβήσομαι ὅμοιός μοι ὅμοιός σοι ὡς ὁ λαός μου ὁ λαός σου ὡς οἱ ἵπποι μου οἱ ἵπποι σου **8** καὶ εἶπεν ποία ὁδῷ ἀναβῶ καὶ εἶπεν ὁδὸν ἔρημον Ἐδωμ **9** καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰουδα καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐδωμ καὶ ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἑπτὰ ἡμερῶν καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν **10** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ὦ ὅτι κέκληκεν κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερχομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωαβ **11** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπιζητήσωμεν

τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν
παίδων βασιλέως Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ὧδε Ἐλισαιε
υἱὸς Σαφατ ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χειρας Ἡλιου
12 καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ ἔστιν αὐτῷ ῥῆμα κυρίου
καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ
Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα καὶ βασιλεὺς Ἐδωμ
13 καὶ εἶπεν Ἐλισαιε πρὸς βασιλέα Ἰσραηλ τί
ἐμοὶ καὶ σοὶ δεῦρο πρὸς τοὺς προφήτας τοῦ
πατρός σου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ
μὴ ὅτι κέκληκεν κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ
παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χειρας Μωαβ 14 καὶ εἶπεν
Ἐλισαιε ζῆ κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστην
ἐνώπιον αὐτοῦ ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ἰωσαφατ
βασιλέως Ἰουδα ἐγὼ λαμβάνω εἰ ἐπέβλεψα
πρὸς σὲ καὶ εἶδόν σε 15 καὶ νυνὶ δὲ λαβέ μοι
ψάλλοντα καὶ ἐγένετο ὡς ἔψαλλεν ὁ ψάλλον
καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ κυρίου 16 καὶ εἶπεν
τάδε λέγει κύριος ποιήσατε τὸν χειμάρρουν
τοῦτον βοθύνους βοθύνους 17 ὅτι τάδε λέγει
κύριος οὐκ ὄψεσθε πνεῦμα καὶ οὐκ ὄψεσθε ὑετόν
καὶ ὁ χειμάρρους οὗτος πλησθήσεται ὕδατος καὶ
πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη
ὑμῶν 18 καὶ κούφη αὕτη ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου
καὶ παραδώσω τὴν Μωαβ ἐν χειρὶ ὑμῶν 19 καὶ
πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὀχυρὰν καὶ πᾶν ξύλον
ἀγαθὸν καταβαλεῖτε καὶ πάσας πηγὰς ὕδατος
ἐμφράξετε καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀχρειώσετε
ἐν λίθοις 20 καὶ ἐγένετο τὸ πρῶν ἀναβαινούσης
τῆς θυσίας καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὁδοῦ Ἐδωμ
καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος 21 καὶ πᾶσα Μωαβ
ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ βασιλεῖς πολεμεῖν
αὐτούς καὶ ἀνεβόησαν ἐκ παντὸς περιεζωσμένου
ζώνην καὶ ἐπάνω καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ὀρίου 22

καὶ ὠρθρισαν τὸ πρῶν καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ
τὰ ὕδατα καὶ εἶδεν Μωαβ ἐξ ἐναντίας τὰ ὕδατα
πυρρὰ ὡσεὶ αἷμα 23 καὶ εἶπαν αἷμα τοῦτο τῆς
ρόμφαίας ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς καὶ ἐπάταξαν
ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα
Μωαβ 24 καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν
Ἰσραηλ καὶ Ἰσραηλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν
τὴν Μωαβ καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν
καὶ εἰσῆλθον εἰσπορευόμενοι καὶ τύπτοντες
τὴν Μωαβ 25 καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον καὶ
πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἔρριψαν ἀνὴρ τὸν λίθον
καὶ ἐνέπλησαν αὐτὴν καὶ πᾶσαν πηγὴν ὕδατος
ἐνέφραξαν καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον
ἕως τοῦ καταλιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου
καθηρημένους καὶ ἐκύκλευσαν οἱ σφενδονῆται
καὶ ἐπάταξαν αὐτὴν 26 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς
Μωαβ ὅτι ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος
καὶ ἔλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτακοσίους ἄνδρας
ἐσπασμένους ρομφαίαν διακόψαι πρὸς βασιλέα
Ἐδωμ καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν 27 καὶ ἔλαβεν τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον ὃς ἐβασιλεύσεν ἀντ'
αὐτοῦ καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ
τείχους καὶ ἐγένετο μετὰ μελος μέγας ἐπὶ Ἰσραηλ
καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν
γῆν

4 καὶ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν
ἐβόα πρὸς Ἐλισαιε λέγουσα ὁ δούλος σου ὁ
ἀνὴρ μου ἀπέθανεν καὶ σὺ ἔγνωσ ὅτι δούλος ἦν
φοβούμενος τὸν κύριον καὶ ὁ δανιστὴς ἦλθεν
λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἑαυτῷ εἰς δούλους
2 καὶ εἶπεν Ἐλισαιε τί ποιήσω σοὶ ἀνάγγελόν
μοι τί ἐστίν σοι ἐν τῷ οἴκῳ ἡ δὲ εἶπεν οὐκ ἔστιν
τῆ δούλη σου οὐθὲν ἐν τῷ οἴκῳ ὅτι ἀλλ' ἡ ὁ

ἀλείψομαι ἔλαιον 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν δεῦρο αἴτησον σαυτῇ σκεὺή ξζωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σου σκεὺή κενά μὴ ὀλιγώσης 4 καὶ εἰσελεύση καὶ ἀποκλείσεις τὴν θύραν κατὰ σοῦ καὶ κατὰ τῶν υἰῶν σου καὶ ἀποχεεῖς εἰς τὰ σκεὺή ταῦτα καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρεῖς 5 καὶ ἀπῆλθεν παρ' αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν οὕτως καὶ ἀπέκλεισεν τὴν θύραν κατ' αὐτῆς καὶ κατὰ τῶν υἰῶν αὐτῆς αὐτοὶ προσήγγιζον πρὸς αὐτὴν καὶ αὐτὴ ἐπέχεεν 6 ἕως ἐπλήσθησαν τὰ σκεὺή καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς υἰοὺς αὐτῆς ἐγγίσατε ἔτι πρὸς με σκεῦος καὶ εἶπον αὐτῇ οὐκ ἔστιν ἔτι σκεῦος καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον 7 καὶ ἦλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ εἶπεν Ελισαιε δεῦρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον καὶ ἀποτεῖσεις τοὺς τόκους σου καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ζήσεσθε ἐν τῷ ἐπιλοιπῷ ἐλαίῳ 8 καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ διέβη Ελισαιε εἰς Σουμαν καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν ἐξέκλινεν τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν 9 καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἰδοὺ δὴ ἔγνων ὅτι ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διὰ παντός 10 ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῶον τόπον μικρὸν καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ 11 καὶ ἐγένετο ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ 12 καὶ εἶπεν πρὸς Γιεζι τὸ παιδάριον αὐτοῦ κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ 13 καὶ εἶπεν αὐτῷ εἰπὸν δὴ πρὸς αὐτὴν ἰδοὺ ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην τί δεῖ ποιῆσαί σοι εἰ ἔστιν λόγος σοι πρὸς

τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως ἡ δὲ εἶπεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐγὼ εἰμι οἰκῶ 14 καὶ εἶπεν τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ καὶ εἶπεν Γιεζι τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης 15 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν 16 καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς αὐτὴν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα σὺ περιεληφουῖα υἱόν ἡ δὲ εἶπεν μὴ κύριέ μου μὴ διαψεύση τὴν δούλην σου 17 καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἡ ὥρα ζῶσα ὡς ἐλάλησεν πρὸς αὐτὴν Ελισαιε 18 καὶ ἠδρύνθη τὸ παιδάριον καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθεν τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θερίζοντας 19 καὶ εἶπεν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν μου τὴν κεφαλὴν μου καὶ εἶπεν τῷ παιδαρίῳ ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ 20 καὶ ἦρεν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας καὶ ἀπέθανεν 21 καὶ ἀνήμεγκεν αὐτὸν καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἀπέκλεισεν κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν 22 καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ εἶπεν ἀπόστειλον δὴ μοι ἐν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιστρέψω 23 καὶ εἶπεν τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον οὐ νεομηνία οὐδὲ σάββατον ἡ δὲ εἶπεν εἰρήνη 24 καὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον καὶ εἶπεν πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς ἄγε πορεύου μὴ ἐπίσσης μοι τοῦ ἐπιβῆναι ὅτι ἐὰν εἶπω σοι 25 δεῦρο καὶ πορεύση καὶ ἐλεύση πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ελισαιε ἐρχομένην αὐτὴν καὶ εἶπεν πρὸς

Γιεζι τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἰδοὺ δὴ ἡ Σωμανίτις
ἐκείνη 26 νῦν δράμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς καὶ
ἐρεῖς εἰ εἰρήνη σοι εἰ εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου εἰ
εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ ἡ δὲ εἶπεν Εἰρήνη 27 καὶ
ἦλθεν πρὸς Ελισαιε εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐπελάβετο
τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἠγγισεν Γιεζι ἀπόσασθαι
αὐτήν καὶ εἶπεν Ελισαιε ἄφες αὐτήν ὅτι ἡ ψυχὴ
αὐτῆς κατώδυνος αὐτῇ καὶ κύριος ἀπέκρυσεν
ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέν μοι 28 ἡ δὲ εἶπεν
μὴ ἡτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ κυρίου μου οὐκ εἶπα
οὐ πλανήσεις μετ' ἐμοῦ 29 καὶ εἶπεν Ελισαιε
τῷ Γιεζι ζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ λαβὲ τὴν
βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ δεῦρο ὅτι
ἐὰν εὕρης ἄνδρα οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν καὶ ἐὰν
εὐλογήσῃ σε ἀνὴρ οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ καὶ
ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
παιδαρίου 30 καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου ζῆ
κύριος καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου εἰ ἐγκαταλείψω σε καὶ
ἀνέστη Ελισαιε καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς 31 καὶ
Γιεζι διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς καὶ ἐπέθηκεν τὴν
βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου καὶ οὐκ
ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις καὶ ἐπέστρεψεν
εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων
οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον 32 καὶ εἰσῆλθεν Ελισαιε
εἰς τὸν οἶκον καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς
κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ 33 καὶ
εἰσῆλθεν Ελισαιε εἰς τὸν οἶκον καὶ ἀπέκλεισεν
τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο ἑαυτῶν καὶ προσηύξατο
πρὸς κύριον 34 καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ
παιδάριον καὶ ἔθηκεν τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ
στόμα αὐτοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ διεκάμψεν ἐπ' αὐτόν

καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου 35 καὶ
ἐπέστρεψεν καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν
καὶ ἔνθεν καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ
παιδάριον ἕως ἐπτάκις καὶ ἤνοιξεν τὸ παιδάριον
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ 36 καὶ ἐξεβόησεν Ελισαιε
πρὸς Γιεζι καὶ εἶπεν κάλεσον τὴν Σωμανίτιν
ταύτην καὶ ἐκάλεσεν καὶ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτόν
καὶ εἶπεν Ελισαιε λαβὲ τὸν υἱόν σου 37 καὶ
εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας
αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἔλαβεν
τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ ἐξῆλθεν 38 καὶ Ελισαιε
ἐπέστρεψεν εἰς Γαλαλα καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ καὶ
οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτοῦ
καὶ εἶπεν Ελισαιε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ ἐπίστησον
τὸν λέβητα τὸν μέγαν καὶ ἔψε ἔψεμα τοῖς υἱοῖς
τῶν προφητῶν 39 καὶ ἐξῆλθεν εἷς εἰς τὸν ἀγρὸν
συλλέξαι ἀριθμὸν καὶ εὔρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ
καὶ συνέλεξεν ἀπ' αὐτῆς τολύπην ἀγρίαν πληρῆς
τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λέβητα
τοῦ ἐψέματος ὅτι οὐκ ἔγνωσαν 40 καὶ ἐνέχει
τοῖς ἀνδράσιν φαγεῖν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν
αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἐψήματος καὶ ἰδοὺ ἀνεβόησαν
καὶ εἶπον θάνατος ἐν τῷ λέβητι ἄνθρωπε τοῦ
θεοῦ καὶ οὐκ ἠδύναντο φαγεῖν 41 καὶ εἶπεν
λάβετε ἄλευρον καὶ ἐμβάλετε εἰς τὸν λέβητα
καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς Γιεζι τὸ παιδάριον ἔγχει
τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν καὶ οὐκ ἐγενήθη ἔτι
ἐκεῖ ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ λέβητι 42 καὶ ἀνὴρ
διῆλθεν ἐκ Βαιθσαρισα καὶ ἤνεγκεν πρὸς τὸν
ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ πρωτογενημάτων εἴκοσι
ἄρτους κριθίνους καὶ παλάθας καὶ εἶπεν δότε τῷ
λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν 43 καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς
αὐτοῦ τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἑκατὸν ἀνδρῶν

καὶ εἶπεν δὸς τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν ὅτι τάδε λέγει κύριος φάγονται καὶ καταλείψουσιν 44 καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου

5 καὶ Ναιμαν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ τεθαυμασμένος προσώπῳ ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκεν κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύϊ λελεπρωμένος 2 καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι καὶ ἠχμαλώτευσαν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικράν καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς Ναιμαν 3 ἡ δὲ εἶπεν τῇ κυρίᾳ αὐτῆς ὄφελον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ 4 καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ ἑαυτῆς καὶ εἶπεν οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραὴλ 5 καὶ εἶπεν βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναιμαν δεῦρο εἴσελθε καὶ ἐξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἐξακισχιλίου χρυσοῦς καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολάς 6 καὶ ἠνεγκεν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ Ναιμαν τὸν δοῦλόν μου καὶ ἀποσυναξίεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ 7 καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ βιβλίον διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν μὴ θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς με ἀποσυναξίαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ ὅτι πλην γινώτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι προφασίζεται οὗτός με 8 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισαῖε ὅτι διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν βασιλέα

Ἰσραὴλ λέγων ἵνα τί διέρρηξας τὰ ἱμάτια σου ἐλθέτω δὴ πρὸς με Ναιμαν καὶ γνώτω ὅτι ἔστιν προφήτης ἐν Ἰσραὴλ 9 καὶ ἦλθεν Ναιμαν ἐν ἵπῳ καὶ ἄρματι καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου Ἐλισαῖε 10 καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαῖε ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων πορευθεὶς λούσαι ἐπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ 11 καὶ ἐθυμώθη Ναιμαν καὶ ἀπῆλθεν καὶ εἶπεν ἰδοὺ δὴ ἔλεγον ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με καὶ στήσεται καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν 12 οὐχὶ ἀγαθὸς Ἀβανα καὶ Φαρφαρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ Ἰορδάνην καὶ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθήσομαι καὶ ἐξέκλινεν καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ 13 καὶ ἠγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ οὐχὶ ποιήσεις καὶ ὅτι εἶπεν πρὸς σέ λούσαι καὶ καθαρίσθητι 14 καὶ κατέβη Ναιμαν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκι κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαῖε καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ καὶ ἐκαθάρισθη 15 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς Ἐλισαῖε αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη καὶ εἶπεν ἰδοὺ δὴ ἔγνωκα ὅτι οὐκ ἔστιν θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῆ ὅτι ἀλλ' ἡ ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ νῦν λαβέ τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου 16 καὶ εἶπεν Ἐλισαῖε ζῆ κύριος ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ εἰ λήψομαι καὶ παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν καὶ ἠπειθήσεν 17 καὶ εἶπεν Ναιμαν καὶ εἰ μὴ δοθῆτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμος ζευγὸς ἡμιόνων καὶ σύ μοι δώσεις ἐκ τῆς γῆς τῆς πυρρᾶς ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δοῦλός σου ὀλοκαύτωμα

καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ μόνῳ **18** καὶ ἰλάσεται κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ρεμμαν προσκυνῆσαι αὐτὸν καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρὸς μου καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ρεμμαν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ Ρεμμαν καὶ ἰλάσεται δὴ κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ **19** καὶ εἶπεν Ελισαιε πρὸς Ναιμαν δεῦρο εἰς εἰρήνην καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς δεβραθα τῆς γῆς **20** καὶ εἶπεν Γιεζι τὸ παιδάριον Ελισαιε ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ Ναιμαν τοῦ Σύρου τούτου τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἅ ἐνήνοχεν ζῆ κύριος ὅτι εἰ μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ καὶ λήμψομαι παρ' αὐτοῦ τι **21** καὶ ἐδίδωξε Γιεζι ὀπίσω τοῦ Ναιμαν καὶ εἶδεν αὐτὸν Ναιμαν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ **22** καὶ εἶπεν εἰρήνη ὁ κύριός μου ἀπέστειλὲν με λέγων ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς με δύο παιδάρια ἐξ ὄρους Εφραιμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς **23** καὶ εἶπεν Ναιμαν λαβὲ διτάλαντον ἀργυρίου καὶ ἔλαβεν ἐν δυσὶ θυλάκοις καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ καὶ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ **24** καὶ ἦλθον εἰς τὸ σκοτεινόν καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς ἄνδρας **25** καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν καὶ παρειστήκει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ελισαιε πόθεν Γιεζι καὶ εἶπεν Γιεζι οὐ πεπόρευται ὁ δοῦλός σου ἔνθα καὶ ἔνθα **26** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ελισαιε οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετὰ σοῦ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς

συναντήν σοι καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια καὶ λήμψῃ ἐν αὐτῷ κήπους καὶ ἔλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας **27** καὶ ἡ λέπρα Ναιμαν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελεπρωμένος ὡσεὶ χιῶν

6 καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ελισαιε ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν σου στενὸς ἄφ' ἡμῶν **2** πορευθῶμεν δὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς δοκὸν μίαν καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ καὶ εἶπεν δεῦτε **3** καὶ εἶπεν ὁ εἰς ἐπεικίεως δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου καὶ εἶπεν ἐγὼ πορεύσομαι **4** καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰορδάνην καὶ ἔτεμνον τὰ ξύλα **5** καὶ ἰδοὺ ὁ εἰς καταβάλλων τὴν δοκὸν καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ἐβόησεν ᾧ κύριε καὶ αὐτὸ κεκρημένον **6** καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ποῦ ἔπεσεν καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον καὶ ἀπέκνισεν ξύλον καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ καὶ ἐπεπόλασεν τὸ σιδήριον **7** καὶ εἶπεν ὑψωσον σαυτῷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτό **8** καὶ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ λέγων εἰς τὸν τόπον τόνδε τινὰ ελμῶνι παρεμβάλω **9** καὶ ἀπέστειλεν Ελισαιε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ λέγων φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὅτι ἐκεῖ Συρία κέκρυπται **10** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ Ελισαιε καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο **11** καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου

καὶ ἐκάλεσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς οὐκ ἀναγγελεῖτέ μοι τίς προδίδωσίν με βασιλεῖ Ἰσραηλ **12** καὶ εἶπεν εἷς τῶν παιδῶν αὐτοῦ οὐχὶ κύριέ μου βασιλεῦ ὅτι Ελισαιε ὁ προφήτης ὁ ἐν Ἰσραηλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ πάντα τοὺς λόγους οὓς ἐὰν λαλήσῃς ἐν τῷ ταμιείῳ τοῦ κοιτῶνός σου **13** καὶ εἶπεν δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος καὶ ἀποστείλας λήμψομαι αὐτόν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ἰδοὺ ἐν Δωθαίμ **14** καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππον καὶ ἄρμα καὶ δύναμιν βαρεῖαν καὶ ἦλθον νυκτὸς καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν **15** καὶ ὥρθρισεν ὁ λειτουργὸς Ελισαιε ἀναστῆναι καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἰδοὺ δύναμις κυκλοῦσα τὴν πόλιν καὶ ἵππος καὶ ἄρμα καὶ εἶπεν τὸ παιδάριον πρὸς αὐτόν ὦ κύριε πῶς ποιήσωμεν **16** καὶ εἶπεν Ελισαιε μὴ φοβοῦ ὅτι πλείους οἱ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν **17** καὶ προσεύξατο Ελισαιε καὶ εἶπεν κύριε διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ παιδαρίου καὶ ἰδέτω καὶ διήνοιξεν κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος πληρὲς ἵππων καὶ ἄρμα πυρὸς περικύκλω Ελισαιε **18** καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν καὶ προσηύξατο Ελισαιε πρὸς κύριον καὶ εἶπεν πάταξον δὴ τοῦτο τὸ ἔθνος ἀορασίᾳ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀορασίᾳ κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισαιε **19** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ελισαιε οὐχ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ἀπάξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἄνδρα ὃν ζητεῖτε καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς εἰς Σαμάρειαν **20** καὶ ἐγένετο ὡς εἰσηλθον εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπεν Ελισαιε ἄνοιξον δὴ κύριε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἰδέτωσαν καὶ διήνοιξεν κύριος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ Σαμαρείας **21** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ

ὡς εἶδεν αὐτούς εἰ πατάξας πατάξω πάτερ **22** καὶ εἶπεν οὐ πατάξεις εἰ μὴ οὓς ἠχμαλώτευσας ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τόξῳ σου σὺ τύπτεις παράθες ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν **23** καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παράθесιν μεγάλην καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονόζωνοι Συρίας τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραηλ **24** καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἦθροισεν υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περιεκάθισεν Σαμάρειαν **25** καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἰδοὺ περιεκάθηντο ἐπ' αὐτὴν ἕως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου πεντήκοντα σίκλων ἀργυρίου καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περιστερῶν πέντε σίκλων ἀργυρίου **26** καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ γυνὴ ἐβόησεν πρὸς αὐτόν λέγουσα σῶσον κύριε βασιλεῦ **27** καὶ εἶπεν αὐτῇ μὴ σε σώσαι κύριος πόθεν σώσω σε μὴ ἀπὸ τῆς ἄλωνος ἢ ἀπὸ τῆς ληνοῦ **28** καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς τί ἐστίν σοι καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ αὕτη εἶπεν πρὸς με δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον καὶ τὸν υἱόν μου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον **29** καὶ ἠψήσαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἐφάγομεν αὐτόν καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν καὶ ἔκρυσεν τὸν υἱὸν αὐτῆς **30** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ αὐτὸς διεπορευέτο ἐπὶ τοῦ τείχους καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν **31** καὶ εἶπεν τάδε ποιῆσαι

μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθεῖη εἰ στήσεται ἡ κεφαλὴ Ἐλισαιε ἐπ' αὐτῷ σήμερον **32** καὶ Ἐλισαιε ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθηντο μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ πρὶν ἔλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτὸν καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους εἰ οἴδατε ὅτι ἀπέστειλεν ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ οὗτος ἀφελεῖν τὴν κεφαλὴν μου ἴδετε ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ ἄγγελος ἀποκλείσατε τὴν θύραν καὶ παραθλίψατε αὐτὸν ἐν τῇ θύρᾳ οὐχὶ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ κατόπισθεν αὐτοῦ **33** ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐτῶν καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν ἰδοὺ αὕτη ἡ κακία παρὰ κυρίου τί ὑπομείνω τῷ κυρίῳ ἔτι

7 καὶ εἶπεν Ἐλισαιε ἄκουσον λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὔριον μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας **2** καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῷ Ἐλισαιε καὶ εἶπεν ἰδοὺ ποιήσει κύριος καταρράκτας ἐν οὐρανῷ μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ Ἐλισαιε εἶπεν ἰδοὺ σὺ ὄψῃ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγη **3** καὶ τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τί ἡμεῖς καθήμεθα ὧδε ἕως ἀποθάνωμεν **4** ἐὰν εἴπωμεν εἰσέλθωμεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ ἀποθανούμεθα ἐκεῖ καὶ ἐὰν καθίσωμεν ὧδε καὶ ἀποθανούμεθα καὶ νῦν δεῦτε καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας ἐὰν ζωογονήσωσιν ἡμᾶς καὶ ζησόμεθα καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς καὶ ἀποθανούμεθα **5** καὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν εἰς

τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἦλθον εἰς μέρος τῆς παρεμβολῆς Συρίας καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκεῖ **6** καὶ κύριος ἀκουστὴν ἐποίησεν τὴν παρεμβολὴν Συρίας φωνὴν ἄρματος καὶ φωνὴν ἵππου καὶ φωνὴν δυνάμεως μεγάλης καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ νῦν ἐμισθώσατο ἐφ' ἡμᾶς βασιλεὺς Ἰσραηλ τοὺς βασιλεῖς τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλεῖς Αἰγύπτου τοῦ ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς **7** καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκότει καὶ ἐγκατέλιπαν τὰς σκηναὶς αὐτῶν καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὡς ἔστιν καὶ ἔφυγον πρὸς τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν **8** καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβολῆς καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν μίαν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον καὶ ἦραν ἐκεῖθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱματισμὸν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπέστρεψαν καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν ἄλλην καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ κατέκρυψαν **9** καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐχ οὕτως ἡμεῖς ποιούμεν ἡ ἡμέρα αὕτη ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστὶν καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ μένομεν ἕως φωτὸς τοῦ πρωὶ καὶ εὐρήσομεν ἀνομίαν καὶ νῦν δεῦρο καὶ εἰσέλθωμεν καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως **10** καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς λέγοντες εἰσῆλθομεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἀνὴρ καὶ φωνὴ ἀνθρώπου ὅτι εἰ μὴ ἵππος δεδεμένος καὶ ὄνος καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ὡς εἰσὶν **11** καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω **12** καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτὸς καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἀναγγεῶν δὴ ὑμῖν ἃ ἐποίησεν

ἡμῖν Συρία ἔγνωσαν ὅτι πεινῶμεν ἡμεῖς καὶ ἐξήλθαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκρύβησαν ἐν τῷ ἀγρῷ λέγοντες ὅτι ἐξελεύσονται ἐκ τῆς πόλεως καὶ συλλημψόμεθα αὐτούς ζῶντας καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰσελεύσομεθα **13** καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ εἶπεν λαβέτωσαν δὴ πέντε τῶν ἵππων τῶν ὑπολελειμμένων οἱ κατελείφθησαν ὧδε ἰδοῦ εἰσιν πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος Ἰσραηλ τὸ ἐκλείπον καὶ ἀποστελοῦμεν ἐκεῖ καὶ ὀψόμεθα **14** καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ὀπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας λέγων δεῦτε καὶ ἴδετε **15** καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἰδοῦ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων καὶ σκευῶν ὧν ἔρριψεν Συρία ἐν τῷ θαμβεῖσθαι αὐτούς καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ **16** καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ διήρπασεν τὴν παρεμβολὴν Συρίας καὶ ἐγένετο μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ δίμετρον κριθῶν σίκλου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου **17** καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν τὸν τριστάτην ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πύλης καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἀπέθανεν καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν **18** καὶ ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν Ἐλισαίε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων Δίμετρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σεμιδάλεως σίκλου καὶ ἔσται ὡς ἡ ὥρα αὕτη αὔριον ἐν τῇ πύλῃ Σαμαρείας **19** καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης τῷ Ἐλισαίε καὶ εἶπεν ἰδοῦ κύριος ποιεῖ καταρράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ εἶπεν Ἐλισαίε ἰδοῦ ὄψη τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἐκεῖθεν οὐ φάγη **20** καὶ

ἐγένετο οὕτως καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἀπέθανεν

8 καὶ Ἐλισαίε ἐλάλησεν πρὸς τὴν γυναῖκα ἧς ἐζωπύρησεν τὸν υἱὸν λέγων ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ παροίκει οὗ ἂν παροικήσης ὅτι κέκληκεν κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ ἔτη **2** καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησεν κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαίε καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς καὶ παρῶκει ἐν γῇ ἄλλοφύλων ἑπτὰ ἔτη **3** καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἄλλοφύλων εἰς τὴν πόλιν καὶ ἦλθεν βοῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἑαυτῆς **4** καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαίε τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ λέγων διήγησαι δὴ μοι πάντα τὰ μεγάλα ἃ ἐποίησεν Ἐλισαίε **5** καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἐξηγουμένου τῷ βασιλεῖ ὡς ἐζωπύρησεν υἱὸν τεθνηκότα καὶ ἰδοῦ ἡ γυνὴ ἧς ἐζωπύρησεν τὸν υἱὸν αὐτῆς Ἐλισαίε βοῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἑαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἑαυτῆς καὶ εἶπεν Γιεζὶ κύριε βασιλεῦ αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν ἐζωπύρησεν Ἐλισαίε **6** καὶ ἐπηρώτησεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα καὶ διηγήσατο αὐτῷ καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἕνα λέγων ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς κατέλιπεν τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν **7** καὶ ἦλθεν Ἐλισαίε εἰς Δαμασκόν καὶ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἠρρώσκει καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ λέγοντες ἦκει ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἕως ὧδε **8** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀζαηλ λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου μαναα καὶ δεῦρο εἰς ἀπαντὴν τῷ ἀνθρώπῳ

τοῦ θεοῦ καὶ ἐπιζήτησον τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ λέγων εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης **9** καὶ ἐπορεύθη Αζαηλ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν μαννα ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκού ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς Ελισαιε ὁ υἱὸς σου υἱὸς Αδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστειλὲν με πρὸς σὲ λέγων εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρωστίας μου ταύτης **10** καὶ εἶπεν Ελισαιε δεῦρο εἰπὸν αὐτῷ ζωῆ ζήση καὶ ἔδειξέν μοι κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῆ **11** καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ αὐτοῦ καὶ ἔθηκεν ἕως αἰσχύνης καὶ ἔκλαυσεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ **12** καὶ εἶπεν Αζαηλ τί ὅτι ὁ κύριός μου κλαίει καὶ εἶπεν ὅτι οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ κακὰ τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν ἐξαποστελεῖς ἐν πυρὶ καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς καὶ τὰ νήπια αὐτῶν ἐνσεισεῖς καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας αὐτῶν ἀναρρήξεις **13** καὶ εἶπεν Αζαηλ τίς ἐστὶν ὁ δοῦλός σου ὁ κύων ὁ τεθνηκώς ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ εἶπεν Ελισαιε ἔδειξέν μοι κύριός σε βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν **14** καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ Ελισαιε καὶ εἰσῆλθεν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τί εἶπέν σοι Ελισαιε καὶ εἶπεν εἶπέν μοι ζωῆ ζήση **15** καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ἔλαβεν τὸ μαχμα καὶ ἔβαψεν ἐν τῷ ὕδατι καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐβασίλευσεν Αζαηλ ἀντ' αὐτοῦ **16** ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰωραμ υἱῷ Αχααβ βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα **17** υἱὸς τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ὀκτῶ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ **18** καὶ ἐπορεύθη

ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραηλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Αχααβ ὅτι θυγάτηρ Αχααβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου **19** καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος διαφθεῖραι τὸν Ἰουδαν διὰ Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καθὼς εἶπεν δοῦναί αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας **20** ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Εδωμ ὑποκάτωθεν χειρὸς Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς βασιλεῖα **21** καὶ ἀνέβη Ἰωραμ εἰς Σιωρ καὶ πάντα τὰ ἄρματα μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀναστάντος καὶ ἐπάταξεν τὸν Εδωμ τὸν κυκλώσαντα ἐπ' αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρμάτων καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν **22** καὶ ἠθέτησεν Εδωμ ὑποκάτωθεν χειρὸς Ἰουδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης τότε ἠθέτησεν Λοβена ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ **23** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωραμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα **24** καὶ ἐκοιμήθη Ἰωραμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **25** ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ἰωραμ υἱῷ Αχααβ βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Οχοζίας υἱὸς Ἰωραμ **26** υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Οχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθολια θυγάτηρ Αμβρι βασιλέως Ἰσραηλ **27** καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Αχααβ καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Αχααβ **28** καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωραμ υἱοῦ Αχααβ εἰς πόλεμον μετὰ Αζαηλ βασιλέως ἀλλοφύλων ἐν Ρεμμωθ Γαλααδ καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν

Ιωραμ **29** καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ιωραμ τοῦ ἱατρευθῆναι ἐν Ιεζραελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν Ρεμμωθ ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Αζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ Οχοζιας υἱὸς Ιωραμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ιωραμ υἱὸν Αχααβ ἐν Ιεζραελ ὅτι ἠρρώσκει αὐτός

9 καὶ Ελισαιε ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ ζῶσαι τὴν ὄσφύν σου καὶ λαβὲ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου τούτου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ δεῦρο εἰς Ρεμμωθ Γαλααδ **2** καὶ εἰσελεύσῃ ἐκεῖ καὶ ὄψῃ ἐκεῖ Ιου υἱὸν Ιωσαφατ υἱοῦ Ναμεσσι καὶ εἰσελεύσῃ καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ εἰσάξεις αὐτὸν εἰς τὸ ταμίειον ἐν τῷ ταμείῳ **3** καὶ λήμψῃ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐπιχεῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ ἀνοίξεις τὴν θύραν καὶ φεύξῃ καὶ οὐ μενεῖς **4** καὶ ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης εἰς Ρεμμωθ Γαλααδ **5** καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐκάθηντο καὶ εἶπεν λόγος μοι πρὸς σέ ὁ ἄρχων καὶ εἶπεν Ιου πρὸς τίνα ἐκ πάντων ἡμῶν καὶ εἶπεν πρὸς σέ ὁ ἄρχων **6** καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐπέχεεν τὸ ἔλαιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ λαὸν κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ **7** καὶ ἐξολεθρεύσεις τὸν οἶκον Αχααβ τοῦ κυρίου σου ἐκ προσώπου μου καὶ ἐκδικήσεις τὰ αἵματα τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων κυρίου ἐκ χειρὸς Ιεζαβελ **8** καὶ ἐκ χειρὸς ὄλου τοῦ οἴκου Αχααβ καὶ ἐξολεθρεύσεις τῷ οἴκῳ Αχααβ οὐρῶντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον

καὶ ἐγκαταλελειμμένον ἐν Ἰσραηλ **9** καὶ δώσω τὸν οἶκον Αχααβ ὡς τὸν οἶκον Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασα υἱοῦ Αχια **10** καὶ τὴν Ιεζαβελ καταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ μερίδι Ιεζραελ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ θάπτων καὶ ἠνοιξεν τὴν θύραν καὶ ἔφυγεν **11** καὶ Ιου ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ εἰ εἰρήνη τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπίλημπος οὗτος πρὸς σέ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς οἴδατε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀδολεσχίαν αὐτοῦ **12** καὶ εἶπον ἄδικον ἀπάγγελον δὴ ἡμῖν καὶ εἶπεν Ιου πρὸς αὐτούς οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν πρὸς με λέγων τάδε λέγει κύριος κέχρικά σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ **13** καὶ ἀκούσαντες ἔσπευσαν καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἔθηκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ γαρεμ τῶν ἀναβαθμῶν καὶ ἐσάλπισαν ἐν κερατίνῃ καὶ εἶπον ἐβασίλευσεν Ιου **14** καὶ συνεστράφη Ιου υἱὸς Ιωσαφατ υἱοῦ Ναμεσσι πρὸς Ιωραμ καὶ Ιωραμ αὐτὸς ἐφύλασεν ἐν Ρεμμωθ Γαλααδ αὐτὸς καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἀπὸ προσώπου Αζαηλ βασιλέως Συρίας **15** καὶ ἀπέστρεψεν Ιωραμ ὁ βασιλεὺς ἱατρευθῆναι ἐν Ιεζραελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἔπαισαν αὐτὸν οἱ Σύροι ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτὸν μετὰ Αζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ εἶπεν Ιου εἰ ἔστιν ἡ ψυχὴ ὑμῶν μετ' ἐμοῦ μὴ ἐξελθέτω ἐκ τῆς πόλεως διαπεφευγὼς τοῦ πορευθῆναι καὶ ἀπαγγεῖλαι ἐν Ιεζραελ **16** καὶ ἵππευσεν καὶ ἐπορεύθη Ιου καὶ κατέβη εἰς Ιεζραελ ὅτι Ιωραμ βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐθεραπεύετο ἐν Ιεζραελ ἀπὸ τῶν τοξευμάτων ὧν κατετόξευσαν αὐτὸν οἱ Αραμιν ἐν τῇ Ραμμαθ ἐν τῷ πολέμῳ μετὰ Αζαηλ βασιλέως Συρίας ὅτι αὐτὸς δυνατὸς καὶ ἀνὴρ δυνάμεως καὶ

Οχοζιας βασιλεύς Ιουδα κατέβη ἰδεῖν τὸν Ἰωραμ 17 καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέβη ἐπὶ τὸν πύργον ἐν Ἰεζραελ καὶ εἶδεν τὸν κονιορτὸν Ἰου ἐν τῷ παραγίνεσθαι αὐτὸν καὶ εἶπεν Κονιορτὸν ἐγὼ βλέπω καὶ εἶπεν Ἰωραμ λαβὲ ἐπιβάτην καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ εἰπάτω εἰ εἰρήνη 18 καὶ ἐπορεύθη ἐπιβάτης ἵππου εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν καὶ εἶπεν τάδε λέγει ὁ βασιλεύς εἰ εἰρήνη καὶ εἶπεν Ἰου τί σοι καὶ εἰρήνη ἐπίστρεφε εἰς τὰ ὀπίσω μου καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων ἦλθεν ὁ ἄγγελος ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν 19 καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην ἵππου δευτέρου καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν τάδε λέγει ὁ βασιλεύς εἰ εἰρήνη καὶ εἶπεν Ἰου τί σοι καὶ εἰρήνη ἐπιστρέφου εἰς τὰ ὀπίσω μου 20 καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς λέγων ἦλθεν ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν καὶ ὁ ἄγων ἦγεν τὸν Ἰου υἱὸν Ναμεσσιου ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο 21 καὶ εἶπεν Ἰωραμ ζεῦξον καὶ ἔζευξεν ἄρμα καὶ ἐξῆλθεν Ἰωραμ βασιλεύς Ἰσραηλ καὶ Οχοζιας βασιλεύς Ιουδα ἀνὴρ ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπαντὴν Ἰου καὶ εὖρον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαι τοῦ Ἰεζραηλίου 22 καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἰωραμ τὸν Ἰου καὶ εἶπεν εἰ εἰρήνη Ἰου καὶ εἶπεν Ἰου τί εἰρήνη ἔτι αἰ πορνεῖαι Ἰεζαβελ τῆς μητρός σου καὶ τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλά 23 καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωραμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοῦ φυγεῖν καὶ εἶπεν πρὸς Οχοζιαν δόλος Οχοζια 24 καὶ ἔπλησεν Ἰου τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἰωραμ ἀνά μέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθεν τὸ βέλος διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ 25 καὶ εἶπεν Ἰου πρὸς Βαδεκαρ τὸν τριστάτην αὐτοῦ ῥῖψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ

Ναβουθαι τοῦ Ἰεζραηλίου ὅτι μνημονεύω ἐγὼ καὶ σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεύγη ὀπίσω Ἀχαιβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ κύριος ἔλαβεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο λέγων 26 εἰ μὴ μετὰ τῶν αἱμάτων Ναβουθαι καὶ τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον ἐχθές φησὶν κύριος καὶ ἀνταποδώσω αὐτῷ ἐν τῇ μερίδι ταύτῃ φησὶν κύριος καὶ νῦν ἄρας δὴ ῥῖψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου 27 καὶ Οχοζιας βασιλεύς Ιουδα εἶδεν καὶ ἔφυγεν ὁδὸν Βαιθαγγαν καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἰου καὶ εἶπεν καὶ γε αὐτόν καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν τῷ ἄρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαι ἢ ἐστὶν Ἰεβλααμ καὶ ἔφυγεν εἰς Μαγεδδων καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ 28 καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἄρμα καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ 29 καὶ ἐν ἔτει ἐνδεκάτῳ Ἰωραμ βασιλέως Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Οχοζιας ἐπὶ Ἰουδαν 30 καὶ ἦλθεν Ἰου εἰς Ἰεζραελ καὶ Ἰεζαβελ ἤκουσεν καὶ ἐστιμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς καὶ ἠγάθουνεν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ διέκυψεν διὰ τῆς θυρίδος 31 καὶ Ἰου εἰσπορεύετο ἐν τῇ πόλει καὶ εἶπεν εἰ εἰρήνη Ζαμβρι ὁ φονευτὴς τοῦ κυρίου αὐτοῦ 32 καὶ ἐπῆρεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα καὶ εἶδεν αὐτὴν καὶ εἶπεν τίς εἶ σὺ κατάρθῃ μετ' ἐμοῦ καὶ κατέκυψαν πρὸς αὐτὸν δύο εὐνοῦχοι 33 καὶ εἶπεν κυλίσατε αὐτὴν καὶ ἐκύλισαν αὐτὴν καὶ ἐρραντίσθη τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν τοῖχον καὶ πρὸς τοὺς ἵππους καὶ συνεπάτησαν αὐτὴν 34 καὶ εἰσῆλθεν Ἰου καὶ ἔφαγεν καὶ ἔπιεν καὶ εἶπεν ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κατηραμένην ταύτην καὶ θάψατε αὐτὴν ὅτι θυγάτηρ βασιλέως ἐστίν 35 καὶ ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτὴν καὶ οὐχ εὖρον ἐν αὐτῇ

ἄλλο τι ἢ τὸ κρᾶνιον καὶ οἱ πόδες καὶ τὰ ἴχνη τῶν χειρῶν **36** καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ καὶ εἶπεν λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ηλίου τοῦ Θεσβίτου λέγων ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραελ καταφάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας Ἰεζαβελ **37** καὶ ἔσται τὸ θνησιμαῖον Ἰεζαβελ ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραελ ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτοὺς Ἰεζαβελ

10 καὶ τῷ Αχααβ ἑβδομήκοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἔγραψεν Ἰου βιβλίον καὶ ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας καὶ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πρὸς τοὺς τιθηνοὺς υἱῶν Αχααβ λέγων **2** καὶ νῦν ὡς ἐὰν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς μεθ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ μεθ' ὑμῶν τὸ ἄρμα καὶ οἱ ἵπποι καὶ πόλεις ὀχυραὶ καὶ τὰ ὄπλα **3** καὶ ὄψεσθε τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν εὐθῆ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν **4** καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ εἶπον ἰδοὺ οἱ δύο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πῶς στησόμεθα ἡμεῖς **5** καὶ ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου καὶ οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ τιθηνοὶ πρὸς Ἰου λέγοντες παῖδές σου ἡμεῖς καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσομεν οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ποιήσομεν **6** καὶ ἔγραψεν πρὸς αὐτοὺς βιβλίον δεύτερον λέγων εἰ ἐμοὶ ὑμεῖς καὶ τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν καὶ ἐνέγκατε πρὸς με ὡς ἡ ὥρα αὔριον εἰς Ἰεζραελ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦσαν ἑβδομήκοντα ἄνδρες οὗτοι ἄδροι

τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐτοὺς **7** καὶ ἐγένετο ὡς ἦλθεν τὸ βιβλίον πρὸς αὐτοὺς καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας καὶ ἔθηκαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις καὶ ἀπέστειλαν αὐτὰς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζραελ **8** καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπήγγειλεν λέγων ἤνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν θέτε αὐτὰς βουνούς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης εἰς πρωὶ **9** καὶ ἐγένετο πρωὶ καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἔστη ἐν τῷ πυλῶνι τῆς πόλεως καὶ εἶπεν πρὸς πάντα τὸν λαόν δίκαιοι ὑμεῖς ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι συνεστράφη ἐπὶ τὸν κύριόν μου καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν καὶ τίς ἐπάταξεν πάντας τούτους **10** ἴδετε αφφω ὅτι οὐ πεσεῖται ἀπὸ τοῦ ῥήματος κυρίου εἰς τὴν γῆν οὐ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Αχααβ καὶ κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ηλίου **11** καὶ ἐπάταξεν Ἰου πάντας τοὺς καταλειφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Αχααβ ἐν Ἰεζραελ καὶ πάντας τοὺς ἄδρους αὐτοῦ καὶ τοὺς γνωστοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ ὥστε μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ κατάλειμμα **12** καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαμάρειαν αὐτὸς ἐν Βαιθακαδ τῶν ποιμένων ἐν τῇ ὁδῷ **13** καὶ Ἰου εὔρεν τοὺς ἀδελφοὺς Οχοζίου βασιλέως Ἰουδα καὶ εἶπεν τίνες ὑμεῖς καὶ εἶπον οἱ ἀδελφοὶ Οχοζίου ἡμεῖς καὶ κατέβημεν εἰς εἰρήνην τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναστευούσης **14** καὶ εἶπεν συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας καὶ συνέλαβον αὐτοὺς ζῶντας καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς εἰς Βαιθακαδ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἄνδρας οὐ κατέλιπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν **15** καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν καὶ εὔρεν τὸν Ἰωναδαβ υἱὸν Ρηχαβ ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ

εὐλόγησεν αὐτόν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ιου εἰ ἔστιν καρδία σου μετὰ καρδίας μου εὐθεῖα καθὼς ἢ καρδία μου μετὰ τῆς καρδίας σου καὶ εἶπεν Ιωναδαβ ἔστιν καὶ εἶπεν Ιου καὶ εἰ ἔστιν δὸς τὴν χειρὰ σου καὶ ἔδωκεν τὴν χειρα αὐτοῦ καὶ ἀνεβίβασεν αὐτόν πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα 16 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν δεῦρο μετ' ἐμοῦ καὶ ἰδὲ ἐν τῷ ζηλωσαί με τῷ κυρίῳ Σαβαωθ καὶ ἐπεκάθισεν αὐτόν ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ 17 καὶ εἰσῆλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξεν πάντας τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Αχααβ ἐν Σαμαρείᾳ ἕως τοῦ ἀφανίσει αὐτόν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν πρὸς Ηλίου 18 καὶ συνήθροισεν Ιου πάντα τὸν λαὸν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Αχααβ ἐδούλευσεν τῷ Βααλ ὀλίγα καὶ γε Ιου δουλεύσει αὐτῷ πολλά 19 καὶ νῦν πάντες οἱ προφῆται τοῦ Βααλ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καλέσατε πρὸς με ἀνὴρ μὴ ἐπισκεπήτω ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βααλ πᾶς ὃς ἐὰν ἐπισκεπή οὐ ζήσεται καὶ Ιου ἐποίησεν ἐν περνισμῷ ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς δούλους τοῦ Βααλ 20 καὶ εἶπεν Ιου ἀγιάσατε ἱερείαν τῷ Βααλ καὶ ἐκήρυξαν 21 καὶ ἀπέστειλεν Ιου ἐν παντὶ Ἰσραηλ λέγων καὶ νῦν πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Βααλ καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ μηδεὶς ἀπολειπέσθω ὅτι θυσίαν μεγάλην ποιῶ ὃς ἂν ἀπολειφθῆ οὐ ζήσεται καὶ ἦλθον πάντες οἱ δοῦλοι τοῦ Βααλ καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ οὐ κατελείφθη ἀνὴρ ὃς οὐ παρεγένετο καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βααλ καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Βααλ στόμα εἰς στόμα 22 καὶ εἶπεν Ιου τῷ ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσθααλ ἐξάγαγε ἐνδύματα πᾶσι

τοῖς δούλοις τοῦ Βααλ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ στολιστής 23 καὶ εἰσῆλθεν Ιου καὶ Ιωναδαβ υἱὸς Ρηχαβ εἰς οἶκον τοῦ Βααλ καὶ εἶπεν τοῖς δούλοις τοῦ Βααλ ἐρευνήσατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν μεθ' ὑμῶν τῶν δούλων κυρίου ὅτι ἀλλ' ἢ οἱ δοῦλοι τοῦ Βααλ μονώτατοι 24 καὶ εἰσῆλθεν τοῦ ποιῆσαι τὰ θύματα καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ Ιου ἔταξεν ἑαυτῷ ἕξω ὀγδοήκοντα ἄνδρας καὶ εἶπεν ἀνὴρ ὃς ἐὰν διασωθῆ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὧν ἐγὼ ἀνάγω ἐπὶ χειρας ὑμῶν ἢ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ 25 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ποιῶν τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ εἶπεν Ιου τοῖς παρατρέχουσιν καὶ τοῖς τριστάταις εἰσελθόντες πατάξατε αὐτούς ἀνὴρ μὴ ἐξελεθάτω ἐξ αὐτῶν καὶ ἐπάταξαν αὐτούς ἐν στόματι ῥομφαίας καὶ ἔρριψαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ τριστάται καὶ ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βααλ 26 καὶ ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βααλ καὶ ἐνέπρησαν αὐτήν 27 καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βααλ καὶ καθείλον τὸν οἶκον τοῦ Βααλ καὶ ἔταξαν αὐτόν εἰς λυτρῶνας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 28 καὶ ἠφάνισεν Ιου τὸν Βααλ ἐξ Ἰσραηλ 29 πλὴν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ οὐκ ἀπέστη Ιου ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν αἱ δαμάλεις αἱ χρυσαῖ ἐν Βαιθηλ καὶ ἐν Δαν 30 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ιου ἀνθ' ὧν ὅσα ἠγάθυνας ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας τῷ οἴκῳ Αχααβ υἱοὶ τέταρτοι καθήσονταί σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραηλ 31 καὶ Ιου οὐκ ἐφύλαξεν πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη ἐπάνωθεν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ 32 ἐν ταῖς

ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο κύριος συγκόπτειν ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Ἀζαηλ ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραηλ **33** ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολάς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλααδ τοῦ Γαδδι καὶ τοῦ Ρουβην καὶ τοῦ Μανασση ἀπὸ Ἀροηρ ἢ ἔστιν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χειμάρρου Ἀρνων καὶ τὴν Γαλααδ καὶ τὴν Βασαν **34** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ τὰς συνάψεις ἃς συνῆψεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **35** καὶ ἐκοιμήθη Ἰου μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαχας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **36** καὶ αἱ ἡμέραι ἃς ἐβασίλευσεν Ἰου ἐπὶ Ἰσραηλ εἴκοσι ὀκτὼ ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ

11 καὶ Γοθολια ἡ μήτηρ Οχοζιου εἶδεν ὅτι ἀπέθανον οἱ υἱοὶ αὐτῆς καὶ ἀπώλεσεν πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας **2** καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεε θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωραμ ἀδελφὴ Οχοζιου τὸν Ἰωας υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ ἔκλεψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμειῳ τῶν κλινῶν καὶ ἔκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολιας καὶ οὐκ ἔθανατώθη **3** καὶ ἦν μετ' αὐτῆς ἐν οἴκῳ κυρίου κρυβόμενος ἕξ ἔτη καὶ Γοθολια βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς **4** καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕβδωμῷ ἀπέστειλεν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους τὸν Χορρι καὶ τὸν Ρασιμ καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον κυρίου καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην κυρίου καὶ ὥρκισεν αὐτοὺς ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς Ἰωδαε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως **5** καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὗτος ὁ λόγος ὃν ποιήσετε τὸ τρίτον

ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ σάββατον καὶ φυλάξετε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι **6** καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὀπίσω τῶν παρατρεχόντων καὶ φυλάξετε τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου **7** καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον καὶ φυλάξουσιν τὴν φυλακὴν οἴκου κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα **8** καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὰ σαδηρωθ ἀποθανεῖται καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι αὐτόν **9** καὶ ἐποίησαν οἱ ἑκατόνταρχοι πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαε ὁ συνετός καὶ ἔλαβεν ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον καὶ εἰσηλθεν πρὸς Ἰωδαε τὸν ἱερέα **10** καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τοὺς σειρομάστας καὶ τοὺς τρισσοὺς τοῦ βασιλέως Δαυιδ τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου **11** καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες ἀνὴρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς εὐωνύμου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ **12** καὶ ἐξαπέστειλεν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ νεζερ καὶ τὸ μαρτύριον καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν αὐτόν καὶ ἐκρότησαν τῇ χειρὶ καὶ εἶπαν ζήτω ὁ βασιλεὺς **13** καὶ ἤκουσεν Γοθολια τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ καὶ εἰσηλθεν πρὸς τὸν λαὸν εἰς οἶκον κυρίου **14** καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἰστήκει ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα καὶ οἱ ὦδοι καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων

έν σάλπιγγιν καὶ διέρρηξεν Γοθολια τὰ ἱμάτια
ἑαυτῆς καὶ ἐβόησεν σύνδεσμος σύνδεσμος **15** καὶ
ἐνετείλατο Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχαις
τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς ἐξαγάγετε αὐτὴν ἔσωθεν τῶν σαδηρωθ
καὶ ὁ εἰσπορευόμενος ὀπίσω αὐτῆς θανάτῳ
θανατωθήσεται ῥομφαία ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς καὶ
μὴ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ κυρίου **16** καὶ ἐπέθηκαν
αὐτῇ χεῖρας καὶ εἰσηλθεν ὁδὸν εἰσόδου τῶν
ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ **17**
καὶ διέθετο Ἰωδαε διαθήκην ἀνὰ μέσον κυρίου
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
λαοῦ τοῦ εἶναι εἰς λαὸν τῷ κυρίῳ καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ βασιλέως καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ λαοῦ **18** καὶ
εἰσηλθεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ Βααλ
καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ
καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς καὶ
τὸν Ματθαν τὸν ἱερέα τοῦ Βααλ ἀπέκτειναν
κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων καὶ ἔθηκον
ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπους εἰς τὸν οἶκον κυρίου **19**
καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους καὶ τὸν Χορρι
καὶ τὸν Ρασιμ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ
κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου κυρίου καὶ
εἰσηλθεν ὁδὸν πύλης τῶν παρατρεχόντων οἴκου
τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου
τῶν βασιλέων **20** καὶ ἐχάρη πᾶς ὁ λαὸς τῆς
γῆς καὶ ἡ πόλις ἠσύχασεν καὶ τὴν Γοθολιαν
ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως
21 υἱὸς ἐτῶν ἑπτὰ Ἰωας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν
12 ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ἰου ἐβασίλευσεν Ἰωας καὶ
τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ
καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀβία ἐκ τῆς Βηρσαβεε
2 καὶ ἐποίησεν Ἰωας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου

πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἐφώτισεν αὐτὸν Ἰωδαε ὁ
ἱερεὺς **3** πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν
καὶ ἐκεῖ ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν
τοῖς ὑψηλοῖς **4** καὶ εἶπεν Ἰωας πρὸς τοὺς ἱερεῖς
πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἀγίων τὸ εἰσοδιαζόμενον
ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἀργύριον συντιμήσεως ἀνὴρ
ἀργύριον λαβῶν συντιμήσεως πᾶν ἀργύριον
ὃ ἐὰν ἀναβῇ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐνεγκεῖν ἐν
οἴκῳ κυρίου **5** λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ
ἀπὸ τῆς πράσεως αὐτῶν καὶ αὐτοὶ κρατήσουσιν
τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου εἰς πάντα οὗ ἐὰν εὐρεθῇ
ἐκεῖ βεδεκ **6** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ
τρίτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωας οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ
ἱερεῖς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου **7** καὶ ἐκάλεσεν Ἰωας
ὁ βασιλεὺς Ἰωδαε τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτούς τί ὅτι οὐκ ἐκραταιοῦτε τὸ
βεδεκ τοῦ οἴκου καὶ νῦν μὴ λάβητε ἀργύριον
ἀπὸ τῶν πράσεων ὑμῶν ὅτι εἰς τὸ βεδεκ τοῦ
οἴκου δώσετε αὐτό **8** καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς
τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ
τοῦ μὴ ἐνισχυσαί τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου **9** καὶ
ἔλαβεν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν καὶ ἔτρησεν
τρώγλην ἐπὶ τῆς σανίδος αὐτῆς καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν παρὰ ἰαμιβιν ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου
κυρίου καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες
τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν
οἴκῳ κυρίου **10** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ
ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς
τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἔσφιγγαν
καὶ ἠρίθμησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ
κυρίου **11** καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοιμασθὲν
ἐπὶ χεῖρας ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκόπων
οἴκου κυρίου καὶ ἐξέδοσαν τοῖς τέκτοσιν τῶν

ξύλων καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιοῦσιν ἐν οἴκῳ κυρίου 12 καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοὺς τοῦ κατασχεῖν τὸ βεδεκ οἴκου κυρίου εἰς πάντα ὅσα ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταιῶσαι 13 πλὴν οὐ ποιηθήσεται οἴκῳ κυρίου θύραι ἀργυραῖ ἤλοι φιάλαι καὶ σάλπιγγες πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου 14 ὅτι τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα δώσουσιν αὐτὸ καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον κυρίου 15 καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἄνδρας οἳς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν ποιοῦσιν 16 ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας ὃ τι εἰσηνέχθη ἐν οἴκῳ κυρίου τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο 17 τότε ἀνέβη Ἀζαηλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γεθ καὶ προκατελάβετο αὐτήν καὶ ἔταξεν Ἀζαηλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ Ἱερουσαλημ 18 καὶ ἔλαβεν Ἰωας βασιλεὺς Ἰουδα πάντα τὰ ἅγια ὅσα ἠγίασεν Ἰωσαφατ καὶ Ἰωραμ καὶ Οχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰουδα καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν τῷ Ἀζαηλ βασιλεῖ Συρίας καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ἱερουσαλημ 19 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἴδου ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα 20 καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔδησαν πάντα σύνδεσμον καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωας ἐν οἴκῳ Μαλλω τῷ ἐν Γααλλα 21 καὶ Ἰεζιχαρ υἱὸς Ἰεμουαθ καὶ Ἰεζεβουθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμηρ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν

αὐτὸν καὶ ἀπέθανεν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

13 ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ἰωας υἱῷ Οχοζιου βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ἰωαχας υἱὸς Ἰου ἐν Σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη 2 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω ἁμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν 3 καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἀζαηλ βασιλέως Συρίας καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Ἀζαηλ πάσας τὰς ἡμέρας 4 καὶ ἐδεήθη Ἰωαχας τοῦ προσώπου κυρίου καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος ὅτι εἶδεν τὴν θλιψὴν Ἰσραηλ ὅτι ἔθλιψεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας 5 καὶ ἔδωκεν κύριος σωτηρίαν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἐξῆλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας καὶ ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης 6 πλὴν οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν οἴκου Ἱεροβοαμ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ ἐν αὐταῖς ἐπορεύθησαν καὶ γε τὸ ἄλσος ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ 7 ὅτι οὐχ ὑπελείφθη τῷ Ἰωαχας λαὸς ἀλλ' ἡ πεντήκοντα ἵππεῖς καὶ δέκα ἄρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν ὅτι ἀπώλεσεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν 8 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωαχας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ 9 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωαχας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 10 ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ

ἐβδόμῳ ἔτει τῷ Ιωας βασιλεῖ Ιουδα ἐβασίλευσεν
Ιωας υἱὸς Ιωαχας ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρεία
ἐκκαίδεκα ἔτη **11** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πάσης
ἀμαρτίας Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν
τὸν Ἰσραηλ ἐν αὐταῖς ἐπορεύθη **12** καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων Ιωας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ
δυναστεῖαι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν μετὰ Αμεσσιου
βασιλέως Ιουδα οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν
Ἰσραηλ **13** καὶ ἐκοιμήθη Ιωας μετὰ τῶν πατέρων
αὐτοῦ καὶ Ιεροβοαμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου
αὐτοῦ ἐν Σαμαρεία μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **14** καὶ
Ελισαιε ἠρρώστησεν τὴν ἀρρωστίαν αὐτοῦ διὲν ἦν
ἀπέθανεν καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ιωας βασιλεὺς
Ἰσραηλ καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ καὶ
εἶπεν πάτερ πάτερ ἄρμα Ἰσραηλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ
15 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ελισαιε λαβὲ τόξον καὶ βέλη
καὶ ἔλαβεν πρὸς αὐτὸν τόξον καὶ βέλη **16** καὶ
εἶπεν τῷ βασιλεῖ ἐπιβίβασον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὸ
τόξον καὶ ἐπεβίβασεν Ιωας τὴν χειρὰ αὐτοῦ ἐπὶ
τὸ τόξον καὶ ἐπέθηκεν Ελισαιε τὰς χεῖρας αὐτοῦ
ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **17** καὶ εἶπεν ἄνοιξον
τὴν θυρίδα κατ' ἀνατολάς καὶ ἤνοιξεν καὶ εἶπεν
Ελισαιε τόξευσον καὶ ἐτόξευσεν καὶ εἶπεν βέλος
σωτηρίας τῷ κυρίῳ καὶ βέλος σωτηρίας ἐν Συρίᾳ
καὶ πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Αφεκ ἕως συντελείας
18 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ελισαιε λαβὲ τόξα καὶ ἔλαβεν
καὶ εἶπεν τῷ βασιλεῖ Ἰσραηλ πάταξον εἰς τὴν
γῆν καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρίς καὶ ἔστη **19**
καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ
καὶ εἶπεν εἰ ἐπάταξας πεντάκις ἢ ἑξάκις τότε
ἂν ἐπάταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας καὶ

νῦν τρίς πατάξεις τὴν Συρίαν **20** καὶ ἀπέθανεν
Ελισαιε καὶ ἔθαψαν αὐτόν καὶ μονόζωνοι Μωαβ
ἦλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ **21** καὶ
ἐγένετο αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα καὶ ἰδοὺ
εἶδον τὸν μονόζωνον καὶ ἔρριψαν τὸν ἄνδρα ἐν
τῷ τάφῳ Ελισαιε καὶ ἐπορεύθη καὶ ἦψατο τῶν
ὀστέων Ελισαιε καὶ ἔζησεν καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτοῦ **22** καὶ Αζαηλ ἐξέθλιψεν τὸν Ἰσραηλ
πάσας τὰς ἡμέρας Ιωαχας **23** καὶ ἠλέησεν κύριος
αὐτοὺς καὶ οἰκτίρησεν αὐτοὺς καὶ ἐπέβλεψεν
πρὸς αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ
Αβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰακωβ καὶ οὐκ ἠθέλησεν
κύριος διαφθεῖραι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀπέρριψεν
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ **24** καὶ ἀπέθανεν
Αζαηλ βασιλεὺς Συρίας καὶ ἐβασίλευσεν υἱὸς
Ἀδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **25** καὶ ἐπέστρεψεν
Ιωας υἱὸς Ιωαχας καὶ ἔλαβεν τὰς πόλεις ἐκ
χειρὸς υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Αζαηλ ἃς ἔλαβεν ἐκ χειρὸς
Ιωαχας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ τρίς
ἐπάταξεν αὐτὸν Ιωας καὶ ἐπέστρεψεν τὰς πόλεις
Ἰσραηλ

14 ἐν ἔτει δευτέρῳ τῷ Ιωας υἱῷ Ιωαχας βασιλεῖ
Ἰσραηλ καὶ ἐβασίλευσεν Αμεσσίας υἱὸς Ιωας
βασιλεὺς Ιουδα **2** υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν
ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς
αὐτοῦ Ιωαδιν ἐξ Ἱερουσαλημ **3** καὶ ἐποίησεν
τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλὴν οὐχ ὡς
Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν
Ιωας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐποίησεν **4** πλὴν τὰ ὑψηλὰ
οὐκ ἐξῆρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων
ἐν τοῖς ὑψηλοῖς **5** καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυσεν
ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τοὺς

δούλους αὐτοῦ τοὺς πατάξαντας τὸν πατέρα αὐτοῦ **6** καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παταξάντων οὐκ ἔθανάτωσεν καθὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων Μωυσῆ ὡς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ὅτι ἄλλ' ἢ ἕκαστος ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται **7** αὐτὸς ἐπάταξεν τὸν Εδωμ ἐν Γαιμελε δεκά χιλιάδας καὶ συνέλαβε τὴν πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς Καθοηλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **8** τότε ἀπέστειλεν Ἀμεσσιας ἀγγέλους πρὸς Ἰωας υἱὸν Ἰωαχας υἱοῦ Ἰου βασιλέως Ἰσραηλ λέγων δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις **9** καὶ ἀπέστειλεν Ἰωας βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἀμεσσιαν βασιλέα Ἰουδα λέγων ὁ ἀκαν ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλεν πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ διήλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ συνεπάτησαν τὸν ἀκανα **10** τύπτων ἐπάταξας τὴν Ἰδομαίαν καὶ ἐπῆρέν σε ἡ καρδιά σου ἐνδοξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ἵνα τί ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου καὶ πεσῆ σὺ καὶ Ἰουδας μετὰ σοῦ **11** καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμεσσιας καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ὤφθησαν προσώποις αὐτὸς καὶ Ἀμεσσιας βασιλεὺς Ἰουδα ἐν Βαιθσαμυς τῆ τοῦ Ἰουδα **12** καὶ ἔπταισεν Ἰουδας ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ **13** καὶ τὸν Ἀμεσσιαν υἱὸν Ἰωας υἱοῦ Οχοζίου βασιλέα Ἰουδα συνέλαβεν Ἰωας υἱὸς Ἰωαχας βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐν Βαιθσαμυς καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ καθεῖλεν ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλημ ἐν τῇ πύλῃ Εφραιμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρακοσίους πήχεις **14** καὶ ἔλαβεν τὸ

χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμαρείαν **15** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωας ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ ἃ ἐπολέμησεν μετὰ Ἀμεσσιου βασιλέως Ἰουδα οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **16** καὶ ἐκοιμήθη Ἰωας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραηλ καὶ ἐβασίλευσεν Ἱεροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **17** καὶ ἔζησεν Ἀμεσσιας υἱὸς Ἰωας βασιλεὺς Ἰουδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωας υἱὸν Ἰωαχας βασιλέα Ἰσραηλ πεντεκαίδεκα ἔτη **18** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσσιου καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα **19** καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν σύστρεμμα ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἔφυγεν εἰς Λαχισ καὶ ἀπέστειλαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Λαχισ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ **20** καὶ ἦραν αὐτὸν ἐφ' ἵππων καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλημ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ **21** καὶ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς Ἰουδα τὸν Αζαριαν καὶ αὐτὸς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμεσσιου **22** αὐτὸς ὠκοδόμησεν τὴν Αἰλωθ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰουδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ **23** ἐν ἔτει πεντεκαϊδεκάτῳ τοῦ Ἀμεσσιου υἱοῦ Ἰωας βασιλέως Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ἱεροβοαμ υἱὸς Ἰωας ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἐν ἔτος **24** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν

τὸν Ἰσραηλ **25** αὐτὸς ἀπέστησεν τὸ ὄριον Ἰσραηλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμαθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Αραβα κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἰωνα υἱοῦ Αμαθι τοῦ προφήτου τοῦ ἐκ Γεθχοβερ **26** ὅτι εἶδεν κύριος τὴν ταπεινώσιν Ἰσραηλ πικρὰν σφόδρα καὶ ὀλιγοστοὺς συνεχομένους καὶ ἐσπανισμένους καὶ ἐγκαταλελειμμένους καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν τῷ Ἰσραηλ **27** καὶ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ἰσραηλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ἰωας **28** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἱεροβοαμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ὅσα ἐπολέμησεν καὶ ὅσα ἐπέστρεψεν τὴν Δαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμαθ τῷ Ἰουδα ἐν Ἰσραηλ οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **29** καὶ ἐκοιμήθη Ἱεροβοαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ἰσραηλ καὶ ἐβασίλευσεν Αζαριας υἱὸς Αμεσσιου ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ

15 ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἑβδόμῳ τῷ Ἱεροβοαμ βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Αζαριας υἱὸς Αμεσσιου βασιλέως Ἰουδα **2** υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Χαλια ἐξ Ἱερουσαλημ **3** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Αμεσσίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ **4** πλὴν τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς **5** καὶ ἦψατο κύριος τοῦ βασιλέως καὶ ἦν λελεπρωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ ἀφουσωθ καὶ Ἰωαθαμ υἱὸς τοῦ βασιλέως

ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς **6** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αζαριου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα **7** καὶ ἐκοιμήθη Αζαριας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **8** ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῷ Αζαρια βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ζαχαριας υἱὸς Ἱεροβοαμ ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐξάμηνον **9** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ **10** καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν Σελλουμ υἱὸς Ἰαβις καὶ Κεβλααμ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν καὶ Σελλουμ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ **11** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαχαριου ἰδοῦ ἐστὶν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **12** ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν πρὸς Ἰου λέγων υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραηλ καὶ ἐγένετο οὕτως **13** καὶ Σελλουμ υἱὸς Ἰαβις ἐβασίλευσεν καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ Αζαρια βασιλεῖ Ἰουδα ἐβασίλευσεν Σελλουμ μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ **14** καὶ ἀνέβη Μαναημ υἱὸς Γαδδι ἐκ Θαρσιλα καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπάταξεν τὸν Σελλουμ υἱὸν Ἰαβις ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν **15** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σελλουμ καὶ ἡ συστροφὴ αὐτοῦ ἦν συνεστράφη ἰδοῦ εἰσὶν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ **16** τότε ἐπάταξεν Μαναημ τὴν Θερσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ

Θερσα ὅτι οὐκ ἠνοιξαν αὐτῷ καὶ ἐπάταξεν αὐτήν καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἔχούσας ἀνέρρηξεν 17 ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐνάτῳ Αζαρια βασιλεῖ Ιουδα καὶ ἐβασίλευσεν Μαναημ υἱὸς Γαδδι ἐπὶ Ἰσραηλ δέκα ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ 18 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ 19 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φουλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ Μαναημ ἔδωκεν τῷ Φουλ χίλια τάλαντα ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 20 καὶ ἐξήνεγκεν Μαναημ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύϊ δοῦναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνὶ καὶ ἀπέστρεψεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἔστη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ 21 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναημ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ 22 καὶ ἐκοιμήθη Μαναημ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Φακεῖας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 23 ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τοῦ Αζαριου βασιλέως Ιουδα ἐβασίλευσεν Φακεῖας υἱὸς Μαναημ ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη 24 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἀμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ 25 καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Φακεε υἱὸς Ρομελιου ὁ τριστάτης αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Αργοβ καὶ μετὰ τοῦ Αρια καὶ μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ 26 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεῖου

καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἰδοῦ εἰσιν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ 27 ἐν ἔτει πεντηκοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Αζαριου βασιλέως Ιουδα ἐβασίλευσεν Φακεε υἱὸς Ρομελιου ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Σαμαρείᾳ εἴκοσι ἔτη 28 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἀμαρτιῶν Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ἰσραηλ 29 ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεε βασιλέως Ἰσραηλ ἦλθεν Θαλαθφελλασαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβεν τὴν Αιν καὶ τὴν Αβελβαιθαμααχα καὶ τὴν Ιανωχ καὶ τὴν Κενεζ καὶ τὴν Ασωρ καὶ τὴν Γαλααδ καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλι καὶ ἀπόκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους 30 καὶ συνέστρεψεν σύστρεμμα Ωσηε υἱὸς Ηλα ἐπὶ Φακεε υἱὸν Ρομελιου καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εἰκοστῷ Ιωαθαμ υἱοῦ Αζαριου 31 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεε καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἰδοῦ ἐστὶν γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραηλ 32 ἐν ἔτει δευτέρῳ Φακεε υἱοῦ Ρομελιου βασιλέως Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Ιωαθαμ υἱὸς Αζαριου βασιλέως Ιουδα 33 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ιερουσα θυγάτηρ Σαδωκ 34 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Οζιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ 35 πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς αὐτὸς ὠκοδόμησεν τὴν πύλην οἴκου κυρίου τὴν ἐπάνω 36 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ιωαθαμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν

οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα 37 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο κύριος ἐξαποστέλλειν ἐν Ιουδα τὸν Ραασων βασιλέα Συρίας καὶ τὸν Φακεε υἱὸν Ρομελίου 38 καὶ ἐκοιμήθη Ιωαθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Αχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

16 ἐν ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ Φακεε υἱοῦ Ρομελίου ἐβασίλευσεν Αχαζ υἱὸς Ιωαθαμ βασιλέως Ιουδα 2 υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν ἦν Αχαζ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ οὐκ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς ὡς Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 3 καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ιεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ βασιλέως Ισραηλ καὶ γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ισραηλ 4 καὶ ἐθυσίαζεν καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους 5 τότε ἀνέβη Ραασων βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεε υἱὸς Ρομελίου βασιλεὺς Ισραηλ εἰς Ιερουσαλημ εἰς πόλεμον καὶ ἐπολιόρκουν ἐπὶ Αχαζ καὶ οὐκ ἐδύναντο πολεμεῖν 6 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψεν Ραασων βασιλεὺς Συρίας τὴν Αἰλαθ τῇ Συρίᾳ καὶ ἐξέβαλεν τοὺς Ιουδαίους ἐξ Αἰλαθ καὶ Ἰδουμαῖοι ἦλθον εἰς Αἰλαθ καὶ κατῶκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 7 καὶ ἀπέστειλεν Αχαζ ἀγγέλους πρὸς Θαυλαθφελλασαρ βασιλέα Ἀσσυρίων λέγων δοῦλός σου καὶ υἱός σου ἐγὼ ἀνάβηθι καὶ σῶσόν με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ισραηλ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ

8 καὶ ἔλαβεν Αχαζ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσιὸν τὸ εὐρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν τῷ βασιλεῖ δῶρα 9 καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν καὶ συνέλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπόκισεν αὐτὴν καὶ τὸν Ραασων ἐθανάτωσεν 10 καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Αχαζ εἰς ἀπαντὴν τῷ Θαυλαθφελλασαρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Δαμασκὸν καὶ εἶδεν τὸ θυσιαστήριον ἐν Δαμασκῷ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ πρὸς Ουριαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ποίησιν αὐτοῦ 11 καὶ ὠκοδόμησεν Ουρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ ἐκ Δαμασκοῦ 12 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ 13 καὶ ἐθυμίασεν τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ καὶ προσέχεεν τὸ αἶμα τῶν εἰρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον 14 καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι κυρίου καὶ προσήγαγεν ἀπὸ προσώπου τοῦ οἴκου κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀνά μέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνά μέσον τοῦ οἴκου κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἐπὶ μηρὸν τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ βορρᾶν 15 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Αχαζ τῷ Ουρια τῷ ἱερεῖ λέγων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὀλοκαύτωσιν τὴν πρωινήν καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινήν καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν καὶ πᾶν αἶμα ὀλοκαυτώσεως καὶ πᾶν αἶμα θυσίας ἐπ' αὐτὸ προσχεεῖς καὶ τὸ

θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἔσται μοι εἰς τὸ πρῶν
16 καὶ ἐποίησεν Ουριας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετειλάτο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Αχαζ **17** καὶ
συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς Αχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν
μεχωνῶν καὶ μετῆρεν ἀπ' αὐτῶν τὸν λουτήρα
καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν ἀπὸ τῶν βοῶν
τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς καὶ ἔδωκεν
αὐτὴν ἐπὶ βάσιν λιθίνην **18** καὶ τὸν θεμέλιον τῆς
καθέδρας ὠκοδόμησεν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὴν
εἴσοδον τοῦ βασιλέως τὴν ἕξω ἐπέστρεψεν ἐν
οἴκῳ κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων
19 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Αχαζ ὅσα ἐποίησεν
οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα **20** καὶ ἐκοιμήθη
Αχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν
πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Εζεκιᾶς υἱὸς αὐτοῦ
ἀντ' αὐτοῦ

17 ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Αχαζ βασιλεῖ Ιουδα
ἐβασίλευσεν Οση υἱὸς Ηλα ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ
Ισραηλ ἑννέα ἔτη **2** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν
ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλην οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς
Ισραηλ οἱ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ **3** ἐπ' αὐτὸν
ἀνέβη Σαλαμανασαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ
ἐγενήθη αὐτῷ Οση δοῦλος καὶ ἐπέστρεψεν
αὐτῷ μαναα **4** καὶ εὔρεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν
τῷ Οση ἀδικίαν ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς
Σηγορ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ οὐκ ἤνεγκεν μαναα
τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκεῖνῳ καὶ
ἐπολιόρησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ
ἔδησεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς **5** καὶ ἀνέβη ὁ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῆ καὶ ἀνέβη
εἰς Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρησεν ἐπ' αὐτὴν τρία
ἔτη **6** ἐν ἔτει ἐνάτῳ Οση συνέλαβεν βασιλεὺς

Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν καὶ ἀπώκισεν τὸν
Ισραηλ εἰς Ἀσσυρίους καὶ κατώκισεν αὐτοὺς
ἐν Αλαε καὶ ἐν Αβωρ ποταμοῖς Γωζαν καὶ Ορη
Μήδων **7** καὶ ἐγένετο ὅτι ἡμαρτον οἱ υἱοὶ Ισραηλ
τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραῶ
βασιλέως Αἰγύπτου καὶ ἐφοβήθησαν θεοὺς
ἐτέρους **8** καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαίωμασιν τῶν
ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν
Ισραηλ καὶ οἱ βασιλεῖς Ισραηλ ὅσοι ἐποίησαν **9**
καὶ ὅσοι ἡμφιέσαντο οἱ υἱοὶ Ισραηλ λόγους οὐχ
οὕτως κατὰ κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ὠκοδόμησαν
ἑαυτοῖς ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν
ἀπὸ πύργου φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς
10 καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ
παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου
ἀλσώδους **11** καὶ ἐθυμίασαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς
καθὼς τὰ ἔθνη ἃ ἀπώκισεν κύριος ἐκ προσώπου
αὐτῶν καὶ ἐποίησαν κοινωνοὺς καὶ ἐχάραξαν
τοῦ παροργίσει τὸν κύριον **12** καὶ ἐλάτρευσαν
τοῖς εἰδώλοις οἷς εἶπεν κύριος αὐτοῖς οὐ ποιήσετε
τὸ ῥῆμα τοῦτο κυρίῳ **13** καὶ διεμαρτύρατο κύριος
ἐν τῷ Ισραηλ καὶ ἐν τῷ Ιουδα ἐν χειρὶ πάντων
τῶν προφητῶν αὐτοῦ παντὸς ὀρώντος λέγων
ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν
καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά
μου καὶ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετειλάμην τοῖς
πατράσιν ὑμῶν ὅσα ἀπέστειλα αὐτοῖς ἐν χειρὶ
τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν **14** καὶ οὐκ
ἤκουσαν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν νῶτον αὐτῶν
ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν **15** καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ
ἐφύλαξαν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων

καὶ ἐματαιώθησαν καὶ ὀπίσω τῶν ἔθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν ὧν ἐνετείλατο αὐτοῖς τοῦ μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα 16 ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολὰς κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα δύο δαμάλεις καὶ ἐποίησαν ἄλση καὶ προσεκύνησαν πάση τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βααλ 17 καὶ διῆγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ καὶ ἐμαντεύοντο μαντείας καὶ οἰωνίζοντο καὶ ἐπράθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου παροργίσει αὐτόν 18 καὶ ἐθυμώθη κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ Ἰουδα μονωτάτη 19 καὶ γε Ἰουδας οὐκ ἐφύλαξεν τὰς ἐντολὰς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν Ἰσραὴλ οἷς ἐποίησαν 20 καὶ ἀπέωσαντο τὸν κύριον ἐν παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ καὶ ἐσάλυσεν αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαρπαζόντων αὐτοὺς ἕως οὗ ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 21 ὅτι πλὴν Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν οἴκου Δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἱεροβοὰμ υἱὸν Ναβατ καὶ ἐξέωσεν Ἱεροβοὰμ τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθεν κυρίου καὶ ἐξήμαρτεν αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην 22 καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ Ἱεροβοὰμ ἣ ἐποίησεν οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῆς 23 ἕως οὗ μετέστησεν κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν καὶ ἀπώκισθη Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 24 καὶ ἤγαγεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλῶνος τὸν ἐκ Χουνθα καὶ ἀπὸ Αἰα καὶ ἀπὸ Αἰμαθ καὶ Σεπφάρουαϊν καὶ

κατῳκίσθησαν ἐν πόλεσιν Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν Σαμάρειαν καὶ κατώκησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς 25 καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν κύριον καὶ ἀπέστειλεν κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας καὶ ἦσαν ἀποκτένοντες ἐν αὐτοῖς 26 καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων λέγοντες τὰ ἔθνη ἃ ἀπώκισας καὶ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσιν Σαμαρείας οὐκ ἔγνωσαν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας καὶ ἰδοὺ εἰσιν θανατοῦντες αὐτοὺς καθότι οὐκ οἶδασιν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς 27 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων λέγων ἀπάγετε ἐκεῖθεν καὶ πορευέσθωσαν καὶ κατοικεῖτωσαν ἐκεῖ καὶ φωτιοῦσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς 28 καὶ ἤγαγον ἕνα τῶν ἱερέων ὧν ἀπώκισαν ἀπὸ Σαμαρείας καὶ ἐκάθισεν ἐν Βαιθηλ καὶ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πῶς φοβηθῶσιν τὸν κύριον 29 καὶ ἦσαν ποιοῦντες ἔθνη ἔθνη θεοῦ αὐτῶν καὶ ἔθηκον ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησαν οἱ Σαμαρίταια ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατώκουν ἐν αὐταῖς 30 καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλῶνος ἐποίησαν τὴν Σοκχωθβαινιθ καὶ οἱ ἄνδρες Χουθ ἐποίησαν τὴν Νηριγελ καὶ οἱ ἄνδρες Αἰμαθ ἐποίησαν τὴν Ασιμαθ 31 καὶ οἱ Εὐαῖοι ἐποίησαν τὴν Εβλαζερ καὶ τὴν Θαρθακ καὶ οἱ Σεπφάρουαϊν κατέκαιον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Αδραμελεχ καὶ Ανημελεχ θεοῖς Σεπφάρουαϊν 32 καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ κατώκισαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει ἐν ἣ κατώκουν ἐν αὐτῇ καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ ἐποίησαν

ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν **33** τὸν κύριον ἐφοβοῦντο καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἐθνῶν ὅθεν ἀπόκισεν αὐτοὺς ἐκεῖθεν **34** ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποίουν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν αὐτοὶ φοβοῦνται καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰακωβ οὗ ἔθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραηλ **35** καὶ διέθετο κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκην καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς **36** ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ ὃς ἀνήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχύϊ μεγάλη καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῶν αὐτὸν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε καὶ αὐτῷ θύσετε **37** καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς ἃς ἔγραψεν ὑμῖν φυλάσσεσθε ποιεῖν πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους **38** καὶ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο μεθ' ὑμῶν οὐκ ἐπιλήσεσθε καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους **39** ὅτι ἀλλ' ἢ τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν **40** καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν ὃ αὐτοὶ ποιοῦσιν **41** καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες καὶ γε οἱ υἱοὶ καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

18 καὶ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τῷ Ὠσηε υἱῷ Ἡλα βασιλεῖ Ἰσραηλ ἐβασίλευσεν Εζεκίας υἱὸς Αχαζ

βασιλέως Ἰουδα **2** υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβου θυγάτηρ Ζαχαρίου **3** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **4** αὐτὸς ἐξῆρεν τὰ ὑψηλὰ καὶ συνέτριψεν πάσας τὰς στήλας καὶ ἐξωλέθρευσεν τὰ ἄλση καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν ὃν ἐποίησεν Μωυσῆς ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ θυμιῶντες αὐτῷ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεεσθαν **5** ἐν κυρίῳ θεῷ Ἰσραηλ ἤλπισεν καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἐγενήθη ὁμοιος αὐτῷ ἐν βασιλευσίν Ἰουδα καὶ ἐν τοῖς γενομένοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ **6** καὶ ἐκολλήθη τῷ κυρίῳ οὐκ ἀπέστη ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ ἐφύλαξεν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῆ **7** καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίει συνῆκεν καὶ ἠθέτησεν ἐν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ οὐκ ἐδούλευσεν αὐτῷ **8** αὐτὸς ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους ἕως Γάζης καὶ ἕως ὀρίου αὐτῆς ἀπὸ πύργου φυλασσόντων καὶ ἕως πόλεως ὀχυρᾶς **9** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Εζεκία αὐτὸς ἐνιαυτὸς ὃ ἕβδομος τῷ Ὠσηε υἱῷ Ἡλα βασιλεῖ Ἰσραηλ ἀνέβη Σαλαμανασσαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμάρειαν καὶ ἐπολιόρκει ἐπ' αὐτήν **10** καὶ κατελάβετο αὐτήν ἀπὸ τέλους τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Εζεκία αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἕνατος τῷ Ὠσηε βασιλεῖ Ἰσραηλ καὶ συνελήμφθη Σαμάρεια **11** καὶ ἀπόκισεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρίους καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Αλαε καὶ ἐν Αβωρ ποταμῷ Γωζαν καὶ Ὀρη Μήδων **12** ἀνθ' ὧν ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ παρέβησαν τὴν

διαθήκην αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωσῆς ὁ δοῦλος κυρίου καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐποίησαν **13** καὶ τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεῖ Εζεκίου ἀνέβη Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα τὰς ὀχυράς καὶ συνέλαβεν αὐτάς **14** καὶ ἀπέστειλεν Εζεκίας βασιλεὺς Ιουδα ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων εἰς Λαχis λέγων ἡμάρτηκα ἀποστράφητι ἀπ' ἐμοῦ ὃ ἐὰν ἐπιθῆς ἐπ' ἐμέ βαστάσω καὶ ἐπέθηκεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Εζεκίαν βασιλέα Ιουδα τριακόσια τάλαντα ἀργυρίου καὶ τριάκοντα τάλαντα χρυσοῦ **15** καὶ ἔδωκεν Εζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως **16** ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ συνέκοψεν Εζεκίας τὰς θύρας ναοῦ κυρίου καὶ τὰ ἐστηριγμένα ἃ ἐχρῶσασεν Εζεκίας βασιλεὺς Ιουδα καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσσυρίων **17** καὶ ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Θαρθαν καὶ τὸν Ραφis καὶ τὸν Ραψακην ἐκ Λαχis πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκίαν ἐν δυνάμει βαρεῖα ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἔστησαν ἐν τῷ ὕδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἣ ἐστὶν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως **18** καὶ ἐβόησαν πρὸς Εζεκίαν καὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν Ελιακιμ υἱὸς Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ Ιωας υἱὸς Ασαφ ὁ ἀναμιμνήσκων **19** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ραψακης εἶπατε δὴ πρὸς Εζεκίαν τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων τίς ἡ πεποιθήσις αὕτη ἦν πέποιθας **20** εἶπας πλὴν λόγοι χειλέων βουλή καὶ δύναμις εἰς πόλεμον νῦν οὖν τίνι πεποιθὼς ἠθέτησας ἐν ἐμοί **21** νῦν ἰδοὺ πέποιθας σαυτῷ ἐπὶ τὴν

ράβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην ἐπ' Αἴγυπτον ὃς ἂν στηριχθῆ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτήν καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ τρήσει αὐτήν οὕτως Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου πᾶσιν τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν **22** καὶ ὅτι εἶπας πρὸς με ἐπὶ κύριον θεὸν πεποιθήαμεν οὐχὶ αὐτὸς οὗτος οὐδ' ἀπέστησεν Εζεκίας τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα καὶ τῇ Ιερουσαλημ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε ἐν Ιερουσαλημ **23** καὶ νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου βασιλεῖ Ἀσσυρίων καὶ δώσω σοι δισχιλίους ἵππους εἰ δυνήσῃ δοῦναι σεαυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς **24** καὶ πῶς ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου ἐνὸς τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν ἐλαχίστων καὶ ἧλπισας σαυτῷ ἐπ' Αἴγυπτον εἰς ἄρματα καὶ ἵππεῖς **25** καὶ νῦν μὴ ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν κύριος εἶπεν πρὸς με ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον αὐτήν **26** καὶ εἶπεν Ελιακιμ υἱὸς Χελκιου καὶ Σομνας καὶ Ιωας πρὸς Ραψακην λάλησον δὴ πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς καὶ οὐ λαλήσεις μεθ' ἡμῶν Ιουδαῖστί καὶ ἴνα τί λαλεῖς ἐν τοῖς ὤσιν τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους **27** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ραψακης μὴ ἐπὶ τὸν κύριόν σου καὶ πρὸς σὲ ἀπέστειλέν με ὁ κύριός μου λαλήσαι τοὺς λόγους τούτους οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ φαγεῖν τὴν κόπρον αὐτῶν καὶ πιεῖν τὸ οὔρον αὐτῶν μεθ' ὑμῶν ἅμα **28** καὶ ἔστη Ραψακης καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ Ιουδαῖστί καὶ ἐλάλησεν καὶ εἶπεν ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων **29** τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς μὴ ἐπαιρέτω

ὕμᾱς Εζεκίας λόγοις ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὕμᾱς ἐξελεῖσθαι ἐκ χειρός μου **30** καὶ μὴ ἐπελιζέτω ὕμᾱς Εζεκίας πρὸς κύριον λέγων ἐξαिरούμενος ἐξελεῖται ἡμᾶς κύριος οὐ μὴ παραδοθῆ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων **31** μὴ ἀκούετε Εζεκιου ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν καὶ ἐξέλθατε πρὸς με καὶ πίεται ἀνὴρ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ τὴν συκὴν αὐτοῦ φάγεται καὶ πίεται ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ **32** ἕως ἔλθω καὶ λάβω ὕμᾱς εἰς γῆν ὡς γῆ ὕμῶν γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτου καὶ ἀμπελώνων γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος καὶ ζήσετε καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε καὶ μὴ ἀκούετε Εζεκιου ὅτι ἀπατᾷ ὕμᾱς λέγων κύριος ῥύσεται ἡμᾶς **33** μὴ ῥύόμενοι ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων **34** ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Αἰμαθ καὶ Αρφαδ ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Σεφαρουαῖν καὶ ὅτι ἐξείλαντο Σαμάρειαν ἐκ χειρός μου **35** τίς ἐν πᾶσιν τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν οἱ ἐξείλαντο τὰς γὰς αὐτῶν ἐκ χειρός μου ὅτι ἐξελεῖται κύριος τὴν Ἱερουσαλημ ἐκ χειρός μου **36** καὶ ἐκώφευσαν καὶ οὐκ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ λόγον ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως λέγων οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ **37** καὶ εἰσῆλθεν Ελιακιμ υἱὸς Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς καὶ Ἰωας υἱὸς Ασαφ ὁ ἀναμιμνήσκων πρὸς Εζεκιαν διερρηχότες τὰ ἱμάτια καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ραφακου

19 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Εζεκίας καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον κυρίου **2** καὶ ἀπέστειλεν Ελιακιμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομναν

τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ἡσαιαν τὸν προφήτην υἱὸν Ἀμως **3** καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν τάδε λέγει Εζεκίας ἡμέρα θλίψεως καὶ ἐλεγμοῦ καὶ παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη ὅτι ἦλθον υἱοὶ ἕως ὠδίνων καὶ ἰσχύς οὐκ ἔστιν τῇ τικτούσῃ **4** εἶ πως εἰσακούσεται κύριος ὁ θεὸς σου πάντας τοὺς λόγους Ραφακου ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ κύριος αὐτοῦ ὀνειδίξειν θεὸν ζῶντα καὶ βλασφημεῖν ἐν λόγοις οἷς ἤκουσεν κύριος ὁ θεὸς σου καὶ λήμψη προσευχὴν περὶ τοῦ λείμματος τοῦ εὕρισκομένου **5** καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Εζεκιου πρὸς Ἡσαιαν **6** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαιας τάδε ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὕμῶν τάδε λέγει κύριος μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας ὧν ἐβλασφήμησαν τὰ παιδάρια βασιλέως Ἀσσυρίων **7** ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεῦμα καὶ ἀκούσεται ἀγγελίαν καὶ ἀποστραφήσεται εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ καταβαλῶ αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ **8** καὶ ἐπέστρεψεν Ραφακης καὶ εὔρεν τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολεμοῦντα ἐπὶ Λομνα ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχῖς **9** καὶ ἤκουσεν περὶ Θαρακα βασιλέως Αἰθιοπίων λέγων ἰδοὺ ἐξῆλθεν πολεμεῖν μετὰ σοῦ καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Εζεκιαν λέγων **10** μὴ ἐπαιρέτω σε ὁ θεὸς σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ λέγων οὐ μὴ παραδοθῆ Ἱερουσαλημ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων **11** ἰδοὺ σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις ταῖς γαῖς τοῦ ἀναθεματίσαι αὐτάς καὶ σὺ ῥυσθήση **12** μὴ ἐξείλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν οὐδὲ διέφθειραν οἱ πατέρες μου τὴν τε Γωζαν καὶ

τὴν Χαρραν καὶ Ραφες καὶ υἱοὺς Εδεμ τοὺς ἐν
Θαεσθεν 13 ποῦ ἐστὶν ὁ βασιλεὺς Αιμαθ καὶ ὁ
βασιλεὺς Αρφαδ καὶ ποῦ ἐστὶν Σεφαρουαὶν Ανα
καὶ Αυα 14 καὶ ἔλαβεν Εζεκιας τὰ βιβλία ἐκ
χειρὸς τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνέγνω αὐτὰ καὶ ἀνέβη
εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἀνέπτυξεν αὐτὰ Εζεκιας
ἐναντίον κυρίου 15 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρῶν σου ἐπὶ τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν 16 κλίνον κύριε τὸ οὖς
σου καὶ ἄκουσον ἄνοιξον κύριε τοὺς ὀφθαλμοὺς
σου καὶ ἴδὲ καὶ ἄκουσον τοὺς λόγους Σενναχηριμ
οὗς ἀπέστειλεν ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα 17 ὅτι
ἀληθεία κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ
ἔθνη 18 καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ
ὅτι οὐ θεοὶ εἰσὶν ἀλλ' ἡ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων
ξύλα καὶ λίθοι καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς 19 καὶ νῦν
κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ
καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ὅτι σὺ
κύριος ὁ θεὸς μόνος 20 καὶ ἀπέστειλεν Ησαιας
υἱὸς Αμωσ πρὸς Εζεκιαν λέγων τάδε λέγει κύριος
ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἃ προσηΐξω
πρὸς με περὶ Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσυρίων
ἤκουσα 21 οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν κύριος
ἐπ' αὐτόν ἐξουδένησέν σε καὶ ἐμυκτήρισέν σε
παρθένος θυγάτηρ Σιων ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς
ἐκίνησεν θυγάτηρ Ἱερουσαλημ 22 τίνα ὠνείδισας
καὶ ἐβλασφήμησας καὶ ἐπὶ τίνα ὕψωσας φωνήν
καὶ ἦρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς σου εἰς
τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ 23 ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου
ὠνείδισας κύριον καὶ εἶπας ἐν τῷ πλήθει τῶν
ἀρμάτων μου ἐγὼ ἀναβήσομαι εἰς ὕψος ὀρέων
μηρῶν τοῦ Λιβάνου καὶ ἔκοψα τὸ μέγεθος τῆς

κέδρου αὐτοῦ τὰ ἐκλεκτὰ κυπαρίσσων αὐτοῦ καὶ
ἦλθον εἰς μέλον τέλους αὐτοῦ δρυμοῦ Καρμήλου
αὐτοῦ 24 ἐγὼ ἔψυξα καὶ ἔπιον ὕδατα ἀλλότρια
καὶ ἐξηρήμωσα τῷ ἴχνει τοῦ ποδός μου πάντας
ποταμοὺς περιοχῆς 25 ἔπλασα αὐτὴν νῦν ἤγαγον
αὐτὴν καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν
μαχίμων πόλεις ὄχυράς 26 καὶ οἱ ἐνοικοῦντες
ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ χειρὶ ἔπηξαν καὶ
κατησχύνθησαν ἐγένοντο χόρτος ἀγροῦ ἢ γλωρὰ
βοτάνη χλόη δωματίων καὶ πάτημα ἀπέναντι
ἐστηκότος 27 καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν
ἐξοδὸν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου ἔγνω καὶ
τὸν θυμὸν σου ἐπ' ἐμέ 28 διὰ τὸ ὀργισθῆναί
σε ἐπ' ἐμέ καὶ τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς
ὠσίν μου καὶ θήσω τὰ ἄγκιστρά μου ἐν τοῖς
μυκτῆρσίν σου καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χεῖλεσίν σου
καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ
29 καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον φάγη τοῦτον τὸν
ἐνιαυτὸν αὐτόματα καὶ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τὰ
ἀνατέλλοντα καὶ ἔτι τρίτῳ σπορὰ καὶ ἄμητος
καὶ φυτεία ἀμπελώνων καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν
αὐτῶν 30 καὶ προσθήσει τὸ διασεσωσμένον οἴκου
Ἰουδα τὸ ὑπολειφθὲν ρίζαν κάτω καὶ ποιήσει
καρπὸν ἄνω 31 ὅτι ἐξ Ἱερουσαλημ ἐξελεύσεται
κατάλειμμα καὶ ἀνασωζόμενος ἐξ ὄρους Σιων ὁ
ζῆλος κυρίου τῶν δυνάμεων ποιήσει τοῦτο 32 οὐχ
οὕτως τάδε λέγει κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων
οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην καὶ οὐ
τοξεύσει ἐκεῖ βέλος καὶ οὐ προφθάσει αὐτὴν
θυρεός καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα 33
τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφίσεται καὶ εἰς
τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰσελεύσεται λέγει κύριος
34 καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμέ

καὶ διὰ Δαυιδ τὸν δοῦλόν μου **35** καὶ ἐγένετο ἕως νυκτὸς καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας καὶ ὠρθρισαν τὸ πρῶν καὶ ἰδοὺ πάντες σώματα νεκρά **36** καὶ ἀπῆρεν καὶ ἐπορεύθη καὶ ἀπέστρεψεν Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευῆ **37** καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνοῦντος ἐν οἴκῳ Νεσεραχ θεοῦ αὐτοῦ καὶ Αδραμελεχ καὶ Σαρασαρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Αραρατ καὶ ἐβασίλευσεν Ασσορδαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Εζεκιας εἰς θάνατον καὶ εἰσηλθεν πρὸς αὐτὸν Ησαιας υἱὸς Ἀμωσ ὁ προφήτης καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν τάδε λέγει κύριος ἔντειλαι τῷ οἴκῳ σου ὅτι ἀποθνήσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ **2** καὶ ἀπέστρεψεν Εζεκιας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον καὶ ἠῤῥατο πρὸς κύριον λέγων **3** ὦ δὴ κύριε μνήσθητι δὴ ὅσα περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ πλήρει καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα καὶ ἔκλαυσεν Εζεκιας κλαυθμῷ μεγάλῳ **4** καὶ ἦν Ησαιας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ καὶ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων **5** ἐπίστρεψον καὶ ἔρεῖς πρὸς Εζεκιαν τὸν ἠγουμένον τοῦ λαοῦ μου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυιδ τοῦ πατρός σου ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου εἶδον τὰ δάκρυά σου ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαί σε τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναβήσῃ εἰς οἶκον κυρίου **6** καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πέντε καὶ δέκα ἔτη καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυιδ τὸν

δοῦλόν μου **7** καὶ εἶπεν λαβέτωσαν παλάθην σύκων καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸ ἔλκος καὶ ὑγιάσει **8** καὶ εἶπεν Εζεκιας πρὸς Ησαιαν τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσεται με κύριος καὶ ἀναβήσομαι εἰς οἶκον κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ **9** καὶ εἶπεν Ησαιας τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου ὅτι ποιήσει κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησεν πορεύσεται ἡ σκιά δέκα βαθμούς ἐὰν ἐπιστρέφῃ δέκα βαθμούς **10** καὶ εἶπεν Εζεκιας κοῦφον τὴν σκιὰν κλιῖναι δέκα βαθμούς οὐχὶ ἀλλ' ἐπιστραφήτω ἡ σκιά δέκα βαθμούς εἰς τὰ ὀπίσω **11** καὶ ἐβόησεν Ησαιας ὁ προφήτης πρὸς κύριον καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμούς **12** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Μαρωδαχβαλαδαν υἱὸς Βαλαδαν βασιλεὺς Βαβυλῶνος βιβλία καὶ μανανα πρὸς Εζεκιαν ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρρώστησεν Εζεκιας **13** καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Εζεκιας καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς ὄλον τὸν οἶκον τοῦ νεχωθα τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὰ ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀγαθόν καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν καὶ ὅσα ἠυρέθη ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ οὐκ ἦν λόγος ὃν οὐκ ἔδειξεν αὐτοῖς Εζεκιας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ **14** καὶ εἰσηλθεν Ησαιας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι καὶ πόθεν ἤκασιν πρὸς σέ καὶ εἶπεν Εζεκιας ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασιν πρὸς με ἐκ Βαβυλῶνος **15** καὶ εἶπεν τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ εἶπεν πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ ἔδειξα αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου **16** καὶ εἶπεν Ησαιας πρὸς Εζεκιαν ἄκουσον λόγον κυρίου **17** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ λημφθήσεται πάντα τὰ ἐν

τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα ἐθήσαύρισαν οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα ὃ εἶπεν κύριος **18** καὶ οἱ υἱοὶ σου οἱ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ οὐς γεννήσεις λήμψεται καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος **19** καὶ εἶπεν Εἰζεκιᾶς πρὸς Ησaiαν ἀγαθὸς ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἔστω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου **20** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Εἰζεκιου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησεν τὴν κρήνην καὶ τὸν ὑδραγωγὸν καὶ εἰσήνεγκεν τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα **21** καὶ ἐκοιμήθη Εἰζεκιᾶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Μανασσης υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

21 υἱὸς δώδεκα ἐτῶν Μανασσης ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Οψιβα **2** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ισραηλ **3** καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ᾠκοδόμησεν τὰ ὑψηλὰ ἃ κατέσπασεν Εἰζεκιᾶς ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἀνέστησεν θυσιαστήριον τῆ Βααλ καὶ ἐποίησεν ἄλλη καθὼς ἐποίησεν Αχασβ βασιλεὺς Ισραηλ καὶ προσεκύνησεν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς **4** καὶ ᾠκοδόμησεν θυσιαστήριον ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς εἶπεν ἐν Ιερουσαλημ θήσω τὸ ὄνομά μου **5** καὶ ᾠκοδόμησεν θυσιαστήριον πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου **6** καὶ διῆγεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ καὶ ἐκληδονίζετο

καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐποίησεν θελητὴν καὶ γνώστας ἐπλήθυνεν τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου παροργίσει αὐτόν **7** καὶ ἔθηκεν τὸ γλυπτὸν τοῦ ἄλλους ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυιδ καὶ πρὸς Σαλωμων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ιερουσαλημ ἧ ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ισραηλ καὶ θήσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα **8** καὶ οὐ προσθήσω τοῦ σαλεῦσαι τὸν πόδα Ισραηλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν οἵτινες φυλάξουσιν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην κατὰ πᾶσαν τὴν ἐντολήν ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δοῦλός μου Μωυσῆς **9** καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς Μανασσης τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη ἃ ἠφάνισεν κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ισραηλ **10** καὶ ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν λέγων **11** ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησεν Μανασσης ὁ βασιλεὺς Ιουδα τὰ βδελύγματα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησεν ὁ Αμορραῖος ὁ ἔμπροσθεν καὶ ἐξήμαρτεν καὶ γε Ιουδα ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν **12** οὐχ οὕτως τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἰδοὺ ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ Ιουδα ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἠχήσει ἀμφοτέρα τὰ ὦτα αὐτοῦ **13** καὶ ἐκτενω ἐπὶ Ιερουσαλημ τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου Αχασβ καὶ ἀπαλείψω τὴν Ιερουσαλημ καθὼς ἀπαλείφεται ὁ ἀλάβαστρος ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ **14** καὶ ἀπόσομαι τὸ ὑπόλειμμα τῆς κληρονομίας μου καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς προνομήν πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν **15** ἀνθ' ὧν ὅσα

ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **16** καὶ γε αἷμα ἀθῶον ἐζέχεεν Μανασσης πολὺ σφόδρα ἕως οὗ ἔπλησεν τὴν Ἱερουσαλημ στόμα εἰς στόμα πλὴν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐξήμαρτεν τὸν Ἰουδαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου **17** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασση καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν καὶ ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ ἦν ἡμαρτεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα **18** καὶ ἐκοιμήθη Μανασσης μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν κήπῳ Οὐζα καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **19** υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ἀμων ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Μεσολλαμ θυγάτηρ Ἀρους ἐξ Ἰετεβα **20** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καθὼς ἐποίησεν Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ **21** καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ἧ ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐλάτρευσεν τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐλάτρευσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς **22** καὶ ἐγκατέλιπεν τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ κυρίου **23** καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμων πρὸς αὐτὸν καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **24** καὶ ἐπάταξεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τοὺς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμων καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσὶαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **25** καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμων ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν

Ἰουδα **26** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ Οὐζα καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσὶας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

22 υἱὸς ὀκτῶ ἐτῶν Ἰωσὶας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τριάκοντα καὶ ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεδίδα θυγάτηρ Εδεΐα ἐκ Βασουρωθ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐκ ἀπέστη δεξιὰ ἢ ἀριστερά **3** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωσὶα ἐν τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σαφφαν υἱὸν Εσελιου υἱοῦ Μεσολλαμ τὸν γραμματέα οἴκου κυρίου λέγων **4** ἀνάβηθι πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ σφράγισον τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου ὃ συνήγαγον οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ **5** καὶ δότωσαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιουσιν τὰ ἔργα τοῖς ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ κατισχυῶσαι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου **6** τοῖς τέκτοσιν καὶ τοῖς οἰκοδόμοις καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοῦς τοῦ κραταιῶσαι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου **7** πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτούς τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς ὅτι ἐν πίστει αὐτοὶ ποιούσιν **8** καὶ εἶπεν Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαφφαν τὸν γραμματέα βιβλίον τοῦ νόμου εὔρον ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν Χελκίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαφφαν καὶ ἀνέγνω αὐτὸ **9** καὶ εἰσήνεγκεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωσὶαν καὶ ἐπέστρεψεν τῷ βασιλεῖ ῥῆμα καὶ εἶπεν ἐχώνευσαν οἱ δοῦλοί σου τὸ ἀργύριον τὸ εὔρεθὲν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἐπὶ

χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ κυρίου **10** καὶ εἶπεν Σαφφαν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων βιβλίον ἔδωκέν μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφφαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως **11** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ **12** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκία τῷ ἱερεῖ καὶ τῷ Αχικαμ υἱῷ Σαφφαν καὶ τῷ Αχοβωρ υἱῷ Μιχαιου καὶ τῷ Σαφφαν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ασαία δούλῳ τοῦ βασιλέως λέγων **13** δεῦτε ἐκζητήσατε τὸν κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰουδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὐρεθέντος τούτου ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ κυρίου ἢ ἐκκεκαυμένη ἐν ἡμῖν ὑπὲρ οὗ οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα καθ' ἡμῶν **14** καὶ ἐπορεύθη Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ Αχικαμ καὶ Αχοβωρ καὶ Σαφφαν καὶ Ασαίας πρὸς Ολδαν τὴν προφῆτιν γυναῖκα Σελλημ υἱοῦ Θεκουε υἱοῦ Αραας τοῦ ἱματιοφύλακος καὶ αὐτὴ κατῴκει ἐν Ἱερουσαλημ ἐν τῇ μασενα καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν **15** καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς με **16** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτόν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰουδα **17** ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίῳν θεοῖς ἐτέροις ὅπως παροργίσωσίν με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐκκαυθήσεται ὁ θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται **18** καὶ πρὸς βασιλέα Ἰουδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς ἐπιζητήσαι τὸν

κύριον τάδε ἐρεῖτε πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ οἱ λόγοι οὓς ἤκουσας **19** ἀνθ' ὧν ὅτι ἠπαλύνθη ἡ καρδία σου καὶ ἐνετράπησ ἀπὸ προσώπου κυρίου ὡς ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτόν τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς κατάραν καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ γέ ἐγὼ ἤκουσα λέγει κύριος **20** οὐχ οὕτως ἰδοὺ ἐγὼ προστίθιμί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν τάφον σου ἐν εἰρήνῃ καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσιν τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ εἶμι ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα

23 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰουδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλημ μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὐρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου **3** καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στῦλον καὶ διέθετο διαθήκην ἐνώπιον κυρίου τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω κυρίου καὶ τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ **4** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκία τῷ ἱερεῖ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν τῆς δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὸν

σταθμὸν τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ κυρίου πάντα τὰ σκεύη τὰ πεπονημένα τῷ Βααλ καὶ τῷ ἄλσει καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω Ιερουσαλημ ἐν σαδημωθ Κεδρων καὶ ἔλαβεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθηλ **5** καὶ κατέπαυσεν τοὺς χωμαριμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ιουδα καὶ ἐθυμίωσεν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ τοῖς περικύκλω Ιερουσαλημ καὶ τοὺς θυμιῶντας τῷ Βααλ καὶ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ καὶ τοῖς μαζουρωθ καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ **6** καὶ ἐξήνεγκεν τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου κυρίου ἔξωθεν Ιερουσαλημ εἰς τὸν χειμάρρουν Κεδρων καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κεδρων καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ **7** καὶ καθεῖλεν τὸν οἶκον τῶν καδησιμ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου οὗ αἱ γυναῖκες ὕφαινον ἐκεῖ χεττιν τῷ ἄλσει **8** καὶ ἀνήγαγεν πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεων Ιουδα καὶ ἐμίανεν τὰ ὑψηλά οὗ ἐθυμίασαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαβαα καὶ ἔως Βηρσαβεε καὶ καθεῖλεν τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης Ιησου ἄρχοντος τῆς πόλεως τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρὸς ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως **9** πλὴν οὐκ ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον κυρίου ἐν Ιερουσαλημ ὅτι εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν **10** καὶ ἐμίανεν τὸν Ταφεθ τὸν ἐν φάραγγι υἱοῦ Εννομ τοῦ διάγειν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολοχ ἐν πυρὶ **11** καὶ κατέπαυσεν τοὺς ἵππους οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ιουδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσόδῳ οἴκου κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Ναθαν βασιλέως τοῦ εὐνούχου ἐν φαρουριμ καὶ τὸ ἄρμα

τοῦ ἡλίου κατέκαυσεν πυρὶ **12** καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερέφου Αχαζ ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ιουδα καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησεν Μανασσης ἐν ταῖς δυσὶν ἀύλαις οἴκου κυρίου καὶ καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κεδρων **13** καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρόσωπον Ιερουσαλημ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τοῦ Μοσοθ ὃν ὠκοδόμησεν Σαλωμων βασιλεὺς Ισραηλ τῇ Ἀστάρτῃ προσοχθίσματι Σιδωνίων καὶ τῷ Χαμῶς προσοχθίσματι Μωαβ καὶ τῷ Μολχολ βδελύγματι υἱῶν Αμμων ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς **14** καὶ συνέτριψεν τὰς στήλας καὶ ἐξωλέθρευσε τὰ ἄλση καὶ ἔπλησεν τοὺς τόπους αὐτῶν ὁστέων ἀνθρώπων **15** καὶ γὰρ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθηλ τὸ ὑψηλὸν ὃ ἐποίησεν Ιεροβοαμ υἱὸς Ναβατ ὃς ἐξήμαρτεν τὸν Ισραηλ καὶ γὰρ τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο καὶ τὸ ὑψηλὸν κατέσπασεν καὶ συνέτριψεν τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν καὶ κατέκαυσεν τὸ ἄλσος **16** καὶ ἐξένευσε Ιωσιας καὶ εἶδεν τοὺς τάφους τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐν τῇ πόλει καὶ ἀπέστειλεν καὶ ἔλαβεν τὰ ὀσᾶ ἐκ τῶν τάφων καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐμίανεν αὐτὸ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐστάναι Ιεροβοαμ ἐν τῇ ἐορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπιστρέψας ἦρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους τούτους **17** καὶ εἶπεν τί τὸ σκόπελον ἐκεῖνο ὃ ἐγὼ ὄρω καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐστίν ὁ ἐξεληλυθὼς ἐξ Ιουδα καὶ ἐπικαλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθηλ

18 καὶ εἶπεν ἄφετε αὐτὸ ἀνὴρ μὴ κινήσατω τὰ ὀστέα αὐτοῦ καὶ ἐρρύσθησαν τὰ ὀστέα αὐτοῦ μετὰ τῶν ὀστέων τοῦ προφήτου τοῦ ἦκοντος ἐκ Σαμαρείας 19 καὶ γε εἰς πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν Σαμαρείας οὓς ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰσραὴλ παροργίζειν κύριον ἀπέστησεν Ἰωσίας καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ἐν Βαίθιηλ 20 καὶ ἐθυσίασεν πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων καὶ κατέκαυσεν τὰ ὀστέα τῶν ἀνθρώπων ἐπ' αὐτά καὶ ἐπεστράφη εἰς Ἱερουσαλὴμ 21 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ λέγων ποιήσατε τὸ πασχα τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τῆς διαθήκης ταύτης 22 ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πασχα τοῦτο ἀφ' ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἳ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ βασιλέων Ἰουδα 23 ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἰωσία ἐγενήθη τὸ πασχα τῷ κυρίῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ 24 καὶ γε τοὺς θελητὰς καὶ τοὺς γνωριστὰς καὶ τὰ θεραφιν καὶ τὰ εἶδωλα καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν γῆ Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆρεν ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὔρεν Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ κυρίου 25 ὁμοίως αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἔμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεὺς ὃς ἐπέστρεψεν πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὁμοίως αὐτῷ 26 πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ τοῦ μεγάλου οὗ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰουδα ἐπὶ τοὺς παροργισμούς οὓς παρώργισεν

αὐτὸν Μανασσης 27 καὶ εἶπεν κύριος καὶ γε τὸν Ἰουδαν ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ προσώπου μου καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἀπόσομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν οἶκον οὗ εἶπον ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ 28 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα 29 ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην καὶ ἐπορεύθη Ἰωσίας εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαὼ ἐν Μαγεδδῶ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν 30 καὶ ἐπεβίβασαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδδῶ καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωαχὰς υἱὸν Ἰωσίου καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 31 υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν Ἰωαχὰς ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιταλ θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λεμνα 32 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ 33 καὶ μετέστησεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Ἐμαθ τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔδωκεν ζημίαν ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν τάλαντα χρυσοῦ 34 καὶ ἐβασίλευσεν Φαραὼ Νεχαὼ ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἐλιακίμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλέως Ἰουδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ καὶ τὸν Ἰωαχὰς ἔλαβεν καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ 35 καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον

ἔδωκεν Ἰωακὶμ τῷ Φαραῶ πλὴν ἐτιμογράφησεν τὴν γῆν τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος Φαραῶ ἀνὴρ κατὰ τὴν συντίμησιν αὐτοῦ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς δοῦναι τῷ Φαραῶ Νεχαῶ 36 υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰελδαφ θυγάτηρ Φεδεῖα ἐκ Ρουμα 37 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ

24 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ἰωακὶμ δούλος τρία ἔτη καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ 2 καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ τοὺς μονοζώνους τῶν Χαλδαίων καὶ τοὺς μονοζώνους Συρίας καὶ τοὺς μονοζώνους Μωαβ καὶ τοὺς μονοζώνους υἰῶν Ἀμμων καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ Ἰουδα τοῦ κατισχυῆσαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν 3 πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐν τῷ Ἰουδα ἀποστησῆσαι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἐν ἀμαρτίαις Μανασση κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν 4 καὶ γε αἷμα ἀθῶον ἐξέχεεν καὶ ἔπλησεν τὴν Ἱερουσαλημ αἵματος ἀθώου καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος ἰλασθῆναι 5 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὶμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοῦ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα 6 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὶμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωακὶμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 7 καὶ οὐ προσέθετο ἔτι βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐξελεθεῖν ἐκ τῆς γῆς

αὐτοῦ ὅτι ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου 8 υἱὸς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν Ἰωακὶμ ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Νεσθα θυγάτηρ Ἑλλαθαν ἐξ Ἱερουσαλημ 9 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ 10 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ 11 καὶ εἰσηλθεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς τὴν πόλιν καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτήν 12 καὶ ἐξῆλθεν Ἰωακὶμ βασιλεὺς Ἰουδα ἐπὶ βασιλέα Βαβυλῶνος αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ οἱ εὐνούχοι αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν ἔτει ὀγδῶφ τῆς βασιλείας αὐτοῦ 13 καὶ ἐξήνεγκεν ἐκεῖθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ συνέκοψεν πάντα τὰ σκευὴ τὰ χρυσαῖα ἃ ἐποίησεν Σαλωμων βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐν τῷ ναῷ κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου 14 καὶ ἀπώκισεν τὴν Ἱερουσαλημ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχύι αἰχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίσας καὶ πᾶν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα καὶ οὐχ ὑπελείφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς 15 καὶ ἀπώκισεν τὸν Ἰωακὶμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς εὐνούχους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν ἀποικεσίαν ἐξ Ἱερουσαλημ εἰς Βαβυλῶνα 16 καὶ πάντας τοὺς

ἄνδρας τῆς δυνάμεως ἑπτακισχιλίους καὶ τὸν τέκτονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους πάντες δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικεσίαν εἰς Βαβυλῶνα 17 καὶ ἐβασίλευσεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Μαθθανιαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἐπέθηκεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σεδεκία 18 υἱὸς εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐνιαυτοῦ Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Αμιταλ θυγάτηρ Ἱερεμίου 19 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωακὶμ 20 ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Ἰουδα ἕως ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἠθέτησεν Σεδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος

25 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ ἦλθεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ παρενέβαλεν ἐπ' αὐτήν καὶ ὤκοδόμησεν ἐπ' αὐτήν περίτειχος κύκλῳ 2 καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ ἕως τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σεδεκίου 3 ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς 4 καὶ ἐρράγη ἡ πόλις καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀνὰ μέσον τῶν τειχέων αὕτη ἢ ἐστὶν τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κύκλῳ καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν τὴν Αραβα 5 καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν Αραβῶθ Ἱεριχω καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ 6 καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν

πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ κρίσιν 7 καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἔσφαξεν κατ' ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσεν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα 8 καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἐβδόμῃ τοῦ μηνὸς αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐννεακαίδεκατος τῷ Ναβουχοδοноσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ἦλθεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐστῶς ἐνώπιον βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ 9 καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἱερουσαλημ καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν 10 ὁ ἀρχιμάγειρος 11 καὶ τὸ περισσὸν τοῦ λαοῦ τὸ καταλειφθὲν ἐν τῇ πόλει καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας οἱ ἐνέπεσον πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος μετῆρεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος 12 καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γαβὶν 13 καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοὺς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰς μεχωνῶθ καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἦσαν τὸν χαλκὸν αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα 14 καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰ ἱαμὶν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυσίαις καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἔλαβεν 15 καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὰς φιάλας τὰς χρυσᾶς καὶ τὰς ἀργυρᾶς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος 16 στύλους δύο ἢ θάλασσα ἢ μία καὶ τὰ μεχωνῶθ ἃ ἐποίησεν Σαλωμων τῷ οἴκῳ κυρίου οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν 17 ὀκτωκαίδεκα πῆχεων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός καὶ τὸ χωθαρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν καὶ τὸ ὕψος τοῦ χωθαρ

τριῶν πήχεων σαβαχα καὶ ροαὶ ἐπὶ τοῦ χωθαρ κύκλω τὰ πάντα χαλκᾶ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβαχα **18** καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραιαν ἱερέα τὸν πρῶτον καὶ τὸν Σοφονιαν υἱὸν τῆς δευτερώσεως καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμὸν **19** καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβεν εὐνοῦχον ἓνα ὃς ἦν ἐπιστάτης ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν καὶ πέντε ἀνδρας τῶν ὀρώντων τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν γραμματέα τοῦ ἄρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ ἐξήκοντα ἀνδρας τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει **20** καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα **21** καὶ ἔπαισεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Αἰμαθ καὶ ἀπωκίσθη Ἰουδας ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ **22** καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἐν γῆ Ἰουδα οὐς κατέλιπεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ υἱοῦ Σαφαν **23** καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολιαν καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφαθ καὶ Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου καὶ Ἰωναν υἱὸς Καρηε καὶ Σαραιας υἱὸς Θανεμαθ ὁ Νετωφαθίτης καὶ Ἰεζονιας υἱὸς τοῦ Μαχαθι αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν **24** καὶ ὤμοσεν Γοδολιας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε πάροδον τῶν Χαλδαίων καθίσατε ἐν τῇ γῆ καὶ δουλεύσατε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν **25**

καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου υἱοῦ Ἐλισαμα ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν βασιλέων καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν τὸν Γοδολιαν καὶ ἀπέθανεν καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Χαλδαίους οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ εἰς Μασσηφαθ **26** καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων **27** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς ἀποικεσίας τοῦ Ἰωακιμ βασιλέως Ἰουδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ὕψωσεν Εὐιλαμρωδαχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν Ἰωακιμ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ **28** καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι **29** καὶ ἠλλοίωσεν τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἦσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ **30** καὶ ἡ ἐστιατορία αὐτοῦ ἐστιατορία διὰ παντὸς ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ

Παραλειπομένων Α'

1 Αδαμ Σηθ Ενως **2** Καιναν Μαλελεηλ Ιαρεδ **3** Ενωχ Μαθουσαλα Λαμεχ **4** Νωε υιοί Νωε Σημ Χαμ Ιαφεθ **5** υιοί Ιαφεθ Γαμερ Μαγωγ Μαδα Ιωυαν Ελισα Θοβελ Μοσοχ και Θιρας **6** και υιοί Γαμερ Ασχαναζ και Ριφαθ και Θοργαμα **7** και υιοί Ιωυαν Ελισα και Θαρσις Κίτιοι και 'Ρόδιοι **8** και υιοί Χαμ Χους και Μεστραιμ Φουδ και Χανααν **9** και υιοί Χους Σαβα και Ευιλατ και Σαβαθα και Ρεγμα και Σεβεκαθα και υιοί Ρεγμα Σαβα και Ουδαδαν **10** και Χους ἐγέννησεν τὸν Νεβρωδ οὗτος ἤρξατο τοῦ εἶναι γίγας κυνηγὸς ἐπὶ τῆς γῆς **17** υιοί Σημ Αιλαμ και Ασσουρ και Αρφαξαδ **24** Σαλα **25** Εβερ Φαλεκ Ραγαυ **26** Σερουχ Ναχωρ Θαρα **27** Αβρααμ **28** υιοί δὲ Αβρααμ Ισαακ και Ισμαηλ **29** αὗται δὲ αἱ γενέσεις πρωτοτόκου Ισμαηλ Ναβαιωθ και Κηδαρ Ναβδεηλ Μαβσαν **30** Μασμα Ιδουμα Μασση Χοδδαδ Θαιμαν **31** Ιεττουρ Ναφες και Κεδμα οὗτοί εἰσιν υιοί Ισμαηλ **32** και υιοί Χεττουρας παλλακῆς Αβρααμ και ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ζεμβραν Ιεξαν Μαδαν Μαδιαμ Σοβακ Σωε και υιοί Ιεξαν Σαβα και Δαιδαν **33** και υιοί Μαδιαμ Γαιφα και Οφερ και Ενωχ και Αβιδα και Ελδα πάντες οὗτοι υιοί Χεττουρας **34** και ἐγέννησεν Αβρααμ τὸν Ισαακ και υιοί Ισαακ Ησαυ και Ιακωβ **35** υιοί Ησαυ Ελιφας και Ραγουηλ και Ιεουλ και Ιεγλομ και Κορε **36** υιοί Ελιφας Θαιμαν και Ωμαρ Σωφαρ και Γωθαμ και Κενεζ και τῆς Θαμνα Αμαληκ **37** και υιοί Ραγουηλ Ναχεθ Ζαρε Σομε και Μοζε **38** υιοί Σηρ Λωταν Σωβαλ Σεβεγων Ανα Δησων Ωσαρ Δαισων **39** και υιοί Λωταν Χορρι και Αιμαν και Αιλαθ και Ναμνα **40** υιοί Σωβαλ Γωλαμ Μαναχαθ

Γαιηηλ Σωβ και Ωναμ υιοί δὲ Σεβεγων Αια και Ανα **41** υιοί Ανα Δαισων υιοί δὲ Δησων Εμερων και Εσεβαν και Ιεθραν και Χαρραν **42** και υιοί Ωσαρ Βαλααν και Ζουκαν και Ιωκαν υιοί Δαισων Ως και Αρραν **43** και οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν Βαλακ υἱὸς Βεωρ και ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ Δενναβα **44** και ἀπέθανεν Βαλακ και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ιωβαβ υἱὸς Ζαρα ἐκ Βοσορρας **45** και ἀπέθανεν Ιωβαβ και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ασομ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανων **46** και ἀπέθανεν Ασομ και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Αδαδ υἱὸς Βαραδ ὁ πατάξας Μαδιαμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ και ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ Γεθθαιμ **47** και ἀπέθανεν Αδαδ και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαμαα ἐκ Μασεκκας **48** και ἀπέθανεν Σαμαα και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαουλ ἐκ Ροωβωθ τῆς παρὰ ποταμόν **49** και ἀπέθανεν Σαουλ και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ **50** και ἀπέθανεν Βαλαεννων υἱὸς Αχοβωρ και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Αδαδ υἱὸς Βαραδ και ὄνομα τῆ πόλει αὐτοῦ Φογωρ **51** και ἀπέθανεν Αδαδ και ἦσαν ἡγεμόνες Εδωμ ἡγεμὼν Θαμανα ἡγεμὼν Γωλα ἡγεμὼν Ιεθετ **52** ἡγεμὼν Ελιβαμας ἡγεμὼν Ηλας ἡγεμὼν Φινων **53** ἡγεμὼν Κενεζ ἡγεμὼν Θαιμαν ἡγεμὼν Μαβσαρ **54** ἡγεμὼν Μεγεδιηλ ἡγεμὼν Ηραμ οὗτοι ἡγεμόνες Εδωμ

2 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ισραηλ Ρουβην Συμεων Λευι Ιουδα Ισσαχαρ Ζαβουλων **2** Δαν Ιωσηφ Βενιαμιν Νεφθαλι Γαδ Ασηρ **3** υιοί Ιουδα Ηρ Αυναν Σηλων τρεῖς ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς Σαυας τῆς Χαναανίτιδος και ἦν Ηρ ὁ πρωτότοκος Ιουδα πονηρὸς ἐναντίον κυρίου και ἀπέκτεινεν αὐτόν **4** και Θαμαρ ἡ νύμφη

αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρες καὶ τὸν Ζαρα πάντες υἱοὶ Ἰουδα πέντε 5 υἱοὶ Φαρες Ἀρσων καὶ Ἰεμουηλ 6 καὶ υἱοὶ Ζαρα Ζαμβρι καὶ Αἰθαν καὶ Αἰμαν καὶ Χαλχαλ καὶ Δαρα πάντες πέντε 7 καὶ υἱοὶ Χαρμι Ἀχαρ ὁ ἐμποδοστάτης Ἰσραηλ ὃς ἠθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα 8 καὶ υἱοὶ Αἰθαν Ἀζαρια 9 καὶ υἱοὶ Ἐσερων οἱ ἐτέχθησαν αὐτῷ ὁ Ἰραμεηλ καὶ ὁ Ραμ καὶ ὁ Χαλεβ καὶ Ἀραμ 10 καὶ Ἀραμ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδαβ καὶ Ἀμιναδαβ ἐγέννησεν τὸν Ναασσων ἄρχοντα τοῦ οἴκου Ἰουδα 11 καὶ Ναασσων ἐγέννησεν τὸν Σαλμων καὶ Σαλμων ἐγέννησεν τὸν Βοος 12 καὶ Βοος ἐγέννησεν τὸν Ὠβηδ καὶ Ὠβηδ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί 13 καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησεν τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ Ἐλιαβ Ἀμιναδαβ ὁ δεῦτερος Σαμαά ὁ τρίτος 14 Ναθαναηλ ὁ τέταρτος Ραδδαί ὁ πέμπτος 15 Ἀσομ ὁ ἕκτος Δαυιδ ὁ ἕβδομος 16 καὶ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρουϊα καὶ Ἀβιγαία καὶ υἱοὶ Σαρουϊα Ἀβεσσα καὶ Ἰωαβ καὶ Ἀσηλ τρεῖς 17 καὶ Ἀβιγαία ἐγέννησεν τὸν Ἀμεσσα καὶ πατὴρ Ἀμεσσα Ἰοθορ ὁ Ἰσμαηλίτης 18 καὶ Χαλεβ υἱὸς Ἐσερων ἐγέννησεν τὴν Γαζουβα γυναῖκα καὶ τὴν Ἰεριωθ καὶ οὗτοι υἱοὶ αὐτῆς Ἰωασαρ καὶ Σωβαβ καὶ Ὀρνα 19 καὶ ἀπέθανεν Γαζουβα καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Χαλεβ τὴν Εφραθ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ὄρ 20 καὶ Ὄρ ἐγέννησεν τὸν Ουρι καὶ Ουρι ἐγέννησεν τὸν Βεσεληλ 21 καὶ μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν Ἐσερων πρὸς τὴν θυγατέρα Μαχίρ πατρὸς Γαλααδ καὶ οὗτος ἔλαβεν αὐτὴν καὶ αὐτὸς ἐξήκοντα ἦν ἐτῶν καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Σεγουβ 22 καὶ Σεγουβ ἐγέννησεν τὸν Ἰαῖρ καὶ ἦσαν αὐτῷ εἴκοσι τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλααδ 23 καὶ ἔλαβεν Γεδσουρ καὶ Ἀραμ τὰς κώμας Ἰαῖρ ἐξ αὐτῶν τὴν Καναθ καὶ τὰς

κώμας αὐτῆς ἐξήκοντα πόλεις πᾶσαι αὗται υἱῶν Μαχίρ πατρὸς Γαλααδ 24 καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἐσερων ἦλθεν Χαλεβ εἰς Εφραθα καὶ ἡ γυνὴ Ἐσερων Ἀβια καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀσχωδ πατέρα Θεκωε 25 καὶ ἦσαν υἱοὶ Ἰερεμεηλ πρωτοτόκου Ἐσερων ὁ πρωτότοκος Ραμ καὶ Βαανα καὶ Ἀραν καὶ Ἀσομ ἀδελφὸς αὐτοῦ 26 καὶ ἦν γυνὴ ἑτέρα τῷ Ἰερεμεηλ καὶ ὄνομα αὐτῆς Ἀταρα αὕτη ἐστὶν μήτηρ Ὀζομ 27 καὶ ἦσαν υἱοὶ Ραμ πρωτοτόκου Ἰερεμεηλ Μασ καὶ Ἰαμιν καὶ Ἀκορ 28 καὶ ἦσαν υἱοὶ Ὀζομ Σαμαί καὶ Ἰαδαε καὶ υἱοὶ Σαμαί Ναδαβ καὶ Ἀβισουρ 29 καὶ ὄνομα τῆς γυναίκος Ἀβισουρ Ἀβιχαιλ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀχαβαρ καὶ τὸν Μωλιδ 30 υἱοὶ Ναδαβ Σαλαδ καὶ Ἀφφαιμ καὶ ἀπέθανεν Σαλαδ οὐκ ἔχων τέκνα 31 καὶ υἱοὶ Ἀφφαιμ Ἰσεμμηλ καὶ υἱοὶ Ἰσεμμηλ Σωσαν καὶ υἱοὶ Σωσαν Ἀχλαί 32 καὶ υἱοὶ Ἰαδαε Ἀχισαμαί Ἰεθερ Ἰωναθαν καὶ ἀπέθανεν Ἰεθερ οὐκ ἔχων τέκνα 33 καὶ υἱοὶ Ἰωναθαν Φαλεθ καὶ Ὀζαζα οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Ἰερεμεηλ 34 καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Σωσαν υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέρες καὶ τῷ Σωσαν παῖς Αἰγύπτιος καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωχηλ 35 καὶ ἔδωκεν Σωσαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Ἰωχηλ παιδί αὐτοῦ εἰς γυναῖκα καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Εθθι 36 καὶ Εθθι ἐγέννησεν τὸν Ναθαν καὶ Ναθαν ἐγέννησεν τὸν Ζαβεδ 37 καὶ Ζαβεδ ἐγέννησεν τὸν Ἀφαηλ καὶ Ἀφαηλ ἐγέννησεν τὸν Ὠβηδ 38 καὶ Ὠβηδ ἐγέννησεν τὸν Ἰηου καὶ Ἰηου ἐγέννησεν τὸν Ἀζαριαν 39 καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησεν τὸν Χελλης καὶ Χελλης ἐγέννησεν τὸν Ἐλεασα 40 καὶ Ἐλεασα ἐγέννησεν τὸν Σοσομαί καὶ Σοσομαί ἐγέννησεν τὸν Σαλουμ 41 καὶ Σαλουμ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχημιαν καὶ Ἰεχημιας ἐγέννησεν τὸν Ἐλισαμα

42 καὶ υἱοὶ Χαλεβ ἀδελφοῦ Ἰερεμεηλ Μαρισα ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ οὗτος πατὴρ Ζιφ καὶ υἱοὶ Μαρισα πατρὸς Χεβρων 43 καὶ υἱοὶ Χεβρων Κορε καὶ Θαπους καὶ Ρεκομ καὶ Σεμαα 44 καὶ Σεμαα ἐγέννησεν τὸν Ραεμ πατέρα Ἰερκααν καὶ Ἰερκααν ἐγέννησεν τὸν Σαμαί 45 καὶ υἱὸς αὐτοῦ Μαων καὶ Μαων πατὴρ Βαιθσουρ 46 καὶ Γαιφα ἡ παλλακὴ Χαλεβ ἐγέννησεν τὸν Ἀρραν καὶ τὸν Μωσα καὶ τὸν Γεζουε καὶ Ἀρραν ἐγέννησεν τὸν Γεζουε 47 καὶ υἱοὶ Ἰαδαί Ραγεμ καὶ Ἰωαθαμ καὶ Γηρσωμ καὶ Φαλετ καὶ Γαιφα καὶ Σαγαφ 48 καὶ ἡ παλλακὴ Χαλεβ Μωχα ἐγέννησεν τὸν Σαβερ καὶ τὸν Θαρχνα 49 καὶ ἐγέννησεν Σαγαφ πατέρα Μαρμηνα καὶ τὸν Σαου πατέρα Μαχαβηνα καὶ πατέρα Γαιβαα καὶ θυγάτηρ Χαλεβ Ασχα 50 οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Χαλεβ υἱοὶ Ὁρ πρωτοτόκου Εφραθα Σωβαλ πατὴρ Καριαθιαριμ 51 Σαλωμων πατὴρ Βαιθλαεμ Αριμ πατὴρ Βαιθγεδωρ 52 καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Σωβαλ πατρὶ Καριαθιαριμ Αραα Εσι Αμμανιθ 53 Εμοσφεως πόλις Ἰαῖρ Αιθαλιμ καὶ Μιφιθιμ καὶ Ησασαθιμ καὶ Ημασαραῖιμ ἐκ τούτων ἐξήλθοσαν οἱ Σαραθαῖοι καὶ οἱ Εσθαωλαῖοι 54 υἱοὶ Σαλωμων Βαιθλαεμ Νετωφαθι Αταρωθ οἴκου Ἰωαβ καὶ ἡμισυ τῆς Μαναθι Ησαρεῖ 55 πατριάι γραμματέων κατοικοῦντες Ἰαβες Θαραγαθιμ Σαμαθιμ Σωκαθιμ οὗτοι οἱ Κιναῖοι οἱ ἐλθόντες ἐκ Μεσημα πατρὸς οἴκου Ρηχαβ

3 καὶ οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυιδ οἱ τεχθέντες αὐτῷ ἐν Χεβρων ὁ πρωτότοκος Αμνων τῆ Αχινααμ τῆ Ἰεζραηλίτιδι ὁ δεῦτερος Δανιηλ τῆ Αβιγαια τῆ Καρμηλίαι 2 ὁ τρίτος Αβεσσαλωμ υἱὸς Μωχα θυγατρὸς Θολμαι βασιλέως Γεδσουρ ὁ τέταρτος Αδωνια υἱὸς Αγγιθ 3 ὁ πέμπτος Σαφατια τῆς

Αβιταλ ὁ ἕκτος Ἰεθρααμ τῆ Αγλα γυναικὶ αὐτοῦ 4 ἔξ ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐν Χεβρων καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ ἐπὶ ἔτη καὶ ἑξάμηνον καὶ τριάκοντα καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ 5 καὶ οὗτοι ἐτέχθησαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλημ Σαμαα Σωβαβ Ναθαν καὶ Σαλωμων τέσσαρες τῆ Βηρσαβεε θυγατρὶ Αμιηλ 6 καὶ Ἰβααρ καὶ Ελισαμα καὶ Ελιφαλετ 7 καὶ Ναγε καὶ Ναφαγ καὶ Ἰανουε 8 καὶ Ελισαμα καὶ Ελιαδα καὶ Ελιφαλετ ἑννέα 9 πάντες υἱοὶ Δαυιδ πληρὴν τῶν υἰῶν τῶν παλλακῶν καὶ Θημαρ ἀδελφὴ αὐτῶν 10 υἱοὶ Σαλωμων Ροβοαμ Αβια υἱὸς αὐτοῦ Ασα υἱὸς αὐτοῦ Ἰωσαφατ υἱὸς αὐτοῦ 11 Ἰωραμ υἱὸς αὐτοῦ Οχοζια υἱὸς αὐτοῦ Ἰωας υἱὸς αὐτοῦ 12 Αμασιας υἱὸς αὐτοῦ Αζαρια υἱὸς αὐτοῦ Ἰωαθαν υἱὸς αὐτοῦ 13 Αχαζ υἱὸς αὐτοῦ Εζεκιας υἱὸς αὐτοῦ Μανασσης υἱὸς αὐτοῦ 14 Αμων υἱὸς αὐτοῦ Ἰωσια υἱὸς αὐτοῦ 15 καὶ υἱοὶ Ἰωσια πρωτότοκος Ἰωαναν ὁ δεῦτερος Ἰωακιμ ὁ τρίτος Σεδεκια ὁ τέταρτος Σαλουμ 16 καὶ υἱοὶ Ἰωακιμ Ἰεχονιας υἱὸς αὐτοῦ Σεδεκιας υἱὸς αὐτοῦ 17 καὶ υἱοὶ Ἰεχονια-αιρ Σαλαθιηλ υἱὸς αὐτοῦ 18 Μελχιραμ καὶ Φαδαιας καὶ Σανεσαρ καὶ Ἰεκεμια καὶ Ὡσαμω καὶ Δενεθι 19 καὶ υἱοὶ Σαλαθιηλ Ζοροβαβελ καὶ Σεμεῖ καὶ υἱοὶ Ζοροβαβελ Μοσολλαμος καὶ Ανανια καὶ Σαλωμιθ ἀδελφὴ αὐτῶν 20 καὶ Ασουβε καὶ Οολ καὶ Βαραχια καὶ Ασαδια καὶ Ασοβαεσδ πέντε 21 καὶ υἱοὶ Ανανια Φαλλετια καὶ Ἰσαια υἱὸς αὐτοῦ Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ Ὀρνα υἱὸς αὐτοῦ Αβδία υἱὸς αὐτοῦ Σεχενια υἱὸς αὐτοῦ 22 καὶ υἱὸς Σεχενια Σαμαια καὶ υἱοὶ Σαμαια Χαττους καὶ Ἰωηλ καὶ Μαρι καὶ Νωαδια καὶ Σαφαθ ἕξ 23 καὶ υἱοὶ Νωαδια Ελιθεναν καὶ Εζεκια καὶ Εζρικαμ τρεῖς 24

καὶ υἱοὶ Ἐλιθεναν Οδοῦια καὶ Ἐλιασιβ καὶ Φαλαῖα
καὶ Ἀκουν καὶ Ἰωαναν καὶ Δαλαῖα καὶ Ἀνανι
ἑπτὰ

4 καὶ υἱοὶ Ἰουδα Φαρες Ἀρσων καὶ Χαρμι καὶ
Ὡρ Σουβαλ **2** καὶ Ραῖα υἱὸς αὐτοῦ καὶ Σουβαλ
ἐγέννησεν τὸν Ἰεθ καὶ Ἰεθ ἐγέννησεν τὸν Ἀχιμι
καὶ τὸν Λααδ αὐτὰ αἱ γενέσεις τοῦ Σαραθι **3** καὶ
οὗτοι υἱοὶ Αἰταμ Ἰεζραηλ καὶ Ραγμα καὶ Ἰαβας
καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν Εσηλεββων **4** καὶ
Φανουηλ πατὴρ Γεδωρ καὶ Ἀζηρ πατὴρ Ὡσαν
οὗτοι υἱοὶ Ὡρ τοῦ πρωτοτόκου Εφραθα πατρὸς
Βαιθλαεμ **5** καὶ τῷ Σαουρ πατρὶ Θεκωε ἦσαν δύο
γυναῖκες Ἀωδα καὶ Θοαδα **6** καὶ ἔτεκεν αὐτῷ
Ἀωδα τὸν Ὡχαζαμ καὶ τὸν Ηφαδ καὶ τὸν Θαιμαν
καὶ τὸν Ἀσθηραν πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀωδας **7**
καὶ υἱοὶ Θοαδα Σαρεθ καὶ Σααρ καὶ Εθναν **8** καὶ
Κως ἐγέννησεν τὸν Ενωβ καὶ τὸν Σαβηβα καὶ
γεννήσεις ἀδελφοῦ Ρηχαβ υἱοῦ Ἰαριμ **9** καὶ ἦν
Ἰγαβης ἔνδοξος ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἡ
μήτηρ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰγαβης λέγουσα
ἔτεκεν ὡς γαβης **10** καὶ ἐπεκαλέσατο Ἰγαβης τὸν
θεὸν Ἰσραηλ λέγων ἐὰν εὐλογῶν εὐλογήσης με
καὶ πληθύνῃς τὰ ὄριά μου καὶ ἡ ἡ χεὶρ σου μετ'
ἐμοῦ καὶ ποιήσεις γινῶσιν τοῦ μὴ ταπεινώσαί με
καὶ ἐπήγαγεν ὁ θεὸς πάντα ὅσα ἠτήσατο **11** καὶ
Χαλεβ πατὴρ Ἀσχα ἐγέννησεν τὸν Μαχιρ οὗτος
πατὴρ Ἀσσαθων **12** καὶ Ἀσσαθων ἐγέννησεν τὸν
Βαθρεφαν καὶ τὸν Φεσσηε καὶ τὸν Θανα πατέρα
πόλεως Ναας ἀδελφοῦ Εσελων τοῦ Κενεζι οὗτοι
ἄνδρες Ρηφα **13** καὶ υἱοὶ Κενεζ Γοθονηλ καὶ
Σαραῖα καὶ υἱοὶ Γοθονηλ Ἀθαθ **14** καὶ Μαναθι
ἐγέννησεν τὸν Γοφερα καὶ Σαραῖα ἐγέννησεν τὸν
Ἰωαβ πατέρα Ἀγεαδδαῖρ ὅτι τέκτονες ἦσαν **15**

καὶ υἱοὶ Χαλεβ υἱοῦ Ἰεφοννη Ἡρα Ἀλα καὶ Νοομ
καὶ υἱοὶ Ἀλα Κενεζ **16** καὶ υἱὸς αὐτοῦ Γεσηλ
Ἀμηαχι καὶ Ζαφα καὶ Ζαῖρα καὶ Εσεραηλ **17**
καὶ υἱοὶ Εσρι Ἰεθερ Μωραδ καὶ Ἀφερ καὶ Ἰαλων
καὶ ἐγέννησεν Ἰεθερ τὸν Μαρων καὶ τὸν Σεμαι
καὶ τὸν Μारेθ πατέρα Εσθεμων **18** καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ αὕτη Ἀδια ἔτεκεν τὸν Ἰαρεδ πατέρα Γεδωρ
καὶ τὸν Ἀβερ πατέρα Σωχων καὶ τὸν Ἰεκθηλ
πατέρα Ζανω καὶ οὗτοι υἱοὶ Γελια θυγατρὸς
Φαραω ἦν ἔλαβεν Μωρηδ **19** καὶ υἱοὶ γυναικὸς
τῆς Ἰδουῖας ἀδελφῆς Ναχημ καὶ Δαλια πατὴρ
Κεῖλα καὶ Σεμειων πατὴρ Ἰωμαν καὶ υἱοὶ Ναημ
πατρὸς Κεῖλα Ἀγαρμι καὶ Εσθεμωη Μαχαθι **20**
καὶ υἱοὶ Σεμειων Ἀμων καὶ Ρανα υἱὸς Ἀναν καὶ
Θιλων καὶ υἱοὶ Ἰσεῖ Ζωαθ καὶ υἱοὶ Ζωαθ **21** υἱοὶ
Σηλωμ υἱοῦ Ἰουδα Ἡρ πατὴρ Ληχα καὶ Λααδα
πατὴρ Μαρησα καὶ γενέσεις οἰκῶν εφραθ ἀβακ
τῷ οἴκῳ Εσοβα **22** καὶ Ἰωακιμ καὶ ἄνδρες Χωζηβα
καὶ Ἰωας καὶ Σαραφ οἱ κατώκησαν ἐν Μωαβ
καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ἀβεδηριν ἀθουκιαν **23**
οὗτοι κεραμεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν Ναταίμ καὶ
Γαδηρα μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
ἐνίσχυσαν καὶ κατώκησαν ἐκεῖ **24** υἱοὶ Συμειων
Ναμουηλ καὶ Ἰαμιν Ἰαριβ Ζαρε Σαουλ **25** Σαλεμ
υἱὸς αὐτοῦ Μαβασαμ υἱὸς αὐτοῦ Μασμα υἱὸς
αὐτοῦ **26** Ἀμουηλ υἱὸς αὐτοῦ Σαβουδ υἱὸς αὐτοῦ
Ζακχουρ υἱὸς αὐτοῦ Σεμεῖ υἱὸς αὐτοῦ **27** καὶ τῷ
Σεμεῖ υἱοὶ ἑκκαίδεκα καὶ θυγατέρες τρεῖς καὶ
τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοὶ καὶ
πᾶσαι αἱ πατριαὶ αὐτῶν οὐκ ἐπλεόνασαν ὡς υἱοὶ
Ἰουδα **28** καὶ κατώκησαν ἐν Βηρσαβее καὶ Σαμα
καὶ Μωλαδα καὶ Εσηρσουαλ **29** καὶ ἐν Βαλαα καὶ
Βοασομ καὶ Θουλαδ **30** καὶ Βαθουηλ καὶ Ερμα καὶ

Σεκλαγ 31 καὶ Βαιθημαρχαβωθ καὶ ἥμισυ Σωσιμ καὶ οἶκον Βαρουμσεωριμ αὐται πόλεις αὐτῶν ἕως βασιλέως Δαυιδ 32 καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Αιταμ καὶ Ηνρεμμων καὶ Θοκκαν καὶ Αισαν πόλεις πέντε 33 καὶ πᾶσαι αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν κύκλω τῶν πόλεων τούτων ἕως Βααλ αὕτη ἡ κατάσχεσις αὐτῶν καὶ ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν 34 καὶ Μοσωβαβ καὶ Ιεμολοχ καὶ Ιωσια υἱὸς Αμασια 35 καὶ Ιωηλ καὶ οὗτος υἱὸς Ισαβια υἱὸς Σαραια υἱὸς Ασιηλ 36 καὶ Ελιωηναι καὶ Ιακαβα καὶ Ιασουια καὶ Ασαια καὶ Εδιηλ καὶ Ισμαηλ καὶ Βαναια 37 καὶ Ζουζα υἱὸς Σεφεΐ υἱοῦ Αλλων υἱοῦ Ιεδια υἱοῦ Σαμαρι υἱοῦ Σαμαιου 38 οὗτοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν ταῖς γενέσεσιν αὐτῶν καὶ ἐν οἴκοις πατριῶν αὐτῶν ἐπληθύνθησαν εἰς πλῆθος 39 καὶ ἐπορεύθησαν ἕως τοῦ ἐλθεῖν Γεραρα ἕως τῶν ἀνατολῶν τῆς Γαι τοῦ ζητῆσαι νομὰς τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν 40 καὶ εὖρον νομὰς πίνοντας καὶ ἀγαθὰς καὶ ἡ γῆ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν Χαμ τῶν κατοικούντων ἐκεῖ ἔμπροσθεν 41 καὶ ἦλθον οὗτοι οἱ γεγραμμένοι ἐπ' ὀνόματος ἐν ἡμέραις Εζεκιου βασιλέως Ιουδα καὶ ἐπάταξαν τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς Μιναίους οὓς εὗροσαν ἐκεῖ καὶ ἀνεθεμάτισαν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ᾤκησαν ἀντ' αὐτῶν ὅτι νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν ἐκεῖ 42 καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Συμεων ἐπορεύθησαν εἰς ὄρος Σιηρ ἄνδρες πεντακόσιοι καὶ Φαλεττια καὶ Νωαδια καὶ Ραφαια καὶ Οζιηλ υἱοὶ Ιεσι ἄρχοντες αὐτῶν 43 καὶ ἐπάταξαν τοὺς καταλοίπους τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Αμαληκ καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

5 καὶ υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ισραηλ ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος καὶ ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔδωκεν εὐλογίαν αὐτοῦ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ιωσηφ υἱῷ Ισραηλ καὶ οὐκ ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτοτόκια 2 ὅτι Ιουδας δυνατὸς ἰσχύι καὶ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ εἰς ἡγούμενον ἐξ αὐτοῦ καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ιωσηφ 3 υἱοὶ Ρουβην πρωτοτόκου Ισραηλ Ενωχ καὶ Φαλλους Αρσων καὶ Χαρμι 4 υἱοὶ Ιωηλ Σεμεΐ καὶ Βαναια υἱὸς αὐτοῦ καὶ υἱοὶ Γουγ υἱοῦ Σεμεΐ 5 υἱὸς αὐτοῦ Μιχα υἱὸς αὐτοῦ Ρηχα υἱὸς αὐτοῦ Βααλ 6 υἱὸς αὐτοῦ Βεηρα ὃν μετώκισεν Θαγλαθφανασαρ βασιλεὺς Ασσουρ οὗτος ἄρχων τῶν Ρουβην 7 καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ πατριᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς καταλοχισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ὁ ἄρχων Ιωηλ καὶ Ζαχαρια 8 καὶ Βαλεκ υἱὸς Οζουζ υἱὸς Σαμα υἱὸς Ιωηλ οὗτος κατώκησεν ἐν Αροηρ καὶ ἐπὶ Ναβαυ καὶ Βεελμαων 9 καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατώκησεν ἕως ἐρχομένων τῆς ἐρήμου ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου ὅτι κτήνη αὐτῶν πολλὰ ἐν γῇ Γαλααδ 10 καὶ ἐν ἡμέραις Σαουλ ἐποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς παροίκους καὶ ἔπεσον ἐν χερσίν αὐτῶν κατοικούντες ἐν σκηναῖς ἕως πάντες κατ' ἀνατολὰς τῆς Γαλααδ 11 υἱοὶ Γαδ κατέναντι αὐτῶν κατώκησαν ἐν τῇ Βασαν ἕως Σελχα 12 Ιωηλ ὁ πρωτότοκος καὶ Σαφαμ ὁ δεύτερος καὶ Ιανι ὁ γραμματεὺς ἐν Βασαν 13 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν Μιχαηλ Μοσολλαμ καὶ Σεβεε καὶ Ιωρεε καὶ Ιαχαν καὶ Ζουε καὶ Ωβηδ ἑπτὰ 14 οὗτοι υἱοὶ Αβιχαιλ υἱοῦ Ουρι υἱοῦ Ιδα υἱοῦ Γαλααδ υἱοῦ Μιχαηλ υἱοῦ Ισαι υἱοῦ Ιουρι υἱοῦ Ζαβουχαμ 15 υἱοῦ Αβδιηλ υἱοῦ Γουνι ἄρχων οἴκου πατριῶν 16 κατώκουν ἐν

Γαλααδ ἐν Βασαν καὶ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν καὶ πάντα τὰ περίχωρα Σαρων ἕως ἐξόδου 17 πάντων ὁ καταλοχισμὸς ἐν ἡμέραις Ἰωαθαμ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοαμ βασιλέως Ἰσραηλ 18 υἱοὶ Ρουβην καὶ Γαδ καὶ ἥμισυ φυλῆς Μανασση ἐξ υἰῶν δυνάμεως ἄνδρες αἴροντες ἀσπίδας καὶ μάχαιραν καὶ τείνοντες τόξον καὶ δεδιδραγμένοι πόλεμον τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἐξήκοντα ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν 19 καὶ ἐποίουν πόλεμον μετὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἰτουραίων καὶ Ναφισαίων καὶ Ναδαβαίων 20 καὶ κατίσχυσαν ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν οἱ Ἀγαραῖοι καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν ὅτι πρὸς τὸν θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῖς ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν 21 καὶ ἤχημαλώτευσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν καμήλους πεντακισχιλίας καὶ προβάτων διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας ὄνουσ δισχιλίουσ καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας 22 ὅτι τραυματία πολλοὶ ἔπεσον ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ὁ πόλεμος καὶ κατώκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως τῆς μετοικεσίας 23 καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασση κατώκησαν ἐν τῇ γῆ ἀπὸ Βασαν ἕως Βααλερμων καὶ Σανιρ καὶ ὄρος Αερμων καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν 24 καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν αὐτῶν Οφερ καὶ Ἰσεΐ καὶ Ἐλιηλ καὶ Εσδριηλ καὶ Ἱερμια καὶ Ὡδοῦια καὶ Ἰεδιηλ ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἄρχοντες τῶν οἴκων πατριῶν αὐτῶν 25 καὶ ἠθέτησαν ἐν θεῷ πατέρων αὐτῶν καὶ ἐπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν λαῶν τῆς γῆς οὓς ἐξῆρην ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 26 καὶ ἐπήγειρεν ὁ θεὸς Ἰσραηλ τὸ πνεῦμα Φαλωχ βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ

τὸ πνεῦμα Θαγλαθφραλνασσαρ βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ μετώκισεν τὸν Ρουβην καὶ τὸν Γαδδι καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασση καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Χαλαχ καὶ Χαβωρ καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

6 υἱοὶ Λευι Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι 2 καὶ υἱοὶ Κααθ Ἀμβραμ καὶ Ἰσσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ 3 καὶ υἱοὶ Ἀμβραμ Ααρων καὶ Μωσῆς καὶ Μαριαμ καὶ υἱοὶ Ααρων Ναδαβ καὶ Ἀβιουδ Ἐλεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ 4 Ἐλεαζαρ ἐγέννησεν τὸν Φινεες Φινεες ἐγέννησεν τὸν Ἀβισου 5 Ἀβισου ἐγέννησεν τὸν Βωκαι Βωκαι ἐγέννησεν τὸν Οζι 6 Οζι ἐγέννησε τὸν Ζαραια Ζαραια ἐγέννησεν τὸν Μαριηλ 7 καὶ Μαριηλ ἐγέννησεν τὸν Ἀμαρια καὶ Ἀμαρια ἐγέννησεν τὸν Ἀχιτωβ 8 καὶ Ἀχιτωβ ἐγέννησεν τὸν Σαδωκ καὶ Σαδωκ ἐγέννησεν τὸν Ἀχιμαας 9 καὶ Ἀχιμαας ἐγέννησεν τὸν Ἀζαρια καὶ Ἀζαριας ἐγέννησεν τὸν Ἰωαναν 10 καὶ Ἰωανας ἐγέννησεν τὸν Ἀζαριαν οὗτος ἱεράτευσεν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν Σαλωμων ἐν Ἱερουσαλημ 11 καὶ ἐγέννησεν Ἀζαρια τὸν Ἀμαρια καὶ Ἀμαρια ἐγέννησεν τὸν Ἀχιτωβ 12 καὶ Ἀχιτωβ ἐγέννησεν τὸν Σαδωκ καὶ Σαδωκ ἐγέννησεν τὸν Σαλωμ 13 καὶ Σαλωμ ἐγέννησεν τὸν Χελκιαν καὶ Χελκίας ἐγέννησεν τὸν Ἀζαρια 14 καὶ Ἀζαριας ἐγέννησεν τὸν Σαραια καὶ Σαραιας ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαδακ 15 καὶ Ἰωσαδακ ἐπορεύθη ἐν τῇ μετοικίᾳ μετὰ Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ ἐν χειρὶ Ναβουχοδοноσορ 16 υἱοὶ Λευι Γεδσων Κααθ καὶ Μεραρι 17 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἰῶν Γεδσων Λοβενι καὶ Σεμεΐ 18 υἱοὶ Κααθ Ἀμβραμ καὶ Ἰσσααρ Χεβρων καὶ Οζιηλ 19 υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Ομουσι καὶ αὗται αἱ πατριαὶ τοῦ Λευι κατὰ

πατριάς αὐτῶν 20 τῶ Γεδσων τῶ Λοβενι υἱῶ
αὐτοῦ Ιεεθ υἱὸς αὐτοῦ Ζεμμα υἱὸς αὐτοῦ 21
Ιωαχ υἱὸς αὐτοῦ Αδδι υἱὸς αὐτοῦ Ζαρα υἱὸς
αὐτοῦ Ιεθρι υἱὸς αὐτοῦ 22 υἱοὶ Κααθ Αμιναδαβ
υἱὸς αὐτοῦ Κορε υἱὸς αὐτοῦ Ασιρ υἱὸς αὐτοῦ
23 Ελκανα υἱὸς αὐτοῦ καὶ Αβιασαφ υἱὸς αὐτοῦ
Ασιρ υἱὸς αὐτοῦ 24 Θααθ υἱὸς αὐτοῦ Ουριηλ υἱὸς
αὐτοῦ Οζια υἱὸς αὐτοῦ Σαουλ υἱὸς αὐτοῦ 25 καὶ
υἱοὶ Ελκανα Αμασι καὶ Αχιμωθ 26 Ελκανα υἱὸς
αὐτοῦ Σουφι υἱὸς αὐτοῦ καὶ Νααθ υἱὸς αὐτοῦ
27 Ελιαβ υἱὸς αὐτοῦ Ιδαερ υἱὸς αὐτοῦ Ελκανα
υἱὸς αὐτοῦ 28 υἱοὶ Σαμουηλ ὁ πρωτότοκος Σανι
καὶ Αβια 29 υἱοὶ Μεραρι Μοολι Λοβενι υἱὸς
αὐτοῦ Σεμεῖ υἱὸς αὐτοῦ Οζα υἱὸς αὐτοῦ 30 Σομεα
υἱὸς αὐτοῦ Αγγια υἱὸς αὐτοῦ Ασαια υἱὸς αὐτοῦ
31 καὶ οὗτοι οὓς κατέστησεν Δαυιδ ἐπὶ χεῖρας
ἀδόντων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν τῇ καταπαύσει τῆς
κιβωτοῦ 32 καὶ ἦσαν λειτουργοῦντες ἐναντίον
τῆς σκηνῆς οἴκου μαρτυρίου ἐν ὀργάνοις ἕως
οὗ ᾠκοδόμησεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου
ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν κρίσιν
αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν 33 καὶ οὗτοι οἱ
ἔστηκότες καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ
Κααθ Αιμαν ὁ ψαλτωδὸς υἱὸς Ιωηλ υἱοῦ Σαμουηλ
34 υἱοῦ Ελκανα υἱοῦ Ηδαδ υἱοῦ Ελιηλ υἱοῦ Θειε 35
υἱοῦ Σουφ υἱοῦ Ελκανα υἱοῦ Μεθ υἱοῦ Αμασιου
36 υἱοῦ Ελκανα υἱοῦ Ιωηλ υἱοῦ Αζαρια υἱοῦ
Σαφανα 37 υἱοῦ Θααθ υἱοῦ Ασιρ υἱοῦ Αβιασαφ
υἱοῦ Κορε 38 υἱοῦ Ισσααρ υἱοῦ Κααθ υἱοῦ Λευι
υἱοῦ Ισραηλ 39 καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ασαφ ὁ
ἔστηκὼς ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ Ασαφ υἱὸς Βαραχια υἱοῦ
Σαμαα 40 υἱοῦ Μιχαηλ υἱοῦ Μαασια υἱοῦ Μελχια
41 υἱοῦ Αθανι υἱοῦ Ζαραι υἱοῦ Αδια 42 υἱοῦ

Αιθαν υἱοῦ Ζαμμα υἱοῦ Σεμεῖ 43 υἱοῦ Ηχα υἱοῦ
Γεδσων υἱοῦ Λευι 44 καὶ υἱοὶ Μεραρι ἀδελφοῦ
αὐτῶν ἕξ ἀριστερῶν Αιθαν υἱὸς Κισαι υἱοῦ Αβδι
υἱοῦ Μαλωχ 45 υἱοῦ Ασεβι υἱοῦ Αμεσσια υἱοῦ
Χελκιου 46 υἱοῦ Αμασαι υἱοῦ Βανι υἱοῦ Σεμμηρ
47 υἱοῦ Μοολι υἱοῦ Μουσι υἱοῦ Μεραρι υἱοῦ
Λευι 48 καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν οἱ Λευῖται δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν
λειτουργίας σκηνῆς οἴκου τοῦ θεοῦ 49 καὶ Ααρων
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον
τῶν θυμιμάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἅγια τῶν
ἁγίων καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ Ισραηλ κατὰ πάντα
ὅσα ἐνετείλατο Μωυσηῆς παῖς τοῦ θεοῦ 50 καὶ
οὗτοι υἱοὶ Ααρων Ελεαζαρ υἱὸς αὐτοῦ Φινεες
υἱὸς αὐτοῦ Αβισου υἱὸς αὐτοῦ 51 Βωκαι υἱὸς
αὐτοῦ Οζι υἱὸς αὐτοῦ Ζαρια υἱὸς αὐτοῦ 52
Μαριηλ υἱὸς αὐτοῦ Αμαρια υἱὸς αὐτοῦ Αχιτωβ
υἱὸς αὐτοῦ 53 Σαδωκ υἱὸς αὐτοῦ Αχιμαας υἱὸς
αὐτοῦ 54 καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς
κώμαις αὐτῶν ἐν τοῖς ὄριοις αὐτῶν τοῖς υἱοῖς
Ααρων τῇ πατριᾷ τοῦ Κααθι ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ
κλῆρος 55 καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρων ἐν γῆ
Ιουδα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κύκλῳ αὐτῆς 56
καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς
ἔδωκαν τῶ Χαλεβ υἱῶ Ιεφοννη 57 καὶ τοῖς υἱοῖς
Ααρων ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων
τὴν Χεβρων καὶ τὴν Λοβνα καὶ τὰ περισπόρια
αὐτῆς καὶ τὴν Σελνα καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
καὶ τὴν Εσθαμω καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 58
καὶ τὴν Ιεθθαρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ
τὴν Δαβιρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς 59 καὶ τὴν
Ασαν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ατταν καὶ

τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Βασαμυς καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς **60** καὶ ἐκ φυλῆς Βενιαμιν τὴν
Γαβεε καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Γαλεμεθ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Αἰχλω καὶ
τὰ περισπόρια αὐτῆς πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν
τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατριὰς αὐτῶν **61** καὶ
τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοίοις ἐκ τῶν πατριῶν
ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση
κλήρω πόλεις δέκα **62** καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσων
κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἰσσαχαρ ἐκ φυλῆς
Ἀσηρ ἐκ φυλῆς Νεφθαλι ἐκ φυλῆς Μανασση ἐν
τῇ Βασαν πόλεις τρισκαίδεκα **63** καὶ τοῖς υἱοῖς
Μεραρι κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ρουβην ἐκ
φυλῆς Γαδ ἐκ φυλῆς Ζαβουλων κλήρω πόλεις
δέκα δύο **64** καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τοῖς
Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν
65 καὶ ἔδωκαν ἐν κλήρῳ ἐκ φυλῆς υἱῶν Ἰουδα
καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεων τὰς πόλεις ταύτας
ἃς ἐκάλεσεν αὐτὰς ἐπ' ὀνόματος **66** καὶ ἀπὸ
τῶν πατριῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἐγένοντο πόλεις
τῶν ὀρίων αὐτῶν ἐκ φυλῆς Εφραιμ **67** καὶ
ἔδωκαν αὐτῷ τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων
τὴν Συχεμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς ἐν ὄρει
Εφραιμ καὶ τὴν Γαζερ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
68 καὶ τὴν Ἰεκμααμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
καὶ τὴν Βαιθωρων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
69 καὶ τὴν Εγλαμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ
τὴν Γεθρεμμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **70**
καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασση τὴν Αναρ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ἰεβλααμ καὶ
τὰ περισπόρια αὐτῆς κατὰ πατριὰν τοῖς υἱοῖς
Κααθ τοῖς καταλοίοις **71** τοῖς υἱοῖς Γεδσων ἀπὸ
πατριῶν ἡμίσεος φυλῆς Μανασση τὴν Γωλαν

ἐκ τῆς Βασαν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν
Ἀσηρωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **72** καὶ ἐκ φυλῆς
Ἰσσαχαρ τὴν Κεδες καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ
τὴν Δεβερι καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **73** καὶ τὴν
Δαβωρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Αναμ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **74** καὶ ἐκ φυλῆς Ἀσηρ
τὴν Μασαλ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν
Ἀβαρὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **75** καὶ τὴν Ἰκακ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ροωβ καὶ τὰ
περισπόρια αὐτῆς **76** καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλι τὴν
Κεδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς
καὶ τὴν Χαμωθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν
Καριαθαιμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **77** τοῖς υἱοῖς
Μεραρι τοῖς καταλοίοις ἐκ φυλῆς Ζαβουλων
τὴν Ρεμμων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν
Θαχχια καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **78** καὶ ἐκ τοῦ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου Ἰεριχω κατὰ δυσμὰς τοῦ
Ἰορδάνου ἐκ φυλῆς Ρουβην τὴν Βοσορ ἐν τῇ
ἐρήμῳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ἰασα
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **79** καὶ τὴν Καδημωθ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Μωφασαθ καὶ
τὰ περισπόρια αὐτῆς **80** καὶ ἐκ φυλῆς Γαδ τὴν
Ραμωθ Γαλααδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν
Μααναιμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς **81** καὶ τὴν
Εσεβων καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς καὶ τὴν Ἰαζηρ
καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς

7 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσσαχαρ Θωλα καὶ Φουα καὶ
Ἰασουβ καὶ Σεμερων τέσσαρες **2** καὶ υἱοὶ Θωλα
Οζι καὶ Ραφαια καὶ Ἰεριηλ καὶ Ἰεμου καὶ Ἰεβασαμ
καὶ Σαμουηλ ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν τῷ
Θωλα ἰσχυροὶ δυνάμει κατὰ γενέσεις αὐτῶν ὁ
ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυιδ εἴκοσι καὶ δύο
χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι **3** καὶ υἱοὶ Οζι Ἰεζρια καὶ

υιοὶ Ἰεζρια Μιχαὴλ καὶ Οἰβδία καὶ Ἰωηλ καὶ Ἰεσία
πέντε ἄρχοντες πάντες 4 καὶ ἐπ' αὐτῶν κατὰ
γενέσεις αὐτῶν κατ' οἴκους πατρικοὺς αὐτῶν
ἰσχυροὶ παρατάξασθαι εἰς πόλεμον τριάκοντα καὶ
ἕξ χιλιάδες ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας καὶ υἱοὺς 5
καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριάς Ἰσσαχαρ
ἰσχυροὶ δυνάμει ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ χιλιάδες ὁ
ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων 6 βενιαμιν Βαλε καὶ
Βαχὶρ καὶ Ἰαδιηλ τρεῖς 7 καὶ υἱοὶ Βαλε Ἀσεβων
καὶ Οἶζι καὶ Οἶζηλ καὶ Ἰεριμωθ καὶ Ουρι πέντε
ἄρχοντες οἴκων πατρικῶν ἰσχυροὶ δυνάμει καὶ
ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ
τριάκοντα τέσσαρες 8 καὶ υἱοὶ Βαχὶρ Ζαμαρίας
καὶ Ἰωας καὶ Ἐλιεζερ καὶ Ἐλιθεναν καὶ Ἀμαρία καὶ
Ἰεριμωθ καὶ Ἀβίου καὶ Ἀναθωθ καὶ Γεμεθ πάντες
οὗτοι υἱοὶ Βαχὶρ 9 καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ
γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν
ἰσχυροὶ δυνάμει εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι
10 καὶ υἱοὶ Ἰαδιηλ Βαλααν καὶ υἱοὶ Βαλααν
Ἰαους καὶ Βενιαμιν καὶ Ἀωθ καὶ Χανανα καὶ
Ζαιθαν καὶ Ραμεσσαι καὶ Ἀχισααρ 11 πάντες
οὗτοι υἱοὶ Ἰαδιηλ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ
δυνάμει ἑπτακαίδεκα χιλιάδες καὶ διακόσιοι
ἐκπορευόμενοι δυνάμει τοῦ πολεμεῖν 12 καὶ
Σαφριν καὶ Ἀπφιν καὶ υἱοὶ Ραωμ υἱὸς αὐτοῦ Ἀερ
13 υἱοὶ Νεφθαλι Ἰασηλ καὶ Γωνι καὶ Ἰσσηρ καὶ
Σαλωμ υἱοὶ Βαλαα 14 υἱοὶ Μανασση Ἀσεριηλ ὃν
ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ Σύρα ἔτεκεν τὸν Μαχὶρ
πατέρα Γαλααδ 15 καὶ Μαχὶρ ἔλαβεν γυναῖκα τῷ
Ἀμφιν καὶ Μαμφιν καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτοῦ
Μοωχα καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαλπααδ καὶ
ἐγεννήθησαν τῷ Σαλπααδ θυγατέρες 16 καὶ
ἔτεκεν Μοωχα γυνὴ Μαχὶρ υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν τὸ

ὄνομα αὐτοῦ Φαρες καὶ ὄνομα ἀδελφοῦ αὐτοῦ
Σορος υἱὸς αὐτοῦ Ουλαμ 17 καὶ υἱοὶ Ουλαμ Βαδαν
οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ υἱοῦ Μαχὶρ υἱοῦ Μανασση 18
καὶ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἡ Μαλεχεθ ἔτεκεν τὸν Ἰσαδεκ
καὶ τὸν Ἀβιεζερ καὶ τὸν Μαελα 19 καὶ ἦσαν υἱοὶ
Σεμιρα Ἰααιμ καὶ Συχημ καὶ Λακεὶ καὶ Ἀνιαμ 20
καὶ υἱοὶ Εφραιμ Σωθαλα καὶ Βαραδ υἱὸς αὐτοῦ
καὶ Θααθ υἱὸς αὐτοῦ Ἐλεαδα υἱὸς αὐτοῦ Νομεε
υἱὸς αὐτοῦ 21 Ζαβεδ υἱὸς αὐτοῦ Σωθελε υἱὸς
αὐτοῦ καὶ Ἐζερ καὶ Ἐλεαδ καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς
ἄνδρες Γεθ οἱ τεχθέντες ἐν τῇ γῆ ὅτι κατέβησαν
λαβεῖν τὰ κτήνη αὐτῶν 22 καὶ ἐπένησεν Εφραιμ
πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλάς καὶ ἦλθον ἀδελφοὶ
αὐτοῦ τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν 23 καὶ εἰσηλθεν
πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ
καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Βαραγα ὅτι ἐν κακοῖς ἐγένετο ἐν οἴκῳ μου 24 καὶ
ἐν ἐκείνοις τοῖς καταλοίοις καὶ ὠκοδόμησεν
Βαιθωρων τὴν κάτω καὶ τὴν ἄνω καὶ υἱοὶ Οἶζαν
Σηηρα 25 καὶ Ραφη υἱοὶ αὐτοῦ Ρασεφ καὶ Θαλε
υἱοὶ αὐτοῦ Θαεν υἱὸς αὐτοῦ 26 τῷ Λααδαν υἱῷ
αὐτοῦ Ἀμιουδ υἱὸς αὐτοῦ Ἐλισαμα υἱὸς αὐτοῦ
27 Νουμ υἱὸς αὐτοῦ Ἰησουε υἱὸς αὐτοῦ 28 καὶ
κατάσχεσις αὐτῶν καὶ κατοικία αὐτῶν Βαιθηλ
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς κατ' ἀνατολὰς Νααραν πρὸς
δυσμαῖς Γαζερ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς καὶ Συχημ καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς ἕως Γαιαν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς
29 καὶ ἕως ὀρίων υἱῶν Μανασση Βαιθσααν καὶ
αἱ κῶμαι αὐτῆς Θααναχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς
καὶ Βαλαδ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς Μαγεδδω καὶ αἱ
κῶμαι αὐτῆς Δωρ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐν ταύταις
κατώκησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσηφ υἱοῦ Ἰσραὴλ 30 υἱοὶ
Ἀσηρ Ἰεμνα καὶ Ἰσοα καὶ Ἰσοι καὶ Βεριγα καὶ

Σορε ἀδελφὴ αὐτῶν **31** καὶ υἱοὶ Βεριγα Χαβερ καὶ Μελχιηλ οὗτος πατὴρ Βερζαιθ **32** καὶ Χαβερ ἐγέννησεν τὸν Ιαφαλητ καὶ τὸν Σαμηρ καὶ τὸν Χωθαμ καὶ τὴν Σωλα ἀδελφὴν αὐτῶν **33** καὶ υἱοὶ Ιαφαλητ Φεσηχι Βαμαηλ καὶ Ασιθ οὔτοι υἱοὶ Ιαφαλητ **34** καὶ υἱοὶ Σεμμηρ Αχιουραογα καὶ Οβα καὶ Αραμ **35** καὶ Βανηελαμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σωφα καὶ Ιμανα καὶ Σελλης καὶ Αμαλ **36** υἱοὶ Σωφα Χουχι Αρναφαρ καὶ Σουαλ καὶ Βαρι καὶ Ιμαρη **37** Σοβαλ καὶ Ωδ καὶ Σεμμα καὶ Σαλιστα καὶ Ιεθραν καὶ Βεηρα **38** καὶ υἱοὶ Ιεθερ Ιφινα καὶ Φασφα καὶ Αρα **39** καὶ υἱοὶ Ωλα Ορεχ Ανιηλ καὶ Ρασια **40** πάντες οὔτοι υἱοὶ Ασηρ πάντες ἄρχοντες πατριῶν ἐκλεκτοὶ ἰσχυροὶ δυνάμει ἄρχοντες ἡγούμενοι ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς παράταξιν τοῦ πολεμεῖν ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἴκοσι ἕξ χιλιάδες

8 καὶ Βενιαμιν ἐγέννησεν τὸν Βαλε πρωτότοκον αὐτοῦ καὶ Ασβηλ τὸν δεῦτερον Ααρα τὸν τρίτον **2** Νωα τὸν τέταρτον καὶ Ραφη τὸν πέμπτον **3** καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαλε Αδερ καὶ Γηρα καὶ Αβιουδ **4** καὶ Αβισουε καὶ Νοομα καὶ Αχια **5** καὶ Γηρα καὶ Σωφαρφακ καὶ Ωιμ **6** οὔτοι υἱοὶ Αωδ οὔτοι εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Γαβεε καὶ μετώκισαν αὐτούς εἰς Μαναχαθι **7** καὶ Νοομα καὶ Αχια καὶ Γηρα οὔτος ιγλααμ καὶ ἐγέννησεν τὸν Ναανα καὶ τὸν Αχιχωδ **8** καὶ Σααρημ ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ωσιμ καὶ τὴν Βααδα γυναῖκα αὐτοῦ **9** καὶ ἐγέννησεν ἐκ τῆς Αδα γυναικὸς αὐτοῦ τὸν Ιωβαβ καὶ τὸν Σεβια καὶ τὸν Μισα καὶ τὸν Μελχαμ **10** καὶ τὸν Ιαωσ καὶ τὸν Σαβια καὶ τὸν Μαρμα οὔτοι ἄρχοντες πατριῶν **11** καὶ ἐκ

τῆς Ωσιμ ἐγέννησεν τὸν Αβιτωβ καὶ τὸν Αλφααλ **12** καὶ υἱοὶ Αλφααλ Ωβηδ Μεσσααμ Σεμμηρ οὗτος ὠκοδόμησεν τὴν Ωνω καὶ τὴν Λοδ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς **13** καὶ Βεριγα καὶ Σαμα οὔτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τοῖς κατοικοῦσιν Αιλαμ καὶ οὔτοι ἐξεδίωξαν τοὺς κατοικοῦντας Γεθ **14** καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σωσηκ καὶ Ιαριμωθ **15** καὶ Ζαβαδια καὶ Ωρηρ καὶ Ωδηδ **16** καὶ Μιχαηλ καὶ Ιεσφα καὶ Ιωχα υἱοὶ Βαριγα **17** καὶ Ζαβαδια καὶ Μοσολλαμ καὶ Αζακι καὶ Αβαρ **18** καὶ Ισαμαρι καὶ Ιεζλια καὶ Ιωβαβ υἱοὶ Ελφααλ **19** καὶ Ιακιμ καὶ Ζεχρι καὶ Ζαβδι **20** καὶ Ελιωηναι καὶ Σαλθι καὶ Ελιηλι **21** καὶ Αδαια καὶ Βαραια καὶ Σαμαραθ υἱοὶ Σαμαῖ **22** καὶ Ισφαν καὶ Ωβηδ καὶ Ελεηλ **23** καὶ Αβαδων καὶ Ζεχρι καὶ Αναν **24** καὶ Ανανια καὶ Αμβρι καὶ Αιλαμ καὶ Αναθωθια **25** καὶ Αθιν καὶ Ιεφερια καὶ Φεληηλ υἱοὶ Σωσηκ **26** καὶ Σαμσαρια καὶ Σααρια καὶ Ογοθολια **27** καὶ Ιαρασια καὶ Ηλια καὶ Ζεχρι υἱοὶ Ιρααμ **28** οὔτοι ἄρχοντες πατριῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οὔτοι κατώκησαν ἐν Ιερουσαλημ **29** καὶ ἐν Γαβαων κατώκησεν πατὴρ Γαβαων καὶ ὄνομα γυναικὶ αὐτοῦ Μααχα **30** καὶ υἱὸς αὐτῆς ὁ πρωτότοκος Αβαδων καὶ Σουρ καὶ Κις καὶ Βααλ καὶ Νηρ καὶ Ναδαβ **31** καὶ Γεδουρ καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ζαχουρ καὶ Μακαλωθ **32** καὶ Μακαλωθ ἐγέννησεν τὸν Σεμαα καὶ γὰρ οὔτοι κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατώκησαν ἐν Ιερουσαλημ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν **33** καὶ Νηρ ἐγέννησεν τὸν Κις καὶ Κις ἐγέννησεν τὸν Σαουλ καὶ Σαουλ ἐγέννησεν τὸν Ιωναθαν καὶ τὸν Μελχισουε καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ τὸν Ασαβαλ **34** καὶ υἱοὶ Ιωναθαν Μεριβααλ καὶ Μεριβααλ ἐγέννησεν τὸν Μιχια **35** καὶ υἱοὶ

Μιχια Φιθων και Μεληηλ και Θερεε και Αχαζ
36 και Αχαζ ἐγέννησεν τὸν Ιωιαδα και Ιωιαδα
ἐγέννησεν τὸν Γαλεμαθ και τὸν Ασμωθ και τὸν
Ζαμβρι και Ζαμβρι ἐγέννησεν τὸν Μαισα 37 και
Μαισα ἐγέννησεν τὸν Βαανα Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ
Ελασα υἱὸς αὐτοῦ Εσηλ υἱὸς αὐτοῦ 38 και τῷ Εσηλ
ἔξ υἱοῖ και ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Εζρικαμ
πρωτότοκος αὐτοῦ και Ισμαηλ και Σαραια και
Αβδια και Αναν πάντες οὔτοι υἱοῖ Εσηλ 39 και
υἱοῖ Ασηλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Αιλαμ πρωτότοκος
αὐτοῦ και Ιαις ὁ δεῦτερος Ελιφαλετ ὁ τρίτος
40 και ἦσαν υἱοῖ Αιλαμ ἰσχυροὶ ἄνδρες δυνάμει
τείνοντες τόξον και πληθύνοντες υἱοὺς και υἱοὺς
τῶν υἱῶν ἑκατὸν πενήτηκοντα πάντες οὔτοι ἔξ
υἱῶν Βενιαμιν

9 και πᾶς Ισραηλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν και
οὔτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλέων
Ισραηλ και Ιουδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς
Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν 2 και οἱ
κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατασχέσεσιν
αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ισραηλ οἱ ἱερεῖς οἱ
Λευῖται και οἱ δεδομένοι 3 και ἐν Ιερουσαλημ
κατῴκησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ιουδα και ἀπὸ τῶν
υἱῶν Βενιαμιν και ἀπὸ τῶν υἱῶν Εφραιμ και
Μανασση 4 Γωθι υἱὸς Αμμιουδ υἱοῦ Αμρι υἱοῦ
υἱῶν Φαρες υἱοῦ Ιουδα 5 και ἐκ τῶν Σηλωνι
Ασαια πρωτότοκος αὐτοῦ και υἱοῖ αὐτοῦ 6 ἐκ τῶν
υἱῶν Ζαρα Ιηλ και ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑξακόσιοι και
ἐνενήκοντα 7 και ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν Σαλω
υἱὸς Μοσολλαμ υἱοῦ Ὠδουια υἱοῦ Σαναα 8 και
Ιβαναα υἱὸς Ιρααμ και οὔτοι υἱοῖ Οζι υἱοῦ Μαχιρ
και Μασσαλημ υἱὸς Σαφατια υἱοῦ Ραγουηλ υἱοῦ
Βαναια 9 και ἀδελφοὶ αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν

ἐννακόσιοι πενήτηκοντα ἕξ πάντες οἱ ἄνδρες
ἄρχοντες πατριῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 10
και ἀπὸ τῶν ἱερέων Ιωδαε και Ιωαριμ και Ιαχιν
11 και Αζαρια υἱὸς Χελκια υἱοῦ Μοσολλαμ υἱοῦ
Σαδωκ υἱοῦ Μαραιωθ υἱοῦ Αχιτωβ ἡγούμενος
οἴκου τοῦ θεοῦ 12 και Αδαια υἱὸς Ιρααμ υἱοῦ
Πασχωρ υἱοῦ Μαλχια και Μαασαια υἱὸς Αδιηλ
υἱοῦ Ιεδιου υἱοῦ Μοσολλαμ υἱοῦ Μασελωθ υἱοῦ
Εμμηρ 13 και ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων
πατριῶν χίλιοι ἑπτακόσιοι ἑξήκοντα ἰσχυροὶ
δυνάμει εἰς ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ
14 και ἐκ τῶν Λευιτῶν Σαμαια υἱὸς Ασωβ υἱοῦ
Εσρικαμ υἱοῦ Ασαβια ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι 15 και
Βακβακαρ και Αρης και Γαλαλ και Μανθανιας
υἱὸς Μιχα υἱοῦ Ζεχρι υἱοῦ Ασαφ 16 και Αβδια
υἱὸς Σαμια υἱοῦ Γαλαλ υἱοῦ Ιδιθων και Βαραχια
υἱὸς Οσσα υἱοῦ Ηλκανα ὁ κατοικῶν ἐν ταῖς
κώμαις Νετωφατι 17 οἱ πυλωροὶ Σαλωμ και
Ακουβ και Ταλμαν και Αιμαν και ἀδελφοὶ αὐτῶν
Σαλωμ ὁ ἄρχων 18 και ἕως ταύτης ἐν τῇ πύλῃ
τοῦ βασιλέως κατ' ἀνατολάς αὔται αἱ πύλαι
τῶν παρεμβολῶν υἱῶν Λευι 19 και Σαλωμ υἱὸς
Κωρη υἱοῦ Αβιασαφ υἱοῦ Κορε και οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτοῦ οἱ Κορίται ἐπὶ
τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας φυλάσσοντες τὰς
φυλακὰς τῆς σκηνῆς και πατέρες αὐτῶν ἐπὶ τῆς
παραμβολῆς κυρίου φυλάσσοντες τὴν εἴσοδον 20
και Φινεες υἱὸς Ελεαζαρ ἡγούμενος ἦν ἐπ' αὐτῶν
ἔμπροσθεν και οὔτοι μετ' αὐτοῦ 21 Ζαχαριας υἱὸς
Μασαλαμιν πυλωρὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου 22 πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ ταῖς πύλαις ἐν
ταῖς πύλαις διακόσιοι και δέκα δύο οὔτοι ἐν ταῖς
αὐλαῖς αὐτῶν ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν τούτους

ἔστησεν Δαυιδ καὶ Σαμουηλ ὁ βλέπων τῆ πίστει αὐτῶν **23** καὶ οὗτοι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τοῦ φυλάσσειν **24** κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν αἱ πύλαι κατ' ἀνατολάς θάλασσαν βορρᾶν νότον **25** καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς ἀυλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ τούτων **26** ὅτι ἐν πίστει εἰσὶν τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν οἱ Λευῖται ἦσαν ἐπὶ τῶν παστοφοριῶν καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου τοῦ θεοῦ **27** καὶ περικύκλω οἴκου τοῦ θεοῦ παρεμβالοῦσιν ὅτι ἐπ' αὐτοὺς φυλακὴ καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν κλειδῶν τὸ πρῶτῳ πρῶτῳ ἀνοίγειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ **28** καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας ὅτι ἐν ἀριθμῷ εἰσίοισουσιν αὐτὰ καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξοίσουσιν αὐτὰ **29** καὶ ἐξ αὐτῶν καθεσταμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ ἐπὶ τῆς σεμιδάλεως τοῦ οἴνου τοῦ ἐλαίου τοῦ λιβανωτοῦ καὶ τῶν ἀρωμάτων **30** καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα **31** καὶ Ματταθιας ἐκ τῶν Λευιτῶν οὗτος ὁ πρωτότοκος τῷ Σαλωμ τῷ Κορίτῃ ἐν τῇ πίστει ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηγάνου τοῦ μεγάλου ἱερέως **32** καὶ Βαναιας ὁ Καθίτης ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως τοῦ ἐτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον **33** καὶ οὗτοι ψαλτωδοὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν διατεταγμένοι ἐφημερίαι ὅτι ἡμέρα καὶ νύξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις **34** οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχοντες οὗτοι κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλημ **35** καὶ ἐν Γαβαων κατώκησεν πατὴρ Γαβαων Ιηλ καὶ ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ Μοῶχα

36 καὶ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Αβαδων καὶ Σιρ καὶ Κις καὶ Βααλ καὶ Νηρ καὶ Ναδαβ **37** καὶ Γεδουρ καὶ ἀδελφὸς καὶ Ζαχαρια καὶ Μακελλωθ **38** καὶ Μακελλωθ ἐγέννησεν τὸν Σαμαα καὶ οὗτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλημ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν **39** καὶ Νηρ ἐγέννησεν τὸν Κις καὶ Κις ἐγέννησεν τὸν Σαουλ καὶ Σαουλ ἐγέννησεν τὸν Ἰωναθαν καὶ τὸν Μελχισουε καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ τὸν Ἰσβααλ **40** καὶ υἱὸς Ἰωναθαν Μαριβααλ καὶ Μαριβααλ ἐγέννησεν τὸν Μιχα **41** καὶ υἱοὶ Μιχα Φαιθων καὶ Μαλαχ καὶ Θαραχ **42** καὶ Αχαζ ἐγέννησεν τὸν Ιαδα καὶ Ιαδα ἐγέννησεν τὸν Γαλεμεθ καὶ τὸν Γαζμωθ καὶ τὸν Ζαμβρι καὶ Ζαμβρι ἐγέννησεν τὸν Μασα **43** καὶ Μασα ἐγέννησεν τὸν Βαανα Ραφαια υἱὸς αὐτοῦ Ελεασα υἱὸς αὐτοῦ Εσηλ υἱὸς αὐτοῦ **44** καὶ τῷ Εσηλ ἕξ υἱοὶ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Εσδρικαμ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἰσμαηλ καὶ Σαρια καὶ Αβδια καὶ Αναν οὗτοι υἱοὶ Εσηλ

10 καὶ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς Ἰσραηλ καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων καὶ ἔπεσον τραυματῖαι ἐν ὄρει Γελβουε **2** καὶ κατεδίωξαν ἀλλόφυλοι ὀπίσω Σαουλ καὶ ὀπίσω υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωναθαν καὶ τὸν Αμιναδαβ καὶ τὸν Μελχισουε υἱοὺς Σαουλ **3** καὶ ἐβάρυνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαουλ καὶ εὔρον αὐτὸν οἱ τοξοταὶ ἐν τοῖς τόξοις καὶ πόνοις καὶ ἐπόνεσεν ἀπὸ τῶν τόξων **4** καὶ εἶπεν Σαουλ τῷ αἶροντι τὰ σκεύη αὐτοῦ σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαίξωσίν μοι καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἐφοβεῖτο

σφόδρα καὶ ἔλαβεν Σαουλ τὴν ῥομφαίαν καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν 5 καὶ εἶδεν ὁ αἴρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ὅτι ἀπέθανεν Σαουλ καὶ ἔπεσεν καὶ γε αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν 6 καὶ ἀπέθανεν Σαουλ καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπέθανεν 7 καὶ εἶδεν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραηλ ὁ ἐν τῷ ἀλῶνι ὅτι ἔφυγεν Ἰσραηλ καὶ ὅτι ἀπέθανεν Σαουλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι καὶ κατώκησαν ἐν αὐταῖς 8 καὶ ἐγένετο τῇ ἐχομένῃ καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι τοῦ σκυλεύειν τοὺς τραυματίας καὶ εὔρον τὸν Σαουλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβουε 9 καὶ ἐξέδυσαν αὐτὸν καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλαν εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλω τοῦ εὐαγγελισασθαι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ 10 καὶ ἔθηκαν τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτῶν καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἔθηκαν ἐν οἴκῳ Δαγων 11 καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλααδ ἅπαντα ἃ ἐποίησαν ἀλλόφυλοι τῷ Σαουλ καὶ τῷ Ἰσραηλ 12 καὶ ἠγέρθησαν ἐκ Γαλααδ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαουλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἦνεγκαν αὐτὰ εἰς Ἰαβις καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστέα αὐτῶν ὑπὸ τὴν δρυῖν ἐν Ἰαβις καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας 13 καὶ ἀπέθανεν Σαουλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ αἷς ἠνόμησεν τῷ κυρίῳ κατὰ τὸν λόγον κυρίου διότι οὐκ ἐφύλαξεν ὅτι ἐπηρώτησεν Σαουλ ἐν τῷ ἐγγαστριμύθῳ τοῦ ζητῆσαι καὶ ἀπεκρίνατο αὐτῷ Σαμουηλ ὁ προφήτης 14 καὶ οὐκ ἐζήτησεν

κύριον καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεψεν τὴν βασιλείαν τῷ Δαυιδ υἱῷ Ἰεσοαι

11 καὶ ἦλθεν πᾶς Ἰσραηλ πρὸς Δαυιδ ἐν Χεβρων λέγοντες ἰδοὺ ὀστέα σου καὶ σάρκες σου ἡμεῖς 2 καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαουλ βασιλέως σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραηλ καὶ εἶπεν κύριος ὁ θεὸς σου σοὶ σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραηλ καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἠγούμενον ἐπὶ Ἰσραηλ 3 καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι Ἰσραηλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρων καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυιδ διαθήκη ἐν Χεβρων ἐναντίον κυρίου καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυιδ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουηλ 4 καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες Ἰσραηλ εἰς Ἱερουσαλημ αὕτη Ἰεβους καὶ ἐκεῖ οἱ Ἰεβουσαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν 5 εἶπαν δὲ οἱ κατοικοῦντες Ἰεβους τῷ Δαυιδ οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε καὶ προκατελάβετο τὴν περιοχὴν Σιων αὕτη ἡ πόλις Δαυιδ 6 καὶ εἶπεν Δαυιδ πᾶς τύπτων Ἰεβουσαῖον ἐν πρώτοις καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτήν ἐν πρώτοις Ἰωαβ υἱὸς Σαρουια καὶ ἐγένετο εἰς ἄρχοντα 7 καὶ ἐκάθισεν Δαυιδ ἐν τῇ περιοχῇ διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτήν πόλιν Δαυιδ 8 καὶ ὠκοδόμησεν τὴν πόλιν κύκλω καὶ ἐπολέμησεν καὶ ἔλαβεν τὴν πόλιν 9 καὶ ἐπορεύετο Δαυιδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος καὶ κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ 10 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν δυνατῶν οἱ ἦσαν τῷ Δαυιδ οἱ κατισχύοντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντὸς Ἰσραηλ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον κυρίου ἐπὶ Ἰσραηλ 11 καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυιδ Ἰεσεβααλ υἱὸς Αχαμανι πρῶτος τῶν

τριάκοντα οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἅπαξ ἐπὶ τριακοσίουσ τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνὶ 12 καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεαζαρ υἱὸς Δωδαὶ ὁ Ἀχωχι οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς 13 οὗτος ἦν μετὰ Δαυὶδ ἐν Φασοδομιν καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον καὶ ἦν μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν καὶ ὁ λαὸς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων 14 καὶ ἔσθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος καὶ ἔσωσεν αὐτὴν καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐποίησεν κύριος σωτηρίαν μεγάλην 15 καὶ κατέβησαν τρεῖς ἐκ τῶν τριάκοντα ἀρχόντων εἰς τὴν πέτραν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Οδολλαμ καὶ παρεμβολὴ τῶν ἀλλοφύλων παρεμβεβλήκει ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων 16 καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ καὶ τὸ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βαιθλεεμ 17 καὶ ἐπεθύμησεν Δαυὶδ καὶ εἶπεν τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου Βαιθλεεμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ 18 καὶ διέρρηξαν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ὕδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαιθλεεμ ὃς ἦν ἐν τῇ πύλῃ καὶ ἔλαβον καὶ ἤλθον πρὸς Δαυὶδ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Δαυὶδ τοῦ πιεῖν αὐτὸ καὶ ἔσπεισεν αὐτὸ τῷ κυρίῳ 19 καὶ εἶπεν Ἰλεὼς μοι ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰ αἶμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἠνεγκαν αὐτὸ καὶ οὐκ ἐβούλετο πιεῖν αὐτὸ ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ 20 καὶ Ἀβεσσα ἀδελφὸς Ἰωαβ οὗτος ἦν ἄρχων τῶν τριῶν οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίουσ τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνὶ καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστὸς ἐν τοῖς τρισὶν 21 ἀπὸ τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἔνδοξος καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα καὶ ἔως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο 22 καὶ Βαναιας

υἱὸς Ἰωδαε υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Καβασαηλ οὗτος ἐπάταξεν τοὺς δύο αριηλ Μωαβ καὶ οὗτος κατέβη καὶ ἐπάταξεν τὸν λέοντα ἐν τῷ λάκκῳ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος 23 καὶ οὗτος ἐπάταξεν τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα ὄρατὸν πεντάπηχυν καὶ ἐν χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ἀντίον ὑφαινότων καὶ κατέβη ἐπ' αὐτὸν Βαναιας ἐν ῥάβδῳ καὶ ἀφείλατο ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ 24 ταῦτα ἐποίησεν Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε καὶ τούτῳ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶν τοῖς δυνατοῖς 25 ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα ἔνδοξος οὗτος καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἤρχετο καὶ κατέστησεν αὐτὸν Δαυὶδ ἐπὶ τὴν πατριὰν αὐτοῦ 26 καὶ δυνατοὶ τῶν δυνάμεων Ἀσαηλ ἀδελφὸς Ἰωαβ Ἐλεαναν υἱὸς Δωδῶ ἐκ Βαιθλαεμ 27 Σαμμωθ ὁ Ἀδι Χελλῆς ὁ Φελωνι 28 Ωραι υἱὸς Ἐκκης ὁ Θεκωι Ἀβιεζερ ὁ Αναθωθι 29 Σοβοχαὶ ὁ Ἀσωθι Ἡλι ὁ Ἀχωι 30 Μοοραὶ ὁ Νετωφαθι Χολοδ υἱὸς Νοοζα ὁ Νετωφαθι 31 Αἰθι υἱὸς Ριβαι ἐκ βουνοῦ Βενιαμιν Βαναιας ὁ Φαραθωνι 32 Ουρι ἐκ Ναχαλιγασ Αβιηλ ὁ Γαραβεθθι 33 Αζμωθ ὁ Βεερμι Ἐλιαβα ὁ Σαλαβωνι 34 Βενναιας Οσομ ὁ Γεννουνι Ἰωναθαν υἱὸς Σωλα ὁ Ἀραρι 35 Αχιμ υἱὸς Σαχαρ ὁ Ἀραρι Ἐλφαλ υἱὸς Ουρ 36 Οφαρ ὁ Μοχοραθι Αχια ὁ Φελωνι 37 Ησεραι ὁ Χαρμαλι Νααραὶ υἱὸς Αζωβαὶ 38 Ἰωηλ ἀδελφὸς Ναθαν Μεβααρ υἱὸς Ἀγαρι 39 Σεληκ ὁ Ἀμμωνι Ναχωρ ὁ Βερθι αἴρων σκευὴ Ἰωαβ υἱοῦ Σαρουα 40 Ἰρα ὁ Ἰεθηρι Γαρηβ ὁ Ἰεθηρι 41 Ουριας ὁ Χεττι Ζαβητ υἱὸς Αχλια 42 Ἀδινα υἱὸς Σαιζα τοῦ Ρουβην ἄρχων καὶ ἐπ' αὐτῷ τριάκοντα 43 Ἀναν υἱὸς Μωχα καὶ Ἰωσαφατ ὁ Βαιθανι 44 Οζια ὁ Ἀσταρωθι Σαμμα

καὶ Ἰηλ υἱοὶ Χωθαν τοῦ Αραρι 45 Ἰεδιηλ υἱὸς
Σαμερι καὶ Ἰωαζαε ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Ἰεασι 46
Ἐλιηλ ὁ Μι καὶ Ἰαριβι καὶ Ἰωσια υἱὸς αὐτοῦ
Ἐλνααμ καὶ Ἰεθεμα ὁ Μωαβίτης 47 Ἀλιηλ καὶ
Ὡβηδ καὶ Ἰεσιηλ ὁ Μισαβια

12 καὶ οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυιδ εἰς Σωκλαγ
ἔτι συνεχόμενον ἀπὸ προσώπου Σαουλ υἱοῦ
Κις καὶ οὗτοι ἐν τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν
πολέμῳ 2 καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν
καὶ σφενδονῆται ἐν λίθοις καὶ τόξοις ἐκ τῶν
ἀδελφῶν Σαουλ ἐκ Βενιαμιν 3 ὁ ἄρχων Αχιζεερ
καὶ Ἰωας υἱὸς Ασμα τοῦ Γεβωθίτου καὶ Ἰωηλ καὶ
Ἰωφαλητ υἱοὶ Ασμωθ καὶ Βερχια καὶ Ἰηουλ ὁ
Ἀναθωθι 4 καὶ Σαμαϊας ὁ Γαβαωνίτης δυνατὸς
ἐν τοῖς τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα Ἰερμιας
καὶ Ἰεζιηλ καὶ Ἰωαναν καὶ Ἰωζαβαδ ὁ Γαδαραθι 5
Ἐλιαζαι καὶ Ἰαριμουθ καὶ Βααλια καὶ Σαμαρια
καὶ Σαφατια ὁ Χαραιφι 6 Ἡλκανα καὶ Ἰησουνι
καὶ Ὀζριηλ καὶ Ἰωαζαρ καὶ Ἰεσβοαμ οἱ Κορίται
7 καὶ Ἐλια καὶ Ζαβαδια υἱοὶ Ἰρααμ υἱοὶ τοῦ
γεδωρ 8 καὶ ἀπὸ τοῦ Γαδδι ἐχωρίσθησαν πρὸς
Δαυιδ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἰσχυροὶ δυνατοὶ ἄνδρες
παρατάξεως πολέμου αἴροντες θυρεοὺς καὶ
δόρατα καὶ πρόσωπον λέοντος πρόσωπα αὐτῶν
καὶ κοῦφοι ὡς δορκάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων τῷ τάχει
9 Ἀζερ ὁ ἄρχων Αβδία ὁ δεῦτερος Ἐλιαβ ὁ τρίτος
10 Μασεμαννη ὁ τέταρτος Ἰερμια ὁ πέμπτος 11
Ἐθθι ὁ ἕκτος Ἐλιαβ ὁ ἕβδομος 12 Ἰωαναν ὁ ὄγδοος
Ἐλιαζερ ὁ ἕνατος 13 Ἰερμια ὁ δέκατος Μαχαβανναι
ὁ ἐνδέκατος 14 οὗτοι ἐκ τῶν υἱῶν Γαδ ἄρχοντες
τῆς στρατιᾶς εἷς τοῖς ἑκατὸν μικρὸς καὶ μέγας
τοῖς χιλίοις 15 οὗτοι οἱ διαβάντες τὸν Ἰορδάνην
ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ καὶ οὗτος πεπληρωκῶς

ἐπὶ πᾶσαν κρηπίδα αὐτοῦ καὶ ἐξεδίωξαν πάντας
τοὺς κατοικοῦντας ἀλῶνας ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως
δυσμῶν 16 καὶ ἦλθον ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμιν
καὶ Ἰουδα εἰς βοήθειαν τοῦ Δαυιδ 17 καὶ Δαυιδ
ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς
εἰ εἰς εἰρήνην ἤκατε πρὸς με εἴη μοι καρδία καθ'
ἑαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς καὶ εἰ τοῦ παραδοῦναί με τοῖς
ἐχθροῖς μου οὐκ ἐν ἀληθείᾳ χειρὸς ἴδιοι ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐλέγξατο 18 καὶ πνεῦμα
ἐνέδυσσε τὸν Αμασαι ἄρχοντα τῶν τριάκοντα καὶ
εἶπεν πορεύου καὶ ὁ λαὸς σου Δαυιδ υἱὸς Ἰεσσαί
εἰρήνη εἰρήνη σοι καὶ εἰρήνη τοῖς βοηθοῖς σου ὅτι
ἐβόηθησέν σοι ὁ θεὸς σου καὶ προσεδέξατο αὐτοὺς
Δαυιδ καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν
δυνάμεων 19 καὶ ἀπὸ Μανασση προσεχώρησαν
πρὸς Δαυιδ ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς ἀλλοφύλους ἐπὶ
Σαουλ εἰς πόλεμον καὶ οὐκ ἐβόηθησεν αὐτοῖς
ὅτι ἐν βουλῇ ἐγένετο παρὰ τῶν στρατηγῶν τῶν
ἀλλοφύλων λεγόντων ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν
ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπιστρέψει πρὸς τὸν κύριον
αὐτοῦ Σαουλ 20 ἐν τῷ πορευθῆναι αὐτὸν εἰς
Σωκλαγ προσεχώρησαν αὐτῷ ἀπὸ Μανασση Ἐδνα
καὶ Ἰωζαβαθ καὶ Ἰωδιηλ καὶ Μιχαηλ καὶ Ἰωσαβεθ
καὶ Ἐλιμουθ καὶ Σελαθι ἄρχηγοὶ χιλιάδων εἰσὶν
τοῦ Μανασση 21 καὶ αὐτοὶ συνεμάχησαν τῷ
Δαυιδ ἐπὶ τὸν γεδδουρ ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες
καὶ ἦσαν ἠγούμενοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ δυνάμει
22 ὅτι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἤρχοντο πρὸς Δαυιδ
εἰς δύναμιν μεγάλην ὡς δύναμις θεοῦ 23 καὶ
ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς στρατιᾶς οἱ
ἐλθόντες πρὸς Δαυιδ εἰς Χεβρων τοῦ ἀποστρέψαι
τὴν βασιλείαν Σαουλ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν
λόγον κυρίου 24 υἱοὶ Ἰουδα θυρεοφόροι καὶ

δορατοφόροι ἕξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ παρατάξεως 25 τῶν υἱῶν Συμεων δυνατοὶ ἰσχύος εἰς παράταξιν ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατὸν 26 τῶν υἱῶν Λευι τετρακισχίλιοι ἑξακόσιοι 27 καὶ Ἰωαδαε ὁ ἠγούμενος τῷ Ααρων καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι 28 καὶ Σαδωκ νέος δυνατὸς ἰσχύι καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας αὐτοῦ ἄρχοντες εἴκοσι δύο 29 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμιν τῶν ἀδελφῶν Σαουλ τρεῖς χιλιάδες καὶ ἔτι τὸ πλεῖστον αὐτῶν ἀπεσκόπει τὴν φυλακὴν οἴκου Σαουλ 30 καὶ ἀπὸ υἱῶν Εφραιμ εἴκοσι χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ ἰσχύι ἄνδρες ὀνομαστοὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 31 καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσιους φυλῆς Μανασση δέκα ὀκτὼ χιλιάδες οἱ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ 32 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσσαχαρ γινώσκοντες σύνεσιν εἰς τοὺς καιροὺς γινώσκοντες τί ποιῆσαι Ἰσραηλ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτῶν διακόσιοι καὶ πάντες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν 33 καὶ ἀπὸ Ζαβουλων ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν πολέμου ἐν πᾶσιν σκεύεσιν πολεμικοῖς πεντήκοντα χιλιάδες βοηθῆσαι τῷ Δαυιδ οὐχ ἑτεροκλινῶς 34 καὶ ἀπὸ Νεφθαλι ἄρχοντες χίλιοι καὶ μετ' αὐτῶν ἐν θυρεοῖς καὶ δόρασιν τριάκοντα ἑπτὰ χιλιάδες 35 καὶ ἀπὸ τῶν Δανιτῶν παρατασσόμενοι εἰς πόλεμον εἴκοσι ὀκτὼ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι 36 καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀσμη ἐκπορευόμενοι βοηθῆσαι εἰς πόλεμον τεσσαράκοντα χιλιάδες 37 καὶ ἐκ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ Ρουβην καὶ Γαδδι καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσιους φυλῆς Μανασση ἐν πᾶσιν σκεύεσιν πολεμικοῖς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες 38 πάντες οὗτοι ἄνδρες πολεμισταὶ παρατασσόμενοι παράταξιν ἐν ψυχῇ εἰρηνικῇ καὶ ἤλθον εἰς

Χεβρων τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ καὶ ὁ κατάλοιπος Ἰσραηλ ψυχὴ μία τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυιδ 39 καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ὅτι ἠτοίμασαν αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν 40 καὶ οἱ ὁμοροῦντες αὐτοῖς ἕως Ἰσσαχαρ καὶ Ζαβουλων καὶ Νεφθαλι ἔφερον αὐτοῖς ἐπὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ὄνων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ ἐπὶ τῶν μόσχων βρώματα ἄλευρα παλάθας σταφίδας οἶνον καὶ ἔλαιον μόσχους καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰσραηλ

13 καὶ ἐβουλεύσατο Δαυιδ μετὰ τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν ἑκατοντάρχων παντὶ ἠγουμένῳ 2 καὶ εἶπεν Δαυιδ τῇ πάσῃ ἐκκλησίᾳ Ἰσραηλ εἰ ἐφ' ὑμῖν ἀγαθὸν καὶ παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν εὐδοθῆν ἀποστείλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν πάσῃ γῆ Ἰσραηλ καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐν πόλεσιν κατασχέσεως αὐτῶν καὶ συναχθήσονται πρὸς ἡμᾶς 3 καὶ μετενέγκωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ὅτι οὐκ ἐζήτησαν αὐτὴν ἀφ' ἡμερῶν Σαουλ 4 καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ ποιῆσαι οὕτως ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ 5 καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ τὸν πάντα Ἰσραηλ ἀπὸ ὀρίων Αἰγύπτου καὶ ἕως εἰσόδου Ἡμαθ τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐκ πόλεως Ἰαριμ 6 καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν Δαυιδ καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυιδ ἢ ἦν τοῦ Ἰουδα τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κυρίου καθημένου ἐπὶ χερουβιν οὗ ἐπεκλήθη ὄνομα αὐτοῦ 7 καὶ ἐπέθηκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἄμαξαν καινὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδαβ καὶ Οζα καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἤγον τὴν

ἄμαξαν 8 καὶ Δαυιδ καὶ πᾶς Ἰσραηλ παίζοντες ἐναντίον τοῦ θεοῦ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ ἐν ψαλτωδοῖς καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν σάλπιγξιν 9 καὶ ἦλθον ἕως τῆς ἄλωνος καὶ ἐξέτεινεν Οζα τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατασχεῖν τὴν κιβωτὸν ὅτι ἐξέκλινεν αὐτὴν ὁ μόσχος 10 καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος ἐπὶ Οζα καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐκτεῖναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἀπέναντι τοῦ θεοῦ 11 καὶ ἠθύμησεν Δαυιδ ὅτι διέκοψεν κύριος διακοπὴν ἐν Οζα καὶ ἐκάλεσεν τὸν τόπον ἐκεῖνον Διακοπὴ Οζα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 12 καὶ ἐφοβήθη Δαυιδ τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων πῶς εἰσόισα πρὸς ἑμαυτὸν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ 13 καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Δαυιδ τὴν κιβωτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς πόλιν Δαυιδ καὶ ἐξέκλινεν αὐτὴν εἰς οἶκον Αβεδδαρα τοῦ Γεθθαίου 14 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐν οἴκῳ Αβεδδαρα τρεῖς μῆνας καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς Αβεδδαραμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ

14 καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυιδ καὶ ξύλα κέδρινα καὶ οἰκοδόμους τοίχων καὶ τέκτονας ξύλων τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον 2 καὶ ἔγνω Δαυιδ ὅτι ἠτοίμησεν αὐτὸν κύριος ἐπὶ Ἰσραηλ ὅτι ἠυξήθη εἰς ὕψος ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραηλ 3 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ ἔτι γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐτέχθησαν Δαυιδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες 4 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων οἳ ἦσαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλημ Σαμαα Ἰσοβααμ Ναθαν Σαλωμων 5 καὶ Ἰβααρ καὶ Ἐλισαε καὶ Ἐλιφαλετ 6 καὶ Ναγε καὶ Ναφαγ καὶ Ἰανουου

7 καὶ Ἐλισαμαε καὶ Βαλεγδαε καὶ Ἐλιφαλετ 8 καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἐχρίσθη Δαυιδ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητῆσαι τὸν Δαυιδ καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς 9 καὶ ἀλλόφυλοι ἦλθον καὶ συνέπεσον ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων 10 καὶ ἠρώτησεν Δαυιδ διὰ τοῦ θεοῦ λέγων εἰ ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ἀνάβηθι καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου 11 καὶ ἀνέβη εἰς Βααλφαρασιν καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυιδ καὶ εἶπεν Δαυιδ διέκοψεν ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς μου ἐν χειρὶ μου ὡς διακοπὴν ὕδατος διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Διακοπὴ φαρασιν 12 καὶ ἐγκατέλιπον ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ εἶπεν Δαυιδ κατακαῦσαι αὐτοὺς ἐν πυρὶ 13 καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι καὶ συνέπεσαν ἔτι ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων 14 καὶ ἠρώτησεν Δαυιδ ἔτι ἐν θεῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέσῃ αὐτοῖς πλησίον τῶν ἀπίων 15 καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκούσαί σε τὴν φωνὴν τοῦ συσσειμοῦ τῶν ἄκρων τῶν ἀπίων τότε ἐξελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον ὅτι ἐξῆλθεν ὁ θεὸς ἔμπροσθέν σου τοῦ πατάξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων 16 καὶ ἐποίησεν καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεὸς καὶ ἐπάταξεν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἀπὸ Γαβαων ἕως Γαζαρα 17 καὶ ἐγένετο ὄνομα Δαυιδ ἐν πάσῃ τῇ γῆ καὶ κύριος ἔδωκεν τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη

15 καὶ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἠτοίμασεν τὸν τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ θεοῦ

καὶ ἐποίησεν αὐτῇ σκηνὴν 2 τότε εἶπεν Δαυιδ οὐκ ἔστιν ἄραι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἢ τοὺς Λευίτας ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο κύριος αἶρειν τὴν κιβωτὸν κυρίου καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος 3 καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἀνερέγκαι τὴν κιβωτὸν κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἠτοίμασεν αὐτῇ 4 καὶ συνήγαγεν Δαυιδ τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ τοὺς Λευίτας 5 τῶν υἱῶν Καθ Ουριηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν εἴκοσι 6 τῶν υἱῶν Μεραρι Ασαϊα ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι πεντήκοντα 7 τῶν υἱῶν Γηρσαμ Ἰωηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν πεντήκοντα 8 τῶν υἱῶν Ελισαφαν Σαμιαῖς ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ διακόσιοι 9 τῶν υἱῶν Χεβρων Ελιηλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὀγδοήκοντα 10 τῶν υἱῶν Οζιηλ Ἀμιναδαβ ὁ ἄρχων καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα δύο 11 καὶ ἐκάλεσεν Δαυιδ τὸν Σαδωκ καὶ Ἀβιαθαρ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας τὸν Ουριηλ Ασαϊα Ἰωηλ Σαμιαῖαν Ελιηλ Ἀμιναδαβ 12 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς ἄρχοντες πατριῶν τῶν Λευιτῶν ἀγνίσθητε ὑμεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ ἀνοίσετε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ οὗ ἠτοίμασα αὐτῇ 13 ὅτι οὐκ ἐν τῷ πρότερον ὑμᾶς εἶναι διέκοψεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν ἡμῖν ὅτι οὐκ ἐζητήσαμεν ἐν κρίματι 14 καὶ ἠγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τοῦ ἀνερέγκαι τὴν κιβωτὸν θεοῦ Ἰσραὴλ 15 καὶ ἔλαβον οἱ υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ὡς ἐνετείλατο Μωυσεῖς ἐν λόγῳ θεοῦ κατὰ τὴν γραφὴν ἐν ἀναφορεῦσιν ἐπ' αὐτούς 16 καὶ εἶπεν Δαυιδ τοῖς ἄρχουσιν τῶν Λευιτῶν στήσατε τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς ψαλτωδοὺς ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν νάβλαις καὶ

κινύραις καὶ κυμβάλοις τοῦ φωνῆσαι εἰς ὕψος ἐν φωνῇ εὐφροσύνης 17 καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται τὸν Αἰμαν υἱὸν Ἰωηλ ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ασαφ υἱὸς Βαραχια καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι ἀδελφῶν αὐτοῦ Αιθαν υἱὸς Κισαίου 18 καὶ μετ' αὐτῶν ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δεῦτεροι Ζαχαρίας καὶ Οζιηλ καὶ Σεμιραμωθ καὶ Ἰηλ καὶ Ωνι καὶ Ελιαβ καὶ Βαναϊα καὶ Μασαϊα καὶ Ματταθια καὶ Ελιφαλια καὶ Μακενια καὶ Αβδεδομ καὶ Ἰηλ καὶ Οζιας οἱ πυλωροὶ 19 καὶ οἱ ψαλτωδοὶ Αἰμαν Ασαφ καὶ Αιθαν ἐν κυμβάλοις χαλκοῖς τοῦ ἀκουσθῆναι ποιῆσαι 20 Ζαχαρίας καὶ Οζιηλ Σεμιραμωθ Ἰηλ Ωνι Ελιαβ Μασαϊας Βαναϊας ἐν νάβλαις ἐπὶ αλαιμωθ 21 καὶ Ματταθιας καὶ Ελιφαλιας καὶ Μακενιας καὶ Αβδεδομ καὶ Ἰηλ καὶ Οζιας ἐν κινύραις αμασειθ τοῦ ἐνισχυῖσαι 22 καὶ Χωνενια ἄρχων τῶν Λευιτῶν ἄρχων τῶν ᾠδῶν ὅτι συνετὸς ἦν 23 καὶ Βαραχια καὶ Ἠλκανα πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ 24 καὶ Σοβνια καὶ Ἰωσαφατ καὶ Ναθαναηλ καὶ Ἀμασαι καὶ Ζαχαρια καὶ Βαναϊ καὶ Ελιεζερ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιξις ἐμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ Αβδεδομ καὶ Ἰα πυλωροὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ 25 καὶ ἦν Δαυιδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλιάρχοι οἱ πορευόμενοι τοῦ ἀναγαγεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐξ οἴκου Αβδεδομ ἐν εὐφροσύνῃ 26 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατισχυῖσαι τὸν θεὸν τοὺς Λευίτας αἶροντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ ἔθυσαν ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς 27 καὶ Δαυιδ περιεζωσμένος ἐν στολῇ βυσσίνῃ καὶ πάντες οἱ Λευῖται αἶροντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου καὶ οἱ ψαλτωδοὶ καὶ Χωνενιας ὁ ἄρχων τῶν ᾠδῶν τῶν ᾠδόντων καὶ ἐπὶ Δαυιδ

στολή βυσσίνη **28** καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐν σημασίᾳ καὶ ἐν φωνῇ σωφειρ καὶ ἐν σάλπιγξιν καὶ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνοῦντες νάβλαις καὶ ἐν κινύραις **29** καὶ ἐγένετο κιβωτὸς διαθήκης κυρίου καὶ ἦλθεν ἕως πόλεως Δαυιδ καὶ Μελχολ θυγάτηρ Σαουλ παρέκλυψεν διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα Δαυιδ ὀρχούμενον καὶ παίζοντα καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς

16 καὶ εἰσήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἀπηρέισαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς σκινηῆς ἧς ἔπηξεν αὐτῇ Δαυιδ καὶ προσήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου ἐναντίον τοῦ θεοῦ **2** καὶ συνετέλεσεν Δαυιδ ἀναφέρων ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι κυρίου **3** καὶ διεμέρισεν παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραηλ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς τῷ ἀνδρὶ ἄρτον ἕνα ἄρτοκοπικὸν καὶ ἀμορίτην **4** καὶ ἔταξεν κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐκ τῶν Λευιτῶν λειτουργοῦντας ἀναφωνοῦντας καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν κύριον τὸν θεὸν Ἰσραηλ **5** Ἀσαφ ὁ ἠγούμενος καὶ δευτερεύων αὐτῷ Ζαχαρίας Ἰηλ Σεμιραμωθ Ἰηλ Ματταθίας Ἐλιαβ καὶ Βαναιας καὶ Αβδεδομ καὶ Ἰηλ ἐν ὀργάνοις νάβλαις καὶ κινύραις καὶ Ἀσαφ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνῶν **6** καὶ Βαναιας καὶ Οζιηλ οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξιν διὰ παντός ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ **7** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τότε ἔταξεν Δαυιδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ἐν χειρὶ Ἀσαφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ **8** ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐπικαλεῖσθε αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ γνωρίσατε ἐν λαοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ **9** ἄσατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε

αὐτῷ διηγῆσασθε πᾶσιν τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν κύριος **10** αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἀγίῳ αὐτοῦ εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ **11** ζητήσατε τὸν κύριον καὶ ἰσχύσατε ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός **12** μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν τέρατα καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ **13** σπέρμα Ἰσραηλ παῖδες αὐτοῦ υἱοὶ Ἰακωβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ **14** αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ **15** μνημονεύων εἰς αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ λόγον αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς **16** ὃν διέθετο τῷ Ἀβρααμ καὶ τὸν ὄρκον αὐτοῦ τῷ Ἰσαακ **17** ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακωβ εἰς πρόσταγμα τῷ Ἰσραηλ διαθήκην αἰώνιον **18** λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χανααν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν **19** ἐν τῷ γενέσθαι αὐτοὺς ὀλιγοστοὺς ἀριθμῷ ὡς ἐσμικρύνθησαν καὶ παρῶκησαν ἐν αὐτῇ **20** καὶ ἐπορεύθησαν ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον **21** οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα τοῦ δυναστεύσαι αὐτοὺς καὶ ἠλεγξεν περὶ αὐτῶν βασιλεῖς **22** μὴ ἄψησθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε **23** ἄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ ἀναγγεῖλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν αὐτοῦ **25** ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς **26** ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἶδωλα καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν οὐρανὸν ἐποίησεν **27** δόξα καὶ ἔπαινος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἰσχύς καὶ καύχημα ἐν τόπῳ αὐτοῦ **28** δότε τῷ κυρίῳ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν δότε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν **29** δότε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματος αὐτοῦ λάβετε δῶρα καὶ ἐνέγκατε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ προσκυνήσατε τῷ

κυρίῳ ἐν ἀυλαῖς ἀγίαις αὐτοῦ **30** φοβηθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ κατορθωθήτω ἡ γῆ καὶ μὴ σαλευθήτω **31** εὐφρανθήτω ὁ οὐρανός καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ καὶ εἰπάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν κύριος βασιλεύων **32** βομβήσει ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρώματι καὶ ξύλον ἄγρου καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ **33** τότε εὐφρανθήσεται τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἦλθεν κρῖναι τὴν γῆν **34** ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **35** καὶ εἶπατε σῶσον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου καὶ καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνέσεσί σου **36** εὐλογημένος κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός αμην καὶ ἦνεσαν τῷ κυρίῳ **37** καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἔναντι τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου τὸν Ἀσαφ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοῦ λειτουργεῖν ἑναντίον τῆς κιβωτοῦ διὰ παντός τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν **38** καὶ Αβδεδομ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐξήκοντα καὶ ὀκτώ καὶ Αβδεδομ υἱὸς Ἰδιθων καὶ Οσσα εἰς πυλωρούς **39** καὶ τὸν Σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἑναντίον σκινηῆς κυρίου ἐν Βαμα τῇ ἐν Γαβαων **40** τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων διὰ παντός τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἑσπέρας καὶ κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ Μωυσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ θεοῦ **41** καὶ μετ' αὐτοῦ Αἴμαν καὶ Ἰδιθων καὶ οἱ λοιποὶ ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **42** καὶ μετ' αὐτῶν σάλπιγγες καὶ κύμβαλα τοῦ ἀναφωνεῖν

καὶ ὄργανα τῶν ᾠδῶν τοῦ θεοῦ υἱοὶ Ἰδιθων εἰς τὴν πύλην **43** καὶ ἐπορεύθη ἅπας ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν Δαυιδ τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ

17 καὶ ἐγένετο ὡς κατώκησεν Δαυιδ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ναθαν τὸν προφήτην ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ καὶ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου ὑποκάτω δέρρεων **2** καὶ εἶπεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποίει ὅτι ὁ θεὸς μετὰ σοῦ **3** καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ναθαν λέγων **4** πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Δαυιδ τὸν παῖδά μου οὕτως εἶπεν κύριος οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαί με ἐν αὐτῷ **5** ὅτι οὐ κατώκησα ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἤμην ἐν σκινηῇ καὶ ἐν καταλύματι **6** ἐν πᾶσιν οἷς διῆλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν Ἰσραὴλ τοῦ ποιμαίνειν τὸν λαόν μου λέγων ὅτι οὐκ ᾠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον **7** καὶ νῦν οὕτως ἐρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυιδ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξόπισθεν τῶν ποιμνίων τοῦ εἶναι εἰς ἡγουμένον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ **8** καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης καὶ ἐξωλέθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐποίησά σοι ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς **9** καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω αὐτόν καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει ἔτι καὶ οὐ προσθήσει ἀδικία τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν καθὼς ἀπ' ἀρχῆς **10** καὶ ἀφ' ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτὰς ἐπὶ τὸν λαόν μου

Ισραηλ καὶ ἐταπείνωσα ἅπαντας τοὺς ἐχθροὺς σου καὶ ἀυξήσω σε καὶ οἶκον οἰκοδομήσει σοι κύριος **11** καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῆσῃ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ **12** αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος **13** ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν καὶ τὸ ἔλεός μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἀπέστησα ἀπὸ τῶν ὄντων ἔμπροσθέν σου **14** καὶ πιστώσω αὐτὸν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος ἕως αἰῶνος **15** κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην οὕτως ἐλάλησεν Ναθαν πρὸς Δαυιδ **16** καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι κυρίου καὶ εἶπεν τίς εἰμι ἐγὼ κύριε ὁ θεός καὶ τίς ὁ οἶκός μου ὅτι ἠγάπησάς με ἕως αἰῶνος **17** καὶ ἐσμικρύνθη ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ θεός καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ μακρῶν καὶ ἐπεῖδές με ὡς ὄρασις ἀνθρώπου καὶ ὑψώσάς με κύριε ὁ θεός **18** τί προσθήσει ἔτι Δαυιδ πρὸς σέ τοῦ δοξάσαι καὶ σὺ τὸν δοῦλόν σου οἶδας **19** καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην **20** κύριε οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι καὶ οὐκ ἔστιν πλὴν σοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὠσὶν ἡμῶν **21** καὶ οὐκ ἔστιν ὡς ὁ λαός σου Ισραηλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ὠδήγησεν αὐτὸν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι ἑαυτῷ λαὸν τοῦ θέσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανές τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ σου οὓς ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη **22** καὶ ἔδωκας

τὸν λαὸν σου Ισραηλ σεαυτῷ λαὸν ἕως αἰῶνος καὶ σύ κύριε αὐτοῖς εἰς θεόν **23** καὶ νῦν κύριε ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πιστωθήτω ἕως αἰῶνος **24** λεγόντων κύριε κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ισραηλ καὶ ὁ οἶκος Δαυιδ παιδός σου ἀνωρθωμένος ἐναντίον σου **25** ὅτι σύ κύριε ἠνοιξας τὸ οὖς τοῦ παιδός σου τοῦ οἰκοδομησαι αὐτῷ οἶκον διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ παῖς σου τοῦ προσεῦξασθαι κατὰ πρόσωπόν σου **26** καὶ νῦν κύριε σὺ εἶ αὐτὸς ὁ θεὸς καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα **27** καὶ νῦν ἤρξω τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου ὅτι σύ κύριε εὐλόγησας καὶ εὐλόγησον εἰς τὸν αἰῶνα

18 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτοὺς καὶ ἔλαβεν τὴν Γεθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων **2** καὶ ἐπάταξεν τὴν Μωαβ καὶ ἦσαν Μωαβ παῖδες τῷ Δαυιδ φέροντες δῶρα **3** καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ τὸν Ἀδρααζαρ βασιλέα Σουβα Ἡμαθ πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστήσαι χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην **4** καὶ προκατελάβετο Δαυιδ αὐτῶν χίλια ἄρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἵππων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν καὶ παρέλυσεν Δαυιδ πάντα τὰ ἄρματα καὶ ὑπελίπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα **5** καὶ ἦλθεν Σύρος ἐκ Δαμασκοῦ βοηθησάι Ἀδρααζαρ βασιλεῖ Σουβα καὶ ἐπάταξεν Δαυιδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν **6** καὶ ἔθετο Δαυιδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκὸν καὶ ἦσαν τῷ Δαυιδ εἰς παῖδας φέροντας δῶρα καὶ ἔσωξεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο **7** καὶ ἔλαβεν

Δαυιδ τούς κλοιούς τούς χρυσοῦς οἱ ἦσαν ἐπὶ τούς παῖδας Ἀδρααζαρ καὶ ἤνεγκεν αὐτούς εἰς Ἱερουσαλημ **8** καὶ ἐκ τῆς μεταβηχας καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τῶν Ἀδρααζαρ ἔλαβεν Δαυιδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα ἐξ αὐτοῦ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν καὶ τούς στύλους καὶ τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ **9** καὶ ἤκουσεν Θωα βασιλεὺς Ἡμαθ ὅτι ἐπάταξεν Δαυιδ τὴν πᾶσαν δύναμιν Ἀδρααζαρ βασιλέως Σουβα **10** καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ἰδουραμ υἱὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυιδ τοῦ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην καὶ τοῦ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησεν τὸν Ἀδρααζαρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Θωα ἦν τῷ Ἀδρααζαρ καὶ πάντα τὰ σκεύη ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ **11** καὶ ταῦτα ἠγίασεν Δαυιδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ οὗ ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐξ Ἰδουμαίας καὶ Μωαβ καὶ ἐξ υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐξ Ἀμαληκ **12** καὶ Ἀβεσσα υἱὸς Σαρουια ἐπάταξεν τὴν Ἰδουμαίαν ἐν κοιλάδι τῶν ἀλῶν ὀκτώ καὶ δέκα χιλιάδας **13** καὶ ἔθετο ἐν τῇ κοιλάδι φρουράς καὶ ἦσαν πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι παῖδες Δαυιδ καὶ ἔσωζεν κύριος τὸν Δαυιδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύετο **14** καὶ ἐβασίλευσεν Δαυιδ ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ καὶ ἦν ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην τῷ παντὶ λαῷ αὐτοῦ **15** καὶ Ἰωαβ υἱὸς Σαρουια ἐπὶ τῆς στρατιᾶς καὶ Ἰωσαφατ υἱὸς Ἀχιλουδ ὑπομνηματογράφος **16** καὶ Σαδωκ υἱὸς Ἀχιτωβ καὶ Ἀχιμελεχ υἱὸς Ἀβιαθαρ ἱερεῖς καὶ Σουσα γραμματεὺς **17** καὶ Βαναιας υἱὸς Ἰωδαε ἐπὶ τοῦ χερεθθι καὶ τοῦ φελεθθι καὶ υἱοὶ Δαυιδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασιλέως

19 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἀπέθανεν Ναας βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐβασίλευσεν Ἀναν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **2** καὶ εἶπεν Δαυιδ ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀναν υἱοῦ Ναας ὡς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους Δαυιδ τοῦ παρακαλέσαι αὐτὸν περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἦλθον παῖδες Δαυιδ εἰς γῆν υἱῶν Ἀμμων τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν **3** καὶ εἶπον ἄρχοντες Ἀμμων πρὸς Ἀναν μὴ δοξάζων Δαυιδ τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου ἀπέστείλεν σοι παρακαλοῦντας οὐχ ὅπως ἐξερευνήσωσιν τὴν πόλιν τοῦ κατασκοπῆσαι τὴν γῆν ἦλθον παῖδες αὐτοῦ πρὸς σέ **4** καὶ ἔλαβεν Ἀναν τούς παῖδας Δαυιδ καὶ ἐξύρρησεν αὐτούς καὶ ἀφείλεν τῶν μανδυῶν αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἕως τῆς ἀναβολῆς καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς **5** καὶ ἦλθον ἀπαγγεῖλαι τῷ Δαυιδ περὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς ὅτι ἦσαν ἠτιμωμένοι σφόδρα καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καθίσατε ἐν Ἱεριχω ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τούς πῶγωνας ὑμῶν καὶ ἀνακάμψατε **6** καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμων ὅτι ἠσχύνθη λαὸς Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν Ἀναν καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων χίλια τάλαντα ἀργυρίου τοῦ μισθώσασθαι ἑαυτοῖς ἐκ Συρίας Μεσοποταμίας καὶ ἐκ Συρίας Μοοχα καὶ ἐκ Σωβα ἄρματα καὶ ἵππεῖς **7** καὶ ἐμισθώσαντο ἑαυτοῖς δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδας ἀρμάτων καὶ τὸν βασιλέα Μωχα καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἦλθον καὶ παρενέβαλον κατέναντι Μαιδαβα καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν καὶ ἦλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι **8** καὶ ἤκουσεν Δαυιδ καὶ ἀπέστειλεν τὸν Ἰωαβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιάν τῶν δυνατῶν **9** καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρὰ

τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέβαλον καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ 10 καὶ εἶδεν Ἰωαβ ὅτι γεγόνασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον καὶ ἐξόπισθεν καὶ ἐξελέξατο ἐκ παντὸς νεανίου ἐξ Ἰσραηλ καὶ παρετάξαντο ἐναντίον τοῦ Σύρου 11 καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβεσσα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ παρετάξαντο ἐξ ἐναντίας υἱῶν Ἀμμων 12 καὶ εἶπεν ἐὰν κρατήσῃ ὑπὲρ ἐμὲ Σύρος καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν καὶ ἐὰν υἱοὶ Ἀμμων κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ καὶ σώσω σε 13 ἀνδρίζου καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ κύριος τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσῃ 14 καὶ παρετάξατο Ἰωαβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ κατέναντι Σύρων εἰς πόλεμον καὶ ἔφυγον ἀπ' αὐτοῦ 15 καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων εἶδον ὅτι ἔφυγον Σύροι καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ἰωαβ καὶ ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἦλθεν Ἰωαβ εἰς Ἱερουσαλημ 16 καὶ εἶδεν Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐτὸν Ἰσραηλ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους καὶ ἐξήγαγον τὸν Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ Σωφαχ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ἀδρααζαρ ἔμπροσθεν αὐτῶν 17 καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυιδ καὶ συνήγαγεν τὸν πάντα Ἰσραηλ καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ παρετάξατο ἐπ' αὐτούς καὶ παρατάσσεται Σύρος ἐξ ἐναντίας Δαυιδ καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν 18 καὶ ἔφυγεν Σύρος ἀπὸ προσώπου Δαυιδ καὶ ἀπέκτεινεν Δαυιδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἑπτὰ χιλιάδας ἀρμάτων καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζῶν καὶ τὸν Σωφαχ ἀρχιστράτηγον δυνάμεως ἀπέκτεινεν 19 καὶ εἶδον

παῖδες Ἀδρααζαρ ὅτι ἐπταίκασιν ἀπὸ προσώπου Ἰσραηλ καὶ διέθεντο μετὰ Δαυιδ καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Σύρος τοῦ βοηθῆσαι τοῖς υἱοῖς Ἀμμων ἔτι

20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἔτει ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν βασιλέων καὶ ἤγαγεν Ἰωαβ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς στρατιᾶς καὶ ἔφθειραν τὴν χώραν υἱῶν Ἀμμων καὶ ἦλθεν καὶ περιεκάθισεν τὴν Ραββα καὶ Δαυιδ ἐκάθητο ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐπάταξεν Ἰωαβ τὴν Ραββα καὶ κατέσκαψεν αὐτήν 2 καὶ ἔλαβεν Δαυιδ τὸν στέφανον Μολχολ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ εὐρέθη ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσοῦ καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος καὶ ἦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Δαυιδ καὶ σκύλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκεν πολλὰ σφόδρα 3 καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγεν καὶ διέπριεν πρίοσιν καὶ ἐν σκεπάρνοις σιδηροῖς καὶ οὕτως ἐποίησεν Δαυιδ τοῖς πᾶσιν υἱοῖς Ἀμμων καὶ ἀνέστρεψεν Δαυιδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλημ 4 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γαζερ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐπάταξεν Σοβοχαι ὁ Ουσαθι τὸν Σαφου ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν γιγάντων καὶ ἐταπεινώσεν αὐτόν 5 καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐπάταξεν Ἐλλαναν υἱὸς Ἰαῖρ τὸν Λεεμι ἀδελφὸν Γολιαθ τοῦ Γεθθαίου καὶ ξύλον δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων 6 καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ καὶ ἦν ἀνήρ ὑπερμεγέθης καὶ δάκτυλοι αὐτοῦ ἕξ καὶ ἕξ εἴκοσι τέσσαρες καὶ οὗτος ἦν ἀπόγονος γιγάντων 7 καὶ ὠνείδισεν τὸν Ἰσραηλ καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωναθαν υἱὸς Σαμαα ἀδελφοῦ Δαυιδ 8 οὗτοι ἐγένοντο Ραφα ἐν Γεθ πάντες ἦσαν τέσσαρες

γίγαντες καὶ ἔπεσον ἐν χειρὶ Δαυιδ καὶ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ

21 καὶ ἔστη διάβολος ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ ἐπέσειεν τὸν Δαυιδ τοῦ ἀριθμῆσαι τὸν Ἰσραηλ **2** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ πρὸς Ἰωαβ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως πορεύθητε ἀριθμήσατε τὸν Ἰσραηλ ἀπὸ Βηρσαβεε καὶ ἕως Δαν καὶ ἐνέγκατε πρὸς με καὶ γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν **3** καὶ εἶπεν Ἰωαβ προσθεῖη κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ὡς αὐτοὶ ἑκατονταπλασίως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου μου τοῦ βασιλέως βλέποντες πάντες τῷ κυρίῳ μου παῖδες ἵνα τί ζητεῖ ὁ κύριός μου τοῦτο ἵνα μὴ γένηται εἰς ἁμαρτίαν τῷ Ἰσραηλ **4** τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἐκραταιώθη ἐπὶ τῷ Ἰωαβ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωαβ καὶ διῆλθεν ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραηλ καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλημ **5** καὶ ἔδωκεν Ἰωαβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ τῷ Δαυιδ καὶ ἦν πᾶς Ἰσραηλ χίλιαι χιλιάδες καὶ ἑκατὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν καὶ Ἰουδας τετρακόσiai καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μάχαιραν **6** καὶ τὸν Λευὶ καὶ τὸν Βενιαμιν οὐκ ἠρίθμησεν ἐν μέσῳ αὐτῶν ὅτι κατίσχυσεν λόγος τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωαβ **7** καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος τούτου καὶ ἐπάταξεν τὸν Ἰσραηλ **8** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν θεὸν ἡμάρτηκα σφόδρα ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα τοῦτο καὶ νῦν περίελε δὴ τὴν κακίαν παιδός σου ὅτι ἐματαιώθην σφόδρα **9** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Γαδ ὁρῶντα Δαυιδ λέγων **10** πορεύου καὶ λάλησον πρὸς Δαυιδ λέγων οὕτως λέγει κύριος τρία αἶρω ἐγὼ ἐπὶ σέ ἔκλεξαι σεαυτῶ ἔν ἐξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοι **11** καὶ ἦλθεν Γαδ πρὸς Δαυιδ καὶ

εἶπεν αὐτῷ οὕτως λέγει κύριος ἔκλεξαι σεαυτῷ **12** ἢ τρία ἔτη λιμοῦ ἢ τρεῖς μῆνας φεύγειν σε ἐκ προσώπου ἐχθρῶν σου καὶ μάχαιραν ἐχθρῶν σου τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν κυρίου καὶ θάνατον ἐν τῇ γῆ καὶ ἄγγελος κυρίου ἐξολεθρεύων ἐν πάσῃ κληρονομίᾳ Ἰσραηλ καὶ νῦν ἰδὲ τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με λόγον **13** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Γαδ στενά μοι καὶ τὰ τρία σφόδρα ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς χεῖρας κυρίου ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα καὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων οὐ μὴ ἐμπέσω **14** καὶ ἔδωκεν κύριος θάνατον ἐν Ἰσραηλ καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραηλ ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν **15** καὶ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς ἄγγελον εἰς Ἱερουσαλημ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτήν καὶ ὡς ἐξωλέθρευσεν εἶδεν κύριος καὶ μετεμελήθη ἐπὶ τῇ κακίᾳ καὶ εἶπεν τῷ ἀγγέλῳ τῷ ἐξολεθρεύοντι ἱκανούσθω σοι ἄνες τὴν χεῖρά σου καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐστῶς ἐν τῷ ἄλῳ Ὀρνα τοῦ Ἰεβουσαίου **16** καὶ ἐπῆρεν Δαυιδ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδεν τὸν ἄγγελον κυρίου ἐστῶτα ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἔπεσεν Δαυιδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν **17** καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς τὸν θεὸν οὐκ ἐγὼ εἶπα τοῦ ἀριθμῆσαι ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐγὼ εἶμι ὁ ἁμαρτῶν κακοποιῶν ἐκακοποίησα καὶ ταῦτα τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν κύριε ὁ θεὸς γεννηθῆτω ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου καὶ μὴ ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν κύριε **18** καὶ ἄγγελος κυρίου εἶπεν τῷ Γαδ τοῦ εἰπεῖν πρὸς Δαυιδ ἵνα ἀναβῆ τοῦ στήσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν ἄλῳ Ὀρνα

τοῦ Ιεβουσαίου 19 καὶ ἀνέβη Δαυιδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ ὃν ἐλάλησεν ἐν ὀνόματι κυρίου 20 καὶ ἐπέστρεψεν Ορνα καὶ εἶδεν τὸν βασιλέα καὶ τέσσαρες υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ μεθαχαβιν καὶ Ορνα ἦν ἀλοῶν πυρούς 21 καὶ ἦλθεν Δαυιδ πρὸς Ορναν καὶ Ορνα ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἄλλω καὶ προσεκύνησεν τῷ Δαυιδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν 22 καὶ εἶπεν Δαυιδ πρὸς Ορνα δός μοι τὸν τόπον σου τῆς ἄλλω καὶ οἰκοδομήσω ἐπ' αὐτῷ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτόν καὶ παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ 23 καὶ εἶπεν Ορνα πρὸς Δαυιδ λαβὲ σεαυτῶ καὶ ποιησάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἀγαθὸν ἐναντίον αὐτοῦ ἰδὲ δέδωκα τοὺς μόσχους εἰς ὀλοκαύτωςιν καὶ τὸ ἄροτρον καὶ τὰς ἀμάξας εἰς ξύλα καὶ τὸν σίτον εἰς θυσίαν τὰ πάντα δέδωκα 24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τῷ Ορνα οὐχὶ ὅτι ἀγοράζων ἀγοράζω ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ ὅτι οὐ μὴ λάβω ἃ ἐστὶν σοι κυρίῳ τοῦ ἀνενέγκαι ὀλοκαύτωςιν δωρεὰν κυρίῳ 25 καὶ ἔδωκεν Δαυιδ τῷ Ορνα ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίκλους χρυσοῦ ὀκτὴς ἑξακοσίους 26 καὶ ὠκοδόμησεν Δαυιδ ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου καὶ ἐβόησεν πρὸς κύριον καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ κατανάλωσεν τὴν ὀλοκαύτωςιν 27 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον καὶ κατέθηκεν τὴν ῥομφαίαν εἰς τὸν κολεόν 28 ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνον ἐν τῷ ἰδεῖν τὸν Δαυιδ ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ κύριος ἐν τῷ ἄλλω Ορνα τοῦ Ιεβουσαίου καὶ ἐθυσίασεν ἐκεῖ 29 καὶ σκηνὴ κυρίου ἦν ἐποίησεν Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων

ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνον ἐν Βαμα ἐν Γαβαων 30 καὶ οὐκ ἠδύνατο Δαυιδ τοῦ πορευθῆναι ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν θεόν ὅτι κατέσπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας ἀγγέλου κυρίου

22 καὶ εἶπεν Δαυιδ οὗτός ἐστιν ὁ οἶκος κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ τοῦτο τὸ θυσιαστήριον εἰς ὀλοκαύτωςιν τῷ Ισραηλ 2 καὶ εἶπεν Δαυιδ συναγαγεῖν πάντας τοὺς προσηλύτους ἐν γῆ Ισραηλ καὶ κατέστησεν λατόμους λατομησαί λίθους ξυστούς τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ θεῷ 3 καὶ σίδηρον πολὺν εἰς τοὺς ἤλους τῶν θυρωμάτων καὶ τῶν πυλῶν καὶ τοὺς στροφεῖς ἠτοίμασεν Δαυιδ καὶ χαλκὸν εἰς πλῆθος οὐκ ἦν σταθμός 4 καὶ ξύλα κέδρινα οὐκ ἦν ἀριθμός ὅτι ἐφέροσαν οἱ Σιδώνιοι καὶ οἱ Τύριοι ξύλα κέδρινα εἰς πλῆθος τῷ Δαυιδ 5 καὶ εἶπεν Δαυιδ Σαλωμων ὁ υἱός μου παιδάριον ἀπαλόν καὶ ὁ οἶκος τοῦ οἰκοδομῆσαι τῷ κυρίῳ εἰς μεγαλωσύνην ἄνω εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐτοιμάσω αὐτῷ καὶ ἠτοίμασεν Δαυιδ εἰς πλῆθος ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ 6 καὶ ἐκάλεσεν Σαλωμων τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ Ισραηλ 7 καὶ εἶπεν Δαυιδ Σαλωμων τέκνον ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ ψυχῇ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ 8 καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμοὶ λόγος κυρίου λέγων αἴμα εἰς πλῆθος ἐξέχεας καὶ πολέμους μεγάλους ἐποίησας οὐκ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ ὀνόματί μου ὅτι αἵματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τῆς γῆς ἐναντίον μου 9 ἰδοὺ υἱὸς τίκτεται σοι οὗτος ἔσται ἀνὴρ ἀναπαύσεως καὶ ἀναπαύσω αὐτὸν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν κυκλόθεν ὅτι Σαλωμων ὄνομα αὐτῷ καὶ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ Ισραηλ

έν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ **10** οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου καὶ οὗτος ἔσται μοι εἰς υἱὸν κάγω αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ ἀνορθώσω θρόνον βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἰσραηλ ἕως αἰῶνος **11** καὶ νῦν υἱέ μου ἔσται μετὰ σοῦ κύριος καὶ εὐοδώσει καὶ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ σου ὡς ἐλάλησεν περὶ σοῦ **12** ἀλλ' ἡ δόξη σοι σοφίαν καὶ σύνεσιν κύριος καὶ κατισχύσει σε ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ τοῦ φυλάσσεσθαι καὶ τοῦ ποιεῖν τὸν νόμον κυρίου τοῦ θεοῦ σου **13** τότε εὐοδώσει ἐὰν φυλάξης τοῦ ποιεῖν τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῆ ἐπὶ Ἰσραηλ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῆς **14** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἠτοίμασα εἰς οἶκον κυρίου χρυσοῦ ταλάντων ἑκατὸν χιλιάδας καὶ ἀργυρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον οὗ οὐκ ἔστιν σταθμός ὅτι εἰς πληθὸς ἔστιν καὶ ξύλα καὶ λίθους ἠτοίμασα καὶ πρὸς ταῦτα πρόσθετες **15** καὶ μετὰ σοῦ εἰς πληθος ποιούντων ἔργα τεχνῖται καὶ οἰκοδόμοι λίθων καὶ τέκτονες ξύλων καὶ πᾶς σοφὸς ἐν παντὶ ἔργῳ **16** ἐν χρυσίῳ ἐν ἀργυρίῳ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς ἀνάστηθι καὶ ποίει καὶ κύριος μετὰ σοῦ **17** καὶ ἐνετείλατο Δαυιδ τοῖς πᾶσιν ἄρχουσιν Ἰσραηλ ἀντιλαβέσθαι τῷ Σαλωμων υἱῷ αὐτοῦ **18** οὐχὶ κύριος μεθ' ὑμῶν καὶ ἀνέπαυσεν ὑμᾶς κυκλόθεν ὅτι ἔδωκεν ἐν χερσὶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον κυρίου καὶ ἐναντίον λαοῦ αὐτοῦ **19** νῦν δότε καρδίας ὑμῶν καὶ ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ζητῆσαι τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἐγέρθητε καὶ οἰκοδομήσατε ἅγιασμα κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν διαθήκης

κυρίου καὶ σκεύη τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εἰς οἶκον τὸν οἰκοδομούμενον τῷ ὀνόματι κυρίου

23 καὶ Δαυιδ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραηλ **2** καὶ συνήγαγεν τοὺς πάντας ἄρχοντας Ἰσραηλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας **3** καὶ ἠριθμήθησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τριακονταετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας τριάκοντα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας **4** ἀπὸ τούτων ἐργοδιῶνται ἐπὶ τὰ ἔργα οἴκου κυρίου εἴκοσι τέσσαρες χιλιάδες καὶ γραμματεῖς καὶ κριταὶ ἑξακισχίλιοι **5** καὶ τέσσαρες χιλιάδες πυλωροὶ καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνοῦντες τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ὄργανοις οἷς ἐποίησεν τοῦ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ **6** καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυιδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευι τῷ Γεδων Κααθ Μεραρι **7** καὶ τῷ Παροσωμ τῷ Εδαν καὶ τῷ Σεμεὶ **8** υἱοὶ τῷ Εδαν ὁ ἄρχων Ιηλ καὶ Ζεθομ καὶ Ιωηλ τρεῖς **9** υἱοὶ Σεμεὶ Σαλωμιθ καὶ Ιηλ καὶ Αιδαν τρεῖς οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Εδαν **10** καὶ τοῖς υἱοῖς Σεμεὶ Ιεθ καὶ Ζιζα καὶ Ιωας καὶ Βερια οὗτοι υἱοὶ Σεμεὶ τέσσαρες **11** καὶ ἦν Ιεθ ὁ ἄρχων καὶ Ζιζα ὁ δεῦτερος καὶ Ιωας καὶ Βερια οὐκ ἐπλήθυναν υἱοὺς καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον πατριᾶς εἰς ἐπίσκεψιν μίαν **12** υἱοὶ Κααθ Αμβραμ Ισσααρ Χεβρων Οζιηλ τέσσαρες **13** υἱοὶ Αμβραμ Ααρων καὶ Μωυσῆς καὶ διεστάλη Ααρων τοῦ ἁγιασθῆναι ἅγια ἁγίων αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος τοῦ θυμιᾶν ἐναντίον τοῦ κυρίου λειτουργεῖν καὶ ἐπέυχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος **14** καὶ Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευι **15** υἱοὶ Μωυσῆ Γηρσαμ καὶ

Ελιεζερ 16 υιοὶ Γηρσαμ Σουβαηλ ὁ ἄρχων 17 καὶ ἦσαν υιοὶ τῷ Ελιεζερ Ρααβια ὁ ἄρχων καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Ελιεζερ υιοὶ ἔτεροι καὶ υιοὶ Ρααβια ἠύξήθησαν εἰς ὕψος 18 υιοὶ Ἰσσααρ Σαλωμωθ ὁ ἄρχων 19 υιοὶ Χεβρων Ἰδουδ ὁ ἄρχων Αμαδια ὁ δεῦτερος Οζιηλ ὁ τρίτος Ικεμιας ὁ τέταρτος 20 υιοὶ Οζιηλ Μιχας ὁ ἄρχων καὶ Ἰσια ὁ δεῦτερος 21 υιοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Μουσι υιοὶ Μοολι Ελεαζαρ καὶ Κις 22 καὶ ἀπέθανεν Ελεαζαρ καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υιοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέρες καὶ ἔλαβον αὐτάς υιοὶ Κις ἀδελφοὶ αὐτῶν 23 υιοὶ Μουσι Μοολι καὶ Εδερ καὶ Ιαριμωθ τρεῖς 24 οὗτοι υιοὶ Λευι κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἄρχοντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ποιοῦντες τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω 25 ὅτι εἶπεν Δαυιδ κατέπαυσεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ κατεσκίησεν ἐν Ἱερουσαλημ ἕως αἰῶνος 26 καὶ οἱ Λευῖται οὐκ ἦσαν αἶροντες τὴν σκιην καὶ τὰ πάντα σκευὴ αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς 27 ὅτι ἐν τοῖς λόγοις Δαυιδ τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς υἱῶν Λευι ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω 28 ὅτι ἔστησεν αὐτοὺς ἐπὶ χεῖρα Ααρων τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπὶ τὰς ἀυλὰς καὶ ἐπὶ τὰ παστοφόρια καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμόν τῶν πάντων ἀγίων καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα λειτουργίας οἴκου τοῦ θεοῦ 29 εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως εἰς τὴν σελίδα τῆς θυσίας καὶ εἰς τὰ λάγανα τὰ ἄζυμα καὶ εἰς τήγανον καὶ εἰς τὴν πεφυραμένην καὶ εἰς πᾶν μέτρον 30 καὶ τοῦ στήναι πρῶτῳ τοῦ αἰνεῖν ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ καὶ οὕτως τὸ ἐσπέρας 31 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν

ἀναφερομένων ὀλοκαυτωμάτων τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς κατὰ ἀριθμὸν κατὰ τὴν κρίσιν ἐπ' αὐτοῖς διὰ παντὸς τῷ κυρίῳ 32 καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς υἱῶν Ααρων ἀδελφῶν αὐτῶν τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου

24 καὶ τοῖς υιοῖς Ααρων διαιρέσεις υιοὶ Ααρων Ναδαβ καὶ Αβιουδ Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ 2 καὶ ἀπέθανεν Ναδαβ καὶ Αβιουδ ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ υιοὶ οὐκ ἦσαν αὐτοῖς καὶ ἱεράτευσεν Ελεαζαρ καὶ Ἰθαμαρ υιοὶ Ααρων 3 καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυιδ καὶ Σαδωκ ἐκ τῶν υἱῶν Ελεαζαρ καὶ Αχιμελεχ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰθαμαρ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν 4 καὶ εὐρέθησαν υιοὶ Ελεαζαρ πλείους εἰς ἄρχοντας τῶν δυνατῶν παρὰ τοὺς υιοὺς Ἰθαμαρ καὶ διεῖλεν αὐτοὺς τοῖς υιοῖς Ελεαζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν ἕξ καὶ δέκα καὶ τοῖς υιοῖς Ἰθαμαρ ὀκτώ κατ' οἴκους πατριῶν 5 καὶ διεῖλεν αὐτοὺς κατὰ κλήρους τούτους πρὸς τούτους ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν ἀγίων καὶ ἄρχοντες κυρίου ἐν τοῖς υιοῖς Ελεαζαρ καὶ ἐν τοῖς υιοῖς Ἰθαμαρ 6 καὶ ἔγραψεν αὐτοὺς Σαμαϊας υἱὸς Ναθαναηλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευι κατέναντι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ Σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ Αχιμελεχ υἱὸς Αβιαθαρ καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν οἴκου πατριᾶς εἷς εἷς τῷ Ελεαζαρ καὶ εἷς εἷς τῷ Ἰθαμαρ 7 καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πρῶτος τῷ Ιαριβ τῷ Ἰδεῖα ὁ δεῦτερος 8 τῷ Χαρημ ὁ τρίτος τῷ Σεωριμ ὁ τέταρτος 9 τῷ Μελχια ὁ πέμπτος τῷ Μιαμιν ὁ ἕκτος 10 τῷ Κως ὁ ἕβδομος τῷ Αβια

ὁ ὄγδοος **11** τῷ Ἰησοῦ ὁ ἕνατος τῷ Σεχενια ὁ δέκατος **12** τῷ Ελιασιβ ὁ ἑνδέκατος τῷ Ιακιμ ὁ δωδέκατος **13** τῷ Οχοφοφα ὁ τρισκαιδέκατος τῷ Ισβααλ ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος **14** τῷ Βελγα ὁ πεντεκαιδέκατος τῷ Εμμηρ ὁ ἕκκαιδέκατος **15** τῷ Χηζιρ ὁ ἑπτακαιδέκατος τῷ Αφεσση ὁ ὀκτωκαιδέκατος **16** τῷ Φεταιια ὁ ἑνεακαιδέκατος τῷ Εζεκηλ ὁ εἰκοστός **17** τῷ Ιαχιν ὁ εἷς καὶ εἰκοστός τῷ Γαμουλ ὁ δεύτερος καὶ εἰκοστός **18** τῷ Δαλαια ὁ τρίτος καὶ εἰκοστός τῷ Μαασαι ὁ τέταρτος καὶ εἰκοστός **19** αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς οἶκον κυρίου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν διὰ χειρὸς Ααρων πατρὸς αὐτῶν ὡς ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ **20** καὶ τοῖς υἱοῖς Λευι τοῖς καταλοίποις τοῖς υἱοῖς Αμβραμ Σουβαηλ τοῖς υἱοῖς Σουβαηλ Ιαδια **21** τῷ Ρααβια ὁ ἄρχων Ιεσιας **22** καὶ τῷ Ισσαρι Σαλωμωθ τοῖς υἱοῖς Σαλωμωθ Ιαθ **23** υἱοὶ Ιεδιου Αμαδια ὁ δεύτερος Ιαζηλ ὁ τρίτος Ιοκομ ὁ τέταρτος **24** υἱοὶ Οζιηλ Μιχα υἱοὶ Μιχα Σαμηρ **25** ἀδελφὸς Μιχα Ισια υἱοὶ Ισια Ζαχαρια **26** υἱοὶ Μεραρι Μοολι καὶ Μουσι υἱοὶ Οζια υἱοὶ Βοννι **27** υἱοὶ Μεραρι τῷ Οζια υἱοὶ αὐτοῦ Ισοαμ καὶ Ζακχουρ καὶ Αβδι **28** τῷ Μοολι Ελεαζαρ καὶ Ιθαμαρ καὶ ἀπέθανεν Ελεαζαρ καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί **29** τῷ Κις υἱοὶ τοῦ Κις Ιραμαηλ **30** καὶ υἱοὶ τοῦ Μουσι Μοολι καὶ Εδερ καὶ Ιαριμωθ οὗτοι υἱοὶ τῶν Λευιτῶν κατ' οἶκους πατριῶν αὐτῶν **31** καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κλήρους καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ααρων ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ Σαδωκ καὶ Αχιμελεχ καὶ ἀρχόντων πατριῶν τῶν ἱερέων

καὶ τῶν Λευιτῶν πατριάρχαι αρααβ καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ νεώτεροι

25 καὶ ἔστησεν Δαυιδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως εἰς τὰ ἔργα τοὺς υἱοὺς Ασαφ καὶ Αιμαν καὶ Ιδιθων τοὺς ἀποφθεγγομένους ἐν κινύραις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν **2** υἱοὶ Ασαφ Ζακχουρ καὶ Ιωσηφ καὶ Ναθανιας καὶ Εραηλ υἱοὶ Ασαφ ἐχόμενοι Ασαφ τοῦ προφήτου ἐχόμενοι τοῦ βασιλέως **3** τῷ Ιδιθων υἱοὶ Ιδιθων Γοδολια καὶ Σουρι καὶ Ισαια καὶ Σεμεϊ καὶ Ασαβια καὶ Ματταθιας ἕξ μετὰ τὸν πατέρα αὐτῶν Ιδιθων ἐν κινύρα ἀνακρουόμενοι ἐξομολόγησιν καὶ αἴνεσιν τῷ κυρίῳ **4** τῷ Αιμανι υἱοὶ Αιμαν Βουκιας καὶ Μανθανιας καὶ Αζαραηλ καὶ Σουβαηλ καὶ Ιεριμωθ καὶ Ανανιας καὶ Ανανι καὶ Ηλιαθα καὶ Γοδολλαθι καὶ Ρωμεμηθ-ωδ καὶ Ιεσβακασα καὶ Μαλληθι καὶ Οθηρι καὶ Μεαζωθ **5** πάντες οὗτοι υἱοὶ τῷ Αιμαν τῷ ἀνακρουομένῳ τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις θεοῦ ὑψῶσαι κέρας καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Αιμαν υἱοὺς δέκα τέσσαρας καὶ θυγατέρας τρεῖς **6** πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὑμνωδοῦντες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις ἐχόμενα τοῦ βασιλέως καὶ Ασαφ καὶ Ιδιθων καὶ Αιμανι **7** καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν δεδιδραγμένοι ἄδειν κυρίῳ πᾶς συνίων διακόσιοι ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ **8** καὶ ἔβαλον καὶ αὐτοὶ κλήρους ἐφημεριῶν κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν τελείων καὶ μανθανόντων **9** καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ πρῶτος υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ τῷ Ασαφ τῷ Ιωσηφ Γοδολια

ὁ δεύτερος Ηνια ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ
δέκα δύο **10** ὁ τρίτος Ζακχουρ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **11** ὁ τέταρτος Ιεσδρι υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **12** ὁ πέμπτος
Ναθανιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα
δύο **13** ὁ ἕκτος Βουκίας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δέκα δύο **14** ὁ ἕβδομος Ισεριηλ υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **15** ὁ ὄγδοος Ιωσια
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **16**
ὁ ἕνατος Μανθανιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δέκα δύο **17** ὁ δέκατος Σεμεὶ υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **18** ὁ ἐνδέκατος
Αζαρια υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο
19 ὁ δωδέκατος Ασαβια υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δέκα δύο **20** ὁ τρισκαιδέκατος Σουβαηλ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **21** ὁ
τεσσαρεσκαιδέκατος Ματταθιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **22** ὁ πεντεκαιδέκατος
Ιεριμωθ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα
δύο **23** ὁ ἕκκαιδέκατος Ανανιας υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **24** ὁ ἑπτακαιδέκατος
Ιεσβακασα υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα
δύο **25** ὁ ὀκτωκαιδέκατος Ανανι υἱοὶ αὐτοῦ καὶ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **26** ὁ ἕνεακαιδέκατος
Μελληθι υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα
δύο **27** ὁ εἰκοστὸς Ελιαθα υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δέκα δύο **28** ὁ εἰκοστὸς πρῶτος Ηθιρ υἱοὶ
αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **29** ὁ εἰκοστὸς
δεύτερος Γοδολλαθι υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ δέκα δύο **30** ὁ τρίτος καὶ εἰκοστὸς Μεαζωθ
υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο **31** ὁ
τέταρτος καὶ εἰκοστὸς Ρωμεμηθι-ωδ υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δέκα δύο

26 εἰς διαιρέσεις τῶν πυλῶν υἱοῖς Κορεῖμ
Μοσολλαμια υἱὸς Κωρη ἐκ τῶν υἱῶν Αβιασαφ **2**
καὶ τῷ Μοσολλαμια υἱοὶ Ζαχαριας ὁ πρωτότοκος
Ιδιηλ ὁ δεύτερος Ζαβαδιας ὁ τρίτος Ιεθνουηλ
ὁ τέταρτος **3** Ωλαμ ὁ πέμπτος Ιωναναν ὁ ἕκτος
Ελιωηται ὁ ἕβδομος **4** καὶ τῷ Αβδεδομ υἱοὶ
Σαμιας ὁ πρωτότοκος Ιωζαβαδ ὁ δεύτερος
Ιωαα ὁ τρίτος Σωχαρ ὁ τέταρτος Ναθαναηλ ὁ
πέμπτος **5** Αμμηλ ὁ ἕκτος Ισσαχαρ ὁ ἕβδομος
Φολλαθι ὁ ὄγδοος ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός **6**
καὶ τῷ Σαμια υἱῷ αὐτοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ τοῦ
πρωτοτόκου Ρωσαι εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν
αὐτοῦ ὅτι δυνατοὶ ἦσαν **7** υἱοὶ Σαμια Γοθνι καὶ
Ραφαηλ καὶ Ωβηδ καὶ Ελζαβαδ καὶ Αχιου υἱοὶ
δυνατοὶ Ελιου καὶ Σαβχια καὶ Ισβακωμ **8** πάντες
ἀπὸ τῶν υἱῶν Αβδεδομ αὐτοὶ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτῶν καὶ υἱοὶ αὐτῶν ποιοῦντες δυνατῶς ἐν
τῇ ἐργασίᾳ οἱ πάντες ἐξήκοντα δύο τῷ Αβδεδομ
9 καὶ τῷ Μοσολλαμια υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ δέκα
καὶ ὀκτὼ δυνατοὶ **10** καὶ τῷ Ωσα τῶν υἱῶν
Μεραρι υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχὴν ὅτι οὐκ ἦν
πρωτότοκος καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
ἄρχοντα **11** τῆς διαιρέσεως τῆς δευτέρας Ταβλαι
ὁ τρίτος Ζαχαριας ὁ τέταρτος πάντες οὗτοι υἱοὶ
καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ωσα τρισκαίδεκα **12** τούτοις αἱ
διαίσεις τῶν πυλῶν τοῖς ἄρχουσι τῶν δυνατῶν
ἐφημερίαι καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν λειτουργεῖν
ἐν οἴκῳ κυρίου **13** καὶ ἔβαλον κλήρους κατὰ τὸν
μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κατ' οἴκους πατριῶν
αὐτῶν εἰς πυλῶνα καὶ πυλῶνα **14** καὶ ἔπεσεν
ὁ κληρὸς τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῷ Σαλαμια καὶ
Ζαχαρια υἱοὶ Ιωας τῷ Μελχια ἔβαλον κλήρους
καὶ ἐξήλθεν ὁ κληρὸς βορρᾶ **15** τῷ Αβδεδομ

νότον κατέναντι οἴκου εσεφιν **16** εἰς δεύτερον τῷ
Ωσα πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν πύλην παστοφορίου
τῆς ἀναβάσεως φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς **17**
πρὸς ἀνατολὰς ἔξ τὴν ἡμέραν βορρᾶ τῆς ἡμέρας
τέσσαρες νότον τῆς ἡμέρας τέσσαρες καὶ εἰς τὸ
εσεφιν δύο **18** εἰς διαδεχομένους καὶ πρὸς δυσμαῖς
τέσσαρες καὶ εἰς τὸν τρίβον δύο διαδεχομένους
19 αὐταὶ αἱ διαιρέσεις τῶν πυλωρῶν τοῖς υἱοῖς
Κορε καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρι **20** καὶ οἱ Λευῖται
ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου κυρίου
καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν καθηγιασμένων **21**
υἱοὶ Λαδαν υἱοὶ τῷ Γηρσωνι τῷ Λαδαν ἄρχοντες
πατριῶν τῷ Λαδαν τῷ Γηρσωνι **1ηλ** **22** καὶ
υἱοὶ **1ηλ** Ζεθομ καὶ **1ωηλ** οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ τῶν
θησαυρῶν οἴκου κυρίου **23** τῷ Αμβραμ καὶ **1σσαρ**
Χεβρων καὶ **Οζιηλ** **24** καὶ **Σουβαηλ** ὁ τοῦ **Γηρσαμ**
τοῦ **Μωυση** ἡγούμενος ἐπὶ τῶν θησαυρῶν **25**
καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τῷ **Ελιεζερ** **Ρααβιας** υἱὸς
καὶ **1ωσαιας** καὶ **1ωραμ** καὶ **Ζεχρι** καὶ **Σαλωμωθ**
26 αὐτὸς **Σαλωμωθ** καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπὶ
πάντων τῶν θησαυρῶν τῶν ἁγίων οὓς ἠγάσεν
Δαυιδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν
χιλίαρχοι καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ ἄρχηγοὶ τῆς
δυνάμεως **27** ἃ ἔλαβεν ἐκ τῶν πολέμων καὶ
ἐκ τῶν λαφύρων καὶ ἠγάσεν ἀπ' αὐτῶν τοῦ
μὴ καθυστερῆσαι τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου τοῦ
θεοῦ **28** καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἁγίων **Σαμουηλ** τοῦ
προφήτου καὶ **Σαουλ** τοῦ **Κις** καὶ **Αβεννηρ** τοῦ
Νηρ καὶ **1ωαβ** τοῦ **Σαρουια** πᾶν ὃ ἠγάσεν διὰ
χειρὸς **Σαλωμωθ** καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ **29**
τῷ **1σσαρι** **Χωνενια** καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τῆς ἐργασίας
τῆς ἔξω ἐπὶ τὸν **1σραηλ** τοῦ γραμματεῦειν καὶ
διακρίνειν **30** τῷ **Χεβρωνι** **Ασαβιας** καὶ οἱ ἀδελφοὶ

αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι ἐπὶ
τῆς ἐπισκέψεως τοῦ **1σραηλ** πέραν τοῦ **1ορδάνου**
πρὸς δυσμαῖς εἰς πᾶσαν λειτουργίαν κυρίου καὶ
ἐργασίαν τοῦ βασιλέως **31** τοῦ **Χεβρωνι** **1ουδιας** ὁ
ἄρχων τῶν **Χεβρωνι** κατὰ γενέσεις αὐτῶν κατὰ
πατριάς ἐν τῷ **τεσσαρακοστῷ** ἔτει τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ἐπεσκέπησαν καὶ εὐρέθη ἄνηρ δυνατὸς
ἐν αὐτοῖς ἐν **1αζηρ** τῆς **Γαλααδίτιδος** **32** καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ **δισχίλιοι** ἑπτακόσιοι
ἄρχοντες πατριῶν καὶ κατέστησεν αὐτοὺς **Δαυιδ**
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ **Ρουβηνι** καὶ **Γαδδι** καὶ ἡμίους
φυλῆς **Μανασση** εἰς πᾶν πρόσταγμα κυρίου καὶ
λόγον βασιλέως

27 καὶ υἱοὶ **1σραηλ** κατ' ἀριθμὸν αὐτῶν
ἄρχοντες τῶν πατριῶν χιλίαρχοι καὶ
ἑκατόνταρχοι καὶ γραμματεῖς οἱ λειτουργοῦντες
τῷ **λαῷ** καὶ εἰς πᾶν λόγον τοῦ βασιλέως κατὰ
διαιρέσεις εἰς πᾶν λόγον τοῦ εἰσπορευομένου
καὶ ἐκπορευομένου μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς πάντας
τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ διαίρεσις μία εἴκοσι
καὶ τέσσαρες χιλιάδες **2** καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως
τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου **1εσβοαμ** ὁ
τοῦ **Ζαβδιηλ** καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι
καὶ τέσσαρες χιλιάδες **3** ἀπὸ τῶν υἱῶν **Φαρες**
ἄρχων πάντων τῶν ἀρχόντων τῆς δυνάμεως τοῦ
μηνὸς τοῦ πρώτου **4** καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ
μηνὸς τοῦ δευτέρου **Δωδια** ὁ **Εχωχι** καὶ ἐπὶ τῆς
διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες
ἄρχοντες δυνάμεως **5** ὁ τρίτος τὸν μῆνα τὸν
τρίτον **Βαναιας** ὁ τοῦ **1ωδα** ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων καὶ
ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι
χιλιάδες **6** αὐτὸς **Βαναιας** δυνατώτερος τῶν
τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῆς

διαιρέσεως αὐτοῦ Ἀμιζαβαθ υἱὸς αὐτοῦ 7 ὁ τέταρτος εἰς τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ἀσαηλ ὁ ἀδελφὸς Ἰωαβ καὶ Ζαβδίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 8 ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἠγούμενος Σαμαωθ ὁ Ἰεσραε καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι τέσσαρες χιλιάδες 9 ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ Ὀδουιας ὁ τοῦ Ἐκκης ὁ Θεκωίτης καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 10 ὁ ἕβδομος τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ Χελλης ὁ ἐκ Φαλλους ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραιμ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 11 ὁ ὄγδοος τῷ μηνὶ τῷ ὀγδῳ Σοβοχαι ὁ Ἰσαθι τῷ Ζαραϊ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 12 ὁ ἕνατος τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ Ἀβιεζερ ὁ ἐξ Ἀναθωθ ἐκ γῆς Βενιαμιν καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 13 ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ Μεηρα ὁ ἐκ Νετουφατ τῷ Ζαραϊ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 14 ὁ ἐνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ ἐνδεκάτῳ Βαναϊας ὁ ἐκ Φαραθων τῶν υἱῶν Ἐφραιμ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 15 ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον Χολδαι ὁ Νετωφατι τῷ Γοθονηλ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες 16 καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ἰσραηλ τῷ Ρουβην ἠγούμενος Ἐλιεζερ ὁ τοῦ Ζεχρι τῷ Συμεων Σαφατιας ὁ τοῦ Μααχα 17 τῷ Λευι Ἀσαβιας ὁ τοῦ Καμουηλ τῷ Ααρων Σαδωκ 18 τῷ Ἰουδα Ἐλιαβ τῶν ἀδελφῶν Δαυιδ τῷ Ἰσσαχαρ Ἀμβρι ὁ τοῦ Μιχαηλ 19 τῷ Ζαβουλων Σαμιας ὁ τοῦ Ἀβδίου τῷ Νεφθαλι Ἰεριμωθ ὁ τοῦ Ἐσρηλ 20

τῷ Ἐφραιμ Ὡση ὁ τοῦ Ὀζιου τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση Ἰωηλ ὁ τοῦ Φαδαϊα 21 τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασση τῷ ἐν τῇ Γαλααδ Ἰαδδαι ὁ τοῦ Ζαβδίου τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν Ἀσηλ ὁ τοῦ Ἀβεννηρ 22 τῷ Δαν Ἀζαραηλ ὁ τοῦ Ἰωραμ οὗτοι πατριάρχαι τῶν φυλῶν Ἰσραηλ 23 καὶ οὐκ ἔλαβεν Δαυιδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ κάτω ὅτι κύριος εἶπεν πληθῦναι τὸν Ἰσραηλ ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ 24 καὶ Ἰωαβ ὁ τοῦ Σαρουϊα ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ καὶ οὐ συνετέλεσεν καὶ ἐγένετο ἐν τούτοις ὀργὴ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ καὶ οὐ κατεχωρίσθη ὁ ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Δαυιδ 25 καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως Ἀσμηθ ὁ τοῦ Ὠδιηλ καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ταῖς κώμαις καὶ ἐν τοῖς ἐποικίαις καὶ ἐν τοῖς πύργοις Ἰωναθαν ὁ τοῦ Ὀζιου 26 ἐπὶ δὲ τῶν γεωργούντων τὴν γῆν τῶν ἐργαζομένων Ἐσδρι ὁ τοῦ Χολουβ 27 καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων Σεμεϊ ὁ ἐκ Ραμα καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου Ζαχρι ὁ τοῦ Σεφνι 28 καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶνων καὶ ἐπὶ τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδινῇ Βαλανας ὁ Γεδωρίτης ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου Ἰωας 29 καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῷ Ἀσιδων Σατραϊς ὁ Σαρωνίτης καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν τοῖς αὐλώσιν Σωφατ ὁ τοῦ Ἀδλι 30 ἐπὶ δὲ τῶν καμήλων Ὡβιλ ὁ Ἰσμαηλίτης ἐπὶ δὲ τῶν ὄνων Ἰαδίας ὁ ἐκ Μεραθων 31 καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων Ἰαζιζ ὁ Ἀγαρίτης πάντες οὗτοι προστάται ὑπαρχόντων Δαυιδ τοῦ βασιλέως 32 καὶ Ἰωναθαν ὁ πατράδελφος Δαυιδ σύμβουλος ἄνθρωπος συνετὸς καὶ γραμματεὺς αὐτός καὶ Ἰηλ ὁ τοῦ Ἀχαμανι μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως

33 καὶ Αχιτοφελ σύμβουλος τοῦ βασιλέως καὶ Χουσι πρῶτος φίλος τοῦ βασιλέως 34 καὶ μετὰ τοῦτον Αχιτοφελ ἐχόμενος Ἰωδαε ὁ τοῦ Βαναιου καὶ Αβιαθαρ καὶ Ἰωαβ ἀρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως

28 καὶ ἐξεκκλησίασεν Δαυιδ πάντα τοὺς ἄρχοντας Ἰσραηλ ἄρχοντας τῶν κριτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχοντας τῶν χιλιάδων καὶ τῶν ἑκατοντάδων καὶ τοὺς γαζοφύλακας καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς μαχητὰς τῆς στρατιᾶς ἐν Ἱερουσαλημ 2 καὶ ἔστη Δαυιδ ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ εἶπεν ἀκούσατέ μου ἀδελφοὶ καὶ λαός μου ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομησαὶ οἶκον ἀναπαύσεως τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου καὶ στάσιν ποδῶν κυρίου ἡμῶν καὶ ἠτοίμασα τὰ εἰς τὴν κατασκήνωσιν ἐπιτήδεια 3 καὶ ὁ θεὸς εἶπεν οὐκ οἰκοδομήσεις ἐμοὶ οἶκον τοῦ ἐπονομάσαι τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ὅτι ἄνθρωπος πολεμιστῆς εἶ σὺ καὶ αἵματα ἐξέχεας 4 καὶ ἐξελέξατο κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ παντὸς οἴκου πατρὸς μου εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραηλ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐν Ἰουδα ἠρέτικεν τὸ βασίλειον καὶ ἐξ οἴκου Ἰουδα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ πατρὸς μου ἐν ἐμοὶ ἠθέλησεν τοῦ γενέσθαι με βασιλέα ἐπὶ τῷ παντὶ Ἰσραηλ 5 καὶ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν μου ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκέν μοι κύριος ἐξελέξατο ἐν Σαλωμων τῷ υἱῷ μου καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ θρόνου βασιλείας κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ 6 καὶ εἶπέν μοι ὁ θεὸς Σαλωμων ὁ υἱός σου οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν αὐλήν μου ὅτι ἠρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναί μου υἱόν

καὶ γὰρ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα 7 καὶ κατορθώσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐὰν ἰσχύσῃ τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ κρίματά μου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 8 καὶ νῦν κατὰ πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας κυρίου καὶ ἐν ὧσιν θεοῦ ἡμῶν φυλάξασθε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἵνα κληρονομήσητε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς ἕως αἰῶνος 9 καὶ νῦν Σαλωμων υἱέ μου γνῶθι τὸν θεὸν τῶν πατέρων σου καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρδίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελούσῃ ὅτι πάσας καρδίας ἐτάζει κύριος καὶ πᾶν ἐνθύμημα γινώσκει ἐὰν ζητήσης αὐτὸν εὐρεθήσεται σοὶ καὶ ἐὰν καταλείψῃς αὐτὸν καταλείψει σε εἰς τέλος 10 ἰδὲ τοίνυν ὅτι κύριος ἠρέτικέν σε οἰκοδομησαὶ αὐτῷ οἶκον εἰς ἀγίασμα ἴσχυε καὶ ποίει 11 καὶ ἔδωκεν Δαυιδ Σαλωμων τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τῶν οἴκων αὐτοῦ καὶ τῶν ζακχῶ αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπερῶν καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἐσωτέρων καὶ τοῦ οἴκου τοῦ ἐξιλασμοῦ 12 καὶ τὸ παράδειγμα ὃ εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ τῶν αὐλῶν οἴκου κυρίου καὶ πάντων τῶν παστοφοριῶν τῶν κύκλω τῶν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἁγίων 13 καὶ τῶν καταλυμάτων τῶν ἐφημεριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν λειτουργησίμων σκευῶν τῆς λατρείας οἴκου κυρίου 14 καὶ τὸν σταθμὸν τῆς ὀλκῆς αὐτῶν τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν 15 λυχνιῶν τὴν ὀλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τῶν λύχνων 16 ἔδωκεν αὐτῷ ὁμοίως τὸν σταθμὸν τῶν τραπεζῶν τῆς προθέσεως ἐκάστης τραπέζης

χρυσῆς καὶ ὠσαύτως τῶν ἀργυρῶν 17 καὶ τῶν κρεαγρῶν καὶ σπονδείων καὶ τῶν φιαλῶν τῶν χρυσῶν καὶ τὸν σταθμὸν τῶν χρυσῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν κεφουρε ἐκάστου σταθμοῦ 18 καὶ τὸν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων ἐκ χρυσοῦ δοκίμου σταθμὸν ὑπέδειξεν αὐτῷ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ἄρματος τῶν χερουβιν τῶν διαπεπετασμένων ταῖς πτέρυξιν καὶ σκιαζόντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου 19 πάντα ἐν γραφῇ χειρὸς κυρίου ἔδωκεν Δαυιδ Σαλωμων κατὰ τὴν περιγεννηθεῖσαν αὐτῷ σύνεσιν τῆς κατεργασίας τοῦ παραδείγματος 20 καὶ εἶπεν Δαυιδ Σαλωμων τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου καὶ ποίει μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῆς ὅτι κύριος ὁ θεὸς μου μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε καὶ οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπη ἕως τοῦ συντελέσαι σε πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου 21 καὶ ἰδοὺ αἱ ἐφημερίαι τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ μετὰ σοῦ ἐν πάσῃ πραγματείᾳ καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ κατὰ πᾶσαν τέχνην καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντα τοὺς λόγους σου

29 καὶ εἶπεν Δαυιδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Σαλωμων ὁ υἱός μου εἶς ὃν ἠρέτικεν ἐν αὐτῷ κύριος νέος καὶ ἀπαλός καὶ τὸ ἔργον μέγα ὅτι οὐκ ἀνθρώπων ἢ οἰκοδομῆ ἀλλ' ἡ κυρίῳ θεῷ 2 κατὰ πᾶσαν τὴν δύναμιν ἡτοιμάκα εἰς οἶκον θεοῦ μου χρυσίον ἀργύριον χαλκὸν σίδηρον ξύλα λίθους σοομ καὶ πληρώσεως καὶ λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικίλους καὶ πάντα λίθον τίμιον καὶ πάριον πολύν 3 καὶ ἔτι ἐν τῷ εὐδοκῆσαί με ἐν οἴκῳ θεοῦ μου ἔστιν μοι ὃ περιπεποίημαι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς οἶκον θεοῦ μου εἰς

ὑψος ἐκτὸς ὧν ἡτοιμάκα εἰς τὸν οἶκον τῶν ἁγίων 4 τρισχίλια τάλαντα χρυσοῦ τοῦ ἐκ Σουφίρ καὶ ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου ἐξάλειφθῆναι ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ 5 διὰ χειρὸς τεχνιτῶν καὶ τίς ὁ προθυμούμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ σήμερον κυρίῳ 6 καὶ προεθυμήθησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλιάρχου καὶ οἱ ἐκατόνταρχοι καὶ οἱ προστάται τῶν ἔργων καὶ οἱ οἰκονόμοι τοῦ βασιλέως 7 καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου χρυσοῦ τάλαντα πεντακισχίλια καὶ χρυσοῦς μυρίους καὶ ἀργυρίου ταλάντων δέκα χιλιάδας καὶ χαλκοῦ τάλαντα μύρια ὀκτακισχίλια καὶ σιδήρου ταλάντων χιλιάδας ἑκατόν 8 καὶ οἷς εὐρέθη παρ' αὐτοῖς λίθος ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς Ἰηλ τοῦ Γηρσωνι 9 καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ προθυμηθῆναι ὅτι ἐν καρδίᾳ πλήρει προεθυμήθησαν τῷ κυρίῳ καὶ Δαυιδ ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως 10 καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυιδ τὸν κύριον ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας λέγων εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος 11 σοὶ κύριε ἡ μεγαλωσύνη καὶ ἡ δύναμις καὶ τὸ καύχημα καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ ἰσχύς ὅτι σὺ πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δεσπόζεις ἀπὸ προσώπου σου ταράσσεται πᾶς βασιλεὺς καὶ ἔθνος 12 παρὰ σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα σὺ πάντων ἄρχεις κύριε ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς καὶ ἐν χειρὶ σου ἰσχύς καὶ δυναστεία καὶ ἐν χειρὶ σου παντοκράτωρ μεγαλῦναι καὶ κατισχύσαι τὰ πάντα 13 καὶ νῦν κύριε ἐξομολογούμεθά σοι καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχῆσεώς σου 14 καὶ

τίς εἰμι ἐγὼ καὶ τίς ὁ λαός μου ὅτι ἰσχύσαμεν
προθυμηθῆναί σοι κατὰ ταῦτα ὅτι σὰ τὰ πάντα
καὶ ἐκ τῶν σῶν δεδώκαμέν σοι 15 ὅτι πάροικοί
ἐσμεν ἐναντίον σου καὶ παροικοῦντες ὡς πάντες
οἱ πατέρες ἡμῶν ὡς σκιά αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ
γῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὑπομονή 16 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν
πᾶν τὸ πλῆθος τοῦτο ὃ ἠτοίμακα οἰκοδομηθῆναι
οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ ἀγίῳ σου ἐκ χειρὸς σοῦ
ἐστὶν καὶ σοὶ τὰ πάντα 17 καὶ ἔγνω κύριε ὅτι
σὺ εἶ ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ δικαιοσύνην ἀγαπᾶς
ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ προεθυμήθην πάντα ταῦτα
καὶ νῦν τὸν λαόν σου τὸν εὐρεθέντα ὧδε εἶδον
ἐν εὐφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι 18 κύριε ὁ
θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ τῶν πατέρων
ἡμῶν φύλαξον ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ
σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ κατεύθυνον τὰς καρδίας
αὐτῶν πρὸς σέ 19 καὶ Σαλωμων τῷ υἱῷ μου δὸς
καρδίαν ἀγαθὴν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
μαρτύριά σου καὶ τὰ προστάγματά σου καὶ τοῦ
ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴκου σου
20 καὶ εἶπεν Δαυὶδ πάσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ εὐλογήσατε
κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὐλόγησεν πᾶσα ἡ
ἐκκλησία κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν
καὶ κάμψαντες τὰ γόνατα προσεκύνησαν τῷ
κυρίῳ καὶ τῷ βασιλεῖ 21 καὶ ἔθυσεν Δαυὶδ τῷ
κυρίῳ θυσίας καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώματα τῷ
θεῷ τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἡμέρας μόσχους
χιλίους κριοὺς χιλίους ἄρνas χιλίους καὶ τὰς
σπονδὰς αὐτῶν καὶ θυσίας εἰς πλῆθος παντὶ τῷ
Ἰσραὴλ 22 καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐναντίον κυρίου
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς καὶ ἐβασίλευσαν
ἐκ δευτέρου τὸν Σαλωμων υἱὸν Δαυὶδ καὶ
ἔχρισαν αὐτὸν τῷ κυρίῳ εἰς βασιλέα καὶ Σαδωκ

εἰς ἱερwsύνην 23 καὶ ἐκάθισεν Σαλωμων ἐπὶ
θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ εὐδοκῆθη
καὶ ἐπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς Ἰσραὴλ 24 οἱ ἄρχοντες
καὶ οἱ δυνάσται καὶ πάντες υἱοὶ τοῦ βασιλέως
Δαυὶδ πατρὸς αὐτοῦ ὑπετάγησαν αὐτῷ 25 καὶ
ἐμεγάλυνεν κύριος τὸν Σαλωμων ἐπάνωθεν
ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν
βασιλέως ὃ οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντὸς βασιλέως
ἔμπροσθεν αὐτοῦ 26 καὶ Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσοῖα
ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ 27 ἔτη τεσσαράκοντα
ἐν Χεβρων ἔτη ἑπτὰ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη
τριάκοντα τρία 28 καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γῆρει
καλῷ πλήρης ἡμερῶν πλούτῳ καὶ δόξῃ καὶ
ἐβασίλευσεν Σαλωμων υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ
29 οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυὶδ οἱ
πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν
λόγοις Σαμουὴλ τοῦ βλέποντος καὶ ἐπὶ λόγων
Ναθαν τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ λόγων Γαδ τοῦ
βλέποντος 30 περὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ
τῆς δυναστείας αὐτοῦ καὶ οἱ καιροὶ οἱ ἐγένοντο
ἐπ' αὐτῷ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ πάσας
βασιλείας τῆς γῆς

Παραλειπομένων Β'

1 και ενίσχυσεν Σαλωμων υιός Δαυιδ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ και κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ και ἐμεγάλυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος **2** και εἶπεν Σαλωμων πρὸς πάντα Ἰσραηλ τοῖς χιλιάρχους και τοῖς ἑκατοντάρχους και τοῖς κριταῖς και πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν ἐναντίον Ἰσραηλ τοῖς ἄρχουσι τῶν πατριῶν **3** και ἐπορεύθη Σαλωμων και πᾶσα ἡ ἐκκλησία μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν ἐν Γαβαων οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου τοῦ θεοῦ ἦν ἐποίησεν Μωυσῆς παῖς κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ **4** ἀλλὰ κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀνήνεγκεν Δαυιδ ἐκ πόλεως Καριαθιαριμ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτῇ σκηνὴν εἰς Ἱερουσαλημ **5** και τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησεν Βεσελεηλ υιὸς Ουριου υιοῦ Ὡρ ἐκεῖ ἦν ἔναντι τῆς σκηνῆς κυρίου και ἐξεζήτησεν αὐτὸ Σαλωμων και ἡ ἐκκλησία **6** και ἀνήνεγκεν ἐκεῖ Σαλωμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐνώπιον κυρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ και ἀνήνεγκεν ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαύτωσιν χιλίαν **7** ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ὥφθη ὁ θεὸς τῷ Σαλωμων και εἶπεν αὐτῷ αἴτησαι τί σοι δῶ **8** και εἶπεν Σαλωμων πρὸς τὸν θεόν σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυιδ τοῦ πατρός μου ἔλεος μέγα και ἐβασίλευσάς με ἀντ' αὐτοῦ **9** και νῦν κύριε ὁ θεὸς πιστωθήτω τὸ ὄνομά σου ἐπὶ Δαυιδ πατέρα μου ὅτι σὺ ἐβασίλευσάς με ἐπὶ λαὸν πολὺν ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς **10** νῦν σοφίαν και σύνεσιν δός μοι και ἐξελεύσομαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τούτου και εἰσελεύσομαι ὅτι τίς κρινεῖ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τοῦτον **11** και εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Σαλωμων ἀνθ' ὧν ἐγένετο τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ σου και οὐκ ἠτήσω πλοῦτον χρημάτων οὐδὲ δόξαν οὐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν

ὑπεναντίων και ἡμέρας πολλὰς οὐκ ἠτήσω και ἠτήσας σεαυτῷ σοφίαν και σύνεσιν ὅπως κρίνης τὸν λαόν μου ἐφ' ὃν ἐβασίλευσάς σε ἐπ' αὐτόν **12** τὴν σοφίαν και τὴν σύνεσιν δίδωμί σοι και πλοῦτον και χρήματα και δόξαν δώσω σοι ὡς οὐκ ἐγενήθη ὅμοιός σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς ἔμπροσθέ σου και μετὰ σὲ οὐκ ἔσται οὕτως **13** και ἦλθεν Σαλωμων ἐκ βαμα τῆς ἐν Γαβαων εἰς Ἱερουσαλημ ἀπὸ προσώπου σκηνῆς μαρτυρίου και ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραηλ **14** και συνήγαγεν Σαλωμων ἄρματα και ἵππεῖς και ἐγένοντο αὐτῷ χίλια και τετρακόσια ἄρματα και δώδεκα χιλιάδες ἵππέων και κατέλιπεν αὐτὰ ἐν πόλεσιν τῶν ἀρμάτων και ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλημ **15** και ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον και τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλημ ὡς λίθους και τὰς κέδρους ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πληθος **16** και ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων τῶν Σαλωμων ἐξ Αἰγύπτου και ἡ τιμὴ τῶν ἐμπόρων τοῦ βασιλέως ἐμπορεύεσθαι ἠγόραζον **17** και ἀνέβαινον και ἐξήγον ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἐν ἑξακόσιων ἀργυρίου και ἵππον ἑκατὸν και πεντήκοντα και οὕτως πᾶσιν τοῖς βασιλεῦσιν τῶν Χετταίων και βασιλεῦσιν Συρίας ἐν χερσὶν αὐτῶν ἔφερον

2 και εἶπεν Σαλωμων τοῦ οἰκοδομησαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου και οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ **2** και συνήγαγεν Σαλωμων ἐβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν και ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὄρει και οἱ ἐπιστάται ἐπ' αὐτῶν τρισχίλιοι ἑξακόσιοι **3** και ἀπέστειλεν Σαλωμων πρὸς Χιραμ βασιλέα Τύρου λέγων ὡς ἐποίησας μετὰ τοῦ πατρός μου Δαυιδ και ἀπέστειλας αὐτῷ κέδρους

τοῦ οἰκοδομῆσαι ἑαυτῷ οἶκον κατοικῆσαι ἐν αὐτῷ **4** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου ἀγιάσαι αὐτὸν αὐτῷ τοῦ θυμιᾶν ἀπέναντι αὐτοῦ θυμίαμα καὶ πρόθεσιν διὰ παντὸς καὶ τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα διὰ παντὸς τὸ πρωὶ καὶ τὸ δείλης καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτο ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ **5** καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας ὅτι μέγας ὁ θεὸς ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς **6** καὶ τίς ἰσχύσει οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ὅτι ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσιν αὐτοῦ τὴν δόξαν καὶ τίς ἐγὼ οἰκοδομῶν αὐτῷ οἶκον ὅτι ἄλλ' ἢ τοῦ θυμιᾶν κατέναντι αὐτοῦ **7** καὶ νῦν ἀπόστειλόν μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα τοῦ ποιῆσαι ἐν τῷ χρυσίῳ καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ καὶ ἐν τῷ χαλκῷ καὶ ἐν τῷ σιδήρῳ καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ ἐπιστάμενον γλύψαι γλυφὴν μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ' ἐμοῦ ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ὧν ἠτοίμασεν Δαυιδ ὁ πατήρ μου **8** καὶ ἀπόστειλόν μοι ξύλα κέδρινα καὶ ἀρκεύθινα καὶ πεύκινα ἐκ τοῦ Λιβάνου ὅτι ἐγὼ οἶδα ὡς οἱ δοῦλοί σου οἶδασιν κόπτειν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μετὰ τῶν παίδων μου **9** πορεύσονται ἐτοιμάσαι μοι ξύλα εἰς πλῆθος ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ ἔνδοξος **10** καὶ ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτουσιν ξύλα εἰς βρώματα δέδωκα σίτον εἰς δόματα τοῖς παισίν σου κόρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ κριθῶν κόρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ οἴνου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἐλαίου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας **11** καὶ εἶπεν Χιραμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ καὶ ἀπέστειλεν

πρὸς Σαλωμων ἐν τῷ ἀγαπήσαι κύριον τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔδωκέν σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς βασιλέα **12** καὶ εἶπεν Χιραμ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ὃς ἔδωκεν τῷ Δαυιδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφὸν καὶ ἐπιστάμενον σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην ὃς οἰκοδομήσει οἶκον τῷ κυρίῳ καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ **13** καὶ νῦν ἀπέσταλά σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα σύνεσιν τὸν Χιραμ τὸν πατέρα μου **14** ἢ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ θυγατέρων Δαν καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος εἰδότα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ ἐν λίθοις καὶ ξύλοις καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ καὶ ἐν τῇ βύσσῳ καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ καὶ γλύψαι γλυφὰς καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διανόησιν ὅσα ἂν δῶς αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου καὶ σοφῶν Δαυιδ κυρίου μου πατρός σου **15** καὶ νῦν τὸν σίτον καὶ τὴν κριθὴν καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον ἃ εἶπεν ὁ κύριός μου ἀποστειλάτω τοῖς παισίν αὐτοῦ **16** καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου κατὰ πᾶσαν τὴν χρεῖαν σου καὶ ἄξομεν αὐτὰ σχεδίασι ἐπὶ θάλασσαν Ἰόππης καὶ σὺ ἄξεις αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλημ **17** καὶ συνήγαγεν Σαλωμων πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς προσηλύτους ἐν γῆ Ἰσραηλ μετὰ τὸν ἀριθμὸν ὃν ἠρίθμησεν αὐτοὺς Δαυιδ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ εὐρέθησαν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τρισχίλιοι ἑξακόσιοι **18** καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφόρων καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων καὶ τρισχιλίους ἑξακοσίους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν

3 καὶ ἤρξατο Σαλωμων τοῦ οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου ἐν Ἱερουσαλημ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμορια οὗ

ὥφθη κύριος τῷ Δαυιδ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἠτοίμασεν Δαυιδ ἐν ἄλλῳ Ὀρνα τοῦ Ἰεβουσαίου 2 καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ 3 καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμων τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ μήκος πήχεων ἢ διαμέτρησις ἢ πρώτη πήχεων ἑξήκοντα καὶ εὖρος πήχεων εἴκοσι 4 καὶ αἰλαμ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου μήκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου πήχεων εἴκοσι καὶ ὕψος πήχεων ἑκατὸν εἴκοσι καὶ κατεchrύσωσεν αὐτὸν ἔσωθεν χρυσίῳ καθαρῷ 5 καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλωσεν ξύλοις κεδρίοις καὶ κατεchrύσωσεν χρυσίῳ καθαρῷ καὶ ἔγλυψεν ἐπ' αὐτοῦ φοίνικας καὶ χαλαστά 6 καὶ ἐκόσμησεν τὸν οἶκον λίθοις τιμίους εἰς δόξαν καὶ χρυσίῳ χρυσοῦ τοῦ ἐκ Φαρουαίμ 7 καὶ ἐchrύσωσεν τὸν οἶκον καὶ τοὺς τοίχους καὶ τοὺς πυλῶνας καὶ τὰ ὀροφώματα καὶ τὰ θυρώματα χρυσίῳ καὶ ἔγλυψεν χερουβιν ἐπὶ τῶν τοίχων 8 καὶ ἐποίησεν τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων μήκος αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον πλάτους πήχεων εἴκοσι καὶ τὸ εὖρος πήχεων εἴκοσι καὶ κατεchrύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ εἰς χερουβιν εἰς τάλαντα ἑξακόσια 9 καὶ ὄλκῃ τῶν ἡλῶν ὄλκῃ τοῦ ἐνὸς πεντήκοντα σίκλοι χρυσοῦ καὶ τὸ ὑπερῶν ἐchrύσωσεν χρυσίῳ 10 καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων χερουβιν δύο ἔργον ἐκ ξύλων καὶ ἐchrύσωσεν αὐτὰ χρυσίῳ 11 καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβιν τὸ μήκος πήχεων εἴκοσι καὶ ἡ πτέρυξ ἢ μία πήχεων πέντε ἀπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου καὶ ἡ πτέρυξ ἢ ἑτέρα πήχεων πέντε ἀπτομένη τῆς πτέρυγος τοῦ χερουβ τοῦ ἑτέρου 12 καὶ

ἡ πτέρυξ τοῦ χερουβ τοῦ ἐνὸς πήχεων πέντε ἀπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου καὶ ἡ πτέρυξ ἢ ἑτέρα πήχεων πέντε ἀπτομένη τοῦ πτέρυγος τοῦ χερουβ τοῦ ἑτέρου 13 καὶ αἱ πτέρυγες τῶν χερουβιν διαπεπετασμέναι πήχεων εἴκοσι καὶ αὐτὰ ἐστηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον 14 καὶ ἐποίησεν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου καὶ βύσσου καὶ ὕφανεν ἐν αὐτῷ χερουβιν 15 καὶ ἐποίησεν ἔμπροσθεν τοῦ οἴκου στύλους δύο πήχεων τριάκοντα πέντε τὸ ὕψος καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πήχεων πέντε 16 καὶ ἐποίησεν σερσερωθ ἐν τῷ δαβρι καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων καὶ ἐποίησεν ῥοῖσκους ἑκατὸν καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν χαλαστῶν 17 καὶ ἔστησεν τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ τὸν ἕνα ἐξ εὐωνύμων καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν Κατόρθωσις καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν Ἴσχύς

4 καὶ ἐποίησεν τὸ θυσιαστήριον χαλκοῦν πήχεων εἴκοσι μήκος καὶ τὸ εὖρος πήχεων εἴκοσι ὕψος πήχεων δέκα 2 καὶ ἐποίησεν τὴν θάλασσαν χυτὴν πήχεων δέκα τὴν διαμέτρησιν στρογγύλην κυκλόθεν καὶ πήχεων πέντε τὸ ὕψος καὶ τὸ κύκλωμα πήχεων τριάκοντα 3 καὶ ὁμοίωμα μόσχων ὑποκάτωθεν αὐτῆς κύκλω κυκλοῦσιν αὐτὴν πήχεις δέκα περιέχουσιν τὸν λουτήρα κυκλόθεν δύο γένη ἐχώνευσαν τοὺς μόσχους ἐν τῇ χωνεύσει αὐτῶν 4 ἢ ἐποίησαν αὐτούς δώδεκα μόσχους οἱ τρεῖς βλέποντες βορρᾶν καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες δυσμὰς καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες νότον καὶ οἱ τρεῖς βλέποντες κατ' ἀνατολάς καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἄνω ἦσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν

ἔσω 5 καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστῆς καὶ τὸ
χειλὸς αὐτῆς ὡς χεῖλος ποτηρίου διαγεγλυμμένα
βλαστοὺς κρίνου χωροῦσαν μετρητὰς τρισχιλίους
καὶ ἐξετέλεσεν 6 καὶ ἐποίησεν λουτήρας δέκα
καὶ ἔθηκεν τοὺς πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε
ἐξ ἀριστερῶν τοῦ πλύνειν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα
τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἀποκλύζειν ἐν αὐτοῖς
καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὸ νίπτεσθαι τοὺς ἱερεῖς ἐν
αὐτῇ 7 καὶ ἐποίησεν τὰς λυχνίας τὰς χρυσᾶς
δέκα κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ
ναῷ πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἀριστερῶν 8
καὶ ἐποίησεν τραπέζας δέκα καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ
ναῷ πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ εὐνύμων καὶ
ἐποίησεν φιάλας χρυσᾶς ἑκατόν 9 καὶ ἐποίησεν
τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων καὶ τὴν αὐλὴν τὴν
μεγάλην καὶ θύρας τῇ αὐλῇ καὶ θυρώματα αὐτῶν
κατακεχαλωμένα χαλκῷ 10 καὶ τὴν θάλασσαν
ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς
ἀνατολὰς κατέναντι 11 καὶ ἐποίησεν Χιραμ τὰς
κρεάγρας καὶ τὰ πυρεῖα καὶ τὴν ἐσχάραν τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ
συνετέλεσεν Χιραμ ποιῆσαι πᾶσαν τὴν ἐργασίαν
ἣν ἐποίησεν Σαλωμων τῷ βασιλεῖ ἐν οἴκῳ τοῦ
θεοῦ 12 στύλους δύο καὶ ἐπ' αὐτῶν γωλαθ τῇ
χωθαρεθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο
καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν
χωθαρεθ ἃ ἔστιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων
13 καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο
δίκτυα καὶ δύο γένη ῥοῖσκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ
ἐνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γωλαθ τῶν χωθαρεθ
ἃ ἔστιν ἐπάνω τῶν στύλων 14 καὶ τὰς μεχωνωθ
ἐποίησεν δέκα καὶ τοὺς λουτήρας ἐποίησεν ἐπὶ
τῶν μεχωνωθ 15 καὶ τὴν θάλασσαν μίαν καὶ

τοὺς μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω αὐτῆς 16
καὶ τοὺς ποδιστῆρας καὶ τοὺς ἀναλημπτήρας
καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῶν ἃ ἐποίησεν Χιραμ καὶ ἀνήνεγκεν
τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν οἴκῳ κυρίου χαλκοῦ
καθαροῦ 17 ἐν τῷ περιχώρῳ τοῦ Ἰορδάνου
ἐχώνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς
γῆς ἐν οἴκῳ Σοκχωθ καὶ ἀνά μέσον Σιρδαθα 18
καὶ ἐποίησεν Σαλωμων πάντα τὰ σκεύη ταῦτα
εἰς πλῆθος σφόδρα ὅτι οὐκ ἐξέλιπεν ὀλκὴ τοῦ
χαλκοῦ 19 καὶ ἐποίησεν Σαλωμων πάντα τὰ
σκεύη οἴκου κυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ
χρυσοῦν καὶ τὰς τραπέζας καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄρτοι
προθέσεως 20 καὶ τὰς λυχνίας καὶ τοὺς λύχνους
τοῦ φωτὸς κατὰ τὸ κρίμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ
δαβιρ χρυσοῦ καθαροῦ 21 καὶ λαβίδες αὐτῶν καὶ
οἱ λύχνοι αὐτῶν καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς θυίσκας
καὶ τὰ πυρεῖα χρυσοῦ καθαροῦ 22 καὶ ἡ θύρα
τοῦ οἴκου ἡ ἐσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων εἰς
τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσᾶς

5 καὶ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἣν ἐποίησεν
Σαλωμων ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ εἰσήνεγκεν
Σαλωμων τὰ ἅγια Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη
ἔδωκεν εἰς θησαυρὸν οἴκου κυρίου 2 τότε
ἐξεκκλησίασεν Σαλωμων τοὺς πρεσβυτέρους
Ἰσραηλ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν
τοὺς ἡγουμένους πατριῶν υἱῶν Ἰσραηλ εἰς
Ἱερουσαλημ τοῦ ἀνενέγκαι κιβωτὸν διαθήκης
κυρίου ἐκ πόλεως Δαυιδ αὕτη Σιων 3 καὶ
ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν βασιλέα πᾶς ἀνὴρ
Ἰσραηλ ἐν τῇ ἑορτῇ οὗτος ὁ μὴν ἔβδομος 4 καὶ
ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραηλ καὶ ἔλαβον

πάντες οἱ Λευῖται τὴν κιβωτὸν 5 καὶ ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν καὶ τὴν σκηνην τοῦ μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὴν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται 6 καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ καὶ οἱ φοβούμενοι καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες μύσχους καὶ πρόβατα οἳ οὐκ ἀριθμηθήσονται καὶ οἳ οὐ λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ πλήθους 7 καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑποκάτω τῶν πτερυγῶν τῶν χερουβιν 8 καὶ ἦν τὰ χερουβιν διαπεπετακότα τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ καὶ συνεκάλυπτεν τὰ χερουβιν ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν 9 καὶ ὑπερεῖχον οἱ ἀναφορεῖς καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀναφορέων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβὶρ οὐκ ἐβλέποντο ἔξω καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 10 οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλὴν δύο πλάκες ἃς ἔθηκεν Μωυσῆς ἐν Χωρηβ ἃ διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐξελεθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 11 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξελεθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν ἁγίων ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εὐρεθέντες ἠγιάσθησαν οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι κατ' ἐφημερίαν 12 καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτωδοὶ πάντες τοῖς υἱοῖς Ἀσαφ τῷ Αἰμαν τῷ Ἰδιθουν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τῶν ἐνδεδυμένων στολὰς βυσσίνας ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις ἐστηκότες κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου καὶ μετ' αὐτῶν ἱερεῖς ἑκατὸν εἴκοσι σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν 13 καὶ ἐγένετο μία φωνὴ ἐν

τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν τῷ ψαλτωδεῖν καὶ ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῇ μιᾷ τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ καὶ ὡς ὕψωσαν φωνὴν ἐν σάλπιγξιν καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν ὄργανοις τῶν ᾠδῶν καὶ ἔλεγον ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης κυρίου 14 καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ σῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης ὅτι ἐνέπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ

6 τότε εἶπεν Σαλωμων κύριος εἶπεν τοῦ κατασκηνῶσαι ἐν γνόφῳ 2 καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμηκα οἶκον τῷ ὀνόματί σου ἅγιόν σοι καὶ ἔτοιμον τοῦ κατασκηνῶσαι εἰς τοὺς αἰῶνας 3 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εὐλόγησεν τὴν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ παρειστήκει 4 καὶ εἶπεν εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὃς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου καὶ ἐν χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν λέγων 5 ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ 6 καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλημ γενέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυὶδ ὥστε εἶναι ἐπάνω τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ 7 καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρός μου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ 8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Δαυὶδ πατέρα μου διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου

9 πλὴν σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον ὅτι ὁ υἱός σου ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τῆς ὀσφύος σου οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου 10 καὶ ἀνέστησεν κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν καὶ ἐγενήθησαν ἀντι Δαυιδ πατρός μου καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τὸν θρόνον Ἰσραηλ καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ ὠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ 11 καὶ ἔθηκα ἐκεῖ τὴν κιβωτόν ἐν ἣ ἐκεῖ διαθήκη κυρίου ἦν διέθετο τῷ Ἰσραηλ 12 καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραηλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ 13 ὅτι ἐποίησεν Σαλωμων βάσιν χαλκῆν καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ πέντε πηχῶν τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος αὐτῆς καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ ἔστη ἐπ' αὐτῆς καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἔναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραηλ καὶ διεπέτασεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν 14 καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς φυλάσσω τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισίν σου τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σου ἐν ὄλῃ καρδίᾳ 15 ἃ ἐφύλαξας τῷ παιδί σου Δαυιδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων καὶ ἐλάλησας ἐν στόματί σου καὶ ἐν χερσίν σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη 16 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ φύλαξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυιδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων οὐκ ἐκλείψει σοι ἀνὴρ ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραηλ πλὴν ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μου ὡς ἐπορεύθης ἐναντίον μου 17 καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου

ὃ ἐλάλησας τῷ παιδί σου τῷ Δαυιδ 18 ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσιν σοὶ καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ὠκοδόμησα 19 καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν παιδός σου καὶ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς τοῦ ἑπακοῦσαι τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεύχεται ἐναντίον σου σήμερον 20 τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν τόπον τοῦτον ὃν εἶπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεύχεται εἰς τὸν τόπον τοῦτον 21 καὶ ἀκούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ παιδός σου καὶ λαοῦ σου Ἰσραηλ ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀκούσῃ καὶ ἴλεως ἔσῃ 22 ἐὰν ἀμάρτη ἀνὴρ τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἄρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν καὶ ἔλθῃ καὶ ἀράσῃται κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 23 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις καὶ κρινεῖς τοὺς δούλους σου τοῦ ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ καὶ ἀποδοῦναι ὁδοὺς αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ τοῦ δικαίῳσαι δίκαιον τοῦ ἀποδοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ 24 καὶ ἐὰν θραυσθῇ ὁ λαός σου Ἰσραηλ κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ ἐὰν ἀμάρτωσιν σοὶ καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἐξομολογήσωνται τῷ ὀνόματί σου καὶ προσεύξωνται καὶ δεηθῶσιν ἐναντίον σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ 25 καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις λαοῦ σου Ἰσραηλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν 26

ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι
ὑετὸν ὅτι ἁμαρτήσονται σοὶ καὶ προσεύξονται εἰς
τὸν τόπον τοῦτον καὶ αἰνέσουσιν τὸ ὄνομά σου
καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν
ὅτι ταπεινώσεις αὐτούς **27** καὶ σὺ εἰσακούση
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις
τῶν παιδῶν σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ὅτι
δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν ἐν ἧ
πορεύονται ἐν αὐτῇ καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν
γῆν σου ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου εἰς κληρονομίαν
28 λιμὸς ἐὰν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς θάνατος ἐὰν
γένηται ἀνεμοφοροῖα καὶ ἴκτερος ἀκρις καὶ
βροῦχος ἐὰν γένηται ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς
κατέναντι τῶν πόλεων αὐτῶν κατὰ πᾶσαν
πληγὴν καὶ πᾶν πόνον **29** καὶ πᾶσα προσευχὴ
καὶ πᾶσα δέησις ἣ ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ
καὶ παντὶ λαῷ σου Ἰσραὴλ ἐὰν γινῶ ἄνθρωπος
τὴν ἀφῆν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ καὶ
διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον
30 καὶ σὺ εἰσακούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου
κατοικητηρίου σου καὶ ἰλάση καὶ δώσεις ἀνδρὶ
κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ὡς ἂν γινῶς τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ὅτι μόνος γινώσκεις τὴν καρδίαν υἰῶν
ἀνθρώπων **31** ὅπως φοβῶνται τὰς ὁδοὺς σου
πάσας τὰς ἡμέρας ἅς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν **32** καὶ
πᾶς ἀλλότριος ὃς οὐκ ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ
ἐστὶν αὐτὸς καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν διὰ
τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν
κραταιὰν καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλὸν καὶ
ἔλθωσιν καὶ προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον
33 καὶ εἰσακούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου
κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα

ἐὰν ἐπικαλέσηταί σε ὁ ἀλλότριος ὅπως γινῶσιν
πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου καὶ τοῦ
φοβεῖσθαι σε ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ καὶ τοῦ
γινῶναι ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦτον ὃν ὤκοδόμησα **34** ἐὰν δὲ ἐξέλθῃ ὁ
λαός σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν
ὁδῷ ἢ ἀποστελεῖς αὐτούς καὶ προσεύξωνται πρὸς
σὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης ἣν ἐξελέξω
ἐν αὐτῇ καὶ οἴκου οὗ ὤκοδόμησα τῷ ὀνόματί
σου **35** καὶ ἀκούση ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως
αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ ποιήσεις
τὸ δικαίωμα αὐτῶν **36** ὅτι ἁμαρτήσονται σοὶ
ὅτι οὐκ ἔσται ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρτήσεται
καὶ πατάξεις αὐτούς καὶ παραδώσεις αὐτούς
κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν καὶ αἰχμαλωτεύσουσιν
οἱ αἰχμαλωτεύοντες αὐτούς εἰς γῆν ἐχθρῶν
εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγὺς **37** καὶ ἐπιστρέψωσιν
καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὗ μετήχθησαν
ἐκεῖ καὶ γε ἐπιστρέψωσιν καὶ δεηθῶσίν σου
ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν λέγοντες ἡμάρτομεν
ἠδικήσαμεν ἠνομήσαμεν **38** καὶ ἐπιστρέψωσιν
πρὸς σὲ ἐν ὄλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὄλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν
γῇ αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς καὶ προσεύξωνται
ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν
καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξελέξω καὶ τοῦ οἴκου οὗ
ὤκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου **39** καὶ ἀκούση
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου
τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν
καὶ ποιήσεις κρίματα καὶ ἴλεως ἔσῃ τῷ λαῷ
τῷ ἁμαρτόντι σοὶ **40** νῦν κύριε ἔστωσαν δὴ
οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεωγμένοι καὶ τὰ ὠτά σου
ἐπήκοα εἰς τὴν δέησιν τοῦ τόπου τούτου **41** καὶ
νῦν ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός εἰς τὴν κατάπαυσίν

σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἰσχύος σου οἱ ἱερεῖς σου κύριε ὁ θεὸς ἐνδύσαιντο σωτηρίαν καὶ οἱ υἱοὶ σου εὐφρανθήτωσαν ἐν ἀγαθοῖς **42** κύριε ὁ θεὸς μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου μνήσθητι τὰ ἔλεῃ Δαυιδ τοῦ δούλου σου

7 καὶ ὡς συνετέλεσεν Σαλωμων προσευχόμενος καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγεν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας καὶ δόξα κυρίου ἔπλησεν τὸν οἶκον **2** καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον **3** καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐώρων καταβαῖνον τὸ πῦρ καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον καὶ προσεκύνησαν καὶ ἦνουν τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **4** καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἔναντι κυρίου **5** καὶ ἔθυσιάσεν Σαλωμων τὴν θυσίαν μόσχων εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας καὶ βοσκημάτων ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ ἔνεκαίνισεν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός **6** καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν ἐστηκότες καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν κυρίου τοῦ Δαυιδ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξομολογεῖσθαι ἔναντι κυρίου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν ὕμνοις Δαυιδ διὰ χειρὸς αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἔναντίον αὐτῶν καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐστηκώς **7** καὶ ἠγίασεν Σαλωμων τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ κυρίου ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα τῶν σωτηρίων ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησεν Σαλωμων οὐκ ἐξεποίει δέξασθαι τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ μαννα καὶ τὰ στέατα **8**

καὶ ἐποίησεν Σαλωμων τὴν ἑορτὴν ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ἑπτὰ ἡμέραις καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκκλησία μεγάλη σφόδρα ἀπὸ εἰσόδου Αἰμαθ καὶ ἕως χειμάρρου Αἰγύπτου **9** καὶ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον ὅτι ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτὴν **10** καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἀπέστειλεν τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν εὐφραينوμένους καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν κύριος τῷ Δαυιδ καὶ τῷ Σαλωμων καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ **11** καὶ συνετέλεσεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμων τοῦ ποιῆσαι ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ εὐδοθή **12** καὶ ὤφθη ὁ θεὸς τῷ Σαλωμων τὴν νύκτα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου καὶ ἐξελεξάμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἔμαυτῷ εἰς οἶκον θυσίας **13** ἐὰν συσχῶ τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γένηται ὑετός καὶ ἐὰν ἐντείλωμαι τῇ ἀκρίδι καταφαγεῖν τὸ ξύλον καὶ ἐὰν ἀποστείλω θάνατον ἐν τῷ λαῷ μου **14** καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός μου ἐφ' οὓς τὸ ὄνομά μου ἐπικέκληται ἐπ' αὐτούς καὶ προσεύξωνται καὶ ζητήσωσιν τὸ πρόσωπόν μου καὶ ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν καὶ ἴασομαι τὴν γῆν αὐτῶν **15** νῦν οἱ ὀφθαλμοί μου ἔσονται ἀνεωγμένοι καὶ τὰ ὄψα μου ἐπήκοα τῇ προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου **16** καὶ νῦν ἐξελεξάμην καὶ ἠγίακα τὸν οἶκον τοῦτον τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς

ἡμέρας 17 καὶ σὺ ἐὰν πορευθῆς ἐναντίον μου ὡς Δαυιδ ὁ πατήρ σου καὶ ποιήσης κατὰ πάντα ἃ ἐνετειλάμην σοι καὶ τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξῃ 18 καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ὡς διεθέμην Δαυιδ τῷ πατρί σου λέγων οὐκ ἐξαρθήσεται σοι ἀνὴρ ἡγούμενος ἐν Ἰσραηλ 19 καὶ ἐὰν ἀποστρέψῃτε ὑμεῖς καὶ ἐγκαταλίπητε τὰ προστάγματά μου καὶ τὰς ἐντολάς μου ἅς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν καὶ πορευθῆτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς 20 καὶ ἐξαρθῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς καὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ἠγάσα τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου μου καὶ δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν 21 καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλὸς πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται καὶ ἐρεῖ χάριν τίνος ἐποίησεν κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ 22 καὶ ἐροῦσιν διότι ἐγκατέλιπον κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἑτέρων καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην

8 καὶ ἐγένετο μετὰ εἴκοσι ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ 2 καὶ τὰς πόλεις ἅς ἔδωκεν Χιραμ τῷ Σαλωμων ᾠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμων καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ 3 καὶ ἦλθεν Σαλωμων εἰς Αἰμαθ Σωβα καὶ κατίσχυσεν αὐτήν 4 καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν Θεδμορ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὄχυράς ἅς ᾠκοδόμησεν ἐν Ἡμαθ 5 καὶ ᾠκοδόμησεν τὴν Βαιθωρων τὴν ἄνω καὶ

τὴν Βαιθωρων τὴν κάτω πόλεις ὄχυράς τεῖχι πύλαι καὶ μοχλοὶ 6 καὶ τὴν Βααλαθ καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὄχυράς αἱ ἦσαν τῷ Σαλωμων καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀρμάτων καὶ τὰς πόλεις τῶν ἵππέων καὶ ὅσα ἐπεθύμησεν Σαλωμων κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ 7 πᾶς ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Ευαίου καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου οἱ οὐκ εἰσιν ἐκ τοῦ Ἰσραηλ 8 ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ οὐς οὐκ ἐξωλέθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς Σαλωμων εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 9 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραηλ οὐκ ἔδωκεν Σαλωμων εἰς παῖδας τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ὅτι αὐτοὶ ἄνδρες πολεμισταὶ καὶ ἄρχοντες καὶ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἀρμάτων καὶ ἵππέων 10 καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προστατῶν βασιλέως Σαλωμων πενήκοντα καὶ διακόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ 11 καὶ τὴν θυγατέρα Φαραω Σαλωμων ἀνήγαγεν ἐκ πόλεως Δαυιδ εἰς τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησεν αὐτῇ ὅτι εἶπεν οὐ κατοικήσει ἡ γυνὴ μου ἐν πόλει Δαυιδ τοῦ βασιλέως Ἰσραηλ ὅτι ἅγιός ἐστιν οὗ εἰσῆλθεν ἐκεῖ κιβωτὸς κυρίου 12 τότε ἀνήνεγκεν Σαλωμων ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ᾠκοδόμησεν ἀπέναντι τοῦ ναοῦ 13 καὶ κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ τοῦ ἀναφέρειν κατὰ τὰς ἐντολάς Μωυσῆ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν τοῖς μηνσὶν καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν σκηνῶν 14 καὶ ἔστησεν κατὰ τὴν κρίσιν Δαυιδ τὰς διαίρεσεις

τῶν ἱερέων κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν τοῦ αἰνεῖν καὶ λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερέων κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ οἱ πυλωροὶ κατὰ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν εἰς πύλην καὶ πύλην ὅτι οὕτως ἐντολαὶ Δαυιδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ **15** οὐ παρήλθον τὰς ἐντολὰς τοῦ βασιλέως περὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς πάντα λόγον καὶ εἰς τοὺς θησαυρούς **16** καὶ ἠτοιμάσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώθη ἕως οὗ ἐτελείωσεν Σαλωμων τὸν οἶκον κυρίου **17** τότε ὤχητο Σαλωμων εἰς Γασιωνγαβερ καὶ εἰς τὴν Αἰλαθ τὴν παραθαλασσίαν ἐν γῆ Ἰδουμαίᾳ **18** καὶ ἀπέστειλεν Χιραμ ἐν χειρὶ παίδων αὐτοῦ πλοῖα καὶ παῖδας εἰδότας θάλασσαν καὶ ὤχοντο μετὰ τῶν παίδων Σαλωμων εἰς Σωφίρα καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τετρακόσια καὶ πενήτηκοντα τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμων

9 καὶ βασίλισσα Σαβα ἤκουσεν τὸ ὄνομα Σαλωμων καὶ ἦλθεν τοῦ πειράσαι Σαλωμων ἐν αἰνίγμασιν εἰς Ἱερουσαλημ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα καὶ κάμηλοι αἴρουνται ἀρώματα καὶ χρυσίον εἰς πλῆθος καὶ λίθον τίμιον καὶ ἦλθεν πρὸς Σαλωμων καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν πάντα ὅσα ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς **2** καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμων πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς καὶ οὐ παρήλθεν λόγος ἀπὸ Σαλωμων ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ **3** καὶ εἶδεν βασίλισσα Σαβα τὴν σοφίαν Σαλωμων καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησεν **4** καὶ τὰ βρώματα τῶν τραπεζῶν καὶ καθέδραν παίδων αὐτοῦ καὶ στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ καὶ ἱματισμὸν αὐτῶν καὶ οἰνοχόους αὐτοῦ καὶ στολισμὸν αὐτῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα ἃ

ἀνέφερον ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο **5** καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα ἀληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῆ μου περὶ τῶν λόγων σου καὶ περὶ τῆς σοφίας σου **6** καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λόγοις ἕως οὗ ἦλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἰδοὺ οὐκ ἀπηγγέλη μοι ἡμῖς τοῦ πλήθους τῆς σοφίας σου προσέθηκας ἐπὶ τὴν ἀκοίην ἣν ἤκουσα **7** μακάριοι οἱ ἄνδρες μακάριοι οἱ παῖδες σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες σοὶ διὰ παντός καὶ ἀκούουσιν σοφίαν σου **8** ἔστω κύριος ὁ θεός σου ἠὺλογημένος ὃς ἠθέλησέν σοι τοῦ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνον αὐτοῦ εἰς βασιλέα τῷ κυρίῳ θεῷ σου ἐν τῷ ἀγαπῆσαι κύριον τὸν θεόν σου τὸν Ἰσραηλ τοῦ στήσαι αὐτὸν εἰς αἰῶνα καὶ ἔδωκέν σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς βασιλέα τοῦ ποιῆσαι κρίμα καὶ δικαιοσύνην **9** καὶ ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ καὶ ἀρώματα εἰς πλῆθος πολὺ καὶ λίθον τίμιον καὶ οὐκ ἦν κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα ἃ ἔδωκεν βασίλισσα Σαβα τῷ βασιλεῖ Σαλωμων **10** καὶ οἱ παῖδες Σαλωμων καὶ οἱ παῖδες Χιραμ ἔφερον χρυσίον τῷ Σαλωμων ἐκ Σουφίρ καὶ ξύλα πεύκινα καὶ λίθον τίμιον **11** καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πεύκινα ἀναβάσεις τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ κιθάρας καὶ νάβλας τοῖς ᾠδοῖς καὶ οὐκ ὤφθησαν τοιαῦτα ἔμπροσθεν ἐν γῆ Ἰουδα **12** καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἔδωκεν τῇ βασίλισσῃ Σαβα πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἃ ἤτησεν ἐκτὸς πάντων ὧν ἠνεγκεν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων καὶ ἀπέστρεψεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς **13** καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνεχθέντος τῷ Σαλωμων ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ ἑξακόσια ἐξήκοντα ἕξ τάλαντα χρυσοῦ **14** πλὴν τῶν ἀνδρῶν

τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπορευομένων
ῶν ἔφερον καὶ πάντων τῶν βασιλέων τῆς
Ἀραβίας καὶ σατραπῶν τῆς γῆς ἔφερον χρυσίον
καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεῖ Σαλωμων 15 καὶ
ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων διακοσίους
θυρεοὺς χρυσοῦς ἐλατούς ἑξακόσιοι χρυσοὶ
καθαροὶ τῷ ἐνὶ θυρεῷ ἑξακόσιοι χρυσοὶ ἐπῆσαν
ἐπὶ τὸν ἕνα θυρεόν 16 καὶ τριακοσίας ἀσπίδας
ἐλατὰς χρυσᾶς τριακοσίων χρυσῶν ἀνεφέρετο ἐπὶ
τὴν ἀσπίδα ἐκάστην καὶ ἔδωκεν αὐτάς ὁ βασιλεὺς
ἐν οἴκῳ δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου 17 καὶ ἐποίησεν ὁ
βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον ὀδόντων μέγαν
καὶ κατεχύρωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ 18 καὶ
ἔξ ἀναβαθμοῦ τῷ θρόνῳ ἐνδεδεμένοι χρυσίῳ
καὶ ἀγκῶνες ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου
τῆς καθέδρας καὶ δύο λέοντες ἐστηκότες παρὰ
τοὺς ἀγκῶνας 19 καὶ δώδεκα λέοντες ἐστηκότες
ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἔξ ἀναβαθμῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν οὐκ
ἐγενήθη οὕτως ἐν πάσῃ βασιλείᾳ 20 καὶ πάντα τὰ
σκεύη τοῦ βασιλέως Σαλωμων χρυσοῦ καὶ πάντα
τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ
κατελιημμένα οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον
ἐν ἡμέραις Σαλωμων εἰς οὐθέν 21 ὅτι ναῦς τῷ
βασιλεῖ ἐπορεύετο εἰς Θαρσις μετὰ τῶν παίδων
Χιραμ ἅπαξ διὰ τριῶν ἐτῶν ἦρχετο πλοῖα ἐκ
Θαρσις τῷ βασιλεῖ γέμοντα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου
καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων καὶ πιθήκων 22
καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμων ὑπὲρ πάντας τοὺς
βασιλεῖς καὶ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ 23 καὶ πάντες οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμων
ἀκοῦσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ ἧς ἔδωκεν ὁ θεὸς
ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ 24 καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος
τὰ δῶρα αὐτοῦ σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ

καὶ ἱματισμόν στακτὴν καὶ ἠδύσματα ἵππους καὶ
ἡμίονους τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν 25 καὶ ἦσαν
τῷ Σαλωμων τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς
ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἰπέων καὶ ἔθετο
αὐτοὺς ἐν πόλεσιν τῶν ἀρμάτων καὶ μετὰ τοῦ
βασιλέως ἐν Ἱερουσαλημ 26 καὶ ἦν ἠγούμενος
πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως
γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίου Αἰγύπτου 27 καὶ
ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον
ἐν Ἱερουσαλημ ὡς λίθους καὶ τὰς κέδρους ὡς
συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλήθος 28 καὶ
ἡ ἔξοδος τῶν ἵππων ἐξ Αἰγύπτου τῷ Σαλωμων
καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς 29 καὶ οἱ κατάλοιποι
λόγοι Σαλωμων οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ
γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν λόγων Ναθαν τοῦ προφήτου
καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Αχια τοῦ Σηλωνίτου καὶ ἐν
ταῖς ὁράσεσιν Ἰωηλ τοῦ ὀρώντος περὶ Ἱεροβοαμ
υἱοῦ Ναβατ 30 καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμων ὁ
βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ τεσσαράκοντα ἔτη 31
καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμων καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
πόλει Δαυιδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν
Ροβοαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

10 καὶ ἦλθεν Ροβοαμ εἰς Συχημ ὅτι εἰς Συχημ
ἦρχετο πᾶς Ἰσραηλ βασιλεῦσαι αὐτὸν 2 καὶ
ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοαμ υἱὸς Ναβατ καὶ
αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου
Σαλωμων τοῦ βασιλέως καὶ κατώκησεν Ἱεροβοαμ
ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀπέστρεψεν Ἱεροβοαμ ἐξ
Αἰγύπτου 3 καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν
καὶ ἦλθεν Ἱεροβοαμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία
Ἰσραηλ πρὸς Ροβοαμ λέγοντες 4 ὁ πατήρ σου
ἐσκήληρυνεν τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ
τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς καὶ

ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος οὗ ἔδωκεν ἔφ' ἡμᾶς καὶ δουλεύσομέν σοι **5** καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορεύεσθε ἕως τριῶν ἡμερῶν καὶ ἔρχεσθε πρὸς με καὶ ἀπήλθεν ὁ λαός **6** καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς ἐστηκότας ἐναντίον Σαλωμων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ζῆν αὐτὸν λέγων πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ τούτῳ λόγον **7** καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ λέγοντες ἐὰν ἐν τῇ σήμερον γένη εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ εὐδοκίῃσῃ καὶ λαλήσῃ αὐτοῖς λόγους ἀγαθοὺς καὶ ἔσσονται σοι παῖδες πάσας τὰς ἡμέρας **8** καὶ κατέλιπεν τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων οἱ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν συνεκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν ἐστηκότων ἐναντίον αὐτοῦ **9** καὶ εἶπεν αὐτοῖς τί ὑμεῖς βουλεύεσθε καὶ ἀποκριθήσομαι λόγον τῷ λαῷ τούτῳ οἱ ἐλάλησαν πρὸς με λέγοντες ἄνες ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς **10** καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οὕτως λαλήσεις τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι πρὸς σὲ λέγων ὁ πατήρ σου ἐβάρυνεν τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ σὺ ἄφες ἀφ' ἡμῶν οὕτως ἔρεῖς ὁ μικρὸς δάκτυλός μου παχύτερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου **11** καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ζυγῷ βαρεῖ καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις **12** καὶ ἦλθεν Ἱεροβοαμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ροβοαμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς λέγων ἐπιστρέψατε πρὸς με τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ **13** καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς σκληρὰ καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ τὴν βουλήν τῶν πρεσβυτέρων

14 καὶ ἐλάλησεν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλήν τῶν νεωτέρων λέγων ὁ πατήρ μου ἐβάρυνεν τὸν ζυγὸν ὑμῶν καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπ' αὐτόν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις **15** καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ τοῦ θεοῦ λέγων ἀνέστησεν κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχια τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοαμ υἱοῦ Ναβατ **16** καὶ παντὸς Ἰσραηλ ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα λέγων τίς ἡμῖν μερὶς ἐν Δαυιδ καὶ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί εἰς τὰ σκηνώματά σου Ἰσραηλ νῦν βλέπε τὸν οἶκόν σου Δαυιδ καὶ ἐπορεύθη πᾶς Ἰσραηλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ **17** καὶ ἄνδρες Ἰσραηλ οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτῶν Ροβοαμ **18** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ τὸν Ἀδωνιραμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ λίθοις καὶ ἀπέθανεν καὶ ὁ βασιλεὺς Ροβοαμ ἔσπευσεν τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἄρμα τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλημ **19** καὶ ἠθέτησεν Ἰσραηλ ἐν τῷ οἴκῳ Δαυιδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

11 καὶ ἦλθεν Ροβοαμ εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐξεκκλησίασεν τὸν Ἰουδαν καὶ Βενιαμιν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιούντων πόλεμον καὶ ἐπολέμει πρὸς Ἰσραηλ τοῦ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ Ροβοαμ **2** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμιαν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ λέγων **3** εἶπὸν πρὸς Ροβοαμ τὸν τοῦ Σαλωμων καὶ πρὸς πάντα Ἰουδαν καὶ Βενιαμιν λέγων **4** τάδε λέγει κύριος οὐκ ἀναβήσεσθε καὶ οὐ πολεμήσετε πρὸς τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν

ἀποστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐπήκουσαν τοῦ λόγου κυρίου καὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ Ἱεροβοαμ 5 καὶ κατώκησεν Ῥοβοαμ εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ὠκοδόμησεν πόλεις τειχίρεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ 6 καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Βαιθλεεμ καὶ τὴν Αἰταμ καὶ τὴν Θεκωε 7 καὶ τὴν Βαιθσουρα καὶ τὴν Σοκχωθ καὶ τὴν Οδολλαμ 8 καὶ τὴν Γεθ καὶ τὴν Μαρισαν καὶ τὴν Ζιφ 9 καὶ τὴν Αδωραιμ καὶ τὴν Λαχισ καὶ τὴν Αζηκα 10 καὶ τὴν Σαραα καὶ τὴν Αιαλων καὶ τὴν Χεβρων ἣ ἔστιν τοῦ Ἰουδα καὶ Βενιαμιν πόλεις τειχίρεις 11 καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς τείχεσιν καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους καὶ παραθέσεις βρωμάτων ἔλαιον καὶ οἶνον 12 κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ κατίσχυσεν αὐτὰς εἰς πλῆθος σφόδρα καὶ ἦσαν αὐτῷ Ἰουδα καὶ Βενιαμιν 13 καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἳ ἦσαν ἐν παντὶ Ἰσραηλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὀρίων 14 ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ Λευῖται τὰ σκηνώματα τῆς κατασχέσεως αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς Ἰουδαν εἰς Ἱερουσαλημ ὅτι ἐξέβαλεν αὐτοὺς Ἱεροβοαμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῦ μὴ λειτουργεῖν κυρίῳ 15 καὶ κατέστησεν ἐαυτῷ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ τοῖς ματαίοις καὶ τοῖς μόσχοις ἃ ἐποίησεν Ἱεροβοαμ 16 καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραηλ οἳ ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι κύριον θεὸν Ἰσραηλ καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ θῦσαι κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν 17 καὶ κατίσχυσαν τὴν βασιλείαν Ἰουδα καὶ κατίσχυσαν Ῥοβοαμ τὸν τοῦ Σαλωμων εἰς ἔτη τρία ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυιδ καὶ Σαλωμων ἔτη τρία 18

καὶ ἔλαβεν ἐαυτῷ Ῥοβοαμ γυναῖκα τὴν Μολλαθ θυγατέρα Ἱεριμουθ υἱοῦ Δαυιδ Ἀβαιαν θυγατέρα Ἐλιαβ τοῦ Ἰεσσαί 19 καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱοὺς τὸν Ἰαους καὶ τὸν Σαμαριαν καὶ τὸν Ῥολλαμ 20 καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν ἐαυτῷ τὴν Μααχα θυγατέρα Ἀβεσσαλωμ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀβια καὶ τὸν Ἰεθθι καὶ τὸν Ζιζα καὶ τὸν Εμμωθ 21 καὶ ἡγάπησεν Ῥοβοαμ τὴν Μααχαν θυγατέρα Ἀβεσσαλωμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ ὅτι γυναῖκας δέκα ὀκτῶ εἶχεν καὶ παλλακὰς τριάκοντα καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἴκοσι ὀκτῶ καὶ θυγατέρας ἐξήκοντα 22 καὶ κατέστησεν εἰς ἄρχοντα Ῥοβοαμ τὸν Ἀβια τὸν τῆς Μααχα εἰς ἡγούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ὅτι βασιλεῦσαι διενοεῖτο αὐτόν 23 καὶ ἠυξήθη παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πᾶσιν τοῖς ὀρίοις Ἰουδα καὶ Βενιαμιν καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ταῖς ὄχυραῖς καὶ ἔδωκεν αὐταῖς τροφὰς πλῆθος πολὺ καὶ ἠτήσατο πλῆθος γυναικῶν

12 καὶ ἐγένετο ὡς ἠτοιμάσθη ἡ βασιλεία Ῥοβοαμ καὶ ὡς κατεκρατήθη ἐγκατέλιπεν τὰς ἐντολὰς κυρίου καὶ πᾶς Ἰσραηλ μετ' αὐτοῦ 2 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ῥοβοαμ ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλημ ὅτι ἥμαρτον ἐναντίον κυρίου 3 ἐν χιλίοις καὶ διακοσίοις ἄρμασιν καὶ ἐξήκοντα χιλιάσιν ἵππων καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ πλήθους τοῦ ἐλθόντος μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου Λίβυες Τρωγλοδύται καὶ Αἰθίοπες 4 καὶ κατεκράτησαν τῶν πόλεων τῶν ὄχυρῶν αἳ ἦσαν ἐν Ἰουδα καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλημ 5 καὶ Σαμαιας ὁ προφήτης ἦλθεν πρὸς Ῥοβοαμ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ἰουδα τοὺς συναχθέντας εἰς Ἱερουσαλημ ἀπὸ προσώπου

Σουσακιμ καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος ἡμεῖς ἐγκατελίπετέ με καὶ γὰρ ἐγκαταλείψω ὑμᾶς ἐν χειρὶ Σουσακιμ 6 καὶ ἠσχύθησαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραηλ καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπαν δίκαιος ὁ κύριος 7 καὶ ἐν τῷ ἰδεῖν κύριον ὅτι ἐνετράπησαν καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαϊαν λέγων ἐνετράπησαν οὐ καταφθερῶ αὐτούς καὶ δώσω αὐτούς ὡς μικρὸν εἰς σωτηρίαν καὶ οὐ μὴ στάξῃ ὁ θυμὸς μου ἐν Ἱερουσαλημ 8 ὅτι ἔσονται εἰς παῖδας καὶ γνώσονται τὴν δουλείαν μου καὶ τὴν δουλείαν τῆς βασιλείας τῆς γῆς 9 καὶ ἀνέβη Σουσακιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἔλαβεν τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως τὰ πάντα ἔλαβεν καὶ ἔλαβεν τοὺς θυρεοὺς τοὺς χρυσοῦς οὓς ἐποίησεν Σαλωμων 10 καὶ ἐποίησεν Ροβοαμ θυρεοὺς χαλκοῦς ἀντ' αὐτῶν καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτὸν Σουσακιμ ἄρχοντας παρατρεχόντων τοὺς φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα τοῦ βασιλέως 11 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου εἰσεπορεύοντο οἱ φυλάσσοντες καὶ οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατρεχόντων 12 καὶ ἐν τῷ ἐντραπῆναι αὐτὸν ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ ὀργὴ κυρίου καὶ οὐκ εἰς καταφθορὰν εἰς τέλος καὶ γὰρ ἐν Ἰουδα ἦσαν λόγοι ἀγαθοὶ 13 καὶ κατίσχυσεν Ροβοαμ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐβασίλευσεν καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἐτῶν Ροβοαμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ ἑπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ ἐν τῇ πόλει ἣ ἐξελέξατο κύριος ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νοομμα ἢ Ἀμμαντίτις 14 καὶ

ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ὅτι οὐ κατεύθυνεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον 15 καὶ λόγοι Ροβοαμ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαϊα τοῦ προφήτου καὶ Ἀδδω τοῦ ὀρῶντος καὶ πράξεις αὐτοῦ καὶ ἐπολέμει Ροβοαμ τὸν Ἱεροβοαμ πάσας τὰς ἡμέρας 16 καὶ ἀπέθανεν Ροβοαμ καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβια υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

13 ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἱεροβοαμ ἐβασίλευσεν Ἀβια ἐπὶ Ἰουδαν 2 ἔτη τρία ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Μααχα θυγάτηρ Ουριηλ ἀπὸ Γαβαων καὶ πόλεμος ἦν ἀνά μέσον Ἀβια καὶ ἀνά μέσον Ἱεροβοαμ 3 καὶ παρετάξατο Ἀβια τὸν πόλεμον ἐν δυνάμει πολεμισταῖς δυνάμεως τετρακοσίαις χιλιάσιν ἀνδρῶν δυνατῶν καὶ Ἱεροβοαμ παρετάξατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν ὀκτακοσίαις χιλιάσιν δυνατοὶ πολεμισταὶ δυνάμεως 4 καὶ ἀνέστη Ἀβια ἀπὸ τοῦ ὄρους Σομορων ὃ ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ εἶπεν ἀκούσατε Ἱεροβοαμ καὶ πᾶς Ἰσραηλ 5 οὐχ ὑμῖν γινῶναι ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἔδωκεν βασιλείαν ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ εἰς τὸν αἰῶνα τῷ Δαυιδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διαθήκην ἀλός 6 καὶ ἀνέστη Ἱεροβοαμ ὁ τοῦ Ναβατ ὁ παῖς Σαλωμων τοῦ Δαυιδ καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ 7 καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ υἱοὶ παράνομοι καὶ ἀντέστη πρὸς Ροβοαμ τὸν τοῦ Σαλωμων καὶ Ροβοαμ ἦν νεώτερος καὶ δειλὸς τῆ καρδία καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ 8 καὶ νῦν λέγετε ἡμεῖς ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον

βασιλείας κυρίου διὰ χειρὸς υἱῶν Δαυιδ καὶ ὑμεῖς πλῆθος πολὺ καὶ μεθ' ὑμῶν μόσχοι χρυσοῖ οὐς ἐποίησεν ὑμῖν Ἱεροβοαμ εἰς θεοὺς 9 ἢ οὐκ ἐξεβάλετε τοὺς ἱερεῖς κυρίου τοὺς υἱοὺς Ααρων καὶ τοὺς Λευίτας καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ἱερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πᾶς ὁ προσπορευόμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ κριοῖς ἑπτὰ καὶ ἐγένετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι θεῷ 10 καὶ ἡμεῖς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν οὐκ ἐγκατελίπομεν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λειτουργοῦσιν τῷ κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ααρων καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν 11 θυμιῶσιν τῷ κυρίῳ ὀλοκαυτώματα πρωτὶ καὶ δείλης καὶ θυμίαμα συνθέσεως καὶ προθέσεις ἄρτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρᾶς καὶ ἡ λυχνία ἡ χρυσοῦ καὶ οἱ λυχνοὶ τῆς καύσεως ἀνάψαι δείλης ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς τὰς φυλακὰς κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετε αὐτόν 12 καὶ ἰδοὺ μεθ' ἡμῶν ἐν ἀρχῇ κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ αἱ σάλπιγγες τῆς σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ' ὑμᾶς οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραηλ πολεμήσατε πρὸς κύριον θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν ὅτι οὐκ εὐδοκωθήσεται ὑμῖν 13 καὶ Ἱεροβοαμ ἀπέστρεψεν τὸ ἔνεδρον ἐλθεῖν αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ ἐγένετο ἔμπροσθεν Ἰουδα καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκ τῶν ὀπισθεν 14 καὶ ἀπέστρεψεν Ἰουδας καὶ ἰδοὺ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἐκ τῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγγιν 15 καὶ ἐβόησαν ἄνδρες Ἰουδα καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βοᾶν ἄνδρας Ἰουδα καὶ κύριος ἐπάταξεν τὸν Ἱεροβοαμ καὶ τὸν Ἰσραηλ ἐναντίον Αβια καὶ Ἰουδα 16 καὶ ἔφυγον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀπὸ προσώπου Ἰουδα καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς

κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν 17 καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς Αβια καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ πληγὴν μεγάλην καὶ ἔπεσον τραυματῖαι ἀπὸ Ἰσραηλ πεντακόσιοι χιλιάδες ἄνδρες δυνατοὶ 18 καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν 19 καὶ κατεδίωξεν Αβια ὀπίσω Ἱεροβοαμ καὶ προκατελάβετο παρ' αὐτοῦ πόλεις τὴν Βαιθηλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Ἰσανα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Εφρων καὶ τὰς κώμας αὐτῆς 20 καὶ οὐκ ἔσχεν ἰσχὺν Ἱεροβοαμ ἔτι πάσας τὰς ἡμέρας Αβια καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος καὶ ἐτελεύτησεν 21 καὶ κατίσχυσεν Αβια καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκας δέκα τέσσαρας καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἴκοσι δύο καὶ θυγατέρας δέκα ἕξ 22 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Αβια καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ τοῦ προφήτου Αδδω

14 καὶ ἀπέθανεν Αβια μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ασα υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις Ασα ἠσύχασεν ἡ γῆ Ἰουδα ἔτη δέκα 2 καὶ ἐποίησεν τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου θεοῦ αὐτοῦ 3 καὶ ἀπέστησεν τὰ θυσιαστήρια τῶν ἀλλοτρίων καὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ συνέτριψεν τὰς στήλας καὶ ἐξέκοψεν τὰ ἄλση 4 καὶ εἶπεν τῷ Ἰουδα ἐκζητῆσαι τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ποιῆσαι τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς 5 καὶ ἀπέστησεν ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰουδα τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἰδωλα καὶ εἰρήνευσεν 6 πόλεις τειχῆρεις ἐν γῆ Ἰουδα ὅτι εἰρήνευσεν ἡ γῆ καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς ἔτεσιν τούτοις ὅτι κατέπαυσεν αὐτῷ κύριος

7 καὶ εἶπεν τῷ Ιουδα οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις ταύτας καὶ ποιήσωμεν τείχη καὶ πύργους καὶ πύλας καὶ μοχλοὺς ἐν ᾧ τῆς γῆς κυριεύσομεν ὅτι καθὼς ἐξεζητήσαμεν κύριον θεὸν ἡμῶν ἐξεζητήσεν ἡμᾶς καὶ κατέπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν καὶ εὐλόησεν ἡμῖν 8 καὶ ἐγένετο τῷ Ασα δύναμις ὄπλοφόρων αἰρόντων θυρεοὺς καὶ δόρατα ἐν γῆ Ιουδα τριακόσιοι χιλιάδες καὶ ἐν γῆ Βενιαμιν πελτασταὶ καὶ τοξῶται διακόσιοι καὶ πενήκοντα χιλιάδες πάντες οὗτοι πολεμισταὶ δυνάμεως 9 καὶ ἐξῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς Ζαρε ὁ Αἰθίοψ ἐν δυνάμει ἐν χιλίαις χιλιάσιν καὶ ἄρμασιν τριακοσίοις καὶ ἦλθεν ἕως Μαρῖσα 10 καὶ ἐξῆλθεν Ασα εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φάραγγι κατὰ βορρᾶν Μαρῖσης 11 καὶ ἐβόησεν Ασα πρὸς κύριον θεὸν αὐτοῦ καὶ εἶπεν κύριε οὐκ ἄδυνατεῖ παρὰ σοὶ σῶζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις κατίσχυσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποιθήκαμεν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἦλθαμεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν μὴ κατισχυσάτω πρὸς σὲ ἄνθρωπος 12 καὶ ἐπάταξεν κύριος τοὺς Αἰθίοπας ἐναντίον Ιουδα καὶ ἔφυγον οἱ Αἰθίοπες 13 καὶ κατεδίωξεν Ασα καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἕως Γεδωρ καὶ ἔπεσον Αἰθίοπες ὥστε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποίησιν ὅτι συνετρίβησαν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐναντίον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλὰ 14 καὶ ἐξέκοψαν τὰς κώμας αὐτῶν κύκλω Γεδωρ ὅτι ἐγενήθη ἕκστασις κυρίου ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐσκύλευσαν πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν ὅτι πολλὰ σκῦλα ἐγενήθη αὐτοῖς 15 καὶ γε σκηναὶς κτήσεων τοὺς Αμαζονεῖς ἐξέκοψαν καὶ ἔλαβον

πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλους καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ

15 καὶ Αζαριας υἱὸς Ὡδηδ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου 2 καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν Ασα καὶ παντὶ Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ εἶπεν ἀκούσατέ μου Ασα καὶ πᾶς Ιουδα καὶ Βενιαμιν κύριος μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐὰν ἐκζητήσητε αὐτόν εὑρεθήσεται ὑμῖν καὶ ἐὰν ἐγκαταλίπητε αὐτόν ἐγκαταλείψει ὑμᾶς 3 καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ Ισραηλ ἐν οὐ θεῷ ἀληθινῷ καὶ οὐχ ἱερέως ὑποδεικνύοντος καὶ ἐν οὐ νόμῳ 4 καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον θεὸν Ισραηλ καὶ εὑρεθήσεται αὐτοῖς 5 καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ οὐκ ἔστιν εἰρήνη τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ ὅτι ἕκστασις κυρίου ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὰς χώρας 6 καὶ πολεμήσει ἔθνος πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν ὅτι ὁ θεὸς ἐξέστησεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει 7 καὶ ὑμεῖς ἰσχύσατε καὶ μὴ ἐκλυέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν ὅτι ἔστιν μισθὸς τῇ ἐργασίᾳ ὑμῶν 8 καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν Αδαδ τοῦ προφήτου καὶ κατίσχυσεν καὶ ἐξέβαλεν τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν κατέσχευεν ἐν ὄρει Εφραιμ καὶ ἐνεκαίνισεν τὸ θυσιαστήριον κυρίου ὁ ἦν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ κυρίου 9 καὶ ἐξεκκλησίασεν τὸν Ιουδαν καὶ Βενιαμιν καὶ τοὺς προσηλύτους τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Εφραιμ καὶ ἀπὸ Μανασση καὶ ἀπὸ Συμεων ὅτι προσετέθησαν πρὸς αὐτὸν πολλοὶ τοῦ Ισραηλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ 10 καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλημ ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει

τῆς βασιλείας Ασα 11 καὶ ἔθυσεν τῷ κυρίῳ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκαν μόσχους ἑπτακοσίους καὶ πρόβατα ἑπτακισχίλια 12 καὶ διήλθεν ἐν διαθήκῃ ζητῆσαι κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς 13 καὶ πᾶς ὃς ἐὰν μὴ ἐκζητήσῃ κύριον θεὸν Ἰσραὴλ ἀποθανεῖται ἀπὸ νεωτέρου ἕως πρεσβυτέρου ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός 14 καὶ ὤμοσαν ἐν τῷ κυρίῳ ἐν φωνῇ μεγάλη καὶ ἐν σάλπιγγιν καὶ ἐν κερατίταις 15 καὶ ἠυφράνθησαν πᾶς Ἰουδα περὶ τοῦ ὄρκου ὅτι ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὤμοσαν καὶ ἐν πάσῃ θελήσει ἐζήτησαν αὐτόν καὶ εὐρέθη αὐτοῖς καὶ κατέπαυσεν αὐτοῖς κύριος κυκλόθεν 16 καὶ τὴν Μααχα τὴν μητέρα αὐτοῦ μετέστησεν τοῦ μὴ εἶναι τῇ Ἀστάρτῃ λειτουργοῦσαν καὶ κατέκοψεν τὸ εἶδωλον καὶ κατέκαυσεν ἐν χειμάρρῳ Κεδρων 17 πλὴν τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἀπέστησαν ἔτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἀλλ' ἡ καρδιά Ασα ἐγένετο πλήρης πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ 18 καὶ εἰσήνεγκεν τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὰ ἅγια οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σκευὴ 19 καὶ πόλεμος οὐκ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως τοῦ πέμπτου καὶ τριακοστοῦ ἔτους τῆς βασιλείας Ασα

16 καὶ ἐν τῷ ὀγδῶ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας Ασα ἀνέβη Βαασα βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ὠκοδόμησεν τὴν Ραμα τοῦ μὴ δοῦναι ἕξοδον καὶ εἴσοδον τῷ Ασα βασιλεῖ Ἰουδα 2 καὶ ἔλαβεν Ασα χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐκ θησαυρῶν οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀδερ βασιλέως Συρίας τὸν κατοικοῦντα ἐν Δαμασκῷ λέγων 3 διάθου διαθήκην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ

καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρὸς μου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πατρὸς σου ἰδοὺ ἀπέσταλκά σοι χρυσίον καὶ ἀργύριον δεῦρο καὶ διασκέδασον ἀπ' ἐμοῦ τὸν Βαασα βασιλέα Ἰσραὴλ καὶ ἀπελθέτω ἀπ' ἐμοῦ 4 καὶ ἤκουσεν υἱὸς Ἀδερ τοῦ βασιλέως Ασα καὶ ἀπέστειλεν τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰσραὴλ καὶ ἐπάταξεν τὴν Ἰων καὶ τὴν Δαν καὶ τὴν Αβελμαιν καὶ πάσας τὰς περιχώρους Νεφθαλι 5 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι Βαασα ἀπέλιπεν τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν Ραμα καὶ κατέπαυσεν τὸ ἔργον αὐτοῦ 6 καὶ Ασα ὁ βασιλεὺς ἔλαβεν πάντα τὸν Ἰουδαν καὶ ἔλαβεν τοὺς λίθους τῆς Ραμα καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ὠκοδόμησεν Βαασα καὶ ὠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὴν Γαβαε καὶ τὴν Μασφα 7 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν Ἀνανι ὁ προφήτης πρὸς Ασα βασιλέα Ἰουδα καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ βασιλέα Συρίας καὶ μὴ πεποιθέναι σε ἐπὶ κύριον θεὸν σου διὰ τοῦτο ἐσώθη δύναμις Συρίας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου 8 οὐχ οἱ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες ἦσαν εἰς δυνάμιν πολλὴν εἰς θάρσος εἰς ἰππεῖς εἰς πλῆθος σφόδρα καὶ ἐν τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ κύριον παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς σου 9 ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῆ κατισχύσαι ἐν πάσῃ καρδίᾳ πλήρει πρὸς αὐτόν ἠγγόνηκας ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μετὰ σοῦ πόλεμος 10 καὶ ἐθυμώθη Ασα τῷ προφήτῃ καὶ παρέθετο αὐτόν εἰς φυλακὴν ὅτι ὠργίσθη ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐλυμῆνατο Ασα ἐν τῷ λαῷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ 11 καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι Ασα οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ βασιλέων Ἰουδα καὶ Ἰσραὴλ 12 καὶ ἐμαλακίσθη Ασα ἐν τῷ ἐνάτῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας

αὐτοῦ τοὺς πόδας ἕως σφόδρα ἔμαλακίσθη καὶ ἐν τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐζήτησεν κύριον ἀλλὰ τοὺς ἰατροὺς **13** καὶ ἐκοιμήθη Ἀσα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ἐνάτῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ **14** καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι ᾧ ὤρυξεν ἑαυτῷ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐκοίμισαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἔπλησαν ἀρωμάτων καὶ γένη μύρων μυρεψῶν καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην ἕως σφόδρα

17 καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφατ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν Ἰωσαφατ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ **2** καὶ ἔδωκεν δύναμιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰουδα ταῖς ὀχυραῖς καὶ κατέστησεν ἡγουμένους ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν πόλεσιν Ἐφραιμ ἃς προκατελάβετο Ἀσα ὁ πατὴρ αὐτοῦ **3** καὶ ἐγένετο κύριος μετὰ Ἰωσαφατ ὅτι ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρώταις καὶ οὐκ ἐξεζήτησεν τὰ εἰδῶλα **4** ἀλλὰ κύριον τὸν θεὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐξεζήτησεν καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπορεύθη καὶ οὐχ ὡς τοῦ Ἰσραηλ τὰ ἔργα **5** καὶ κατηύθυνεν κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν πᾶς Ἰουδα δῶρα τῷ Ἰωσαφατ καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος καὶ δόξα πολλή **6** καὶ ὑψώθη καρδία αὐτοῦ ἐν ὁδῷ κυρίου καὶ ἔτι ἐξῆρεν τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ἄλση ἀπὸ τῆς γῆς Ἰουδα **7** καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστειλεν τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν δυνατῶν τὸν Ἀβδιαν καὶ Ζαχαριαν καὶ Ναθαναηλ καὶ Μιχαιαν διδάσκειν ἐν πόλεσιν Ἰουδα **8** καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Λευῖται Σαμουιας καὶ Ναθανιας καὶ Ζαβδιας καὶ Ἀσηλ καὶ Σεμιραμωθ καὶ Ἰωνathan καὶ Ἀδωνιας καὶ Τωβιας οἱ Λευῖται

καὶ μετ' αὐτῶν Ἐλισαμα καὶ Ἰωραμ οἱ ἱερεῖς **9** καὶ ἐδίδασκον ἐν Ἰουδα καὶ μετ' αὐτῶν βύβλος νόμου κυρίου καὶ διήλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν **10** καὶ ἐγένετο ἕκστασις κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς ταῖς κύκλῳ Ἰουδα καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς Ἰωσαφατ **11** καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλοφύλων ἔφερον τῷ Ἰωσαφατ δῶρα καὶ ἀργύριον καὶ δόματα καὶ οἱ Ἄραβες ἔφερον αὐτῷ κριοὺς προβάτων ἑπτακισχιλίους ἑπτακοσίους **12** καὶ ἦν Ἰωσαφατ πορευόμενος μείζων ἕως εἰς ὕψος καὶ ὠκοδόμησεν οἰκίσεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ πόλεις ὀχυράς **13** καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἄνδρες πολεμισταὶ δυνατοὶ ἰσχύοντες ἐν Ἱερουσαλημ **14** καὶ οὗτος ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκου πατριῶν αὐτῶν τῷ Ἰουδα χιλίαρχοι Ἐδνας ὁ ἄρχων καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δυνάμεως τριακόσιοι χιλιάδες **15** καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωαναν ὁ ἡγούμενος καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι ὀγδοήκοντα χιλιάδες **16** καὶ μετ' αὐτὸν Ἀμασιας ὁ τοῦ Ζαχρι ὁ προθυμούμενος τῷ κυρίῳ καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι χιλιάδες δυνατοὶ δυνάμεως **17** καὶ ἐκ τοῦ Βενιαμιν δυνατὸς δυνάμεως Ἐλιαδα καὶ μετ' αὐτοῦ τοξόται καὶ πελτασταὶ διακόσιοι χιλιάδες **18** καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωζαβαδ καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέμου **19** οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ ἐκτὸς ὧν ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσιν ταῖς ὀχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ

18 καὶ ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφατ ἔτι πλοῦτος καὶ δόξα πολλή καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχασ **2** καὶ κατέβη διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς Ἀχασ εἰς Σαμάρειαν καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Ἀχασ πρόβατα καὶ

μόσχους πολλούς καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ καὶ ἡπάτα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς Ραμωθ τῆς Γαλααδίτιδος **3** καὶ εἶπεν Αἰαβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφατ βασιλέα Ἰουδα πορευθεὶς μετ' ἐμοῦ εἰς Ραμωθ τῆς Γαλααδίτιδος καὶ εἶπεν αὐτῷ ὡς ἐγὼ οὕτως καὶ σύ ὡς ὁ λαὸς σου καὶ ὁ λαὸς μου μετὰ σοῦ εἰς πόλεμον **4** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ ζήτησον δὴ σήμερον τὸν κύριον **5** καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς προφῆτας τετρακοσίους ἄνδρας καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰ πορευθῶ εἰς Ραμωθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπαν ἀνάβαινε καὶ δώσει ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **6** καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου ἔτι καὶ ἐπιζητήσομεν παρ' αὐτοῦ **7** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφατ ἔτι ἀνὴρ εἷς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον δι' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτόν ὅτι οὐκ ἔστιν προφητεύων περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακὰ οὗτος Μιχαίας υἱὸς Ἰεμλα καὶ εἶπεν Ἰωσαφατ μὴ λαλείτω ὁ βασιλεὺς οὕτως **8** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εὐνοῦχον ἕνα καὶ εἶπεν τάχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμλα **9** καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα καθήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἐνδεδυμένοι στολὰς καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυχώρῳ θύρας πύλης Σαμαρείας καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν ἐναντίον αὐτῶν **10** καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱὸς Χαναανα κέρατα σιδηρᾶ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τούτοις κερατιεῖς τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντελεσθῇ **11** καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν οὕτως λέγοντες ἀνάβαινε εἰς Ραμωθ Γαλααδ καὶ εὐδοθήσῃ καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως **12**

καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ καλέσαι τὸν Μιχαίαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων ἰδοὺ ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ ἀγαθὰ περὶ τοῦ βασιλέως καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λόγοι σου ὡς ἐνός αὐτῶν καὶ λαλήσεις ἀγαθὰ **13** καὶ εἶπεν Μιχαίας ζῆ κύριος ὅτι ὁ ἐὰν εἶπη ὁ θεὸς πρὸς με αὐτὸ λαλήσω **14** καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Μιχαία εἰ πορευθῶ εἰς Ραμωθ Γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπίσχω καὶ εἶπεν ἀνάβαινε καὶ εὐδοθήσῃ καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ποσάκις ὀρκίζω σε ἵνα μὴ λαλήσῃς πρὸς με πλὴν ἀλήθειαν ἐν ὀνόματι κυρίου **16** καὶ εἶπεν εἶδον τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένους ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα οἷς οὐκ ἔστιν ποιμὴν καὶ εἶπεν κύριος οὐκ ἔχουσιν ἠγούμενον ἀναστρεφέτωσαν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ **17** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφατ οὐκ εἶπά σοι ὅτι οὐ προφητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἀλλ' ἢ κακὰ **18** καὶ εἶπεν οὐχ οὕτως ἀκούσατε λόγον κυρίου εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα δύναμις τοῦ οὐρανοῦ εἰστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ **19** καὶ εἶπεν κύριος τίς ἀπατήσῃ τὸν Αἰαβ βασιλέα Ἰσραὴλ καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσεῖται ἐν Ραμωθ Γαλααδ καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως **20** καὶ ἐξῆλθεν τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν καὶ εἶπεν κύριος ἐν τίνι **21** καὶ εἶπεν ἐξελεύσομαι καὶ ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀπατήσῃς καὶ δυνησῇ ἔξελθε καὶ ποιήσον οὕτως **22** καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν

προφητῶν σου τούτων καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ **23** καὶ ἠγγισεν Σεδεκίας υἱὸς Χανανα καὶ ἐπάταξεν τὸν Μιχαιαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα καὶ εἶπεν αὐτῷ ποία τῇ ὁδῷ παρήλθεν πνεῦμα κυρίου παρ' ἐμοῦ τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ **24** καὶ εἶπεν Μιχαιας ἰδοὺ ὄψη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἣ εἰσελεύσῃ ταμίειον ἐκ ταμείου τοῦ κατακρυβῆναι **25** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ λάβετε τὸν Μιχαιαν καὶ ἀποστρέψατε πρὸς Εμρη ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ πρὸς Ἰωας ἄρχοντα υἱὸν τοῦ βασιλέως **26** καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἀπόθεσθε τοῦτον εἰς οἶκον φυλακῆς καὶ ἐσθιέτω ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ **27** καὶ εἶπεν Μιχαιας ἐὰν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ οὐκ ἐλάλησεν κύριος ἐν ἐμοί ἀκούσατε λαοὶ πάντες **28** καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα εἰς Ραμωθ Γαλααδ **29** καὶ εἶπεν βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Ἰωσαφατ κατακαλύψομαι καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον καὶ σὺ ἔνδυσαι τὸν ἱματισμόν μου καὶ συνεκαλύψατο βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον **30** καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἄρχουσιν τῶν ἀρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ λέγων μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραηλ μόνον **31** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ἰωσαφατ καὶ αὐτοὶ εἶπαν Βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐστὶν καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τοῦ πολεμεῖν καὶ ἐβόησεν Ἰωσαφατ καὶ κύριος ἔσωσεν αὐτόν καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ **32** καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ **33** καὶ ἀνὴρ ἐνέτεινεν τόξον εὐστόχως

καὶ ἐπάταξεν τὸν βασιλέα Ἰσραηλ ἀνὰ μέσον τοῦ πνεύμονος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θώρακος καὶ εἶπεν τῷ ἠνιόχῳ ἐπίστρεφε τὴν χειρά σου καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ πολέμου ὅτι ἐπόνεσα **34** καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραηλ ἦν ἐσθηκῶς ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἕως ἐσπέρας ἐξ ἐναντίας Συρίας καὶ ἀπέθανεν δύνοντας τοῦ ἡλίου

19 καὶ ἀπέστρεψεν Ἰωσαφατ βασιλεὺς Ἰουδα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰουά ὁ τοῦ Ἀνανι ὁ προφήτης καὶ εἶπεν αὐτῷ βασιλεῦ Ἰωσαφατ εἰ ἀμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς ἢ μισουμένῳ ὑπὸ κυρίου φιλιάζεις διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ παρὰ κυρίου **3** ἀλλ' ἢ λόγοι ἀγαθοὶ ηὔρεθησαν ἐν σοὶ ὅτι ἐξῆρας τὰ ἄλλα ἀπὸ τῆς γῆς Ἰουδα καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν κύριον **4** καὶ κατώκησεν Ἰωσαφατ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ πάλιν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ Βηρσαβее ἕως ὄρους Εφραιμ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτοὺς ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν **5** καὶ κατέστησεν κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰουδα ταῖς ὀχυραῖς ἐν πόλει καὶ πόλει **6** καὶ εἶπεν τοῖς κριταῖς ἴδετε τί ὑμεῖς ποιεῖτε ὅτι οὐκ ἀνθρώπῳ ὑμεῖς κρίνετε ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ καὶ μεθ' ὑμῶν λόγοι τῆς κρίσεως **7** καὶ νῦν γενέσθω φόβος κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ φυλάσσετε καὶ ποιήσετε ὅτι οὐκ ἔστιν μετὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀδικία οὐδὲ θαυμάσια πρόσωπον οὐδὲ λαβεῖν δῶρα **8** καὶ γὰρ ἐν Ἱερουσαλημ κατέστησεν Ἰωσαφατ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν Ἰσραηλ εἰς κρίσιν κυρίου καὶ κρίνειν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλημ **9** καὶ ἐνετείλατο πρὸς αὐτοὺς

λέγων οὕτως ποιήσετε ἐν φόβῳ κυρίου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν πλήρει καρδίᾳ **10** πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐλθοῦσαν ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν κατοικοῦντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀνά μέσον αἵματος αἷμα καὶ ἀνά μέσον προστάγματος καὶ ἐντολῆς καὶ δικαιώματα καὶ κρίματα καὶ διαστελεῖσθε αὐτοῖς καὶ οὐχ ἁμαρτήσονται τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἔσται ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν οὕτως ποιήσετε καὶ οὐχ ἁμαρτήσεσθε **11** καὶ ἰδοὺ Ἀμαριας ὁ ἱερεὺς ἡγούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πᾶν λόγον κυρίου καὶ Ζαβδιας υἱὸς Ἰσμαὴλ ὁ ἡγούμενος εἰς οἶκον Ἰουδα πρὸς πᾶν λόγον βασιλέως καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸ προσώπου ὑμῶν ἰσχύσατε καὶ ποιήσατε καὶ ἔσται κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ

20 καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωαβ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν Μιναίων πρὸς Ἰωσαφατ εἰς πόλεμον **2** καὶ ἦλθον καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἰωσαφατ λέγοντες ἦκει ἐπὶ σὲ πλῆθος πολὺ ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν Ἀσασανθαμαρ αὕτη ἐστὶν Ἐνγαδδι **3** καὶ ἐφοβήθη καὶ ἔδωκεν Ἰωσαφατ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ ἐκήρυξεν νηστείαν ἐν παντὶ Ἰουδα **4** καὶ συνήχθη Ἰουδας ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰουδα ἦλθον ζητῆσαι τὸν κύριον **5** καὶ ἀνέστη Ἰωσαφατ ἐν ἐκκλησίᾳ Ἰουδα ἐν Ἱερουσαλημ ἐν οἴκῳ κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς **6** καὶ εἶπεν κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν οὐχὶ σὺ εἶ θεὸς ἐν οὐρανῶν καὶ σὺ κυριεύεις πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐν τῇ χειρί σου ἰσχύς δυναστείας καὶ οὐκ ἔστιν πρὸς σὲ ἀντιστῆναι **7** οὐχὶ σὺ εἶ ὁ κύριος ὁ

ἐξολεθρεύσας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ καὶ ἔδωκες αὐτὴν σπέρματι Ἀβρααμ τῷ ἡγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα **8** καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ καὶ ὠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἀγίασμα τῷ ὀνόματί σου λέγοντες **9** ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακὰ ῥομφαία κρίσις θάνατος λιμός στήσόμεθα ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ βοησόμεθα πρὸς σὲ ἀπὸ τῆς θλίψεως καὶ ἀκούσῃ καὶ σώσεις **10** καὶ νῦν ἰδοὺ υἱοὶ Ἀμμων καὶ Μωαβ καὶ ὄρος Σηὴρ εἰς οὐς οὐκ ἔδωκες τῷ Ἰσραὴλ διελεθῆν δι' αὐτῶν ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξωλέθρευσαν αὐτούς **11** καὶ νῦν ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ' ἡμᾶς ἐξελεθῆν ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἧς ἔδωκες ἡμῖν **12** κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν οὐ κρινεῖς ἐν αὐτοῖς ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰσχύς τοῦ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ πλῆθος τὸ πολὺ τοῦτο τὸ ἐλθὼν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ οἶδαμεν τί ποιήσωμεν αὐτοῖς ἀλλ' ἢ ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν **13** καὶ πᾶς Ἰουδας ἐστηκὼς ἔναντι κυρίου καὶ τὰ παιδία αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες **14** καὶ τῷ Οἰσηλ τῷ τοῦ Ζαχαρίου τῶν υἱῶν Βαναιου τῶν υἱῶν Ἐλεηλ τοῦ Μανθανιου τοῦ Λευίτου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀσαφ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ **15** καὶ εἶπεν ἀκούσατε πᾶς Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφατ τάδε λέγει κύριος ὑμῖν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου ὅτι οὐχ ὑμῖν ἐστὶν ἡ παράταξις ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ **16** αὔριον κατάρβητε ἐπ' αὐτούς ἰδοὺ ἀναβαίνουσιν κατὰ τὴν ἀνάβασιν Ἀσας καὶ εὐρήσετε αὐτούς

ἐπ' ἄκρου ποταμοῦ τῆς ἐρήμου Ιεριηλ 17 οὐχ ὑμῖν ἐστὶν πολεμῆσαι ταῦτα σύνετε καὶ ἴδετε τὴν σωτηρίαν κυρίου μεθ' ὑμῶν Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ μὴ φοβεῖσθε μηδὲ πτοηθῆτε αὐριον ἐξελθεῖν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς καὶ κύριος μεθ' ὑμῶν 18 καὶ κύψας Ιωσαφατ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πᾶς Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ ἔπεσαν ἔναντι κυρίου προσκυνῆσαι κυρίῳ 19 καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν υἰῶν Κααθ καὶ ἀπὸ τῶν υἰῶν Κορε αἰνεῖν κυρίῳ θεῷ Ισραηλ ἐν φωνῇ μεγάλη εἰς ὕψος 20 καὶ ὥρθρισαν πρῶι καὶ ἐξήλθον εἰς τὴν ἔρημον Θεκωε καὶ ἐν τῷ ἐξελθεῖν ἔστη Ιωσαφατ καὶ ἐβόησεν καὶ εἶπεν ἀκούσατέ μου Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ιερουσαλημ ἐμπιστεύσατε ἐν κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἐμπιστευθήσεσθε ἐμπιστεύσατε ἐν προφήτῃ αὐτοῦ καὶ εὐοδωθήσεσθε 21 καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἔστησεν ψαλτωδοὺς καὶ αἰνοῦντας ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὰ ἅγια ἐν τῷ ἐξελθεῖν ἔμπροσθεν τῆς δυνάμεως καὶ ἔλεγον ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 22 καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ τῆς ἐξομολογήσεως ἔδωκεν κύριος πολεμῆσαι τοὺς υἰοὺς Αμμων ἐπὶ Μωαβ καὶ ὄρος Σηιρ τοὺς ἐξελθόντας ἐπὶ Ιουδαν καὶ ἐτροπώθησαν 23 καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Αμμων καὶ Μωαβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὄρος Σηιρ ἐξολεθρεῦσαι καὶ ἐκτριψαὶ καὶ ὡς συνετέλεσαν τοὺς κατοικοῦντας Σηιρ ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους τοῦ ἐξολεθρευθῆναι 24 καὶ Ιουδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν σκοπιὰν τῆς ἐρήμου καὶ ἐπέβλεψεν καὶ εἶδεν τὸ πλῆθος καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ πεπτωκότες ἐπὶ τῆς γῆς οὐκ ἦν σφζόμενος 25 καὶ ἦλθεν Ιωσαφατ

καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλεῦσαι τὰ σκύλα αὐτῶν καὶ εὔρον κτήνη πολλὰ καὶ ἀποσκευὴν καὶ σκύλα καὶ σκευὴ ἐπιθυμητὰ καὶ ἐσκόλευσαν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένοντο ἡμέραι τρεῖς σκυλευόντων αὐτῶν τὰ σκύλα ὅτι πολλὰ ἦν 26 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν αὐλῶνα τῆς εὐλογίας ἐκεῖ γὰρ ηὐλόγησαν τὸν κύριον διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου Κοιλὰς εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 27 καὶ ἐπέστρεψεν πᾶς ἀνὴρ Ιουδα εἰς Ιερουσαλημ καὶ Ιωσαφατ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλη ὅτι εὐφρανεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν 28 καὶ εἰσῆλθον εἰς Ιερουσαλημ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν σάλπιγξιν εἰς οἶκον κυρίου 29 καὶ ἐγένετο ἔκστασις κυρίου ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἐν τῷ ἀκοῦσαι αὐτοὺς ὅτι ἐπολέμησεν κύριος πρὸς τοὺς ὑπεναντίους Ισραηλ 30 καὶ εἰρήνευσεν ἡ βασιλεία Ιωσαφατ καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν 31 καὶ ἐβασίλευσεν Ιωσαφατ ἐπὶ τὸν Ιουδαν ἑτῶν τριάκοντα πέντε ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ εἴκοσι πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Αζοῦβα θυγάτηρ Σαλι 32 καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ασα καὶ οὐκ ἐξέκλινεν τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου 33 ἀλλὰ τὰ ὑψηλὰ ἔτι ὑπῆρχεν καὶ ἔτι ὁ λαὸς οὐ κατεύθυνεν τὴν καρδίαν πρὸς κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν 34 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ιωσαφατ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις Ιου τοῦ Ανανι ὃς κατέγραψεν βιβλίον βασιλέων Ισραηλ 35 καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοινώνησεν Ιωσαφατ βασιλεὺς Ιουδα πρὸς Οχοζιαν βασιλέα Ισραηλ καὶ οὗτος ἠνόμησεν 36 ἐν τῷ ποιῆσαι

καὶ πορευθῆναι πρὸς αὐτὸν τοῦ ποιῆσαι πλοῖα τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσις καὶ ἐποίησεν πλοῖα ἐν Γασιωνγαβερ **37** καὶ ἐπροφήτευσεν Ἐλιεζερ ὁ τοῦ Δωδία ἀπὸ Μαρισις ἐπὶ Ἰωσαφατ λέγων ὡς ἐφιλίαςας τῷ Οχοζία ἔθραυσεν κύριος τὸ ἔργον σου καὶ συνετριβῆ τὰ πλοῖά σου καὶ οὐκ ἔδυνάσθη τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσις

21 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφατ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ **2** καὶ αὐτῶ ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰωσαφατ ἔξ Ἀζαριας καὶ Ἰηλ καὶ Ζαχαριας καὶ Ἀζαριας καὶ Μιχαηλ καὶ Σαφατιας πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰωσαφατ βασιλέως Ἰουδα **3** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν δόματα πολλὰ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ὄπλα μετὰ πόλεων τετειχησμένων ἐν Ἰουδα καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν τῷ Ἰωραμ ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος **4** καὶ ἀνέστη Ἰωραμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἐκραταιώθη καὶ ἀπέκτεινεν πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰσραηλ **5** ὄντος αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν κατέστη Ἰωραμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ὀκτῶ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ **6** καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραηλ ὡς ἐποίησεν οἶκος Ἀχααβ ὅτι θυγάτηρ Ἀχααβ ἦν αὐτοῦ γυνὴ καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου **7** καὶ οὐκ ἐβούλετο κύριος ἐξολεθρεῦσαι τὸν οἶκον Δαυιδ διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ Δαυιδ καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας **8** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Ἐδωμ ἀπὸ τοῦ Ἰουδα καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἑαυτοὺς βασιλεῖα **9** καὶ ὥχτο Ἰωραμ μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ πᾶσα ἡ

ἵππος μετ' αὐτοῦ καὶ ἐγένετο καὶ ἠγέρθη νυκτὸς καὶ ἐπάταξεν Ἐδωμ τὸν κυκλοῦντα αὐτὸν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀρμάτων καὶ ἔφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν **10** καὶ ἀπέστη ἀπὸ Ἰουδα Ἐδωμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης τότε ἀπέστη Λομνα ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ ὅτι ἐγκατέλιπεν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ **11** καὶ γὰρ αὐτὸς ἐποίησεν ὑψηλὰ ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐξεπόρνευσεν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἀπεπλάνησεν τὸν Ἰουδαν **12** καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐγγραφή παρὰ Ἡλίου τοῦ προφήτου λέγων τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυιδ τοῦ πατρὸς σου ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης ἐν ὁδῷ Ἰωσαφατ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσα βασιλέως Ἰουδα **13** καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ἰσραηλ καὶ ἐξεπόρνευσας τὸν Ἰουδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλημ ὡς ἐξεπόρνευσεν οἶκος Ἀχααβ καὶ τοὺς ἀδελφούς σου υἱοὺς τοῦ πατρὸς σου τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ σὲ ἀπέκτεινας **14** ἰδοὺ κύριος πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου καὶ ἐν γυναιξίν σου καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου **15** καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ ἐν νόσῳ κοιλίας ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας **16** καὶ ἐπήγειρεν κύριος ἐπὶ Ἰωραμ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ τοὺς Ἀραβας καὶ τοὺς ὀμόρους τῶν Αἰθίοπων **17** καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰουδαν καὶ κατεδυνάστευον καὶ ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν ἣν εὔρον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱὸς ἀλλ' ἡ Οχοζίας ὁ μικρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ **18** καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίᾳ ἐν ἧ οὐκ ἔστιν ἰατρεία

19 καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας καὶ ὡς ἦλθεν καιρὸς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο ἐξῆλθεν ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου καὶ ἀπέθανεν ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἔκφορὰν καθὼς ἔκφορὰν πατέρων αὐτοῦ
20 ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ὅτε ἐβασίλευσεν καὶ ὀκτῶ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐπορεύθη ἐν οὐκ ἐπαίνῳ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ καὶ οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασιλέων

22 καὶ ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλημ τὸν Οχοζιαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μικρὸν ἀντ' αὐτοῦ ὅτι πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινεν τὸ ληστήριον τὸ ἐπελθὸν ἐπ' αὐτοῦς οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Αλιμαζονεῖς καὶ ἐβασίλευσεν Οχοζίας υἱὸς Ἰωραμ βασιλέως Ἰουδα 2 ὧν εἴκοσι ἐτῶν Οχοζίας ἐβασίλευσεν καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθολια θυγάτηρ Ἀμβρι 3 καὶ οὗτος ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχααβ ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἦν σύμβουλος τοῦ ἁμαρτάνειν 4 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ὡς οἶκος Ἀχααβ ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ σύμβουλοι τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτόν 5 καὶ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἐπορεύθη καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωραμ υἱοῦ Ἀχααβ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἀζαηλ βασιλέα Συρίας εἰς Ραμα Γαλααδ καὶ ἐπάταξαν οἱ τοξῶται τὸν Ἰωραμ 6 καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωραμ τοῦ ἰατρευθῆναι εἰς Ἰεζραελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτόν οἱ Σύροι ἐν Ραμα ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτόν πρὸς Ἀζαηλ βασιλέα Συρίας καὶ Οχοζίας υἱὸς Ἰωραμ βασιλεὺς Ἰουδα κατέβη θεάσασθαι τὸν Ἰωραμ υἱὸν Ἀχααβ εἰς Ἰεζραελ ὅτι ἠρρώσκει 7 καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένετο

καταστροφή Οχοζια ἐλθεῖν πρὸς Ἰωραμ καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐξῆλθεν μετ' αὐτοῦ Ἰωραμ πρὸς Ἰου υἱὸν Ναμεσσι χριστὸν κυρίου τὸν οἶκον Ἀχααβ 8 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξεδίκησεν Ἰου τὸν οἶκον Ἀχααβ καὶ εὗρεν τοὺς ἄρχοντας Ἰουδα καὶ τοὺς ἀδελφούς Οχοζια λειτουργοῦντας τῷ Οχοζια καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς 9 καὶ εἶπεν τοῦ ζητῆσαι τὸν Οχοζιαν καὶ κατέλαβον αὐτόν ἰατρευόμενον ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἤγαγον αὐτόν πρὸς Ἰου καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν καὶ ἔθαψαν αὐτόν ὅτι εἶπαν υἱὸς Ἰωσαφατ ἐστίν ὃς ἐζήτησεν τὸν κύριον ἐν ὄλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Οχοζια κατισχυῶσαι δύναμιν περὶ τῆς βασιλείας 10 καὶ Γοθολια ἡ μήτηρ Οχοζια εἶδεν ὅτι τέθνηκεν αὐτῆς ὁ υἱὸς καὶ ἠγέρθη καὶ ἀπώλεσεν πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας ἐν οἴκῳ Ἰουδα 11 καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεθ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωασ υἱὸν Οχοζια καὶ ἔκλειψεν αὐτόν ἐκ μέσου υἰῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων καὶ ἔδωκεν αὐτόν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ εἰς ταμίειον τῶν κλινῶν καὶ ἔκρυψεν αὐτόν Ἰωσαβεθ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωραμ ἀδελφὴ Οχοζίου γυνὴ Ἰωδαε τοῦ ἱερέως καὶ ἔκρυψεν αὐτόν ἀπὸ προσώπου Γοθολιας καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν 12 καὶ ἦν μετ' αὐτῆς ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ κατακεκρυμμένος ἐξ ἔτη καὶ Γοθολια ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς γῆς

23 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ ἐκραταίωσεν Ἰωδαε καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους τὸν Ἀζαριαν υἱὸν Ἰωραμ καὶ τὸν Ἰσμαηλ υἱὸν Ἰωαναν καὶ τὸν Ἀζαριαν υἱὸν Ὠβηδ καὶ τὸν Μασαϊαν υἱὸν Ἀδαια καὶ τὸν Ἐλισαφαν υἱὸν Ζαχαρια μετ' αὐτοῦ εἰς οἶκον 2 καὶ ἐκύκλωσαν τὸν Ἰουδαν καὶ συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν

πόλεων Ιουδα καὶ ἄρχοντας πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ 3 καὶ διέθεντο πᾶσα ἐκκλησία Ἰουδα διαθήκην ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως βασιλευσάτω καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυιδ 4 νῦν ὁ λόγος οὗτος ὃν ποιήσετε τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσπορευέσθωσαν τὸ σάββατον τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ εἰς τὰς πύλας τῶν εἰσόδων 5 καὶ τὸ τρίτον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου 6 καὶ μὴ εἰσελθέτω εἰς οἶκον κυρίου ἕὰν μὴ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λειτουργοῦντες τῶν Λευιτῶν αὐτοὶ εἰσελεύσονται ὅτι ἅγιοί εἰσιν καὶ πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτω φυλακὰς κυρίου 7 καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸν βασιλέα κύκλῳ ἄνδρὸς σκευὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθανεῖται καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως εἰσπορευομένου καὶ ἐκπορευομένου 8 καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰουδα κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου ὅτι οὐ κατέλυσεν Ἰωδαε τὰς ἐφημερίας 9 καὶ ἔδωκεν τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ ὄπλα ἃ ἦν τοῦ βασιλέως Δαυιδ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ 10 καὶ ἔστησεν πάντα τὸν λαὸν ἕκαστον ἐν τοῖς ὄπλοις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ 11 καὶ ἐξήγαγεν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ βασίλειον καὶ τὰ μαρτύρια καὶ

ἐβασίλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ἰωδαε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ εἶπαν ζήτηὸς ὁ βασιλεὺς 12 καὶ ἤκουσεν Γοθολια τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ τῶν τρεχόντων καὶ ἐξομολογουμένων καὶ αἰνούντων τὸν βασιλέα καὶ εἰσηλθεν πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου 13 καὶ εἶδεν καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῆς εἰσόδου οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες περὶ τὸν βασιλέα καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἠύφράνθη καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς σάλπιγξιν καὶ οἱ ἄδοντες ἐν τοῖς ὄργάνοις ᾠδοὶ καὶ ὑμνοῦντες αἶνον καὶ διέρρηξεν Γοθολια τὴν στολὴν αὐτῆς καὶ ἐβόησεν καὶ εἶπεν ἐπιτιθέμενοι ἐπιτίθεσθε 14 καὶ ἐξῆλθεν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς καὶ ἐνετείλατο Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνάμεως καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐκβάλετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου καὶ εἰσέλθατε ὀπίσω αὐτῆς καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς μὴ ἀποθανέτω ἐν οἴκῳ κυρίου 15 καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ἄνεσιν καὶ διήλθεν διὰ τῆς πύλης τῶν ἱπέων τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ 16 καὶ διέθετο Ἰωδαε διαθήκην ἀνά μέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως εἶναι λαὸν τῷ κυρίῳ 17 καὶ εἰσηλθεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βααλ καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτοῦ ἐλέπτυναν καὶ τὸν Ματθαν ἱερέα τῆς Βααλ ἐθανάτωσαν ἐναντίον τῶν θυσιαστηρίων αὐτοῦ 18 καὶ ἐνεχείρησεν Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων καὶ Λευιτῶν καὶ ἀνέστησεν τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ἃς διέστειλεν Δαυιδ ἐπὶ τὸν οἶκον κυρίου καὶ ἀνενέγκαι ὀλοκαυτώματα κυρίῳ καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἐν εὐφροσύνῃ

καὶ ἐν ὧδαῖς διὰ χειρὸς Δαυιδ **19** καὶ ἔστησαν οἱ πυλωροὶ ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου κυρίου καὶ οὐκ εἰσελεύσεται ἀκάθαρτος εἰς πᾶν πρᾶγμα **20** καὶ ἔλαβεν τοὺς πατριάρχας καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ ἀνεβίβασαν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου καὶ εἰσῆλθεν διὰ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας **21** καὶ ἠψφράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἡ πόλις ἠύχασεν καὶ τὴν Γοθολιαν ἐθανάτωσαν μαχαίρᾳ

24 ὧν ἑπτὰ ἔτων Ἰωας ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Σαβια ἐκ Βηρσαββε **2** καὶ ἐποίησεν Ἰωας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαε τοῦ ἱερέως **3** καὶ ἔλαβεν αὐτῷ Ἰωδαε γυναῖκας δύο καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας **4** καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Ἰωας ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυρίου **5** καὶ συνήγαγεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐξέλθατε εἰς τὰς πόλεις Ἰουδα καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ἰσραηλ ἄργύριον κατισχύσαι τὸν οἶκον κυρίου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν καὶ σπεύσατε λαλῆσαι καὶ οὐκ ἔσπευσαν οἱ Λευῖται **6** καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωας τὸν Ἰωδαε τὸν ἄρχοντα καὶ εἶπεν αὐτῷ διὰ τί οὐκ ἐπεσκέψω περὶ τῶν Λευιτῶν τοῦ εἰσενέγκαι ἀπὸ Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ τὸ κεκριμένον ὑπὸ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ὅτε ἐξεκκλησίασεν τὸν Ἰσραηλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου **7** ὅτι Γοθολια ἦν ἡ ἄνομος καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέσπασαν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ γὰρ τὰ ἅγια οἴκου κυρίου ἐποίησαν ταῖς Βααλιμ **8** καὶ εἶπεν ὁ

βασιλεὺς γενηθήτω γλωσσόκομον καὶ τεθήτω ἐν πύλῃ οἴκου κυρίου ἔξω **9** καὶ κηρυξάτωσαν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ εἰσενέγκαι κυρίῳ καθὼς εἶπεν Μωυσῆς παῖς τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ **10** καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνέβαλλον εἰς τὸ γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη **11** καὶ ἐγένετο ὡς εἰσέφερον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς προστάτας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς τῶν Λευιτῶν καὶ ὡς εἶδον ὅτι ἐπλεόνασεν τὸ ἀργύριον καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστάτης τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ ἐξεκένωσαν τὸ γλωσσόκομον καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ οὕτως ἐποιοῦν ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ συνήγαγον ἀργύριον πολὺ **12** καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἰωδαε ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιουσιν τὰ ἔργα εἰς τὴν ἐργασίαν οἴκου κυρίου καὶ ἐμισθοῦντο λατόμους καὶ τέκτονας ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ χαλκεῖς σιδήρου καὶ χαλκοῦ ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυρίου **13** καὶ ἐποιοῦν οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα καὶ ἀνέβη μῆκος τῶν ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν καὶ ἀνέστησαν τὸν οἶκον κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ καὶ ἐνίσχυσαν **14** καὶ ὡς συνετέλεσαν ἤνεγκαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς Ἰωδαε τὸ κατάλοιπον τοῦ ἀργυρίου καὶ ἐποίησαν σκεύη εἰς οἶκον κυρίου σκεύη λειτουργικὰ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις ἐν οἴκῳ κυρίου διὰ παντὸς πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαε **15** καὶ ἐγήρασεν Ἰωδαε πλήρης ἡμερῶν καὶ ἐτελεύτησεν ὧν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἔτων ἐν τῷ τελευτᾷ αὐτόν **16** καὶ ἔθαιψαν αὐτόν ἐν πόλει Δαυιδ μετὰ τῶν βασιλέων ὅτι ἐποίησεν

ἀγαθωσύνην μετὰ Ἰσραηλ καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ
καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ **17** καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν
τελευτήν Ἰωδαε εἰσηλθόν οἱ ἄρχοντες Ἰουδα
καὶ προσεκύνησαν τὸν βασιλέα τότε ἐπήκουσεν
αὐτοῖς ὁ βασιλεύς **18** καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον
θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ ἐδούλευον ταῖς
Ἀστάρταις καὶ τοῖς εἰδώλοις καὶ ἐγένετο ὄργη
ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ **19** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς προφήτας
ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ
διεμαρτύραντο αὐτοῖς καὶ οὐκ ἤκουσαν **20** καὶ
πνεῦμα θεοῦ ἐνέδυσεν τὸν Ἀζαριαν τὸν τοῦ
Ἰωδαε τὸν ἱερέα καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ
καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος τί παραπορεύεσθε
τὰς ἐντολάς κυρίου καὶ οὐκ εὐδοθήσεσθε ὅτι
ἐγκατελίπετε τὸν κύριον καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς
21 καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν
δι' ἐντολῆς Ἰωας τοῦ βασιλέως ἐν ἀυλῇ οἴκου
κυρίου **22** καὶ οὐκ ἐμνήσθη Ἰωας τοῦ ἐλέους οὗ
ἐποίησεν μετ' αὐτοῦ Ἰωδαε ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ
ἐθανάτωσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ὡς ἀπέθνησκεν
εἶπεν ἴδοι κύριος καὶ κρινάτω **23** καὶ ἐγένετο
μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀνέβη ἐπ'
αὐτὸν δύναμις Συρίας καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰουδαν καὶ
ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ κατέφθειραν πάντας τοὺς
ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ λαῷ καὶ πάντα τὰ
σκῦλα αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ βασιλεῖ Δαμασκοῦ
24 ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσιν παρεγένετο δύναμις
Συρίας καὶ ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα ὅτι ἐγκατέλιπον
κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ μετὰ Ἰωας
ἐποίησεν κρίματα **25** καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν
αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὸν ἐν

μαλακίαις μεγάλαις καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες
αὐτοῦ ἐν αἵμασιν υἱοῦ Ἰωδαε τοῦ ἱερέως καὶ
ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ καὶ
ἀπέθανεν καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυιδ καὶ
οὐκ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων
26 καὶ οἱ ἐπιθέμενοι ἐπ' αὐτὸν Ζαβεδ ὁ τοῦ
Σαμαθ ὁ Ἀμμανίτης καὶ Ἰωζαβεδ ὁ τοῦ Σομαρωθ
ὁ Μωαβίτης **27** καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες καὶ
προσηλθόν αὐτῷ οἱ πέντε καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ
γεγραμμένα ἐπὶ τὴν γραφὴν τῶν βασιλέων καὶ
ἐβασίλευσεν Ἀμασιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

25 ὧν πέντε καὶ εἴκοσι ἐτῶν ἐβασίλευσεν
Ἀμασιας καὶ εἴκοσι ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαδεν
ἀπὸ Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς
ἐνώπιον κυρίου ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει **3**
καὶ ἐγένετο ὡς κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ
αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς
φονεύσαντας τὸν βασιλέα πατέρα αὐτοῦ **4** καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινεν κατὰ τὴν
διαθήκην τοῦ νόμου κυρίου καθὼς γέγραπται
ὡς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ ἀποθανοῦνται
πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται
ὑπὲρ πατέρων ἀλλ' ἡ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ
ἀποθανοῦνται **5** καὶ συνήγαγεν Ἀμασιας τὸν
οἶκον Ἰουδα καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους
ἐν παντὶ Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἠρίθμησεν
αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω καὶ εὗρεν
αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας δυνατοὺς ἐξελθεῖν
εἰς πόλεμον κρατοῦντας δόρου καὶ θυρεόν **6**
καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσραηλ ἑκατὸν χιλιάδας
δυνατοὺς ἰσχύϊ ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου **7** καὶ

ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν λέγων βασιλεῦ οὐ πορεύεται μετὰ σοῦ δύναμις Ἰσραηλ ὅτι οὐκ ἔστιν κύριος μετὰ Ἰσραηλ πάντων τῶν υἰῶν Εφραιμ 8 ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχυῖσαι ἐν τούτοις καὶ τροπώσεται σε κύριος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὅτι ἔστιν παρὰ κυρίου καὶ ἰσχύσαι καὶ τροπώσασθαι 9 καὶ εἶπεν Αμασιας τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἔστιν τῷ κυρίῳ δοῦναί σοι πλεῖστα τούτων 10 καὶ διεχώρισεν Αμασιας τῇ δυνάμει τῇ ἐλθούσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Εφραιμ ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν ὀργῇ θυμοῦ 11 καὶ Αμασιας κατίσχυσεν καὶ παρέλαβεν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν κοιλάδα τῶν ἁλῶν καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἰοὺς Σηιρ δέκα χιλιάδας 12 καὶ δέκα χιλιάδας ἐζώγρησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ κρημοῦ καὶ κατεκρήμνιζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρημοῦ καὶ πάντες διερρήγνυντο 13 καὶ οἱ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὐς ἀπέστρεψεν Αμασιας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα ἀπὸ Σαμαρείας ἕως Βαιθωρων καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς τρεῖς χιλιάδας καὶ ἐσκύλευσαν σκῦλα πολλά 14 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν Αμασιαν πατάξαντα τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἦνεγκεν πρὸς αὐτοὺς τοὺς θεοὺς υἰῶν Σηιρ καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἑαυτῷ εἰς θεοὺς καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσεκύνει καὶ αὐτοῖς αὐτὸς ἔθυσεν 15 καὶ ἐγένετο ὀργὴ κυρίου ἐπὶ Αμασιαν καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προφήτας καὶ εἶπαν αὐτῷ τί ἐζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ

οἱ οὐκ ἐξείλαντο τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρός σου 16 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ μὴ σύμβουλον τοῦ βασιλέως δέδωκά σε πρόσεχε μὴ μαστιγωθῆς καὶ ἐσιώπησεν ὁ προφήτης καὶ εἶπεν ὅτι γινώσκω ὅτι ἐβούλετο ἐπὶ σοὶ τοῦ καταφθεῖραί σε ὅτι ἐποίησας τοῦτο καὶ οὐκ ἐπήκουσας τῆς συμβουλίας μου 17 καὶ ἐβουλεύσατο Αμασιας καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Ἰωασ υἰὸν Ἰωαχαζ υἱοῦ Ἰου βασιλέα Ἰσραηλ λέγων δεῦρο ὀφθῶμεν προσώποις 18 καὶ ἀπέστειλεν Ἰωασ βασιλεὺς Ἰσραηλ πρὸς Αμασιαν βασιλέα Ἰουδα λέγων ὁ ἀχουχ ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλεν πρὸς τὴν κέδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ ἰδοὺ ἐλεύσεται τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἦλθαν τὰ θηρία καὶ κατεπάτησαν τὸν ἀχουχ 19 εἶπας ἰδοὺ ἐπάταξας τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδιά ἢ βαρεῖα νῦν κάθησο ἐν οἴκῳ σου καὶ ἵνα τί συμβάλλεις ἐν κακίᾳ καὶ πεσῆ σὺ καὶ Ἰουδας μετὰ σοῦ 20 καὶ οὐκ ἤκουσεν Αμασιας ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας ὅτι ἐξεζήτησεν τοὺς θεοὺς τῶν Ἰδουμαίων 21 καὶ ἀνέβη Ἰωασ βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ὤφθησαν ἀλλήλοις αὐτοὺς καὶ Αμασιας βασιλεὺς Ἰουδα ἐν Βαιθσαμυς ἢ ἔστιν τοῦ Ἰουδα 22 καὶ ἐτροπώθη Ἰουδας κατὰ πρόσωπον Ἰσραηλ καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὸ σκῆνωμα 23 καὶ τὸν Αμασιαν βασιλέα Ἰουδα τὸν τοῦ Ἰωασ κατέλαβεν Ἰωασ βασιλεὺς Ἰσραηλ ἐν Βαιθσαμυς καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ κατέσπασεν ἀπὸ τοῦ τείχους Ἱερουσαλημ ἀπὸ πύλης Εφραιμ ἕως πύλης γωνίας τετρακοσίους πήχεις 24 καὶ πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον

καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ παρὰ τῷ Αβδεδομ καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίξεων καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν 25 καὶ ἔζησεν Αμασιας ὁ τοῦ Ιωας βασιλεὺς Ιουδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ιωας τὸν τοῦ Ιωαχαζ βασιλέα Ισραηλ ἔτη δέκα πέντε 26 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Αμασιου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἴδου γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ιουδα καὶ Ισραηλ 27 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἀπέστη Αμασιας ἀπὸ κυρίου καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ ἐπίθεσιν καὶ ἔφυγεν ἀπὸ Ιερουσαλημ εἰς Λαχισ καὶ ἀπέστειλαν κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς Λαχισ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ 28 καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυιδ

26 καὶ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Οζιαν καὶ αὐτὸς δέκα καὶ ἕξ ἐτῶν καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αμασιου 2 αὐτὸς ᾠκοδόμησεν τὴν Αιλαθ αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ιουδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ 3 υἱὸς δέκα ἕξ ἐτῶν ἐβασίλευσεν Οζιας καὶ πεντήκοντα καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Χαλια ἀπὸ Ιερουσαλημ 4 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Αμασιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ 5 καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαριου τοῦ συνιόντος ἐν φόβῳ κυρίου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐζήτησεν τὸν κύριον καὶ εὐόδωσεν αὐτῷ κύριος 6 καὶ ἐξῆλθεν καὶ ἐπολέμησεν πρὸς τοὺς ἄλλοφύλους καὶ κατέσπασεν τὰ τείχη Γεθ καὶ τὰ τείχη Ιαβνη καὶ τὰ τείχη Ἀζώτου καὶ ᾠκοδόμησεν πόλεις Ἀζώτου καὶ ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις 7 καὶ κατίσχυσεν

αὐτὸν κύριος ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐπὶ τοὺς Ἄραβας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς πέτρας καὶ ἐπὶ τοὺς Μιναίους 8 καὶ ἔδωκαν οἱ Μιναῖοι δῶρα τῷ Οζια καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως εἰσόδου Αἰγύπτου ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἄνω 9 καὶ ᾠκοδόμησεν Οζιας πύργους ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τῆς φάραγγος καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν καὶ κατίσχυσεν 10 καὶ ᾠκοδόμησεν πύργους ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐλατόμησεν λάκκους πολλοὺς ὅτι κτήνη πολλὰ ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν Σεφηλα καὶ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὄρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμήλῳ ὅτι φιλογέωργος ἦν 11 καὶ ἐγένετο τῷ Οζια δυνάμεις ποιοῦσαι πόλεμον καὶ ἐκπορευόμεναι εἰς παράταξιν εἰς ἀριθμὸν καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ χειρὸς Ιηλ τοῦ γραμματέως καὶ Μασαίου τοῦ κριτοῦ διὰ χειρὸς Ανανίου τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως 12 πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνατῶν εἰς πόλεμον δισχίλιοι ἑξακόσιοι 13 καὶ μετ' αὐτῶν δύναμις πολεμικὴ τριακόσια χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλιοι πεντακόσιοι οὗτοι οἱ ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθῆσαι τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους 14 καὶ ἠτοίμαζεν αὐτοῖς Οζιας πάση τῇ δυνάμει θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ σφενδόνας εἰς λίθους 15 καὶ ἐποίησεν ἐν Ιερουσαλημ μηχανὰς μεμηχανευμένας λογιστοῦ τοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν βάλλειν βέλεσιν καὶ λίθοις μεγάλοις καὶ ἠκούσθη ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πόρρω ὅτι ἐθαυμαστώθη τοῦ βοηθηθῆναι ἕως οὗ κατίσχυσεν 16 καὶ ὡς κατίσχυσεν ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι καὶ ἠδίκησεν ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ

καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου θυμιάσαι ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων 17 καὶ εἰσῆλθεν
ὀπίσω αὐτοῦ Αζαριας ὁ ἱερεὺς καὶ μετ' αὐτοῦ
ἱερεῖς τοῦ κυρίου ὀγδοήκοντα υἱοὶ δυνατοὶ 18 καὶ
ἔστησαν ἐπὶ Οζιαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν αὐτῷ οὐ
σοὶ Οζια θυμιάσαι τῷ κυρίῳ ἀλλ' ἢ τοῖς ἱερεῦσιν
υἱοῖς Ααρων τοῖς ἡγιασμένοις θυμιάσαι ἔξελθε
ἐκ τοῦ ἁγιάσματος ὅτι ἀπέστης ἀπὸ κυρίου καὶ
οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ κυρίου θεοῦ
19 καὶ ἐθυμώθη Οζιας καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ
θυμιατήριον τοῦ θυμιάσαι ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐν τῷ
θυμωθῆναι αὐτὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ ἡ λέπρα
ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν
ἱερέων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου
τῶν θυμιαμάτων 20 καὶ ἐπέστρεψεν ἐπ' αὐτὸν
ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ἰδοὺ αὐτὸς
λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ καὶ κατέσπευσαν αὐτὸν
ἐκεῖθεν καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευσεν ἔξελθεῖν ὅτι
ἤλεγξεν αὐτὸν κύριος 21 καὶ ἦν Οζιας ὁ βασιλεὺς
λεπρὸς ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ καὶ ἐν
οἴκῳ ἀφουσῶθ ἐκάθητο λεπρὸς ὅτι ἀπεσχίσθη
ἀπὸ οἴκου κυρίου καὶ Ἰωαθαμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς
22 καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Οζιου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ
ἔσχατοι γεγραμμένοι ὑπὸ Ἰεσσιου τοῦ προφήτου
23 καὶ ἐκοιμήθη Οζιας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ
καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
τῷ πεδίῳ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων ὅτι εἶπαν
ὅτι λεπρὸς ἐστὶν καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαθαμ υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

27 υἱὸς εἴκοσι πέντε ἐτῶν Ἰωαθαμ ἐν τῷ
βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ δέκα ἕξ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν
Ιερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ιερουσα

θυγάτηρ Σαδωκ 2 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον
κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Οζιας ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἀλλ' οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου καὶ
ἔτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο 3 αὐτὸς ὠκοδόμησεν
τὴν πύλην οἴκου κυρίου τὴν ὑψηλὴν καὶ ἐν
τείχῃ τοῦ Οφλα ὠκοδόμησεν πολλὰ 4 καὶ πόλεις
ὠκοδόμησεν ἐν ὄρει Ἰουδα καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς
καὶ οἰκῆσεις καὶ πύργους 5 αὐτὸς ἐμαχέσατο πρὸς
βασιλέα υἱῶν Αμμων καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτὸν
καὶ ἐδίδου αὐτῷ οἱ υἱοὶ Αμμων κατ' ἐνιαυτὸν
ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ δέκα χιλιάδας
κόρων πυροῦ καὶ κριθῶν δέκα χιλιάδας ταῦτα
ἔφερον αὐτῷ βασιλεὺς Αμμων κατ' ἐνιαυτὸν ἐν
τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ 6
καὶ κατίσχυσεν Ἰωαθαμ ὅτι ἠτοίμασεν τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ ἐναντι κυρίου θεοῦ αὐτοῦ 7 καὶ οἱ λοιποὶ
λόγοι Ἰωαθαμ καὶ ὁ πόλεμος καὶ αἱ πράξεις
αὐτοῦ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων
Ἰουδα καὶ Ἰσραηλ 9 καὶ ἐκοιμήθη Ἰωαθαμ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυιδ
καὶ ἐβασίλευσεν Αχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

28 υἱὸς εἴκοσι ἐτῶν Αχαζ ἐν τῷ βασιλεῦσαι
αὐτὸν καὶ δέκα ἕξ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ιερουσαλημ
καὶ οὐκ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ὡς
Δαυιδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ 2 καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς
ὁδοὺς βασιλέων Ἰσραηλ καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησεν
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν 3 καὶ ἔθυσεν ἐν Γαιβενενομ
καὶ διῆγεν τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ
βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξωλέθρευσεν κύριος
ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραηλ 4 καὶ ἐθυμία ἐπὶ
τῶν ὑψηλῶν καὶ ἐπὶ τῶν δωμάτων καὶ ὑποκάτω
παντὸς ξύλου ἀλσώδους 5 καὶ παρέδωκεν αὐτὸν
κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς βασιλέως Συρίας

καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ καὶ ἠχμαλώτευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλὴν καὶ ἤγαγεν εἰς Δαμασκόν καὶ γὰρ εἰς τὰς χεῖρας βασιλέως Ἰσραὴλ παρέδωκεν αὐτόν καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην **6** καὶ ἀπέκτεινεν Φακεε ὁ τοῦ Ρομελία βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἰουδα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχύϊ ἐν τῷ αὐτοῦ καταλιπεῖν τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν **7** καὶ ἀπέκτεινεν Εζεκρι ὁ δυνατὸς τοῦ Εφραιμ τὸν Μασαϊαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὸν Εσδρικαμ ἡγούμενον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸν Ελκανα τὸν διάδοχον τοῦ βασιλέως **8** καὶ ἠχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας γυναῖκας υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ σκῦλα πολλὰ ἐσκύλευσαν ἐξ αὐτῶν καὶ ἤνεγκαν τὰ σκῦλα εἰς Σαμάρειαν **9** καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφῆτης τοῦ κυρίου Ὡδηδ ὄνομα αὐτῷ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τῆς δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἰδοὺ ὄργη κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐπὶ τὸν Ἰουδαν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν καὶ ἀπεκτείνετε ἐν αὐτοῖς ἐν ὄργῃ ἕως τῶν οὐρανῶν ἔφθακεν **10** καὶ νῦν υἱοὺς Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ ὑμεῖς λέγετε κατακτήσασθαι εἰς δούλους καὶ δούλας οὐκ ἰδοὺ εἰμι μεθ' ὑμῶν μαρτυρῆσαι κυρίῳ θεῷ ὑμῶν **11** καὶ νῦν ἀκούσατέ μου καὶ ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ἠχμαλωτεύσατε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὅτι ὄργη θυμοῦ κυρίου ἐφ' ὑμῖν **12** καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Εφραιμ Ουδια ὁ τοῦ Ἰωαννου καὶ Βαραχίας ὁ τοῦ Μοσολαμωθ καὶ Εζεκίας ὁ τοῦ Σελλημ καὶ Ἀμασίας ὁ τοῦ Χοδλι ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου **13** καὶ εἶπαν

αὐτοῖς οὐ μὴ εἰσαγάγητε τὴν αἰχμαλωσίαν ὧδε πρὸς ἡμᾶς ὅτι εἰς τὸ ἁμαρτάνειν τῷ κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε προσθεῖναι ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ὅτι πολλὴ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν καὶ ὄργη θυμοῦ κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ **14** καὶ ἀφῆκαν οἱ πολεμισταὶ τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκῦλα ἐναντίον τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας **15** καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες οἱ ἐπεκλήθησαν ἐν ὀνόματι καὶ ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας καὶ πάντας τοὺς γυμνοὺς περιέβαλον ἀπὸ τῶν σκύλων καὶ ἐνέδυσαν αὐτοὺς καὶ ὑπέδυσαν αὐτοὺς καὶ ἔδωκαν φαγεῖν καὶ ἀλείψασθαι καὶ ἀντελάβοντο ἐν ὑποζυγίοις παντὸς ἀσθενοῦντος καὶ κατέστησαν αὐτοὺς εἰς Ἱεριχω πόλιν φοινίκων πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν **16** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Ἀχαζ πρὸς βασιλέα Ἀσσοῦρ βοηθῆσαι αὐτῷ **17** καὶ ἐν τούτῳ ὅτι Ἰδουμαῖοι ἐπέθεντο καὶ ἐπάταξαν ἐν Ἰουδα καὶ ἠχμαλώτισαν αἰχμαλωσίαν **18** καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς καὶ ἀπὸ λιβὸς τοῦ Ἰουδα καὶ ἔλαβον τὴν Βαιθσαμυς καὶ τὴν Αἰλων καὶ τὴν Γαδηρωθ καὶ τὴν Σωχω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Θαμνα καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ τὴν Γαμζω καὶ τὰς κώμας αὐτῆς καὶ κατώκησαν ἐκεῖ **19** ὅτι ἐταπείνωσεν κύριος τὸν Ἰουδαν δι' Ἀχαζ βασιλέα Ἰουδα ὅτι ἀπέστη ἀποστάσει ἀπὸ κυρίου **20** καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτόν Θαλαθφελλασαρ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν **21** καὶ ἔλαβεν Ἀχαζ τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ Ἀσσοῦρ καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν αὐτῷ **22** ἀλλ' ἢ τῷ θλιβῆναι αὐτόν καὶ

προσέθηκεν τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς **23** ἐκζητήσω τοὺς θεοὺς Δαμασκοῦ τοὺς τύπτοντάς με καὶ εἶπεν ὅτι θεοὶ βασιλέως Συρίας αὐτοὶ κατισχύσουσιν αὐτούς αὐτοῖς τοίνυν θύσω καὶ ἀντιλήμψονταί μου καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ παντὶ Ἰσραὴλ **24** καὶ ἀπέστησεν Ἀχαζ τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου καὶ κατέκοψεν αὐτὰ καὶ ἔκλεισεν τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ θυσιαστήρια ἐν πάσῃ γωνίᾳ ἐν Ἱερουσαλὴμ **25** καὶ ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἐν Ἰουδα ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμιᾶν θεοῖς ἄλλοτρίοις καὶ παρώργισαν κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν **26** καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ πρῶται καὶ αἱ ἔσχαται ἰδοὺ γεγραμμέναι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰουδα καὶ Ἰσραὴλ **27** καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ ὅτι οὐκ εἰσήνεγκαν αὐτὸν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν Εζεκιας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

29 καὶ Εζεκιας ἐβασίλευσεν ὧν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἀββα θυγάτηρ Ζαχαρια **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ **3** καὶ ἐγένετο ὡς ἔστη ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἀνέφεξεν τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ ἐπεσκεύασεν αὐτάς **4** καὶ εἰσήγαγεν τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευῖταις καὶ κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς **5** καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἀκούσατε οἱ Λευῖται νῦν ἀγνίσθητε καὶ ἀγνίσατε τὸν οἶκον κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐκβάλετε τὴν

ἀκαθαρσίαν ἐκ τῶν ἀγίων **6** ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς σκηνῆς κυρίου καὶ ἔδωκαν αὐχένα **7** καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ καὶ ἔσβεσαν τοὺς λύχνους καὶ θυμίαμα οὐκ ἔθυμίασαν καὶ ὀλοκαυτώματα οὐκ προσήνεγκαν ἐν τῷ ἀγίῳ θεῷ Ἰσραὴλ **8** καὶ ὠργίσθη ὀργῇ κύριος ἐπὶ τὸν Ἰουδαν καὶ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συρισμόν ὡς ὑμεῖς ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν **9** καὶ ἰδοὺ πεπλήγασιν οἱ πατέρες ὑμῶν μαχαίρᾳ καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν γῆ οὐκ αὐτῶν ὃ καὶ νῦν ἐστίν **10** ἐπὶ τούτοις νῦν ἐστίν ἐπὶ καρδίας διαθέσθαι διαθήκην κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀποστρέψει τὴν ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν **11** καὶ νῦν μὴ διαλίπητε ὅτι ἐν ὑμῖν ἠρέτικεν κύριος στήναι ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν καὶ εἶναι αὐτῷ λειτουργοῦντας καὶ θυμιῶντας **12** καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται Μααθ ὁ τοῦ Ἀμασι καὶ Ἰωηλ ὁ τοῦ Ἀζαριου ἐκ τῶν υἱῶν Κααθ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρι Κις ὁ τοῦ Ἀβδι καὶ Ἀζαριας ὁ τοῦ Ἰαλλεληλ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γεδσωνι Ἰωα ὁ τοῦ Ζεμμαθ καὶ Ἰωδαν ὁ τοῦ Ἰωαχα **13** καὶ τῶν υἱῶν Ἐλισαφαν Σαμβρι καὶ Ἰηλ καὶ τῶν υἱῶν Ἀσαφ Ζαχαριας καὶ Μαθθανιας **14** καὶ τῶν υἱῶν Αἰμαν Ἰηλ καὶ Σεμεὶ καὶ τῶν υἱῶν Ἰδιθων Σαμιας καὶ Οζιηλ **15** καὶ συνήγαγον τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ ἠγνίσθησαν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προστάγματος κυρίου καθαρῖσαι τὸν οἶκον κυρίου **16** καὶ εἰσήλθον οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἀγνίσαι καὶ

ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὐρεθεῖσαν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου καὶ ἐδέξαντο οἱ Λευῖται ἐκβαλεῖν εἰς τὸν χειμάρρουν Κεδρων ἕξω 17 καὶ ἤρξαντο τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ νουμηνία τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀγνίσαι καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ τοῦ μηνὸς εἰσηλθάν εἰς τὸν ναὸν κυρίου καὶ ἤγνισαν τὸν οἶκον κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτώ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου συνετέλεσαν 18 καὶ εἰσηλθάν ἔσω πρὸς Εζεκιαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν ἠγνίσασμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς 19 καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐμίανεν Αχαζ ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτοῦ ἠτοιμάκαμεν καὶ ἠγνίκαμεν ἰδοὺ ἐστὶν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου 20 καὶ ὤρθρισεν Εζεκιᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου 21 καὶ ἀνήνεγκεν μόσχους ἑπτὰ κριοὺς ἑπτὰ ἄμνους ἑπτὰ χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ περὶ ἁμαρτίας περὶ τῆς βασιλείας καὶ περὶ τῶν ἁγίων καὶ περὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν τοῖς υἱοῖς Ααρων τοῖς ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου 22 καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα καὶ προσέχεον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔθυσαν τοὺς κριοὺς καὶ προσέχεον τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔθυσαν τοὺς ἄμνους καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ θυσιαστηρίῳ 23 καὶ προσήγαγον τοὺς χιμάρους τοὺς περὶ ἁμαρτίας ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτούς 24 καὶ ἔθυσαν αὐτούς οἱ ἱερεῖς καὶ ἐξιλιάσαντο τὸ αἷμα

αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐξιλιάσαντο περὶ παντὸς Ἰσραὴλ ὅτι περὶ παντὸς Ἰσραὴλ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἡ ὀλοκαύτωσις καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας 25 καὶ ἔστησεν τοὺς Λευῖτας ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις κατὰ τὴν ἐντολὴν Δαυιδ τοῦ βασιλέως καὶ Γαδ τοῦ ὀρώντος τῷ βασιλεῖ καὶ Ναθαν τοῦ προφήτου ὅτι δι' ἐντολῆς κυρίου τὸ πρόσταγμα ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν 26 καὶ ἔστησαν οἱ Λευῖται ἐν ὄργανοις Δαυιδ καὶ οἱ ἱερεῖς ταῖς σάλπιγγιν 27 καὶ εἶπεν Εζεκιᾶς ἀνεύγκαί τὴν ὀλοκαύτωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν τὴν ὀλοκαύτωσιν ἤρξαντο ἄδειν κυρίῳ καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὰ ὄργανα Δαυιδ βασιλέως Ἰσραὴλ 28 καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία προσεκύνει καὶ οἱ ψαλτωδοὶ ἄδοντες καὶ αἱ σάλπιγγες σαλπίζουσαι ἕως οὗ συνετελέσθη ἡ ὀλοκαύτωσις 29 καὶ ὡς συνετέλεσαν ἀναφέροντες ἔκαμψεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες καὶ προσεκύνησαν 30 καὶ εἶπεν Εζεκιᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς Λευῖταις ὑμνεῖν τὸν κύριον ἐν λόγοις Δαυιδ καὶ Ασαφ τοῦ προφήτου καὶ ὑμνοῦν ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν 31 καὶ ἀπεκρίθη Εζεκιᾶς καὶ εἶπεν νῦν ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν κυρίῳ προσαγάγετε καὶ φέρετε θυσίας καὶ αἰνέσεως εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνέσεως εἰς οἶκον κυρίου καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὀλοκαυτώσεις 32 καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως ἧς ἀνήνεγκεν ἡ ἐκκλησία μόσχοι ἑβδομήκοντα κριοὶ ἑκατὸν ἄμνοι διακόσιοι εἰς ὀλοκαύτωσιν κυρίῳ πάντα ταῦτα 33 καὶ οἱ ἡγιασμένοι μόσχοι ἑξακόσιοι πρόβατα τρισχίλια 34 ἀλλ' ἢ οἱ

ιερείς ὀλίγοι ἦσαν καὶ οὐκ ἐδύναντο δεῖραι τὴν ὀλοκαύτωςιν καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἕως οὗ συνετελέσθη τὸ ἔργον καὶ ἕως οὗ ἠγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς ὅτι οἱ Λευῖται προθύμως ἠγνίσθησαν παρὰ τοὺς ἱερεῖς **35** καὶ ἡ ὀλοκαύτωςις πολλὴ ἐν τοῖς στέασι τῆς τελειώσεως τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ κατωρθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ κυρίου **36** καὶ ἠυφράνθη Εζεκιας καὶ πᾶς ὁ λαὸς διὰ τὸ ἠτοιμακέναι τὸν θεὸν τῷ λαῷ ὅτι ἐξάπινα ἐγένετο ὁ λόγος

30 καὶ ἀπέστειλεν Εζεκιας ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδαν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν ἐπὶ τὸν Εφραιμ καὶ Μανασση ἐλθεῖν εἰς οἶκον κυρίου εἰς Ἱερουσαλημ ποιῆσαι τὸ φασεκ τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ **2** καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν Ἱερουσαλημ ποιῆσαι τὸ φασεκ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ **3** οὐ γὰρ ἠδυνάσθησαν αὐτὸ ποιῆσαι ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ὅτι οἱ ἱερεῖς οὐχ ἠγνίσθησαν ἱκανοὶ καὶ ὁ λαὸς οὐ συνήχθη εἰς Ἱερουσαλημ **4** καὶ ἤρρεσαν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας **5** καὶ ἔστησαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβεε ἕως Δαν ἐλθόντας ποιῆσαι τὸ φασεκ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι πλῆθος οὐκ ἐποίησεν κατὰ τὴν γραφὴν **6** καὶ ἐπορεύθησαν οἱ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδαν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως λέγοντες υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψατε πρὸς θεὸν Ἀβρααμ καὶ Ἰσαακ καὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπιστρέψετε τοὺς ἀνασεσωμένους τοὺς καταλειφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦρ **7** καὶ μὴ γίνεσθε

καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν καθὼς ὑμεῖς ὁρᾶτε **8** καὶ νῦν μὴ σκληρύνετε τοὺς τραχήλους ὑμῶν δότε δόξαν κυρίῳ τῷ θεῷ καὶ εἰσέλθατε εἰς τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ ὃ ἠγίασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ ἀποστρέψει ἀφ' ὑμῶν θυμὸν ὀργῆς **9** ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ὑμᾶς πρὸς κύριον οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἔναντι πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψει εἰς τὴν γῆν ταύτην ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν **10** καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὄρει Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ ἕως Ζαβουλων καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες αὐτῶν καὶ καταμωκῶμενοι **11** ἀλλὰ ἄνθρωποι Ἀσηρ καὶ ἀπὸ Μανασση καὶ ἀπὸ Ζαβουλων ἐνετράπησαν καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ **12** καὶ ἐν Ἰουδα ἐγένετο χεὶρ κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν μίαν ἐλθεῖν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ κυρίου **13** καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλημ λαὸς πολλὸς τοῦ ποιῆσαι τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα **14** καὶ ἀνέστησαν καὶ καθεῖλαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμῶσαν τοῖς ψευδέσιν κατέσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν χεϊμάρρουν Κεδρων **15** καὶ ἔθυσαν τὸ φασεκ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετράπησαν καὶ ἠγνίσθησαν καὶ εἰσήνεγκαν ὀλοκαυτώματα εἰς

οἶκον κυρίου 16 καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδέχοντο τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς τῶν Λευιτῶν 17 ὅτι πλῆθος τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἠγνίσθη καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τοῦ θύειν τὸ φασεκ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἀγνισθῆναι τῷ κυρίῳ 18 ὅτι τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ Εφραιμ καὶ Μανασση καὶ Ισσαχαρ καὶ Ζαβουλων οὐχ ἠγνίσθησαν ἀλλὰ ἔφαγον τὸ φασεκ παρὰ τὴν γραφὴν καὶ προσηύξατο Εζεκιας περὶ αὐτῶν λέγων κύριος ὁ ἀγαθὸς ἐξιλασάσθω ὑπὲρ 19 πάσης καρδίας κατευθυνούσης ἐκζητήσαι κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγνεῖαν τῶν ἁγίων 20 καὶ ἐπήκουσεν κύριος τῷ Εζεκια καὶ ἰάσατο τὸν λαόν 21 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν Ἱερουσαλημ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλη καὶ καθυμνοῦντες τῷ κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὄργανοις τῷ κυρίῳ 22 καὶ ἐλάλησεν Εζεκιας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν συνιόντων σύνεσιν ἀγαθὴν τῷ κυρίῳ καὶ συνετέλεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας θύοντες θυσίας σωτηρίου καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν 23 καὶ ἐβουλεύσατο ἡ ἐκκλησία ἅμα ποιῆσαι ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ 24 ὅτι Εζεκιας ἀπῆρξατο τῷ Ἰουδα τῇ ἐκκλησίᾳ μόσχους χιλίους καὶ ἑπτακισχίλια πρόβατα καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπῆρξαντο τῷ λαῷ μόσχους χιλίους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας καὶ τὰ ἅγια τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος 25 καὶ ἠψφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰουδα

καὶ οἱ εὐρεθέντες ἐξ Ἰσραὴλ καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόντες ἀπὸ γῆς Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰουδα 26 καὶ ἐγένετο εὐφροσύνῃ μεγάλη ἐν Ἱερουσαλημ ἀπὸ ἡμερῶν Σαλωμων υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Ἱερουσαλημ 27 καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ ἠλόγησαν τὸν λαόν καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν

31 καὶ ὡς συνετελέσθη πάντα ταῦτα ἐξῆλθεν πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ συνέτριψαν τὰς στήλας καὶ ἐξέκοψαν τὰ ἄλση καὶ κατέσπασαν τὰ ὑψηλὰ καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμιν καὶ ἐξ Εφραιμ καὶ ἀπὸ Μανασση ἕως εἰς τέλος καὶ ἐπέστρεψαν πᾶς Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν 2 καὶ ἔταξεν Εζεκιας τὰς ἑφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τὰς ἑφημερίας ἐκάστου κατὰ τὴν ἑαυτοῦ λειτουργίαν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς Λευῖταις εἰς τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου καὶ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς πύλαις ἐν ταῖς ἀύλαις οἴκου κυρίου 3 καὶ μερὶς τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς ὀλοκαυτώσεις τὴν πρωινήν καὶ τὴν δειληνὴν καὶ ὀλοκαυτώσεις εἰς σάββατα καὶ εἰς τὰς νομηνίας καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ νόμῳ κυρίου 4 καὶ εἶπεν τῷ λαῷ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλημ δοῦναι τὴν μερίδα τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ὅπως κατισχύσωσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ οἴκου κυρίου 5 καὶ ὡς προσέταξεν τὸν λόγον ἐπλεόνασαν

οί υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπαρχὴν σίτου καὶ οἴνου καὶ ἔλαιου καὶ μέλιτος καὶ πᾶν γένημα ἀγροῦ καὶ ἐπιδέκατα πάντα εἰς πλῆθος ἤνεγκαν **6** οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν ἐπιδέκατα μόσχων καὶ προβάτων καὶ ἐπιδέκατα αἰγῶν καὶ ἠγίασαν τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ εἰσήνεγκαν καὶ ἔθηκαν σωρούς σωρούς **7** ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ σωροὶ θεμελιουῖσθαι καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ συνετελέεσθησαν **8** καὶ ἦλθεν Ἐζεκιας καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ εἶδον τοὺς σωρούς καὶ ἠυλόγησαν τὸν κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ **9** καὶ ἐπυνθάνετο Ἐζεκιας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν ὑπὲρ τῶν σωρῶν **10** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἀζαριᾶς ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδοκ καὶ εἶπεν ἐξ οὗ ἤρκαται ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι εἰς οἶκον κυρίου ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ κατελίπομεν ὅτι κύριος ἠυλόγησεν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ κατελίπομεν ἔτι τὸ πλῆθος τοῦτο **11** καὶ εἶπεν Ἐζεκιας ἐτοιμάσαι παστοφῶρια εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἠτοίμασαν **12** καὶ εἰσήνεγκαν ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν πίστει καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπιστάτης Χωνενίας ὁ Λευίτης καὶ Σεμεὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος **13** καὶ Ἰηλ καὶ Οζαζίας καὶ Ναεθ καὶ Ασαηλ καὶ Ἰεριμωθ καὶ Ἰωζαβαθ καὶ Ἐλιηλ καὶ Σαμαχια καὶ Μααθ καὶ Βαναιας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεσταμένοι διὰ Χωνενίου καὶ Σεμεὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καθὼς προσέταξεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκιας καὶ Ἀζαριᾶς ὁ ἠγούμενος οἴκου κυρίου **14** καὶ Κωρη ὁ τοῦ Ἰεμνα ὁ Λευίτης ὁ πυλωρὸς κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ τῶν δομάτων δοῦναι τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων **15** διὰ χειρὸς Οδομ καὶ Βενιαμιν καὶ

Ἰησοῦς καὶ Σεμεὶ καὶ Ἀμαριας καὶ Σεχονιας διὰ χειρὸς τῶν ἱερέων ἐν πίστει δοῦναι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφημερίας κατὰ τὸν μέγαν καὶ τὸν μικρὸν **16** ἐκτὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπάνω παντὶ τῷ εἰσπορευομένῳ εἰς οἶκον κυρίου εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς ἡμέραν εἰς λειτουργίαν ἐφημερίας διατάξεως αὐτῶν **17** οὗτος ὁ καταλοχισμὸς τῶν ἱερέων κατ' οἴκους πατριῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν ἀπὸ εικοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐν διατάξει **18** ἐν καταλοχίαις ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν τὸ πλῆθος ὅτι ἐν πίστει ἠγνισαν τὸ ἅγιον **19** τοῖς υἱοῖς Ἀαρων τοῖς ἱερατεύουσιν καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οἱ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι δοῦναι μερίδα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ παντὶ καταριθμουμένῳ ἐν τοῖς Λευίταις **20** καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἐζεκιας ἐν παντὶ Ἰουδα καὶ ἐποίησεν τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐναντίον τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ **21** καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ ἐν ᾧ ἤρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν ἐξεζήτησεν τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν καὶ εὐοδώθη

32 καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἦλθεν Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰουδαν καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις καὶ εἶπεν προκαταλαβέσθαι αὐτάς **2** καὶ εἶδεν Ἐζεκιας ὅτι ἦκει Σενναχηριμ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι ἐπὶ Ἰερουσαλημ **3** καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ καὶ τῶν δυνατῶν ἐμφράξαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἔξω τῆς

πόλεως καὶ συνεπίσχυσαν αὐτῷ 4 καὶ συνήγαγεν λαὸν πολὺν καὶ ἐνέφραξεν τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν καὶ τὸν ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως λέγων μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ καὶ εὖρη ὕδωρ πολὺ καὶ κατισχύση 5 καὶ κατίσχυσεν Εἰζεκιᾶς καὶ ὠκοδόμησεν πᾶν τὸ τεῖχος τὸ κατεσκαμμένον καὶ πύργους καὶ ἕξω προτείχισμα ἄλλο καὶ κατίσχυσεν τὸ ἀνάλημμα πόλεως Δαυὶδ καὶ κατεσκεύασεν ὄπλα πολλὰ 6 καὶ ἔθετο ἄρχοντας τοῦ πολέμου ἐπὶ τὸν λαόν καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πύλης τῆς φάραγγος καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν λέγων 7 ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε μὴ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ ἀπὸ προσώπου παντὸς τοῦ ἔθνους τοῦ μετ' αὐτοῦ ὅτι μεθ' ἡμῶν πλείονες ἢ μετ' αὐτοῦ 8 μετ' αὐτοῦ βραχίονες σάρκῖνοι μεθ' ἡμῶν δὲ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ σῶζειν καὶ τοῦ πολεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν καὶ κατεθάρσησεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Εἰζεκιᾶς βασιλέως Ἰουδα 9 καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλεν Σενναχηριμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ αὐτὸς ἐπὶ Λαχὶς καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Εἰζεκιᾶν βασιλέα Ἰουδα καὶ πρὸς πάντα Ἰουδαν τὸν ἐν Ἱερουσαλημ λέγων 10 οὕτως λέγει Σενναχηριμ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τίνι ὑμεῖς πεποιθάτε καὶ κάθησθε ἐν τῇ περιοχῇ ἐν Ἱερουσαλημ 11 οὐχὶ Εἰζεκιᾶς ἀπατᾷ ὑμᾶς τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς εἰς θάνατον καὶ εἰς λιμὸν καὶ εἰς δίψαν λέγων κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦρ 12 οὐχ οὗτός ἐστιν Εἰζεκιᾶς ὃς περιεῖλεν τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ εἶπεν τῷ Ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν

Ἱερουσαλημ λέγων κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε καὶ ἐπ' αὐτῷ θυμιάζετε 13 οὐ γνώσεσθε ὃ τι ἐποίησα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λαοῖς τῶν χωρῶν μὴ δυνάμενοι ἠδύναντο θεοὶ τῶν ἔθνῶν πάσης τῆς γῆς σώσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου 14 τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν ἔθνῶν τούτων οὐς ἐξωλέθρευσαν οἱ πατέρες μου μὴ ἠδύναντο σώσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου ὅτι δυνήσεται ὁ θεὸς ὑμῶν σώσαι ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου 15 νῦν μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Εἰζεκιᾶς καὶ μὴ πεποιθέναι ὑμᾶς ποιεῖτω κατὰ ταῦτα καὶ μὴ πιστεύετε αὐτῷ ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὁ θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ βασιλείας τοῦ σώσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων μου ὅτι ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου 16 καὶ ἔτι ἐλάλησεν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ κύριον θεὸν καὶ ἐπὶ Εἰζεκιᾶν παῖδα αὐτοῦ 17 καὶ βιβλίον ἔγραψεν ὀνειδίζων τὸν κύριον θεὸν Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν περὶ αὐτοῦ λέγων ὡς θεοὶ τῶν ἔθνῶν τῆς γῆς οὐκ ἐξείλαντο τοὺς λαοὺς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου οὕτως οὐ μὴ ἐξέλθῃται ὁ θεὸς Εἰζεκιᾶς λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου 18 καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαῖστί ἐπὶ λαὸν Ἱερουσαλημ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ φοβῆσαι αὐτοὺς καὶ κατασπάσαι ὅπως προκαταλάβωνται τὴν πόλιν 19 καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ θεὸν Ἱερουσαλημ ὡς καὶ ἐπὶ θεοὺς λαῶν τῆς γῆς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων 20 καὶ προσηύξατο Εἰζεκιᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ Ἡσῆας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης περὶ τούτων καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν 21 καὶ ἀπέστειλεν κύριος ἄγγελον καὶ ἐξέτριψεν πᾶν δυνατὸν πολεμιστὴν καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγὸν ἐν τῇ παρεμβολῇ βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ ἀπέστρεψεν

μετὰ αἰσχύνης προσώπου εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἦλθεν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξεληθόντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ **22** καὶ ἔσωσεν κύριος Εζεκιαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλημ ἐκ χειρὸς Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσουρ καὶ ἐκ χειρὸς πάντων καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κυκλόθεν **23** καὶ πολλοὶ ἔφερον δῶρα τῷ κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλημ καὶ δόματα τῷ Εζεκια βασιλεῖ Ἰουδα καὶ ὑπερήρηθη κατ' ὀφθαλμοὺς πάντων τῶν ἐθνῶν μετὰ ταῦτα **24** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρρώστησεν Εζεκιας ἕως θανάτου καὶ προσήξατο πρὸς κύριον καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ **25** καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέδωκεν Εζεκιας ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ Ἱερουσαλημ **26** καὶ ἐταπεινώθη Εζεκιας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Εζεκιου **27** καὶ ἐγένετο τῷ Εζεκια πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν ἑαυτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου καὶ εἰς τὰ ἀρώματα καὶ ὀπλοθήκας καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητὰ **28** καὶ πόλεις εἰς τὰ γενήματα σίτου καὶ ἐλαίου καὶ οἴνου καὶ φάτνας παντὸς κτήνους καὶ μάνδρας εἰς τὰ ποίμνια **29** καὶ πόλεις ἃς ὠκοδόμησεν αὐτῷ καὶ ἀποσκευὴν προβάτων καὶ βοῶν εἰς πλῆθος ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ κύριος ἀποσκευὴν πολλὴν σφόδρα **30** αὐτὸς Εζεκιας ἐνέφραξεν τὴν ἔξοδον τοῦ ὕδατος Γιων τὸ ἄνω καὶ κατηύθυνεν αὐτὰ κάτω πρὸς λίβα τῆς πόλεως Δαυιδ καὶ εὐοδώθη Εζεκιας ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ **31** καὶ οὕτως τοῖς

πρεσβευταῖς τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῖς ἀποσταλεῖσιν πρὸς αὐτὸν πυθέσθαι παρ' αὐτοῦ τὸ τέρας ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγκατέλιπεν αὐτὸν κύριος τοῦ πειράσαι αὐτὸν εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ **32** καὶ τὰ κατάλοιπα τῶν λόγων Εζεκιου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἰδοὺ γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ἡσαιου υἱοῦ Ἀμωσ τοῦ προφήτου καὶ ἐπὶ βιβλίου βασιλέων Ἰουδα καὶ Ἰσραηλ **33** καὶ ἐκοιμήθη Εζεκιας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν Δαυιδ καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐβασίλευσεν Μανασσης υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ

33 ὧν δέκα δύο ἐτῶν Μανασσης ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν καὶ πενήκοντα πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν οὓς ἐξωλέθρευσεν κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραηλ **3** καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ὠκοδόμησεν τὰ ὑψηλά ἃ κατέσπασεν Εζεκιας ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἔστησεν στήλας ταῖς Βααλιμ καὶ ἐποίησεν ἄλση καὶ προσεκύνησεν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς **4** καὶ ὠκοδόμησεν θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ κυρίου οὗ εἶπεν κύριος ἐν Ἱερουσαλημ ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα **5** καὶ ὠκοδόμησεν θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν ἀύλαϊς οἴκου κυρίου **6** καὶ αὐτὸς διήγαγεν τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν Γαι-βαναι-εννομ καὶ ἐκκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐφαρμακεύετο καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους καὶ ἐπαοιδοὺς ἐπλήθυνεν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν

έναντίον κυρίου τοῦ παροργίσει αὐτόν 7 καὶ ἔθηκεν τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτόν εἰκόνα ἦν ἐποίησεν ἐν οἴκῳ θεοῦ οὗ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Δαυιδ καὶ πρὸς Σαλωμων υἱὸν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ Ἱερουσαλημ ἦν ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραηλ θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα 8 καὶ οὐ προσθήσω σαλευσαι τὸν πόδα Ἰσραηλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν πλὴν ἐὰν φυλάσσωνται τοῦ ποιῆσαι πάντα ἃ ἐνετειλάμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἐν χειρὶ Μωυσῆ 9 καὶ ἐπλάνησεν Μανασσης τὸν Ἰουδαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλημ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη ἃ ἐξήρην κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραηλ 10 καὶ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Μανασση καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπήκουσαν 11 καὶ ἤγαγεν κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως βασιλέως Ἀσσοῦρ καὶ κατέλαβον τὸν Μανασση ἐν δεσμοῖς καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγον εἰς Βαβυλῶνα 12 καὶ ὡς ἐθλίβη ἐζήτησεν τὸ πρόσωπον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐταπεινώθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου θεοῦ τῶν πατέρων αὐτοῦ 13 καὶ προσηύξατο πρὸς αὐτόν καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσεν τῆς βοῆς αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἔγνω Μανασσης ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεός 14 καὶ μετὰ ταῦτα ὠκοδόμησεν τεῖχος ἕξω τῆς πόλεως Δαυιδ ἀπὸ λιβδὸς κατὰ Γιων ἐν τῷ χειμάρρῳ καὶ ἐκπορευομένων τὴν πύλην τὴν κυκλόθεν καὶ εἰς τὸ Οφλα καὶ ὕψωσεν σφόδρα καὶ κατέστησεν ἄρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς τειχήρεσιν ἐν Ἰουδα 15 καὶ περιεῖλεν τοὺς

θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους καὶ τὸ γλυπτὸν ἕξ οἴκου κυρίου καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια ἃ ὠκοδόμησεν ἐν ὄρει οἴκου κυρίου καὶ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἕξω τῆς πόλεως 16 καὶ κατῶρθωσεν τὸ θυσιαστήριον κυρίου καὶ ἔθυσίασεν ἐπ' αὐτὸ θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνέσεως καὶ εἶπεν τῷ Ἰουδα τοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ Ἰσραηλ 17 πλὴν ὁ λαὸς ἔτι ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν πλὴν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν 18 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασση καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἢ πρὸς τὸν θεὸν καὶ λόγοι τῶν ὀρώντων λαλούντων πρὸς αὐτόν ἐπ' ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐπὶ λόγων 19 προσευχῆς αὐτοῦ καὶ ὡς ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ αἱ ἀποστάσεις αὐτοῦ καὶ οἱ τόποι ἐφ' οἷς ὠκοδόμησεν τὰ ὑψηλὰ καὶ ἔστησεν ἐκεῖ ἄλση καὶ γλυπτὰ πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὀρώντων 20 καὶ ἐκοιμήθη Μανασσης μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν ἄντ' αὐτοῦ Ἀμων υἱὸς αὐτοῦ 21 ὦν εἴκοσι καὶ δύο ἔτων Ἀμων ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ 22 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου ὡς ἐποίησεν Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ πᾶσιν τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐποίησεν Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔθυσεν Ἀμων καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς 23 καὶ οὐκ ἐταπεινώθη ἐναντίον κυρίου ὡς ἐταπεινώθη Μανασσης ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὅτι υἱὸς αὐτοῦ Ἀμων ἐπλήθυνεν πλημμέλεια 24 καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ 25 καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμων καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσιαν υἱὸν αὐτοῦ ἄντ' αὐτοῦ

34 ὡν ὀκτώ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασιλευσῖα αὐτὸν καὶ τριάκοντα ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐξέκλινεν δεξιὰ καὶ ἀριστερά **3** καὶ ἐν τῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἔτι παιδάριον ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι κύριον τὸν θεὸν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο τοῦ καθαρῖσαι τὸν Ἰουδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλημ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν καὶ τῶν ἄλσεων καὶ ἀπὸ τῶν χωνευτῶν **4** καὶ κατέσπασεν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὰ θυσιαστήρια τῶν Βααλιμ καὶ τὰ ὑψηλὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἔκοψεν τὰ ἄλση καὶ τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ συνέτριψεν καὶ ἐλέπτυνεν καὶ ἔρριψεν ἐπὶ πρόσωπον τῶν μνημάτων τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς **5** καὶ ὅσα ἱερέων κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ ἐκαθάρισεν τὸν Ἰουδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλημ **6** καὶ ἐν πόλεσιν Ἐφραιμ καὶ Μανασση καὶ Συμεων καὶ Νεφθαλι καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κύκλω **7** καὶ κατέσπασεν τὰ ἄλση καὶ τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἶδωλα κατέκοψεν λεπτὰ καὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰσραὴλ καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλημ **8** καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῦ καθαρῖσαι τὴν γῆν καὶ τὸν οἶκον ἀπέστειλεν τὸν Σαφαν υἱὸν Ἐσελια καὶ τὸν Μασσιαν ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ τὸν Ἰουαχ υἱὸν Ἰωαχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον αὐτοῦ κραταῖῶσαι τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ **9** καὶ ἦλθον πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον θεοῦ ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τὴν πύλην

ἐκ χειρὸς Μανασση καὶ Ἐφραιμ καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἀπὸ παντὸς καταλοΐπου ἐν Ἰσραὴλ καὶ υἱῶν Ἰουδα καὶ Βενιαμιν καὶ οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλημ **10** καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα οἱ καθεσταμένοι ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ποιῶσι τὰ ἔργα οἱ ἐποίουν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπισκευάσαι κατισχύσαι τὸν οἶκον **11** καὶ ἔδωκαν τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οἰκοδόμοις ἀγοράσαι λίθους τετραπέδους καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγάσαι τοὺς οἴκους οὓς ἐξωλέθρευσαν βασιλεῖς Ἰουδα **12** καὶ οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπίσκοποι Ἰεθ καὶ Ἀβδίας οἱ Λευῖται ἐξ υἱῶν Μεραρι καὶ Ζαχαρίας καὶ Μοσολλαμ ἐκ τῶν υἱῶν Κααθ ἐπισκοπεῖν καὶ πᾶς Λευιτῆς πᾶς συνίων ἐν ὀργάνοις ψῶδων **13** καὶ ἐπὶ τῶν νωτοφόρων καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ποιούντων τὰ ἔργα ἐργασίᾳ καὶ ἐργασίᾳ καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν γραμματεῖς καὶ κριταὶ καὶ πυλωροὶ **14** καὶ ἐν τῷ ἐκφέρειν αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ εἰσοδιασθὲν εἰς οἶκον κυρίου εὗρεν Χελκίας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου κυρίου διὰ χειρὸς Μωσῆ **15** καὶ ἀπεκρίθη Χελκίας καὶ εἶπεν πρὸς Σαφαν τὸν γραμματέα βιβλίον νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκεν Χελκίας τὸ βιβλίον τῷ Σαφαν **16** καὶ εἰσήνεγκεν Σαφαν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀπέδωκεν ἔτι τῷ βασιλεῖ λόγον πᾶν τὸ δοθὲν ἀργύριον ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν ποιούντων τὸ ἔργον **17** καὶ ἐχώννευσαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα τῶν ἐπισκόπων καὶ ἐπὶ χεῖρα τῶν ποιούντων ἐργασίαν **18** καὶ ἀπήγγειλεν Σαφαν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λέγων βιβλίον ἔδωκέν μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως **19** καὶ ἐγένετο ὡς

ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ νόμου καὶ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ **20** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκία καὶ τῷ Αχικαμ υἱῷ Σαφαν καὶ τῷ Αβδων υἱῷ Μιχαία καὶ τῷ Σαφαν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ασαία παιδὶ τοῦ βασιλέως λέγων **21** πορεύθητε ζητήσατε τὸν κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλειφθέντος ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὑρεθέντος ὅτι μέγας ὁ θυμὸς κυρίου ἐκκέκαυται ἐν ἡμῖν διότι οὐκ εἰσήκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων κυρίου τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ **22** καὶ ἐπορεύθη Χελκίας καὶ οἷς εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ολδαν τὴν προφήτιν γυναῖκα Σελλημ υἱοῦ Θακουαθ υἱοῦ Χελλης φυλάσσουν τὰς στολάς καὶ αὕτη κατώκει ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐν μασανα καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ κατὰ ταῦτα **23** καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς με **24** οὕτως λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοὺς πάντας λόγους τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνωσμένῳ ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἰουδα **25** ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἐθυμίασαν θεοῖς ἄλλοτρίοις ἵνα παροργίσωσίν με ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἐξεκαύθη ὁ θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται **26** καὶ ἐπὶ βασιλέα Ἰουδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον οὕτως ἔρεῖτε αὐτῷ οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους οὓς ἤκουσας **27** καὶ ἐνετράπη ἡ καρδία σου καὶ ἐταπεινώθης ἀπὸ προσώπου μου ἐν τῷ ἀκοῦσαί σε τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὸν καὶ ἐταπεινώθης

ἐναντίον μου καὶ διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου καὶ ἔκλαυσας κατεναντίον μου καὶ ἐγὼ ἤκουσά φησιν κύριος **28** ἰδοὺ προστίθημί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὰ μνήματά σου ἐν εἰρήνῃ καὶ οὐκ ὄφονται οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν πᾶσιν τοῖς κακοῖς οἷς ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὸν καὶ ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον **29** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδα καὶ Ἰερουσαλὴμ **30** καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ πᾶς Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μεγάλου ἕως μικροῦ καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν τοὺς πάντας λόγους βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὑρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου **31** καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν στῦλον καὶ διέθετο διαθήκην ἐναντίον κυρίου τοῦ πορευθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ προστάγματα αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ τοὺς λόγους τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τούτῳ **32** καὶ ἔστησεν πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ Βενιαμὴν καὶ ἐποίησαν οἱ κατοικοῦντες Ἰερουσαλὴμ διαθήκην ἐν οἴκῳ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν **33** καὶ περιεῖλεν Ἰωσίας τὰ πάντα βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς ἣ ἦν υἰῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐποίησεν πάντας τοὺς εὑρεθέντας ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰσραὴλ τοῦ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ ὀπισθεν κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ

35 καὶ ἐποίησεν Ἰωσίας τὸ φασεχ τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ καὶ ἔθυσαν τὸ φασεχ τῇ

τεσσαρεσκαίδεκάτη τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου 2 καὶ ἔστησεν τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου 3 καὶ εἶπεν τοῖς Λευίταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ Ἰσραηλ τοῦ ἁγιασθῆναι αὐτοὺς τῷ κυρίῳ καὶ ἔθηκαν τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οἶκον ὃν ὠκοδόμησεν Σαλωμων υἱὸς Δαυιδ τοῦ βασιλέως Ἰσραηλ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεύς οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἄραι ἐπ' ὧμων οὐθέν νῦν οὖν λειτουργήσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραηλ 4 καὶ ἐτοιμάσθητε κατ' οἴκους πατριῶν ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς ἐφημερίας ὑμῶν κατὰ τὴν γραφὴν Δαυιδ βασιλέως Ἰσραηλ καὶ διὰ χειρὸς Σαλωμων υἱοῦ αὐτοῦ 5 καὶ στήτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαιρέσεις οἴκων πατριῶν ὑμῶν τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν υἱοῖς τοῦ λαοῦ καὶ μερὶς οἴκου πατριᾶς τοῖς Λευίταις 6 καὶ θύσατε τὸ φασεχ καὶ τὰ ἅγια ἐτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ 7 καὶ ἀπήρξατο Ἰωσίας τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα καὶ ἄμνους καὶ ἐρίφους ἀπὸ τῶν τέκνων τῶν αἰγῶν πάντα εἰς τὸ φασεχ εἰς πάντας τοὺς εὐρεθέντας εἰς ἀριθμὸν τριάκοντα χιλιάδας καὶ μόσχων τρεῖς χιλιάδας ταῦτα ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ βασιλέως 8 καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἀπήρξαντο τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ Λευίταις ἔδωκεν Χελκίας καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἰηλ οἱ ἄρχοντες οἴκου τοῦ θεοῦ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ φασεχ πρόβατα καὶ ἄμνους καὶ ἐρίφους δισχίλια ἑξακόσια καὶ μόσχους τριακοσίους 9 καὶ Χωνενίας καὶ Βαναιας καὶ Σαμαιας καὶ Ναθαναὴλ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ Ασαβια καὶ Ἰηλ καὶ Ἰωζαβαδ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν ἀπήρξαντο τοῖς Λευίταις

εἰς τὸ φασεχ πρόβατα πεντακισχίλια καὶ μόσχους πεντακοσίους 10 καὶ κατωρθώθη ἡ λειτουργία καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως 11 καὶ ἔθυσαν τὸ φασεχ καὶ προσέχεαν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς αὐτῶν καὶ οἱ Λευῖται ἐξέδειραν 12 καὶ ἠτοίμασαν τὴν ὄλοκαύτωσην παραδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν διαίρεσιν κατ' οἴκους πατριῶν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ τοῦ προσάγειν τῷ κυρίῳ ὡς γέγραπται ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ καὶ οὕτως εἰς τὸ πρῶν 13 καὶ ὥπτησαν τὸ φασεχ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τὰ ἅγια ἤψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ ἐν τοῖς λέβησιν καὶ εὐοδώθη καὶ ἔδραμον πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ 14 καὶ μετὰ τὸ ἐτοιμάσαι αὐτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἀναφέρειν τὰ στέατα καὶ τὰ ὄλοκαυτώματα ἕως νυκτός καὶ οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ααρων 15 καὶ οἱ ψαλτωδοὶ υἱοὶ Ασαφ ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἐντολὰς Δαυιδ καὶ Ασαφ καὶ Αιμαν καὶ Ἰδιθων οἱ προφήται τοῦ βασιλέως καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ πυλωροὶ πύλης καὶ πύλης οὐκ ἦν αὐτοῖς κινεῖσθαι ἀπὸ τῆς λειτουργίας ἁγίων ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν αὐτοῖς 16 καὶ κατωρθώθη καὶ ἠτοιμάσθη πᾶσα ἡ λειτουργία κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ ποιῆσαι τὸ φασεχ καὶ ἐνεγκεῖν τὰ ὄλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσία 17 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οἱ εὐρεθέντες τὸ φασεχ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας 18 καὶ οὐκ ἐγένετο φασεχ ὅμοιον αὐτῷ ἐν Ἰσραηλ ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου

καὶ πάντες βασιλεῖς Ἰσραὴλ οὐκ ἐποίησαν ὡς
τὸ φασεχ ὃ ἐποίησεν Ἰωσίας καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
Λευῖται καὶ πᾶς Ἰουδα καὶ Ἰσραὴλ ὁ εὐρεθεὶς καὶ
οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλημ τῷ κυρίῳ 19 τῷ
ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰωσία 20 καὶ
ἀνέβη Φαραω Νεχαω βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν
βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην
καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς συνάντησιν
αὐτῷ 21 καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους
λέγων τί ἐμοὶ καὶ σοὶ βασιλεῦ Ἰουδα οὐκ ἐπὶ σέ
ἦκω σήμερον πόλεμον ποιῆσαι καὶ ὁ θεὸς εἶπεν
κατασπεῦσαί με πρόσεχε ἀπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ μετ'
ἐμοῦ μὴ καταφθείρη σε 22 καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν
Ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ ἀλλ' ἦ
πολεμεῖν αὐτὸν ἐκραταιώθη καὶ οὐκ ἤκουσεν
τῶν λόγων Νεχαω διὰ στόματος θεοῦ καὶ ἦλθεν
τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδων 23 καὶ
ἐτόξευσαν οἱ τοξοῖται ἐπὶ βασιλέα Ἰωσίαν καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐξαγάγετέ με
ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα 24 καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν οἱ
παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρματος καὶ ἀνεβίβασαν
αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτερεῦον ὃ ἦν αὐτῷ
καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἀπέθανεν
καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ πᾶς
Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ ἐπένθησαν ἐπὶ Ἰωσίαν 25
καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ἐπὶ Ἰωσίαν καὶ εἶπαν
πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρῆνον ἐπὶ
Ἰωσίαν ἕως τῆς σήμερον καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς
πρόσταγμα ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ
τῶν θρῆνων 26 καὶ ἦσαν οἱ λόγοι Ἰωσία καὶ ἡ
ἐλπὶς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου 27 καὶ
οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ

γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ
Ἰουδα

36 καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωαχαζ υἱὸν
Ἰωσίου καὶ ἔχρισαν αὐτὸν καὶ κατέστησαν αὐτὸν
εἰς βασιλέα ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλημ
2 υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν Ἰωαχαζ ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν
Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀμιταλ
θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβενά καὶ ἐποίησεν τὸ
πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν
οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Φαραω Νεχαω
ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Ἐμαθ τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν
ἐν Ἱερουσαλημ 3 καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς
εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐπέβαλεν φόρον ἐπὶ τὴν γῆν
ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσοῦ
4 καὶ κατέστησεν Φαραω Νεχαω τὸν Ἐλιακίμ υἱὸν
Ἰωσίου βασιλέα Ἰουδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ καὶ μετέστρεψεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ
καὶ τὸν Ἰωαχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβεν Φαραω
Νεχαω καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον 5 ὡν
εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακίμ ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν καὶ ἑνδεκά ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ
ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου 6 καὶ
ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πέδαις
καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα 7 καὶ
μέρος τῶν σκευῶν οἴκου κυρίου ἀπήνεγκεν
εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ
αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι 8 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων
Ἰωακίμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς
βασιλεύσιν Ἰουδα καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακίμ μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐτάφη ἐν Γανοζα μετὰ

τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 9 υἱὸς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν
Ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ τρίμηνον
καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ
καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου 10
καὶ ἐπιστρέφοντος τοῦ ἑνιαυτοῦ ἀπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς Ναβουχοδονοσορ καὶ εἰσήνεγκεν αὐτὸν
εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν
οἴκου κυρίου καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκιαν ἀδελφὸν
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ Ἱερουσαλημ
11 ἐτῶν εἴκοσι ἑνὸς Σεδεκιᾶς ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτὸν καὶ ἑνδέκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ
12 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου θεοῦ
αὐτοῦ οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου Ἱερεμίου τοῦ
προφήτου καὶ ἐκ στόματος κυρίου 13 ἐν τῷ τὰ
πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονοσορ ἀθετῆσαι ἃ
ὥρκισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ θεοῦ καὶ ἐσκλήρυνεν
τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ
κατίσχυσεν τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον θεὸν
Ἰσραὴλ 14 καὶ πάντες οἱ ἑνδοξοὶ Ἰουδα καὶ οἱ
ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετῆσαι
ἀθετήματα βδελυγμάτων ἔθνῶν καὶ ἐμίαναν
τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλημ 15 καὶ
ἐξαπέστειλεν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν
ἐν χειρὶ προφητῶν ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων
τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγιάσματος αὐτοῦ 16
καὶ ἦσαν μυκτηρίζοντες τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ
καὶ ἐξουδενοῦντες τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ
ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προφήταις αὐτοῦ ἕως ἀνέβη
ὁ θυμὸς κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἕως οὐκ ἦν ἴαμα
17 καὶ ἤγαγεν ἐπ' αὐτοὺς βασιλέα Χαλδαίων καὶ
ἀπέκτεινεν τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ

ἐν οἴκῳ ἀγιάσματος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐφείσατο τοῦ
Σεδεκίου καὶ τὰς παρθένας αὐτῶν οὐκ ἤλῃσαν
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν ἀπήγαγον τὰ
πάντα παρέδωκεν ἐν χερσὶν αὐτῶν 18 καὶ πάντα
τὰ σκεύη οἴκου θεοῦ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ
καὶ τοὺς θησαυροὺς καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς
βασιλέως καὶ μεγιστάνων πάντα εἰσήνεγκεν εἰς
Βαβυλῶνα 19 καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ
κατέσκαψεν τὸ τεῖχος Ἱερουσαλημ καὶ τὰς βάρεις
αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ καὶ πᾶν σκεῦος ὠραῖον
εἰς ἀφανισμόν 20 καὶ ἀπώκισεν τοὺς καταλοῖπους
εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἦσαν αὐτῷ καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως βασιλείας Μήδων 21
τοῦ πληρωθῆναι λόγον κυρίου διὰ στόματος
Ἱερεμίου ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ
σάββατα αὐτῆς σαββατῖσαι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ἐρημώσεως αὐτῆς ἐσαββάτισεν εἰς συμπλήρωσιν
ἐτῶν ἑβδομήκοντα 22 ἔτους πρώτου Κύρου
βασιλέως Περσῶν μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα
κυρίου διὰ στόματος Ἱερεμίου ἐξήγγειρεν κύριος τὸ
πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ παρήγγειλεν
κηρύξαι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῷ
λέγων 23 τάδε λέγει Κύρος βασιλεὺς Περσῶν
πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέν μοι κύριος
ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι
οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλημ ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναβήτω

Ἔσδρας Α΄

1 καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν τοῦ τελεσθῆναι λόγον κυρίου ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου ἐξήγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ παρήγγειλεν φωνὴν ἐν πάσῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ γε ἐν γραπτῷ λέγων **2** οὕτως εἶπεν Κύρος βασιλεὺς Περσῶν πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέν μοι κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ αὐτὸς ἐπεσκέψατο ἐπ' ἐμὲ τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλημ τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ **3** τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται εἰς Ἱερουσαλημ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ οἰκοδομησάτω τὸν οἶκον θεοῦ Ἰσραηλ αὐτὸς ὁ θεὸς ὁ ἐν Ἱερουσαλημ **4** καὶ πᾶς ὁ καταλειπόμενος ἀπὸ πάντων τῶν τόπων οὗ αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ καὶ λήμψονται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ ἀποσκευῇ καὶ κτήνεσιν μετὰ τοῦ ἐκουσίου εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ **5** καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Ἰουδα καὶ Βενιαμιν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πάντων ὧν ἐξήγειρεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλημ **6** καὶ πάντες οἱ κυκλόθεν ἐνίσχυσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐν σκεύεσιν ἀργυρίου ἐν χρυσῷ ἐν ἀποσκευῇ καὶ ἐν κτήνεσιν καὶ ἐν ξενίοις πάρεξ τῶν ἐν ἐκουσίοις **7** καὶ ὁ βασιλεὺς Κύρος ἐξήνεγκεν τὰ σκεύη οἴκου κυρίου ἃ ἔλαβεν Ναβουχοδονοσορ ἀπὸ Ἱερουσαλημ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτοῦ **8** καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος βασιλεὺς Περσῶν ἐπὶ χεῖρα Μιθραδάτου γασβαρηνοῦ καὶ ἠρίθμησεν αὐτὰ τῷ Σασαβασαρ ἄρχοντι τοῦ

Ἰουδα **9** καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ψυκτῆρες χρυσοῖ τριάκοντα καὶ ψυκτῆρες ἀργυροῖ χίλιοι παρηλλαγμένα ἐννέα καὶ εἴκοσι **10** κεφφουρη χρυσοῖ τριάκοντα καὶ ἀργυροῖ διακόσιοι καὶ σκεύη ἕτερα χίλια **11** πάντα τὰ σκεύη τῷ χρυσῷ καὶ τῷ ἀργύρῳ πεντακισχίλια καὶ τετρακόσια τὰ πάντα ἀναβαίνοντα μετὰ Σασαβασαρ ἀπὸ τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ

2 καὶ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνοντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπόκισεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ Ἰουδα ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ **2** οἱ ἦλθον μετὰ Ζοροβαβελ Ἰησοῦς Νεεμίας Σαραϊας Ρεελίας Μαρδοχαιος Βαλασαν Μασφαρ Βαγουι Ρεουμ Βαανα ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ Ἰσραηλ **3** υἱοὶ Φορος δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο **4** υἱοὶ Σαφατια τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο **5** υἱοὶ Ἡρα ἑπτακόσιοι ἑβδομήκοντα πέντε **6** υἱοὶ Φααθμωαβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ Ἰωαβ δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δέκα δύο **7** υἱοὶ Αἰλαμ χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες **8** υἱοὶ Ζαθουα ἐννακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε **9** υἱοὶ Ζακχου ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα **10** υἱοὶ Βανουι ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο **11** υἱοὶ Βαβι ἑξακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **12** υἱοὶ Ασγαδ τρισχίλιοι διακόσιοι εἴκοσι δύο **13** υἱοὶ Αδωνικαμ ἑξακόσιοι ἐξήκοντα ἕξ **14** υἱοὶ Βαγοι δισχίλιοι πεντήκοντα ἕξ **15** υἱοὶ Αδιν τετρακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες **16** υἱοὶ Ατηρ τῷ Εζεκια ἐνενήκοντα ὀκτώ **17** υἱοὶ Βασου τριακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **18** υἱοὶ Ἰωρα ἑκατὸν δέκα δύο **19** υἱοὶ Ασεμ διακόσιοι εἴκοσι τρεῖς **20** υἱοὶ Γαβερ ἐνενήκοντα πέντε **21** υἱοὶ Βαιθλεεμ ἑκατὸν εἴκοσι τρεῖς **22** υἱοὶ Νετωφα πεντήκοντα

ἔξ 23 υἱοὶ Αναθωθ ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτώ 24 υἱοὶ
Ασμωθ τεσσαράκοντα δύο 25 υἱοὶ Καριαθιαριμ
Καφιρα καὶ Βηρωθ ἑπτακόσιοι τεσσαράκοντα
τρεῖς 26 υἱοὶ Αραμα καὶ Γαβα ἐξακόσιοι εἴκοσι
εἷς 27 ἄνδρες Μαχμας ἑκατὸν εἴκοσι δύο 28
ἄνδρες Βαιθηλ καὶ Αια τετρακόσιοι εἴκοσι τρεῖς
29 υἱοὶ Ναβου πεντήκοντα δύο 30 υἱοὶ Μαγεβως
ἑκατὸν πεντήκοντα ἔξ 31 υἱοὶ Ηλαμ-αρ χίλιοι
διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες 32 υἱοὶ Ηραμ
τριακόσιοι εἴκοσι 33 υἱοὶ Λοδ Αρωθ καὶ Ὠνω
ἑπτακόσιοι εἴκοσι πέντε 34 υἱοὶ Ιεριχω τριακόσιοι
τεσσαράκοντα πέντε 35 υἱοὶ Σαναα τρισχίλιοι
ἑξακόσιοι τριάκοντα 36 καὶ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ιεδουα
τῷ οἴκῳ Ἰησοῦ ἑννακόσιοι ἑβδομήκοντα τρεῖς
37 υἱοὶ Εμμηρ χίλιοι πεντήκοντα δύο 38 υἱοὶ
Φασσουρ χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτὰ 39
υἱοὶ Ηρεμ χίλιοι ἑπτὰ 40 καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ
καὶ Καδμηλ τοῖς υἱοῖς Ὠδουια ἑβδομήκοντα
τέσσαρες 41 οἱ ἄδοντες υἱοὶ Ασαφ ἑκατὸν εἴκοσι
ὀκτώ 42 υἱοὶ τῶν πυλωρῶν υἱοὶ Σαλουμ υἱοὶ Ατηρ
υἱοὶ Τελμων υἱοὶ Ακουβ υἱοὶ Ατιτα υἱοὶ Σαβαου οἱ
πάντες ἑκατὸν τριάκοντα ἑννέα 43 οἱ ναθιναῖοι
υἱοὶ Σουια υἱοὶ Ασουφε υἱοὶ Ταβαωθ 44 υἱοὶ
Κηραος υἱοὶ Σωηα υἱοὶ Φαδων 45 υἱοὶ Λαβανω
υἱοὶ Αγαβα υἱοὶ Ακαβωθ 46 υἱοὶ Αγαβ υἱοὶ Σαμαλαι
υἱοὶ Αναν 47 υἱοὶ Κεδελ υἱοὶ Γαερ υἱοὶ Ρεηα 48
υἱοὶ Ρασων υἱοὶ Νεκωδα υἱοὶ Γαζεμ 49 υἱοὶ Ουσα
υἱοὶ Φαση υἱοὶ Βασι 50 υἱοὶ Ασενα υἱοὶ Μαωνιμ
υἱοὶ Ναφισων 51 υἱοὶ Βακβουκ υἱοὶ Ακιφα υἱοὶ
Αρουρ 52 υἱοὶ Βασαλωθ υἱοὶ Μαουδα υἱοὶ Αρησα
53 υἱοὶ Βαρκους υἱοὶ Σισαρα υἱοὶ Θεμα 54 υἱοὶ
Νασουε υἱοὶ Ατουφα 55 υἱοὶ Αβδησελμα υἱοὶ Σατι
υἱοὶ Ασεφηραθ υἱοὶ Φαδουρα 56 υἱοὶ Ιηηλα υἱοὶ

Δαρκων υἱοὶ Γεδηλ 57 υἱοὶ Σαφατια υἱοὶ Ατιλ υἱοὶ
Φαχεραθ-ασεβωιν υἱοὶ Ημι 58 πάντες οἱ ναθινιν
καὶ υἱοὶ Αβδησελμα τριακόσιοι ἑνενηκοντα δύο 59
καὶ οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θελμελεθ Θελαρησα
Χαρουβ Ηδαν Εμμηρ καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν τοῦ
ἀναγγεῖλαι οἶκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ σπέρμα
αὐτῶν εἰ ἔξ Ισραηλ εἰσίν 60 υἱοὶ Δαλαια υἱοὶ Βουα
υἱοὶ Τωβια υἱοὶ Νεκωδα ἑξακόσιοι πεντήκοντα
δύο 61 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων υἱοὶ
Χαβια υἱοὶ Ακους υἱοὶ Βερζελλαι ὃς ἔλαβεν ἀπὸ
θυγατέρων Βερζελλαι τοῦ Γαλααδίτου γυναῖκα
καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν 62 οὗτοι
ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν οἱ μεθωεσιμ καὶ οὐχ
εὐρέθησαν καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας
63 καὶ εἶπεν Αθερσαθα αὐτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν
ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ ἱερεὺς
τοῖς φωτίζουσιν καὶ τοῖς τελείοις 64 πᾶσα δὲ
ἡ ἐκκλησία ὡς εἷς τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι
τριακόσιοι ἐξήκοντα 65 χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ
παιδισκῶν αὐτῶν οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι
τριάκοντα ἑπτὰ καὶ οὗτοι ἄδοντες καὶ ἄδουσαι
διακόσιοι 66 ἵπποι αὐτῶν ἑπτακόσιοι τριάκοντα
ἔξ ἡμίονοι αὐτῶν διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε
67 κάμηλοι αὐτῶν τετρακόσιοι τριάκοντα πέντε
ὄνοι αὐτῶν ἑξακισχίλιοι ἑπτακόσιοι εἴκοσι 68 καὶ
ἀπὸ ἀρχόντων πατριῶν ἐν τῷ ἔλθεῖν αὐτοὺς εἰς
οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ιερουσαλημ ἠκουσιάσαντο
εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ στήσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν
ἐτοιμασίαν αὐτοῦ 69 ὡς ἡ δύναμις αὐτῶν
ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ ἔργου χρυσίον καθαρὸν
μναῖ ἔξ μυριάδες καὶ χίλια καὶ ἀργύριον μναῖ
πεντακισχίλια καὶ κοθωνοὶ τῶν ἱερέων ἑκατόν
70 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ

ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ναθινιμ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν

3 καὶ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἕβδομος καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ συνήχθη ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἷς εἰς Ἱερουσαλημ **2** καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδεκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς καὶ Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον θεοῦ Ἰσραηλ τοῦ ἀνενέγκαι ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ **3** καὶ ἠτοίμασαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαύτωσις τῷ κυρίῳ τὸ πρῶν καὶ εἰς ἐσπέραν **4** καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ γεγραμμένον καὶ ὀλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ **5** καὶ μετὰ τοῦτο ὀλοκαυτώσεις ἐνδελεχισμοῦ καὶ εἰς τὰς νουμηνίας καὶ εἰς πάσας ἑορτὰς τὰς ἡγιασμένας καὶ παντὶ ἐκουσιαζομένῳ ἐκούσιον τῷ κυρίῳ **6** ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἤρξαντο ἀναφέρειν ὀλοκαυτώσεις τῷ κυρίῳ καὶ ὁ οἶκος κυρίου οὐκ ἐθεμελιώθη **7** καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσιν καὶ βρώματα καὶ ποτὰ καὶ ἔλαιον τοῖς Σηδανιν καὶ τοῖς Σωριν ἐνέγκαι ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θάλασσαν Ἰόπης κατ' ἐπιχώρησιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ' αὐτούς **8** καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ εἰς Ἱερουσαλημ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδεκ καὶ οἱ κατάλοιποι

τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἔστησαν τοὺς Λευίτας ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ κυρίου **9** καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Καδμιηλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἰουδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ υἱοὶ Ἡναδαδ υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται **10** καὶ ἐθεμελίωσαν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι ἐν σάλπιγγιν καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ασάφ ἐν κυμβάλοις τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ἐπὶ χεῖρας Δαυιδ βασιλέως Ἰσραηλ **11** καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αἴνῳ καὶ ἀνθομολογήσει τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσήμαινον φωνὴν μεγάλην αἰνεῖν τῷ κυρίῳ ἐπὶ θεμελιώσει οἴκου κυρίου **12** καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἶδσαν τὸν οἶκον τὸν πρῶτον ἐν θεμελιώσει αὐτοῦ καὶ τοῦτον τὸν οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἔκλαιον φωνῇ μεγάλῃ καὶ ὄχλος ἐν σημασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ ὑψῶσαι ὠδὴν **13** καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ ὅτι ὁ λαὸς ἐκραύγασεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἡ φωνὴ ἠκούετο ἕως ἀπὸ μακρόθεν

4 καὶ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰουδα καὶ Βενιαμιν ὅτι οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραηλ **2** καὶ ἤγγισαν πρὸς Ζοροβαβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἰκοδομήσομεν μεθ' ὑμῶν ὅτι ὡς ὑμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ ὑμῶν καὶ αὐτῷ ἡμεῖς

θυσιάζομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ασαραδδων βασιλέως
Ασσουρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε 3 καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτοὺς Ζοροβαβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατάλοιποι
τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραηλ οὐχ ἡμῖν
καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομησαὶ οἶκον τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι
ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ οἰκοδομήσομεν τῷ κυρίῳ
θεῷ ἡμῶν ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ὁ βασιλεὺς
Περσῶν 4 καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλύων τὰς
χεῖρας τοῦ λαοῦ Ἰουδα καὶ ἐνεπόδιζον αὐτοὺς
τοῦ οἰκοδομεῖν 5 καὶ μισθούμενοι ἐπ' αὐτοὺς
βουλευόμενοι τοῦ διασκεδάσαι βουλὴν αὐτῶν
πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως Περσῶν καὶ
ἕως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν 6
καὶ ἐν βασιλείᾳ Ασουηρου ἐν ἀρχῇ βασιλείας
αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῦντας Ἰουδα
καὶ Ἰερουσαλημ 7 καὶ ἐν ἡμέραις Ἀρθασασθα
ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτῃ Ταβηλ σὺν καὶ
τοῖς λοιποῖς συνδούλοις αὐτοῦ πρὸς Ἀρθασασθα
βασιλέα Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν
Συριστὶ καὶ ἡρμηνευμένην 8 Ραουμ βααλταμ
καὶ Σαμσαι ὁ γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν
μίαν κατὰ Ἰερουσαλημ τῷ Ἀρθασασθα βασιλεῖ
9 τάδε ἔκρινεν Ραουμ βααλταμ καὶ Σαμσαι ὁ
γραμματεὺς καὶ οἱ κατάλοιποι σύνδουλοι ἡμῶν
Διναῖοι Αφαρσαθαχαῖοι Ταρφαλλαῖοι Αφαρσαῖοι
Ἀρχαῖοι Βαβυλώνιοι Σουσαναχαῖοι οἳ εἰσιν
Ἡλαμαῖοι 10 καὶ οἱ κατάλοιποι ἐθνῶν ὧν
ἀπώκισεν Ἀσενναφαρ ὁ μέγας καὶ ὁ τίμιος καὶ
κατώκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσιν τῆς Σομορων
καὶ τὸ κατάλοιπον πέραν τοῦ ποταμοῦ 11 αὕτη
ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἀπέστειλαν πρὸς
αὐτόν πρὸς Ἀρθασασθα βασιλέα παῖδές σου
ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ 12 γνωστὸν ἔστω τῷ

βασιλεῖ ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ ἐφ'
ἡμᾶς ἤλθοσαν εἰς Ἰερουσαλημ τὴν πόλιν τὴν
ἀποστάτιν καὶ πονηρὰν οἰκοδομοῦσιν καὶ τὰ
τείχη αὐτῆς κατηρτισμένοι εἰσὶν καὶ θεμελίους
αὐτῆς ἀνύψωσαν 13 νῦν οὖν γνωστὸν ἔστω τῷ
βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ καὶ
τὰ τείχη αὐτῆς καταρτισθῶσιν φόροι οὐκ ἔσονται
σοι οὐδὲ δώσουσιν καὶ τοῦτο βασιλεῖς κακοποιεῖ
14 καὶ ἀσημοσύνην βασιλέως οὐκ ἔξοστιν ἡμῖν
ἰδεῖν διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν
τῷ βασιλεῖ 15 ἵνα ἐπισκέψηται ἐν βιβλίῳ
ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σου καὶ εὐρήσεις
καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστάτις καὶ
κακοποιούσα βασιλεῖς καὶ χώρας καὶ φυγάδια
δούλων ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀπὸ χρόνων αἰῶνος διὰ
ταῦτα ἡ πόλις αὕτη ἡρημώθη 16 γνωρίζομεν
οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη
οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ τείχη αὐτῆς καταρτισθῇ οὐκ
ἔστιν σοι εἰρήνη 17 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
πρὸς Ραουμ βααλταμ καὶ Σαμσαι γραμματεῖα
καὶ τοὺς καταλοῖπους συνδούλους αὐτῶν τοὺς
οἰκοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς καταλοῖπους
πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰρήνην καὶ φησιν 18 ὁ
φορολόγος ὃν ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς ἐκλήθη
ἔμπροσθεν ἐμοῦ 19 καὶ παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη
καὶ ἐπεσκεψάμεθα καὶ εὗραμεν ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη
ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς ἐπαίρεται καὶ
ἀποστάσεις καὶ φυγάδια γίνονται ἐν αὐτῇ 20 καὶ
βασιλεῖς ἰσχυροὶ γίνονται ἐπὶ Ἰερουσαλημ καὶ
ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς ἐσπέρας τοῦ ποταμοῦ
καὶ φόροι πλήρεις καὶ μέρος δίδεται αὐτοῖς 21
καὶ νῦν θέτε γνώμην καταργῆσαι τοὺς ἄνδρας
ἐκείνους καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰκοδομηθήσεται

ἔτι ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης 22 πεφυλαγμένοι ἦτε ἄνεσιν ποιῆσαι περὶ τούτου μήποτε πληθυνθῆ ἀφανισμὸς εἰς κακοποίησιν βασιλευσιν 23 τότε ὁ φορολόγος τοῦ Αρθασασθα βασιλέως ἀνέγνω ἐνώπιον Ραουμ καὶ Σαμσαι γραμματέως καὶ συνδούλων αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν σπουδῆ εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἐν Ιουδα καὶ κατήργησαν αὐτούς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει 24 τότε ἤργησεν τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἦν ἀργοῦν ἕως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ βασιλέως Περσῶν

5 καὶ ἐπροφήτευσεν Αγγαιος ὁ προφήτης καὶ Ζαχαριας ὁ τοῦ Αδδω προφητεῖαν ἐπὶ τοὺς Ιουδαίους τοὺς ἐν Ιουδα καὶ Ιερουσαλημ ἐν ὀνόματι θεοῦ Ισραηλ ἐπ' αὐτούς 2 τότε ἀνέστησαν Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ιωσεδεκ καὶ ἤρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ιερουσαλημ καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφήται τοῦ θεοῦ βοηθοῦντες αὐτοῖς 3 ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἦλθεν ἐπ' αὐτούς Θανθαναι ἔπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ Σαθαμβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ τοῖα εἶπαν αὐτοῖς τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦτον καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι 4 τότε ταῦτα εἶπosan αὐτοῖς τίνα ἐστὶν τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην 5 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν Ιουδα καὶ οὐ κατήργησαν αὐτούς ἕως γνώμῃ τῷ Δαρείῳ ἀπηνέχθη καὶ τότε ἀπεστάλη τῷ φορολόγῳ ὑπὲρ τούτου 6 διασάφησις ἐπιστολῆς ἧς ἀπέστειλεν Θανθαναι ὁ ἔπαρχος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ Σαθαμβουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι

αὐτῶν Αφαρσαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ 7 ῥῆσιν ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν καὶ τάδε γέγραπται ἐν αὐτῷ Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ εἰρήνῃ πᾶσα 8 γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ιουδαίαν χώραν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου καὶ αὐτὸς οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς καὶ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις καὶ τὸ ἔργον ἐκεῖνο ἐπιδέξιον γίνεται καὶ εὐοδοῦται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 9 τότε ἠρωτήσαμεν τοὺς πρεσβυτέρους ἐκείνους καὶ οὕτως εἶπαμεν αὐτοῖς τίς ἔθηκεν ὑμῖν γνώμην τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομῆσαι καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι 10 καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν αὐτούς γνωρίσαι σοι ὥστε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν 11 καὶ τοιοῦτο ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν λέγοντες ἡμεῖς ἐσμεν δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον ὃς ἦν ὠκοδομημένος πρὸ τούτου ἔτη πολλά καὶ βασιλεὺς τοῦ Ισραηλ μέγας ὠκοδόμησεν αὐτόν καὶ κατηρτίσατο αὐτόν 12 αὐτοῖς ἀφ' ὅτε δὲ παρώργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτούς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος τοῦ Χαλδαίου καὶ τὸν οἶκον τοῦτον κατέλυσεν καὶ τὸν λαὸν ἀπώκισεν εἰς Βαβυλῶνα 13 ἀλλ' ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἔθετο γνώμην τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦτον οἰκοδομηθῆναι 14 καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ ἃ Ναβουχοδονοσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ οἴκου τοῦ ἐν Ιερουσαλημ καὶ ἀπῆνεγκεν αὐτὰ εἰς ναὸν τοῦ βασιλέως ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κῦρος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ

ναοῦ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκεν τῷ Σασαβασαρ τῷ θησαυροφύλακι τῷ ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ **15** καὶ εἶπεν αὐτῷ πάντα τὰ σκευὴ λαβὲ καὶ πορεύου θὲς αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐν Ἱερουσαλημ εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον **16** τότε Σασαβασαρ ἐκεῖνος ἦλθεν καὶ ἔδωκεν θεμελίου τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἀπὸ τότε ἕως τοῦ νῦν ὠκοδομήθη καὶ οὐκ ἐτελέσθη **17** καὶ νῦν εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθὸν ἐπισκεπήτω ἐν οἴκῳ τῆς γάζης τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ὅπως γινῶς ὅτι ἀπὸ βασιλέως Κύρου ἐτέθη γνώμη οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς περὶ τούτου πεμψάτω πρὸς ἡμᾶς

6 τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔθηκεν γνώμην καὶ ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις ὅπου ἡ γάζα κεῖται ἐν Βαβυλῶνι **2** καὶ εὐρέθη ἐν πόλει ἐν τῇ βάρει τῆς Μήδων πόλεως κεφαλὴς μία καὶ τοῦτο ἦν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ ὑπόμνημα **3** ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου βασιλέως Κύρος ὁ βασιλεὺς ἔθηκεν γνώμην περὶ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ οἶκος οἰκοδομηθήτω καὶ τόπος οὗ θυσιάζουσιν τὰ θυσιάσματα καὶ ἔθηκεν ἔπαρμα ὕψος πῆχεις ἐξήκοντα πλάτος αὐτοῦ πῆχεων ἐξήκοντα **4** καὶ δόμοι λίθινοι κραταιοὶ τρεῖς καὶ δόμος ξύλινος εἷς καὶ ἡ δαπάνη ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως δοθήσεται **5** καὶ τὰ σκευὴ οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἃ Ναβουχοδοноσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐκόμισεν εἰς Βαβυλῶνα καὶ δοθήτω καὶ ἀπελθάτω εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλημ ἐπὶ τόπου οὗ ἐτέθη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ **6** νῦν δώσετε ἔπαρχοι πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρθουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι

αὐτῶν Αφαρσαχαῖοι οἱ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ μακρὰν ὄντες ἐκεῖθεν **7** ἄφετε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ οἱ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰουδαίων καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον οἰκοδομεῖτωσαν ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ **8** καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη μήποτε τι ποιήσητε μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ἰουδαίων τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον καὶ ἀπὸ ὑπαρχόντων βασιλέως τῶν φόρων πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπιμελῶς δαπάνη ἔστω διδομένη τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τὸ μὴ καταργηθῆναι **9** καὶ ὁ ἄν ὑστέρημα καὶ υἱοὺς βοῶν καὶ κριῶν καὶ ἀμνοὺς εἰς ὀλοκαυτώσεις τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ πυρούς ἄλας οἶνον ἔλαιον κατὰ τὸ ῥῆμα τῶν ἱερέων τῶν ἐν Ἱερουσαλημ ἔστω διδόμενον αὐτοῖς ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ὃ ἐὰν αἰτήσωσιν **10** ἵνα ὧσιν προσφέροντες εὐωδίας τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ προσεύχωνται εἰς ζωὴν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ **11** καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἀλλάξει τὸ ῥῆμα τοῦτο καθαιρεθήσεται ξύλον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ὠρθωμένος παγήσεται ἐπ' αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθήσεται **12** καὶ ὁ θεὸς οὗ κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα ἐκεῖ καταστρέψει πάντα βασιλέα καὶ λαόν ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀλλάξει ἢ ἀφανίσει τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκεῖνον τὸν ἐν Ἱερουσαλημ ἐγὼ Δαρεῖος ἔθηκα γνώμην ἐπιμελῶς ἔσται **13** τότε Θανθαναι ἔπαρχος πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαθαρθουζανα καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ πρὸς ὃ ἀπέστειλεν Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς οὕτως ἐποίησαν ἐπιμελῶς **14** καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων ὠκοδομοῦσαν καὶ οἱ Λευῖται ἐν προφητείᾳ Αγγαίου τοῦ προφήτου καὶ Ζαχαρίου

υιού Αδδω καὶ ἀνφοκοδόμησαν καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ γνώμης θεοῦ Ἰσραηλ καὶ ἀπὸ γνώμης Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρθασασθα βασιλέων Περσῶν 15 καὶ ἐτέλεσαν τὸν οἶκον τοῦτον ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς Ἀδαρ ὃ ἐστὶν ἔτος ἕκτον τῆ βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ βασιλέως 16 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ κατάλοιποι υἱῶν ἀποικεσίας ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν εὐφροσύνῃ 17 καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ μόσχους ἑκατόν κριοὺς διακοσίους ἀμνοὺς τετρακοσίους χιμάρους αἰγῶν περὶ ἀμαρτίας ὑπὲρ παντὸς Ἰσραηλ δώδεκα εἰς ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραηλ 18 καὶ ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς ἐν διαιρέσεσιν αὐτῶν καὶ τοὺς Λευῖτας ἐν μερισμοῖς αὐτῶν ἐπὶ δουλείᾳ θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ κατὰ τὴν γραφὴν βιβλίου Μωυσῆ 19 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικεσίας τὸ πασχα τῆ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου 20 ὅτι ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἕως εἰς πάντες καθαροὶ καὶ ἔσφαξαν τὸ πασχα τοῖς πᾶσιν υἱοῖς τῆς ἀποικεσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἑαυτοῖς 21 καὶ ἔφαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ τὸ πασχα οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικεσίας καὶ πᾶς ὁ χωριζόμενος τῆς ἀκαθαρσίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦ ἐκζητῆσαι κύριον θεὸν Ἰσραηλ 22 καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ ὅτι εὐφρανεν αὐτοὺς κύριος καὶ ἐπέστρεψεν καρδίαν βασιλέως Ἀσσοῦρ ἐπ' αὐτοὺς κραταιῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν ἔργοις οἴκου τοῦ θεοῦ Ἰσραηλ

7 καὶ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασιλείᾳ Ἀρθασασθα βασιλέως Περσῶν ἀνέβη Εσδρας υἱὸς Σαριαίου υἱοῦ Ἀζαρίου υἱοῦ Ελκία 2 υἱοῦ

Σαλουμ υἱοῦ Σαδδουκ υἱοῦ Ἀχιτωβ 3 υἱοῦ Σαμαρια υἱοῦ Εσρια υἱοῦ Μαρερωθ 4 υἱοῦ Ζαριαία υἱοῦ Σαουία υἱοῦ Βοκκί 5 υἱοῦ Ἀβισουε υἱοῦ Φινεες υἱοῦ Ελεαζαρ υἱοῦ Ααρων τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου 6 αὐτὸς Εσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος καὶ αὐτὸς γραμματεὺς ταχὺς ἐν νόμῳ Μωυσῆ ὃν ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ὅτι χεὶρ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐν πᾶσιν οἷς ἐζήτει αὐτός 7 καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραηλ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ναθιμὶ εἰς Ἱερουσαλημ ἐν ἔτει ἐβδόμῳ τῷ Ἀρθασασθα τῷ βασιλεῖ 8 καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τοῦτο ἔτος ἕβδομον τῷ βασιλεῖ 9 ὅτι ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου αὐτὸς ἐθεμελίωσεν τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πέμπτου ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ ὅτι χεὶρ θεοῦ αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν 10 ὅτι Εσδρας ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ ζητῆσαι τὸν νόμον καὶ ποιεῖν καὶ διδάσκειν ἐν Ἰσραηλ προστάγματα καὶ κρίματα 11 καὶ αὕτη ἡ διασάφησις τοῦ διατάγματος οὗ ἔδωκεν Ἀρθασασθα τῷ Εσδρα τῷ ἱερεῖ τῷ γραμματεῖ βιβλίου λόγων ἐντολῶν κυρίου καὶ προσταγμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ 12 Ἀρθασασθα βασιλεὺς βασιλέων Εσδρα γραμματεῖ νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ τετέλεσται ὁ λόγος καὶ ἡ ἀπόκρισις 13 ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη ὅτι πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραηλ καὶ ἱερέων καὶ Λευιτῶν πορευθῆναι εἰς Ἱερουσαλημ μετὰ σοῦ πορευθῆναι 14 ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἑπτὰ συμβούλων ἀπεστάλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ τὴν

Ιουδαίαν καὶ εἰς Ἱερουσαλημ νόμῳ θεοῦ αὐτῶν
τῷ ἐν χειρὶ σου **15** καὶ εἰς οἶκον κυρίου ἀργύριον
καὶ χρυσίον ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι
ἠκουσιάσθησαν τῷ θεῷ τοῦ Ἰσραηλ τῷ ἐν
Ἱερουσαλημ κατασκηνοῦντι **16** καὶ πᾶν ἀργύριον
καὶ χρυσίον ὃ τι ἐὰν εὕρης ἐν πάσῃ χώρᾳ
Βαβυλῶνος μετὰ ἐκουσιασμοῦ τοῦ λαοῦ καὶ
ἱερέων τῶν ἐκουσιαζομένων εἰς οἶκον θεοῦ τὸν
ἐν Ἱερουσαλημ **17** καὶ πᾶν προσπορευόμενον
τοῦτον ἐτοιμῶς ἔνταξον ἐν βιβλίῳ τούτῳ
μόσχους κριούς ἀμνοὺς καὶ θυσίας αὐτῶν
καὶ σπονδὰς αὐτῶν καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ
θυσιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ὑμῶν τοῦ ἐν
Ἱερουσαλημ **18** καὶ εἶ τι ἐπὶ σὲ καὶ τοὺς ἀδελφούς
σου ἀγαθυνθῆ ἐν καταλοίπῳ τοῦ ἀργυρίου καὶ
τοῦ χρυσοῦ ποιῆσαι ὡς ἀρεστὸν τῷ θεῷ ὑμῶν
ποιήσατε **19** καὶ τὰ σκεύη τὰ διδόμενά σοι εἰς
λειτουργίαν οἴκου θεοῦ παράδος ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ ἐν Ἱερουσαλημ **20** καὶ κατάλοιπον χρείας
οἴκου θεοῦ σου ὃ ἂν φανῆ σοι δοῦναι δώσεις
ἀπὸ οἴκων γάζης βασιλέως **21** καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐγὼ
Ἀρθασασθα βασιλεὺς ἔθηκα γνώμην πάσαις ταῖς
γάζαις ταῖς ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ ὅτι πᾶν ὃ ἂν
αἰτήσῃ ὑμᾶς Εσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ
νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἐτοιμῶς γιγνέσθω
22 ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν καὶ ἕως πυροῦ
κόρων ἑκατὸν καὶ ἕως οἴνου βάδων ἑκατὸν καὶ
ἕως ἐλαίου βάδων ἑκατὸν καὶ ἄλλας οὓς οὐκ ἔστιν
γραφὴ **23** πᾶν ὃ ἔστιν ἐν γνώμῃ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
γιγνέσθω προσέχετε μή τις ἐπιχειρήσῃ εἰς οἶκον
θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ μήποτε γένηται ὀργὴ ἐπὶ τὴν
βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ
24 καὶ ὑμῖν ἐγνωρίσται ἐν πᾶσιν τοῖς ἱερεῦσιν

καὶ τοῖς Λευίταις ἄδουσιν πυλωροῖς ναθινιμ καὶ
λειτουργοῖς οἴκου θεοῦ τούτου φόρος μὴ ἔστω
σοι οὐκ ἐξουσιάσεις καταδουλοῦσθαι αὐτούς
25 καὶ σύ Εσδρα ὡς ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐν χειρὶ
σου κατάστησον γραμματεῖς καὶ κριτὰς ἵνα ὧσιν
κρίνοντες παντὶ τῷ λαῷ τῷ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ
πᾶσιν τοῖς εἰδόσιν νόμον τοῦ θεοῦ σου καὶ τῷ μὴ
εἰδότι γνωριεῖτε **26** καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ἦ ποιῶν
νόμον τοῦ θεοῦ καὶ νόμον τοῦ βασιλέως ἐτοιμῶς
τὸ κρίμα ἔσται γιγνόμενον ἐξ αὐτοῦ ἕαν τε εἰς
θάνατον ἕαν τε εἰς παιδείαν ἕαν τε εἰς ζημίαν τοῦ
βίου ἕαν τε εἰς δεσμὰ **27** εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν ὃς ἔδωκεν οὕτως ἐν καρδίᾳ
τοῦ βασιλέως τοῦ δοξάσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν
ἐν Ἱερουσαλημ **28** καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔκλινεν ἔλεος ἐν
ὀφθαλμοῖς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων
αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως
τῶν ἐπηρμένων καὶ ἐγὼ ἐκραταιώθην ὡς χεὶρ
θεοῦ ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ καὶ συνῆξα ἀπὸ Ἰσραηλ
ἄρχοντας ἀναβῆναι μετ' ἐμοῦ

8 καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες πατριῶν αὐτῶν οἱ
ὀδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐν βασιλείᾳ
Ἀρθασασθα τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος **2** ἀπὸ υἱῶν
Φινεες Γηρωμ ἀπὸ υἱῶν Ἰθαμαρ Δανιηλ ἀπὸ
υἱῶν Δαυὶδ Ατους **3** ἀπὸ υἱῶν Σαχανια ἀπὸ υἱῶν
Φορος Ζαχαρίας καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ σύστρεμμα
ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα **4** ἀπὸ υἱῶν Φααθμωαβ
Ελιανα υἱὸς Ζαρια καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι τὰ
ἀρσενικά **5** ἀπὸ υἱῶν Ζαθοῦς Σεχενιας υἱὸς Αζιηλ
καὶ μετ' αὐτοῦ τριακόσιοι τὰ ἀρσενικά **6** καὶ ἀπὸ
υἱῶν Αδιν Ωβηθ υἱὸς Ἰωναθαν καὶ μετ' αὐτοῦ
πεντήκοντα τὰ ἀρσενικά **7** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ηλαμ
Ἰεσια υἱὸς Αθελια καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα

τὰ ἀρσενικά 8 καὶ ἀπὸ υἱῶν Σαφατια Ζαβδια υἱὸς Μιχαηλ καὶ μετ' αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τὰ ἀρσενικά 9 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαβ Αβαδια υἱὸς Ἰηλ καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι δέκα ὀκτώ τὰ ἀρσενικά 10 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαανι Σαλιμουθ υἱὸς Ἰωσηφια καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ἐξήκοντα τὰ ἀρσενικά 11 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβι Ζαχαρια υἱὸς Βαβι καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα ὀκτώ τὰ ἀρσενικά 12 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ασγαδ Ἰωαναν υἱὸς Ακαταν καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα τὰ ἀρσενικά 13 καὶ ἀπὸ υἱῶν Αδωνικαμ ἔσχατοι καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν Αλιφαλατ Ἰηλ καὶ Σαμια καὶ μετ' αὐτῶν ἐξήκοντα τὰ ἀρσενικά 14 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγο Ουθι καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά 15 καὶ συνῆξα αὐτοὺς πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸν Εὐι καὶ παρενεβάλομεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς καὶ συνῆκα ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ ἀπὸ υἱῶν Λευι οὐχ εὔρον ἐκεῖ 16 καὶ ἀπέστειλα τῷ Ελεαζαρ τῷ Αριηλ τῷ Σαμια καὶ τῷ Αλωναμ καὶ τῷ Ιαριβ καὶ τῷ Ελναθαν καὶ τῷ Ναθαν καὶ τῷ Ζαχαρια καὶ τῷ Μεσουλαμ ἄνδρας καὶ τῷ Ιωαριβ καὶ τῷ Ελναθαν συνιόντας 17 καὶ ἐξήνεγκα αὐτοὺς ἐπὶ ἄρχοντος ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου καὶ ἔθηκα ἐν στόματι αὐτῶν λόγους λαλῆσαι πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν τοὺς ναθινιμ ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου τοῦ ἐνέγκαι ἡμῖν ἄδοντας εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν 18 καὶ ἤλθοσαν ἡμῖν ὡς χεῖρ θεοῦ ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς ἀνὴρ σαχλω ἀπὸ υἱῶν Μοολι υἱοῦ Λευι υἱοῦ Ἰσραηλ καὶ ἀρχὴν ἤλθοσαν υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ὀκτωκαίδεκα 19 καὶ τὸν Ασεβια καὶ τὸν Ωσαιαν ἀπὸ υἱῶν Μεραρι ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτῶν εἴκοσι 20 καὶ ἀπὸ τῶν ναθινιμ ὧν ἔδωκεν Δαυιδ καὶ οἱ ἄρχοντες

εἰς δουλείαν τῶν Λευιτῶν ναθινιμ διακόσιοι καὶ εἴκοσι πάντες συνήχθησαν ἐν ὀνόμασιν 21 καὶ ἐκάλεσα ἐκεῖ νηστείαν ἐπὶ τὸν ποταμὸν Αουε τοῦ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον θεοῦ ἡμῶν ζητήσαι παρ' αὐτοῦ ὁδὸν εὐθείαν ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν καὶ πάσῃ τῇ κτήσει ἡμῶν 22 ὅτι ἠσχύνθην αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ βασιλέως δύναμιν καὶ ἵππεῖς σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθροῦ ἐν τῇ ὁδῷ ὅτι εἶπαμεν τῷ βασιλεῖ λέγοντες χεῖρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ πάντας τοὺς ζητοῦντας αὐτὸν εἰς ἀγαθὸν καὶ κράτος αὐτοῦ καὶ θυμὸς αὐτοῦ ἐπὶ πάντας ἐγκαταλείποντας αὐτόν 23 καὶ ἐνηστεύσαμεν καὶ ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου καὶ ἐπήκουσεν ἡμῖν 24 καὶ διέστειλα ἀπὸ ἀρχόντων τῶν ἱερέων δώδεκα τῷ Σαραια Ασαβια καὶ μετ' αὐτῶν ἀπὸ ἀδελφῶν αὐτῶν δέκα 25 καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἀπαρχῆς οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἃ ὑψώσεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ καὶ πᾶς Ἰσραηλ οἱ εὐρισκόμενοι 26 καὶ ἔστησα ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια καὶ πεντήκοντα καὶ σκεύη ἀργυρᾶ ἑκατὸν καὶ τάλαντα χρυσοῦ ἑκατὸν 27 καὶ καφουρη χρυσοῦ εἴκοσι εἰς τὴν ὁδὸν χαμανιμ χίλιοι καὶ σκεύη χαλκοῦ στίλβοντος ἀγαθοῦ διάφορα ἐπιθυμητὰ ἐν χρυσίῳ 28 καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς ὑμεῖς ἅγιοι τῷ κυρίῳ καὶ τὰ σκεύη ἅγια καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐκούσια τῷ κυρίῳ θεῷ πατέρων ὑμῶν 29 ἀγρυπνεῖτε καὶ τηρεῖτε ἕως στήτε ἐνώπιον ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν ἐν Ἱερουσαλημ εἰς σκηνὰς οἴκου κυρίου 30 καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται σταθμὸν τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ

χρυσίου καὶ τῶν σκευῶν ἐνεγκεῖν εἰς Ἱερουσαλημ εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν **31** καὶ ἐξήραμεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αουε ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἔλθειν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ χεῖρ θεοῦ ἡμῶν ἦν ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐχθροῦ καὶ πολεμίου ἐν τῇ ὁδῷ **32** καὶ ἤλθομεν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ ἐκαθίσασαμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς **33** καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐστήσαμεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ χεῖρα Μεριμωθ υἱοῦ Ουρια τοῦ ἱερέως καὶ μετ' αὐτοῦ Ἐλεαζαρ υἱὸς Φινεες καὶ μετ' αὐτῶν Ἰωζαβαδ υἱὸς Ἰησοῦ καὶ Νωαδια υἱὸς Βαναια οἱ Λευῖται **34** ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν σταθμῷ τὰ πάντα καὶ ἐγράφη πᾶς ὁ σταθμὸς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ **35** οἱ ἐλθόντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ τῆς παροικίας προσήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις τῷ θεῷ Ἰσραηλ μόσχους δώδεκα περὶ παντὸς Ἰσραηλ κριοὺς ἐνενήκοντα ἕξ ἄμνους ἐβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ χιμάρους περὶ ἁμαρτίας δώδεκα τὰ πάντα ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ **36** καὶ ἔδωκαν τὸ νόμισμα τοῦ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐδόξασαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ

9 καὶ ὡς ἐτελέσθη ταῦτα ἤγγισαν πρὸς με οἱ ἄρχοντες λέγοντες οὐκ ἐχωρίσθη ὁ λαὸς Ἰσραηλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν τῷ Χανανι ὁ Εθι ὁ Φερεζι ὁ Ιεβουσι ὁ Αμμωνι ὁ Μωαβι ὁ Μοσερι καὶ ὁ Αμορι **2** ὅτι ἐλάβοσαν ἀπὸ θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ παρήχθη σπέρμα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν καὶ χεῖρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθεσίᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ **3** καὶ ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον διέρρηξα τὰ

ἱμάτιά μου καὶ ἐπαλλόμην καὶ ἔτιλλον ἀπὸ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ πώγωνός μου καὶ ἐκαθήμην ἡρεμάζων **4** καὶ συνήχθησαν πρὸς με πᾶς ὁ διώκων λόγον θεοῦ Ἰσραηλ ἐπὶ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας καὶ ἐγὼ καθηήμενος ἡρεμάζων ἕως τῆς θυσίας τῆς ἑσπερινῆς **5** καὶ ἐν θυσίᾳ τῇ ἑσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ ταπεινώσεώς μου καὶ ἐν τῷ διαρῆξαι με τὰ ἱμάτιά μου καὶ ἐπαλλόμην καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου καὶ ἐκπετάζω τὰς χεῖράς μου πρὸς κύριον τὸν θεὸν **6** καὶ εἶπα κύριε ἠσχύνθην καὶ ἐνετράπην τοῦ ὑψῶσαι τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σέ ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν καὶ αἱ πλημμέλειαι ἡμῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως εἰς οὐρανόν **7** ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἔσμεν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλῃ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν χειρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν διαρπαγῇ καὶ ἐν αἰσχύνῃ προσώπου ἡμῶν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **8** καὶ νῦν ἐπιεικέυσατο ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν ἡμῖν εἰς σωτηρίαν καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν τόπῳ ἀγιάσματος αὐτοῦ τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμοὺς ἡμῶν καὶ δοῦναι ζωοποίησιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν **9** ὅτι δοῦλοί ἐσμεν καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλιπεν ἡμᾶς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἔκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον βασιλέων Περσῶν δοῦναι ἡμῖν ζωοποίησιν τοῦ ὑψῶσαι αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ ἀναστῆσαι τὰ ἔρημα αὐτῆς καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ **10** τί εἶπωμεν ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ τοῦτο ὅτι ἐγκατελίπομεν ἐντολάς

σου **11** ἄς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλων σου τῶν προφητῶν λέγων ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύεσθε κληρονομήσαι αὐτὴν γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρύμμασιν αὐτῶν ὧν ἔπλησαν αὐτὴν ἀπὸ στόματος ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν **12** καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δώτε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λάβητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν καὶ οὐκ ἐκζητήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος ὅπως ἐνισχύσητε καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ κληροδοτήσητε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος **13** καὶ μετὰ πᾶν τὸ ἐρχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐκούφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν **14** ὅτι ἐπεστρέψαμεν διασκεδάσαι ἐντολάς σου καὶ ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν μὴ παροξυνθῆς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας τοῦ μὴ εἶναι ἐγκατάλειμμα καὶ διασφζόμενον **15** κύριε ὁ θεὸς Ἰσραηλ δίκαιος σὺ ὅτι κατελείφθημεν διασφζόμενοι ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἰδοὺ ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν πλημμελείαις ἡμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν στήναι ἐνώπιόν σου ἐπὶ τούτῳ

10 καὶ ὡς προσηύξατο Εσδρας καὶ ὡς ἐξηγόρευεν κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ θεοῦ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραηλ ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανίσκοι ὅτι ἔκλαυσεν ὁ λαὸς καὶ ὕψωσεν κλαίων **2** καὶ ἀπεκρίθη Σεχενίας υἱὸς Ιηλ ἀπὸ υἱῶν Ηλαμ καὶ εἶπεν τῷ Εσδρα ἡμεῖς ἠσυνθετήσαμεν τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἐκαθίσαμεν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ νῦν

ἔστιν ὑπομονὴ τῷ Ἰσραηλ ἐπὶ τούτῳ **3** καὶ νῦν διαθώμεθα διαθήκην τῷ θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν ὡς ἂν βούλη ἀνάστηθι καὶ φοβέρισον αὐτοὺς ἐν ἐντολαῖς θεοῦ ἡμῶν καὶ ὡς ὁ νόμος γενηθήτω **4** ἀνάστα ὅτι ἐπὶ σὲ τὸ ῥῆμα καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ κραταιοῦ καὶ ποιήσον **5** καὶ ἀνέστη Εσδρας καὶ ὤρκισεν τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας καὶ πάντα Ἰσραηλ τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ὤμοσαν **6** καὶ ἀνέστη Εσδρας ἀπὸ προσώπου οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον Ἰωαναν υἱοῦ Ἐλισουβ καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖ ἄρτον οὐκ ἔφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν ὅτι ἐπένθει ἐπὶ τῇ ἄσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας **7** καὶ παρήνεγκαν φωνὴν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ πᾶσιν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀποικίας τοῦ συναθροισθῆναι εἰς Ἱερουσαλημ **8** καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας ὡς ἡ βουλή τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὑπαρξίς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς διασταλήσεται ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας **9** καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰουδα καὶ Βενιαμιν εἰς Ἱερουσαλημ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας οὗτος ὁ μὴν ὁ ἔνατος ἐν εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐκάθισεν πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τοῦ θεοῦ ἀπὸ θορύβου αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος καὶ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος **10** καὶ ἀνέστη Εσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὑμεῖς ἠσυνθετήκατε καὶ ἐκαθίσατε γυναῖκας ἀλλοτρίας τοῦ προσθεῖναι ἐπὶ πλημμέλειαν Ἰσραηλ **11** καὶ νῦν δότε αἴνεσιν κυρίῳ τῷ θεῷ τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ποιήσατε τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ διαστάλητε ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλοτρίων **12** καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία καὶ εἶπαν

μέγα τούτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ' ἡμᾶς ποιῆσαι **13** ἀλλὰ ὁ λαὸς πολὺς καὶ ὁ καιρὸς χειμερινός καὶ οὐκ ἔστιν δύναμις στήναι ἔξω καὶ τὸ ἔργον οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο ὅτι ἐπληθύναμεν τοῦ ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ **14** στήτῳσων δὴ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν τῇ πάσῃ ἐκκλησίᾳ καὶ πάντες οἱ ἐν πόλεσιν ἡμῶν ὃς ἐκάθισεν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν καὶ μετ' αὐτῶν πρεσβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως καὶ κριταὶ τοῦ ἀποστρέψαι ὄργην θυμοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου **15** πλὴν Ἰωναθαν υἱὸς Ἀσαηλ καὶ Ἰαζία υἱὸς Θεκουε μετ' ἐμοῦ περὶ τούτου καὶ Μεσουλαμ καὶ Σαβαθαι ὁ Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς **16** καὶ ἐποίησαν οὕτως υἱοὶ τῆς ἀποικίας καὶ διεστάλησαν Εσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῷ οἴκῳ καὶ πάντες ἐν ὀνόμασιν ὅτι ἐπέστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκζητῆσαι τὸ ῥῆμα **17** καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν ἀνδράσιν οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἕως ἡμέρας μιᾶς τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου **18** καὶ εὐρέθησαν ἀπὸ υἱῶν τῶν ἱερέων οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτρίας ἀπὸ υἱῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδεκ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μαασα καὶ Ελιεζερ καὶ Ἰαριβ καὶ Γαδαλια **19** καὶ ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας αὐτῶν καὶ πλημμελείας κριδὸν ἐκ προβάτων περὶ πλημμελήσεως αὐτῶν **20** καὶ ἀπὸ υἱῶν Εμμηρ Ἀνανι καὶ Ζαβδία **21** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡραμ Μαασα καὶ Ελια καὶ Σαμαια καὶ Ἰηλ καὶ Οζια **22** καὶ ἀπὸ υἱῶν Φασουρ Ελιωηναί Μαασα καὶ Ἰσμαηλ καὶ Ναθαναηλ καὶ Ἰωζαβαδ καὶ Ἠλασα **23** καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Ἰωζαβαδ καὶ Σαμου καὶ Κωλια αὐτὸς Κωλιτας καὶ Φαθαια καὶ Ἰοδομ καὶ Ελιεζερ

καὶ ἀπὸ τῶν ἄδόντων Ελισαφ καὶ ἀπὸ τῶν πυλωρῶν Σελλημ καὶ Τελημ καὶ Ὡδουε **25** καὶ ἀπὸ Ἰσραηλ ἀπὸ υἱῶν Φορος Ραμια καὶ Ἰαζια καὶ Μελχια καὶ Μεαμιν καὶ Ελεαζαρ καὶ Ἀσαβια καὶ Βαναια **26** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἠλαμ Μαθανια καὶ Ζαχαρια καὶ Ἰαίηλ καὶ Ἀβδία καὶ Ἰαριμωθ καὶ Ἠλια **27** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθουα Ελιωηναί Ελισουβ Μαθανια καὶ Ἰαρμωθ καὶ Ζαβαδ καὶ Οζιζα **28** καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβι Ἰωαναν Ἀνανια καὶ Ζαβου Ὁθαλι **29** καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανουι Μεσουλαμ Μαλουχ Ἀδαιας Ἰασουβ καὶ Σαλουια καὶ Ρημωθ **30** καὶ ἀπὸ υἱῶν Φααθμωαβ Ἐδενε Χαληηλ Βαναια Μασα Μαθανια Βεσεληλ καὶ Βανουι καὶ Μανασση **31** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡραμ Ελιεζερ Ἰεσσα Μελχια Σαμαια Σεμεων **32** Βενιαμιν Μαλουχ Σαμαρια **33** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡσαμ Μαθανι Μαθαθα Ζαβεδ Ελιφαλεθ Ἰεραμι Μανασση Σεμεὶ **34** ἀπὸ υἱῶν Βανι Μοοδι Ἀμραμ Ουηλ **35** Βαναια Βαδαια Χελια **36** Ουιεχωα Ἰεραμωθ Ελιασιβ **37** Μαθανια Μαθαναι καὶ ἐποίησαν **38** οἱ υἱοὶ Βανουι καὶ οἱ υἱοὶ Σεμεὶ **39** καὶ Σελεμια καὶ Ναθαν καὶ Ἀδαια **40** Μαχναδαβου Σεσι Σαρου **41** Εζερηλ καὶ Σελεμια καὶ Σαμαρια **42** καὶ Σαλουμ Ἀμαρια Ἰωσηφ **43** ἀπὸ υἱῶν Ναβου Ἰηλ Μαθαθια Σεδεμ Ζαμβινα Ἰαδαι καὶ Ἰωηλ καὶ Βαναια **44** πάντες οὗτοι ἐλάβοσαν γυναῖκας ἀλλοτρίας καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱούς

Ἔσδρας Β΄

1 λόγοι Νεεμια υἱοῦ Αχαλια καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Χασηλου ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν Σουσαν αβιρα **2** καὶ ἦλθεν Ἀνανι εἰς ἀπὸ ἀδελφῶν μου αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ιουδα καὶ ἠρώτησα αὐτοὺς περὶ τῶν σωθέντων οἱ κατελείφθησαν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ περὶ Ιερουσαλημ **3** καὶ εἶπосαν πρὸς με οἱ καταλειπόμενοι οἱ καταλειφθέντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ ἐν πονηρίᾳ μεγάλη καὶ ἐν ὀνειδισμῶ καὶ τείχῃ Ιερουσαλημ καθηρημένα καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπρήσθησαν ἐν πυρὶ **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαί με τοὺς λόγους τούτους ἐκάθισα καὶ ἔκλαυσα καὶ ἐπένθησα ἡμέρας καὶ ἤμην νηστεύων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ **5** καὶ εἶπα μὴ δὴ κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας καὶ ὁ φοβερός φυλάσσω τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ **6** ἔστω δὴ τὸ οὖς σου προσέχον καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεωγμένοι τοῦ ἀκοῦσαι προσευχὴν δούλου σου ἦν ἐγὼ προσεύχομαι ἐνώπιόν σου σήμερον ἡμέραν καὶ νύκτα περὶ υἱῶν Ισραηλ δούλων σου καὶ ἐξαγορεύω ἐπὶ ἁμαρτίαις υἱῶν Ισραηλ ἃς ἡμάρτομέν σοι καὶ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκος πατρὸς μου ἡμάρτομεν **7** διαλύσει διελύσαμεν πρὸς σὲ καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολὰς καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλω τῷ Μωυσῆ παιδί σου **8** μνήσθητι δὴ τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω τῷ Μωυσῆ παιδί σου λέγων ὑμεῖς ἐὰν ἀσυνθετήσητε ἐγὼ διασκορπιῶ ὑμᾶς ἐν τοῖς λαοῖς **9** καὶ ἐὰν ἐπιστρέψητε πρὸς με καὶ φυλάξητε τὰς ἐντολὰς μου καὶ ποιήσητε αὐτάς ἐὰν ᾗ ἡ διασπορὰ ὑμῶν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ

ἐκεῖθεν συνάξω αὐτοὺς καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον ὃν ἐξελεξάμην κατασκηνῶσαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ **10** καὶ αὐτοὶ παῖδές σου καὶ λαός σου οὖς ἐλυτρώσω ἐν δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταιᾷ **11** μὴ δὴ κύριε ἀλλ' ἔστω τὸ οὖς σου προσέχον εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου καὶ εἰς τὴν προσευχὴν παίδων σου τῶν θελώντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου καὶ εὐόδωσον δὴ τῷ παιδί σου σήμερον καὶ δὸς αὐτὸν εἰς οἰκτιρμούς ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου καὶ ἐγὼ ἤμην οἰνοχόος τῷ βασιλεῖ

2 καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Νισαν ἔτους εἰκοστοῦ Ἀρθασασθα βασιλεῖ καὶ ἦν ὁ οἶνος ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἔλαβον τὸν οἶνον καὶ ἔδωκα τῷ βασιλεῖ καὶ οὐκ ἦν ἕτερος ἐνώπιον αὐτοῦ **2** καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πονηρὸν καὶ οὐκ εἶ μετριάζων οὐκ ἔστιν τοῦτο εἰ μὴ πονηρία καρδίας καὶ ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα **3** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ζήτω διὰ τί οὐ μὴ γένηται πονηρὸν τὸ πρόσωπόν μου διότι ἡ πόλις οἶκος μνημείων πατέρων μου ἠρημώθη καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν πυρὶ **4** καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς περὶ τίνος τοῦτο σὺ ζητεῖς καὶ προσηυξάμην πρὸς τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ **5** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθὸν καὶ εἰ ἀγαθυνθήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου ὥστε πέμψαι αὐτὸν εἰς Ιουδα εἰς πόλιν μνημείων πατέρων μου καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν **6** καὶ εἶπέν μοι ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ παλλακὴ ἡ καθημένη ἐχόμενα αὐτοῦ ἕως πότε ἔσται ἡ πορεία σου καὶ πότε ἐπιστρέψεις καὶ ἠγαθύνθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλέν με καὶ ἔδωκα αὐτῷ ὄρον **7** καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα

ἀγαθὸν δότω μοι ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ ὥστε παραγαγεῖν με ἕως ἔλθω ἐπὶ Ἰουδαν **8** καὶ ἐπιστολὴν ἐπὶ Ἀσαφ φύλακα τοῦ παραδείσου ὅς ἐστιν τῷ βασιλεῖ ὥστε δοῦναί μοι ξύλα στεγάσαι τὰς πύλας καὶ εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως καὶ εἰς οἶκον ὃν εἰσελεύσομαι εἰς αὐτόν καὶ ἔδωκέν μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεὶρ θεοῦ ἢ ἀγαθὴ **9** καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ βασιλέως καὶ ἀπέστειλεν μετ' ἐμοῦ ὁ βασιλεὺς ἀρχηγούς δυνάμεως καὶ ἵππεις **10** καὶ ἤκουσεν Σαναβαλλατ ὁ Ἀρωνι καὶ Τωβια ὁ δοῦλος ὁ Ἀμμωνι καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο ὅτι ἤκει ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ **11** καὶ ἦλθον εἰς Ἰερουσαλὴμ καὶ ἤμην ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς **12** καὶ ἀνέστην νυκτὸς ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀπήγγειλα ἀνθρώπῳ τί ὁ θεὸς δίδωσιν εἰς καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ κτῆνος οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ εἰ μὴ τὸ κτῆνος ᾧ ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ' αὐτῷ **13** καὶ ἐξῆλθον ἐν πύλῃ τοῦ γωληλα καὶ πρὸς στόμα πηγῆς τῶν συκῶν καὶ εἰς πύλην τῆς κοπρίας καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει Ἰερουσαλὴμ ὃ αὐτοὶ καθαιροῦσιν καὶ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν πυρὶ **14** καὶ παρῆλθον ἐπὶ πύλην τοῦ Αἰν καὶ εἰς κολυμβήθραν τοῦ βασιλέως καὶ οὐκ ἦν τόπος τῷ κτῆνει παρελθεῖν ὑποκάτω μου **15** καὶ ἤμην ἀναβαίνων ἐν τῷ τείχει χειμάρρου νυκτὸς καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει καὶ ἤμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος καὶ ἐπέστρεψα **16** καὶ οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐπορεύθη καὶ τί ἐγὼ ποιῶ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς ἐντίμοις καὶ τοῖς στρατηγοῖς

καὶ τοῖς καταλοίποις τοῖς ποιουσιν τὰ ἔργα ἕως τότε οὐκ ἀπήγγειλα **17** καὶ εἶπα πρὸς αὐτοὺς ὑμεῖς βλέπετε τὴν πονηρίαν ἐν ἧ ἔσμεν ἐν αὐτῇ πῶς Ἰερουσαλὴμ ἔρημος καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐδόθησαν πυρὶ δεῦτε καὶ διοικοδομήσωμεν τὸ τεῖχος Ἰερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἔτι ὄνειδος **18** καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τοῦ θεοῦ ἢ ἐστὶν ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ καὶ τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὐς εἶπέν μοι καὶ εἶπα ἀναστῶμεν καὶ οἰκοδομήσωμεν καὶ ἐκραταιώθησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν εἰς ἀγαθὸν **19** καὶ ἤκουσεν Σαναβαλλατ ὁ Ἀρωνι καὶ Τωβια ὁ δοῦλος ὁ Ἀμμωνι καὶ Γησαμ ὁ Ἀραβι καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς καὶ ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς καὶ εἶπαν τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ὑμεῖς ποιεῖτε ἢ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμεῖς ἀποστατεῖτε **20** καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον καὶ εἶπα αὐτοῖς ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ αὐτὸς εὐδοῶσει ἡμῖν καὶ ἡμεῖς δοῦλοι αὐτοῦ καθαροὶ καὶ οἰκοδομήσομεν καὶ ὑμῖν οὐκ ἔστιν μερὶς καὶ δικαιοσύνη καὶ μνημόσυνον ἐν Ἰερουσαλὴμ

3 καὶ ἀνέστη Ἐλισουβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ ᾠκοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικὴν αὐτοὶ ἠγίασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ ἕως πύργου τῶν ἑκατὸν ἠγίασαν ἕως πύργου Ἀνανεηλ **2** καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν ἀνδρῶν Ἰεριχω καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν Ζακχουρ υἱοῦ Ἀμαρι **3** καὶ τὴν πύλην τὴν ἰχθυερὰν ᾠκοδόμησαν υἱοὶ Ἀσανα αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλειθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς **4** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχευεν ἀπὸ Ραμωθ υἱὸς Ουρια υἱοῦ Ἀκως καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχευεν Μοσολλαμ υἱὸς Βαραχιου υἱοῦ Μασεζεβηλ καὶ ἐπὶ χεῖρα

αὐτῶν κατέσχευεν Σαδωκ υἱὸς Βαανα **5** καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτῶν κατέσχοσαν οἱ Θεκωιν καὶ ἀδωρημ
οὐκ εἰσήνεγκαν τράχηλον αὐτῶν εἰς δουλείαν
αὐτῶν **6** καὶ τὴν πύλην τοῦ Ἰσανα ἐκράτησαν
Ἰοῖδα υἱὸς Φασεκ καὶ Μεσουλαμ υἱὸς Βασωδια
αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς
καὶ κλειῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς **8** καὶ ἐπὶ
χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ανανίας υἱὸς τοῦ Ρωκεῖμ
καὶ κατέλιπον Ἱερουσαλημ ἕως τοῦ τείχους τοῦ
πλατέος **9** καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ραφαία
ἄρχων ἡμίσεους περιχώρου Ἱερουσαλημ **10** καὶ
ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἰεδαία υἱὸς Ερωμαφ
καὶ κατέναντι οἰκίας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ
ἐκράτησεν Ατους υἱὸς Ασβανία **11** καὶ δεύτερος
ἐκράτησεν Μελχίας υἱὸς Ηραμ καὶ Ασουβ υἱὸς
Φααθμωαβ καὶ ἕως πύργου τῶν θαννουριμ **12** καὶ
ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Σαλουμ υἱὸς Ἀλλωης
ἄρχων ἡμίσεους περιχώρου Ἱερουσαλημ αὐτὸς καὶ
αἱ θυγατέρες αὐτοῦ **13** τὴν πύλην τῆς φάραγγος
ἐκράτησαν Ἀνουν καὶ οἱ κατοικοῦντες Ζανω
αὐτοὶ ὠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἔστησαν θύρας
αὐτῆς καὶ κλειῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς
καὶ χιλιούς πήχεις ἐν τῷ τείχει ἕως πύλης τῆς
κοπρίας **14** καὶ τὴν πύλην τῆς κοπρίας ἐκράτησεν
Μελχία υἱὸς Ρηχαβ ἄρχων περιχώρου Βηθαχαρμ
αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐσκέπασαν αὐτὴν
καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλειῖθρα αὐτῆς καὶ
μοχλοὺς αὐτῆς **15** καὶ τὸ τεῖχος κολυμβήθρας
τῶν κωδίων τῆς κουρᾶ τοῦ βασιλέως καὶ ἕως
τῶν κλιμάκων τῶν καταβαινουσῶν ἀπὸ πόλεως
Δαυιδ **16** ὀπίσω αὐτοῦ ἐκράτησεν Νεεμίας υἱὸς
Ἀζαβουχ ἄρχων ἡμίσεους περιχώρου Βηθσουρ ἕως
κήπου τάφου Δαυιδ καὶ ἕως τῆς κολυμβήθρας

τῆς γεγονουίας καὶ ἕως Βηθαγαβαριμ **17** ὀπίσω
αὐτοῦ ἐκράτησαν οἱ Λευῖται Ραουμ υἱὸς Βανι ἐπὶ
χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ασάβια ἄρχων ἡμίσεους
περιχώρου Κεῖλα τῷ περιχώρῳ αὐτοῦ **18** μετ'
αὐτὸν ἐκράτησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενι υἱὸς
Ηναδαδ ἄρχων ἡμίσεους περιχώρου Κεῖλα **19**
καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ Ἀζουρ υἱὸς
Ἰησοῦ ἄρχων τοῦ Μασφε μέτρον δεύτερον
πύργου ἀναβάσεως τῆς συναπτουσης τῆς γωνίας
20 μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Βαρουχ υἱὸς Ζαβου
μέτρον δεύτερον ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως θύρας
Βηθελισουβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου **21** μετ'
αὐτὸν ἐκράτησεν Μεραμωθ υἱὸς Ουρια υἱοῦ
Ἀκως μέτρον δεύτερον ἀπὸ θύρας Βηθελισουβ
ἕως ἐκλείψεως Βηθελισουβ **22** καὶ μετ' αὐτὸν
ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες Ἀχεχαρ **23** καὶ μετ'
αὐτὸν ἐκράτησεν Βενιαμιν καὶ Ασουβ κατέναντι
οἴκου αὐτῶν μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀζαρία υἱὸς
Μαασηα υἱοῦ Ἀνανία ἐχόμενα οἴκου αὐτοῦ **24**
μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Βανι υἱὸς Ηναδαδ μέτρον
δεύτερον ἀπὸ Βηθαζαρία ἕως τῆς γωνίας καὶ ἕως
τῆς καμπῆς **25** Φαλαλ υἱοῦ Εὐζαὶ ἐξ ἐναντίας τῆς
γωνίας καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
βασιλέως ὁ ἀνώτερος ὁ τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς
καὶ μετ' αὐτὸν Φαδαία υἱὸς Φορος **26** καὶ οἱ
ναθινιμ ἦσαν οἰκοῦντες ἐν τῷ ὠφαλ ἕως κήπου
πύλης τοῦ ὕδατος εἰς ἀνατολάς καὶ ὁ πύργος
ὁ ἐξέχων **27** μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ Θεκωιν
μέτρον δεύτερον ἐξ ἐναντίας τοῦ πύργου τοῦ
μεγάλου τοῦ ἐξέχοντος καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ
Οφλα **28** ἀνώτερον πύλης τῶν ἵππων ἐκράτησαν
οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἐξ ἐναντίας οἴκου αὐτοῦ **29**
μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Σαδδουκ υἱὸς Εμμηρ ἐξ

έναντίας οἴκου αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Σαμιαὶ υἱὸς Σεχενια φύλαξ τῆς πύλης τῆς ἀνατολῆς **30** μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ανανία υἱὸς Σελεμια καὶ Ανουμ υἱὸς Σελεφ ὁ ἕκτος μέτρον δευτέρου μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Μεσουλαμ υἱὸς Βαρχια ἐξ ἐναντίας γαζοφυλακίου αὐτοῦ **31** μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Μελχια υἱὸς τοῦ Σαραφι ἕως Βηθαναθινιμ καὶ οἱ ῥοποπῶλαι ἀπέναντι πύλης τοῦ Μαφεκαδ καὶ ἕως ἀναβάσεως τῆς καμπῆς **32** καὶ ἀνὰ μέσον ἀναβάσεως τῆς πύλης τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ ῥοποπῶλαι

4 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσεν Σαναβαλλατ ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος καὶ πονηρὸν ἦν αὐτῶ καὶ ὠργίσθη ἐπὶ πολὺ καὶ ἐξεγέλα ἐπὶ τοῖς Ιουδαίοις **2** καὶ εἶπεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ αὕτη ἡ δύναμις Σομορων ὅτι οἱ Ιουδαῖοι οὗτοι οἰκοδομοῦσιν τὴν ἑαυτῶν πόλιν **3** καὶ Τωβιας ὁ ἀμμανίτης ἐχόμενα αὐτοῦ ἤλθεν καὶ εἶπεν πρὸς ἑαυτοὺς μὴ θυσιάσουσιν ἢ φάγονται ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν οὐχὶ ἀναβήσεται ἀλώπηξ καὶ καθελεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν **4** ἄκουσον ὁ θεὸς ἡμῶν ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρισμὸν καὶ ἐπίστρεψον ὄνειδισμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν καὶ δὸς αὐτοὺς εἰς μυκτηρισμὸν ἐν γῆ αἰχμαλωσίας **5** καὶ μὴ καλύψης ἐπὶ ἀνομίαν **7** καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Σαναβαλλατ καὶ Τωβια καὶ οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Ἀμμανῖται ὅτι ἀνέβη φυὴ τοῖς τείχεσιν Ἱερουσαλημ ὅτι ἤρξαντο αἱ διασφαγαὶ ἀναφράσσεσθαι καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐφάνη σφόδρα **8** καὶ συνήχθησαν πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐλθεῖν παρατάξασθαι ἐν Ἱερουσαλημ **9** καὶ προσηυξάμεθα πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ

ἐστήσαμεν προφύλακας ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν **10** καὶ εἶπεν Ιουδας συνετρίβη ἡ ἰσχύς τῶν ἐχθρῶν καὶ ὁ χοῦς πολὺς καὶ ἡμεῖς οὐ δυνησόμεθα οἰκοδομεῖν ἐν τῷ τείχει **11** καὶ εἶπαν οἱ θλίβοντες ἡμᾶς οὐ γνώσσονται καὶ οὐκ ὄψονται ἕως ὅτου ἔλθωμεν εἰς μέσον αὐτῶν καὶ φονεύσωμεν αὐτοὺς καὶ καταπαύσωμεν τὸ ἔργον **12** καὶ ἐγένετο ὡς ἤλθουσαν οἱ Ιουδαῖοι οἱ οἰκοῦντες ἐχόμενα αὐτῶν καὶ εἶποσαν ἡμῖν ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν τόπων ἐφ' ἡμᾶς **13** καὶ ἔστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ τόπου κατόπισθεν τοῦ τείχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς καὶ ἔστησα τὸν λαὸν κατὰ δήμους μετὰ ῥομφαιῶν αὐτῶν λόγχας αὐτῶν καὶ τόξα αὐτῶν **14** καὶ εἶδον καὶ ἀνέστην καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς στρατηγούς καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μνήσθητε τοῦ θεοῦ ἡμῶν τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ καὶ παρατάξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἰῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων ὑμῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ οἴκων ὑμῶν **15** καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν καὶ διεσκέδασεν ὁ θεὸς τὴν βουλήν αὐτῶν καὶ ἐπεστρέψαμεν πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος ἀνὴρ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ **16** καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡμισυ τῶν ἐκτετιναγμένων ἐποίουν τὸ ἔργον καὶ ἡμισυ αὐτῶν ἀντείχοντο καὶ λόγχαι καὶ θυρεοὶ καὶ τὰ τόξα καὶ οἱ θώρακες καὶ οἱ ἄρχοντες ὀπίσω παντὸς οἴκου Ιουδα **17** τῶν οἰκοδομούντων ἐν τῷ τείχει καὶ οἱ αἵροντες ἐν τοῖς ἀρτηῆρσιν ἐν ὄπλοις ἐν μιᾷ χειρὶ ἐποίει αὐτὸ τὸ ἔργον καὶ μία ἐκράτει τὴν βολίδα **18** καὶ οἱ οἰκοδόμοι ἀνὴρ ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐζωσμένος ἐπὶ τὴν ὄσφυν

αὐτοῦ καὶ ὠκοδομοῦσαν καὶ ὁ σαλπίζων ἐν τῇ κερατίνῃ ἐχόμενα αὐτοῦ **19** καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ τὸ ἔργον πλατὺ καὶ πολὺ καὶ ἡμεῖς σκορπιζόμεθα ἐπὶ τοῦ τείχους μακρὰν ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ **20** ἐν τόπῳ οὗ ἐὰν ἀκούσητε τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς ἡμᾶς καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν πολεμήσει περὶ ἡμῶν **21** καὶ ἡμεῖς ποιῶντες τὸ ἔργον καὶ ἡμῖς αὐτῶν κρατοῦντες τὰς λόγχας ἀπὸ ἀναβάσεως τοῦ ὄρθρου ἕως ἐξόδου τῶν ἄστρον **22** καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ εἶπα τῷ λαῷ ἀλύσθητε ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔστω ὑμῖν ἡ νύξ προφυλακὴ καὶ ἡ ἡμέρα ἔργον **23** καὶ ἤμην ἐγὼ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς προφυλακῆς ὀπίσω μου καὶ οὐκ ἦν ἐξ ἡμῶν ἐκδιδυσκόμενος ἀνὴρ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ

5 καὶ ἦν κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αὐτῶν μεγάλη πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς Ἰουδαίους **2** καὶ ἦσαν τινες λέγοντες ἐν υἱοῖς ἡμῶν καὶ ἐν θυγατράσιν ἡμῶν ἡμεῖς πολλοὶ καὶ λημψόμεθα σίτον καὶ φαγόμεθα καὶ ζησόμεθα **3** καὶ εἰσὶν τινες λέγοντες ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκία ἡμῶν ἡμεῖς διεγγυῶμεν καὶ λημψόμεθα σίτον καὶ φαγόμεθα **4** καὶ εἰσὶν τινες λέγοντες ἐδανεισάμεθα ἀργύριον εἰς φόρους τοῦ βασιλέως ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν καὶ οἰκία ἡμῶν **5** καὶ νῦν ὡς σὰρξ ἀδελφῶν ἡμῶν σὰρξ ἡμῶν ὡς υἱοὶ αὐτῶν υἱοὶ ἡμῶν καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς καταδυναστεύομεν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν εἰς δούλους καὶ εἰσὶν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν καταδυναστεύομεναι καὶ οὐκ ἔστιν δύναμις

χειρῶν ἡμῶν καὶ ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελῶνες ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις **6** καὶ ἐλυπήθην σφόδρα καθὼς ἤκουσα τὴν κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους **7** καὶ ἐβουλεύσατο καρδία μου ἐπ' ἐμέ καὶ ἐμαχεσάμην πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ εἶπα αὐτοῖς ἀπαιτήσῃ ἀνὴρ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε καὶ ἔδωκα ἐπ' αὐτούς ἐκκλησίαν μεγάλην **8** καὶ εἶπα αὐτοῖς ἡμεῖς κεκτήμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πωλουμένους τοῖς ἔθνεσιν ἐν ἐκουσίῳ ἡμῶν καὶ ὑμεῖς πωλεῖτε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν καὶ ἡσύχασαν καὶ οὐχ εὗροσαν λόγον **9** καὶ εἶπα οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε οὐχ οὕτως ἐν φόβῳ θεοῦ ἡμῶν ἀπελεύσεσθε ἀπὸ ὀνειδισμοῦ τῶν ἐθνῶν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν **10** καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ γνωστοί μου καὶ ἐγὼ ἐθήκαμεν ἐν αὐτοῖς ἀργύριον καὶ σίτον ἐγκαταλίπωμεν δὴ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην **11** ἐπιστρέψατε δὴ αὐτοῖς ὡς σήμερον ἀγροὺς αὐτῶν ἀμπελῶνας αὐτῶν ἐλαίας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐτῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τὸν σίτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον ἐξενέγκατε αὐτοῖς **12** καὶ εἶπαν ἀποδώσομεν καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν οὕτως ποιήσομεν καθὼς σὺ λέγεις καὶ ἐκάλεσα τοὺς ἱερεῖς καὶ ὥρκισα αὐτούς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο **13** καὶ τὴν ἀναβολὴν μου ἐξετίναξα καὶ εἶπα οὕτως ἐκτινάξαι ὁ θεὸς πάντα ἄνδρα ὃς οὐ στήσῃ τὸν λόγον τοῦτον ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐκ κόπου αὐτοῦ καὶ ἔσται οὕτως ἐκτετιναγμένος καὶ κενός καὶ εἶπεν πᾶσα ἡ ἐκκλησία αμην καὶ ἤνεσαν τὸν κύριον καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο **14** ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐνετείλατό μοι εἶναι εἰς ἄρχοντα αὐτῶν ἐν γῇ Ἰουδα ἀπὸ ἔτους

εἰκοστοῦ καὶ ἕως ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου τῷ Ἀρθασασθα ἔτη δώδεκα ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον **15** καὶ τὰς βίας τὰς πρῶτας ἅς πρὸ ἐμοῦ ἐβάρυναν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐλάβοσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἄρτοις καὶ ἐν οἴνῳ ἕσχατον ἀργύριον δίδραχμα τεσσαράκοντα καὶ οἱ ἐκτετιναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαόν καὶ ἐγὼ οὐκ ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου φόβου θεοῦ **16** καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχους τούτων οὐκ ἐκράτησα ἀγρὸν οὐκ ἐκτησάμην καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον **17** καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ἄνδρες καὶ οἱ ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν ἐπὶ τράπεζάν μου **18** καὶ ἦν γινόμενον εἰς ἡμέραν μίαν μόσχος εἷς καὶ πρόβατα ἕξ ἐκλεκτὰ καὶ χίμαρος ἐγένοντό μοι καὶ ἀνὰ μέσον δέκα ἡμερῶν ἐν πᾶσιν οἶνος τῷ πλήθει καὶ σὺν τούτοις ἄρτους τῆς βίας οὐκ ἐζήτησα ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον **19** μνήσθητί μου ὁ θεὸς εἰς ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ

6 καὶ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη τῷ Σαναβαλλατ καὶ Τωβια καὶ τῷ Γησαμ τῷ Αραβι καὶ τοῖς καταλοίποις τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι ὠκοδόμησα τὸ τεῖχος καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοή ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν ταῖς πύλαις **2** καὶ ἀπέστειλεν Σαναβαλλατ καὶ Γησαμ πρὸς με λέγων δεῦρο καὶ συναχθῶμεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς κώμαις ἐν πεδίῳ Ὠνω καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαί μοι πονηρίαν **3** καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέλους λέγων ἔργον μέγα ἐγὼ ποιῶ καὶ οὐ δυνήσομαι καταβῆναι μήποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον ὡς ἂν τελειώσω αὐτὸ καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς **4** καὶ ἀπέστειλαν

πρὸς με ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ ταῦτα **5** καὶ ἀπέστειλεν πρὸς με Σαναβαλλατ τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἐπιστολὴν ἀνεωγμένην ἐν χειρὶ αὐτοῦ **6** καὶ ἦν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ ἐν ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λογιζέσθε ἀποστατῆσαι διὰ τοῦτο σὺ οἰκοδομεῖς τὸ τεῖχος καὶ σὺ γίνῃ αὐτοῖς εἰς βασιλέα **7** καὶ πρὸς τούτοις προφητίας ἔστησας σεαυτῷ ἵνα καθίσῃς ἐν Ἱερουσαλημ εἰς βασιλέα ἐν Ἰουδα καὶ νῦν ἀπαγγελήσονται τῷ βασιλεῖ οἱ λόγοι οὗτοι καὶ νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτό **8** καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν λέγων οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ λόγοι οὗτοι οὐς σὺ λέγεις ὅτι ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύδη αὐτοῦς **9** ὅτι πάντες φοβερίζουσιν ἡμᾶς λέγοντες ἐκλυθήσονται αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου καὶ οὐ ποιηθήσεται καὶ νῦν ἐκραταίωσα τὰς χεῖράς μου **10** καὶ ἐγὼ εἰσηλθὼν εἰς οἶκον Σεμεὶ υἱοῦ Δαλαια υἱοῦ Μεταβηλ καὶ αὐτὸς συνεχόμενος καὶ εἶπεν συναχθῶμεν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ κλείσωμεν τὰς θύρας αὐτοῦ ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε **11** καὶ εἶπα τίς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ὃς εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον καὶ ζήσεται **12** καὶ ἐπέγνων καὶ ἰδοὺ ὁ θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτόν ὅτι ἡ προφητεία λόγος κατ' ἐμοῦ καὶ Τωβιας καὶ Σαναβαλλατ ἐμισθώσαντο **13** ἐπ' ἐμὲ ὄχλον ὅπως φοβηθῶ καὶ ποιήσω οὕτως καὶ ἀμάρτω καὶ γένωμαι αὐτοῖς εἰς ὄνομα πονηρόν ὅπως ὄνειδίσωσίν με **14** μνήσθητί ὁ θεὸς τῷ Τωβια καὶ τῷ Σαναβαλλατ ὡς τὰ ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα καὶ τῷ Νωαδια τῷ προφήτῃ καὶ τοῖς καταλοίποις τῶν προφητῶν οἱ ἦσαν φοβερίζοντές με **15** καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος πέμπτη καὶ εἰκάδι τοῦ Ἐλουλ εἰς πεντήκοντα

καὶ δύο ἡμέρας **16** καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν πάντες οἱ ἔχθροὶ ἡμῶν καὶ ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν καὶ ἐπέπεσεν φόβος σφόδρα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν καὶ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐγενήθη τελειωθῆναι τὸ ἔργον τοῦτο **17** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ πολλῶν ἐντίμων Ἰουδα ἐπιστολαὶ ἐπορεύοντο πρὸς Τωβίαν καὶ αἱ Τωβία ἤρχοντο πρὸς αὐτοῦς **18** ὅτι πολλοὶ ἐν Ἰουδα ἔνορκοι ἦσαν αὐτῷ ὅτι γαμβρὸς ἦν τοῦ Σεχενια υἱοῦ Ἡραε καὶ Ἰωαναν υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβεν τὴν θυγατέρα Μεσουλαμ υἱοῦ Βαραχία εἰς γυναῖκα **19** καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἦσαν λέγοντες πρὸς με καὶ λόγους μου ἦσαν ἐκφέροντες αὐτῷ καὶ ἐπιστολὰς ἀπέστειλεν Τωβίας φοβερίσαι με

7 καὶ ἐγένετο ἡνίκα ᾠκοδομήθη τὸ τεῖχος καὶ ἔστησα τὰς θύρας καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οἱ Λευῖται **2** καὶ ἐνετειλάμην τῷ Ανανία ἀδελφῷ μου καὶ τῷ Ανανία ἄρχοντι τῆς βίρα ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ ἀληθῆς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν παρὰ πολλοῦς **3** καὶ εἶπα αὐτοῖς οὐκ ἀνοιγῆσονται πύλα Ἱερουσαλημ ἕως ἅμα τῷ ἡλίῳ καὶ ἔτι αὐτῶν γρηγορούντων κλειέσθωσαν αἱ θύραι καὶ σφηνούσθωσαν καὶ στήσον προφύλακας οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλημ ἀνὴρ ἐν προφυλακῇ αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ ἀπέναντι οἰκίας αὐτοῦ **4** καὶ ἡ πόλις πλατεῖα καὶ μεγάλη καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ ἦσαν οἰκία ᾠκοδομημέναι **5** καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς εἰς τὴν καρδίαν μου καὶ συνῆξα τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἰς συνοδίας καὶ εὔρον βιβλίον τῆς συνοδίας οἱ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις καὶ εὔρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ **6** καὶ οὗτοι υἱοὶ

τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπώκισεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλημ καὶ εἰς Ἰουδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ **7** μετὰ Ζοροβαβελ καὶ Ἰησοῦ καὶ Νεεμια Ἀζαρια Δαεμια Ναεμανι Μαρδοχαιοσ Βαλσαν Μασφαραθ Εσδρα Βαγοι Ναουμ Βαανα Μασφαρ ἄνδρες λαοῦ Ἰσραηλ **8** υἱοὶ Φορος δισχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομήκοντα δύο **9** υἱοὶ Σαφατια τριακόσιοι ἑβδομήκοντα δύο **10** υἱοὶ Ἡρα ἑξακόσιοι πεντήκοντα δύο **11** υἱοὶ Φααθμωαβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ἰωαβ δισχίλιοι ὀκτακόσιοι δέκα ὀκτώ **12** υἱοὶ Αἰλαμ χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες **13** υἱοὶ Ζαθουα ὀκτακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε **14** υἱοὶ Ζακχου ἐπτακόσιοι ἑξήκοντα **15** υἱοὶ Βανουι ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα ὀκτώ **16** υἱοὶ Βηθι ἑξακόσιοι εἴκοσι ὀκτώ **17** υἱοὶ Ἀσγαδ δισχίλιοι τριακόσιοι εἴκοσι δύο **18** υἱοὶ Ἀδενικαμ ἑξακόσιοι ἑξήκοντα ἑπτὰ **19** υἱοὶ Βαγοι δισχίλιοι ἑξήκοντα ἑπτὰ **20** υἱοὶ Ἡδιν ἑξακόσιοι πεντήκοντα πέντε **21** υἱοὶ Ἀτηρ τῷ Εζεκια ἐνενήκοντα ὀκτώ **22** υἱοὶ Ἡσαμ τριακόσιοι εἴκοσι ὀκτώ **23** υἱοὶ Βεσι τριακόσιοι εἴκοσι τέσσαρες **24** υἱοὶ Ἀριφ ἑκατὸν δώδεκα **25** υἱοὶ Γαβαων ἐνενήκοντα πέντε **26** υἱοὶ Βαιθλεεμ ἑκατὸν εἴκοσι τρεῖς υἱοὶ Νετωφα πεντήκοντα ἑξ **27** υἱοὶ Ἀναθωθ ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτώ **28** ἄνδρες Βηθασμωθ τεσσαράκοντα δύο **29** ἄνδρες Καριαθιριμ Καφίρα καὶ Βηρωθ ἐπτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεῖς **30** ἄνδρες Ἀραμα καὶ Γαβαα ἑξακόσιοι εἴκοσι εἷς **31** ἄνδρες Μαχεμασ ἑκατὸν εἴκοσι δύο **32** ἄνδρες Βηθηλ καὶ Αἰα ἑκατὸν εἴκοσι τρεῖς **33** ἄνδρες Ναβι-ααρ πεντήκοντα δύο **34** ἄνδρες Ἡλαμ-ααρ χίλιοι διακόσιοι πεντήκοντα τέσσαρες **35** υἱοὶ

Ηραμ τριακόσιοι εἴκοσι 36 υἱοὶ Ἰεριχω τριακόσιοι
τεσσαράκοντα πέντε 37 υἱοὶ Λοδ Αδιδ καὶ Ὠνω
ἑπτακόσιοι εἴκοσι εἴς 38 υἱοὶ Σαναα τρισχίλιοι
ἐννακόσιοι τριάκοντα 39 οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰωδαε
εἰς οἶκον Ἰησοῦ ἐννακόσιοι ἑβδομήκοντα τρεῖς
40 υἱοὶ Ἐμμηρ χίλιοι πενήκοντα δύο 41 υἱοὶ
Φασσουρ χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα ἑπτὰ
42 υἱοὶ Ηραμ χίλιοι δέκα ἑπτὰ 43 οἱ Λευῖται
υἱοὶ Ἰησοῦ τῷ Καδμηλ τοῖς υἱοῖς τοῦ Ουδουια
ἑβδομήκοντα τέσσαρες 44 οἱ ἄδοντες υἱοὶ Ἀσαφ
ἑκατὸν τεσσαράκοντα ὀκτώ 45 οἱ πυλωροὶ υἱοὶ
Σαλουμ υἱοὶ Ἀτηρ υἱοὶ Τελμων υἱοὶ Ἀκουβ υἱοὶ
Ἀτιτα υἱοὶ Σαβι ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτώ 46 οἱ
ναθινιμ υἱοὶ Σηα υἱοὶ Ἀσιφα υἱοὶ Ταβαωθ 47 υἱοὶ
Κιρας υἱοὶ Σουια υἱοὶ Φαδων 48 υἱοὶ Λαβανα υἱοὶ
Ἀγαβα υἱοὶ Σαλαμι 49 υἱοὶ Ἀναν υἱοὶ Γαδηλ υἱοὶ
Γααρ 50 υἱοὶ Ρααια υἱοὶ Ρασων υἱοὶ Νεκωδα 51
υἱοὶ Γηζαμ υἱοὶ Οζι υἱοὶ Φεση 52 υἱοὶ Βησι υἱοὶ
Μεῖνωμ υἱοὶ Νεφωσασιμ 53 υἱοὶ Βακβουκ υἱοὶ
Ἀχιφα υἱοὶ Ἀρουρ 54 υἱοὶ Βασαλωθ υἱοὶ Μείδα
υἱοὶ Ἀδασαν 55 υἱοὶ Βαρκους υἱοὶ Σισαρα υἱοὶ
Θημα 56 υἱοὶ Νισια υἱοὶ Ἀτιφα 57 υἱοὶ δούλων
Σαλωμων υἱοὶ Σουτι υἱοὶ Σαφαραθ υἱοὶ Φεριδα
58 υἱοὶ Ἰεαλη υἱοὶ Δορκων υἱοὶ Γαδηλ 59 υἱοὶ
Σαφατια υἱοὶ Ἐτηλ υἱοὶ Φαχαραθ υἱοὶ Σαβαΐμ
υἱοὶ Ημιμ 60 πάντες οἱ ναθινιμ καὶ υἱοὶ δούλων
Σαλωμων τριακόσιοι ἐνενήκοντα δύο 61 καὶ
οὗτοι ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελεθ Ἀρησα Χαρουβ
Ηρων Ἰεμηρ καὶ οὐκ ἠδυνάσθησαν ἀπαγγεῖλαι
οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν εἰ
ἀπὸ Ἰσραηλ εἰσίν 62 υἱοὶ Δαλαια υἱοὶ Τωβια υἱοὶ
Νεκωδα ἑξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο 63 καὶ ἀπὸ
τῶν ἱερέων υἱοὶ Ἐβια υἱοὶ Ἀκως υἱοὶ Βερζελλι ὅτι

ἔλαβεν ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλι τοῦ Γαλααδίτου
γυναῖκας καὶ ἐκλήθη ἐπ' ὄνόματι αὐτῶν 64
οὗτοι ἐζήτησαν γραφὴν αὐτῶν τῆς συνοδίας
καὶ οὐχ εὐρέθη καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς
ἱερατείας 65 καὶ εἶπεν Ἀθερσαθα ἵνα μὴ φάγωσιν
ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ ὁ ἱερεὺς
φωτίσων 66 καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐκκλησία ὡς εἴς
τέσσαρες μυριάδες δισχίλιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα
67 πάρεξ δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν
οὗτοι ἑπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριάκοντα ἑπτὰ
καὶ ἄδοντες καὶ ἄδουσαι διακόσιοι τεσσαράκοντα
πέντε 68 ἵπποι ἑπτακόσιοι τριάκοντα ἕξ ἡμίονοι
διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε 69 κάμηλοι
τετρακόσιοι τριάκοντα πέντε ὄνοι ἑξακισχίλιοι
ἑπτακόσιοι εἴκοσι 70 καὶ ἀπὸ μέρους ἀρχηγῶν
τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ ἔργον τῷ Νεεμια εἰς
θησαυρὸν χρυσοῦς χιλίους φιάλας πενήκοντα
καὶ χοθωνωθ τῶν ἱερέων τριάκοντα 71 καὶ ἀπὸ
ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ
ἔργου χρυσοῦς δύο μυριάδας καὶ ἀργυρίου μνάς
δισχιλίας διακοσίας 72 καὶ ἔδωκαν οἱ κατάλοιποι
τοῦ λαοῦ χρυσοῦς δύο μυριάδας καὶ ἀργυρίου
μνάς δισχιλίας διακοσίας καὶ χοθωνωθ τῶν
ἱερέων ἐξήκοντα ἑπτὰ 73 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ
οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ οἱ ναθινιμ καὶ πᾶς Ἰσραηλ
ἐν πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἑβδομος
καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν

8 καὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς εἰς
τὸ πλάτος τὸ ἔμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος καὶ
εἶπαν τῷ Ἐσδρα τῷ γραμματεῖ ἐνέγκαι τὸ βιβλίον
νόμου Μωυσῆ ὃν ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰσραηλ 2
καὶ ἤνεγκεν Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς τὸν νόμον ἐνώπιον

τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς καὶ
πᾶς ὁ συνίων ἀκούειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ τοῦ μηνὸς
τοῦ ἑβδόμου **3** καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς
ῥας τοῦ διαφωτίσαι τὸν ἥλιον ἕως ἡμίους τῆς
ἡμέρας ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν
καὶ αὐτοὶ συνιέντες καὶ ὄτα παντὸς τοῦ λαοῦ
εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου **4** καὶ ἔστη Εσδρας ὁ
γραμματεὺς ἐπὶ βήματος ξυλίνου καὶ ἔστησαν
ἐχόμενα αὐτοῦ Ματταθιας καὶ Σαμιας καὶ
Ανανιας καὶ Ουρια καὶ Ελκια καὶ Μαασαια ἐκ
δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἔξ ἀριστερῶν Φαδαιας καὶ
Μισαηλ καὶ Μελχιας καὶ Ὄσαμ καὶ Ασαβδανα καὶ
Ζαχαριας καὶ Μοσολλαμ **5** καὶ ἤνοιξεν Εσδρας τὸ
βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ ὅτι αὐτὸς ἦν
ἐπάνω τοῦ λαοῦ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤνοιξεν αὐτὸ
ἔστη πᾶς ὁ λαὸς **6** καὶ ἠλόγησεν Εσδρας κύριον
τὸν θεὸν τὸν μέγαν καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ
εἶπαν ἀμην ἐπάραντες χεῖρας αὐτῶν καὶ ἔκυψαν
καὶ προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ
τὴν γῆν **7** καὶ Ἰησοῦς καὶ Βαναιας καὶ Σαραβια
ἦσαν συνετίζοντες τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον καὶ ὁ
λαὸς ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ **8** καὶ ἀνέγνωσαν ἐν
βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ καὶ ἐδίδασκεν Εσδρας καὶ
διέστελλεν ἐν ἐπιστήμῃ κυρίου καὶ συνῆκεν ὁ
λαὸς ἐν τῇ ἀναγνώσει **9** καὶ εἶπεν Νεεμιας καὶ
Εσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς καὶ οἱ Λευῖται
οἱ συνετίζοντες τὸν λαὸν καὶ εἶπαν παντὶ τῷ
λαῷ ἡ ἡμέρα ἀγία ἐστὶν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν
μὴ πενθεῖτε μηδὲ κλαίετε ὅτι ἔκλαιεν πᾶς ὁ
λαὸς ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ νόμου **10**
καὶ εἶπεν αὐτοῖς πορευέσθε φάγετε λιπάσματα
καὶ πίετε γλυκίσματα καὶ ἀποστείλατε μερίδας
τοῖς μὴ ἔχουσιν ὅτι ἀγία ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ

κυρίῳ ἡμῶν καὶ μὴ διαπέσητε ὅτι ἐστὶν ἰσχὺς
ὑμῶν **11** καὶ οἱ Λευῖται κατεσιώπων πάντα τὸν
λαὸν λέγοντες σιωπᾶτε ὅτι ἡ ἡμέρα ἀγία καὶ
μὴ καταπίπτετε **12** καὶ ἀπῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς
φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀποστέλλειν μερίδας καὶ
ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην ὅτι συνῆκαν ἐν
τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώρισεν αὐτοῖς **13** καὶ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν
πατριῶν τῷ παντὶ λαῷ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται
πρὸς Εσδραν τὸν γραμματέα ἐπιστήσαι πρὸς
πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου **14** καὶ εὔροσαν
γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ᾧ ἐνετείλατο κύριος
τῷ Μωυσῇ ὅπως κατοικήσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν
σκηναῖς ἐν ἑορτῇ ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ **15** καὶ ὅπως
σημάνωσιν σάλπιγξιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν
αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ εἶπεν Εσδρας
ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος καὶ ἐνέγκετε φύλλα ἐλαίας
καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίνων καὶ φύλλα
μυρσίνης καὶ φύλλα φοινίκων καὶ φύλλα ξύλου
δασέος ποιῆσαι σκηναὶς κατὰ τὸ γεγραμμένον **16**
καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ ἤνεγκαν καὶ ἐποίησαν
ἑαυτοῖς σκηναὶς ἀνήρ ἐπὶ τοῦ δώματος αὐτοῦ καὶ
ἐν ταῖς ἀυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀυλαῖς οἴκου
τοῦ θεοῦ καὶ ἐν πλατεαῖς τῆς πόλεως καὶ ἕως
πύλης Εφραιμ **17** καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία
οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας σκηναὶς
καὶ ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ
ἡμερῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυη οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη
μεγάλη **18** καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ
ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης
ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἐσχάτης καὶ ἐποίησαν ἑορτὴν

ἑπτὰ ἡμέρας καὶ τῆ ἡμέρα τῆ ὀγδόῃ ἐξόδιον κατὰ τὸ κρίμα

9 καὶ ἐν ἡμέρα εἰκοστῆ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν νηστεία καὶ ἐν σάκκοις **2** καὶ ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἀλλοτρίου καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν **3** καὶ ἔστησαν ἐπὶ στάσει αὐτῶν καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ ἦσαν ἐξαγορευόμενοι τῷ κυρίῳ καὶ προσκυνοῦντες τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν **4** καὶ ἔστη ἐπὶ ἀναβάσει τῶν Λευιτῶν Ἰησοῦς καὶ υἱοὶ Καδμειλ Σαχανια υἱὸς Σαραβια υἱοὶ Χανανι καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν **5** καὶ εἶπσαν οἱ Λευῖται Ἰησοῦς καὶ Καδμειλ ἀνάστητε εὐλογεῖτε τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος καὶ εὐλογήσουσιν ὄνομα δόξης σου καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ αἰνέσει **6** καὶ εἶπεν Ἐσδρας σὺ εἶ αὐτὸς κύριος μόνος σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν τὴν γῆν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ τὰς θαλάσσας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς καὶ σὺ ζωοποιεῖς τὰ πάντα καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν **7** σὺ εἶ κύριος ὁ θεὸς σὺ ἐξελέξω ἐν Ἀβραμ καὶ ἐξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων καὶ ἐπέθηκας αὐτῷ ὄνομα Ἀβρααμ **8** καὶ εὔρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου καὶ διέθου πρὸς αὐτὸν διαθήκην δοῦναι αὐτῷ τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Ἰεβουσαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου

ὅτι δίκαιος σὺ **9** καὶ εἶδες τὴν ταπείνωσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἤκουσας ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν **10** καὶ ἔδωκας σημεῖα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς αὐτοῦ ὅτι ἔγνωσ ὅτι ὑπερηφάνησαν ἐπ' αὐτούς καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡμέρα αὕτη **11** καὶ τὴν θάλασσαν ἔρρηξας ἐνώπιον αὐτῶν καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ καὶ τοὺς καταδιώξαντας αὐτούς ἔρριψας εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῷ **12** καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης ὠδήγησας αὐτούς ἡμέρας καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ἧ πορεύονται ἐν αὐτῇ **13** καὶ ἐπὶ ὄρος Σινα κατέβης καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτούς ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθέα καὶ νόμους ἀληθείας προστάγματα καὶ ἐντολὰς ἀγαθὰς **14** καὶ τὸ σάββατόν σου τὸ ἅγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς ἐντολὰς καὶ προστάγματα καὶ νόμον ἐνετείλω αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωυσῆ δούλου σου **15** καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς σιτοδείαν αὐτῶν καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξήνεγκας αὐτοῖς εἰς δίψαν αὐτῶν καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομησαί τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου δοῦναι αὐτοῖς **16** καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερηφανεύσαντο καὶ ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου **17** καὶ ἀνένευσαν τοῦ εἰσακοῦσαι καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν θαυμασιῶν σου ὧν ἐποίησας μετ' αὐτῶν καὶ ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν ἐπιστρέψαι εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ σὺ θεὸς ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ οὐκ

ἐγκατέλιπες αὐτούς **18** ἔτι δὲ καὶ ἐποίησαν
ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτὸν καὶ εἶπαν οὗτοι οἱ θεοὶ
οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐποίησαν
παροργισμοὺς μεγάλους **19** καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς
σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς ἐν τῇ
ἐρήμῳ τὸν στῦλον τῆς νεφέλης οὐκ ἐξέκλινας
ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας ὀδηγῆσαι αὐτούς ἐν τῇ ὁδῷ καὶ
τὸν στῦλον τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα φωτίζειν αὐτοῖς
τὴν ὁδόν ἐν ἣ πορεύσονται ἐν αὐτῇ **20** καὶ τὸ
πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἔδωκας συνενεῖσαι αὐτούς
καὶ τὸ μαννα σοῦ οὐκ ἀφυστέρησας ἀπὸ στόματος
αὐτῶν καὶ ὕδωρ ἔδωκας αὐτοῖς τῷ δίψει αὐτῶν
21 καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέθρεψας αὐτούς ἐν
τῇ ἐρήμῳ οὐχ ὑστέρησαν ἰμάτια αὐτῶν οὐκ
ἐπαλαιώθησαν καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διερράγησαν
22 καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας καὶ λαοὺς καὶ
διεμέρισας αὐτοῖς καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν
Σηων βασιλέως Εσεβων καὶ τὴν γῆν Ωγ βασιλέως
τοῦ Βασαν **23** καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνας
ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰσήγαγες
αὐτούς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς πατράσιν αὐτῶν
καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτήν **24** καὶ ἐξέτριψας
ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν τῶν
Χανααναίων καὶ ἔδωκας αὐτούς εἰς τὰς χεῖρας
αὐτῶν καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς λαοὺς
τῆς γῆς ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεστὸν ἐνώπιον
αὐτῶν **25** καὶ κατελάβοσαν πόλεις ὑψηλὰς
καὶ ἐκληρονόμησαν οἰκίας πλήρεις πάντων
ἀγαθῶν λάκκους λελατομημένους ἀμπελῶνας
καὶ ἐλαιῶνας καὶ πᾶν ξύλον βρώσιμον εἰς
πληθος καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν καὶ
ἐλιπάνθησαν καὶ ἐτρέφθησαν ἐν ἀγαθῶσύνῃ σου
τῇ μεγάλῃ **26** καὶ ἥλλαξαν καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ

σοῦ καὶ ἔρριψαν τὸν νόμον σου ὀπίσω σώματος
αὐτῶν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν οἱ
διεμαρτύραντο ἐν αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτούς
πρὸς σέ καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους **27**
καὶ ἔδωκας αὐτούς ἐν χειρὶ θλιβόντων αὐτούς
καὶ ἔθλιψαν αὐτούς καὶ ἀνεβόησαν πρὸς σέ ἐν
καιρῷ θλίψεως αὐτῶν καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ σου
ἤκουσας καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις
ἔδωκας αὐτοῖς σωτήρας καὶ ἔσωσας αὐτούς ἐκ
χειρὸς θλιβόντων αὐτούς **28** καὶ ὡς ἀνεπαύσαντο
ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου καὶ
ἐγκατέλιπες αὐτούς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ
κατήρξαν ἐν αὐτοῖς καὶ πάλιν ἀνεβόησαν πρὸς σέ
καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ εἰσήκουσας καὶ ἐρρύσω αὐτούς
ἐν οἰκτιρμοῖς σου πολλοῖς **29** καὶ ἐπεμαρτύρω
αὐτοῖς ἐπιστρέψαι αὐτούς εἰς τὸν νόμον σου
καὶ οὐκ ἤκουσαν ἀλλὰ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ
ἐν τοῖς κρίμασί σου ἡμάρτοσαν ἃ ποιήσας αὐτὰ
ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ ἔδωκαν νῶτον
ἀπειθοῦντα καὶ τράχηλον αὐτῶν ἐσκλήρυναν
καὶ οὐκ ἤκουσαν **30** καὶ εἴλκυσας ἐπ' αὐτούς ἔτη
πολλὰ καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐν πνεύματί σου
ἐν χειρὶ προφητῶν σου καὶ οὐκ ἠνωτίσαντο καὶ
ἔδωκας αὐτούς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς γῆς **31** καὶ σὺ
ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐποίησας
αὐτούς συντέλειαν καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς
ὅτι ἰσχυρὸς εἶ καὶ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων **32** καὶ
νῦν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας ὁ κραταῖος
καὶ ὁ φοβερὸς φυλάσων τὴν διαθήκη σου καὶ
τὸ ἔλεός σου μὴ ὀλιγοθήτω ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ
μόχθος ὃς εὗρεν ἡμᾶς καὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν
καὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν
καὶ τοὺς προφήτας ἡμῶν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν

καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ ἡμερῶν βασιλέων
Ασσυρ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **33** καὶ σὺ
δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς ὅτι
ἀλήθειαν ἐποίησας καὶ ἡμεῖς ἐξημάρτομεν **34** καὶ
οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ οἱ
ἱερεῖς ἡμῶν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν
τὸν νόμον σου καὶ οὐ προσέσχον τῶν ἐντολῶν
σου καὶ τὰ μαρτύριά σου ἃ διεμαρτύρω αὐτοῖς
35 καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ σου καὶ ἐν ἀγαθωσύνῃ
σου τῇ πολλῇ ἢ ἔδωκας αὐτοῖς καὶ ἐν τῇ γῆ τῇ
πλατεία καὶ λιπαρᾷ ἢ ἔδωκας ἐνώπιον αὐτῶν
οὐκ ἐδόουλεύσαν σοι καὶ οὐκ ἀπέστρεψαν ἀπὸ
ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν τῶν πονηρῶν **36** ἰδοὺ
ἐσμεν σήμερον δοῦλοι καὶ ἡ γῆ ἦν ἔδωκας τοῖς
πατράσιν ἡμῶν φαγεῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς **37** τοῖς
βασιλεῦσιν οἷς ἔδωκας ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀμαρτίαις
ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσιν
καὶ ἐν κτήνεσιν ἡμῶν ὡς ἀρεστὸν αὐτοῖς καὶ
ἐν θλίψει μεγάλῃ ἐσμέν **38** καὶ ἐν πᾶσι τούτοις
ἡμεῖς διατιθέμεθα πίστιν καὶ γράφομεν καὶ
ἐπισφραγίζουσιν πάντες ἄρχοντες ἡμῶν Λευῖται
ἡμῶν ἱερεῖς ἡμῶν

10 καὶ ἐπὶ τῶν σφραγιζόντων Νεεμίας υἱὸς
Αχαλια καὶ Σεδεκίας **2** υἱὸς Σαραια καὶ Αζαρια
καὶ Ιερμια **3** Φασουρ Αμαρια Μελχια **4** Ατους
Σεβανι Μαλουχ **5** Ιραμ Μεραμωθ Αβδια **6** Δανιηλ
Γαναθων Βαρουχ **7** Μεσουλαμ Αβια Μιαμιν
8 Μααζια Βελγαι Σαμαια οὔτοι ἱερεῖς **9** καὶ
οἱ Λευῖται Ἰησοῦς υἱὸς Αζανια Βαναιου ἀπὸ
υἱῶν Ηναδαδ Καδμηιλ **10** καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
Σαβανια Ωδογια Καλιτα Φελεῖα Αναν **11** Μιχα
Ροωβ Εσεβιας **12** Ζαχωρ Σαραβια Σεβανια **13**
Ωδογια υἱοὶ Βανουнай **14** ἄρχοντες τοῦ λαοῦ

Φορος Φααθμωαβ Ηλαμ Ζαθουια υἱοὶ **15** Βανι
Ασγαδ Βηβαι **16** Εδανια Βαγοι Ηδιν **17** Ατηρ
Εζεκια Αζουρ **18** Οδογια Ησαμ Βησι **19** Αριθ
Αναθωθ Νωβαι **20** Μαγαφης Μεσουλαμ Ηζιρ **21**
Μεσωζεβηλ Σαδδουκ Ιεδδουα **22** Φαλιτα Αναν
Αναια **23** Ωσηε Ανανια Ασουβ **24** Αλωης Φαλαΐ
Σωβηκ **25** Ραουμ Εσαβανα Μαασαια **26** καὶ Αἶα
Αιναν Ηναν **27** Μαλουχ Ηραμ Βαανα **28** καὶ
οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται
οἱ πυλωροὶ οἱ ἄδοντες οἱ ναθινιμ καὶ πᾶς ὁ
προσπορευόμενος ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς πρὸς νόμον
τοῦ θεοῦ γυναῖκες αὐτῶν υἱοὶ αὐτῶν θυγατέρες
αὐτῶν πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ συνίων **29** ἐνίσχυον ἐπὶ
τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν κατηράσαντο αὐτοὺς καὶ
εἰσήλθοσαν ἐν ἀρᾷ καὶ ἐν ὄρκῳ τοῦ πορεύεσθαι ἐν
νόμῳ τοῦ θεοῦ ὃς ἐδόθη ἐν χειρὶ Μωυση δούλου
τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς
ἐντολὰς κυρίου ἡμῶν καὶ κρίματα αὐτοῦ **30** καὶ
τοῦ μὴ δοῦναι θυγατέρας ἡμῶν τοῖς λαοῖς τῆς
γῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν οὐ λημψόμεθα
τοῖς υἱοῖς ἡμῶν **31** καὶ λαοὶ τῆς γῆς οἱ φέροντες
τοὺς ἀγορασμοὺς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου ἀποδόσθαι οὐκ ἀγορῶμεν παρ' αὐτῶν
ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀγία καὶ ἀνήσομεν
τὸ ἔτος τὸ ἔβδομον καὶ ἀπαίτησιν πάσης χειρὸς
32 καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολὰς δοῦναι ἐφ'
ἡμᾶς τρίτον τοῦ διδράχμου κατ' ἐνιαυτὸν εἰς
δουλείαν οἴκου θεοῦ ἡμῶν **33** εἰς ἄρτους τοῦ
προσώπου καὶ θυσίαν τοῦ ἐνδελειχισμοῦ καὶ εἰς
ὄλοκαύτωμα τοῦ ἐνδελειχισμοῦ τῶν σαββάτων
τῶν νομηνιῶν εἰς τὰς ἑορτὰς καὶ εἰς τὰ ἅγια
καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας ἐξιλάσασθαι περὶ Ἰσραηλ
καὶ εἰς ἔργα οἴκου θεοῦ ἡμῶν **34** καὶ κλήρους

ἐβάλομεν περὶ κλήρου ξυλοφορίας οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαὸς ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς οἶκον πατριῶν ἡμῶν εἰς καιροὺς ἀπὸ χρόνων ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἐκκαῦσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ **35** καὶ ἐνέγκαι τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς ἡμῶν καὶ πρωτογενήματα καρποῦ παντὸς ξύλου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς οἶκον κυρίου **36** καὶ τὰ πρωτότοκα υἰῶν ἡμῶν καὶ κτηνῶν ἡμῶν ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ καὶ τὰ πρωτότοκα βοῶν ἡμῶν καὶ ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν **37** καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν καὶ τὸν καρπὸν παντὸς ξύλου οἴνου καὶ ἐλαίου οἴσομεν τοῖς ἱερεῦσιν εἰς γαζοφυλάκιον οἴκου τοῦ θεοῦ καὶ δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς Λευίταις καὶ αὐτοὶ οἱ Λευῖται δεκατοῦντες ἐν πάσαις πόλεσιν δουλείας ἡμῶν **38** καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς υἱὸς Ααρων μετὰ τοῦ Λευίτου ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ Λευίτου καὶ οἱ Λευῖται ἀνοίσουσιν τὴν δεκάτην τῆς δεκάτης εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰ γαζοφυλάκια εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ **39** ὅτι εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευι τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐκεῖ σκευὴ τὰ ἅγια καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοὶ καὶ οἱ πυλωροὶ καὶ οἱ ἄδοντες καὶ οὐκ ἐγκαταλείψομεν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν

11 καὶ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβάλοσαν κλήρους ἐνέγκαι ἕνα ἀπὸ τῶν δέκα καθίσαι ἐν Ἱερουσαλημ πόλει τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐννέα μέρη ἐν ταῖς πόλεσιν **2** καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς πάντας ἄνδρας τοὺς ἐκουσιαζομένους καθίσαι ἐν

Ἱερουσαλημ **3** καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας οἱ ἐκάθισαν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰουδα ἐκάθισαν ἀνὴρ ἐν κατασχέσει αὐτοῦ ἐν πόλεσιν αὐτῶν Ἰσραὴλ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ναθιναῖοι καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμων **4** καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ἐκάθισαν ἀπὸ υἰῶν Ἰουδα καὶ ἀπὸ υἰῶν Βενιαμιν ἀπὸ υἰῶν Ἰουδα Αθαια υἱὸς Αζαια υἱὸς Ζαχαρια υἱὸς Αμαρια υἱὸς Σαφατια υἱὸς Μαλεληλ καὶ ἀπὸ υἰῶν Φαρες **5** καὶ Μαασια υἱὸς Βαρουχ υἱὸς Χαλαζα υἱὸς Οζια υἱὸς Αδαια υἱὸς Ἰωριβ υἱὸς Θηζια υἱὸς τοῦ Σηλωνι **6** πάντες υἱοὶ Φαρες οἱ καθήμενοι ἐν Ἱερουσαλημ τετρακόσιοι ἐξήκοντα ὀκτῶ ἄνδρες δυνάμεως **7** καὶ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμιν Σηλω υἱὸς Μεσουλαμ υἱὸς Ἰωαδ υἱὸς Φαδαια υἱὸς Κωλια υἱὸς Μασαια υἱὸς Αιθιηλ υἱὸς Ἰεσια **8** καὶ ὀπίσω αὐτοῦ Γηβι Σηλι ἐννακόσιοι εἴκοσι ὀκτῶ **9** καὶ Ἰωηλ υἱὸς Ζεχρι ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτούς καὶ Ἰουδας υἱὸς Ασανα ἐπὶ τῆς πόλεως δεύτερος **10** ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ Ἰαδια υἱὸς Ἰωριβ Ἰαχιν **11** Σαραια υἱὸς Ελκια υἱὸς Μεσουλαμ υἱὸς Σαδδουκ υἱὸς Μαριωθ υἱὸς Αἰτωβ ἀπέναντι οἴκου τοῦ θεοῦ **12** καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου Αμασι υἱὸς Ζαχαρια υἱὸς Φασσουρ υἱὸς Μελχια **13** ἄρχοντες πατριῶν διακόσιοι τεσσαράκοντα δύο καὶ Αμεσσαι υἱὸς Εσδρηλ **14** καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δυνατοὶ παρατάξεως ἑκατὸν εἴκοσι ὀκτῶ καὶ ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτῶν Βαδιηλ **15** καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Σαμαια υἱὸς Ασουβ υἱὸς Εζρι **17** καὶ Μαθανια υἱὸς Μιχα καὶ Ωβηδ υἱὸς Σαμουι **18** διακόσιοι ὀγδοήκοντα τέσσαρες **19** καὶ οἱ πυλωροὶ Ακουβ Τελαμιν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα δύο **22** καὶ ἐπίσκοπος Λευιτῶν υἱὸς Βανι Οζι υἱὸς Ασαβια υἱὸς Μιχα

ἀπὸ υἰῶν Ασαφ τῶν ἄδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου τοῦ θεοῦ 23 ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως ἐπ' αὐτούς 24 καὶ Παθαια υἱὸς Βασηζα πρὸς χεῖρα τοῦ βασιλέως εἰς πᾶν ῥῆμα τῷ λαῷ 25 καὶ πρὸς τὰς ἐπαύλεις ἐν ἀγρῷ αὐτῶν καὶ ἀπὸ υἰῶν Ιουδα ἐκάθισαν ἐν Καριαθαρβοκ 26 καὶ ἐν Ιησου 27 καὶ ἐν Βηηρσαβεε 30 καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Λαχισ καὶ ἀγροὶ αὐτῆς καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Βηηρσαβεε 31 καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμιν ἀπὸ Γαβα Μαχαμας 36 καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν μερίδες Ιουδα τῷ Βενιαμιν

12 καὶ οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἀναβαίνοντες μετὰ Ζοροβαβελ υἱοῦ Σαλαθιηλ καὶ Ἰησοῦ Σαραια Ιερμια Εσδρα 2 Αμαρια Μαλουχ 3 Σεχενια 7 οὗτοι ἄρχοντες τῶν ἱερέων καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις Ἰησοῦ 8 καὶ οἱ Λευῖται Ιησου Βανουι Καδμιηλ Σαραβια Ιουδα Μαχανια ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ 9 εἰς τὰς ἐφημερίας 10 καὶ Ἰησοῦς ἐγέννησεν τὸν Ιωακιμ καὶ Ιωακιμ ἐγέννησεν τὸν Ελιασιβ καὶ Ελιασιβ τὸν Ιωδαε 11 καὶ Ιωδαε ἐγέννησεν τὸν Ιωναθαν καὶ Ιωναθαν ἐγέννησεν τὸν Ιαδου 12 καὶ ἐν ἡμέραις Ιωακιμ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Σαραια Μαραια τῷ Ιερμια Ανανια 13 τῷ Εσδρα Μεσουλαμ τῷ Αμαρια Ιωαναν 14 τῷ Μαλουχ Ιωναθαν τῷ Σεχενια Ιωσηφ 15 τῷ Αρεμ Αδνας τῷ Μαριωθ Ελκαι 16 τῷ Αδδα Ζαχαριας τῷ Γαναθων Μοσολλαμ 17 τῷ Αβια Ζεχρι τῷ Βενιαμιν ἐν καιροῖς τῷ Φελητι 18 τῷ Βαλγα Σαμουε τῷ Σεμεια Ιωναθαν 19 τῷ Ιωιαριβ Μαθθαναι τῷ Ιδια Οζι 20 τῷ Σαλλαι Καλλαι τῷ Αμουκ Αβεδ 21 τῷ Ελκια Ασαβιας τῷ Ιεδεῖου Ναθαναηλ 22 οἱ Λευῖται ἐν ἡμέραις Ελιασιβ Ιωαδα καὶ Ιωαναν καὶ Ιδουα

γεγραμμένοι ἄρχοντες πατριῶν καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ Πέρσου 23 υἱοὶ Λευι ἄρχοντες τῶν πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν καὶ ἕως ἡμερῶν Ιωαναν υἱοῦ Ελισουβ 24 καὶ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν Ασαβια καὶ Σαραβια καὶ Ιησου καὶ υἱοὶ Καδμιηλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν εἰς ὑμνεῖν καὶ αἰνεῖν ἐν ἐντολῇ Δαυιδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ἐφημερία πρὸς ἐφημερίαν 25 ἐν τῷ συναγαγεῖν με τοὺς πυλωροὺς 26 ἐν ἡμέραις Ιωακιμ υἱοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ Ιωσεδεκ καὶ ἐν ἡμέραις Νεεμια καὶ Εσδρας ὁ ἱερεὺς ὁ γραμματεὺς 27 καὶ ἐν ἐγκαινίοις τείχους Ιερουσαλημ ἐζήτησαν τοὺς Λευίτας ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν τοῦ ἐνέγκαι αὐτοὺς εἰς Ιερουσαλημ ποιῆσαι ἐγκαίνια καὶ εὐφροσύνην ἐν θωδαθα καὶ ἐν ὧδαῖς κυμβαλίζοντες καὶ ψαλτήρια καὶ κινύραι 28 καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἄδόντων καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν εἰς Ιερουσαλημ καὶ ἀπὸ ἐπαύλεων 29 καὶ ἀπὸ ἀγρῶν ὅτι ἐπαύλεις ὠκοδόμησαν ἑαυτοῖς οἱ ἄδοντες ἐν Ιερουσαλημ 30 καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πυλωροὺς καὶ τὸ τεῖχος 31 καὶ ἀνήνεγκα τοὺς ἄρχοντας Ιουδα ἐπάνω τοῦ τείχους καὶ ἔστησα δύο περὶ αἰνέσεως μεγάλους καὶ διήλθον ἐκ δεξιῶν ἐπάνω τοῦ τείχους τῆς κοπρίας 32 καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῶν Ωσαια καὶ ἡμισυ ἀρχόντων Ιουδα 33 καὶ Αζαριας Εσδρας καὶ Μεσουλαμ 34 Ιουδα καὶ Βενιαμιν καὶ Σαμαια καὶ Ιερμια 35 καὶ ἀπὸ υἰῶν τῶν ἱερέων ἐν σάλπιγγιν Ζαχαριας υἱὸς Ιωναθαν υἱὸς Σαμαια υἱὸς Μαθανια υἱὸς Μιχαια υἱὸς Ζακχουρ υἱὸς Ασαφ 36 καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Σαμαια καὶ Οζιηλ

αίνειν ἐν ᾧδαῖς Δαυιδ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ καὶ
Εσδρας ὁ γραμματεὺς ἔμπροσθεν αὐτῶν **37** ἐπὶ
πύλης τοῦ αἰν κατέναντι αὐτῶν ἀνέβησαν ἐπὶ
κλίμακας πόλεως Δαυιδ ἐν ἀναβάσει τοῦ τείχους
ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου Δαυιδ καὶ ἕως πύλης τοῦ
ὑδατος κατὰ ἀνατολάς **38** καὶ περὶ αἰνέσεως ἢ
δευτέρα ἐπορεύετο συναντῶσα αὐτοῖς καὶ ἐγὼ
ὀπίσω αὐτῆς καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ ἐπάνω τοῦ
τείχους ὑπεράνω τοῦ πύργου τῶν θεννουριμ καὶ
ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος **39** καὶ ὑπεράνω
τῆς πύλης Εφραιμ καὶ ἐπὶ πύλην τῆς ἰσανα καὶ
ἐπὶ πύλην τὴν ἰχθυηρὰν καὶ πύργω Ανανεηλ
καὶ ἕως πύλης τῆς προβατικῆς καὶ ἔστησαν
ἐν πύλῃ τῆς φυλακῆς **40** καὶ ἔστησαν αἱ δύο
τῆς αἰνέσεως ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐγὼ καὶ
τὸ ἥμισυ τῶν στρατηγῶν μετ' ἐμοῦ **41** καὶ
οἱ ἱερεῖς Ελιακιμ Μαασιας Βενιαμιν Μιχαιας
Ελιωναι Ζαχαριας Ανανιας ἐν σάλπιγγιν **42**
καὶ Μαασιας καὶ Σεμειας καὶ Ελεαζαρ καὶ Οζι
καὶ Ἰωναναν καὶ Μελχιας καὶ Αἰλαμ καὶ Εζουρ
καὶ ἠκούσθησαν οἱ ἄδοντες καὶ ἐπεσκέπησαν
43 καὶ ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ θυσιάσματα
μεγάλα καὶ ἠυφράνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἠύφρανε
αὐτοὺς μεγάλως καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν ἠυφράνθησαν καὶ ἠκούσθη ἢ
εὐφροσύνη ἐν Ἱερουσαλημ ἀπὸ μακρόθεν **44** καὶ
κατέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἄνδρας ἐπὶ τῶν
γαζοφυλακίων τοῖς θησαυροῖς ταῖς ἀπαρχαῖς καὶ
ταῖς δεκάταις καὶ τοῖς συνηγμένοις ἐν αὐτοῖς
ἄρχουσιν τῶν πόλεων μερίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ
τοῖς Λευίταις ὅτι εὐφροσύνη ἦν ἐν Ἰουδα ἐπὶ τοὺς
ἱερεῖς καὶ ἐπὶ τοὺς Λευίτας τοὺς ἐστῶτας **45** καὶ
ἐφύλαξαν φυλακὰς θεοῦ αὐτῶν καὶ φυλακὰς τοῦ

καθαρισμοῦ καὶ τοὺς ἄδοντας καὶ τοὺς πυλωροὺς
ὡς ἐντολαὶ Δαυιδ καὶ Σαλωμων υἱοῦ αὐτοῦ **46**
ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυιδ Ασαφ ἀπ' ἀρχῆς πρῶτος
τῶν ἄδόντων καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τῷ θεῷ **47**
καὶ πᾶς Ἰσραηλ ἐν ἡμέραις Ζοροβαβελ διδόντες
μερίδας τῶν ἄδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν λόγον
ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ καὶ ἀγιάζοντες τοῖς
Λευίταις καὶ οἱ Λευῖται ἀγιάζοντες τοῖς υἱοῖς
Ααρων

13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ
Μωυσῆ ἐν ὧσιν τοῦ λαοῦ καὶ εὐρέθη
γεγραμμένον ἐν αὐτῷ ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν
Ἀμμανῖται καὶ Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἕως
αἰῶνος **2** ὅτι οὐ συνήντησαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ
ἐν ἄρτῳ καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν
τὸν Βαλααμ καταράσασθαι καὶ ἔστρεψεν ὁ θεὸς
ἡμῶν τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν **3** καὶ ἐγένετο
ὡς ἤκουσαν τὸν νόμον καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς
ἐπίμικτος ἐν Ἰσραηλ **4** καὶ πρὸ τούτου Ελιασιβ ὁ
ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίῳ οἴκου θεοῦ ἡμῶν
ἐγγίῳν Τωβια **5** καὶ ἐποίησεν αὐτῷ γαζοφυλάκιον
μέγα καὶ ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες τὴν
μανααν καὶ τὸν λίβανον καὶ τὰ σκεύη καὶ τὴν
δεκάτην τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου
ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἄδόντων καὶ
τῶν πυλωρῶν καὶ ἀπαρχὰς τῶν ἱερέων **6** καὶ ἐν
παντὶ τούτῳ οὐκ ἦμην ἐν Ἱερουσαλημ ὅτι ἐν ἔτει
τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Αρθασασθα βασιλέως
Βαβυλῶνος ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα καὶ μετὰ
τέλος ἡμερῶν ἠτησάμην παρὰ τοῦ βασιλέως **7** καὶ
ἦλθον εἰς Ἱερουσαλημ καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ
ἢ ἐποίησεν Ελισουβ τῷ Τωβια ποιῆσαι αὐτῷ
γαζοφυλάκιον ἐν αὐτῇ οἴκῳ τοῦ θεοῦ **8** καὶ

πονηρόν μοι ἐφάνη σφόδρα καὶ ἔρριψα πάντα τὰ σκευὴ οἴκου Τωβία ἕξω ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου **9** καὶ εἶπα καὶ ἐκαθάρισαν τὰ γαζοφυλάκια καὶ ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκευὴ οἴκου τοῦ θεοῦ τὴν μαναα καὶ τὸν λίβανον **10** καὶ ἔγνωσαν ὅτι μερίδες τῶν Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν καὶ ἐφύγισαν ἀνὴρ εἰς ἀγρὸν αὐτοῦ οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἄδοντες ποιοῦντες τὸ ἔργον **11** καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς στρατηγοῖς καὶ εἶπα διὰ τί ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ καὶ συνήγαγον αὐτούς καὶ ἔστησα αὐτούς ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν **12** καὶ πᾶς Ιουδα ἤνεγκαν δεκάτην τοῦ πυροῦ καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυροὺς **13** ἐπὶ χεῖρα Σελεμια τοῦ ἱερέως καὶ Σαδδουκ τοῦ γραμματέως καὶ Φαδαια ἀπὸ τῶν Λευιτῶν καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Αναν υἱὸς Ζακχουρ υἱὸς Μαθανια ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν ἐπ’ αὐτούς μερίζειν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν **14** μνήσθητί μου ὁ θεὸς ἐν ταύτῃ καὶ μὴ ἐξαλειφθῆτω ἔλεός μου ὃ ἐποίησα ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ θεοῦ **15** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον ἐν Ιουδα πατοῦντας ληνοὺς ἐν τῷ σαββάτῳ καὶ φέροντας δράγματα καὶ ἐπιγεμίζοντας ἐπὶ τοὺς ὄνους καὶ οἶνον καὶ σταφυλὴν καὶ σῦκα καὶ πᾶν βάσταγμα καὶ φέροντας εἰς Ἱερουσαλημ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν **16** καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ φέροντες ἰχθὺν καὶ πᾶσαν πρᾶσιν πωλοῦντες ἐν τῷ σαββάτῳ τοῖς υἱοῖς Ιουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλημ **17** καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς υἱοῖς Ιουδα τοῖς ἐλευθέροις καὶ εἶπα αὐτοῖς τίς ὁ λόγος οὗτος ὁ πονηρὸς ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε καὶ βεβηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου **18** οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ἤνεγκεν ἐπ’ αὐτούς ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐφ’ ἡμᾶς πάντα

τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ὑμεῖς προστίθετε ὄργην ἐπὶ Ἰσραηλ βεβηλῶσαι τὸ σάββατον **19** καὶ ἐγένετο ἡνῖκα κατέστησαν πύλαι Ἱερουσαλημ πρὸ τοῦ σαββάτου καὶ εἶπα καὶ ἔκλεισαν τὰς πύλας καὶ εἶπα ὥστε μὴ ἀνοιγῆναι αὐτὰς ἕως ὀπίσω τοῦ σαββάτου καὶ ἐκ τῶν παιδαρίων μου ἔστησα ἐπὶ τὰς πύλας ὥστε μὴ αἴρην βαστάγματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου **20** καὶ ἠύλισθησαν πάντες καὶ ἐποίησαν πρᾶσιν ἕξω Ἱερουσαλημ ἅπαξ καὶ δῖς **21** καὶ διεμαρτυράμην ἐν αὐτοῖς καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς διὰ τί ὑμεῖς ἀυλίζεσθε ἀπέναντι τοῦ τείχους ἐὰν δευτερώσητε ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐν ὑμῖν ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐκ ἤλθουσιν ἐν σαββάτῳ **22** καὶ εἶπα τοῖς Λευίταις οἱ ἦσαν καθαριζόμενοι καὶ ἐρχόμενοι φυλάσσοντες τὰς πύλας ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου πρὸς ταῦτα μνήσθητί μου ὁ θεὸς καὶ φεῖσαί μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου **23** καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον τοὺς Ιουδαίους οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας Ἀζωτίας Ἀμμανίτιδας Μωαβίτιδας **24** καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἤμισυ λαλοῦντες Ἀζωτιστὶ καὶ οὐκ εἰσὶν ἐπιγινώσκοντες λαλεῖν Ιουδαῖστί **25** καὶ ἐμαχεσάμην μετ’ αὐτῶν καὶ κατηρασάμην αὐτούς καὶ ἐπάταξα ἐν αὐτοῖς ἄνδρας καὶ ἐμαδάρωσα αὐτούς καὶ ὥρκισα αὐτούς ἐν τῷ θεῷ ἐὰν δῶτε τὰς θυγατέρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐὰν λάβητε ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς ὑμῶν **26** οὐχ οὕτως ἡμαρτεν Σαλωμων βασιλεὺς Ἰσραηλ καὶ ἐν ἔθνεσιν πολλοῖς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὁμοῖος αὐτῷ καὶ ἀγαπώμενος τῷ θεῷ ἦν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς βασιλεία ἐπὶ πάντα Ἰσραηλ καὶ τοῦτον ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἀλλότριαι **27** καὶ ὑμῶν

μη ἀκουσόμεθα ποιῆσαι τὴν πᾶσαν πονηρίαν
ταύτην ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν καθίσαι
γυναῖκας ἀλλοτρίας **28** καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαδα τοῦ
Ελισουβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τοῦ
Σαναβαλλατ τοῦ Ὠρωνίτου καὶ ἐξέβρασα αὐτὸν
ἀπ' ἐμοῦ **29** μνήσθητι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀγχιστεία
τῆς ἱερατείας καὶ διαθήκης τῆς ἱερατείας καὶ
τοῦς Λευίτας **30** καὶ ἐκαθάρισα αὐτούς ἀπὸ
πάσης ἀλλοτριώσεως καὶ ἔστησα ἐφημερίας τοῖς
ἱερεῦσιν καὶ τοῖς Λευίταις ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον
αὐτοῦ **31** καὶ τὸ δῶρον τῶν ξυλοφόρων ἐν
καιροῖς ἀπὸ χρόνων καὶ ἐν τοῖς βακχουρίοις
μνήσθητί μου ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς ἀγαθωσύνην

Ἔσθήρ

1 ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρταξέρξου οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ χωρῶν ἐκράτησεν **2** ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅτε ἔθρονίσθη ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐν Σούσοις τῇ πόλει **3** ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ δοχὴν ἐποίησεν τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μήδων ἐνδόξοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν τῶν σατραπῶν **4** καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τὴν δόξαν τῆς εὐφροσύνης τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ ἐπὶ ἡμέρας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα **5** ὅτε δὲ ἀνεπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσιν τοῖς εὐρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἕξ ἐν αὐτῇ οἴκου τοῦ βασιλέως **6** κεκοσμημένη βυσσίνους καὶ καρπασίνους τεταμένους ἐπὶ σχοινοῖς βυσσίνους καὶ πορφυροῖς ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς ἐπὶ στύλοις παρίνοις καὶ λιθίνοις κλίνας χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ ἐπὶ λιθοστρώτου σμαραγδίτου λίθου καὶ πιννίνου καὶ παρίνου λίθου καὶ στρωμαὶ διαφανεῖς ποικίλως διηνηθισμέναι κύκλῳ ῥόδα πεπασμένα **7** ποτήρια χρυσαῖ καὶ ἀργυραῖ καὶ ἀνθράκινον κυλίκιον προκείμενον ἀπὸ ταλάντων τρισμυρίων οἶνος πολὺς καὶ ἡδύς ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν **8** ὁ δὲ πότος οὗτος οὐ κατὰ προκείμενον νόμον ἐγένετο οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπέταξεν τοῖς οἰκονόμοις ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων **9** καὶ Ἀστιν ἢ βασίλισσα ἐποίησε πότον ταῖς γυναῖξιν ἐν τοῖς βασιλείοις ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης **10** ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἡδέως γενόμενος ὁ βασιλεὺς εἶπεν τῷ Ἀμαν καὶ Βαζαν καὶ Ἰθαρα καὶ

Βωραζῆ καὶ Ζαθολθα καὶ Ἀβαταζα καὶ Ἰθαραβα τοῖς ἑπτὰ εὐνούχοις τοῖς διακόνους τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου **11** εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς αὐτὸν βασιλεύειν αὐτὴν καὶ περιθεῖναι αὐτῇ τὸ διάδημα καὶ δεῖξαι αὐτὴν πᾶσιν τοῖς ἄρχουσιν καὶ τοῖς ἔθνεσιν τὸ κάλλος αὐτῆς ὅτι καλὴ ἦν **12** καὶ οὐκ εἰσηκούσεν αὐτοῦ Ἀστιν ἢ βασίλισσα ἔλθειν μετὰ τῶν εὐνούχων καὶ ἔλυπηθῆ ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη **13** καὶ εἶπεν τοῖς φίλοις αὐτοῦ κατὰ ταῦτα ἐλάλησεν Ἀστιν ποιήσατε οὖν περὶ τούτου νόμον καὶ κρίσιν **14** καὶ προσῆλθεν αὐτῷ Ἀρκεσαῖος καὶ Σαρσαθαῖος καὶ Μαλησεαρ οἱ ἄρχοντες Περσῶν καὶ Μήδων οἱ ἐγγὺς τοῦ βασιλέως οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ βασιλεῖ **15** καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἀστιν τῇ βασιλίσῃ ὅτι οὐκ ἐποίησεν τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσταχθέντα διὰ τῶν εὐνούχων **16** καὶ εἶπεν ὁ Μουχαιὸς πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἀστιν ἢ βασίλισσα ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως **17** καὶ γὰρ διηγήσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλίσεως καὶ ὡς ἀντεῖπεν τῷ βασιλεῖ ὡς οὖν ἀντεῖπεν τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξη **18** οὕτως σήμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκούσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ' αὐτῆς τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν **19** εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ προσταξάτω βασιλικόν καὶ γραφήτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν καὶ μὴ ἄλλως χρῆσάσθω μηδὲ εἰσελθάτω ἔτι ἢ βασίλισσα πρὸς αὐτόν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναικὶ κρεῖττονι αὐτῆς **20**

καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὄν
ἐὰν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ οὕτως πᾶσαι
αἱ γυναῖκες περιθήσουσιν τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν
ἐαυτῶν ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου **21** καὶ ἤρρεσεν
ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσι καὶ ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς καθὰ ἐλάλησεν ὁ Μουχαιος **22** καὶ
ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ χώραν
κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς
ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν

2 καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν
ὁ βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ καὶ οὐκέτι ἐμνήσθη
τῆς Αστιν μνημονεύων οἷα ἐλάλησεν καὶ ὡς
κατέκρινεν αὐτήν **2** καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ
βασιλέως ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἄφθορα
καλὰ τῷ εἶδει **3** καὶ καταστήσει ὁ βασιλεὺς
κωμάρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας
αὐτοῦ καὶ ἐπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικὰ
καλὰ τῷ εἶδει εἰς Σουσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν
γυναικῶνα καὶ παραδοθήτωσαν τῷ εὐνοῦχῳ
τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν καὶ
δοθήτω σηῆγμα καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια **4** καὶ ἡ
γυνὴ ἢ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ βασιλεύσει ἀντὶ
Αστιν καὶ ἤρρεσεν τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα καὶ
ἐποίησεν οὕτως **5** καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰουδαῖος ἐν
Σούσις τῇ πόλει καὶ ὄνομα αὐτῷ Μαρδοχαῖος ὁ
τοῦ Ἰαΐρου τοῦ Σεμείου τοῦ Κισαίου ἐκ φυλῆς
Βενιαμιν **6** ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ἱερουσαλημ
ἦν ἠχημαλῶτευσεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος **7** καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτή θυγάτηρ
Αμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὄνομα αὐτῇ
Εσθηρ ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι αὐτῆς τοὺς γονεῖς
ἐπαίδευσεν αὐτήν ἐαυτῷ εἰς γυναῖκα καὶ ἦν τὸ
κοράσιον καλὸν τῷ εἶδει **8** καὶ ὅτε ἠκούσθη τὸ

τοῦ βασιλέως πρόσταγμα συνήχθησαν κοράσια
πολλὰ εἰς Σουσαν τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαι
καὶ ἤχθη Εσθηρ πρὸς Γαι τὸν φύλακα τῶν
γυναικῶν **9** καὶ ἤρρεσεν αὐτῷ τὸ κοράσιον καὶ
εὗρεν χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἔσπευσεν αὐτῇ
δοῦναι τὸ σηῆγμα καὶ τὴν μερίδα καὶ τὰ ἐπτὰ
κοράσια τὰ ἀποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικοῦ
καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἄβραις αὐτῆς
ἐν τῷ γυναικῶν **10** καὶ οὐχ ὑπέδειξεν Εσθηρ τὸ
γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα ὁ γὰρ Μαρδοχαῖος
ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι **11** καθ' ἐκάστην
δὲ ἡμέραν ὁ Μαρδοχαῖος περιεπάτει κατὰ τὴν
αὐλὴν τὴν γυναικείαν ἐπισκοπῶν τί Εσθηρ
συμβήσεται **12** οὗτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίου
εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα ὅταν ἀναπληρώσῃ
μῆνας δέκα δύο οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ
ἡμέραι τῆς θεραπείας μῆνας ἕξ ἀλειφόμεναι ἐν
σμουρνίνῳ ἐλαίῳ καὶ μῆνας ἕξ ἐν τοῖς ἀρώμασιν
καὶ ἐν τοῖς σηῆγμασιν τῶν γυναικῶν **13** καὶ
τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ὃ ἐὰν
εἴπῃ παραδώσει αὐτῇ συνεισέρχεσθαι αὐτῇ ἀπὸ
τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων **14** δείλης
εἰσπορεύεται καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν
γυναικῶνα τὸν δεῦτερον οὗ Γαι ὁ εὐνοῦχος τοῦ
βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν καὶ οὐκέτι
εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα ἐὰν μὴ κληθῇ
ὀνόματι **15** ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον
Εσθηρ τῆς θυγατρὸς Αμιναδαβ ἀδελφοῦ πατρὸς
Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα οὐδὲν
ἠθέτησεν ὧν αὐτῇ ἐνετείλατο ὁ εὐνοῦχος ὁ
φύλαξ τῶν γυναικῶν ἦν γὰρ Εσθηρ εὐρίσκουσα
χάριν παρὰ πάντων τῶν βλεπόντων αὐτήν **16** καὶ
εἰσηλθεν Εσθηρ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα

τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ὅς ἐστιν Ἀδαρ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ **17** καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Εσθηρ καὶ εὗρεν χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικεῖον **18** καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ καὶ ὕψωσεν τοὺς γάμους Εσθηρ καὶ ἄφρσιν ἐποίησεν τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ **19** ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ **20** ἡ δὲ Εσθηρ οὐχ ὑπέδειξεν τὴν πατρίδα αὐτῆς οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος φοβεῖσθαι τὸν θεὸν καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ καὶ Εσθηρ οὐ μετήλλαξεν τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς **21** καὶ ἐλυπήθησαν οἱ δύο εὐνούχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισωματοφύλακες ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι Ἀρταξέρξη τὸν βασιλέα **22** καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος καὶ ἐσήμανεν Εσθηρ καὶ αὐτῇ ἐνεφάνισεν τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς **23** ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασεν τοὺς δύο εὐνούχους καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρῆσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἐν ἐγκωμίῳ

3 μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἀμαν Ἀμαδαθου Βουγαῖον καὶ ὕψωσεν αὐτόν καὶ ἐπρωτοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ **2** καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύνουν αὐτῷ οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνει αὐτῷ **3** καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ Μαρδοχαῖε τί παρακούεις τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα **4** καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν

καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἀμαν Μαρδοχαῖον τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντιτασσόμενον καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖός ἐστιν **5** καὶ ἐπιγνούς Ἀμαν ὅτι οὐ προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος ἐθυμώθη σφόδρα **6** καὶ ἐβουλεύσατο ἀφανίσει πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους **7** καὶ ἐποίησεν ψήφισμα ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου καὶ ἔβαλεν κλήρους ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ μῆνα ἐκ μηνὸς ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος εἰς τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ μηνὸς ὅς ἐστιν Ἀδαρ **8** καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξη τὴν λέγων ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἕξαστοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλέως παρακούουσιν καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεῖ ἔασαι αὐτούς **9** εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεῖ δογματισάτω ἀπολέσαι αὐτούς κἀγὼ διαγράψω εἰς τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μύρια **10** καὶ περιελόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ἔδωκεν εἰς χεῖρα τῷ Ἀμαν σφραγῆσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων **11** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμαν τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε τῷ δὲ ἔθνει χρῶ ὡς βούλει **12** καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μηνὶ πρώτῳ τῇ τρισκαίδεκάτῃ καὶ ἔγραψαν ὡς ἐπέταξεν Ἀμαν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἄρχουσιν κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ταῖς ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ χώραις τοῖς τε ἄρχουσι τῶν ἐθνῶν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν δι' Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως **13** καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιαφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν

ἀφανίσει τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μὴνός δωδεκάτου ὅς ἐστιν Ἀδαρ καὶ διαρπάσει τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν **14** τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν καὶ προσετάγη πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐτοίμους εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην **15** ἐσπεύδeto δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς Σουσαν ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Ἀμαν ἐκωθωνίζοντο ἐταράσseto δὲ ἡ πόλις

4 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνούς τὸ συντελούμενον διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐνεδύσατο σάκκον καὶ κατεπάσατο σποδὸν καὶ ἐκπηδήσας διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ἐβόα φωνῇ μεγάλη ἀίρεται ἔθνος μηδὲν ἡδικηκός **2** καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη οὐ γὰρ ἦν ἐξὸν αὐτῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλήν σάκκον ἔχοντι καὶ σποδόν **3** καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ οὐ ἐξετίθετο τὰ γράμματα κραυγῇ καὶ κοπετὸς καὶ πένθος μέγα τοῖς Ἰουδαίοις σάκκον καὶ σποδὸν ἔστρωσαν ἑαυτοῖς **4** καὶ εἰσηλθον αἱ ἄβραι καὶ οἱ εὐνοῦχοι τῆς βασιλείσης καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῇ καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός καὶ ἀπέστειλεν στολίσει τὸν Μαρδοχαῖον καὶ ἀφελέσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη **5** ἡ δὲ Εσθηρ προσεκαλέσατο Ἀχραθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς ὃς παρειστήκει αὐτῇ καὶ ἀπέστειλεν μαθεῖν αὐτῇ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές **7** ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονός καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγείλατο Ἀμαν τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς Ἰουδαίους **8** καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Εσθηρ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐντείλασθαι αὐτῇ εἰσελθούσῃ παραιτήσασθαι τὸν βασιλέα καὶ

ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ μνησθεῖσα ἡμερῶν ταπεινώσεώς σου ὡς ἐτράφης ἐν χειρὶ μου διότι Ἀμαν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ ἐλάλησεν καθ' ἡμῶν εἰς θάνατον ἐπικάλεσαι τὸν κύριον καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν καὶ ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ θανάτου **9** εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀχραθαῖος ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους **10** εἶπεν δὲ Εσθηρ πρὸς Ἀχραθαῖον πορευέθητι πρὸς Μαρδοχαῖον καὶ εἶπὸν ὅτι **11** τὰ ἔθνη πάντα τῆς βασιλείας γινώσκει ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἢ γυνή ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν τὴν ἐσωτέραν ἄκλητος οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία πλὴν ᾧ ἐκτείνει ὁ βασιλεὺς τὴν χρυσοῦν ῥάβδον οὗτος σωθήσεται κἀγὼ οὐ κέκλημαι εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα εἰσὶν αὐταὶ ἡμέραι τριάκοντα **12** καὶ ἀπήγγειλεν Ἀχραθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας τοὺς λόγους Εσθηρ **13** καὶ εἶπεν Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον πορευέθητι καὶ εἶπὸν αὐτῇ Εσθηρ μὴ εἴπῃς σεαυτῇ ὅτι σωθήσῃ μόνη ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ἰουδαίους **14** ὡς ὅτι ἐὰν παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις σὺ δὲ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολεῖσθε καὶ τίς οἶδεν εἰ εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ἐβασίλευσας **15** καὶ ἐξαπέστειλεν Εσθηρ τὸν ἥκοντα πρὸς αὐτὴν πρὸς Μαρδοχαῖον λέγουσα **16** βαδίσας ἐκκλησίασον τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις καὶ νηστεύσατε ἐπ' ἐμοὶ καὶ μὴ φάγητε μηδὲ πίητε ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν κἀγὼ δὲ καὶ αἱ ἄβραι μου ἀσιτήσομεν καὶ τότε εἰσελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον ἐὰν καὶ ἀπολέσθαι με ἦ **17** καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Εσθηρ

5 και ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς θεραπείας και περιεβάλετο τὴν δόξαν αὐτῆς και εἰσελθοῦσα πάσας τὰς θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως και αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ **2** και ἄρας τὴν χρυσοῦν ῥάβδον ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς και ἠσπάσατο αὐτὴν και εἶπεν λάλησόν μοι **3** και εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί θέλεις Εσθηρ και τί σοῦ ἐστιν τὸ ἀξίωμα ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου και ἔσται σοι **4** εἶπεν δὲ Εσθηρ ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστιν εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ ἐλθάτω και αὐτὸς και Αμαν εἰς τὴν δοχὴν ἣν ποιήσω σήμερον **5** και εἶπεν ὁ βασιλεὺς κατασπεύσατε Αμαν ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον Εσθηρ και παραγίνονται ἀμφοτέροι εἰς τὴν δοχὴν ἣν εἶπεν Εσθηρ **6** ἐν δὲ τῷ πότῳ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ τί ἐστιν βασιλίσσα Εσθηρ και ἔσται σοι ὅσα ἀξιοῖς **7** και εἶπεν τὸ αἴτημά μου και τὸ ἀξίωμά μου **8** εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐλθάτω ὁ βασιλεὺς και Αμαν ἐπὶ τὴν αὖριον εἰς τὴν δοχὴν ἣν ποιήσω αὐτοῖς και αὖριον ποιήσω τὰ αὐτά **9** και ἐξῆλθεν ὁ Αμαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρῆς εὐφραϊνόμενος ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Αμαν Μαρδοχαῖον τὸν Ιουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ ἐθυμώθη σφόδρα **10** και εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐκάλεσεν τοὺς φίλους και Ζωσαραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ **11** και ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ και τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκεν και ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν και ἡγεῖσθαι τῆς βασιλείας **12** και εἶπεν Αμαν οὐ κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν ἀλλ' ἡ ἐμέ και εἰς τὴν αὖριον κέκλημαι **13** και ταῦτά μοι

οὐκ ἀρέσκει ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν Ιουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ **14** και εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ζωσαρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ και οἱ φίλοι κοπήτω σοι ζύλον πηχῶν πεντήκοντα ὄρθρου δὲ εἰπὸν τῷ βασιλεῖ και κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ζύλου σὺ δὲ εἴσελθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ και εὐφραίνου και ἤρρεσεν τὸ ῥῆμα τῷ Αμαν και ἠτοιμάσθη τὸ ζύλον

6 ὁ δὲ κύριος ἀπέστησεν τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην και εἶπεν τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ εἰσφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ **2** εὖρεν δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου ὡς ἀπήγγειλεν τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτούς και ζητῆσαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας Ἀρταξέρξη **3** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τίνα δόξαν ἡ χάριν ἐποιήσαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ και εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν **4** ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου ἰδοῦ Αμαν ἐν τῇ αὐλῇ εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τίς ἐν τῇ αὐλῇ ὁ δὲ Αμαν εἰσηλθεν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ ᾧ ἠτοίμασεν **5** και εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως ἰδοῦ Αμαν ἔστηκεν ἐν τῇ αὐλῇ και εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσατε αὐτόν **6** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Αμαν τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ Αμαν τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμέ **7** εἶπεν δὲ πρὸς τὸν βασιλέα ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι **8** ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἣν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται και ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει **9** και

δότω ἐνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδοξῶν
καὶ στολισάτω τὸν ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς
ἀγαπᾷ καὶ ἀναβιβασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ
κηρυσσέτω διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως λέγων
οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς
δοξάζει **10** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμαν καθὼς
ἐλάλησας οὕτως ποιήσον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ
Ιουδαίῳ τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ καὶ μὴ
παραπεσάτω σου λόγος ὧν ἐλάλησας **11** ἔλαβεν δὲ
Ἀμαν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον καὶ ἐστόλισεν τὸν
Μαρδοχαῖον καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον
καὶ διηγήθη διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως καὶ
ἐκήρυσσεν λέγων οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ
ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι **12** ἐπέστρεψεν δὲ ὁ
Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλὴν Ἀμαν δὲ ὑπέστρεψεν
εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς **13** καὶ
διηγήσατο Ἀμαν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσαρα
τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις καὶ εἶπαν πρὸς
αὐτὸν οἱ φίλοι καὶ ἡ γυνὴ εἰ ἐκ γένους Ιουδαίων
Μαρδοχαῖος ἦρξαι ταπεινοῦσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ
πεσῶν πεσῆ οὐ μὴ δύνῃ αὐτὸν ἀμύνασθαι ὅτι
θεὸς ζῶν μετ' αὐτοῦ **14** ἔτι αὐτῶν λαλούντων
παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι ἐπισπεύδοντες τὸν
Ἀμαν ἐπὶ τὸν πότον ὃν ἠτοίμασεν Εσθηρ

7 εἰσηλθεν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμαν συμπιεῖν τῇ
βασιλίῳσῃ **2** εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς Εσθηρ τῇ δευτέρᾳ
ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ τί ἐστὶν Εσθηρ βασίλισσα καὶ
τί τὸ αἴτημά σου καὶ τί τὸ ἀξιώματά σου καὶ ἔστω
σοι ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου **3** καὶ
ἀποκριθεῖσα εἶπεν εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως δοθῆτω ἡ ψυχὴ μου τῷ αἰτήματί μου
καὶ ὁ λαός μου τῷ ἀξιώματί μου **4** ἐπράθημεν
γὰρ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός μου εἰς ἀπώλειαν καὶ

διαρπαγὴν καὶ δουλείαν ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν
εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ παρήκουσα οὐ γὰρ
ἄξιος ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως **5** εἶπεν
δὲ ὁ βασιλεὺς τίς οὗτος ὅστις ἐτόλμησεν ποιῆσαι
τὸ πρᾶγμα τοῦτο **6** εἶπεν δὲ Εσθηρ ἄνθρωπος
ἐχθρὸς Ἀμαν ὁ πονηρὸς οὗτος Ἀμαν δὲ ἐταράχθη
ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίῳσσης **7** ὁ δὲ
βασιλεὺς ἐξανέστη ἐκ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν
κῆπον ὁ δὲ Ἀμαν παρηγεῖτο τὴν βασίλισσαν ἐώρα
γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα **8** ἐπέστρεψεν δὲ ὁ
βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου Ἀμαν δὲ ἐπιπεπτόκει ἐπὶ
τὴν κλίνην ἀξιῶν τὴν βασίλισσαν εἶπεν δὲ ὁ
βασιλεὺς ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ
μου Ἀμαν δὲ ἀκούσας διετράπη τῷ προσώπῳ
9 εἶπεν δὲ Βουγαθαν εἰς τῶν εὐνούχων πρὸς
τὸν βασιλέα ἰδοὺ καὶ ζύλον ἠτοίμασεν Ἀμαν
Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τοῦ βασιλέως καὶ
ὤρθωται ἐν τοῖς Ἀμαν ζύλον πηχῶν πενήτηκοντα
εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς σταυρωθήτω ἐπ' αὐτοῦ **10**
καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμαν ἐπὶ τοῦ ζύλου ὃ ἠτοίμασεν
Μαρδοχαίῳ καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκόπασεν τοῦ
θυμοῦ

8 καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης
ἐδωρήσατο Εσθηρ ὅσα ὑπῆρχεν Ἀμαν τῷ διαβόλῳ
καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως
ὑπέδειξεν γὰρ Εσθηρ ὅτι ἐνοικεῖται αὐτῇ
2 ἔλαβεν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον ὃν
ἀφείλατο Ἀμαν καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ
καὶ κατέστησεν Εσθηρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων
τῶν Ἀμαν **3** καὶ προσθεῖσα ἐλάλησεν πρὸς
τὸν βασιλέα καὶ προσέπεσεν πρὸς τοὺς πόδας
αὐτοῦ καὶ ἤξιον ἀφελεῖν τὴν Ἀμαν κακίαν
καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς Ιουδαίοις **4** ἐξέτεινεν

δὲ ὁ βασιλεὺς Εσθηρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυσοῦν ἐξηγέρθη δὲ Εσθηρ παρεστηκέναι τῷ βασιλεῖ 5 καὶ εἶπεν Εσθηρ εἰ δοκεῖ σοι καὶ εὖρον χάριν πεμφθῆτω ἀποστραφῆναι τὰ γράμματα τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ Ἀμαν τὰ γραφέντα ἀπολέσθαι τοὺς Ἰουδαίους οἳ εἰσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου 6 πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου 7 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα Ἀμαν ἔδωκα καὶ ἐχαρισάμην σοι καὶ αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ἰουδαίοις τί ἔτι ἐπιζητεῖς 8 γράψατε καὶ ὑμεῖς ἐκ τοῦ ὀνόματός μου ὡς δοκεῖ ὑμῖν καὶ σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ μου ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ βασιλέως ἐπιτάξαντος καὶ σφραγισθῆ τῷ δακτυλίῳ μου οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντειπεῖν 9 ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνί ὅς ἐστι Νισα τρίτη καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ἐγράφη τοῖς Ἰουδαίοις ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσιν τῶν σατραπῶν ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ σατραπείαις κατὰ χώραν καὶ χώραν κατὰ τὴν ἑαυτῶν λέξιν 10 ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐσφραγίσθη τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιαφόρων 11 ὡς ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει βοηθηῆσαι τε αὐτοῖς καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίκους αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένους αὐτῶν ὡς βούλονται 12 ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἄρταξέρξου τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός ὅς ἐστιν Ἀδαρ 13 τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ ἐτοίμους

τε εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους 14 οἱ μὲν οὖν ἰππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν ἐξετέθη δὲ τὸ πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσοις 15 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν καὶ στέφανον ἔχων χρυσοῦν καὶ διάδημα βύσσινον πορφυροῦν ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἐχάρησαν 16 τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη 17 κατὰ πόλιν καὶ χώραν οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα οὗ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαίοις κώθων καὶ εὐφροσύνη καὶ πολλοὶ τῶν ἔθνων περιετέμοντο καὶ ἰουδαίζον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων

9 ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός ὅς ἐστιν Ἀδαρ παρῆν τὰ γράμματα τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως 2 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ἰουδαίοις οὐδείς γὰρ ἀντέστη φοβούμενος αὐτούς 3 οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν καὶ οἱ τύραννοι καὶ οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς 4 προσέπεσεν γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ 6 καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους 7 τὸν τε Φαρσαννεστειν καὶ Δελφῶν καὶ Φασγα 8 καὶ Φαρδαθα καὶ Βαρεα καὶ Σαρβαχα 9 καὶ Μαρμασιμα καὶ Αρουφαιον καὶ Αρσαιον καὶ Ζαβουθαιθαν 10 τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμαν Ἀμαδαθου Βουγαίου τοῦ ἐχθροῦ τῶν Ἰουδαίων καὶ διήρπασαν 11 ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεδόθη ὁ ἀριθμὸς τῷ βασιλεῖ τῶν ἀπολωλότων ἐν Σούσοις 12 εἶπεν δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Εσθηρ

ἀπώλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει
ἄνδρας πεντακοσίους ἐν δὲ τῇ περιχώρῳ πῶς
οἶε ἐχρήσαντο τί οὖν ἀξιοῖς ἔτι καὶ ἔσται
σοι 13 καὶ εἶπεν Εσθηρ τῷ βασιλεῖ δοθήτω
τοῖς Ἰουδαίοις χρῆσθαι ὡσαύτως τὴν αὐρίον
ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς κρεμάσαι Ἀμαν 14 καὶ
ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι καὶ ἐξέθηκε τοῖς
Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν
Ἀμαν κρεμάσαι 15 καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι
ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδαρ
καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους καὶ οὐδὲν
διήρπασαν 16 οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων
οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν καὶ ἑαυτοῖς
ἐβοήθουν καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων
ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους
τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδαρ καὶ οὐδὲν διήρπασαν
17 καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ
αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἦγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως
μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης 18 οἱ δὲ Ἰουδαῖοι
οἱ ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ
τεσσαρεσκαίδεκάτῃ καὶ οὐκ ἀνεπαύσαντο ἦγον
δὲ καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτῃ μετὰ χαρᾶς καὶ
εὐφροσύνης 19 διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ
διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω ἄγουσιν
τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδαρ ἡμέραν
ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης ἀποστέλλοντες μερίδας
ἕκαστος τῷ πλησίον οἱ δὲ κατοικοῦντες ἐν
ταῖς μητροπόλεσιν καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτῃ
τοῦ Ἀδαρ ἡμέραν εὐφροσύνην ἀγαθὴν ἄγουσιν
ἐξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς πλησίον 20
ἔγραψεν δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους
εἰς βιβλίον καὶ ἐξαπέστειλεν τοῖς Ἰουδαίοις ὅσοι
ἦσαν ἐν τῇ Ἀραξέρξου βασιλείᾳ τοῖς ἐγγύς

καὶ τοῖς μακρὰν 21 στῆσαι τὰς ἡμέρας ταύτας
ἀγαθὰς ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτῃ καὶ
τὴν πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδαρ 22 ἐν γὰρ ταύταις
ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ τὸν μῆνα ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς
ὃς ἦν Ἀδαρ ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν καὶ ἀπὸ
ὀδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν ἄγειν ὄλον ἀγαθὰς
ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης ἐξαποστέλλοντας
μερίδας τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς 23 καὶ
προσεδέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς
ὁ Μαρδοχαῖος 24 πῶς Ἀμαν Ἀμαδαθου ὁ Μακεδῶν
ἐπολέμει αὐτούς καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ
κλῆρον ἀφανίσει αὐτούς 25 καὶ ὡς εἰσήλθεν πρὸς
τὸν βασιλέα λέγων κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον
ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάξει ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους
κακὰ ἐπ' αὐτὸν ἐγένοντο καὶ ἐκρεμάσθη αὐτὸς
καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ 26 διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν
αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραι διὰ τοὺς κλήρους
ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρουραι
διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ ὅσα
πεπόνθασιν διὰ ταῦτα καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο
27 καὶ ἔστησεν καὶ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι
ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ
ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐτῶν οὐδὲ μὴν
ἄλλως χρήσονται αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημόσυνον
ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν καὶ πόλιν
καὶ πατριὰν καὶ χώραν 28 αἱ δὲ ἡμέραι αὗται
τῶν Φρουραι ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον
καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ
τῶν γενεῶν 29 καὶ ἔγραψεν Εσθηρ ἡ βασίλισσα
θυγάτηρ Ἀμιναδαβ καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος
ὅσα ἐποίησαν τό τε στερέωμα τῆς ἐπιστολῆς
τῶν Φρουραι 31 καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Εσθηρ ἡ

βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν καὶ τότε στήσαντες κατὰ τῆς ὑγείας αὐτῶν καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν 32 καὶ Εσθηρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐγράφη εἰς μνημόσυνον

10 ἔγραψεν δὲ ὁ βασιλεὺς τέλη ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης 2 καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν πλοῦτόν τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἰδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν καὶ Μήδων εἰς μνημόσυνον 3 ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ φιλούμενος διηγείτο τὴν ἀγωγὴν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ

Ἰώβ

1 ἄνθρωπος τις ἦν ἐν χώρᾳ τῆ Αὐσιτίδι ᾧ ὄνομα Ἰώβ καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινὸς ἄμεμπτος δίκαιος θεοσεβῆς ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος **2** ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς **3** καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια κάμηλοι τρισχίλια ζεύγη βοῶν πεντακόσια ὄνοι θήλειαι νομάδες πεντακόσiai καὶ ὑπηρεσία πολλή σφόδρα καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενῆς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν **4** συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐποιοῦσαν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν **5** καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου ἀπέστελλεν Ἰώβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρωὶ καὶ προσέφερεν περὶ αὐτῶν θυσίας κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ μόσχον ἕνα περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἔλεγεν γὰρ Ἰώβ μήποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς θεόν οὕτως οὖν ἐποίει Ἰώβ πάσας τὰς ἡμέρας **6** καὶ ὡς ἐγένετο ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἐνώπιον τοῦ κυρίου καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν μετ' αὐτῶν **7** καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ πόθεν παραγέγονας καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ κυρίῳ εἶπεν περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάρειμι **8** καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰώβ ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἄμεμπτος ἀληθινός θεοσεβῆς ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς

πονηροῦ πράγματος **9** ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ κυρίου μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰώβ τὸν θεόν **10** οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτῷ κύκλῳ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς **11** ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου καὶ ἄψαι πάντων ὧν ἔχει εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει **12** τότε εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ ἰδοὺ πάντα ὅσα ἔστιν αὐτῷ δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου ἀλλὰ αὐτοῦ μὴ ἄψῃ καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ κυρίου **13** καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη οἱ υἱοὶ Ἰώβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου **14** καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθεν πρὸς Ἰώβ καὶ εἶπεν αὐτῷ τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν **15** καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἠχμαλώτευσαν αὐτὰς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **16** ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ἰώβ πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν τὰ πρόβατα καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **17** ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπεν πρὸς Ἰώβ οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους καὶ ἠχμαλώτευσαν αὐτὰς καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **18** ἔτι τούτου λαλοῦντος ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται λέγων τῷ Ἰώβ τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ

τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ **19** ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπήλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου καὶ ἦψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδιά σου καὶ ἐτελεύτησαν ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι **20** οὕτως ἀναστάς Ἰωβ διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκέειρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησεν καὶ εἶπεν **21** αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ ὁ κύριος ἔδωκεν ὁ κύριος ἀφείλατο ὡς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν οὕτως καὶ ἐγένετο εἶη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον **22** ἐν τούτοις πᾶσιν τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰωβ ἐναντίον τοῦ κυρίου καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ θεῷ

2 ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστῆναι ἔναντι κυρίου καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστῆναι ἐναντίον τοῦ κυρίου **2** καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ πόθεν σὺ ἔρχῃ τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ κυρίου διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν πᾶρειμι **3** εἶπεν δὲ ὁ κύριος πρὸς τὸν διάβολον προσέσχες οὖν τῷ θεράποντί μου Ἰωβ ὅτι οὐκ ἔστιν κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ἄκακος ἀληθινός ἄμεμπτος θεοσεβὴς ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ ἔτι δὲ ἔχειται ἀκακίας σὺ δὲ εἶπας τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διὰ κενῆς ἀπολέσει **4** ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπεν τῷ κυρίῳ δέρμα ὑπὲρ δέρματος ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτείσει **5** οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χειρὰ σου ἅψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν

σε εὐλογήσει **6** εἶπεν δὲ ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον **7** ἐξῆλθεν δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ ἔπαισεν τὸν Ἰωβ ἔλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς **8** καὶ ἔλαβεν ὄστρακον ἵνα τὸν ἰχῶρα ζύη καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἕξω τῆς πόλεως **9** χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότες εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μέχρι τίνος καρτερήσεις λέγων **10** ὁ δὲ ἐμβλέψας εἶπεν αὐτῇ ὡσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς κυρίου τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν ἐν πᾶσιν τούτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰωβ τοῖς χεῖλεισιν ἐναντίον τοῦ θεοῦ **11** ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτόν Ἐλιφας ὁ θαιμανῶν βασιλεὺς Βαλδαδ ὁ Σαυχαίων τύραννος Σωφαρ ὁ Μιναίων βασιλεὺς καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδὸν τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκέψασθαι αὐτόν **12** ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόρρωθεν οὐκ ἐπέγνωσαν καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν ῥήξαντες ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν καὶ καταπασάμενοι γῆν **13** παρεκάθισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν ἑώρων γὰρ τὴν πληγὴν δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφόδρα **3** μετὰ τοῦτο ἤνοιξεν Ἰωβ τὸ στόμα αὐτοῦ **2** καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ λέγων **3** ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἔγεννήθην καὶ ἡ νύξ ἐν ἣ εἶπαν ἰδοὺ ἄρσεν **4** ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἶη σκότος καὶ μὴ ἀναζητήσαι αὐτήν ὁ κύριος ἄνωθεν μὴδὲ ἔλθοι εἰς αὐτήν φέγγος **5** ἐκλάβοι δὲ αὐτήν σκότος καὶ σκιά θανάτου ἐπέλθοι ἐπ' αὐτήν γνόφος **6**

καταραθείη ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ ἐκείνη ἀπενέγκαιτο αὐτὴν σκότος μὴ εἶη εἰς ἡμέρας ἑνιαυτοῦ μηδὲ ἀριθμηθείη εἰς ἡμέρας μηνῶν 7 ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἶη ὀδύνη καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη μηδὲ χαρμονή 8 ἀλλὰ καταράσαιτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι 9 σκοτωθείη τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης ὑπομείναι καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι καὶ μὴ ἴδοι ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα 10 ὅτι οὐ συνέκλεισεν πύλας γαστρὸς μητρὸς μου ἀπήλλαξεν γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου 11 διὰ τί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἔτελεύτησα ἐκ γαστρὸς δὲ ἐξήλθον καὶ οὐκ εὐθύς ἀπωλόμην 12 ἵνα τί δὲ συνήντησάν μοι γόνατα ἵνα τί δὲ μαστοὺς ἐθήλασα 13 νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἡσύχασα ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην 14 μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς οἱ ἡγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν 15 ἢ μετὰ ἀρχόντων ὧν πολὺς ὁ χρυσὸς οἱ ἔπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου 16 ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς ἢ ὥσπερ νήπιοι οἱ οὐκ εἶδον φῶς 17 ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατάκοποι τῷ σώματι 18 ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου 19 μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστὶν καὶ θεράπων οὐ δεδοικῶς τὸν κύριον αὐτοῦ 20 ἵνα τί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς ζωῆ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναϊ ψυχαῖς 21 οἱ ὁμείρονται τοῦ θανάτου καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ θησαυροὺς 22 περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσιν 23 θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα συνέκλεισεν γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτοῦ 24 πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμοὺς μοι ἤκει δακρύω δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ 25 φόβος γὰρ ὄν ἐφρόντισα ἦλθέν μοι καὶ ὄν

ἐδεδοίkein συνήντησέν μοι 26 οὔτε εἰρήνευσα οὔτε ἡσύχασα οὔτε ἀνεπαυσάμην ἦλθεν δέ μοι ὀργή

4 ὑπολαβὼν δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει 2 μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ ἰσχύν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει 3 εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλοὺς καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς παρεκάλεσας 4 ἀσθενοῦντάς τε ἐξανέστησας ῥήμασιν γόνασιν τε ἀδυνατοῦσιν θάρσος περιέθηκας 5 νῦν δὲ ἦκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἦψατό σου σὺ δὲ ἐσπούδασας 6 πότερον οὐχ ὁ φόβος σου ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ ἀκακία τῆς ὁδοῦ σου 7 μνήσθητι οὖν τίς καθαρὸς ὧν ἀπώλετο ἢ πότε ἀληθινοὶ ὀλόρριζοι ἀπώλοντο 8 καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα οἱ δὲ σπείροντες αὐτὰ ὀδύνας θεριοῦσιν ἑαυτοῖς 9 ἀπὸ προστάγματος κυρίου ἀπολοῦνται ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται 10 σθένης λέοντος φωνὴ δὲ λεαίνης γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη 11 μυρμηκολέων ὦλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βορὰν σκύμνοι δὲ λεόντων ἔλιπον ἀλλήλους 12 εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγεγόνει ἐν λόγοις σου οὐθὲν ἂν σοι τούτων κακὸν ἀπήντησεν πότερον οὐ δέξεταί μοι τὸ οὖς ἐξαΐσια παρ' αὐτοῦ 13 φόβοι δὲ καὶ ἠχώ νυκτερινὴ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους 14 φρίκη δέ μοι συνήντησεν καὶ τρόμος καὶ μεγάλως μοι τὰ ὀσῆ συνέσεισεν 15 καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν ἔφριξαν δέ μοι τρίχες καὶ σάρκες 16 ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφή πρὸ ὀφθαλμῶν μου ἀλλ' ἦ αὔραν καὶ φωνὴν ἤκουον 17 τί γὰρ μὴ καθαρὸς ἔσται βροτὸς ἐναντίον κυρίου ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνὴρ 18 εἰ κατὰ παιδῶν αὐτοῦ

οὐ πιστεύει κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σκολιόν
τι ἐπενόησεν 19 τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας
πηλίνας ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ
ἐσμεν ἔπαισεν αὐτοὺς σητὸς τρόπον 20 καὶ ἀπὸ
πρωίθεν ἕως ἑσπέρας οὐκέτι εἰσὶν παρὰ τὸ μὴ
δύνασθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς βοηθῆσαι ἀπώλοντο
21 ἐνεφύσησεν γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν
ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν

5 ἐπικάλεσαι δέ εἰ τίς σοι ὑπακούσεται ἢ εἰ τινα
ἀγγέλων ἀγίων ὄψῃ 2 καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ
ὀργὴ πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζήλος 3 ἐγὼ δὲ
ἐώρακα ἄφρονας ρίζαν βάλλοντας ἀλλ' εὐθέως
ἐβρώθη αὐτῶν ἡ δίαίτα 4 πόρρω γένοιτο οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας κολαβρισθεῖσαν δὲ ἐπὶ
θύραις ἡσόνων καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος 5
ἃ γὰρ ἐκεῖνοι συνήγαγον δίκαιοι ἔδονται αὐτοὶ δὲ
ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαίρετοι ἔσσονται ἐκσιφωνισθεῖη
αὐτῶν ἡ ἰσχὺς 6 οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς
γῆς κόπος οὐδὲ ἐξ ὀρέων ἀναβλαστῆσει πόνος
7 ἀλλὰ ἄνθρωπος γεννᾶται κόπῳ νεοσσοὶ δὲ
γυπὸς τὰ ὑψηλὰ πέτονται 8 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ
ἐγὼ δεηθῆσομαι κυρίου κύριον δὲ τὸν πάντων
δεσπότην ἐπικαλέσομαι 9 τὸν ποιοῦντα μεγάλα
καὶ ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἐξαΐσια ὧν οὐκ
ἔστιν ἀριθμὸς 10 τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν
ἀποστέλλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπ' οὐρανόν 11 τὸν
ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος καὶ ἀπολωλότας
ἐξεγείροντα 12 διαλλάσσοντα βουλάς πανούργων
καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθές 13 ὁ
καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει βουλήν δὲ
πολυπλόκων ἐξέστησεν 14 ἡμέρας συναντήσεται
αὐτοῖς σκότος τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφησάσαν
ἴσα νυκτί 15 ἀπόλοιτο δὲ ἐν πολέμῳ ἀδύνατος

δὲ ἐξέλθοι ἐκ χειρὸς δυνάστου 16 εἴη δὲ ἀδυνατῶ
ἐλπίς ἀδίκου δὲ στόμα ἐμφραχθεῖη 17 μακάριος
δὲ ἄνθρωπος ὃν ἠλεγξεν ὁ κύριος νουθέτημα
δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου 18 αὐτὸς γὰρ
ἀλγεῖν ποιεῖ καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν ἔπαισεν
καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἰάσαντο 19 ἐξάκις ἐξ ἀναγκῶν
σε ἐξελεῖται ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ ἄψηταί
σου κακόν 20 ἐν λιμῷ ῥύσεται σε ἐκ θανάτου
ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σε 21
ἀπὸ μάστιγος γλώσσης σε κρύψει καὶ οὐ μὴ
φοβηθῆς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων 22 ἀδίκων καὶ
ἀνόμων καταγελάσῃ ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ
μὴ φοβηθῆς 23 θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύουσιν
σοι 24 εἴτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος
ἢ δὲ δίαίτα τῆς σκινηῆς σου οὐ μὴ ἀμάρτη 25
γνώσῃ δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου τὰ δὲ τέκνα
σου ἔσται ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ 26
ἐλεύση δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὄριμος κατὰ
καιρὸν θεριζόμενος ἢ ὥσπερ θιμωνιὰ ἄλωνος
καθ' ὥραν συγκομισθεῖσα 27 ἰδοὺ ταῦτα οὕτως
ἐξιχνίασαμεν ταῦτα ἔστιν ἃ ἀκηκόαμεν σὺ δὲ
γνώθῃ σεαυτῷ εἴ τι ἔπραξας

6 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 εἰ γὰρ τις ἰστῶν
στήσαι μου τὴν ὀργὴν τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι
ἐν ζυγῷ ὀμοθυμαδόν 3 καὶ δὴ ἄμμου παραλίας
βαρυτέρα ἔσται ἀλλ' ὡς ἔοικεν τὰ ῥήματά μου
ἔστιν φαῦλα 4 βέλη γὰρ κυρίου ἐν τῷ σώματί
μου ἔστιν ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἶμα
ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν κεντοῦσί με 5 τί γὰρ μὴ
διὰ κενῆς κεκράζεται ὄνος ἄγριος ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα
ζητῶν εἰ δὲ καὶ ῥήξει φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης
ἔχων τὰ βρώματα 6 εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἄνευ
άλός εἰ δὲ καὶ ἔστιν γεῦμα ἐν ῥήμασιν κενοῖς 7

οὐ δύναται γὰρ παύσασθαι μου ἡ ψυχὴ βρόμον γὰρ ὀρώ τὰ σῖτά μου ὥσπερ ὀσμὴν λέοντος 8 εἰ γὰρ δῶη καὶ ἔλθοι μου ἡ αἴτησις καὶ τὴν ἐλπίδα μου δῶη ὁ κύριος 9 ἀρξάμενος ὁ κύριος τρωσάτω με εἰς τέλος δὲ μή με ἀνελέτω 10 εἴη δέ μου πόλις τάφος ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχεῶν ἠλλόμην ἐπ' αὐτῆς οὐ μὴ φείσωμαι οὐ γὰρ ἐψευσάμην ῥήματα ἅγια θεοῦ μου 11 τίς γὰρ μου ἡ ἰσχύς ὅτι ὑπομένω ἢ τίς μου ὁ χρόνος ὅτι ἀνέχεταιί μου ἡ ψυχὴ 12 μὴ ἰσχύς λίθων ἢ ἰσχύς μου ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶν χάλκεια 13 ἢ οὐκ ἐπ' αὐτῶ ἐπεποιθὲν βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπεστιν 14 ἀπειπάτό με ἔλεος ἐπισκοπὴ δὲ κυρίου ὑπερεῖδέν με 15 οὐ προσεῖδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου ὥσπερ χειμάρρους ἐκλείπων ἢ ὥσπερ κῦμα παρηλθόν με 16 οἵτινές με διευλαβοῦντο νῦν ἐπιπεπτώκασίν μοι ὥσπερ χιῶν ἢ κρύσταλλος πεπηγώς 17 καθὼς τακεῖσα θέρμης γενομένης οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν 18 οὕτως κἀγὼ κατελείφθην ὑπὸ πάντων ἀπωλόμην δὲ καὶ ἔξοικος ἐγενόμην 19 ἴδετε ὁδοὺς θαιμανων ἀτραποὺς Σαβων οἱ διορῶντες 20 καὶ αἰσχύνην ὀφειλήσουσιν οἱ ἐπὶ πόλεσιν καὶ χρήμασιν πεποιθότες 21 ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελεημόνως ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε 22 τί γὰρ μὴ τι ὑμᾶς ᾗτησα ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι 23 ὥστε σῶσαί με ἐξ ἐχθρῶν ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαι με 24 διδάξατέ με ἐγὼ δὲ κωφεύσω εἴ τι πεπλάνημαι φράσατέ μοι 25 ἀλλ' ὡς ζοικεν φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχὴν αἰτοῦμαι 26 οὐδὲ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν ῥήμασίν με παύσει οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι 27 πλὴν ὅτι ἐπ' ὀρφανῶ ἐπιπίπτετε ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλω

ὑμῶν 28 νυνὶ δὲ εἰσβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ ψεύσομαι 29 καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἴη ἄδικον καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέρχεσθε 30 οὐ γὰρ ἔστιν ἐν γλώσση μου ἄδικον ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν μελετᾷ

7 πότερον οὐχὶ πειρατήριόν ἐστὶν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὥσπερ μισθίου ἀθημερινοῦ ἢ ζωῆ αὐτοῦ 2 ἢ ὥσπερ θεραπέων δεδοικῶς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ τετευχῶς σκιαῶς ἢ ὥσπερ μισθωτὸς ἀναμένων τὸν μισθὸν αὐτοῦ 3 οὕτως κἀγὼ ὑπέμεινα μῆνας κενοῦς νύκτες δὲ ὀδυνῶν δεδομέναί μοι εἰσιν 4 ἐὰν κοιμηθῶ λέγω πότε ἡμέρα ὡς δ' ἂν ἀναστῶ πάλιν πότε ἐσπέρα πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωί 5 φύρεται δέ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων τήκω δὲ βῶλακας γῆς ἀπὸ ἰχώρος ξύων 6 ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος λαλιᾶς ἀπόλωνεν δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι 7 μνήσθητι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἢ ζωὴ καὶ οὐκέτι ἐπανελεύσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἰδεῖν ἀγαθόν 8 οὐ περιβλέψεται με ὀφθαλμὸς ὀρῶντός με οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν ἐμοί καὶ οὐκέτι εἰμί 9 ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθὲν ἀπ' οὐρανοῦ ἐὰν γὰρ ἄνθρωπος καταβῆ εἰς ἄδην οὐκέτι μὴ ἀναβῆ (Sheol h7585) 10 οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ ἔτι εἰς τὸν ἴδιον οἶκον οὐδὲ μὴ ἐπιγινῶ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ 11 ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ ὧν ἀνοίξω πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος 12 πότερον θάλασσά εἰμι ἢ δράκων ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμὲ φυλακὴν 13 εἶπα ὅτι παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου ἀνοίσω δὲ πρὸς ἑμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου 14 ἐκφοβεῖς με ἐνυπνίοις καὶ ἐν ὀράμασίν με καταπλήσεις 15 ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου

τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὅσα μου **16**
οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι ἵνα μακροθυμήσω
ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ κενὸς γάρ μου ὁ βίος **17** τί γὰρ
ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτὸν ἢ ὅτι
προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτὸν **18** ἢ ἐπισκοπήν
αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρῶτὸ καὶ εἰς ἀνάπαυσιν
αὐτὸν κρινεῖς **19** ἕως τίνος οὐκ ἔαξ με οὐδὲ
προΐη με ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου ἐν
ὀδύνῃ **20** εἰ ἐγὼ ἤμαρτον τί δύναμαί σοι πρᾶξι ὁ
ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων διὰ τί ἔθου
με κατεντευκτὴν σου εἰμί δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον **21**
καὶ διὰ τί οὐκ ἐποίησω τῆς ἀνομίας μου λήθην
καὶ καθαρισμόν τῆς ἁμαρτίας μου νυνὶ δὲ εἰς
γῆν ἀπελεύσομαι ὀρθρίζων δὲ οὐκέτι εἰμί

8 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει **2** μέχρι
τίνος λαλήσεις ταῦτα πνεῦμα πολυρῆμον τοῦ
στόματός σου **3** μὴ ὁ κύριος ἀδικήσῃ κρίνων ἢ
ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταραξέι τὸ δίκαιον **4** εἰ οἱ
υἱοὶ σου ἤμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ ἀπέστειλεν
ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν **5** σὺ δὲ ὀρθρίζε πρὸς
κύριον παντοκράτορα δεόμενος **6** εἰ καθαρὸς
εἶ καὶ ἀληθινὸς δεήσεως ἐπακούσεται σου
ἀποκαταστήσει δέ σοι δίκαιαν δικαιοσύνης **7**
ἔσται οὖν τὰ μὲν πρῶτά σου ὀλίγα τὰ δὲ ἔσχατά
σου ἀμύθητα **8** ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην
ἐξιχνίασον δὲ κατὰ γένος πατέρων **9** χθιζοὶ γὰρ
ἐσμεν καὶ οὐκ οἶδαμεν σκιά γὰρ ἐστὶν ἡμῶν ἐπὶ
τῆς γῆς ὁ βίος **10** ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσιν καὶ
ἀναγγελοῦσιν καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσιν ῥήματα
11 μὴ θάλλει πάπυρος ἄνευ ὕδατος ἢ ὑψωθήσεται
βούτομον ἄνευ πότου **12** ἔτι ὄν ἐπὶ ρίζης καὶ
οὐ μὴ θερισθῇ πρὸ τοῦ πιεῖν πᾶσα βοτάνη οὐχὶ
ξηραίνεται **13** οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα

πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ κυρίου ἐλπίς
γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολεῖται **14** ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ
ἔσται ὁ οἶκος ἀράχνη δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἢ
σκηνή **15** ἐὰν ὑπερείσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μὴ
στῆ ἐπιλαβομένου δὲ αὐτοῦ οὐ μὴ ὑπομείνῃ **16**
ὕγρὸς γὰρ ἐστὶν ὑπὸ ἡλίου καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ
ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται **17** ἐπὶ συναγωγῆν
λίθων κοιμᾶται ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζήσεται **18**
ἐὰν καταπίῃ ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν οὐχ ἐόρακας
τοιαῦτα **19** ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαύτη ἐκ
δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλαστήσει **20** ὁ γὰρ κύριος οὐ μὴ
ἀποποιήσῃται τὸν ἄκακον πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς
οὐ δέξεται **21** ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει
γέλωτος τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως **22** οἱ
δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνῃν δίαίτα δὲ
ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται

9 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει **2** ἐπ' ἀληθείας οἶδα
ὅτι οὕτως ἐστὶν πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς
παρὰ κυρίῳ **3** ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ
οὐ μὴ ὑπακούσῃ αὐτῷ ἵνα μὴ ἀντείπῃ πρὸς ἕνα
λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων **4** σοφὸς γὰρ ἐστὶν διανοίᾳ
κραταιὸς τε καὶ μέγας τίς σκληρὸς γενόμενος
ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν **5** ὁ παλαιῶν ὄρη
καὶ οὐκ οἶδασιν ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὀργῇ **6** ὁ
σειῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων οἱ δὲ στῦλοι
αὐτῆς σαλεύονται **7** ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ
ἀνατέλλει κατὰ δὲ ἄστρων κατασφραγίζει **8** ὁ
τανύσας τὸν οὐρανὸν μόνος καὶ περιπατῶν ὡς
ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης **9** ὁ ποιῶν Πλειάδα
καὶ ἔσπερον καὶ ἀρκτοῦρον καὶ ταμεία νότου **10**
ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ
ἐξάισια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς **11** ἐὰν ὑπερβῇ με
οὐ μὴ ἴδω καὶ ἐὰν παρέλθῃ με οὐδ' ὧς ἔγνω **12**

ἐὰν ἀπαλλάξῃ τις ἀποστρέψει ἢ τις ἐρεῖ αὐτῷ τί
ἐποίησας **13** αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπται ὀργὴν ὑπ'
αὐτοῦ ἐκάμφθησαν κήτη τὰ ὑπ' οὐρανόν **14** ἐὰν
δέ μου ὑπακούσῃται ἢ διακρινεῖ τὰ ῥήματά μου
15 ἐάν τε γὰρ ὦ δίκαιος οὐκ εἰσακούσεται μου τοῦ
κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι **16** ἐάν τε καλέσω καὶ
ὑπακούσῃ οὐ πιστεύω ὅτι εἰσακήκοέν μου **17** μὴ
γνόφω με ἐκτίρῃσι πολλὰ δέ μου τὰ συντρίμματα
πεποίηκεν διὰ κενῆς **18** οὐκ ἐᾷ γὰρ με ἀναπνεῦσαι
ἐνέπλησεν δέ με πικρίας **19** ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύι
κρατεῖ τις οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται **20**
ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος τὸ στόμα μου ἀσεβήσῃ ἐάν
τε ὦ ἄμεμπτος σκολιὸς ἀποβήσομαι **21** εἴτε γὰρ
ἠσέβησα οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ πλήν ὅτι ἀφαιρεῖταί
μου ἡ ζωὴ **22** διὸ εἶπον μέγαν καὶ δυνάστην
ἀπολλύει ὀργὴ **23** ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαίσιω
ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται **24** παραδέδονται
γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς
συγκαλύπτει εἰ δὲ μὴ αὐτός τις ἐστίν **25** ὁ δὲ βίος
μού ἐστίν ἐλαφρότερος δρομέως ἀπέδρασαν καὶ
οὐκ εἶδον **26** ἢ καὶ ἔστιν ναυσὶν ἵχνος ὁδοῦ ἢ
ἀετοῦ πετομένου ζητούντος βοράν **27** ἐάν τε γὰρ
εἶπω ἐπιλήσομαι λαλῶν συγκύψας τῷ προσώπῳ
στενάξω **28** σείομαι πᾶσιν τοῖς μέλεσιν οἶδα γὰρ
ὅτι οὐκ ἀθῶόν με ἐάσεις **29** ἐπειδὴ δέ εἰμι ἀσεβῆς
διὰ τί οὐκ ἀπέθανον **30** ἐὰν γὰρ ἀπολούσωμαι
χιόνι καὶ ἀποκαθάρωμαι χερσὶν καθαραῖς **31**
ἰκανῶς ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας ἐβδελύξατο δέ με
ἢ στολή **32** οὐ γὰρ εἶ ἄνθρωπος κατ' ἐμέ ᾧ
ἀντικρινούμαι ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς
κρίσιν **33** εἶθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν καὶ ἐλέγχων καὶ
διακούων ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων **34** ἀπαλλαξάτω
ἀπ' ἐμοῦ τὴν ῥάβδον ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ μὴ με

στροβείτω **35** καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ ἀλλὰ λαλήσω
οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι

10 κάμων τῇ ψυχῇ μου στένων ἐπαφήσω ἐπ'
αὐτὸν τὰ ῥήματά μου λαλήσω πικρία ψυχῆς
μου συνεχόμενος **2** καὶ ἐρῶ πρὸς κύριον μὴ με
ἀσεβεῖν δίδασκε καὶ διὰ τί με οὕτως ἔκρινας **3** ἢ
καλόν σοι ἐὰν ἀδικήσω ὅτι ἀπέιπω ἔργα χειρῶν
σου βουλή δὲ ἀσεβῶν προσέσχες **4** ἢ ὥσπερ
βροτὸς ὀρᾷ καθορᾷς ἢ καθὼς ὀρᾷ ἄνθρωπος
βλέψῃ **5** ἢ ὁ βίος σου ἀνθρώπινός ἐστιν ἢ τὰ ἔτη
σου ἀνδρός **6** ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου
καὶ τὰς ἀμαρτίας μου ἐξιχνίασας **7** οἶδας γὰρ ὅτι
οὐκ ἠσέβησα ἀλλὰ τίς ἐστίν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου
ἐξαιρούμενος **8** αἱ χεῖρές σου ἔπλασάν με καὶ
ἐποίησάν με μετὰ ταῦτα μεταβαλὼν με ἔπαισας
9 μνήσθητι ὅτι πληθὸν με ἔπλασας εἰς δὲ γῆν
με πάλιν ἀποστρέφεις **10** ἢ οὐχ ὥσπερ γάλα με
ἠμελξας ἐτύρωσας δέ με ἴσα τυρῶ **11** δέρμα καὶ
κρέας με ἐνέδυσας ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με
ἐνεῖρας **12** ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοῦ ἢ δὲ
ἐπισκοπῇ σου ἐφύλαξέν μου τὸ πνεῦμα **13** ταῦτα
ἔχων ἐν σεαυτῷ οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι ἀδυνατεῖ
δέ σοι οὐθέν **14** ἐάν τε γὰρ ἀμάρτω φυλάσσεις
με ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῶόν με πεποίηκας **15**
ἐάν τε γὰρ ἀσεβῆς ὦ οἴμμοι ἐάν τε ὦ δίκαιος οὐ
δύναμαι ἀνακύψαι πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί **16**
ἀγρεύομαι γὰρ ὥσπερ λέων εἰς σφαγὴν πάλιν δὲ
μεταβαλὼν δεινῶς με ὀλέκεις **17** ἐπανακαινίζων
ἐπ' ἐμέ τὴν ἔτασίν μου ὀργῇ δὲ μεγάλη μοι
ἐχρήσω ἐπήγαγες δὲ ἐπ' ἐμέ πειρατήρια **18** ἵνα τί
οὖν ἐκ κοιτίας με ἐξήγαγες καὶ οὐκ ἀπέθανον
ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ εἶδεν **19** καὶ ὥσπερ οὐκ
ὦν ἐγενόμην διὰ τί γὰρ ἐκ γαστροῦ εἰς μνήμα

οὐκ ἀπηλλάγην **20** ἢ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ χρόνος τοῦ βίου μου ἕασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν **21** πρὸ τοῦ με πορευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω εἰς γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφεράν **22** εἰς γῆν σκότους αἰωνίου οὐ οὐκ ἔστιν φέγγος οὐδὲ ὄραν ζωὴν βροτῶν

11 ὑπολαβὼν δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος λέγει **2** ὁ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντακούσεται ἢ καὶ ὁ εὐλαλος οἶεται εἶναι δίκαιος εὐλογημένος γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος **3** μὴ πολὺς ἐν ῥήμασιν γίνου οὐ γάρ ἐστιν ὁ ἀντικρινόμενος σοι **4** μὴ γὰρ λέγε ὅτι καθαρὸς εἰμι τοῖς ἔργοις καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ **5** ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ κύριος λαλήσαι πρὸς σέ καὶ ἀνοίξει χεῖλη αὐτοῦ μετὰ σοῦ **6** εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας ὅτι διπλοῦς ἔσται τῶν κατὰ σέ καὶ τότε γνώσῃ ὅτι ἄξιός σοι ἀπέβη ἀπὸ κυρίου ὧν ἡμάρτηκας **7** ἢ ἴχνος κυρίου εὐρήσεις ἢ εἰς τὰ ἔσχατα ἀφίκου ἃ ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ **8** ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς καὶ τί ποιήσεις βαθύτερα δὲ τῶν ἐν ἄδου τί οἶδας (Sheol h7585) **9** ἢ μακρότερα μέτρου γῆς ἢ εὐρους θαλάσσης **10** ἐὰν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας **11** αὐτὸς γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμων ἰδὼν δὲ ἄτοπα οὐ παρόψεται **12** ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις βροτὸς δὲ γεννητὸς γυναικὸς ἴσα ὄνω ἐρημίτη **13** εἰ γὰρ σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου ὑπτιάζεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν **14** εἰ ἄνομόν τί ἐστὶν ἐν χερσίν σου πόρρω ποιήσον αὐτὸ ἀπὸ σοῦ ἀδικία δὲ ἐν διαίτη σου μὴ ἀυλισθίτω **15** οὕτως γὰρ ἀναλάμψει σου τὸ πρόσωπον ὥσπερ ὕδωρ καθαρὸν ἐκδύση δὲ ῥύπον καὶ οὐ μὴ φοβηθῆς **16** καὶ τὸν κόπον ἐπιλήσῃ ὥσπερ κύμα παρελθὸν καὶ

οὐ πτοηθήσῃ **17** ἢ δὲ εὐχή σου ὥσπερ ἑωσφόρος ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωὴ **18** πεποιθὼς τε ἔσῃ ὅτι ἔστιν σοι ἐλπίς ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντίδος ἀναφανεῖταί σοι εἰρήνη **19** ἡσυχάσεις γὰρ καὶ οὐκ ἔσται ὁ πολεμῶν σε μεταβαλλόμενοι δὲ πολλοὶ σου δεηθήσονται **20** σωτηρία δὲ αὐτοῦς ἀπολείψει ἢ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἀπώλεια ὀφθαλμοῖ δὲ ἀσεβῶν τακήσονται

12 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει **2** εἶτα ὑμεῖς ἐστε ἄνθρωποι ἢ μεθ' ὑμῶν τελευτήσῃ σοφία **3** κάμοι μὲν καρδία καθ' ὑμᾶς ἐστὶν **4** δίκαιος γὰρ ἀνήρ καὶ ἄμεμπτος ἐγενήθη εἰς χλεύασμα **5** εἰς χρόνον γὰρ τακτὸν ἠτοίμαστο πεσεῖν ὑπὸ ἄλλους οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορθεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων **6** οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μηδεὶς πεποιθέτω πονηρὸς ὧν ἀθῶος ἔσσεσθαι ὅσοι παροργίζουσιν τὸν κύριον ὡς οὐχὶ καὶ ἔτασις αὐτῶν ἔσται **7** ἀλλὰ δὴ ἐπερώτησον τετράποδα ἐάν σοι εἴπωσιν πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἐάν σοι ἀπαγγείλωσιν **8** ἐκδιήγησαι δὲ γῆ ἐάν σοι φράσῃ καὶ ἐξηγήσονται σοι οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης **9** τίς οὐκ ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις ὅτι χεῖρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα **10** εἰ μὴ ἐν χεὶρὶ αὐτοῦ ψυχὴ πάντων τῶν ζώντων καὶ πνεῦμα παντὸς ἀνθρώπου **11** οὓς μὲν γὰρ ῥήματα διακρίνει λάρυγξ δὲ σῖτα γεύεται **12** ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία ἐν δὲ πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη **13** παρ' αὐτῷ σοφία καὶ δύνამις αὐτῷ βουλή καὶ σύνεσις **14** ἐὰν καταβάλλῃ τίς οἰκοδομήσῃ ἐὰν κλείσῃ κατὰ ἀνθρώπων τίς ἀνοίξει **15** ἐὰν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ ξηρανεῖ τὴν γῆν ἐὰν δὲ ἐπαφῇ ἀπώλεσεν αὐτὴν καταστρέψας **16** παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ σύνεσις **17** διάγων βουλευτὰς αἰχμαλώτους κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησεν **18** καθιζάνων βασιλεῖς

ἐπὶ θρόνους καὶ περιέδησεν ζώνη ὀσφύας αὐτῶν **19** ἔξαποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους δυνάστας δὲ γῆς κατέστρεψεν **20** διαλλάσσων χεῖλη πιστῶν σύνεσιν δὲ πρεσβυτέρων ἔγνω **21** ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ' ἄρχοντας ταπεινοὺς δὲ ἰάσατο **22** ἀνακαλύπτων βαθέα ἐκ σκότους ἐξήγαγεν δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου **23** πλανῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτὰ καταστρωνύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐτὰ **24** διαλλάσσων καρδίας ἀρχόντων γῆς ἐπλάνησεν δὲ αὐτοὺς ὁδῶν ἧ οὐκ ᾔδεισαν **25** ψηλαφήσασαν σκότος καὶ μὴ φῶς πλανηθείσαν δὲ ὡσπερ ὁ μεθύων

13 ἰδοὺ ταῦτα ἐώρακέν μου ὁ ὀφθαλμὸς καὶ ἀκήκοέν μου τὸ οὖς **2** καὶ οἶδα ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε καὶ οὐκ ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν **3** οὐ μὴν δὲ ἀλλ' ἐγὼ πρὸς κύριον λαλήσω ἐλέγξω δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἔαν βούληται **4** ὑμεῖς δὲ ἐστε ἰατροὶ ἄδικοι καὶ ἰαταὶ κακῶν πάντες **5** εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι καὶ ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς σοφίαν **6** ἀκούσατε ἔλεγχον στόματός μου κρίσιν δὲ χειλέων μου προσέχετε **7** πότερον οὐκ ἔναντι κυρίου λαλεῖτε ἔναντι δὲ αὐτοῦ φθέγγεσθε δόλον **8** ἢ ὑποστελεῖσθε ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γένεσθε **9** καλὸν γε ἔαν ἐξιχνιάσῃ ὑμᾶς εἰ γὰρ τὰ πάντα ποιοῦντες προστεθήσεσθε αὐτῷ **10** οὐθὲν ἤττον ἐλέγξει ὑμᾶς εἰ δὲ καὶ κρυφῆ πρόσωπα θαυμάσετε **11** πότερον οὐχὶ δεινὰ αὐτοῦ στροβήσει ὑμᾶς φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπιπесеῖται ὑμῖν **12** ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν τὸ ἀγαυρίαμα ἴσα σποδῶ τὸ δὲ σῶμα πῆλινον **13** κωφεύσατε ἵνα λαλήσω καὶ ἀναπαύσωμαι θυμοῦ **14** ἀναλαβὼν τὰς σάρκας μου τοῖς ὁδοῦσιν ψυχὴν δὲ μου θήσω ἐν χειρὶ **15** ἔαν με χειρώσηται

ὁ δυνάστης ἐπεὶ καὶ ἤρκειται ἢ μὴν λαλήσω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ **16** καὶ τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰσελεύσεται **17** ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥήματά μου ἀναγγελῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόντων **18** ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίματός μου οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφανοῦμαι **19** τίς γὰρ ἔστιν ὁ κριθησόμενός μοι ὅτι νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω **20** δυεῖν δέ μοι χρῆσις τότε ἀπὸ τοῦ προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι **21** τὴν χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου καὶ ὁ φόβος σου μὴ με καταπλησέτω **22** εἴτα καλέσεις ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι ἢ λαλήσεις ἐγὼ δέ σοι δώσω ἀνταπόκρισιν **23** πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ αἱ ἀνομίαι μου δίδαξόν με τίνας εἰσὶν **24** διὰ τί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ ἤγησαι δέ με ὑπεναντίον σοι **25** ἢ ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντίκεισαί μοι **26** ὅτι κατέγραψας κατ' ἐμοῦ κακὰ περιέθηκας δέ μοι νεότητος ἁμαρτίας **27** ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι ἐφύλαξας δέ μου πάντα τὰ ἔργα εἰς δὲ ῥίζας τῶν ποδῶν μου ἀφίκου **28** ὁ παλαιοῦται ἴσα ἀσκῶ ἢ ὡσπερ ἰμάτιον σητόβρωτον

14 βροτὸς γὰρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος καὶ πλήρης ὀργῆς **2** ἢ ὡσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἐξέπεσεν ἀπέδρα δὲ ὡσπερ σκιά καὶ οὐ μὴ στή **3** οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποίησω καὶ τοῦτον ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου **4** τίς γὰρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ῥύπου ἀλλ' οὐθεις **5** ἔαν καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρὰ σοὶ εἰς χρόνον ἔθου καὶ οὐ μὴ ὑπερβῆ **6** ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ ἵνα ἡσυχάσῃ καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βίον ὡσπερ ὁ μισθωτὸς **7**

ἔστιν γὰρ δένδρω ἔλπις ἐὰν γὰρ ἔκκοπῃ ἔτι
ἐπανθήσει καὶ ὁ ῥάδαμος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλίπη 8
ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῆ ἢ ῥίζα αὐτοῦ ἐν δὲ πέτρα
τελευτήσῃ τὸ στέλεχος αὐτοῦ 9 ἀπὸ ὁσμῆς ὕδατος
ἀνθήσει ποιήσει δὲ θερισμὸν ὡσερ νεόφυτον
10 ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ὥχετο πεσὼν δὲ βροτὸς
οὐκέτι ἔστιν 11 χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα
ποταμὸς δὲ ἐρημωθείς ἐξηράνθη 12 ἄνθρωπος δὲ
κοιμηθεὶς οὐ μὴ ἀναστῆ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ
μὴ συρραφῇ καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου
αὐτῶν 13 εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ἄδι με ἐφύλαξας
ἔκρυψας δέ με ἕως ἂν παύσηταί σου ἡ ὄργη καὶ
τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μνεῖαν μου ποιήσῃ (Sheol
h7585) 14 ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος ζήσεται
συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ ὑπομενῶ
ἕως ἂν πάλιν γένωμαι 15 εἶτα καλέσεις ἐγὼ δέ
σοι ὑπακούσομαι τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
ἀποποιῶ 16 ἠρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα
καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ σε οὐδὲν τῶν ἀμαρτιῶν
μου 17 ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν
βαλλαντίῳ ἐπεσημήνω δέ εἰ τι ἄκων παρέβην
18 καὶ πλὴν ὄρος πίπτον διαπεσεῖται καὶ πέτρα
παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς 19 λίθους
ἐλέαναν ὕδατα καὶ κατέκλυσεν ὕδατα ὕπτια
τοῦ χώματος τῆς γῆς καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου
ἀπώλεσας 20 ὦσας αὐτὸν εἰς τέλος καὶ ὥχετο
ἐπέστησας αὐτῷ τὸ πρόσωπον καὶ ἐξαπέστειλας
21 πολλῶν δὲ γενομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ οὐκ
οἶδεν ἐὰν δὲ ὀλίγοι γένωνται οὐκ ἐπίσταται 22
ἀλλ' ἢ αἱ σάρκες αὐτοῦ ἠλγησαν ἢ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ
ἐπένησεν

15 ὑπολαβὼν δὲ Ελιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει
2 πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως

πνεύματος καὶ ἐνέπλησεν πόνον γαστρὸς 3
ἐλέγχων ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ ἐν λόγοις οἷς
οὐδὲν ὄφελος 4 οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον
συντελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἔναντι τοῦ κυρίου
5 ἔνοχος εἶ ῥήμασιν στόματός σου οὐδὲ διέκρινας
ῥήματα δυναστῶν 6 ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα
καὶ μὴ ἐγὼ τὰ δὲ χεῖλη σου καταμαρτυρήσουσιν
σου 7 τί γὰρ μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγενήθης
ἢ πρὸ θινῶν ἐπάγης 8 ἢ σύνταγμα κυρίου
ἀκήκοας εἰς δὲ σὲ ἀφίκετο σοφία 9 τί γὰρ
οἶδας ὃ οὐκ οἶδαμεν ἢ τί συνίεις ὃ οὐχὶ καὶ
ἡμεῖς 10 καὶ γε πρεσβύτης καὶ γε παλαιὸς ἐν
ἡμῖν βαρύτερος τοῦ πατρός σου ἡμέραις 11
ὀλίγα ὦν ἡμάρτηκας μεμαστίγῳσαι μεγάλως
ὑπερβαλλόντως λελάληκας 12 τί ἐτόλμησεν ἡ
καρδία σου ἢ τί ἐπήνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου
13 ὅτι θυμὸν ἔρρηξας ἔναντι κυρίου ἐξήγαγες
δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα 14 τίς γὰρ ὦν
βροτὸς ὅτι ἔσται ἄμεμπτος ἢ ὡς ἐσόμενος δίκαιος
γεννητὸς γυναικός 15 εἰ κατὰ ἀγίων οὐ πιστεύει
οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ 16 ἕα δὲ
ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ πίνων ἀδικίας
ἴσα ποτῶ 17 ἀναγγελῶ δέ σοι ἄκουέ μου ἃ δὴ
ἐώρακα ἀναγγελῶ σοι 18 ἃ σοφοὶ ἐροῦσιν καὶ οὐκ
ἔκρυψαν πατέρας αὐτῶν 19 αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη
ἢ γῆ καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ' αὐτούς 20
πᾶς ὁ βίος ἀσεβοῦς ἐν φροντίδι ἔτη δὲ ἀριθμητὰ
δεδομένα δυνάστη 21 ὁ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὧσιν
αὐτοῦ ὅταν δοκῇ ἤδη εἰρηνεύειν ἤξει αὐτοῦ ἢ
καταστροφή 22 μὴ πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ
σκοτόους ἐντέταται γὰρ ἤδη εἰς χεῖρας σιδήρου 23
κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα γυψίν οἶδεν δὲ ἐν ἑαυτῶ
ὅτι μένει εἰς πτῶμα ἡμέρα δὲ αὐτὸν σκοτεινὴ

στροβίσει **24** ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐτὸν καθέξει ὥσπερ στρατηγὸς πρωτοστάτης πίπτων **25** ὅτι ἦρκεν χεῖρας ἐναντίον τοῦ κυρίου ἔναντι δὲ κυρίου παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν **26** ἔδραμεν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ὕβρι ἐν πάχει νώτου ἀσιπίδος αὐτοῦ **27** ὅτι ἐκάλυψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν περιστόμιον ἐπὶ τῶν μηρίων **28** ἀυλισθεῖη δὲ πόλεις ἐρήμους εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους ἀοικήτους ἃ δὲ ἐκεῖνοι ἠτοίμασαν ἄλλοι ἀποίονται **29** οὔτε μὴ πλουτισθῆ οὔτε μὴ μείνη αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα οὐ μὴ βάλῃ ἐπὶ τὴν γῆν σκιὰν **30** οὐδὲ μὴ ἐκφύγη τὸ σκότος τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι ἄνεμος ἐκπέσοι δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος **31** μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ κενὰ γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ **32** ἡ τομὴ αὐτοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται καὶ ὁ ῥάδαμος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ **33** τρυγηθεῖη δὲ ὥσπερ ὄμφαξ πρὸ ὥρας ἐκπέσοι δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας **34** μαρτύριον γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος πῦρ δὲ καύσει οἴκους δωροδεκτῶν **35** ἐν γαστρὶ δὲ λήμψεται ὀδύνας ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ κενὰ ἢ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον

16 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει **2** ἀκήκοα τοιαῦτα πολλά παρακλήτορες κακῶν πάντες **3** τί γάρ μὴ τάξις ἐστὶν ῥήμασιν πνεύματος ἢ τί παρενοχλήσει σοι ὅτι ἀποκρίνη **4** κἀγὼ καθ' ὑμᾶς λαλήσω εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς ἐμῆς εἴτ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασιν κινήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλὴν **5** εἴη δὲ ἰσχύς ἐν τῷ στόματί μου κίνησιν δὲ χειλέων οὐ φείσομαι **6** ἐὰν γὰρ λαλήσω οὐκ ἀλήσω τὸ τραῦμα ἐὰν δὲ καὶ σιωπήσω τί ἔλλαττον τρωθήσομαι **7** νῦν δὲ κατάκοπόν με πεποίηκεν μωρόν σεσηπότα **8** καὶ ἐπελάβου μου εἰς μαρτύριον ἐγενήθη καὶ

ἀνέστη ἐν ἔμοι τὸ ψεῦδος μου κατὰ πρόσωπόν μου ἀνταπεκρίθη **9** ὀργῇ χρησάμενος κατέβαλέν με ἔβρουξεν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας βέλη πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ' ἐμοὶ ἔπεσεν **10** ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλατο ὄξει ἔπαισέν με εἰς σιαγόνα ὀμοθυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοὶ **11** παρέδωκεν γὰρ με ὁ κύριος εἰς χεῖρας ἀδίκου ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἔρριψέν με **12** εἰρηνεύοντα διεσκέδασέν με λαβὼν με τῆς κόμης διέτιλεν κατέστησέν με ὥσπερ σκοπὸν **13** ἐκύκλωσάν με λόγχαις βάλλοντες εἰς νεφροῦς μου οὐ φειδόμενοι ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολὴν μου **14** κατέβαλόν με πτώμα ἐπὶ πτώματι ἔδραμον πρὸς με δυνάμενοι **15** σάκκον ἔρραψα ἐπὶ βύρσης μου τὸ δὲ σθένος μου ἐν γῇ ἐσβέσθη **16** ἡ γαστήρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκιὰ **17** ἄδικον δὲ οὐδὲν ἦν ἐν χερσίν μου εὐχὴ δέ μου καθαρὰ **18** γῆ μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ' αἷματι τῆς σαρκός μου μηδὲ εἴη τόπος τῇ κραυγῇ μου **19** καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐρανοῖς ὁ μάρτυς μου ὁ δὲ συνίστωρ μου ἐν ὑψίστοις **20** ἀφίκοιτό μου ἡ δέησις πρὸς κύριον ἔναντι δὲ αὐτοῦ στάζοι μου ὁ ὀφθαλμὸς **21** εἴη δὲ ἔλεγχος ἀνδρὶ ἔναντι κυρίου καὶ υἱὸς ἀνθρώπου τῷ πλησίον αὐτοῦ **22** ἔτη δὲ ἀριθμητὰ ἦκασιν ὀδῶ δὲ ἦ οὐκ ἐπαναστραφήσομαι πορεύσομαι

17 ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος δέομαι δὲ ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω **2** λίσσομαι κάμνων καὶ τί ποιήσας **3** ἔκλειψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἀλλότριοι τίς ἐστὶν οὗτος τῇ χειρὶ μου συνδεθήτω **4** ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἔκρυσας ἀπὸ φρονήσεως διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώσης αὐτούς **5** τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κακίας ὀφθαλμοὶ δέ μου ἐφ' υἱοῖς ἐτάκησαν **6** ἔθου δέ με θρύλημα ἐν ἔθνεσιν

γέλως δὲ αὐτοῖς ἀπέβην 7 πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μου πεπολιόρκημαι μεγάλως ὑπὸ πάντων 8 θαῦμα ἔσχεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίῃ 9 σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδὸν καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβοι θάρσος 10 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ πάντες ἐρείδετε καὶ δεῦτε δὴ οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν ὑμῖν ἀληθές 11 αἱ ἡμέραι μου παρήλθον ἐν βρόμῳ ἐρράγη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρδίας μου 12 νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθηκαν φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους 13 ἐὰν γὰρ ὑπομείνω ἄδης μου ὁ οἶκος ἐν δὲ γνώφῳ ἔστρωταί μου ἡ στρωμνὴ (Sheol h7585) 14 θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι μητέρα δέ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν 15 ποῦ οὖν μου ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπίς ἢ τὰ ἀγαθὰ μου ὄψομαι 16 ἢ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄδην καταβήσονται ἢ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα (Sheol h7585)

18 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει 2 μέχρι τίνος οὐ παύση ἐπίσχες ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν 3 διὰ τί ὥσπερ τετράποδα σεισιωπήκαμεν ἐναντίον σου 4 κέχηται σοι ὀργὴ τί γὰρ ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς ἀοίκητος ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἢ καταστραφῆσεται ὄρη ἐκ θεμελίων 5 καὶ φῶς ἀσεβῶν σβεσθήσεται καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ 6 τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ ὁ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται 7 θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ σφάλαι δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή 8 ἐμβέβληται δὲ ὁ πούς αὐτοῦ ἐν παγίδι ἐν δικτύῳ ἐλιχθείη 9 ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψῶντας 10 κέκρπται ἐν τῇ γῆι σχοινίον αὐτοῦ καὶ ἡ σύλλημψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβων 11

κύκλῳ ὀλέσαισαν αὐτὸν ὀδύναι πολλοὶ δὲ περὶ πόδας αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενῷ 12 πτῶμα δὲ αὐτῷ ἠτοίμασται ἐξαισίον 13 βρωθείησαν αὐτοῦ κλῶνες ποδῶν κατέδεται δὲ τὰ ὠραῖα αὐτοῦ θάνατος 14 ἐκραγεῖ δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἴασις σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτία βασιλικῆ 15 κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείῳ 16 ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται καὶ ἐπάνωθεν ἐπιπεσεῖται θερισμὸς αὐτοῦ 17 τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς καὶ ὑπάρχει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐξωτέρῳ 18 ἀπόσειεν αὐτὸν ἐκ φωτὸς εἰς σκότος 19 οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἕτεροι 20 ἐπ' αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι πρῶτους δὲ ἔσχεν θαῦμα 21 οὗτοί εἰσιν οἴκοι ἀδίκων οὗτος δὲ ὁ τόπος τῶν μὴ εἰδόντων τὸν κύριον

19 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 ἕως τίνος ἔγχοπον ποιήσετε ψυχὴν μου καὶ καθαιρεῖτε με λόγοις 3 γνῶτε μόνον ὅτι ὁ κύριος ἐποίησέ με οὕτως καταλαεῖτέ μου οὐκ αἰσχυνόμενοι με ἐπίκεισθέ μοι 4 ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην παρ' ἐμοῦ δὲ αὐλίζεται πλάνος λαλήσαι ῥῆμα ὃ οὐκ ἔδει τὰ δὲ ῥήματά μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ 5 ἔα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγαλύνεσθε ἐνάλλεσθε δέ μοι ὀνειδίει 6 γνῶτε οὖν ὅτι ὁ κύριός ἐστιν ὁ ταραξας ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὑψωσεν 7 ἰδοὺ γελῶ ὀνειδίει καὶ οὐ λαλήσω κεκράξομαι καὶ οὐδαμοῦ κρίμα 8 κύκλῳ περιωκοδόμημαι καὶ οὐ μὴ διαβῶ ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἔθετο 9 τὴν δὲ δόξαν ἀπ' ἐμοῦ

ἐξέδυσεν ἀφείλεν δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου
10 διέσπασέν με κύκλω καὶ ὠχόμην ἐξέκοψεν δὲ
ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου 11 δεινῶς δέ μοι
ὀργῇ ἐχρήσατο ἠγήσατο δέ με ὥσπερ ἐχθρόν 12
ὁμοθυμαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ’
ἐμοὶ ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσάν με ἐγκάθετοι 13
ἀπ’ ἐμοῦ δὲ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν ἔγνωσαν
ἄλλοτρίους ἢ ἐμέ φίλοι δέ μου ἀνελεήμονες
γεγόνασιν 14 οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί
μου καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπελάθοντό μου
15 γείτονες οἰκίας θεραπείαιναι τέ μου ἀλλογενῆς
ἤμην ἐναντίον αὐτῶν 16 θεράποντά μου ἐκάλεσα
καὶ οὐχ ὑπήκουσεν στόμα δέ μου ἐδέετο 17 καὶ
ἰκέτευον τὴν γυναῖκά μου προσεκαλούμην δὲ
κολακεύων υἱοὺς παλλακίδων μου 18 οἱ δὲ εἰς
τὸν αἰῶνά με ἀπεποιήσαντο ὅταν ἀναστῶ κατ’
ἐμοῦ λαλοῦσιν 19 ἐβδελύξαντο δέ με οἱ εἰδότες
με οὐς δὴ ἠγαπήκειν ἐπανέστησάν μοι 20 ἐν
δέρματί μου ἐσάπησαν αἱ σάρκες μου τὰ δὲ ὀστέα
μου ἐν ὁδοῦσιν ἔχεται 21 ἐλεήσατέ με ἐλεήσατέ
με ὦ φίλοι χεῖρ γὰρ κυρίου ἢ ἀψαμένη μου ἐστιν
22 διὰ τί δέ με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ κύριος ἀπὸ
δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε 23 τίς γὰρ ἂν
δῶῃ γραφῆναι τὰ ῥήματά μου τεθῆναι δὲ αὐτὰ
ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα 24 ἐν γραφείῳ σιδηρῷ
καὶ μολίβῳ ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι 25 οἶδα γὰρ
ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς 26
ἀναστήσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀνατλῶν ταῦτα παρὰ
γὰρ κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη 27 ἃ ἐγὼ
ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι ἃ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἑώρακεν
καὶ οὐκ ἄλλος πάντα δέ μοι συνετελέσται ἐν
κόλπῳ 28 εἰ δὲ καὶ ἐρεῖτε τί ἐροῦμεν ἔναντι
αὐτοῦ καὶ ῥίζαν λόγου εὐρήσομεν ἐν αὐτῷ 29

εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος
θυμὸς γὰρ ἐπ’ ἀνόμους ἐπελεύσεται καὶ τότε
γνώσονται ποῦ ἐστὶν αὐτῶν ἡ ὕλη

20 ὑπολαβὼν δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος λέγει 2
οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντρεῖν σε ταῦτα καὶ
οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ καὶ ἐγώ 3 παιδείαν
ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς
συνέσεως ἀποκρίνεταιί μοι 4 μὴ ταῦτα ἔγνωσ
ἀπὸ τοῦ ἔτι ἀφ’ οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς
γῆς 5 εὐφροσύνη γὰρ ἀσεβῶν πτώμα ἐξαίσιον
χαρμονῆ δὲ παρανόμων ἀπώλεια 6 ἐὰν ἀναβῆ εἰς
οὐρανὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα ἢ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν
ἄψηται 7 ὅταν γὰρ δοκῇ ἤδη κατεστηρίχθαι
τότε εἰς τέλος ἀπολείται οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν
ἐροῦσιν ποῦ ἐστὶν 8 ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν
οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔπτη δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν
9 ὀφθαλμὸς παρέβλεψεν καὶ οὐ προσθήσει καὶ
οὐκέτι προσνοήσει αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ 10 τοὺς
υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσαισαν ἤττονες αἱ δὲ χεῖρες
αὐτοῦ πυρσεύσαισαν ὀδύνας 11 ὀστέα αὐτοῦ
ἐνεπλήσθησαν νεότητος αὐτοῦ καὶ μετ’ αὐτοῦ
ἐπὶ χώματος κοιμηθήσεται 12 ἐὰν γλυκανθῇ
ἐν στόματι αὐτοῦ κακία κρύψει αὐτὴν ὑπὸ
τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ 13 οὐ φείσεται αὐτῆς καὶ
οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτὴν καὶ συνέξει αὐτὴν ἐν
μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ 14 καὶ οὐ μὴ δυνηθῇ
βοηθῆσαι ἑαυτῷ χολῆ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ 15
πλοῦτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεσθήσεται ἐξ
οἰκίας αὐτοῦ ἐξελκύσει αὐτὸν ἄγγελος 16 θυμὸν
δὲ δρακόντων θηλάσειεν ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλῶσσα
ὄφραως 17 μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων μηδὲ νομάς
μέλιτος καὶ βουτύρου 18 εἰς κενὰ καὶ μάταια
ἐκοπίασεν πλοῦτον ἐξ οὗ οὐ γεύσεται ὥσπερ

στρίφνος ἀμάσητος ἀκατάποτος **19** πολλῶν γὰρ ἀδυνάτων οἴκους ἔθλασεν δίαιταν δὲ ἤρπασεν καὶ οὐκ ἔστησεν **20** οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ οὐ σωθήσεται **21** οὐκ ἔστιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ **22** ὅταν δὲ δοκῇ ἤδη πεπληρῶσθαι θλιβήσεται πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπελεύσεται **23** εἴ πως πληρῶσαι γαστέρα αὐτοῦ ἐπαποστείλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς νίψαι ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας **24** καὶ οὐ μὴ σωθῆ ἔκ χειρὸς σιδήρου τρώσαι αὐτὸν τόξον χάλκειον **25** διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος ἀστραπαὶ δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ περιπατήσασαν ἐπ' αὐτῷ φόβοι **26** πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομείναι κατέδεται αὐτὸν πῦρ ἄκαυστον κακῶσαι δὲ αὐτοῦ ἐπήλυτος τὸν οἶκον **27** ἀνακαλύψαι δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανὸς τὰς ἀνομίας γῆ δὲ ἐπανασταίη αὐτῷ **28** ἐλκύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ **29** αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου καὶ κτῆμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου

21 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει **2** ἀκούσατε ἀκούσατέ μου τῶν λόγων ἵνα μὴ ἦ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις **3** ἄρατέ με ἐγὼ δὲ λαλήσω εἴτ' οὐ καταγελάσατέ μου **4** τί γάρ μὴ ἀνθρώπου μου ἢ ἔλεγξις ἢ διὰ τί οὐ θυμωθήσομαι **5** εἰσβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι **6** ἐάν τε γὰρ μνησθῶ ἐσπούδακα ἔχουσιν δέ μου τὰς σάρκας ὀδύναι **7** διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσιν πεπαλαίωνται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ **8** ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς **9** οἱ οἴκοι αὐτῶν εὐθινοῦσιν φόβος

δὲ οὐδαμοῦ μᾶστιξ δὲ παρὰ κυρίου οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτοῖς **10** ἡ βοῦς αὐτῶν οὐκ ὠμοτόκησεν διεσώθη δὲ αὐτῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφαλεν **11** μένουσιν δὲ ὡς πρόβατα αἰῶνια τὰ δὲ παιδιά αὐτῶν προσπαίζουσιν **12** ἀναλαβόντες ψαλτήριον καὶ κιθάραν καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ **13** συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον αὐτῶν ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδου ἐκοιμήθησαν **(Sheol h7585)** **14** λέγει δὲ κυρίῳ ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ ὀδοὺς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι **15** τί ἰκανός ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ καὶ τίς ὠφέλεια ὅτι ἀπαντήσομεν αὐτῷ **16** ἐν χερσὶν γὰρ ἦν αὐτῶν τὰ ἀγαθὰ ἔργα δὲ ἀσεβῶν οὐκ ἐφορᾷ **17** οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἀσεβῶν λύχνος σβεσθήσεται ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ καταστροφή ὠδίνες δὲ αὐτοὺς ἔξουσιν ἀπὸ ὀργῆς **18** ἔσσονται δὲ ὡσπερ ἄχυρα πρὸ ἀνέμου ἢ ὡσπερ κονιορτός ὃν ὑφείλατο λαίλαψ **19** ἐκλίποι υἱοὺς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἀνταποδώσει πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται **20** ἴδοισαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφαγὴν ἀπὸ δὲ κυρίου μὴ διασωθεῖη **21** ὅτι τί θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν καὶ ἀριθμοὶ μηνῶν αὐτοῦ διηρέθησαν **22** πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην αὐτὸς δὲ φόνους διακρινεῖ **23** οὗτος ἀποθανεῖται ἐν κράτει ἀπλοσύνης αὐτοῦ ὄλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν **24** τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέατος μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται **25** ὁ δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς οὐ φαγῶν οὐδὲν ἀγαθόν **26** ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐπὶ γῆς κοιμῶνται σαπρία δὲ αὐτοὺς ἐκάλυψεν **27** ὥστε οἶδα ὑμᾶς ὅτι τόλμη ἐπίκεισθέ μοι **28** ὅτι ἐρεῖτε ποῦ ἐστιν οἶκος ἄρχοντος καὶ ποῦ ἐστιν ἡ σκέπη τῶν σκηνωμάτων

των ἀσεβῶν **29** ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδὸν καὶ τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτριώσετε **30** ὅτι εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κουφίζεται ὁ πονηρός εἰς ἡμέραν ὀργῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται **31** τίς ἀπαγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐποίησεν τίς ἀνταποδώσει αὐτῷ **32** καὶ αὐτὸς εἰς τάφους ἀπηνέχθη καὶ ἐπὶ σορῶ ἠγρύπνησεν **33** ἐγλυκάνθησεν αὐτῷ χάλικες χειμάρρου καὶ ὀπίσω αὐτοῦ πᾶς ἄνθρωπος ἀπελεύσεται καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀναρίθμητοι **34** πῶς δὲ παρακαλεῖτέ με κενά τὸ δὲ ἐμὲ καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδέν

22 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιφας ὁ Θαιμανίτης λέγει **2** πότερον οὐχὶ ὁ κύριός ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην **3** τί γὰρ μέλει τῷ κυρίῳ ἂν σὺ ἦσθα τοῖς ἔργοις ἄμεμπτος ἢ ὠφέλεια ὅτι ἀπλώσης τὴν ὁδὸν σου **4** ἢ λόγον σου ποιούμενος ἐλέγξει σε καὶ συνεισελεύσεται σοι εἰς κρίσιν **5** πότερον οὐχ ἢ κακία σου ἐστὶν πολλή ἀναρίθμητοι δέ σου εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι **6** ἠνεχύραζες δὲ τοὺς ἀδελφούς σου διὰ κενῆς ἀμφίαςιν δὲ γυμνῶν ἀφείλου **7** οὐδὲ ὕδωρ διψῶντας ἐπότισας ἀλλὰ πεινῶντων ἐστέρησας ψωμόν **8** ἐθαύμασας δὲ τινων πρόσωπον ᾤκισας δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς **9** χήρας δὲ ἐξαπέστειλας κενὰς ὄρφανούς δὲ ἐκάκωσας **10** τοιγαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες καὶ ἐσπούδασέν σε πόλεμος ἐξαίσιος **11** τὸ φῶς σοι σκότος ἀπέβη κοιμηθέντα δὲ ὕδωρ σε ἐκάλυψεν **12** μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων ἐφορᾷ τοὺς δὲ ὕβρει φερομένους ἐταπεινώσεν **13** καὶ εἶπας τί ἔγνω ὁ ἰσχυρός ἢ κατὰ τοῦ γνόφου κρινεῖ **14** νέφη ἀποκρυφῆ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὄραθήσεται καὶ γῆρον οὐρανοῦ διαπορεύεται **15** μὴ τρίβον

αἰώνιον φυλάξεις ἢ ἐπάτησαν ἄνδρες ἄδικοι **16** οἱ συνελήμφθησαν ἄωροι ποταμὸς ἐπιρρέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν **17** οἱ λέγοντες κύριος τί ποιήσει ἡμῖν ἢ τί ἐπάξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ **18** ὃς δὲ ἐνέπλησεν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀγαθῶν βουλή δὲ ἀσεβῶν πόρρω ἀπ' αὐτοῦ **19** ἰδόντες δίκαιοι ἐγέλασαν ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν **20** εἰ μὴ ἠφανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν καὶ τὸ κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ **21** γενοῦ δὴ σκληρός ἂν ὑπομείνης εἶτ' ὁ καρπός σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς **22** ἔκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξηγορίαν καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ σου **23** ἂν δὲ ἐπιστραφῆς καὶ ταπεινώσης σεαυτὸν ἔναντι κυρίου πόρρω ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σου τὸ ἄδικον **24** θήσῃ ἐπὶ χώματι ἐν πέτρᾳ καὶ ὡς πέτρα χειμάρρους ὦφειρ **25** ἔσται οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ ἐχθρῶν καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὥσπερ ἀργύριον πεπυρωμένον **26** εἶτα παρρησιασθήσῃ ἔναντι κυρίου ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἰλαρῶς **27** εὐξαμένου δέ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακούσεται σου δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι τὰς εὐχάς **28** ἀποκαταστήσει δέ σοι δίκαιαν δικαιοσύνης ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται φέγγος **29** ὅτι ἐταπεινώσεν αὐτόν καὶ ἐρεῖς ὑπερηφανεύσατο καὶ κύφοντα ὀφθαλμοῖς σώσει **30** ῥύσεται ἀθῶον καὶ διασώθητι ἐν καθαραῖς χερσίν σου

23 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει **2** καὶ δὴ οἶδα ὅτι ἐκ χειρός μου ἢ ἔλεγξις ἐστὶν καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπ' ἐμῷ στεναγμῷ **3** τίς δ' ἄρα γνοίη ὅτι εὐροίμι αὐτόν καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος **4** εἶποιμι δὲ ἐμαυτοῦ κρίμα τὸ δὲ στόμα μου ἐμπλήσεται ἐλέγχων **5** γνώην δὲ ῥήματα ἅ μοι ἐρεῖ αἰσθηθῆναι δὲ τίνα μοι ἀπαγγελεῖ **6** καὶ εἰ

έν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελεύσεται μοι εἶτα ἐν ἀπειλῇ μοι οὐ χρήσεται 7 ἀλήθεια γὰρ καὶ ἔλεγχος παρ' αὐτοῦ ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος τὸ κρίμα μου 8 εἰς γὰρ πρῶτα πορεύσομαι καὶ οὐκέτι εἰμί τὰ δὲ ἐπ' ἐσχάτοις τί οἶδα 9 ἀριστέρα ποιήσαντος αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον περιβαλεῖ δεξιὰ καὶ οὐκ ὄψομαι 10 οἶδεν γὰρ ἤδη ὁδὸν μου διέκρινεν δέ με ὥσπερ τὸ χρυσίον 11 ἐξελεύσομαι δὲ ἐν ἐντάλασιν αὐτοῦ ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω 12 ἀπὸ ἐνταλμάτων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ παρέλθω ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα αὐτοῦ 13 εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὕτως τίς ἐστὶν ὁ ἀντειπὼν αὐτῷ ὃ γὰρ αὐτὸς ἠθέλησεν καὶ ἐποίησεν 15 διὰ τοῦτο ἐπ' αὐτῷ ἐσπούδακα νουθετούμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπουδασθῶ κατανοήσω καὶ πτοηθήσομαι ἐξ αὐτοῦ 16 κύριος δὲ ἐμαλάκυνεν τὴν καρδίαν μου ὃ δὲ παντοκράτωρ ἐσπούδασέν με 17 οὐ γὰρ ἤδειν ὅτι ἐπελεύσεται μοι σκότος πρὸ προσώπου δέ μου ἐκάλυψεν γνόφος

24 διὰ τί δὲ κύριον ἔλαθον ὦραι 2 ἀσεβεῖς δὲ ὄριον ὑπερέβησαν ποιμνιον σὺν ποιμένι ἀρπάσαντες 3 ὑποζύγιον ὀρφανῶν ἀπήγαγον καὶ βοῦν χήρας ἠνεχύρασαν 4 ἐξέκλιναν ἀδυνατοῦς ἐξ ὁδοῦ δικαίας ὀμοθυμαδὸν ἐκρύβησαν πραεῖς γῆς 5 ἀπέβησαν δὲ ὥσπερ ὄνοι ἐν ἀγρῷ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐξελθόντες τὴν ἑαυτῶν πρᾶξιν ἠδύνθη αὐτῷ ἄρτος εἰς νεωτέρους 6 ἀγρὸν πρὸ ὥρας οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν ἀδύνατοι δὲ ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ ἠργάσαντο 7 γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοίμισαν ἄνευ ἱματίων ἀμφίαισιν δὲ ψυχῆς αὐτῶν ἀφείλαντο 8 ἀπὸ ψεκᾶδων ὀρέων ὑγραίνονται παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς

σκέπην πέτρων περιεβάλλοντο 9 ἤρπασαν ὀρφανὸν ἀπὸ μαστοῦ ἐκπεπτωκότα δὲ ἐταπείνωσαν 10 γυμνοὺς δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως πεινόντων δὲ τὸν ψωμὸν ἀφείλαντο 11 ἐν στενοῖς ἀδίκως ἐνήδρευσαν ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ ἤδεισαν 12 οἱ ἐκ πόλεως καὶ οἰκῶν ἰδίων ἐξεβάλλοντο ψυχὴ δὲ νηπίων ἐστέναξεν μέγα αὐτὸς δὲ διὰ τί τούτων ἐπισκοπὴν οὐ πεποίηται 13 ἐπὶ γῆς ὄντων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν ὁδὸν δὲ δικαιοσύνης οὐκ ἤδεισαν οὐδὲ ἀτραποὺς αὐτῆς ἐπορεύθησαν 14 γνοὺς δὲ αὐτῶν τὰ ἔργα παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς σκότος καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτῃς 15 καὶ ὀφθαλμὸς μοιχοῦ ἐφύλαξεν σκότος λέγων οὐ προσνοήσει με ὀφθαλμὸς καὶ ἀποκρυβῆν προσώπου ἔθετο 16 διώρυσεν ἐν σκότει οἰκίας ἡμέρας ἐσφράγισαν ἑαυτοὺς οὐκ ἐπέγνωσαν φῶς 17 ὅτι ὀμοθυμαδὸν τὸ πρῶτὸ αὐτοῖς σκιά θανάτου ὅτι ἐπιγνώσεται ταραχὰς σκιάς θανάτου 18 ἐλαφρὸς ἐστὶν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος καταραθεῖν ἢ μερὶς αὐτῶν ἐπὶ γῆς 19 ἀναφανεῖ δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρὰ ἀγκαλίδα γὰρ ὀρφανῶν ἤρπασαν (Sheol h7585) 20 εἶτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ ἢ ἁμαρτία ὥσπερ δὲ ὀμίχλη δρόσου ἀφανῆς ἐγένετο ἀποδοθεῖν δὲ αὐτῷ ἃ ἔπραξεν συντριβεῖν δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλω ἀνιάτω 21 στεῖραν γὰρ οὐκ εὖ ἐποίησεν καὶ γύναιον οὐκ ἠλέησεν 22 θυμῷ δὲ κατέστρεψεν ἀδυνατοῦς ἀναστάς τοιγαροῦν οὐ μὴ πιστεύσῃ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς 23 μαλακισθεῖς μὴ ἐλπίζετω ὑγιασθῆναι ἀλλὰ πεσεῖται νόσω 24 πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσεν τὸ ὕψωμα αὐτοῦ ἐμαράνθη δὲ ὥσπερ μολόχη ἐν καύματι ἢ ὥσπερ στάχυς ἀπὸ καλάμης αὐτόματος

ἀποπεσών 25 εἰ δὲ μή τις ἐστὶν ὁ φάμενος ψευδῆ με λέγειν καὶ θήσει εἰς οὐδὲν τὰ ῥήματά μου

25 ὑπολαβὼν δὲ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης λέγει 2 τί γὰρ προοίμιον ἢ φόβος παρ' αὐτοῦ ὁ ποιῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψίστῳ 3 μὴ γὰρ τις ὑπολάβοι ὅτι ἔστιν παρέλκυσις πειραταῖς ἐπὶ τίνας δὲ οὐκ ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ' αὐτοῦ 4 πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς ἔναντι κυρίου ἢ τις ἂν ἀποκαθαρίσαι ἑαυτὸν γεννητὸς γυναικός 5 εἰ σελήνη συντάσσει καὶ οὐκ ἐπιφάσκει ἄστρα δὲ οὐ καθαρὰ ἔναντιον αὐτοῦ 6 ἕα δὲ ἄνθρωπος σαπρία καὶ υἱὸς ἀνθρώπου σκώληξ

26 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει 2 τίني πρόσκεισαι ἢ τίني μέλλεις βοηθεῖν πότερον οὐχ ᾧ πολλῆ ἰσχύς καὶ ᾧ βραχίων κραταιός ἐστὶν 3 τίني συμβεβούλευσαι οὐχ ᾧ πᾶσα σοφία ἢ τίني ἐπακολουθήσεις οὐχ ᾧ μεγίστη δύναμις 4 τίني ἀνήγγειλας ῥήματα πνοῆ δὲ τίνος ἐστὶν ἢ ἐξελθοῦσα ἐκ σοῦ 5 μὴ γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν ὕδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ 6 γυμνὸς ὁ ἄδης ἐπώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν περιβόλαιον τῇ ἀπωλείᾳ (Sheol h7585) 7 ἐκτείνων βορέαν ἐπ' οὐδὲν κρεμάζων γῆν ἐπὶ οὐδενός 8 δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐρράγη νέφος ὑποκάτω αὐτοῦ 9 ὁ κρατῶν πρόσωπον θρόνου ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος αὐτοῦ 10 πρόσταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος μέχρι συντελείας φωτὸς μετὰ σκότους 11 στῦλοι οὐρανοῦ ἐπετάσθησαν καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ τῆς ἐπιτιμῆσεως αὐτοῦ 12 ἰσχύι κατέπαυσεν τὴν θάλασσαν ἐπιστήμη δὲ ἔτρωσε τὸ κῆτος 13 κλεῖθρα δὲ οὐρανοῦ δεδοίκασιν

αὐτόν προστάγματι δὲ ἐθανάτωσεν δράκοντα ἀποστάτην 14 ἰδοὺ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἰκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐτῷ σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ τίς οἶδεν ὁπότε ποιήσει

27 ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ 2 ζῆ κύριος ὃς οὕτω με κέκρικεν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου τὴν ψυχὴν 3 ἦ μὴν ἔτι τῆς πνοῆς μου ἐνούσης πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περιόν μοι ἐν ῥίσι 4 μὴ λαλήσειν τὰ χεῖλη μου ἄνομα οὐδὲ ἡ ψυχὴ μου μελετήσῃ ἄδικα 5 μὴ μοι εἴη δίκαιους ὑμᾶς ἀποφῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω οὐ γὰρ ἀπαλλάξω μου τὴν ἀκακίαν 6 δικαιοσύνη δὲ προσέχων οὐ μὴ προῶμαι οὐ γὰρ σύνοιδα ἐμαυτῷ ἄτοπα πράξας 7 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἴησαν οἱ ἐχθροί μου ὥσπερ ἡ καταστροφή τῶν ἀσεβῶν καὶ οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστανόμενοι ὥσπερ ἡ ἀπώλεια τῶν παρανόμων 8 καὶ τίς γὰρ ἐστὶν ἐλπίς ἀσεβεῖ ὅτι ἐπέχει πεποιωθὼς ἐπὶ κύριον ἄρα σωθήσεται 9 ἦ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται κύριος ἢ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης 10 μὴ ἔχει τινα παρρησίαν ἔναντι αὐτοῦ ἢ ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακούσεται αὐτοῦ 11 ἀλλὰ διὴ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ἐστὶν ἐν χειρὶ κυρίου ἃ ἐστὶν παρὰ παντοκράτορι οὐ ψεύσομαι 12 ἰδοὺ διὴ πάντες οἶδατε ὅτι κενὰ κενοὶς ἐπιβάλλετε 13 αὕτη ἡ μερὶς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου κτῆμα δὲ δυναστῶν ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος ἐπ' αὐτούς 14 ἐὰν δὲ πολλοὶ γένωνται οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς σφαγὴν ἔσσονται ἐὰν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσιν προσαιτήσουσιν 15 οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανάτῳ τελευτήσουσιν χήρας δὲ αὐτῶν οὐθεὶς ἐλεήσει 16 ἐὰν συναγάγῃ ὥσπερ γῆν ἀργύριον ἴσα δὲ πηλῷ ἐτοιμάσῃ χρυσίον 17 ταῦτα πάντα

δίκαιοι περιποιήσονται τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθέξουσιν 18 ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος αὐτοῦ ὡσπερ σῆτες καὶ ὡσπερ ἀράχνη 19 πλούσιος κοιμηθεὶς καὶ οὐ προσθήσει ὀφθαλμούς αὐτοῦ διήνοιξεν καὶ οὐκ ἔστιν 20 συνήντησαν αὐτῷ ὡσπερ ὕδωρ αἰ ὀδύναι νυκτὶ δὲ ὑφείλατο αὐτὸν γνόφος 21 ἀναλήμψεται αὐτὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται καὶ λικμήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ 22 καὶ ἐπιρρίψει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φείσεται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ φυγῆ φεύζεται 23 κροτήσῃ ἐπ' αὐτοῦ χεῖρας αὐτοῦ καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ

28 ἔστιν γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὅθεν γίνεται τόπος δὲ χρυσίῳ ὅθεν διηθεῖται 2 σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται χαλκὸς δὲ ἴσα λίθω λατομεῖται 3 τάζιν ἔθετο σκοτεῖ καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς ἐξακριβάζεται λίθος σκοτία καὶ σκιά θανάτου 4 διακοπὴ χειμάρρου ἀπὸ κονίας οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαίαν ἠσθένησαν ἐκ βροτῶν 5 γῆ ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρτος ὑποκάτω αὐτῆς ἐστράφη ὡσεὶ πῦρ 6 τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῷ 7 τρίβος οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινὸν καὶ οὐ παρέβλεψεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυπὸς 8 οὐκ ἐπάτησαν αὐτὴν υἱοὶ ἀλαζόνων οὐ παρῆλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων 9 ἐν ἀκροτόμῳ ἐξέτεινεν χεῖρα αὐτοῦ κατέστρεψεν δὲ ἐκ ριζῶν ὄρη 10 δίνας δὲ ποταμῶν ἔρρηξεν πᾶν δὲ ἔντιμον εἶδέν μου ὁ ὀφθαλμὸς 11 βάθη δὲ ποταμῶν ἀνεκάλυψεν ἔδειξεν δὲ ἑαυτοῦ δύναμιν εἰς φῶς 12 ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς ἐπιστήμης 13 οὐκ οἶδεν βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐν ἀνθρώποις 14 ἄβυσσος εἶπεν οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ καὶ θάλασσα εἶπεν οὐκ ἔστιν μετ'

ἐμοῦ 15 οὐ δώσει συγκλεισμὸν ἀντ' αὐτῆς καὶ οὐ σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐτῆς 16 καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυσίῳ Ὠφὶρ ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ 17 οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ χρυσίον καὶ ὕαλος καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς σκεύη χρυσᾶ 18 μετέωρα καὶ γαβὶς οὐ μνησθήσεται καὶ ἔλκυσσον σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα 19 οὐκ ἰσωθήσεται αὐτῇ τοπάζιον Αἰθιοπίας χρυσίῳ καθαρῷ οὐ συμβασταχθήσεται 20 ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη ποῖος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς συνέσεως 21 λέληθεν πάντα ἄνθρωπον καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐκρύβη 22 ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος 23 ὁ θεὸς εἶ συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδὸν αὐτὸς δὲ οἶδεν τὸν τόπον αὐτῆς 24 αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν ἐφορᾷ εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῆ πάντα ἃ ἐποίησεν 25 ἀνέμων σταθμὸν ὕδατός τε μέτρα 26 ὅτε ἐποίησεν οὕτως ὑετὸν ἠρίθμησεν καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι φωνάς 27 τότε εἶδεν αὐτὴν καὶ ἐξηγήσατο αὐτὴν ἐτοιμάσας ἐξιχνίασεν 28 εἶπεν δὲ ἀνθρώπῳ ἰδοὺ ἡ θεοσεβεία ἐστὶν σοφία τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κακῶν ἐστὶν ἐπιστήμη

29 ἔτι δὲ προσθεὶς Ἰωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ 2 τίς ἄν με θεῖη κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν ἡμερῶν ὧν με ὁ θεὸς ἐφύλαξεν 3 ὡς ὅτε ἠῦγει ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκοτεῖ 4 ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς ὅτε ὁ θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου 5 ὅτε ἤμην ὑλώδης λῖαν κύκλω δέ μου οἱ παῖδες 6 ὅτε ἐχέοντό μου αἰ ὁδοὶ βουτύρῳ τὰ δὲ ὄρη μου ἐχέοντο γάλακτι 7 ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος 8 ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν πρεσβῦται

δὲ πάντες ἔστησαν 9 ἄδρῳι δὲ ἐπαύσαντο
λαλοῦντες δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι 10
οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισάν με καὶ γλώσσα
αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη 11 ὅτι
οὓς ἤκουσεν καὶ ἐμακάρισέν με ὀφθαλμὸς δὲ
ἰδὼν με ἐξέκλινεν 12 διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ
χειρὸς δυνάστου καὶ ὀρφανῷ ᾧ οὐκ ἦν βοηθός
ἐβοήθησα 13 εὐλογία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι
στόμα δὲ χήρας με εὐλόγησεν 14 δικαιοσύνην δὲ
ἐνεδεδύκειν ἡμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοῖδι
15 ὀφθαλμὸς ἤμην τυφλῶν ποὺς δὲ χωλῶν 16
ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων δίκην δὲ ἦν οὐκ ἤδειν
ἐξιχνίασα 17 συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων ἐκ δὲ
μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν ἄρπαγμα ἐξέσπασα
18 εἶπα δὲ ἡ ἡλικία μου γηράσει ὥσπερ στέλεχος
φοίνικος πολὺν χρόνον βιώσω 19 ἡ ῥίζα μου
διήνοικται ἐπὶ ὕδατος καὶ δρόσος ἀύλισθήσεται
ἐν τῷ θερισμῷ μου 20 ἡ δόξα μου καινὴ μετ'
ἐμοῦ καὶ τὸ τόξον μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορεύσεται
21 ἐμοῦ ἀκούσαντες προσέσχον ἐσιώπησαν δὲ
ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ 22 ἐπὶ δὲ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ
προσέθεντο περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο ὅποταν αὐτοῖς
ἐλάλουν 23 ὥσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη
τὸν ὑετόν οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλίαν 24
ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτοὺς οὐ μὴ πιστεύσωσιν
καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπτεν 25
ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἐκάθισα ἄρχων καὶ
κατεσκῆνουν ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν μονοζώνοις ὄν
τρόπον παθεινοὺς παρακαλῶν

30 νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι νῦν
νουθετοῦσίν με ἐν μέρει ὧν ἐξουδένουν πατέρας
αὐτῶν οὓς οὐχ ἠγησάμην εἶναι ἀξίους κυνῶν
τῶν ἐμῶν νομάδων 2 καὶ γε ἰσχύς χειρῶν αὐτῶν

ἵνα τί μοι ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια 3 ἐν
ἐνδείᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος οἱ φεύγοντες ἄνυδρον
ἐχθὲς συνοχήν καὶ τάλαιπωρίαν 4 οἱ περικλῶντες
ἄλιμα ἐπὶ ἠχοῦντι οἴτινες ἄλιμα ἦν αὐτῶν τὰ
σῖτα ἄτιμοι δὲ καὶ πεφραλισμένοι ἐνδεεῖς παντὸς
ἀγαθοῦ οἱ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασῶντο ὑπὸ λιμοῦ
μεγάλου 5 ἐπανεστήσαν μοι κλέπτει 6 ὧν
οἱ οἴκοι αὐτῶν ἦσαν τρωγλαὶ πετρῶν 7 ἀνὰ
μέσον εὐήχων βοήσονται οἱ ὑπὸ φρύγανα ἄγρια
διητῶντο 8 ἀφρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων ὄνομα
καὶ κλέος ἐσβεσμένον ἀπὸ γῆς 9 νυνὶ δὲ κιθάρα
ἐγὼ εἰμι αὐτῶν καὶ ἐμὲ θρύλημα ἔχουσιν 10
ἐβδελύξαντο δέ με ἀποστάντες μακρὰν ἀπὸ δὲ
προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον 11 ἀνοίξας
γὰρ φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέν με καὶ χαλινὸν
τοῦ προσώπου μου ἐξαπέστειλαν 12 ἐπὶ δεξιῶν
βλαστοῦ ἐπανεστήσαν πόδα αὐτῶν ἐξέτειναν καὶ
ὠδοποίησαν ἐπ' ἐμὲ τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν
13 ἐξετρίβησαν τρίβοι μου ἐξέδυσεν γὰρ μου
τὴν στολήν 14 βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέν με
κέχηραί μοι ὡς βούλεται ἐν ὀδύναϊς πέφυρμαι
15 ἐπιστρέφονται δέ μου αἱ ὀδύναϊς ὥχρητό μου ἡ
ἐλπίς ὥσπερ πνεῦμα καὶ ὥσπερ νέφος ἡ σωτηρία
μου 16 καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχὴ
μου ἔχουσιν δέ με ἡμέραι ὀδυνῶν 17 νυκτὶ
δέ μου τὰ ὀσᾶ συγκέκαυται τὰ δὲ νεῦρά μου
διαλέλονται 18 ἐν πολλῇ ἰσχύϊ ἐπελάβετό μου τῆς
στολῆς ὥσπερ τὸ περιστόμιον τοῦ χιτῶνός μου
περιέσχεν με 19 ἠγήσαι δέ με ἴσα πηλῶ ἐν γῇ
καὶ σποδῶ μου ἡ μερίς 20 κέκραγα δὲ πρὸς σὲ
καὶ οὐκ εἰσακούεις μου ἔστησαν καὶ κατενόησάν
με 21 ἐπέβης δέ μοι ἀνελεημόνως χειρὶ κραταιᾷ
με ἐμαστίγωσας 22 ἔταξας δέ με ἐν ὀδύναϊς καὶ

ἀπέρριψάς με ἀπὸ σωτηρίας **23** οἶδα γὰρ ὅτι θάνατός με ἐκτρίψει οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῆ **24** εἰ γὰρ ὄφελον δυναίμην ἐμαυτὸν χειρῶσασθαι ἢ δεηθεὶς γε ἐτέρου καὶ ποιήσει μοι τοῦτο **25** ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνατῶ ἔκλαυσα ἐστέναξα δὲ ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις **26** ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς ἰδοὺ συνήντησάν μοι μᾶλλον ἡμέραι κακῶν **27** ἡ κοιλία μου ἐξέξεσεν καὶ οὐ σιωπήσεται προέφθασάν με ἡμέραι πτωχείας **28** στένων πεπόρευμαι ἄνευ φιμοῦ ἔσθηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγῶς **29** ἀδελφὸς γέγονα σειρήνων ἐταῖρος δὲ στρουθῶν **30** τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκοτῶται μεγάλως τὰ δὲ ὀσᾶ μου ἀπὸ καύματος **31** ἀπέβη δὲ εἰς πάθος μου ἡ κιθάρα ὁ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἔμοι

31 διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ οὐ συνήσω ἐπὶ παρθένον **2** καὶ τί ἐμέρισεν ὁ θεὸς ἀπάνωθεν καὶ κληρονομία ἱκανοῦ ἐξ ὑψίστων **3** οὐχὶ ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ καὶ ἀπαλλοτριώσις τοῖς ποιουσιν ἀνομίαν **4** οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδὸν μου καὶ πάντα τὰ διαβήματά μου ἐξαριθμῆσεται **5** εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοιαστῶν εἰ δὲ καὶ ἐσπούδασεν ὁ πούς μου εἰς δόλον **6** ἴσταίη με ἄρα ἐν ζυγῷ δικαίῳ οἶδεν δὲ ὁ κύριος τὴν ἀκακίαν μου **7** εἰ ἐξέκλινεν ὁ πούς μου ἐκ τῆς ὁδοῦ εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηκολούθησεν ἡ καρδία μου εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσίν μου ἠψάμην δώρων **8** σπεύραμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν ἄρριζος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς **9** εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρδία μου γυναικὶ ἄνδρὸς ἐτέρου εἰ καὶ ἐγκάθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς **10** ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἐτέρῳ τὰ δὲ νηπιά μου ταπεινωθεῖ **11** θυμὸς γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος τὸ μιᾶναι ἄνδρὸς

γυναῖκα **12** πῦρ γάρ ἐστιν καιόμενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν οὗ δ' ἂν ἐπέλθῃ ἐκ ριζῶν ἀπώλεσεν **13** εἰ δὲ καὶ ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θεραπαίνης κρινομένων αὐτῶν πρὸς με **14** τί γὰρ ποιήσω ἐὰν ἔτασίν μου ποιήσεται ὁ κύριος ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπήν τίνα ἀπόκρισιν ποιήσομαι **15** πότερον οὐχ ὡς καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ καὶ ἐκεῖνοι γεγονάσιν γεγονάμεν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ **16** ἀδύνατοι δὲ χρεῖαν ἦν ποτ' εἶχον οὐκ ἀπέτυχον χήρας δὲ τὸν ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα **17** εἰ δὲ καὶ τὸν ψωμόν μου ἔφαγον μόνος καὶ οὐχὶ ὀρφανῷ μετέδωκα **18** ὅτι ἐκ νεότητός μου ἐξέτρεφον ὡς πατὴρ καὶ ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου ὠδήγησα **19** εἰ δὲ καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον καὶ οὐκ ἠμφίασα **20** ἀδύνατοι δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με ἀπὸ δὲ κουρᾶς ἀμνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐτῶν **21** εἰ ἐπῆρα ὀρφανῷ χεῖρα πεποιθῶς ὅτι πολλή μοι βοήθεια περίεστιν **22** ἀποσταίη ἄρα ὁ ὦμός μου ἀπὸ τῆς κλειδός ὁ δὲ βραχιῶν μου ἀπὸ τοῦ ἀγκωνός μου συντριβεῖ **23** φόβος γὰρ κυρίου συνέσχεν με καὶ ἀπὸ τοῦ λήμματος αὐτοῦ οὐχ ὑπόισω **24** εἰ ἔταξα χρυσίον ἰσχύν μου εἰ δὲ καὶ λίθω πολυτελεῖ ἐπεποιθήσα **25** εἰ δὲ καὶ εὐφράνθην πολλοῦ πλοῦτου μοι γενομένου εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέμην χεῖρά μου **26** ἢ οὐχ ὀρῶ μὲν ἥλιον τὸν ἐπιφάσκοντα ἐκλείποντα σελήνην δὲ φθίνουσαν οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἐστιν **27** καὶ εἰ ἠπατήθη λάθρα ἡ καρδία μου εἰ δὲ καὶ χεῖρά μου ἐπιθείς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα **28** καὶ τοῦτό μοι ἄρα ἀνομία ἡ μεγίστη λογισθεῖ ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον κυρίου τοῦ ὑψίστου **29** εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρῆς ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν

μου καὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου εὖγε **30** ἀκούσαι ἄρα τὸ οὖς μου τὴν κατάραν μου θρυληθείην δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμενος **31** εἰ δὲ καὶ πολλάκις εἶπον αἱ θεράπαιναί μου τίς ἂν δώῃ ἡμῖν τῶν σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι λίαν μου χρηστοῦ ὄντος **32** ἔξω δὲ οὐκ ἠυλίζετο ξένος ἡ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόντι ἀνέωκτο **33** εἰ δὲ καὶ ἀμαρτῶν ἀκουσίως ἔκρυψα τὴν ἀμαρτίαν μου **34** οὐ γὰρ διετράπην πολυοχλίαν πλήθους τοῦ μὴ ἐξαγορευοῦσαι ἐνώπιον αὐτῶν εἰ δὲ καὶ εἶασα ἀδύνατον ἐξελεθεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ **35** τίς δῶῃ ἀκούοντά μου χεῖρα δὲ κυρίου εἰ μὴ ἐδεδοίκειν συγγραφὴν δέ ἦν εἶχον κατὰ τινος **36** ἐπ' ὧμοις ἂν περιθέμενος στέφανον ἀνεγίνωσκον **37** καὶ εἰ μὴ ῥήξας αὐτὴν ἀπέδωκα οὐθὲν λαβῶν παρὰ χροεφειλέτου **38** εἰ ἐπ' ἐμοί ποτε ἡ γῆ ἐστέναξεν εἰ δὲ καὶ οἱ αὐλακες αὐτῆς ἔκλαυσαν ὁμοθυμαδόν **39** εἰ δὲ καὶ τὴν ἰσχὴν αὐτῆς ἔφαγον μόνος ἄνευ τιμῆς εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς γῆς ἐκβαλὼν ἐλύπησα **40** ἀντὶ πυροῦ ἄρα ἐξέλθοι μοι κνίδη ἀντὶ δὲ κριθῆς βάτος καὶ ἐπαύσατο Ἰωβ ῥήμασιν

32 ἡσύχασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι ἀντειπεῖν Ἰωβ ἦν γὰρ Ἰωβ δίκαιος ἐναντίον αὐτῶν **2** ὠργίσθη δὲ Ἐλιους ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς συγγενείας Ραμ τῆς Αυσίτιδος χώρας ὠργίσθη δὲ τῷ Ἰωβ σφόδρα διότι ἀπέφηεν ἐαυτὸν δίκαιον ἐναντίον κυρίου **3** καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων ὠργίσθη σφόδρα διότι οὐκ ἠδυνήθησαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ἰωβ καὶ ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀσεβῆ **4** Ἐλιους δὲ ὑπέμεινεν δοῦναι ἀπόκρισιν Ἰωβ ὅτι πρεσβύτεροι αὐτοῦ εἰσιν ἡμέραις **5** καὶ εἶδεν Ἐλιους ὅτι οὐκ ἔστιν

ἀπόκρισις ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν καὶ ἐθυμώθη ὀργὴ αὐτοῦ **6** ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους ὁ τοῦ Βαραχιηλ ὁ Βουζίτης εἶπεν νεώτερος μὲν εἰμι τῷ χρόνῳ ὑμεῖς δὲ ἔστε πρεσβύτεροι διὸ ἡσύχασα φοβηθεὶς τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν ἔμαυτοῦ ἐπιστήμην **7** εἶπα δὲ ὅτι ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν ἐν πολλοῖς δὲ ἔτεσιν οἶδασιν σοφίαν **8** ἀλλὰ πνεῦμά ἐστὶν ἐν βροτοῖς πνοὴ δὲ παντοκράτορός ἐστιν ἡ διδάσκουσα **9** οὐχ οἱ πολυχρόνιοί εἰσιν σοφοὶ οὐδ' οἱ γέροντες οἶδασιν κρίμα **10** διὸ εἶπα ἀκούσατέ μου καὶ ἀναγγελῶ ὑμῖν ἃ οἶδα **11** ἐνωτίζεσθέ μου τὰ ῥήματα ἐρῶ γὰρ ὑμῶν ἀκούοντων ἄχρι οὗ ἐτάσητε λόγους **12** καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰωβ ἐλέγχων ἀνταποκρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν **13** ἵνα μὴ εἶπητε εὕρομεν σοφίαν κυρίῳ προσθέμενοι **14** ἀνθρώπῳ δὲ ἐπετρέψατε λαλήσαι τοιαῦτα ῥήματα **15** ἐπτοήθησαν οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους **16** ὑπέμεινα οὐ γὰρ ἐλάλησαν ὅτι ἔστησαν οὐκ ἀπεκρίθησαν **17** ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους λέγει **18** πάλιν λαλήσω πλήρης γὰρ εἰμι ῥημάτων ὀλέκει γὰρ με τὸ πνεῦμα τῆς γαστροῦς **19** ἡ δὲ γαστήρ μου ὥσπερ ἀσκὸς γλεύκους ζέων δεδεμένος ἢ ὥσπερ φυσητὴρ χαλκῆως ἐρρηγῶς **20** λαλήσω ἵνα ἀναπαύσωμαι ἀνοίξας τὰ χεῖλη **21** ἄνθρωπον γὰρ οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ἀλλὰ μὴν οὐδὲ βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ **22** οὐ γὰρ ἐπίσταμαι θαυμάσαι πρόσωπον εἰ δὲ μὴ καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται

33 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον Ἰωβ τὰ ῥήματά μου καὶ λαλιὰν ἐνωτίζου μου **2** ἰδοὺ γὰρ ἤνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου **3** καθαρὰ μου ἡ καρδιά ῥήμασιν σύνεσις δὲ

χειλέων μου καθαρά νοήσει 4 πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με πνοή δὲ παντοκράτορος ἡ διδάσκουσά με 5 ἐὰν δύνη δὸς μοι ἀπόκρισιν πρὸς ταῦτα ὑπόμεινον στήθι κατ' ἐμὲ καὶ ἐγὼ κατὰ σέ 6 ἐκ πηλοῦ διήρτισαι σὺ ὡς καὶ ἐγὼ ἐκ τοῦ αὐτοῦ διηρτίσμεθα 7 οὐχ ὁ φόβος μου σε στροβίσει οὐδὲ ἡ χεὶρ μου βαρεῖα ἔσται ἐπὶ σοί 8 πλὴν εἴπας ἐν ὧσιν μου φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα 9 διότι λέγεις καθαρὸς εἰμι οὐχ ἁμαρτῶν ἄμεμπτος δέ εἰμι οὐ γὰρ ἠνόμησα 10 μέμψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὔρεν ἡγῆται δέ με ὡσπερ ὑπεναντίον 11 ἔθετο δὲ ἐν ξύλῳ τὸν πόδα μου ἐφύλαξεν δέ μου πάσας τὰς ὁδοὺς 12 πῶς γὰρ λέγεις δίκαιός εἰμι καὶ οὐκ ἐπακήκοέν μου αἰώνιος γὰρ ἔστιν ὁ ἐπάνω βροτῶν 13 λέγεις δὲ διὰ τί τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακήκοεν πᾶν ῥῆμα 14 ἐν γὰρ τῷ ἅπαξ λαλήσαι ὁ κύριος ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἐνύπνιον 15 ἢ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ ὡς ὅταν ἐπιπίπτῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἀνθρώπους ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοίτης 16 τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώπων ἐν εἶδεσιν φόβου τοιούτοις αὐτοὺς ἐξεφόβησεν 17 ἀποστρέψαι ἄνθρωπον ἐξ ἀδικίας τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ πτώματος ἐρρύσατο 18 ἐφείσατο δὲ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου καὶ μὴ πεσεῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ 19 πάλιν δὲ ἡλεγξεν αὐτὸν ἐν μαλακίᾳ ἐπὶ κοίτης καὶ πλῆθος ὄστων αὐτοῦ ἐνάρκησεν 20 πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ δύνηται προσδέξασθαι καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ βρῶσιν ἐπιθυμήσει 21 ἕως ἂν σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες καὶ ἀποδείξῃ τὰ ὄστᾶ αὐτοῦ κενά 22 ἡγγισεν δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἢ δὲ ζωὴ αὐτοῦ ἐν ἄδῃ 23 ἐὰν ὧσιν χίλιοι ἄγγελοι θανατηφόροι εἷς αὐτῶν οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν ἐὰν νοήσῃ τῆ

καρδίᾳ ἐπιστραφεῖναι ἐπὶ κύριον ἀναγγεῖλη δὲ ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ μέμψιν τὴν δὲ ἄνοιαν αὐτοῦ δείξῃ 24 ἀνθέξεται τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτὸν εἰς θάνατον ἀνανεώσει δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὡσπερ ἀλοιφήν ἐπὶ τοίχου τὰ δὲ ὄστᾶ αὐτοῦ ἐμπλήσει μυελοῦ 25 ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρκας ὡσπερ νηπιῦ ἀποκαταστήσει δὲ αὐτὸν ἀνδρωθέντα ἐν ἀνθρώποις 26 εὐξάμενος δὲ πρὸς κύριον καὶ δεκτὰ αὐτῷ ἔσται εἰσελεύσεται δὲ προσώπῳ καθαρῷ σὺν ἐξηγορίᾳ ἀποδώσει δὲ ἀνθρώποις δικαιοσύνην 27 εἶτα τότε ἀπομέμψεται ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ λέγων οἶα συνετέλουν καὶ οὐκ ἄξια ἦτασέν με ὧν ἡμάρτον 28 σῶσον ψυχὴν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν καὶ ἡ ζωὴ μου φῶς ὄψεται 29 ἰδοὺ πάντα ταῦτα ἐργᾶται ὁ ἰσχυρὸς ὁδοὺς τρεῖς μετὰ ἀνδρός 30 ἀλλ' ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου ἵνα ἡ ζωὴ μου ἐν φωτὶ αἰνῆ αὐτόν 31 ἐνωτίζου Ἰωβ καὶ ἄκουέ μου κώφευσον καὶ ἐγὼ εἰμι λαλήσω 32 εἰ εἰσὶν λόγοι ἀποκρίθητί μοι λάλησον θέλω γὰρ δικαιωθῆναί σε 33 εἰ μὴ σὺ ἄκουσόν μου κώφευσον καὶ διδάξω σε σοφίαν

34 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους λέγει 2 ἀκούσατέ μου σοφοὶ ἐπιστάμενοι ἐνωτίζεσθε τὸ καλόν 3 ὅτι οὓς λόγους δοκιμάζει καὶ λάρυγξ γεύεται βρῶσιν 4 κρίσιν ἐλώμεθα ἑαυτοῖς γινώμεν ἀνά μέσον ἑαυτῶν ὃ τι καλόν 5 ὅτι εἶρηκεν Ἰωβ δίκαιός εἰμι ὁ κύριος ἀπήλλαξέν μου τὸ κρίμα 6 ἐψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου βίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας 7 τίς ἀνὴρ ὡσπερ Ἰωβ πίνων μυκτηρισμὸν ὡσπερ ὕδωρ 8 οὐχ ἁμαρτῶν οὐδὲ ἀσεβήσας ἡ ὁδοῦ κοινωνήσας μετὰ ποιούντων τὰ ἄνομα τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν 9 μὴ

γὰρ εἵπης ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρός καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῶ παρὰ κυρίου 10 διό συνετοὶ καρδίας ἀκούσατέ μου μὴ μοι εἶη ἔναντι κυρίου ἀσεβῆσαι καὶ ἔναντι παντοκράτορος ταράξαι τὸ δίκαιον 11 ἀλλὰ ἀποδιδοῖ ἀνθρώπῳ καθὰ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν καὶ ἐν τρίβῳ ἀνδρὸς εὐρήσει αὐτόν 12 οἷη δὲ τὸν κύριον ἄτοπα ποιήσῃν ἢ ὁ παντοκράτωρ ταράξει κρίσιν 13 ὃς ἐποίησεν τὴν γῆν τίς δέ ἐστιν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ' οὐρανὸν καὶ τὰ ἐνόητα πάντα 14 εἰ γὰρ βούλοιο συνέχειν καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῶ κατασχεῖν 15 τελευτήσῃ παῖσα σὰρξ ὁμοθυμαδὸν πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελεύσεται ὅθεν καὶ ἐπλάσθη 16 εἰ δὲ μὴ νουθετῇ ἄκουε ταῦτα ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων 17 ἰδὲ σὺ τὸν μισοῦντα ἄνομα καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς ὄντα αἰώνιον δίκαιον 18 ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ παρανομεῖς ἀσεβέστατε τοῖς ἄρχουσιν 19 ὃς οὐκ ἐπὶσχύνθη πρόσωπον ἐντίμου οὐδὲ οἶδεν τιμὴν θέσθαι ἀδροῖς θαυμασθῆναι πρόσωπα αὐτῶν 20 κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται τὸ κεκραγένοι καὶ δεῖσθαι ἀνδρὸς ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως ἐκκλινομένων ἀδυνάτων 21 αὐτὸς γὰρ ὄρατὴς ἐστιν ἔργων ἀνθρώπων λέληθεν δὲ αὐτόν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν 22 οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιοῦντας τὰ ἄνομα 23 ὅτι οὐκ ἐπ' ἄνδρα θήσῃ ἔτι ὁ γὰρ κύριος πάντας ἐφορᾷ 24 ὁ καταλαμβάνων ἀνεξιχνίαστα ἔνδοξά τε καὶ ἐξαΐσια ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς 25 ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα καὶ στρέψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται 26 ἔσβεσεν δὲ ἀσεβεῖς ὄρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ 27 ὅτι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου θεοῦ δικαιώματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν 28 τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτόν κραυγὴν πένητος καὶ

κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται 29 καὶ αὐτὸς ἡσυχίαν παρέξει καὶ τίς καταδικάσεται καὶ κρύψει πρόσωπον καὶ τίς ὄψεται αὐτόν καὶ κατὰ ἔθνους καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ 30 βασιλεύων ἀνθρωπον ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ 31 ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων εἴληφα οὐκ ἐνεχυράσω 32 ἄνευ ἑμαυτοῦ ὄψομαι σὺ δεῖξόν μοι εἰ ἀδικίαν ἠργασάμην οὐ μὴ προσθήσω 33 μὴ παρὰ σοῦ ἀποτεῖσει αὐτήν ὅτι ἀπίσθη ὅτι σὺ ἐκλέξῃ καὶ οὐκ ἐγὼ καὶ τί ἔγνωσ λάλησον 34 διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσιν ταῦτα ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκήκοέν μου τὸ ῥῆμα 35 Ἰωβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν τὰ δὲ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστήμῃ 36 οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰωβ μὴ δῶς ἔτι ἀνταπόκρισιν ὥσπερ οἱ ἄφρονες 37 ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἀμαρτίαις ἡμῶν ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται πολλὰ λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ κυρίου

35 ὑπολαβὼν δὲ Ἐλιους λέγει 2 τί τοῦτο ἠγήσω ἐν κρίσει σὺ τίς εἶ ὅτι εἶπας δίκαιός εἰμι ἔναντι κυρίου 3 ἢ ἔρεῖς τί ποιήσω ἀμαρτῶν 4 ἐγὼ σοὶ δώσω ἀπόκρισιν καὶ τοῖς τρισὶν φίλοις σου 5 ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδέ κατάμαθε δὲ νέφη ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ 6 εἰ ἡμαρτες τί πράξεις εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἰνόμησας τί δύνασαι ποιῆσαι 7 ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος εἶ τί δώσεις αὐτῶ ἢ τί ἐκ χειρός σου λήμψεται 8 ἀνδρὶ τῶ ὁμοίῳ σου ἢ ἀσεβείᾳ σου καὶ υἱῶ ἀνθρώπου ἢ δικαιοσύνῃ σου 9 ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι κεκράζονται βοήσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν 10 καὶ οὐκ εἶπεν ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς ὁ ποιήσας με ὁ κατατάσων φυλακὰς νυκτερινὰς 11 ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ 12 ἐκεῖ κεκράζονται καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν 13

ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ὁ κύριος ἰδεῖν αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ ὁρατῆς ἔστιν **14** τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα καὶ σώσει με κρίθητι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ εἰ δύνασαι αἰνέσαι αὐτόν ὡς ἔστιν **15** καὶ νῦν ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὀργὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔγνω παραπτώματι σφόδρα **16** καὶ Ἰωβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει

36 προσθεῖς δὲ Ἐλιους ἔτι λέγει **2** μεῖνόν με μικρὸν ἔτι ἵνα διδάξω σε ἔτι γὰρ ἐν ἐμοί ἔστιν λέξις **3** ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν ἔργους δέ μου δίκαια ἐρῶ **4** ἐπ' ἀληθείας καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνείς **5** γίγνωσκε δὲ ὅτι ὁ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσεται τὸν ἄκακον δυνατὸς ἰσχύι καρδίας **6** ἀσεβῆ οὐ μὴ ζωοποιήσει καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει **7** οὐκ ἀφελεῖ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νεῖκος καὶ ὑψωθήσονται **8** καὶ εἰ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδασι συσθεθήσονται ἐν σχοινίοις πενίας **9** καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν ὅτι ἰσχύσουσιν **10** ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακούσεται καὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας **11** ἐὰν ἀκούσωσιν καὶ δουλεύσωσιν συντελέσουσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπείαις **12** ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασώζει παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι εἰδέναι αὐτοὺς τὸν κύριον καὶ διότι νουθετούμενοι ἀνήκοοι ἦσαν **13** καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξουσιν θυμὸν οὐ βοήσονται ὅτι ἔδησεν αὐτούς **14** ἀποθάνοι τοίνυν ἐν νεότητι ἢ ψυχὴ αὐτῶν ἢ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων **15** ἀνθ' ὧν ἔθλιψαν ἀσθενῆ καὶ ἀδύνατον κρίμα δὲ πραέων ἐκθήσει **16** καὶ

προσέτι ἠπάτησέν σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ ἄβυσσος κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς καὶ κατέβη τράπεζά σου πλήρης πίοτης **17** οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα **18** θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται δι' ἀσεβειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ' ἀδικίας **19** μή σε ἐκκλινάτω ἐκὼν ὁ νοῦς δεήσεως ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχύν **20** μὴ ἐξελκύσης τὴν νύκτα τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν **21** ἀλλὰ φύλαξαι μὴ πράξης ἄτοπα ἐπὶ τοῦτον γὰρ ἐξεῖλω ἀπὸ πτωχείας **22** ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσεται ἐν ἰσχύι αὐτοῦ τίς γὰρ ἔστιν κατ' αὐτὸν δυνάστης **23** τίς δὲ ἔστιν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ ἔργα ἢ τίς ὁ εἵπας ἔπραξεν ἄδικα **24** μνήσθητι ὅτι μεγάλα ἔστιν αὐτοῦ τὰ ἔργα ὧν ἦρξαν ἄνδρες **25** πᾶς ἄνθρωπος εἶδεν ἐν ἑαυτῷ ὅσοι τιτρωσκόμενοί εἰσιν βροτοί **26** ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς πολὺς καὶ οὐ γνωσόμεθα ἀριθμὸς ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ἀπέραντος **27** ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῷ σταγόνες ὑετοῦ καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῷ εἰς νεφέλην **28** ῥύησονται παλαιώματα ἐσκίασεν δὲ νέφη ἐπὶ ἀμυθῆτων βροτῶν ὥραν ἔθετο κτήνεσιν οἶδασιν δὲ κοίτης τάξιν ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταταί σου ἡ διάνοια οὐδὲ διαλλάσεται σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος **29** καὶ ἐὰν συνῆ ἀπεκτάσεις νεφέλης ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ **30** ἰδοὺ ἐκτείνει ἐπ' αὐτὸν ἠδω καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν **31** ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαοὺς δώσει τροφήν τῷ ἰσχύοντι **32** ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψεν φῶς καὶ ἐνετείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι **33** ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ κτήσις καὶ περὶ ἀδικίας

37 καὶ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μου καὶ ἀπερρῆ ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς **2** ἄκουε ἀκοὴν ἐν

ὄργῃ θυμοῦ κυρίου καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ
ἐξελεύσεται 3 ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ
ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερύγων τῆς
γῆς 4 ὀπίσω αὐτοῦ βοήσεται φωνὴ βροντήσῃ
ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀνταλλάξει
αὐτούς ὅτι ἀκούσει φωνὴν αὐτοῦ 5 βροντήσῃ
ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια ἐποίησεν
γὰρ μεγάλα ἃ οὐκ ἤδειμεν 6 συντάσσω χιόνι
γίνου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ χειμῶν ὑετός καὶ χειμῶν
ὑετῶν δυναστείας αὐτοῦ 7 ἐν χειρὶ παντὸς
ἀνθρώπου κατασφραγίζει ἵνα γνῶ πᾶς ἄνθρωπος
τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν 8 εἰσηλθεν δὲ θηρία ὑπὸ
σκέπην ἡσύχασαν δὲ ἐπὶ κοίτης 9 ἐκ ταμιείων
ἐπέρχονται δίνει ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψυχοῦς 10
καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος οἰακίζει
δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐὰν βούληται 11 καὶ ἐκλεκτὸν
καταπλάσσει νεφέλῃ διασκορπιεῖ νέφος φῶς
αὐτοῦ 12 καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει
ἐν θεεβουλαθῶ εἰς ἔργα αὐτῶν πάντα ὅσα ἂν
ἐντείληται αὐτοῖς ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ
ἐπὶ τῆς γῆς 13 ἐὰν εἰς παιδείαν ἐὰν εἰς τὴν γῆν
αὐτοῦ ἐὰν εἰς ἔλεος εὐρήσει αὐτόν 14 ἐνωτίζου
ταῦτα Ἰωβ στηθὶ νοθετοῦ δύναμιν κυρίου 15
οἶδαμεν ὅτι ὁ θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ φῶς ποιήσας
ἐκ σκοτόυς 16 ἐπίσταται δὲ διάκρισιν νεφῶν
ἐξαΐσια δὲ πτώματα πονηρῶν 17 σοῦ δὲ ἡ στολὴ
θερμὴ ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς 18 στερεώσεις
μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα ἰσχυραὶ ὡς ὄρασις
ἐπιχύσεως 19 διὰ τί δίδαξόν με τί ἐροῦμεν αὐτῷ
καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες 20 μὴ βίβλος
ἢ γραμματεὺς μοι παρέστηκεν ἵνα ἄνθρωπον
ἐστηκῶς κατασιωπήσω 21 πᾶσιν δ' οὐχ ὄρατὸν
τὸ φῶς τηλαυγές ἐστὶν ἐν τοῖς παλαιώμασιν

ὡσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν 22 ἀπὸ βορρᾶ
νέφη χρυσαυγοῦντα ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα
καὶ τιμὴ παντοκράτορος 23 καὶ οὐχ εὐρίσκομεν
ἄλλον ὅμοιον τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ὁ τὰ δίκαια κρίνων
οὐκ οἶει ἐπακούειν αὐτόν 24 διὸ φοβηθήσονται
αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι φοβηθήσονται δὲ αὐτόν καὶ
οἱ σοφοὶ καρδίᾳ

38 μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιουν τῆς λέξεως
εἶπεν ὁ κύριος τῷ Ἰωβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν
2 τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν συνέχων δὲ
ρήματα ἐν καρδίᾳ ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν 3 ζῶσαι
ὡσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ
μοι ἀποκρίθητι 4 ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν
γῆν ἀπάγγειλον δέ μοι εἰ ἐπίστη σύνεσιν 5 τίς
ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς εἰ οἶδας ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν
σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς 6 ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς
πεπήγασιν τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον
ἐπ' αὐτῆς 7 ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα ἦνεσάν με
φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοι μου 8 ἔφραξα δὲ
θάλασσαν πύλαις ὅτε ἐμαίμασεν ἐκ κοιτίας
μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη 9 ἐθέμην δὲ αὐτῇ
νέφος ἀμφίαισιν ὀμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα
10 ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια περιθεις κλεῖθρα καὶ
πύλας 11 εἶπα δὲ αὐτῇ μέχρι τούτου ἐλευσὴ καὶ
οὐχ ὑπερβήσῃ ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται
σου τὰ κύματα 12 ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος
πρωινόν ἐωσφόρος δὲ εἶδεν τὴν ἑαυτοῦ τάξιν 13
ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ
αὐτῆς 14 ἢ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἔπλασας ζῶον
καὶ λαλητὸν αὐτόν ἔθου ἐπὶ γῆς 15 ἀφείλας δὲ
ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων
συνέτριψας 16 ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης ἐν
δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας 17 ἀνοίγονται

δέ σοι φόβω πύλαι θανάτου πυλωροὶ δὲ ἄδου
ιδόντες σε ἔπηξαν 18 νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος
τῆς ὑπ' οὐρανὸν ἀνάγγειλον δὴ μοι πόση τίς
ἐστιν 19 ποία δὲ γῆ ἀυλίζεται τὸ φῶς σκότους δὲ
ποῖος ὁ τόπος 20 εἰ ἀγάγοις με εἰς ὄρια αὐτῶν
εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν 21 οἶδα ἄρα
ὅτι τότε γεγέννησαι ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς
22 ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος θησαυροὺς
δὲ χαλάζης ἐόρακας 23 ἀπόκειται δέ σοι εἰς
ὥραν ἐχθρῶν εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης 24
πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη ἢ διασκεδάννυται
νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν 25 τίς δὲ ἠτοίμασεν
ὑετῶ λάβρω ῥύσιν ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν 26 τοῦ
ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὐ οὐκ ἀνὴρ ἔρημον οὐ οὐχ
ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ 27 τοῦ χορτάσαι
ἄβατον καὶ ἀοίκητον καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἕξοδον
χλόης 28 τίς ἐστιν ὑετοῦ πατήρ τίς δὲ ἐστιν ὁ
τετοκῶς βῶλους δρόσου 29 ἐκ γαστρὸς δὲ τίνος
ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος πάχνην δὲ ἐν οὐρανῶ
τίς τέτοκεν 30 ἢ καταβαίνει ὡσπερ ὕδωρ ῥέον
πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς ἔπηξεν 31 συνῆκας
δὲ δεσμὸν Πλειάδος καὶ φραγμὸν Ὁρίωνος
ἠνοιξας 32 ἢ διανοιξεις μαζουρωθ ἐν καιρῶ
αὐτοῦ καὶ Ἔσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά
33 ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν
ὁμοθυμαδὸν γινόμενα 34 καλέσεις δὲ νέφος
φωνῆ καὶ τρόμω ὕδατος λάβρω ὑπακούσεταιί
σου 35 ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς καὶ πορεύσονται
ἐροῦσιν δέ σοι τί ἐστιν 36 τίς δὲ ἔδωκεν γυναιξὶν
ὑφάσματος σοφίαν ἢ ποικιλτικὴν ἐπιστήμην 37
τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφία οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν
ἐκλινεν 38 κέχυται δὲ ὡσπερ γῆ κονία κεκόλληκα
δὲ αὐτὸν ὡσπερ λίθω κύβον 39 θηρεύσεις δὲ

λέουσιν βορὰν ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις
40 δεδοίκασιν γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν κάθηνται
δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες 41 τίς δὲ ἠτοίμασεν
κόρακι βορὰν νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς κύριον
κεκράγασιν πλανώμενοι τὰ σῖτα ζητοῦντες

39 εἰ ἔγνωσ καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων
πέτρας ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων 2
ἠρίθμησας δὲ αὐτῶν μῆνας πλήρεις τοκετοῦ
ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας 3 ἐξέθρεψας δὲ
αὐτῶν τὰ παιδιά ἕξω φόβου ὠδῖνας αὐτῶν
ἐξαποστελεῖς 4 ἀπορρηξουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν
πληθυνθήσονται ἐν γενήματι ἐξελεύσονται καὶ
οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς 5 τίς δὲ ἐστιν ὁ
ἀφεις ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον δεσμούς δὲ αὐτοῦ
τίς ἔλυσεν 6 ἐθέμην δὲ τὴν δίκαιταν αὐτοῦ ἔρημον
καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἄλμυρίδα 7 καταγελῶν
πολυοχλίας πόλεως μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ
ἀκούων 8 κατασκέπεται ὄρη νομὴν αὐτοῦ καὶ
ὀπίσω παντὸς χλωροῦ ζητεῖ 9 βουλήσεται δὲ σοι
μονόκερως δουλεῦσαι ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης
σου 10 δήσεις δὲ ἐν ἱμάσι ζυγὸν αὐτοῦ ἢ ἐλκύσει
σου αὐλακας ἐν πεδίῳ 11 πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῶ ὅτι
πολλὴ ἢ ἰσχύς αὐτοῦ ἐπαφήσεις δὲ αὐτῶ τὰ ἔργα
σου 12 πιστεύσεις δὲ ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπῆρον
εἰσοίσει δὲ σοι τὸν ἄλωνα 13 πτέρυξ τερπομένων
νεελασα ἐὰν συλλάβῃ σιδα καὶ νεσσα 14 ὅτι
ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ῥὰ αὐτῆς καὶ ἐπὶ χοῦν θάλπει
15 καὶ ἐπελάθετο ὅτι πούς σκορπιεῖ καὶ θηρία
ἀγροῦ καταπατήσει 16 ἀπεσκήρυνεν τὰ τέκνα
αὐτῆς ὥστε μὴ ἑαυτῇ εἰς κενὸν ἐκοπίασεν ἄνευ
φόβου 17 ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ θεὸς σοφίαν
καὶ οὐκ ἐμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει 18 κατὰ
καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει καταγέλασεται ἵππου καὶ

τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ **19** ἢ σὺ περιέθηκας ἵππων δύναμιν ἐνέδυσας δὲ τραχήλω αὐτοῦ φόβον **20** περιέθηκας δὲ αὐτῷ πανοπλίαν δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ τόλμη **21** ἀνορύσσω ἐν πεδίῳ γαυριᾶ ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδίον ἐν ἰσχύι **22** συναντῶν βέλει καταγελαῖ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἀπὸ σιδήρου **23** ἐπ' αὐτῷ γαυριᾶ τόξον καὶ μάχαιρα **24** καὶ ὄργῃ ἀφανιεῖ τὴν γῆν καὶ οὐ μὴ πιστεύσῃ ἕως ἂν σημάνῃ σάλπιγξ **25** σάλπιγγος δὲ σημαινούσης λέγει εὖγε πόρρωθεν δὲ ὁσφραίνεται πολέμου σὺν ἄλματι καὶ κραυγῇ **26** ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἔστηκεν ἰέραξ ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας ἀκίνητος καθορῶν τὰ πρὸς νότον **27** ἐπὶ δὲ σῶ προστάγματι ὑψοῦται ἀετός γυψ δὲ ἐπὶ νοσησῆς αὐτοῦ καθεσθεὶς ἀυλίζεταί **28** ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρῦφω **29** ἐκεῖσε ὧν ζητεῖ τὰ σῖτα πόρρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσιν **30** νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι οὗ δ' ἂν ὦσι τεθνεῶτες παραχρῆμα εὐρίσκονται

40 καὶ ἀπεκρίθη κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἰωβ καὶ εἶπεν **2** μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλινεῖ ἐλέγχων θεὸν ἀποκριθήσεται αὐτήν **3** ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει τῷ κυρίῳ **4** τί ἔτι ἐγὼ κρίνομαι νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων κύριον ἀκούων τοιαῦτα οὐθὲν ὧν ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκρισιν δῶ πρὸς ταῦτα χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου **5** ἅπαξ λελάληκα ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω **6** ἔτι δὲ ὑπολαβὼν ὁ κύριος εἶπεν τῷ Ἰωβ ἐκ τοῦ νέφους **7** μὴ ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι **8** μὴ ἀποποιῶ μου τὸ κρίμα οἶε δέ με ἄλλως σοὶ κεχηρηματικένας ἢ ἵνα ἀναφανῆς δίκαιος **9** ἢ βραχίων σοὶ ἐστίν

κατὰ τοῦ κυρίου ἢ φωνῇ κατ' αὐτὸν βροντᾶς **10** ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ δύναμιν δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφίεσαι **11** ἀπόστειλον δὲ ἀγγέλους ὄργῃ πᾶν δὲ ὑβριστὴν ταπεινώσον **12** ὑπερήφανον δὲ σβέσον σῆψον δὲ ἀσεβεῖς παραχρῆμα **13** κρῦψον δὲ εἰς γῆν ἕξω ὁμοθυμαδόν τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἔμπλησον **14** ὁμολογήσω ἄρα ὅτι δύναται ἡ δεξιὰ σου σῶσαι **15** ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοὶ χόρτον ἴσα βουσὶν ἐσθίει **16** ἰδοὺ δὴ ἰσχύς αὐτοῦ ἐπ' ὀσφύϊ ἡ δὲ δύναμις ἐπ' ὀμφοῦ γαστροῦ **17** ἔστησεν οὐρὰν ὡς κυπάρισσον τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπλέκεται **18** αἶ πλευραὶ αὐτοῦ πλευραὶ χάλκειαι ἡ δὲ ῥάχις αὐτοῦ σίδηρος χυτός **19** τοῦτ' ἔστιν ἀρχὴ πλάσματος κυρίου πεποιημένον ἐγκαταπαίττεισθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ **20** ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκρότομον ἐποίησεν χαρμονὴν τετράποσιν ἐν τῷ ταρτάρῳ **21** ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμᾶται παρὰ πάπυρον καὶ κάλαμον καὶ βούτομον **22** σκιαζονται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ῥαδάμοις καὶ κλώνες ἄγνου **23** ἐὰν γένηται πλήμμυρα οὐ μὴ αἰσθηθῆ πεποιθεν ὅτι προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ **24** ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δέξεται αὐτὸν ἐνσκολιευόμενος τρήσει ῥῖνα

41 ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ περιθήσεις δὲ φορβεᾶν περὶ ῥῖνα αὐτοῦ **2** εἰ δῆσεις κρίκον ἐν τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ **3** λαλήσει δέ σοι δεήσει ἰκετηρία μαλακῶς **4** θήσεται δὲ διαθήκην μετὰ σοῦ λήμψη δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον **5** παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέῳ ἢ δῆσεις αὐτὸν ὥσπερ στρουθίον παιδίῳ **6** ἐνσιτοῦνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη μεριτεύονται δὲ αὐτὸν φοινίκων γένῃ **7** πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὼν

οὐ μὴ ἐνέγκωσιν βύρσαν μίαν οὐράς αὐτοῦ καὶ ἐν πλοίοις ἀλιέων κεφαλὴν αὐτοῦ 8 ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα μνησθεὶς πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν σώματι αὐτοῦ καὶ μηκέτι γινέσθω 9 οὐχ ἐόρακας αὐτὸν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας 10 οὐ δέδοικας ὅτι ἠτοιμάσται μοι τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἀντιστάς 11 ἢ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ ὑπομενεῖ εἰ πᾶσα ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐμὴ ἐστιν 12 οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτόν καὶ λόγον δυνάμεως ἐλεήσει τὸν ἴσον αὐτοῦ 13 τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι 14 πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει κύκλω ὀδόντων αὐτοῦ φόβος 15 τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἀσπίδες χάλκειαι σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὡσπερ σμιρίτης λίθος 16 εἷς τοῦ ἐνὸς κολλῶνται πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν 17 ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν 18 ἐν παρμῷ αὐτοῦ ἐπιφάσκειται φέγγος οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἑωσφόρου 19 ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται λαμπαδες καιόμεναι καὶ διαρριπτοῦνται ἐσχάροι πυρός 20 ἐκ μυκτῆρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιομένης πυρὶ ἀνθράκων 21 ἢ ψυχὴ αὐτοῦ ἄνθρακες φλόξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται 22 ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται δύναμις ἔμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια 23 σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται καταχέει ἐπ' αὐτόν οὐ σαλευθήσεται 24 ἡ καρδία αὐτοῦ πέπηγεν ὡς λίθος ἔστηκεν δὲ ὡσπερ ἄκμων ἀνήλατος 25 στραφέντος δὲ αὐτοῦ φόβος θηρίοις τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἄλλομένοις 26 ἐὰν συναντήσωσιν αὐτῷ λόγχοι οὐδὲν μὴ ποιήσωσιν δόρυ ἐπλημένον καὶ θώρακα 27 ἤγηται μὲν γὰρ

σίδηρον ἄχυρα χαλκὸν δὲ ὡσπερ ξύλον σαθρόν 28 οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν τόξον χάλκειον ἤγηται μὲν πετροβόλον χόρτον 29 ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν σφῦραι καταγελαῖ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου 30 ἢ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτὸν ὡσπερ πληλὸς ἀμύθητος 31 ἀναζει τὴν ἄβυσσον ὡσπερ χαλκεῖον ἤγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὡσπερ ἐξάλειπτρον 32 τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἀβύσσου ὡσπερ αἰχμάλωτον ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περίπατον 33 οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ πεποιημένον ἐγκαταπαίξεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου 34 πᾶν ὑψηλὸν ὄρα αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι

42 ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει τῷ κυρίῳ 2 οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐθέν 3 τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν φειδόμενος δὲ ῥημάτων καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἃ οὐκ ἤδιδεν μεγάλα καὶ θαυμαστά ἃ οὐκ ἠπιστάμην 4 ἄκουσον δέ μου κύριε ἵνα κἀγὼ λαλήσω ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ με δίδαξον 5 ἀκοὴν μὲν ὠτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐόρακέν σε 6 διὸ ἐφάυλισα ἑμαυτὸν καὶ ἐτάκην ἤγημαι δὲ ἑμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν 7 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι τὸν κύριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰωβ εἶπεν ὁ κύριος Ἐλιφας τῷ Θαιμανίτῃ ἡμαρτες σὺ καὶ οἱ δύο φίλοι σου οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθὲς οὐδὲν ὡσπερ ὁ θεράπων μου Ἰωβ 8 νῦν δὲ λάβετε ἐπτὰ μόσχους καὶ ἐπτὰ κριοὺς καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν θεράποντά μου Ἰωβ καὶ ποιήσει κάρπωσιν περὶ ὑμῶν Ἰωβ δὲ ὁ θεράπων μου εὐξεται περὶ ὑμῶν ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον αὐτοῦ

λήμψομαι εἰ μὴ γὰρ δι' αὐτόν ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς
οὐ γὰρ ἐλαλήσατε ἀληθῆς κατὰ τοῦ θεράποντός
μου Ἰωβ 9 ἐπορεύθη δὲ Ἐλιφας ὁ Θαιμανίτης
καὶ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης καὶ Σωφαρ ὁ Μιναῖος
καὶ ἐποίησαν καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ κύριος
καὶ ἔλυσεν τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰωβ 10 ὁ
δὲ κύριος ἠΐξησεν τὸν Ἰωβ εὐξαμένου δὲ αὐτοῦ
καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν
ἁμαρτίαν ἔδωκεν δὲ ὁ κύριος διπλᾶ ὅσα ἦν
ἔμπροσθεν Ἰωβ εἰς διπλασιασμόν 11 ἤκουσαν
δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ
αὐτοῦ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ καὶ ἦλθον
πρὸς αὐτὸν καὶ πάντες ὅσοι ᾔδεισαν αὐτὸν ἐκ
πρώτου φαγόντες δὲ καὶ πiónτες παρ' αὐτῷ
παρεκάλεσαν αὐτόν καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐπήγαγεν αὐτῷ ὁ κύριος ἔδωκεν δὲ αὐτῷ
ἕκαστος ἀμνάδα μίαν καὶ τετράδραχμον χρυσοῦν
ἄσημον 12 ὁ δὲ κύριος εὐλόγησεν τὰ ἔσχατα Ἰωβ
ἢ τὰ ἔμπροσθεν ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα
μύρια τετρακισχίλια κάμηλοι ἑξακισχίλια ζεύγη
βοῶν χίλια ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλια 13
γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς
14 καὶ ἐκάλεσεν τὴν μὲν πρώτην Ἡμέραν τὴν δὲ
δευτέραν Κασίαν τὴν δὲ τρίτην Ἀμαλθείας κέρας
15 καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰωβ
βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν ἔδωκεν δὲ
αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς
16 ἔζησεν δὲ Ἰωβ μετὰ τὴν πληγὴν ἕτη ἑκατὸν
ἑβδομήκοντα τὰ δὲ πάντα ἔζησεν ἕτη διακόσια
τεσσαράκοντα ὀκτώ καὶ εἶδεν Ἰωβ τοὺς υἱοὺς
αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τετάρτην
γενεάν 17 καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωβ πρεσβύτερος καὶ
πλήρης ἡμερῶν

Ψαλμοί

1 μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλήν ἄσεβων καὶ ἐν ὁδῶ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδραν λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν **2** ἀλλ' ἦ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός **3** καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευδωθήσεται **4** οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς **5** διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλήν δικαίων **6** ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται

2 ἵνα τί ἐφρούραξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά **2** παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ διάψαλμα **3** διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν **4** ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς **5** τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς **6** ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ **7** διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου κύριος εἶπεν πρὸς με υἱός μου εἰ σύ ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε **8** αἶτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς **9** ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς

10 καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν **11** δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ **12** δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ

3 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Αβεσσαλωμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ **2** πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ διάψαλμα **3** σὺ δὲ κύριε ἀντιλήμπτωρ μου εἶ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου **4** φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ διάψαλμα **5** ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀντιλήμψεταιί μου **6** οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι **7** ἀνάστα κύριε σῶσόν με ὁ θεὸς μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας **8** τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου

4 εἰς τὸ τέλος ἐν ψαλμοῖς ᾠδῇ τῷ Δαυιδ ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέν μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι οἰκτιρήσόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου **2** υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος διάψαλμα **3** καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσεν κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγῆναι με πρὸς αὐτόν **4** ὀργίζεσθε καὶ

μη ἁμαρτάνετε λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν
καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε διάψαλμα
5 θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίατε ἐπὶ
κύριον 6 πολλοὶ λέγουσιν τίς δεῖξει ἡμῖν τὰ
ἀγαθὰ ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου
σου κύριε 7 ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν
μου ἀπὸ καιροῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου
αὐτῶν ἐπληθύνθησαν 8 ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω ὅτι σὺ κύριε κατὰ
μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με

5 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομώσεως ψαλμὸς
τῷ Δαυιδ τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι κύριε σύνεξ
τῆς κραυγῆς μου 2 πρόσχεξ τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός
μου ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε 3 τὸ
πρῶτὸ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου τὸ πρῶτὸ
παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι 4 ὅτι οὐχὶ
θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ οὐδὲ παροικῆσαι σοι
πονηρευόμενος 5 οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι
κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐμίσησας πάντας
τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν 6 ἀπολεῖς πάντας
τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος ἄνδρα αἱμάτων
καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος 7 ἐγὼ δὲ ἐν
τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς
τὸν οἶκόν σου προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον
σου ἐν φόβῳ σου 8 κύριε ὁδήγησόν με ἐν
τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου
κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου 9 ὅτι οὐκ
ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια ἡ καρδία
αὐτῶν ματαία τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ
αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἔδολιοῦσαν 10
κρίνον αὐτοῦς ὁ θεὸς ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν
διαβουλίῶν αὐτῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν

αὐτῶν ἔξωσον αὐτοῦς ὅτι παρεπύκρναν σε κύριε
11 καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ
σὲ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ κατασκηνώσεις
ἐν αὐτοῖς καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ
ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου 12 ὅτι σὺ εὐλογῆσεις
δίκαιον κύριε ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας
ἡμᾶς

6 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς
τῷ Δαυιδ κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με 2 ἐλέησόν
με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι ἴασαί με κύριε ὅτι
ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου 3 καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα καὶ σὺ κύριε ἕως πότε 4
ἐπίστρεψον κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου σῶσόν
με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου 5 ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου ἐν δὲ τῷ ἅδῃ τίς
ἐξομολογήσεται σοι (Sheol h7585) 6 ἐκοπίασα ἐν τῷ
στεναγμῷ μου λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν
κλίνην μου ἐν δάκρυσίν μου τὴν στρωμνὴν μου
βρέξω 7 ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου
ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς μου 8 ἀπόστητε
ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅτι
εἰσήκουσεν κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου
9 εἰσήκουσεν κύριος τῆς δεήσεώς μου κύριος τὴν
προσευχὴν μου προσεδέξατο 10 αἰσχυρθεῖσαν
καὶ ταραχθεῖσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου
ἀποστραφείσαν καὶ καταισχυρθεῖσαν σφόδρα
διὰ τάχους

7 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὃν ἤσεν τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν
λόγων Χουσι υἱοῦ Ιεμενι κύριε ὁ θεὸς μου ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων
με καὶ ῥῦσαί με 2 μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων

τὴν ψυχὴν μου μὴ ὄντος λυτρομένου μηδὲ σφζοντος **3** κύριε ὁ θεὸς μου εἰ ἐποίησα τοῦτο εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου **4** εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακὰ ἀποπέσοι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός **5** καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνῶσαι διάψαλμα **6** ἀνάστηθι κύριε ἐν ὄργῃ σου ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεὸς μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω **7** καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον **8** κύριος κρινεῖ λαοὺς κρινόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί **9** συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεός **10** δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σφζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ **11** ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος μὴ ὄργην ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν **12** ἐὰν μὴ ἐπιστραφήτε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσεται τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινεν καὶ ἠτοίμασεν αὐτὸ **13** καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασεν σκευὴ θανάτου τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο **14** ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν συνέλαβεν πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν **15** λάκκον ὥρυξεν καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο **16** ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται **17** ἐξομολογήσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου

8 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν **2** ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν **3** ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας **4** τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν **5** ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν **6** καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ **7** πρόβατα καὶ βόας πάσας ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου **8** τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν **9** κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ

9 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου **2** εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε **3** ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρὸν μου εἰς τὰ ὀπίσω ἀσθενήσουσιν καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου **4** ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην **5** ἐπετίμησας ἔθνεσιν καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **6** τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος καὶ πόλεις καθεῖλες ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἡχους **7** καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει ἠτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ **8** καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖ λαοὺς ἐν

εὐθύτητι **9** καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγὴ τῷ
πένητι βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει **10** καὶ
ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου
ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε
11 ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιων
ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτοῦ **12** ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη
οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων **13**
ἐλέησόν με κύριε ἰδὲ τὴν ταπεινῶσίν μου ἐκ
τῶν ἐχθρῶν μου ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν
τοῦ θανάτου **14** ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς
αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων
ἀγαλλιᾶσμαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου **15** ἐνεπάγησαν
ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ἧ ἔποίησαν ἐν παγίδι αὐτῆ
ἧ ἔκρυψαν συνελήμφθη ὁ πὺς αὐτῶν **16**
γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν ἐν τοῖς ἔργοις
τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήμφθη ὁ ἁμαρτωλὸς ὧδὴ
διαψάλματος **17** ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ
εἰς τὸν ἄδην πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα
τοῦ θεοῦ (Sheol h7585) **18** ὅτι οὐκ εἰς τέλος
ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων
οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα **19** ἀνάστηθι κύριε
μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος κριθίτησαν ἔθνη
ἐνώπιόν σου **20** κατάστησον κύριε νομοθέτην
ἐπ' αὐτούς γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν
διάψαλμα

10 ἵνα τί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν ὑπερορᾶς
ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει **2** ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαί
τὸν ἄσεβῆ ἐμπυρίζεται ὁ πτωχὸς συλλαμβάνονται
ἐν διαβουλίαις οἷς διαλογίζονται **3** ὅτι ἐπαινεῖται
ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς
αὐτοῦ καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται **4** παρῶξενεν
τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλὸς κατὰ τὸ πλῆθος τῆς

ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς
ἐνώπιον αὐτοῦ **5** βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν
παντὶ καιρῷ ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ
κατακυριεύσει **6** εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ
σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἄνευ κακοῦ **7** οὗ
ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου
ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος **8**
ἐγκάθηται ἐνέδρα μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφους
ἀποκτεῖναι ἀθῶον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν
πένητα ἀποβλέπουσιν **9** ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφω
ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρα αὐτοῦ ἐνεδρεύει τοῦ
ἀρπάσαι πτωχὸν ἀρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἐλκύσαι
αὐτόν **10** ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν
κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτόν κατακυριεύσαι
τῶν πενήτων **11** εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ
ἐπιλέλησται ὁ θεὸς ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος **12** ἀνάστηθι
κύριε ὁ θεὸς ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου μὴ ἐπιλάθῃ
τῶν πενήτων **13** ἔνεκεν τίνος παρῶξενεν ὁ
ἀσεβὴς τὸν θεόν εἶπεν γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ
ἐκζητήσει **14** βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν
κατανοεῖς τοῦ παραδοῦναι αὐτούς εἰς χεῖράς σου
σοὶ οὖν ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχὸς ὀρφανῶ σὺ
ἦσθα βοηθῶν **15** σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ
ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία
αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ δι' αὐτήν **16** βασιλεύσει
κύριος εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ **17**
τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσεν κύριος
τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχεν τὸ
οὖς σου **18** κρῖναι ὀρφανῶ καὶ ταπεινῶ ἵνα μὴ

προσθῆ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς

11 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα πᾶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον 2 ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον ἠτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομῆνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ 3 ὅτι ἂ κατηρτίσω καθεῖλον ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησεν 4 κύριος ἐν ναῶ ἅγιω αὐτοῦ κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων 5 κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν 6 ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταγιγῖδος ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν 7 ὅτι δίκαιος κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν εὐθύτητα εἶδεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

12 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ Δαυιδ σῶσόν με κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων 2 μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν 3 ἐξολεθρεύσαι κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια καὶ γλῶσσαν μεγαλορήμονα 4 τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστὶν τίς ἡμῶν κύριος ἐστὶν 5 ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος θῆσομαι ἐν σωτηρίᾳ παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ 6 τὰ λόγια κυρίου λόγια ἀγνά ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως 7 σὺ κύριε φυλάξεις ἡμᾶς καὶ

διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα 8 κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσιν κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων

13 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ 2 ἕως πότε κύριε ἐπιλήση μου εἰς τέλος ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ 3 ἕως τίνος θῆσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου ὁδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ 4 ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου κύριε ὁ θεὸς μου φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον 5 μήποτε εἴπη ὁ ἐχθρὸς μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ 6 ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλλεί σου ἤλπισα ἀγαλλιάσεται ἡ καρδίᾳ μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἄσω τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου

14 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεὸς διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός 2 κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν 3 πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρεώθησαν οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός τάφος ἀνεωγμένος ὁ 4 οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ κατεσθίνοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο 5 ἐκεῖ ἐδελίασαν φόβῳ οὐ οὐκ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία 6 βουλήν πτωχοῦ κατησχύνετε ὅτι κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστὶν 7 τίς δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ

λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσθω Ἰακωβ καὶ εὐφρανθήτω Ἰσραηλ

15 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε τίς παροικῆσει ἐν τῷ σκηνώματί σου καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου **2** πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ **3** ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσει αὐτοῦ οὐδὲ ἐποίησεν τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν καὶ ὀνειδισμόν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ **4** ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος τοὺς δὲ φοβουμένους κύριον δοξάζει ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἄθετων **5** τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ καὶ δῶρα ἐπ' ἄθώοις οὐκ ἔλαβεν ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα

16 στηλογραφία τῷ Δαυιδ φύλαξόν με κύριε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα **2** εἶπα τῷ κυρίῳ κύριός μου εἶ σύ ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις **3** τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς **4** ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου **5** κύριος ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου σύ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί **6** σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοί ἐστιν **7** εὐλόγησὼ τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου **8** προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ **9** διὰ τοῦτο ἠυφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου ἔτι δὲ καὶ ἡ

σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι **10** ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν (Sheol **h7585**) **11** ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος

17 προσευχὴ τοῦ Δαυιδ εἰσάκουσον κύριε τῆς δικαιοσύνης μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς προσευχῆς μου οὐκ ἐν χεῖλεσιν δολίοις **2** ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας **3** ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου ἐπεσκέψω νυκτὸς ἐπύρωσάς με καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία **4** ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς **5** κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου **6** ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεὸς κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου **7** θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου **8** φύλαξόν με ὡς κόραν ὀφθαλμοῦ ἐν σκέπη τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με **9** ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταιλαιπωρησάντων με οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον **10** τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν **11** ἐκβάλλοντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν με τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῆ **12** ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις **13** ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον αὐτούς καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν

τῆς χειρός σου **14** κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζῳῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν ἐχορτάσθησαν υἰῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν **15** ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου

18 εἰς τὸ τέλος τῷ παιδί κυρίου τῷ Δαυιδ ἃ ἐλάλησεν τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ῥόδης ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἔρρυσάτο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς Σαουλ καὶ εἶπεν ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου **2** κύριος στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου ὁ θεὸς μου βοηθός μου καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτὸν ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου ἀντιλήμπτωρ μου **3** αἰνῶν ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι **4** περιέσχον με ὠδίνες θανάτου καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραζάν με **5** ὠδίνες ἄδου περιεκύκλωσάν με προέφθασάν με παγίδες θανάτου (Sheol **h7585**) **6** καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὠτα αὐτοῦ **7** καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός **8** ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ **9** καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ **10** καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβιν καὶ ἐπετάσθη ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων **11** καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ

κύκλω αὐτοῦ ἡ σκινη αὐτοῦ σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων **12** ἀπὸ τῆς τηλαυγίσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός **13** καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ **14** καὶ ἐξαπέστειλεν βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτοὺς καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνεν καὶ συνετάραξεν αὐτούς **15** καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου κύριε ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου **16** ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέν με προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν **17** ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ **18** προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιστήριγμά μου **19** καὶ ἐξήγαγέν με εἰς πλατυσμόν ῥύσεται με ὅτι ἠθέλησέν με ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων με **20** καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι **21** ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου **22** ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ **23** καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου **24** καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ **25** μετὰ ὀσίου ὀσιωθήσῃ καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῶου ἀθῶος ἔσῃ **26** καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις **27** ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων

ταπεινώσεις 28 ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε
ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου 29 ὅτι ἐν
σοὶ ῥυσθῆσομαι ἀπὸ πειρατηρίου καὶ ἐν τῷ θεῷ
μου ὑπερβήσομαι τεῖχος 30 ὁ θεός μου ἄμωμος
ἡ ὁδὸς αὐτοῦ τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα
ὑπερασπιστὴς ἐστὶν πάντων τῶν ἐλπίζοντων ἐπ'
αὐτόν 31 ὅτι τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου καὶ τίς θεὸς
πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν 32 ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων
με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου 33
ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφου
καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστών με 34 διδάσκων χεῖράς
μου εἰς πόλεμον καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς
βραχίονάς μου 35 καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν
σωτηρίας μου καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου
καὶ ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέν με εἰς τέλος καὶ ἡ
παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει 36 ἐπλάτυνας τὰ
διαβήματά μου ὑποκάτω μου καὶ οὐκ ἠσθένησαν
τὰ ἴχνη μου 37 καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου καὶ
καταλήμψομαι αὐτούς καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι
ἕως ἂν ἐκλίπωσιν 38 ἐκθλίψω αὐτούς καὶ οὐ
μὴ δύνωνται στῆναι πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας
μου 39 καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον
συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ'
ἐμὲ ὑποκάτω μου 40 καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς
μοι νῶτον καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλέθρευσας
41 ἐκέκραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σῶζων πρὸς κύριον
καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν 42 καὶ λεπτυνῶ
αὐτούς ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου ὡς
πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς 43 ῥύση με ἐξ
ἀντιλογιῶν λαοῦ καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν
ἔθνῶν λαός ὃν οὐκ ἔγνων ἐδούλευσέν μοι 44
εἰς ἀκοὴν ὡτίου ὑπήκουσέν μοι υἱοὶ ἀλλότριοι
ἐψεύσαντό μοι 45 υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν

καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν 46 ζῆ
κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός μου καὶ ὑψωθήτω
ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου 47 ὁ θεὸς ὁ διδούς
ἐκδικήσεις ἐμοὶ καὶ ὑποτάζας λαοὺς ὑπ' ἐμέ 48
ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου ὀργίλων ἀπὸ τῶν
ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με ἀπὸ ἀνδρὸς
ἀδίκου ῥύση με 49 διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι σοὶ
ἐν ἔθνεσιν κύριε καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ 50
μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ
καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυιδ καὶ
τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος

19 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ οἱ οὐρανοὶ
διηγοῦνται δόξαν θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα 2 ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ
ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νυξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν
3 οὐκ εἰσὶν λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται
αἱ φωναὶ αὐτῶν 4 εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκίηνωμα
αὐτοῦ 5 καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος
ἐκ παστοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιᾶσεται ὡς γίγας δραμεῖν
ὁδὸν αὐτοῦ 6 ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος
αὐτοῦ καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ
οὐρανοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν
θέρμην αὐτοῦ 7 ὁ νόμος τοῦ κυρίου ἄμωμος
ἐπιστρέφων ψυχὰς ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ
σοφίζουσα νήπια 8 τὰ δικαιώματα κυρίου
εὐθεῖα εὐφραίνοντα καρδίαν ἡ ἐντολὴ κυρίου
τηλαυγῆς φωτίζουσα ὀφθαλμούς 9 ὁ φόβος
κυρίου ἀγνός διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος τὰ
κρίματα κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ
αὐτό 10 ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθον τίμιον
πολὺν καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον 11 καὶ

γὰρ ὁ δούλος σου φυλάσσει αὐτά ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτά ἀνταπόδοσις πολλή **12** παραπτώματα τίς συνήσει ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με **13** καὶ ἀπὸ ἀλλοτριῶν φεῖσαι τοῦ δούλου σου ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσωσιν τότε ἄμωμος ἔσομαι καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης **14** καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ παντός κύριε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου

20 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακωβ **2** ἔξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου καὶ ἐκ Σιων ἀντιλάβοιτό σου **3** μνησθεῖν πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω διάψαλμα **4** δῶν σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι **5** ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα πληρώσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου **6** νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσεν κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ **7** οὗτοι ἐν ἄρμασιν καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα **8** αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν **9** κύριε σῶσον τὸν βασιλέα σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε

21 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα **2** τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν

διάψαλμα **3** ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου **4** ζῶν ἠτήσατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος **5** μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν **6** ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου **7** ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ **8** εὐρεθεῖ ἡ χεὶρ σου πᾶσιν τοῖς ἐχθροῖς σου ἡ δεξιὰ σου εὔροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε **9** θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς καὶ καταφάγεται αὐτούς πῦρ **10** τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων **11** ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά διελογίσαντο βουλήν ἦν οὐ μὴ δύνωνται στηῆσαι **12** ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν **13** ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου

22 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθινῆς ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου πρόσχες μοι ἵνα τί ἐγκατέλιπές με μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου **2** ὁ θεὸς μου κεκράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούση καὶ νυκτός καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί **3** σὺ δὲ ἐν ἀγίοις κατοικεῖς ὁ ἔπαινος Ἰσραὴλ **4** ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς **5** πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν **6** ἐγὼ δὲ εἶμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος ὄνειδος

ἀνθρώπου καὶ ἐξουδένημα λαοῦ 7 πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν ἐκίνησαν κεφαλὴν 8 ἤλπισεν ἐπὶ κύριον ῥυσάσθω αὐτόν σωσάτω αὐτόν ὅτι θέλει αὐτόν 9 ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπασάς με ἐκ γαστροῦ ἢ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρὸς μου 10 ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας ἐκ κοιλίας μητροῦ μου θεὸς μου εἶ σὺ 11 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ ὅτι θλίψις ἐγγύς ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν 12 περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ ταῦροι πίονες περιέσχον με 13 ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν ὡς λέων ὁ ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος 14 ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀσῆ μου ἐγενήθη ἡ καρδιά μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου 15 ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγέ με 16 ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με ὠρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας 17 ἐξηρίθμησα πάντα τὰ ὀσῆ μου αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με 18 διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κληῖρον 19 σὺ δέ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου εἰς τὴν ἀντίλημψίν μου πρόσχες 20 ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου 21 σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶν τὴν ταπεινῶσίν μου 22 διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε 23 οἱ φοβούμενοι κύριον αἰνέσατε αὐτόν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακωβ δοξάσατε αὐτόν φοβηθήτωσαν αὐτόν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ 24 ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν

οὐδὲ προσώχθισεν τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ οὐδὲ ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν εἰσήκουσέν μου 25 παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν 26 φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται καὶ αἰνέσουσιν κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος 27 μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνων 28 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἔθνων 29 ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ 30 καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη 31 καὶ ἀναγγελοῦσιν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριος

23 ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει 2 εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκίνωσεν ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέν με 3 τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν ὠδήγησέν με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ 4 ἔὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ φοβηθήσομαι κακὰ ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου αὐταὶ με παρεκάλεσαν 5 ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς κράτιστον 6 καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεται με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς

ζωῆς μου καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν

24 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ τῆς μιᾶς σαββάτων τοῦ κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἢ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **2** αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἔθεμελίωσεν αὐτήν καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν **3** τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ **4** ἀθῶος χερσὶν καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ **5** οὗτος λήμψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ **6** αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ **7** Ἰακωβ διάψαλμα **7** ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης **8** τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ **9** ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης **10** τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης κύριος τῶν δυνάμεων αὐτὸς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης

25 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ πρὸς σέ κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου ὁ θεὸς μου **2** ἐπὶ σοὶ πέποιθα μὴ καταισχυθεῖν μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχθροί μου **3** καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυθῶσιν αἰσχυνηθήτωσαν πάντες οἱ ἀνομοῦντες διὰ κενῆς **4** τὰς ὁδοὺς σου κύριε γνῶρισόν μοι καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με **5** ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ δίδαξόν με ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ μου καὶ

σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν **6** μνήσθητι τῶν οἰκτιρισμῶν σου κύριε καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν **7** ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ ἕνεκα τῆς χρηστότητός σου κύριε **8** χρηστὸς καὶ εὐθὴς ὁ κύριος διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ **9** ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ **10** πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ **11** ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε καὶ ἰλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου πολλὴ γὰρ ἐστὶν **12** τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἧ ἡρετίσατο **13** ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσεται καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν **14** κραταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ τὸ ὄνομα κυρίου τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς **15** οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν κύριον ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου **16** ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ **17** αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλατύνθησαν ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με **18** ἰδὲ τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου **19** ἰδὲ τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με **20** φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥύσαι με μὴ καταισχυθεῖν ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ **21** ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε **22** λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ

26 τοῦ Δαυιδ κρινόν με κύριε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω **2** δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου **3** ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἔστιν καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου **4** οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω **5** ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω **6** νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε **7** τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου **8** κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου **9** μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου **10** ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαί ἢ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων **11** ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με **12** ὁ γὰρ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησέ σε κύριε

27 τοῦ Δαυιδ πρὸ τοῦ χρισθῆναι κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου τίνα φοβηθήσομαι κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω **2** ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου οἱ θλιβόντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν **3** ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολὴ οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω **4** μίαν ἠτησάμην παρὰ κυρίου ταύτην ἐκζητήσω τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα τοῦ κυρίου καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ **5** ὅτι ἔκρυσπέν με

ἐν σκηνῇ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέν με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ ἐν πέτρᾳ ὑψωσέν με **6** καὶ νῦν ἴδου ὑψωσεν τὴν κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ ἄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ **7** εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου **8** σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου ἐζήτησεν τὸ πρόσωπόν μου τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω **9** μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ μὴ ἐκκλίνης ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου βοηθός μου γενοῦ μὴ ἀποσκορακίσῃς με καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ μου **10** ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με **11** νομοθέτησόν με κύριε τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου **12** μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με ὅτι ἐπανεστήσαν μοι μάρτυρες ἄδικοι καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ **13** πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων **14** ὑπόμεινον τὸν κύριον ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον

28 τοῦ Δαυιδ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα ὁ θεός μου μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ μήποτε παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον **2** εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ ἐν τῷ με αἶρειν χεῖράς μου πρὸς ναὸν ἁγίον σου **3** μὴ συνελκύσης μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσης με τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν **4** δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ κατὰ

τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς **5** ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καθελεῖς αὐτούς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς **6** εὐλογητὸς κύριος ὅτι εἰσήκουσεν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου **7** κύριος βοηθὸς μου καὶ ὑπερασπιστὴς μου ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου καὶ ἐβοηθήθην καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ **8** κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηριῶν τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστίν **9** σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου καὶ ποιμανὸν αὐτούς καὶ ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος

29 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐξοδίου σκηνῆς ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν **2** ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν ἀυλῇ ἁγία αὐτοῦ **3** φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν **4** φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπεΐᾳ **5** φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου **6** καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων **7** φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός **8** φωνὴ κυρίου συσσειόντος ἔρημον καὶ συσσειεῖ κύριος τὴν ἔρημον Καδης **9** φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν **10** κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ καὶ

καθίεται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα **11** κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ

30 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τῷ Δαυιδ ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με καὶ οὐκ ἠῤῥφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ **2** κύριε ὁ θεὸς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ καὶ ἴασω με **3** κύριε ἀνήγαγες ἐξ ἄδου τὴν ψυχὴν μου ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον **(Sheol h7585)** **4** ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσοι αὐτοῦ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ **5** ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ τὸ ἐσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς καὶ εἰς τὸ πρωὶ ἀγαλλίασις **6** ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα **7** κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος **8** πρὸς σέ κύριε κεκράζομαι καὶ πρὸς τὸν θεὸν μου δεηθήσομαι **9** τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν μὴ ἐξομολογήσεται σοι χοῦς ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου **10** ἤκουσεν κύριος καὶ ἠλέησέν με κύριος ἐγενήθη βοηθὸς μου **11** ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χορὸν ἐμοὶ διέρρηξας τὸν σάκκον μου καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην **12** ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ κύριε ὁ θεὸς μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι

31 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐκστάσεως ἐπὶ σοί κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσάι με καὶ ἐξελοῦ με **2** κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν

καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σωσαί με **3** ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὀδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με **4** ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου **5** εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου ἔλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας **6** ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητα διὰ κενῆς ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἠλπισα **7** ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἔλεει σου ὅτι ἐπέιδες τὴν ταπεινώσιν μου ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου **8** καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου **9** ἐλέησόν με κύριε ὅτι θλίβομαι ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ μου **10** ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνη ἡ ζωὴ μου καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς ἠσθένησεν ἐν πτωχεῖα ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὰ ὀστέα μου ἐταράχθησαν **11** παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθη ὄνειδος καὶ τοῖς γείτοσίν μου σφόδρα καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ **12** ἐπελήσθη ὥσει νεκρὸς ἀπὸ καρδίας ἐγενήθη ὥσει σκευὸς ἀπολωλὸς **13** ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο **14** ἐγὼ δὲ ἐπὶ σὲ ἠλπισα κύριε εἶπα σὺ εἶ ὁ θεὸς μου **15** ἐν ταῖς χερσίν σου οἱ καιροί μου ῥῥυσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με **16** ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου σωσόν με ἐν τῷ ἔλεει σου **17** κύριε μὴ καταισχυθεῖν ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε

αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου (Sheol h7585) **18** ἄλλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανία καὶ ἐξουδενώσει **19** ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ ἐναντίον τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων **20** κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν **21** εὐλογητὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσεν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς **22** ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου ἀπέρριμμα ἄρα ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ **23** ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες οἱ ὄσιοι αὐτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κύριος καὶ ἀνταποδίδωσιν τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν **24** ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον

32 τῷ Δαυιδ συνέσεως μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι **2** μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἀμαρτίαν οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος **3** ὅτι ἐσίγησα ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου ἀπὸ τοῦ κρᾶζειν με ὄλην τὴν ἡμέραν **4** ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ σου ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν διάψαλμα **5** τὴν ἀμαρτίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα εἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς ἀμαρτίας μου διάψαλμα **6** ὑπὲρ ταύτης προσεῖξεται πᾶς ὄσιος πρὸς σὲ ἐν

καιρῷ εὐθέτω πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων
πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιῶσιν 7 σύ μου
εἶ καταφυγή ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχοῦσης
με τὸ ἀγαλλιάμα μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν
κυκλωσάντων με διάψαλμα 8 συνειῶ σε καὶ
συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτη ἢ πορεύση ἐπιστηριῶ
ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου 9 μὴ γίνεσθε ὡς
ἵππος καὶ ἡμίονος οἷς οὐκ ἔστιν σύνεσις ἐν
χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξι τῶν
μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ 10 πολλαὶ αἱ μάστιγες
τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον
ἔλεος κυκλώσει 11 εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ
ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ
εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

33 τῷ Δαυιδ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ
τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις 2 ἐξομολογεῖσθε
τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ
ψάλατε αὐτῷ 3 ᾄσατε αὐτῷ ᾄσμα καινόν καλῶς
ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ 4 ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος
τοῦ κυρίου καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει
5 ἀγαπᾷ ἔλεημοσύνην καὶ κρίσιν τοῦ ἐλέους
κυρίου πλήρης ἡ γῆ 6 τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου
οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι
τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν 7
συνάγων ὡς ἄσκον ὕδατα θαλάσσης τιθεῖς ἐν
θησαυροῖς ἀβύσσους 8 φοβηθῆτω τὸν κύριον
πᾶσα ἡ γῆ ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθῆτωσαν πάντες
οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην 9 ὅτι αὐτὸς
εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ
ἐκτίσθησαν 10 κύριος διασκεδάζει βουλάς ἐθνῶν
ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βουλάς
ἀρχόντων 11 ἡ δὲ βουλή τοῦ κυρίου εἰς τὸν
αἰῶνα μένει λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς

γενεὰν καὶ γενεάν 12 μακάριον τὸ ἔθνος οὗ
ἐστὶν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ λαός ὃν ἐξελέξατο εἰς
κληρονομίαν ἑαυτῷ 13 ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ
κύριος εἶδεν πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων
14 ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν
ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν 15 ὁ
πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν ὁ συνιεὶς
εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν 16 οὐ σώζεται βασιλεὺς
διὰ πολλὴν δύναμιν καὶ γίγας οὐ σωθήσεται
ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ 17 ψευδὴς ἵππος εἰς
σωτηρίαν ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ
σωθήσεται 18 ἴδου οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτὸν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ 19 ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν
καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ 20 ἡ ψυχὴ ἡμῶν
ὑπομένει τῷ κυρίῳ ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπεραπιστῆς
ἡμῶν ἐστὶν 21 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ
καρδία ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ
ἠλίπισαμεν 22 γένοιτο τὸ ἔλεός σου κύριε ἐφ'
ἡμᾶς καθάπερ ἠλίπισαμεν ἐπὶ σέ

34 τῷ Δαυιδ ὁπότε ἠλλοίωσεν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐναντίον Αβιμελεχ καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν καὶ
ἀπῆλθεν εὐλογήσω τὸν κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ
παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου 2 ἐν τῷ
κυρίῳ ἐπαινεσθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἀκουσάτωσαν
πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν 3 μεγαλύνετε τὸν
κύριον σὺν ἐμοί καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐπὶ τὸ αὐτὸ 4 ἐξεζήτησα τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέν
μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου ἐρρύσατό
με 5 προσέλατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ
τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυθη 6 οὗτος
ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν
αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν

αὐτόν 7 παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ῥύσεται αὐτούς 8 γεύσαθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ κύριος μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν 9 φοβήθητε τὸν κύριον οἱ ἅγιοι αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν 10 πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ διάψαλμα 11 δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς 12 τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς 13 παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον 14 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθὸν ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν 15 ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν 16 πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακὰ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν 17 ἐκέκραζαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς 18 ἐγγὺς κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει 19 πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς 20 κύριος φυλάσσει πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν ἔν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται 21 θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσιν 22 λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ πλημμελήσωσιν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν

35 τῷ Δαυιδ δίκασον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με 2 ἐπιλαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν

μου 3 ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλεισον ἐξ ἑναντίας τῶν καταδιωκόντων με εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου σωτηρία σου ἐγὼ εἶμι 4 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακὰ 5 γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς 6 γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκοτός καὶ ὀλίσθημα καὶ ἄγγελος κυρίου καταδιώκων αὐτούς 7 ὅτι δωρεὰν ἔκρυσάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου 8 ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ γινώσκουσιν καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυσαν συλλαβέτω αὐτούς καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ 9 ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιᾶσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ 10 πάντα τὰ ὅσα μου ἐροῦσιν κύριε τίς ὁμοίός σοι ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν 11 ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με 12 ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου 13 ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι ἐνεδύομην σάκκον καὶ ἐταπεινῶν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται 14 ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην 15 καὶ κατ' ἐμοῦ ἠυφράνθησαν καὶ συνήχθησαν συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάλιστα καὶ οὐκ ἔγνωσαν διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν 16 ἐπέiraσάν με ἐξεμυκτηρίσάν με μυκτηρισμὸν ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν 17 κύριε πότε ἐπόψῃ ἀποκατάστησον

τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν ἀπὸ
λεόντων τὴν μονογενῆ μου **18** ἐξομολογήσομαί
σοι κύριε ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω
σε **19** μὴ ἐπιχαρεῖσάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι
ἀδίκως οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ διανεύοντες
ὀφθαλμοῖς **20** ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν καὶ
ἐπ' ὄργην δόλους διελογίζοντο **21** καὶ ἐπλάτυναν
ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν εἶπαν εὐγε εὐγε εἶδαν οἱ
ὀφθαλμοὶ ἡμῶν **22** εἶδες κύριε μὴ παρασιωπήσης
κύριε μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ **23** ἐξεγέρθητι κύριε
καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου ὁ θεὸς μου καὶ ὁ
κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου **24** κρίνόν με
κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου κύριε ὁ θεὸς μου
καὶ μὴ ἐπιχαρεῖσάν μοι **25** μὴ εἴπαισαν ἐν
καρδίαις αὐτῶν εὐγε εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν μηδὲ
εἴπαισαν κατεπίομεν αὐτόν **26** αἰσχυνθείσαν καὶ
ἐντραπεΐσαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς
μου ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ
μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ **27** ἀγαλλιάσαιντο
καὶ εὐφρανθείσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην
μου καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω
ὁ κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου
αὐτοῦ **28** καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν
δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαιόν
σου

36 εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ Δαυιδ
φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ
οὐκ ἔστιν φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ **2** ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ εὐρεῖν
τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι **3** τὰ ῥήματα τοῦ
στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος οὐκ ἐβουλήθη
συνιέναι τοῦ ἀγαθῶναι **4** ἀνομίαν διελογίσατο
ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ παρέστη πάση ὁδῷ οὐκ

ἀγαθῇ τῇ δὲ κακία οὐ προσώχθισεν **5** κύριε ἐν
τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως
τῶν νεφελῶν **6** ἡ δικαιοσύνη σου ὡσεὶ ὄρη θεοῦ
τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή ἀνθρώπους καὶ
κτῆνη σώσεις κύριε **7** ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός
σου ὁ θεὸς οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη
τῶν περύγων σου ἐλπιούσιν **8** μεθυσθήσονται
ἀπὸ πίοτητος τοῦ οἴκου σου καὶ τὸν χειμάρρου
τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς **9** ὅτι παρὰ σοὶ
πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς **10**
παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ
11 μὴ ἐλθέτω μοι πρὸς ὑπερηφανίας καὶ χεῖρ
ἀμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με **12** ἐκεῖ ἔπесον οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ
δύνωνται στήναι

37 τοῦ Δαυιδ μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις
μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν **2** ὅτι
ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται καὶ ὡσεὶ
λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται **3** ἔλπισον ἐπὶ
κύριον καὶ ποιεῖ χρηστότητα καὶ κατασκήνου
τὴν γῆν καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς
4 κατατρύφησον τοῦ κυρίου καὶ δώσει σοὶ τὰ
αἰτήματα τῆς καρδίας σου **5** ἀποκάλυψον πρὸς
κύριον τὴν ὁδόν σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν
καὶ αὐτὸς ποιήσῃ **6** καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν
δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν
7 ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ καὶ ἰκέτευσον αὐτόν μὴ
παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ
αὐτοῦ ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας **8** παῦσαι
ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν μὴ παραζήλου
ὥστε πονηρεῦσθαι **9** ὅτι οἱ πονηρευόμενοι
ἐξολεθρευθήσονται οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν

κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσιν γῆν **10** καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρης **11** οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσιν γῆν καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης **12** παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ βρῦξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ **13** ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτόν ὅτι προβλέπει ὅτι ἦξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ **14** ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα τοῦ σφάζει τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ **15** ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείησαν **16** κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολὺν **17** ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους κύριος **18** γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται **19** οὐ καταισχυθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῶ καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται **20** ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἄμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον **21** δανεῖζεται ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ οὐκ ἀποτεῖσει ὁ δὲ δίκαιος οἰκτίρει καὶ διδοῖ **22** ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτόν κληρονομήσουσι γῆν οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτόν ἐξολεθρευθήσονται **23** παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει **24** ὅταν πέση οὐ καταραχθήσεται ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ **25** νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ ἐγήρασα καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους **26** ὅλην τὴν

ἡμέραν ἐλεᾷ καὶ δανεῖζει καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται **27** ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθὸν καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος **28** ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὀσίους αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται **29** δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς **30** στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν **31** ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ **32** κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν **33** ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ οὐδὲ μὴ καταδικάσῃται αὐτόν ὅταν κρίνηται αὐτῷ **34** ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομησαι γῆν ἐν τῷ ἐξολεθρευέσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψῃ **35** εἶδον ἀσεβῆ ὑπερψοφούμενον καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου **36** καὶ παρήλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν καὶ ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὐρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ **37** φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἰδὲ εὐθύτητα ὅτι ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ **38** οἱ δὲ παράνομοι ἐξολεθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσονται **39** σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως **40** καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος καὶ ῥύσεται αὐτοὺς καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτούς ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν

38 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με

μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με **2** ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήρισας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου **3** οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου **4** ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ **5** προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου **6** ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην **7** ὅτι αἱ ψυαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου **8** ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου **9** κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβη **10** ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ **11** οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν **12** καὶ ἐξεβίασαντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν **13** ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ **14** καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς **15** ὅτι ἐπὶ σοί κύριε ἤλπισα σὺ εἰσακούση κύριε ὁ θεός μου **16** ὅτι εἶπα μήποτε ἐπιχαρῶσίν μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησαν **17** ὅτι ἐγὼ εἰς μᾶστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδῶν μου ἐνώπιόν μου διὰ

παντός **18** ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου **19** οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσιν καὶ κεκραταίωονται ὑπὲρ ἐμέ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως **20** οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην καὶ ἀπέρριψάν με τὸν ἀγαπητὸν ὡσεὶ νεκρὸν ἐβδελυγμένον **21** μὴ ἐγκαταλίπης με κύριε ὁ θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ **22** πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου

39 εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθουν ὠδὴ τῷ Δαυιδ εἶπα φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσση μου ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου **2** ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη **3** ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ ἐλάλησα ἐν γλώσση μου **4** γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρασ μου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγὼ **5** ἴδου παλαιστάς ἔθου τὰς ἡμέρας μου καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης πᾶς ἄνθρωπος ζῶν διάψαλμα **6** μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος πλὴν μάτην ταρασσονται θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίτιν συνάξει αὐτά **7** καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου οὐχὶ ὁ κύριος καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἐστιν **8** ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῥασαί με ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με **9** ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με **10** ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μᾶστιγὰς σου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον **11** ἐν

ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον
καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πλήν
μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος διάψαλμα **12**
εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε καὶ τῆς
δεήσεώς μου ἐνώτισαι τῶν δακρῶν μου μὴ
παρασιωπήσης ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοὶ
καὶ παρεπίδημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου
13 ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν
καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω

40 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμὸς ὑπομένων
ὑπέμεινα τὸν κύριον καὶ προσέσχεν μοι καὶ
εἰσήκουσεν τῆς δεήσεώς μου **2** καὶ ἀνήγαγέν με
ἐκ λάκκου τλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος
καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ
κατηύθυνεν τὰ διαβήματά μου **3** καὶ ἐνέβαλεν
εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα καινὸν ὕμνον τῷ θεῷ
ἡμῶν ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται καὶ
ἐλπιούσιν ἐπὶ κύριον **4** μακάριος ἀνὴρ οὗ ἔστιν
τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν
εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς **5** πολλὰ
ἐποίησας σύ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου καὶ
τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστιν τίς ὁμοιωθήσεταιί
σοι ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ
ἀριθμὸν **6** θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας
ὡτία δὲ κατηρτίσω μοι ὀλοκαύτωμα καὶ περὶ
ἀμαρτίας οὐκ ἤτησας **7** τότε εἶπον ἰδοὺ ἦκω ἐν
κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ **8** τοῦ
ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἐβουλήθην
καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου **9**
εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη
ἰδοὺ τὰ χεῖρά μου οὐ μὴ κωλύσω κύριε σὺ
ἔγνωσ **10** τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα
ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ

σωτήριόν σου εἶπα οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς
11 σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς
σου ἀπ' ἐμοῦ τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου
διὰ παντός ἀντελάβοντό μου **12** ὅτι περιέσχον
με κακὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς κατέλαβόν με
αἱ ἀνομίαι μου καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν
ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς
μου καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέν με **13**
εὐδόκησον κύριε τοῦ ρύσασθαί με κύριε εἰς τὸ
βοηθῆσαί μοι πρόσχες **14** κατασχυνθείσαν
καὶ ἐντραπήσαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτὴν ἀποστραφεῖσαν εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ ἐντραπήσαν οἱ θέλοντές μοι κακὰ
15 κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνῃν αὐτῶν οἱ
λέγοντές μοι εὐγε εὐγε **16** ἀγαλλιάσαιντο καὶ
εὐφρανθείσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε
κύριε καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω ὁ
κύριος οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου **17** ἐγὼ
δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης κύριος φροντιεῖ μου
βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου σὺ εἶ ὁ θεός
μου μὴ χρονίσῃς

41 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ μακάριος ὁ
συνίων ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ
ρύσεται αὐτὸν ὁ κύριος **2** κύριος διαφυλάξαι
αὐτὸν καὶ ζῆσαι αὐτὸν καὶ μακαρίσαι αὐτὸν
ἐν τῇ γῆ καὶ μὴ παραδῶῃ αὐτὸν εἰς χεῖρας
ἐχθροῦ αὐτοῦ **3** κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ
κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ ὄλην τὴν κοίτην αὐτοῦ
ἔστρεψας ἐν τῇ ἄρρωστίᾳ αὐτοῦ **4** ἐγὼ εἶπα
κύριε ἐλέησόν με ἴασαι τὴν ψυχὴν μου ὅτι
ἤμαρτόν σοι **5** οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακὰ μοι πότε
ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ **6** καὶ

εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ ἐξεπορεύετο ἕξω καὶ ἐλάλει 7 ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακὰ μοι 8 λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι 9 καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ περνισμόν 10 σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με καὶ ἀνάστησόν με καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς 11 ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμὲ 12 ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα 13 εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα γένοιτο γένοιτο

42 εἰς τὸ τέλος εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορε ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ ὁ θεὸς 2 ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ζῶντα πότε ἤξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ 3 ἐγενήθη μοι τὰ δάκρυά μου ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς σου 4 ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχὴν μου ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκινηῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἡχοῦ ἐορτάζοντος 5 ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεὸν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεὸς μου 6 πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ 7 ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν

καταρακτῶν σου πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον 8 ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ νυκτὸς ὦδὴ παρ' ἐμοί προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου 9 ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλήμπτωρ μου εἶ διὰ τί μου ἐπελάθου ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου 10 ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὀστέα μου ὠνεῖδισάν με οἱ θλίβοντές με ἐν τῷ λέγειν αὐτοῦς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς σου 11 ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου ὁ θεὸς μου

43 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κρῖνόν με ὁ θεὸς καὶ δίκασον τὴν δίκην μου ἐξ ἔθνους οὐχ ὀσίου ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με 2 ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς κραταίωμά μου ἵνα τί ἀπώσω με καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου 3 ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου αὐτά με ὠδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου 4 καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου 5 ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεὸς μου

44 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν ψαλμὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις 2 ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλέθρευσεν καὶ κατεφύτευσας

αυτούς ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς **3** οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς **4** σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεὸς μου ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ιακωβ **5** ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουθενώσομεν τοὺς ἐπανιστανομένους ἡμῖν **6** οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπῶ καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με **7** ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας **8** ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεσθῆσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα διάψαλμα **9** νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν **10** ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς **11** ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν διέσπειρας ἡμᾶς **12** ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν αὐτῶν **13** ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλω ἡμῶν **14** ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσιν κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς **15** ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἔστιν καὶ ἡ αἰσχὺνὴ τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέν με **16** ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ παραλαλοῦντος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος **17** ταῦτα πάντα ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου **18** καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδιά ἡμῶν καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν

ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου **19** ὅτι ἐταπεινώσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου **20** εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἀλλότριον **21** οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας **22** ὅτι ἔνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς **23** ἐξεγέρθητι ἵνα τί ὑπνοῖς κύριε ἀνάστηθι καὶ μὴ ἀπόση εἰς τέλος **24** ἵνα τί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν **25** ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν **26** ἀνάστα κύριε βοήθησον ἡμῖν καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου

45 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς σύνεσιν ᾧδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθὸν λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου **2** ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου διὰ τοῦτο εὐλόγησέν σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα **3** περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατὴ τῆ ὠραιότητι σου καὶ τῷ κάλλει σου **4** καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου **5** τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατὴ λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως **6** ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου **7** ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν διὰ τοῦτο ἔχρισέν σε ὁ

θεὸς ὁ θεὸς σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου 8 σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν ἠψφρανάν σε 9 θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρῦσω περιβεβλημένη πεποικιλμένη 10 ἄκουσον θυγατερ καὶ ἰδὲ καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου 11 ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κύριός σου 12 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ 13 πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη 14 ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι 15 ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιᾶσει ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως 16 ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι υἱοὶ καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 17 μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

46 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορε ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις βοηθὸς ἐν θλίψεσιν ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα 2 διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν 3 ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ διάψαλμα 4 τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ

ἠγίασεν τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος 5 ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωί 6 ἐταράχθησαν ἔθνη ἐκλιναν βασιλεῖαι ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ ἐσαλεύθη ἡ γῆ 7 κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήμπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακωβ διάψαλμα 8 δεῦτε ἴδετε τὰ ἔργα κυρίου ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς 9 ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὄπλον καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ 10 σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ 11 κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήμπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακωβ

47 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορε ψαλμός πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως 2 ὅτι κύριος ὕψιστος φοβερὸς βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 3 ὑπέταξεν λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν 4 ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τὴν καλλονὴν Ἰακωβ ἦν ἠγάπησεν διάψαλμα 5 ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος 6 ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε 7 ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεὸς ψάλατε συνेतῶς 8 ἐβασίλευσεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ 9 ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβρααμ ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπῆρθησαν

48 ψαλμός ὠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορε δευτέρου σαββάτου μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ 2 εὖ ριζῶν ἀγαλλιᾶματι πάσης τῆς γῆς ὄρη Σιων τὰ πλευρὰ

τοῦ βορρᾶ ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου 3 ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς 4 ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν ἤλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό 5 αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν 6 τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν ἐκεῖ ὠδίνες ὡς τικτούσης 7 ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θαρσις 8 καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτως εἶδομεν ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ὁ θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα διάψαλμα 9 ὑπελάβομεν ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ σου 10 κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου 11 εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιων ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἔνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε 12 κυκλώσατε Σιων καὶ περιλάβετε αὐτὴν διηγῆσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς 13 θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἐτέραν 14 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας

49 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμὸς ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην 2 οἷ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης 3 τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν 4 κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου 5 ἵνα τί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με

6 οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλοῦτου αὐτῶν καυχώμενοι 7 ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται λυτρώσεται ἄνθρωπος οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα αὐτοῦ 8 καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ 9 καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ζήσεται εἰς τέλος ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας 10 ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν 11 καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν 12 καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνήκεν παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς 13 αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν διάψαλμα 14 ὡς πρόβατα ἐν ἄδι ἔθεντο θάνατος ποιμαίνει αὐτούς καὶ κατακυριεύουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρῶν καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἄδι ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν (Sheol h7585) 15 πλην ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου ὅταν λαμβάνῃ με διάψαλμα (Sheol h7585) 16 μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ 17 ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήμψεται τὰ πάντα οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ 18 ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ 19 εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς 20 ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνήκεν παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς

50 ψαλμὸς τῷ Ασαφ θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησεν καὶ ἐκάλεσεν τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν **2** ἐκ Σιων ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἤξει **3** ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται καὶ κύκλω αὐτοῦ καταιγίς σφόδρα **4** προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν διακρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ **5** συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις **6** καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς κριτὴς ἐστὶν διάψαλμα **7** ἄκουσον λαὸς μου καὶ λαλήσω σοι Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρομαί σοι ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου εἰμι ἐγώ **8** οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός **9** οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους **10** ὅτι ἐμὰ ἐστὶν πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ βόες **11** ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὠραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστὶν **12** ἐὰν πεινάσω οὐ μὴ σοι εἶπω ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς **13** μὴ φάγομαι κρέα ταύρων ἢ αἵμα τράγων πίομαι **14** θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου **15** καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με διάψαλμα **16** τῷ δὲ ἀμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός ἵνα τί σὺ διηγῆ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου **17** σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω **18** εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέντευχες αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις **19** τὸ στόμα σου ἐπλεόνασεν κακίαν καὶ ἡ γλῶσσά

σου περιέπλεκεν δολιότητα **20** καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον **21** ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου **22** σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ μήποτε ἀρπάσῃ καὶ μὴ ἦ ὁ ρύόμενος **23** θυσία αἰνέσεως δοξάσει με καὶ ἐκεῖ ὁδός ἢ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ

51 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Ναθαν τὸν προφήτην ἠνίκα εἰσηλθεν πρὸς Βηρσαβεε ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου **2** ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με **3** ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός **4** σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε **5** ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήμφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου **6** ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι **7** ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι **8** ἀκουτιεῖς με ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὁσῶς τεταπεινωμένα **9** ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον **10** καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου **11** μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ

τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ **12** ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήρισόν με **13** διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν **14** ῥυσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου **15** κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **16** ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις **17** θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει **18** ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιων καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλημ **19** τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους

52 εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐν τῷ ἔλθεῖν Δωηκ τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαουλ καὶ εἰπεῖν αὐτῷ ἦλθεν Δαυιδ εἰς τὸν οἶκον Αβιμελεχ τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν **2** ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον **3** ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην διάψαλμα **4** ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ γλῶσσαν δολίαν **5** διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ σε εἰς τέλος ἐκτίλει σε καὶ μεταναστεύσει σε ἀπὸ σκηνώματος καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων διάψαλμα **6** καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν **7** ἰδοὺ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ

πλούτου αὐτοῦ καὶ ἐδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ **8** ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἔλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **9** ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὀσίων σου

53 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελεθ συνέσεως τῷ Δαυιδ εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν θεὸς διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις οὐκ ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν **2** ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστιν συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν **3** πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρεώθησαν οὐκ ἔστιν ποιῶν ἀγαθόν οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός **4** οὐχὶ γνῶσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν οἱ ἔσθοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο **5** ἐκεῖ φοβηθήσονται φόβον οὐ ἦν φόβος ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὅστᾳ ἀνθρωπαρέσκων κατησχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς **6** τίς δώσει ἐκ Σιων τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραηλ ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιάσεται Ἰακωβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραηλ

54 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐν τῷ ἔλθεῖν τοὺς Ζιφαίους καὶ εἰπεῖν τῷ σαουλ οὐκ ἰδοὺ Δαυιδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με **2** ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου **3** ὅτι ἀλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου οὐ προέθεντο τὸν θεὸν

ένωπιον αὐτῶν διάψαλμα 4 ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ κύριος ἀντιλήμπτωρ τῆς ψυχῆς μου 5 ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολέθρευσον αὐτούς 6 ἔκουσίως θύσω σοι ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ὅτι ἀγαθόν 7 ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου

55 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχὴν μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου 2 πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου ἔλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην 3 ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι 4 ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ 5 φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκάλυψέν με σκότος 6 καὶ εἶπα τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσει περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω 7 ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ διάψαλμα 8 προσεδεχόμενην τὸν σφζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταγιγίδος 9 καταπόντισον κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει 10 ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία 11 καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος 12 ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέν με ὑπήνεγκα ἄν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ 13 σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμῶν μου καὶ γνωστὴ μου 14 ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμοιοῖα 15 ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτούς καὶ καταβήτωσαν

εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν (Sheol h7585) 16 ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέν μου 17 ἑσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου 18 λυτρῶσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ 19 εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων διάψαλμα οὐ γὰρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν 20 ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι ἐβιβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ 21 διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδιά αὐτοῦ ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσιν βολίδες 22 ἐπίρριψον ἐπὶ κύριον τὴν μέριμνάν σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ 23 σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάξεις αὐτούς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ κύριε

56 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν ἀγίων μεμακρυσμένου τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν ὅποτε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γεθ ἐλέησόν με κύριε ὅτι κατεπάτησέν με ἄνθρωπος ὄλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέν με 2 κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὄλην τὴν ἡμέραν ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους 3 ἡμέρας φοβηθήσομαι ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἐλπῶ 4 ἐν τῷ θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου ὄλην τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σὰρξ 5 ὄλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο κατ'

ἔμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν 6 παροικήσουσιν καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου 7 ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτοῦς ἐν ὀργῇ λαοὺς καταξείεις ὁ θεός 8 τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου 9 ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροὶ μου εἰς τὰ ὀπίσω ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ 10 ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον 11 ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος 12 ἐν ἐμοὶ ὁ θεός αἰ εὐχαὶ ἅς ἀποδώσω αἰνέσεώς σοι 13 ὅτι ἐρρῦσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων

57 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαουλ εἰς τὸ σπήλαιον ἐλέησόν με ὁ θεός ἐλέησόν με ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία 2 κεκράζομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με 3 ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέν με ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με διάψαλμα ἐξαπέστειλεν ὁ θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ 4 καὶ ἐρρῦσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων ἐκοιμήθην τεταραγμένος υἱοὶ ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλον καὶ βέλη καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα 5 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου 6 παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσίν μου καὶ κατέκαψαν τὴν ψυχὴν μου ὠρυζαν πρὸ

προσώπου μου βόθρον καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν διάψαλμα 7 ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός ἑτοίμη ἡ καρδία μου ἄσομαι καὶ ψαλῶ 8 ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα ἐξεγερεθήσομαι ὄρθρου 9 ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν 10 ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου 11 ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου

58 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυιδ εἰς στηλογραφίαν εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων 2 καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ ἀδικίαν αἰ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν 3 ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός ἐλάλησαν ψεύδη 4 θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βουούσης τὰ ὄτα αὐτῆς 5 ἦτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπαδόντων φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ 6 ὁ θεός συνέτριψεν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν κύριος 7 ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν 8 ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται ἐπέπεσε πῦρ καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον 9 πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ράμνον ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται ὑμᾶς 10 εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ 11 καὶ ἐρεῖ

ἄνθρωπος εἰ ἄρα ἔστιν καρπὸς τῷ δικαίῳ ἄρα
ἐστὶν ὁ θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ

59 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυιδ εἰς
σητηλογραφίαν ὅποτε ἀπέστειλεν Σαουλ καὶ
ἐφύλαξεν τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεὸς καὶ ἐκ
τῶν ἐπανιστανομένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με **2**
ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν
καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων σῶσόν με **3** ὅτι ἰδοὺ
ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ
κραταιοὶ οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἁμαρτία μου
κύριε **4** ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυναν
ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ ἰδέ **5** καὶ
σύ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραηλ
πρόσχεσ τῷ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη
μὴ οἰκτιρήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν διάψαλμα **6** ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν
καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσιν
πόλιν **7** ἰδοὺ ἀποφθέγγονται ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν ὅτι
τίς ἤκουσεν **8** καὶ σύ κύριε ἐκγελάσῃ αὐτοῦς
ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη **9** τὸ κράτος μου
πρὸς σὲ φυλάξω ὅτι ὁ θεὸς ἀντιλήμπτωρ μου
εἶ **10** ὁ θεὸς μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με
ὁ θεὸς δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου **11** μὴ
ἀποκτείνῃς αὐτοὺς μήποτε ἐπιλάθωνται τοῦ
λαοῦ μου διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου
καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστὴς μου κύριε
12 ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν λόγον χειλέων
αὐτῶν καὶ συλλημφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ
αὐτῶν καὶ ἐξ ἄρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται
συντέλειαι **13** ἐν ὀργῇ συντελείας καὶ οὐ μὴ
ὑπάρξωσιν καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπάζει

τοῦ Ἰακωβ τῶν περάτων τῆς γῆς διάψαλμα
14 ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν καὶ λιμώξουσιν
ὡς κύων καὶ κυκλώσουσιν πόλιν **15** αὐτοὶ
διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν ἐὰν δὲ μὴ
χορτασθῶσιν καὶ γογγύσουσιν **16** ἐγὼ δὲ ἄσομαι
τῇ δυνάμει σου καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρῶτον τὸ
ἔλεός σου ὅτι ἐγενήθη ἀντιλήμπτωρ μου καὶ
καταφυγὴ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου **17** βοηθός μου
σοὶ ψαλῶ ὅτι ὁ θεὸς ἀντιλήμπτωρ μου εἶ ὁ θεὸς
μου τὸ ἔλεός μου

60 εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι
εἰς σητηλογραφίαν τῷ Δαυιδ εἰς διδαχὴν ὅποτε
ἐνεπύρισεν τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας καὶ τὴν
Συρίαν Σωβα καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωαβ καὶ ἐπάταξεν
τὴν φάραγγα τῶν ἀλῶν δώδεκα χιλιάδας ὁ
θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς ὠργίσθης
καὶ οἰκτίρησας ἡμᾶς **2** συνέσεισας τὴν γῆν καὶ
συνετάραξας αὐτὴν ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς
ὅτι ἐσαλεύθη **3** ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρὰ
ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως **4** ἔδωκας
τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν
ἀπὸ προσώπου τόξου διάψαλμα **5** ὅπως ἂν
ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοὶ σου σῶσον τῇ δεξιᾷ σου
καὶ ἐπάκουσόν μου **6** ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ
ἀγίῳ αὐτοῦ ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σικκιμα
καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω **7**
ἐμός ἐστὶν Γαλααδ καὶ ἐμός ἐστὶν Μανασση καὶ
Εφραιμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου Ἰουδας
βασιλεύς μου **8** Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου
ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου ἐμοὶ
ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν **9** τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν
περιοχῆς τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας
10 οὐχὶ σύ ὁ θεὸς ὁ ἀπώσαμένος ἡμᾶς καὶ οὐκ

ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν **11** δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου **12** ἐν δὲ τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς

61 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυιδ εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου πρόσχες τῇ προσευχῇ μου **2** ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με **3** ὠδήγησάς με ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ **4** παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας σκεπασθήσομαι ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου διάψαλμα **5** ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου **6** ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς **7** διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει **8** οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας

62 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθουν ψαλμὸς τῷ Δαυιδ οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγῆσεται ἡ ψυχὴ μου παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου **2** καὶ γὰρ αὐτὸς θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου ἀντιλήμπτωρ μου οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον **3** ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῶ ὠσμένῳ **4** πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι ἔδραμον ἐν ψεύδει τῷ στόματι αὐτῶν εὐλογοῦσαν καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηγορῶντο διάψαλμα **5** πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχὴ μου ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου **6** ὅτι αὐτὸς θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου ἀντιλήμπτωρ μου οὐ μὴ μεταναστεύσω **7** ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν

μου καὶ ἡ δόξα μου ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ **8** ἐλπίσατε ἐπ' αὐτόν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν διάψαλμα **9** πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικήσαι αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό **10** μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἀδικίαν καὶ ἐπὶ ἄρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε πλοῦτος ἐὰν ῥέη μὴ προστίθεσθε καρδίαν **11** ἄπαξ ἐλάλησεν ὁ θεὸς δύο ταῦτα ἤκουσα **12** ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ καὶ σοὶ κύριε τὸ ἔλεος ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ

63 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ιουδαίας ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου πρὸς σέ ὀρθρίζω ἐδίψησέν σοι ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ **2** οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου **3** ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς τὰ χεῖλη μου ἐπαινέουσίν σε **4** οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου **5** ὡσεὶ στέατος καὶ πύργου ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου **6** εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ **7** ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι **8** ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου **9** αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς **10** παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται **11** ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ

ἐπαινεσθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

64 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου 2 ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν 3 οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρὸν 4 τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον ἐξάπινα κατατοξεύουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται 5 ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρὸν διηγῆσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας εἶπαν τίς ὄψεται αὐτούς 6 ἐξηρεύνησαν ἀνομίας ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσει προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα 7 καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεὸς βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν 8 καὶ ἐξησθένησαν ἐπ' αὐτούς αἱ γλώσσαι αὐτῶν ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς 9 καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν 10 εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἔλπιδι ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπαινεσθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

65 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὠδή Ἱερεμίου καὶ Ἰεζεκιηλ ἐκ τοῦ λόγου τῆς παροικίας ὅτε ἔμελλον ἐκπορεύεσθαι σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιων καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλημ 2 εἰσάκουσον προσευχῆς μου πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει 3 λόγοι ἀνομιῶν ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ 4 μακάριος ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς

τοῦ οἴκου σου ἅγιος ὁ ναὸς σου θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ 5 ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἢ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ ἐν θαλάσῃ μακράν 6 ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ 7 ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης ἤχους κυμάτων αὐτῆς ταραχθήσονται τὰ ἔθνη 8 καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου ἐξόδους πρωίας καὶ ἐσπέρας τέρψεις 9 ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτὴν ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων ἠτοιμάσας τὴν τροφὴν αὐτῶν ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία σου 10 τοὺς αὐλακας αὐτῆς μέθυσον πλήθυνον τὰ γενήματα αὐτῆς ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα 11 εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος 12 πιανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται 13 ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων καὶ αἱ κοιλιάδες πληθυνουσί σῖτον κεκράζονται καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν

66 εἰς τὸ τέλος ὠδή ψαλμοῦ ἀναστάσεως ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ 2 ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ 3 εἶπατε τῷ θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου 4 πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου διάψαλμα 5 δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων 6 ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδὶ ἐκεῖ

εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῶ 7 τῶ δεσπόζοντι ἐν τῇ
δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν οἱ παραπικραίνοντες μὴ
ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς διάψαλμα 8 εὐλογεῖτε
ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ ἀκουτίσαθε τὴν φωνὴν
τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ 9 τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν
μου εἰς ζωὴν καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας
μου 10 ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπύρωσας
ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον 11 εἰσήγαγες ἡμᾶς
εἰς τὴν παγίδα ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν
12 ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν
διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες
ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν 13 εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν
σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν ἀποδώσω σοι τὰς εὐχὰς
μου 14 ἃς διέστειλεν τὰ χεῖλή μου καὶ ἐλάλησεν
τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου 15 ὀλοκαυτώματα
μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ
κριῶν ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων διάψαλμα
16 δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγῆσομαι πάντες οἱ
φοβούμενοι τὸν θεόν ὅσα ἐποίησεν τῇ ψυχῇ
μου 17 πρὸς αὐτὸν τῶ στόματί μου ἐκέκραξα
καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου 18 ἀδικίαν εἰ
ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου μὴ εἰσακουσάτω κύριος
19 διὰ τοῦτο εἰσήκουσέν μου ὁ θεὸς προσέσχεν τῇ
φωνῇ τῆς δεήσεώς μου 20 εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὅς
οὐκ ἀπέστησεν τὴν προσευχὴν μου καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ

67 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς ὠδῆς ὁ θεὸς
οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς ἐπιφάναι
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς διάψαλμα 2 τοῦ
γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν
τὸ σωτήριόν σου 3 ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ
ὁ θεὸς ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες 4

εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη ὅτι
κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ
ὀδηγήσεις διάψαλμα 5 ἐξομολογησάσθωσαν σοι
λαοὶ ὁ θεὸς ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες
6 γῆ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ
θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν 7 εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς καὶ
φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς

68 εἰς τὸ τέλος τῶ Δαυιδ ψαλμὸς ὠδῆς
ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ
ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες
αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 2 ὡς ἐκλείπει
καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρὸς οὕτως ἀπόλοιτο οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ 3 καὶ οἱ δίκαιοι
εὐφρανθήτωσαν ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ
θεοῦ τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ 4 ἤσατε τῶ
θεῶ ψάλατε τῶ ὀνόματι αὐτοῦ ὁδοποιήσατε τῶ
ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν κύριος ὄνομα αὐτῶ καὶ
ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ ταραχθήσονται ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ 5 τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν
καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ
αὐτοῦ 6 ὁ θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ
ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρεία ὁμοίως τοὺς
παραπικραίνοντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις
7 ὁ θεὸς ἐν τῶ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ
λαοῦ σου ἐν τῶ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ
διάψαλμα 8 γῆ ἐσείσθη καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ
ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦτο Σιναι
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ 9 βροχὴν
ἐκούσιον ἀφοριεῖς ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου
καὶ ἠσθένησεν σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν 10 τὰ
ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ ἡτοίμασας ἐν τῇ
χρηστότητί σου τῶ πτωχῶ ὁ θεὸς 11 κύριος δώσει

ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ **12**
ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ
ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα **13** ἐὰν
κοιμηθῆτε ἀνά μέσον τῶν κλήρων πτέρυγες
περιστερᾶς περιηργυρωμένοι καὶ τὰ μετάφρενα
αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ διάψαλμα **14**
ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς
ἐπ' αὐτῆς χιονωθήσονται ἐν Σελμων **15** ὄρος
τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον ὄρος τετυρωμένον ὄρος
πῖον **16** ἴνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα
τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοικεῖν ἐν
αὐτῷ καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος
17 τὸ ἄρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον χιλιάδες
εὐθηνούντων ὁ κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινα ἐν
τῷ ἀγίῳ **18** ἀνέβης εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσας
αἰχμαλωσίαν ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ καὶ
γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνῶσαι κύριος ὁ
θεὸς εὐλογητός **19** εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν
καθ' ἡμέραν κατευδῶσει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν
σωτηρίων ἡμῶν διάψαλμα **20** ὁ θεὸς ἡμῶν θεὸς
τοῦ σώζειν καὶ τοῦ κυρίου κυρίου αἱ διεξοδοὶ
τοῦ θανάτου **21** πλὴν ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς
ἐχθρῶν αὐτοῦ κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων
ἐν πλημμελείαις αὐτῶν **22** εἶπεν κύριος ἐκ Βασαν
ἐπιστρέψω ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης **23**
ὅπως ἂν βαφῆ ὁ πούς σου ἐν αἵματι ἢ γλῶσσα
τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ **24**
ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ θεὸς αἱ πορεῖαι
τοῦ θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἀγίῳ **25**
προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων ἐν
μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν **26** ἐν ἐκκλησίαις
εὐλογεῖτε τὸν θεόν τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραηλ
27 ἐκεῖ Βενιαμιν νεώτερος ἐν ἐκστάσει ἄρχοντες

Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν ἄρχοντες Ζαβουλων
ἄρχοντες Νεφθαλι **28** ἐντεταίω ὁ θεὸς τῆ δυνάμει
σου δυνάμωσον ὁ θεὸς τοῦτο ὃ κατειργάσω
ἡμῖν **29** ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλημ
σοὶ οἴσουσιν βασιλεῖς δῶρα **30** ἐπιτίμησον τοῖς
θηρίοις τοῦ καλάμου ἢ συναγωγῆ τῶν ταύρων ἐν
ταῖς δαμάλεσιν τῶν λαῶν τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι
τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ διασκόρπισον
ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα **31** ἤξουσιν
πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα
αὐτῆς τῷ θεῷ **32** αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄσατε
τῷ θεῷ ψάλατε τῷ κυρίῳ διάψαλμα **33** ψάλατε
τῷ θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ
οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολὰς ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ
αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως **34** δότε δόξαν τῷ θεῷ
ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ καὶ ἡ
δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις **35** θαυμαστὸς ὁ
θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ ὁ θεὸς Ἰσραηλ αὐτὸς
δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ
εὐλογητὸς ὁ θεός

69 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων
τῷ Δαυιδ σῶσόν με ὁ θεός ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα
ἕως ψυχῆς μου **2** ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ
καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἤλθον εἰς τὰ βάθη
τῆς θαλάσσης καὶ καταιγὶς κατεπόντισέν με **3**
ἐκοπίασα κράζων ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου
ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν
ἐπὶ τὸν θεόν μου **4** ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
τριχὰς τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν
ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές
με ἀδίκως ἃ οὐχ ἤρπασα τότε ἀπετίννουσιν **5**
ὁ θεός σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου καὶ αἱ
πλημμελεῖαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν **6** μὴ

αίσχυνθείσαν ἐπ' ἐμοὶ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε κύριε τῶν δυνάμεων μὴ ἐντραπήσαν ἐπ' ἐμοὶ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ **7** ὅτι ἔνεκα σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου **8** ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρὸς μου **9** ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέν με καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε ἐπέπεσαν ἐπ' ἐμέ **10** καὶ συνέκαμψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμόν ἐμοί **11** καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολὴν **12** κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον **13** ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ κύριε καιρὸς εὐδοκίας ὁ θεὸς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου **14** σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ ἵνα μὴ ἐμπαγῶ ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων **15** μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ **16** εἰσάκουσόν μου κύριε ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ **17** μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου ὅτι θλίβομαι ταχὺ ἐπάκουσόν μου **18** πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥυσαί με **19** σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπὴν μου ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με **20** ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ταλαιπωρίαν καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον καὶ οὐχ ὑπῆρξεν καὶ παρακαλοῦντας καὶ οὐχ εὖρον **21** καὶ ἔδωκαν

εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος **22** γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον **23** σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον **24** ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὄργην σου καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς **25** γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν **26** ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας αὐτοὶ κατεδίωξαν καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν **27** πρόσθετες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου **28** ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν **29** πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ὁ θεὸς ἀντελάβετό μου **30** αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μετ' ὦδης μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει **31** καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς **32** ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐκζητήσατε τὸν θεόν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν **33** ὅτι εἰσήκουσεν τῶν πενήτων ὁ κύριος καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν **34** αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς **35** ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν **36** καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτήν καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ

70 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ εἰς ἀνάμνησιν εἰς τὸ σῶσαί με κύριον ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου

πρόσχες 2 αίσχυνθείσαν καὶ ἐντραπήσαν οἱ
ζητοῦντές μου τὴν ψυχὴν ἀποστραφείσαν εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ καταίσχυνθείσαν οἱ βουλόμενοί μοι
κακά 3 ἀποστραφείσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι
οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε 4 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ
εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε
καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω ὁ θεός
οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου 5 ἐγὼ δὲ πτωχός
καὶ πένης ὁ θεός βοήθησόν μοι βοηθός μου καὶ
ρύστης μου εἶ σύ κύριε μὴ χρονίσῃς

71 τῷ Δαυιδ υἱῶν Ἰωναδαβ καὶ τῶν πρώτων
αἰχμαλωτισθέντων ὁ θεός ἐπὶ σοὶ ἤλπισα μὴ
καταίσχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα 2 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με κλῖνον πρὸς με τὸ
οὖς σου καὶ σῶσόν με 3 γενοῦ μοι εἰς θεὸν
ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν τοῦ σῶσαί
με ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ
4 ὁ θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ
ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος 5
ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε κύριος ἡ ἐλπίς
μου ἐκ νεότητός μου 6 ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην
ἀπὸ γαστροῦ ἐκ κοιλίας μητροῦ μου σύ μου εἶ
σκεπαστής ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντός 7
ὥσει τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς καὶ σὺ βοηθός
κραταῖός 8 πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως
ὅπως ὕμνήσω τὴν δόξαν σου ὅλην τὴν ἡμέραν
τὴν μεγαλοπρέπειάν σου 9 μὴ ἀπορρίψῃς με
εἰς καιρὸν γήρους ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν
μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με 10 ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί
μου ἐμοὶ καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου
ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ 11 λέγοντες ὁ θεὸς
ἐγκατέλιπεν αὐτόν καταδιώξατε καὶ καταλάβετε
αὐτόν ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος 12 ὁ θεός

μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ ὁ θεός μου εἰς τὴν
βοήθειάν μου πρόσχες 13 αἰσχυνθήτωσαν καὶ
ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν
μου περιβαλέσθωσαν αἰσχύνῃν καὶ ἐντροπήν
οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι 14 ἐγὼ δὲ διὰ παντός
ἐλπῶ καὶ προσθήσω ἐπὶ πάσαν τὴν αἴνεσίν σου
15 τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου
ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου ὅτι οὐκ
ἔγνω γραμματείας 16 εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ
κυρίου κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου
μόνου 17 ἐδίδαξάς με ὁ θεός ἐκ νεότητός μου καὶ
μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου 18 καὶ ἕως
γήρους καὶ πρεσβείου ὁ θεός μὴ ἐγκαταλίπῃς
με ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου πάση
τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένη τὴν δυναστείαν σου καὶ
τὴν δικαιοσύνην σου 19 ὁ θεός ἕως ὑψίστων
ἂ ἐποίησας μεγαλεῖα ὁ θεός τίς ὅμοιός σοι 20
ὄσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς καὶ
ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων
τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με 21 ἐπλεόνασας τὴν
μεγαλοσύνην σου καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς
με καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές
με 22 καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει
ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θεός ψαλῶ σοι ἐν
κιθάρα ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ 23 ἀγαλλιάσονται τὰ
χεῖλη μου ὅταν ψάλω σοι καὶ ἡ ψυχὴ μου ἦν
ἐλυτρώσω 24 ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν
ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου ὅταν
αἰσχυνθῶσιν καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ
κακά μοι

72 εἰς Σαλωμων ὁ θεός τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ
δός καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως
2 κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς

πτωχούς σου ἐν κρίσει 3 ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ 4 κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην 5 καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν 6 καὶ καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὥσει σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν 7 ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη 8 καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης 9 ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν 10 βασιλεῖς θαρσις καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσιν βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβα δῶρα προσάξουσιν 11 καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ 12 ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχεν βοηθός 13 φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει 14 ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ 15 καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντός ὄλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν 16 ἔσται στηρίγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὥσει χόρτος τῆς γῆς 17 ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν 18 εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ ποιῶν

θαυμάσια μόνος 19 καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ γένοιτο γένοιτο 20 ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί

73 ψαλμὸς τῷ Ασαφ ὡς ἀγαθὸς τῷ Ἰσραὴλ ὁ θεὸς τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ 2 ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου 3 ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν 4 ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάενυσις τῷ θανάτῳ αὐτῶν καὶ στερέωμα ἐν τῇ μᾶστιγι αὐτῶν 5 ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶν καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγώθησονται 6 διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφάνια περιεβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν 7 ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας 8 διενοιθήσαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν 9 ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς 10 διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται αὐτοῖς 11 καὶ εἶπαν πῶς ἔγνω ὁ θεὸς καὶ εἰ ἔστιν γνώσις ἐν τῷ ὑψίστῳ 12 ἰδοὺ οὗτοι ἀμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦνται εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλοῦτου 13 καὶ εἶπα ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου 14 καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὄλην τὴν ἡμέραν καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωίας 15 εἰ ἔλεγον διηγῆσομαι οὕτως ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα 16 καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου 17 ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ καὶ συνῶ εἰς τὰ

ἔσχατα αὐτῶν **18** πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι **19** πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐξάπινα ἐξέλιπον ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν **20** ὥσει ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις **21** ὅτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν **22** καὶ ἐγὼ ἐξουδενωμένος καὶ οὐκ ἔγνων κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί **23** καὶ ἐγὼ διὰ παντὸς μετὰ σοῦ ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου **24** ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με **25** τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς **26** ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα **27** ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται ἐξωλέθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ **28** ἔμοι δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶν τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνήσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων

74 συνέσεως τῷ Ασάφ ἵνα τί ἀπώσω ὁ θεὸς εἰς τέλος ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου **2** μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς ἐλυτρῶσω ῥάβδον κληρονομίας σου ὄρος Σιων τοῦτο ὃ κατεσκίηνωσας ἐν αὐτῷ **3** ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἀγίοις σου **4** καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν **5** ὡς εἰς τὴν εἴσοδον ὑπεράνω **6** ὡς ἐν δρυμῷ ξύλῳ ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ

ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτὴν **7** ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου **8** εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ δεῦτε καὶ κατακαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς **9** τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἶδομεν οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης καὶ ἡμᾶς οὐ γνωσεται ἔτι **10** ἕως πότε ὁ θεὸς ὄνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος **11** ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος **12** ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς **13** σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος **14** σὺ συνέθλασας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψιν **15** σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἡθαμ **16** σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα καὶ σὴ ἐστὶν ἡ νύξ σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον **17** σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὄρια τῆς γῆς θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά **18** μνήσθητι ταύτης ἐχθρὸς ὠνειδίσεν τὸν κύριον καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνεν τὸ ὄνομά σου **19** μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος **20** ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν **21** μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατησχυμμένος πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσιν τὸ ὄνομά σου **22** ἀνάστα ὁ θεὸς δίκασον τὴν δίκην σου μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὄλην τὴν ἡμέραν **23** μὴ ἐπιλάθῃ

τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου ἢ ὑπερηφανία τῶν
μισούντων σε ἀνέβη διὰ παντὸς πρὸς σέ

75 εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης ψαλμὸς τῷ
Ασαφ ὧδῆς ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θεὸς
ἐξομολογησόμεθα καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά
σου **2** διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ὅταν
λάβω καιρόν ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ **3** ἐτάκη ἡ
γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ ἐγὼ
ἔστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς διάψαλμα **4**
εἶπα τοῖς παρανομοῦσιν μὴ παρανομεῖτε καὶ τοῖς
ἀμαρτάνουσιν μὴ ὑψοῦτε κέρας **5** μὴ ἐπαίρετε εἰς
ὑψος τὸ κέρας ὑμῶν μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ θεοῦ
ἀδικίαν **6** ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων οὔτε ἀπὸ δυσμῶν
οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων **7** ὅτι ὁ θεὸς κριτῆς
ἔστιν τοῦτον ταπεινοῖ καὶ τοῦτον ὑψοῖ **8** ὅτι
ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου πλήρες
κεράσματος καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο πλὴν
ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη πίνονται πάντες
οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς **9** ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι
εἰς τὸν αἰῶνα ψαλῶ τῷ θεῷ Ἰακωβ **10** καὶ
πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν συγκλάσω καὶ
ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου

76 εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Ασαφ
ὧδῆ πρὸς τὸν Ἀσσύριον γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
ὁ θεὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ **2**
καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ
κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιων **3** ἐκεῖ συνέτριψεν
τὰ κράτη τῶν τόξων ὄπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ
πόλεμον διάψαλμα **4** φωτίζεις σὺ θαυμαστὸς
ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων **5** ἐταράχθησαν πάντες οἱ
ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν καὶ
οὐχ εὔρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλοῦτου

ταῖς χερσὶν αὐτῶν **6** ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς
Ἰακωβ ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους **7**
σὺ φοβερός εἶ καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι ἀπὸ τότε
ἡ ὀργή σου **8** ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν
γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν **9** ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς
κρίσιν τὸν θεὸν τοῦ σώσαι πάντας τοὺς πραεῖς
τῆς γῆς διάψαλμα **10** ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου
ἐξομολογήσεται σοι καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου
ἐορτάσει σοι **11** εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ
θεῷ ὑμῶν πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἴσουσιν
δῶρα **12** τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα
ἀρχόντων φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς

77 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθουν τῷ Ασαφ ψαλμὸς
φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα φωνῆ μου πρὸς
τὸν θεόν καὶ προσέσχεν μοι **2** ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς
μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα ταῖς χερσὶν μου νυκτὸς
ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠπατήθην ἀπηνήνατο
παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου **3** ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ
καὶ εὐφράνθην ἠδολέσχισα καὶ ὠλιγοψύχησεν
τὸ πνεῦμά μου διάψαλμα **4** προκατελάβοντο
φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου ἐταράχθην καὶ οὐκ
ἐλάλησα **5** διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας καὶ
ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα **6** νυκτὸς
μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν καὶ ἔσκαλλεν
τὸ πνεῦμά μου **7** μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται
κύριος καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι **8** ἢ
εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεάν **9** ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ θεὸς
ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς
αὐτοῦ διάψαλμα **10** καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην αὕτη ἡ
ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου **11** ἐμνήσθην
τῶν ἔργων κυρίου ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς
ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου **12** καὶ μελετήσω ἐν

πᾶσιν τοῖς ἔργοις σου καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχίσω **13** ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν **14** σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου **15** ἔλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου τοὺς υἱοὺς Ἰακωβ καὶ Ἰωσηφ διάψαλμα **16** εἶδοςάν σε ὕδατα ὁ θεὸς εἶδοςάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι πλήθος ἤχους ὑδάτων **17** φωνὴν ἔδωκαν αἰ νεφέλαι καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται **18** φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ ἔφραναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ ἐσαλευθή καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ **19** ἐν τῇ θαλάσῃ ἡ ὁδός σου καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται **20** ὠδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ααρων

78 συνέσεως τῷ Ἀσαφ προσέχετε λαός μου τὸν νόμον μου κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου **2** ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς **3** ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγῆσαντο ἡμῖν **4** οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν **5** καὶ ἀνέστησεν μαρτύριον ἐν Ἰακωβ καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν **6** ὅπως ἂν γνῶ γενεὰ ἑτέρα υἱοὶ οἱ τεχθησόμενοι καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν **7** ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ

καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσουσιν **8** ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα γενεὰ ἥτις οὐ κατηύθυνεν τὴν καρδίαν αὐτῆς καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς **9** υἱοὶ Ἐφραιμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου **10** οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι **11** καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς **12** ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησεν θαυμάσια ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως **13** διέρρηξεν θάλασσαν καὶ διήγαγεν αὐτούς ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἄσκον **14** καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας καὶ ὄλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός **15** διέρρηξεν πέτραν ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐπότισεν αὐτούς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ **16** καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα **17** καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῷ παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ **18** καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν **19** καὶ κατελάλησαν τοῦ θεοῦ καὶ εἶπαν μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ **20** ἐπεὶ ἐπάταξεν πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ **21** διὰ τοῦτο ἤκουσεν κύριος καὶ ἀνεβάλετο καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακωβ καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ **22** ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ **23** καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξεν **24** καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μαννα φαγεῖν καὶ ἄρτον

οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς 25 ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν 26 ἀπῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ λίβα 27 καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτούς ὡσεὶ χοῦν σάρκας καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά 28 καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν κύκλω τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν 29 καὶ ἐφάγosan καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς 30 οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν οὐσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν 31 καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτούς καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίσσιν αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν 32 ἐν πᾶσιν τούτοις ἡμαρτον ἔτι καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ 33 καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς 34 ὅταν ἀπέκτενεν αὐτοὺς ἐξεζήτουν αὐτὸν καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρθηζον πρὸς τὸν θεὸν 35 καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστίν καὶ ὁ θεὸς ὁ ὑψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστίν 36 καὶ ἠπάτησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τῇ γλώσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ 37 ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ 38 αὐτὸς δὲ ἐστίν οἰκτίρμων καὶ ἰλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ 39 καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσιν πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον 40 ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῆ ἀνύδρῳ 41 καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν

θεὸν καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν 42 οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτούς ἐκ χειρὸς θλίβοντος 43 ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως 44 καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ὄμβρηματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν 45 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτούς κυνόμυιαν καὶ κατέφαγεν αὐτούς καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς 46 καὶ ἔδωκεν τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι 47 ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν καὶ τὰς συκαμίνας αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ 48 καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρὶ 49 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτούς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν ἀποστολήν δι' ἀγγέλων πονηρῶν 50 ὠδοποίησεν τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισεν 51 καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν Αἰγύπτῳ ἀπαρχὴν τῶν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χαμ 52 καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἀνήγαγεν αὐτούς ὡς ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ 53 καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐν ἐλπίδι καὶ οὐκ ἐδειλίασαν καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψεν θάλασσα 54 καὶ εἰσήγαγεν αὐτούς εἰς ὄριον ἀγιάσματος αὐτοῦ ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτίσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ 55 καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη καὶ ἐκληροδότησεν αὐτούς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ 56 καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὑψιστον καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο

57 καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλὸν 58 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν 59 ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερείδεν καὶ ἐξουδένωσεν σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ 60 καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλωμ σκὴνωμα αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις 61 καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ 62 καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερείδεν 63 τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγεν πῦρ καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν 64 οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσαν καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται 65 καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν κύριος ὡς δυνατὸς κεκραιπαλῆκῶς ἐξ οἴνου 66 καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς 67 καὶ ἀπώσατο τὸ σκὴνωμα Ἰωσηφ καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραιμ οὐκ ἐξελέξατο 68 καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰουδα τὸ ὄρος τὸ Σιων ὃ ἠγάπησεν 69 καὶ ὤκοδόμησεν ὡς μονοκερῶτων τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ ἔθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα 70 καὶ ἐξελέξατο Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων 71 ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν ποιμαίνειν Ἰακωβ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ 72 καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς

79 ψαλμὸς τῷ Ἀσαφ ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιον

σου ἔθεντο Ἱερουσαλημ εἰς ὄπωροφυλάκιον 2 ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς 3 ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κύκλω Ἱερουσαλημ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων 4 ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλω ἡμῶν 5 ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζηλὸς σου 6 ἔκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε καὶ ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο 7 ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακωβ καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν 8 μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα 9 βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου 10 μήποτε εἴπωσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἢ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου 11 εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων 12 ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὄνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κύριε 13 ἡμεῖς δὲ λαὸς σου καὶ πρόβατα τῆς νομῆς σου ἀνομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελουῦμεν τὴν αἰνεσίαν σου

80 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον τῷ Ἀσαφ ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου

ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραηλ πρόσχες ὁ ὀδηγῶν
ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσηφ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν
χερουβιν ἐμφάνηθι 2 ἐναντίον Εφραιμ καὶ
Βενιαμιν καὶ Μανασση ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν
σου καὶ ἔλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς 3 ὁ θεὸς
ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου
καὶ σωθησόμεθα 4 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
ἕως πότε ὀργίζη ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου
σου 5 ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων καὶ ποτιεῖς
ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ 6 ἔθου ἡμᾶς εἰς
ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ
ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς 7 κύριε ὁ θεὸς τῶν
δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ
πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα διάψαλμα 8
ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας ἐξέβαλες ἔθνη καὶ
κατεφύτευσας αὐτήν 9 ὠδοποίησας ἔμπροσθεν
αὐτῆς καὶ κατεφύτευσας τὰς ρίζας αὐτῆς καὶ
ἐπλήσθη ἡ γῆ 10 ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιά αὐτῆς καὶ
αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ
11 ἐξέτεινεν τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης
καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς 12 ἵνα
τί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς καὶ τρυγῶσιν
αὐτήν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδὸν
13 ἐλυμήνατο αὐτήν σὺς ἐκ δρυμοῦ καὶ μονιὸς
ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν 14 ὁ θεὸς τῶν
δυνάμεων ἐπίστρεψον δὴ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ
καὶ ἰδὲ καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην 15
καὶ κατάρτισαι αὐτήν ἢ ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου
καὶ ἐπὶ υἴον ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ
16 ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ἀπὸ
ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται 17
γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου καὶ
ἐπὶ υἴον ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ 18

καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ ζώσεις ἡμᾶς καὶ
τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα 19 κύριε ὁ θεὸς
τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον
τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα

81 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τῷ Ασαφ
ψαλμὸς ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν
ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακωβ 2 λάβετε ψαλμὸν καὶ
δοτε τύμπανον ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας
3 σαλπύσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι ἐν εὐσήμεν
ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν 4 ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραηλ
ἐστὶν καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακωβ 5 μαρτύριον ἐν
τῷ Ἰωσηφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ἐξελεθεῖν αὐτὸν ἐκ
γῆς Αἰγύπτου γλώσσαν ἦν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν
6 ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδοῦλευσαν 7 ἐν
θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἔρρυσάμην σε ἐπήκουσά
σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος ἐδοκίμασά σε ἐπὶ
ὑδατος ἀντιλογίας διάψαλμα 8 ἄκουσον λαὸς
μου καὶ διαμαρτύρομαί σοι Ἰσραηλ ἐὰν ἀκούσης
μου 9 οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος οὐδὲ
προσκυνήσεις θεῷ ἄλλοτρίῳ 10 ἐγὼ γὰρ εἰμι
κύριος ὁ θεὸς σου ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου
πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό 11
καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαὸς μου τῆς φωνῆς μου καὶ
Ἰσραηλ οὐ προσέσχεν μοι 12 καὶ ἐξαπέστειλα
αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν
αὐτῶν πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν
13 εἰ ὁ λαὸς μου ἤκουσέν μου Ἰσραηλ ταῖς ὁδοῖς
μου εἰ ἐπορεύθη 14 ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν ἐταπείνωσα καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς
ἐπέβαλον τὴν χεῖρά μου 15 οἱ ἐχθροὶ κυρίου
ἐψεύσαντο αὐτῷ καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς

τὸν αἰῶνα **16** καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς

82 ψαλμός τῷ Ασαφ ὁ θεὸς ἔστι ἐν συναγωγῇ θεῶν ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρίνει **2** ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε διάψαλμα **3** κρίνατε ὄρφανὸν καὶ πτωχὸν ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε **4** ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχὸν ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσασθε **5** οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν ἐν σκότει διαπορεύονται σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς **6** ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἐστε καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες **7** ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε καὶ ὡς εἷς τῶν ἄρχόντων πίπτετε **8** ἀνάστα ὁ θεὸς κρίνον τὴν γῆν ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν

83 ᾠδὴ ψαλμοῦ τῷ Ασαφ ὁ θεός τις ὁμοιωθήσεται σοι μὴ σιγῆσης μηδὲ καταπραΰνης ὁ θεός **2** ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλὴν **3** ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέσαντο γνώμην καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου **4** εἶπαν δεῦτε καὶ ἐξολεθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι **5** ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο **6** τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλίται Μωαβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ **7** Γεβαλ καὶ Ἀμμων καὶ Ἀμαληκ καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον **8** καὶ γὰρ καὶ Ἀσσυρ συμπαραγέμετο μετ' αὐτῶν ἐγενήθησαν εἰς ἀντίλημψιν τοῖς υἱοῖς Λωτ διάψαλμα **9** ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιαμ καὶ τῷ Σισαρα ὡς ὁ Ἰαβιν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισων **10** ἐξωλεθρεύθησαν ἐν Αενδωρ ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ **11** θοῦ

τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρηβ καὶ Ζηβ καὶ Ζεβее καὶ Σαλμανα πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν **12** οἵτινες εἶπαν κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ **13** ὁ θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου **14** ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν ὡς εἰ φλόξ κατακαύσαι ὄρη **15** οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταγιγίδι σου καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου ταραξείς αὐτούς **16** πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας καὶ ζητήσουσιν τὸ ὄνομά σου κύριε **17** αἰσχυρθήτωσαν καὶ παραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν **18** καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος σὺ μόνος ὑψίστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν

84 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων **2** ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα **3** καὶ γὰρ στρουθίον εὔρεν ἑαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσοιᾶν ἑαυτῇ οὐ θήσει τὰ νοσοῖα αὐτῆς τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου **4** μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσίν σε διάψαλμα **5** μακάριος ἀνὴρ οὗ ἔστιν ἡ ἀντίλημψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο **6** ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν **7** πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ θεός τῶν θεῶν ἐν Σιων **8** κύριε ὁ θεός τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ θεός Ἰακωβ διάψαλμα **9** ὑπερασπιστὰ

ἡμῶν ἰδέ ὁ θεός καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου **10** ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν **11** ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος ὁ θεός χάριν καὶ δόξαν δώσει κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ **12** κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ

85 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμός εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακωβ **2** ἀφηκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν διάψαλμα **3** κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου **4** ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν **5** μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆσῃ ἡμῖν ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν **6** ὁ θεός σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί **7** δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν **8** ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἔμοι κύριος ὁ θεός ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν **9** πλὴν ἐγγύς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν **10** ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν **11** ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν **12** καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς **13** δικαιοσύνη

ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ

86 προσευχὴ τῷ Δαυιδ κλιῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἶμι ἐγώ **2** φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὀσιός εἶμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ **3** ἐλέησόν με κύριε ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν **4** εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου **5** ὅτι σύ κύριε χρηστός καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε **6** ἐνώτισαι κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχευς τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου **7** ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ ὅτι εἰσήκουσάς μου **8** οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου **9** πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἠξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου **10** ὅτι μέγας εἶ σύ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ θεός ὁ μόνος ὁ μέγας **11** ὁδήγησόν με κύριε τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου **12** ἐξομολογήσομαι σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλη καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα **13** ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ᾄδου κατωτάτου (Sheol h7585) **14** ὁ θεός παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προσθέντό σε ἐνώπιον αὐτῶν **15** καὶ σύ κύριε ὁ θεός οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός **16** ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου **17** ποίησον μετ' ἐμοῦ

σημεῖον εἰς ἀγαθόν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυρῆθήτωσαν ὅτι σύ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με

87 τοῖς υἱοῖς Κορε ψαλμὸς ᾠδῆς οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν τοῖς ἁγίοις 2 ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας Σιων ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακωβ 3 δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ διάψαλμα 4 μνησθήσομαι Ρααβ καὶ Βαβυλῶνας τοῖς γινώσκουσίν με καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ 5 μήτηρ Σιων ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος 6 κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ διάψαλμα 7 ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί

88 ᾠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορε εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελεθ τοῦ ἀποκριθῆναι συνέσεως Αἰμαν τῷ Ἰσραηλίτῃ κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου 2 εἰσελθάτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου κύριε 3 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισεν (Sheol h7585) 4 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος 5 ὥσει τραυματῖαι ἐρριμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν 6 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου 7 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπ' ἐμὲ ἐπήγαγες διάψαλμα 8 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς παρεδόθην καὶ

οὐκ ἐξεπορευόμην 9 οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε ὄλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου 10 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσιν καὶ ἐξομολογήσονται σοὶ 11 μὴ διηγήσεται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ 12 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλεησιμένη 13 κἀγὼ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε 14 ἵνα τί κύριε ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴν μου ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ 15 πτωχὸς εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην 16 ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου καὶ οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραξάν με 17 ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ ὄλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα 18 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας

89 συνέσεως Αἰθαν τῷ Ἰσραηλίτῃ τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου 2 ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου 3 διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου ὦμοσα Δαυιδ τῷ δούλῳ μου 4 ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου διάψαλμα 5 ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου κύριε καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων 6 ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ 7 ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων μέγας

καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντα τοὺς περικύκλω αὐτοῦ
8 κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοίός σοι
δυνατὸς εἶ κύριε καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλω σου 9
σὺ δεσπάζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης τὸν δὲ
σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις 10
σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματιὰν ὑπερήφανον καὶ
ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας
τοὺς ἐχθρούς σου 11 σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ
ἐστὶν ἡ γῆ τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
σὺ ἐθεμελίωσας 12 τὸν βορρᾶν καὶ θαλάσσης σὺ
ἔκτισας Θαβωρ καὶ Ἑρμων ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται 13 σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας
κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σου 14
δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου
ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύεται πρὸ προσώπου
σου 15 μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμὸν
κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται
16 καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν
ἡμέραν καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται
17 ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν εἶ σὺ καὶ
ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν
18 ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίλημψις καὶ τοῦ ἁγίου
Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν 19 τότε ἐλάλησας ἐν
ὄρασει τοῖς ὀσίοις σου καὶ εἶπας ἐθέμην βοήθειαν
ἐπὶ δυνατὸν ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου 20
εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου
ἔχρισα αὐτόν 21 ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήμψεται
αὐτῷ καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν 22 οὐκ
ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ
προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν 23 καὶ συγκόψω
τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ
τοὺς μισοῦντας αὐτόν τροπώσομαι 24 καὶ ἡ
ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ καὶ

ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ
25 καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐν
ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ 26 αὐτὸς ἐπικαλέσεται
με πατὴρ μου εἶ σὺ θεὸς μου καὶ ἀντιλήμπτωρ
τῆς σωτηρίας μου 27 κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι
αὐτόν ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν τῆς γῆς 28
εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου καὶ
ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ 29 καὶ θήσομαι εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ καὶ τὸν
θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ 30
ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου
καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν 31 ἐὰν τὰ
δικαιώματά μου βεβηλώσουσιν καὶ τὰς ἐντολάς
μου μὴ φυλάξουσιν 32 ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ
τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ ἐν μάστιξιν τὰς ἀμαρτίας
αὐτῶν 33 τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω
ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου
34 οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου καὶ
τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ
ἀθετήσω 35 ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἀγίῳ μου εἰ τῷ
Δαυὶδ ψεύσομαι 36 τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
μενεῖ καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον
μου 37 καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστὸς διάφασμα
38 σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας ἀνεβάλου τὸν
χριστόν σου 39 κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ
δούλου σου ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἀγίασμα
αὐτοῦ 40 καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ
ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν 41 διήρπασαν
αὐτόν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν ἐγενήθη
ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ 42 ὕψωσας τὴν
δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ εὐφρανας πάντας τοὺς
ἐχθρούς αὐτοῦ 43 ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν

τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ
ἐν τῷ πολέμῳ **44** κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ
αὐτόν τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας
45 ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ
κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην διάψαλμα **46** ἕως πότε
κύριε ἀποστρέψεις εἰς τέλος ἐκκαυθήσεται ὡς
πῦρ ἡ ὄργη σου **47** μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις
μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων **48** τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ
οὐκ ὄψεται θάνατον ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐκ χειρὸς ἄδου διάψαλμα (Sheol h7585) **49** ποῦ
εἰσιν τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε ἃ ὤμοσας τῷ
Δαυιδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου **50** μνήσθητι κύριε τοῦ
ὄνειδισμοῦ τῶν δούλων σου οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ
κόλπῳ μου πολλῶν ἔθνων **51** οὗ ὠνείδισαν οἱ
ἐχθροί σου κύριε οὗ ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα
τοῦ χριστοῦ σου **52** εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα γένοιτο γένοιτο

90 προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ
κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ
γενεᾷ **2** πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι
τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ **3** μὴ ἀποστρέψῃς
ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσιν καὶ εἴπας ἐπιστρέψατε
υἱοὶ ἀνθρώπων **4** ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου
ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθές ἦτις διήλθεν καὶ φυλακὴ ἐν
νυκτί **5** τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσσονται τὸ
πρῶν ὡσεὶ χλόη παρέλθοι **6** τὸ πρῶν ἀνθήσαι καὶ
παρέλθοι τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ
ξηρανθείη **7** ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὄργῃ σου καὶ
ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν **8** ἔθου τὰς ἀνομίας
ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμόν
τοῦ προσώπου σου **9** ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν

ἐξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου ἐξελίπομεν τὰ ἔτη
ἡμῶν ὡς ἀράχην ἐμελέτων **10** αἱ ἡμέραι τῶν
ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη ἐὰν δὲ
ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον
αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραύτης
ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα **11** τίς γινώσκει τὸ
κράτος τῆς ὄργῃς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου
τὸν θυμόν σου **12** ἐξαριθμήσασθαι τὴν δεξιάν
σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους
τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ **13** ἐπίστρεψον κύριε ἕως
πότε καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου
14 ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶν τοῦ ἐλέους σου καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς
ἡμέραις ἡμῶν **15** εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
ἐταπεινώσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά **16**
καὶ ἰδὲ ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ τὰ ἔργα σου
καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν **17** καὶ ἔστω ἡ
λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς

91 αἶνος ὠδῆς τῷ Δαυιδ ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ
τοῦ ὑψίστου ἐν σκέπη τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
ἀυλισθήσεται **2** ἔρεϊ τῷ κυρίῳ ἀντιλήμπτωρ μου
εἶ καὶ καταφυγὴ μου ὁ θεός μου ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν
3 ὅτι αὐτὸς ῥύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ
ἀπὸ λόγου ταραχώδους **4** ἐν τοῖς μεταφρένοις
αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας
αὐτοῦ ἐλπιεῖς ὄπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια
αὐτοῦ **5** οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ
ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας **6** ἀπὸ πράγματος
διαπορευομένου ἐν σκοτίᾳ ἀπὸ συμπτώματος
καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ **7** πεσεῖται ἐκ τοῦ
κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου
πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ **8** πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς

σου κατανοήσεις και ανταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψη **9** ὅτι σύ κύριε ἡ ἐλπίς μου τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγὴν σου **10** οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά και μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου **11** ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου **12** ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου **13** ἐπ' ἀσπίδα και βασιλίσκον ἐπιβήση και καταπατήσεις λέοντα και δράκοντα **14** ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισεν και ῥύσομαι αὐτόν σκεπάσω αὐτόν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου **15** ἐπικαλέσεται με και εἰσακούσομαι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει και ἐξελοῦμαι και δοξάσω αὐτόν **16** μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν και δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου

92 ψαλμὸς ὠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ και ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε **2** τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου και τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα **3** ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ' ὠδῆς ἐν κιθάρᾳ **4** ὅτι εὐφρανάς με κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου και ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι **5** ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοὶ σου **6** ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται και ἀσύνητος οὐ συνήσει ταῦτα **7** ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὡς χόρτον και διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ὅπως ἂν ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **8** σύ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε **9** ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἀπολοῦνται και διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν **10** και ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρως τὸ κέρασ μου και τὸ γῆράσ μου ἐν ἐλαίῳ

πίονι **11** και ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου και ἐν τοῖς ἐπανιστανομένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου **12** δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται **13** πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν **14** ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γῆρει πίονι και εὐπαθοῦντες ἔσονται **15** τοῦ ἀναγγεῖλαι ὅτι εὐθὴς κύριος ὁ θεὸς μου και οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ

93 εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου ὅτε κατώκισται ἡ γῆ αἴνος ὠδῆς τῷ Δαυιδ ὁ κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν και περιεζώσατο και γὰρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην ἤτις οὐ σαλευθήσεται **2** ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σύ εἶ **3** ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ κύριε ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν **4** ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύριος **5** τὰ μαρτύριά σου ἐπιστῶθησαν σφόδρα τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν

94 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ τετράδι σαββάτων ὁ θεὸς ἐκδικήσεων κύριος ὁ θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο **2** ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις **3** ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ κύριε ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ καυχῆσονται **4** φθέγγονται και λαλήσουσιν ἀδικίαν λαλήσουσιν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν **5** τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνωσαν και τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν **6** χήραν και προσήλυτον ἀπέκτειναν και ὄρφανούς

ἐφόνευσαν 7 καὶ εἶπαν οὐκ ὄψεται κύριος οὐδὲ
συνήσει ὁ θεὸς τοῦ Ἰακωβ 8 σύνετε δὴ ἄφρονες
ἐν τῷ λαῷ καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε 9 ὁ
φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει ἢ ὁ πλάσας τὸν
ὀφθαλμὸν οὐ κατανοεῖ 10 ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ
ἐλέγξει ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν 11 κύριος
γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων
ὅτι εἰσὶν μάταιοι 12 μακάριος ἄνθρωπος ὃν
ἂν σὺ παιδεύσης κύριε καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου
διδάξης αὐτὸν 13 τοῦ πραῦναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν
πονηρῶν ἕως οὗ ὀρυγῆ τῷ ἀμαρτωλῷ βόθρος 14
ὅτι οὐκ ἀπόσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει 15 ἕως οὗ
δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν καὶ ἐχόμενοι
αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ διάψαλμα
16 τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένους ἢ
τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν 17 εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέν μοι παρὰ
βραχὺ παρώκησεν τῷ ἄδῃ ἡ ψυχὴ μου 18 εἰ ἔλεγον
σεσάλευται ὁ πούς μου τὸ ἔλεός σου κύριε βοηθεῖ
μοι 19 κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν
τῇ καρδίᾳ μου αἱ παρακλήσεις σου ἠγάπησαν
τὴν ψυχὴν μου 20 μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος
ἀνομίας ὁ πλάσων κόπον ἐπὶ προστάγματι 21
θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα ἀθῶον
καταδικάσονται 22 καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς
καταφυγὴν καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος
μου 23 καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν
καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς
κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

95 αἶνος ὠδῆς τῷ Δαυιδ δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα
τῷ κυρίῳ ἀλαλάζωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι
ἡμῶν 2 προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν
αὐτῷ 3 ὅτι θεὸς μέγας κύριος καὶ βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς 4 ὅτι ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων
αὐτοῦ εἰσὶν 5 ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ
αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες
αὐτοῦ ἔπλασαν 6 δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον
κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς 7 ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ
πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς
αὐτοῦ ἀκούσητε 8 μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας
ὑμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ 9 οὗ ἐπείρασαν
οἱ πατέρες ὑμῶν ἐδοκίμασαν καὶ εἶδον τὰ
ἔργα μου 10 τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ
γενεᾷ ἐκείνῃ καὶ εἶπα αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ
καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου 11 ὡς
ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατάπαυσίν μου

96 ὅτε ὁ οἶκος ὠκοδομεῖτο μετὰ τὴν
αἰχμαλωσίαν ὠδῆ τῷ Δαυιδ ἄσατε τῷ κυρίῳ
ἄσμα καινόν ἄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ 2
ἄσατε τῷ κυρίῳ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον
αὐτοῦ 3 ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὴν δόξαν
αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ 4
ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα φοβερός
ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς 5 ὅτι πάντες οἱ
θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια ὁ δὲ κύριος τοὺς
οὐρανοὺς ἐποίησεν 6 ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης
ἐνώπιον αὐτοῦ ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια
ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ 7 ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἰ

πατριαὶ τῶν ἐθνῶν ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν
καὶ τιμὴν **8** ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι
αὐτοῦ ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς
αὐλάς αὐτοῦ **9** προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν
αὐλῇ ἀγία αὐτοῦ σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου
αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ **10** εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ
κύριος ἐβασίλευσεν καὶ γὰρ κατώρθωσεν τὴν
οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται κρινεῖ λαοὺς
ἐν εὐθύτητι **11** εὐφραϊνέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ
ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς **12** χαρήσεται τὰ πεδία καὶ
πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς τότε ἀγαλλιᾶσονται πάντα
τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ **13** πρὸ προσώπου κυρίου
ὅτι ἔρχεται ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν κρινεῖ
τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν τῇ
ἀληθείᾳ αὐτοῦ

97 τῷ Δαυιδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται ὁ κύριος
ἐβασίλευσεν ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ εὐφρανθήτωσαν
νῆσοι πολλάι **2** νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ
δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου
αὐτοῦ **3** πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ
φλογιεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ **4** ἔφαναν
αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ εἶδεν καὶ
ἐσαλεύθη ἡ γῆ **5** τὰ ὄρη ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς
ἀπὸ προσώπου κυρίου ἀπὸ προσώπου κυρίου
πάσης τῆς γῆς **6** ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ
τὴν δόξαν αὐτοῦ **7** αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ
προσκυνῶντες τοῖς γλυπτοῖς οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ **8** ἤκουσεν καὶ εὐφράνθη Σιων
καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ιουδαίας
ἐνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε **9** ὅτι σὺ εἶ κύριος

ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν σφόδρα ὑπερυψώθης
ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς **10** οἱ ἀγαπῶντες τὸν
κύριον μισεῖτε πονηρόν φυλάσσει κύριος τὰς
ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν
ρύσεται αὐτούς **11** φῶς ἀντείλειεν τῷ δικαίῳ καὶ
τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη **12** εὐφράνθητε
δίκαιοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ
μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ

98 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἄσατε τῷ κυρίῳ ἄσμα
καινόν ὅτι θαυμαστά ἐποίησεν κύριος ἔσωσεν
αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ
2 ἐγνώρισεν κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον
τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ
3 ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ιακωβ καὶ
τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ισραηλ εἶδονσαν
πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ
ἡμῶν **4** ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ ἄσατε
καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε **5** ψάλατε τῷ κυρίῳ
ἐν κιθάρᾳ ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ **6** ἐν
σάλπιγγιν ἔλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης
ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου **7**
σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **8**
ποταμοὶ κροτήσουσιν χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ ὄρη
ἀγαλλιᾶσονται **9** ὅτι ἵκει κρῖναι τὴν γῆν κρινεῖ
τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ λαοὺς ἐν
εὐθύτητι

99 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὁ κύριος ἐβασίλευσεν
ὀργιζέσθωσαν λαοὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν
χερουβιν σαλευθήτω ἡ γῆ **2** κύριος ἐν Σιων
μέγας καὶ ὑψηλὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς **3**
ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ

ὄτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν 4 καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ σὺ ἠτοίμασας εὐθύτητας κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακωβ σὺ ἐποίησας 5 ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅτι ἅγιός ἐστιν 6 Μωυσῆς καὶ Ααρων ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ καὶ Σαμουηλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον καὶ αὐτὸς ἐπήκουσεν αὐτῶν 7 ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς 8 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν ὁ θεὸς σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν 9 ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

100 ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ 2 δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει 3 γινῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ ἡμεῖς λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ 4 εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ 5 ὅτι χρηστὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ

101 τῷ Δαυιδ ψαλμὸς ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι κύριε 2 ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ πότε ἤξεις πρὸς με διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου 3 οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα 4

οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβῆ ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον 5 τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ τοῦτον ἐξεδίωκον ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ τούτῳ οὐ συνήσθιον 6 οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός μοι ἐλειτούργει 7 οὐ κατῶκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου 8 εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν

102 προσευχὴ τῷ πτωχῷ ὅταν ἀκηδιάσῃ καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσάκουσον κύριε τῆς προσευχῆς μου καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθάτω 2 μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι κλίνον τὸ οὖς σου πρὸς με ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ εἰσάκουσόν μου 3 ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου καὶ τὰ ὀστέ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν 4 ἐπλήγη ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου 5 ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου τῇ σαρκί μου 6 ὠμωιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ 7 ἠγρύπνησα καὶ ἐγενήθην ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι 8 ὄλην τὴν ἡμέραν ὠνειδιζόν με οἱ ἐχθροί μου καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνουν 9 ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων 10 ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου ὅτι

ἐπάρας κατέρραξάς με **11** αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν καὶ ἐγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην **12** σὺ δέ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν **13** σὺ ἀναστάς οἰκτιρήσεις τὴν Σιων ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι αὐτήν ὅτι ἦκει καιρὸς **14** ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσιν **15** καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου **16** ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν Σιων καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ **17** ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν καὶ οὐκ ἐξουδένωσεν τὴν δέησιν αὐτῶν **18** γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἐτέραν καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον **19** ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψεν **20** τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν τῶν πεπεδημένων τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων **21** τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιων τὸ ὄνομα κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλημ **22** ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ **23** ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι **24** μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου **25** κατ' ἀρχὰς σύ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί **26** αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμενεῖς καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς καὶ ἀλλαγῆσονται **27** σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν **28** οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσιν καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται

103 τῷ Δαυιδ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ **2** εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ **3** τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου **4** τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς **5** τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου **6** ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις **7** ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ **8** οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος **9** οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ **10** οὐ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν **11** ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν **12** καθ' ὅσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν **13** καθὼς οἰκτίζει πατὴρ υἱοῦς οἰκτίρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν **14** ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμεν **15** ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει **16** ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ **17** τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν **18** τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ

τοῦ ποιῆσαι αὐτάς **19** κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει **20** εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἰσχύι ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ **21** εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ **22** εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον

104 τῷ Δαυιδ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον κύριε ὁ θεὸς μου ἔμεγαλύνθησ σου σφόδρα ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω **2** ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέσφριν **3** ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερφῶα αὐτοῦ ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων **4** ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγων **5** ἔθεμελίωσεν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **6** ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα **7** ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν **8** ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσιν πεδία εἰς τόπον ὃν ἔθεμελίωσας αὐτοῖς **9** ὄριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται οὐδὲ ἐπιστρέψουσιν καλύψαι τὴν γῆν **10** ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγσιν ἀνα μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα **11** ποτιοῦσιν πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν **12** ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσιν φωνὴν **13** ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερφῶων αὐτοῦ

ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ **14** ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσιν καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς **15** καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει **16** χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν **17** ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσιν τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν **18** ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογρυλλίοις **19** ἐποίησεν σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ **20** ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ **21** σκύμνοι ὠρυόμενοι ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς **22** ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται **23** ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας **24** ὡς ἔμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτήσεώς σου **25** αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων **26** ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ **27** πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσιν δοῦναι τὴν τροφήν αὐτοῖς εὐκαιρον **28** δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος **29** ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσιν καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν **30** ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς

τὸ πρόσωπον τῆς γῆς **31** ἦτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ **32** ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται **33** ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω **34** ἠδυνθεῖ αὐτῷ ἡ διαλογία μου ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ **35** ἐκλίποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον

105 αλληλουα ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔργα αὐτοῦ **2** ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ **3** ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον **4** ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός **5** μνήσθητε τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ **6** σπέρμα Ἀβρααμ δούλοι αὐτοῦ υἱοὶ Ἰακωβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ **7** αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ **8** ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς **9** ὃν διέθετο τῷ Ἀβρααμ καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαακ **10** καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακωβ εἰς πρόσταγμα καὶ τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον **11** λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν Χανααν σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν **12** ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῶ βραχεῖς ὀλιγοστούς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ **13** καὶ διήλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον **14** οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς καὶ ἠλεγεξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς **15** μὴ

ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε **16** καὶ ἐκάλεσεν λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν **17** ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσηφ **18** ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ **19** μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν **20** ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν **21** κατέστησεν αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ **22** τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίαι **23** καὶ εἰσηλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον καὶ Ἰακωβ παρῴκησεν ἐν γῇ Χαμ **24** καὶ ἠὔξησεν τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα καὶ ἐκραταίωσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ **25** μετέστρεψεν τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ τοῦ δολιοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ **26** ἐξαπέστειλεν Μωυσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἀαρων ὃν ἐξελέξατο αὐτόν **27** ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ καὶ τῶν τεράτων ἐν γῇ Χαμ **28** ἐξαπέστειλεν σκότος καὶ ἐσκότασεν καὶ παρεπύκρναναν τοὺς λόγους αὐτοῦ **29** μετέστρεψεν τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς ἰχθύας αὐτῶν **30** ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς ταμιεῖοις τῶν βασιλέων αὐτῶν **31** εἶπεν καὶ ἦλθεν κυνόμυια καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν **32** ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν **33** καὶ ἐπάταξεν τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκὰς αὐτῶν καὶ συνέτριψεν πᾶν ξύλον ὀρίου αὐτῶν **34** εἶπεν καὶ ἦλθεν ἀκρις καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμὸς **35** καὶ

κατέφαγεν πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν
καὶ κατέφαγεν τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν **36**
καὶ ἐπάταξεν πᾶν πρωτότοκον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν
ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν **37** καὶ ἐξήγαγεν
αὐτούς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς
φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν **38** εὐφράνθη Αἴγυπτος
ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν
ἐπ' αὐτούς **39** διεπέτασεν νεφέλην εἰς σκέπην
αὐτοῖς καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα
40 ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα καὶ ἄρτον
οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς **41** διέρρηξεν πέτραν
καὶ ἐρρύησαν ὕδατα ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις
ποταμοί **42** ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου
αὐτοῦ τοῦ πρὸς Αβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ **43**
καὶ ἐξήγαγεν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει
καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ **44**
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν καὶ πόνους
λαῶν ἐκληρονόμησαν **45** ὅπως ἂν φυλάξωσιν
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ
ἐκζητήσωσιν

106 ἀλληλουῖα ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι
χρηστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ **2** τίς
λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου ἀκουστάς
ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ **3** μακάριοι οἱ
φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην
ἐν παντὶ καιρῷ **4** μνήσθητι ἡμῶν κύριε ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ
σωτηρίῳ σου **5** τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι
τῶν ἐκλεκτῶν σου τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ
εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου τοῦ ἐπαινεῖσθαι
μετὰ τῆς κληρονομίας σου **6** ἡμάρτομεν μετὰ
τῶν πατέρων ἡμῶν ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν
7 οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ

θαυμάσιά σου οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ
ἐλέους σου καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ
ἐρυθρᾷ θαλάσῃ **8** καὶ ἔσωσεν αὐτούς ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν
αὐτοῦ **9** καὶ ἐπετίμησεν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ
ἐξηράνθη καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν
ἐρήμῳ **10** καὶ ἔσωσεν αὐτούς ἐκ χειρὸς μισούντων
καὶ ἔλυτρῶσατο αὐτούς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ **11**
καὶ ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς εἰς
ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη **12** καὶ ἐπίστευσαν ἐν
τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ἦσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ
13 ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ οὐχ
ὑπέμειναν τὴν βουλήν αὐτοῦ **14** καὶ ἐπεθύμησαν
ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν
ἐν ἀνύδρῳ **15** καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶτημα
αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλεν πλησμονὴν εἰς τὰς
ψυχὰς αὐτῶν **16** καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν
τῇ παρεμβολῇ καὶ Ααρων τὸν ἅγιον κυρίου **17**
ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιεν Δαθαν καὶ ἐκάλυψεν
ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Αβιρων **18** καὶ ἐξεκαύθη
πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν φλόξ κατέφλεξεν
ἀμαρτωλοὺς **19** καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρηβ
καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ **20** καὶ ἠλλάξαντο
τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἔσθοντος
χόρτον **21** ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σφάζοντος
αὐτούς τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ
22 θαυμαστά ἐν γῆ Χαμ φοβερά ἐπὶ θαλάσσης
ἐρυθρᾶς **23** καὶ εἶπεν τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς εἰ
μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει
ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι τὴν ὀργὴν αὐτοῦ
τοῦ μὴ ἐξολεθρεῦσαι **24** καὶ ἐξουδένωσαν γῆν
ἐπιθυμητὴν οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ **25**
καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν οὐκ

εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου 26 καὶ ἐπῆρην τὴν
χεῖρα αὐτοῦ αὐτοῖς τοῦ καταβαλεῖν αὐτούς ἐν τῇ
ἐρήμῳ 27 καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασκορπίσαι αὐτούς ἐν ταῖς
χώραις 28 καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγῶρ καὶ
ἔφαγον θυσίας νεκρῶν 29 καὶ παρῶζυναν αὐτὸν
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν καὶ ἐπληθύνθη ἐν
αὐτοῖς ἡ πτώσις 30 καὶ ἔστη Φινεες καὶ ἐξιλάσατο
καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις 31 καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ
αἰῶνος 32 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος
ἀντιλογίας καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς 33 ὅτι
παρεπύκρναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ διέστειλεν
ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ 34 οὐκ ἐξωλέθρευσαν τὰ
ἔθνη ἃ εἶπεν κύριος αὐτοῖς 35 καὶ ἐμίγησαν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν 36 καὶ
ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐγενήθη
αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον 37 καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱούς
αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις
38 καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον αἷμα υἰῶν αὐτῶν καὶ
θυγατέρων ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χανααν
καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασιν 39 καὶ
ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν καὶ ἐπόρνευσαν ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν 40 καὶ ὠργίσθη θυμῷ
κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐβδελύξατο τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ 41 καὶ παρέδωκεν αὐτούς
εἰς χεῖρας ἐθνῶν καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ
μισοῦντες αὐτούς 42 καὶ ἔθλιψαν αὐτούς οἱ
ἐχθροὶ αὐτῶν καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας
αὐτῶν 43 πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς αὐτοὶ
δὲ παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν
καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν
44 καὶ εἶδεν ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς ἐν τῷ

αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν 45 καὶ
ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ καὶ μετεμελήθη
κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους αὐτοῦ 46 καὶ ἔδωκεν
αὐτούς εἰς οἰκτιρμούς ἐναντίον πάντων τῶν
αἰχμαλωτισάντων αὐτούς 47 σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ
θεὸς ἡμῶν καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν
τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου
τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου 48 εὐλογητὸς
κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο γένοιτο

107 ἀλληλουῖα ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι
χρηστὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2
εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου οὐς
ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ 3 ἐκ τῶν χωρῶν
συνήγαγεν αὐτούς ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ
βορρᾶ καὶ θαλάσσης 4 ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐν ἀνύδρῳ ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ
εὔρον 5 πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν
ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν 6 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον
ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν
αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς 7 καὶ ὠδήγησεν αὐτούς
εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν
κατοικητηρίου 8 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ
τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 9 ὅτι ἐχόρτασεν ψυχὴν
κενὴν καὶ ψυχὴν πεινώσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν
10 καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου
πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ 11 ὅτι
παρεπύκρναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ καὶ τὴν βουλήν
τοῦ ὑψίστου παρώζυναν 12 καὶ ἐταπεινώθη
ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν ἠσθένησαν καὶ οὐκ
ἦν ὁ βοηθῶν 13 καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον
ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν

αὐτῶν ἔσωσεν αὐτοὺς **14** καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκοτόυ καὶ σκιάς θανάτου καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν **15** ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων **16** ὅτι συνέτριψεν πύλας χαλκᾶς καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέκλασεν **17** ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἔταπεινώθησαν **18** πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου **19** καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτοὺς **20** ἀπέστειλεν τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτοὺς καὶ ἔρρυσάτο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν **21** ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων **22** καὶ θυσάτωσαν θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐξαγγελιάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει **23** οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς **24** αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ **25** εἶπεν καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς **26** ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο **27** ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη **28** καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτοὺς **29** καὶ ἐπέταξεν τῇ καταιγίδι καὶ ἔστη εἰς αὐραν καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς **30** καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἠσύχασαν καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν **31** ἐξομολογησάσθωσαν τῷ

κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων **32** ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν **33** ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν **34** γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ **35** ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων **36** καὶ κατῶκισεν ἐκεῖ πεινῶντας καὶ συνεστήσαντο πόλιν κατοικεσίας **37** καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος **38** καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνεν **39** καὶ ὠλιγόθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης **40** ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὀδῶ **41** καὶ ἐβοήθησεν πένητι ἐκ πτωχείας καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς **42** ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράζει τὸ στόμα αὐτῆς **43** τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνήσουσιν τὰ ἐλέη τοῦ κυρίου

108 ὦδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυιδ ἐτοιμῇ ἡ καρδία μου ὁ θεὸς ἐτοιμῇ ἡ καρδία μου ἄσσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου **2** ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου **3** ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κύριε καὶ ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν **4** ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου **5** ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεὸς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου **6** ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου **7** ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ

Σικιμα καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω
8 ἔμός ἐστιν Γαλααδ καὶ ἔμός ἐστιν Μανασση
καὶ Εφραιμ ἀντίλημφις τῆς κεφαλῆς μου Ιουδας
βασιλεύς μου 9 Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου
ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου ἔμοι
ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν 10 τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν
περιοχῆς τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας
11 οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς καὶ οὐκ
ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν 12 δὸς
ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ ματαία σωτηρία
ἀνθρώπου 13 ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν καὶ
αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν

109 εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυιδ ψαλμός ὁ θεὸς
τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσης 2 ὅτι στόμα
ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη
ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία 3 καὶ λόγοις
μισοῦς ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν
4 ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με ἐγὼ δὲ
προσευχόμην 5 καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ
ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς
μου 6 κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλὸν καὶ
διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ 7 ἐν τῷ
κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος καὶ
ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν 8
γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι καὶ τὴν
ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος 9 γενηθήτωσαν
οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοὶ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα
10 σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
καὶ ἐπαιτησάτωσαν ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν
οἰκοπέδων αὐτῶν 11 ἐξερευνησάτω δανειστῆς
πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ διαρπασάτωσαν
ἀλλότριον τοὺς πόνους αὐτοῦ 12 μὴ ὑπαρξάτω
αὐτῷ ἀντιλήμπωρ μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων

τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ 13 γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ
εἰς ἐξολέθρευσιν ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθήτω
τὸ ὄνομα αὐτοῦ 14 ἀναμνησθεῖν ἡ ἀνομία
τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι κυρίου καὶ ἡ
ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖν 15
γενηθήτωσαν ἔναντι κυρίου διὰ παντός καὶ
ἐξολεθρευθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
16 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος
καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν
καὶ κατανευγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι
17 καὶ ἠγάπησεν κατάραν καὶ ἤξει αὐτῷ καὶ
οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθήσεται ἀπ'
αὐτοῦ 18 καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον
καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὕδωρ εἰς τὰ ἄγκυρα αὐτοῦ καὶ
ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ 19 γενηθήτω
αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται καὶ ὡσεὶ ζώνη
ἦν διὰ παντός περιζώννυται 20 τοῦτο τὸ ἔργον
τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου καὶ τῶν
λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου 21 καὶ
σὺ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἔλεος ἔνεκεν
τοῦ ὀνόματός σου ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου 22
ῤῥῆσαι με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης ἐγὼ εἰμι καὶ ἡ
καρδία μου τετάρραται ἐντός μου 23 ὡσεὶ σκιά
ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανηρέθην ἐξετινάχθην
ὡσεὶ ἀκρίδες 24 τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ
νηστείας καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον
25 καὶ ἐγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς εἶδοσάν
με ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν 26 βοήθησόν
μοι κύριε ὁ θεὸς μου σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός
σου 27 καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη
καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτὴν 28 καταράσσονται
αὐτοὶ καὶ σὺ εὐλογήσεις οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι
αἰσχυρνήτωσαν ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται

29 ἔνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν καὶ περιβαλέσθωσαν ὥσει διπλοῖδα αἰσχύνην αὐτῶν 30 ἔξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν 31 ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδικόντων τὴν ψυχὴν μου

110 τῷ Δαυιδ ψαλμός εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου 2 ῥάβδον δυνάμεώς σου ἔξαποστελεῖ κύριος ἐκ Σιων καὶ κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου 3 μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἁγίων ἐκ γαστρὸς πρὸ ἔωσφόρου ἔξεγέννησά σε 4 ὤμοσεν κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδεκ 5 κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς 6 κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν πληρώσει πτώματα συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν 7 ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν

111 αλληλουια ἔξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐν βουλῇ εὐθειῶν καὶ συναγωγῇ 2 μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ 3 ἔξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 4 μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κύριος 5 τροφὴν ἔδωκεν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ 6 ἰσὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἔθνῶν 7 ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις

πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ 8 ἐστηριγμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πεποιημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι 9 λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ 10 ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου σύνεσις ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

112 αλληλουια μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα 2 δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ γενεὰ εὐθειῶν εὐλογηθήσεται 3 δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 4 ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος 5 χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρων καὶ κυχρῶν οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει 6 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος 7 ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον 8 ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆ ἕως οὗ ἐπίδη ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ 9 ἐσκόρπισεν ἔδωκεν τοῖς πένησιν ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ 10 ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῦξει καὶ τακήσεται ἐπιθυμία ἁμαρτωλῶν ἀπολεῖται

113 αλληλουια αἰνεῖτε παῖδες κύριον αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου 2 εἶη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος 3 ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου 4 ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ

κύριος ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἢ δόξα αὐτοῦ **5** τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν **6** καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ **7** ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένθητα **8** τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ **9** ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ μητέρα τέκνων εὐφραινομένην

114 αλληλουια ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου οἴκου Ἰακωβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου **2** ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ **3** ἢ θάλασσα εἶδεν καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω **4** τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων **5** τί σοὶ ἐστὶν θάλασσα ὅτι ἔφυγες καὶ σοὶ Ἰορδάνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω **6** τὰ ὄρη ὅτι ἐσκίρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων **7** ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακωβ **8** τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων

115 μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου **2** μήποτε εἶπωσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν **3** ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν **4** τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων **5** στόμα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ ὄψονται **6** ὦτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἀκούσονται ῥίνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται **7** χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφήσουσιν πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν **8** ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ

ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς **9** οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν **10** οἶκος Ααρων ἤλπισεν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν **11** οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλπισαν ἐπὶ κύριον βοηθὸς αὐτῶν καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν **12** κύριος ἐμνήσθη ἡμῶν καὶ εὐλόγησεν ἡμᾶς εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ εὐλόγησεν τὸν οἶκον Ααρων **13** εὐλόγησεν τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων **14** προσθεῖη κύριος ἐφ' ὑμᾶς ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν **15** εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **16** ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων **17** οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσιν σε κύριε οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ἄδου **18** ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

116 αλληλουια ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου **2** ὅτι ἔκλινεν τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι **3** περιέσχον με ὠδίνες θανάτου κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με θλίψιν καὶ ὀδύνην εὔρον (Sheol h7585) **4** καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην ὃ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου **5** ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεᾷ **6** φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος ἐταπεινώθη καὶ ἔσωσέν με **7** ἐπίστρεψον ἡ ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου ὅτι κύριος εὐηργέτησέν σε **8** ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρῶν καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος **9**

εὐαρεστήσω ἐναντίον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων
10 αλληλουια ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα ἐγὼ δὲ
ἐταπεινώθην σφόδρα 11 ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει
μου πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης 12 τί ἀνταποδώσω
τῷ κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέν μοι
13 ποτήριον σωτηρίου λήμψομαι καὶ τὸ ὄνομα
κυρίου ἐπικαλέσομαι 15 τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ
θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ 16 ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος
σός ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου
διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου 17 σοὶ θύσω θυσίαν
αινέσεως 18 τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω
ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 19 ἐν αὐλαῖς
οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλημ

117 αλληλουια αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ
ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτόν πάντες οἱ λαοί 2 ὅτι
ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ
ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα

118 αλληλουια ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι
ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2
εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραηλ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 3 εἰπάτω δὴ οἶκος Ααρων
ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 4
εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον
ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 5 ἐν
θλίψει ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον καὶ ἐπήκουσέν
μου εἰς πλατυσμόν 6 κύριος ἐμοὶ βοηθός οὐ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος 7 κύριος
ἐμοὶ βοηθός κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου
8 ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον ἢ πεποιθέναι
ἐπ' ἄνθρωπον 9 ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον
ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντα 10 πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς 11 κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ

ὀνόματι κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς 12 ἐκύκλωσάν
με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον καὶ ἐξεκαύθησαν
ὡσεὶ πῦρ ἐν ἀκάνθαις καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς 13 ὡσθεις ἀνετράπην τοῦ
πεσεῖν καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό μου 14 ἰσχύς μου
καὶ ὑμνησίς μου ὁ κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν 15 φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν
σκηναῖς δικαίων δεξιὰ κυρίου ἐποίησεν δύναμιν
16 δεξιὰ κυρίου ὑψώσέν με δεξιὰ κυρίου ἐποίησεν
δύναμιν 17 οὐκ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι
καὶ ἐκδιηγῆσομαι τὰ ἔργα κυρίου 18 παιδεύων
ἐπαίδευσέν με ὁ κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ
παρέδωκέν με 19 ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης
εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ
20 αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου δίκαιοι εἰσελεύσονται
ἐν αὐτῇ 21 ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς
μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν 22 λίθον ὃν
ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας 23 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη
καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν 24 αὕτη
ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ 25 ὦ κύριε σῶσον
δὴ ὦ κύριε εὐλόγησον δὴ 26 εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου εὐλογήκαμεν ὑμᾶς
ἐξ οἴκου κυρίου 27 θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν
ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου 28 θεός
μου εἶ σύ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι θεός μου
εἶ σύ καὶ ὑψώσω σε ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι
ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν 29
ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

119 αλληλουια α# αλφ μακάριοι οί ἄμωμοι ἐν ὀδῶ οί πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου 2 μακάριοι οί ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ἐν ὄλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν 3 οὐ γὰρ οί ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν 4 σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου φυλάσασθαι σφόδρα 5 ὄφελον κατευθυνθείσαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάσασθαι τὰ δικαιώματά σου 6 τότε οὐ μὴ ἐπαισχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου 7 ἐξομολογήσομαι σοι κύριε ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου 8 τὰ δικαιώματά σου φυλάξω μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα 9 β# βηθ ἐν τίνι κατορθώσει ὁ νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φυλάσσεσθαι τοὺς λόγους σου 10 ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου 11 ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι 12 εὐλογητὸς εἶ κύριε δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 13 ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου 14 ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ 15 ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχίσω καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου 16 ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου 17 γ# γιμαλ ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου 18 ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσιά σου ἐκ τοῦ νόμου σου 19 πάροικος ἐγὼ εἶμι ἐν τῇ γῆ μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου 20 ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ 21 ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις ἐπικατάρτοι οί ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου 22 περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα 23 καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν ὁ δὲ δούλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου 24 καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν καὶ αἱ συμβουλία μου τὰ δικαιώματά σου 25 δ# δελθ ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου 26 τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 27 ὁδὸν δικαιομάτων σου συνέτισόν με καὶ ἀδολεσχίσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου 28 ἔσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου 29 ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με 30 ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην 31 ἐκολλήθη τῷ μαρτυρίοις σου κύριε μὴ με καταισχύνης 32 ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου 33 ε# η νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιομάτων σου καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ παντός 34 συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτόν ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου 35 ὀδήγησόν με ἐν τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα 36 κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν 37 ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με 38 στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου 39 περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτεισα τὰ γὰρ κρίματά σου χρηστά 40 ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με 41 V# ουαυ καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸ λόγιόν σου 42

καὶ ἀποκριθῆσομαι τοῖς ὄνειδίζουσί με λόγον ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου 43 καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα ὅτι ἐπὶ τὰ κρίματά σου ἐπήλπισα 44 καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντός εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 45 καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα 46 καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἠσχυνόμην 47 καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου αἷς ἠγάπησα σφόδρα 48 καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἅς ἠγάπησα καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαίωμασίν σου 49 ζ# ζαι μνήσθητι τὸν λόγον σου τῷ δούλῳ σου ᾧ ἐπήλπισάς με 50 αὕτη με παρεκάλεισεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέν με 51 ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα 52 ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος κύριε καὶ παρεκλήθην 53 ἀθυμία κατέσχευε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου 54 ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαίωματά σου ἐν τόπῳ παροικίας μου 55 ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου κύριε καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου 56 αὕτη ἐγενήθη μοι ὅτι τὰ δικαίωματά σου ἐξεζήτησα 57 η# ηθ μερίς μου κύριε εἶπα φυλάξασθαι τὸν νόμον σου 58 ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου 59 διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου 60 ἠτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου 61 σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην 62 μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί

σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου 63 μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου 64 τοῦ ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ τὰ δικαίωματά σου δίδαξόν με 65 θ# τηθ χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε κατὰ τὸν λόγον σου 66 χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα 67 πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα 68 χρηστός εἶ σύ κύριε καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαίωματά σου 69 ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου 70 ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα 71 ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπεινώσάς με ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαίωματά σου 72 ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου 73 ι# ιωθ αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με συνέντισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου 74 οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα 75 ἔγνων κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου καὶ ἀληθεία ἐταπεινώσάς με 76 γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου 77 ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν 78 αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου 79 ἐπιστρεψάτωσάν μοι οἱ φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου 80 γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαίωμασίν σου ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ 81 ια#

χαφ ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου
καὶ εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα **82** ἐξέλιπον
οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου λέγοντες
πότε παρακαλέσεις με **83** ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος
ἐν πάχνῃ τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην
84 πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου πότε
ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με κρίσιν
85 διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας ἀλλ'
οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε **86** πᾶσαι αἱ ἐντολαί
σου ἀλήθεια ἀδίκως κατεδίωξάν με βοήθησόν
μοι **87** παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου **88**
κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με καὶ φυλάξω τὰ
μαρτύρια τοῦ στόματός σου **89** ιβ# λαβδ εἰς
τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ
οὐρανῷ **90** εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου
ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει **91** τῇ διατάξει
σου διαμένει ἡ ἡμέρα ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα
σά **92** εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστιν
τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου **93** εἰς
τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων
σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με κύριε **94** σός εἰμι
ἐγὼ σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα
95 ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με
τὰ μαρτυρία σου συνῆκα **96** πάσης συντελείας
εἶδον πέρας πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα **97**
ιγ# μημ ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε ὄλην
τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἔστιν **98** ὑπὲρ τοὺς
ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνά μοί ἔστιν **99** ὑπὲρ πάντας τοὺς
διδάσκοντάς με συνῆκα ὅτι τὰ μαρτυρία σου
μελέτη μου ἔστιν **100** ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα **101** ἐκ πάσης

ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου ὅπως ἂν
φυλάξω τοὺς λόγους σου **102** ἀπὸ τῶν κριμάτων
σου οὐκ ἐξέκλινα ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι **103**
ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου ὑπὲρ
μέλι καὶ κηρίον τῷ στόματί μου **104** ἀπὸ τῶν
ἐντολῶν σου συνῆκα διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν
ὁδὸν ἀδικίας ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς μοι **105** ιδ#
νονν λύχνος τοῖς ποσίν μου ὁ λόγος σου καὶ φῶς
ταῖς τρίβους μου **106** ὁμώμοκα καὶ ἔστησα τοῦ
φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου **107**
ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα κύριε ζῆσόν με κατὰ
τὸν λόγον σου **108** τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου
εὐδόκησον δὴ κύριε καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν
με **109** ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσίν μου διὰ παντός
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην **110** ἔθεντο
ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου
οὐκ ἐπλανήθην **111** ἐκληρονόμησα τὰ μαρτυρία
σου εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου
εἰσιν **112** ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ
δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν **113**
ιε# σαμχ παρανόμους ἐμίσησα καὶ τὸν νόμον σου
ἠγάπησα **114** βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου
εἶ σύ εἰς τὸν λόγον σου ἐπήλπισα **115** ἐκκλίνατε
ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι καὶ ἐξερευνήσω τὰς
ἐντολάς τοῦ θεοῦ μου **116** ἀντιλαβοῦ μου κατὰ
τὸ λόγιόν σου καὶ ζήσομαι καὶ μὴ καταισχύνης
με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου **117** βοήθησόν μοι καὶ
σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασίν
σου διὰ παντός **118** ἐξουδένωσας πάντας τοὺς
ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι
ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν **119** παραβαίνοντας
ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς
διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτυρία σου διὰ παντός

120 καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην 121 ἰν# αἰν ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικουσίμ με 122 ἔκδεξαι τὸν δούλον σου εἰς ἀγαθὸν μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι 123 οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου 124 ποιήσον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με 125 δούλός σου εἰμι ἐγὼ συνέτισόν με καὶ γνῶσομαι τὰ μαρτύριά σου 126 καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ διεσκέδασαν τὸν νόμον σου 127 διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάζιον 128 διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμεν πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα 129 ἰζ# φη θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου 130 ἡ δὴλῶσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους 131 τὸ στόμα μου ἠνοιξα καὶ εἴλकुσα πνεῦμα ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν 132 ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου 133 τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία 134 λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου 135 τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλον σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου 136 διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν νόμον σου 137 ἰη# σαδι δίκαιος εἶ κύριε καὶ εὐθὴς ἡ κρίσις σου 138 ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα 139 ἐξέτηξέν με ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροὶ μου

140 πεπυρωμένοι τὸ λόγιόν σου σφόδρα καὶ ὁ δούλός σου ἠγάπησεν αὐτό 141 νεώτερός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐξουδενωμένοι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην 142 ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια 143 θλίψις καὶ ἀνάγκη εὔροσάν με αἱ ἐντολαὶ σου μελέτη μου 144 δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα συνέτισόν με καὶ ζήσομαι 145 ἰθ# κωφ ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐπάκουσόν μου κύριε τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω 146 ἐκέκραξά σε σῶσόν με καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου 147 προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα 148 προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοὶ μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου 149 τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με 150 προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν 151 ἐγγὺς εἶ σύ κύριε καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ σου ἀλήθεια 152 κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτὰ 153 κ# ρης ἰδὲ τὴν ταπεινώσιν μου καὶ ἐξελοῦ με ὅτι τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην 154 κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με 155 μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν 156 οἱ οἰκτιρμοὶ σου πολλοὶ κύριε κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με 157 πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ ἐκθλίβοντές με ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ ἐξέκλινα 158 εἶδον ἀσυνθετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο 159 ἰδὲ ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα κύριε ἐν τῷ ἔλεει σου ζῆσόν με 160 ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια καὶ εἰς τὸν

αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου
161 κα# σεν ἄρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν καὶ
ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδελίασεν ἡ καρδία μου
162 ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου ὡς ὁ
εὐρίσκων σκύλα πολλά 163 ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ
ἐβδελυξάμην τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα 164
ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σοι ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου 165 εἰρήνην πολλὴν τοῖς
ἀγαπῶσιν τὸν νόμον σου καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
σκάνδαλον 166 προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου
κύριε καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα 167 ἐφύλαξεν
ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ
σφόδρα 168 ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ
μαρτύριά σου ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου ἐναντίον
σου κύριε 169 κβ# θαυ ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου
ἐνώπιόν σου κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν
με 170 εἰσέλθοι τὸ ἀξιώμά μου ἐνώπιόν σου
κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με 171 ἐξερεύζαιτο τὰ
χειλί μου ὕμνον ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά
σου 172 φθέγγαιτο ἡ γλῶσσά μου τὸ λόγιόν
σου ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη 173
γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με ὅτι τὰς ἐντολάς
σου ἠρετισάμην 174 ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν
σου κύριε καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστιν
175 ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε καὶ τὰ
κρίματά σου βοηθήσει μοι 176 ἐπλανήθην ὡς
πρόβατον ἀπολωλός ζήτησον τὸν δοῦλόν σου
ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην

120 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πρὸς κύριον ἐν τῷ
θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καὶ εἰσήκουσέν μου 2
κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων
καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας 3 τί δοθείη σοι καὶ
τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν 4 τὰ

βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξιν
τοῖς ἐρημικοῖς 5 οἴμμοι ὅτι ἡ παροικία μου
ἐμακρύνθη κατεσκίνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων
Κηδαρ 6 πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου 7 μετὰ
τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός
ὅταν ἐλάουν αὐτοῖς ἐπολέμουν με δωρεάν

121 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς
μου εἰς τὰ ὄρη πόθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου 2 ἡ
βοήθειά μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 3 μὴ δῶς εἰς σάλον τὸν
πόδα σου μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε 4 ἰδοὺ οὐ
νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραηλ
5 κύριος φυλάξει σε κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα
δεξιάν σου 6 ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε
οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα 7 κύριος φυλάξει σε
ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυλάξει τὴν ψυχὴν σου 8
κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν
σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

122 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς
εἰρηκόσιν μοι εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα 2
ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου
Ἱερουσαλημ 3 Ἱερουσαλημ οἰκοδομουμένη ὡς
πόλις ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ 4 ἐκεῖ γὰρ
ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ φυλαὶ κυρίου μαρτύριον τῷ
Ἰσραηλ τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου
5 ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν θρόνοι
ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ 6 ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην
τὴν Ἱερουσαλημ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσίν σε
7 γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ
εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσίν σου 8 ἕνεκα τῶν
ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου ἐλάουν δὴ
εἰρήνην περὶ σοῦ 9 ἕνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι

123 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ 2 ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτιρήσαι ἡμᾶς 3 ἔλεησον ἡμᾶς κύριε ἔλεησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως 4 ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνηοῦσιν καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις

124 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν εἰπάτω δὴ Ἰσραηλ 2 εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς 3 ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς 4 ἄρα τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν ἡμᾶς χεῖμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν 5 ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον 6 εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν 7 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων ἡ παγὶς συνετριβή καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν 8 ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

125 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν οἱ πεποιοῦτες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος Σιων οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλημ 2 ὄρη κύκλω αὐτῆς καὶ κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος 3 ὅτι οὐκ ἀφήσει τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίᾳ χεῖρας αὐτῶν 4 ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ 5 τοὺς δὲ

ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν εἰρήνην ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ

126 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιων ἐγενήθημεν ὡς παρακεκλημένοι 2 τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν 3 ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι 4 ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χεῖμαρρους ἐν τῷ νότῳ 5 οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσιν 6 πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον αἶροντες τὰ σπέρματα αὐτῶν ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν

127 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Σαλωμων ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες αὐτόν ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων 2 εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶν τοῦ ὀρθρίζειν ἐγειρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἔσθοντες ἄρτον ὀδύνης ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον 3 ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοῖ ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ 4 ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων 5 μακάριος ἄνθρωπος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλῃ

128 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ 2 τοὺς πόνους τῶν καρπῶν

σου φάγεσαι μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται
3 ἢ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθνηοῦσα ἐν τοῖς
κλίτεσι τῆς οἰκίας σου οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα
ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου 4 ἰδοὺ οὕτως
εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν
κύριον 5 εὐλογῆσαι σε κύριος ἐκ Σιων καὶ ἴδοις
τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλημ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
σου 6 καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἰῶν σου εἰρήνη ἐπὶ
τὸν Ἰσραηλ

129 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν πλεονάκις
ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου εἰπάτω δὴ
Ἰσραηλ 2 πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός
μου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι 3 ἐπὶ τοῦ
νώτου μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐμάκρυναν
τὴν ἀνομίαν αὐτῶν 4 κύριος δίκαιος συνέκοψεν
αὐχένας ἁμαρτωλῶν 5 αἰσχυνθήτωσαν καὶ
ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ
μισοῦντες Σιων 6 γενηθήτωσαν ὡς χόρτος
δωμάτων ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη 7
οὗ οὐκ ἐπλήρωσεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων
καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων
8 καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες εὐλογία κυρίου
ἐφ' ὑμᾶς εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου

130 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἐκ βαθέων ἐκέκραξά
σε κύριε 2 κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου
γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν
τῆς δεήσεώς μου 3 ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃ
κύριε κύριε τίς ὑποστήσεται 4 ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν 5 ἔνεκεν τοῦ νόμου σου ὑπέμεινά
σε κύριε ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον
σου 6 ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ
φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς

πρωίας ἐλπυσάτω Ἰσραηλ ἐπὶ τὸν κύριον 7 ὅτι
παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις 8 καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραηλ ἐκ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ

131 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυιδ κύριε οὐχ
ὑψώθη μου ἡ καρδιά οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ
ὀφθαλμοί μου οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις
οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ 2 εἰ μὴ
ἐταπεινοφρόνουν ἀλλὰ ὑψώσα τὴν ψυχὴν μου
ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ
ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου 3 ἐλπυσάτω
Ἰσραηλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος

132 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν μνήσθητι κύριε
τοῦ Δαυιδ καὶ πάσης τῆς πραύτητος αὐτοῦ 2
ὡς ὤμοσεν τῷ κυρίῳ ἠῤῥατο τῷ θεῷ Ἰακωβ
3 εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκὴνωμα οἴκου μου εἰ
ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου 4 εἰ δώσω
ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις
μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις
μου 5 ἕως οὔ εὔρω τόπον τῷ κυρίῳ σκὴνωμα
τῷ θεῷ Ἰακωβ 6 ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν
Εφραθα εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ
δρυμοῦ 7 εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ
προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ
πόδες αὐτοῦ 8 ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου 9 οἱ
ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί
σου ἀγαλλιάσονται 10 ἔνεκεν Δαυιδ τοῦ δούλου
σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ
σου 11 ὤμοσεν κύριος τῷ Δαυιδ ἀλήθειαν καὶ οὐ
μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου

θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνον σου **12** ἐὰν φυλάζωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου **13** ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιων ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ **14** αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὧδε κατοικήσω ὅτι ἡρετίσαμην αὐτὴν **15** τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων **16** τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται **17** ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ ἡτοιμάσα λύχον τῷ χριστῷ μου **18** τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἅγιόσμά μου

133 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυὶδ ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό **2** ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ααρων τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὦαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ **3** ὡς δρόσος Αερμων ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιων ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν καὶ ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος

134 ὦδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦλοι κυρίου οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἀυλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν **2** ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον **3** εὐλογήσει σε κύριος ἐκ Σιων ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

135 ἀλληλουαία αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου αἰνεῖτε δοῦλοι κυρίου **2** οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἀυλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν **3** αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ

ὅτι καλὸν **4** ὅτι τὸν Ἰακωβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος Ἰσραηλ εἰς περιουσιασμὸν αὐτοῦ **5** ὅτι ἐγὼ ἔγνων ὅτι μέγας κύριος καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς **6** πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις **7** ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑέτον ἐποίησεν ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ **8** ὃς ἐπάταξεν τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους **9** ἐξαπέστειλεν σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ **10** ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινεν βασιλεῖς κραταιοὺς **11** τὸν Σηων βασιλέα τῶν Αμορραίων καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χανααν **12** καὶ ἔδωκεν τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν κληρονομίαν Ἰσραηλ λαῷ αὐτοῦ **13** κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα κύριε τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν **14** ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται **15** τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων **16** στόμα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ ὄψονται **17** ὧτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται ῥίνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφήσουσιν πόδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν οὐδὲ γὰρ ἐστὶν πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν **18** ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς **19** οἶκος Ἰσραηλ εὐλογήσατε τὸν κύριον οἶκος Ααρων εὐλογήσατε τὸν κύριον **20** οἶκος

Λευι εὐλογήσατε τὸν κύριον οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον 21 εὐλογητὸς κύριος ἐκ Σιων ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλημ

136 αλληλουαία ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2 ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 3 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 4 τῷ ποιῶντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 5 τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 6 τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 7 τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 8 τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 9 τὴν σελήνην καὶ τὰ ἄστρα εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 10 τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 11 καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 12 ἐν χειρὶ κραταίᾳ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 13 τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 14 καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 15 καὶ ἐκτινάξαντι Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 16 τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ τῷ ἐξαγαγόντι ὕδωρ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 17 τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος

αὐτοῦ 18 καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 19 τὸν Σηων βασιλέα τῶν Ἀμορραίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 20 καὶ τὸν Ωγ βασιλέα τῆς Βασαν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 21 καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 22 κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 23 ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 24 καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 25 ὁ διδὸς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 26 ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

137 τῷ Δαυιδ ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσασαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιων 2 ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν 3 ὅτι ἐκεῖ ἐπληρώθησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ὧδῶν καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ὧδῶν Σιων 4 πῶς ἄσωμεν τὴν ὧδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας 5 ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλημ ἐπιλησθεῖ ἡ δεξιὰ μου 6 κολληθεῖ ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου ἐὰν μὴ σου μνησθῶ ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλημ ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου 7 μνήσθητι κύριε τῶν υἰῶν Εδωμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλημ τῶν λεγόντων ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἕως ὁ θεμέλιος ἐν αὐτῇ 8 θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν 9 μακάριος

ὁς κρατήσῃ καὶ ἔδαφιῇ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν

138 τῷ Δαυιδ ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου ὅτι ἤκουσας τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι **2** προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τῷ ἔλεεί σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν ὄνομα τὸ λόγιόν σου **3** ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ ἐπάκουσόν μου πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου ἐν δυνάμει **4** ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου **5** καὶ ἄσατῶσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου **6** ὅτι ὑψηλὸς κύριος καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει **7** ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως ζήσεις με ἐπ' ὄργην ἐχθρῶν μου ἐξετεῖνας χεῖρά σου καὶ ἔσωσέν με ἡ δεξιὰ σου **8** κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρῆς

139 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνωσ με **2** σὺ ἔγνωσ τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν **3** τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου σὺ ἐξιχνίασας καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες **4** ὅτι οὐκ ἔστιν λόγος ἐν γλώσσει μου **5** ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνωσ πάντα τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου **6** ἔθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ ἐκραταιώθη οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν **7** ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω **8** ἐὰν

ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν σὺ εἶ ἐκεῖ ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἄδην πάρει (Sheol h7585) **9** ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὄρθρον καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης **10** καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεῖρ σου ὀδηγήσει με καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου **11** καὶ εἶπα ἄρα σκότος καταπατήσει με καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου **12** ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται ὡς τὸ σκότος αὐτῆς οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς **13** ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου κύριε ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου **14** ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθην θαυμάσια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα **15** οὐκ ἐκρύβη τὸ ὄστούν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς **16** τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς **17** ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεὸς λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν **18** ἐξαριθμήσομαι αὐτούς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ **19** ἐὰν ἀποκτείνης ἀμαρτωλοὺς ὁ θεὸς ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ **20** ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμὸν λήμψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου **21** οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξετηκόμην **22** τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι **23** δοκίμασόν με ὁ θεὸς καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου **24** καὶ ἰδὲ εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ καὶ ὀδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία

140 εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με **2** οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους **3** ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφρευς ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν διάψαλμα **4** φύλαξόν με κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με οἵτινες ἐλογίσαντο ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου **5** ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσίν μου ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι διάψαλμα **6** εἶπα τῷ κυρίῳ θεός μου εἶ σύ ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου **7** κύριε κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου **8** μὴ παραδῶς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶ διελογίσαντο κατ' ἔμοῦ μὴ ἐγκαταλίπης με μήποτε ὑψωθῶσιν διάψαλμα **9** ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτοὺς **10** πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἀνθρακες ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν **11** ἀνήρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς ἀνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν **12** ἔγνω ὅτι ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων **13** πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου

141 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ **2** κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία

ἐσπερινή **3** τοῦ κύριε φυλακὴν τῷ στόματί μου καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου **4** μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις ἀνομίαν καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν **5** παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν **6** κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἠδύνθησαν **7** ὡσεὶ πάχος γῆς διερράγη ἐπὶ τῆς γῆς διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ ἡμῶν παρὰ τὸν ἄδην (Sheol h7585) **8** ὅτι πρὸς σέ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σέ ἤλπισα μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου **9** φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν **10** πεσοῦνται ἐν ἀμφιβληστροῦ αὐτοῦ ἀμαρτωλοὶ κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως οὗ ἂν παρέλθω

142 συνέσεως τῷ Δαυιδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχή φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα φωνῆ μου πρὸς κύριον ἐδεήθην **2** ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ **3** ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἢ ἐπορευόμην ἔκρυψαν παγίδα μοι **4** κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου **5** ἐκέκραξα πρὸς σέ κύριε εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου μερίς μου ἐν γῆ ζώντων **6** πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με ὅτι ἐκραταιώθησαν

ὕπὲρ ἐμέ 7 ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ἐμὲ ὑπομενοῦσιν δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι

143 ψαλμὸς τῷ Δαυιδ ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς καταδιώκει κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου 2 καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν 3 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου ἐκάθισέν με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος 4 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνευμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου 5 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων 6 διεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς σέ ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι διάψαλμα 7 ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε ἐξέλιπεν τὸ πνευμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον 8 ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα γινώρισόν μοι κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου 9 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον 10 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς μου τὸ πνευμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ 11 ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου 12 καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι δοῦλός σου εἰμι ἐγώ

144 τῷ Δαυιδ πρὸς τὸν Γολιαδ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον 2 ἔλεός μου καὶ καταφυγὴ μου ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου ὑπερασπιστὴς μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα ὁ ὑποτάσσω τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ 3 κύριε τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτόν 4 ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιά παράγουσιν 5 κύριε κλῖνον οὐρανοὺς σου καὶ κατάβηθι ἄψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται 6 ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτοῦς ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς 7 ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν ἐκ χειρὸς υἱῶν ἄλλοτρίων 8 ὦν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας 9 ὁ θεὸς ὠδὴν καινὴν ἄσομαί σοι ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι 10 τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσιν τῷ λυτρουμένῳ Δαυιδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς 11 ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἄλλοτρίων ὦν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιότητα καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας 12 ὦν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἠδρυμμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμένα περικεκοσμημένα ὡς ὁμοίωμα ναοῦ 13 τὰ ταμίεια αὐτῶν πλήρη ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν 14 οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς οὐκ ἔστιν κατάπτωμα φραγμοῦ οὐδὲ διέξοδος οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν 15 ἐμακάρισαν τὸν λαόν

ὦ ταῦτά ἐστιν μακάριος ὁ λαός οὗ κύριος ὁ θεός αὐτοῦ

145 αἴνεσις τῷ Δαυιδ ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς μου καὶ εὐλόγησω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **2** καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **3** μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν πέρας **4** γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσιν **5** τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσιν καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται **6** καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσιν καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται **7** μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύζονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται **8** οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος **9** χρηστὸς κύριος τοῖς σύμπασιν καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ **10** ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε **11** δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσιν καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν **12** τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπειᾶς τῆς βασιλείας σου **13** ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ πιστὸς κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ **14** ὑποστηρίζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους **15** οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσιν καὶ σὺ δίδως τὴν

τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ **16** ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας **17** δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ὅσιος ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ **18** ἐγγὺς κύριος πᾶσιν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ **19** θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται καὶ σώσει αὐτούς **20** φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολεθρεύσει **21** αἴνεσιν κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος

146 ἀλληλουια Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον **2** αἰνέσω κύριον ἐν ζῶῃ μου ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω **3** μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστιν σωτηρία **4** ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν **5** μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακωβ βοηθός ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ **6** τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα **7** ποιῶντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις διδόντα τροφὴν τοῖς πεινώσιν κύριος λύει πεπεδημένους **8** κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους κύριος σοφοῖ τυφλοὺς κύριος ἀγαπᾷ δικαίους **9** κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήμψεται καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ **10** βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα ὁ θεός σου Σιων εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν

147 αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις 2 οἰκοδομῶν Ἱερουσαλημ ὁ κύριος καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραηλ ἐπισυναΐξει 3 ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν 4 ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν 5 μέγας ὁ κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς 6 ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ κύριος ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς 7 ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρα 8 τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑέτόν τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων 9 διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν 10 οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ 11 εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ 12 αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου ἐπαίνει Ἱερουσαλημ τὸν κύριον αἶνει τὸν θεόν σου Σιων 13 ὅτι ἐνίσχυσεν τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου εὐλόγησεν τοὺς υἰοὺς σου ἐν σοί 14 ὁ τιθεὶς τὰ ὄριά σου εἰρήνην καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε 15 ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ 16 τοῦ διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον ὀμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος 17 βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται 18 ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτὰ πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ

ῥυήσεται ὕδατα 19 ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακωβ δικαιοῦματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραηλ 20 οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς

148 αλληλουια Αγγαιου καὶ Ζαχαριου αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις 2 αἰνεῖτε αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτόν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ 3 αἰνεῖτε αὐτόν ἡλιος καὶ σελήνη αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς 4 αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν 5 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν 6 ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται 7 αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι 8 πῦρ χάλαζα χιών κρύσταλλος πνεῦμα καταιγίδος τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ 9 τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι 10 τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά 11 βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς 12 νεανίσκοι καὶ παρθένοι πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων 13 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου ἢ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ 14 καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ τοῖς υἰοῖς Ἰσραηλ λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ

149 αλληλουια ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾄσμα καινόν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων 2 εὐφρανθήτω Ἰσραηλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιων ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν 3

αίνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῶ 4
ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν λαῶ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ 5 καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ
καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν 6
αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ
ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν 7 τοῦ
ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐλεγμοὺς ἐν
τοῖς λαοῖς 8 τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν
πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις
σιδηραῖς 9 τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δόξα αὕτη ἐστὶν πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ

150 αλληλουια αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως
αὐτοῦ 2 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ 3 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα 4 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
τυμπάνῳ καὶ χορῶ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὄργάνῳ 5 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ 6 πᾶσα
πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον αλληλουια

Παροιμίες

1 παροιμίες Σαλωμώντος υιού Δαυιδ ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραηλ **2** γινῶναι σοφίαν καὶ παιδεΐαν νοῆσαι τε λόγους φρονήσεως **3** δέξασθαί τε στροφάς λόγων νοῆσαι τε δικαιοσύνην ἀληθῆ καὶ κρίμα κατευθύνειν **4** ἵνα δῶ ἀκάκοις πανουργίαν παιδί δὲ νέω αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν **5** τῶνδε γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσται ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται **6** νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα **7** ἀρχὴ σοφίας φόβος θεοῦ σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτὴν εὐσέβεια δὲ εἰς θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως σοφίαν δὲ καὶ παιδεΐαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν **8** ἄκουε υἱὲ παιδεΐαν πατρός σου καὶ μὴ ἀπόσῃ θεσμοὺς μητρός σου **9** στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῆ κορυφῇ καὶ κλοιὸν χρύσειον περὶ σῶ τραχήλῳ **10** υἱέ μὴ σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς μηδὲ βουληθῆς ἐὰν παρακαλέσωσί σε λέγοντες **11** ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν κοινώησον αἵματος κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως **12** καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ἄδης ζῶντα καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς (Sheol h7585) **13** τὴν κτήσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελεῖα καταλαβόμεθα πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων **14** τὸν δὲ σὸν κληρον βάλε ἐν ἡμῖν κοινὸν δὲ βαλλάντιον κτησώμεθα πάντες καὶ μαροῖπιον ἐν γεννηθῆτω ἡμῖν **15** μὴ πορευθῆς ἐν ὁδῶ μετ' αὐτῶν ἐκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν **16** οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσιν καὶ ταχινοὶ τοῦ ἐκχέαι αἷμα **17** οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς **18** αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά ἢ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακῆ

19 αὐταὶ αἱ ὁδοὶ εἰσὶν πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται **20** σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται ἐν δὲ πλατεῖαις παρρησίαν ἄγει **21** ἐπ' ἄκρων δὲ τειχέων κηρύσσεται ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεῖται ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαρροῦσα λέγει **22** ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ δὲ ἄφρονες τῆς ὑβρεως ὄντες ἐπιθυμηταὶ ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἴσθησιν **23** καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχους ἰδοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον **24** ἐπειδὴ ἐκάλουν καὶ οὐχ ὑπήκουσατε καὶ ἐξέτεινον λόγους καὶ οὐ προσείχετε **25** ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλάς τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχους ἠπειθήσατε **26** τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι καταχαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος **27** καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφρων θόρυβος ἢ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταγιγίδι παρῆ καὶ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος **28** ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν ζητήσουσίν με κακοὶ καὶ οὐχ εὐρήσουσιν **29** ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν τὸν δὲ φόβον τοῦ κυρίου οὐ προείλαντο **30** οὐδὲ ἠθέλον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους **31** τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρποὺς καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται **32** ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους φονευθήσονται καὶ ἐξετασμός ἀσεβεῖς ὀλεῖ **33** ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ

2 υιέ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῶ **2** ὑπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῶ υἱῶ σου **3** ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ καὶ τῆ συνέσει δῶς φωνήν σου τὴν δὲ αἴσθησιν ζητήσῃς μεγάλη τῆ φωνῆ **4** καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον καὶ ὡς θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτὴν **5** τότε συνήσεις φόβον κυρίου καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ εὐρήσεις **6** ὅτι κύριος δίδωσιν σοφίαν καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνώσις καὶ σύνεσις **7** καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν ὑπερασπιεῖ τὴν πορείαν αὐτῶν **8** τοῦ φυλάξει ὁδοὺς δικαιοματίων καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει **9** τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθοῦς **10** ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν ἢ δὲ αἴσθησις τῆ σῆ ψυχῆ καλὴ εἶναι δόξη **11** βουλή καλὴ φυλάξει σε ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε **12** ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν **13** ὧ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας τοῦ πορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότους **14** οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ **15** ὧν αἱ τρίβοι σκολιαὶ καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν **16** τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης **17** υιέ μὴ σε καταλάβῃ κακὴ βουλή ἢ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος καὶ διαθήκην θεῖαν ἐπιλελησμένη **18** ἔθετο γὰρ παρὰ τῶ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς καὶ παρὰ τῶ ἄδη μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς **19** πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν οὐδὲ μὴ καταλάβωσιν τρίβους εὐθείας οὐ γὰρ

καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς **20** εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθὰς εὐροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείους **21** χρῆστοι ἔσονται οἰκίητορες γῆς ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν καὶ ὅσοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ **22** ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται οἱ δὲ παράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς

3 υιέ ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνου τὰ δὲ ῥήματά μου τηρεῖτω σὴ καρδιά **2** μήκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς καὶ εἰρήνην προσθήσουσίν σοι **3** ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλιπέτωσάν σε ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῶ τραχήλῳ καὶ εὐρήσεις χάριν **4** καὶ προνοοῦ καλά ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀνθρώπων **5** ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ θεῷ ἐπὶ δὲ σῆ σοφία μὴ ἐπαίρου **6** ἐν πάσαις ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτὴν ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδοὺς σου ὃ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόπη **7** μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῶ φοβοῦ δὲ τὸν θεὸν καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ **8** τότε ἴσθις ἔσται τῶ σώματί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου **9** τίμα τὸν κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων καὶ ἀπάρχου αὐτῶ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης **10** ἵνα ἰμπληταί τὰ ταμίειά σου πλησμονῆς σίτου οἴνω δὲ αἱ ληνοὶ σου ἐκβλύζωσιν **11** υιέ μὴ ὀλιγῶρει παιδείας κυρίου μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος **12** ὄν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται **13** μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὖρεν σοφίαν καὶ θνητὸς ὃς εἶδεν φρόνησιν **14** κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς **15** τιμιωτέρα δὲ ἐστὶν λίθων πολυτελῶν οὐκ ἀντιτάζεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρὸν εὐγνωστός ἐστὶν πᾶσιν τοῖς ἐγγίζουσιν

αὐτῆ πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν 16
μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς
ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα ἐκ τοῦ
στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη νόμον
δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ 17 αἱ ὁδοὶ αὐτῆς
ὁδοὶ καλαὶ καὶ πάντες οἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ
18 ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς
καὶ τοῖς ἐπεριδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ κύριον
ἀσφαλῆς 19 ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσεν τὴν
γῆν ἠτοίμασεν δὲ οὐρανούς ἐν φρονήσει 20 ἐν
αἰσθήσει ἄβυσσοι ἐρράγησαν νέφη δὲ ἐρρύησαν
δρόσους 21 υἱέ μὴ παραρρυῆς τήρησον δὲ ἐμὴν
βουλήν καὶ ἔννοιαν 22 ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχὴ σου
καὶ χάρις ἧ περὶ σῶ τραχήλῳ ἔσται δὲ ἴσας ταῖς
σαρξί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις 23 ἵνα
πορεύῃ πεποιθῶς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου
ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ 24 ἐὰν γὰρ κάθῃ
ἄφοβος ἔσῃ ἐὰν δὲ καθεύδῃς ἠδέως ὑπνώσεις
25 καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν οὐδὲ
ὀρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας 26 ὁ γὰρ κύριος ἔσται
ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ
σαλευθῆς 27 μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ ἠνίκα ἂν
ἔχῃ ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν 28 μὴ εἴπῃς ἐπανελθὼν
ἐπάνηκε καὶ αὔριον δώσω δυνατοῦ σου ὄντος
εὖ ποιεῖν οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιούσα 29
μὴ τεκτῆνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ παροικοῦντα
καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί 30 μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς
ἄνθρωπον μάτην μὴ τι εἰς σὲ ἐργάσῃται κακόν 31
μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδη μὴδὲ ζηλώσῃς
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν 32 ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι κυρίου
πᾶς παράνομος ἐν δὲ δικαίῳ οὐ συνεδριάζει
33 κατάρρα θεοῦ ἐν οἴκοις ἀσεβῶν ἐπαύλεις δὲ
δικαίων εὐλογοῦνται 34 κύριος ὑπερηφάνους

ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν 35
δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν οἱ δὲ ἀσεβεῖς
ὑψωσαν ἀτιμίαν

4 ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρὸς καὶ
προσέχετε γυνῶνα ἔννοιαν 2 δῶρον γὰρ ἀγαθὸν
δωροῦμαι ὑμῖν τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε
3 υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος καὶ
ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός 4 οἱ ἔλεγον καὶ
ἐδίδασκόν με ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν
καρδίαν 5 φύλασσε ἐντολάς μὴ ἐπιλάθῃ μὴδὲ
παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος 6 μὴδὲ ἐγκαταλίπῃς
αὐτὴν καὶ ἀνθέξεται σου ἐράσθητι αὐτῆς καὶ
τηρήσει σε 8 περιχαράκωσον αὐτὴν καὶ ὑψώσει
σε τίμησον αὐτήν ἵνα σε περιλάβῃ 9 ἵνα δῶ
τῇ σῆ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων στεφάνῳ δὲ
τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου 10 ἄκουε υἱέ καὶ δέξαι
ἐμούς λόγους καὶ πληθυνθήσεται ἔτη ζωῆς σου
ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου 11 ὁδοὺς
γὰρ σοφίας διδάσκω σε ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς
ὀρθαῖς 12 ἐὰν γὰρ πορεύῃ οὐ συγκλεισθήσεται
σου τὰ διαβήματα ἐὰν δὲ τρέχῃς οὐ κοπιᾷσεις 13
ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας μὴ ἀφῆς ἀλλὰ φύλαξον
αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωὴν σου 14 ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ
ἐπέλθῃς μὴδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων 15 ἐν
ῶ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσιν μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ
ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλαξον 16 οὐ γὰρ
μὴ ὑπνώσωσιν ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν ἀφήρηται
ὁ ὕπνος αὐτῶν καὶ οὐ κοιμῶνται 17 οἶδε γὰρ
σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας οἴνῳ δὲ παρανόμῳ
μεθύσκονται 18 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως
φωτὶ λάμπουσιν προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν
ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα 19 αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν
σκοτειναὶ οὐκ οἶδασιν πῶς προσκόπτουσιν 20 υἱέ

ἐμῆ ῥήσει πρόσεχε τοῖς δὲ ἑμοῖς λόγοις παράβαλε σὸν οὖς **21** ὅπως μὴ ἐκλίπωσίν σε αἱ πηγαί σου φύλασσε αὐτὰς ἐν σῆ καρδίᾳ **22** ζωὴ γὰρ ἐστὶν τοῖς εὐρίσκουσιν αὐτὰς καὶ πάση σαρκὶ ἴασις **23** πάση φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν ἐκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς **24** περιελεε σεαυτοῦ σκολιὸν στόμα καὶ ἄδικα χεῖλη μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι **25** οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν τὰ δὲ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια **26** ὀρθὰς τροχιάς ποίει σοῖς ποσὶν καὶ τὰς ὁδοὺς σου κατεύθυνε **27** μὴ ἐκκλίνης εἰς τὰ δεξιὰ μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς ὁδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ θεὸς διεστραμμένοι δὲ εἰσὶν αἱ ἐξ ἀριστερῶν αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς σου τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει

5 υἱέ ἐμῆ σοφία πρόσεχε ἑμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς **2** ἵνα φυλάξης ἔννοιαν ἀγαθὴν αἴσθησιν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαί σοι **3** μὴ πρόσεχε φαύλη γυναικί μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνῆς ἢ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα **4** ὕστερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὐρήσεις καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διστόμου **5** τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσιν τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν ἄδην τὰ δὲ ἔχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται **(Sheol h7585)** **6** ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται σφαιραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς καὶ οὐκ εὐγνωστοὶ **7** νῦν οὖν υἱέ ἄκουέ μου καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσης ἑμούςς λόγους **8** μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδὸν μὴ ἐγγίσης πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς **9** ἵνα μὴ πρόη ἄλλοις ζωὴν σου καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοισιν **10** ἵνα μὴ πλησθῶσιν

ἄλλότριοι σῆς ἰσχύος οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίων εἰσέλθωσιν **11** καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ' ἐσχάτων ἠνίκα ἂν κατατριβῶσιν σάρκες σώματός σου **12** καὶ ἐρεῖς πῶς ἐμίσησα παιδεῖαν καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου **13** οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου **14** παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς **15** πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς **16** μὴ ὑπερεκχέισθω σοι τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα **17** ἔστω σοι μόνω ὑπάρχοντα καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι **18** ἡ πηγὴ σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἴδια καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου **19** ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὀμιλεῖτω σοι ἡ δὲ ἴδια ἠγείσθω σοι καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῶ ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος πολλοστός ἔση **20** μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις τῆς μὴ ἴδιας **21** ἐνώπιον γὰρ εἰσὶν τῶν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιάς αὐτοῦ σκοπεύει **22** παρανομίαὶ ἄνδρα ἀγρεύουσιν σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται **23** οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδευτῶν ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερρίφη καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην

6 υἱέ ἐὰν ἐγγύησῃ σὸν φίλον παραδώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῶ **2** παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χεῖλη καὶ ἀλίσκεται χεῖλεσιν ἰδίου στόματος **3** ποίει υἱέ ἃ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι καὶ σώζου ἥκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον ἴθι μὴ ἐκλυόμενος παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου

ὄν ἐνεγυήσω 4 μὴ δῶς ὕπνον σοῖς ὄμμασιν
μηδὲ ἐπινυστάξης σοῖς βλεφάροις 5 ἵνα σῶζῃ
ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων καὶ ὥσπερ ὄρνεον
ἐκ παγίδος 6 ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὃ ὀκνηρὸς
καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γενοῦ
ἐκείνου σοφώτερος 7 ἐκείνῳ γὰρ γεωργίῳ μὴ
ὑπάρχοντος μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων μηδὲ
ὑπὸ δεσπότην ὢν 8 ἐτοιμάζεται θέρους τὴν
τροφὴν πολλήν τε ἐν τῷ ἀμήτῳ ποιεῖται τὴν
παράθεσιν ἢ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν καὶ
μάθε ὡς ἐργάτις ἐστὶν τὴν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν
ποιεῖται ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται
πρὸς ὑγίειαν προσφέρονται ποθεινὴ δὲ ἐστὶν
πᾶσιν καὶ ἐπίδοξος καίπερ οὕσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενῆς
τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη 9 ἕως τίνος
ὀκνηρὸς κατάκεισαι πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ
10 ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς ὀλίγον δὲ κάθησαι μικρὸν
δὲ νυστάξεις ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίξῃ χερσὶν στήθη
11 εἴτ' ἐμπαράγινεται σοι ὥσπερ κακὸς ὀδοιπόρος
ἢ πενία καὶ ἢ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεὺς ἐὰν
δὲ ἄοκνος ἧς ἦξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου ἢ δὲ
ἔνδεια ὥσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομολήσῃ 12
ἀνήρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ
ἀγαθὰς 13 ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ σημαίνει
δὲ ποδὶ διδάσκει δὲ ἐννεύμασιν δακτύλων 14
διστραμμένη δὲ καρδίᾳ τεκταίνεται κακὰ ἐν
παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησιν
πόλει 15 διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια
αὐτοῦ διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνιάτος 16 ὅτι
χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ κύριος συντρίβεται δὲ
δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς 17 ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ
γλῶσσα ἄδικος χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δικαίου
18 καὶ καρδίᾳ τεκταινομένη λογισμοὺς κακοῦς

καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν 19 ἐκκαίει
ψεύδη μάρτυς ἄδικος καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις
ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν 20 υἱὲ φύλασσε νόμους
πατρός σου καὶ μὴ ἀπόση θεσμούς μητρός σου
21 ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διὰ παντὸς
καὶ ἐγκλοῖωσαι ἐπὶ σῷ τραχήλῳ 22 ἠνίκα ἂν
περιπατῆς ἐπάγου αὐτήν καὶ μετὰ σοῦ ἔστω ὡς
δ' ἂν καθεύδῃς φυλασσέτω σε ἵνα ἐγειρομένῳ
συλλαλῇ σοι 23 ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ
φῶς καὶ ὁδὸς ζωῆς ἔλεγχος καὶ παιδεία 24 τοῦ
διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου καὶ ἀπὸ
διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας 25 μὴ σε νικήσῃ
κάλλους ἐπιθυμία μηδὲ ἀγρευθῆς σοῖς ὀφθαλμοῖς
μηδὲ συναρπασθῆς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων
26 τιμὴ γὰρ πόρνης ὄση καὶ ἐνὸς ἄρτου γυνὴ
δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει 27 ἀποδίσει
τις πῦρ ἐν κόλπῳ τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει
28 ἢ περιπατήσῃ τις ἐπ' ἀνθρώκων πυρός τοὺς
δὲ πόδας οὐ κατακαύσει 29 οὕτως ὁ εἰσελθὼν
πρὸς γυναῖκα ὑπάνδρον οὐκ ἀθωωθήσεται οὐδὲ
πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς 30 οὐ θαυμαστὸν ἐὰν
ἀλῶ τις κλέπτων κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ
τὴν ψυχὴν πεινῶν 31 ἐὰν δὲ ἀλῶ ἀποτεῖσει
ἐπταπλάσια καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς
ρύσεται ἑαυτόν 32 ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν
ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται 33 ὀδύνας
τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ
ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα 34 μεστὸς γὰρ
ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως 35 οὐκ ἀνταλλάσσεται οὐδενὸς λύτρου
τὴν ἔχθραν οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων
7 υἱὲ φύλασσε ἐμοὺς λόγους τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς
κρύψον παρὰ σεαυτῷ υἱὲ τίμα τὸν κύριον καὶ

ισχύσεις πλην δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον 2 φύλαξον ἑμὰς ἐντολάς καὶ βιώσεις τοὺς δὲ ἑμοὺς λόγους ὡσπερ κόρας ὀμμάτων 3 περίθου δὲ αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου 4 εἶπον τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι τὴν δὲ φρόνησιν γινώριμον περιποίησαι σεαυτῷ 5 ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς ἕάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλῃται 6 ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπτουσα 7 ὃν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν 8 παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς 9 καὶ λαλοῦντα ἐν σκότει ἔσπερινῷ ἠνίκα ἂν ἠσυχία νυκτερινῇ ἦ καὶ γνοφώδης 10 ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ εἶδος ἔχουσα πορνικόν ἢ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας 11 ἀνεπτρωμένη δὲ ἐστὶν καὶ ἄσωτος ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἠσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς 12 χρόνον γὰρ τινα ἕξω ῥέμβεται χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει 13 εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ 14 θυσία εἰρηνικὴ μοί ἐστὶν σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου 15 ἕνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σοι ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον εὐρηκά σε 16 κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου 17 διέρραγκα τὴν κοίτην μου κρόκῳ τὸν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ 18 ἔλθε καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι 19 οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνὴρ μου ἐν οἴκῳ πεπόρευται δὲ ὁδὸν μακρὰν 20 ἕνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ 21 ἀπεπλάνησεν δὲ αὐτὸν πολλῇ ὀμιλίᾳ βρόχοις

τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν 22 ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεφρωθεὶς ὡσπερ δὲ βουῖς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται καὶ ὡσπερ κύων ἐπὶ δεσμοὺς 23 ἢ ὡς ἔλαφος τοξέυματι πεπληγὸς εἰς τὸ ἦπαρ σπεύδει δὲ ὡσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει 24 νῦν οὖν υἱέ ἄκουέ μου καὶ πρόσεχε ῥήμασιν στόματός μου 25 μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου 26 πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκεν καὶ ἀναριθμητοὶ εἰσὶν οὓς πεφόνευκεν 27 ὁδοὶ ἄδου ὁ οἶκος αὐτῆς κατάγουσαι εἰς τὰ ταμίεια τοῦ θανάτου (Sheol h7585)

8 σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ 2 ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν ἀνά μέσον δὲ τῶν τρίβων ἔστηκεν 3 παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται 4 ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων 5 νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν 6 εἰσακούσατέ μου σεμνὰ γὰρ ἔρω καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά 7 ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ φάρυγξ μου ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἑμοῦ χεῖλη ψευδῆ 8 μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλῶδες 9 πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσιν καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γινώσιν 10 λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον καὶ γινώσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον ἀνθαιρεῖσθε δὲ αἴσθησιν χρυσίου καθαροῦ 11 κρείσσω γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶν 12 ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν καὶ γινώσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην 13 φόβος κυρίου μισεῖ ἀδικίαν ὕβριν τε καὶ

ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν 14 ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια ἐμὴ φρόνησις ἐμὴ δὲ ἰσχύς 15 δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν καὶ οἱ δυνάσται γράφουσιν δικαιοσύνην 16 δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς 17 ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσιν 18 πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει καὶ κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη 19 βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον τὰ δὲ ἐμὰ γενήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ 20 ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ καὶ ἀνὰ μέσον τρίβων δικαιώματος ἀναστρέφομαι 21 ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὑπαρξίν καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι 22 κύριος ἔκτισέν με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ 23 πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέν με ἐν ἀρχῇ 24 πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων 25 πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασεθῆναι πρὸ δὲ πάντων βουνῶν γεννᾶ με 26 κύριος ἐποίησεν χώρας καὶ ἀοικίτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν 27 ἠνίκα ἠτοίμαζεν τὸν οὐρανόν συμπαρήμην αὐτῷ καὶ ὅτε ἀφώριζεν τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων 28 ἠνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν 29 καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς 30 ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα ἐγὼ ἤμην ἧ προσέχαιρεν καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομένη ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ 31 ὅτε εὐφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας καὶ

ἐνευφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων 32 νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου 34 μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεται μου καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εισόδων 35 αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ κυρίου 36 οἱ δὲ εἰς ἐμὲ ἀμαρτάνοντες ἀσεβοῦσιν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσιν θάνατον

9 ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ ὑπῆρεισεν στύλους ἑπτὰ 2 ἔσφαξεν τὰ ἑαυτῆς θύματα ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν 3 ἀπέστειλεν τοὺς ἑαυτῆς δούλους συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα 4 ὅς ἐστιν ἄφρων ἐκκλινάτω πρὸς με καὶ τοῖς ἐνδεεσί φρενῶν εἶπεν 5 ἔλθατε φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν 6 ἀπολείπετε ἀφροσύνην καὶ ζήσεσθε καὶ ζητήσατε φρόνησιν ἵνα βιώσητε καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν 7 ὁ παιδεύων κακοὺς λήμψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμῆσεται ἑαυτόν 8 μὴ ἔλεγχε κακοὺς ἵνα μὴ μισῶσιν σε ἔλεγχε σοφόν καὶ ἀγαπήσει σε 9 δίδου σοφῷ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔσται γνώριζε δικαίῳ καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι 10 ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου καὶ βουλή ἀγίων σύνεσις τὸ γὰρ γινῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς 11 τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς σου 12 υἱὲ ἐὰν σοφὸς γένηῃ σεαυτῷ σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῆς μόνος ἀναντλήσεις κακά 13 γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ

γίνεται ἢ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνῃν **14** ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατεαῖαις **15** προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν **16** ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος ἐκκλινάτω πρὸς με ἐνδεέσι δὲ φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα **17** ἄρτων κρυφίων ἠδέεως ἄψασθε καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ **18** ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλονται καὶ ἐπὶ πέτευρον ἄδου συναντᾷ

10 υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί **2** οὐκ ὠφελήσουσιν θησαυροὶ ἀνόμους δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἐκ θανάτου **3** οὐ λιμοκτονήσει κύριος ψυχὴν δικαίαν ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει **4** πενία ἄνδρα ταπεινοῖ χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουν υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται **5** διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμήτῳ υἱὸς παράνομος **6** εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον **7** μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται **8** σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐντολὰς ὁ δὲ ἄστεγος χεῖλεσιν σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται **9** ὃς πορεύεται ἀπλῶς πορεύεται πεποιθῶς ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται **10** ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου συνάγει ἀνδράσι λύπας ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρρησίας εἰρηνοποιεῖ **11** πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια **12** μῖσος ἐγείρει νεῖκος πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύπτει φιλία **13** ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν ράβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον **14** σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συντριβῇ **15** κτήσις πλουσίων

πόλις ὄχυρά συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία **16** ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτίας **17** ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεῖα παιδεῖα δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται **18** καλύπτουσιν ἔχθραν χεῖλη δίκαια οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας ἀφρονέστατοὶ εἰσιν **19** ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἀμαρτίαν φειδόμενος δὲ χειλέων νοήμων ἔση **20** ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου καρδίᾳ δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει **21** χεῖλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλά οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν **22** εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου αὕτη πλουτίζει καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ **23** ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακὰ ἢ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν **24** ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῆς περιφέρεται ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτὴ **25** παραπορευομένης καταιγίδος ἀφανίζεται ἀσεβῆς δίκαιος δὲ ἐκκλινὰς σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα **26** ὡσπερ ὄμοφαξ ὁδοῦσι βλαβερόν καὶ καπνὸς ὄμμασιν οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτήν **27** φόβος κυρίου προστίθησιν ἡμέρας ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγοθήσεται **28** ἐγχνονίζει δικαίοις εὐφροσύνη ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ὄλλυται **29** ὄχυρωμα ὀσίου φόβος κυρίου συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακὰ **30** δίκαιος τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκήσουσιν γῆν **31** στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται **32** χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται

11 ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον κυρίου στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ **2** οὗ ἂν εἰσέλθῃ ὕβρις ἐκεῖ καὶ ἀτιμία στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν **3** ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπεν μετὰμελον πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος

ἀσεβῶν ἀπώλεια 5 δικαιοσύνη ἀμώμους ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία 6 δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτούς τῆ δὲ ἀπωλεία αὐτῶν ἀλίσκονται παράνομοι 7 τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται 8 δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβῆς 9 ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις αἴσθησις δὲ δικαίων εὖσδος 10 ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατῶρθωσεν πόλις 11 στόμασιν δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη 12 μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει 13 ἀνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βουλάς ἐν συνεδρίῳ πιστὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα 14 οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ 15 πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμείξῃ δικαίῳ μισεῖ δὲ ἦχον ἀσφαλείας 16 γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλούτῳ 17 τῆ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων ἐξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων 18 ἀσεβῆς ποιεῖ ἔργα ἄδικα σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας 19 υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον 20 βδέλυγμα κυρίῳ διεστραμμένοι ὁδοὶ προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν 21 χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήμψεται μισθὸν πιστόν 22 ὥσπερ ἐνώτιον ἐν ῥίνι ὕος οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος 23 ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθὴ ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται 24 εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν

εἰσὶν καὶ οἱ συνάγοντες ἐλαττοῦνται 25 ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἀπλῆ ἀνὴρ δὲ θυμῶδης οὐκ εὐσχήμων 26 ὁ συνέχων σίτον ὑπολίποιο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος 27 τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθὴν ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήμψεται αὐτόν 28 ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ οὗτος πεσεῖται ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων οὗτος ἀνατελεῖ 29 ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ κληρονομήσει ἄνεμον δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ 30 ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχὰι παρανόμων 31 εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται ὁ ἀσεβῆς καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται

12 ὁ ἀγαπῶν παιδεῖαν ἀγαπᾷ αἴσθησιν ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους ἄφρων 2 κρείσσων ὁ εὐρῶν χάριν παρὰ κυρίῳ ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται 3 οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου αἰ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται 4 γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσιν γυνὴ κακοποιός 5 λογισμοὶ δικαίων κρίματα κυβερνῶσιν δὲ ἀσεβεῖς δόλους 6 λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς 7 οὗ ἔαν στραφῆ ἀσεβῆς ἀφανίζεται οἶκοι δὲ δικαίων παραμένουσιν 8 στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρὸς νωθοκαρδίου δὲ μυκτηρίζεται 9 κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεῖς καὶ προσδεόμενος ἄρτου 10 δίκαιος οἰκτῖρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα 11 ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται ἄρτων οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεεῖς φρενῶν

ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ
ὀχυρώμασιν καταλείψει ἀτιμίαν **12** ἐπιθυμία
ἀσεβῶν κακαί αἱ δὲ ρίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν
ὀχυρώμασιν **13** δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς
παγίδας ἁμαρτωλός ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος
ὁ βλέπων λεία ἐλεηθήσεται ὁ δὲ συναντῶν
ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχᾶς **14** ἀπὸ καρπῶν
στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν
ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ
15 ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν εἰσακούει
δὲ συμβουλίας σοφός **16** ἄφρων ἀθημερὸν
ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ
ἀτιμίαν πανοῦργος **17** ἐπιδεικνυμένην πίστιν
ἀπαγγέλλει δίκαιος ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων
δόλιος **18** εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσιν μαχαίρα
γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται **19** χεῖλη ἀληθινὰ
κατορθοῖ μαρτυρίαν μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν
ἔχει ἄδικον **20** δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου
κακά οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται
21 οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον οἱ δὲ
ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν **22** βδέλυγμα
κυρίῳ χεῖλη ψευδῆ ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτός
παρ' αὐτῷ **23** ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως
καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς **24** χεῖρ
ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς δόλιοι δὲ ἔσσονται
εἰς προνομίην **25** φοβερὸς λόγος καρδίαν ταρασσει
ἀνδρὸς δικαίου ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει
αὐτόν **26** ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος
ἔσται αἱ δὲ γνώμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς
ἀμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά ἢ δὲ ὁδὸς τῶν
ἀσεβῶν πλανήσεται αὐτούς **27** οὐκ ἐπιτεύξεται
δόλιος θήρας κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρὸς **28**

ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ ὁδοὶ δὲ μνησικάκων
εἰς θάνατον

13 υἱὸς πανοῦργος ὑπήκοος πατρί υἱὸς δὲ
ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ **2** ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης
φάγεται ἀγαθὸς ψυχᾶι δὲ παρανόμων ὀλοῦνται
ἄωροι **3** ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ
τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ δὲ προπετὴς χεῖλεσιν
πτοήσει ἑαυτόν **4** ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶν πᾶς ἀεργός
χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ **5** λόγον ἄδικον
μισεῖ δίκαιος ἀσεβῆς δὲ αἰσχύνεται καὶ οὐχ ἔξει
παρησίαν **6** δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους τοὺς
δὲ ἀσεβεῖς φαύλους ποιεῖ ἁμαρτία **7** εἰσὶν οἱ
πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες καὶ εἰσὶν
οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ **8**
λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος πτωχὸς
δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν **9** φῶς δικαίους διὰ
παντός φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται ψυχᾶι δόλια
πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις δίκαιοι δὲ οἰκτιροῦσιν
καὶ ἐλεῶσιν **10** κακὸς μεθ' ὕβρεως πράσσει
κακά οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί **11**
ὑπαρξὶς ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας ἐλάσσω
γίνεται ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας
πληθυνθήσεται δίκαιος οἰκτῖρει καὶ κυχρᾶ **12**
κρείσσω ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ τοῦ
ἐπαγγελλομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος δένδρον
γὰρ ζωῆς ἐπιθυμία ἀγαθὴ **13** ὃς καταφρονεῖ
πράγματος καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ ὁ δὲ
φοβούμενος ἐντολήν οὗτος ὑγιαίνει υἰὼ δολίῳ
οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν οἰκέτη δὲ σοφῷ εὐοδοὶ
ἔσσονται πράξεις καὶ κατευθυνθήσεται ἢ ὁδὸς
αὐτοῦ **14** νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ
παγίδος θανεῖται **15** σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσιν χάριν
τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς ὁδοὶ δὲ

καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ **16** πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν **17** βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ ἄγγελος δὲ πιστὸς ῥύσεται αὐτόν **18** πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεῖα ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους δοξασθήσεται **19** ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἠδύνουσιν ψυχὴν ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως **20** ὁ συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσται ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται **21** ἀμαρτάνοντας καταδιώξεται κακὰ τοὺς δὲ δικαίους καταλήμψεται ἀγαθὰ **22** ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν θησαυρίζεται δὲ δικαίους πλοῦτος ἀσεβῶν **23** δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλὰ ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως **24** ὃς φεῖδεται τῆς βακτηρίας μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει **25** δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ψυχὰι δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς

14 σοφαὶ γυναῖκες ὠκοδόμησαν οἶκους ἢ δὲ ἄφρων κατέσκαψεν ταῖς χερσὶν αὐτῆς **2** ὁ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν κύριον ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται **3** ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως χεῖλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς **4** οὐ μὴ εἰσιν βόες φάτναι καθαραὶ οὐ δὲ πολλὰ γενήματα φανερὰ βοδὸς ἰσχύς **5** μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται ἐκκαίει δὲ ψεύδη μάρτυς ἄδικος **6** ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὐρήσεις αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερῆς **7** πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφροσι ὄπλα δὲ αἰσθήσεως χεῖλη σοφὰ **8** σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ **9** οἰκίαι παρανόμων ὀφειλήσουσιν καθαρισμὸν οἰκίαι δὲ δικαίων

δεκταὶ **10** καρδία ἀνδρὸς αἰσθητικὴ λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ ὅταν δὲ εὐφραίνηται οὐκ ἐπιμείνεται ὕβρει **11** οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται **12** ἔστιν ὁδὸς ἢ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ἄδου **13** ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμείνεται λύπη τελευταῖα δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται **14** τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός **15** ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν **16** σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθῶς μείνεται ἀνόμῳ **17** ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει **18** μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως **19** ὀλισθήσουσιν κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσιν θύρας δικαίων **20** φίλοι μισήσουσιν φίλους πτωχοῦς φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί **21** ὁ ἀτιμάζων πένητας ἀμαρτάνει ἔλεων δὲ πτωχοὺς μακαριστὸς **22** πλανώμενοι τεκταίνουσι κακὰ ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοὶ οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς **23** ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστιν περισσόν ὁ δὲ ἠδὺς καὶ ἀνάληγτος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται **24** στέφανος σοφῶν πανοῦργος ἢ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακὴ **25** ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστὸς ἐκκαίει δὲ ψεύδη δόλιος **26** ἐν φόβῳ κυρίου ἐλπίς ἰσχύος τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα **27** πρόσταγμα κυρίου πηγὴ ζωῆς ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου **28** ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως ἐν δὲ ἐκλείψει

λαοῦ συντριβὴ δυνάστου **29** μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων **30** πραῦθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός σῆς δὲ ὀστέων καρδία αἰσθητικὴ **31** ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεᾷ πτωχόν **32** ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβῆς ὁ δὲ πεποithῶς τῇ ἑαυτοῦ ὀσιότητι δίκαιος **33** ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφία ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγιγνώσκεται **34** δικαιοσύνη ὑποῖ ἔθνος ἐλασσονοῦσι δὲ φυλάς ἀμαρτία **35** δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφία ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν

15 ὀργὴ ἀπόλλυσιν καὶ φρονίμους ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμὸν λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς **2** γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγελεῖ κακά **3** ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ κυρίου σκοπεύουσιν κακοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς **4** ἴασις γλώσσης δένδρον ζωῆς ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύματος **5** ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρὸς ὁ δὲ φυλάσων ἐντολὰς πανουργότερος **6** ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχύς πολλή οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὀλόρριζοὶ ἐκ γῆς ὀλοῦνται οἴκοις δικαίων ἰσχύς πολλή καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται **7** χεῖλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει καρδία δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς **8** θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῶν **9** βδέλυγμα κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβοῦς διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ **10** παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους τελευτῶσιν αἰσχυρῶς **11** ἄδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ κυρίῳ πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδία τῶν ἀνθρώπων (Sheol h7585)

12 οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτόν μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὀμιλήσει **13** καρδίας εὐφραινομένης πρόσωπον θάλλει ἐν δὲ λύπαις οὐσης σκυθρωπάζει **14** καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἰσθησιν στόμα δὲ ἀπαιδευτῶν γινώσεται κακά **15** πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσιν διὰ παντός **16** κρείσσων μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου κυρίου ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας **17** κρείσσων ξενισμὸς λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας **18** ἀνὴρ θυμῶδης παρασκευάζει μάχας μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραῦνει μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις ὁ δὲ ἀσεβῆς ἐγείρει μᾶλλον **19** ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι **20** υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ **21** ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται **22** ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή **23** οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ οὐδὲ μὴ εἴπη καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ **24** ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ἄδου σωθῇ (Sheol h7585) **25** οἴκος ὑβριστῶν κατασπᾷ κύριος ἐστήρισεν δὲ ὄριον χήρας **26** βδέλυγμα κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος ἀγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναὶ **27** ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήμπτης ὁ δὲ μισῶν δώρων λήμψεις σφίζεται ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἀμαρτία τῷ δὲ φόβῳ κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ **28** καρδία δικαίων μελετῶσιν πίστεις στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά δεκταὶ παρὰ κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων

διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται **29** μακρὰν ἀπέχει ὁ θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει κρείσσων ὀλίγη λήμψις μετὰ δικαιοσύνης ἢ πολλὰ γενήματα μετὰ ἀδικίας καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια ἵνα ὑπὸ τοῦ θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ **30** θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὅσα **32** ὅς ἀπωθεῖται παιδεῖαν μισεῖ ἑαυτὸν ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ **33** φόβος θεοῦ παιδεία καὶ σοφία καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ

16 **2** πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ παρὰ τῷ θεῷ οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται **5** ἀκάθαρτος παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος χειρὶ δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθωωθήσεται **7** ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια δεκτὰ δὲ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας **8** ὁ ζητῶν τὸν κύριον εὐρήσει γινῶσιν μετὰ δικαιοσύνης οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν εὐρήσουσιν εἰρήνην **9** πάντα τὰ ἔργα τοῦ κυρίου μετὰ δικαιοσύνης φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβῆς εἰς ἡμέραν κακῆν **10** μαντεῖον ἐπὶ χεῖλεσιν βασιλέως ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ **11** ῥοπή ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ κυρίῳ τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ στάθμια δίκαια **12** βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακὰ μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἐτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς **13** δεκτὰ βασιλεῖ χεῖλη δίκαια λόγους δὲ ὀρθοῦς ἀγαπᾷ **14** θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτου ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν **15** ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον **16** νοσοῖα σοφίας αἰρετώτεροι χρυσοῦ νοσοῖα δὲ φρονήσεως αἰρετώτεροι ὑπὲρ ἀργύριον **17** τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν μῆκος δὲ βίου ὁδοί

δικαιοσύνης ὁ δεχόμενος παιδεῖαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθήσεται ὅς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ φείσεται στόματος αὐτοῦ **18** πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη **19** κρείσσων πραῦθυμος μετὰ ταπεινώσεως ἢ ὅς διαιρεῖται σκύλα μετὰ ὕβριστῶν **20** συνετὸς ἐν πράγμασιν εὐρετῆς ἀγαθῶν πεποιθὼς δὲ ἐπὶ θεῷ μακαριστός **21** τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται **22** πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις παιδεία δὲ ἀφρόνων κακὴ **23** καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος ἐπὶ δὲ χεῖλεσιν φορέσει ἐπιγνωμοσύνην **24** κηρία μέλιτος λόγοι καλοὶ γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἴσας ψυχῆς **25** εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ἄδου **26** ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ καὶ ἐκβιάζεται ἑαυτοῦ τὴν ἀπώλειαν ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν **27** ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακὰ ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλῶν θησαυρίζει πῦρ **28** ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ καὶ λαμπτήρα δόλου πυρσεύει κακοῖς καὶ διαχωρίζει φίλους **29** ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων καὶ ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς **30** στηρίζων ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ λογίζεται διεστραμμένα ὀρίζει δὲ τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακὰ οὗτος κάμινός ἐστιν κακίας **31** στέφανος καυχήσεως γῆρας ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὐρίσκεται **32** κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν **33** εἰς

κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκους παρά δὲ κυρίου πάντα τὰ δίκαια

17 κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἢ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης 2 οἰκέτης νοήμων κρατήσῃ δεσποτῶν ἀφρόνων ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη 3 ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρά κυρίῳ 4 κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χεῖλεσιν ψευδέσιν 5 ὁ καταγελῶν πτωχοῦ παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ οὐκ ἀθωωθήσεται ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται 6 στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός 7 οὐχ ἀρμόσει ἄφρονι χεῖλη πιστὰ οὐδὲ δικαίῳ χεῖλη ψευδῆ 8 μισθὸς χαρίτων ἢ παιδεία τοῖς χρωμένοις οὐ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ εὐδοθηθήσεται 9 ὃς κρύπτει ἀδικήματα ζητεῖ φιλίαν ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν δίσησιν φίλους καὶ οἰκείους 10 συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου ἄφρων δὲ μαστιγῶθεις οὐκ αἰσθάνεται 11 ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακὸς ὁ δὲ κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ 12 ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακὰ 13 ὃς ἀποδίδωσιν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ 14 ἐξουσίαν δίδωσιν λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη 15 ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρά θεῷ 16 ἵνα τί ὑπῆρξεν χρήματα ἄφρονι κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται ὃς ὑψηλὸν

ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ζητεῖ συντριβὴν ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ 17 εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται 18 ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύη τὸν ἑαυτοῦ φίλον 19 φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις 20 ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσση ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ 21 καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ ἀπαιδευτῷ υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ 22 καρδία εὐφραينوμένη εὐεκτεῖν ποιεῖ ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὄστα 23 λαμβάνοντος δῶρα ἐν κόλπῳ ἀδίκως οὐ κατευοδοῦνται ὁδοὶ ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης 24 πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς 25 ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτοῦ 26 ζημιοῦν ἀνδρα δίκαιον οὐ καλὸν οὐδὲ ὄσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσταις δικαίοις 27 ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρόν ἐπιγνώμων μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος 28 ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθήσεται ἐνεὸν δὲ τις ἑαυτὸν ποιήσας δόξει φρόνιμος εἶναι

18 προφάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται 2 οὐ χρεῖαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνη 3 ὅταν ἔλθῃ ἀσεβῆς εἰς βάθος κακῶν καταφρονεῖ ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος 4 ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς 5 θαυμάσαι πρόσωπον

ἀσεβοῦς οὐ καλόν οὐδὲ ὄσιον ἐκκλίνειν τὸ
δίκαιον ἐν κρίσει **6** χεῖλη ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν
εἰς κακά τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον
ἐπικαλεῖται **7** στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ τὰ
δὲ χεῖλη αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ **8** ὀκνηροὺς
καταβάλλει φόβος ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων
πεινάσουσιν **9** ὁ μὴ ἰώμενος ἑαυτὸν ἐν τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ ἀδελφός ἐστιν τοῦ λυμαινομένου
ἑαυτόν **10** ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα κυρίου
αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται **11**
ὑπαρξὶς πλουσίου ἀνδρὸς πόλις ὄχυρά ἢ δὲ δόξα
αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει **12** πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται
καρδία ἀνδρὸς καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται **13**
ὅς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι ἄφροσύνη
αὐτῷ ἐστιν καὶ ὄνειδος **14** θυμὸν ἀνδρὸς
πραῦνει θεράπων φρόνιμος ὀλιγόψυχον δὲ
ἄνδρα τίς ὑποίσει **15** καρδία φρονίμου κτᾶται
αἴσθησιν ὧτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν **16** δόμα
ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν καὶ παρὰ δυνάσταις
καθιζάνει αὐτόν **17** δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος
ἐν πρωτολογίᾳ ὡς δ' ἂν ἐπιβάλη ὁ ἀντίδικος
ἐλέγχεται **18** ἀντιλογίας παύει κλῆρος ἐν δὲ
δυνάσταις ὀρίζει **19** ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ
βοηθούμενος ὡς πόλις ὄχυρά καὶ ὑψηλὴ ἰσχύει
δὲ ὡσπερ τεθεμελιωμένον βασιλείον **20** ἀπὸ
καρπῶν στόματος ἀνὴρ πίμπλησιν κοιλίαν αὐτοῦ
ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται
21 θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης οἱ δὲ
κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς
22 ὅς εὗρεν γυναῖκα ἀγαθὴν εὗρεν χάριτας
ἔλαβεν δὲ παρὰ θεοῦ ἰλαρότητα ὅς ἐκβάλλει
γυναῖκα ἀγαθὴν ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ ὁ δὲ κατέχων
μοιχαλίδα ἄφρων καὶ ἀσεβής

19 **3** ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ τὸν δὲ θεὸν αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
4 πλοῦτος προστίθησιν φίλους πολλοὺς ὁ δὲ
πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται
5 μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται ὁ δὲ
ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται **6** πολλοὶ
θεραπεύουσιν πρόσωπα βασιλέων πᾶς δὲ ὁ κακὸς
γίνεται ὄνειδος ἀνδρὶ **7** πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν
μισεῖ καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται ἔννοια ἀγαθὴ τοῖς
εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὐρήσει
αὐτὴν ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν
ὅς δὲ ἐρεθίζει λόγους οὐ σωθήσεται **8** ὁ κτώμενος
φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτόν ὅς δὲ φυλάσσει φρόνησιν
εὐρήσει ἀγαθὰ **9** μάρτυς ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος
ἔσται ὅς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν ἀπολεῖται ὑπ'
αὐτῆς **10** οὐ συμφέρει ἄφρονη τρυφή καὶ ἔαν
οἰκέτης ἄρξῃται μεθ' ὕβρεως δυναστεύειν **11**
ἐλεήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ
ἐπέρχεται παρανόμοις **12** βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία
βρυγμῶ λέοντος ὡσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ
οὕτως τὸ ἰλαρὸν αὐτοῦ **13** αἰσχύνῃ πατρὶ υἱὸς
ἄφρων καὶ οὐχ ἄγναι εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος
ἐταίρας **14** οἶκον καὶ ὑπαρξὶν μερίζουσιν πατέρες
παισὶν παρὰ δὲ θεοῦ ἀρμόζεται γυνὴ ἀνδρὶ **15**
δειλία κατέχει ἀνδρογύναιον ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ
πεινάσει **16** ὅς φυλάσσει ἐντολήν τηρεῖ τὴν
ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ
ὀδῶν ἀπολεῖται **17** δανίζει θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχὸν
κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ **18**
παίδευε υἱόν σου οὕτως γὰρ ἔσται εὐέλπις εἰς
δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου **19** κακόφρων
ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται ἔαν δὲ λοιμεύηται
καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει **20** ἄκουε υἱέ

παιδείαν πατρός σου ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ' ἐσχάτων σου **21** πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ἢ δὲ βουλή τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει **22** καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψεύστης **23** φόβος κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ ὁ δὲ ἄφοβος ἀλύσιθῆσεται ἐν τόποις οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις **24** ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς **25** λοιμοῦ μαστιγούμενου ἄφρων πανουργότερος γίνεται ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον νοήσει αἴσθησιν **26** ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτοῦ καταισχνυθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσται **27** υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξει παιδείαν πατρὸς μελετήσῃ ρήσεις κακάς **28** ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα καθυβρίζει δικαίωμα στόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται κρίσεις **29** ἐτοιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες καὶ τιμωρίαὶ ὤμοις ἀφρώνων

20 ἀκόλαστον οἶνος καὶ ὑβριστικὸν μέθη πᾶς δὲ ὁ συμμειγνύμενος αὐτῇ οὐκ ἔσται σοφός **2** οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμοῦ λέοντος ὁ δὲ παροξύνων αὐτὸν ἀμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν **3** δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι λοιδορίας πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται **4** ὄνειδιζόμενος ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνεται ὡσαύτως καὶ ὁ δανιζόμενος σῆτον ἐν ἀμῆτῳ **5** ὕδωρ βαθὺ βουλή ἐν καρδίᾳ ἀνδρός ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσῃ αὐτήν **6** μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων ἄνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εὐρεῖν **7** ὅς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ μακαρίους τοὺς παῖδας αὐτοῦ καταλείψει **8** ὅταν βασιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνου οὐκ ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν **9** τίς καυχῆσεται

ἀγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν ἢ τίς παρρησιάζεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν κακολογοῦντος πατέρα ἢ μητέρα σβεσθήσεται λαμπτήρ αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὄψονται σκότος μερὶς ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις ἐν τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται μὴ εἴπῃς τεῖσομαι τὸν ἐχθρὸν ἀλλὰ ὑπόμενον τὸν κύριον ἵνα σοι βοήθησῃ **10** στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν καὶ μέτρα δισσὰ ἀκάθαρτα ἐνώπιον κυρίου καὶ ἀμώτερα **11** καὶ ὁ ποιῶν αὐτὰ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμποδισθήσεται νεανίσκος μετὰ ὀσίου καὶ εὐθεῖα ἢ ὁδὸς αὐτοῦ **12** οὓς ἀκούει καὶ ὀφθαλμὸς ὄρα κυρίου ἔργα καὶ ἀμώτερα **13** μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν ἵνα μὴ ἐξαρθῆς διάνοιξον τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἐμπλήσῃτι ἄρτων **23** βδέλυγμα κυρίῳ δισσὸν στάθμιον καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ **24** παρὰ κυρίου εὐθύνεται τὰ διαβήματα ἀνδρὶ θνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ **25** παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἀγιάσαι μετὰ γὰρ τὸ εὐξασθαι μετανοεῖν γίνεται **26** λικμῆτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφὸς καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν **27** φῶς κυρίου πνοὴ ἀνθρώπων ὅς ἐρευνᾷ ταμίεια κοιλίας **28** ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλεῖ καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ **29** κόσμος νεανίαις σοφία δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί **30** ὑπώπια καὶ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς πληγαὶ δὲ εἰς ταμίεια κοιλίας

21 ὡσπερ ὀρμὴ ὕδατος οὕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ θεοῦ οὗ ἐὰν θέλων νεύσῃ ἐκεῖ ἔκλινεν αὐτήν **2** πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος κατευθύνει δὲ καρδίας κύριος **3** ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν ἄρεστὰ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν

αἷμα 4 μεγάλοφρων ἐφ' ὕβρει θρασκευάρδιος λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτία 6 ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσση ψευδεῖ μάταια διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου 7 ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια 8 πρὸς τοὺς σκολιοὺς σκολιάς ὁδοὺς ἀποστέλλει ὁ θεὸς ἀγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ 9 κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ 10 ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων 11 ζημιουμένου ἀκολάστου πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος συνίων δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν 12 συνίει δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς 13 ὃς φράσσει τὰ ὦτα τοῦ μὴ ἐπακοῦσαι ἀσθενοῦς καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων 14 δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργὰς δώρων δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν 15 εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις 16 ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται 17 ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον 18 περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος 19 κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν γῆ ἐρήμῳ ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ ὀργίλου 20 θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν 21 ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὐρήσει ζωὴν καὶ δόξαν 22 πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη σοφὸς καὶ καθεῖλεν τὸ ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποιθῆσαν οἱ ἀσεβεῖς 23 ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 24 θρασὺς καὶ ἀυθάδης καὶ ἀλαζῶν

λοιμὸς καλεῖται ὃς δὲ μνησικακεῖ παράνομος 25 ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι 26 ἀσεβῆς ἐπιθυμεῖ ὄλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακὰς ὁ δὲ δίκαιος ἐλεᾷ καὶ οἰκτῖρει ἀφειδῶς 27 θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς 28 μάρτυς ψευδῆς ἀπολεῖται ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει 29 ἀσεβῆς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ ὁ δὲ εὐθὴς αὐτὸς συνίει τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ 30 οὐκ ἔστιν σοφία οὐκ ἔστιν ἀνδρεία οὐκ ἔστιν βουλή πρὸς τὸν ἀσεβῆ 31 ἵππος ἐτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου παρὰ δὲ κυρίου ἡ βοήθεια

22 αἰρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολὺς ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθὴ 2 πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις ἀμφοτέρους δὲ ὁ κύριος ἐποίησεν 3 πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν 4 γενεὰ σοφίας φόβος κυρίου καὶ πλοῦτος καὶ δόξα καὶ ζωὴ 5 τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς ὁ δὲ φυλάσσει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀφέξεται αὐτῶν 7 πλούσιοι πτωχῶν ἄρξουσιν καὶ οἰκέται ἰδίοις δεσπότης δανιοῦσιν 8 ὁ σπείρων φαῦλα θερίσει κακὰ πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει ἄνδρα ἰλαρὸν καὶ δότην εὐλογεῖ ὁ θεὸς ματαιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει 9 ὁ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς διατραφήσεται τῶν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων ἔδωκεν τῷ πτωχῷ νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα δούς τὴν μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τῶν κεκτημένων 10 ἔκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμὸν καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος ὅταν γὰρ καθίσῃ

ἐν συνεδρίῳ πάντας ἀτιμάζει **11** ἀγαπᾷ κύριος
ὄσιας καρδίας δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι
χειλέσιν ποιμαίνει βασιλεύς **12** οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ
κυρίου διατηροῦσιν αἴσθησιν φαυλίζει δὲ λόγους
παράνομος **13** προφασίζεται καὶ λέγει ὀκνηρὸς
λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν δὲ ταῖς πλατεῖαις φονευταί
14 βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου ὁ δὲ μισηθεὶς
ὑπὸ κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ
ἐνώπιον ἀνδρός καὶ οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀποστρέψαι
ἀπ' αὐτῶν ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ σκολιαῶς
καὶ κακῆς **15** ἄνοια ἐξήπται καρδίας νέου
ράβδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ **16**
ὁ συκοφαντῶν πένητα πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ
δίδωσιν δὲ πλουσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι **17** λόγοις
σοφῶν παράβαλλε σὸν οὐς καὶ ἄκουε ἐμὸν
λόγον τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον ἵνα γνῶς
ὅτι καλοὶ εἰσὶν **18** καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς
τὴν καρδίαν σου εὐφρανοῦσίν σε ἅμα ἐπὶ σοῖς
χειλέσιν **19** ἵνα σου γένηται ἐπὶ κύριον ἡ ἐλπίς
καὶ γνωρίση σοι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **20** καὶ σὺ δὲ
ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς εἰς βουλήν
καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου **21**
διδάσκω οὖν σε ἀληθῆ λόγον καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν
ὑπακούειν τοῦ ἀποκρίνεσθαι λόγους ἀληθείας
τοῖς προβαλλομένοις σοι **22** μὴ ἀποβιάζου πένητα
πτωχὸς γάρ ἐστιν καὶ μὴ ἀτιμάσης ἀσθενῆ ἐν
πύλαις **23** ὁ γὰρ κύριος κρινεῖ αὐτοῦ τὴν κρίσιν
καὶ ῥύση σὴν ἄσυλον ψυχὴν **24** μὴ ἴσθι ἐταῖρος
ἀνδρὶ θυμῶδει φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου
25 μήποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ καὶ λάβῃς
βρόχους τῆ σῆς ψυχῆς **26** μὴ δίδου σεαυτὸν εἰς
ἐγγύην αἰσχυρόμενος πρόσωπον **27** ἐὰν γὰρ μὴ
ἔχῃς πόθεν ἀποτείσης λήμψονται τὸ στρῶμα τὸ

ὑπὸ τὰς πλευράς σου **28** μὴ μέταίρε ὄρια αἰώνια
ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου **29** ὀρατικὸν ἄνδρα
καὶ ὀξύν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι δεῖ
παρεστάναι καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι νωθοῖς
23 ἐὰν καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυναστῶν
νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι **2** καὶ
ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε
δεῖ παρασκευάσαι **3** εἰ δὲ ἀπληστοτέρους εἶ
μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ ταῦτα γὰρ
ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς **4** μὴ παρεκτείνου πένης
ὦν πλουσίῳ τῆ δὲ σῆς ἐννοίᾳ ἀπόσχου **5** ἐὰν
ἐπιστήσης τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτόν οὐδαμοῦ
φανεῖται κατεσκευάσαι γὰρ αὐτῷ πτέρυγες
ὥσπερ ἀετοῦ καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ
προεστηκότος αὐτοῦ **6** μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ
βασκάνῳ μὴδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ
7 ὃν τρόπον γὰρ εἶ τις καταπίοι τρίχα οὕτως
ἐσθίει καὶ πίνει **8** μὴδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτόν
καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σου μετ' αὐτοῦ ἐξεμέσει
γὰρ αὐτόν καὶ λυμανεῖται τοὺς λόγους σου τοὺς
καλοὺς **9** εἰς ὧτα ἄφρονος μὴδὲν λέγε μήποτε
μυκτηρίση τοὺς συνετοὺς λόγους σου **10** μὴ
μεταθῆς ὄρια αἰώνια εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ
εἰσέλθῃς **11** ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς κύριος
κραταῖός ἐστιν καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ
σοῦ **12** δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου τὰ
δὲ ὧτά σου ἐτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως **13** μὴ
ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύειν ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτόν
ράβδῳ οὐ μὴ ἀποθάνῃ **14** σὺ μὲν γὰρ πατάξεις
αὐτόν ράβδῳ τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου
ῥύση (Sheol h7585) **15** υἱέ ἐὰν σοφὴ γένηταί σου
ἡ καρδία εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν **16**
καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χεῖλη πρὸς τὰ ἐμά

χείλη ἐὰν ὀρθὰ ὦσιν 17 μὴ ζηλοῦτῶ ἡ καρδία σου ἁμαρτωλοῦς ἀλλὰ ἐν φόβῳ κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν 18 ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτὰ ἔσται σοι ἔκγονα ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται 19 ἄκουε υἱέ καὶ σοφὸς γίνου καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας 20 μὴ ἴσθι οἰνοπότης μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς κρεῶν τε ἀγορασμοῖς 21 πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει καὶ ἐνδύσεται διερρηγμένα καὶ ρακώδη πᾶς ὑπνώδης 22 ἄκουε υἱέ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέν σου ἡ μήτηρ 24 καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ 25 εὐφραίνεται ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοὶ καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε 26 δός μοι υἱέ σὴν καρδίαν οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρεῖτῶσαν 27 πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον 28 οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται 29 τίς οὐαὶ τίς θόρυβος τίς κρίσις τίς ἀηδία καὶ λέσχαίς τίς συντρίμματα διὰ κενῆς τίνος πέλει οἱ ὀφθαλμοὶ 30 οὐ τῶν ἐγχρονονότων ἐν οἴνοις οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται 31 μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ ἀλλὰ ὀμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις καὶ ὀμιλεῖτε ἐν περιπάτοις ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμούς σου ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου 32 τὸ δὲ ἔσχατον ὡσπερ ὑπὸ ὄφρατος πεπληγῶς ἐκτείνεται καὶ ὡσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτῷ ὁ ἰός 33 οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά 34 καὶ κατακείσῃ ὡσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης καὶ ὡσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῶν κλύδωνι 35 ἐρεῖς δέ

τύπτουσίν με καὶ οὐκ ἐπόνεσα καὶ ἐνέπαιζάν μοι ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδειν πότε ὀρθρος ἔσται ἵνα ἐλθῶν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι

24 υἱέ μὴ ζηλώσης κακοὺς ἄνδρας μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν 2 ψεύδη γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν καὶ πόνους τὰ χεῖλη αὐτῶν λαλεῖ 3 μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται 4 μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίμπλαται ταμίαια ἐκ παντὸς πλοῦτου τιμίου καὶ καλοῦ 5 κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου 6 μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς 7 σοφία καὶ ἔννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος κυρίου 8 ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος 9 ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις ἀκαθαρσία δὲ ἀνδρὶ λοιμῶν ἐμμολυνθήσεται 10 ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἕως ἂν ἐκλίπῃ 11 ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον καὶ ἐκπρίου κτεινομένους μὴ φείσῃ 12 ἐὰν δὲ εἴπῃς οὐκ οἶδα τοῦτον γίνωσκε ὅτι κύριος καρδίας πάντων γινώσκει καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν αὐτὸς οἶδεν πάντα ὃς ἀποδίδωσιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ 13 φάγε μέλι υἱέ ἀγαθὸν γὰρ κηρίον ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ φάρυγξ 14 οὕτως αἰσθήσῃ σοφίαν τῇ σῇ ψυχῇ ἐὰν γὰρ εὐρῆς ἔσται καλὴ ἡ τελευτὴ σου καὶ ἐλπίς σε οὐκ ἐγκαταλείψει 15 μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ νομῆ δικαίων μηδὲ ἀπατηθῆς χορτασίᾳ κοιλίας 16 ἐπτάκι γὰρ πεσεῖται ὁ δίκαιος καὶ ἀναστήσεται οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς 17 ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρὸς σου μὴ ἐπιχαρῆς αὐτῷ ἐν δὲ τῷ ὑποσκελισματι

αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου **18** ὅτι ὄψεται κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ **19** μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς μηδὲ ζήλου ἀμαρτωλοῦς **20** οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῶν λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται **21** φοβοῦ τὸν θεὸν υἱέ καὶ βασιλέα καὶ μηθετέρω αὐτῶν ἀπειθήσης **22** ἐξαίφνης γὰρ τείσονται τοὺς ἀσεβεῖς τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται **23** ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν **24** ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ δίκαιός ἐστιν ἐπικατάρατος λαοῖς ἔσται καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη **25** οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανοῦνται ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἤξει εὐλογία ἀγαθῆ **26** χεῖλη δὲ φιλήσουσιν ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθοῦς **27** ἐτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σου καὶ παρασκευάζου εἰς τὸν ἄγρον καὶ πορεύου κατόπισθέν μου καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου **28** μὴ ἴσθι ψευδῆς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην μηδὲ πλατύνου σοῖς χεῖλεσιν **29** μὴ εἴπῃς ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι χρῆσομαι αὐτῷ τείσομαι δὲ αὐτὸν ἃ με ἠδίκησεν **30** ὡσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων καὶ ὡσπερ ἀμπελῶν ἀνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν **31** ἐὰν ἀφῆς αὐτόν χερσωθήσεται καὶ χορτομανήσει ὅλος καὶ γίνεται ἐκλελειμμένος οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται **32** ὕστερον ἐγὼ μετενόησα ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλέξασθαι παιδείαν **33** ὀλίγον νυστάζω ὀλίγον δὲ καθυπνῶ ὀλίγον δὲ ἐναγκαλιζομαι χερσίν στήθη **34** ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῆς ἤξει προπορευομένη ἡ πενία σου καὶ ἡ ἔνδειά σου ὡσπερ ἀγαθὸς δρομεύς

25 αὐταὶ αἱ παιδεῖαι σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Εζεκιου τοῦ βασιλέως

τῆς Ἰουδαίας **2** δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον δόξα δὲ βασιλέως τιμᾶ πράγματα **3** οὐρανὸς ὑψηλὸς γῆ δὲ βαθεῖα καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος **4** τύπε ἀδόκιμον ἀργύριον καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν **5** κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ **6** μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο **7** κρεῖσσον γὰρ σοὶ τὸ ῥηθῆναι ἀνάβαινε πρὸς με ἢ ταπεινώσαί σε ἐν προσώπῳ δυνάστου ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγε **8** μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως ἵνα μὴ μεταμεληθῆς ἐπ' ἐσχάτων ἡνίκα ἂν σε ὄνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος **9** ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω μὴ καταφρόνει **10** μὴ σε ὄνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος ἢ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται ἀλλ' ἔσται σοὶ ἴση θανάτῳ χάρις καὶ φιλία ἐλευθεροῖ ἃς τήρησον σεαυτῷ ἵνα μὴ ἐπονείδιστος γένη ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδοὺς σου εὐσυναλλάκτως **11** μῆλον χρυσοῦν ἐν ὀρμίσκῳ σαρδίου οὕτως εἰπεῖν λόγον **12** εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν σάρδιον πολυτελὲς δέδεται λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς **13** ὡσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμήτῳ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστείλαντας αὐτόν ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ **14** ὡσπερ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ ἕτοι ἔπιφανέστατοι οὕτως οἱ καυχώμενοι ἐπὶ δόσει ψευδεῖ **15** ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδία βασιλεῦσιν γλῶσσα δὲ μαλακὴ συντρίβει ὅσα **16** μέλι εὐρῶν φάγε τὸ ἱκανόν μήποτε πλησθεὶς ἐξεμέσης **17** σπάνιον εἷσαγε σὸν πόδα πρὸς τὸν σεαυτοῦ φίλον μήποτε πλησθεὶς σου μισήσῃ σε **18** ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδωτόν οὕτως καὶ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῆ **19** ὁδοὺς κακοῦ

καὶ πὺς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ **20** ὥσπερ ὄξος ἔλκει ἀσύμφορον οὕτως προσπεσὸν πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ ὥσπερ σὴς ἱματίῳ καὶ σκώληξ ξύλω οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν **21** ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου τρέφε αὐτόν ἐὰν διψᾷ πότιζε αὐτόν **22** τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ δὲ κύριος ἀνταποδώσει σοὶ ἀγαθὰ **23** ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει **24** κρεῖττον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδοροῦ ἐν οἰκίᾳ κοινῇ **25** ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψῶση προσηνὲς οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν **26** ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο οὕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβοῦς **27** ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλὸν τιμᾶν δὲ χρῆ λόγους ἐνδόξους **28** ὥσπερ πόλις τὰ τεῖχη καταβλημένη καὶ ἀτείχιστος οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει

26 ὥσπερ δρόσος ἐν ἀμῆτῳ καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμῇ **2** ὥσπερ ὄρνεα πέταται καὶ στρουθοὶ οὕτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελεύσεται οὐδενί **3** ὥσπερ μᾶστιξ ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ οὕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμῳ **4** μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην ἵνα μὴ ὅμοιοι γένη αὐτῷ **5** ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' αὐτῷ **6** ἐκ τῶν αὐτοῦ ποδῶν ὄνειδος πίεται ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον **7** ἀφελοῦ πορείαν σκελῶν καὶ παροιμίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων **8** ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνη ὅμοιός ἐστιν τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν **9** ἄκανθαι

φύονται ἐν χειρὶ τοῦ μεθύσου δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων **10** πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων συντριβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν **11** ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀμαρτίαν ἔστιν αἰσχύνῃ ἐπάγουσα ἀμαρτίαν καὶ ἔστιν αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρις **12** εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' αὐτῷ σοφὸν εἶναι ἐλπίδα μέντοι ἔσχεν μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ **13** λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδὸν λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς **14** ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ **15** κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τὸ στόμα **16** σοφώτερος αὐτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται τοῦ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν **17** ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνὸς οὕτως ὁ προεστὼς ἀλλοτρίας κρίσεως **18** ὥσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλουσιν λόγους εἰς ἀνθρώπους ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται **19** οὕτως πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους ὅταν δὲ φωραθῶσιν λέγουσιν ὅτι παίζων ἔπραξα **20** ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ ὅπου δὲ οὐκ ἔστιν δίθυμος ἡ συχάζει μάχη **21** ἐσχάρα ἄνθραξιν καὶ ξύλα πυρὶ ἀνὴρ δὲ λοιδορὸς εἰς ταραχὴν μάχης **22** λόγοι κερκώπων μαλακοὶ οὔτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμίεια σπλάγχνων **23** ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου ὥσπερ ὄστρακον ἠγητέον χεῖλη λεῖα καρδίαν καλύπτει λυπηράν **24** χεῖλεσιν πάντα ἐπινεύει ἀποκλαιόμενος ἐχθρὸς ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλους **25** ἐὰν σου δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλη τῇ φωνῇ μὴ πεισθῆς ἐπτὰ γὰρ εἰσιν

πονηρία ἔν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ 26 ὁ κρύπτων ἔχθραν συνίστησιν δόλον ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας εὐγνωστος ἔν συνεδρίοις 27 ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν ὁ δὲ κυλίων λίθον ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει 28 γλῶσσα ψευδῆς μισεῖ ἀλήθειαν στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασία

27 μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὖριον οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ ἐπιούσα 2 ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλη 3 βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμος ὀργῇ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων 4 ἀνελεῖμων θυμὸς καὶ ὀξεῖα ὀργῇ ἀλλ' οὐδένα ὑφίσταται ζῆλος 5 κρείσσους ἔλεγχοι ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας 6 ἀξιοπιστότερα ἔστιν τραύματα φίλου ἢ ἐκούσια φιλήματα ἐχθροῦ 7 ψυχὴ ἔν πλημονῇ οὕσα κηρίοις ἐμπαίζει ψυχῇ δὲ ἐνδεεῖ καὶ τὰ πικρὰ γλυκεῖα φαίνεται 8 ὥσπερ ὅταν ὄρνειον καταπετασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσισῶς οὕτως ἄνθρωπος δουλοῦται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων 9 μύροις καὶ οἴνοις καὶ θυμιάμασιν τέρπεται καρδία καταρρήγνυται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχὴ 10 φίλον σὸν ἢ φίλον πατρῶον μὴ ἐγκαταλίπης εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν κρείσσων φίλος ἐγγυῶν ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν 11 σοφὸς γίνου υἱὲ ἵνα εὐφραίνηταί μου ἡ καρδία καὶ ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδίστους λόγους 12 πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τείσουσιν 13 ἀφελοῦ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παρῆλθεν γὰρ ὑβριστῆς ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται 14 ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον τὸ πρῶτὸν μεγάλη τῇ φωνῇ καταρωμένου

οὐδὲν διαφέρειν δόξει 15 σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἔν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοιδόρος ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου 16 βορέας σκληρὸς ἄνεμος ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται 17 σίδηρος σίδηρον ὀξύνει ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἐταίρου 18 ὃς φυτεύει συκῆν φάγεται τοὺς καρποὺς αὐτῆς ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον τιμηθήσεται 19 ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις οὕτως οὐδὲ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων 20 ἄδης καὶ ἀπώλεια οὐκ ἐμπίμπλονται ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄπληστοι βδέλυγμα κυρίῳ στηρίζων ὀφθαλμόν καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσση (Sheol h7585) 21 δοκίμιον ἀργύρω καὶ χρυσῷ πύρωσις ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν καρδία ἀνόμου ἐκζητεῖ κακὰ καρδία δὲ εὐθῆς ἐκζητεῖ γνῶσιν 22 ἂν μαστιγοῖς ἄφρονα ἔν μέσῳ συνεδρίου ἀτιμάζων οὐ μὴ περιέλις τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ 23 γνωστῶς ἐπιγνώση ψυχᾶς ποιμνίου σου καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου σαῖς ἀγέλαις 24 ὅτι οὐ τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχύς οὐδὲ παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν 25 ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν καὶ κερεῖς πόαν καὶ σύναγε χόρτον ὀρεινόν 26 ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱματισμόν τίμα πεδίον ἵνα ὦσιν σοι ἄρνες 27 υἱὲ παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυρὰς εἰς τὴν ζωὴν σου καὶ εἰς τὴν ζωὴν σῶν θεραπόντων

28 φεύγει ἀσεβῆς μηδενὸς διώκοντος δίκαιος δὲ ὥσπερ λέων πέποιθεν 2 δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται ἀνὴρ δὲ πανοῦργος κατασβέσει αὐτάς 3 ἀνδρεῖος ἔν ἀσεβείαις συκοφαντεῖ πτωχοὺς ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ

άνωφελής 4 οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσέβειαν οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος 5 ἄνδρες κακοὶ οὐ νοήσουσιν κρίμα οἱ δὲ ζητοῦντες τὸν κύριον συνήσουσιν ἐν παντί 6 κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλουσίου ψευδοῦς 7 φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν ἀτιμάζει πατέρα 8 ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν τῷ ἐλεῶντι πτωχοὺς συναγει αὐτόν 9 ὁ ἐκκλίνων τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι νόμου καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐβδέλυκται 10 ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπροσθεῖται οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἀγαθὰ καὶ οὐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά 11 σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ 12 διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἀλίσκονται ἄνθρωποι 13 ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐδοωθήσεται ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται 14 μακάριος ἀνὴρ ὃς καταπτῆσσει πάντα δι' εὐλάβειαν ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπροσθεῖται κακοῖς 15 λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν ὃς τυραννεῖ πτωχὸς ὦν ἔθνους πενιχροῦ 16 βασιλεὺς ἐνδεῆς προσόδων μέγας συκοφάντης ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν χρόνον ζήσεται 17 ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ ἐγγυώμενος φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ παῖδευε υἱόν καὶ ἀγαπήσει σε καὶ δώσει κόσμον τῇ σῆ ψυχῇ οὐ μὴ ὑπακούσης ἔθνει παρανόμω 18 ὁ πορευόμενος δικαίως βεβοήθηται ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακίσηται 19 ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται ἄρτων

ὁ δὲ διώκων σχολὴν πλησθήσεται πενίας 20 ἀνὴρ ἀξιοπίστος πολλὰ εὐλογηθήσεται ὁ δὲ κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται 21 ὃς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων οὐκ ἀγαθὸς ὁ τοιοῦτος ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἄνδρα 22 σπεύδει πλουτεῖν ἀνὴρ βάσκανος καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεήμων κρατήσει αὐτοῦ 23 ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδοῦς χάριτας ἔξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτοῦντος 24 ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ μὴ ἀμαρτάνειν οὗτος κοινωνός ἐστιν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς 25 ἄπληστος ἀνὴρ κρίνει εἰκῆ ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ κύριον ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται 26 ὃς πέποιθεν θρασεῖα καρδίᾳ ὁ τοιοῦτος ἄφρων ὃς δὲ πορεύεται σοφίᾳ σωθήσεται 27 ὃς δίδωσιν πτωχοῖς οὐκ ἐνδεηθήσεται ὃς δὲ ἀποστρέφει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται 28 ἐν τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι

29 κρείσσων ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλου ἐξαπίνης γὰρ φλεγομένου αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἴσας 2 ἐγκωμιαζομένων δικαίων εὐφρανθήσονται λαοὶ ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσιν ἄνδρες 3 ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται πατὴρ αὐτοῦ ὃς δὲ ποιμαίνει πόρνας ἀπολεῖ πλοῦτον 4 βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησιν χώραν ἀνὴρ δὲ παράνομος κατασκάπτει 5 ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου δίκτυον περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν 6 ἀμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγὶς δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται 7 ἐπίσταται δίκαιος κρίνειν πενιχροῖς ὁ δὲ ἀσεβὴς οὐ συνήσει γνῶσιν καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάρχει νοῦς ἐπιγνώμων 8 ἄνδρες λοιμοὶ ἐξέκαυσαν

πόλιν σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργὴν 9 ἀνὴρ σοφὸς κρίνει ἔθνη ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγεῶνται καὶ οὐ καταπτῆσει 10 ἄνδρες αἰμάτων μέτοχοι μισήσουσιν ὅσιον οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσιν ψυχὴν αὐτοῦ 11 ὄλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος 12 βασιλέως ὑπακούοντος λόγον ἄδικον πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι 13 δανιστοῦ καὶ χρεοφειλέτου ἀλλήλοις συνελθόντων ἐπισκοπὴν ποιεῖται ἀμφοτέρων ὁ κύριος 14 βασιλέως ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοῦς ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται 15 πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι διδῶσιν σοφίαν παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ 16 πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἀμαρτίαι οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται 17 παῖδευε υἱόν σου καὶ ἀναπαύσει σε καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου 18 οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητὴς ἔθνη παρανόμῳ ὁ δὲ φυλάσσω τὸν νόμον μακαριστός 19 λόγοις οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρός ἔὰν γὰρ καὶ νοήσῃ ἀλλ' οὐχ ὑπακούσεται 20 ἔὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχὺν ἐν λόγοις γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ 21 ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδός οἰκέτης ἔσται ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῷ 22 ἀνὴρ θυμώδης ὀρύσσει νεῖκος ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἀμαρτίας 23 ὕβρις ἄνδρα ταπεινοῖ τοὺς δὲ ταπεινόφρονας ἐρείδει δόξη κύριος 24 ὃς μερίζεται κλέπτῃ μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἔὰν δὲ ὄρκου προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ ἀναγγείλωσιν 25 φοβηθέντες καὶ αἰσχυθέντες ἀνθρώπους ὑπεσκελίσθησαν ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ κύριον εὐφρανθήσεται ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσιν σφάλμα ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ

δεσπότη σωθήσεται 26 πολλοὶ θεραπεύουσιν πρόσωπα ἡγουμένων παρὰ δὲ κυρίου γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρὶ 27 βδέλυγμα δικαίους ἀνὴρ ἄδικος βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός

30 τοὺς ἔμοις λόγους υἱέ φοβήθητι καὶ δεξάμενος αὐτοὺς μετανόει τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιστεύουσιν θεῷ καὶ παύομαι 2 ἄφρονέστατος γὰρ εἶμι πάντων ἀνθρώπων καὶ φρόνησις ἀνθρώπων οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί 3 θεὸς δεδίδαχέν με σοφίαν καὶ γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα 4 τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ τίς συνέστρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ τίς ἐκράτησεν πάντων τῶν ἄκρων τῆς γῆς τί ὄνομα αὐτῷ ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἵνα γνῶς 5 πάντες λόγοι θεοῦ πεπυρωμένοι ὑπερασπίζει δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν 6 μὴ προσθῆς τοῖς λόγοις αὐτοῦ ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε καὶ ψευδῆς γένῃ 7 δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ μὴ ἀφέλης μου χάριν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με 8 μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ μακρὰν μου ποίησον πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μὴ μοι δῶς σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη 9 ἵνα μὴ πλησθῆς ψευδῆς γένωμαι καὶ εἶπω τίς με ὀρᾷ ἢ πενηθεὶς κλέψω καὶ ὁμώσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ 10 μὴ παραδῶς οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότου μήποτε καταράσῃται σε καὶ ἀφανισθῆς 11 ἔκγονον κακὸν πατέρα καταρᾶται τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ 12 ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει τὴν δὲ ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν 13 ἔκγονον κακὸν ὑψηλοῦς ὀφθαλμοὺς ἔχει τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται 14 ἔκγονον κακὸν μαχαίρας τοὺς ὀδόντας ἔχει καὶ τὰς μύλας τομίδας ὥστε ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν τοὺς ταπεινοὺς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν

ἐξ ἀνθρώπων 15 τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίπλασαν αὐτὴν καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν ἰκανόν 16 ἄδης καὶ ἔρωσ γυναικὸς καὶ τάρταρος καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν ἄρκει (Sheol h7585) 17 ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατρὸς καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρὸς ἐκκόψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν 18 τρία δέ ἐστιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω 19 ἴχνη ἀετοῦ πετομένου καὶ ὁδοῦς ὄφεως ἐπὶ πέτρας καὶ τρίβους νηὸς ποντοπορούσης καὶ ὁδοῦς ἀνδρὸς ἐν νεότητι 20 τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος ἢ ὅταν πράξῃ ἀπονιψαμένη οὐδέν φησιν πεπραχέναι ἄτοπον 21 διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν 22 ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων 23 καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν καὶ μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ 24 τέσσαρα δέ ἐστιν ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς ταῦτα δέ ἐστιν σοφώτερα τῶν σοφῶν 25 οἱ μύρμηκες οἷς μὴ ἔστιν ἰσχύς καὶ ἐτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν 26 καὶ οἱ χοιρογύλλιοι ἔθνος οὐκ ἰσχυρόν οἱ ἐποίησαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους 27 ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρις καὶ ἐκστρατεύει ἀφ' ἐνὸς κελεύσματος εὐτάκτως 28 καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμενος καὶ εὐάλωτος ὢν κατοικεῖ ἐν ὄχυρώμασιν βασιλέως 29 τρία δέ ἐστιν ἃ εὐδόξως πορεύεται καὶ τὸ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει 30 σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν ὃς οὐκ ἀποστρέφεται οὐδὲ καταπήσει κτῆνος 31 καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὐψυχος

καὶ τράγος ἠγούμενος αἰπολίου καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει 32 ἐὰν πρόη σεαυτὸν εἰς εὐφροσύνην καὶ ἐκτείνῃς τὴν χειρὰ σου μετὰ μάχης ἀτιμασθήσῃ 33 ἄμελγε γάλα καὶ ἔσται βοῦτυρον ἐὰν δὲ ἐκπέζῃς μυκτῆρας ἐξελεύσεται αἷμα ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγους ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι

31 οἱ ἐμοὶ λόγοι εἰρηνταὶ ὑπὸ θεοῦ βασιλέως χρηματισμὸς ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ 2 τί τέκνον τηρήσεις τί ῥήσεις θεοῦ πρωτογενές σοὶ λέγω υἱέ τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν 3 μὴ δῶς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν 4 μετὰ βουλής πάντα ποιεῖ μετὰ βουλής οἶνοπότει οἱ δυνάσται θυμῶδεις εἰσὶν οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν 5 ἵνα μὴ πίνοντες ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας καὶ ὀρθὰ κρίναι οὐ μὴ δύνωνται τοὺς ἀσθενεῖς 6 δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναϊς 7 ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι 8 ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ καὶ κρίνε πάντας ὑγιῶς 9 ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ 10 γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει τιμιωτέρα δέ ἐστιν λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη 11 θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει 12 ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον 13 μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς 14 ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν συνάγει δὲ αὐτὴ τὸν βίον 15 καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκεν βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναϊς 16 θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσεν

κτῆμα 17 ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφον
αὐτῆς ἤρεισεν τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον
18 ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστιν τὸ ἐργάζεσθαι καὶ
οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος
αὐτῆς 19 τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ
συμφέροντα τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς
ἄτρακτον 20 χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξεν πένητι
καρπὸν δὲ ἐξέτεινεν πτωχῶ 21 οὐ φροντίζει
τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅταν που χρονίζει
πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδιδύσκονται 22
δισσὰς χλαίνας ἐποίησεν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς ἐκ
δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα 23
περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων
κατοίκων τῆς γῆς 24 σινδόνας ἐποίησεν καὶ
ἀπέδοτο περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις 25 στόμα
αὐτῆς διήνοιξεν προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ
τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσει αὐτῆς 26 ἰσχὺν καὶ
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις
ἐσχάταις 27 στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς σῖτα
δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν 28 τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει
σοφῶς καὶ νομοθέσμως ἢ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς
ἀνέστησεν τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν καὶ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν 29 πολλαὶ θυγατέρες
ἐκτήσαντο πλοῦτον πολλαὶ ἐποίησαν δυνατὰ οὐ
δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας 30 ψευδεῖς
ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος γυναικός γυνὴ
γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται φόβον δὲ κυρίου αὕτη
αἰνεῖται 31 δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς
καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς

Ἐκκλησιαστής

1 ῥήματα Ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυιδ βασιλέως
Ἰσραηλ ἐν Ἱερουσαλημ **2** ματαιότης ματαιοτήτων
εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής ματαιότης ματαιοτήτων
τὰ πάντα ματαιότης **3** τίς περισσεῖα τῷ ἀνθρώπῳ
ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον **4**
γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται καὶ ἡ γῆ εἰς
τὸν αἰῶνα ἔστηκεν **5** καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ
δύνει ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἔλκει **6**
ἀνατέλλων αὐτὸς ἐκεῖ πορεύεται πρὸς νότον καὶ
κυκλοῖ πρὸς βορρᾶν κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται
τὸ πνεῦμα καὶ ἐπὶ κύκλου αὐτοῦ ἐπιστρέφει τὸ
πνεῦμα **7** πάντες οἱ χεῖμαρροι πορεύονται εἰς τὴν
θάλασσαν καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔσται ἐμπιπλαμένη
εἰς τόπον οὗ οἱ χεῖμαρροι πορεύονται ἐκεῖ αὐτοὶ
ἐπιστρέφουσιν τοῦ πορευθῆναι **8** πάντες οἱ
λόγοι ἔγκοποι οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν
καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὄραν
καὶ οὐ πληρωθήσεται οὐς ἀπὸ ἀκροάσεως **9**
τί τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὸ γενησόμενον καὶ τί τὸ
πεπονημένον αὐτὸ τὸ ποιηθόμενον καὶ οὐκ
ἔστιν πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον **10** ὃς λαλήσει
καὶ ἔρει ἰδὲ τοῦτο καινὸν ἔστιν ἤδη γέγονεν
ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν
ἡμῶν **11** οὐκ ἔστιν μνήμη τοῖς πρώτοις καὶ γε
τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔσται αὐτοῖς μνήμη
μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην **12** ἐγὼ
Ἐκκλησιαστής ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν
Ἱερουσαλημ **13** καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ
ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ
περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν
ὅτι περιπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς
υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου τοῦ περιπαῆσθαι ἐν αὐτῷ

14 εἶδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τὰ πεπονημένα
ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης
καὶ προαίρεσις πνεύματος **15** διεστραμμένον οὐ
δυνήσεται τοῦ ἐπικοσμηθῆναι καὶ ὑστέρημα οὐ
δυνήσεται τοῦ ἀριθμηθῆναι **16** ἐλάλησα ἐγὼ ἐν
καρδίᾳ μου τῷ λέγειν ἐγὼ ἰδοὺ ἐμεγαλύνθην
καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν οἱ ἐγένοντο
ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλημ καὶ καρδίᾳ μου
εἶδεν πολλά σοφίαν καὶ γνῶσιν **17** καὶ ἔδωκα
καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν
παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην ἔγνω ὅτι καὶ γε τοῦτ'
ἔστιν προαίρεσις πνεύματος **18** ὅτι ἐν πληθεί
σοφίας πλῆθος γνώσεως καὶ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν
προσθήσει ἄλγημα

2 εἶπον ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου δεῦρο δὴ πειράσω
σε ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἰδὲ ἐν ἀγαθῷ καὶ ἰδοὺ
καὶ γε τοῦτο ματαιότης **2** τῷ γέλῳτι εἶπα
περιφορὰν καὶ τῇ εὐφροσύνῃ τί τοῦτο ποιεῖς **3**
κατεσκεψάμην ἐν καρδίᾳ μου τοῦ ἐλκύσαι εἰς
οἶνον τὴν σάρκα μου καὶ καρδίᾳ μου ὠδήγησεν
ἐν σοφίᾳ καὶ τοῦ κρατῆσαι ἐπ' ἀφροσύνη ἕως οὔ
ἴδω ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου ὃ
ποιήσουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς
αὐτῶν **4** ἐμεγάλυνα ποίημά μου ὠκοδόμησά
μοι οἴκους ἐφύτευσά μοι ἀμπελώνας **5** ἐποίησά
μοι κήπους καὶ παραδείσους καὶ ἐφύτευσα
ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρποῦ **6** ἐποίησά μοι
κολυμβήθρας ὑδάτων τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν
δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα **7** ἐκτησάμην δούλους
καὶ παιδίσκας καὶ οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι καὶ γε
κτησίδς βουκολίου καὶ ποιμνίου πολλῆ ἐγένετό
μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου
ἐν Ἱερουσαλημ **8** συνήγαγόν μοι καὶ γε ἀργύριον

καὶ χρυσίον καὶ περιουσιασμοὺς βασιλέων καὶ τῶν χωρῶν ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἄδούσας καὶ ἐντρυφήματα υἰῶν τοῦ ἀνθρώπου οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας **9** καὶ ἐμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα παρὰ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλημ καὶ γε σοφία μου ἐστάθη μοι **10** καὶ πᾶν ὃ ἤτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου οὐχ ὑφείλον ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης ὅτι καρδία μου εὐφράνθη ἐν παντὶ μόχθῳ μου καὶ τοῦτο ἐγένετο μερὶς μου ἀπὸ παντὸς μόχθου μου **11** καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσιν ποιήμασίν μου οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου καὶ ἐν μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος καὶ οὐκ ἔστιν περισσεΐα ὑπὸ τὸν ἥλιον **12** καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν καὶ περιφορὰν καὶ ἀφροσύνην ὅτι τίς ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τῆς βουλήs τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτήν **13** καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἔστιν περισσεΐα τῆ σοφία ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην ὡς περισσεΐα τοῦ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος **14** τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται καὶ ἔγνω καὶ γε ἐγὼ ὅτι συνάντημα ἐν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς **15** καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου ὡς συνάντημα τοῦ ἄφρονος καὶ γε ἐμοὶ συναντήσεται μοι καὶ ἴνα τί ἐσοφισάμην ἐγὼ τότε περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου διότι ἄφρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης **16** ὅτι οὐκ ἔστιν μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος εἰς αἰῶνα καθότι ἤδη αἱ ἡμέραι αἱ ἐρχόμεναι τὰ πάντα ἐπελήσθη καὶ πῶς ἀποθανεῖται ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ ἄφρονος **17** καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωὴν ὅτι

πονηρὸν ἐπ' ἐμέ τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος **18** καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σὺν πάντα μόχθον μου ὃν ἐγὼ μοχθῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ μετ' ἐμέ **19** καὶ τίς οἶδεν εἰ σοφὸς ἔσται ἢ ἄφρων καὶ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ γε τοῦτο ματαιότης **20** καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τῇ καρδίᾳ μου ἐπὶ παντὶ τῷ μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον **21** ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος οὗ μόχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρείᾳ καὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη **22** ὅτι τί γίνεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ ᾧ αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον **23** ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀληγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς αὐτοῦ καὶ γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν **24** οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν ἀνθρώπῳ ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται καὶ ὃ δεῖξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ καὶ γε τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ θεοῦ ἔστιν **25** ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς φείσεται πάρεξ αὐτοῦ **26** ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἔδωκεν σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκεν περισπασμὸν τοῦ προσθεῖναι καὶ τοῦ συναγαγεῖν τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος

3 τοῖς πᾶσιν χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν **2** καιρὸς τοῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθανεῖν καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι

καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτίλαι πεφυτευμένον 3 καιρὸς τοῦ ἀποκτείνειν καὶ καιρὸς τοῦ ἰάσασθαι καιρὸς τοῦ καθελεῖν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι 4 καιρὸς τοῦ κλαῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι 5 καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήψεως 6 καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι καιρὸς τοῦ φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν 7 καιρὸς τοῦ ῥῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι καιρὸς τοῦ σιγαῖν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν 8 καιρὸς τοῦ φιλεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης 9 τίς περισσεῖα τοῦ ποιούντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ 10 εἶδον σὺν τὸν περισπασμόν ὃν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ 11 σὺν τὰ πάντα ἐποίησεν καλὰ ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ γε σὺν τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ὅπως μὴ εὐρη ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους 12 ἔγνω ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ 13 καὶ γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται καὶ ἴδη ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ δόμα θεοῦ ἔστιν 14 ἔγνω ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς αὐτὰ ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἔστιν προσθεῖναι καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν καὶ ὁ θεὸς ἐποίησεν ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ 15 τὸ γενόμενον ἤδη ἔστιν καὶ ὅσα τοῦ γίνεσθαι ἤδη γέγονεν καὶ ὁ θεὸς ζητήσῃ τὸν διωκόμενον 16 καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον τόπον τῆς κρίσεως ἐκεῖ ὁ ἀσεβῆς καὶ τόπον τοῦ δικαίου

ἐκεῖ ὁ ἀσεβῆς 17 εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ κρινεῖ ὁ θεὸς ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι 18 ἐκεῖ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου περὶ λαλιᾶς υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ θεὸς καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσὶν καὶ γε αὐτοῖς 19 ὅτι συνάντημα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ συνάντημα τοῦ κτήνους συνάντημα ἐν αὐτοῖς ὡς ὁ θάνατος τούτου οὕτως ὁ θάνατος τούτου καὶ πνεῦμα ἐν τοῖς πᾶσιν καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτήνος οὐδέν ὅτι τὰ πάντα ματαιότης 20 τὰ πάντα πορεύεται εἰς τόπον ἕνα τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ τοῦ χοός καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέφει εἰς τὸν χοῦν 21 καὶ τίς οἶδεν πνεῦμα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ εἰς ἄνω καὶ πνεῦμα τοῦ κτήνους εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς γῆν 22 καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν εἰ μὴ ὃ εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐτοῦ ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἔαν γένηται μετ' αὐτόν

4 καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον σὺν πάσας τὰς συκοφαντίας τὰς γινομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ ἰδοὺ δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν καὶ ἀπὸ χειρὸς συκοφαντούντων αὐτοὺς ἰσχύς καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν 2 καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τοὺς τεθνηκότας τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς ζῶντας ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν 3 καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους ὅστις οὕτω ἐγένετο ὃς οὐκ εἶδεν σὺν τὸ ποίημα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον 4 καὶ εἶδον ἐγὼ σὺν πάντα τὸν μόχθον καὶ σὺν πᾶσαν ἀνδρείαν τοῦ ποιήματος ὅτι αὐτὸ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ καὶ

γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος 5 ὁ ἄφρων περιέλαβεν τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔφαγεν τὰς σάρκας αὐτοῦ 6 ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς ἀναπαύσεως ὑπὲρ πλήρωμα δύο δρακῶν μόχθου καὶ προαιρέσεως πνεύματος 7 καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ καὶ εἶδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον 8 ἔστιν εἷς καὶ οὐκ ἔστιν δεύτερος καὶ γε υἱὸς καὶ ἀδελφὸς οὐκ ἔστιν αὐτῷ καὶ οὐκ ἔστιν περασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ γε ὀφθαλμὸς αὐτοῦ οὐκ ἐμπίπλεται πλούτου καὶ τίμη ἐγὼ μοχθῶ καὶ στερίσκω τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀγαθωσύνης καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ περισπασμὸς πονηρὸς ἐστίν 9 ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα οἷς ἔστιν αὐτοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν 10 ὅτι ἐὰν πέσωσιν ὁ εἷς ἐγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτοῦ καὶ οὐαὶ αὐτῷ τῷ ἐνὶ ὅταν πέσῃ καὶ μὴ ἦ δεύτερος τοῦ ἐγειραὶ αὐτόν 11 καὶ γε ἐὰν κοιμηθῶσιν δύο καὶ θέρμῃ αὐτοῖς καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῆ 12 καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῆ ὁ εἷς οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἔντριτον οὐ ταχέως ἀπορραγίσεται 13 ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ σοφὸς ὑπὲρ βασιλεῖα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ προσέχειν ἔτι 14 ὅτι ἐξ οἴκου τῶν δεσμίων ἐξελεύσεται τοῦ βασιλεῦσαι ὅτι καὶ γε ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐγεννήθη πένης 15 εἶδον σὺν πάντας τοὺς ζῶντας τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον μετὰ τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου ὃς στήσεται ἀντ' αὐτοῦ 16 οὐκ ἔστιν περασμὸς τῷ παντὶ λαῷ τοῖς πᾶσιν ὅσοι ἐγένοντο ἔμπροσθεν αὐτῶν καὶ γε οἱ ἔσχατοι οὐκ εὐφρανθήσονται ἐν αὐτῷ ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος

5 φύλαξον πόδα σου ἐν ᾧ ἐὰν πορεύῃ εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀκούειν ὑπὲρ δόμα τῶν ἀφρόνων θυσία σου ὅτι οὐκ εἰσὶν εἰδότες τοῦ ποιῆσαι κακόν 2 μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου καὶ καρδίᾳ σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενέγκαι λόγον πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς ἐπὶ τούτῳ ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι 3 ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πλήθει περισπασμοῦ καὶ φωνὴ ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων 4 καθὼς ἂν εὕξῃ εὐχὴν τῷ θεῷ μὴ χρονίσης τοῦ ἀποδοῦναι αὐτήν ὅτι οὐκ ἔστιν θέλημα ἐν ἄφροσιν σὺν ὅσα ἐὰν εὕξῃ ἀπόδος 5 ἀγαθὸν τὸ μὴ εὕξασθαί σε ἢ τὸ εὕξασθαί σε καὶ μὴ ἀποδοῦναι 6 μὴ δῶς τὸ στόμα σου τοῦ ἐξαμαρτῆσαι τὴν σάρκα σου καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ὅτι ἄγνοιά ἐστίν ἵνα μὴ ὀργισθῆ ὁ θεὸς ἐπὶ φωνῇ σου καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σου 7 ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ ματαιότητες καὶ λόγοι πολλοὶ ὅτι σὺν τὸν θεὸν φοβοῦ 8 ἐὰν συκοφαντίαν πένητος καὶ ἀρπαγὴν κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ μὴ θαυμάσης ἐπὶ τῷ πράγματι ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάξαι καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτούς 9 καὶ περισσεΐα γῆς ἐν παντί ἐστὶ βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ εἰργασμένου 10 ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου καὶ τίς ἠγάπησεν ἐν πλήθει αὐτῶν γένημα καὶ γε τοῦτο ματαιότης 11 ἐν πλήθει τῆς ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν ἔσθοντες αὐτήν καὶ τί ἀνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς ὅτι ἄλλ' ἢ τοῦ ὀραῖν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ 12 γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φάγεται καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι οὐκ ἔστιν ἀφίων αὐτόν τοῦ ὑπνῶσαι 13 ἔστιν ἀρρωστία ἣν

εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον πλοῦτον φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτοῦ **14** καὶ ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος ἐκεῖνος ἐν περισπασμῷ πονηρῷ καὶ ἐγέννησεν υἰόν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδὲν **15** καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυμνὸς ἐπιστρέφει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἦκει καὶ οὐδὲν οὐ λήμψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἵνα πορευθῆ ἔν χειρὶ αὐτοῦ **16** καὶ γε τοῦτο πονηρὰ ἀρρωστία ὡσπερ γὰρ παρεγένετο οὕτως καὶ ἀπελεύσεται καὶ τίς περισσεῖα αὐτῷ ἢ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον **17** καὶ γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν σκότει καὶ πένθει καὶ θυμῷ πολλῷ καὶ ἀρρωστία καὶ χόλῳ **18** ἰδοὺ ὁ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν ὃ ἐστὶν καλόν τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ ἂν μοχθῆ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ **19** καὶ γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ ἐξουσίασεν αὐτὸν τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ τοῦτο δόμα θεοῦ ἐστὶν **20** ὅτι οὐ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτοῦ

6 ἔστιν πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ πολλή ἐστὶν ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον **2** ἀνὴρ ᾧ δώσει αὐτῷ ὁ θεὸς πλοῦτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν καὶ οὐκ ἔστιν ὑστερῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὧν ἐπιθυμῆσει καὶ οὐκ ἐξουσιάσει αὐτῷ ὁ θεὸς τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ ὅτι ἀνὴρ ξένος φάγεται αὐτόν τοῦτο ματαιότης καὶ ἀρρωστία πονηρὰ ἐστὶν **3** ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν καὶ ἔτη

πολλὰ ζήσεται καὶ πλῆθος ὃ τι ἔσονται ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ καὶ ψυχὴ αὐτοῦ οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης καὶ γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ εἶπα ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα **4** ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθεν καὶ ἐν σκότει πορεύεται καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται **5** καὶ γε ἥλιον οὐκ εἶδεν καὶ οὐκ ἔγνω ἀνάπαυσις τούτῳ ὑπὲρ τοῦτον **6** καὶ εἰ ἐξῆσεν χιλίων ἐτῶν καθόδους καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδεν μὴ οὐκ εἰς τόπον ἓνα τὰ πάντα πορεύεται **7** πᾶς μόχθος τοῦ ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ καὶ γε ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται **8** ὅτι τίς περισσεῖα τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρονα διότι ὁ πέννης οἶδεν πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς **9** ἀγαθὸν ὄραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος **10** εἶ τι ἐγένετο ἤδη κέκληται ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐγνώσθη ὃ ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ οὐ δυνήσεται τοῦ κριθῆναι μετὰ τοῦ ἰσχυροῦ ὑπὲρ αὐτόν **11** ὅτι εἰσὶν λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα τί περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ **12** ὅτι τίς οἶδεν τί ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς ματαιότητος αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτὰς ἐν σκιᾷ ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ τί ἔσται ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον

7 ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθὸν καὶ ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γενέσεως αὐτοῦ **2** ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους ἢ ὅτι πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου καθότι τοῦτο τέλος παντὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ ζῶν δώσει εἰς καρδίαν αὐτοῦ **3** ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδία **4** καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους καὶ καρδία

ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης **5** ἀγαθὸν τὸ ἀκοῦσαι ἐπιτίμησιν σοφοῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα ἄσμα ἀφρόνων **6** ὅτι ὡς φωνὴ τῶν ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα οὕτως γέλωσ τῶν ἀφρόνων καὶ γε τοῦτο ματαιότης **7** ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφὸν καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν εὐτονίας αὐτοῦ **8** ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι **9** μὴ σπεύσης ἐν πνεύματί σου τοῦ θυμοῦσθαι ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται **10** μὴ εἴπῃς τί ἐγένετο ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεροι ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ τούτου **11** ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληροδοσίας καὶ περισσεΐα τοῖς θεωροῦσιν τὸν ἥλιον **12** ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ περισσεΐα γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιήσει τὸν παρ' αὐτῆς **13** ἰδὲ τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅτι τίς δυνήσεται τοῦ κοσμηῆσαι ὃν ἂν ὁ θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν **14** ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακίας ἰδέ καὶ γε σὺν τούτῳ σύμφωνον τούτῳ ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ λαλιᾶς ἵνα μὴ εὐρὴ ὁ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ μηδὲν **15** σὺν τὰ πάντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου ἔστιν δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ καὶ ἔστιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ **16** μὴ γίνου δίκαιος πολὺ καὶ μὴ σοφίζου περισσά μήποτε ἐκπλαγῆς **17** μὴ ἀσεβήσης πολὺ καὶ μὴ γίνου σκληρὸς ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου **18** ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαι σε ἐν τούτῳ καὶ γε ἀπὸ τούτου μὴ ἀνῆς τὴν χεῖρά σου ὅτι φοβούμενος τὸν θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα **19** ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει **20** ὅτι ἄνθρωπος οὐκ

ἔστιν δίκαιος ἐν τῇ γῆ ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐκ ἁμαρτήσεται **21** καὶ γε εἰς πάντας τοὺς λόγους οὐς λαλήσουσιν μὴ θῆς καρδίαν σου ὅπως μὴ ἀκούσης τοῦ δούλου σου καταρωμένου σε **22** ὅτι πλειστάκις πονηρεύσεται σε καὶ καθόδους πολλὰς κακώσει καρδίαν σου ὅπως καὶ γε σὺ κατηράσω ἑτέρους **23** πάντα ταῦτα ἐπέειρασα ἐν τῇ σοφίᾳ εἶπα σοφισθήσομαι **24** καὶ αὐτὴ ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν καὶ βαθὺ βάθος τίς εὕρησει αὐτό **25** ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία μου τοῦ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ ζητήσαι σοφίαν καὶ ψῆφον καὶ τοῦ γνῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ σκληρίαν καὶ περιφοράν **26** καὶ εὕρισκω ἐγὼ πικρότερον ὑπὲρ θάνατον σὺν τὴν γυναῖκα ἣτις ἐστὶν θηρεύματα καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς δεσμοὶ χεῖρες αὐτῆς ἀγαθὸς πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἐξαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς καὶ ἁμαρτάνων συλλημφθήσεται ἐν αὐτῇ **27** ἰδὲ τοῦτο εὔρον εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστὴς μία τῇ μιᾷ τοῦ εὐρεῖν λογισμόν **28** ὃν ἔτι ἐζήτησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ οὐχ εὔρον ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων εὔρον καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐχ εὔρον **29** πλὴν ἰδὲ τοῦτο εὔρον ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθῆ καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς πολλοὺς

8 τίς οἶδεν σοφούς καὶ τίς οἶδεν λύσιν ῥήματος σοφία ἀνθρώπου φωτιεῖ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀναιδὴς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται **2** στόμα βασιλέως φύλαξον καὶ περὶ λόγου ὄρκου θεοῦ μὴ σπουδάσης **3** ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ μὴ στῆς ἐν λόγῳ πονηρῷ ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν θελήσῃ ποιήσει **4** καθὼς λαλεῖ βασιλεὺς ἐξουσιάζων καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ποιήσεις **5** ὁ φυλάσσω ἐντολήν

οὐ γινώσεται ῥῆμα πονηρὸν καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφοῦ **6** ὅτι παντὶ πράγματι ἔστιν καιρὸς καὶ κρίσις ὅτι γινῶσις τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ' αὐτόν **7** ὅτι οὐκ ἔστιν γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον ὅτι καθὼς ἔσται τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ **8** οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι τοῦ κωλυσαί σὺν τῷ πνεῦμα καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ τοῦ θανάτου καὶ οὐκ ἔστιν ἀποστολὴ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς **9** καὶ σὺν πᾶν τοῦτο εἶδον καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν ποίημα ὃ πεποιήται ὑπὸ τὸν ἥλιον τὰ ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν **10** καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς εἰς τάφους εἰσαχθέντας καὶ ἐκ τόπου ἁγίου ἐπορεύθησαν καὶ ἐπηνέθησαν ἐν τῇ πόλει ὅτι οὕτως ἐποίησαν καί γε τοῦτο ματαιότης **11** ὅτι οὐκ ἔστιν γινομένη ἀντίρρησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχὺ διὰ τοῦτο ἐπληροφορήθη καρδία υἰῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν **12** ὃς ἡμαρτεν ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε καὶ ἀπὸ μακρότητος αὐτῷ ὅτι καί γε γινώσκω ἐγὼ ὅτι ἔσται ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν θεόν ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ **13** καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ ὃς οὐκ ἔστιν φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ **14** ἔστιν ματαιότης ἢ πεποιήται ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων εἶπα ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης **15** καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι εἰ μὴ τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ

αὐτὸ συμπροσέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον **16** ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γινῶναι σοφίαν καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν τὸν πεπονημένον ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι καί γε ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστιν βλέπων **17** καὶ εἶδον σὺν πάντα τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὐρεῖν σὺν τῷ ποίημα τὸ πεπονημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅσα ἂν μοχθήσῃ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι καὶ οὐχ εὐρήσει καί γε ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ σοφὸς τοῦ γινῶναι οὐ δυνήσεται τοῦ εὐρεῖν

9 ὅτι σὺν πᾶν τοῦτο ἔδωκα εἰς καρδίαν μου καὶ καρδία μου σὺν πᾶν εἶδεν τοῦτο ὡς οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ θεοῦ καί γε ἀγάπην καί γε μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν **2** ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσιν συνάντημα ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων ὡς ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὄρκον φοβούμενος **3** τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ πεπονημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι συνάντημα ἐν τοῖς πᾶσιν καί γε καρδία υἰῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς **4** ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας ἔστιν ἐλπίς ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρόν **5** ὅτι οἱ ζῶντες γινώσκονται ὅτι ἀποθανοῦνται καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσὶν γινώσκοντες οὐδὲν καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθὸς ὅτι ἐπελήσθη ἡ μνήμη

αὐτῶν 6 καί γε ἀγάπη αὐτῶν καί γε μῖσος αὐτῶν
καί γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο καὶ μερίς
οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ
πεπονημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον 7 δεῦρο φάγε ἐν
εὐφροσύνῃ ἄρτον σου καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ
οἶνον σου ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ θεὸς τὰ ποιήματά
σου 8 ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν ἱμάτιά σου λευκά
καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλῇν σου μὴ ὑστερησάτω 9 ἰδὲ
ζωὴν μετὰ γυναικὸς ἧς ἠγάπησας πάσας ἡμέρας
ζωῆς ματαιότητός σου τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν
ἥλιον πάσας ἡμέρας ματαιότητός σου ὅτι αὐτὸ
μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ
σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον 10 πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ
ἡ χεὶρ σου τοῦ ποιῆσαι ὡς ἡ δύναμίς σου ποίησον
ὅτι οὐκ ἔστιν ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις
καὶ σοφία ἐν ἄδῃ ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ (Sheol
h7585) 11 ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὅτι
οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ
πόλεμος καί γε οὐ τοῖς σοφοῖς ἄρτος καί γε οὐ
τοῖς συνετοῖς πλοῦτος καί γε οὐ τοῖς γινώσκουσιν
χάρις ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντῆσεται τοῖς
πᾶσιν αὐτοῖς 12 ὅτι καί γε οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος
τὸν καιρὸν αὐτοῦ ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν
ἀμφιβλήστρω κακῷ καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρευόμενα
ἐν παγίδι ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ
ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρόν ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ’
αὐτοὺς ἄφρων 13 καί γε τοῦτο εἶδον σοφίαν ὑπὸ
τὸν ἥλιον καὶ μεγάλη ἐστὶν πρὸς με 14 πόλις
μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι καὶ ἔλθῃ ἐπ’
αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν καὶ
οἰκοδομήσῃ ἐπ’ αὐτὴν χάρακας μεγάλους 15 καὶ
εὕρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα σοφόν καὶ διασώσει
αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπος

οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος
ἐκείνου 16 καὶ εἶπα ἐγὼ ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ
δύναμιν καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη
καὶ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσὶν ἀκουόμενοι 17 λόγοι
σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται ὑπὲρ κραυγὴν
ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις 18 ἀγαθὴ σοφία
ὑπὲρ σκευὴ πολέμου καὶ ἀμαρτάνων εἰς ἀπολέσει
ἀγαθωσύνην πολλήν

10 μυῖαι θανατοῦσαι σαπριοῦσιν σκευασίαν
ἐλαίου ἡδύσματος τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ
δόξαν ἀφροσύνης μεγάλης 2 καρδία σοφοῦ εἰς
δεξιὸν αὐτοῦ καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν
αὐτοῦ 3 καί γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται
καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει καὶ ἂ λογιεῖται πάντα
ἀφροσύνη ἐστίν 4 ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιαζόντος
ἀναβῇ ἐπὶ σέ τόπον σου μὴ ἀφῆς ὅτι ἴαμα
καταπαύσει ἀμαρτίας μεγάλας 5 ἔστιν πονηρία ἦν
εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον ὡς ἀκούσιον ὃ ἐξῆλθεν ἀπὸ
προσώπου τοῦ ἐξουσιαζόντος 6 ἐδόθη ὁ ἄφρων
ἐν ὕψει μεγάλοις καὶ πλούσιοι ἐν ταπεινῷ
καθήσονται 7 εἶδον δούλους ἐφ’ ἵππους καὶ
ἄρχοντας πορευομένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς
γῆς 8 ὁ ὀρύσσων βόθρον ἐν αὐτῷ ἐμπεσεῖται
καὶ καθαιροῦντα φραγμὸν δῆξεται αὐτὸν ὄφρις
9 ἐξαίρων λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς
σχίζων ζύλα κινδυνεύει ἐν αὐτοῖς 10 ἐὰν ἐκπέσῃ
τὸ σιδήριον καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξεν καὶ
δυνάμεις δυναμώσει καὶ περισσεῖα τοῦ ἀνδρείου
σοφία 11 ἐὰν δάκη ὁ ὄφρις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ καὶ οὐκ
ἔστιν περισσεῖα τῷ ἐπάδοντι 12 λόγοι στόματος
σοφοῦ χάρις καὶ χεῖλη ἄφρονος καταποντιοῦσιν
αὐτόν 13 ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη
καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρά

14 καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει λόγους οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τί τὸ γενόμενον καὶ τί τὸ ἐσόμενον ὀπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ 15 μόχθος τῶν ἀφρόνων κοπώσει αὐτούς ὃς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν 16 οὐαὶ σοι πόλις ἧς ὁ βασιλεύς σου νεώτερος καὶ οἱ ἄρχοντές σου ἐν πρωΐᾳ ἐσθίουσιν 17 μακαρία σύ γῆ ἧς ὁ βασιλεύς σου υἱὸς ἐλευθέρων καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται 18 ἐν ὀκνηρίαῖς ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν στάξει ἡ οἰκία 19 εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον καὶ οἶνος εὐφραίνει ζώντας καὶ τοῦ ἀργυρίου ἐπακούσεται σὺν τὰ πάντα 20 καὶ γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ καὶ ἐν ταμειείοις κοιτώνων σου μὴ καταράσῃ πλούσιον ὅτι πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀποίσει σὺν τὴν φωνὴν καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον

11 ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος ὅτι ἐν πλήθει τῶν ἡμερῶν εὐρήσεις αὐτόν 2 δὸς μερίδα τοῖς ἐπτά καὶ γε τοῖς ὀκτώ ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν 3 ἐὰν πληρωθῶσιν τὰ νέφη ὑετοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχέουσιν καὶ ἐὰν πέση ξύλον ἐν τῷ νότῳ καὶ ἐὰν ἐν τῷ βορρᾷ τόπῳ οὐ πεσεῖται τὸ ξύλον ἐκεῖ ἔσται 4 τηρῶν ἄνεμον οὐ σπερεῖ καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ θερίσει 5 ἐν οἷς οὐκ ἔστιν γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος ὡς ὁσᾶ ἐν γαστρὶ τῆς κυοφορούσης οὕτως οὐ γνῶσῃ τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ ὅσα ποιήσει σὺν τὰ πάντα 6 ἐν πρωΐᾳ σπεῖρον τὸ σπέρμα σου καὶ εἰς ἐσπέραν μὴ ἀφέτω ἡ χεὶρ σου ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιχήσει ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπὶ

τὸ αὐτὸ ἀγαθὰ 7 καὶ γλυκὺ τὸ φῶς καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον 8 ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται καὶ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τοῦ σκοτόους ὅτι πολλαὶ ἔσονται πᾶν τὸ ἐρχόμενον ματαιότης 9 εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητί σου καὶ ἀγαθυνατῶ σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητός σου καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου καὶ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου καὶ γνῶθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ θεὸς ἐν κρίσει 10 καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου καὶ παράγαγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης

12 καὶ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σου ἕως ὅτου μὴ ἔλθωσιν ἡμέραι τῆς κακίας καὶ φθάσωσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς οὐκ ἔστιν μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα 2 ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες καὶ ἐπιστρέψωσιν τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ ὑετοῦ 3 ἐν ἡμέρᾳ ἧς ἐὰν σαλευθῶσιν φύλακες τῆς οἰκίας καὶ διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως καὶ ἤργησαν αἱ ἀλήθουςαι ὅτι ὀλιγώθησαν καὶ σκοτάσουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὀπαῖς 4 καὶ κλείσουσιν θύρας ἐν ἀγορᾷ ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθοῦσης καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τοῦ στρουθίου καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ἄσματος 5 καὶ γε ἀπὸ ὕψους ὄψονται καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀνθήσῃ τὸ ἀμύγδαλον καὶ παχυνθῇ ἡ ἀκρίς καὶ διασκεδασθῇ ἡ κάππαρις ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτοῦ καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι 6 ἕως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ σχοινίον τοῦ ἀργυρίου καὶ συνθλιβῇ ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου καὶ

συντριβῆ ὕδρῖα ἐπὶ τὴν πηγὴν καὶ συντροχάση ὁ
τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον 7 καὶ ἐπιστρέψη ὁ χοῦς ἐπὶ
τὴν γῆν ὡς ἦν καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψη πρὸς τὸν
θεόν ὃς ἔδωκεν αὐτό 8 ματαιότης ματαιοτήτων
εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής τὰ πάντα ματαιότης 9
καὶ περισσὸν ὅτι ἐγένετο Ἐκκλησιαστής σοφός
ἔτι ἐδίδασκεν γνῶσιν σὺν τὸν λαόν καὶ οὐς
ἐξιχνιάσεται κόσμιον παραβολῶν 10 πολλὰ
ἐζήτησεν Ἐκκλησιαστής τοῦ εὑρεῖν λόγους
θελήματος καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος λόγους
ἀληθείας 11 λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βούκεντρα καὶ
ὡς ἦλοι πεφυτευμένοι οἱ παρὰ τῶν συναγμάτων
ἐδόθησαν ἐκ ποιμένος ἑνὸς καὶ περισσὸν ἐξ
αὐτῶν 12 υἱέ μου φύλαξαι ποιῆσαι βιβλία πολλὰ
οὐκ ἔστιν περασμός καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσης
σαρκός 13 τέλος λόγου τὸ πᾶν ἀκούεται τὸν θεὸν
φοβοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασσε ὅτι τοῦτο
πᾶς ὁ ἄνθρωπος 14 ὅτι σὺν πᾶν τὸ ποίημα ὁ
θεὸς ἄξει ἐν κρίσει ἐν παντὶ παρεωραμένῳ ἐὰν
ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρὸν

Ἄσμα Ἀσμάτων

1 Ἄσμα ἁσμάτων ὃ ἐστὶν τῷ Σαλωμων **2** φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ ὅτι ἀγαθοὶ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἶνον **3** καὶ ὁσμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σου διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε **4** εἴλκυσάν σε ὀπίσω σου εἰς ὁσμὴν μύρων σου δραμοῦμεν εἰσὴνεγκέν με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμίειον αὐτοῦ ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοὶ ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἶνον εὐθύτης ἠγάπησέν σε **5** μέλαινά εἰμι καὶ καλὴ θυγατέρες Ἱερουσαλημ ὡς σκηνώματα Κηδαρ ὡς δέρρεις Σαλωμων **6** μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελανωμένη ὅτι παρέβλεψέν με ὁ ἥλιος υἱοὶ μητρός μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοὶ ἔθεντό με φυλάκισαν ἐν ἀμπελῶσιν ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα **7** ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἢ ψυχὴ μου ποῦ ποιμαίνεις ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἐταίρων σου **8** ἐὰν μὴ γνῶς σεαυτὴν ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασιν τῶν ποιμένων **9** τῇ ἵππῳ μου ἐν ἄρμασιν Φαραω ὡμοίωσά σε ἢ πλησίον μου **10** τί ὠραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνες τράχηλός σου ὡς ὀρμίσκοι **11** ὁμοιώματα χρυσοῦ ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου **12** ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ νάρδος μου ἔδωκεν ὁσμὴν αὐτοῦ **13** ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἀνὰ μέσον τῶν μαστῶν μου ἀύλισθήσεται **14** βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ἐν ἀμπελῶσιν Ἐγγαδδι **15** ἰδοὺ εἶ καλὴ ἢ πλησίον μου ἰδοὺ εἶ καλὴ

ὀφθαλμοὶ σου περιστεραί **16** ἰδοὺ εἶ καλὸς ὁ ἀδελφιδός μου καὶ γε ὠραῖος πρὸς κλίνην ἡμῶν σύσκιος **17** δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι φατνώματα ἡμῶν κυπάρισσοι

2 ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου κρίνον τῶν κοιλάδων **2** ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν οὕτως ἢ πλησίον μου ἀνὰ μέσον τῶν θυγατέρων **3** ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ οὕτως ἀδελφιδός μου ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα καὶ ἐκάθισα καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου **4** εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην **5** στηρίσατέ με ἐν ἀμόραις στοιβάσατέ με ἐν μήλοις ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγὼ **6** εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου καὶ ἢ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήμψεται με **7** ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ ἐὰν ἐγείριτε καὶ ἐξεγείριτε τὴν ἀγάπην ἕως οὗ θελήσῃ **8** φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου ἰδοὺ οὗτος ἦκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς **9** ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἢ νεβρῶ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθηλ ἰδοὺ οὗτος ἔστηκεν ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων **10** ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου καὶ λέγει μοι ἀνάστα ἐλθέ ἢ πλησίον μου καλὴ μου περιστέρα μου **11** ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμῶν παρήλθεν ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν ἐπορεύθη ἐαυτῷ **12** τὰ ἄνθη ὥφθη ἐν τῇ γῆ καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακεν φωνὴ τοῦ τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῆ ἡμῶν **13** ἢ συκῆ ἐξήνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν ἔδωκαν ὁσμὴν ἀνάστα ἐλθέ ἢ πλησίον μου καλὴ μου περιστέρα μου **14** καὶ ἐλθέ σὺ περιστέρα μου ἐν σκέπῃ τῆς

πέτρας ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνὴν σου ὅτι ἡ φωνὴ σου ἠδέϊα καὶ ἡ ὄψις σου ὠραία 15 πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσιν 16 ἀδελφιδός μου ἐμοὶ κἀγὼ αὐτῶ ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις 17 ἕως οὗ διαπνεύση ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαὶ ἀπόστρεψον ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῶ ἑλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων

3 ἐπὶ κοίτην μου ἐν νυξίν ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέν μου 2 ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν 3 εὔροσάν με οἱ τηροῦντες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου εἶδετε 4 ὡς μικρὸν ὅτε παρήλθον ἀπ' αὐτῶν ἕως οὗ εὔρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἐκράτησα αὐτόν καὶ οὐκ ἀφήσω αὐτόν ἕως οὗ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς ταμίειον τῆς συλλαβούσης με 5 ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ ἔὰν ἐγεῖριτε καὶ ἐξεγεῖριτε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ 6 τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ 7 ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμων ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ 8 πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν δεδιδαγμένοι πόλεμον ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξίν 9 φορεῖον

ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου 10 στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρύσεον ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἱερουσαλημ 11 ἐξέλθατε καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμων ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἔστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ

4 ἰδοὺ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου ἰδοὺ εἶ καλὴ ὀφθαλμοὶ σου περιστεραὶ ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλααδ 2 ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς 3 ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλιν σου καὶ ἡ λαλιά σου ὠραία ὡς λέπυρον τῆς ῥόας μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου 4 ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου ὁ ᾠκοδομημένος εἰς θαλιπῶθ χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτόν πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν 5 δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις 6 ἕως οὗ διαπνεύση ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαὶ πορεύσομαι ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου 7 ὅλη καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ 8 δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου ἐλεύση καὶ διελεύση ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως ἀπὸ κεφαλῆς Σανιρ καὶ Ἐρμων ἀπὸ μανδρῶν λεόντων ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων 9 ἑκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφὴ μου νύμφη ἑκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου 10 τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀδελφὴ μου

νύμφη τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου
καὶ ὄσμη ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα **11**
κηρίον ἀποστάζουσιν χεῖλη σου νύμφη μέλι καὶ
γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου καὶ ὄσμη ἱματίων
σου ὡς ὄσμη Λιβάνου **12** κῆπος κεκλεισμένος
ἀδελφή μου νύμφη κῆπος κεκλεισμένος πηγὴ
ἐσφραγισμένη **13** ἀποστολαί σου παράδεισος
ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων κύπροι μετὰ
νάρδων **14** νάρδος καὶ κρόκος κάλαμος καὶ
κιννάμωμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου
σμύρνα αλωθ μετὰ πάντων πρώτων μύρων **15**
πηγὴ κήπων φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ροιζούντος
ἀπὸ τοῦ Λιβάνου **16** ἐξεγέρθητι βορρᾶ καὶ ἔρχου
νότε διάπνευσον κῆπόν μου καὶ ῥευσάτωσαν
ἀρώματά μου καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον
αὐτοῦ καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ

5 εἰσηλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφή μου νύμφη
ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου
ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου ἔπιον οἶνόν
μου μετὰ γάλακτός μου φάγετε πλησίον καὶ
πίετε καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί **2** ἐγὼ καθεύδω
καὶ ἡ καρδιά μου ἀγρυπνεῖ φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου
κρούει ἐπὶ τὴν θύραν ἄνοιξόν μοι ἀδελφή μου
ἢ πλησίον μου περιστέρα μου τελεία μου ὅτι ἡ
κεφαλὴ μου ἐπλήσθη δρόσου καὶ οἱ βόστρυχοί
μου ψεκάδων νυκτός **3** ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά
μου πῶς ἐνδύσωμαι αὐτόν ἐνιψάμην τοὺς πόδας
μου πῶς μολυνῶ αὐτούς **4** ἀδελφιδός μου
ἀπέστειλεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς καὶ ἡ
κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν **5** ἀνέστην ἐγὼ
ἀνοίξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου χεῖρές μου ἔσταξαν
σμύρναν δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας
τοῦ κλειθροῦ **6** ἦνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου

ἀδελφιδός μου παρήλθεν ψυχὴ μου ἐξήλθεν
ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὔρον
αὐτόν ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐχ ὑπήκουσέν μου
7 εὔροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ
πόλει ἐπάταξάν με ἐτραυμάτισάν με ἦραν τὸ
θήριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων
8 ὠρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ιερουσαλημ ἐν ταῖς
δυνάμεσιν καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ
ἐὰν εὔρητε τὸν ἀδελφιδόν μου τί ἀπαγγείλητε
αὐτῷ ὅτι τετρωμένη ἀγάπης εἰμὶ ἐγὼ **9** τί
ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ ἢ καλὴ ἐν γυναιξίν
τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ ὅτι οὕτως
ὠρκισας ἡμᾶς **10** ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ
πυρρός ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων **11** κεφαλὴ
αὐτοῦ χρυσίον καὶ φαζ βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται
μέλανες ὡς κόραξ **12** ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς
περιστεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων λελουσμένοι
ἐν γάλακτι καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων
13 σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος
φύουσαι μυρεψικά χεῖλη αὐτοῦ κρίνα στάζοντα
σμύρναν πλήρη **14** χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαῖ
πεπληρωμέναι θαρσις κοιλία αὐτοῦ πυξίον
ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου **15** κνήμαι
αὐτοῦ στῦλοι μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ
βάσεις χρυσαῖς εἶδος αὐτοῦ ὡς λίβανος ἐκλεκτός
ὡς κέδροι **16** φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὄλος
ἐπιθυμία οὗτος ἀδελφιδός μου καὶ οὗτος πλησίον
μου θυγατέρες Ιερουσαλημ

6 ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἢ καλὴ ἐν
γυναιξίν ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός σου καὶ
ζητήσομεν αὐτόν μετὰ σοῦ **2** ἀδελφιδός μου
κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος
ποιμαίνειν ἐν κήποις καὶ συλλέγειν κρίνα **3** ἐγὼ

τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις 4 καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου ὡς εὐδοκία ὠραία ὡς Ἱερουσαλημ θάμβος ὡς τεταγμένοι 5 ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σου ἀπεναντίον μου ὅτι αὐτοὶ ἀνεπέρωσάν με τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἱ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλααδ 6 ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς 7 ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλῃ σου καὶ ἡ λαλιά σου ὠραία ὡς λέπυρον τῆς ῥόας μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου 8 ἐξήκοντά εἰσιν βασιλίσσαι καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαὶ καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς 9 μία ἔστιν περιστέρα μου τελεία μου μία ἔστιν τῆ μητρὶ αὐτῆς ἐκλεκτὴ ἔστιν τῆ τεκούσῃ αὐτῆς εἶδον αὐτὴν θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐτὴν βασιλίσσαι καὶ παλλακαὶ καὶ αἰνέσουσιν αὐτὴν 10 τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος καλὴ ὡς σελήνη ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος θάμβος ὡς τεταγμένοι 11 εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν γενήμασιν τοῦ χειμάρρου ἰδεῖν εἰ ἦνθησεν ἡ ἄμπελος ἐξήνθησεν αἱ ῥόαι ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί 12 οὐκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου ἔθετό με ἄρματα Ἀμιναδαβ 13 ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἡ Σουλαμίτις ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί τί ὄψεσθε ἐν τῇ Σουλαμίτιδι ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν

7 τί ὠραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασιν θύγατερ Ναδαβ ῥυθμοὶ μηρῶν σου ὅμοιοι ὀρμίσκοις ἔργω χειρῶν τεχνίτου 2 ὀμφαλός σου κρατῆρ τορευτὸς μὴ ὑστερούμενος κρᾶμα κοιλία σου θιμωνιά σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις 3 δύο

μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος 4 τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος ὀφθαλμοὶ σου ὡς λίμναι ἐν Εσεβων ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν μυκτῆρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ 5 κεφαλὴ σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου ὡς πορφύρα βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς 6 τί ὠραιώθης καὶ τί ἠδύνθης ἀγάπη ἐν τρυφαῖς σου 7 τοῦτο μέγεθός σου ὡμοιώθη τῷ φοίνικι καὶ οἱ μαστοὶ σου τοῖς βότρυσιν 8 εἶπα ἀναβήσομαι ἐν τῷ φοίνικι κρατήσω τῶν ὕψεων αὐτοῦ καὶ ἔσσονται δὴ μαστοὶ σου ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλου καὶ ὀσμὴ ῥίνός σου ὡς μῆλα 9 καὶ λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύθητα ἱκανούμενος χεῖλεσίν μου καὶ ὀδοῦσιν 10 ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ 11 ἐλθέ ἀδελφιδέ μου ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν ἀυλισθῶμεν ἐν κώμαις 12 ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας ἴδωμεν εἰ ἦνθησεν ἡ ἄμπελος ἦνθησεν ὁ κυπρισμὸς ἦνθησεν αἱ ῥόαι ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί 13 οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμὴν καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα νέα πρὸς παλαιὰ ἀδελφιδέ μου ἐτήρησά σοι

8 τίς δώη σε ἀδελφιδόν μου θηλάζοντα μαστοὺς μητρὸς μου εὐροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε καὶ γε οὐκ ἐξουδενώσουσίν μοι 2 παραλήμψομαί σε εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς ταμίειον τῆς συλλαβούσης με ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ μυρεψικοῦ ἀπὸ νάματος ῥοῶν μου 3 εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήμψεται με 4 ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλημ ἐν ταῖς δυνάμεσιν καὶ

ἐν ταῖς ἰσχύσεσιν τοῦ ἀγροῦ τί ἐγείρητε καὶ τί ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ **5** τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λευκανθισμένη ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε ἐκεῖ ὠδίνησέν σε ἡ μήτηρ σου ἐκεῖ ὠδίνησέν σε ἡ τεκοῦσά σου **6** θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη σκληρὸς ὡς ἄδης ζήλος περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρός φλόγες αὐτῆς **(Sheol h7585)** **7** ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν ἐὰν δῶ ἀνὴρ τὸν πάντα βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν **8** ἀδελφὴ ἡμῖν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἧ̄ ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ **9** εἰ τεῖχος ἐστὶν οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτήν ἐπάλλξεις ἀργυρᾶς καὶ εἰ θύρα ἐστὶν διαγράψωμεν ἐπ' αὐτήν σανίδα κεδρίνην **10** ἐγὼ τεῖχος καὶ μαστοὶ μου ὡς πύργοι ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὡς εὐρίσκουσα εἰρήνην **11** ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ Σαλωμων ἐν Βεελαμων ἔδωκεν τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν ἀνὴρ οἷσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου **12** ἀμπελῶν μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου οἱ χίλιοι σοὶ Σαλωμων καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ **13** ὁ καθήμενος ἐν κήποις ἑταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου ἀκούτισόν με **14** φύγε ἀδελφιδέ μου καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη ἀρωμάτων

Ἡσαΐας

1 ὄρασις ἦν εἶδεν Ἡσαιας υἱὸς Ἀμωσ ἦν εἶδεν κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλημ ἐν βασιλείᾳ Οἰζίου καὶ Ἰωαθαμ καὶ Ἀχαζ καὶ Εζεκίου οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας **2** ἄκουε οὐρανέ καὶ ἐνωτίζου γῆ ὅτι κύριος ἐλάλησεν υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν **3** ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ Ἰσραηλ δέ με οὐκ ἔγνω καὶ ὁ λαὸς με οὐ συνῆκεν **4** οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλὸν λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν σπέρμα πονηρὸν υἱοὶ ἄνομοι ἐγκατελίπατε τὸν κύριον καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ **5** τί ἔτι πληγῆτε προστιθέντες ἀνομίαν πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην **6** ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὔτε τραῦμα οὔτε μώλωψ οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα οὐκ ἔστιν μάλαγμα ἐπιθεῖναι οὔτε ἔλαιον οὔτε καταδέσμους **7** ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτήν καὶ ἠρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων **8** ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιων ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι καὶ ὡς ὄπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ ὡς πόλις πολιορκουμένη **9** καὶ εἰ μὴ κύριος σαβαωθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα ὡς Σοδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς Γομορρα ἂν ὁμοιωθήμεν **10** ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄρχοντες Σοδομων προσέχετε νόμον θεοῦ λαὸς Γομορρας **11** τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν λέγει κύριος πλήρης εἰμὶ ὀλοκαυμάτων κριῶν καὶ στέαρ ἄρνων καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι **12** οὐδ' ἐὰν ἔρχησθε ὀφθηναί μοι τίς γὰρ ἐξεζήτησεν ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν πατεῖν τὴν αὐλήν μου **13**

οὐ προσθήσεσθε ἐὰν φέριτε σειμίδαλιν μάταιον θυμίαμα βδέλυγμά μοί ἐστιν τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι νηστείαν καὶ ἀργίαν **14** καὶ τὰς νομηνίας ὑμῶν καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονὴν οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν **15** ὅταν τὰς χεῖρας ἐκτείνητε πρὸς με ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις **16** λούσασθε καθαροὶ γένεσθε ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν **17** μάθετε καλὸν ποιεῖν ἐκζητήσατε κρίσιν ῥύσασθε ἀδικούμενον κρίνατε ὀρφανῶ καὶ δικαιοῦσατε χήραν **18** καὶ δεῦτε καὶ διελεγχθῶμεν λέγει κύριος καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν ὡς χιόνα λευκανῶ ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον ὡς ἔριον λευκανῶ **19** καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε **20** ἐὰν δὲ μὴ θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα **21** πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιων πλήρης κρίσεως ἐν ἧ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ νῦν δὲ φονευταὶ **22** τὸ ἀργύριον ὑμῶν ἀδόκιμον οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι **23** οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσιν κοινῶν κλεπτῶν ἀγαπῶντες δῶρα διώκοντες ἀνταπόδομα ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες καὶ κρίσιν χηρῶν οὐ προσέχοντες **24** διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραηλ οὐ παύσεται γὰρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις καὶ κρίσιν ἐκ τῶν

ἐχθρῶν μου ποιήσω **25** καὶ ἐπάξω τὴν χειρὰ μου ἐπὶ σὲ καὶ πυρώσω σε εἰς καθαρὸν τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ καὶ πάντας ὑπερηφάνους ταπεινώσω **26** καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου ὡς τὸ πρότερον καὶ τοὺς συμβούλους σου ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης μητρόπολις πιστῆ Σιων **27** μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης **28** καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα καὶ οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν κύριον συντελεσθήσονται **29** διότι αἰσχυνθήσονται ἐπὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἃ αὐτοὶ ἠβούλοντο καὶ ἐπησχύνθησαν ἐπὶ τοῖς κήποις αὐτῶν ἃ ἐπεθύμησαν **30** ἔσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων **31** καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη στιππύου καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθήρες πυρός καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσεων

2 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἡσaiαν υἱὸν Ἀμως περὶ τῆς Ἰουδαίας καὶ περὶ Ἱερουσαλημ **2** ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὄρεων καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη **3** καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακωβ καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ ἐκ γὰρ Σιων ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλημ **4** καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν ἐθνῶν

καὶ ἐλέγξει λαὸν πολὺν καὶ συγκόψουσιν τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐ λήμψεται ἔτι ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν **5** καὶ νῦν ὁ οἶκος τοῦ Ἰακωβ δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ κυρίου **6** ἀνήκεν γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς **7** ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἀρμάτων αὐτῶν **8** καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν **9** καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος καὶ ἐταπεινώθη ἀνὴρ καὶ οὐ μὴ ἀνήσω αὐτοῦς **10** καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν **11** οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ κυρίου ὑψηλοὶ ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **12** ἡμέρα γὰρ κυρίου σαβαωθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον καὶ ταπεινωθήσονται **13** καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασαν **14** καὶ ἐπὶ πᾶν ὄρος καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν **15** καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλὸν **16** καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων κάλλους **17** καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος καὶ πεσεῖται

ὑψος ἀνθρώπων καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **18** καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν **19** εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν **20** τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ τὰ ἄργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις καὶ ταῖς νυκτερίσιν **21** τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν

3 Ἰδοὺ δὴ ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλημ ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσαν ἰσχὴν ἄρτου καὶ ἰσχὴν ὕδατος **2** γίγαντα καὶ ἰσχύοντα καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν καὶ δικαστὴν καὶ προφήτην καὶ στοχαστὴν καὶ πρεσβύτερον **3** καὶ πεντηκόνταρχον καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα καὶ συνετὸν ἀκροατὴν **4** καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν καὶ ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν αὐτῶν **5** καὶ συμπεσεῖται ὁ λαὸς ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτερον ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον **6** ὅτι ἐπιλήμψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ λέγων ἰμάτιον ἔχεις ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σέ ἐστω **7** καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος οὐδὲ ἰμάτιον οὐκ ἔσομαι ἀρχηγός

τοῦ λαοῦ τούτου **8** ὅτι ἀνεῖται Ἱερουσαλημ καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκεν καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας τὰ πρὸς κύριον ἀπειθοῦντες διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν **9** καὶ ἡ αἰσχὺν τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδομων ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν διότι βεβούλευνται βουλὴν πονηρὰν καθ' ἑαυτῶν **10** εἰπόντες δῆσωμεν τὸν δίκαιον ὅτι δύσχρητος ἡμῖν ἐστὶν τοίνυν τὰ γενήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται **11** οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ **12** λαός μου οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν λαός μου οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν **13** ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν κύριος καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ **14** αὐτὸς κύριος εἰς κρίσιν ἦξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ὑμεῖς δὲ τί ἐνεपुरίσατε τὸν ἀμπελῶνά μου καὶ ἡ ἀρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν **15** τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν καταισχύνετε **16** τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιων καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῶ τραχήλῳ καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σύρουσαι τοὺς χιτῶνας καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσαι **17** καὶ ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχούσας θυγατέρας Σιων καὶ κύριος ἀποκαλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν **18** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἀφελεῖ κύριος τὴν δόξαν τοῦ ἰματισμοῦ αὐτῶν καὶ τοὺς κόσμους αὐτῶν καὶ τὰ ἐμπλόκια καὶ τοὺς κοσύμβους καὶ τοὺς μηνίσκους **19** καὶ τὸ κάθημα καὶ τὸν κόσμον

τοῦ προσώπου αὐτῶν **20** καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς δόξης καὶ τοὺς χλιδῶνας καὶ τὰ ψέλια καὶ τὸ ἐμπλόκιον καὶ τὰ περιδέξια καὶ τοὺς δακτυλίους καὶ τὰ ἐνώτια **21** καὶ τὰ περιπόρφυρα καὶ τὰ μεσοπόρφυρα **22** καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ τὰ διαφανῆ λακωνικά **23** καὶ τὰ βύσσινα καὶ τὰ ὑακίνθινα καὶ τὰ κόκκινα καὶ τὴν βύσσον σὺν χρυσίῳ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα καὶ θέριστρα κατάκλιτα **24** καὶ ἔσται ἀντὶ ὁσμῆς ἡδείας κονιορτός καὶ ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζώση καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσοῦ φαλάκρωμα ἕξεις διὰ τὰ ἔργα σου καὶ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ μεσοπορφύρου περιζώση σάκκον **25** καὶ ὁ υἱός σου ὁ κάλλιστος ὃν ἀγαπᾷς μαχαίρα πεσεῖται καὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν μαχαίρα πεσοῦνται **26** καὶ ταπεινωθήσονται καὶ πενήθουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ὑμῶν καὶ καταλειφθήσῃ μόνῃ καὶ εἰς τὴν γῆν ἐδαφισθήσῃ

4 καὶ ἐπιλήμψονται ἑπτὰ γυναῖκες ἀνθρώπου ἐνὸς λέγουσαι τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν περιβαλούμεθα πλὴν τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς ἄφελε τὸν ὄνειδισμὸν ἡμῶν **2** τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραὴλ **3** καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιων καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλημ ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλημ **4** οἱ ἐκπλυεῖ κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων Σιων καὶ τὸ αἶμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως **5** καὶ ἤξει καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιων καὶ πάντα τὰ περικύκλω αὐτῆς σκιάσει νεφέλη

ἡμέρας καὶ ὡς καπνοῦ καὶ ὡς φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτός πάση τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται **6** καὶ ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος καὶ ἐν σκέπη καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ

5 ἄσω δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ τῷ ἀμπελῶνί μου ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ ἡγαπημένῳ ἐν κέρατι ἐν τόπῳ πίονι **2** καὶ φραγμὸν περιέθηκα καὶ ἐχαράκωσα καὶ ἐφύτευσα ἄμπελον σωρηχ καὶ ὠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ προλήνιον ὠρυξα ἐν αὐτῷ καὶ ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν ἐποίησεν δὲ ἀκάνθας **3** καὶ νῦν ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλημ κρίνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀμπελῶνός μου **4** τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπελῶνί μου καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν ἐποίησεν δὲ ἀκάνθας **5** νῦν δὲ ἀναγγελῶ ὑμῖν τί ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς διαρπαγὴν καὶ καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα **6** καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά μου καὶ οὐ μὴ τμηθῇ οὐδὲ μὴ σκαφῇ καὶ ἀναβήσεται εἰς αὐτὸν ὡς εἰς χέρσον ἄκανθα καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ βρέξει εἰς αὐτὸν ὑετόν **7** ὁ γὰρ ἀμπελῶν κυρίου σαβαωθ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἐστίν καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα νεόφυτον ἡγαπημένον ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν ἐποίησεν δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην ἀλλὰ κραυγὴν **8** οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες ἵνα τοῦ πλησίον ἀφέλωνται τι μὴ οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς **9** ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαωθ ταῦτα ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαί εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαὶ καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς **10** οὗ γὰρ

ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν ποιήσει κεράμιον ἕν
καὶ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἕξ ποιήσει μέτρα τρία
11 οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρῶν καὶ τὸ σικερα
διώκοντες οἱ μένοντες τὸ ὄψέ ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς
συγκαύσει **12** μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου
καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσιν
τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσιν καὶ τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσιν **13** τοῖνον
αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγενήθη διὰ τὸ μὴ εἰδέναι
αὐτοὺς τὸν κύριον καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν
διὰ λιμὸν καὶ δίψαν ὕδατος **14** καὶ ἐπλάτυνεν ὁ
ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ διήνοιξεν τὸ στόμα
αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλιπεῖν καὶ καταβήσονται οἱ
ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ
λοιμοὶ αὐτῆς (Sheol h7585) **15** καὶ ταπεινωθήσεται
ἄνθρωπος καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνὴρ καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται **16** καὶ
ὕψωθήσεται κύριος σαβαωθ ἐν κρίματι καὶ ὁ
θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ **17** καὶ
βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι καὶ
τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημένων ἄρνες φάγονται
18 οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἀμαρτίας ὡς σχοινίω
μακρῶ καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλεως τὰς
ἀνομίας **19** οἱ λέγοντες τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ
ποιήσει ἵνα ἴδωμεν καὶ ἐλθάτω ἡ βουλή τοῦ
ἁγίου Ἰσραὴλ ἵνα γνῶμεν **20** οὐαὶ οἱ λέγοντες
τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν οἱ
τιθέντες τὸ σκότος φῶς καὶ τὸ φῶς σκότος οἱ
τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ πικρὸν **21**
οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον ἑαυτῶν
ἐπιστήμονες **22** οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν οἱ τὸν
οἶνον πίνοντες καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραννύντες τὸ
σικερα **23** οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἔνεκεν δώρων

καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἴροντες **24** διὰ τοῦτο
ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἄνθρακος
πυρὸς καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνειμένης
ἡ ρίζα αὐτῶν ὡς χνοῦς ἔσται καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν
ὡς κονιορτὸς ἀναβήσεται οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν
νόμον κυρίου σαβαωθ ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου
Ἰσραὴλ παρῶζον **25** καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κύριος
σαβαωθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπέβαλεν τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς καὶ
παρωξύνθη τὰ ὄρη καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα
αὐτῶν ὡς κοπρία ἐν μέσῳ ὁδοῦ καὶ ἐν πᾶσι
τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ
ὕψηλή **26** τοιγαροῦν ἀρεὶ σύσσημον ἐν τοῖς
ἔθνεσιν τοῖς μακρὰν καὶ συριεῖ αὐτοῖς ἀπ' ἄκρου
τῆς γῆς καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ἔρχονται **27** οὐ
πεινάσουσιν οὐδὲ κοιπιάσουσιν οὐδὲ νυστάξουσιν
οὐδὲ κοιμηθήσονται οὐδὲ λύσουσιν τὰς ζώνας
αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῶν οὐδὲ μὴ ῥαγῶσιν
οἱ ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν **28** ὧν τὰ
βέλη ὀξεῖά ἐστιν καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα
οἱ πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα
ἐλογίσθησαν οἱ τροχοὶ τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ὡς
καταιγίς **29** ὀρμῶσιν ὡς λέοντες καὶ παρέστηκαν
ὡς σκύμνος λέοντος καὶ ἐπιλήμψεται καὶ βοήσει
ὡς θηρίου καὶ ἐκβαλεῖ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ρυόμενος
αὐτοῦς **30** καὶ βοήσει δι' αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαινούσης καὶ
ἐμβλέφονται εἰς τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν
ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν

6 καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Οζίας ὁ
βασιλεὺς εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου
ὕψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς
δόξης αὐτοῦ **2** καὶ σεραφὶν εἰστήκεισαν κύκλω

αὐτοῦ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ
καὶ ταῖς μὲν δυσὶν κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον
καὶ ταῖς δυσὶν κατεκάλυπτον τοὺς πόδας καὶ
ταῖς δυσὶν ἐπέταντο **3** καὶ ἐκέκραγον ἕτερος
πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον ἅγιος ἅγιος ἅγιος
κύριος σαβαωθ πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης
αὐτοῦ **4** καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς
ἧς ἐκέκραγον καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ **5**
καὶ εἶπα ὦ τάλας ἐγὼ ὅτι κατανένυγμαί ὅτι
ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων ἐν μέσῳ
λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ καὶ τὸν
βασιλέα κύριον σαβαωθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς
μου **6** καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν σεραφιν
καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα ὃν τῇ λαβίδι
ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου **7** καὶ ἤψατο τοῦ
στόματός μου καὶ εἶπεν ἰδοὺ ἤψατο τοῦτο τῶν
χειλέων σου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς
ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ **8** καὶ ἤκουσα τῆς
φωνῆς κυρίου λέγοντος τίνα ἀποστείλω καὶ τίς
πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἶπα ἰδοὺ
εἰμι ἐγὼ ἀπόστειλόν με **9** καὶ εἶπεν πορεύθητι
καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ ἀκοῆ ἰκούσατε καὶ
οὐ μὴ συνῆτε καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ
μὴ ἴδητε **10** ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ
τούτου καὶ τοῖς ὤσιν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν μήποτε
ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς ὤσιν ἀκούσωσιν
καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ
ἰάσομαι αὐτούς **11** καὶ εἶπα ἕως πότε κύριε
καὶ εἶπεν ἕως ἂν ἐρημωθῶσιν πόλεις παρὰ τὸ
μὴ κατοικεῖσθαι καὶ οἴκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι
ἀνθρώπους καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος **12**
καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους

καὶ οἱ καταλειφθέντες πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς
γῆς **13** καὶ ἔτι ἐπ' αὐτῆς ἔστιν τὸ ἐπιδέκατον καὶ
πάλιν ἔσται εἰς προνομὴν ὡς τερέβινθος καὶ ὡς
βάλανος ὅταν ἐκπέση ἀπὸ τῆς θήκης αὐτῆς

7 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Αχαζ τοῦ Ἰωαθαμ
τοῦ υἱοῦ Οζιου βασιλέως Ἰουδα ἀνέβη Ραασων
βασιλεὺς Ἀραμ καὶ Φακεε υἱὸς Ρομελιου βασιλεὺς
Ἰσραηλ ἐπὶ Ἱερουσαλημ πολεμῆσαι αὐτήν καὶ οὐκ
ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν **2** καὶ ἀνηγγέλη
εἰς τὸν οἶκον Δαυιδ λέγοντες συνεφώνησεν
Ἀραμ πρὸς τὸν Εφραιμ καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὃν τρόπον
ὅταν ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῆ
3 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ἡσαιαν ἔξελθε εἰς
συνάντησιν Αχαζ σὺ καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασουβ
ὁ υἱὸς σου πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω
ὁδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφέως **4** καὶ ἐρεῖς αὐτῷ
φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι καὶ μὴ φοβοῦ μηδὲ ἡ
ψυχὴ σου ἀσθενεῖτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν
δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων ὅταν γὰρ
ὀργῆ τοῦ θυμοῦ μου γένηται πάλιν ἰάσομαι **5**
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀραμ καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ρομελιου
ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλήν πονηρὰν περὶ σοῦ
λέγοντες **6** ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ
συλλαλήσαντες αὐτοῖς ἀποστρέψομεν αὐτούς
πρὸς ἡμᾶς καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν
Ταβηηλ **7** τάδε λέγει κύριος σαβαωθ οὐ μὴ
ἐμμεῖνη ἡ βουλή αὕτη οὐδὲ ἔσται **8** ἀλλ' ἡ κεφαλὴ
Ἀραμ Δαμασκός ἀλλ' ἔτι ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν
ἐκλείψει ἡ βασιλεία Εφραιμ ἀπὸ λαοῦ **9** καὶ ἡ
κεφαλὴ Εφραιμ Σομορων καὶ ἡ κεφαλὴ Σομορων
υἱὸς τοῦ Ρομελιου καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε οὐδὲ μὴ
συνῆτε **10** καὶ προσέθετο κύριος λαλῆσαι τῷ Αχαζ

λέγων **11** αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ κυρίου θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος (Sheol h7585) **12** καὶ εἶπεν Αχαζ οὐ μὴ αἰτήσω οὐδ' οὐ μὴ πειράσω κύριον **13** καὶ εἶπεν ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυιδ μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις καὶ πῶς κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα **14** διὰ τοῦτο δώσει κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Εμμανουηλ **15** βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελεῖσθαι πονηρὰ ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν **16** διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ ἢν σὺ φοβῆ ἄπο προσώπου τῶν δύο βασιλέων **17** ἀλλὰ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἡμέρας αἰ οὐπω ἦκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφείλεν Εφραιμ ἀπὸ Ἰουδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων **18** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ κύριος μυῖαις ὃ κυριεύει μέρους ποταμοῦ Αἰγύπτου καὶ τῇ μελίσῃ ἢ ἔστιν ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων **19** καὶ ἐλεύσονται πάντες καὶ ἀναπαύσονται ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς πᾶσαν ραγάδα καὶ ἐν παντὶ ξύλῳ **20** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσει κύριος τῷ ξυρῷ τῷ μεγάλῳ καὶ μεμεθυμένῳ ὃ ἔστιν πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας τῶν ποδῶν καὶ τὸν πώγωνα ἀφελεῖ **21** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν καὶ δύο πρόβατα **22** καὶ ἔσται ἀπὸ τοῦ πλεῖστον ποιεῖν γάλα βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς ὃ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς **23** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πᾶς τόπος

οὔ ἐὰν ὧσιν χίλια ἄμπελοι χιλίων σίκλων εἰς χέρσον ἔσονται καὶ εἰς ἄκανθαν **24** μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ ὅτι χέρσος καὶ ἄκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ **25** καὶ πᾶν ὄρος ἀροτριώμενον ἀροτριαθήσεται καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτου καὶ εἰς καταπάτημα βοῦς **8** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με λαβὲ σεαυτῷ τόμον καινοῦ μεγάλου καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων πάρεστιν γὰρ **2** καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους τὸν Ουριαν καὶ τὸν Ζαχαριαν υἱὸν Βαραχιου **3** καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφητὴν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ εἶπεν κύριός μοι κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ταχέως σκύλευσον ὀξέως προνόμους **4** διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα λήμψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων **5** καὶ προσέθετο κύριος λαλήσαί μοι ἔτι **6** διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωαμ τὸ πορευόμενον ἡσυχῇ ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ραασων καὶ τὸν υἱὸν Ρομελιου βασιλέα ἐφ' ὑμῶν **7** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἀνάγει κύριος ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολὺ τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἀναθήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν καὶ περιπατήσῃ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑμῶν **8** καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἄνθρωπον ὃς δυνήσεται κεφαλὴν ἄραι ἢ δυνατὸν συντελέσασθαι τι καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου μεθ' ἡμῶν ὁ θεός **9** γινώτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς

γῆς ἰσχυρότερες ἤττασθε ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε πάλιν ἠττηθήσεσθε **10** καὶ ἢν ἄν βουλευέσησθε βουλήν διασκεδάσει κύριος καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμεΐνη ὑμῖν ὅτι μεθ' ἡμῶν κύριος ὁ θεός **11** οὕτως λέγει κύριος τῇ ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπειθοῦσιν τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου λέγοντες **12** μήποτε εἴπητε σκληρόν πᾶν γάρ ὃ ἐὰν εἴπη ὁ λαὸς οὗτος σκληρόν ἐστὶν τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῆτε οὐδὲ μὴ παραχθῆτε **13** κύριον αὐτὸν ἀγιάσατε καὶ αὐτὸς ἔσται σου φόβος **14** καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ἦς ἔσται σοι εἰς ἀγίασμα καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε αὐτῷ οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι ὃ δὲ οἶκος Ἰακωβ ἐν παγίδι καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλημ **15** διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται καὶ ἐγγιούσιν καὶ ἀλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντες **16** τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν **17** καὶ ἐρεῖ μενῶ τὸν θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακωβ καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ **18** ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός καὶ ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ παρὰ κυρίου σαβαωθ ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιων **19** καὶ ἐὰν εἴπωσιν πρὸς ὑμᾶς ζητήσατε τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους τοὺς κενολογοῦντας οἱ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν οὐκ ἔθνος πρὸς θεὸν αὐτοῦ τί ἐκζητοῦσιν περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς **20** νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο περὶ οὗ οὐκ ἔστιν δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ **21** καὶ ἦξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὰ λιμός καὶ ἔσται ὡς

ἂν πεινάσητε λυπηθήσεσθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα καὶ τὰ παταχρα καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω **22** καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται καὶ ἰδοὺ θλίψις καὶ στενοχωρία καὶ σκότος ἀπορία στενὴ καὶ σκότος ὥστε μὴ βλέπειν

9 καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ τοῦτο πρῶτον ποιεῖ ταχὺ ποιεῖ χώρα Ζαβουλων ἡ γῆ Νεφθαλιμ ὁδὸν θαλάσσης καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν τὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας **2** ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει ἴδετε φῶς μέγα οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς **3** τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ ὃ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου ὡς οἱ εὐφραινομένοι ἐν ἀμῆτῳ καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκύλα **4** διότι ἀφήρηται ὁ ζυγὸς ὃ ἐπ' αὐτῶν κείμενος καὶ ἡ ῥάβδος ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασεν κύριος ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιαμ **5** ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλω καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτείσουσιν καὶ θελήσουσιν εἰ ἐγενήθησαν πυρίκαυστοι **6** ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλής ἄγγελος ἐγὼ γὰρ ἄξω εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας εἰρήνην καὶ υἰείαν αὐτῷ **7** μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ

εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ὁ ζήλος κυρίου σαβαωθ ποιήσει ταῦτα **8** θάνατον ἀπέστειλεν κύριος ἐπὶ Ἰακωβ καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσραηλ **9** καὶ γινώσκονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Εφραιμ καὶ οἱ ἐγκαθήμενοι ἐν Σαμαρεία ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες **10** πλίνθοι πεπτῶκασιν ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους καὶ ἐκκόψωμεν συκαμίνας καὶ κέδρους καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον **11** καὶ ῥάξει ὁ θεὸς τοὺς ἐπανιστανομένους ἐπ' ὄρος Σιών ἐπ' αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν διασκεδάσει **12** Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν καὶ τοὺς Ἑλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραηλ ὄλω τῷ στόματι ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ **13** καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφη ἕως ἐπλήγη καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν **14** καὶ ἀφείλεν κύριος ἀπὸ Ἰσραηλ κεφαλὴν καὶ οὐρὰν μέγαν καὶ μικρὸν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ **15** πρεσβύτην καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας αὕτη ἡ ἀρχὴ καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα οὗτος ἡ οὐρά **16** καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες καὶ πλανῶσιν ὅπως καταπίωσιν αὐτούς **17** διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ θεὸς καὶ τοὺς ὀρφανοὺς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροὶ καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα ἐπὶ πᾶσιν τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ **18** καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία καὶ ὡς ἄγρωστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλω τῶν βουνῶν πάντα **19** διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη καὶ ἔσται ὁ λαὸς

ὡς ὑπὸ πυρὸς κατακεκαυμένος ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει **20** ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ ὅτι πεινάσει καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆ ἄνθρωπος ἔσθων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ **21** φάγεται γὰρ Μανασση τοῦ Εφραιμ καὶ Εφραιμ τοῦ Μανασση ὅτι ἅμα πολιορκήσουσιν τὸν Ἰουδαν ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ

10 οὐαὶ τοῖς γράφουσιν πονηρίαν γράφοντες γὰρ πονηρίαν γράφουσιν **2** ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς ἀρπαγὴν καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομίην **3** καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς ἡ γὰρ θλίψις ὑμῖν πόρρωθεν ἦξει καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν **4** τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἐπαγωγὴν ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ **5** οὐαὶ Ἀσσυρίοις ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου καὶ ὀργῆς ἐστὶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν **6** τὴν ὀργὴν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιήσαι σκύλα καὶ προνομίην καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις καὶ θεῖναι αὐτὰς εἰς κονιορτόν **7** αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως λελόγισται ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνη ἐξολεθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα **8** καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ σὺ μόνος εἶ ἄρχων **9** καὶ ἐρεῖ οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ Χαλανθὴν οὐδ' ὁ πύργος ὠκοδομήθη καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν καὶ Σαμάρειαν **10** ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον ἐν τῇ χειρὶ μου καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήμψομαι ὀλολύξατε τὰ γλυπτὰ

ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ **11** ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς οὕτως ποιήσω καὶ Ἱερουσαλημ καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς **12** καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιων καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ἐπάξει ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ **13** εἶπεν γάρ τῇ ἰσχύϊ ποιήσω καὶ τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὄρια ἐθνῶν καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω καὶ σεισω πόλεις κατοικουμένας **14** καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήμψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιὰν καὶ ὡς καταλελειμμένα ῥῶ ἀρῶ καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξεται με ἢ ἀντίπη μοι **15** μὴ δοξασθήσεται ἀξίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ ἢ ὑψωθήσεται πρίων ἄνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτόν ὡσαύτως ἐάν τις ἄρη ῥάβδον ἢ ξύλον **16** καὶ οὐχ οὕτως ἀλλὰ ἀποστελεῖ κύριος σαβαωθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον καυθήσεται **17** καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ καὶ ἀγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ **18** ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν καὶ ἔσται ὁ φεύγων ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης **19** καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἔσονται ἀριθμὸς καὶ παιδίον γράψει αὐτούς **20** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ἰσραὴλ καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακωβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ **21** καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰακωβ ἐπὶ θεὸν

ἰσχύοντα **22** καὶ ἐὰν γένηται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ **23** ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει ὁ θεὸς ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλη **24** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος σαβαωθ μὴ φοβοῦ ὁ λαὸς μου οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιων ἀπὸ Ἀσσυρίων ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε πληγὴν γὰρ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου **25** ἔτι γὰρ μικρὸν καὶ παύσεται ἡ ὀργή ὁ δὲ θυμὸς μου ἐπὶ τὴν βουλήν αὐτῶν **26** καὶ ἐπεγερεῖ ὁ θεὸς ἐπ' αὐτούς κατὰ τὴν πληγὴν τὴν Μαδιαμ ἐν τόπῳ θλίψεως καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ' Αἴγυπτον **27** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀφαιρεθήσεται ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμου σου καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν **28** ἥξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Ἀγγαὶ καὶ παρελεύσεται εἰς Μαγεδῶ καὶ ἐν Μαχμας θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ **29** καὶ παρελεύσεται φάραγγα καὶ ἥξει εἰς Ἀγγαὶ φόβος λήμψεται Ραμα πόλιν Σαουλ φεύξεται **30** ἡ θυγάτηρ Γαλλιμ ἐπακούσεται Λαισα ἐπακούσεται Αναθωθ **31** ἐξέστη Μαδεβηνα καὶ οἱ κατοικοῦντες Γιββιρ παρακαλεῖτε **32** σήμερον ἐν ὁδῷ τοῦ μεῖναι τῇ χειρὶ παρακαλεῖτε τὸ ὄρος τὴν θυγατέρα Σιων καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερουσαλημ **33** ἰδοὺ γὰρ ὁ δεσπότης κύριος σαβαωθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται **34** καὶ πεσοῦνται οἱ ὑψηλοὶ μαχαίρα ὁ δὲ Λίβανος σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται

11 καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναβήσεται **2** καὶ

ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα τοῦ θεοῦ πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως πνεῦμα βουλήs καὶ ἰσχύος πνεῦμα γνῶσεως καὶ εὐσεβείας 3 ἐμπλήσει αὐτὸν πνεῦμα φόβου θεοῦ οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει 4 ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῶ κρίσιν καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβῆ 5 καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐζωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ καὶ ἀληθεία ἐιλημένος τὰς πλευράs 6 καὶ συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνός καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα βοσκηθήσονται καὶ παιδίον μικρὸν ἄξει αὐτούς 7 καὶ βοῦς καὶ ἄρκος ἅμα βοσκηθήσονται καὶ ἅμα τὰ παιδιά αὐτῶν ἔσονται καὶ λέων καὶ βοῦς ἅμα φάγονται ἄχυρα 8 καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων καὶ ἐπὶ κοίτην ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ 9 καὶ οὐ μὴ κακοποιήσωσιν οὐδὲ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τοῦ γνῶναι τὸν κύριον ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας 10 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσοῦ καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν ἐπ' αὐτῶ ἔθνη ἐλπιούσιν καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ τιμῆ 11 καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ προσθήσει κύριος τοῦ δεῖξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ ζηλωσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ ὃ ἂν καταλειφθῆ ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ Βαβυλωνίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ ἀπὸ Αἰλαμιτῶν καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν καὶ ἐξ Ἀραβίας 12 καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη καὶ συνάξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραηλ καὶ τοὺς διεσπαρμένους

τοῦ Ἰουδα συνάξει ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων τῆς γῆς 13 καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Εφραιμ καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰουδα ἀπολοῦνται Εφραιμ οὐ ζηλώσει Ἰουδαν καὶ Ἰουδας οὐ θλίψει Εφραιμ 14 καὶ πετασθήσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων θάλασσαν ἅμα προνομεύουσιν καὶ τοὺς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν καὶ Ἰδουμαίαν καὶ ἐπὶ Μωαβ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμων πρῶτοι ὑπακούσονται 15 καὶ ἐρημώσει κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ καὶ πατάξει ἐπτὰ φάραγγας ὥστε διαπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδήμασιν 16 καὶ ἔσται δίοδος τῷ καταλειφθέντι μου λαῶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἔσται τῷ Ἰσραηλ ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου

12 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εὐλογήσω σε κύριε διότι ὠργίσθησ μοι καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμόν σου καὶ ἠλέησάς με 2 ἰδοὺ ὁ θεός μου σωτήρ μου κύριος πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῶ καὶ σωθήσομαι ἐν αὐτῶ καὶ οὐ φοβηθήσομαι διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἰνεσίς μου κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν 3 καὶ ἀντλήσετε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου 4 καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑμνεῖτε κύριον βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ μιμηθήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ 5 ὑμνήσατε τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ 6 ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιων ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραηλ ἐν μέσῳ αὐτῆς

13 ὄρασις ἦν εἶδεν Ἡσαις υἱὸς Ἀμωσ κατὰ Βαβυλῶνος 2 ἐπ' ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον

ὕψωσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε
παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες **3**
ἐγὼ συντάσσω καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς ἡγιασμένοι
εἰσὶν καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς γίγαντες ἔρχονται
πληρῶσαι τὸν θυμὸν μου χαίροντες ἅμα καὶ
ὕβριζοντες **4** φωνὴ ἔθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὁρέων
ὁμοία ἔθνῶν πολλῶν φωνὴ βασιλέων καὶ ἔθνῶν
συνηγμένων κύριος σαβαωθ ἐντέταλται ἔθνει
ὀπλομάχῳ **5** ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἄκρου
θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ κύριος καὶ οἱ ὀπλομάχοι
αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι τὴν οἰκουμένην ὅλην
6 ὀλοολύζετε ἐγγὺς γὰρ ἡ ἡμέρα κυρίου καὶ
συντριβὴ παρὰ τοῦ θεοῦ ἦξει **7** διὰ τοῦτο πᾶσα
χεὶρ ἐκλυθήσεται καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου
δειλιάσει **8** καὶ ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις καὶ
ὠδίνες αὐτούς ἔξουσιν ὡς γυναικὸς τικτούσης
καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ
ἐκστήσονται καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλόξ
μεταβαλοῦσιν **9** ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα κυρίου ἀνίατος
ἔρχεται θυμοῦ καὶ ὀργῆς θεῖναι τὴν οἰκουμένην
ὅλην ἔρημον καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι
ἐξ αὐτῆς **10** οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ὁ Ὀρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ τὸ
φῶς οὐ δώσουσιν καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου
ἀνατέλλοντος καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς
αὐτῆς **11** καὶ ἐντελοῦμαι τῇ οἰκουμένη ὅλη
κακὰ καὶ τοῖς ἀσεβέσιν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ
ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων
ταπεινώσω **12** καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι
ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον καὶ
ὁ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος
ὁ ἐκ Σουφίρ **13** ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται
καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς

διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου σαβαωθ τῇ ἡμέρᾳ ἣ
ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ **14** καὶ ἔσονται οἱ
καταλελειμμένοι ὡς δορκάδιον φεῦγον καὶ
ὡς πρόβατον πλανώμενον καὶ οὐκ ἔσται ὁ
συνάγων ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἀποστραφῆναι καὶ ἄνθρωπον εἰς τὴν χώραν
αὐτοῦ διῶξαι **15** ὃς γὰρ ἂν ἀλῶ ἠττηθήσεται καὶ
οἵτινες συνηγμένοι εἰσὶν μαχαίρα πεσοῦνται **16**
καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν ῥάξουσιν
καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσιν καὶ τὰς
γυναῖκας αὐτῶν ἔξουσιν **17** ἰδοὺ ἐπεγεῖρω
ὑμῖν τοὺς Μήδους οἱ οὐ λογίζονται ἀργύριον
οὐδὲ χρυσοῦ χρεῖαν ἔχουσιν **18** τοξεύματα
νεανίσκων συντρίψουσιν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ
μὴ ἐλεήσωσιν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις οὐ φείσονται
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν **19** καὶ ἔσται Βαβυλῶν ἢ
καλεῖται ἔνδοξος ὑπὸ βασιλέως Χαλδαίων ὃν
τρόπον κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα
20 οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον
οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν
γενεῶν οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἄραβες οὐδὲ
ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ **21** καὶ
ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ
οἰκίαι ἦχου καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρήνες καὶ
δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχήσονται **22** καὶ ὄνοκένταυροι
ἐκεῖ κατοικήσουσιν καὶ νοσοποιήσουσιν ἐχῖνοι
ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν ταχὺ ἔρχεται καὶ οὐ χρονεῖ
14 καὶ ἐλεήσει κύριος τὸν Ιακωβ καὶ ἐκλέξεται
ἔτι τὸν Ισραὴλ καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς
αὐτῶν καὶ ὁ γιώρας προστεθήσεται πρὸς αὐτούς
καὶ προστεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον Ιακωβ **2**
καὶ λήμψονται αὐτούς ἔθνη καὶ εἰσάξουσιν εἰς
τὸν τόπον αὐτῶν καὶ κατακληρονομήσουσιν

καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ θεοῦ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ ἔσονται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλτεύσαντες αὐτούς καὶ κυριευθήσονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν **3** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναπαύσει σε ὁ θεὸς ἐκ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου καὶ τῆς δουλείας σου τῆς σκληρᾶς ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς **4** καὶ λήμψη τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πῶς ἀναπέπαιται ὁ ἀπαιτῶν καὶ ἀναπέπαιται ὁ ἐπισπουδαστῆς **5** συνέτριψεν ὁ θεὸς τὸν ζυγὸν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων **6** πατάξας ἔθνος θυμῷ πληγῇ ἀνιάτῳ παίων ἔθνος πληγὴν θυμοῦ ἢ οὐκ ἐφείσατο **7** ἀνεπαύσατο πεποιοθῶς πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης **8** καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτων ἡμᾶς **9** ὁ ἄδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοὶ συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς οἱ ἐγειραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἔθνων (Sheol h7585) **10** πάντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐροῦσίν σοι καὶ σὺ ἐάλως ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης **11** κατέβη δὲ εἰς ἄδου ἡ δόξα σου ἡ πολλή σου εὐφροσύνη ὑποκάτω σου στρώσουσιν σῆψιν καὶ τὸ κατακάλυμμά σου σκώληξ (Sheol h7585) **12** πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρῶτὸς ἀνατέλλων συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη **13** σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν ἄστρον τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς βορρᾶν **14**

ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφελῶν ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ **15** νῦν δὲ εἰς ἄδου καταβήση καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς γῆς (Sheol h7585) **16** οἱ ἰδόντες σε θαυμάσουσιν ἐπὶ σοὶ καὶ ἐροῦσιν οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν σείων βασιλεῖς **17** ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην ὄλην ἔρημον καὶ τὰς πόλεις καθεῖλεν τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσεν **18** πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνων ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **19** σὺ δὲ ῥιφήση ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκεντημένων μαχαίραις καταβαινόντων εἰς ἄδου ὄν τρόπον ἱμάτιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρὸν **20** οὕτως οὐδὲ σὺ ἔση καθαρὸς διότι τὴν γῆν μου ἀπώλεσας καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας οὐ μὴ μείνης εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον σπέρμα πονηρὸν **21** ἐτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρός σου ἵνα μὴ ἀναστῶσιν καὶ τὴν γῆν κληρονομήσωσιν καὶ ἐμπλήσωσι τὴν γῆν πόλεων **22** καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς λέγει κύριος σαβαωθ καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα καὶ κατάλειμμα καὶ σπέρμα τάδε λέγει κύριος **23** καὶ θήσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους καὶ ἔσται εἰς οὐδέν καὶ θήσω αὐτὴν πηλοῦ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν **24** τάδε λέγει κύριος σαβαωθ ὄν τρόπον εἶρηκα οὕτως ἔσται καὶ ὄν τρόπον βεβούλευμαι οὕτως μενεῖ **25** τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς καὶ ἀπὸ τῶν ὀρέων μου καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται **26** αὕτη ἡ βουλή ἦν βεβούλευται κύριος ἐπὶ τὴν οἰκουμένην ὄλην καὶ αὕτη ἡ χεῖρ

ή ύψηλή ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς οἰκουμένης 27 ἃ γὰρ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται τίς διασκεδάσει καὶ τὴν χεῖρα τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει 28 τοῦ ἔτους οὗ ἀπέθανεν Αχαζ ὁ βασιλεὺς ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο 29 μὴ εὐφρανθεῖητε πάντες οἱ ἀλλόφυλοι συνετριβή γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παίοντος ὑμᾶς ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφρων ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφρεις πετόμενοι 30 καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ πτωχοὶ δὲ ἄνδρες ἐπ' εἰρήνης ἀναπαύσονται ἀνελεῖ δὲ λιμῶ τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ 31 ὀλολύζετε πύλαι πόλεων κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι οἱ ἀλλόφυλοι πάντες ὅτι καπνὸς ἀπὸ βορρᾶ ἔρχεται καὶ οὐκ ἔστιν τοῦ εἶναι 32 καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν ὅτι κύριος ἐθεμελίωσεν Σιων καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ

15 τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ τῆς Μωαβίτιδος νυκτὸς ἀπολεῖται ἡ Μωαβίτις νυκτὸς γὰρ ἀπολεῖται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος 2 λυπεῖσθε ἐφ' ἑαυτοῖς ἀπολεῖται γὰρ καὶ Διβων οὗ ὁ βωμὸς ὑμῶν ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν ἐπὶ Ναβου τῆς Μωαβίτιδος ὀλολύζετε ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλάκρωμα πάντες βραχίονες κατατετμημένοι 3 ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῆς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις αὐτῆς πάντες ὀλολύζετε μετὰ κλαυθμοῦ 4 ὅτι κέκραγεν Εσεβων καὶ Ελεαλη ἕως Ιασσα ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν διὰ τοῦτο ἡ ὄσφυς τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἡ ψυχὴ αὐτῆς γινώσεται 5 ἡ καρδιά τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγωρ δάμαλις γὰρ ἔστιν τριετής ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως

τῆς Λουιθ πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ ὀδῶ Ἀρωνιμ βοᾷ σύντριμμα καὶ σεισμός 6 τὸ ὕδωρ τῆς Νεμριμ ἔρημον ἔσται καὶ ὁ χόρτος αὐτῆς ἐκλείπει χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται 7 μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν φάραγγα Ἄραβας καὶ λήμψονται αὐτὴν 8 συνῆψεν γὰρ ἡ βοῆ τὸ ὄριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς Αγαλλιμ καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς ἕως τοῦ φρέατος τοῦ Αιλιμ 9 τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Ρεμμων πλησθήσεται αἵματος ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Ρεμμων Ἄραβας καὶ ἀρῶ τὸ σπέρμα Μωαβ καὶ Αριηλ καὶ τὸ κατάλοιπον Αδαμα

16 ἀποστελῶ ὡς ἔρπετὰ ἐπὶ τὴν γῆν μὴ πέτρα ἔρημος ἔστιν τὸ ὄρος Σιων 2 ἔση γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνιπταμένου νεοσσὸς ἀφηρημένος θύγατερ Μωαβ ἔπειτα δὲ Ἀρνων 3 πλείονα βουλευοῦ ποιεῖτε σκέπην πένθους αὐτῇ διὰ παντός ἐν μεσημβρινῇ σκοτιά φεύγουσιν ἐξέστησαν μὴ ἀπαχθῆς 4 παροικήσουσίν σοι οἱ φυγάδες Μωαβ ἔσσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος ὅτι ἦρθη ἡ συμμαχία σου καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο ὁ καταπατῶν ἐπὶ τῆς γῆς 5 καὶ διορθωθήσεται μετ' ἐλέους θρόνος καὶ καθίεται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυιδ κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην 6 ἠκούσαμεν τὴν ὕβριν Μωαβ ὕβριστῆς σφόδρα τὴν ὑπερηφανίαν ἐξήρας οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου 7 οὐχ οὕτως ὀλολύξει Μωαβ ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὀλολύξουσιν τοῖς κατοικοῦσιν Δεσεθ μελετήσεις καὶ οὐκ ἐντραπήση 8 τὰ πεδία Εσεβων πενήσει ἄμπελος Σεβαμα καταπίνοντες τὰ ἔθνη καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς ἕως Ιαζηρ οὐ μὴ συνάψητε πλανήθητε τὴν ἔρημον

οί ἀπεσταλμένοι ἐγκατελείφθησαν διέβησαν γὰρ τὴν ἔρημον **9** διὰ τοῦτο κλαύσομαι ὡς τὸν κλαυθμὸν Ἰαζηρ ἄμπελον Σεβαμα τὰ δένδρα σου κατέβαλεν Εσεβων καὶ Ελεαλι ὅτι ἐπὶ τῷ θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγήτῳ σου καταπατήσω καὶ πάντα πεσοῦνται **10** καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων σου καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσίν σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται καὶ οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια πέπυται γὰρ **11** διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωαβ ὡς κιθάρα ἠχήσει καὶ τὰ ἐντός μου ὡσεὶ τεῖχος ὃ ἐνεκαίνισας **12** καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπήναί σε ὅτι ἐκοπίασεν Μωαβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς ὥστε προσεύξασθαι καὶ οὐ μὴ δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτόν **13** τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Μωαβ ὁπότε καὶ ἐλάλησεν **14** καὶ νῦν λέγω ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθοῦ ἀτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωαβ ἐν παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοστὸς καὶ οὐκ ἔντιμος

17 τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ Δαμασκοῦ ἰδοὺ Δαμασκὸς ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων καὶ ἔσται εἰς πτῶσιν **2** καταλειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν καὶ οὐκ ἔσται ὁ διώκων **3** καὶ οὐκέτι ἔσται ὄχυρά τοῦ καταφυγεῖν Εφραιμ καὶ οὐκέτι ἔσται βασιλεία ἐν Δαμασκῷ καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων ἀπολεῖται οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν υἰῶν Ἰσραηλ καὶ τῆς δόξης αὐτῶν τάδε λέγει κύριος σαβαωθ **4** ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκλειψις τῆς δόξης Ἰακωβ καὶ τὰ πύονα τῆς δόξης αὐτοῦ σεισθήσεται **5** καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀμητὸν ἐστηκότα καὶ σπέρμα σταχύων ἐν τῷ βραχίονι αὐτοῦ ἀμήσῃ καὶ ἔσται

ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ στάχυν ἐν φάραγγι στερεᾷ **6** καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλάμη ἢ ὡς ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἐπ' ἄκρου μετεώρου ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῇ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ **7** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὸς ἔσται ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ ἐμβλέψονται **8** καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα αὐτῶν οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν **9** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλελειμμένα ὃν τρόπον ἐγκατέλιπον οἱ Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Ευαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἰῶν Ἰσραηλ καὶ ἔσονται ἔρημοι **10** διότι κατέλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτήρά σου καὶ κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης διὰ τοῦτο φυτεῦσαι φύτευμα ἄπιστον καὶ σπέρμα ἄπιστον **11** τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἢ ἂν φυτεύσης πλανηθήσῃ τὸ δὲ πρωὶ ἐάν σπείρης ἀνθήσει εἰς ἀμητὸν ἢ ἂν ἡμέρα κληρώσῃ καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς υἰοῖς σου **12** οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν ὡς θάλασσα κυμαίνουσα οὕτως παραχθήσῃ καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν ὡς ὕδωρ ἠχήσει **13** ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλὰ ὡς ὕδατος πολλοῦ βία καταφερομένου καὶ ἀποσκορακιεῖ αὐτόν καὶ πόρρω αὐτόν διώξεται ὡς χνοῦν ἀχύρου λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου καὶ ὡς κονιορτὸν τροχοῦ καταιγίδος φέρουσα **14** πρὸς ἐσπέραν ἔσται πένθος πρὶν ἢ πρωὶ καὶ οὐκ ἔσται αὕτη ἡ μερίς τῶν ὑμᾶς προνομευσάντων καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασιν

18 οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας **2** ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσῃ ὄμηρα καὶ ἐπιστολὰς βυβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος πορεύονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος μετέωρον καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπὸν τίς αὐτοῦ ἐπέκεινα ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς **3** πάντες ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικηθήσεται ἢ χώρα αὐτῶν ὥσει σημεῖον ἀπὸ ὄρους ἀρθῆ ὡς σάλπιγγος φωνὴ ἀκουστὸν ἔσται **4** ὅτι οὕτως εἶπέν μοι κύριος ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας ἀμήτου ἔσται **5** πρὸ τοῦ θερισμοῦ ὅταν συντελεσθῆ ἄνθος καὶ ὄμφαξ ἀνθήσῃ ἄνθος ὄμφακίζουσα καὶ ἀφελεῖ τὰ βοτρυδία τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ καὶ κατακόψει **6** καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτούς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἤξει **7** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνενεχθήσεται δῶρα κυρίῳ σαβαωθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιλμένου καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπατημένον ὃ ἐστὶν ἐν μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ ὄνομα κυρίου σαβαωθ ἐπεκλήθη ὄρος Σιων

19 ὄρασις Αἰγύπτου ἰδοὺ κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἤξει εἰς Αἴγυπτον καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς **2** καὶ ἐπεγερθήσονται Αἰγύπτιοι ἐπ' Αἰγυπτίους καὶ πολεμήσει

ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ πόλις ἐπὶ πόλιν καὶ νομὸς ἐπὶ νομόν **3** καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασκεδάσω καὶ ἐπερωτήσουσιν τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φωνοῦντας καὶ τοὺς ἐγγαστριμύθους **4** καὶ παραδώσω Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων κυρίων σκληρῶν καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσουσιν αὐτῶν τάδε λέγει κύριος σαβαωθ **5** καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται **6** καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοὶ καὶ αἱ διώρυγες τοῦ ποταμοῦ καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος καὶ ἐν παντὶ ἔλει καλάμου καὶ παπύρου **7** καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλω τοῦ ποταμοῦ καὶ πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνεμόφθορον **8** καὶ στενάξουσιν οἱ ἄλεις καὶ στενάξουσιν πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμόν καὶ οἱ βάλλοντες σαγήνας καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενήσουσιν **9** καὶ αἰσχύνῃ λήμψεται τοὺς ἐργαζομένους τὸ λίνον τὸ σχιστὸν καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν βύσσον **10** καὶ ἔσονται οἱ διαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὀδύνῃ καὶ πάντες οἱ τὸν ζῦθον ποιοῦντες λυπηθήσονται καὶ τὰς ψυχὰς πονέσουσιν **11** καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάνεως οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως ἢ βουλή αὐτῶν μωρανθήσεται πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ υἱοὶ συνετῶν ἡμεῖς υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς **12** ποῦ εἰσιν νῦν οἱ σοφοὶ σου καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι καὶ εἰπάτωσαν τί βεβούλευται κύριος σαβαωθ ἐπ' Αἴγυπτον **13** ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάνεως καὶ ὑψώθησαν οἱ

ἄρχοντες Μέμφεως καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον
κατὰ φυλάς **14** κύριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς
πνεῦμα πλανήσεως καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων καὶ
ὁ ἐμῶν ἅμα **15** καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον
ὃ ποιήσει κεφαλὴν καὶ οὐρὰν ἀρχὴν καὶ τέλος
16 τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς
γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου
τῆς χειρὸς κυρίου σαβαωθ ἦν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ
αὐτοῖς **17** καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ιουδαίων τοῖς
Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον πᾶς ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ
αὐτὴν αὐτοῖς φοβηθήσονται διὰ τὴν βουλὴν ἣν
βεβούλευται κύριος ἐπ' αὐτήν **18** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἔσσονται πέντε πόλεις ἐν Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ
γλώσσῃ τῇ Χανανίτιδι καὶ ὀμνύουσαι τῷ ὀνόματι
κυρίου πόλις-ασεδεκ κληθήσεται ἡ μία πόλις **19**
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν
χώρα Αἰγυπτίων καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς
τῷ κυρίῳ **20** καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα
κυρίῳ ἐν χώρα Αἰγύπτου ὅτι κεκραῖζονται πρὸς
κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτούς καὶ ἀποστελεῖ
αὐτοῖς κύριος ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτούς κρίνων
σώσει αὐτούς **21** καὶ γνωστὸς ἔσται κύριος τοῖς
Αἰγυπτίοις καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν κύριον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ποιήσουσιν θυσίας καὶ
εὐξονται εὐχὰς τῷ κυρίῳ καὶ ἀποδώσουσιν **22** καὶ
πατάξῃ κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ μεγάλῃ
καὶ ἰάσεται αὐτούς ἰάσει καὶ ἐπιστραφήσονται
πρὸς κύριον καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν καὶ ἰάσεται
αὐτούς **23** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ὁδὸς Αἰγύπτου
πρὸς Ἀσσυρίους καὶ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι
εἰς Αἴγυπτον καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς
Ἀσσυρίους καὶ δουλεύσουσιν οἱ Αἰγύπτιοι τοῖς

Ἀσσυρίοις **24** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραηλ
τρίτος ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις καὶ ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις
εὐλογημένος ἐν τῇ γῆ **25** ἦν εὐλόγησεν κύριος
σαβαωθ λέγων εὐλογημένος ὁ λαὸς μου ὁ ἐν
Αἰγύπτῳ καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ἡ κληρονομία
μου Ἰσραηλ

20 τοῦ ἔτους οὗ εἰσηλθεν Ταναθαν εἰς Ἄζωτον
ἠνίκα ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρνα βασιλέως Ἀσσυρίων
καὶ ἐπολέμησεν τὴν Ἄζωτον καὶ κατελάβετο
αὐτήν **2** τότε ἐλάλησεν κύριος πρὸς Ἡσaiαν
λέγων πορεύου καὶ ἄφελε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς
ὀσφύος σου καὶ τὰ σανδάλιά σου ὑπόλυσαι ἀπὸ
τῶν ποδῶν σου καὶ ἐποίησεν οὕτως πορευόμενος
γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος **3** καὶ εἶπεν κύριος ὃν
τρόπον πεπόρευται Ἡσαιας ὁ παῖς μου γυμνὸς καὶ
ἀνυπόδετος τρία ἔτη ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς
Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν **4** ὅτι οὕτως ἄξει βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ
Αἰθιόπων νεανίσκους καὶ πρεσβύτας γυμνοὺς καὶ
ἀνυποδέτους ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχύνην
Αἰγύπτου **5** καὶ αἰσχυνθήσονται ἠττηθέντες
οἱ Αἰγύπτιοι ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν ἐφ' οἷς ἦσαν
πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα **6**
καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ
ἰδοὺ ἡμεῖς ἦμεν πεποιθότες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτούς
εἰς βοήθειαν οἱ οὐκ ἐδύναντο σωθῆναι ἀπὸ
βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα

21 τὸ ὄραμα τῆς ἐρήμου ὡς καταγιγῆς δι' ἐρήμου
διέλθοι ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς φοβερὸν **2**
τὸ ὄραμα καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι ὁ ἀθετῶν
ἀθετεῖ ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ ἐπ' ἐμοὶ οἱ Αἰλαμιῖται
καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται

νῦν στενάξω καὶ παρακαλέσω ἑμαυτὸν **3** διὰ τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὄσφύς μου ἐκλύσεως καὶ ὠδῖνες ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουσαν ἠδίκησα τὸ μὴ ἀκοῦσαι ἐσπούδασα τὸ μὴ βλέπειν **4** ἡ καρδία μου πλανᾶται καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει ἡ ψυχὴ μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον **5** ἐτοίμασον τὴν τράπεζαν πίετε φάγετε ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες ἐτοιμάσατε θυρεοὺς **6** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος πρὸς με βαδίσας σεαυτῷ στήσον σκοπὸν καὶ ὁ ἄν ἴδης ἀνάγγειλον **7** καὶ εἶδον ἀναβάτας ἵππεῖς δύο ἀναβάτην ὄνου καὶ ἀναβάτην καμήλου ἀκρόασαι ἀκρόασιν πολλὴν **8** καὶ κάλεσον Ουριαν εἰς τὴν σκοπιὰν κυρίου καὶ εἶπεν ἔστην διὰ παντὸς ἡμέρας καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἔστην ὅλην τὴν νύκτα **9** καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης συνωρίδος καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν πέπτωκεν Βαβυλῶν καὶ πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆς συνετρίβησαν εἰς τὴν γῆν **10** ἀκούσατε οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ ὀδυνώμενοι ἀκούσατε ἃ ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαωθ ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν **11** τὸ ὄραμα τῆς Ἰδουμαίας πρὸς ἐμὲ καλεῖ παρὰ τοῦ Σηιρ φυλάσσετε ἐπάλξεις **12** φυλάσσω τὸ πρωὶ καὶ τὴν νύκτα ἐὰν ζητῆς ζητεῖ καὶ παρ' ἐμοὶ οἴκει **13** ἐν τῷ δρυμῷ ἐσπέρας κοιμηθήσῃ ἐν τῇ ὁδῷ Δαιδαν **14** εἰς συνάντησιν διψῶντι ὕδωρ φέρετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμαν ἄρτοις συναντᾶτε τοῖς φεύγουσιν **15** διὰ τὸ πλῆθος τῶν φευγόντων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς μαχαίρας καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων τῶν διατεταμένων καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπτωκότων ἐν τῷ πολέμῳ **16** ὅτι οὕτως εἶπέν μοι κύριος ἔτι ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς

μισθωτοῦ ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν υἱῶν Κηδαρ **17** καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν υἱῶν Κηδαρ ἔσται ὀλίγον διότι κύριος ἐλάλησεν ὁ θεὸς Ἰσραὴλ

22 τὸ ῥῆμα τῆς φάραγγος Σιων τί ἐγένετό σοι νῦν ὅτι ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα **2** μάταια ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων οἱ τραυματῖαι σου οὐ τραυματῖαι μαχαίρας οὐδὲ οἱ νεκροὶ σου νεκροὶ πολέμου **3** πάντες οἱ ἄρχοντές σου πεφεύγασιν καὶ οἱ ἄλόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶν καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ πόρρω πεφεύγασιν **4** διὰ τοῦτο εἶπα ἄφετέ με πικρῶς κλαύσομαι μὴ κατισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ γένους μου **5** ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπωλείας καὶ καταπατήματος καὶ πλάνησις παρὰ κυρίου σαβαωθ ἐν φάραγγι Σιων πλανῶνται ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη **6** οἱ δὲ Αἰλαμίται ἔλαβον φαρέτρας ἀναβάται ἀνθρωποὶ ἐφ' ἵπποις καὶ συναγωγὴ παρατάξεως **7** καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές σου πλησθήσονται ἀρμάτων οἱ δὲ ἵππεῖς ἐμφράξουσι τὰς πύλας σου **8** καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰς πύλας Ἰουδα καὶ ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς πόλεως **9** καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰ κρυπτὰ τῶν οἴκων τῆς ἄκρας Δαυιδ καὶ εἶδον ὅτι πλείους εἰσὶν καὶ ὅτι ἀπέστρεψαν τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν **10** καὶ ὅτι καθείλωσαν τοὺς οἴκους Ἱερουσαλημ εἰς ὀχύρωμα τοῦ τείχους τῇ πόλει **11** καὶ ἐποίησατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀνὰ μέσον τῶν δύο τειχέων ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτὴν καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν οὐκ εἶδετε **12** καὶ ἐκάλεσεν

κύριος σαβαωθ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν
καὶ κοπετὸν καὶ ζύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων **13**
αὐτοὶ δὲ ἐποίησαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα
σφάζοντες μόσχους καὶ θύοντες πρόβατα ὥστε
φαγεῖν κρέα καὶ πιεῖν οἶνον λέγοντες φάγωμεν
καὶ πῶμεν αὖριον γὰρ ἀποθνήσκομεν **14** καὶ
ἀνακεκαλυμμένα ταῦτά ἐστιν ἐν τοῖς ὠσὶν κυρίου
σαβαωθ ὅτι οὐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία
ἕως ἂν ἀποθάνητε **15** τάδε λέγει κύριος σαβαωθ
πορεύου εἰς τὸ παστοφόριον πρὸς Σομναν τὸν
ταμίαν καὶ εἶπὸν αὐτῷ **16** τί σὺ ᾧδε καὶ τί σοὶ
ἐστὶν ᾧδε ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ᾧδε μνημεῖον
καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον καὶ
ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν **17** ἰδοὺ δὴ
κύριος σαβαωθ ἐκβαλεῖ καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα καὶ
ἀφελεῖ τὴν στολὴν σου **18** καὶ τὸν στέφανόν σου
τὸν ἔνδοξον καὶ ρίψει σε εἰς χώραν μεγάλην
καὶ ἀμέτρητον καὶ ἐκεῖ ἀποθανῆ καὶ θήσει τὸ
ἄρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν καὶ τὸν οἶκον τοῦ
ἄρχοντός σου εἰς καταπάτημα **19** καὶ ἀφαιρεθήσῃ
ἐκ τῆς οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σου **20**
καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καλέσω τὸν παῖδά
μου Ελιακιμ τὸν τοῦ Χελκιου **21** καὶ ἐνδύσω
αὐτὸν τὴν στολὴν σου καὶ τὸν στέφανόν σου
δώσω αὐτῷ καὶ τὸ κράτος καὶ τὴν οἰκονομίαν
σου δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἔσται ὡς
πατὴρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ τοῖς
ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰουδα **22** καὶ δώσω τὴν δόξαν
Δαυιδ αὐτῷ καὶ ἄρξει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων
23 καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ καὶ
ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ **24** καὶ ἔσται πεποιοθῶς ἐπ' αὐτὸν πᾶς
ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπὸ μικροῦ

ἕως μεγάλου καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ
25 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τάδε λέγει κύριος σαβαωθ
κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ
πιστῷ καὶ πεσεῖται καὶ ἀφαιρεθήσεται ἡ δόξα ἡ
ἐπ' αὐτόν ὅτι κύριος ἐλάλησεν

23 τὸ ὄραμα Τύρου ὀλολύζετε πλοῖα
Καρχηδόνας ὅτι ἀπώλετο καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ
γῆς Κιτιαίων ἤκται αἰχμάλωτος **2** τίνι ὅμοιοι
γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ μεταβόλοι
Φοινίκης διαπερῶντες τὴν θάλασσαν **3** ἐν
ὔδατι πολλῶ σπέρμα μεταβόλων ὡς ἀμητοῦ
εἰσφερομένου οἱ μεταβόλοι τῶν ἐθνῶν **4**
αἰσχύνθητι Σιδῶν εἶπεν ἡ θάλασσα ἡ δὲ ἰσχύς τῆς
θαλάσσης εἶπεν οὐκ ὧδιον οὐδὲ ἔτεκον οὐδὲ
ἐξέθρεψα νεανίσκους οὐδὲ ὑψωσα παρθένους **5**
ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ λήμψεται
αὐτοὺς ὀδύνη περὶ Τύρου **6** ἀπέλθατε εἰς
Καρχηδόνα ὀλολύξατε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ
νήσῳ ταύτῃ **7** οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἡ ὑβρις
ἡ ἀπ' ἀρχῆς πρὶν ἢ παραδοθῆναι αὐτήν **8**
τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον μὴ ἦσσαν
ἐστὶν ἢ οὐκ ἰσχύει οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι
ἄρχοντες τῆς γῆς **9** κύριος σαβαωθ ἐβουλεύσατο
παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὑβριν τῶν ἐνδόξων καὶ
ἀτιμάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς **10** ἐργάζου
τὴν γῆν σου καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ
Καρχηδόνας **11** ἡ δὲ χεὶρ σου οὐκέτι ἰσχύει
κατὰ θάλασσαν ἢ παροξύνουσα βασιλεῖς κύριος
σαβαωθ ἐνετείλατο περὶ Χανααν ἀπολέσαι
αὐτῆς τὴν ἰσχύν **12** καὶ ἐροῦσιν οὐκέτι μὴ
προσθήτε τοῦ ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα
Σιδῶνος καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς οὐδὲ ἐκεῖ
σοὶ ἀνάπαυσις ἔσται **13** καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων καὶ

αὕτη ἠρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων οὐδὲ ἐκεῖ σοι ἀνάπαυσις ἔσται ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπτωκεν **14** ὀλολύζετε πλοῖα Καρχηδόνος ὅτι ἀπώλετο τὸ ὀχύρωμα ὑμῶν **15** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταλειφθήσεται Τύρος ἕτη ἑβδομήκοντα ὡς χρόνος βασιλείως ὡς χρόνος ἀνθρώπου καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομήκοντα ἕτη ἔσται Τύρος ὡς ἄσμα πόρνης **16** λαβὲ κιθάραν ῥέμβυσον πόλεις πόρνη ἐπιλελησμένη καλῶς κιθάρισον πολλὰ ἄσων ἵνα σου μνεῖα γένηται **17** καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομήκοντα ἕτη ἐπισκοπὴν ποιήσῃ ὁ θεὸς Τύρου καὶ πάλιν ἀποκατασταθήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ ἔσται ἐμπόριον πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης **18** καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον τῷ κυρίῳ οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι κυρίου πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι κυρίου

24 ἰδοὺ κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην καὶ ἐρημώσῃ αὐτὴν καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ **2** καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος καὶ ἡ θεράπεινα ὡς ἡ κυρία ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν καὶ ὁ δανειζων ὡς ὁ δανειζόμενος καὶ ὁ ὀφείλων ὡς ὁ ὀφείλει **3** φθορᾶ φθαρήσεται ἡ γῆ καὶ προνομὴ προνομηθήσεται ἡ γῆ τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα **4** ἐπένησεν ἡ γῆ καὶ ἐφθάρη ἡ οἰκουμένη ἐπένησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς **5** ἡ δὲ γῆ ἠνόμησεν διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν διότι παρέβησαν τὸν νόμον καὶ ἤλλαξαν τὰ προστάγματα διαθήκην αἰώνιον **6** διὰ τοῦτο ἀρᾶ ἔδεται τὴν γῆν ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες

αὐτὴν διὰ τοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ καὶ καταλειφθήσονται ἄνθρωποι ὀλίγοι **7** πενήσει οἶνος πενήσει ἄμπελος στενάζουσιν πάντες οἱ εὐφραϊνόμενοι τὴν ψυχὴν **8** πέπαυται εὐφροσύνη τυμπάνων πέπαυται αὐθάδεια καὶ πλοῦτος ἀσεβῶν πέπαυται φωνὴ κιθάρας **9** ἠσχύνθησαν οὐκ ἔπιον οἶνον πικρὸν ἐγένετο τὸ σικερα τοῖς πίνουσιν **10** ἠρημώθη πᾶσα πόλις κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν **11** ὀλολύζετε περὶ τοῦ οἴνου πανταχῇ πέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς **12** καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι καὶ οἴκοι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπολοῦνται **13** ταῦτα πάντα ἔσται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἔθνων ὃν τρόπον ἐὰν τις καλαμῆσῃται ἐλαίαν οὕτως καλαμῆσονται αὐτοῦς καὶ ἐὰν παύσῃται ὁ τρύγητος **14** οὗτοι φωνῇ βοήσονται οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ κυρίου ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης **15** διὰ τοῦτο ἡ δόξα κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης τὸ ὄνομα κυρίου ἔνδοξον ἔσται κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ **16** ἀπὸ τῶν περὺγων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν ἐλπίς τῷ εὐσεβεῖ καὶ ἐροῦσιν οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν οἱ ἀθετοῦντες τὸν νόμον **17** φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγὶς ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς **18** καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν φόβον ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον ὁ δὲ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου ἀλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς **19** ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῆ καὶ ἀπορία ἀπορηθήσεται ἡ γῆ **20** ἔκλινεν καὶ σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ ὡς ὁ μεθύων καὶ κραιπαλῶν καὶ πεσεῖται καὶ οὐ μὴ δύνηται

ἀναστῆναι κατίσχυσεν γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία 21 καὶ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς 22 καὶ συνάξουσιν καὶ ἀποκλείουσιν εἰς ὄχυρωμα καὶ εἰς δεσμοπήριον διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ ἔσται αὐτῶν 23 καὶ τακῆσεται ἡ πλίνθος καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος ὅτι βασιλεύσει κύριος ἐν Σιων καὶ ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθήσεται

25 κύριε ὁ θεὸς μου δοξάσω σε ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου ὅτι ἐποίησας θαυμαστά πράγματα βουλήν ἀρχαίαν ἀληθινὴν γένοιτο κύριε 2 ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα πόλεις ὄχυράς τοῦ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια τῶν ἀσεβῶν πόλις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῆ 3 διὰ τοῦτο εὐλογῆσαι σε ὁ λαὸς ὁ πτωχὸς καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσίν σε 4 ἐγένου γὰρ πάση πόλει ταπεινῇ βοηθὸς καὶ τοῖς ἀθυμήσασιν διὰ ἔνδειαν σκέπη ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύση αὐτούς σκέπη διψῶντων καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων 5 εὐλογήσουσίν σε ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιων ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν οἷς ἡμᾶς παρέδωκας 6 καὶ ποιήσει κύριος σαβαωθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πίνονται εὐφροσύνην πίνονται οἶνον χρίσονται μύρον 7 ἐν τῷ ὄρει τούτῳ παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν ἢ γὰρ βουλή αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη 8 κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας καὶ ἀπάλιν ἀφείλεν ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφείλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν 9 καὶ ἐρουῖσιν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν καὶ ἠγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ

σωτηρίᾳ ἡμῶν 10 ὅτι ἀνάπαυσιν δώσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβίτις ὃν τρόπον πατοῦσιν ἄλωνα ἐν ἀμάξαις 11 καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπεινώσεν τοῦ ἀπολέσαι καὶ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ ἐφ' ἃ τὰς χεῖρας ἐπέβαλεν 12 καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς τοῦ τοίχου σου ταπεινώσει καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἐδάφους

26 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄσσονται τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς Ἰουδα λέγοντες ἰδοὺ πόλις ὄχυρά καὶ σωτήριον ἡμῶν θῆσει τεῖχος καὶ περίτειχος 2 ἀνοίξατε πύλας εἰσελθάτω λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν 3 ἀντιλαμβανόμενος ἀληθείας καὶ φυλάσσων εἰρήνην ὅτι ἐπὶ σοὶ 4 ἤλπισαν κύριε ἕως τοῦ αἰῶνος ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ αἰώνιος 5 ὃς ταπεινώσας κατήγαγες τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς πόλεις ὄχυράς καταβαλεῖς καὶ κατάξεις ἕως ἐδάφους 6 καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες πραέων καὶ ταπεινῶν 7 ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο καὶ παρεσκευασμένη ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν 8 ἢ γὰρ ὁδὸς κυρίου κρίσις ἠλπίσασμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐπὶ τῇ μνεῖᾳ 9 ἢ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ θεὸς διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς 10 πέπαιται γὰρ ὁ ἀσεβὴς οὐ μὴ μάθη δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ ἀρθῆτω ὁ ἀσεβὴς ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου 11 κύριε ὑψηλὸς σου ὁ βραχίον καὶ οὐκ ἤδειςαν γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται ζῆλος λήμψεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται 12 κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν πάντα γὰρ

ἀπέδωκας ἡμῖν **13** κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς
κύριε ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν **14** οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ
ἴδωσιν οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσιν διὰ τοῦτο
ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν
αὐτῶν **15** πρόσθετες αὐτοῖς κακὰ κύριε πρόσθετες
κακὰ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς **16** κύριε ἐν
θλίψει ἐμνήσθην σου ἐν θλίψει μικρᾶ ἢ παιδεία
σου ἡμῖν **17** καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ
τεκεῖν καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραξεν οὕτως
ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου διὰ τὸν φόβον σου
κύριε **18** ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ
ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποιήσαμεν ἐπὶ
τῆς γῆς ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς
γῆς **19** ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν
τῇ γῇ ἢ γὰρ δρόσος ἢ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστὶν
ἢ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται **20** βιάδιζε λαός
μου εἰσελθε εἰς τὰ ταμίειά σου ἀπόκλεισον τὴν
θύραν σου ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον ἕως ἂν
παρέλθῃ ἡ ὀργὴ κυρίου **21** ἰδοὺ γὰρ κύριος ἀπὸ
τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς
καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνηρημένους

27 τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεὸς τὴν μάχαιραν
τὴν ἁγίαν καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ
τὸν δράκοντα ὄφιν φεύγοντα ἐπὶ τὸν δράκοντα **2**
ὄφιν σκολιὸν καὶ ἀνελεῖ τὸν δράκοντα **2**
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελῶν καλὸς ἐπιθύμημα
ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς **3** ἐγὼ πόλις ἰσχυρὰ πόλις
πολιορκουμένη μάτην ποτιῶ αὐτὴν ἀλώσεται γὰρ
νυκτὸς ἡμέρας δὲ πεσεῖται τὸ τεῖχος **4** οὐκ ἔστιν
ἢ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς τίς με θήσει φυλάσσειν

καλάμην ἐν ἀγρῷ διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην
ἠθέτηκα αὐτὴν τοίνυν διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος
ὁ θεὸς πάντα ὅσα συνέταξεν κατακέκαυμαι **5**
βοήσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ποιήσωμεν
εἰρήνην αὐτῷ ποιήσωμεν εἰρήνην **6** οἱ ἐρχόμενοι
τέκνα Ἰακωβ βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει Ἰσραηλ
καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ
αὐτοῦ **7** μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξεν καὶ αὐτὸς
οὕτως πληγήσεται καὶ ὡς αὐτὸς ἀνεῖλεν οὕτως
ἀναιρεθήσεται **8** μαχόμενος καὶ ὀνειδίζων
ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς οὐ σὺ ἦσθα ὁ μελετῶν τῷ
πνεύματι τῷ σκληρῷ ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι
θυμοῦ **9** διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία Ἰακωβ
καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ ὅταν ἀφέλωμαι
αὐτοῦ τὴν ἁμαρτίαν ὅταν θῶσιν πάντας τοὺς
λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους ὡς κονίαν
λεπτὴν καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν
καὶ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα ὡσπερ
δρυμὸς μακρὰν **10** τὸ κατοικούμενον ποίμνιον
ἀνειμένον ἔσται ὡς ποίμνιον καταλελειμμένον
καὶ ἔσται πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα καὶ ἐκεῖ
ἀναπαύσονται **11** καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἔσται ἐν
αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ ξηρανθῆναι γυναῖκες
ἐρχόμεναι ἀπὸ θεᾶς δεῦτε οὐ γὰρ λαός ἐστὶν ἔχων
σύνεσιν διὰ τοῦτο οὐ μὴ οἰκτιρήσῃ ὁ ποιήσας
αὐτοὺς οὐδὲ ὁ πλάσας αὐτοὺς οὐ μὴ ἐλεήσῃ **12** καὶ
ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμφράξει κύριος ἀπὸ
τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἕως Ῥινοκορούρων
ὑμεῖς δὲ συναγάγετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ κατὰ ἕνα
ἕνα **13** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σαλπιοῦσιν
τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπολόμενοι
ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν

Αἰγύπτῳ καὶ προσκυνήσουσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλημ

28 οὐαὶ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως οἱ μισθωτοὶ Ἐφραιμ τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχείου οἱ μεθύοντες ἄνευ οἴνου **2** ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς κυρίου ὡς χάλαζα καταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέπην βία καταφερομένη ὡς ὕδατος πολὺ πλῆθος σῦρον χώραν τῇ γῆ ποιήσει ἀνάπαυσιν ταῖς χερσίν **3** καὶ τοῖς ποσὶν καταπατηθήσεται ὁ στέφανος τῆς ὕβρεως οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραιμ **4** καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ ὡς πρόδρομος σύκου ὁ ἰδὼν αὐτὸ πρὶν ἢ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν θελήσει αὐτὸ καταπιεῖν **5** τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος σαβαωθ ὁ στέφανος τῆς ἐλπίδος ὁ πλακεῖς τῆς δόξης τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ **6** καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως ἐπὶ κρίσιν καὶ ἰσχὺν κωλύων ἀνελεῖν **7** οὗτοι γὰρ οἴνω πεπλανημένοι εἰσὶν ἐπλανήθησαν διὰ τὸ σικερα ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐξέστησαν διὰ τὸν οἶνον ἐσεισθησαν ἀπὸ τῆς μέθης τοῦ σικερα ἐπλανήθησαν τοῦτ' ἔστι φάσμα **8** ἀρὰ ἔδεται ταύτην τὴν βουλήν αὕτη γὰρ ἡ βουλή ἔνεκεν πλεονεξίας **9** τίνι ἀνηγγείλαμεν κακὰ καὶ τίνι ἀνηγγείλαμεν ἀγγελίαν οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ γάλακτος οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ **10** θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσδέχου ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν **11** διὰ φαλισμὸν χειλέων διὰ γλώσσης ἐτέρας ὅτι λαλήσουσιν τῷ λαῷ τούτῳ **12** λέγοντες αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι καὶ τοῦτο τὸ σύντριμμα καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἀκούειν **13** καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον

κυρίου τοῦ θεοῦ θλίψις ἐπὶ θλίψιν ἐλπίς ἐπ' ἐλπίδι ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν ἵνα πορευθῶσιν καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ κινδυνεύσουσιν καὶ συντριβήσονται καὶ ἀλώσονται **14** διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι καὶ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλημ **15** ὅτι εἶπατε ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ἄδου καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας καταγιγερυμένη ἐὰν παρέλθῃ οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα **(Sheol h7585)** **16** διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια Σιων λίθον πολυτελεῖ ἔκλεκτὸν ἀκρογωνιαῖον ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ καταισχυθῆ **17** καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα ἢ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμούς καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταγιγερυμένη **18** μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου καὶ ἡ ἐλπίς ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν ἄδην οὐ μὴ ἐμμεῖνῃ καταγιγερυμένη ἐὰν ἐπέλθῃ ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα **(Sheol h7585)** **19** ὅταν παρέλθῃ λήμψεται ὑμᾶς πρῶι πρῶι παρελεύσεται ἡμέρας καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπίς πονηρὰ μάθετε ἀκούειν **20** στενοχωρούμενοι οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν τοῦ ἡμᾶς συναχθῆναι **21** ὥσπερ ὄρος ἀσεβῶν ἀναστήσεται καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαων μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ πικρίας ἔργον ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἀλλοτρίως χρῆσεται καὶ ἡ πικρία αὐτοῦ ἀλλοτρία **22** καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθεῖητε μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ δεσμοὶ διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμημένα πράγματα ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαωθ ἃ ποιήσει

ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν **23** ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκούετε τῆς φωνῆς μου προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς λόγους μου **24** μὴ ὄλην τὴν ἡμέραν μέλλει ὁ ἄροτριῶν ἄροτριᾶν ἢ σπόρον προετοιμάσει πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν **25** οὐχ ὅταν ὀμαλίση αὐτῆς τὸ πρόσωπον τότε σπεῖρει μικρὸν μελάνθιον καὶ κύμινον καὶ πάλιν σπεῖρει πυρὸν καὶ κριθὴν καὶ ζέαν ἐν τοῖς ὀρίοις σου **26** καὶ παιδευθήσῃ κρίματι θεοῦ σου καὶ εὐφρανθήσῃ **27** οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον οὐδὲ τροχὸς ἀμάξης περιάξει ἐπὶ τὸ κύμινον ἀλλὰ ῥάβδῳ ἐκτινάσσεται τὸ μελάνθιον τὸ δὲ κύμινον **28** μετὰ ἄρτου βρωθήσεται οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ἐγὼ ὑμῖν ὀργισθήσομαι οὐδὲ φωνὴ τῆς πικρίας μου καταπατήσῃ ὑμᾶς **29** καὶ ταῦτα παρὰ κυρίου σαβαωθ ἐξῆλθεν τὰ τέρατα βουλευσασθε ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν

29 οὐαὶ πόλις Αριηλ ἦν Δαυιδ ἐπολέμησεν συναγάγετε γενήματα ἐνιαυτὸν ἐπ' ἐνιαυτὸν φάγεσθε γὰρ σὺν Μωαβ **2** ἐκθλίψω γὰρ Αριηλ καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ πλοῦτος ἐμοί **3** καὶ κυκλώσω ὡς Δαυιδ ἐπὶ σὲ καὶ βαλῶ περὶ σὲ χάρακα καὶ θήσω περὶ σὲ πύργους **4** καὶ ταπεινωθήσονται οἱ λόγοι σου εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δύσονται καὶ ἔσται ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς γῆς ἡ φωνὴ σου καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνὴ σου ἀσθενήσῃ **5** καὶ ἔσται ὡς κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος τῶν ἀσεβῶν καὶ ὡς χνοῦς φερόμενος καὶ ἔσται ὡς στιγμή παραχρήμα **6** παρὰ κυρίου σαβαωθ ἐπισκοπὴ γὰρ ἔσται μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης καταγιγῆς φερομένη καὶ φλόξ πυρὸς κατεσθίουσα **7** καὶ ἔσται ὡς ὁ

ἐνουπνιαζόμενος ἐν ὕπνῳ ὁ πλοῦτος τῶν ἐθνῶν πάντων ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Αριηλ καὶ πάντες οἱ στρατευσάμενοι ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπ' αὐτὴν καὶ θλίβοντες αὐτήν **8** καὶ ἔσονται ὡς οἱ ἐν ὕπνῳ πίνοντες καὶ ἔσθοντες καὶ ἐξαναστάντων μάταιον αὐτῶν τὸ ἐνούπνιον καὶ ὄν τρόπον ἐνουπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς πίνων καὶ ἐξαναστὰς ἔτι διψᾷ ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενὸν ἤλπισεν οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος πάντων τῶν ἐθνῶν ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών **9** ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε καὶ κραιπαλήσατε οὐκ ἀποσικερα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου **10** ὅτι πεπότικεν ὑμᾶς κύριος πνεύματι κατανύξεως καὶ καμμύσει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν οἱ ὀρώντες τὰ κρυπτά **11** καὶ ἔσονται ὑμῖν πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τούτου ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμματα λέγοντες ἀνάγνωθι ταῦτα καὶ ἐρεῖ οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι ἐσφράγισται γὰρ **12** καὶ δοθήσεται τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου μὴ ἐπισταμένου γράμματα καὶ ἐρεῖ αὐτῷ ἀνάγνωθι τοῦτο καὶ ἐρεῖ οὐκ ἐπίσταμαι γράμματα **13** καὶ εἶπεν κύριος ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν τιμῶσίν με ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ μάτην δὲ σέβονται με διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας **14** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ προσθήσω τοῦ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον καὶ μεταθήσω αὐτοὺς καὶ ἀπολώ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω **15** οὐαὶ οἱ βαθέως βουλήν ποιοῦντες καὶ οὐ διὰ κυρίου οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλήν ποιοῦντες καὶ ἔσται ἐν σκότει

τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐροῦσιν τίς ἡμᾶς ἐώρακεν καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται ἢ ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν **16** οὐχ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι οὐ σύ με ἔπλασας ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι οὐ συντεῶς με ἐποίησας **17** οὐκέτι μικρὸν καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος ὡς τὸ ὄρος τὸ Χερμελ καὶ τὸ ὄρος τὸ Χερμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται **18** καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει καὶ οἱ ἐν τῇ ὀμίχλῃ ὀφθαλμοὶ τυφλῶν βλέπονται **19** καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ κύριον ἐν εὐφροσύνῃ καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης **20** ἐξέλιπεν ἄνομος καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος καὶ ἐξωλεθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ **21** καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν καὶ ἐπλαγίασαν ἐν ἀδίκῳ δίκαιον **22** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακωβ ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβρααμ οὐ νῦν αἰσχυνηθήσεται Ἰακωβ οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ Ἰσραηλ **23** ἀλλ' ὅταν ἴδωσιν τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου δι' ἐμὲ ἀγιασοῦσιν τὸ ὄνομά μου καὶ ἀγιασοῦσιν τὸν ἅγιον Ἰακωβ καὶ τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραηλ φοβηθήσονται **24** καὶ γνώσονται οἱ τῷ πνεύματι πλανώμενοι σύνεσιν οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακούειν καὶ αἱ γλώσσαι αἱ ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην

30 οὐαὶ τέκνα ἀποστάται τάδε λέγει κύριος ἐποιήσατε βουλήν οὐ δι' ἐμοῦ καὶ συνθήκας οὐ διὰ τοῦ πνεύματός μου προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίας **2** οἱ πορευόμενοι καταβῆναν εἰς Αἴγυπτον ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπηρώτησαν τοῦ

βοηθηθῆναι ὑπὸ Φαραῶ καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἴγυπτίων **3** ἔσται γὰρ ὑμῖν ἡ σκέπη Φαραῶ εἰς αἰσχύνην καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος **4** ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι πονηροὶ μάτην κοπιάσουσιν **5** πρὸς λαόν ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς οὔτε εἰς βοήθειαν οὔτε εἰς ὠφέλειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος **6** ἡ ὄρασις τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῇ θλίψει καὶ τῇ στενοχωρίᾳ λέων καὶ σκύμνος λέοντος ἐκείθεν καὶ ἀσπίδες καὶ ἔκγονα ἀσπίδων πετομένων οἱ ἔφερον ἐπ' ὄνων καὶ καμήλων τὸν πλοῦτον αὐτῶν πρὸς ἔθνος ὃ οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς εἰς βοήθειαν ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος **7** Αἴγυπτίῳ μάταια καὶ κενὰ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς ἀπάγγελτον αὐτοῖς ὅτι ματαῖα ἢ παράκλησις ὑμῶν αὕτη **8** νῦν οὖν καθίσας γράψον ἐπὶ πυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον ὅτι ἔσται εἰς ἡμέρας καιρῶν ταῦτα καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα **9** ὅτι λαὸς ἀπειθής ἐστὶν υἱοὶ ψευδεῖς οἱ οὐκ ἠβούλοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ θεοῦ **10** οἱ λέγοντες τοῖς προφήταις μὴ ἀναγγέλλετε ἡμῖν καὶ τοῖς τὰ ὀράματα ὀρῶσιν μὴ λαλεῖτε ἡμῖν ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἑτέραν πλάνησιν **11** καὶ ἀποστρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον τοῦτον καὶ ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ **12** διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραηλ ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις τούτοις καὶ ἠλπίσατε ἐπὶ ψεύδει καὶ ὅτι ἐγόγγυσας καὶ πεποιθῶς ἐγένου ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ **13** διὰ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὕτη ὡς τεῖχος πῖπτον παραχρῆμα πόλεως ὀχυρᾶς ἐάλωκυίας ἧς παραχρῆμα πάρεστιν τὸ πτώμα **14** καὶ τὸ πτώμα

αὐτῆς ἔσται ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὄστρακίνου ἐκ κεραμίου λεπτὰ ὥστε μὴ εὐρεῖν ἐν αὐτοῖς ὄστρακον ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς καὶ ἐν ᾧ ἀποσυριεῖς ὕδωρ μικρόν **15** οὕτω λέγει κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραηλ ὅταν ἀποστραφῆς στενάξης τότε σωθήσῃ καὶ γνώσῃ ποῦ ἦσθα ὅτε ἐπεποιθεῖς ἐπὶ τοῖς ματαίοις ματαία ἢ ἰσχύς ὑμῶν ἐγενήθη καὶ οὐκ ἠβούλεσθε ἀκοῦειν **16** ἀλλ' εἶπατε ἐφ' ἵππων φευξόμεθα διὰ τοῦτο φεύξεσθε καὶ εἶπατε ἐπὶ κούφοις ἀναβάται ἐσόμεθα διὰ τοῦτο κούφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς **17** διὰ φωνὴν ἐνὸς φεύζονται χίλιοι καὶ διὰ φωνὴν πέντε φεύζονται πολλοὶ ἕως ἂν καταλειφθῆτε ὡς ἰστός ἐπ' ὄρους καὶ ὡς σημαίαν φέρων ἐπὶ βουνοῦ **18** καὶ πάλιν μενεὶ ὁ θεὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι ὑμᾶς καὶ διὰ τοῦτο ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆσαι ὑμᾶς διότι κριτὴς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐστὶν καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐν αὐτῷ **19** διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιων οἰκήσῃ καὶ Ἱερουσαλημ κλαυθμῷ ἔκλαυσεν ἐλέησόν με ἐλεήσει σε τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου ἡνίκα εἶδεν ἐπήκουσέν σου **20** καὶ δώσει κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ στενόν καὶ οὐκέτι μὴ ἐγγίσωσίν σοι οἱ πλανῶντές σε ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται τοὺς πλανῶντάς σε **21** καὶ τὰ ὠτά σου ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων οἱ λέγοντες αὕτη ἡ ὁδὸς πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ εἶτε δεξιὰ εἶτε ἀριστερά **22** καὶ ἐξαρεῖς τὰ εἰδῶλα τὰ περιηργυρωμένα καὶ τὰ περικεχρυσωμένα λεπτὰ ποιήσεις καὶ λικμήσεις ὡς ὕδωρ ἀποκαθημένης καὶ ὡς κόπρον ὡσεὶς αὐτά **23** τότε ἔσται ὁ ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γενήματος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονὴ

καὶ λιπαρὸς καὶ βοσκηθήσεται σου τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πίονα καὶ εὐρύχωρον **24** οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελικμημένα **25** καὶ ἔσται ἐπὶ παντὸς ὄρους ὑψηλοῦ καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅταν ἀπόλωνται πολλοὶ καὶ ὅταν πέσωσιν πύργοι **26** καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἑπταπλάσιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἰάσῃται κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς σου ἰάσεται **27** ἰδοὺ τὸ ὄνομα κυρίου διὰ χρόνου ἔρχεται πολλοῦ καιόμενος ὁ θυμὸς μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ τὸ λόγιον ὀργῆς πλήρες καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἔδεται **28** καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι σῦρον ἥξει ἕως τοῦ τραχήλου καὶ διαιρεθήσεται τοῦ ἔθνη ταραξάει ἐπὶ πλανήσει ματαία καὶ διώξεται αὐτοὺς πλάνησις καὶ λήμψεται αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν **29** μὴ διὰ παντὸς δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἁγία μου διὰ παντὸς ὡσεὶ ἐορτάζοντας καὶ ὡσεὶ εὐφραινόμενους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου πρὸς τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραηλ **30** καὶ ἀκουστὴν ποιήσει ὁ θεὸς τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ δείξει μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ φλογὸς κατεσθιούσης κεραυνώσει βιαίως καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βίβη **31** διὰ γὰρ φωνὴν κυρίου ἠττηθήσονται Ἀσσύριοι τῇ πληγῇ ἣ ἂν πατάξῃ αὐτούς **32** καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν ὄθεν ἦν αὐτῷ ἡ ἐλπίς τῆς βοηθείας ἐφ' ἣ αὐτὸς ἐπεποιθεῖ

αὐτοὶ μετὰ αὐλῶν καὶ κιθάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς **33** σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτηθῆσιν μὴ καὶ σοὶ ἠτοιμάσθῃ βασιλεύειν φάραγγα βαθεῖαν ξύλα κείμενα πῦρ καὶ ξύλα πολλά ὁ θυμὸς κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θεοῦ καιομένη

31 οὐαὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοήθειαν οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιοῦτες καὶ ἐφ' ἄρμασιν ἔστιν γὰρ πολλά καὶ ἐφ' ἵπποις πλῆθος σφόδρα καὶ οὐκ ἦσαν πεποιοῦτες ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὸν θεὸν οὐκ ἐξεζήτησαν **2** καὶ αὐτὸς σοφὸς ἦγεν ἐπ' αὐτοὺς κακὰ καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετηθῆ καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν **3** Αἰγύπτιον ἄνθρωπον καὶ οὐ θεὸν ἵππων σάρκας καὶ οὐκ ἔστιν βοήθεια ὁ δὲ κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ κοπιάσουσιν οἱ βοηθοῦντες καὶ ἅμα πάντες ἀπολοῦνται **4** ὅτι οὕτως εἶπέν μοι κύριος ὃν τρόπον ἐὰν βοήσῃ ὁ λέων ἢ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἢ ἔλαβεν καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἠττήθησαν καὶ τὸ πλῆθος τοῦ θυμοῦ ἐπτοήθησαν οὕτως καταβήσεται κύριος σαβαωθ ἐπιστρατεῦσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιων ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς **5** ὡς ὄρνεα πετόμενα οὕτως ὑπερασπιεῖ κύριος ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐξελεῖται καὶ περιποιήσεται καὶ σώσει **6** ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθεῖαν βουλήν βουλευόμενοι καὶ ἄνομον **7** ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν **8** καὶ πεσεῖται Ἀσοουρ οὐ μάχαιρα ἀνδρὸς οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτόν καὶ φεύξεται οὐκ ἀπὸ

προσώπου μαχαίρας οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἥττημα **9** πέτρα γὰρ περιλημφθήσονται ὡς χάρακι καὶ ἠττηθήσονται ὁ δὲ φεύγων ἀλώσεται τάδε λέγει κύριος μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιων σπέρμα καὶ οἰκίους ἐν Ἱερουσαλὴμ

32 ἰδοὺ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσιν **2** καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρύπτων τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ κρυβήσεται ὡς ἄφ' ὕδατος φερομένου καὶ φανήσεται ἐν Σιων ὡς ποταμὸς φερόμενος ἔνδοξος ἐν γῆ διψώση **3** καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιοῦτες ἐπ' ἀνθρώποις ἀλλὰ τὰ ὄρα δώσουσιν ἀκούειν **4** καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τοῦ ἀκούειν καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην **5** καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν τῷ μωρῷ ἄρχειν καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται σου σίγα **6** ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λαλήσει καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσει τοῦ συντελεῖν ἄνομα καὶ λαλεῖν πρὸς κύριον πλάνησιν τοῦ διασπεῖραι ψυχὰς πεινώσας καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιῆσαι **7** ἡ γὰρ βουλή τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλευέσεται καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκους καὶ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει **8** οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλευσαντο καὶ αὕτη ἡ βουλή μενεῖ **9** γυναῖκες πλούσιαι ἀνάστητε καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου θυγατέρες ἐν ἐλπίδι ἀκούσατε τοὺς λόγους μου **10** ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνεῖαν ποιήσασθε ἐν ὀδύνῃ μετ' ἐλπίδος ἀνήλωται ὁ τρύγητος πέπαιται ὁ σπόρος καὶ οὐκέτι μὴ ἔλθη **11** ἔκστητε λυπήθητε αἱ πεποιοῦται ἐκδύσασθε γυμναὶ γένεσθε περιζώσασθε σάκκους τὰς ὀσφύας **12** καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε ἀπὸ ἀγροῦ

ἐπιθυμήματος καὶ ἀμπέλου γενήματος **13** ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβήσεται καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθήσεται πόλις πλουσία **14** οἴκοι ἐγκαταλελειμμένοι πλοῦτον πόλεως καὶ οἴκους ἐπιθυμητοὺς ἀφήσουσιν καὶ ἔσσονται αἱ κῶμαι σπήλαια ἕως τοῦ αἰῶνος εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων βοσκήματα ποιμένων **15** ἕως ἂν ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χερμελ καὶ ὁ Χερμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται **16** καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ κατοικήσει **17** καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης εἰρήνη καὶ κρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν καὶ πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος **18** καὶ κατοικήσῃ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης καὶ ἐνοικήσῃ πεποιθῶς καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλούτου **19** ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῆ οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἦξει καὶ ἔσσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τοῖς δρυμοῖς πεποιθότες ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ **20** μακάριοι οἱ σπεύροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ οὐ βουζ καὶ ὄνος πατεῖ

33 οὐαὶ τοῖς ταλαιπωροῦσιν ὑμᾶς ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ ταλαιπώρους καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθετεῖ ἀλώσονται οἱ ἀθετοῦντες καὶ παραδοθήσονται καὶ ὡς σῆς ἐπὶ ἱματίου οὕτως ἠττηθήσονται **2** κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθαμεν ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούντων εἰς ἀπώλειαν ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως **3** διὰ φωνὴν τοῦ φόβου σου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη **4** νῦν δὲ συναχθήσεται τὰ σκῦλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου ὄν τρόπον ἐὰν τις συναγάγῃ ἀκρίδας οὕτως ἐμπαίξουσιν ὑμῖν **5** ἅγιος ὁ θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλοῖς

ἐνεπλήσθη Σιων κρίσεως καὶ δικαιοσύνης **6** ἐν νόμῳ παραδοθήσονται ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸν κύριον οὗτοί εἰσιν θησαυροὶ δικαιοσύνης **7** ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν αὐτοὶ φοβηθήσονται οὐς ἐφοβεῖσθε φοβηθήσονται ἀφ' ὑμῶν ἄγγελοι γὰρ ἀποσταλήσονται ἀξιοῦντες εἰρήνην πικρῶς κλαίοντες παρακαλοῦντες εἰρήνην **8** ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοὶ πέπαυται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη αἶρεται καὶ οὐ μὴ λογίσησθε αὐτοὺς ἀνθρώπους **9** ἐπένησεν ἡ γῆ ἠσχύνθη ὁ Λίβανος ἔλη ἐγένετο ὁ Σαρων φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία καὶ ὁ Κάρμηλος **10** νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος νῦν δοξαστήσομαι νῦν ὑψωθήσομαι **11** νῦν ὄψεσθε νῦν αἰσθηθήσεσθε ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν πῦρ ὑμᾶς κατέδεται **12** καὶ ἔσσονται ἔθνη κατακεκαυμένα ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐρριμμένη καὶ κατακεκαυμένη **13** ἀκούσονται οἱ πόρρωθεν ἃ ἐποίησα γνῶσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχὺν μου **14** ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιων ἄνομοι λήμψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν ὅτι πῦρ καίεται τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰώνιον **15** πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ λαλῶν εὐθεῖαν ὁδὸν μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων βαρύνων τὰ ὦτα ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος καμμύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν **16** οὗτος οἰκήσῃ ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυρᾶς ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν **17** βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν **18** ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσῃ φόβον ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοὶ ποῦ

εἰσιν οἱ συμβουλευόντες ποῦ ἔστιν ὁ ἀριθμῶν
τοὺς τρεφομένους **19** μικρὸν καὶ μέγαν λαὸν
ὧ οὐ συνεβουλεύσαντο οὐδὲ ἤδει βαθύφωνων
ὥστε μὴ ἀκούσαι λαὸς πεφασλισμένος καὶ οὐκ
ἔστιν τῷ ἀκούοντι σύνεσις **20** ἰδοὺ Σιων ἡ
πόλις τὸ σωτήριον ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ σου
ῥψονται Ἱερουσαλημ πόλις πλουσία σκηναὶ αἱ οὐ
μὴ σεισθῶσιν οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι
τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον οὐδὲ
τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαρραγῶσιν **21** ὅτι
τὸ ὄνομα κυρίου μέγα ὑμῖν τόπος ὑμῖν ἔσται
ποταμοὶ καὶ διώρυγες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι
οὐ πορεύση ταύτην τὴν ὁδὸν οὐδὲ πορεύσεται
πλοῖον ἐλαῦνον **22** ὁ γὰρ θεὸς μου μέγας ἔστιν
οὐ παρελεύσεται με κύριος κριτὴς ἡμῶν κύριος
ἄρχων ἡμῶν κύριος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος οὗτος
ἡμᾶς σώσει **23** ἔρράγησαν τὰ σχοινία σου ὅτι
οὐκ ἐνίσχυσεν ὁ ἰστός σου ἔκλινεν οὐ χαλάσει
τὰ ἰστία οὐκ ἀρεῖ σημεῖον ἕως οὗ παραδοθῆ
εἰς προνομήν τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομήν
ποιήσουσιν **24** καὶ οὐ μὴ εἶπη κοπιῶ ὁ λαὸς ὁ
ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς ἀφέθη γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία
34 προσαγάγετε ἔθνη καὶ ἀκούσατε ἄρχοντες
ἀκουσάτω ἡ γῆ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ ἡ οἰκουμένη καὶ ὁ
λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ **2** διότι θυμὸς κυρίου ἐπὶ πάντα
τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τοῦ
ἀπολέσαι αὐτούς καὶ παραδοῦναι αὐτούς εἰς
σφαγὴν **3** οἱ δὲ τραυματῖαι αὐτῶν ῥιφήσονται
καὶ οἱ νεκροὶ καὶ ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὁσμὴ καὶ
βραχίσηται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν **4** καὶ
ἐλιγίσηται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον καὶ πάντα τὰ
ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου καὶ ὡς
πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς **5** ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά

μου ἐν τῷ οὐρανῷ ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν
καταβήσεται καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ
κρίσεως **6** ἡ μάχαιρα κυρίου ἐνεπλήσθη αἵματος
ἐπαχύνθη ἀπὸ στέατος ἀρνῶν καὶ ἀπὸ στέατος
τράγων καὶ κριῶν ὅτι θυσία κυρίῳ ἐν Βοσορ καὶ
σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ **7** καὶ συμπεσοῦνται
οἱ ἄδρῳι μετ' αὐτῶν καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι
καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ
ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται **8** ἡμέρα
γὰρ κρίσεως κυρίου καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως
κρίσεως Σιων **9** καὶ στραφήσονται αὐτῆς αἱ
φάραγγες εἰς πίσσαν καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον
καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ γῆ καιομένη ὡς πίσσα **10**
νυκτὸς καὶ ἡμέρας καὶ οὐ σβεσθήσεται εἰς
τὸν αἰῶνα χρόνον καὶ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς
αὐτῆς ἄνω εἰς γενεὰς ἐρημωθήσεται καὶ εἰς
χρόνον πολύν **11** καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ
ὄρνεα καὶ ἐχῖνοι καὶ ἴβεις καὶ κόρακες καὶ
ἐπιβληθήσεται ἐπ' αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας
ἐρήμου καὶ ὄνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ **12**
οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται οἱ γὰρ βασιλεῖς
αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς καὶ οἱ μεγιστάνες
αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν **13** καὶ ἀναφύσει
εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα καὶ εἰς τὰ
ὄχυρώματα αὐτῆς καὶ ἔσται ἔπαυλις σειρήνων καὶ
αὐλὴ στρουθῶν **14** καὶ συναντήσουσιν δαιμόνια
ὄνοκενταῦροι καὶ βοήσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν
ἕτερον ἐκεῖ ἀναπαύσονται ὄνοκένταυροι εὖρον
γὰρ αὐτοῖς ἀνάπαυσιν **15** ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχῖνος
καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας
ἐκεῖ ἔλαφοι συνήντησαν καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα
ἀλλήλων **16** ἀριθμῷ παρήλθον καὶ μία αὐτῶν
οὐκ ἀπώλετο ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐζήτησαν ὅτι

κύριος ἐνετείλατο αὐτοῖς καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
συνήγαγεν αὐτάς **17** καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς
κλήρους καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμέρισεν βόσκεισθαι
εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε εἰς γενεὰς
γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ' αὐτῆς

35 εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα ἀγαλλιάσθω
ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον **2** καὶ ἐξανθήσει καὶ
ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἡ δόξα
τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου
καὶ ὁ λαὸς μου ὄψεται τὴν δόξαν κυρίου καὶ
τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ **3** ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμένα
καὶ γόνατα παραλελυμένα **4** παρακαλέσατε οἱ
ὀλιγόψυχοι τῇ διανοίᾳ ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε
ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσιν καὶ
ἀνταποδώσει αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς **5**
τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν καὶ ὦτα
κωφῶν ἀκούσονται **6** τότε ἀλείται ὡς ἔλαφος
ὁ χωλὸς καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων
ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ φάραγξ ἐν γῆ
διψῶση **7** καὶ ἡ ἄνυδρος ἔσται εἰς ἔλη καὶ εἰς τὴν
διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται ἐκεῖ εὐφροσύνη
ὀρνέων ἔπαυλις καλάμου καὶ ἔλη **8** ἐκεῖ ἔσται
ὁδὸς καθαρὰ καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται καὶ οὐ
μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ
ὁδὸς ἀκάθαρτος οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται
ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν **9** καὶ οὐκ
ἔσται ἐκεῖ λέων οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν
οὐ μὴ ἀναβῆ ἔπ' αὐτὴν οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἔκει
ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι **10** καὶ
συναγμένοι διὰ κύριον ἀποστραφήσονται καὶ
ἥξουσιν εἰς Σιων μετ' εὐφροσύνης καὶ εὐφροσύνη
αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν ἐπὶ γὰρ κεφαλῆς
αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα καὶ εὐφροσύνη

καταλήμψεται αὐτούς ἀπέδρα ὁδύνη καὶ λύπη
καὶ στεναγμός

36 καὶ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου
ἔτους βασιλεύοντος Εζεκίου ἀνέβη Σενναχηριμ
βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας
τὰς ὀχυράς καὶ ἔλαβεν αὐτάς **2** καὶ ἀπέστειλεν
βασιλεὺς Ἀσσυρίων Ραψακην ἐκ Λαχίς εἰς
Ἱερουσαλημ πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκίαν μετὰ
δυνάμεως πολλῆς καὶ ἔσθη ἐν τῷ ὕδραγωγῷ τῆς
κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ
γναφῆως **3** καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν Ἐλιακίμ ὁ τοῦ
Χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς
καὶ Ἰωαχ ὁ τοῦ Ἀσαφ ὁ ὑπομνηματογράφος **4** καὶ
εἶπεν αὐτοῖς Ραψακης εἶπατε Εζεκία τάδε λέγει ὁ
βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων τί πεποιθὼς
εἶ **5** μὴ ἐν βουλῇ ἢ λόγοις χειλέων παράταξις
γίνεται καὶ νῦν ἐπὶ τίνι πέποιθας ὅτι ἀπειθεὶς μοι
6 ἰδοὺ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην
τὴν τεθλασμένην ταύτην ἐπ' Αἴγυπτον ὃς ἂν ἐπ'
αὐτὴν ἐπιστηρισθῆ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα
αὐτοῦ οὕτως ἔστιν Φαραω βασιλεὺς Αἰγύπτου
καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ **7** εἰ δὲ λέγετε
ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν πεποιθήαμεν **8** νῦν
μείχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων
καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον εἰ δυνήσεσθε
δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτούς **9** καὶ πῶς δύνασθε
ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τοπάρχου ἐνός οἰκέται
εἰσὶν οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰγυπτίους εἰς ἵππον καὶ
ἀναβάτην **10** καὶ νῦν μὴ ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν
ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτὴν **11** καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτὸν Ἐλιακίμ καὶ Σομνας καὶ Ἰωαχ
λάλησον πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί ἀκούομεν
γὰρ ἡμεῖς καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαῖστί καὶ

ἵνα τί λαλεῖς εἰς τὰ ὤτα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπὶ τῷ τείχει **12** καὶ εἶπεν Ραφακῆς πρὸς αὐτούς μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέν με ὁ κύριός μου λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει ἵνα φάγωσιν κόπρον καὶ πῖωσιν οὖρον μεθ' ὑμῶν ἅμα **13** καὶ ἔστη Ραφακῆς καὶ ἐβόησεν φωνῇ μεγάλη Ἰουδαῖστί καὶ εἶπεν ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων **14** τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Εζεκιᾶς λόγοις οἳ οὐ δυνήσονται ρύσασθαι ὑμᾶς **15** καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Εζεκιᾶς ὅτι ρύσεται ὑμᾶς ὁ θεὸς καὶ οὐ μὴ παραδοθῆ ἢ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων **16** μὴ ἀκούετε Εζεκιου τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι ἐκπορεύεσθε πρὸς με καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκᾶς καὶ πίεσθε ὕδωρ τοῦ λάκκου ὑμῶν **17** ἕως ἂν ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς ἡ γῆ ὑμῶν γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἀμπελώνων **18** μὴ ὑμᾶς ἀπατάτω Εζεκιᾶς λέγων ὁ θεὸς ὑμῶν ρύσεται ὑμᾶς μὴ ἐρρύσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἔθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων **19** ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς Αἰμαθ καὶ Αρφαθ καὶ ποῦ ὁ θεὸς τῆς πόλεως Σεπφარიμ μὴ ἐδύναντο ρύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου **20** τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἔθνῶν τούτων ἐρρύσατο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς μου ὅτι ρύσεται ὁ θεὸς Ἰερουσαλημ ἐκ χειρὸς μου **21** καὶ ἐσιώπησαν καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον διὰ τὸ προστάξαι τὸν βασιλέα μηδένα ἀποκριθῆναι **22** καὶ εἰσῆλθεν Ελιακιμ ὁ τοῦ Χελκιου ὁ οἰκονόμος καὶ Σομνας ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως καὶ Ἰωαχ

ὁ τοῦ Ασαφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Εζεκιαν ἐσχισμένοι τοὺς χιτῶνας καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ραφακου

37 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα Εζεκιαν ἔσχισεν τὰ ἱμάτια καὶ σάκκον περιβάλετο καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον κυρίου **2** καὶ ἀπέστειλεν Ελιακιμ τὸν οἰκονόμον καὶ Σομναν τὸν γραμματέα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ησαιαν υἱὸν Αμως τὸν προφήτην **3** καὶ εἶπαν αὐτῷ τάδε λέγει Εζεκιᾶς ἡμέρα θλίψεως καὶ ὄνειδισμοῦ καὶ ἐλεγμοῦ καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα ὅτι ἦκει ἡ ὠδὶν τῇ τικτούσῃ ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν **4** εἰσακούσαι κύριος ὁ θεὸς σου τοὺς λόγους Ραφακου οὐς ἀπέστειλεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὄνειδίζειν θεὸν ζῶντα καὶ ὄνειδίζειν λόγους οὐς ἤκουσεν κύριος ὁ θεὸς σου καὶ δεηθήσῃ πρὸς κύριον τὸν θεόν σου περὶ τῶν καταλειμμένων τούτων **5** καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς Ησαιαν **6** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ησαιας οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν τάδε λέγει κύριος μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας οὐς ὠνειδίσαν με οἱ πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων **7** ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς αὐτὸν πνεῦμα καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν ἀποστραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ πεσεῖται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ **8** καὶ ἀπέστρεψεν Ραφακῆς καὶ κατέλαβεν πολιορκοῦντα τὸν βασιλέα Λομναν καὶ ἤκουσεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὅτι **9** ἐξῆλθεν Θαρακα βασιλεὺς Αἰθιόπων πολιορκῆσαι αὐτόν καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψεν καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλου πρὸς Εζεκιαν λέγων **10** οὕτως ἐρεῖτε Εζεκιᾶ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας μὴ σε ἀπατάτω ὁ θεός

σου ἐφ' ᾧ πεποιθὼς εἶ ἐπ' αὐτῷ λέγων οὐ μὴ παραδοθῆ Ἱερουσαλημ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων **11** ἢ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν **12** μὴ ἐρρύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν οὐς οἱ πατέρες μου ἀπώλεσαν τὴν τε Γωζαν καὶ Χαρραν καὶ Ραφες αἱ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεμαδ **13** ποῦ εἰσιν οἱ βασιλεῖς Αἰμαθ καὶ Αρφαθ καὶ πόλεως Σεπφαριμ Αναγ Ουγαυα **14** καὶ ἔλαβεν Εζεκιας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων καὶ ἠνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον κυρίου **15** καὶ προσέεξατο Εζεκιας πρὸς κύριον λέγων **16** κύριε σαβαωθ ὁ θεὸς Ἰσραηλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβιν σὺ θεὸς μόνος εἶ πάσης βασιλείας τῆς οἰκουμένης σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν **17** εἰσάκουσον κύριε εἰσβλεψον κύριε καὶ ἰδὲ τοὺς λόγους οὐς ἀπέστειλεν Σενναχηριμ ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα **18** ἐπ' ἀληθείας γὰρ ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὴν χώραν αὐτῶν **19** καὶ ἐνέβαλον τὰ εἶδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθοι καὶ ἀπώλεσαν αὐτούς **20** σὺ δέ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν ἵνα γινῶ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος **21** καὶ ἀπεστάλη Ἡσαιας υἱὸς Ἀμως πρὸς Εζεκιαν καὶ εἶπεν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἤκουσα ἃ προσήυξω πρὸς με περὶ Σενναχηριμ βασιλέως Ἀσσυρίων **22** οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐφαύλισέν σε καὶ ἐμυκτήρισέν σε παρθένος θυγάτηρ Σιων ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησεν θυγάτηρ Ἱερουσαλημ **23** τίνα ὠνείδισας καὶ παρώξυνας ἢ πρὸς τίνα ὕψωσας τὴν φωνήν σου καὶ οὐκ ἦρας εἰς ὕψος

τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ **24** ὅτι δι' ἀγγέλων ὠνείδισας κύριον σὺ γὰρ εἶπας τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου καὶ ἔκοψα τὸ ὕψος τῆς κέδρου αὐτοῦ καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου καὶ εἰσηλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ δρυμοῦ **25** καὶ ἔθηκα γέφυραν καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος **26** οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλαι ἃ ἐγὼ ἐποίησα ἐξ ἀρχαίων ἡμερῶν συνέταξα νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὄχυροῖς καὶ ἐνοικοῦντας ἐν πόλεσιν ὄχυραῖς **27** ἀνῆκα τὰς χεῖρας καὶ ἐξηράνθησαν καὶ ἐγένοντο ὡς χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωμαίων καὶ ὡς ἄγρωστις **28** νῦν δὲ τὴν ἀνάπαυσίν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου καὶ τὴν εἴσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι **29** ὁ δὲ θυμὸς σου ὃν ἐθυμώθης καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη πρὸς με καὶ ἐμβαλῶ φιδὸν εἰς τὴν ῥινά σου καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χεῖλη σου καὶ ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ **30** τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ ἔσπαρκας τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα τῷ δὲ τρίτῳ σπεύραντες ἀμήσατε καὶ φυτεύσατε ἀμπελώνας καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν **31** καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φυήσουσιν ῥίζαν κάτω καὶ ποιήσουσιν σπέρμα ἄνω **32** ὅτι ἐξ Ἱερουσαλημ ἐξελεύσονται οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ σωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιων ὁ ζῆλος κυρίου σαβαωθ ποιήσει ταῦτα **33** διὰ τοῦτο οὕτως λέγει κύριος ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐδὲ μὴ βάλλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος οὐδὲ μὴ ἐπιβάλλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεὸν οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα **34** ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται τάδε λέγει

κύριος 35 ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ
σῶσαι αὐτήν δι' ἐμὲ καὶ διὰ Δαυιδ τὸν παῖδά μου
36 καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἀνείλεν ἐκ τῆς
παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα
πέντε χιλιάδας καὶ ἐξαναστάντες τὸ πρωὶ εὔρον
πάντα τὰ σώματα νεκρά 37 καὶ ἀποστραφεῖς
ἀπῆλθεν βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ᾤκησεν ἐν
Νινευῆ 38 καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ
οἴκῳ Νασαραχ τὸν παταχρον αὐτοῦ Ἀδραμελεχ
καὶ Σαρασαρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν
μαχαίραις αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν καὶ
ἐβασίλευσεν Ασσορδαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ
38 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐμαλακίσθη
Εζεκιᾶς ἕως θανάτου καὶ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν
Ἡσαιας υἱὸς Ἀμωσ ὁ προφήτης καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτόν τάδε λέγει κύριος τάξι περὶ τοῦ οἴκου
σου ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ καὶ οὐ ζήσῃ 2 καὶ
ἀπέστρεψεν Εζεκιᾶς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς
τὸν τοῖχον καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον 3 λέγων
μνήσθητι κύριε ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου
μετὰ ἀληθείας ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ καὶ τὰ ἄρεστὰ
ἐνώπιόν σου ἐποίησα καὶ ἔκλαυσεν Εζεκιᾶς
κλαυθμῷ μεγάλῳ 4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρὸς Ἡσαιαν λέγων 5 πορεύθητι καὶ εἶπὸν Εζεκιᾶ
τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυιδ τοῦ πατρός σου
ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου καὶ εἶδον
τὰ δάκρυά σου ἰδοὺ προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον
σου ἕτη δέκα πέντε 6 καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως
Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης
ὑπερασπιῶ 7 τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον παρὰ
κυρίου ὅτι ὁ θεὸς ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο 8 τὴν
σκιάν τῶν ἀναβαθμῶν οὐς κατέβη ὁ ἥλιος τοὺς
δέκα ἀναβαθμούς τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου

ἀποστρέψω τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμούς
καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμούς οὐς
κατέβη ἡ σκιά 9 προσευχὴ Εζεκιᾶ βασιλέως
τῆς Ιουδαίας ἡνίκα ἐμαλακίσθη καὶ ἀνέστη ἐκ
τῆς μαλακίας αὐτοῦ 10 ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει
τῶν ἡμερῶν μου ἐν πύλαις ἄδου καταλείψω τὰ
ἕτη τὰ ἐπίλοιπα (Sheol h7585) 11 εἶπα οὐκέτι μὴ
ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς οὐκέτι
μὴ ἴδω ἄνθρωπον 12 ἐκ τῆς συγγενείας μου
κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου ἐξῆλθεν καὶ
ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ καταλύων σκηνὴν
πήξας τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο ὡς ἰστός
ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
παρεδόθην 13 ἕως πρωὶ ὡς λέοντι οὕτως τὰ ὀστέα
μου συνέτριψεν ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως τῆς
νυκτὸς παρεδόθην 14 ὡς χελιδῶν οὕτως φωνήσω
καὶ ὡς περιστερά οὕτως μελετήσω ἐξέλιπον γὰρ
μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ
οὐρανοῦ πρὸς τὸν κύριον ὃς ἐξείλατό με 15 καὶ
ἀφείλατό μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς 16 κύριε
περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι καὶ ἐξήγειράς μου
τὴν πνοήν καὶ παρακληθεῖς ἔζησα 17 εἴλου γὰρ
μου τὴν ψυχὴν ἵνα μὴ ἀπόληται καὶ ἀπέριψας
ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρτίας μου 18 οὐ γὰρ
οἱ ἐν ἄδου αἰνέσουσίν σε οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες
εὐλογήσουσίν σε οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ἄδου
τὴν ἐλεημοσύνην σου (Sheol h7585) 19 οἱ ζῶντες
εὐλογήσουσίν σε ὃν τρόπον κἀγὼ ἀπὸ γὰρ τῆς
σήμερον παιδία ποιήσω ἃ ἀναγγελοῦσιν τὴν
δικαιοσύνην σου 20 κύριε τῆς σωτηρίας μου καὶ
οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατέναντι τοῦ οἴκου
τοῦ θεοῦ 21 καὶ εἶπεν Ἡσαιας πρὸς Εζεκιᾶν λαβὲ

παλάθην ἐκ σύκων καὶ τρίψον καὶ κατάπλασαι καὶ ὑγιῆς ἔση **22** καὶ εἶπεν Εζεκιας τοῦτο τὸ σημεῖον ὅτι ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ

39 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν Μαρωδαχ υἱὸς τοῦ Λααδαν ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα Εζεκια ἵκουσεν γὰρ ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως θανάτου καὶ ἀνέστη **2** καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Εζεκιας χαρὰν μεγάλην καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεχωθα καὶ τῆς στακτῆς καὶ τῶν θυμιμάτων καὶ τοῦ μύρου καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γάζης καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν οὐθέν ὃ οὐκ ἔδειξεν Εζεκιας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **3** καὶ ἦλθεν Ησαιας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Εζεκιαν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι καὶ πόθεν ἤκασιν πρὸς σέ καὶ εἶπεν Εζεκιας ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασιν πρὸς με ἐκ Βαβυλῶνος **4** καὶ εἶπεν Ησαιας τί εἶδосαν ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ εἶπεν Εζεκιας πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδосαν καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἶδосαν ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου **5** καὶ εἶπεν αὐτῷ Ησαιας ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου σαβαωθ **6** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ λήμψονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ὅσα συνήγαγον οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἰς Βαβυλῶνα ἥξει καὶ οὐδὲν οὐ μὴ καταλίπωσιν εἶπεν δὲ ὁ θεὸς **7** ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου ὧν ἐγέννησας λήμψονται καὶ ποιήσουσιν σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων **8** καὶ εἶπεν Εζεκιας πρὸς Ησαιαν ἀγαθὸς ὁ λόγος

κυρίου ὃν ἐλάλησεν γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου

40 παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου λέγει ὁ θεὸς **2** ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλημ παρακαλέσατε αὐτήν ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις αὐτῆς λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς **3** φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν **4** πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία **5** καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα κυρίου καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ὅτι κύριος ἐλάλησεν **6** φωνὴ λέγοντος βόησον καὶ εἶπα τί βοήσω πᾶσα σὰρξ χόρτος καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου **7** ἐξηράνθη ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν **8** τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα **9** ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιων ὑψώσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλημ ὑψώσατε μὴ φοβεῖσθε εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα ἰδοὺ ὁ θεὸς ὑμῶν **10** ἰδοὺ κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται καὶ ὁ βραχίων μετὰ κυριείας ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ **11** ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ συναΐξει ἄρνας καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει **12** τίς ἐμέτρησεν τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί τίς ἔστησεν τὰ ὄρη σταθμῶ καὶ τὰς νάπας ζυγῶ **13** τίς ἔγνω νοῦν κυρίου καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο ὃς συμβιβᾷ αὐτόν **14** ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο

καὶ συνεβίβασεν αὐτόν ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ **15** εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγῶν ἀπὸ κάδου καὶ ὡς ῥοπή ζυγοῦ ἐλογίσθησαν καὶ ὡς σίελος λογισθήσονται **16** ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἰκανὸς εἰς καῦσιν καὶ πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἰκανὰ εἰς ὀλοκάρπωσιν **17** καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδὲν εἰσι καὶ εἰς οὐθὲν ἐλογίσθησαν **18** τίνι ὠμοιώσατε κύριον καὶ τίνι ὁμοιώματι ὠμοιώσατε αὐτόν **19** μὴ εἰκόνα ἐποίησεν τέκτων ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον περιεχρύσωσεν αὐτόν ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν **20** ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων καὶ σοφῶς ζητεῖ πῶς στήσει αὐτοῦ εἰκόνα καὶ ἴνα μὴ σαλεύηται **21** οὐ γνώσεσθε οὐκ ἀκούσεσθε οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς **22** ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανὸν καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν **23** ὁ διδοὺς ἄρχοντας εἰς οὐδὲν ἄρχειν τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν **24** οὐ γὰρ μὴ σπεύρωσιν οὐδὲ μὴ φυτεύσωσιν οὐδὲ μὴ ῥιζωθῆ εἰς τὴν γῆν ἢ ῥίζα αὐτῶν ἔπνευσεν ἐπ' αὐτούς καὶ ἐξηράνθησαν καὶ καταγιγίς ὡς φρύγανα ἀναλήμψεται αὐτούς **25** νῦν οὖν τίνι με ὠμοιώσατε καὶ ὑψωθήσομαι εἶπεν ὁ ἅγιος **26** ἀναβλέψατε εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἴδετε τίς κατέδειξεν πάντα ταῦτα ὁ ἐκφέρων κατὰ ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ πάντας ἐπ' ὀνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης καὶ ἐν κράτει ἰσχύος οὐδὲν σε ἔλαθεν **27** μὴ γὰρ εἶπης Ἰακωβ καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραὴλ ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ θεός μου τὴν κρίσιν ἀφεῖλεν καὶ ἀπέστη **28** καὶ νῦν οὐκ ἔγνωσ εἰ μὴ ἤκουσας

θεὸς αἰώνιος ὁ θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς οὐ πεινάσει οὐδὲ κοπιάσει οὐδὲ ἔστιν ἐξέυρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ **29** διδοὺς τοῖς πεινῶσιν ἰσχύν καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην **30** πεινάσουσιν γὰρ νεώτεροι καὶ κοπιάσουσιν νεανίσκοι καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσσονται **31** οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύν περοφυήσουσιν ὡς ἀετοὶ δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιάσουσιν βαδιοῦνται καὶ οὐ πεινάσουσιν

41 ἐγκαινίζεσθε πρὸς με νῆσοι οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα τότε κρίσιν ἀναγγειλάτωσαν **2** τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ καὶ πορεύσεται δώσει ἐναντίον ἔθνων καὶ βασιλεῖς ἐκστήσει καὶ δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν καὶ ὡς φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν **3** καὶ διώξεται αὐτοὺς καὶ διελεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἢ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ **4** τίς ἐνήργησεν καὶ ἐποίησεν ταῦτα ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς ἐγὼ θεὸς πρῶτος καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι **5** εἶδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβήθησαν τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἠγγισαν καὶ ἤλθοσαν ἅμα **6** κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθήσαι καὶ ἐρεῖ **7** ἰσχυσεν ἀνὴρ τέκτων καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρη ἅμα ἐλαύνων ποτὲ μὲν ἐρεῖ σύμβλημα καλὸν ἔστιν ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἡλοῖς θήσουσιν αὐτὰ καὶ οὐ κινήθησονται **8** σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰακωβ ὄν ἐξελεξάμην σπέρμα Ἀβρααμ ὄν ἠγάπησα **9** οὐδ' ἀντελαβόμην ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε καὶ εἶπά σοι παῖς μου εἶ ἐξελεξάμην σε καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε **10** μὴ

φοβοῦ μετὰ σοῦ γάρ εἰμι μὴ πλανῶ ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ θεός σου ὁ ἐνισχύσας σε καὶ ἐβοήθησά σοι καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου **11** ἰδοὺ αἰσχυρθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου **12** ζητήσεις αὐτούς καὶ οὐ μὴ εὕρης τοὺς ἀνθρώπους οἱ παροινήσουσιν εἰς σέ ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε **13** ὅτι ἐγὼ ὁ θεός σου ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου ὁ λέγων σοι μὴ φοβοῦ **14** Ἰακωβ ὀλιγοστός Ἰσραὴλ ἐγὼ ἐβοήθησά σοι λέγει ὁ θεὸς ὁ λυτρούμενός σε Ἰσραὴλ **15** ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς τροχοὺς ἀμάξης ἀλοῶντας καινοὺς πριστηροειδεῖς καὶ ἀλοήσεις ὄρη καὶ λεπτυνεῖς βουνούς καὶ ὡς χνοῦν θήσεις **16** καὶ λικμήσεις καὶ ἄνεμος λήμψεται αὐτούς καὶ καταιγὶς διασπερῆ αὐτούς σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ ἐν τοῖς ἀγίοις Ἰσραὴλ καὶ ἀγαλλιάσονται **17** οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς ζητήσουσιν γὰρ ὕδωρ καὶ οὐκ ἔσται ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης ἐξηράνθη ἐγὼ κύριος ὁ θεός ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ θεός Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς **18** ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμούς καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς **19** θήσω εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν κέδρον καὶ πύξον καὶ μυρσίην καὶ κυπάρισσον καὶ λεύκη **20** ἵνα ἴδωσιν καὶ γνῶσιν καὶ ἐννοηθῶσιν καὶ ἐπιστῶνται ἅμα ὅτι χεὶρ κυρίου ἐποίησεν ταῦτα πάντα καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ κατέδειξεν **21** ἐγγίζει ἡ κρίσις ὑμῶν λέγει κύριος ὁ θεός ἤγγισαν αἱ βουλαὶ ὑμῶν λέγει ὁ βασιλεὺς Ἰακωβ **22** ἐγγισάτωσαν καὶ ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβήσεται ἢ τὰ πρότερα

τίνα ἦν εἶπατε καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν καὶ γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα εἶπατε ἡμῖν **23** ἀναγγείλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐπ' ἐσχάτου καὶ γνωσόμεθα ὅτι θεοὶ ἐστε εὗ ποιήσατε καὶ κακώσατε καὶ θαυμασόμεθα καὶ ὀψόμεθα ἅμα **24** ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς καὶ πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν ἐκ γῆς βδέλυγμα ἐξελέξαντο ὑμᾶς **25** ἐγὼ δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ βορρᾶ καὶ τὸν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν κληθήσονται τῷ ὀνόματί μου ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες καὶ ὡς πληλὸς κεραμέως καὶ ὡς κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πληλὸν οὕτως καταπατηθήσεσθε **26** τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς ἵνα γνῶμεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ ἐροῦμεν ὅτι ἀληθῆ ἐστὶν οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων οὐδὲ ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους **27** ἀρχὴν Σιων δώσω καὶ Ἱερουσαλὴμ παρακαλέσω εἰς ὁδὸν **28** ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν ἰδοὺ οὐδεῖς καὶ ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων καὶ ἐὰν ἐρωτήσω αὐτούς πόθεν ἐστὲ οὐ μὴ ἀποκριθῶσιν μοι **29** εἰσὶν γὰρ οἱ ποιοῦντες ὑμᾶς καὶ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς

42 Ἰακωβ ὁ παῖς μου ἀντιλήμψομαι αὐτοῦ Ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει **2** οὐ κεκράξεται οὐδὲ ἀνήσει οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτοῦ **3** κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει καὶ λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν **4** ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται ἕως ἂν θῆ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἔλπιουσιν **5** οὕτως λέγει κύριος ὁ θεός ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ πῆξας αὐτόν ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ διδοὺς

πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτήν **6** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου καὶ ἐνισχύσω σε καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους εἰς φῶς ἐθνῶν **7** ἀνοιξοὶ ὀφθαλμοὺς τυφλῶν ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει **8** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς τοῦτό μου ἐστὶν τὸ ὄνομα τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς **9** τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἠκάσιν καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν **10** ὑμνήσατε τῷ κυρίῳ ὕμνον καινόν ἢ ἀρχὴ αὐτοῦ δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πλέοντες αὐτήν αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς **11** εὐφράνθητι ἔρημος καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς ἐπαύλεις καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδαρ εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες Πέτραν ἀπ' ἄκρων τῶν ὀρέων βοήσουσιν **12** δώσουσιν τῷ θεῷ δόξαν τὰς ἀρετάς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσιν **13** κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται καὶ συντρίψει πόλεμον ἐπεγερεῖ ζῆλον καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος **14** ἐσιώπησα μὴ καὶ αἰεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι ἐκαρτέρησα ὡς ἢ τίκτουσα ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα **15** καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς νήσους καὶ ἔλη ξηρανῶ **16** καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ἧ οὐκ ἔγνωσαν καὶ τρίβους οὓς οὐκ ᾔδεισαν πατήσαι ποιήσω αὐτοὺς ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς **17** αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω αἰσχύνθητε αἰσχύνην οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς οἱ λέγοντες τοῖς

χωνευτοῖς ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν **18** οἱ κωφοὶ ἀκούσατε καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν **19** καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖδες μου καὶ κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ **20** εἶδετε πλεονάκεις καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε ἠνοιγμένα τὰ ὦτα καὶ οὐκ ἠκούσατε **21** κύριος ὁ θεὸς ἐβούλετο ἵνα δικαιωθῇ καὶ μεγαλύνῃ αἴνεσιν καὶ εἶδον **22** καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονομευμένος καὶ διηρπασμένος ἢ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμειοῖς πανταχοῦ καὶ ἐν οἴκοις ἅμα ὅπου ἔκρυψαν αὐτοὺς ἐγένοντο εἰς προνομήν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαίρουμένος ἄρπαγμα καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων ἀπόδος **23** τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιεῖται ταῦτα εἰσακούσεται εἰς τὰ ἐπερχόμενα **24** τίς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακωβ καὶ Ἰσραὴλ τοῖς προνομεύουσιν αὐτόν οὐχὶ ὁ θεὸς ᾧ ἡμάρτοσαν αὐτῷ καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορευέσθαι οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ **25** καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς πόλεμος καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτοὺς κύκλω καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐτῶν οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχὴν

43 καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε Ἰακωβ ὁ πλάσας σε Ἰσραὴλ μὴ φοβοῦ ὅτι ἐλυτρώσάμην σε ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου ἐμὸς εἶ σύ **2** καὶ ἐὰν διαβαίνης δι' ὕδατος μετὰ σοῦ εἶμι καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσίν σε καὶ ἐὰν διέλθης διὰ πυρός οὐ μὴ κατακαυθῆς φλόξ οὐ κατακαύσει σε **3** ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς σου ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ ὁ σώζων σε ἐποίησά σου ἄλλαγμα Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν καὶ Σοῦνην ὑπὲρ σοῦ **4** ἀφ' οὗ ἔντιμος ἐγένου ἐναντίον μου ἐδοξάσθης κἀγὼ σε ἠγάπησα καὶ δώσω ἀνθρώπους πολλοὺς ὑπὲρ σοῦ

καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου 5 μὴ φοβοῦ ὅτι μετὰ σοῦ εἶμι ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε 6 ἐρῶ τῷ βορρᾶ ἄγε καὶ τῷ λιβί μὴ κώλυε ἄγε τοὺς υἱούς μου ἀπὸ γῆς πόρρωθεν καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς 7 πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν καὶ ἔπλασα καὶ ἐποίησα αὐτόν 8 καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλόν καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύτως τυφλοὶ καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες 9 πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ 10 γένεσθέ μοι μάρτυρες κἀγὼ μάρτυς λέγει κύριος ὁ θεὸς καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται 11 ἐγὼ ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ σφῶζων 12 ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες κἀγὼ μάρτυς λέγει κύριος ὁ θεός 13 ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό 14 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραηλ ἔνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐπεγερῶ πάντας φεύγοντας καὶ Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δεθήσονται 15 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἅγιος ὑμῶν ὁ καταδείξας Ἰσραηλ βασιλέα ὑμῶν 16 οὕτως λέγει κύριος ὁ διδούς ὄδον ἐν θαλάσῃ καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῶ τρίβον 17 ὁ ἐξαγαγὼν ἄρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν ἀλλὰ ἐκοιμήθησαν καὶ οὐκ ἀναστήσονται ἐσβέσθησαν

ὡς λίνον ἐσβεσμένον 18 μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε 19 ἴδου ποιῶ καινὰ ἃ νῦν ἀνατελεῖ καὶ γνῶσεσθε αὐτὰ καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὄδον καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς 20 εὐλογήσει με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ σειρήνες καὶ θυγατέρες στρουθῶν ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ ποταμούς ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν 21 λαόν μου ὃν περιποιησάμην τὰς ἀρετάς μου διηγείσθαι 22 οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ἰακωβ οὐδὲ κοπιᾶσαι σε ἐποίησα Ἰσραηλ 23 οὐκ ἐμοὶ πρόβατα τῆς ὀλοκαρπώσεώς σου οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με οὐδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ 24 οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυρίου θυμίαμα οὐδὲ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησα ἀλλὰ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου προέστην σου 25 ἐγὼ εἶμι ἐγὼ εἶμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι 26 σὺ δὲ μνήσθητι καὶ κριθῶμεν λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος ἵνα δικαιωθῆς 27 οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμὲ 28 καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἅγια μου καὶ ἔδωκα ἀπολέσαι Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ εἰς ὄνειδισμόν

44 νῦν δὲ ἄκουσον παῖς μου Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ ὃν ἐξελεξάμην 2 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιήσας σε καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας ἔτι βοηθηθήσῃ μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακωβ καὶ ὁ ἠγαπημένος Ἰσραηλ ὃν ἐξελεξάμην 3 ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου 4 καὶ ἀνατελοῦσιν ὡσεὶ χόρτος ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὡς ἰτέα ἐπὶ παραρρέον ὕδωρ 5 οὗτος ἐρεῖ τοῦ

θεοῦ εἶμι καὶ οὗτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Ιακωβ καὶ ἕτερος ἐπιγράψει τοῦ θεοῦ εἶμι ἐπὶ
τῷ ὀνόματι Ἰσραηλ **6** οὕτως λέγει ὁ θεὸς ὁ
βασιλεὺς τοῦ Ἰσραηλ ὁ ῥυσάμενος αὐτὸν θεὸς
σαβαωθ ἐγὼ πρῶτος καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα πλὴν
ἐμοῦ οὐκ ἔστιν θεός **7** τίς ὡσπερ ἐγὼ στήτω
καλεσάτω καὶ ἐτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα
ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὰ ἐπερχόμενα
πρὸ τοῦ ἔλθειν ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν **8** μὴ
παρακαλύπτεσθε οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠνωτίσασθε καὶ
ἀπήγγειλα ὑμῖν μάρτυρες ὑμεῖς ἐστε εἰ ἔστιν θεὸς
πλὴν ἐμοῦ καὶ οὐκ ἦσαν τότε **9** οἱ πλάσσοντες
καὶ γλύφοντες πάντες μάταιοι οἱ ποιοῦντες
τὰ καταθύμια αὐτῶν ἃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς
ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται **10** πάντες οἱ πλάσσοντες
θεὸν καὶ γλύφοντες ἀνωφελῆ **11** καὶ πάντες
ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν καὶ κωφοὶ ἀπὸ
ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες καὶ στήτωσαν
ἅμα ἐντραπήτωσαν καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα **12**
ὅτι ὥξυνεν τέκτων σιδηρον σκεπάρνῳ εἰργάσατο
αὐτὸ καὶ ἐν τερέτρῳ ἔτρησεν αὐτὸ εἰργάσατο αὐτὸ
ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ πεινάσει
καὶ ἀσθενήσει καὶ οὐ μὴ πῖν ὕδωρ ἐκλεξάμενος
13 τέκτων ξύλον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ καὶ
ἐν κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτὸ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς
μορφήν ἀνδρὸς καὶ ὡς ὠραιότητα ἀνθρώπου
στήσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ **14** ὁ ἔκοψεν ξύλον ἐκ τοῦ
δρυμοῦ ὃ ἐφύτευσεν κύριος καὶ ὑετὸς ἐμήκυνεν
15 ἵνα ἦ ἄνθρωποις εἰς καῦσιν καὶ λαβῶν ἀπ'
αὐτοῦ ἐθερμάνθη καὶ καύσαντες ἔπεψαν ἄρτους
ἐπ' αὐτῶν τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο εἰς θεοῦς
καὶ προσκυνοῦσιν αὐτούς **16** οὗ τὸ ἦμισυ αὐτοῦ
κατέκαυσαν ἐν πυρὶ καὶ καύσαντες ἔπεψαν

ἄρτους ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὀπτήσας
ἔφαγεν καὶ ἐνεπλήσθη καὶ θερμανθεὶς εἶπεν
ἡδὺ μοι ὅτι ἐθερμάνθη καὶ εἶδον πῦρ **17** τὸ δὲ
λοιπὸν ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν καὶ προσκυνεῖ
αὐτῷ καὶ προσεύχεται λέγων ἐξελοῦ με ὅτι
θεὸς μου εἶ σύ **18** οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι ὅτι
ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς
αὐτῶν καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν **19** καὶ
οὐκ ἐλογίσατο τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ οὐδὲ ἀνελογίσατο
ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει ὅτι
τὸ ἦμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ καὶ ἔπεψεν
ἐπὶ τῶν ἀνθράκων αὐτοῦ ἄρτους καὶ ὀπτήσας
κρέας ἔφαγεν καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα
ἐποίησεν καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ **20** γνῶτε ὅτι
σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν καὶ πλανῶνται καὶ οὐδεὶς
δύναται ἐξελεῖσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἴδετε οὐκ
ἐρεῖτε ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου **21** μνήσθητι
ταῦτα Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ ὅτι παῖς μου εἶ σύ ἔπλασά
σε παῖδά μου καὶ σύ Ἰσραηλ μὴ ἐπιλανθάνου
μου **22** ἰδοὺ γὰρ ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς
ἀνομίας σου καὶ ὡς γνόφον τὰς ἁμαρτίας σου
ἐπιστράφητι πρὸς με καὶ λυτρώσομαί σε **23**
εὐφράνθητε οὐρανοὶ ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν
Ἰσραηλ σαλπίσατε θεμέλια τῆς γῆς βοήσατε ὄρη
εὐφροσύνην οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν
αὐτοῖς ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν Ἰακωβ καὶ
Ἰσραηλ δοξασθήσεται **24** οὕτως λέγει κύριος ὁ
λυτρούμενός σε καὶ ὁ πλάσσων σε ἐκ κοιλίας ἐγὼ
κύριος ὁ συντελῶν πάντα ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν
μόνος καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν τίς ἕτερος **25**
διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων καὶ μαντείας
ἀπὸ καρδίας ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν μωρεῶν **26** καὶ

ἰσῶν ῥήματα παιδὸς αὐτοῦ καὶ τὴν βουλήν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων ὁ λέγων Ἱερουσαλημ κατοικηθήσῃ καὶ ταῖς πόλεσιν τῆς Ἰουδαίας οἰκοδομηθήσεσθε καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ **27** ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ ἐρημωθήσῃ καὶ τοὺς ποταμούς σου ξηρανῶ **28** ὁ λέγων Κύρῳ φρονεῖν καὶ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσῃ ὁ λέγων Ἱερουσαλημ οἰκοδομηθήσῃ καὶ τὸν οἶκον τὸν ἅγιόν μου θεμελιώσω

45 οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρῳ οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς ἐπακοῦσαι ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἔθνη καὶ ἰσχὺν βασιλέων διαρρήξω ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτοῦ θύρας καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται **2** ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύσομαι καὶ ὄρη ὀμαλιῶ θύρας χαλκᾶς συντρίψω καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω **3** καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς ἀποκρύφους ἀοράτους ἀνοίξω σοὶ ἵνα γνῶς ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου θεὸς Ἰσραηλ **4** ἔνεκεν Ἰακωβ τοῦ παιδὸς μου καὶ Ἰσραηλ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί σου καὶ προσδέξομαί σε σὺ δὲ οὐκ ἔγνων με **5** ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλην ἐμοῦ θεὸς καὶ οὐκ ἦδεις με **6** ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν πλην ἐμοῦ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι **7** ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς καὶ ποιήσας σκότος ὁ ποιῶν εἰρήνην καὶ κτιζὼν κακὰ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα **8** εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἡ γῆ ἔλεος καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ κτίσας σε **9** ποῖον βέλτιον κατεσκεύασα ὡς

πληλὸν κεραμέως μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς τῷ κεραμεῖ τί ποιεῖς ὅτι οὐκ ἐργάζῃ οὐδὲ ἔχεις χεῖρας **10** ὁ λέγων τῷ πατρί τί γεννήσεις καὶ τῇ μητρὶ τί ὠδινήσεις **11** ὅτι οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ ἅγιος Ἰσραηλ ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἰῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι **12** ἐγὼ ἐποίησα γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς ἐγὼ τῇ χειρὶ μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανὸν ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην **13** ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι οὗτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει οὐ μετὰ λύτρων οὐδὲ μετὰ δώρων εἶπεν κύριος σαβαωθ **14** οὕτως λέγει κύριος σαβαωθ ἐκοπίασεν Αἴγυπτος καὶ ἐμπορία Αἰθιοπῶν καὶ οἱ Σεβων ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσιν δεδεμένοι χειροπέδαις καὶ προσκυνήσουσίν σοι καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεὸς ἔστιν καὶ ἐροῦσιν οὐκ ἔστιν θεὸς πλην σοῦ **15** σὺ γὰρ εἶ θεὸς καὶ οὐκ ἦδιδμεν ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ σωτήρ **16** αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνη ἐγκαινίζεσθε πρὸς με νῆσοι **17** Ἰσραηλ σῶζεται ὑπὸ κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον οὐκ αἰσχυνθήσονται οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος **18** οὕτως λέγει κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν οὗτος ὁ θεὸς ὁ καταδείξας τὴν γῆν καὶ ποιήσας αὐτὴν αὐτὸς διώρισεν αὐτὴν οὐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτὴν ἀλλὰ κατοικεῖσθαι

ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι **19** οὐκ ἐν κρυφῇ
λελάληκα οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῶ οὐκ
εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακωβ μάταιον ζητήσατε ἐγὼ
εἶμι ἐγὼ εἶμι κύριος λαλῶν δικαιοσύνην καὶ
ἀναγγέλλων ἀλήθειαν **20** συνάχθητε καὶ ἤκετε
βουλεύσασθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν
οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἵροντες τὸ ξύλον γλύμμα
αὐτῶν καὶ προσευχόμενοι ὡς πρὸς θεοὺς οἱ
οὐ σώζουσιν **21** εἰ ἀναγγελοῦσιν ἐγγισάτωσαν
ἵνα γνῶσιν ἅμα τίς ἀκουστὰ ἐποίησεν ταῦτα
ἀπ' ἀρχῆς τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν ἐγὼ ὁ θεὸς καὶ
οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ δίκαιος καὶ σωτὴρ
οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ **22** ἐπιστράφητε πρὸς με
καὶ σωθήσεσθε οἱ ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐγὼ εἶμι
ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος **23** κατ' ἐμαυτοῦ
ὁμνύω ἢ μὴν ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου
δικαιοσύνη οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται
ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ καὶ ἐξομολογήσεται
πᾶσα γλῶσσα τῷ θεῷ **24** λέγων δικαιοσύνη καὶ
δόξα πρὸς αὐτὸν ἤξουσιν καὶ αἰσχυνθήσονται
πάντες οἱ ἀφορίζοντες ἑαυτοὺς **25** ἀπὸ κυρίου
δικαιωθήσονται καὶ ἐν τῷ θεῷ ἐνδοξασθήσονται
πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ

46 ἔπεσε Βηλ συνετρίβη Δαγων ἐγένετο τὰ
γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηρία καὶ κτήνη αἴρετε
αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι **2** καὶ
πεινῶντι καὶ ἐκλελυμένῳ οὐκ ἰσχύοντι ἅμα
οἱ οὐ δυνήσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου αὐτοῖ
δὲ αἰχμάλωτοι ἤχθησαν **3** ἀκούσατέ μου οἶκος
τοῦ Ἰακωβ καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ
οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιτίας καὶ παιδευόμενοι ἐκ
παιδίου **4** ἕως γήρους ἐγὼ εἶμι καὶ ἕως ἂν
καταγηράσητε ἐγὼ εἶμι ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν ἐγὼ

ἐποίησα καὶ ἐγὼ ἀνήσω ἐγὼ ἀναλήψομαι καὶ
σώσω ὑμᾶς **5** τίني με ὡμοιώσατε ἴδετε τεχνάσασθε
οἱ πλανώμενοι **6** οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ
μαρσιππίου καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ στήσουσιν ἐν
σταθμῷ καὶ μισθωσάμενοι χρυσοχόον ἐποίησαν
χειροποίητα καὶ κύψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς
7 αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ πορεύονται
ἐὰν δὲ θῶσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ μένει
οὐ μὴ κινηθῇ καὶ ὅς ἂν βοήσῃ πρὸς αὐτόν οὐ
μὴ εἰσακούσῃ ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ αὐτόν
8 μνήσθητε ταῦτα καὶ στενάξατε μετανοήσατε
οἱ πεπλανημένοι ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ **9** καὶ
μνήσθητε τὰ πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ὅτι ἐγὼ
εἶμι ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ **10**
ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν αὐτὰ
γενέσθαι καὶ ἅμα συνετελέσθη καὶ εἶπα πᾶσά μου
ἢ βουλή στήσεται καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι
ποιήσω **11** καλῶν ἀπ' ἀνατολῶν πετεινὸν καὶ ἀπὸ
γῆς πόρρωθεν περὶ ὧν βεβούλευμαι ἐλάλησα
καὶ ἤγαγον ἔκτισα καὶ ἐποίησα ἤγαγον αὐτὸν
καὶ εὐόδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **12** ἀκούσατέ μου οἱ
ἀπολλωλεκότες τὴν καρδίαν οἱ μακρὰν ἀπὸ τῆς
δικαιοσύνης **13** ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην μου καὶ
τὴν σωτηρίαν τὴν παρ' ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ δέδωκα
ἐν Σιων σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξασμα

47 κατάβηθι κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν παρθένος
θυγάτηρ Βαβυλώνος εἷσελθε εἰς τὸ σκότος
θυγάτηρ Χαλδαίων ὅτι οὐκέτι προστεθήσῃ
κληθῆναι ἀπαλὴ καὶ τρυφερά **2** λαβὲ μύλον
ἄλεσον ἄλευρον ἀποκάλυψαι τὸ κατακάλυμμα
σου ἀνακάλυψαι τὰς πολιὰς ἀνάσυραι τὰς κνήμας
διάβηθι ποταμούς **3** ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνῃ
σου φανήσονται οἱ ὄνειδιμοί σου τὸ δίκαιον

ἐκ σοῦ λήμψομαι οὐκέτι μὴ παραδῶ ἄνθρωποις
4 εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος σαβαωθ ὄνομα
αὐτῶ ἅγιος Ἰσραηλ 5 κάθισον κατανενουγμένη
εἰσελθε εἰς τὸ σκότος θυγάτηρ Χαλδαιῶν οὐκέτι
μὴ κληθῆς ἰσχύς βασιλείας 6 παρωξύνθην ἐπὶ
τῷ λαῷ μου ἐμίανας τὴν κληρονομίαν μου ἐγὼ
ἔδωκα εἰς τὴν χειρὰ σου σὺ δὲ οὐκ ἔδωκας
αὐτοῖς ἔλεος τοῦ πρεσβυτέρου ἐβάρυνας τὸν
ζυγὸν σφόδρα 7 καὶ εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι
ἄρχουσα οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου
οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα 8 νῦν δὲ ἄκουσον ταῦτα
ἢ τρυφερὰ ἢ καθημένη πεποιθυῖα ἢ λέγουσα ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῆς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα οὐ
καθῶ χίρα οὐδὲ γνώσομαι ὀρφανείαν 9 νῦν δὲ
ἤξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ τὰ δύο ταῦτα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
χρηεῖα καὶ ἀτεκνία ἤξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ ἐν τῇ
φαρμακείᾳ σου ἐν τῇ ἰσχύι τῶν ἐπαιδῶν σου
σφόδρα 10 τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας σου σὺ γὰρ
εἶπας ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα γνώθι ὅτι
ἢ σύνεσις τούτων καὶ ἢ πορνεία σου ἔσται σοι
αἰσχύνη καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σου ἐγὼ εἰμι καὶ
οὐκ ἔστιν ἑτέρα 11 καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια καὶ
οὐ μὴ γνῶς βόθυνος καὶ ἐμπεσῆ εἰς αὐτόν καὶ
ἤξει ἐπὶ σὲ τάλαιπωρία καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ
γενέσθαι καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ἐξαπίνης ἀπώλεια καὶ οὐ
μὴ γνῶς 12 στήθῃ νῦν ἐν ταῖς ἐπαιδαῖς σου καὶ τῇ
πολλῇ φαρμακείᾳ σου ἃ ἐμάθανες ἐκ νεότητός
σου εἰ δυνήσῃ ὠφελθῆναι 13 κεκοπίακας ἐν
ταῖς βουλαῖς σου στήτησαν καὶ σωσάτωσάν σε
οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ οἱ ὀρῶντες τοὺς
ἀστέρας ἀναγγειλάτωσάν σοι τί μέλλει ἐπὶ σὲ
ἔρχεσθαι 14 ἰδοὺ πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ
κατακαήσονται καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τὴν ψυχὴν

αὐτῶν ἐκ φλογός ὅτι ἔχεις ἄνθρακας πυρός
κάθισαι ἐπ' αὐτούς 15 οὗτοι ἔσονται σοι βοήθεια
ἐκοπίασας ἐν τῇ μεταβολῇ σου ἐκ νεότητος
ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη σοὶ δὲ οὐκ
ἔσται σωτηρία

48 ἀκούσατε ταῦτα οἶκος Ἰακωβ οἱ κεκλημένοι
τῷ ὀνόματι Ἰσραηλ καὶ οἱ ἐξ Ἰουδα ἐξελθόντες
οἱ ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ
μιμησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας οὐδὲ μετὰ
δικαιοσύνης 2 καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τῆς
πόλεως τῆς ἀγίας καὶ ἐπὶ τῷ θεῷ τοῦ Ἰσραηλ
ἀντιστηριζόμενοι κύριος σαβαωθ ὄνομα αὐτῷ 3
τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγεila καὶ ἐκ τοῦ στόματός
μου ἐξηλθεν καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο ἐξάπινα
ἐποίησα καὶ ἐπῆλθεν 4 γινώσκω ἐγὼ ὅτι σκληρός
εἶ καὶ νεῦρον σιδηροῦν ὁ τράχηλός σου καὶ τὸ
μέτωπόν σου χαλκοῦν 5 καὶ ἀνήγγεilά σοι πάλαι
πρὶν ἔλθειν ἐπὶ σὲ ἀκουστὸν σοὶ ἐποίησα μὴ
εἴπης ὅτι τὰ εἰδωλά μου ἐποίησαν καὶ μὴ εἴπης
ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι
6 ἠκούσατε πάντα καὶ ὑμεῖς οὐκ ἔγνωτε ἀλλὰ
καὶ ἀκουστά σοὶ ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν
ἃ μέλλει γίνεσθαι καὶ οὐκ εἶπας 7 νῦν γίνεται
καὶ οὐ πάλαι καὶ οὐ προτέρας ἡμέραις ἤκουσας
αὐτὰ μὴ εἴπης ὅτι ναὶ γινώσκω αὐτὰ 8 οὔτε
ἔγνωσ οὔτε ἠπίστω οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἠνοιξά σου
τὰ ὦτα ἔγνω γὰρ ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις καὶ
ἄνομος ἔτι ἐκ κοιλίας κληθήσῃ 9 ἔνεκεν τοῦ
ἐμοῦ ὀνόματος δείξω σοὶ τὸν θυμὸν μου καὶ τὰ
ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σοὶ ἵνα μὴ ἐξολεθρεύσω
σε 10 ἰδοὺ πέπρακά σε οὐχ ἔνεκεν ἀργυρίου
ἐξειλάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας 11 ἔνεκεν
ἐμοῦ ποιήσω σοὶ ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται

καὶ τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω **12** ἄκουέ μου Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ ὃν ἐγὼ καλῶ ἐγὼ εἰμι πρῶτος καὶ ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα **13** καὶ ἡ χεὶρ μου ἐθεμελίωσεν τὴν γῆν καὶ ἡ δεξιὰ μου ἐστερέωσεν τὸν οὐρανόν καλέσω αὐτούς καὶ στήσονται ἅμα **14** καὶ συναχθήσονται πάντες καὶ ἀκούσονται τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλεν ταῦτα ἀγαπῶν σε ἐποίησα τὸ θέλημά σου ἐπὶ Βαβυλῶνα τοῦ ἄραι σπέρμα Χαλδαίων **15** ἐγὼ ἐλάλησα ἐγὼ ἐκάλεσα ἤγαγον αὐτὸν καὶ εὐλόησα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ **16** προσαγάγετε πρὸς με καὶ ἀκούσατε ταῦτα οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ ἐλάλησα οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῶ ἠνίκα ἐγένετο ἐκεῖ ἤμην καὶ νῦν κύριος ἀπέσταλκέν με καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ **17** οὕτως λέγει κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ ἅγιος Ἰσραηλ ἐγὼ εἰμι ὁ θεός σου δέδειχά σοι τοῦ εὔρεῖν σε τὴν ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ **18** καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κῦμα θαλάσσης **19** καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολεθρευθῆς οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιόν μου **20** ἔξελθε ἐκ Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο ἀπαγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς λέγετε ἐρρύσατο κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακωβ **21** καὶ ἐὰν διψήσωσιν δι' ἐρήμου ἄξει αὐτούς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς σχισθῆσεται πέτρα καὶ ῥυήσεται ὕδωρ καὶ πίεται ὁ λαός μου **22** οὐκ ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν λέγει κύριος

49 ἀκούσατέ μου νῆσοι καὶ προσέχετε ἔθνη διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται λέγει κύριος ἐκ κοιλίας

μητρὸς μου ἐκάλεσεν τὸ ὄνομά μου **2** καὶ ἔθηκεν τὸ στόμα μου ὡσεὶ μάχαιραν ὀξεῖαν καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέν με ἔθηκεν με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐσκέπασέν με **3** καὶ εἶπέν μοι δούλός μου εἶ σύ Ἰσραηλ καὶ ἐν σοὶ δοξασθήσομαι **4** καὶ ἐγὼ εἶπα κενῶς ἐκοπίασα καὶ εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ κυρίῳ καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ θεοῦ μου **5** καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δούλον ἑαυτῷ τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ἰακωβ καὶ Ἰσραηλ πρὸς αὐτόν συναχθήσομαι καὶ δοξασθήσομαι ἐναντίον κυρίου καὶ ὁ θεός μου ἔσται μου ἰσχὺς **6** καὶ εἶπέν μοι μέγα σοὶ ἔστιν τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου τοῦ στήσαι τὰς φυλάς Ἰακωβ καὶ τὴν διασπορὰν τοῦ Ἰσραηλ ἐπιστρέψαι ἰδοὺ τέθεικά σε εἰς διαθήκην γένους εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς **7** οὕτως λέγει κύριος ὁ ῥυσάμενός σε ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἀγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων βασιλεῖς ὄψονται αὐτὸν καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕνεκεν κυρίου ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραηλ καὶ ἐξελεξάμην σε **8** οὕτως λέγει κύριος καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν καὶ κληρονομήσαι κληρονομίαν ἐρήμου **9** λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθατε καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλυφθῆναι καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν βοσκηθήσονται καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν **10** οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ διψήσουσιν

οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς καύσων οὐδὲ ὁ ἥλιος ἀλλὰ
ὁ ἔλεων αὐτοὺς παρακαλέσει καὶ διὰ πηγῶν
ὕδατων ἄξει αὐτοὺς **11** καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς
ὄδον καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς **12**
ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἔρχονται οὗτοι ἀπὸ βορρᾶ
καὶ οὗτοι ἀπὸ θαλάσσης ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν
13 εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ
ῤῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην καὶ οἱ βουνοὶ
δικαιοσύνην ὅτι ἠλέησεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ
καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν
14 εἶπεν δὲ Σιων ἐγκατέλιπέν με κύριος καὶ ὁ
κύριος ἐπελάθετό μου **15** μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ
τοῦ παιδίου αὐτῆς τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα
τῆς κοιλίας αὐτῆς εἰ δὲ καὶ ἐπιλάθοιτο ταῦτα
γυνὴ ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου εἶπεν κύριος
16 ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφισά σου
τὰ τεῖχη καὶ ἐνώπιόν μου εἶ διὰ παντός **17** καὶ
ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ' ὧν καθηρέθης καὶ οἱ
ἐρημώσαντές σε ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται **18** ἄρον
κύκλω τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδὲ πάντα
ἰδοὺ συνήχθησαν καὶ ἤλθοσαν πρὸς σέ ζῶ ἐγὼ
λέγει κύριος ὅτι πάντα αὐτοὺς ἐνδύσῃ καὶ
περιθήσῃ αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφης **19** ὅτι τὰ
ἔρημά σου καὶ τὰ διεφθαρμένα καὶ τὰ πεπτωκότα
νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων καὶ
μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε
20 ἐροῦσιν γὰρ εἰς τὰ ὠτά σου οἱ υἱοὶ σου οὐς
ἀπολώλεκας στενός μοι ὁ τόπος ποιήσόν μοι
τόπον ἵνα κατοικήσω **21** καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ
σου τίς ἐγέννησέν μοι τούτους ἐγὼ δὲ ἄτεκνος
καὶ χήρα τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέν μοι ἐγὼ δὲ
κατελείφθην μόνη οὗτοι δέ μοι ποῦ ἦσαν **22**
οὕτως λέγει κύριος ἰδοὺ αἴρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν

χεῖρά μου καὶ εἰς τὰς νήσους ἀρῶ σύσημόν μου
καὶ ἄξουσιν τοὺς υἱοὺς σου ἐν κόλπῳ τὰς δὲ
θυγατέρας σου ἐπ' ὤμων ἀροῦσιν **23** καὶ ἔσονται
βασίλεις τιθηνοὶ σου αἱ δὲ ἄρχουσαι τροφοὶ σου
ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνήσουσίν σοι καὶ
τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσιν καὶ γνώσῃ ὅτι
ἐγὼ κύριος καὶ οὐκ αἰσχυνθήσῃ **24** μὴ λήμψεταιί
τις παρὰ γίγαντος σκῦλα καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ
τις ἀδίκως σωθήσεται **25** οὕτως λέγει κύριος
ἐὰν τις αἰχμαλωτεύσῃ γίγαντα λήμψεται σκῦλα
λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθήσεται ἐγὼ δὲ
τὴν κρίσιν σου κρινῶ καὶ ἐγὼ τοὺς υἱοὺς σου
ῤύσομαι **26** καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς
σάρκας αὐτῶν καὶ πίνονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἶμα
αὐτῶν καὶ μεθυσθήσονται καὶ αἰσθανθήσεται
πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ῤυσάμενός σε καὶ
ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ἰακωβ

50 οὕτως λέγει κύριος ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ
ἀποστασίου τῆς μητρὸς ὑμῶν ᾧ ἐξαπέστειλα
αὐτήν ἢ τίνοι ὑπόχρεω πέπρακα ὑμᾶς ἰδοὺ ταῖς
ἀμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε καὶ ταῖς ἀνομίαις
ὑμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν **2** τί ὅτι
ἤλθον καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος ἐκάλεσα καὶ οὐκ
ἦν ὁ ὑπακούων μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ μου τοῦ
ῤύσασθαι ἢ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελέσθαι ἰδοὺ τῇ
ἀπειλῇ μου ἐξερημώσω τὴν θάλασσαν καὶ θήσω
ποταμοὺς ἐρήμους καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες
αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ καὶ ἀποθανοῦνται
ἐν δίψει **3** καὶ ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος
καὶ θήσω ὡς σάκκον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ
4 κύριος δίδωσίν μοι γλῶσσαν παιδείας τοῦ
γνώναι ἐν καιρῷ ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον ἔθηκέν
μοι πρῶτὶ προσέθηκέν μοι ὥτιον ἀκούειν **5** καὶ

ἡ παιδεία κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ οὐδὲ ἀντιλέγω 6 τὸν νῶτόν μου δέδωκα εἰς μάστιγας τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπυσμάτων 7 καὶ κύριος βοηθός μου ἐγενήθη διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν καὶ ἔγνω ὅτι οὐ μὴ αἰσχυρθῶ 8 ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με τίς ὁ κρινόμενός μοι ἀντιστήτω μοι ἅμα καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι ἐγγισάτω μοι 9 ἰδοὺ κύριος βοηθεῖ μοι τίς κακώσει με ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς ἰμάτιον παλαιωθήσεσθε καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς 10 τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν κύριον ἀκουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὄνοματι κυρίου καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ θεῷ 11 ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε καὶ κατισχύετε φλόγα πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν καὶ τῇ φλογί ἧ ἔξεκαύσατε δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε

51 ἀκούσατέ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον καὶ ζητοῦντες τὸν κύριον ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν ἣν ἐλατομήσατε καὶ εἰς τὸν βόθυνον τοῦ λάκκου ὃν ὠρύξατε 2 ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ὑμῶν καὶ εἰς Σαρραν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς ὅτι εἷς ἦν καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν καὶ εὐλόγησα αὐτὸν καὶ ἠγάπησα αὐτὸν καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν 3 καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω Σιων καὶ παρεκάλεσα πάντα τὰ ἔρημα αὐτῆς καὶ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παράδεισον κυρίου εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ ἔξομολόγησιν καὶ φωνῆν αἰνέσεως 4 ἀκούσατέ μου ἀκούσατε λαός μου

καὶ οἱ βασιλεῖς πρὸς με ἐνωτίσασθε ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἐθνῶν 5 ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιούσιν ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσιν καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιούσιν 6 ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστερεώθη ἡ δὲ γῆ ὡς ἰμάτιον παλαιωθήσεται οἱ δὲ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὥσπερ ταῦτα ἀποθανοῦνται τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλίπη 7 ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν λαός μου οὗ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν μὴ φοβεῖσθε ὄνειδισμὸν ἀνθρώπων καὶ τῷ φαλισμῷ αὐτῶν μὴ ἠτᾶσθε 8 ὥσπερ γὰρ ἰμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου καὶ ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σιτὸς ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν 9 ἐξεγείρου ἐξεγείρου Ἱερουσαλημ καὶ ἔνδυσαι τὴν ἰσχὺν τοῦ βραχίονός σου ἐξεγείρου ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας ὡς γενεὰ αἰῶνος οὐ σὺ εἶ 10 ἡ ἔρημοῦσα θάλασσαν ὕδωρ ἀβύσσου πληθὸς ἡ θεῖσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ῥυομένοις 11 καὶ λελυτρωμένοις ὑπὸ γὰρ κυρίου ἀποστραφήσονται καὶ ἤξουσιν εἰς Σιων μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἀγαλλίασις καὶ αἴνεσις καὶ εὐφροσύνη καταλήμψεται αὐτοὺς ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός 12 ἐγὼ εἶμι ἐγὼ εἶμι ὁ παρακαλῶν σε γνῶθι τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου οἱ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν 13 καὶ

ἐπελάθου θεὸν τὸν ποιήσαντά σε τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν καὶ ἐφόβου ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλίβοντός σε ὃν τρόπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ ἄραϊ σε καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμὸς τοῦ θλίβοντός σε **14** ἐν γὰρ τῷ σῶζεσθαι σε οὐ στήσεται οὐδὲ χρονιεῖ **15** ὅτι ἐγὼ ὁ θεὸς σου ὁ ταρασσῶν τὴν θάλασσαν καὶ ἠχῶν τὰ κύματα αὐτῆς κύριος σαβαωθ ὄνομά μοι **16** θήσω τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς χειρὸς μου σκεπάσω σε ἐν ἧ ἔστησα τὸν οὐρανὸν καὶ ἐθεμελίωσα τὴν γῆν καὶ ἐρεῖ Σιων λαός μου εἶ σύ **17** ἐξεγείρου ἐξεγείρου ἀνάστηθι Ἱερουσαλημ ἡ πιοῦσα τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ ἐκ χειρὸς κυρίου τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πτώσεως τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας **18** καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου ὧν ἔτεκες καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβάνόμενος τῆς χειρὸς σου οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου ὧν ὑψώσας **19** δύο ταῦτα ἀντικείμενά σοι τίς σοι συλλυπηθῆσεται πῶμα καὶ σύντριμμα λιμὸς καὶ μάχαιρα τίς σε παρακαλέσει **20** οἱ υἱοὶ σου οἱ ἀπορούμενοι οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρου πάσης ἐξόδου ὡς σευτελίον ἡμίεφθον οἱ πλήρεις θυμοῦ κυρίου ἐκλελυμένοι διὰ κυρίου τοῦ θεοῦ **21** διὰ τοῦτο ἄκουε τεταπεινωμένη καὶ μεθούσα οὐκ ἀπὸ οἴνου **22** οὕτως λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ ἰδοὺ εἴληφα ἐκ τῆς χειρὸς σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ καὶ οὐ προσθήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτό **23** καὶ ἐμβαλῶ αὐτό εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε καὶ τῶν ταπεινωσάντων σε οἱ εἶπαν τῇ ψυχῇ σου

κύψον ἵνα παρέλθωμεν καὶ ἔθηκας ἴσα τῇ γῇ τὰ μετὰφρενά σου ἔξω τοῖς παραπορευομένοις

52 ἐξεγείρου ἐξεγείρου Σιων ἔνδουσαι τὴν ἰσχύν σου Σιων καὶ ἔνδουσαι τὴν δόξαν σου Ἱερουσαλημ πόλις ἡ ἀγία οὐκέτι προστεθήσεται διελεθεῖν διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος **2** ἐκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ ἀνάστηθι κάθισον Ἱερουσαλημ ἔκδουσαι τὸν δεσμὸν τοῦ τραχήλου σου ἡ αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιων **3** ὅτι τάδε λέγει κύριος δωρεὰν ἐπράθητε καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε **4** οὕτως λέγει κύριος εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ καὶ εἰς Ἀσσυρίους βία ἤχθησαν **5** καὶ νῦν τί ὧδέ ἐστε τάδε λέγει κύριος ὅτι ἐλήμφθη ὁ λαός μου δωρεὰν θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε τάδε λέγει κύριος δι' ὑμᾶς διὰ παντὸς τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσιν **6** διὰ τοῦτο γινώσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτὸς ὁ λαλῶν πάρεμι **7** ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὁρέων ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ ὅτι ἀκουστὴν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου λέγων Σιων βασιλεύσει σου ὁ θεός **8** ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη καὶ τῇ φωνῇ ἅμα εὐφρανθήσονται ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμοὺς ὄψονται ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ κύριος τὴν Σιων **9** ῥηξάτω εὐφροσύνην ἅμα τὰ ἔρημα Ἱερουσαλημ ὅτι ἠλέησεν κύριος αὐτὴν καὶ ἔρρύσατο Ἱερουσαλημ **10** καὶ ἀποκαλύψει κύριος τὸν βραχίονα αὐτοῦ τὸν ἅγιον ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἄκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ **11** ἀπόστητε ἀπόστητε ἐξέλθατε ἐκεῖθεν καὶ ἀκαθάρτου μη ἄπτεσθε ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῆς ἀφορίσθητε οἱ

φέροντες τὰ σκεύη κυρίου **12** ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε οὐδὲ φυγῆ πορεύσεσθε πορεύεται γὰρ πρότερος ὑμῶν κύριος καὶ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ **13** ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου καὶ ὑψωθήσεται καὶ δοξασθήσεται σφόδρα **14** ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοὶ οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων **15** οὕτως θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ καὶ συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ ὄψονται καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν συνήσουσιν

53 κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη **2** ἀνηγγείλαμεν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς παιδίον ὡς ρίζα ἐν γῆ διψῶσα οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ οὐδὲ δόξα καὶ εἶδομεν αὐτόν καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος **3** ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον ἐκλείπον παρὰ πάντας ἀνθρώπους ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν καὶ εἰδῶς φέρειν μαλακίαν ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἠτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη **4** οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ καὶ ἐν κακώσει **5** αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν **6** πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτόν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν **7** καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχη καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτόν ἄφωνος οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ **8** ἐν τῇ ταπεινώσει

ἢ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχη εἰς θάνατον **9** καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ **10** καὶ κύριος βούλεται καθαρῖσαι αὐτόν τῆς πληγῆς ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον καὶ βούλεται κύριος ἀφελεῖν **11** ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ δεῖξαι αὐτῷ φῶς καὶ πλάσαι τῇ συνέσει δικαιοῦσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει **12** διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκεν καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη

54 εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα εἶπεν γὰρ κύριος **2** πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σου καὶ τῶν αὐλαιῶν σου πῆξον μὴ φείση μάκρυνον τὰ σχοινίσματά σου καὶ τοὺς πασσάλους σου κατίσχυσον **3** ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ εἰς τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον καὶ τὸ σπέρμα σου ἔθνη κληρονομήσει καὶ πόλεις ἡρημωμένας κατοικιεῖς **4** μὴ φοβοῦ ὅτι κατησχύνθης μηδὲ ἐντραπῆς ὅτι ὠνειδίσθης ὅτι αἰσχύνῃν αἰώνιον ἐπιλήση καὶ ὄνειδος τῆς χηρείας σου οὐ μὴ μνησθήση **5** ὅτι κύριος ὁ ποιῶν σε κύριος σαβαωθ ὄνομα αὐτῷ καὶ ὁ ῥυσάμενός σε αὐτὸς θεὸς Ἰσραηλ πάση τῇ γῆ κληθήσεται **6** οὐχ ὡς γυναῖκα

καταλελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκέν σε κύριος οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισημένην εἶπεν ὁ θεός σου 7 χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε καὶ μετὰ ἐλέους μεγάλου ἐλεήσω σε 8 ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος 9 ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νωε τοῦτο μοί ἐστιν καθότι ὤμοσα αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκεῖνῳ τῇ γῆ μὴ θυμωθήσεσθαι ἐπὶ σοὶ ἔτι μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου 10 τὰ ὄρη μεταστήσεσθαι οὐδὲ οἱ βουνοὶ σου μετακινήθησονται οὕτως οὐδὲ τὸ παρ' ἐμοῦ σοὶ ἔλεος ἐκλείψει οὐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ μεταστῆ εἶπεν γὰρ κύριος ἰλεώς σοι 11 ταπεινὴ καὶ ἀκατάστατος οὐ παρεκλήθης ἰδοὺ ἐγὼ ἐτοιμάζω σοὶ ἄνθρακα τὸν λίθον σου καὶ τὰ θεμέλιά σου σάφειρον 12 καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου ἴασπιν καὶ τὰς πύλας σου λίθους κρυστάλλου καὶ τὸν περίβολόν σου λίθους ἐκλεκτοὺς 13 καὶ πάντας τοὺς υἱούς σου διδασκούς θεοῦ καὶ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου 14 καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ ἀπέχου ἀπὸ ἀδίκου καὶ οὐ φοβηθήσῃ καὶ τρόμος οὐκ ἐγγιεῖ σοι 15 ἰδοὺ προσήλυτοι προσελεύσονται σοὶ δι' ἐμοῦ καὶ ἐπὶ σὲ καταφεύξονται 16 ἰδοὺ ἐγὼ κτίζω σε οὐχ ὡς χαλκεὺς φυσῶν ἄνθρακας καὶ ἐκφέρων σκευὸς εἰς ἔργον ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε οὐκ εἰς ἀπώλειαν φθειρα 17 πᾶν σκευὸς φθαρτόν ἐπὶ σὲ οὐκ εὐδοῶσω καὶ πᾶσα φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν πάντας αὐτοὺς ἠττίσεις οἱ δὲ ἔνοχοί σου ἔσονται ἐν αὐτῇ ἔστιν κληρονομία τοῖς θεραπεύουσιν κύριον καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι δίκαιοι λέγει κύριος

55 οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον βαδίσαντες ἀγοράσατε καὶ πίετε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἴνου καὶ στέαρ 2 ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονὴν ἀκούσατέ μου καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν 3 προσέχετε τοῖς ὠτίοις ὑμῶν καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου ἐπακούσατέ μου καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον τὰ ὅσα Δαυιδ τὰ πιστά 4 ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν δέδωκα αὐτὸν ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσιν 5 ἔθνη ἃ οὐκ ᾔδεισάν σε ἐπικαλέσονται σε καὶ λαοὶ οἱ οὐκ ἐπίστανταί σε ἐπὶ σὲ καταφεύξονται ἔνεκεν τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἁγίου Ἰσραηλ ὅτι ἐδόξασέν σε 6 ζητήσατε τὸν θεὸν καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτὸν ἐπικαλέσασθε ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν 7 ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ κύριον καὶ ἐλεηθήσεται ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν 8 οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαὶ μου ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν οὐδὲ ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοὶ μου λέγει κύριος 9 ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου 10 ὡς γὰρ ἐὰν καταβῆ ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν καὶ ἐκτέκῃ καὶ ἐκβλαστήσῃ καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπεύροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν 11 οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου οὐ μὴ ἀποστραφῆ ἕως ἂν συντελεσθῇ ὅσα ἠθέλησα καὶ εὐδοῶσω τὰς ὁδοὺς σου καὶ τὰ ἐντάλματά μου 12 ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε

καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις **13** καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη καὶ ἔσται κύριος εἰς ὄνομα καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον καὶ οὐκ ἐκλείψει

56 τάδε λέγει κύριος φυλάσσεσθε κρίσιν ποιήσατε δικαιοσύνην ἡγγισεν γὰρ τὸ σωτήριόν μου παραγίνεσθαι καὶ τὸ ἔλεός μου ἀποκαλυφθῆναι **2** μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν ταῦτα καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν καὶ φυλάσσει τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν καὶ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἀδίκημα **3** μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσκεῖμενος πρὸς κύριον ἀφοριεῖ με ἄρα κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος ὅτι ἐγὼ εἶμι ξύλον ξηρόν **4** τάδε λέγει κύριος τοῖς εὐνούχοις ὅσοι ἂν φυλάζωνται τὰ σάββατά μου καὶ ἐκλέξωνται ἃ ἐγὼ θέλω καὶ ἀντέχωνται τῆς διαθήκης μου **5** δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ ἐν τῷ τείχῃ μου τόπον ὀνομαστὸν κρείττω υἰῶν καὶ θυγατέρων ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐκλείψει **6** καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς προσκεῖμένοις κυρίῳ δουλεύειν αὐτῷ καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας καὶ πάντας τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλοῦν καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου **7** εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου μου ὁ

γὰρ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν **8** εἶπεν κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραὴλ ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγὴν **9** πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια δεῦτε φάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ **10** ἴδετε ὅτι πάντες ἐκτετύφλωνται οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι πάντες κύνες ἐνεοὶ οὐκ ἐκλήθησαν ὑλακτεῖν ἐνουπνιαζόμενοι κοίτην φιλοῦντες νυστάξαι **11** καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ οὐκ εἰδότες πλησμονὴν καὶ εἰσιν πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν πάντες ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ

57 ἴδετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος **2** ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφή αὐτοῦ ἦρται ἐκ τοῦ μέσου **3** ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὧδε υἱοὶ ἄνομοι σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης **4** ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοίζατε τὸ στόμα ὑμῶν καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν οὐχ ὑμεῖς ἐστε τέκνα ἀπωλείας σπέρμα ἄνομον **5** οἱ παρακαλοῦντες ἐπὶ τὰ εἰδῶλα ὑπὸ δένδρα δασέα σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀνὰ μέσον τῶν πετρῶν **6** ἐκείνη σου ἢ μερίς οὗτός σου ὁ κληρὸς κάκεῖνοις ἐξέχεας σπονδὰς κάκεῖνοις ἀνήνεγκας θυσίας ἐπὶ τούτοις οὐκ ὀργισθήσομαι **7** ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ μετέωρον ἐκεῖ σου ἢ κοίτη κάκεῖ ἀνεβίβασας θυσίας **8** καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας σου ἔθηκας μνημόσυνά σου ὧς ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστῆς πλεῖόν τι ἕξεις ἡγάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ σοῦ **9** καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου μετ' αὐτῶν

καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σοῦ
καὶ ἀπέστειλας πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὄρια σου καὶ
ἀπέστρεψας καὶ ἐταπεινώθης ἕως ἄδου (Sheol
h7585) **10** ταῖς πολυδοῖαις σου ἐκοπίασας καὶ οὐκ
εἶπας παύσομαι ἐνισχύουσα ὅτι ἔπραξας ταῦτα διὰ
τοῦτο οὐ κατεδείχθης μου **11** σύ τίνα εὐλαβηθεῖσα
ἐφοβήθης καὶ ἐψεύσω με καὶ οὐκ ἐμνήθηθης μου
οὐδὲ ἔλαβές με εἰς τὴν διάνοιαν οὐδὲ εἰς τὴν
καρδίαν σου κἀγὼ σε ἰδὼν παρορῶ καὶ ἐμὲ οὐκ
ἐφοβήθης **12** κἀγὼ ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην
μου καὶ τὰ κακὰ σου ἃ οὐκ ὠφελήσουσίν σε **13**
ὅταν ἀναβοήσης ἐξελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σου
τούτους γὰρ πάντας ἄνεμος λήμψεται καὶ ἀποίσει
καταιγίς οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτήσονται γῆν
καὶ κληρονομήσουσιν τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου **14**
καὶ ἐροῦσιν καθαρίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
ὁδοὺς καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ λαοῦ
μου **15** τὰδε λέγει κύριος ὁ ὕψιστος ὁ ἐν ὑψηλοῖς
κατοικῶν τὸν αἰῶνα ἅγιος ἐν ἀγίοις ὄνομα αὐτῶ
κύριος ὕψιστος ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος καὶ
ὀλιγοψύχοις διδοὺς μακροθυμίαν καὶ διδοὺς
ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν **16**
οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς οὐδὲ διὰ
παντὸς ὀργισθήσομαι ὑμῖν πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ
ἐξελεύσεται καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα **17** δι
ἀμαρτίαν βραχὺ τι ἐλύπησα αὐτὸν καὶ ἐπάταξα
αὐτὸν καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ'
αὐτοῦ καὶ ἐλυπήθη καὶ ἐπορεύθη στυγνὸς ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ **18** τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐώρακα
καὶ ἰασάμην αὐτὸν καὶ παρεκάλεσα αὐτὸν καὶ
ἔδωκα αὐτῶ παράκλησιν ἀληθινὴν **19** εἰρήνην
ἐπ' εἰρήνην τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς οὖσιν
καὶ εἶπεν κύριος ἰάσομαι αὐτούς **20** οἱ δὲ ἄδικοι

οὕτως κλυδωνισθήσονται καὶ ἀναπαύσασθαι οὐ
δυνήσονται **21** οὐκ ἔστιν χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν
εἶπεν κύριος ὁ θεός

58 ἀναβόησον ἐν ἰσχύι καὶ μὴ φείση ὡς
σάλπιγγα ὑψώσον τὴν φωνὴν σου καὶ
ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἀμαρτήματα
αὐτῶν καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακωβ τὰς ἀνομίας
αὐτῶν **2** ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσιν καὶ
γινῶναί μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν ὡς λαὸς
δικαιοσύνην πεποικῶς καὶ κρίσιν θεοῦ αὐτοῦ μὴ
ἐγκαταλελοιπῶς αἰτοῦσίν με νῦν κρίσιν δικαίαν
καὶ ἐγγίζειν θεῶ ἐπιθυμοῦσιν **3** λέγοντες τί ὅτι
ἐνηστεύσαμεν καὶ οὐκ εἶδες ἐταπεινώσαμεν τὰς
ψυχὰς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔγνως ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις
τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὐρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν
καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε **4**
εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε καὶ τύπτετε
πυγμαῖς ταπεινὸν ἵνα τί μοι νηστεύετε ὡς
σήμερον ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν
5 οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην καὶ ἡμέραν
ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ οὐδ' ἂν
κάμψης ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου καὶ σάκκον
καὶ σποδὸν ὑποστρώση οὐδ' οὕτως καλέσετε
νηστείαν δεκτὴν **6** οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν
ἐγὼ ἐξελεξάμην λέγει κύριος ἀλλὰ λῦε πάντα
σύνδεσμον ἀδικίας διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων
συναλλαγμάτων ἀπόστειλε τεθραυσμένους ἐν
ἀφέσει καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διάσπα **7**
διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου καὶ πτωχοὺς
ἀστέγους εἶσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου ἐὰν ἴδῃς
γυμνὸν περίβαλε καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ
σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψη **8** τότε ῥαγήσεται
πρόμιον τὸ φῶς σου καὶ τὰ ἰάματά σου ταχῶ

ἀνατελεῖ καὶ προπορεύεται ἔμπροσθέν σου ἢ
δικαιοσύνη σου καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ περιστελεῖ
σε **9** τότε βοήθη καὶ ὁ θεὸς εἰσακούσεται σου ἔτι
λαλοῦντός σου ἐρεῖ ἰδοὺ πάρειμι ἐὰν ἀφέλης
ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν καὶ ῥῆμα
γογγυσμοῦ **10** καὶ δῶς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ
ψυχῆς σου καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσης
τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου καὶ τὸ
σκότος σου ὡς μεσημβρία **11** καὶ ἔσται ὁ θεὸς σου
μετὰ σοῦ διὰ παντός καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ
ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου καὶ τὰ ὀσᾶ σου πιανθήσεται
καὶ ἔσῃ ὡς κῆπος μεθύων καὶ ὡς πηγὴ ἣν
μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ καὶ τὰ ὀσᾶ σου ὡς βοτάνη
ἀνατελεῖ καὶ πιανθήσεται καὶ κληρονομήσουσι
γενεὰς γενεῶν **12** καὶ οἰκοδομηθήσονται σου
αἱ ἔρημοι αἰώνιοι καὶ ἔσται σου τὰ θεμέλια
αἰώνια γενεῶν γενεαῖς καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος
φραγμῶν καὶ τοὺς τρίβους τοὺς ἀνά μέσον
παύσεις **13** ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ
τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματα σου
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἀγίᾳ καὶ καλέσεις τὰ σάββατα
τρυφερά ἅγια τῷ θεῷ σου οὐκ ἀρεῖς τὸν πόδα σου
ἐπ' ἔργῳ οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ
στόματός σου **14** καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ κύριον καὶ
ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ ψωμιεῖ
σε τὴν κληρονομίαν Ἰακωβ τοῦ πατρὸς σου τὸ
γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησεν ταῦτα

59 μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ κυρίου τοῦ σῶσαι ἢ
ἐβάρυνεν τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι **2**
ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διιστῶσιν ἀνά μέσον
ὑμῶν καὶ τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν
ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν τοῦ
μὴ ἐλεῆσαι **3** αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυμμέναι

αἵματι καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις
τὰ δὲ χεῖλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν καὶ ἡ
γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ **4** οὐδεὶς λαλεῖ
δίκαια οὐδὲ ἔστιν κρίσις ἀληθινὴ πεποιθασιν ἐπὶ
ματαίοις καὶ λαλοῦσιν κενά ὅτι κύουσιν πόνον
καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν **5** ὡὰ ἀσπίδων ἔρηξαν
καὶ ἰστὸν ἀράχνης ὑφαίνουσιν καὶ ὁ μέλλων
τῶν ὧν αὐτῶν φαγεῖν συντρίψας οὖριον εὗρεν
καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκος **6** ὁ ἰστὸς αὐτῶν οὐκ
ἔσται εἰς ἱμάτιον οὐδὲ μὴ περιβάλονται ἀπὸ
τῶν ἔργων αὐτῶν τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἔργα
ἀνομίας **7** οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν
τρέχουσιν ταχινοὶ ἐκχέαι αἷμα καὶ οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν διαλογισμοὶ ἀφρόνων σύντριμμα καὶ
ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν **8** καὶ ὁδὸν
εἰρήνης οὐκ οἶδασιν καὶ οὐκ ἔστιν κρίσις ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεστραμμέναι
ἅς διοδεύουσιν καὶ οὐκ οἶδασιν εἰρήνην **9** διὰ
τοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐ μὴ
καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη ὑπομεινάντων
αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος μείναντες
αὐγὴν ἐν ἁωρίᾳ περιεπάτησαν **10** ψηλαφήσουσιν
ὡς τυφλοὶ τοῖχον καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων
ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσιν καὶ πεσοῦνται ἐν
μεσημβρία ὡς ἐν μεσονυκτίῳ ὡς ἀποθνήσκοντες
στενάξουσιν **11** ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιστερὰ ἅμα
πορεύσονται ἀνεμείναμεν κρίσιν καὶ οὐκ ἔστιν
σωτηρία μακρὰν ἀφέστηκεν ἀφ' ἡμῶν **12** πολλὴ
γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου καὶ αἱ ἁμαρτίαι
ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν
ἐν ἡμῖν καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν **13**
ἠσεβήσαμεν καὶ ἐψευσάμεθα καὶ ἀπέστημεν
ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλαλήσαμεν ἄδικα

καὶ ἠπειθήσαμεν ἐκούμεν καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους 14 καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν ὅτι καταναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια καὶ δι' εὐθείας οὐκ ἠδύναντο διελθεῖν 15 καὶ ἡ ἀλήθεια ἦρται καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν τοῦ συνιέναι καὶ εἶδεν κύριος καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ ὅτι οὐκ ἦν κρίσις 16 καὶ εἶδεν καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ καὶ κατενόησεν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος καὶ ἡμίνατο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐστηρίσατο 17 καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα καὶ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ περιβάλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως καὶ τὸ περιβόλαιον 18 ὡς ἀνταποδώσων ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις 19 καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα κυρίου καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα τὸ ἔνδοξον ἥξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ κυρίου ἥξει μετὰ θυμοῦ 20 καὶ ἥξει ἔνεκεν Σιων ὁ ῥυόμενος καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακωβ 21 καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη εἶπεν κύριος τὸ πνεῦμα τὸ ἐμόν ὃ ἐστίν ἐπὶ σοί καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου οὐ μὴ ἐκλίπη ἐκ τοῦ στόματός σου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματος σου εἶπεν γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα

60 φωτίζου φωτίζου Ἰερουσαλημ ἠκεί γάρ σου τὸ φῶς καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν 2 ἰδοὺ σκότος καὶ γνόφος καλύψει γῆν ἐπ' ἔθνη ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται κύριος καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται 3 καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου 4 ἄρον κύκλω

τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ συνηγμένα τὰ τέκνα σου ἰδοὺ ἤκασιν πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται 5 τότε ὄψη καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλοῦτος θαλάσσης καὶ ἔθνων καὶ λαῶν καὶ ἤξουσίν σοι 6 ἀγγέλι καμῆλων καὶ καλύψουσίν σε κάμηλοι Μαδιαμ καὶ Γαιφα πάντες ἐκ Σαβα ἤξουσιν φέροντες χρυσίον καὶ λίβανον οἴσουσιν καὶ τὸ σωτήριον κυρίου εὐαγγελιοῦνται 7 καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδαρ συναχθήσονται σοὶ καὶ κριοὶ Ναβαιωθ ἤξουσίν σοι καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται 8 τίνες οἶδε ὡς νεφέλαι πέτανται καὶ ὡς περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς 9 ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν καὶ πλοῖα Θαρσις ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν μετ' αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομα κυρίου τὸ ἅγιον καὶ διὰ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ ἔνδοξον εἶναι 10 καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοὶ διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε 11 καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διὰ παντός ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἔθνων καὶ βασιλεῖς ἀγομένους 12 τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς οἵτινες οὐ δουλεύουσίν σοι ἀπολοῦνται καὶ τὰ ἔθνη ἐρημιά ἐρημωθήσονται 13 καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου 14 καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοκίκατοι υἱοὶ ταπεινωσάντων σε καὶ παροξυνάντων σε καὶ κληθήσῃ πόλις κυρίου Σιων ἅγιον Ἰσραηλ 15

διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς **16** καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι καὶ γνώση ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ σώζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε θεὸς Ἰσραηλ **17** καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἶσω σοι χρυσίον ἀντὶ δὲ σιδήρου οἶσω σοι ἀργύριον ἀντὶ δὲ ξύλων οἶσω σοι χαλκόν ἀντὶ δὲ λίθων σίδηρον καὶ δώσω τοὺς ἄρχοντάς σου ἐν εἰρήνῃ καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ **18** καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῆ σου οὐδὲ σύντριμμα οὐδὲ ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὀρίοις σου ἀλλὰ κληθήσεται σωτήριον τὰ τεῖχη σου καὶ αἱ πύλαι σου γλύμμα **19** καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σοι τὴν νύκτα ἀλλ' ἔσται σοι κύριος φῶς αἰώνιον καὶ ὁ θεὸς δόξα σου **20** οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι καὶ ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλείπει ἔσται γὰρ κύριός σοι φῶς αἰώνιον καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου **21** καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος καὶ δι' αἰῶνος κληρονομήσουσιν τὴν γῆν φυλάσσων τὸ φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν **22** ὁ ὀλιγοστός ἔσται εἰς χιλιάδας καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα ἐγὼ κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω αὐτούς

61 πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῇ καρδίᾳ κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν **2** καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας **3** δοθῆναι τοῖς πενθοῦσιν Σιων

δόξαν ἀντὶ σποδοῦ ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσιν καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης φύτευμα κυρίου εἰς δόξαν **4** καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας ἐξηρημαωμένας πρότερον ἐξαναστήσουσιν καὶ καινιοῦσιν πόλεις ἐρήμους ἐξηρημαωμένας εἰς γενεάς **5** καὶ ἵξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες καὶ ἀμπελουργοὶ **6** ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς κυρίου κληθήσεσθε λειτουργοὶ θεοῦ ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε **7** οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσιν τὴν γῆν καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν **8** ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην καὶ μισῶν ἀρπάγματα ἐξ ἀδικίας καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δίκαιος καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς **9** καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν τὸ σπέρμα αὐτῶν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν πᾶς ὁ ὄρων αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐτούς ὅτι οὗτοί εἰσιν σπέρμα ἠύλογημένον ὑπὸ θεοῦ **10** καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ κύριον ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐνέδυσεν γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης ὡς νυμφίῳ περιέθηκέν μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέν με κόσμῳ **11** καὶ ὡς γῆν αὔξουσιν τὸ ἄνθος αὐτῆς καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ οὕτως ἀνατελεῖ κύριος δικαιοσύνην καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν

62 διὰ Σιων οὐ σιωπήσομαι καὶ διὰ Ἱερουσαλημ οὐκ ἀνήσω ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται **2** καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου καὶ

βασιλεῖς τὴν δόξαν σου καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν ὃ ὁ κύριος ὀνομάσει αὐτό **3** καὶ ἔση στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ κυρίου καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ σου **4** καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλελειμμένη καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔρημος σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα ἑμόν καὶ τῆ γῆ σου οἰκουμένη **5** καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένω οὕτως κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ σοὶ **6** καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων σου Ἱερουσαλημ κατέστησα φύλακας ὄλην τὴν ἡμέραν καὶ ὄλην τὴν νύκτα οἱ διὰ τέλους οὐ σιωπήσονται μιμησκόμενοι κυρίου **7** οὐκ ἔστιν γὰρ ὑμῖν ὁμοιος ἐὰν διορθώσῃ καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλημ ἀγαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς **8** ὡμοσεν κύριος κατὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ εἰ ἔτι δώσω τὸν σῆτόν σου καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ εἰ ἔτι πίνονται υἱοὶ ἀλλότριοι τὸν οἶνόν σου ἐφ' ᾧ ἐμόχθησας **9** ἀλλ' ἢ οἱ συνάγοντες φάγονται αὐτὰ καὶ αἰνέσουσιν κύριον καὶ οἱ συνάγοντες πίνονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν ταῖς ἀγίαις μου **10** πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου καὶ τοὺς λίθους τοὺς ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη **11** ἰδοὺ γὰρ κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιων ἰδοὺ σοὶ ὁ σωτὴρ παραγίνεται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν καὶ τὸ ἔργον πρὸ προσώπου αὐτοῦ **12** καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἅγιον λελυτρωμένον ὑπὸ κυρίου σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητουμένη πόλις καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη

63 τίς οὗτος ὁ παραγινόμενος ἐξ Ἐδωμ ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσορ οὕτως ὠραῖος ἐν στολῇ βία μετὰ ἰσχύος ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου **2** διὰ τί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ **3** πλήρης καταπεπατημένης καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ καὶ κατεπάτησα αὐτούς ἐν θυμῷ καὶ κατέθλασα αὐτούς ὡς γῆν καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν **4** ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεστιν **5** καὶ ἐπέβλεψα καὶ οὐδεὶς βοηθός καὶ προσενόησα καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ὁ βραχίον μου καὶ ὁ θυμός μου ἐπέστη **6** καὶ κατεπάτησα αὐτούς τῇ ὀργῇ μου καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν **7** τὸν ἔλεον κυρίου ἐμνήσθην τὰς ἀρετὰς κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ὁ κύριος ἡμῖν ἀνταποδίδωσιν κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ **8** καὶ εἶπεν οὐχ ὁ λαός μου τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσιν καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν **9** ἐκ πάσης θλίψεως οὐ πρέσβυς οὐδὲ ἄγγελος ἀλλ' αὐτὸς κύριος ἔσωσεν αὐτούς διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτούς καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς καὶ ὑψωσεν αὐτούς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος **10** αὐτοὶ δὲ ἠπεύθησαν καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἔχθραν καὶ αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς **11** καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς γῆς τὸν ποιμένα τῶν προβάτων ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον **12** ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν ὁ βραχίον τῆς δόξης αὐτοῦ

κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ποιῆσαι αὐτῷ ὄνομα αἰώνιον **13** ἤγαγεν αὐτούς διὰ τῆς ἀβύσσου ὡς ἵππον δι' ἐρήμου καὶ οὐκ ἐκοπίασαν **14** καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου κατέβη πνεῦμα παρὰ κυρίου καὶ ὠδήγησεν αὐτούς οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης **15** ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰδὲ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης σου ἔστιν ὁ ζῆλος σου καὶ ἡ ἰσχύς σου ποῦ ἔστιν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρισμῶν σου ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν **16** σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ πατήρ ὅτι Αβρααμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς καὶ Ἰσραηλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς ἀλλὰ σύ κύριε πατήρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἔστιν **17** τί ἐπλάνησας ἡμᾶς κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου ἐσκήρυνας ἡμῶν τὰς καρδίας τοῦ μὴ φοβεῖσθαι σε ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου διὰ τὰς φυλάς τῆς κληρονομίας σου **18** ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμα σου οἱ ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν οὐδὲ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς

64 ἐὰν ἀνοίξης τὸν οὐρανόν τρόμος λήμψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη καὶ τακίησονται **2** ὡς κηρὸς ἀπὸ πυρὸς τήκεται καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους καὶ φανερόν ἔσται τὸ ὄνομα κυρίου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται **3** ὅταν ποιῆς τὰ ἔνδοξα τρόμος λήμψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη **4** ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον θεὸν πλὴν σοῦ καὶ τὰ ἔργα σου ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον **5** συναντήσεται γὰρ τοῖς ποιούσιν τὸ δίκαιον καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης καὶ ἡμεῖς

ἡμάρτομεν διὰ τοῦτο ἐπλανήθημεν **6** καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν καὶ ἐξερρήθημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν οὕτως ἄνεμος οἶσει ἡμᾶς **7** καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου καὶ ὁ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σου ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν **8** καὶ νῦν κύριε πατήρ ἡμῶν σύ ἡμεῖς δὲ πηλὸς ἔργον τῶν χειρῶν σου πάντες **9** μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς ἀμαρτιῶν ἡμῶν καὶ νῦν ἐπίβλεψον ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς **10** πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἔρημος Σιων ὡς ἔρημος ἐγενήθη Ἱερουσαλημ εἰς κατάραν **11** ὁ οἶκος τὸ ἅγιον ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἦν ηὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐγενήθη πυρίκαυστος καὶ πάντα τὰ ἔνδοξα συνέπεσεν **12** καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου κύριε καὶ ἐσιώπησας καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα

65 ἐμφανῆς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν εἶπα ἰδοὺ εἰμι τῷ ἔθνει οἱ οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα **2** ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου ὄλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα οἱ οὐκ ἐπορεύθησαν ὁδῷ ἀληθινῇ ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν **3** ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ διὰ παντός αὐτοὶ θυσιάξουσιν ἐν τοῖς κήποις καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις ἃ οὐκ ἔστιν **4** καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται δι' ἐνύπνια οἱ ἔσθοντες κρέα ὕεια καὶ ζωμὸν θυσιῶν μεμολυμμένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν **5** οἱ λέγοντες πόρρω ἀπ' ἐμοῦ μὴ ἐγγίσης μου ὅτι καθαρὸς εἰμι οὗτος καπνὸς

τοῦ θυμοῦ μου πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας **6** ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν μου οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδῶ εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν **7** τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν λέγει κύριος οἱ ἔθυμιάσαν ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνεΐδισάν με ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν **8** οὕτως λέγει κύριος ὃν τρόπον εὐρεθήσεται ὁ ῥῶξ ἐν τῷ βότρυι καὶ ἐροῦσιν μὴ λυμήνη αὐτὸν ὅτι εὐλογία κυρίου ἐστὶν ἐν αὐτῷ οὕτως ποιήσω ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι τούτου ἕνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντα **9** καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακωβ σπέρμα καὶ τὸ ἐξ Ἰουδα καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου καὶ οἱ δοῦλοί μου καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ **10** καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων καὶ φάραγξ Ἀχωρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου οἱ ἐζήτησάν με **11** ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ δαίμονι τράπεζαν καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα **12** ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐχ ὑπηκούσατε ἐλάλησα καὶ παρηκούσατε καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ καὶ ἄ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξασθε **13** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται ὑμεῖς δὲ πεινάσετε ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι πίνονται ὑμεῖς δὲ διψήσετε ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται ὑμεῖς δὲ αἰσχυρθήσεσθε **14** ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος

ὀλολύξετε **15** καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ κύριος τοῖς δὲ δουλεύουσιν αὐτῷ κληθήσεται ὄνομα καινόν **16** ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς εὐλογήσουσιν γὰρ τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν καὶ οἱ ὀμνύοντες ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοῦνται τὸν θεὸν τὸν ἀληθινόν ἐπιλήσονται γὰρ τὴν θλιψὴν αὐτῶν τὴν πρώτην καὶ οὐκ ἀναθήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν **17** ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν τῶν προτέρων οὐδ' οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν **18** ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ Ἱερουσαλημ ἀγαλλίαμα καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην **19** καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ οὐδὲ φωνὴ κραυγῆς **20** καὶ οὐ μὴ γένηται ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτης ὃς οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ ἔσται γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἀμαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν καὶ ἐπικατάρατος ἔσται **21** καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσιν καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γενήματα αὐτῶν **22** καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσουσιν καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσιν καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσιν καὶ ἄλλοι φάγονται κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου τὰ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν **23** οἱ δὲ ἐκλεκτοί μου οὐ κοπιάσουσιν εἰς κενὸν οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν ὅτι σπέρμα ἠὲλογημένον ὑπὸ θεοῦ ἐστὶν καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν ἔσονται **24** καὶ ἔσται πρὶν κεκράξαι αὐτοὺς ἐγὼ ἐπακούσομαι

αὐτῶν ἔτι λαλούντων αὐτῶν ἐρῶ τί ἐστὶν **25** τότε λύκοι καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα ὄφις δὲ γῆν ὡς ἄρτον οὐκ ἀδικήσουσιν οὐδὲ μὴ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου λέγει κύριος

66 οὕτως λέγει κύριος ὁ οὐρανός μοι θρόνος ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου ποῖον οἶκον οἰκοδομήσατέ μοι ἢ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου **2** πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χεὶρ μου καὶ ἔστιν ἐμὰ πάντα ταῦτα λέγει κύριος καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου **3** ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον ὡς ὁ ἀποκτένων κύνᾳ ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν ὡς αἷμα ὕειον ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον ὡς βλάσφημος καὶ οὗτοι ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησεν **4** κἀγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαίγματα αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς καὶ οὐκ ὑπήκουσάν μου ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξαντο **5** ἀκούσατε τὸ ῥῆμα κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ εἶπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς καὶ βδελυσομένοις ἵνα τὸ ὄνομα κυρίου δοξασθῇ καὶ ὀφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν κἀκεῖνοι αἰσχυνθήσονται **6** φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως φωνὴ ἐκ ναοῦ φωνὴ κυρίου ἀνταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις **7** πρὶν ἢ τὴν ὠδίνουσαν τεκεῖν πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὠδίνων ἐξέφυγεν καὶ ἔτεκεν ἄρσεν **8** τίς ἤκουσεν τοιοῦτο καὶ τίς ἐώρακεν οὕτως ἢ ὠδινεν γῆ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπαξ

ὅτι ὠδινεν καὶ ἔτεκεν Σιών τὰ παιδιά αὐτῆς **9** ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου εἶπεν κύριος οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γεννώσαν καὶ στεῖραν ἐποίησα εἶπεν ὁ θεός **10** εὐφράνθητι Ἱερουσαλημ καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτὴν χάριτε χαρᾶ πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῆς **11** ἵνα θηλάσητε καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς **12** ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν τὰ παιδιά αὐτῶν ἐπ' ὧμων ἀρθήσονται καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται **13** ὡς εἴ τινα μήτηρ παρακαλέσει οὕτως καὶ ἐγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς καὶ ἐν Ἱερουσαλημ παρακληθήσεσθε **14** καὶ ὄψεσθε καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά καὶ τὰ ὀσᾶ ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ κυρίου τοῖς σεβομένοις αὐτόν καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν **15** ἰδοὺ γὰρ κύριος ὡς πῦρ ἤξει καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν καὶ ἀποσκορακισμὸν ἐν φλογὶ πυρός **16** ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σὰρξ πολλοὶ τραυματῖαι ἔσονται ὑπὸ κυρίου **17** οἱ ἀγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ὕειον καὶ τὰ βδελύγματα καὶ τὸν νῦν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναλωθήσονται εἶπεν κύριος **18** κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν ἐπίσταμαι ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας καὶ ἤξουσιν καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου **19** καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖα καὶ

ἔξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσφωσμένους εἰς τὰ ἔθνη
εἰς Θαρσις καὶ Φουδ καὶ Λουδ καὶ Μοσοχ καὶ
Θοβελ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς νήσους
τὰς πόρρω οἱ οὐκ ἀκηκόασιν μου τὸ ὄνομα οὐδὲ
ἑωράκασιν τὴν δόξαν μου καὶ ἀναγγελοῦσιν μου
τὴν δόξαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν **20** καὶ ἄξουσιν τοὺς
ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον
κυρίῳ μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων ἐν λαμπήναις
ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν
Ιερουσαλημ εἶπεν κύριος ὡς ἂν ἐνέγκαισαν
οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἐμοὶ τὰς θυσίας αὐτῶν μετὰ
ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον κυρίου **21** καὶ ἀπ' αὐτῶν
λήμψομαι ἐμοὶ ἱερεῖς καὶ Λευίτας εἶπεν κύριος
22 ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ
καινὴ ἃ ἐγὼ ποιῶ μένει ἐνώπιόν μου λέγει
κύριος οὕτως στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν καὶ τὸ
ὄνομα ὑμῶν **23** καὶ ἔσται μῆνα ἐκ μηνὸς καὶ
σάββατον ἐκ σαββάτου ἥξει πᾶσα σὰρξ ἐνώπιόν
μου προσκυνῆσαι ἐν Ιερουσαλημ εἶπεν κύριος
24 καὶ ἐξελεύσονται καὶ ὄψονται τὰ κῶλα τῶν
ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί ὁ γὰρ
σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν
οὐ σβεσθήσεται καὶ ἔσονται εἰς ὄρασιν πάση
σαρκί

Ἱερεμίας

1 τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερεμیان τὸν τοῦ Χελκιου ἐκ τῶν ἱερέων ὃς κατῴκει ἐν Αναθωθ ἐν γῆ Βενιαμιν **2** ὃς ἐγενήθη λόγος τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσια υἱοῦ Ἀμωσ βασιλέως Ἰουδα ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ **3** καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰωσια βασιλέως Ἰουδα ἕως ἐνδεκάτου ἔτους Σεδεκία υἱοῦ Ἰωσια βασιλέως Ἰουδα ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλημ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί **4** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **5** πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελεθεῖν ἐκ μήτρας ἡγίακά σε προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε **6** καὶ εἶπα ὦ δέσποτα κύριε ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι **7** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ λέγε ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε πορεύσῃ καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι λαλήσεις **8** μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε λέγει κύριος **9** καὶ ἐξέτεινεν κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς με καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου **10** ἰδοὺ κατέστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ βασιλείας ἐκριζοῦν καὶ κατασκάπτειν καὶ ἀπολλύειν καὶ ἀνοικοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν **11** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων τί σὺ ὄραξ Ἱερεμια καὶ εἶπα βακτηρίαν καρυῖνην **12** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με καλῶς ἐώρακας διότι ἐγγήγορα ἐγώ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς **13** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με ἐκ δευτέρου λέγων τί σὺ ὄραξ καὶ εἶπα

λέβητα ὑποκαίόμενον καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου βορρᾶ **14** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἔκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν **15** διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας ἀπὸ βορρᾶ τῆς γῆς λέγει κύριος καὶ ἤξουσιν καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τεῖχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰουδα **16** καὶ λαλήσω πρὸς αὐτούς μετὰ κρίσεως περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν ὡς ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἄλλοτρίοις καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν **17** καὶ σὺ περιζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ εἰπὸν πρὸς αὐτούς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς ἐναντίον αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε λέγει κύριος **18** ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὄχυράν καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν ὄχυρόν ἅπασιν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς **19** καὶ πολεμήσουσιν σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ διότι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε εἶπεν κύριος

2 καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ ἐξακολουθῆσαι σε τῷ ἀγίῳ Ἰσραηλ λέγει κύριος **3** ἅγιος Ἰσραηλ τῷ κυρίῳ ἀρχῇ γεννημάτων αὐτοῦ πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσιν κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτούς φησὶν κύριος **4** ἀκούσατε λόγον κυρίου οἶκος Ἰακωβ καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραηλ **5** τάδε λέγει κύριος τί εὐρσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν

ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν **6** καὶ οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστιν κύριος ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπειρῶ καὶ ἀβάτω ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ ἐν γῇ ἐν ἣ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ οὐθὲν καὶ οὐ κατώκησεν ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου **7** καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρποὺς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ καὶ εἰσήλθατε καὶ ἐμίανατε τὴν γῆν μου καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα **8** οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστιν κύριος καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν τῇ Βααλ καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν **9** διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἰῶν ὑμῶν κριθήσομαι **10** διότι διέλθετε εἰς νήσους Χεττιμ καὶ ἴδετε καὶ εἰς Κηδαρ ἀποστείλατε καὶ νοήσατε σφόδρα καὶ ἴδετε εἰ γέγονεν τοιαῦτα **11** εἰ ἀλλάζονται ἔθνη θεοῦς αὐτῶν καὶ οὗτοι οὐκ εἰσιν θεοὶ ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται **12** ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα λέγει κύριος **13** ὅτι δύο πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς καὶ ὥρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους οἱ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν **14** μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ ἢ οἰκογενής ἐστιν διὰ τί εἰς προνομὴν ἐγένετο **15** ἐπ' αὐτὸν ὠρύνοντο λέοντες καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν οἱ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι **16** καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ Ταφνας ἔγνωσάν σε καὶ κατέπαιζόν σου **17** οὐχὶ

ταῦτα ἐποίησέν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ λέγει κύριος ὁ θεός σου **18** καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ Γηων καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν **19** παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε καὶ γνῶθι καὶ ἴδὲ ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ λέγει κύριος ὁ θεός σου καὶ οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοὶ λέγει κύριος ὁ θεός σου **20** ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου διέσπασας τοὺς δεσμούς σου καὶ εἶπας οὐ δουλεύσω ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατασκίους ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου **21** ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινὴν πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἢ ἄμπελος ἢ ἄλλοτρία **22** ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ πόαν κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ λέγει κύριος **23** πῶς ἔρεῖς οὐκ ἐμίανθην καὶ ὀπίσω τῆς Βααλ οὐκ ἐπορεύθην ἴδὲ τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ καὶ γνῶθι τί ἐποίησας ὀψὲ φωνῆ αὐτῆς ὠλόλυξεν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς **24** ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο παρεδόθη τίς ἐπιστρέψει αὐτὴν πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν οὐ κοπιᾶσουσιν ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτὴν **25** ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψους ἢ δὲ εἶπεν ἀνδριοῦμαι ὅτι ἠγαπήκει ἄλλοτρίου καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο **26** ὡς αἰσχύνῃ κλέπτου ὅταν ἄλῳ οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν **27** τῷ ξύλῳ εἶπαν ὅτι πατήρ

μου εἶ σύ καὶ τῷ λίθῳ σὺ ἐγέννησάς με καὶ ἔστρεψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς **28** καὶ ποῦ εἰσιν οἱ θεοί σου οὓς ἐποίησας σεαυτῷ εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσουσίν σε ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοί σου Ἰουδα καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἱερουσαλημ ἔθυον τῇ Βααλ **29** ἵνα τί λαλεῖτε πρὸς με πάντες ὑμεῖς ἠσεβήσατε καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμέ λέγει κύριος **30** μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν παιδεῖαν οὐκ ἐδέξασθε μάχαιρα κατέφαγεν τοὺς προφῆτας ὑμῶν ὡς λέων ὄλεθρεύων καὶ οὐκ ἐφοβήθητε **31** ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ἰσραηλ ἢ γῆ κεχερσωμένη διὰ τί εἶπεν ὁ λαός μου οὐ κυριευθησόμεθα καὶ οὐχ ἥξομεν πρὸς σέ ἔτι **32** μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθητό μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς **33** τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου τοῦ ζητῆσαι ἀγάπησιν οὐχ οὕτως ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι τὰς ὁδοὺς σου **34** καὶ ἐν ταῖς χερσίν σου εὐρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθῶων οὐκ ἐν διορύγμασιν εὔρον αὐτούς ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυὶ **35** καὶ εἶπας ἀθῶός εἰμι ἀλλὰ ἀποστραφίτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σέ ἐν τῷ λέγειν σε οὐχ ἡμάρτον **36** τί κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερώσαι τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ καθὼς κατησχύνθης ἀπὸ Ασσοῦρ **37** ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς

κεφαλῆς σου ὅτι ἀπώσατο κύριος τὴν ἐλπίδα σου καὶ οὐκ εὐοδωθήσῃ ἐν αὐτῇ

3 ἂν ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ μὴ ἀνακάμπτουσα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι οὐ μαινομένη μianθήσεται ἢ γυνὴ ἐκείνη καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσιν πολλοῖς καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς με λέγει κύριος **2** ἄρον εἰς εὐθεῖαν τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδέ ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθης ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνῃ ἐρημουμένη καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου **3** καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ ὄψις πόρνης ἐγένετό σοι ἀπηναισχύντησας πρὸς πάντας **4** οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου **5** μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἢ διαφυλαχθήσεται εἰς νεῖκος ἰδοὺ ἐλάλησας καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ ἠδυνάσθης **6** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσια τοῦ βασιλέως εἶδες ἂ ἐποίησέν μοι ἢ κατοικία τοῦ Ἰσραηλ ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ **7** καὶ εἶπα μετὰ τὸ πορνεῦσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα πρὸς με ἀνάστρεψον καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν καὶ εἶδεν τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἢ ἀσύνθετος Ἰουδα **8** καὶ εἶδον διότι περὶ πάντων ὧν κατελήμφθη ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο ἢ κατοικία τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἢ ἀσύνθετος Ἰουδα καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπόρνευσεν καὶ αὐτὴ **9** καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἢ πορνεία αὐτῆς καὶ ἐμοίχευσεν τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον **10** καὶ ἐν πᾶσιν τούτοις οὐκ ἐπεστράφη

πρός με ἡ ἀσύνθετος Ιουδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἔδικαίωσεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ἰσραηλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου Ιουδα **12** πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς βορραῖν καὶ ἔρεις ἐπιστράφητι πρὸς με ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραηλ λέγει κύριος καὶ οὐ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἐλεήμων ἐγὼ εἰμι λέγει κύριος καὶ οὐ μνηῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα **13** πλὴν γνῶθι τὴν ἀδικίαν σου ὅτι εἰς κύριον τὸν θεόν σου ἠσέβησας καὶ διέχεας τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἄλλοτριούς ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπήκουσας λέγει κύριος **14** ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφροσθηκότες λέγει κύριος διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν καὶ λήμψομαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιων **15** καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης **16** καὶ ἔσται ἂν πληθυνθῆτε καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κύριος οὐκ ἐροῦσιν ἔτι κιβωτὸς διαθήκης ἀγίου Ἰσραηλ οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν οὐκ ὀνομασθήσεται οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι **17** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ καλέσουσιν τὴν Ἱερουσαλημ θρόνος κυρίου καὶ συναχθήσονται εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη καὶ οὐ πορεύονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς **18** ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελεύσονται οἴκος Ιουδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἥξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς βορραῖ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πατέρας αὐτῶν **19** καὶ ἐγὼ εἶπα γένοιτο

κύριε ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος ἔθνῶν καὶ εἶπα πατέρα καλέσετέ με καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφήσεσθε **20** πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ οἶκος Ἰσραηλ λέγει κύριος **21** φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν Ἰσραηλ ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπελάθοντο θεοῦ ἀγίου αὐτῶν **22** ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες καὶ ἰάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν ἰδοὺ δούλοι ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἶ **23** ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων πλὴν διὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραηλ **24** ἡ δὲ αἰσχύνη κατανάλωσεν τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν **25** ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν διότι ἔναντι τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχ ὑπήκουσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν

4 ἂν ἐπιστραφῆ Ἰσραηλ λέγει κύριος πρὸς με ἐπιστραφήσεται ἂν περιέλη τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῆ **2** καὶ ὁμόση ζῆ κύριος μετὰ ἀληθείας καὶ ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῇ ἔθνη καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσιν τῷ θεῷ ἐν Ἱερουσαλημ **3** ὅτι τάδε λέγει κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ιουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλημ νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα καὶ μὴ σπείριτε ἐπ' ἀκάνθαις **4** περιτμήθητε τῷ θεῷ

ὕμῶν καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐκκαυθήσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν **5** ἀναγγείλατε ἐν τῷ Ιουδα καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλημ εἶπατε σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι καὶ κεκράξατε μέγα εἶπατε συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις **6** ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς Σιων σπεύσατε μὴ στήτε ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴν μεγάλην **7** ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ ἐξολεθρεύων ἔθνη ἐξῆρεν καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρεθήσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς **8** ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε καὶ ἀλαλάξατε διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς κυρίου ἀφ' ὑμῶν **9** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἀπολεῖται ἡ καρδιά τοῦ βασιλέως καὶ ἡ καρδιά τῶν ἀρχόντων καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται **10** καὶ εἶπα ὦ δέσποτα κύριε ἄρα γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλημ λέγων εἰρήνη ἔσται ὑμῖν καὶ ἰδοὺ ἦψατο ἡ μάχιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν **11** ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσιν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλημ πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς καθαρὸν οὐδ' εἰς ἅγιον **12** πνεῦμα πληρώσεως ἤξει μοι νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματα πρὸς αὐτοὺς **13** ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ κουφότεροι αἰετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ οὐαὶ ἡμῖν ὅτι ταλαιπωροῦμεν **14** ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλημ ἵνα σωθῆς

ἕως πότε ὑπάρξουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου **15** διότι φωνὴ ἀναγγέλλοντος ἐκ Δαν ἤξει καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Εφραιμ **16** ἀναμνήσατε ἔθνη ἰδοὺ ἦκασιν ἀναγγείλατε ἐν Ἱερουσαλημ συστροφαι ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα φωνὴν αὐτῶν **17** ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλω ὅτι ἐμοῦ ἡμέλησας λέγει κύριος **18** αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά σοι αὕτη ἡ κακία σου ὅτι πικρά ὅτι ἦψατο ἕως τῆς καρδίας σου **19** τὴν κοιλίαν μου τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου μαιμάσσει ἡ ψυχὴ μου σπαράσσεται ἡ καρδιά μου οὐ σιωπήσομαι ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχὴ μου κραυγὴν πολέμου **20** καὶ ταλαιπωρίαν συντριμμὸν ἐπικαλεῖται ὅτι τεταλαιπώρηκεν πᾶσα ἡ γῆ ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνὴ διεσπάσθησαν αἱ δέρρεις μου **21** ἕως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων **22** διότι οἱ ἠγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ἤδεισαν υἱοὶ ἄφρονές εἰσιν καὶ οὐ συνετοὶ σοφοὶ εἰσιν τοῦ κακοποιῆσαι τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν **23** ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ οὐθέν καὶ εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ **24** εἶδον τὰ ὄρη καὶ ἦν τρέμοντα καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους **25** ἐπέβλεψα καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο **26** εἶδον καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεपुरισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν **27** τάδε λέγει κύριος ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω **28** ἐπὶ τούτοις

πενθείτω ἡ γῆ καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν διότι ἐλάλησα καὶ οὐ μετανοήσω ὥρμησα καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς **29** ἀπὸ φωνῆς ἰπέως καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησεν πᾶσα χώρα εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος **30** καὶ σὺ τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλλῃ κόκκινον καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ καὶ ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς μάτην ὁ ὠραϊσμός σου ἀπώσαντό σε οἱ ἐρασταὶ σου τὴν ψυχὴν σου ζητοῦσιν **31** ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου ὡς πρωτοτοκούσης φωνῆς θυγατρὸς Σιων ἐκλυθήσεται καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς οἴμμοι ἐγὼ ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τοῖς ἀνηρημένοις

5 περιδράμετε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλημ καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατεῖαις αὐτῆς ἐὰν εὕρητε ἄνδρα εἰ ἔστιν ποιῶν κρίμα καὶ ζητῶν πίστιν καὶ ἴλεως ἔσομαι αὐτοῖς λέγει κύριος **2** ζῆ κύριος λέγουσιν διὰ τοῦτο οὐκ ἐπὶ ψεύδεσιν ὁμνύουσιν **3** κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἰς πίστιν ἐμαστίγωσας αὐτούς καὶ οὐκ ἐπόνεσαν συνετέλεσας αὐτούς καὶ οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι παιδείαν ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι **4** καὶ ἐγὼ εἶπα ἴσως πτωχοὶ εἰσιν διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ **5** πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἄδρους καὶ λαλήσω αὐτοῖς ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγὸν διέρρηξαν δεσμούς **6** διὰ τοῦτο ἔπαισεν αὐτούς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ λύκος ἔως

τῶν οἰκιῶν ὠλέθρευσεν αὐτούς καὶ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν ἴσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν **7** ποίᾳ τούτων ἴλεως γένομαί σοι οἱ υἱοὶ σου ἐγκατέλιπόν με καὶ ὤμνουν ἐν τοῖς οὐκ οὖσιν θεοῖς καὶ ἐχόρτασα αὐτούς καὶ ἐμοιχῶντο καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον **8** ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον **9** μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος ἢ ἐν ἔθναι τοιοῦτῳ οὐκ ἐκδικήσῃ ἢ ψυχὴ μου **10** ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχώνας αὐτῆς καὶ κατασκάψατε συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς ὅτι τοῦ κυρίου εἰσὶν **11** ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμέ λέγει κύριος οἶκος Ἰσραηλ καὶ οἶκος Ἰουδα **12** ἐψεύσαντο τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν καὶ εἶπαν οὐκ ἔστιν ταῦτα οὐχ ἦξει ἐφ' ἡμᾶς κακὰ καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα **13** οἱ προφῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον καὶ λόγος κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς οὕτως ἔσται αὐτοῖς **14** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα καὶ καταφάγεται αὐτούς **15** ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν οἶκος Ἰσραηλ λέγει κύριος ἔθνος οὗ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ **16** πάντες ἰσχυροὶ **17** καὶ κατέδονται τὸν θειρισμὸν ὑμῶν καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελῶνας ὑμῶν καὶ

τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν
καὶ ἀλοήσουσιν τὰς πόλεις τὰς ὄχυράς ὑμῶν ἐφ'
αἷς ὑμεῖς πεποιθάτε ἐπ' αὐταῖς ἐν ῥομφαίᾳ 18 καὶ
ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κύριος ὁ θεός
σου οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν 19 καὶ
ἔσται ὅταν εἶπητε τίνος ἔνεκεν ἐποίησεν κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν ἅπαντα ταῦτα καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς
ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῆ
ὑμῶν οὕτως δουλεύετε ἀλλοτρίοις ἐν γῆ οὐχ
ὑμῶν 20 ἀναγγεῖλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακωβ
καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ Ἰουδα 21 ἀκούσατε δὴ
ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς
καὶ οὐ βλέπουσιν ὧτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσιν
22 μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε λέγει κύριος ἢ ἀπὸ
προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε τὸν τάξαντα
ἄμμον ὄριον τῇ θαλάσῃ πρόσταγμα αἰώνιον
καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό καὶ ταραχθήσεται
καὶ οὐ δυνήσεται καὶ ἠχήσουσιν τὰ κύματα
αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό 23 τῷ δὲ λαῷ
τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθής καὶ
ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθοσαν 24 καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν φοβηθῶμεν δὴ κύριον τὸν θεὸν
ἡμῶν τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρόμιον καὶ ὄψιμον
κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ
καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν 25 αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν
ταῦτα καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ
ἀφ' ὑμῶν 26 ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου
ἀσεβεῖς καὶ παγίδας ἔστησαν διαφθεῖραι ἄνδρας
καὶ συνελαμβάνοσαν 27 ὡς παγὶς ἐφρεσταμένη
πλήρης πετεινῶν οὕτως οἱ οἴκοι αὐτῶν πλήρεις
δόλου διὰ τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν
28 καὶ παρέβησαν κρίσιν οὐκ ἔκριναν κρίσιν
ὄρφانوῦ καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνοσαν 29 μὴ

ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος ἢ ἐν
ἔθνῃ τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου
30 ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς 31
οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἄδικα καὶ οἱ ἱερεῖς
ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ὁ λαὸς μου
ἠγάπησεν οὕτως καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ
ταῦτα

6 ἐνισχύσατε υἱοὶ Βενιαμὴν ἐκ μέσου τῆς
Ἱερουσαλημ καὶ ἐν Θεκουε σημάνατε σάλπιγγι
καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμα ἄρατε σημεῖον ὅτι κακὰ
ἐκκέκυφεν ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴ μεγάλη
γίνεται 2 καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος σου θύγατερ
Σιων 3 εἰς αὐτὴν ἤξουσιν ποιμένες καὶ τὰ
ποίμνια αὐτῶν καὶ πήξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς
κύκλω καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ 4
παρασκευάσασθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον ἀνάστητε
καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας οὐαὶ ἡμῖν
ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ
τῆς ἑσπέρας 5 ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐν τῇ
νυκτὶ καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς 6
ὅτι τάδε λέγει κύριος ἕκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς
ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλημ δύναμιν ὧ πόλις ψευδῆς
ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ 7 ὡς ψύχει λάκκος
ὑδωρ οὕτως ψύχει κακία αὐτῆς ἀσέβεια καὶ
ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον
αὐτῆς διὰ παντός πόνω καὶ μάλιστα 8 παιδευθήσῃ
Ἱερουσαλημ μὴ ἀποστῆ ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σοῦ μὴ
ποιήσω σε ἄβατον γῆν ἥτις οὐ κατοικηθήσεται 9
ὅτι τάδε λέγει κύριος καλαμᾶσθε καλαμᾶσθε ὡς
ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψατε
ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ 10 πρὸς
τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτύρωμαι καὶ ἀκούσεται
ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὧτα αὐτῶν καὶ οὐ δύνανται

ἀκούειν ἰδοῦ τὸ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς
εἰς ὄνειδισμόν οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι
11 καὶ τὸν θυμὸν μου ἔπλησα καὶ ἐπέσχον καὶ
οὐ συνετέλεσα αὐτούς ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν
καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα ὅτι ἀνὴρ
καὶ γυνὴ συλλημφθήσονται πρεσβύτερος μετὰ
πλήρους ἡμερῶν **12** καὶ μεταστραφήσονται αἱ
οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἐτέρους ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό ὅτι ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην λέγει
κύριος **13** ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου
πάντες συνετελέσαντο ἄνομα ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως
ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ **14** καὶ
ἰῶντο τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου ἐξουθενούντες
καὶ λέγοντες εἰρήνη εἰρήνη καὶ ποῦ ἐστὶν
εἰρήνη **15** κατησχύνθησαν ὅτι ἐξελίποσαν καὶ
οὐδ' ὧς καταισχυνόμενοι κατησχύνθησαν καὶ
τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν διὰ τοῦτο
πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ
ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται εἶπεν κύριος **16**
τάδε λέγει κύριος στήτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἴδετε
καὶ ἐρωτήσατε τρίβους κυρίου αἰωνίους καὶ
ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ καὶ βαδίζετε
ἐν αὐτῇ καὶ εὐρήσετε ἀγνισμόν ταῖς ψυχαῖς
ὑμῶν καὶ εἶπαν οὐ πορευσόμεθα **17** κατέστακα
ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς
σάλπιγγος καὶ εἶπαν οὐκ ἀκουσόμεθα **18** διὰ
τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ
ποιμνία αὐτῶν **19** ἄκουε γῆ ἰδοῦ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ
τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς
αὐτῶν ὅτι τῶν λόγων μου οὐ προσέσχον καὶ τὸν
νόμον μου ἀπώσαντο **20** ἵνα τί μοι λίβανον ἐκ
Σαβα φέρετε καὶ κιννάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν

τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶν δεκτά καὶ αἱ
θυσαίαι ὑμῶν οὐχ ἡδυνάν μοι **21** διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ἰδοῦ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον
ἀσθένειαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν αὐτῇ πατέρες καὶ
υἱοὶ ἅμα γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολοῦνται
22 τάδε λέγει κύριος ἰδοῦ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ
καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς **23**
τόξον καὶ ζιβύνην κρατήσουσιν ἰταμός ἐστὶν καὶ
οὐκ ἐλεήσει φωνὴ αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα
ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασιν παρατάξεται ὡς πῦρ εἰς
πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ Σιων **24** ἠκούσαμεν
τὴν ἀκοὴν αὐτῶν παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν
θλιψὶς κατέσχευεν ἡμᾶς ὠδίνες ὡς τικτούσης **25**
μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς
μὴ βαδίζετε ὅτι ῥομφαία τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ
κυκλόθεν **26** θύγατερ λαοῦ μου περίζωσαι σάκκον
κατάπασαι ἐν σποδῷ πένθος ἀγαπητοῦ ποίησαι
σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρόν ὅτι ἐξαίφνης ἤξει
ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς **27** δοκιμαστὴν δέδωκά σε
ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις καὶ γνώση με ἐν τῷ
δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν **28** πάντες ἀνήκοι
πορευόμενοι σκολιῶς χαλκὸς καὶ σίδηρος πάντες
διεφθαρμένοι εἰσὶν **29** ἐξέλιπεν φουσητὴρ ἀπὸ
πυρός ἐξέλιπεν μόλιβος εἰς κενὸν ἀργυροκόπος
ἀργυροκοπεῖ πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη **30**
ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς
ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτούς κύριος

7 **2** ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶσα ἡ Ἰουδαία **3**
τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ διορθώσατε
τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν
καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **4** μὴ
πεποιθατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν ὅτι τὸ
παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς λέγοντες ναὸς

κυρίου ναός κυρίου ἐστίν 5 ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ ποιῶντες ποιήσητε κρίσιν ἀνά μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνά μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ 6 καὶ προσήλυτον καὶ ὄρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε καὶ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτριῶν μὴ πορεύσηθε εἰς κακὸν ὑμῖν 7 καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῆ ἣ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος 8 εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν ὅθεν οὐκ ὠφελήθησθε 9 καὶ φονεύετε καὶ μοιχᾶσθε καὶ κλέπτετε καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ καὶ ἐθυμιᾶτε τῇ Βααλ καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτριῶν ὧν οὐκ οἴδατε τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν 10 καὶ ἦλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ καὶ εἶπατε ἀπεσχίμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα 11 μὴ σπήλαιον ληστῶν ὁ οἶκός μου οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἐώρακα λέγει κύριος 12 ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλωμ οὗ κατεσκίηνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου Ἰσραὴλ 13 καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποίησατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε 14 καὶ ποιήσω τῷ οἴκῳ τούτῳ ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπ' αὐτῷ καὶ τῷ τόπῳ ᾧ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλωμ 15 καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν πᾶν τὸ

σπέρμα Ἐφραϊμ 16 καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς καὶ μὴ εὐχου καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι 17 ἢ οὐχ ὄραξ τί αὐτοὶ ποιούσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ 18 οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσιν ξύλα καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσιν σταῖς τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις ἵνα παροργίσωσίν με 19 μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσιν λέγει κύριος οὐχὶ ἑαυτοῦς ὅπως καταισχυνηθῆ τὰ πρόσωπα αὐτῶν 20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμὸς μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ γενήματα τῆς γῆς καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται 21 τάδε λέγει κύριος τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν καὶ φάγετε κρέα 22 ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου περὶ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας 23 ἀλλ' ἦ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνετειλάμην αὐτοῖς λέγων ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου αἷς ἂν ἐντειλωμαι ὑμῖν ὅπως ἂν εὖ ἦ ὑμῖν 24 καὶ οὐκ ἠκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ οὖς αὐτῶν ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπισθεν καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν 25 ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ

ἐξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου
τοὺς προφήτας ἡμέρας καὶ ὄρθρου καὶ ἀπέστειλα
26 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ
οὖς αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν
ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν 29 κείραι τὴν κεφαλὴν
σου καὶ ἀπόρριπτε καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων
θρῆνον ὅτι ἀπεδοκίμασεν κύριος καὶ ἀπόσωτο
τὴν γενεὰν τὴν ποιούσαν ταῦτα 30 ὅτι ἐποίησαν
οἱ υἱοὶ Ἰουδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ λέγει
κύριος ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ
οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν τοῦ
μιᾶναι αὐτόν 31 καὶ ὠκοδόμησαν τὸν βωμὸν
τοῦ Ταφεθ ὅς ἐστιν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννομ τοῦ
κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας
αὐτῶν ἐν πυρὶ ὃ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐ
διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου 32 διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν
ἔτι βωμὸς τοῦ Ταφεθ καὶ φάραγξ υἱοῦ Ἐννομ
ἀλλ' ἢ φάραγξ τῶν ἀνηρημένων καὶ θάψουσιν
ἐν τῷ Ταφεθ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον 33 καὶ
ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρῶσιν
τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς
γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβῶν 34 καὶ καταλύσω
ἐκ πόλεων Ἰουδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλημ
φωνὴν εὐφραينوμένων καὶ φωνὴν χαιρόντων
φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης ὅτι εἰς
ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ

8 ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ λέγει κύριος ἐξοίσουσιν
τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων Ἰουδα καὶ τὰ ὀστᾶ
τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἱερέων
καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν προφητῶν καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν
κατοικούντων Ἱερουσαλημ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν
2 καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν

σελήνην καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ πρὸς
πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ ἃ ἠγάπησαν
καὶ οἷς ἐδούλευσαν καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω
αὐτῶν καὶ ὧν ἀντείχοντο καὶ οἷς προσεκύνησαν
αὐτοῖς οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται καὶ
ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς
3 ὅτι εἴλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωὴν καὶ
πᾶσιν τοῖς καταλοίοις τοῖς καταλειφθεῖσιν
ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκεῖνης ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἂν
ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ 4 ὅτι τάδε λέγει κύριος μὴ
ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ
ἐπιστρέφει 5 διὰ τί ἀπέστρεψεν ὁ λαός μου
οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ καὶ κατεκρατήθησαν
ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν καὶ οὐκ ἠθέλησαν
τοῦ ἐπιστρέψαι 6 ἐνωτίσασθε δὴ καὶ ἀκούσατε
οὐχ οὕτως λαλήσουσιν οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος
μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ λέγων τί
ἐποίησα διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου
αὐτοῦ ὡς ἵππος κᾶθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ 7
καὶ ἡ σιδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς
τρυγῶν καὶ χελιδῶν ἀγροῦ στρουθία ἐφύλαξαν
καιροὺς εἰσόδων αὐτῶν ὁ δὲ λαός μου οὐκ ἔγνω
τὰ κρίματα κυρίου 8 πῶς ἐρεῖτε ὅτι σοφοὶ ἐσμεν
ἡμεῖς καὶ νόμος κυρίου ἐστὶν μεθ' ἡμῶν εἰς
μάτην ἐγενήθη σοχοῖνος ψευδῆς γραμματεῦσιν 9
ἠσχύνθησαν σοφοὶ καὶ ἐπτοήθησαν καὶ ἐάλωσαν
ὅτι τὸν λόγον κυρίου ἀπεδοκίμασαν σοφία τίς
ἐστὶν ἐν αὐτοῖς 10 διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας
αὐτῶν ἐτέροις καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς
κληρονόμοις 13 καὶ συνάξουσιν τὰ γενήματα
αὐτῶν λέγει κύριος οὐκ ἔστιν σταφυλὴ ἐν ταῖς
ἀμπέλαις καὶ οὐκ ἔστιν σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς
καὶ τὰ φύλλα κατερρῦηκεν 14 ἐπὶ τί ἡμεῖς

καθήμεθα συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὄχυράς καὶ ἀπορριφῶμεν ὅτι ὁ θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ **15** συνήχθημεν εἰς εἰρήνην καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ εἰς καιρὸν ἰάσεως καὶ ἰδοὺ σπουδὴ **16** ἐκ Δαν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσεῖσθη πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἤξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ **17** διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας οἷς οὐκ ἔστιν ἐπαῖσαι καὶ δῆξονται ὑμᾶς **18** ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορουμένης **19** ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν μὴ κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιων ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ διὰ τί παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις **20** διῆλθεν θέρος παρῆλθεν ἄμητος καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν **21** ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθην ἀπορία κατίσχυσάν με ὠδίνες ὡς τικτούσης **22** μὴ ῥητίνη οὐκ ἔστιν ἐν Γαλααδ ἢ ἰατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ διὰ τί οὐκ ἀνέβη ἴασις θυγατρὸς λαοῦ μου

9 τίς δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρῶν καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου **2** τίς δώη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν ὅτι πάντες μοιχῶνται σύννοδος ἀθετούντων **3** καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον ψεῦδος καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθουσαν καὶ ἐμὲ οὐκ

ἔγνωσαν **4** ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ φυλάξασθε καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποιθατε ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνη πτερνιεῖ καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται **5** ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπαίξεται ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσιν μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ ἠδίκησαν καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι **6** τόκος ἐπὶ τόκῳ δόλος ἐπὶ δόλῳ οὐκ ἤθελον εἰδέναι με **7** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτοὺς καὶ δοκιμῶ αὐτούς ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου **8** βολὴς τιτρώσκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικὰ καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν **9** μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος ἢ ἐν λαῷ τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου **10** ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς ἐρήμου θρηῆνον ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔως κτηνῶν ἐξέστησαν ὥχοντο **11** καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλημ εἰς μετοικίαν καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν θήσομαι παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι **12** τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνेतός καὶ συνέτω τοῦτο καὶ ᾧ λόγος στόματος κυρίου πρὸς αὐτόν ἀναγγειλάτω ὑμῖν ἔνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ ἀνήφθη ὡς ἔρημος παρὰ τὸ μὴ διοδεύεσθαι αὐτήν **13** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου **14** ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες

αὐτῶν **15** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας καὶ
ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς **16** καὶ διασκορπιῶ
αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον
αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ ἐπαποστελῶ
ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι
αὐτοὺς ἐν αὐτῇ **17** τάδε λέγει κύριος καλέσατε
τὰς θριηνούσας καὶ ἐλθέτωσαν καὶ πρὸς τὰς
σοφὰς ἀποστείλατε καὶ φθειγξάσθωσαν **18** καὶ
λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον καὶ καταγαγέτωσαν
οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν
ρέιτω ὕδωρ **19** ὅτι φωνὴ οἴκτου ἠκούσθη ἐν Σιων
πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν κατησχύνθημεν σφόδρα
ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν καὶ ἀπερρίψαμεν
τὰ σκηνώματα ἡμῶν **20** ἀκούσατε δὴ γυναῖκες
λόγον θεοῦ καὶ δεξάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν λόγους
στόματος αὐτοῦ καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας
ὑμῶν οἶκτον καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον
21 ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν
εἰσηλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν τοῦ ἐκτριῖψαι νήπια
ἔξωθεν καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν **22** καὶ
ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα
ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν καὶ
ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος καὶ οὐκ ἔσται ὁ
συνάγων **23** τάδε λέγει κύριος μὴ καυχάσθω
ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω
ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ **24** ἀλλ' ἢ ἐν
τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος συνίειν καὶ
γινώσκειν ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ποιῶν ἔλεος
καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι ἐν
τούτοις τὸ θέλημά μου λέγει κύριος **25** ἰδοὺ
ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐπισκέψομαι

ἐπὶ πάντας περιτετημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν
26 ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐπὶ
Εδωμ καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμων καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωαβ
καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον
αὐτοῦ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι πάντα
τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκὶ καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραηλ
ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν

10 ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν
ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραηλ **2** τάδε λέγει κύριος κατὰ
τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε καὶ ἀπὸ
τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε ὅτι
φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν **3** ὅτι
τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια ζύλον ἐστὶν ἐκ
τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον ἔργον τέκτονος καὶ
χώνευμα **4** ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα
ἐστὶν ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτὰ
καὶ οὐ κινήθησονται **5** αἰρόμενα ἀρθήσονται
ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται μὴ φοβηθῆτε αὐτὰ ὅτι οὐ
μὴ κακοποιήσωσιν καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν
αὐτοῖς **9** ἀργύριον τορευτὸν ἐστὶν οὐ πορεύσονται
ἀργύριον προσβλητὸν ἀπὸ θαρσῆς ἥξει χρυσίον
Μωφαζ καὶ χεὶρ χρυσοχόων ἔργα τεχνιτῶν πάντα
ὕακινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτὰ **11**
οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς θεοὶ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν ἀπολέσθωσαν ἀπὸ τῆς
γῆς καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου **12**
κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ὁ
ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ
καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανὸν
13 καὶ πληθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγεν
νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς
ὑπετὸν ἐποίησεν καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν
αὐτοῦ **14** ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως

κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ ὅτι ψευδῆ ἔχωνευσαν οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς **15** μάταια ἔστιν ἔργα ἐμπεπαιγμένα ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται **16** οὐκ ἔστιν τοιαύτη μερὶς τῷ Ιακωβ ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ κύριος ὄνομα αὐτῷ **17** συνήγαγεν ἕξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου κατοικοῦσα ἐν ἐκλεκτοῖς **18** ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει ὅπως εὑρεθῆ ἡ πληγὴ σου **19** οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου ἀλγηρὰ ἡ πληγὴ σου ἀγὼ εἶπα ὄντως τοῦτο τὸ τραῦμά μου καὶ κατέλαβέν με **20** ἡ σκηνὴ μου ἔταλαιπώρησεν ὤλετο καὶ πᾶσαι αἱ δέρρεις μου διεσπάρθησαν οἱ υἱοὶ μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰσιν οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς σκηνῆς μου τόπος τῶν δέρρεών μου **21** ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρονεύσαντο καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησεν πᾶσα ἡ νομὴ καὶ διεσκορπίσθησαν **22** φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ σεισμός μέγας ἐκ γῆς βορρᾶ τοῦ τάξει τὰς πόλεις Ιουδα εἰς ἀφανισμόν καὶ κοίτην στρουθῶν **23** οἶδα κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ οὐδὲ ἀνὴρ πορεύεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ **24** παίδευσον ἡμᾶς κύριε πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσης **25** ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε καὶ ἐπὶ γενεὰς αἰ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο ὅτι κατέφαγον τὸν Ιακωβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτὸν καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρήμωσαν

11 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ιερεμῖαν λέγων **2** ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας

Ιουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ **3** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἐπικατάρτος ὁ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης **4** ἥς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς λέγων ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντειλωμαι ὑμῖν καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν **5** ὅπως στησῶ τὸν ὄρκον μου ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶπα γένοιτο κύριε **6** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἕξωθεν Ιερουσαλημ λέγων ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ ποιήσατε αὐτοὺς **8** καὶ οὐκ ἐποίησαν **9** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με εὑρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ιουδα καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν Ιερουσαλημ **10** ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον οἱ οὐκ ἠθελον εἰσακοῦσαι τῶν λόγων μου καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ βαδίζουσιν ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ διεσκέδασαν οἶκος Ισραηλ καὶ οἶκος Ιουδα τὴν διαθήκην μου ἣν διεθέμην πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν **11** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ ἐξ ὧν οὐ δυνησονται ἐξελεθῆν ἐξ αὐτῶν καὶ κεκράζονται πρὸς με καὶ οὐκ εἰσακούσομαι αὐτῶν **12** καὶ πορεύσονται πόλεις Ιουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ καὶ κεκράζονται πρὸς τοὺς θεοὺς οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν αὐτοῖς μὴ σώσουσιν αὐτοὺς ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν **13** ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου

Ιουδα καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλημ ἐτάξατε βωμοὺς θυμιᾶν τῇ Βααλ **14** καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει καὶ προσευχῇ ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνται με ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν **15** τί ἡ ἡγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησεν βδέλυγμα μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελούσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου ἢ τούτοις διαφεύξῃ **16** ἐλαίαν ὠραίαν εὖσκιον τῷ εἶδει ἐκάλεσεν κύριος τὸ ὄνομά σου εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτήν μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σέ ἠχρῶθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς **17** καὶ κύριος ὁ καταφυτεύσας σε ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραηλ καὶ οἴκου Ιουδα ὅτι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσει με ἐν τῷ θυμιᾶν αὐτοὺς τῇ Βααλ **18** κύριε γνώρισόν μοι καὶ γνώσομαι τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν **19** ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ ἔγνω ἐπ' ἐμέ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν λέγοντες δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῆ ἔτι **20** κύριε κρίνων δίκαια δοκιμάζων νεφρούς καὶ καρδίας ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν ὅτι πρὸς σέ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου **21** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Αναθωθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου τοὺς λέγοντας οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου εἰ δὲ μὴ ἀποθανῆ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν **22** ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ **23** καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν ὅτι

ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αναθωθ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν

12 δίκαιος εἶ κύριε ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται εὐθῆνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα **2** ἐφύτευσας αὐτοὺς καὶ ἐρριζώθησαν ἔτεκνοποίησαν καὶ ἐποίησαν καρπὸν ἐγγυς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν **3** καὶ σὺ κύριε γινώσκεις με δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν **4** ἔως πότε πενθήσει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά ὅτι εἶπαν οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν **5** σοῦ οἱ πόδες τρέχουσιν καὶ ἐκλύουσίν σε πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σὺ πέποιθας πῶς ποιήσεις ἐν φρουάγματι τοῦ Ἰορδάνου **6** ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν μὴ πιστεύσης ἐν αὐτοῖς ὅτι λαλήσουσιν πρὸς σέ καλὰ **7** ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς **8** ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ ἔδωκεν ἐπ' ἐμέ τὴν φωνὴν αὐτῆς διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν **9** μὴ σπήλαιον ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ἢ σπήλαιον κύκλω αὐτῆς βαδίσατε συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν **10** ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου ἔδωκαν μερίδα ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον

ἄβατον **11** ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας δι' ἐμὲ ἀφανισμῷ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ **12** ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταιλιπωροῦντες ὅτι μάχαιρα τοῦ κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ σαρκί **13** σπεύρατε πυρούς καὶ ἀκάνθας θερίσατε οἱ κληροὶ αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχίσεως ὑμῶν ἀπὸ ὄνειδισμοῦ ἔναντι κυρίου **14** ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τὸν Ἰουδαὶν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν **15** καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς καὶ κατοικιῶ αὐτούς ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ **16** καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσιν τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ὁμνύειν τῷ ὀνόματί μου ζῆ κύριος καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὁμνύειν τῇ Βααλ καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου **17** ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλεία

13 τάδε λέγει κύριος βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περίζωμα λινοῦν καὶ περίθου περὶ τὴν ὀσφύν σου καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται **2** καὶ ἐκτῆσάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὀσφύν μου **3** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **4** λαβὲ τὸ περίζωμα τὸ περὶ τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας **5** καὶ ἐπορεύθην καὶ ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ καθὼς ἐνετείλατό

μοι κύριος **6** καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἀνάστηθι βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ λαβὲ ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα ὃ ἐνετειλάμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ **7** καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ ὤρυξα καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατάρυξα αὐτὸ ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν ὃ οὐ μὴ χρησθῆι εἰς οὐθέν **8** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **9** τάδε λέγει κύριος οὕτω φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰουδα καὶ τὴν ὕβριν Ἰερουσαλημ **10** τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς καὶ ἔσονται ὡσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν **11** ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὀσφύν τοῦ ἀνθρώπου οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἐμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πᾶν οἶκον Ἰουδα τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστὸν καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου **12** καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται οἴνου καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται οἴνου **13** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους υἱοὺς Δαυὶδ ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφῆτας καὶ τὸν Ἰουδαὶν καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλημ μεθύσματι **14** καὶ διασκορπιῶ αὐτούς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ οὐκ ἐπιποθήσω λέγει κύριος καὶ

οὐ φείσομαι καὶ οὐκ οἰκτιρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν **15** ἀκούσατε καὶ ἐνωτίσασθε καὶ μὴ ἐπαίρεσθε ὅτι κύριος ἐλάλησεν **16** δότε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι καὶ πρὸς τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὄρη σκοτεινὰ καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ σικὰ θανάτου καὶ τεθήσονται εἰς σκότος **17** ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως καὶ κατάξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα ὅτι συνετρίβη τὸ ποίμνιον κυρίου **18** εἶπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσιν ταπεινώθητε καὶ καθίσατε ὅτι καθηρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν **19** πόλεις αἱ πρὸς νότον συνεκλείσθησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων ἀπωκίσθη Ἰουδας συνετέλεσεν ἀποικίαν τελείαν **20** ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου Ἱερουσαλημ καὶ ἰδὲ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ ποῦ ἐστὶν τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι πρόβατα δόξης σου **21** τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνταί σε καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχὴν οὐκ ὠδίνες καθέξουσιν σε καθὼς γυναῖκα τίκτουςαν **22** καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου διὰ τί ἀπήνησέν μοι ταῦτα διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά σου παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου **23** εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὖ ποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακὰ **24** καὶ διέσπειρα αὐτοὺς ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον **25** οὗτος ὁ κληρὸς σου καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοὶ λέγει κύριος ὡς ἐπελάθου μου καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσιν **26** ἀγῶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου **27** καὶ ἡ μοιχεία σου

καὶ ὁ χρεμετισμός σου καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς πορνείας σου ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐώρακα τὰ βδελύγματά σου οὐαὶ σοι Ἱερουσαλημ ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου ἕως τίνος ἔτι

14 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμῖαν περὶ τῆς ἀβροχίας **2** ἐπένθησεν ἡ Ἰουδαία καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλημ ἀνέβη **3** καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ ἤλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέατα καὶ οὐχ εὔροσαν ὕδωρ καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενὰ **4** καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν ὅτι οὐκ ἦν ὑετός ἠσχύνθησαν γεωργοὶ ἐπεκάλυψαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν **5** καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον καὶ ἐγκατέλιπον ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη **6** ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ νάπας εἴλκυσαν ἄνεμον ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὅτι οὐκ ἦν χόρτος ἀπὸ λαοῦ ἀδικίας **7** εἰ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν κύριε ποιήσον ἡμῖν ἕνεκεν σοῦ ὅτι πολλαὶ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σοῦ ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν **8** ὑπομονὴ Ἰσραηλ κύριε καὶ σῶζεις ἐν καιρῷ κακῶν ἵνα τί ἐγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα **9** μὴ ἔσῃ ὡσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν ἢ ὡς ἀνήρ οὐ δυνάμενος σῶζειν καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ κύριε καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς μὴ ἐπιλάβῃ ἡμῶν **10** οὕτως λέγει κύριος τῷ λαῷ τούτῳ ἡγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν καὶ οὐκ ἐφείσαντο καὶ ὁ θεὸς οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς νῦν μνησθήσεται τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν **11** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθὰ **12** ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ ἐὰν

προσενέγκωσιν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας οὐκ
εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῶ
καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς **13** καὶ εἶπα
ὦ κύριε ἰδοὺ οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσιν
καὶ λέγουσιν οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν οὐδὲ λιμὸς
ἔσται ἐν ὑμῖν ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ **14** καὶ εἶπεν κύριος
πρὸς με ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς καὶ
οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς
αὐτούς ὅτι ὀράσεις ψευδεῖς καὶ μαντείας καὶ
οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ
προφητεύουσιν ὑμῖν **15** διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα
αὐτούς οἱ λέγουσιν μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ
ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἐν θανάτῳ νοσερῶ
ἀποθανοῦνται καὶ ἐν λιμῶ συντελεσθήσονται οἱ
προφῆται **16** καὶ ὁ λαὸς οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν
αὐτοῖς καὶ ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς διόδοις
Ιερουσαλημ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ
λιμοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς καὶ αἱ
αἰ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῶν καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτούς τὰ κακὰ
αὐτῶν **17** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τὸν λόγον
τοῦτον καταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμούς ὑμῶν δάκρυα
ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ μὴ διαλιπέτωσαν ὅτι
συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου καὶ
πληγῇ ὀδυνηρᾷ σφόδρα **18** ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ
πεδῖον καὶ ἰδοὺ τραυματῖαι μαχαίρας καὶ ἐὰν
εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ ὅτι
ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν ἣν
οὐκ ᾔδεισαν **19** μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας

τὸν Ἰουδαν καὶ ἀπὸ Σιων ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου
ἵνα τί ἔπαισας ἡμᾶς καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴσας
ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ εἰς
καιρὸν ἰάσεως καὶ ἰδοὺ ταραχὴ **20** ἔγνωμεν
κύριε ἀμαρτήματα ἡμῶν ἀδικίας πατέρων ἡμῶν
ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου **21** κόπασον διὰ
τὸ ὄνομά σου μὴ ἀπολέσης θρόνον δόξης σου
μνήσθητι μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου τὴν
μεθ' ἡμῶν **22** μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἔθνων
ὑετίζων καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλησμονὴν
αὐτοῦ οὐχὶ σὺ εἶ αὐτός καὶ ὑπομενοῦμέν σε ὅτι
σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα

15 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἐὰν στῆ Μωυσῆς
καὶ Σαμουηλ πρὸ προσώπου μου οὐκ ἔστιν ἡ
ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν
τοῦτον καὶ ἐξελθέτωσαν **2** καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν
πρὸς σέ ποῦ ἐξελευσόμεθα καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς
τάδε λέγει κύριος ὅσοι εἰς θάνατον εἰς θάνατον
καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν εἰς μάχαιραν καὶ ὅσοι
εἰς λιμὸν εἰς λιμὸν καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν
εἰς αἰχμαλωσίαν **3** καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτούς
τέσσαρα εἶδη λέγει κύριος τὴν μάχαιραν εἰς
σφαγὴν καὶ τοὺς κύνας εἰς διασπασμὸν καὶ τὰ
θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς
βρῶσιν καὶ εἰς διαφθοράν **4** καὶ παραδώσω
αὐτούς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς
γῆς διὰ Μανασση υἱὸν Εζεκίου βασιλέα Ἰουδα
περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν Ἰερουσαλημ **5** τίς
φείσεται ἐπὶ σοὶ Ἰερουσαλημ καὶ τίς δειλιάσει
ἐπὶ σοὶ ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰρήνην σοι **6** σὺ
ἀπεστράφης με λέγει κύριος ὀπίσω πορεύσει
καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου καὶ διαφθερῶ σε καὶ
οὐκέτι ἀνήσω αὐτούς **7** καὶ διασπερῶ αὐτούς

ἐν διασπορᾷ ἐν πύλαις λαοῦ μου ἠτεκνώθησαν ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν 8 ἐπληθύνθησαν χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκου τλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ ἐπέριψα ἐπ' αὐτὴν ἐξαίφνης τρόπον καὶ σπουδὴν 9 ἔκενώθη ἡ τίκτουσα ἐπτά ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐπέδου ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσουσῆς τῆς ἡμέρας κατησχύνθη καὶ ὠνειδίσθη τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν 10 οἷμοι ἐγὼ μήτηρ ὡς τίνα με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον καὶ διακρινόμενον πάση τῇ γῆ οὔτε ὠφέλησα οὔτε ὠφέλησέν με οὐδεὶς ἡ ἰσχύς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με 11 γένοιτο δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν εἰ μὴ παρέστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν 12 εἰ γνωσθήσεται σίδηρος καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν 13 ἡ ἰσχύς σου καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς προνομήν δώσω ἀντάλλαγμα διὰ πάσας τὰς ἀμαρτίας σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σου 14 καὶ καταδουλώσω σε κύκλω τοῖς ἐχθροῖς σου ἐν τῇ γῆ ἣ οὐκ ἴδεις ὅτι πῦρ ἐκκέκασται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται 15 κύριε μνήσθητί μου καὶ ἐπίσκεψαί με καὶ ἀθώωσόν με ἀπὸ τῶν καταδικόντων με μὴ εἰς μακροθυμίαν γνῶθι ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὄνειδισμὸν 16 ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου συντέλεσον αὐτούς καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας μου ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοὶ κύριε παντοκράτωρ 17 οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων ἀλλὰ εὐλαβούμενη ἀπὸ προσώπου χειρός σου κατὰ

μόνας ἐκαθήμην ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην 18 ἵνα τί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσίν μου ἡ πληγὴ μου στερεὰ πόθεν ἰαθήσομαι γινομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδὲς οὐκ ἔχον πίστιν 19 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐὰν ἐπιστρέψης καὶ ἀποκαταστήσω σε καὶ πρὸ προσώπου μου στήση καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου ὡς στόμα μου ἔση καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς 20 καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ ὡς τεῖχος ὄχυρόν χαλκοῦν καὶ πολεμήσουσιν πρὸς σέ καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ διότι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σώζειν σε 21 καὶ ἐξαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν

16 καὶ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ 2 καὶ οὐ γεννηθήσεται σοι υἱὸς οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 3 ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκυιῶν αὐτούς καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτούς ἐν τῇ γῆ ταύτῃ 4 ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται 5 τάδε λέγει κύριος μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν καὶ μὴ πορευθῆς τοῦ κόψασθαι καὶ μὴ πενήθῃς αὐτούς ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου 6 οὐ μὴ κόψωνται αὐτούς οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσωσιν καὶ οὐ ξυρήσονται 7 καὶ οὐ μὴ κλασθῆ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν

ἐπὶ τεθνηκότι οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς
παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ **8** εἰς
οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ συγκαθίσει μετ'
αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν **9** διότι τάδε λέγει
κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ
τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν
εὐφροσύνης φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης
10 καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγείλῃς τῷ λαῷ τούτῳ
ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἴπωσιν πρὸς σέ
διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ
ταῦτα τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν
ἣν ἡμάρτομεν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν
11 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ
πατέρες ὑμῶν λέγει κύριος καὶ ὥχοντο ὀπίσω
θεῶν ἄλλοτριῶν καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ
προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον καὶ
τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο **12** καὶ ὑμεῖς
ἐπονηρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἰδοὺ
ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν
τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηρᾶς τοῦ μὴ ὑπακούειν
μου **13** καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς
τὴν γῆν ἣν οὐκ ἤδeite ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν
καὶ δουλεύετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις οἱ οὐ δώσουσιν
ὑμῖν ἔλεος **14** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται
λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι ζῆ κύριος ὁ
ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου **15**
ἀλλὰ ζῆ κύριος ὃς ἀνίγαγεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ
ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ
ἐξώσθησαν ἐκεῖ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν αὐτῶν ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν **16**
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς ἀλεεῖς τοὺς πολλοὺς
λέγει κύριος καὶ ἀλιεύσουσιν αὐτούς καὶ μετὰ

ταῦτα ἀποστελῶ τοὺς πολλοὺς θηρευτὰς καὶ
θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄρου καὶ
ἐπάνω παντὸς βουνοῦ καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν
τῶν πετρῶν **17** ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας
τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ οὐκ ἐκρύβῃ τὰ ἀδικήματα
αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου **18** καὶ
ἀνταποδώσω διπλᾶς τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου
ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν
καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν
τὴν κληρονομίαν μου **19** κύριε ἰσχύς μου καὶ
βοήθειά μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῶν
πρὸς σέ ἔθνη ἠξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ
ἐροῦσιν ὡς ψευδῆ ἐκτίσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν
εἶδωλα καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα **20**
εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεοῦ καὶ οὔτοι
οὐκ εἰσιν θεοί **21** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω
αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου καὶ
γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δυνάμιν μου καὶ γνώσονται
ὅτι ὄνομά μοι κύριος

17 **5** ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν ἐλπίδα
ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον καὶ στηρίσει σάρκα βραχίονος
αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ ἀπὸ κυρίου ἀποστή ἡ καρδία
αὐτοῦ **6** καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυρική ἡ ἐν τῇ
ἐρήμῳ οὐκ ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ καὶ
κατασκηνώσει ἐν ἀλίμοις καὶ ἐν ἐρήμῳ ἐν γῆ
ἀλμυρᾷ ἣτις οὐ κατοικεῖται **7** καὶ εὐλογημένος
ὁ ἄνθρωπος ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ
ἔσται κύριος ἐλπίς αὐτοῦ **8** καὶ ἔσται ὡς ξύλον
εὐθηνοῦν παρ' ὕδατα καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ ρίζας
αὐτοῦ καὶ οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα
καὶ ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχη ἀλσώδη ἐν ἐνιαυτῷ
ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται καὶ οὐ διαλείψει

ποιῶν καρπὸν 9 βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα
καὶ ἄνθρωπός ἐστιν καὶ τίς γινώσεται αὐτόν
10 ἐγὼ κύριος ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων
νεφροὺς τοῦ δοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων
αὐτοῦ 11 ἐφώνησεν πέρδιξ συνήγαγεν ἃ οὐκ
ἔτεκεν ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως
ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν
αὐτόν καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων
12 θρόνος δόξης ὑψωμένος ἀγίασμα ἡμῶν 13
ὑπομονὴ Ἰσραὴλ κύριε πάντες οἱ καταλιπόντες
σε καταισχυνήτωσαν ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς
γραφῆτωσαν ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς τὸν
κύριον 14 ἴασαί με κύριε καὶ ἰαθήσομαι σώσόν
με καὶ σωθήσομαι ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ 15 ἰδοὺ
αὐτοὶ λέγουσι πρὸς με ποῦ ἐστὶν ὁ λόγος κυρίου
ἐλθάτω 16 ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν
ὀπίσω σου καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα
σὺ ἐπίστη τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου
πρὸ προσώπου σου ἐστὶν 17 μὴ γεννηθῆς μοι εἰς
ἄλλοτρίωσιν φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ
18 καταισχυνήτωσαν οἱ διώκοντές με καὶ μὴ
καταισχυνηθῆν ἐγὼ πτοηθεῖσαν αὐτοὶ καὶ
μὴ πτοηθεῖν ἐγὼ ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν
πονηρὰν δισσοὺν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς 19
τάδε λέγει κύριος βάδισον καὶ στηθὶ ἐν πύλαις
υἱῶν λαοῦ σου ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς
βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς
καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ 20 καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτοὺς ἀκούσατε λόγον κυρίου βασιλεῖς
Ἰουδα καὶ πᾶσα Ἰουδαία καὶ πᾶσα Ἱερουσαλὴμ οἱ
εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις 21 τάδε
λέγει κύριος φυλάσσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ μὴ

αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων
καὶ μὴ ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ 22
καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ πᾶν ἔργον οὐ
ποιήσετε ἀγιασάτε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων
καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ
ἤκουσαν καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν 23 καὶ
ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς
πατέρας αὐτῶν τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου καὶ τοῦ
μὴ δέξασθαι παιδείαν 24 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ
ἀκούσητέ μου λέγει κύριος τοῦ μὴ εἰσφέρειν
βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν τὴν
ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον
25 καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως
ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ
θρόνου Δαυιδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμασιν
καὶ ἵπποις αὐτῶν αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν
ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ καὶ
κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα 26
καὶ ἤξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰουδα καὶ κυκλόθεν
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὴν καὶ ἐκ τῆς
πεδινῆς καὶ ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ τῆς πρὸς
νότον φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαν καὶ
θυμιάματα καὶ μανὰ καὶ λίβανον φέροντες
αἴνεσιν εἰς οἶκον κυρίου 27 καὶ ἔσται ἐὰν
μὴ εἰσακούσητέ μου τοῦ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν
τῶν σαββάτων τοῦ μὴ αἴρειν βαστάγματα καὶ
μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν
ταῖς πύλαις αὐτῆς καὶ καταφάγεται ἄμφοδα
Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐ σβεσθήσεται

18 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς
Ιερεμιαν λέγων **2** ἀνάστηθι καὶ κατάβηθι εἰς
οἶκον τοῦ κεραμέως καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους
μου **3** καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως
καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων **4** καὶ
διέπεσεν τὸ ἀγγεῖον ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον
ἕτερον καθὼς ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι
5 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **6**
εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ
ποιῆσαι ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ
κεραμέως ὑμεῖς ἐστε ἐν ταῖς χερσὶν μου **7** πέρας
λαλήσω ἐπὶ ἔθνος ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξᾶραι
αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀπολλύειν **8** καὶ ἐπιστραφῆ τὸ
ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ
μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν ὧν ἐλογισάμην τοῦ
ποιῆσαι αὐτοῖς **9** καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος
καὶ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ
καταφυτεῦεσθαι **10** καὶ ποιήσωσιν τὰ πονηρὰ
ἐναντίον μου τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου
καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα
τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς **11** καὶ νῦν εἶπὸν πρὸς ἄνδρας
Ἰουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ
ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ καὶ λογίζομαι
ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν ἀποστραφίτην δὴ ἕκαστος ἀπὸ
ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ καλλίονα ποιήσετε
τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν **12** καὶ εἶπαν ἀνδριούμεθα
ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευσόμεθα
καὶ ἕκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς ποιήσομεν **13** διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσιν τίς ἤκουσεν
τοιαῦτα φρικτὰ ἃ ἐποίησεν σφόδρα παρθένο
Ἰσραὴλ **14** μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ ἢ

χιῶν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου μὴ ἐκκλινεῖ ὕδωρ βιαίως
ἀνέμῳ φερόμενον **15** ὅτι ἐπελάθοντό μου ὁ λαὸς
μου εἰς κενὸν ἐθυμίασαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους τοῦ ἐπιβῆναι
τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν **16** τοῦ
τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ σύριγμα
αἰώνιον πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς
ἐκστήσονται καὶ κινήσουσιν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν
17 ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ
πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν δεῖξω αὐτοῖς ἡμέραν
ἀπωλείας αὐτῶν **18** καὶ εἶπαν δεῦτε λογισώμεθα
ἐπὶ Ἱερεμιαν λογισμόν ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος
ἀπὸ ἱερέως καὶ βουλή ἀπὸ συνετοῦ καὶ λόγος ἀπὸ
προφήτου δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ
καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ **19**
εἰσάκουσόν μου κύριε καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς
τοῦ δικαίωμάτος μου **20** εἰ ἀνταποδίδεται ἀντὶ
ἀγαθῶν κακὰ ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς
ψυχῆς μου καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψάν μοι
μνήσθητι ἐστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου
τοῦ λαλήσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ τοῦ ἀποστρέψαι
τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν **21** διὰ τοῦτο δὸς τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν καὶ ἄθροισον αὐτοὺς
εἰς χεῖρας μαχαίρας γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες
αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν
γενέσθωσαν ἀνηρημένοι θανάτῳ καὶ οἱ νεανίσκοι
αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ **22**
γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ἐπάξεις
ἐπ' αὐτοὺς ληστὰς ἄφνω ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον
εἰς σύλλημψίν μου καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ' ἐμέ
23 καὶ σύ κύριε ἔγνωσ ἅπασαν τὴν βουλήν αὐτῶν
ἐπ' ἐμέ εἰς θάνατον μὴ ἀθώωσης τὰς ἀδικίας
αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου

σου μὴ ἐξαλείψῃς γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποιήσον ἐν αὐτοῖς

19 τότε εἶπεν κύριος πρὸς με βάδισον καὶ κτήσαι βῖκον πεπλασμένον ὀστράκινον καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἱερέων **2** καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς χαρσιθ καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντα τοὺς λόγους οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σέ **3** καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει ἀμφοτέρα τὰ ὦτα αὐτοῦ **4** ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἀπηλλοτριώσαν τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἄλλοτρίοις οἷς οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰουδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀθῶνων **5** καὶ ὤκοδόμησαν ὑψηλὰ τῆ βααλ τοῦ κατακαίειν τοὺς υἰοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ ἃ οὐκ ἐνετειλάμην οὐδὲ ἐλάλησα οὐδὲ διενεόηθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου **6** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι διάπτωσις καὶ πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννομ ἄλλ' ἢ πολυάνδριον τῆς σφαγῆς **7** καὶ σφάζω τὴν βουλήν Ἰουδα καὶ τὴν βουλήν Ἱερουσαλημ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἐν χερσίν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς

πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς **8** καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμόν πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς **9** καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἢ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν **10** καὶ συντρίψεις τὸν βῖκον κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ **11** καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν πόλιν ταύτην καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι **12** οὕτως ποιήσω λέγει κύριος τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν διαπίπτουσαν **13** καὶ οἱ οἴκοι Ἱερουσαλημ καὶ οἱ οἴκοι βασιλέων Ἰουδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἄλλοτρίοις **14** καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ἐκεῖ τοῦ προφητεῦσαι καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν **15** τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτὴν ὅτι ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν λόγων μου

20 καὶ ἤκουσεν Πασχωρ υἱὸς Ἐμμηρ ὁ ἱερεὺς καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου

κυρίου τοῦ Ιερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους
τούτους **2** καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐνέβαλεν
αὐτὸν εἰς τὸν καταρράκτην ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου
ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερώου ὃς ἦν ἐν οἴκῳ
κυρίου **3** καὶ ἐξήγαγεν Πασχωρ τὸν Ιερεμیان
ἐκ τοῦ καταρράκτου καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιερεμίας
οὐχὶ Πασχωρ ἐκάλεσεν κύριος τὸ ὄνομά σου
ἀλλ' ἢ μέτοικον **4** διότι τάδε λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι
τοῖς φίλοις σου καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ
ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται
καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰουδαν δώσω εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς
καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν μαχαίραις **5** καὶ
δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης καὶ
πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς
θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ἰουδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αὐτοῦ καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα **6** καὶ
σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου
πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι
ἀποθανῆ καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ
φίλοι σου οἷς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ **7**
ἠπάτησάς με κύριε καὶ ἠπατήθην ἐκράτησας
καὶ ἠδυνάσθης ἐγενόμην εἰς γέλωτα πᾶσαν
ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος **8** ὅτι πικρῶ
λόγῳ μου γελάσομαι ἀθεσίαν καὶ τλαιπωρίαν
ἐπικαλέσομαι ὅτι ἐγενήθη λόγος κυρίου εἰς
ὄνειδισμόν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν
μου **9** καὶ εἶπα οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα κυρίου
καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἕτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν τοῖς
ὀστέοις μου καὶ παρεῖμαι πάντοθεν καὶ οὐ
δύναμαι φέρειν **10** ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν

συναθροιζομένων κυκλόθεν ἐπισύστητε καὶ
ἐπισυστῶμεν αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ
τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ εἰ ἀπατηθήσεται
καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ λημψόμεθα τὴν
ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ **11** καὶ κύριος μετ'
ἐμοῦ καθὼς μαχητῆς ἰσχύων διὰ τοῦτο ἐδίωξαν
καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύναντο ἠσχύνθησαν σφόδρα
ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν αἱ δὲ αἰῶνος
οὐκ ἐπιλησθήσονται **12** κύριε δοκιμάζων δίκαια
συνίων νεφροὺς καὶ καρδίας ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ
ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ
ἀπολογήματά μου **13** ἄσατε τῷ κυρίῳ αἰνέσατε
αὐτῷ ὅτι ἐξείλατο ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς
πονηρευομένων **14** ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα ἐν
ἣ ἔτέχθη ἐν αὐτῇ ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἔτεκέν με ἡ
μήτηρ μου μὴ ἔστω ἐπευκτὴ **15** ἐπικατάρατος
ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου
λέγων ἐτέχθη σοὶ ἄρσεν εὐφραϊνόμενος **16** ἔστω
ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψεν
κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ μετεμελήθη ἀκουσάτω
κραυγῆς τὸ πρῶν καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας
17 ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέν με ἐν μήτρᾳ μητρὸς καὶ
ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου καὶ ἡ μήτρα
συλλήμψεως αἰωνίας **18** ἵνα τί τοῦτο ἐξήλθον
ἐκ μήτρας τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους καὶ
διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου

21 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς
Ιερεμیان ὅτε ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς
Σεδεκίας τὸν Πασχωρ υἱὸν Μελχιου καὶ Σοφονίαν
υἱὸν Μασαίου τὸν ἱερέα λέγων **2** ἐπερώτησον
περὶ ἡμῶν τὸν κύριον ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς εἰ ποιήσει κύριος κατὰ πάντα
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται ἄφ' ἡμῶν

3 και εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ιερεμίας οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα 4 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὄπλα τὰ πολεμικά ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης 5 και πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένη καὶ ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ παροργισμοῦ μεγάλου 6 και πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ καὶ ἀποθανοῦνται 7 και μετὰ ταῦτα οὕτως λέγει κύριος δώσω τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα και τοὺς παῖδας αὐτοῦ και τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου και ἀπὸ τοῦ λιμοῦ και ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν και κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς και οὐ μὴ οἰκτιρήσω αὐτούς 8 και πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς και τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου 9 ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθάνειται ἐν μαχαίρᾳ και ἐν λιμῷ και ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρήσει πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ζήσεται και ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα και ζήσεται 10 διότι ἐστήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ και οὐκ εἰς ἀγαθὰ εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσεται και κατακαύσει αὐτήν ἐν πυρὶ 11 ὁ οἶκος βασιλέως Ιουδα ἀκούσατε λόγον κυρίου 12 οἶκος Δαυιδ τάδε λέγει κύριος κρίνατε τὸ πρῶν κρίμα και κατευθύνετε και ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ

χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν ὅπως μὴ ἀναφθῆ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μου και καυθήσεται και οὐκ ἔσται ὁ σβέσων 13 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα Σορ τὴν πεδινήν τοὺς λέγοντας τίς πτοήσει ἡμᾶς ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν 14 και ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς και ἔδεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς

22 τάδε λέγει κύριος πορευέου και κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ιουδα και λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον 2 και ἐρεῖς ἄκουε λόγον κυρίου βασιλεῦ Ιουδα ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ σὺ και ὁ οἶκός σου και ὁ λαός σου και οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις 3 τάδε λέγει κύριος ποιεῖτε κρίσιν και δικαιοσύνην και ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν και προσήλυτον και ὀρφανὸν και χήραν μὴ καταδυναστεύετε και μὴ ἀσβεβεῖτε και αἷμα ἀθῶν μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ 4 διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον τοῦτον και εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυιδ και ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμάτων και ἵππων αὐτοὶ και οἱ παῖδες αὐτῶν και ὁ λαός αὐτῶν 5 ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους κατ' ἑμαυτοῦ ὧμοσα λέγει κύριος ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος 6 ὅτι τάδε λέγει κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ιουδα Γαλααδ σὺ μοι ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου ἐὰν μὴ θῷ σε εἰς ἔρημον πόλεις μὴ κατοικηθησομένας 7 και ἐπάξω ἐπὶ σὲ ἄνδρα ὀλεθρευόντα και τὸν πέλεκυν αὐτοῦ και ἐκκόψουσιν τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου και ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ 8 και διελεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης και ἐροῦσιν ἕκαστος

πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ ταύτῃ **9** καὶ ἐροῦσιν ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην κυρίου θεοῦ αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἄλλοτρίοις καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς **10** μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν κλαύσατε κλαυθμῶ τὸν ἐκπορευόμενον ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι καὶ οὐ μὴ ἴδῃ τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ **11** διότι τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Σελλημ υἱὸν Ιωσια τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ιωσια τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ οὐκέτι **12** ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ οὗ μετώκισα αὐτόν ἐκεῖ ἀποθανεῖται καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ ὄψεται ἔτι **13** ὦ ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργᾶται δωρεὰν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ **14** ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον ὑπερῶα ῥιπιστα διεσταλμένα θυρίσιν καὶ ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ **15** μὴ βασιλεύσεις ὅτι σὺ παροξύνῃ ἐν Αχαζ τῷ πατρὶ σου οὐ φάγονται καὶ οὐ πίνονται βέλτιον ἢν σε ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην καλήν **16** οὐκ ἔγνωσαν οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῶ οὐδὲ κρίσιν πένητος οὐ τοῦτο ἔστιν τὸ μὴ γινῶναί σε ἐμέ λέγει κύριος **17** ἰδοὺ οὐκ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί σου οὐδὲ ἡ καρδία σου καλή ἀλλ' εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ εἰς τὸ αἵμα τὸ ἀθῶον τοῦ ἐκχέειν αὐτὸ καὶ εἰς ἀδίκημα καὶ εἰς φόνον τοῦ ποιεῖν **18** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ Ιωακὶμ υἱὸν Ιωσια βασιλέα Ιουδα οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον οὐ μὴ κόψωνται αὐτόν ὦ ἀδελφέ οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν οἴμμοι κύριε **19** ταφήν ὄνου ταφήσεται συμψησθεὶς ῥιφήσεται

ἐπέκεινα τῆς πύλης Ιερουσαλημ **20** ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον καὶ κέκραξον καὶ εἰς τὴν Βασαν δὸς τὴν φωνήν σου καὶ βόησον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἐρασταί σου **21** ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου καὶ εἶπας οὐκ ἀκούσομαι αὐτὴ ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου **22** πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος καὶ οἱ ἐρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται ὅτι τότε αἰσχυρθήσῃ καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλοῦντων σε **23** κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις καταστενάξεις ἐν τῷ ἐλθεῖν σοι ὠδίνας ὡς τικτούσης **24** ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν γενόμενος γένηται Ιεχονίας υἱὸς Ιωακὶμ βασιλεὺς Ιουδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου ἐκέϊθεν ἐκσπάσω σε **25** καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν σου ὧν σὺ εὐλαβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων **26** καὶ ἀπορρίψω σὲ καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς γῆν οὗ οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε **27** εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ εὐχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν **28** ἠτιμώθη Ιεχονίας ὡς σκεῦος οὗ οὐκ ἔστιν χρεῖα αὐτοῦ ὅτι ἐξερρίφη καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἣν οὐκ ἤδει **29** γῆ γῆ ἄκουε λόγον κυρίου **30** γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον ὅτι οὐ μὴ ἀύξηθῆ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄνῃρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ιουδα

23 ὦ οἱ ποιμένες οἱ διασκορπίζοντες καὶ ἀπολλύοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς μου **2** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά

μου καὶ ἐξώσατε αὐτὰ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτὰ ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν **3** καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ μου ἀπὸ πάσης τῆς γῆς οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν καὶ αὐξηθήσονται καὶ πληθυνθήσονται **4** καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς ποιμένας οἱ ποιμανοῦσιν αὐτούς καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι οὐδὲ πτοηθήσονται λέγει κύριος **5** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς **6** ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ἰουδας καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθὼς καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὃ καλέσει αὐτὸν κύριος Ἰωσεδεκ **7** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι ζῆ κύριος ὃς ἀνήγαγεν τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου **8** ἀλλὰ ζῆ κύριος ὃς συνήγαγεν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ ἐξῶσεν αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν **9** ἐν τοῖς προφήταις συνετρίβη ἡ καρδία μου ἐν ἐμοὶ ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὄσα μου ἐγενήθη ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ **10** ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν ἡ γῆ ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὐχ οὕτως **11** ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν **12** διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίστημα ἐν γνόφῳ καὶ ὑποσκελισθήσονται

καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν φησὶν κύριος **13** καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βααλ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ **14** καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἱερουσαλημ ἑώρακα φρικτὰ μοιχωμένους καὶ πορευομένους ἐν ψεύδει καὶ ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πονηρῶν τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σοδομα καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὡσπερ Γομορρα **15** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ὀδύνην καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρὸν ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἱερουσαλημ ἐξῆλθεν μολυσμὸς πάσῃ τῇ γῇ **16** οὕτως λέγει κύριος παντοκράτωρ μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς ὄρασιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσιν καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος κυρίου **17** λέγουσιν τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον κυρίου εἰρήνη ἔσται ὑμῖν καὶ πᾶσιν τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνη καρδίας αὐτοῦ εἶπαν οὐχ ἦξει ἐπὶ σὲ κακὰ **18** ὅτι τίς ἔσται ἐν ὑποστήματι κυρίου καὶ εἶδεν τὸν λόγον αὐτοῦ τίς ἐνωτίσατο καὶ ἤκουσεν **19** ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ κυρίου καὶ ὄργη ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν συστρεφομένη ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἦξει **20** καὶ οὐκέτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς κυρίου ἕως ἂν ποιήσῃ αὐτὸ καὶ ἕως ἂν ἀναστήσῃ αὐτὸ ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτὰ **21** οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προφήτας καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτεον **22** καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει

μου καὶ εἰσήκουσαν τῶν λόγων μου καὶ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν **23** θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ εἶμι λέγει κύριος καὶ οὐχὶ θεὸς πόρρωθεν **24** εἰ κρυβήσεται ἄνθρωπος ἐν κρυφάοις καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν μη οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ λέγει κύριος **25** ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ προφήται ἃ προφητεῦουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ λέγοντες ἠνυπνιασάμην ἐνύπνιον **26** ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῆ καὶ ἐν τῷ προφητεῦειν αὐτοὺς τὰ θελήματα καρδίας αὐτῶν **27** τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν ἃ διηγοῦντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βααλ **28** ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον ἐστὶν διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σῆτον οὕτως οἱ λόγοι μου λέγει κύριος **29** οὐχὶ οἱ λόγοι μου ὥσπερ πῦρ φλέγον λέγει κύριος καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν **30** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας λέγει κύριος ὁ θεὸς τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ **31** ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν ἑαυτῶν **32** ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς προφητεῦοντας ἐνύπνια ψευδῆ καὶ διηγοῦντο αὐτὰ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσιν τὸν λαόν

τοῦτον **33** καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσί σε ὁ λαὸς οὗτος ἢ ἱερεὺς ἢ προφήτης λέγων τί τὸ λῆμμα κυρίου καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ὑμεῖς ἔστε τὸ λῆμμα καὶ ῥάξω ὑμᾶς λέγει κύριος **34** καὶ ὁ προφήτης καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ λαὸς οἱ ἂν εἴπωσιν λῆμμα κυρίου καὶ ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ **35** ὅτι οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τί ἀπεκρίθη κύριος καὶ τί ἐλάλησεν κύριος **36** καὶ λῆμμα κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ **37** καὶ διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν **38** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἀνθ' ὧν εἶπατε τὸν λόγον τοῦτον λῆμμα κυρίου καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς λέγων οὐκ ἐρεῖτε λῆμμα κυρίου **39** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ῥάσσω ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν **40** καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὄνειδισμὸν αἰώνιον καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον ἣτις οὐκ ἐπιλησθήσεται

24 ἔδειξέν μοι κύριος δύο καλάθους σύκων κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ κυρίου μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ιεχονιαν υἱὸν Ιωακὶμ βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς τεχνίτας καὶ τοὺς δεσμώτας καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ιερουσαλημ καὶ ἦγαγεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα **2** ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων χρηστῶν σφόδρα ὡς τὰ σῦκα τὰ πρόιμα καὶ ὁ κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν **3** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με τί σὺ ὄρας Ιερεμια καὶ εἶπα σῦκα τὰ χρηστὰ χρηστὰ λίαν καὶ τὰ πονηρὰ πονηρὰ λίαν ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν **4** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με

λέγων 5 τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὡς τὰ σῦκα τὰ χρηστὰ ταῦτα οὕτως ἐπιγνώσονται τοὺς ἀποικισθέντας Ἰουδα οὓς ἐξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθὰ 6 καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ καθελῶ καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω 7 καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος καὶ ἔσονται μοι εἰς λαὸν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν 8 καὶ ὡς τὰ σῦκα τὰ πονηρὰ ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν τάδε λέγει κύριος οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ τὸ κατάλοιπον Ἰερουσαλημ τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ 9 καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ 10 καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν μάχαιραν ἕως ἂν ἐκλίπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς

25 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμιαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰουδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰουδα 2 ὃν ἐλάλησεν πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ἰουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλημ λέγων 3 ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ἰωσία υἱοῦ Ἀμώς βασιλέως Ἰουδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων καὶ

λέγων 4 καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ὄρθρου ἀποστέλλων καὶ οὐκ εἰσηκούσατε καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὡσιν ὑμῶν 5 λέγων ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος 6 μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς 7 καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου 8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου 9 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ λήμψομαι τὴν πατριὰν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐξηρημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ εἰς ὄνειδισμὸν αἰώνιον 10 καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης ὁσμὴν μύρου καὶ φῶς λύχνου 11 καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν καὶ δουλεύουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἑβδομήκοντα ἔτη 12 καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο φησὶν κύριος καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν αἰώνιον 13 καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ 14 ἃ ἐπροφήτευσεν Ἰερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ Αἰλαμ 15 τάδε λέγει κύριος συντριβήτω τὸ τόξον Αἰλαμ ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν 16 καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλαμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ

οὐρανοῦ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσιν τοῖς ἀνέμοις τούτοις καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὃ οὐχ ἦξει ἐκεῖ οἱ ἐξωσμένοι Αἰλαμ **17** καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου καὶ ἐπαποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς **18** καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλαμ καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνας **19** καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλαμ λέγει κύριος **20** ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκιου τοῦ βασιλέως ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αἰλαμ

26 **2** τῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ δύναμιν Φαραω Νεχαω βασιλέως Αἰγύπτου ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρχαμῖς ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ιωακὴμ βασιλέως Ιουδα **3** ἀναλάβετε ὄπλα καὶ ἀσπίδας καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον **4** ἐπιάξατε τοὺς ἵππους ἐπίβητε οἱ ἵππεῖς καὶ καταστήτε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν προβάλετε τὰ δόρατα καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν **5** τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται καὶ ἀποχωροῦσιν ὀπίσω διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται φυγῇ ἔφυγον καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν λέγει κύριος **6** μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος καὶ μὴ ἀνασφῆξέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ βορρᾶν τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἠσθένησαν πεπτῶκασιν **7** τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ **8** ὕδατα Αἰγύπτου ὡσεὶ ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ εἶπεν ἀναβήσομαι καὶ κατακαλύψω γῆν καὶ ἀπολῶ κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ **9** ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους παρασκευάσατε

τὰ ἄρματα ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθιοπῶν καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε ἐντείνετε τόξον **10** καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα κυρίου καὶ ἐμπλησθήσεται καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν ὅτι θυσία τῷ κυρίῳ σαβαωθ ἀπὸ γῆς βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ **11** ἀνάβηθι Γαλααδ καὶ λαβὲ ρητίνην τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου εἰς κενὸν ἐπλήθυνας ἰάματά σου ὠφέλεια οὐκ ἔστιν σοί **12** ἤκουσαν ἔθνη φωνὴν σου καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠσθένησεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔπασαν ἀμφοτέροι **13** ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Ἰερεμίου τοῦ ἐλθεῖν Ναβουχοδοноσορ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι τὴν γῆν Αἰγύπτου **14** ἀναγγείλατε εἰς Μάγδωλον καὶ παραγγείλατε εἰς Μέμφιν εἶπατε ἐπίστηθι καὶ ἐτοίμασον ὅτι κατέφαγεν μάχαιρα τὴν σμίλακά σου **15** διὰ τί ἔφυγεν ὁ Ἄπις ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν ὅτι κύριος παρέλυσεν αὐτόν **16** καὶ τὸ πλῆθος σου ἠσθένησεν καὶ ἔπασεν καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει ἀναστῶμεν καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς **17** καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραω Νεχαω βασιλέως Αἰγύπτου Σαων-εσβι-εμωηδ **18** ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ὁ θεός ὅτι ὡς τὸ Ἴταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ἐν τῇ θαλάσῃ ἦξει **19** σκεύη ἀποικισμοῦ ποίησον σεαυτῇ κατοικοῦσα θυγάτηρ Αἰγύπτου ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμόν ἔσται καὶ κληθήσεται οὐαὶ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ **20** δάμαλις

κεκαλλωπισμένη Αίγυπτος απόσπασμα ἀπὸ βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν **21** καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὥσπερ μόσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ διότι καὶ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν καὶ ἔφυγον ὁμοθυμαδὸν οὐκ ἔστησαν ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ' αὐτούς καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν **22** φωνὴ ὡς ὄφεως συρίζοντος ὅτι ἐν ἄμμω πορεύονται ἐν ἀξίναις ἤξουσιν ἐπ' αὐτήν ὡς κόπτοντες ξύλα **23** ἐκκόψουσιν τὸν δρυμὸν αὐτῆς λέγει κύριος ὁ θεὸς ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῆ ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμὸς **24** κατησχύνθη θυγάτηρ Αἰγύπτου παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ βορρᾶ **25** ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμων τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραω καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτῷ **27** σὺ δὲ μὴ φοβηθῆς δοῦλός μου Ἰακωβ μηδὲ πτοηθῆς Ἰσραὴλ διότι ἰδοὺ ἐγὼ σφύζων σε μακρόθεν καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν καὶ ἀναστρέψει Ἰακωβ καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν **28** μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακωβ λέγει κύριος ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἶμι ὅτι ποιήσω συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει εἰς οὐς ἐξῶσά σε ἐκεῖ σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα καὶ ἀθῶον οὐκ ἀθώωσω σε

27 λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ Βαβυλῶνα **2** ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ μὴ κρύψητε εἴπατε ἐάλωκεν Βαβυλῶν κατησχύνθη Βῆλος ἡ ἀπτόητος ἡ τρυφερὰ παρεδόθη Μαρωδαχ **3** ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτήν ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ οὗτος θήσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους **4**

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύονται τὸν κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες **5** ἕως Σιων ἐρωτήσουσιν τὴν ὁδὸν ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσιν καὶ ἤξουσιν καὶ καταφεύξονται πρὸς κύριον τὸν θεὸν διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται **6** πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαός μου οἱ ποιμένες αὐτῶν ἐξῶσαν αὐτούς ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ὥχοντο ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν **7** πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτούς κατανάλισκον αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν μὴ ἀνῶμεν αὐτούς ἀνθ' ὧν ἤμαρτον τῷ κυρίῳ νομῆ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν **8** ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε καὶ γένεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων **9** ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ γῆς βορρᾶ καὶ παρατάζονται αὐτῇ ἐκεῖθεν ἀλώσεται ὡς βολίς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενὴ **10** καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομίην πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτήν ἐμπλησθήσονται **11** ὅτι ηὐφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου διότι ἐσκιρτᾶτε ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι **12** ἡσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ ἐσχάτη ἐθνῶν ἔρημος **13** ἀπὸ ὀργῆς κυρίου οὐ κατοικηθήσεται καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πᾶσα καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς **14** παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλω πάντες

τείνοντες τόξον τοξεύσατε ἐπ' αὐτήν μὴ φείσηθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν 15 κατακροτήσατε ἐπ' αὐτήν παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς ἔπесαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς ὅτι ἐκδίκησις παρὰ θεοῦ ἔστιν ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν καθὼς ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ 16 ἐξολεθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσιν καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύζεται 17 πρόβατον πλανώμενον Ἰσραηλ λέοντες ἐξῶσαν αὐτόν ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτόν βασιλεὺς Ἀσσοῦρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὁστὰ αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος 18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσοῦρ 19 καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραηλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ καὶ νεμήσεται ἐν τῷ Καρμὴλ καὶ ἐν ὄρει Ἐφραιμ καὶ ἐν τῷ Γαλαὰδ καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ 20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ ζητήσουσιν τὴν ἀδικίαν Ἰσραηλ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ τὰς ἀμαρτίας Ἰουδα καὶ οὐ μὴ εὔρεθῶσιν ὅτι ἴλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις ἐπὶ τῆς γῆς λέγει κύριος 21 πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτήν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτήν ἐκδίκησον μάχαιρα καὶ ἀφάνισον λέγει κύριος καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι 22 φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων 23 πῶς συνεκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφῦρα πάσης τῆς γῆς πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν Βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν 24 ἐπιθήσονται σοι καὶ ἀλώσῃ ὧ Βαβυλῶν καὶ οὐ γνώσῃ εὐρέθης καὶ

ἐλήμφθης ὅτι τῷ κυρίῳ ἀντέστης 25 ἤνοιξεν κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ ὅτι ἔργον τῷ κυρίῳ θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων 26 ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς ἐρευνήσατε αὐτήν ὡς σπήλαιον καὶ ἐξολεθρεύσατε αὐτήν μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα 27 ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγὴν οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν 28 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦτον τοῦτο τὸ ἔθνος ὃ οὐκ ἤκουσεν τῆς φωνῆς κυρίου οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν φωνὴ φευγόντων καὶ ἀνασφζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιών τὴν ἐκδίκησιν παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν 29 παραγγεῖλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς παντὶ ἐντείνοντι τόξον παρεμβάλετε ἐπ' αὐτήν κυκλόθεν μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασφζόμενος ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ ὅτι πρὸς τὸν κύριον ἀντέστη θεὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραηλ 30 διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιφήσονται εἶπεν κύριος 31 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν λέγει κύριος ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου 32 καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου καὶ πεσεῖται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτήν καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλω αὐτῆς 33 τάδε λέγει κύριος καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτούς ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς

34 καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ ὅπως ἐξάρη τὴν γῆν καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα 35 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς 36 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς καὶ παραλυθήσονται 37 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς καὶ διασκορπισθήσονται 38 ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς ἐπεποίθει καὶ καταισχνυθήσονται ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστὶν καὶ ἐν ταῖς νήσοις οὗ κατεκαυχῶντο 39 διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων οὐ μὴ κατοικηθῆ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα 40 καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς εἶπεν κύριος οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου 41 ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔθνος μέγα καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς 42 τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες ἰταμός ἐστὶν καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει ἐφ' ἵπποις ἰπάσονται παρεσκευασμένοι ὡσπερ πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ Βαβυλῶνος 43 ἤκουσεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ ὠδῖνες ὡς τικτούσης 44 ἰδοὺ ὡσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθαμ

ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω ὅτι τίς ὡσπερ ἐγὼ καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου 45 διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλήν κυρίου ἣν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἐὰν μὴ διαφθαρή τὰ ἄρνια τῶν προβάτων αὐτῶν ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν 46 ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται

28 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα 2 καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὕβριστάς καὶ καθυβρίσουσιν αὐτὴν καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς 3 ἐπ' αὐτὴν τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ περιθέσθω ῶ ἐστὶν ὄπλα αὐτῷ καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ νεανίσκους αὐτῆς καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς 4 καὶ πεσοῦνται τραυματῖαι ἐν γῆ Χαλδαίων καὶ κατακεκεντημένοι ἔξωθεν αὐτῆς 5 διότι οὐκ ἐχήρευσεν Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδὰς ἀπὸ θεοῦ αὐτῶν ἀπὸ κυρίου παντοκράτορος ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἀγίων Ἰσραὴλ 6 φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπορριφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς ὅτι καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστὶν παρὰ κυρίου ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ 7 ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλῶν ἐν χειρὶ κυρίου μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη διὰ τοῦτο ἐσαλεύθησαν 8 καὶ ἄφρων ἔπεσεν Βαβυλῶν καὶ

συνετρίβη θρηνεῖτε αὐτήν λάβετε ῥητίνην τῆ διαφθορᾶ αὐτῆς εἴ πως ἰαθήσεται 9 ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα καὶ οὐκ ἰάθη ἐγκαταλίπωμεν αὐτήν καὶ ἀπέλωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ὅτι ἠγγισεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς ἐξῆρεν ἕως τῶν ἄστρον 10 ἐξῆνεγεν κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ δεῦτε καὶ ἀναγγείλωμεν εἰς Σιων τὰ ἔργα κυρίου θεοῦ ἡμῶν 11 παρασκευάζετε τὰ τοξεύματα πληροῦτε τὰς φαρέτρας ἤγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μήδων ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτήν ὅτι ἐκδίκησις κυρίου ἐστὶν ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστὶν 12 ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον ἐπιστήσατε φαρέτρας ἐγείρατε φυλακὰς ἐτοιμάσατε ὄπλα ὅτι ἐνεχείρησεν καὶ ποιήσει κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα 13 κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς καὶ ἐπὶ πληθῆι θησαυρῶν αὐτῆς ἦκει τὸ πέρασ σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχα σου 14 ὅτι ὤμοσεν κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἀκριδῶν καὶ φθέγγονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες 15 ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ ἐτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανόν 16 εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγεν νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑέτον ἐποίησεν καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ 17 ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς 18 μάταιά ἐστιν ἔργα μεμωκημένα ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται 19 οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακωβ ὅτι ὁ

πλάσας τὰ πάντα αὐτός ἐστιν κληρονομία αὐτοῦ κύριος ὄνομα αὐτῷ 20 διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς 21 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν 22 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα 23 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου 24 καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιων κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν λέγει κύριος 25 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ κατακυλιῶ σε ἀπὸ τῶν πετρῶν καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεपुरισμένον 26 καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς θεμέλιον ὅτι εἰς ἀφανισμόν εἰς τὸν αἰῶνα ἔση λέγει κύριος 27 ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς σαπίσατε ἐν ἔθνεσιν σάλπιγγι ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν βασιλείαις Ἀραρατ παρ' ἐμοῦ καὶ τοῖς Ἀσχαναζαίοις ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκριδῶν πληθος 28 ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ 29 ἐσεισθη ἡ γῆ καὶ ἐπόνεσεν διότι ἐξάνεστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς κυρίου τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμόν καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν 30 ἐξέλιπεν μαχητῆς

Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς συνετριβήσαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς 31 διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώζεται καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ 32 ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήμφθησαν καὶ τὰ συστέματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται 33 διότι τάδε λέγει κύριος οἴκοι βασιλέως Βαβυλῶνος ὡς ἄλων ὥριμος ἀλοηθήσονται ἔτι μικρὸν καὶ ἦξει ὁ ἄμητος αὐτῆς 34 κατέφαγέν με ἐμερίσατό με κατέλαβέν με σκεῦος λεπτὸν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέπιεν με ὡς δράκων ἐπλησεν τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου ἐξῶσέν με 35 οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιων καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἐρεῖ Ἱερουσαλημ 36 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς 37 καὶ ἔσται Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐ κατοικηθήσεται 38 ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων 39 ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς καὶ μεθύσω αὐτούς ὅπως κρωθῶσιν καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἐγερθῶσι λέγει κύριος 40 καταβιάσσω αὐτούς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων 41 πῶς ἐάλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς πῶς ἐγένετο Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν

42 ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἤχῳ κυμάτων αὐτῆς καὶ κατεκαλύφθη 43 ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς γῆ ἄνδρος καὶ ἄβατος οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου 44 καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς καὶ οὐ μὴ συναχθῶσιν πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ ἔθνη 49 καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματαῖα πάσης τῆς γῆς 50 ἀνασφζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε καὶ μὴ ἴστασθε οἱ μακρόθεν μνήσθητε τοῦ κυρίου καὶ Ἱερουσαλημ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν 51 ἠσχύνθημεν ὅτι ἠκούσαμεν ὄνειδισμόν ἡμῶν κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν εἰσηλθον ἄλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν εἰς οἶκον κυρίου 52 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματαῖα 53 ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλῶν ὡς ὁ οὐρανὸς καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ ὕψος ἰσχύος αὐτῆς παρ' ἐμοῦ ἦξουσιν ἐξολεθρεύοντες αὐτὴν λέγει κύριος 54 φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων 55 ὅτι ἐξωλέθρευσε κύριος τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἀπώλεσε ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλὰ ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς 56 ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταλαιπωρία ἐάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς ἐπτόηται τὸ τόξον αὐτῶν ὅτι θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς κύριος ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ τὴν ἀνταπόδοσιν 57 καὶ μεθύσει μέθη τοὺς ἠγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στρατηγούς αὐτῆς λέγει ὁ βασιλεὺς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ 58 τάδε λέγει κύριος τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται

καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται
καὶ οὐ κοιπίσουσιν λαοὶ εἰς κενόν καὶ ἔθνη
ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν **59** ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο
κύριος Ἰερεμια τῷ προφήτῃ εἰπεῖν τῷ Σαραια
υἱῷ Νηριου υἱοῦ Μασαίου ὅτε ἐπορεύετο παρὰ
Σεδεκίου βασιλέως Ἰουδα εἰς Βαβυλῶνα ἐν τῷ
ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ Σαραιας
ἄρχων δώρων **60** καὶ ἔγραψεν Ἰερεμίας πάντα τὰ
κακά ἃ ἦξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ ἐνὶ πάντας
τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ
Βαβυλῶνα **61** καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς Σαραιαν
ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ
πάντας τοὺς λόγους τούτους **62** καὶ ἐρεῖς κύριε
κύριε σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ
ἐξολεθρεῦσαι αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ
κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ὅτι
ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται **63** καὶ ἔσται
ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο
καὶ ἐπιδήσεις ἐπ’ αὐτὸ λίθον καὶ ρίψεις αὐτὸ
εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτου **64** καὶ ἐρεῖς οὕτως
καταδύσεται Βαβυλῶν καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ
προσώπου τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ’ αὐτήν

29 ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους **2** τάδε λέγει
κύριος ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βορρᾶ
καὶ ἔσται εἰς χειμάρρουν κατακλύζοντα καὶ
κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς πόλιν
καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ κεκράζονται
οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν γῆν **3** ἀπὸ φωνῆς ὀρμῆς
αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀπλῶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ
ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ ἤχου τροχῶν
αὐτοῦ οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ’ υἱοὺς αὐτῶν
ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν **4** ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ

ἐρχομένη τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἄλλοφύλους
καὶ ἀφανιῶ τὴν Τύρον καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ
πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς βοηθείας αὐτῶν
ὅτι ἐξολεθρεύσει κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν
νήσων **5** ἡκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν ἀπερρίφη
Ἄσκαλῶν καὶ οἱ κατάλοιποι Ενακιμ ἕως τίνος
κόψεις **6** ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου ἕως τίνος οὐχ
ἠσυχάσεις ἀποκατάσθητι εἰς τὸν κολεόν σου
ἀνάπαυσαι καὶ ἐπάρθητι **7** πῶς ἠσυχάσει καὶ
κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἄσκαλῶνα καὶ
ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους ἐπὶ τὰς καταλοίπους
ἐπεγερθῆναν

30 τῇ Ἰδουμαίᾳ τάδε λέγει κύριος οὐκ ἔστιν ἔτι
σοφία ἐν Θαιμαν ἀπώλετο βουλή ἐκ συνετῶν
ὦχετο σοφία αὐτῶν **2** ἡπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν
βαθύνετε εἰς κάθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν Δαιδαν
ὅτι δύσκολα ἐποίησεν ἡγαγον ἐπ’ αὐτὸν ἐν χρόνῳ
ὧ ἐπεσκεψάμην ἐπ’ αὐτόν **3** ὅτι τρυγηταὶ ἦλθόν
σοι οὐ καταλείψουσίν σοι καταλείμματα ὡς
κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσιν χεῖρα αὐτῶν **4** ὅτι
ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ἠσαυ ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ
αὐτῶν κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται ὦλοντο διὰ
χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ γείτονος αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἔστιν **5** ὑπολείπεσθα ὀρφανόν σου ἵνα ζήσῃται
καὶ ἐγὼ ζήσομαι καὶ χῆραι ἐπ’ ἐμὲ πεποιθήσιν **6**
ὅτι τάδε εἶπεν κύριος οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ
ποτήριον ἔπιον καὶ σὺ ἀθωωμένη οὐ μὴ ἀθωωθῆς
ὅτι πίνων πίεσαι **7** ὅτι κατ’ ἐμαυτοῦ ὤμοσα
λέγει κύριος ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὄνειδισμὸν
καὶ εἰς κατάρασιν ἔση ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ πᾶσαι
αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα **8**
ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου καὶ ἀγγέλους εἰς
ἔθνη ἀπέστειλεν συνάχθητε καὶ παραγένεσθε εἰς

αὐτὴν ἀνάστητε εἰς πόλεμον **9** μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις **10** ἢ παιγνία σου ἐνεχείρησέν σοι ἰταμία καρδίας σου κατέλυσεν τρυμαλιάς πετρῶν συνέλαβεν ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ ἀετὸς νοσοῖαν αὐτοῦ ἐκεῖθεν καθελῶ σε **11** καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄβατον πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτὴν συριεῖ **12** ὥσπερ κατεστράφη Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ αἱ πάροικοι αὐτῆς εἶπεν κύριος παντοκράτωρ οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ ἐνοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου **13** ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθαμ ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσατε ὅτι τίς ὥσπερ ἐγὼ καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου **14** διὰ τοῦτο ἀκούσατε βουλὴν κυρίου ἦν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ λογισμὸν αὐτοῦ ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαιμαν ἐὰν μὴ συμψηθῶσιν τὰ ἐλάχιστα τῶν προβάτων ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτὴν κατάλυσις αὐτῶν **15** ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐσεῖσθη ἡ γῆ καὶ κραυγὴ σου ἐν θαλάσῃ ἠκούσθη **16** ἰδοὺ ὥσπερ ἀετὸς ὄψεται καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὄχυράματα αὐτῆς καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης **17** τοῖς υἱοῖς Ἀμμων οὕτως εἶπεν κύριος μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσιν ἐν Ἰσραὴλ ἢ παραλημψόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς διὰ τί παρέλαβεν Μελχομ τὸν Γαδ καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει **18** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ Ραββαθ θόρυβον πολέμων καὶ ἔσονται εἰς

ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται καὶ παραλήμψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ **19** ἀλάλαξον Εσεβων ὅτι ὤλετο Γαι κεκράξατε θυγατέρες Ραββαθ περιζώσασθε σάκκους καὶ ἐπιλημπτεύσασθε καὶ κόψασθε ἐπὶ Μελχομ ὅτι ἐν ἀποικίᾳ βαδιεῖται οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα **20** τί ἀγαλλιάσῃ ἐν τοῖς πεδίοις Ενακιμ θύγατερ ἰταμίας ἢ πεποιοῦθα ἐπὶ θησαυροῖς αὐτῆς ἢ λέγουσα τίς εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ **21** ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ εἶπεν κύριος ἀπὸ πάσης τῆς περιοίκου σου καὶ διασπαρήσεσθε ἕκαστος εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων **23** τῇ Κηδαρ βασιλίσση τῆς αὐλῆς ἦν ἐπάταξεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος οὕτως εἶπεν κύριος ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδαρ καὶ πλησατε τοὺς υἱοὺς Κεδεμ **24** σκηνὰς αὐτῶν καὶ πρόβατα αὐτῶν λήμψονται ἱμάτια αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ καμήλους αὐτῶν λήμψονται ἑαυτοῖς καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν **25** φεύγετε λίαν βαθύνατε εἰς κάθισιν καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλὴν καὶ ἐλογίσατο ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν **26** ἀνάστηθι καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσταθοῦν καθήμενον εἰς ἀναψυχὴν οἷς οὐκ εἰσιν θύραι οὐ βάλανοι οὐ μοχλοὶ μόνοι καταλύουσιν **27** καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομὴν καὶ πληθος κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν καὶ λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἷσω τὴν τροπὴν αὐτῶν εἶπεν κύριος **28** καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβῆ στρουθῶν καὶ ἄβατος ἕως αἰῶνος οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς

ἀνθρώπου **29** τῆ Δαμασκῶ κατησχύνθη Ημαθ καὶ Αρφαδ ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηράν ἐξέστησαν ἐθυμώθησαν ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται **30** ἐξελύθη Δαμασκός ἀπεστράφη εἰς φυγὴν τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς **31** πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπεν πόλιν ἐμίην κώμην ἠγάπησαν **32** διὰ τοῦτο πεσοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου πεσοῦνται φησὶν κύριος **33** καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱοῦ Ἀδερ

31 τῆ Μωαβ οὕτως εἶπεν κύριος οὐαὶ ἐπὶ Ναβου ὅτι ὤλετο ἐλήμφθη Καριαθαιμ ἡσχύνθη Αμαθ καὶ ἠττήθη **2** οὐκ ἔστιν ἔτι ἰατρεία Μωαβ ἀγαυρίαμα ἐν Εσεβων ἐλογίσαντο ἐπ' αὐτὴν κακὰ ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους καὶ παῦσιν παύσεται ὀπισθὲν σου βαδιεῖται μάχαιρα **3** ὅτι φωνὴ κεκραγόντων ἐξ Ὠρωναιμ ὄλεθρος καὶ σύντριμμα μέγα **4** συνετρίβη Μωαβ ἀναγγείλατε εἰς Ζογορα **5** ὅτι ἐπλήσθη Αλαωθ ἐν κλαυθμῶ ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῶ Ὠρωναιμ κραυγὴν συντριμματος ἠκούσατε **6** φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ ἔσεσθε ὡσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ **7** ἐπειδὴ ἐπεποιθεῖς ἐν ὀχυρώμασίν σου καὶ σὺ συλλημφθήσῃ καὶ ἐξελεύσεται Χαμωσ ἐν ἀποικίᾳ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα **8** καὶ ἦξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν καὶ πόλις οὐ μὴ σωθῆ καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλών καὶ ἐξολεθρευθήσεται ἡ πεδινὴ καθὼς εἶπεν κύριος **9** δότε σημεῖα τῆ Μωαβ ὅτι ἀφῆ ἀναφθήσεται καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται πόθεν ἔνοικος αὐτῆ **10** ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς ἐξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵματος **11** ἀνεπαύσατο Μωαβ ἐκ παιδαρίου

καὶ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῆ δόξῃ αὐτοῦ οὐκ ἐνέχεεν ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον καὶ εἰς ἀποικισμὸν οὐκ ὤχετο διὰ τοῦτο ἔσθη γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῶ καὶ ὁσμὴ αὐτοῦ οὐκ ἐξέλιπεν **12** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀποστελῶ αὐτῶ κλίνοντας καὶ κλινοῦσιν αὐτὸν καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ λεπτυνοῦσιν καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ συγκόψουσιν **13** καὶ καταισχυνθήσεται Μωαβ ἀπὸ Χαμωσ ὡσπερ κατησχύνθη οἶκος Ἰσραηλ ἀπὸ Βαιθηλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς **14** πῶς ἐρεῖτε ἰσχυροὶ ἐσμεν καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά **15** ὤλετο Μωαβ πόλις αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγὴν **16** ἐγγὺς ἡμέρα Μωαβ ἐλθεῖν καὶ πονηρία αὐτοῦ ταχεῖα σφόδρα **17** κινήσατε αὐτῶ πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ πάντες εἰδότες ὄνομα αὐτοῦ εἶπατε πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλεῆς ῥάβδος μεγαλώματος **18** κατάβηθι ἀπὸ δόξης καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη Δαιβων ἐκτρίβητε ὅτι ὤλετο Μωαβ ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμενος ὀχύρωμά σου **19** ἐφ' ὁδοῦ στήθι καὶ ἔπιδε καθημένη ἐν Αρορη καὶ ἐρώτησον φεύγοντα καὶ σφζόμενον καὶ εἰπόν τί ἐγένετο **20** κατησχύνθη Μωαβ ὅτι συνετρίβη ὀλόλυξον καὶ κέκραζον ἀνάγγελον ἐν Ἀρνων ὅτι ὤλετο Μωαβ **21** καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς γῆν τοῦ Μισωρ ἐπὶ Χαίλων καὶ ἐπὶ Ιασσα καὶ ἐπὶ Μωφαθ **22** καὶ ἐπὶ Δαιβων καὶ ἐπὶ Ναβου καὶ ἐπ' οἶκον Δεβλαθαιμ **23** καὶ ἐπὶ Καριαθαιμ καὶ ἐπ' οἶκον Γαμωλ καὶ ἐπ' οἶκον Μαων **24** καὶ ἐπὶ Καριωθ καὶ ἐπὶ Βοσορ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωαβ τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς **25** κατεάχθη κέρας Μωαβ καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ συνετρίβη **26** μεθύσατε αὐτόν ὅτι ἐπὶ

κύριον ἔμεγαλύνθη καὶ ἐπικρούσει Μωαβ ἐν
χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός 27
καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμόν ἦν σοι Ἰσραηλ εἰ ἐν
κλοπαῖς σου εὐρέθη ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν 28
κατέλιπον τὰς πόλεις καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ
κατοικοῦντες Μωαβ ἐγενήθησαν ὡς περιστεραι
νοσσεύουσαι ἐν πέτραις στόματι βοθύνου 29
ἤκουσα ὕβριν Μωαβ ὕβρισεν λίαν ὕβριν αὐτοῦ
καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ καὶ ὑψώθη ἡ καρδιά
αὐτοῦ 30 ἐγὼ δὲ ἔγνω ἔργα αὐτοῦ οὐχὶ τὸ ἱκανὸν
αὐτοῦ οὐχ οὕτως ἐποίησεν 31 διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωαβ
ὀλολύζετε πάντοθεν βοήσατε ἐπ' ἄνδρας Κιραδας
αὐχμοῦ 32 ὡς κλαυθμὸν Ἰαζηρ ἀποκλαύσομαί σοι
ἄμπελος Σεβημα κλίματά σου διῆλθεν θάλασσαν
Ἰαζηρ ἤψαντο ἐπὶ ὀπώραν σου ἐπὶ τρυγηταῖς σου
ὄλεθρος ἐπέπεσεν 33 συνεψήσθη χαρμωσύνη καὶ
εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ
ληνοῖς σου πρῶτ' οὐκ ἐπάτησαν οὐδὲ δείλις οὐκ
ἐποίησαν αἰδαδ 34 ἀπὸ κραυγῆς Εσεβων ἕως
Ελεαλη αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν
ἀπὸ Ζογορ ἕως Ὠρωναιμ καὶ Αγλαθ-σαλισια ὅτι
καὶ τὸ ὕδωρ Νεβριμ εἰς κατάκαυμα ἔσται 35 καὶ
ἀπολῶ τὸν Μωαβ φησὶν κύριος ἀναβαίνοντα ἐπὶ
βωμὸν καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ 36 διὰ τοῦτο
καρδιά μου Μωαβ ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσιν
καρδιά μου ἐπ' ἀνθρώπους Κιραδας ὥσπερ αὐλὸς
βομβήσει διὰ τοῦτο ἃ περιεποιήσατο ἀπώλετο
ἀπὸ ἀνθρώπου 37 πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ
ξυρήσονται καὶ πᾶς πώγων ξυρηθήσεται καὶ
πᾶσαι χεῖρες κόψονται καὶ ἐπὶ πάσης ὀσφύος
σάκκος 38 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωματίων Μωαβ
καὶ ἐπὶ πλατεῖαις αὐτῆς ὅτι συνέτριψα τὸν Μωαβ
φησὶν κύριος ὡς ἀγγεῖον οὗ οὐκ ἔστιν χρεία

αὐτοῦ 39 πῶς κατήλλαξεν πῶς ἔστρεψεν νῶτον
Μωαβ ἠσχύνθη καὶ ἐγένετο Μωαβ εἰς γέλωτα
καὶ ἐγκότημα πᾶσιν τοῖς κύκλῳ αὐτῆς 40 ὅτι
οὕτως εἶπεν κύριος 41 ἐλήμφθη Ακκαριωθ καὶ τὰ
ὄχυρώματα συνελήμφθη 42 καὶ ἀπολεῖται Μωαβ
ἀπὸ ὄχλου ὅτι ἐπὶ τὸν κύριον ἔμεγαλύνθη 43
παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σοὶ καθήμενος
Μωαβ 44 ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ
τοῦ βοθύνου συλλημφθήσεται ἐν τῇ παγίδι ὅτι
ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωαβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως
αὐτῆς

32 13 ὅσα ἐπροφήτευσεν Ἰερεμίας ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη 15 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ λαβὲ
τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ
χειρὸς μου καὶ ποτιεῖς πάντα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ
ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς 16 καὶ πίνονται
καὶ ἐξεμοῦνται καὶ μανήσονται ἀπὸ προσώπου
τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον
αὐτῶν 17 καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς
κυρίου καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέστειλέν
με κύριος ἐπ' αὐτά 18 τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὰς
πόλεις Ἰουδα καὶ βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἄρχοντας
αὐτοῦ τοῦ θεῖναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς
ἄβατον καὶ εἰς συριγμὸν 19 καὶ τὸν Φαραῶ
βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς
μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ 20
καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους αὐτοῦ καὶ πάντας
τοὺς βασιλεῖς ἀλλοφύλων τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ
τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ακκαρων καὶ τὸ ἐπίλοιπον
Ἀζώτου 21 καὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβίτιν
καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων 22 καὶ πάντας βασιλεῖς
Τύρου καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν

τῷ πέραν τῆς θαλάσσης **23** καὶ τὴν Δαιδαν καὶ τὴν Θαιμαν καὶ τὴν Ρως καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ **24** καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ **25** καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλαμ καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν **26** καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρρω καὶ τοὺς ἐγγύς ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ πάσας τὰς βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς **27** καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ πίετε καὶ μεθύσθητε καὶ ἐξεμέσατε καὶ πεσεῖσθε καὶ οὐ μὴ ἀναστήτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον ὑμῶν **28** καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δεξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρός σου ὥστε πιεῖν καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος πiónτες πίεσθε **29** ὅτι ἐν πόλει ἐν ἧ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς **30** καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐρεῖς κύριος ἄφ' ὑψηλοῦ χρηματιεῖ ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ αἰδαδ ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται καὶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν **31** ἡκει ὄλεθρος ἐπὶ μέρος τῆς γῆς ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν λέγει κύριος **32** οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς **33** καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ κυρίου ἐκ μέρους τῆς γῆς καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς οὐ μὴ κατορυγῶσιν εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου

τῆς γῆς ἔσονται **34** ἀλαλάξατε ποιμένες καὶ κεκράξατε καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοὶ **35** καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων **36** φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν ὅτι ὠλέθρευσεν κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν **37** καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου **38** ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λέων κατάλυμα αὐτοῦ ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης

33 ἐν ἀρχῇ βασιλέως Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰωσία ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ κυρίου **2** οὕτως εἶπεν κύριος στήθι ἐν αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ χρηματιεῖς ἅπασι τοῖς Ἰουδαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἅπαντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξά σοι αὐτοῖς χρηματίσαι μὴ ἀφέλης ῥῆμα **3** ἴσως ἀκούσονται καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἔνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν **4** καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ πορευέσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν **5** εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου καὶ ἀπέστειλα καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου **6** καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσπερ Σηλωμ καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πάσης τῆς γῆς **7** καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ

πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰερεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους
τούτους ἐν οἴκῳ κυρίου **8** καὶ ἐγένετο Ἰερεμίου
παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ἃ συνέταξεν αὐτῷ
κύριος λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ καὶ συνελάβοσαν
αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ
λαὸς λέγων θανάτῳ ἀποθανῆ **9** ὅτι ἐπροφήτευσας
τῷ ὀνόματι κυρίου λέγων ὡσπερ Σηλωμ ἔσται ὁ
οἶκος οὗτος καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ
κατοικούντων καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς
ἐπὶ Ἰερεμیان ἐν οἴκῳ κυρίου **10** καὶ ἤκουσαν οἱ
ἄρχοντες Ἰουδα τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἀνέβησαν
ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον κυρίου καὶ
ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης κυρίου τῆς καινῆς
11 καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς
τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ κρίσις θανάτου
τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς
πόλεως ταύτης καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὡσὶν
ὑμῶν **12** καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας
καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων κύριος ἀπέστειλὲν
με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ
τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους τούτους
οὓς ἠκούσατε **13** καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς
ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ ἀκούσατε
τῆς φωνῆς κυρίου καὶ παύσεται κύριος ἀπὸ τῶν
κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς **14** καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν
χερσὶν ὑμῶν ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς
βέλτιον ὑμῖν **15** ἀλλ' ἢ γνόντες γνώσεσθε ὅτι εἰ
ἀναιρεῖτέ με αἷμα ἀθῶνων δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς καὶ
ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
ἐν αὐτῇ ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέν με κύριος
πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὧτα ὑμῶν πάντας
τοὺς λόγους τούτους **16** καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες
καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς

ψευδοπροφήτας οὐκ ἔστιν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ
κρίσις θανάτου ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς **17** καὶ ἀνέστησαν
ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάση
τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ **18** Μιχαιὰς ὁ Μωραθίτης
ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Εζεκίου βασιλέως Ἰουδα καὶ
εἶπεν παντὶ τῷ λαῷ Ἰουδα οὕτως εἶπεν κύριος
Σιων ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται καὶ Ἰερουσαλημ
εἰς ἄβατον ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς
ἄλσος δρυμοῦ **19** μὴ ἀνελὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν
Εζεκιὰς καὶ πᾶς Ἰουδα οὐχὶ ὅτι ἐφοβήθησαν
τὸν κύριον καὶ ὅτι ἐδειήθησαν τοῦ προσώπου
κυρίου καὶ ἐπαύσατο κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν
ῶν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν
κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν **20** καὶ ἄνθρωπος
ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι κυρίου Ουριας υἱὸς
Σαμίου ἐκ Καριαθιαριμ καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ
τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἰερεμίου
21 καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακίμ καὶ πάντες
οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ
ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν καὶ ἤκουσεν Ουριας
καὶ εἰσηλθεν εἰς Αἴγυπτον **22** καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον **23** καὶ ἐξηγάγosan
αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ εἰσηγάγosan αὐτὸν πρὸς τὸν
βασιλέα καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ
ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνήμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ **24**
πλὴν χεὶρ Ἀχικαμ υἱοῦ Σαφαν ἦν μετὰ Ἰερεμίου
τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ
τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν

34 **2** οὕτως εἶπεν κύριος ποίησον δεσμοὺς
καὶ κλοιοὺς καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν
σου **3** καὶ ἀποστελεῖς αὐτούς πρὸς βασιλέα
Ἰδουμαίας καὶ πρὸς βασιλέα Μωαβ καὶ πρὸς

βασιλέα υἱῶν Αμμων καὶ πρὸς βασιλέα Τύρου
καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος ἐν χερσὶν ἀγγέλων
αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν
εἰς Ἱερουσαλημ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα 4
καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν
εἶπεν οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ οὕτως
ἐρεῖτε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν 5 ὅτι ἐγὼ ἐποίησα
τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι μου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ
ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν
δόξη ἐν ὀφθαλμοῖς μου 6 ἔδωκα τὴν γῆν τῷ
Ναβουχοδοноσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δουλεύειν
αὐτῷ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ
8 καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία ὅσοι ἐὰν μὴ
ἐμβάλωσιν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν
βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ
ἐπισκέψομαι αὐτούς εἶπεν κύριος ἕως ἐκλίπωσιν
ἐν χειρὶ αὐτοῦ 9 καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν
ψευδοπροφητῶν ὑμῶν καὶ τῶν μαντευομένων
ὑμῖν καὶ τῶν ἐνουπνιαζομένων ὑμῖν καὶ τῶν
οἰωνισμάτων ὑμῶν καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν
τῶν λεγόντων οὐ μὴ ἐργάσηθε τῷ βασιλεῖ
Βαβυλῶνος 10 ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν
ὑμῖν πρὸς τὸ μακρῦνα ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν
11 καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ
ἐργάσῃται αὐτῷ καὶ καταλείψῃ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς
αὐτοῦ καὶ ἐργᾶται αὐτῷ καὶ ἐνοικήσῃ ἐν αὐτῇ 12
καὶ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα ἐλάλησα κατὰ
πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων εἰσαγάγετε
τὸν τράχηλον ὑμῶν 14 καὶ ἐργάσαθε τῷ βασιλεῖ
Βαβυλῶνος ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν
ὑμῖν 15 ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς φησὶν κύριος
καὶ προφητεύουσιν τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκω

πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς καὶ ἀπολείσθε ὑμεῖς καὶ
οἱ προφητῆται ὑμῶν οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ'
ἀδίκῳ ψευδῇ 16 ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ
καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα λέγων οὕτως εἶπεν
κύριος μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν
τῶν προφητευόντων ὑμῖν λεγόντων ἰδοὺ σκεύη
οἴκου κυρίου ἐπιστρέφει ἐκ Βαβυλῶνος ὅτι ἄδικα
αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν οὐκ ἀπέστειλα αὐτοῦς
18 εἰ προφηταὶ εἰσιν καὶ εἰ ἔστιν λόγος κυρίου
ἐν αὐτοῖς ἀπαντησάτωσάν μοι 19 ὅτι οὕτως
εἶπεν κύριος καὶ τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν 20 ὧν
οὐκ ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ὅτε ἀπώκισεν
τὸν Ἰεχονιαν ἐξ Ἱερουσαλημ 22 εἰς Βαβυλῶνα
εἰσελεύσεται λέγει κύριος

35 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία
βασιλέως Ἰουδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ εἶπέν μοι
Ανανίας υἱὸς Ἀζωρ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ἀπὸ
Γαβαων ἐν οἴκῳ κυρίου κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν
ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων 2 οὕτως
εἶπεν κύριος συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως
Βαβυλῶνος 3 ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν ἐγὼ ἀποστρέψω
εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου κυρίου
4 καὶ Ἰεχονιαν καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰουδα ὅτι
συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος 5 καὶ
εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς Ανανιαν κατ' ὀφθαλμοὺς
παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων
τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου 6 καὶ εἶπεν
Ἰερεμίας ἀληθῶς οὕτω ποιήσαι κύριος στήσαι
τὸν λόγον σου ὃν σὺ προφητεύεις τοῦ ἐπιστρέψαι
τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν
ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον 7 πλὴν
ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ
ῶτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ῶτα παντὸς τοῦ λαοῦ 8 οἱ

προφήται οί γεγονότες πρότεροί μου καί πρότεροι ὑμῶν ἀπό τοῦ αἰῶνος καί ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς καί ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον 9 ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην ἔλθόντος τοῦ λόγου γινώσκονται τὸν προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ἐν πίστει 10 καί ἔλαβεν Ανανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ιερεμίου καί συνέτριψεν αὐτούς 11 καί εἶπεν Ανανίας κατ' ὀφθαλμούς παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων οὕτως εἶπεν κύριος οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν καί ὥχεται Ιερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ 12 καί ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμیان μετὰ τὸ συντρίψαι Ανανίαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ λέγων 13 βάδιζε καί εἰπὸν πρὸς Ανανίαν λέγων οὕτως εἶπεν κύριος κλοιοὺς ζυλίνους συνέτριψας καί ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλοιοὺς σιδηροῦς 14 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος 15 καί εἶπεν Ιερεμίας τῷ Ανανία οὐκ ἀπέσταλκέν σε κύριος καί πεποιθέναι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδίκῳ 16 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῆ 17 καί ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ

36 καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπέστειλεν Ιερεμίας ἐξ Ιερουσαλημ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν 2 ὕστερον ἐξελθόντος Ιεχοίου τοῦ βασιλέως

καὶ τῆς βασιλίσεως καὶ τῶν εὐνούχων καὶ παντὸς ἐλευθέρου καὶ δεσμώτου καὶ τεχνίτου ἐξ Ιερουσαλημ 3 ἐν χειρὶ Ελεασα υἱοῦ Σαφαν καὶ Γαμαρίου υἱοῦ Χελκίου ὃν ἀπέστειλεν Σεδεκίας βασιλεὺς Ιουδα πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα λέγων 4 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν ἀπόκισα ἀπὸ Ιερουσαλημ 5 οἰκοδομήσατε οἴκους καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε παραδείσους καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν 6 καὶ λάβετε γυναῖκας καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ἀνδράσιν δότε καὶ πληθύνεσθε καὶ μὴ σμικρυνθῆτε 7 καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς εἰς ἣν ἀπόκισα ὑμᾶς ἐκεῖ καὶ προσεύξασθε περὶ αὐτῶν πρὸς κύριον ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς ἔσται εἰρήνη ὑμῖν 8 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντιες ὑμῶν καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν ἃ ὑμεῖς ἐνουπιάζεσθε 9 ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς 10 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη ἐπισκέψομαι ὑμᾶς καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς τοῦ τὸν λαὸν ὑμῶν ἀποστρέψαι εἰς τὸν τόπον τοῦτον 11 καὶ λογιῶμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης καὶ οὐ κακὰ τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα 12 καὶ προσεύξασθε πρὸς με καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν 13 καὶ ἐκζητήσατέ με καὶ εὐρήσετέ με ὅτι ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν 14 καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν 15 ὅτι εἶπατε κατέστησεν ἡμῖν κύριος προφήτας ἐν Βαβυλῶνι 21 οὕτως εἶπεν

κύριος ἐπὶ Αχιαβ καὶ ἐπὶ Σεδεκιαν ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν **22** καὶ λήμψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰουδα ἐν Βαβυλῶνι λέγοντες ποιήσαι σε κύριος ὡς Σεδεκιαν ἐποίησεν καὶ ὡς Αχιαβ οὐς ἀπετηγάνισεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρὶ **23** δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραηλ καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς καὶ ἐγὼ μάρτυς φησὶν κύριος **24** καὶ πρὸς Σαμαϊαν τὸν Νελαμίτην ἐρεῖς **25** οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου καὶ πρὸς Σοφονιαν υἱὸν Μαασαίου τὸν ἱερέα εἰπέ **26** κύριος ἔδωκέν σε εἰς ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαε τοῦ ἱερέως γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ εἰς τὸν καταρράκτην **27** καὶ νῦν διὰ τί συνελθοῦσθε Ἰερεμῖαν τὸν ἐξ Αναθωθ τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν **28** οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα λέγων μακρὰν ἐστὶν οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν **29** καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ῥάβδρα Ἰερεμίου **30** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμῖαν λέγων **31** ἀπόστειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν λέγων οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Σαμαϊαν τὸν Νελαμίτην ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαϊας καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτόν καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκους **32** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαϊαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται

αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν οὐκ ὄψονται

37 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμῖαν παρὰ κυρίου εἶπεῖν **2** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ λέγων γράψον πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σέ ἐπὶ βιβλίου **3** ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα εἶπεν κύριος καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς **4** καὶ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα **5** οὕτως εἶπεν κύριος φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε φόβος καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη **6** ἐρωτήσατε καὶ ἴδετε εἰ ἔτεκεν ἄρσεν καὶ περὶ φόβου ἐν ᾧ καθέξουσιν ὄσφυν καὶ σωτηρίαν διότι ἐώρακα πάντα ἄνθρωπον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὄσφρος αὐτοῦ ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς ἵκτερον **7** ἐγενήθη ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ οὐκ ἔστιν τοιαύτη καὶ χρόνος στενός ἐστιν τῷ Ἰακωβ καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται **8** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἶπεν κύριος συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διαρρήξω καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι ἀλλοτρίοις **9** καὶ ἐργῶνται τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ τὸν Δαυὶδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς **12** οὕτως εἶπεν κύριος ἀνέστησα σύντριμμα ἀλγερὰ ἢ πληγὴ σου **13** οὐκ ἔστιν κρίνων κρίσιν σου εἰς ἀλγερὸν ἰατρεύθης ὠφέλεια οὐκ ἔστιν σοι **14** πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου οὐ μὴ ἐπερωτήσουσιν ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισα σε παιδείαν στερεάν ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σου **16** διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται καὶ πάντες οἱ ἐχθροί

σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται ἐπὶ πλῆθος ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου ἐποίησαν ταῦτά σοι καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρημα καὶ πάντας τοὺς προνομεύοντάς σε δώσω εἰς προνομήν **17** ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σου ἀπὸ πληγῆς ὀδονηραῶς ἰατροῦσω σε φησὶν κύριος ὅτι ἐσπαρμένη ἐκλήθης θήρευμα ὑμῶν ἐστὶν ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν **18** οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰακωβ καὶ αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ ὁ ναὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται **19** καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ἄδοντες καὶ φωνὴ παιζόντων καὶ πλεονάσω αὐτούς καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσιν **20** καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτούς **21** καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται καὶ συνάξω αὐτούς καὶ ἀποστρέψουσιν πρὸς με ὅτι τίς ἐστὶν οὗτος ὃς ἔδωκεν τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀποστρέψαι πρὸς με φησὶν κύριος **23** ὅτι ὀργὴ κυρίου ἐξῆλθεν θυμῶδης ἐξῆλθεν ὀργὴ στρεφόμενη ἐπ' ἀσεβεῖς ἤξει **24** οὐ μὴ ἀποστραφῆ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἕως ποιήσῃ καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνῶσεσθε αὐτά

38 ἐν τῷ χρόνῳ ἐκεῖνῳ εἶπεν κύριος ἔσομαι εἰς θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν **2** οὕτως εἶπεν κύριος εὐρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ βαδίσατε καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραὴλ **3** κύριος πόρρωθεν ὠφθη αὐτῷ ἀγάπησιν αἰωνίαν ἠγάπησά σε διὰ τοῦτο

εἴλκυσά σε εἰς οἰκτίρημα **4** ἔτι οἰκοδομήσω σε καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραὴλ ἔτι λήμψη τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων **5** ἔτι φυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὄρεσιν Σαμαρείας φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε **6** ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Εφραιμ ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς Σιων πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν **7** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος τῷ Ἰακωβ εὐφράνθητε καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν ἀκουστά ποιήσατε καὶ αἰνέσατε εἶπατε ἔσωσεν κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ **8** ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασεκ καὶ τεκνοποίησῃ ὄχλον πολύν καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε **9** ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς ἀυλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα καὶ Εφραιμ πρωτότοκός μου ἐστὶν **10** ἀκούσατε λόγον κυρίου ἔθνη καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους τὰς μακρότερον εἶπατε ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ συνάξει αὐτὸν καὶ φυλάξει αὐτὸν ὡς ὁ βόσκων τὸ ποίμνιον αὐτοῦ **11** ὅτι ἐλυτρώσατο κύριος τὸν Ἰακωβ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ **12** καὶ ἤξουσιν καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιων καὶ ἤξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ κυρίου ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὡσπερ ξύλον ἔγκαρπον καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι **13** τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων καὶ πρεσβῦται χαρήσονται καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονὴν καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραινομένους

14 μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἰῶν Λευὶ καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται 15 οὕτως εἶπεν κύριος φωνὴ ἐν Ραμα ἠκούσθη θρήνου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὄδυρμου Ραχηλ ἀποκλειομένη οὐκ ἤθελεν παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἰοῖς αὐτῆς ὅτι οὐκ εἰσὶν 16 οὕτως εἶπεν κύριος διαλιπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρῶν σου ὅτι ἔστιν μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν 17 μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις 18 ἀκοὴν ἤκουσα Εφραιμ ὄδυρομένου ἐπαίδευσάς με καὶ ἐπαιδεύθην ἐγὼ ὥσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην ἐπίστρεψόν με καὶ ἐπιστρέψω ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου 19 ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα καὶ ὕστερον τοῦ γυνῶναί με ἐστέναξα ἐπ' ἡμέρας αἰσχύνης καὶ ὑπέδειξά σοι ὅτι ἔλαβον ὄνειδισμὸν ἐκ νεότητός μου 20 υἱὸς ἀγαπητὸς Εφραιμ ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ μνεῖα μνησθήσομαι αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ ἐλεῶν ἐλειώσω αὐτόν φησὶν κύριος 21 στήσον σεαυτὴν Σιων ποιήσον τιμωρίαν δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὠμούς οὐδὸν ἦν ἐπορεύθης ἀποστράφητι παρθένος Ἰσραηλ ἀποστράφητι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα 22 ἕως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἠτιμωμένη ὅτι ἔκτισεν κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινὴν ἐν σωτηρίᾳ περιλεύσονται ἄνθρωποι 23 οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι ἐροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ Ἰουδα καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ εὐλογημένος κύριος ἐπὶ δίκαιον ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ 24 καὶ ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ ἅμα γεωργῶ καὶ ἀρθήσεται ἐν

ποιμνίῳ 25 ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα 26 διὰ τοῦτο ἐξηγέρθην καὶ εἶδον καὶ ὁ ὕπνος μου ἠδύς μοι ἐγενήθη 27 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ σπερῶ τὸν Ἰσραηλ καὶ τὸν Ἰουδαν σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνους 28 καὶ ἔσται ὥσπερ ἐργηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν φησὶν κύριος 29 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἠμωδίασαν 30 ἀλλ' ἡ ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθανεῖται καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ 31 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰουδα διαθήκην καινὴν 32 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν φησὶν κύριος 33 ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας φησὶν κύριος διδοὺς δῶσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτούς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν 34 καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων γινῶθι τὸν κύριον ὅτι πάντες εἰδήσουσίν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου αὐτῶν ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίας αὐτῶν καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι 35 ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον

φησὶν κύριος καὶ ἐὰν ταπεινωθῆ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ φησὶν κύριος περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν **36** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ δοῦς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσῃ καὶ ἐβόμβησεν τὰ κύματα αὐτῆς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ **37** ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου φησὶν κύριος καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας **38** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεηλ ἕως πύλης τῆς γωνίας **39** καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαρηβ καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων **40** καὶ πάντες ασαρημωθ ἕως ναχαλ Κεδρων ἕως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς ἀγίασμα τῷ κυρίῳ καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπη καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῆ ἕως τοῦ αἰῶνος

39 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἰερεμῖαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δεκάτῳ τῷ βασιλεῖ Σεδεκία οὗτος ἐνιαυτὸς ὀκτωκαιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος **2** καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰερεμίας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἣ ἐστὶν ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως **3** ἐν ἧ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας λέγων διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λήμψεται αὐτήν **4** καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῆ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα

αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται **5** καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐκεῖ καθιεῖται **6** καὶ λόγος κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ἰερεμῖαν λέγων **7** ἰδοὺ Ἀναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρός σου ἔρχεται πρὸς σὲ λέγων κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθωθ ὅτι σοὶ κρίμα παραλαβεῖν εἰς κτήσιν **8** καὶ ἦλθεν πρὸς με Ἀναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρός μου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς καὶ εἶπέν μοι κτῆσαι τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῆ Βενιαμὶν τὸν ἐν Ἀναθωθ ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι καὶ σὺ πρεσβύτερος καὶ ἔγνω ὅτι λόγος κυρίου ἐστίν **9** καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρόν Ἀναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου **10** καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ **11** καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον **12** καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαρουχ υἱῷ Νηριου υἱοῦ Μαασαίου κατ' ὀφθαλμοὺς Ἀναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἐστηκότων καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς **13** καὶ συνέταξα τῷ Βαρουχ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν λέγων **14** οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ λαβὲ τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς ἄγγειον ὄστράκινον ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείους **15** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι κτηθήσονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ **16** καὶ προσευξάμην πρὸς κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου λέγων **17** ὦ

κύριε σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ
ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ
ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ οὐ μὴ ἀποκρυβῆ ἀπὸ σοῦ
οὐθέν 18 ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδούς
ἀμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν
μετ' αὐτούς ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς 19 κύριος
μεγάλῃς βουλῆς καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις ὁ θεὸς ὁ
μέγας ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλῶννυμος κύριος
οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν
ἀνθρώπων δοῦναι ἐκάστω κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
20 ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῆ Αἰγύπτῳ
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν
τοῖς γηγενέσιν καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ
ἡμέρα αὕτη 21 καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ
ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ
ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν
ὀράμασιν μεγάλοις 22 καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν
γῆν ταύτην ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν
γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι 23 καὶ εἰσήλθοσαν
καὶ ἐλάβοσαν αὐτήν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς
φωνῆς σου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν σου οὐκ
ἐπορεύθησαν ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ
ἐποίησαν καὶ ἐποίησας συμβῆναι αὐτοῖς πάντα
τὰ κακὰ ταῦτα 24 ἰδοὺ ὄχλος ἤκει εἰς τὴν πόλιν
ταύτην συλλαβεῖν αὐτήν καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς
χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτήν ἀπὸ
προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ ὡς ἐλάλησας
οὕτως ἐγένετο 25 καὶ σὺ λέγεις πρὸς με κτῆσαι
σεαυτῷ ἀγρὸν ἀργυρίου καὶ ἔγραψα βιβλίον καὶ
ἐσφραγισάμην καὶ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ
ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων 26 καὶ ἐγένετο
λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 27 ἐγὼ κύριος ὁ
θεὸς πάσης σαρκός μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται τι

28 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ
δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λήμψεται αὐτήν 29 καὶ
ἤξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν
ταύτην καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ
καὶ κατακαύσουσιν τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμιώσαν
ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν τῇ Βααλ καὶ ἔσπενδον
σπονδὰς θεοῖς ἑτέροις πρὸς τὸ παραπικρᾶναι
με 30 ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα
μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμοῦς
μου ἐκ νεότητος αὐτῶν 31 ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν
μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμόν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη
ἀφ' ἧς ἡμέρας ὠκοδόμησαν αὐτήν καὶ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξει αὐτήν ἀπὸ προσώπου
μου 32 διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
καὶ Ἰουδα ὧν ἐποίησαν πικρᾶναι με αὐτοὶ καὶ
οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ
οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν ἄνδρες
Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ 33 καὶ
ἐπέστρεψαν πρὸς με νῶτον καὶ οὐ πρόσωπον
καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὄρθρου καὶ ἐδίδαξα καὶ οὐκ
ἤκουσαν ἐπιλαβεῖν παιδείαν 34 καὶ ἔθηκαν τὰ
μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ
ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν 35
καὶ ὠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῇ Βααλ τοὺς
ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννομ τοῦ ἀναφέρειν τοὺς
υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολοχ
βασιλεῖ ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ
καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο πρὸς
τὸ ἐφαμαρτεῖν τὸν Ἰουδαν 36 καὶ νῦν οὕτως εἶπεν
κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν ἣν σὺ λέγεις
παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος
ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν ἀποστολῇ 37

ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς οὗ
δέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὄργῃ μου καὶ τῷ θυμῷ
μου καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ καὶ ἐπιστρέψω
αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ καθιῶ αὐτοὺς
πεποιθότας **38** καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν **39** καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν
ἐτέραν καὶ καρδίαν ἐτέραν φοβηθηναί με πάσας
τὰς ἡμέρας εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις
αὐτῶν μετ' αὐτούς **40** καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς
διαθήκην αἰώνιαν ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὅπισθεν
αὐτῶν καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν
αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ
41 καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς καὶ
φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει καὶ
ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ **42** ὅτι οὕτως
εἶπεν κύριος καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον
πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα οὕτως ἐγὼ
ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐλάλησα
ἐπ' αὐτούς **43** καὶ κτηθήσονται ἔτι ἄγροι ἐν τῇ
γῇ ἣ σὺ λέγεις ἄβατός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ
κτηήνους καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων
44 καὶ κτήσονται ἄγρους ἐν ἀργυρίῳ καὶ γράψεις
βιβλίον καὶ σφραγιῇ καὶ διαμαρτυρῇ μάρτυρας
ἐν γῇ Βενιαμιν καὶ κύκλῳ Ἱερουσαλημ καὶ ἐν
πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν πόλεσιν τοῦ ὄρους καὶ ἐν
πόλεσιν τῆς Σεφηλα καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Ναγεβ
ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν

40 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν
δεύτερον καὶ αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς φυλακῆς λέγων **2** οὕτως εἶπεν κύριος ποιῶν
γῆν καὶ πλάσσων αὐτὴν τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτήν
κύριος ὄνομα αὐτῷ **3** κέκραζον πρὸς με καὶ
ἀποκριθήσομαί σοι καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ

ἰσχυρά ἃ οὐκ ἔγνων αὐτά **4** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραηλ περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης καὶ
περὶ οἴκων βασιλείως Ἰουδα τῶν καθηρημένων
εἰς χάρακας καὶ προμαχῶνας **5** τοῦ μάχεσθαι
πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ πληρῶσαι αὐτὴν τῶν
νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων οὐς ἐπάταξα ἐν ὄργῃ μου
καὶ ἐν θυμῷ μου καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν
μου ἀπ' αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν
6 ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνούλωσιν καὶ ἴαμα
καὶ φανερώσω αὐτοῖς εἰσακούειν καὶ ἰατρεύσω
αὐτὴν καὶ ποιήσω αὐτοῖς εἰρήνην καὶ πίστιν
7 καὶ ἐπιστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰουδα καὶ τὴν
ἀποικίαν Ἰσραηλ καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθὼς
τὸ πρότερον **8** καὶ καθαρῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν
τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ὧν ἡμάρτοσάν μοι καὶ οὐ
μὴ μνησθήσομαι ἀμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἡμαρτόν
μοι καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ **9** καὶ ἔσται εἰς
εὐφροσύνην καὶ εἰς αἴνεσιν καὶ εἰς μεγαλειότητα
παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς οἵτινες ἀκούσονται πάντα
τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω καὶ φοβηθήσονται καὶ
πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν καὶ
περὶ πάσης τῆς εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς
10 οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι ἀκουσθήσεται ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ ὃ ὑμεῖς λέγετε ἔρημος ἐστὶν ἀπὸ
ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ
ἔξωθεν Ἱερουσαλημ ταῖς ἡρημωμέναις παρὰ τὸ μὴ
εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη **11** φωνὴ εὐφροσύνης
καὶ φωνὴ χαρμωσύνης φωνὴ νυμφίου καὶ φωνὴ
νύμφης φωνὴ λεγόντων ἔξομολογεῖσθε κυρίῳ
παντοκράτορι ὅτι χρηστὸς κύριος ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ εἰσίσουσιν δῶρα
εἰς οἶκον κυρίου ὅτι ἀποστρέψω πᾶσαν τὴν
ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τὸ πρότερον εἶπεν

κύριος 12 οὕτως εἶπεν κύριος τῶν δυνάμεων ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα 13 ἐν πόλεσιν τῆς ὀρεινῆς καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Σεφηλα καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Ναγεβ καὶ ἐν γῆ Βενιαμιν καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ιερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ιουδα ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος εἶπεν κύριος

41 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν παρὰ κυρίου καὶ Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ιουδα λέγων 2 οὕτως εἶπεν κύριος βάδισον πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ ἐρεῖς αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ συλλήμψεται αὐτήν καὶ καύσει αὐτήν ἐν πυρὶ 3 καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ συλλήμψει συλλημφθήσῃ καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόματός σου λαλήσει καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ 4 ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου Σεδεκία βασιλεῦ Ιουδα οὕτως λέγει κύριος 5 ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῆ καὶ ὡς ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν σου κλαύσονται καὶ σὲ καὶ ὧ ἀδῶν κόψονται σε ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα εἶπεν κύριος 6 καὶ ἐλάλησεν Ιερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκιαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ιερουσαλημ 7 καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει

ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα ἐπὶ Λαχισ καὶ ἐπὶ Αζηκα ὅτι αὐταὶ κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ιουδα πόλεις ὄχυραί 8 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν παρὰ κυρίου μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν βασιλέα Σεδεκιαν διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν τοῦ καλέσαι ἄφεισιν 9 τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ τὸν Εβραῖον καὶ τὴν Εβραίαν ἐλευθέρους πρὸς τὸ μὴ δουλεῦν ἄνδρα ἐξ Ιουδα 10 καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ 11 καὶ ἔωσαν αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας 12 καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμιαν λέγων 13 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἐγὼ ἐθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧ ἐξιλάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας λέγων 14 ὅταν πληρωθῇ ἐξ ἔτη ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Εβραῖον ὃς πραθήσεται σοι καὶ ἐργαταί σοι ἐξ ἔτη καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλευθέρου καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν 15 καὶ ἐπέστρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν μου τοῦ καλέσαι ἄφεισιν ἕκαστον τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ 16 καὶ ἐπεστρέψατε καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά μου τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὓς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας 17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου τοῦ καλέσαι ἄφεισιν

ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἰδοῦ ἐγὼ καλῶ ἄφρουν ὑμῖν εἰς μάχαιραν καὶ εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὸν λιμὸν καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς 18 καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου ἦν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ 19 τοὺς ἄρχοντας Ἰουδα καὶ τοὺς δυνάστας καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν λαόν 20 καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς 21 καὶ τὸν Σεδεκιαν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν 22 ἰδοῦ ἐγὼ συντάσσω φησὶν κύριος καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν καὶ λήμψονται αὐτὴν καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ κατοικούντων

42 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμιαν παρὰ κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα λέγων 2 βᾶδισον εἰς οἶκον Ἀρχαβὶν καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς μίαν τῶν αὐλῶν καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον 3 καὶ ἐξήγαγον τὸν Ἰεζονιαν υἱὸν Ἰερεμὶν υἱοῦ Χαβασὶν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβὶν 4 καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν Ἀνανίου υἱοῦ Γοδολιου ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ὃ ἐστὶν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μασσαίου υἱοῦ Σελωμ τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν 5 καὶ

ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οἴνου καὶ ποτήρια καὶ εἶπα πίετε οἶνον 6 καὶ εἶπαν οὐ μὴ πίνωμεν οἶνον ὅτι Ἰωναδαβ υἱὸς Ρηχαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν λέγων οὐ μὴ πίητε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος 7 καὶ οἰκίαν οὐ μὴ οἰκοδομήσητε καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρητε καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ὑμῖν ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς 8 καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωναδαβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν 9 καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ καὶ ἀμπελῶν καὶ ἀγρὸς καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν 10 καὶ ὤκησαμεν ἐν σκηναῖς καὶ ἠκούσαμεν καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωναδαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν 11 καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδονοσορ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπαμεν εἰσέλθατε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς Ἱερουσαλημ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων καὶ ὤκοῦμεν ἐκεῖ 12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 13 οὕτως λέγει κύριος πορεύου καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλημ οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου 14 ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον καὶ οὐκ ἐπίοσαν καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρου καὶ ἐλάλησα καὶ οὐκ ἠκούσατε 15 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας λέγων ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ

βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ οὐ πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐκλίνετε τὰ ὄψα ὑμῶν καὶ οὐκ ἠκούσατε **16** καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὁ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἤκουσάν μου **17** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς **18** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν **19** οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ παρεστηκῶς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς

43 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακὶμ υἱοῦ Ἰωσῖα βασιλέως Ἰουδα ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** λαβὲ σεαυτῷ χαρτίον βιβλίον καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ἀφ' ἧς ἡμέρας λαλήσαντός μου πρὸς σε ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσῖα βασιλέως Ἰουδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης **3** ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ἰουδα πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς καὶ ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν **4** καὶ ἐκάλεσεν Ἱερεμίας τὸν Βαρουχ υἱὸν Νηριου καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἐχρημάτισεν πρὸς αὐτόν εἰς χαρτίον βιβλίου **5** καὶ ἐνετείλατο Ἱερεμίας τῷ Βαρουχ λέγων ἐγὼ φυλάσσομαι οὐ μὴ δύνωμαι

εἰσελθεῖν εἰς οἶκον κυρίου **6** καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὄψα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας καὶ ἐν ὧσι παντὸς Ἰουδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεως αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς **7** ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ κυρίου ἦν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον **8** καὶ ἐποίησεν Βαρουχ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἱερεμίας τοῦ ἀναγῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ λόγους κυρίου ἐν οἴκῳ κυρίου **9** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ βασιλεῖ Ἰωακὶμ τῷ μνηὶ τῷ ἐνάτῳ ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλημ καὶ οἶκος Ἰουδα **10** καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρουχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἱερεμίου ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν οἴκῳ Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν τοῦ γραμματέως ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου κυρίου τῆς καινῆς ἐν ὧσι παντὸς τοῦ λαοῦ **11** καὶ ἤκουσεν Μιχαίας υἱὸς Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν ἅπαντας τοὺς λόγους κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου **12** καὶ κατέβη εἰς οἶκον τοῦ βασιλέως εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο Ἐλισαμα ὁ γραμματεὺς καὶ Δαλαιας υἱὸς Σελεμίου καὶ Ελναθαν υἱὸς Ακχοβωρ καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφαν καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ανανίου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες **13** καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος τοῦ Βαρουχ εἰς τὰ ὄψα τοῦ λαοῦ **14** καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου τὸν Ἰουδιν υἱὸν Ναθανιου υἱοῦ Σελεμίου υἱοῦ Χουσι λέγοντες τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν

αὐτῶ ἐν ὧσὶ τοῦ λαοῦ λαβὲ αὐτὸ εἰς τὴν χειρὰ σου καὶ ἦκε καὶ ἔλαβεν Βαρουχ τὸ χαρτίον καὶ κατέβη πρὸς αὐτοῦς **15** καὶ εἶπαν αὐτῶ πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὄτα ἡμῶν καὶ ἀνέγνω Βαρουχ **16** καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπαν ἀναγγέλλοντες ἀναγγεῖλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους **17** καὶ τὸν Βαρουχ ἠρώτησαν λέγοντες πόθεν ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους **18** καὶ εἶπεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέν μοι Ιερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ **19** καὶ εἶπαν τῷ Βαρουχ βᾶδισον κατακρύβηθι σὺ καὶ Ιερεμίας ἄνθρωπος μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς **20** καὶ εἰσηλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ελισαμα καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους **21** καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ιουδιν λαβεῖν τὸ χαρτίον καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ελισαμα καὶ ἀνέγνω Ιουδιν εἰς τὰ ὄτα τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τὰ ὄτα πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν ἐστηκότων περὶ τὸν βασιλέα **22** καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ **23** καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος Ιουδιν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας ἀπέτεμνεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ἕως ἐξέλιπεν πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας **24** καὶ οὐκ ἐζήτησαν καὶ οὐ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους **25** καὶ Ελναθαν καὶ Γοδολιας καὶ Γαμαριας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ μὴ

κατακαῦσαι τὸ χαρτίον **26** καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ιερεμειῇ υἱῷ τοῦ βασιλέως καὶ τῷ Σαραια υἱῷ Εσρηλ συλλαβεῖν τὸν Βαρουχ καὶ τὸν Ιερεμian καὶ κατεκρύβησαν **27** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμian μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον πάντας τοὺς λόγους οὓς ἔγραψεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος Ιερεμίου λέγων **28** πάλιν λαβὲ σὺ χαρτίον ἕτερον καὶ γράψον πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου οὓς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ιωακίμ **29** καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο λέγων διὰ τί ἔγραψας ἐπ' αὐτῶ λέγων εἰσπορευόμενος εἰσπορεύσεται ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη **30** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Ιωακίμ βασιλέα Ιουδα οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός **31** καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ γῆν Ιουδα πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς καὶ οὐκ ἤκουσαν **32** καὶ ἔλαβεν Βαρουχ χαρτίον ἕτερον καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ιερεμίου ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὗ κατέκαυσεν Ιωακίμ καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὡς οὗτοι **44** καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκίας υἱὸς Ιωσια ἀντὶ Ιωακίμ ὃν ἐβασίλευσεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς τοῦ Ιουδα **2** καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ιερεμίου **3**

καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωαχαλ υἱὸν Σελεμιου καὶ τὸν Σοφονιαν υἱὸν Μασαίου τὸν ἱερέα πρὸς Ἰερεμίαν λέγων πρόσευξαι διὰ περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον 4 καὶ Ἰερεμίας ἦλθεν καὶ διηγήθη διὰ μέσου τῆς πόλεως καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς οἶκον τῆς φυλακῆς 5 καὶ δύναιμι Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ 6 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν λέγων 7 οὕτως εἶπεν κύριος οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰουδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σὲ τοῦ ἐκζητησαί με ἰδοὺ δύναιμι Φαραὼ ἡ ἐξεληθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου 8 καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ συλλήμψονται αὐτὴν καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ 9 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσιν 10 καὶ ἐὰν πατάξῃτε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς καὶ καταλειφθῶσιν τινες ἐκκεκεντημένοι ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι ἀναστήσονται καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ 11 καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δὴ δύναιμι τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραὼ 12 ἐξῆλθεν Ἰερεμίας ἀπὸ Ἱερουσαλήμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὴν τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ 13 καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμὴν καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυεν Σαρουίας υἱὸς Σελεμιου υἱοῦ Ἀνανίου καὶ συνέλαβεν τὸν Ἰερεμίαν λέγων πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις 14 καὶ εἶπεν ψεῦδος οὐκ

εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω καὶ οὐκ ἤκουσεν αὐτοῦ καὶ συνέλαβεν Σαρουίας τὸν Ἰερεμίαν καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας 15 καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ἰερεμίαν καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωναθαν τοῦ γραμματέως ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς 16 καὶ ἦλθεν Ἰερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου καὶ εἰς τὴν χερεθ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς 17 καὶ ἀπέστειλεν Σεδεκίας καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν καὶ ἠρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰπεῖν εἰ ἔστιν λόγος παρὰ κυρίου καὶ εἶπεν ἔστιν εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσῃ 18 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ βασιλεῖ τί ἡδίκησά σε καὶ τοὺς παῖδάς σου καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς 19 καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν λέγοντες ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην 20 καὶ νῦν κύριε βασιλεῦ πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν Ἰωναθαν τοῦ γραμματέως καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ 21 καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐνεβάλασαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἕνα τῆς ἡμέρας ἕξωθεν οὗ πέσσουσιν ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς **45** καὶ ἤκουσεν Σαφατίας υἱὸς Μαθαν καὶ Γοδολίας υἱὸς Πασχωρ καὶ Ἰωαχαλ υἱὸς Σελεμιου τοὺς λόγους οὓς ἐλάλει Ἰερεμίας ἐπὶ τὸν λαὸν λέγων 2 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζῆσεται καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ

εἰς εὐρέμα καὶ ζήσεται 3 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ συλλημψεται αὐτήν 4 καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ ἀλλ' ἢ πονηρὰ 5 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰδοὺ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς 6 καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον Μελχιου υἱοῦ τοῦ βασιλέως ὃς ἦν ἐν τῇ ἀλύῃ τῆς φυλακῆς καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ ἀλλ' ἢ βόρβορος καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ 7 καὶ ἤκουσεν Αβδεμελεχ ὁ Αἰθίοψ καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως ὅτι ἔδωκαν Ἰερεμῖαν εἰς τὸν λάκκον καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμὴν 8 καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν 9 ἐπονηρεύσω ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει 10 καὶ ἐντεῖλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Αβδεμελεχ λέγων λαβὲ εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου ἵνα μὴ ἀποθάνῃ 11 καὶ ἔλαβεν Αβδεμελεχ τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ράκη καὶ παλαιὰ σχοινία καὶ ἔρριψεν αὐτὰ πρὸς Ἰερεμῖαν εἰς τὸν λάκκον 12 καὶ εἶπεν ταῦτα θεὸς ὑποκάτω τῶν σχοινίων καὶ ἐποίησεν

Ἰερεμίας οὕτως 13 καὶ εἴλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ ἀλύῃ τῆς φυλακῆς 14 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ἀσελισι τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐρωτήσω σε λόγον καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα 15 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ βασιλεῖ ἐὰν ἀναγγείλω σοι οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις καὶ ἐὰν συμβουλευσω σοι οὐ μὴ ἀκούσῃς μου 16 καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς λέγων ζῆ κύριος ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην εἰ ἀποκτενῶ σε καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων 17 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰερεμίας οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῆ ἐν πυρὶ καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου 18 καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων καὶ καύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς 19 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερεμῖα ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφευγόντων πρὸς τοὺς Χαλδαίους μὴ δώσῃς με εἰς χεῖρας αὐτῶν καὶ καταμωκῆσονταί μου 20 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας οὐ μὴ παραδῶσίν σε ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ καὶ βέλτιον ἔσται σοὶ καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου 21 καὶ εἰ μὴ θέλεις σὺ ἐξελθεῖν οὗτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέν μοι κύριος 22 καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰουδα ἐξήγοντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ αὗται ἔλεγον ἠπάτησάν σε καὶ δυνήσονταί σοι ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου καὶ καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασιν πόδας σου ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ 23

καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσιν πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλλημφθήσῃ καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται 24 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἄνθρωπος μὴ γνώτω ἐκ τῶν λόγων τούτων καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς 25 καὶ ἐὰν ἀκούσωσιν οἱ ἄρχοντες ὅτι ἐλάλησά σοι καὶ ἔλθωσιν πρὸς σέ καὶ εἴπωσίν σοι ἀνάγγειλον ἡμῖν τί ἐλάλησέν σοι ὁ βασιλεὺς μὴ κρύψῃς ἀφ' ἡμῶν καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε καὶ τί ἐλάλησεν πρὸς σέ ὁ βασιλεὺς 26 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ρίπτω ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ' ὀφθαλμούς τοῦ βασιλέως πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ἰωναθαν ἀποθανεῖν ἐκεῖ 27 καὶ ἦλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ἰερεμیان καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπεσιώπησαν ὅτι οὐκ ἠκούσθη λόγος κυρίου 28 καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἕως χρόνου οὗ συνελήμφθη Ἰερουσαλημ

46 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τοῦ Σεδεκία βασιλέως Ἰουδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ παρεγένετο Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἰερουσαλημ καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν 2 καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς ἐρράγη ἡ πόλις 3 καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Ναργαλασαρ καὶ Σαμαγωγθ καὶ Ναβουσαχαρ καὶ Ναβουσαρις καὶ Ναγαργασασερ Ραβαμαγ καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος 14 καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον τὸν Ἰερεμیان ἐξ

αὐλῆς τῆς φυλακῆς καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολιαν υἱὸν Ἀχικαμ υἱοῦ Σαφαν καὶ ἐξήγαγον αὐτόν καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ 15 καὶ πρὸς Ἰερεμیان ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων 16 πορεύου καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀβδεμελεχ τὸν Αἰθίοπα οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ 17 καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων ὧν σὺ φοβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν 18 ὅτι σῶζων σώσω σε καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσης καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς εὐρεμα ὅτι ἐπεποιθεῖς ἐπ' ἐμοί φησὶν κύριος

47 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἰερεμیان ὕστερον μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδαν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Δαμαν ἐν τῷ λαβεῖν αὐτόν ἐν χειροπέδαις ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰουδα τῶν ἡγμένων εἰς Βαβυλῶνα 2 καὶ ἔλαβεν αὐτόν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς σου ἐλάλησεν τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον 3 καὶ ἐποίησεν κύριος ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ καὶ οὐκ ἠκούσατε αὐτοῦ τῆς φωνῆς 4 ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἔλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα ἦκε καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ 5 εἰ δὲ μὴ ἀπότρεχε καὶ ἀνάστρεψον πρὸς Γοδολιαν υἱὸν Ἀχικαμ υἱοῦ Σαφαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰουδα καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰουδα εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι πορεύου καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν 6 καὶ ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα καὶ

ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῆ 7 καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολιαν ἐν τῇ γῆ καὶ παρεκατέθετο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν οὓς οὐκ ἀπόκισεν εἰς Βαβυλῶνα 8 καὶ ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου καὶ Ἰωαναν υἱὸς Καρμε καὶ Σαραϊας υἱὸς Θαναεμεθ καὶ υἱοὶ Ὡφε τοῦ Νετωφατι καὶ Ἰεζονιας υἱὸς τοῦ Μοχατι αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν 9 καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολιας καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν λέγων μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων κατοικήσατε ἐν τῇ γῆ καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν 10 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφα στήναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων οἱ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς συναγάγετε οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ συναγάγετε ἔλαιον καὶ βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρατήσατε 11 καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν γῆ Μωαβ καὶ ἐν υἰοῖς Ἀμμων καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἤκουσαν ὅτι ἔδωκεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰουδα καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολιαν υἱὸν Ἀχικαμ 12 καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς γῆν Ἰουδα εἰς Μασσηφα καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα καὶ ἔλαιον 13 καὶ Ἰωαναν υἱὸς Καρμε καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα 14 καὶ εἶπαν αὐτῷ εἰ γνώσει γινώσκεις ὅτι Βελισα βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων ἀπέστειλεν πρὸς σὲ τὸν Ἰσμαηλ πατάξαι

σου ψυχὴν καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολιας 15 καὶ Ἰωαναν εἶπεν τῷ Γοδολια κρυφαίως ἐν Μασσηφα πορεύεσθαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ἰσμαηλ καὶ μηθεὶς γνώτω μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν καὶ διασπαρῆ πᾶς Ἰουδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σὲ καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ἰουδα 16 καὶ εἶπεν Γοδολιας πρὸς Ἰωαναν μὴ ποιήσης τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις περὶ Ἰσμαηλ

48 καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ ἦλθεν Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου υἱοῦ Ἐλασα ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα 2 καὶ ἀνέστη Ἰσμαηλ καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολιαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς 3 καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφα καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὐρεθέντας ἐκεῖ 4 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολιαν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω 5 καὶ ἦλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχεμ καὶ ἀπὸ Σαλημ καὶ ἀπὸ Σαμαρείας ὀγδοήκοντα ἄνδρες ἐξυρρημένοι πώγωνας καὶ διερρηγμένοι τὰ ἱμάτια καὶ κοπτόμενοι καὶ μαναα καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον κυρίου 6 καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαηλ αὐτοὶ ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰσελθετε πρὸς Γοδολιαν 7 καὶ ἐγένετο εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ἔσφαξεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ 8 καὶ δέκα ἄνδρες εὐρέθησαν ἐκεῖ καὶ εἶπαν τῷ Ἰσμαηλ μὴ ἀνέλθῃς ἡμᾶς ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ πυροὶ καὶ κριθαὶ μέλι καὶ ἔλαιον καὶ παρῆλθεν καὶ οὐκ ἀνείλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν 9

καὶ τὸ φρέαρ εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ἰσμαηλ πάντα οὓς ἐπάταξεν φρέαρ μέγα τοῦτό ἐστιν ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσα ἀπὸ προσώπου Βασα βασιλέως Ἰσραηλ τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαηλ τραυματιῶν **10** καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμαηλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφα καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως ἃς παρεκατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολια υἱῷ Ἀχικαμ καὶ ὥχετο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμων **11** καὶ ἤκουσεν Ἰωαναν υἱὸς Καρθε καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσμαηλ **12** καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν καὶ ὥχοντο πολεμεῖν αὐτὸν καὶ εὗρον αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβαων **13** καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαηλ τὸν Ἰωαναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ **14** καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰωαναν **15** καὶ Ἰσμαηλ ἐσώθη σὺν ὀκτῶ ἀνθρώποις καὶ ὥχετο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων **16** καὶ ἔλαβεν Ἰωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντα τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαηλ δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τοὺς εὐνούχους οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Γαβαων **17** καὶ ὥχοντο καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωθ-χαμααμ τὴν πρὸς Βηθλεεμ τοῦ πορευθῆναι εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον **18** ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαηλ τὸν Γοδολιαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῆ

49 καὶ προσήλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ Ἰωαναν καὶ Ἀζαριας υἱὸς Μασσαιου καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου **2**

πρὸς Ἰερεμیان τὸν προφήτην καὶ εἶπαν αὐτῷ πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου καὶ πρόσευξαι πρὸς κύριον τὸν θεὸν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσιν **3** καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν κύριος ὁ θεός σου τὴν ὁδὸν ἣ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν **4** καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰερεμίας ἤκουσα ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν καὶ ἔσται ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθῆσεται κύριος ἀναγγελῶ ὑμῖν οὐ μὴ κρύψω ἄφ' ὑμῶν ῥῆμα **5** καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἰερεμια ἔστω κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον ὃν ἂν ἀποστείλῃ σε κύριος πρὸς ἡμᾶς οὕτως ποιήσομεν **6** καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακὸν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν οὗ ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτόν ἀκουσόμεθα ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν **7** καὶ ἐγενήθη μετὰ δέκα ἡμέρας ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμیان **8** καὶ ἐκάλεσεν τὸν Ἰωαναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου **9** καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος **10** ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῆ ταύτῃ οἰκοδομήσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ καθέλω καὶ φυτεύσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν **11** μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλῶνος οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε φησὶν κύριος ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαίρεῖσθαι ὑμᾶς καὶ σῶζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ **12** καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος καὶ

ἐλεήσω ὑμᾶς καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν
ὑμῶν **13** καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν
τῇ γῆ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκούσαι φωνῆς κυρίου
14 ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα καὶ οὐ
μὴ ἴδωμεν πόλεμον καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ
μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν
καὶ ἐκεῖ οἰκήσομεν **15** διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον
κυρίου οὕτως εἶπεν κύριος ἔὰν ὑμεῖς δῶτε τὸ
πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε
ἐκεῖ κατοικεῖν **16** καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς
φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς εὐρήσει ὑμᾶς
ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ὁ λιμός οὗ ὑμεῖς λόγον
ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταλήμψεται ὑμᾶς
ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε
17 καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ
ἄλλογενεῖς οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς
γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἐκλείψουσιν ἐν τῇ
ῥομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν
οὐθεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπάγω
ἐπ' αὐτούς **18** ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος καθὼς
ἔσταξεν ὁ θυμός μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
Ιερουσαλημ οὕτως στάξει ὁ θυμός μου ἐφ' ὑμᾶς
εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔσεσθε
εἰς ἄβατον καὶ ὑποχείριοι καὶ εἰς ἀρὰν καὶ εἰς
ὄνειδισμόν καὶ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι τὸν τόπον
τοῦτον **19** ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς
καταλοῖπους Ιουδα μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον
καὶ νῦν γνόντες γνῶσεσθε **20** ὅτι ἐπονηρεύσασθε
ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντές με λέγοντες
πρόσευξα περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ κατὰ
πάντα ἃ ἐὰν λαλήσῃ σοι κύριος ποιήσομεν **21** καὶ
οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου ἧς ἀπέστειλέν
με πρὸς ὑμᾶς **22** καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν

λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ οὗ ὑμεῖς βούλεσθε
εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ

50 καὶ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο Ιερεμίας λέγων
πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὐδ'
ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος πρὸς αὐτούς πάντας
τοὺς λόγους τούτους **2** καὶ εἶπεν Αζαριας υἱὸς
Μαασαίου καὶ Ιωαναν υἱὸς Καρηε καὶ πάντες
οἱ ἄνδρες οἱ εἶπαντες τῷ Ιερεμια λέγοντες
ψεύδη οὐκ ἀπέστειλέν σε κύριος πρὸς ἡμᾶς
λέγων μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ **3**
ἀλλ' ἡ Βαρουχ υἱὸς Νηριου συμβάλλει σε πρὸς
ἡμᾶς ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων
τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς
εἰς Βαβυλῶνα **4** καὶ οὐκ ἤκουσεν Ιωαναν καὶ
πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ πᾶς ὁ
λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου κατοικῆσαι ἐν γῆ Ιουδα
5 καὶ ἔλαβεν Ιωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες
τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοῖπους Ιουδα
τοὺς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῆ **6** τοὺς
δυνατοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νήπια
καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ τὰς ψυχὰς
ἃς κατέλιπεν Ναβουζαρδαν μετὰ Γοδολιου υἱοῦ
Αχικαμ καὶ Ιερεμian τὸν προφήτην καὶ Βαρουχ
υἱὸν Νηριου **7** καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον ὅτι
οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου καὶ εἰσῆλθον
εἰς Ταφνας **8** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
Ιερεμian ἐν Ταφνας λέγων **9** λαβὲ σεαυτῷ
λίθους μεγάλους καὶ κατάκρυψον αὐτούς ἐν
προθύροις ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραω ἐν Ταφνας
κατ' ὄφθαλμούς ἀνδρῶν Ιουδα **10** καὶ ἐρεῖς
οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ ἄξω
Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ θήσει
αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων

ὧν κατέκρυψας καὶ ἀρεῖ τὰ ὄπλα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς **11** καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου οὐς εἰς θάνατον εἰς θάνατον καὶ οὐς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν καὶ οὐς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν **12** καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις θεῶν αὐτῶν καὶ ἐμπυριεῖ αὐτάς καὶ ἀποικιεῖ αὐτούς καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ **13** καὶ συντρίψει τοὺς στύλους ἡλίου πόλεως τοὺς ἐν Ὠν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρὶ

51 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμῖαν ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδῶλῳ καὶ ἐν Ταφνας καὶ ἐν γῆ Παθουρης λέγων **2** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων **3** ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν ἧς ἐποίησαν παραπικρᾶναί με πορευθέντες θυμιᾶν θεοῖς ἐτέροις οἷς οὐκ ἔγνωτε **4** καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας ὀρθοῦ καὶ ἀπέστειλα λέγων μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης ἧς ἐμίσησα **5** καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἐτέροις **6** καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλημ καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη **7** καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ ἵνα τί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ἰουδα πρὸς τὸ

μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα **8** παραπικρᾶναί με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν θυμιᾶν θεοῖς ἐτέροις ἐν γῆ Αἰγύπτῳ εἰς ἣν εἰσῆλθατε ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἵνα ἐκκοπήτε καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὄνειδισμόν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τῆς γῆς **9** μὴ ἐπιλέγησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰουδα καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν ὧν ἐποίησαν ἐν γῆ Ἰουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλημ **10** καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων μου ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν **11** διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου **12** τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμόν καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν **13** καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ὡς ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ **14** καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος οὐθεὶς τῶν ἐπιλοίπων Ἰουδα τῶν παροικούντων ἐν γῆ Αἰγύπτῳ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ἰουδα ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ' ἢ ἀνασεσωσμένοι **15** καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἱερεμῖα πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἐτέροις καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες συναγωγὴ μεγάλη καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν Παθουρη λέγοντες **16** ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι κυρίου οὐκ ἀκούσομέν σου **17** ὅτι ποιοῦντες

ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν θυμιᾶν τῇ βασιλίῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδὰς καθὰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ καὶ κακὰ οὐκ εἶδομεν **18** καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίῳ τοῦ οὐρανοῦ ἠλαττώθημεν πάντες καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν **19** καὶ ὅτι ἡμεῖς θυμιῶμεν τῇ βασιλίῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδὰς μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας καὶ ἐσπείσαμεν σπονδὰς αὐτῇ **20** καὶ εἶπεν Ιερεμίας παντὶ τῷ λαῷ τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναῖξιν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους λέγων **21** οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ιουδα καὶ ἔξωθεν Ιερουσαλημ ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐμνήσθη κύριος καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ **22** καὶ οὐκ ἠδύνατο κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὧν ἐποιήσατε καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀρὰν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ **23** ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιάτε καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε καὶ ἐπελάβετε ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα **24** καὶ εἶπεν Ιερεμίας τῷ λαῷ καὶ ταῖς γυναῖξιν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου **25** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ὑμεῖς γυναῖκες

τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε λέγουσαι ποιοῦσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἅς ὁμολογήσαμεν θυμιᾶν τῇ βασιλίῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδὰς ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε **26** διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶς Ιουδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἰδοὺ ὤμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ εἶπεν κύριος ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς Ιουδα εἰπεῖν ζῆ κύριος κύριος ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ **27** ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι καὶ ἐκλείψουσιν πᾶς Ιουδα οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἕως ἂν ἐκλίπωσιν **28** καὶ οἱ σεσφσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ιουδα ὀλίγοι ἀριθμῷ καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ιουδα οἱ καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ λόγος τίνος ἐμμενεῖ **29** καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρὰ **30** οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Ουαφρη βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ **31** ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ιερεμίας ὁ προφήτης πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου ὅτε ἔγραφεν τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ιερεμίου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ τῷ Ιωακίμ υἱῷ Ιωσια βασιλέως Ιουδα **32** οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ σοί Βαρουχ **33** ὅτι εἶπας οἴμμοι οἴμμοι ὅτι προσέθηκεν κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς ἀνάπαυσιν

οὐχ εὗρον **34** εἶπὸν αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ οὐς ἐγὼ ὠκοδόμησα ἐγὼ καθαιρῶ καὶ οὐς ἐγὼ ἐφύτευσα ἐγὼ ἐκτίλλω **35** καὶ σὺ ζητεῖς σεαυτῷ μεγάλα μὴ ζητήσης ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα λέγει κύριος καὶ δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς εὖρεμα ἐν παντὶ τόπῳ οὐ ἔαν βαδίσῃς ἐκεῖ

52 ὄντος εἰκοστοῦ καὶ ἐνὸς ἔτους Σεδεκιου ἐν τῷ βασιλευεῖν αὐτὸν καὶ ἔνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτααλ θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβένα **4** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ περιεχαράκωσαν αὐτήν καὶ περιωκοδόμησαν αὐτήν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ **5** καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ἕως ἔνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκία **6** ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς καὶ ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς **7** καὶ διεκόπη ἡ πόλις καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἀνά μέσον τοῦ τείχους καὶ τοῦ προτειχίσματος ὃ ἦν κατὰ τὸν κήπον τοῦ βασιλέως καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀραβα **8** καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ἱεριχω καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ **9** καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως **10** καὶ ἔσφαξεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς

Σεδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰουδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθα **11** καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκιου ἐξετύφλωσεν καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν **12** καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ὁ ἐστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλημ **13** καὶ ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ **14** καὶ πᾶν τείχος Ἱερουσαλημ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου **16** καὶ τοὺς καταλοῖπους τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργοὺς **17** καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα **18** καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς **19** καὶ τὰ σαφρωθ καὶ τὰ μασμαρωθ καὶ τοὺς ὑποχυτήρας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰς θύσκακας καὶ τοὺς κυάθους ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος **20** καὶ οἱ στῦλοι δύο καὶ ἡ θάλασσα μία καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων εἰς οἶκον κυρίου οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν **21** καὶ οἱ στῦλοι τριάκοντα πέντε πηχῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός καὶ σπαρτίον δώδεκα

πήχεων περιεκύκλου αὐτόν καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ
δακτύλων τεσσάρων κύκλω **22** καὶ γείσος ἐπ'
αὐτοῖς χαλκοῦν καὶ πέντε πήχεων τὸ μήκος
ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ ἐνός καὶ δίκτυον καὶ
ρόαι ἐπὶ τοῦ γείσους κύκλω τὰ πάντα χαλκᾶ καὶ
κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ὀκτὼ ρόαι
τῷ πήχει τοῖς δώδεκα πήχεσιν **23** καὶ ἦσαν αἱ
ρόαι ἐνενήκοντα ἕξ τὸ ἐν μέρος καὶ ἦσαν αἱ
πᾶσαι ρόαι ἐπὶ τοῦ δικτύου κύκλω ἑκατόν **24** καὶ
ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον καὶ
τὸν ἱερέα τὸν δευτερεύοντα καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς
φυλάττοντας τὴν ὁδὸν **25** καὶ εὐνοῦχον ἕνα ὃς
ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν καὶ
ἐπτὰ ἄνδρας ὀνομαστοὺς τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ
βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν
γραμματέα τῶν δυνάμεων τὸν γραμματεύοντα
τῷ λαῷ τῆς γῆς καὶ ἐξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ
τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς
πόλεως **26** καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδαν ὁ
ἀρχιμάγειρος καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασιλέα
Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα **27** καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Αἰμαθ **31**
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει
ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακίμ βασιλέως Ἰουδα ἐν
τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι
τοῦ μηνός ἔλαβεν Οὐλαιμαραδαχ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ᾧ ἐβασίλευσεν τὴν
κεφαλὴν Ἰωακίμ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐξήγαγεν
αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάττετο **32** καὶ ἐλάλησεν
αὐτῷ χρηστὰ καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ
ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ'
αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι **33** καὶ ἥλλαξεν τὴν στολὴν
τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἦσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς

κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ὡς
ἔζησεν **34** καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διὰ
παντὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἕξ ἡμέρας
εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν

Θρήνοι

1 πῶς ἐκάθισεν μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν ἐγενήθη ὡς χήρα πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον **2** κλαίουσα ἔκλαυσε ἐν νυκτί καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐτὴν πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς **3** μετωκίσθη ἡ Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν οὐχ εὔρεν ἀνάπαυσιν πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν κατέλαβον αὐτὴν ἀνά μέσον τῶν θλιβόντων **4** ὁδοὶ Σιων πενθοῦσιν παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμένοι οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι καὶ αὐτὴ πικραινομένη ἐν ἑαυτῇ **5** ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφαλὴν καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθηνούσαν ὅτι κύριος ἐταπεινώσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορευθήσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος **6** καὶ ἐξῆλθεν ἐκ θυγατρὸς Σιων πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ εὐρίσκοντες νομὴν καὶ ἐπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύι κατὰ πρόσωπον διώκοντος **7** ἐμνήσθη Ἱερουσαλημ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπωσμών αὐτῆς πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐγέλασαν ἐπὶ μετοικεσίᾳ αὐτῆς **8** ἁμαρτίαν ἤμαρτεν Ἱερουσαλημ διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο

πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν ἐταπεινώσαν αὐτὴν εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ γε αὐτὴ στενάζουσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω **9** ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸς ποδῶν αὐτῆς οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατα αὐτῆς καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἰδέ κύριε τὴν ταπεινώσιν μου ὅτι ἐμεγαλύνθη ἐχθρός **10** χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασεν θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς εἶδεν γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἅγιασμα αὐτῆς ἃ ἐντείλω μὴ εἰσελεθῆν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου **11** πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες ζητοῦντες ἄρτον ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχὴν ἰδέ κύριε καὶ ἐπίβλεψον ὅτι ἐγενήθη ἠτιμωμένη **12** οὐ πρὸς ὑμᾶς πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου ὃ ἐγενήθη φθεγξάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπεινώσέν με κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ **13** ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλεν πῦρ ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγαγεν αὐτὸ διεπέτασεν δίκτυον τοῖς ποσίν μου ἀπέστρεψέν με εἰς τὰ ὀπίσω ἔδωκέν με ἠφανισμένην ὄλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην **14** ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου ἐν χερσίν μου συνεπλάκησαν ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου ἠσθένησεν ἡ ἰσχύς μου ὅτι ἔδωκεν κύριος ἐν χερσίν μου ὀδύνας οὐ δυνήσομαι στήναι **15** ἐξῆρην πάντας τοὺς ἰσχυροὺς μου ὁ κύριος ἐκ μέσου μου ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ καιρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτοὺς μου ληνὸν ἐπάτησεν κύριος παρθένω θυγατρὶ Ἰουδα ἐπὶ τούτοις ἐγὼ κλαίω **16** ὁ ὀφθαλμὸς μου κατήγαγεν ὕδωρ ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με ὁ ἐπιστρέφων ψυχὴν μου ἐγένοντο οἱ υἱοὶ μου ἠφανισμένοι ὅτι

ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός **17** διεπέτασεν Σιων χεῖρας αὐτῆς οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν ἐνετείλατο κύριος τῷ Ιακωβ κύκλω αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτόν ἐγενήθη Ἱερουσαλημ εἰς ἀποκαθημένην ἀνά μέσον αὐτῶν **18** δίκαιός ἐστιν κύριος ὅτι τὸ στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοὶ καὶ ἴδετε τὸ ἄλλος μου παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορευθήσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ **19** ἐκάλεσα τοὺς ἐραστάς μου αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον ὅτι ἐζήτησαν βρωσιν αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσιν ψυχὰς αὐτῶν καὶ οὐχ εὔρον **20** ἰδέ κύριε ὅτι θλίβομαι ἡ κοιλία μου ἐταράχθη καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη ἐν ἐμοὶ ὅτι παραπικραίνουσα παρεπίκρανα ἔξωθεν ἠτέκνωσέν με μάχαιρα ὡσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ **21** ἀκούσατε δὴ ὅτι στεναίζω ἐγὼ οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με πάντες οἱ ἐχθροί μου ἤκουσαν τὰ κακά μου καὶ ἐχάρησαν ὅτι σὺ ἐποίησας ἐπήγαγες ἡμέραν ἐκάλεσας καιρόν καὶ ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοὶ **22** εἰσέλθοι πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς ὄν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται

2 πῶς ἐγνόφωσεν ἐν ὄργῃ αὐτοῦ κύριος τὴν θυγατέρα Σιων κατέρριψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραηλ καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὄργης αὐτοῦ **2** κατεπόντισεν κύριος οὐ φεισάμενος πάντα τὰ ὥραϊα Ιακωβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰουδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσεν βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας

αὐτῆς **3** συνέκλασεν ἐν ὄργῃ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ἰσραηλ ἀπέστρεψεν ὀπίσω δεξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἀνῆψεν ἐν Ιακωβ ὡς πῦρ φλόγα καὶ κατέφαγεν πάντα τὰ κύκλω **4** ἐνέτεινεν τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρός ἐστερέωσεν δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος καὶ ἀπέκτεινεν πάντα τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν μου ἐν σκινηῇ θυγατρὸς Σιων ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ **5** ἐγενήθη κύριος ὡς ἐχθρός κατεπόντισεν Ἰσραηλ κατεπόντισεν πάσας τὰς βάρεις αὐτῆς διέφθειρεν τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ καὶ ἐπλήθυνεν τῇ θυγατρὶ Ἰουδα ταπεινουμένην καὶ τεταπεινωμένην **6** καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτοῦ ἐπελάθετο κύριος ὃ ἐποίησεν ἐν Σιων ἑορτῆς καὶ σαββάτου καὶ παρώξυνεν ἐμβριμῆματι ὄργης αὐτοῦ βασιλέα καὶ ἱερέα καὶ ἄρχοντα **7** ἀπόσωτο κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ ἀπετίναξεν ἀγίασμα αὐτοῦ συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρων αὐτῆς φωνὴν ἔδωκεν ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς **8** καὶ ἐπέστρεψεν κύριος τοῦ διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σιων ἐξέτεινεν μέτρον οὐκ ἀπέστρεψεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος καὶ ἐπένθησεν τὸ προτείχισμα καὶ τεῖχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησεν **9** ἐνεπάγησεν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς ἀπώλεσεν καὶ συνέτριψεν μοχλοὺς αὐτῆς βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐκ ἔστιν νόμος καὶ γε προφηταὶ αὐτῆς οὐκ εἶδον ὄρασιν παρὰ κυρίου **10** ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιων ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν περιεζώσαντο σάκκους κατήγαγον εἰς γῆν ἀρχηγούς παρθένους ἐν Ἱερουσαλημ **11**

ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου ἐταράχθη ἡ καρδιά μου ἐξεχύθη εἰς γῆν ἡ δόξα μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἐν τῷ ἐκλιπεῖν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατεῖαις πόλεως **12** ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν ποῦ σῖτος καὶ οἶνος ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατεῖαις πόλεως ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν **13** τί μαρτυρήσω σοι ἢ τί ὁμοιώσω σοι θύγατερ Ἱερουσαλημ τίς σώσει σε καὶ παρακαλέσει σε παρθένος θύγατερ Σιων ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτήριον συντριβῆς σου τίς ἰάσεται σε **14** προφῆταί σου εἶδосάν σοι μάτια καὶ ἀφροσύνην καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου καὶ εἶδосάν σοι λήμματα μάτια καὶ ἐξώσματα **15** ἐκρότησαν ἐπὶ σέ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλημ ἣ αὕτη ἡ πόλις ἦν ἐρουῖσιν στέφανος δόξης εὐφροσύνη πάσης τῆς γῆς **16** διήνοιξαν ἐπὶ σέ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου ἐσύρισαν καὶ ἔβρυξαν ὁδόντας εἶπαν κατεπίομεν αὐτήν πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν προσεδοκῶμεν εὖρομεν αὐτήν εἶδομεν **17** ἐποίησεν κύριος ἃ ἐνεθυμήθη συνετέλεσεν ῥήματα αὐτοῦ ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων καθεῖλεν καὶ οὐκ ἐφείσατο καὶ ἠψφρανεν ἐπὶ σέ ἐχθρόν ὑψωσεν κέρας θλίβοντός σε **18** ἐβόησεν καρδιά αὐτῶν πρὸς κύριον τείχη Σιων καταγάγετε ὡς χειμάρρους δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός μὴ δῶς ἔκνηψιν σε αὐτῇ μὴ σιωπήσαιο θύγατερ ὁ ὀφθαλμός σου **19** ἀνάστα ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σου ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι

προσώπου κυρίου ἄρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου περὶ ψυχῆς νηπίων σου τῶν ἐκλυομένων λιμῶ ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων **20** ἰδέ κύριε καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν ἐπιφυλλίδα ἐποίησεν μάγειρος φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα μαστοὺς ἀποκτενεῖς ἐν ἀγιάσματι κυρίου ἱερέα καὶ προφῆτην **21** ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἕξοδον παιδάριον καὶ πρεσβύτης παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορευθήσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῶ ἀπέκτεινας ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἐμαγείρευσας οὐκ ἐφείσω **22** ἐκάλεσεν ἡμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν καὶ οὐκ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου ἀνασφζόμενος καὶ καταλελειμμένος ὡς ἐπεκράτησα καὶ ἐπλήθυνα ἐχθροὺς μου πάντας

3 ἐγὼ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν ἐν ῥάβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ **2** παρέλαβέν με καὶ ἀπίγαγεν εἰς σκοτός καὶ οὐ φῶς **3** πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψεν χεῖρα αὐτοῦ ὄλην τὴν ἡμέραν **4** ἐπαλαίωσεν σάρκας μου καὶ δέρμα μου ὅστέα μου συνέτριψεν **5** ἀνωκοδόμησεν κατ' ἐμοῦ καὶ ἐκύκλωσεν κεφαλὴν μου καὶ ἐμόχθησεν **6** ἐν σκοτεινοῖς ἐκάθισέν με ὡς νεκροὺς αἰῶνος **7** ἀνωκοδόμησεν κατ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἐξελεύσομαι ἐβάρυνεν χαλκὸν μου **8** καὶ γε κεκράζομαι καὶ βοήσω ἀπέφραξεν προσευχὴν μου **9** ἀνωκοδόμησεν ὁδοὺς μου ἐνέφραξεν τρίβους μου ἐτάραξεν **10** ἄρκος ἐνεδρεύουσα αὐτός μοι λέων ἐν κρυφαίοις **11** κατεδίωξεν ἀφροσύνην καὶ κατέπαυσέν με ἔθετό με ἠφανισμένην **12** ἐνέτεινεν τόξον αὐτοῦ καὶ ἐστήλωσέν με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος **13** εἰσήγαγεν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας αὐτοῦ

14 ἐγενήθη ἡ γέλωσ παντὶ λαῷ μου ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν 15 ἐχόρτασέν με πικρίας ἐμέθυσέν με χολῆς 16 καὶ ἐξέβαλεν ψήφω ὀδόντας μου ἐψώμισέν με σποδόν 17 καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχὴν μου ἐπελαθόμην ἀγαθὰ 18 καὶ εἶπα ἀπώλετο νεϊκὸς μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ κυρίου 19 ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μου καὶ ἐκ διωγμοῦ μου πικρίας καὶ χολῆς μου 20 μνησθήσεται καὶ καταδολεσχήσει ἐπ' ἐμὲ ἡ ψυχὴ μου 21 ταύτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου διὰ τοῦτο ὑπομενῶ 25 ἀγαθὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτόν ψυχῇ ἢ ζητήσῃ αὐτὸν ἀγαθὸν 26 καὶ ὑπομενεῖ καὶ ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον κυρίου 27 ἀγαθὸν ἀνδρὶ ὅταν ἄρη ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ 28 καθήσεται κατὰ μόνας καὶ σιωπήσεται ὅτι ἦρεν ἐφ' ἑαυτῷ 30 δώσει τῷ παῖοντι αὐτὸν σιαγόνα χορτασθήσεται ὄνειδισμῶν 31 ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπώσεται κύριος 32 ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτιρήσει κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ 33 ὅτι οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐταπεινώσεν υἱοὺς ἀνδρός 34 τοῦ ταπεινώσαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς 35 τοῦ ἐκκλίνειν κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπου ὑψίστου 36 καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν κύριος οὐκ εἶπεν 37 τίς οὕτως εἶπεν καὶ ἐγενήθη κύριος οὐκ ἐνετείλατο 38 ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν 39 τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν ἀνὴρ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ 40 ἐξηρηνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτάσθη καὶ ἐπιστρέψωμεν ἕως κυρίου 41 ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ 42 ἡμαρτήσαμεν ἡσεβήσαμεν καὶ οὐχ ἰλάσθης 43 ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ καὶ

ἀπεδίωξας ἡμᾶς ἀπέκτεινας οὐκ ἐφείσω 44 ἐπεσκέπασας νεφέλην σεαυτῷ εἵνεκεν προσευχῆς 45 καμμῦσαι με καὶ ἀπωσθῆναι ἔθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν 46 διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν 47 φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν ἔπαρσις καὶ συντριβὴ 48 ἀφέσεις ὑδάτων κατάξει ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου 49 ὁ ὀφθαλμὸς μου κατεπόθη καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἔκνηψιν 50 ἕως οὗ διακύψῃ καὶ ἴδῃ κύριος ἐξ οὐρανοῦ 51 ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως 52 θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς στρουθίον οἱ ἐχθροί μου δωρεάν 53 ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωῆν μου καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί 54 ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ κεφαλὴν μου εἶπα ἀπώσμαι 55 ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομά σου κύριε ἐκ λάκκου κατωτάτου 56 φωνὴν μου ἤκουσας μὴ κρύψῃς τὰ ὠτά σου εἰς τὴν δέησίν μου 57 εἰς τὴν βοήθειάν μου ἠγγισας ἐν ἧ σε ἡμέρᾳ ἐπεκαλεσάμην εἶπάς μοι μὴ φοβοῦ 58 ἐδίκασας κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου ἐλυτρώσω τὴν ζωὴν μου 59 εἶδες κύριε τὰς ταραχάς μου ἔκρινας τὴν κρίσιν μου 60 εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν εἰς πάντας διαλογισμοὺς αὐτῶν ἐν ἐμοί 61 ἤκουσας τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν πάντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἐμοῦ 62 χεῖλη ἐπανιστανομένων μοι καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν 63 καθέδραν αὐτῶν καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν 64 ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα κύριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν 65 ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμὸν καρδίας μόχθον σου αὐτοῖς 66

καταδιώξεις ἐν ὄργῃ καὶ ἐξαναλώσεις αὐτοὺς
ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ κύριε

4 πῶς ἀμαυρωθήσεται χρυσίον ἀλλοιωθήσεται
τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθὸν ἐξεχύθησαν λίθοι ἅγιοι
ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων **2** υἱοὶ Σιων οἱ τίμιοι
οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ πῶς ἐλογίσθησαν εἰς
ἀγγεῖα ὀστράκινα ἔργα χειρῶν κεραμέως **3**
καὶ γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαστοὺς ἐθήλασαν
σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρες λαοῦ μου εἰς ἀνάτονον
ὡς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ **4** ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα
θηλάζοντος πρὸς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει
νήπια ἤτησαν ἄρτον ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν
αὐτοῖς **5** οἱ ἔσθοντες τὰς τρυφὰς ἠφανίσθησαν
ἐν ταῖς ἐξόδοις οἱ τιθινοῦμενοι ἐπὶ κόκκων
περιβάλλοντο κοπρίας **6** καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία
θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδομων τῆς
κατεστραμμένης ὡσπερ σπουδῆ καὶ οὐκ ἐπόνεσαν
ἐν αὐτῇ χεῖρας **7** ἐκαθαρίωθησαν ναζιραῖοι αὐτῆς
ὑπὲρ χιόνα ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα ἐπυρρώθησαν
ὑπὲρ λίθους σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν
8 ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν
οὐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις ἐπάγη
δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν ἐξηράνθησαν
ἐγενήθησαν ὡσπερ ξύλον **9** καλοὶ ἦσαν οἱ
τραυματῖαι ῥομφαίας ἢ οἱ τραυματῖαι λιμοῦ
ἐπορεύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ γεννημάτων
ἀγρῶν **10** χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἤψησαν
τὰ παιδιά αὐτῶν ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς
ἐν τῷ συντρίμματι τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου
11 συνετέλεσεν κύριος θυμὸν αὐτοῦ ἐξέχεεν
θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ καὶ ἀνῆψεν πῦρ ἐν Σιων
καὶ κατέφαγεν τὰ θεμέλια αὐτῆς **12** οὐκ
ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς πάντες οἱ κατοικοῦντες

τὴν οἰκουμένην ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ
ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ἱερουσαλημ **13** ἐξ
ἀμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς
τῶν ἐκχεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς **14**
ἐσαλεύθησαν ἐγγήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις
ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι
αὐτοὺς ἦσαντο ἐνδυσμάτων αὐτῶν **15** ἀπόστητε
ἀκαθάρτων καλέσατε αὐτοὺς ἀπόστητε ἀπόστητε
μὴ ἄπτεσθε ὅτι ἀνήφθησαν καὶ γε ἐσαλεύθησαν
εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ μὴ προσθῶσιν τοῦ
παροικεῖν **16** πρόσωπον κυρίου μερὶς αὐτῶν οὐ
προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς πρόσωπον ἱερέων
οὐκ ἔλαβον πρεσβύτας οὐκ ἠλέησαν **17** ἔτι
ὄντων ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἰς
τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπευόντων
ἡμῶν ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῶζον **18**
ἐθηρεύσαμεν μικροὺς ἡμῶν τοῦ μὴ πορεύεσθαι
ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἠγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν
ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν πάρεστιν ὁ καιρὸς
ἡμῶν **19** κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς
ὑπὲρ ἀετοὺς οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξήφθησαν
ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρευσαν ἡμᾶς **20** πνεῦμα προσώπου
ἡμῶν χριστὸς κυρίου συνελήμφθη ἐν ταῖς
διαφθοραῖς αὐτῶν οὐ εἶπαμεν ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ
ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσιν **21** χαῖρε καὶ εὐφραίνου
θύγατερ Ἰδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς καὶ
γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον κυρίου καὶ
μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχεεῖς **22** ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία
σου θύγατερ Σιων οὐ προσθήσει ἔτι ἀποικίσαι
σε ἐπεσκέψατο ἀνομίας σου θύγατερ Ἐδωμ
ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου

5 μνήσθητι κύριε ὅ τι ἐγενήθη ἡμῖν ἐπίβλεψον
καὶ ἰδὲ τὸν ὄνειδισμὸν ἡμῶν **2** κληρονομία

ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις οἱ οἴκοι ἡμῶν 22 ὅτι ἀπωθούμενος ἀπόσω ἡμᾶς ὠργίσθης ἐφ'
ξένοις 3 ὄρφανοὶ ἐγενήθημεν οὐχ ὑπάρχει ἡμᾶς ἕως σφόδρα
πατήρ μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χῆραι 4 ἐξ ἡμερῶν
ἡμῶν ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἦλθεν 5 ἐπὶ
τὸν τράχηλον ἡμῶν ἐδιώχθημεν ἐκοπίασαμεν
οὐκ ἀνεπαύθημεν 6 Αἴγυπτος ἔδωκεν χεῖρα
Ἀσσοῦρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν 7 οἱ πατέρες ἡμῶν
ἤμαρτον οὐχ ὑπάρχουσιν ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα
αὐτῶν ὑπέσχομεν 8 δοῦλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν
λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν
9 ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσοίσομεν ἄρτον
ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου
10 τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελειώθη
συνεσπάσθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ
11 γυναῖκας ἐν Σιων ἐταπείνωσαν παρθένους
ἐν πόλεσιν Ἰουδα 12 ἄρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν
ἐκρεμάσθησαν πρεσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν
13 ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον καὶ νεανίσκοι
ἐν ξύλῳ ἠσθένησαν 14 καὶ πρεσβῦται ἀπὸ
πύλης κατέπαυσαν ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν
κατέπαυσαν 15 κατέλυσεν χαρὰ καρδίας ἡμῶν
ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν 16 ἔπεσεν ὁ
στέφανος τῆς κεφαλῆς ἡμῶν οὐαὶ δὴ ἡμῖν ὅτι
ἡμάρτομεν 17 περὶ τούτου ἐγενήθη ὀδυνηρὰ ἡ
καρδία ἡμῶν περὶ τούτου ἐσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν 18 ἐπ' ὄρος Σιων ὅτι ἠφανίσθη ἀλώπεκες
διῆλθον ἐν αὐτῇ 19 σὺ δέ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα
κατοικήσεις ὁ θρόνος σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν
20 ἵνα τί εἰς νεῖκος ἐπιλήση ἡμῶν καταλείψεις
ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν 21 ἐπίστρεψον
ἡμᾶς κύριε πρὸς σέ καὶ ἐπιστραφησόμεθα καὶ
ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν

Ἰεζεκιήλ

1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ πέμπτη τοῦ μηνὸς καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοὶ καὶ εἶδον ὁράσεις θεοῦ **2** πέμπτη τοῦ μηνὸς τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακίμ **3** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰεζεκιήλ υἱὸν Βουζι τὸν ἱερέα ἐν γῆ Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου **4** καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαΐρον ἤρχετο ἀπὸ βορρᾶ καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ καὶ φέγγος κύκλω αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐξαστράπτει καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἠλέκτρον ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ **5** καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων καὶ αὕτη ἡ ὄρασις αὐτῶν ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς **6** καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἐνὶ **7** καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθὰ καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν καὶ σπινθῆρες ὡς ἐξαστράπτει χαλκός καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν **8** καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τεσσάρων **9** οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτὰ ἕκαστον κατέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο **10** καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ πρόσωπον λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσιν καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσιν καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσιν **11** καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν ἐκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν **12**

καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο οὐ ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο καὶ οὐκ ἐπέστρεφον **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὄρασις ὡς ἀνθρώκων πυρὸς καιομένων ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀνά μέσον τῶν ζώων καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή **15** καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἷς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσιν **16** καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσις καὶ ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ **17** ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ **18** οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς καὶ εἶδον αὐτὰ καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν **19** καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς ἐξήροντο οἱ τροχοὶ **20** οὐ ἂν ἦν ἡ νεφέλη ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορευέσθαι ἐπορεύοντο τὰ ζῶα καὶ οἱ τροχοὶ καὶ ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς διότι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς **21** ἐν τῷ πορευέσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ εἰστήκεισαν καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς **22** καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῖς τῶν ζώων ὡσεὶ στερέωμα ὡς ὄρασις κρυστάλλου ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν **23** καὶ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι πτερουσόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ ἐκάστῳ δύο συνεζευγμέναι ἐπικαλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν **24** καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορευέσθαι αὐτὰ

ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ καὶ ἐν τῷ ἐστάναι
αὐτὰ κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν 25 καὶ
ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος τοῦ
ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν 26 ὡς ὄρασις λίθου
σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος
ἀνθρώπου ἄνωθεν 27 καὶ εἶδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρον
ἀπὸ ὀράσεως ὄσφύος καὶ ἐπάνω καὶ ἀπὸ ὀράσεως
ὄσφύος καὶ ἕως κάτω εἶδον ὡς ὄρασιν πυρός
καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλω 28 ὡς ὄρασις τόξου
ὅταν ᾗ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέρᾳ ὑετοῦ οὕτως ἡ
στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν αὕτη ἡ ὄρασις
ὁμοιώματος δόξης κυρίου καὶ εἶδον καὶ πίπτω ἐπὶ
πρόσωπόν μου καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος

2 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου στήθι ἐπὶ
τοὺς πόδας σου καὶ λαλήσω πρὸς σέ 2 καὶ ἦλθεν
ἐπ' ἐμέ πνεῦμα καὶ ἀνέλαβέν με καὶ ἐξῆρέν με
καὶ ἔστησέν με ἐπὶ τοὺς πόδας μου καὶ ἤκουον
αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς με 3 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ
ἀνθρώπου ἐξαποστέλλω ἐγὼ σε πρὸς τὸν οἶκον
τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς παραπικραίνοντάς με οἵτινες
παρεπύκρναν με αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας 4 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε
λέγει κύριος 5 ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἡ πτοηθῶσιν
διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶν καὶ γνώσονται
ὅτι προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν 6 καὶ σὺ
υἱὲ ἀνθρώπου μὴ φοβηθῆς αὐτούς μηδὲ ἐκστῆς
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν διότι παροιστηρήσουσι
καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σέ κύκλω καὶ ἐν μέσῳ
σκορπίων σὺ κατοικεῖς τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ
φοβηθῆς καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῆς
διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶν 7 καὶ λαλήσεις
τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν

ἡ πτοηθῶσιν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶν
8 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ἄκουε τοῦ λαλοῦντος
πρὸς σέ μὴ γίνου παραπικραίνων καθὼς ὁ οἶκος
ὁ παραπικραίνων χάνει τὸ στόμα σου καὶ φάγε
ἃ ἐγὼ δίδωμί σοι 9 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ χεῖρ
ἐκτεταμένη πρὸς με καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὴς βιβλίου
10 καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ἐν αὐτῇ
γεγραμμένα ἦν τὰ ὀπισθεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ
ἐγγράπτο εἰς αὐτὴν θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί

3 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου κατάφαγε τὴν
κεφαλίδα ταύτην καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ 2 καὶ διήνοιξα τὸ στόμα μου
καὶ ἐψώμισέν με τὴν κεφαλίδα 3 καὶ εἶπεν πρὸς
με υἱὲ ἀνθρώπου τὸ στόμα σου φάγεται καὶ ἡ
κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης
τῆς δεδομένης εἰς σέ καὶ ἔφαγον αὐτὴν καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκάζον 4
καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου βιάδιζε εἴσελθε
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ λάλησον τοὺς
λόγους μου πρὸς αὐτούς 5 διότι οὐ πρὸς λαὸν
βαθύχειλον καὶ βαρύγλωσσον σὺ ἐξαποστέλλῃ
πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ 6 οὐδὲ πρὸς λαοὺς
πολλοὺς ἀλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους οὐδὲ
στιβαροὺς τῇ γλώσσει ὄντας ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς
λόγους αὐτῶν καὶ εἰ πρὸς τοιοῦτους ἐξαπέστειλά
σε οὗτοι ἂν εἰσηκούσαν σου 7 ὁ δὲ οἶκος τοῦ
Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσωσιν εἰσακοῦσαί σου διότι
οὐ βούλονται εἰσακοῦειν μου ὅτι πᾶς ὁ οἶκος
Ἰσραὴλ φιλόνηκοί εἰσιν καὶ σκληροκάρδιοι 8
καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν
κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν καὶ τὸ νεϊκός
σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ νεϊκού αὐτῶν 9
καὶ ἔσται διὰ παντὸς κραταιότερον πέτρας μὴ

φορηθῆς ἀπ' αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν **10** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου πάντας τοὺς λόγους οὓς λελάληκα μετὰ σοῦ λαβὲ εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ τοῖς ὤσιν σου ἄκουε **11** καὶ βιάδιζε εἰσέλθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἐὰν ἄρα ἐνδῶσιν **12** καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤκουσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου εὐλογημένη ἡ δόξα κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ **13** καὶ εἶδον φωνὴν πτερυγῶν τῶν ζῶων πτερουσομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν καὶ φωνὴ τῶν τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ **14** καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρέν με καὶ ἀνέλαβέν με καὶ ἐπορεύθην ἐν ὄρμῃ τοῦ πνεύματός μου καὶ χεῖρ κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμέ κραταία **15** καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν **16** καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **17** υἱὲ ἀνθρώπου σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ καὶ ἀκούση ἐκ στόματός μου λόγον καὶ διαπειλήση αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ **18** ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ θανάτῳ θανατωθήση καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ οὐδὲ ἐλάλησας τοῦ διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ τοῦ ζῆσαι αὐτόν ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρός σου ἐκζητήσω **19** καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν

τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σου ῥύση **20** καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιοσυνῶν αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ παράπτωμα καὶ δώσω τὴν βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ αὐτὸς ἀποθανεῖται ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ καὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἅς ἐποίησεν καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω **21** σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ ἀμαρτεῖν καὶ αὐτὸς μὴ ἀμάρτη ὁ δίκαιος ζωῆ ζήσεται ὅτι διεστείλω αὐτῷ καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύση **22** καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεῖρ κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς με ἀνάστηθι καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ **23** καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον εἰς τὸ πεδῖον καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα κυρίου εἰστήκει καθὼς ἡ ὄρασις καὶ καθὼς ἡ δόξα ἦν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου **24** καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα καὶ ἔστησέν με ἐπὶ πόδας μου καὶ ἐλάλησεν πρὸς με καὶ εἶπέν μοι εἰσέλθε καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου **25** καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σέ δεσμοί καὶ δήσουσιν σε ἐν αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν **26** καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδήσω καὶ ἀποκωφωθήσῃ καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν **27** καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σέ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ὁ ἀκούων ἀκουέτω καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθεῖτω διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστίν

4 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ πλίνθον καὶ θήσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου καὶ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλημ **2** καὶ δώσεις

ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν
προμαχῶνας καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα
καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς καὶ τάξεις
τὰς βελοστάσεις κύκλω **3** καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῶ
τήγανον σιδηροῦν καὶ θήσεις αὐτὸ τοῖχον
σιδηροῦν ἀνά μέσον σου καὶ ἀνά μέσον τῆς
πόλεως καὶ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ'
αὐτὴν καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῶ καὶ συγκλείσεις
αὐτὴν σημεῖόν ἐστὶν τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ
4 καὶ σὺ κοιμηθῆσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ
ἀριστερόν καὶ θήσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου
Ἰσραηλ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν
πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἅς κοιμηθῆσῃ ἐπ' αὐτοῦ
καὶ λήμψη τὰς ἀδικίας αὐτῶν **5** καὶ ἐγὼ δέδωκά
σοι τὰς δύο ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν
ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας καὶ λήμψη τὰς
ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραηλ **6** καὶ συντελέσεις
ταῦτα πάντα καὶ κοιμηθῆσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν
σου τὸ δεξιὸν καὶ λήμψη τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου
Ἰουδα τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν
τέθεικά σοι **7** καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἰερουσαλημ
ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου καὶ τὸν βραχίονά
σου στερεώσεις καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτὴν **8** καὶ
ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμούς καὶ μὴ στραφῆς
ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου ἕως
οὗ συντελεσθῶσιν αἱ ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ
σου **9** καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῶ πυροὺς καὶ κριθὰς
καὶ κύαμον καὶ φακὸν καὶ κέγχρον καὶ ὄλυραν
καὶ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἐν ὀστράκινον
καὶ ποιήσεις αὐτὰ σαυτῶ εἰς ἄρτους καὶ κατ'
ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἅς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τοῦ
πλευροῦ σου ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας
φάγεσαι αὐτὰ **10** καὶ τὸ βρῶμά σου ὃ φάγεσαι ἐν

σταθμῶ εἴκοσι σίκλους τὴν ἡμέραν ἀπὸ καιροῦ
ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτὰ **11** καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ
πίεσαι τὸ ἕκτον τοῦ ἰν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ
πίεσαι **12** καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτὰ
ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις
αὐτὰ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν **13** καὶ ἐρεῖς τάδε
λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραηλ οὕτως φάγονται
οἱ υἱοὶ Ἰσραηλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν **14** καὶ
εἶπα μηδαμῶς κύριε θεὸ τοῦ Ἰσραηλ ἰδοὺ ἡ ψυχὴ
μου οὐ μεμύονται ἐν ἀκαθαρσίᾳ καὶ θνησιμαῖον
καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου
ἕως τοῦ νῦν οὐδὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου
πᾶν κρέας ἕωλον **15** καὶ εἶπεν πρὸς με ἰδοὺ
δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων
τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου
ἐπ' αὐτῶν **16** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ
ἐγὼ συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν Ἰερουσαλημ
καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῶ καὶ ἐν ἐνδείᾳ
καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ καὶ ἐν ἀφανισμῶ πίνονται **17**
ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος καὶ
ἀφανισθῆσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ
καὶ τακῆσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν

5 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῶ ῥομφαίαν
ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως κτήση αὐτὴν σεαυτῶ
καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου καὶ ἐπὶ
τὸν πώγωνά σου καὶ λήμψη ζυγὸν σταθμίων
καὶ διαστήσεις αὐτούς **2** τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ
ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πλήρωσιν
τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ καὶ λήμψη τὸ
τέταρτον καὶ κατακάψεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ
τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλω αὐτῆς
καὶ τὸ τέταρτον διασκορπίσεις τῷ πνεύματι καὶ
μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν **3** καὶ λήμψη

ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ καὶ συμπεριλήμψῃ αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου 4 καὶ ἐκ τούτων λήμψῃ ἔτι καὶ ῥίψεις αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρὸς καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρὶ ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ καὶ ἐρεῖς παντὶ οἴκῳ Ἰσραηλ 5 τὰδε λέγει κύριος αὕτη ἡ Ἱερουσαλημ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτὴν καὶ τὰς κύκλῳ αὐτῆς χώρας 6 καὶ ἐρεῖς τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνόμῳ ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ τὰ νόμιμά μου ἐκ τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς 7 διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιήκατε 8 διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν 9 καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου 10 διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου καὶ τέκνα φάγονται πατέρας καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα καὶ διασκορπιῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον 11 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ μὴ ἀνθ' ὧν τὰ ἅγια μου ἐμίανας ἐν πᾶσιν τοῖς βδελύγμασίν σου κἀγὼ ἀπώσομαί σε οὐ φείσεταιί μου ὁ ὀφθαλμὸς κἀγὼ οὐκ ἐλεήσω 12 τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον σκορπιῶ αὐτοὺς καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω

ὀπίσω αὐτῶν 13 καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμὸς μου καὶ ἡ ὀργή μου ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπιγνώση διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου ἐν τῷ συντελεῖσαι με τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς 14 καὶ θήσομαί σε εἰς ἔρημον καὶ τὰς θυγατέρας σου κύκλῳ σου ἐνώπιον παντὸς διοδεύοντος 15 καὶ ἔσῃ στενακτὴ καὶ δηλαῖστὴ ἐν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς κύκλῳ σου ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου ἐγὼ κύριος λελάληκα 16 ἐν τῷ ἐξαποστεῖλαί με τὰς βολίδας μου τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ ἔσονται εἰς ἔκλειψιν καὶ συντρίψω στήριγμα ἄρτου σου 17 καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ τιμωρήσομαί σε καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σέ καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλόθεν ἐγὼ κύριος λελάληκα

6 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰ 3 καὶ ἐρεῖς τὰ ὄρη Ἰσραηλ ἀκούσατε λόγον κυρίου τὰδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ ταῖς νάπαις ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν καὶ ἐξολεθρευθήσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν 4 καὶ συντριβήσονται τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν καὶ καταβαλῶ τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν 5 καὶ διασκορπιῶ τὰ ὄστα ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν 6 ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν αἱ πόλεις ἐξερημωθήσονται καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσεται ὅπως ἐξολεθρευθῇ τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν καὶ συντριβήσονται τὰ εἶδωλα ὑμῶν καὶ ἐξαρθήσεται τὰ τεμένη ὑμῶν 7 καὶ πεσοῦνται τραυματαῖα ἐν μέσῳ ὑμῶν καὶ

ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος 8 ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασφζομένους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις 9 καὶ μνησθήσονται μου οἱ ἀνασφζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ ἤχημαλωτεύθησαν ἐκεῖ ὁμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορνεύουσῃ ἀπ' ἐμοῦ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς πορνεύουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν καὶ κόψονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν 10 καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα 11 τάδε λέγει κύριος κρότησον τῇ χειρὶ καὶ ψόφησον τῷ ποδὶ καὶ εἰπόν εὐγε εὐγε ἐπὶ πᾶσιν τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται 12 ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσῃ καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται καὶ συντελέσω τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτούς 13 καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω δένδρου συσκίου οὐ ἔδωκαν ἐκεῖ ὁσμὴν εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν 14 καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπ' αὐτούς καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθα ἐκ πάσης τῆς κατοικίας καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος 7 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπόν τάδε λέγει κύριος τῇ γῆ τοῦ Ἰσραὴλ πέρασ ἤκει τὸ πέρασ ἤκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς 3 ἤκει τὸ πέρασ 4 ἐπὶ σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν ἤκει ὁ καιρὸς ἤγγικεν ἡ ἡμέρα οὐ μετὰ θορύβων οὐδὲ μετὰ ὠδίνων 5 νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὀργὴν μου

ἐπὶ σὲ καὶ συντελέσω τὸν θυμὸν μου ἐν σοὶ καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου καὶ δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου 6 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου οὐδὲ μὴ ἐλεήσω διότι τὰς ὁδοὺς σου ἐπὶ σὲ δώσω καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ τύπτων 7 νῦν τὸ πέρασ πρὸς σὲ καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σὲ καὶ ἐκδικήσω σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου καὶ δώσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σου 8 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σὲ οὐδὲ μὴ ἐλεήσω διότι τὴν ὁδὸν σου ἐπὶ σὲ δώσω καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ κύριος 9 διότι τάδε λέγει κύριος 10 ἰδοὺ τὸ πέρασ ἤκει ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου εἰ καὶ ἡ ῥάβδος ἦνθηκεν ἡ ὕβρις ἐξανέστηκεν 11 καὶ συντρίψει στήριγμα ἀνόμου καὶ οὐ μετὰ θορύβου οὐδὲ μετὰ σπουδῆς 12 ἤκει ὁ καιρὸς ἰδοὺ ἡ ἡμέρα ὁ κτώμενος μὴ χαιρέτω καὶ ὁ πωλῶν μὴ θρηνεῖτω 13 διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψῃ καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσῃ 14 σαλπίσατε ἐν σάλπιγγι καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα 15 ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσωθεν ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ τοὺς δὲ ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει 16 καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασφζόμενοι ἐξ αὐτῶν καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων πάντας ἀποκτενῶ ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ 17 πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ 18 καὶ περιζῶσονται σάκκους καὶ καλύψει αὐτοὺς θάμβος καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνη ἐπ' αὐτούς καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα 19

τὸ ἀργύριον αὐτῶν ριφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις
καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται αἱ ψυχαὶ
αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν καὶ αἱ κοιλίαι
αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσιν διότι βάσανος τῶν
ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένετο 20 ἐκλεκτὰ κόσμου
εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ καὶ εἰκόνας τῶν
βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν ἕνεκεν
τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν 21
καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτριῶν τοῦ
διαρπάσαι αὐτὰ καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς
σκῦλα καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά 22 καὶ ἀποστρέψω
τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ μιανουῖσιν
τὴν ἐπισκοπὴν μου καὶ εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ
ἀφυλάκτως καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά 23 καὶ
ποιήσουσι φυρμόν διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν καὶ
ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας 24 καὶ ἀποστρέψω τὸ
φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν καὶ μιανθήσεται
τὰ ἅγια αὐτῶν 25 ἐξιλασμός ἤξει καὶ ζητήσῃ
εἰρήνην καὶ οὐκ ἔσται 26 οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται
καὶ ἀγγελία ἐπ' ἀγγελίαν ἔσται καὶ ζητηθήσεται
ὄρασις ἐκ προφήτου καὶ νόμος ἀπολεῖται ἐξ
ἱερέως καὶ βουλή ἐκ πρεσβυτέρων 27 ἄρχων
ἐνδύσεται ἀφανισμόν καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ
τῆς γῆς παραλυθήσονται κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν
ποιήσω αὐτοῖς καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν
ἐκδικήσω αὐτούς καὶ γνῶσονται ὅτι ἐγὼ κύριος
8 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ
μηνὶ πέμπτη τοῦ μηνὸς ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ
οἴκῳ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰουδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν
μου καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεῖρ κυρίου 2 καὶ εἶδον
καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρός ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ
καὶ ἕως κάτω πῦρ καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ
ὑπεράνω ὡς ὄρασις ἠλέκτρου 3 καὶ ἐξέτεινεν

ὁμοίωμα χεῖρὸς καὶ ἀνέλαβέν με τῆς κορυφῆς
μου καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα ἀνὰ μέσον τῆς γῆς
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγέν με εἰς
Ἱερουσαλημ ἐν ὄρασει θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς
πύλης τῆς ἐσωτέρας τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν
οὐ ἦν ἡ στήλη τοῦ κτωμένου 4 καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ
ἦν δόξα κυρίου θεοῦ Ἰσραηλ κατὰ τὴν ὄρασιν
ἦν εἶδον ἐν τῷ πεδίῳ 5 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ
ἀνθρώπου ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς
βορρᾶν καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς
βορρᾶν καὶ ἰδοὺ ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ τὴν πύλην τὴν
πρὸς ἀνατολὰς 6 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου
ἐώρακας τί οὗτοι ποιοῦσιν ἀνομίας μεγάλας
ποιοῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀγίων μου
καὶ ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας 7 καὶ εἰσήγαγέν με
ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς 8 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ
ἀνθρώπου ὄρῳξον καὶ ὠρυξά καὶ ἰδοὺ θύρα μία 9
καὶ εἶπεν πρὸς με εἴσελθε καὶ ἰδὲ τὰς ἀνομίας ἃς
οὗτοι ποιοῦσιν ὧδε 10 καὶ εἰσῆλθον καὶ εἶδον καὶ
ἰδοὺ μάταια βδελύγματα καὶ πάντα τὰ εἰδῶλα
οἴκου Ἰσραηλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοῦ κύκλω
11 καὶ ἑβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων
οἴκου Ἰσραηλ καὶ Ἰεζονίας ὁ τοῦ Σαφαν ἐν
μέσῳ αὐτῶν εἰστήκει πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ
ἕκαστος θυμιατήριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ καὶ
ἡ ἀτμίς τοῦ θυμιάματος ἀνέβαινεν 12 καὶ εἶπεν
πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἐώρακας ἃ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ οἴκου Ἰσραηλ ποιοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν ἐν
τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν διότι εἶπαν οὐχ
ὄρᾳ ὁ κύριος ἐγκατατέλειπεν κύριος τὴν γῆν
13 καὶ εἶπεν πρὸς με ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας
ἃς οὗτοι ποιοῦσιν 14 καὶ εἰσήγαγέν με ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς βλεπούσης

πρὸς βορρᾶν καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμουζ **15** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας καὶ ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων **16** καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ κυρίου ἀνά μέσον τῶν αἰλαμ καὶ ἀνά μέσον τοῦ θυσιαστηρίου ὡς εἴκοσι ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι καὶ οὗτοι προσκυνοῦσιν τῷ ἡλίῳ **17** καὶ εἶπεν πρὸς με ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ιουδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὧδε διότι ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες **18** καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς μου οὐδὲ μὴ ἐλεήσω

9 καὶ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὦτά μου φωνῆ μεγάλη λέγων ἠγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως καὶ ἕκαστος εἶχεν τὰ σκευὴ τῆς ἐξολεθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ **2** καὶ ἰδοὺ ἕξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλεπούσης πρὸς βορρᾶν καὶ ἐκάστου πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη καὶ ζώνη σαπφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ **3** καὶ δόξα θεοῦ τοῦ Ἰσραηλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν χερουβιν ἢ οὕσα ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὸν ποδήρη ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην **4** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν διέλθε μέσσην τὴν Ἱερουσαλημ καὶ δὸς τὸ σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταστεναζόντων καὶ τῶν κατωδυνωμένων

ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ αὐτῆς **5** καὶ τούτοις εἶπεν ἀκούοντός μου πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν καὶ κόπτετε καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ μὴ ἐλεήσητε **6** πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτείνετε εἰς ἐξάλειψιν ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἔστιν τὸ σημεῖον μὴ ἐγγίσητε καὶ ἀπὸ τῶν ἀγίων μου ἄρξασθε καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἳ ἦσαν ἕσω ἐν τῷ οἴκῳ **7** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοῦς μίανετε τὸν οἶκον καὶ πλήσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι καὶ κόπτετε **8** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτοὺς καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα καὶ εἶπα οἴμμοι κύριε ἐξαλείφεις σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραηλ ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸν θυμὸν σου ἐπὶ Ἱερουσαλημ **9** καὶ εἶπεν πρὸς με ἀδικία τοῦ οἴκου Ἰσραηλ καὶ Ιουδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας ὅτι εἶπαν ἐγκατατέλειπεν κύριος τὴν γῆν οὐκ ἐφορᾷ ὁ κύριος **10** καὶ οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμὸς οὐδὲ μὴ ἐλεήσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα **11** καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδήρη καὶ ἐζωσμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ καὶ ἀπεκρίνατο λέγων πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι

10 καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν χερουβιν ὡς λίθος σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν **2** καὶ εἶπεν πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν στολὴν εἴσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν τῶν ὑποκάτω τῶν χερουβιν καὶ πλησον τὰς δράκας σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χερουβιν

καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιόν μου **3** καὶ τὰ χερουβιν εἰστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησεν τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν **4** καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα κυρίου ἀπὸ τῶν χερουβιν εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου καὶ ἔπλησεν τὸν οἶκον ἡ νεφέλη καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης κυρίου **5** καὶ φωνὴ τῶν πτερυγίων τῶν χερουβιν ἠκούετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ὡς φωνὴ θεοῦ Σαδδαι λαλοῦντος **6** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυκῶτι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν λέγων λαβὲ πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν χερουβιν καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν **7** καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος ἐν μέσῳ τῶν χερουβιν καὶ ἔλαβεν καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκῶτος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν καὶ ἔλαβεν καὶ ἐξῆλθεν **8** καὶ εἶδον τὰ χερουβιν ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερυγίων αὐτῶν **9** καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τροχοὶ τέσσαρες εἰστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν χερουβιν τροχὸς εἷς ἐχόμενος χερουβ ἐνός καὶ ἡ ὄψις τῶν τροχῶν ὡς ὄψις λίθου ἄνθρακος **10** καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν ὃν τρόπον ὅταν ᾦ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ **11** ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἢ μία ἐπορεύοντο καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ **12** καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν τροχοῖς αὐτῶν **13** τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γεργελ ἀκούοντός

μου **15** καὶ ἦσαν τὰ χερουβιν τοῦτο τὸ ζῶον ὃ εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ **16** καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβιν ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ χερουβιν τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν **17** ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ εἰστήκεισαν καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ ἐμετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν **18** καὶ ἐξῆλθεν δόξα κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ χερουβιν **19** καὶ ἀνέλαβον τὰ χερουβιν τὰς πτέρυγας αὐτῶν καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς ἀπέναντι καὶ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω **20** τοῦτο τὸ ζῶον ἐστὶν ὃ εἶδον ὑποκάτω θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ ἔγνω ὅτι χερουβιν ἐστὶν **21** τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ καὶ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερυγίων αὐτῶν **22** καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν ταῦτα τὰ πρόσωπά ἐστιν ἃ εἶδον ὑποκάτω τῆς δόξης θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο

11 καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἠγαγέν με ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ οἴκου κυρίου τὴν κατέναντι τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες καὶ εἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεζονιαν τὸν τοῦ Εζερ καὶ Φαλτιαν τὸν τοῦ Βαναιου τοὺς ἀφηγουμένους τοῦ λαοῦ **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι

μάταια καὶ βουλευόμενοι βουλήν πονηρὰν ἐν
τῇ πόλει ταύτῃ **3** οἱ λέγοντες οὐχὶ προσφάτως
ὠκοδόμηνται αἱ οἰκίαι αὕτη ἐστὶν ὁ λέβηθς ἡμεῖς
δὲ τὰ κρέα **4** διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπ' αὐτοὺς
προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου **5** καὶ ἔπεσεν ἐπ'
ἐμὲ πνεῦμα κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς με λέγε τάδε
λέγει κύριος οὕτως εἶπατε οἶκος Ἰσραὴλ καὶ τὰ
διαβούλια τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι **6**
ἐπληθύνετε νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς τραυματιῶν **7**
διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος τοὺς νεκροὺς ὑμῶν
οὓς ἐπατάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς οὗτοί εἰσιν τὰ
κρέα αὕτη δὲ ὁ λέβηθς ἐστὶν καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ
μέσου αὐτῆς **8** ῥομφαίαν φοβεῖσθε καὶ ῥομφαίαν
ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς λέγει κύριος **9** καὶ ἐξάξω ὑμᾶς
ἐκ μέσου αὐτῆς καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας
ἀλλοτρίων καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα **10** ἐν
ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε ἐπὶ τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραὴλ
κρινῶ ὑμᾶς καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος **11**
αὕτη ὑμῖν οὐκ ἔσται εἰς λέβηθα καὶ ὑμεῖς οὐ μὴ
γένησθε ἐν μέσῳ αὐτῆς εἰς κρέα ἐπὶ τῶν ὀρίων
τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς **12** καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι
ἐγὼ κύριος **13** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με
καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ Βαναιου ἀπέθανεν καὶ πίπτω
ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλη
καὶ εἶπα οἴμμοι οἴμμοι κύριε εἰς συντέλειαν
σὺ ποιεῖς τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ **14** καὶ
ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **15** υἱὲ
ἀνθρώπου οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς
αἰχμαλωσίας σου καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ
συντετέλεσται οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες
Ἱερουσαλημ μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ κυρίου
ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν **16** διὰ τοῦτο

εἰπὼν τάδε λέγει κύριος ὅτι ἀπώσομαι αὐτοὺς
εἰς τὰ ἔθνη καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἀγίασμα μικρὸν ἐν
ταῖς χώραις οὗ ἂν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ **17** διὰ τοῦτο
εἰπὼν τάδε λέγει κύριος καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς
ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν
οὗ διέσπειρα αὐτοὺς ἐν αὐταῖς καὶ δώσω αὐτοῖς
τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ **18** καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ
καὶ ἐξαροῦσιν πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς **19** καὶ δώσω
αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω
ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκσπάσω τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην
ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῶν καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν
σαρκίνην **20** ὅπως ἐν τοῖς προσταγάμασίν μου
πορεύονται καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσωνται
καὶ ποιῶσιν αὐτά καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ
ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν **21** καὶ εἰς τὴν καρδίαν
τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο τὰς ὁδοὺς
αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα λέγει κύριος
22 καὶ ἐξῆραν τὰ χερουβιν τὰς πτέρυγας αὐτῶν
καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν καὶ ἡ δόξα θεοῦ
Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὰ ὑπεράνω αὐτῶν **23** καὶ ἀνέβη
ἡ δόξα κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως καὶ ἔστη
ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἀπέναντι τῆς πόλεως **24**
καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ ἤγαγέν με εἰς γῆν
Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν
πνεύματι θεοῦ καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἧς
εἶδον **25** καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν
πάντας τοὺς λόγους τοῦ κυρίου οὓς ἔδειξέν μοι
12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2**
υἱὲ ἀνθρώπου ἐν μέσῳ τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ
κατοικεῖς οἱ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τοῦ βλέπειν

καὶ οὐ βλέπουσιν καὶ ὧτα ἔχουσιν τοῦ ἀκούειν
καὶ οὐκ ἀκούουσιν διότι οἶκος παραπικραίνων
ἐστίν **3** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου ποίησον σεαυτῷ
σκευὴ αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν καὶ
αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον
τόπον ἐνώπιον αὐτῶν ὅπως ἴδωσιν διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστίν **4** καὶ ἐξοίσεις τὰ σκευὴ σου
ὡς σκευὴ αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὄφθαλμούς
αὐτῶν καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἐσπέρας ὡς ἐκπορεύεται
αἰχμάλωτος **5** ἐνώπιον αὐτῶν διόρυξον σεαυτῷ
εἰς τὸν τοῖχον καὶ διεξελεύσῃ δι' αὐτοῦ **6** ἐνώπιον
αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀναλημφθήσῃ καὶ κεκρυμμένος
ἐξελεύσῃ τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις καὶ
οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν διότι τέρας δέδωκά σε
τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ **7** καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι καὶ σκευὴ ἐξήνεγκα
ὡς σκευὴ αἰχμαλωσίας ἡμέρας καὶ ἐσπέρας
διώρυξα ἐμαυτῷ τὸν τοῖχον καὶ κεκρυμμένος
ἐξῆλθον ἐπ' ὤμων ἀνελήμφθην ἐνώπιον αὐτῶν
8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με τὸ πρῶτον
λέγων **9** υἱὲ ἀνθρώπου οὐκ εἶπαν πρὸς σὲ ὁ
οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οἶκος ὁ παραπικραίνων τί
σὺ ποιεῖς **10** εἶπὸν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει
κύριος κύριος ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν
Ἱερουσαλημ καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ οἳ εἰσιν
ἐν μέσῳ αὐτῶν **11** εἶπὸν ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ
ἐν μέσῳ αὐτῆς ὃν τρόπον πεποίηκα οὕτως
ἔσται αὐτοῖς ἐν μετοικεσίᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ
πορεύσονται **12** καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ'
ὤμων ἀρθήσεται καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται
διὰ τοῦ τοίχου καὶ διορύξει τοῦ ἐξελεῖν αὐτὸν
δι' αὐτοῦ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει ὅπως
μὴ ὁραθῇ ὀφθαλμῷ καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ

ὄψεται **13** καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ'
αὐτόν καὶ συλλημφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου
καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαίων
καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται καὶ ἐκεῖ τελευτήσει **14**
καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς
αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβανομένους
αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἄνεμον καὶ ῥομφαίαν
ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν **15** καὶ γνώσονται διότι
ἐγὼ κύριος ἐν τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς
ἔθνεσιν καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις **16**
καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ
ῥομφαίας καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου ὅπως
ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ καὶ γνώσονται ὅτι
ἐγὼ κύριος **17** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
με λέγων **18** υἱὲ ἀνθρώπου τὸν ἄρτον σου μετ'
ὀδύνης φάγεσαι καὶ τὸ ὕδωρ σου μετὰ βασάνου
καὶ θλίψεως πίεσαι **19** καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν
τῆς γῆς τάδε λέγει κύριος τοῖς κατοικοῦσιν
Ἱερουσαλημ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς ἄρτους
αὐτῶν μετ' ἐνδείας φάγονται καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν
μετὰ ἀφανισμοῦ πίνονται ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ
σὺν πληρώματι αὐτῆς ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ
κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **20** καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν
αἱ κατοικούμεναι ἐξερημωθήσονται καὶ ἡ γῆ
εἰς ἀφανισμόν ἔσται καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
κύριος **21** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με
λέγων **22** υἱὲ ἀνθρώπου τίς ὑμῖν ἡ παραβολὴ
αὕτη ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ λέγοντες μακρὰν
αἱ ἡμέραι ἀπόλωλεν ὄρασις **23** διὰ τοῦτο εἶπὸν
πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἀποστρέψω τὴν
παραβολὴν ταύτην καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν τὴν
παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι λαλήσεις

πρὸς αὐτούς ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι καὶ λόγος πάσης ὄρασεως **24** ὅτι οὐκ ἔσται ἔτι πᾶσα ὄρασις ψευδῆς καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἰῶν Ἰσραηλ **25** διότι ἐγὼ κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου λαλήσω καὶ ποιήσω καὶ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ παραπικραίνων λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω λέγει κύριος **26** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **27** υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ οἶκος Ἰσραηλ ὁ παραπικραίνων λέγοντες λέγουσιν ἢ ὄρασις ἦν οὗτος ὄρα ἕως ἡμέρας πολλὰς καὶ εἰς καιροὺς μακροὺς οὗτος προφητεύει **28** διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος οὐ μὴ μηκύνωσιν οὐκέτι πάντες οἱ λόγοι μου οὓς ἂν λαλήσω λαλήσω καὶ ποιήσω λέγει κύριος

13 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραηλ καὶ προφητεύσεις καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς ἀκούσατε λόγον κυρίου **3** τάδε λέγει κύριος οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν **4** οἱ προφηταὶ σου Ἰσραηλ ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις **5** οὐκ ἔστησαν ἐν στερεώματι καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες ἐν ἡμέρᾳ κυρίου **6** βλέποντες ψευδῆ μαντευόμενοι μάταια οἱ λέγοντες λέγει κύριος καὶ κύριος οὐκ ἀπέσταλκεν αὐτούς καὶ ἤρξαντο τοῦ ἀναστήσαι λόγον **7** οὐχ ὄρασιν ψευδῆ ἐωράκατε καὶ μαντείας ματαίας εἰρήκατε **8** διὰ τοῦτο εἶπὸν τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς λέγει κύριος **9** καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τοὺς προφήτας

τοὺς ὀρώντας ψευδῆ καὶ τοὺς ἀποφθεγγομένους μάταια ἐν παιδείᾳ τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται οὐδὲ ἐν γραφῇ οἴκου Ἰσραηλ οὐ γραφήσονται καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ οὐκ εἰσελεύσονται καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ κύριος **10** ἀνθ' ὧν τὸν λαόν μου ἐπλάνησαν λέγοντες εἰρήνη εἰρήνη καὶ οὐκ ἦν εἰρήνη καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοῖχον καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτόν εἰ πεσεῖται **11** εἶπὸν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας πεσεῖται καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς ἐνδέσμους αὐτῶν καὶ πεσοῦνται καὶ πνεῦμα ἐξαΐρον καὶ ῥαγήσεται **12** καὶ ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοῖχος καὶ οὐκ ἐροῦσιν πρὸς ὑμᾶς ποῦ ἐστὶν ἡ ἀλοιφή ὑμῶν ἢν ἠλείψατε **13** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρουσαν μετὰ θυμοῦ καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὄργῃ μου ἔσται καὶ τοὺς λίθους τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν **14** καὶ κατασκάψω τὸν τοῖχον ὃν ἠλείψατε καὶ πεσεῖται καὶ θήσω αὐτόν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ καὶ πεσεῖται καὶ συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλέγχων καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **15** καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλείφοντας αὐτόν καὶ πεσεῖται καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἔστιν ὁ τοῖχος οὐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτόν **16** προφήται τοῦ Ἰσραηλ οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ οἱ ὀρώντες αὐτῇ εἰρήνην καὶ εἰρήνην οὐκ ἔστιν λέγει κύριος **17** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου στηρίσον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου τὰς προφητεούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτάς **18** καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος οὐαὶ ταῖς συρραπτούσαις προσκεφάλαια ἐπὶ πάντα

ἀγκῶνα χειρὸς καὶ ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ
πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας τοῦ διαστρέφειν
ψυχὰς αἱ ψυχὰι διεστράφησαν τοῦ λαοῦ μου καὶ
ψυχὰς περιεποιῶντο **19** καὶ ἐβεβήλουν με πρὸς
τὸν λαόν μου ἔνεκεν δρακὸς κριθῶν καὶ ἔνεκεν
κλασμάτων ἄρτου τοῦ ἀποκτεῖναι ψυχὰς ἃς οὐκ
ἔδει ἀποθανεῖν καὶ τοῦ περιποιήσασθαι ψυχὰς
ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς
λαῶ εἰσακούοντι μάταια ἀποφθέγματα **20** διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ
προσκεφάλαια ὑμῶν ἐφ' ἃ ὑμεῖς συστρέφετε ἐκεῖ
ψυχὰς καὶ διαρρήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων
ὑμῶν καὶ ἐξαποστελῶ τὰς ψυχὰς ἃς ὑμεῖς
ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν
21 καὶ διαρρήξω τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν καὶ ῥύσομαι
τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ οὐκέτι ἔσονται
ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς συστροφήν καὶ ἐπιγνώσεσθε
διότι ἐγὼ κύριος **22** ἀνθ' ὧν διεστρέφετε καρδίαν
δικαίου ἀδίκως καὶ ἐγὼ οὐ διέστρεφον αὐτὸν
καὶ τοῦ κατισχυῶσαι χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου
μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς
καὶ ζῆσαι αὐτόν **23** διὰ τοῦτο ψευδῆ οὐ μὴ ἴδητε
καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσησθε ἔτι καὶ ῥύσομαι
τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι
ἐγὼ κύριος

14 καὶ ἦλθον πρὸς με ἄνδρες ἐκ τῶν
πρεσβυτέρων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐκάθισαν πρὸ
προσώπου μου **2** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρὸς με λέγων **3** υἱὲ ἀνθρώπου οἱ ἄνδρες οὗτοι
ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας
αὐτῶν καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν
ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰ ἀποκρινόμενος
ἀποκριθῶ αὐτοῖς **4** διὰ τοῦτο λάλησον αὐτοῖς

καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος
ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ὃς
ἂν θῆ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ
τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν
προφήτην ἐγὼ κύριος ἀποκριθῆσομαι αὐτῷ ἐν
οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ **5** ὅπως πλαγιάσῃ
τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς
ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν
αὐτῶν **6** διὰ τοῦτο εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ τάδε λέγει κύριος κύριος ἐπιστρέφητε καὶ
ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ
ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν καὶ ἐπιστρέψατε
τὰ πρόσωπα ὑμῶν **7** διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τῶν προσηλύτων
τῶν προσηλυτευόντων ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὃς ἂν
ἀπαλλοτριωθῆ ἀπ' ἐμοῦ καὶ θῆται τὰ ἐνθυμήματα
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὴν κόλασιν
τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ
ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν
ἐν ἐμοὶ ἐγὼ κύριος ἀποκριθῆσομαι αὐτῷ ἐν ᾧ
ἐνέχεται ἐν αὐτῷ **8** καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου
ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ θήσομαι αὐτὸν
εἰς ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμόν καὶ ἐξαρῶ αὐτὸν
ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι
ἐγὼ κύριος **9** καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανηθῆ καὶ
λαλήσῃ ἐγὼ κύριος πεπλάνηκα τὸν προφήτην
ἐκεῖνον καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν καὶ
ἀφανιῶ αὐτόν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ
10 καὶ λήμψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν κατὰ τὸ
ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος καὶ κατὰ τὸ ἀδίκημα
ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔσται **11** ὅπως μὴ πλανᾶται
ἔτι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἴνα μὴ

μιαίνωνται ἔτι ἐν πᾶσιν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν λέγει κύριος **12** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **13** υἱὲ ἀνθρώπου γῆ ἐὰν ἀμάρτη μοι τοῦ παραπεσεῖν παράπτωμα καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτήν καὶ συντρίψω αὐτῆς στήριγμα ἄρτου καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτὴν λιμὸν καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη **14** καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς Νωε καὶ Δανιηλ καὶ Ιωβ αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται λέγει κύριος **15** ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν καὶ τιμωρήσομαι αὐτήν καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων **16** καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὥσι ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθήσονται ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνον σωθήσονται ἢ δὲ γῆ ἔσται εἰς ὄλεθρον **17** ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ εἶπω ῥομφαία διελθάτω διὰ τῆς γῆς καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος **18** καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος οὐ μὴ ῥύσωνται υἱοὺς οὐδὲ θυγατέρας αὐτοὶ μόνον σωθήσονται **19** ἢ καὶ θάνατον ἐπαποστείλω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτήν ἐν αἵματι τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος **20** καὶ Νωε καὶ Δανιηλ καὶ Ιωβ ἐν μέσῳ αὐτῆς ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν **21** τάδε λέγει κύριος ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηρὰς ῥομφαίαν καὶ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ καὶ θάνατον ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἱερουσαλημ

τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος **22** καὶ ἰδοὺ ὑπολειμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀνασεσωσμένοι αὐτῆς οἱ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας ἰδοὺ αὐτοὶ ἐκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλημ πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν **23** καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μάτην πεποίηκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ λέγει κύριος

15 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ **3** εἰ λήμψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν εἰ λήμψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκευὸς **4** πάρεξ πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κάθαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ καὶ ἐκλείπει εἰς τέλος μὴ χρησίμων ἔσται εἰς ἐργασίαν **5** οὐδὲ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ὀλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἐργασίαν μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς τέλος εἰ ἔσται ἔτι εἰς ἐργασίαν **6** διὰ τοῦτο εἰπόν τάδε λέγει κύριος ὃν τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ ὃ δέδωκα αὐτὸ τῷ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν οὕτως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ **7** καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται καὶ πῦρ αὐτούς καταφάγεται καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ'

αυτούς 8 καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν ἀνθρώπων παρέπεσον παραπτώματι λέγει κύριος

16 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου διαμάρτυραι τῇ Ἱερουσαλημ τὰς ἀνομίας αὐτῆς 3 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος τῇ Ἱερουσαλημ ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χανααν ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία 4 καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐτέχθης οὐκ ἔδησαν τοὺς μαστοὺς σου καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης οὐδὲ ἀλὶ ἠλίσθης καὶ σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης 5 οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ σοὶ τοῦ ποιῆσαι σοὶ ἕν ἐκ πάντων τούτων τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοὶ καὶ ἀπερρίφης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἧ ἡμέρᾳ ἐτέχθης 6 καὶ διῆλθον ἐπὶ σέ καὶ εἶδόν σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου καὶ εἶπά σοι ἐκ τοῦ αἵματός σου ζωὴ 7 πληθύνου καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης καὶ εἰσηλθες εἰς πόλεις πόλεων οἱ μαστοὶ σου ἀνωρθώθησαν καὶ ἡ θρίξ σου ἀνέτειλεν σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσημονοῦσα 8 καὶ διῆλθον διὰ σοῦ καὶ εἶδόν σε καὶ ἰδοὺ καιρὸς σου καιρὸς καταλυόντων καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σέ καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσημοσύνην σου καὶ ὤμοσά σοι καὶ εἰσηλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ λέγει κύριος καὶ ἐγένου μοι 9 καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ καὶ ἔχρισά σε ἐν ἔλαιῳ 10 καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα καὶ ὑπέδησά σε ὑάκινθον καὶ ἔζωσά σε βύσσῳ καὶ περιέβαλόν σε τριχάπτῳ 11 καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ καὶ περιέθηκα ψέλια περὶ τὰς χεῖράς σου καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου 12 καὶ ἔδωκα

ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτῆρά σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὠτά σου καὶ στέφανον καυχίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου 13 καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινά καὶ τρίχαπτα καὶ ποικίλα σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα 14 καὶ ἐξῆλθὲν σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν τῇ ὠραιότητι ἧ ἔταξα ἐπὶ σέ λέγει κύριος 15 καὶ ἐπεποιθεις ἐν τῷ κάλλει σου καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάροδον ὃ οὐκ ἔσται 16 καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἶδωλα ῥαπτὰ καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτὰ καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς οὐδὲ μὴ γένηται 17 καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχίσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσίου μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου ἐξ ὧν ἔδωκά σοι καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰκόνας ἀρσενικὰς καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς 18 καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου καὶ περιέβαλες αὐτὰ καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν 19 καὶ τοὺς ἄρτους μου οὐς ἔδωκά σοι σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψώμισά σε καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας καὶ ἐγένετο λέγει κύριος 20 καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας καὶ ἔθυσας αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας 21 καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα σου καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε ἐν αὐτοῖς 22 τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου καὶ οὐκ ἐμνήσθης τὰς ἡμέρας τῆς νηπιότητός σου ὅτε ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσημονοῦσα καὶ πεφυρμένη ἐν τῷ αἵματί σου ἔζησας 23 καὶ

ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου λέγει κύριος
24 καὶ ὤκοδόμησας σεαυτῇ οἴκημα πορνικὸν καὶ
ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατειᾷ 25 καὶ
ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ὤκοδόμησας τὰ πορνεία
σου καὶ ἔλυμῆνω τὸ κάλλος σου καὶ διήγαγες
τὰ σκέλη σου παντὶ παρόδῳ καὶ ἐπλήθυνας
τὴν πορνείαν σου 26 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὁμοροῦντάς σοι τοὺς
μεγαλοσάρκους καὶ πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας
τοῦ παροργίσει με 27 ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν
χεῖρά μου ἐπὶ σέ καὶ ἐξαρῶ τὰ νόμιμά σου καὶ
παραδώσω σε εἰς ψυχὰς μισούντων σε θυγατέρας
ἄλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ
σου ἧς ἠσέβησας 28 καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς
θυγατέρας Ασσουρ καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης
καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω 29 καὶ
ἐπλήθυνας τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων
καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης 30 τί διαθῶ
τὴν θυγατέρα σου λέγει κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί
σε ταῦτα πάντα ἔργα γυναικὸς πόρνης καὶ
ἐξεπόρνευσας τρισσῶς 31 ἐν ταῖς θυγατράσιν σου
τὸ πορνεῖόν σου ὤκοδόμησας ἐπὶ πάσης ἀρχῆς
ὁδοῦ καὶ τὴν βάσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατειᾷ
καὶ ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα 32 ἢ
γυνὴ ἢ μοιχωμένη ὁμοία σοι παρὰ τοῦ ἀνδρὸς
αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα 33 πᾶσι τοῖς
ἐκπορνεύσασιν αὐτὴν προσεδίδου μισθώματα
καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς
σου καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς
σὲ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου 34 καὶ ἐγένετο
ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ
πορνείᾳ σου καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν ἐν τῷ
προσδιδόναι σε μισθώματα καὶ σοὶ μισθώματα

οὐκ ἐδόθη καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα
35 διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον κυρίου 36
τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκὸν
σου καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σου ἐν
τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἐραστάς σου καὶ εἰς
πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου καὶ ἐν
τοῖς αἵμασιν τῶν τέκνων σου ὧν ἔδωκας αὐτοῖς
37 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ συνάγω πάντας
τοὺς ἐραστάς σου ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς καὶ
πάντας οὓς ἠγάπησας σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις καὶ
συνάξω αὐτοὺς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν καὶ ἀποκαλύψω
τὰς κακίας σου πρὸς αὐτούς καὶ ὄψονται πᾶσαν
τὴν αἰσχύνην σου 38 καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει
μοιχαλίδος καὶ ἐκχεοῦσης αἷμα καὶ θίσω σε
ἐν αἵματι θυμοῦ καὶ ζήλου 39 καὶ παραδώσω
σε εἰς χεῖρας αὐτῶν καὶ κατασκάψουσιν τὸ
πορνεῖόν σου καὶ καθελοῦσιν τὴν βάσιν σου καὶ
ἐκδύσουσιν σε τὸν ἱματισμόν σου καὶ λήμψονται
τὰ σκεύη τῆς καυχῆσεώς σου καὶ ἀφήσουσιν
σε γυμνὴν καὶ ἀσχημονοῦσαν 40 καὶ ἄξουσιν
ἐπὶ σὲ ὄχλους καὶ λιθοβολήσουσιν σε ἐν λίθοις
καὶ κατασφάξουσιν σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν
41 καὶ ἐμπρήσουσιν τοὺς οἴκους σου πυρὶ καὶ
ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν
πολλῶν καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ τῆς πορνείας
σου καὶ μισθώματα οὐ μὴ δῶς οὐκέτι 42 καὶ
ἐπαφήσω τὸν θυμόν μου ἐπὶ σέ καὶ ἐξαρθήσεται
ὁ ζῆλός μου ἐκ σοῦ καὶ ἀναπαύσομαι καὶ οὐ
μὴ μεριμνήσω οὐκέτι 43 ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθης
τὴν ἡμέραν τῆς νηπιότητός σου καὶ ἐλύπεις με
ἐν πᾶσι τούτοις καὶ ἐγὼ ἰδοὺ τὰς ὁδοὺς σου εἰς
κεφαλὴν σου δέδωκα λέγει κύριος καὶ οὕτως
ἐποίησας τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις

σου **44** ταῦτά ἐστιν πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σοῦ ἐν παραβολῇ λέγοντες καθὼς ἡ μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ **45** θυγάτηρ τῆς μητρός σου σὺ εἶ ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἀδελφὴ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἀπωσαμένων τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετταία καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν Ἀμορραῖος **46** ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐωνύμων σου καὶ ἡ ἀδελφὴ σου ἡ νεωτέρα σου ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου Σοδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς **47** καὶ οὐδ' ὥς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν καὶ ὑπέρκεισαι αὐτάς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου **48** ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ πεποίηκεν Σοδομα ἡ ἀδελφὴ σου αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου **49** πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα Σοδομων τῆς ἀδελφῆς σου ὑπερηφανία ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ οἴνου ἐσπατάλων αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατρᾶσιν αὐτῆς καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο **50** καὶ ἐμεγαλύχουν καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιόν μου καὶ ἐξῆρα αὐτάς καθὼς εἶδον **51** καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐχ ἤμαρτεν καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτάς καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου αἷς ἐποίησας **52** καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν σου ἐν ἧ ἔφθειας τὰς ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτάς καὶ ἐδικαίωσας αὐτάς ὑπὲρ σεαυτὴν καὶ σὺ αἰσχύνθητι καὶ λαβὲ τὴν

ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαίωσαί σε τὰς ἀδελφάς σου **53** καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν τὴν ἀποστροφὴν Σοδομων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν Σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν **54** ὅπως κομίση τὴν βάσανόν σου καὶ ἀτιμωθῆση ἐκ πάντων ὧν ἐποίησας ἐν τῷ σε παροργίσει με **55** καὶ ἡ ἀδελφὴ σου Σοδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς καὶ Σαμάρεια καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου ἀποκατασταθήσεσθε καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε **56** καὶ εἰ μὴ ἦν Σοδομα ἡ ἀδελφὴ σου εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ στόματί σου ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερηφανίας σου **57** πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σου ὃν τρόπον νῦν ὄνειδος εἶ θυγατέρων Συρίας καὶ πάντων τῶν κύκλω αὐτῆς θυγατέρων ἄλλοφύλων τῶν περιεχουσῶν σε κύκλω **58** τὰς ἀσεβείας σου καὶ τὰς ἀνομίας σου σὺ κεκόμισαι αὐτάς λέγει κύριος **59** τάδε λέγει κύριος καὶ ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας ὡς ἠτίμωσας ταῦτα τοῦ παραβῆναι τὴν διαθήκην μου **60** καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέραις νηπιότητός σου καὶ ἀναστήσω σοὶ διαθήκην αἰώνιον **61** καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν σου καὶ ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σου τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς νεωτέραις σου καὶ δώσω αὐτάς σοὶ εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης σου **62** καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος **63** ὅπως μνησθῆς καὶ αἰσχυνθῆς καὶ μὴ ἦ σοὶ ἔτι

ἀνοίξει τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας σου ἐν τῷ ἐξίλασκεσθαί μέ σοι κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας λέγει κύριος

17 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου διήγησαι διήγημα καὶ εἰπὸν παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ 3 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ὁ ἀετὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτερυγὸς ὁ μακρὸς τῇ ἐκτάσει πλήρης ὀνύχων ὃς ἔχει τὸ ἥγημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν λίβανον καὶ ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα τῆς κέδρου 4 τὰ ἄκρα τῆς ἀπαλότητος ἀπέκνισεν καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Χανααν εἰς πόλιν τετειχισμένην ἔθετο αὐτὰ 5 καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδῖον φυτὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτὸ 6 καὶ ἀνέτειλεν καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν καὶ μικρὰν τῷ μεγέθει τοῦ ἐπιφαινεσθαι αὐτὴν τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτὴν καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας καὶ ἐξέτεινεν τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς 7 καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτερος μέγας μεγαλοπτερυγὸς πολὺς ὄνυξιν καὶ ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτόν καὶ αἱ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτόν καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βῶλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς 8 εἰς πεδῖον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὕτη πιαίνεται τοῦ ποιεῖν βλαστοὺς καὶ φέρειν καρπὸν τοῦ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην 9 διὰ τοῦτο εἰπὸν τάδε λέγει κύριος εἰ κατευθυνεῖ οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἀπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπῆσεται καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ οὐδ' ἐν

λαῶ πολλῷ τοῦ ἐκσπάσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς 10 καὶ ἰδοὺ πιαίνεται μὴ κατευθυνεῖ οὐχ ἅμα τῷ ἄψασθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν καύσωνα ξηρανθήσεται ξηρασίᾳ σὺν τῷ βῶλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται 11 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 12 υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα εἰπὸν ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ λήμψεται τὸν βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς καὶ ἄξει αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα 13 καὶ λήμψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην καὶ εισάξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ καὶ τοὺς ἡγουμένους τῆς γῆς λήμψεται 14 τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ ἰστάνειν αὐτὴν 15 καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολὺν εἰ κατευθυνεῖ εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ σωθήσεται 16 ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν μὴ ἐν ᾧ τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτόν ὃς ἠτίμωσεν τὴν ἀράν μου καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσῃ 17 καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδ' ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ βελοστάσεων τοῦ ἐξᾶραι ψυχάς 18 καὶ ἠτίμωσεν ὀρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι διαθήκην καὶ ἰδοὺ δέδωκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ μὴ σωθήσεται 19 διὰ τοῦτο εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ζῶ ἐγὼ ἐὰν μὴ τὴν διαθήκην μου ἦν παρέβη καὶ τὴν ὀρκωμοσίαν

μου ἦν ἠτίμωσεν καὶ δώσω αὐτὰ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ **20** καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν τὸ δίκτυόν μου καὶ ἀλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ **21** ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται καὶ τοὺς καταλοίπους εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα **22** διότι τάδε λέγει κύριος καὶ λήμψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων τῆς κέδρου ἐκ κορυφῆς καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ κρεμάσω αὐτὸν **23** ἐν ὄρει μετεώρω τοῦ Ἰσραηλ καὶ καταφυτεύσω καὶ ἐξοίσει βλαστὸν καὶ ποιήσει καρπὸν καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν θηρίον καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἀναπαύσεται τὰ κλήματα αὐτοῦ ἀποκατασταθῆσεται **24** καὶ γνῶσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου διότι ἐγὼ κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν καὶ ξηραίνων ξύλον χλωρὸν καὶ ἀναθάλλων ξύλον ξηρὸν ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω

18 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραηλ λέγοντες οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἐγομφίασαν **3** ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραηλ **4** ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πατρὸς οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ ἐμαί εἰσιν ἡ ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα αὕτη ἀποθανεῖται **5** ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται δίκαιος ὁ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην **6** ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ φάγεται καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραηλ καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ

πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μίανῃ καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφ᾽ ἑδρῶ οὔσαν οὐ προσεγγιεῖ **7** καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσῃ ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἄρπᾶται τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ **8** καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει καὶ πλεονασμὸν οὐ λήμψεται καὶ ἐξ ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ **9** καὶ τοῖς προστάγμασίν μου πεπόρευται καὶ τὰ δικαιώματά μου πεφύλακται τοῦ ποιῆσαι αὐτὰ δίκαιος οὗτός ἐστιν ζωὴ ζήσεται λέγει κύριος **10** καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν ἐκχέοντα αἷμα καὶ ποιῶντα ἀμαρτήματα **11** ἐν τῇ ὀδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγεν καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανεν **12** καὶ πτωχὸν καὶ πέννητα κατεδυνάστευσεν καὶ ἄρπαγμα ἤρπασεν καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκεν καὶ εἰς τὰ εἶδωλα ἔθετο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀνομίαν πεποίηκεν **13** μετὰ τόκου ἔδωκε καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν οὗτος ζωὴ οὐ ζήσεται πάσας τὰς ἀνομίας ταύτας ἐποίησεν θανάτῳ θανατωθήσεται τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἔσται **14** ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱὸν καὶ ἴδῃ πάσας τὰς ἀμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν καὶ φοβηθῇ καὶ μὴ ποιήσῃ κατὰ ταύτας **15** ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ βέβρωκεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραηλ καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανεν **16** καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσεν καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχύρασεν καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἤρπασεν τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκεν καὶ γυμνὸν περιέβαλεν **17** καὶ ἀπ'

ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τόκον οὐδὲ πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβεν δικαιοσύνην ἐποίησεν καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου ἐπορεύθη οὐ τελευτήσει ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐτοῦ ζωῆ ζήσεται **18** ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν θλίψει θλίψη καὶ ἀρπάση ἄρπαγμα ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου καὶ ἀποθανεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ **19** καὶ ἐρεῖτε τί ὅτι οὐκ ἔλαβεν τὴν ἀδικίαν ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλεος ἐποίησεν πάντα τὰ νόμιμά μου συνετήρησεν καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ζωῆ ζήσεται **20** ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα ἀποθανεῖται ὁ δὲ υἱὸς οὐ λήμψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ οὐδὲ ὁ πατὴρ λήμψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ δικαιοσύνη δικαίου ἐπ' αὐτὸν ἔσται καὶ ἀνομία ἀνόμου ἐπ' αὐτὸν ἔσται **21** καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν καὶ φυλάξῃται πάσας τὰς ἐντολάς μου καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος ζωῆ ζήσεται οὐ μὴ ἀποθάνῃ **22** πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν οὐ μνησθήσεται ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἢ ἐποίησεν ζήσεται **23** μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου λέγει κύριος ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ζῆν αὐτόν **24** ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν οὐ μὴ μνησθῶσιν ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ᾧ παρέπεσεν καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἤμαρτεν ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται **25** καὶ εἶπατε οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς κυρίου ἀκούσατε δὴ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατευθύνει οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ

κατευθύνει **26** ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ παράπτωμα καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίησεν ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται **27** καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησεν καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξεν **28** καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν ζωῆ ζήσεται οὐ μὴ ἀποθάνῃ **29** καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς κυρίου μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραὴλ οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ **30** ἕκαστον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ λέγει κύριος ἐπιστρέφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας **31** ἀπορρίψατε ἀπὸ ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμέ καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραὴλ **32** διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος λέγει κύριος

19 καὶ σὺ λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ **2** καὶ ἐρεῖς τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος ἐν μέσῳ λεόντων ἐγενήθη ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνεν σκύμνους αὐτῆς **3** καὶ ἀπεπῆδησεν εἷς τῶν σκύμνων αὐτῆς λέων ἐγένετο καὶ ἔμαθεν τοῦ ἀρπάζειν ἀρπάγματα ἀνθρώπους ἔφαγεν **4** καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήμφθη καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου **5** καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσται ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς λέοντα ἔταξεν αὐτόν **6** καὶ ἀνεστρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων λέων ἐγένετο καὶ ἔμαθεν ἀρπάζειν ἀρπάγματα

άνθρώπους ἔφαγεν 7 καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρήμωσεν καὶ ἠφάνισεν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρύματος αὐτοῦ 8 καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήμφθη 9 καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλεάγρα ἦλθεν πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ὅπως μὴ ἀκουσθῆ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραηλ 10 ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος ὡς ἄνθος ἐν ῥόᾳ ἐν ὕδατι πεφυτευμένη ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ 11 καὶ ἐγένετο αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένων καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεχῶν καὶ εἶδεν τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς 12 καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ ἐπὶ γῆν ἐρρίφη καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς ἐξεδικήθη καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν 13 καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀνδρῶ 14 καὶ ἐξῆλθεν πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς καὶ κατέφαγεν αὐτήν καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος φυλὴ εἰς παραβολὴν θρήνου ἐστὶν καὶ ἔσται εἰς θρήνον

20 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραηλ ἐπερωτῆσαι τὸν κύριον καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου 2 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 3 υἱὲ ἀνθρώπου λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμεῖς ἔρχεσθε ζῶ ἐγὼ εἰ ἀποκριθῆσομαι ὑμῖν λέγει κύριος 4 εἰ ἐκδικήσω

αὐτοὺς ἐκδικήσει υἱὲ ἀνθρώπου τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς 5 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἄφ' ἧς ἡμέρας ἠρέτισα τὸν οἶκον Ἰσραηλ καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἴκου Ἰακωβ καὶ ἐγνωσθην αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἀντελαβόμεν τῇ χειρὶ μου αὐτῶν λέγων ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 6 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμεν τῇ χειρὶ μου αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ἠτοίμασα αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν 7 καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς ἕκαστος τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀπορριψάτω καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ μιαινεσθε ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 8 καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαί μου τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέρριψαν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργὴν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ γῆς Αἰγύπτου 9 καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῆ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὧν αὐτοὶ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν οἷς ἐγνωσθην πρὸς αὐτούς ἐνώπιον αὐτῶν τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου 10 καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον 11 καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς 12 καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνά μέσον αὐτῶν τοῦ γνῶναι αὐτοὺς διότι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτοὺς 13 καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ ἐν τῇ ἐρήμῳ

ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύεσθε καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς **14** καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἔθνῶν ὧν ἐξήγαγον αὐτούς κατ' ὄφθαλμούς αὐτῶν **15** καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χειρά μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παράπαν τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτούς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι κηρίον ἐστὶν παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν **16** ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο καὶ ἐν τοῖς προστάγμασίν μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν καρδιῶν αὐτῶν ἐπορεύοντο **17** καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπ' αὐτούς τοῦ ἐξαλειψαὶ αὐτούς καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτούς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ **18** καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ συναναμίγεσθε καὶ μὴ μιαινέσθε **19** ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύεσθε καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσεσθε καὶ ποιεῖτε αὐτὰ **20** καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάζετε καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν τοῦ γινώσκειν διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν **21** καὶ παρεπίκρανάν με καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς προστάγμασίν μου οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτὰ ἃ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται

ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτούς **22** καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἔθνῶν ὧν ἐξήγαγον αὐτούς κατ' ὄφθαλμούς αὐτῶν **23** καὶ ἐξῆρα τὴν χειρά μου ἐπ' αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ διασκορπίσαι αὐτούς ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπεῖραι αὐτούς ἐν ταῖς χώραις **24** ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν **25** καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς **26** καὶ μιανῶ αὐτούς ἐν τοῖς δόμασιν αὐτῶν ἐν τῷ διαπορεύεσθαί με πᾶν διανοῖγον μήτραν ὅπως ἀφανίσω αὐτούς **27** διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ υἱὲ ἀνθρώπου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἕως τούτου παρῶργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ **28** καὶ εἰσήγαγον αὐτούς εἰς τὴν γῆν ἣν ἤρα τὴν χειρά μου τοῦ δοῦναι αὐτοῖς καὶ εἶδον πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὁσμὴν εὐωδίας καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ σπονδὰς αὐτῶν **29** καὶ εἶπον πρὸς αὐτούς τί ἐστὶν Ἀβαμα ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβαμα ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας **30** διὰ τοῦτο εἶπόν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ τάδε λέγει κύριος εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαινέσθε καὶ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν

ὕμεῖς ἐκπορνεύετε 31 καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς ὑμεῖς μιαινέσθε ἐν πᾶσιν τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος εἰ ἀποκριθῆσομαι ὑμῖν καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο 32 καὶ οὐκ ἔσται ὃν τρόπον ὑμεῖς λέγετε ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς τοῦ λατρεύειν ξύλοις καὶ λίθοις 33 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλευσώ ἐφ' ὑμᾶς 34 καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ 35 καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν καὶ διακριθῆσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον 36 ὃν τρόπον διεκρίθη πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆς Αἰγύπτου οὕτως κρινῶ ὑμᾶς λέγει κύριος 37 καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ 38 καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσεβεῖς καὶ τοὺς ἀφεστηκότας διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν ἐξάξω αὐτούς καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 39 καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ τάδε λέγει κύριος κύριος ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρτατε καὶ μετὰ ταῦτα εἰ μὴ ὑμεῖς εἰσακούετέ μου καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν 40 διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ λέγει κύριος κύριος ἐκεῖ δουλεύουσίν μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέλος

καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν ἐν πᾶσιν τοῖς ἀγιάσμασιν ὑμῶν 41 ἐν ὁσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν καὶ εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὄφθαλμοὺς τῶν λαῶν 42 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν 43 καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμιαινέσθε ἐν αὐτοῖς καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πᾶσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν 44 καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί με οὕτως ὑμῖν ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα λέγει κύριος 45 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 46 υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ θαιμαν καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Δαρωμ καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἠγούμενον Ναγεβ 47 καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ Ναγεβ ἄκουε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν οὐ σβεσθήσεται ἡ φλόξ ἢ ἐξαφθεῖσα καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀηλιώτου ἕως βορρᾶ 48 καὶ ἐπιγνώσονται πᾶσα σὰρξ ὅτι ἐγὼ κύριος ἐξέκαυσα αὐτὸ καὶ οὐ σβεσθήσεται 49 καὶ εἶπα μηδαμῶς κύριε κύριε αὐτοὶ λέγουσιν πρὸς με οὐχὶ παραβολὴ ἐστὶν λεγομένη αὕτη

21 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
2 διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου καὶ
στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ
ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ προφητεύσεις
ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ **3** καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν
γῆν τοῦ Ἰσραηλ ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ καὶ ἐκσπάσω
τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ καὶ
ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον **4** ἀνθ'
ῶν ἐξολεθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον
οὕτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ
κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀηλιώτου
ἕως βορρᾶ **5** καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ διότι
ἐγὼ κύριος ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ
κολεοῦ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐκέτι **6** καὶ σύ
υἱὲ ἀνθρώπου καταστέναξον ἐν συντριβῇ ὀσφύος
σου καὶ ἐν ὀδύναϊς στεναῖεις κατ' ὀφθαλμοῦς
αὐτῶν **7** καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ ἕνεκα
τίνος σὺ στεναῖεις καὶ ἐρεῖς ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ διότι
ἔρχεται καὶ θραυσθήσεται πᾶσα καρδιά καὶ πᾶσαι
χεῖρες παραλυθήσονται καὶ ἐκψύξει πᾶσα σὰρξ
καὶ πᾶν πνεῦμα καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται
ὕγρασία ἰδοὺ ἔρχεται καὶ ἔσται λέγει κύριος
κύριος **8** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
9 υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ ἐρεῖς τάδε
λέγει κύριος εἰπὸν ῥομφαία ῥομφαία ὀξύνου
καὶ θυμώθητι **10** ὅπως σφάξης σφάγια ὀξύνου
ὅπως γένη εἰς στίλβωσιν ἐτοίμη εἰς παράλυσιν
σφάζε ἐξουδένει ἀπωθοῦ πᾶν ξύλον **11** καὶ
ἔδωκεν αὐτὴν ἐτοίμην τοῦ κρατεῖν χεῖρα αὐτοῦ
ἐξηκονήθη ῥομφαία ἔστιν ἐτοίμη τοῦ δοῦναι
αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀποκεντοῦντος **12** ἀνάκραγε καὶ
ὀλόλυξον υἱὲ ἀνθρώπου ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐν
τῷ λαῷ μου αὕτη ἐν πᾶσιν τοῖς ἀφηγουμένοις

τοῦ Ἰσραηλ παροικήσουσιν ἐπὶ ῥομφαία ἐγένετο
ἐν τῷ λαῷ μου διὰ τοῦτο κρότησον ἐπὶ τὴν
χεῖρά σου **13** ὅτι δεδικαίωται καὶ τί εἶ καὶ φυλὴ
ἀπώσθη οὐκ ἔσται λέγει κύριος κύριος **14** καὶ σύ
υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ κρότησον χεῖρα
ἐπὶ χεῖρα καὶ διπλασίασον ῥομφαίαν ἢ τρίτη
ῥομφαία τραυματιῶν ἐστὶν ῥομφαία τραυματιῶν
ἢ μεγάλη καὶ ἐκστήσει αὐτούς **15** ὅπως θραυσθῇ
ἡ καρδιά καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ
πᾶσαν πύλην αὐτῶν παραδίδονται εἰς σφάγια
ῥομφαίας εὖ γέγονεν εἰς σφαγὴν εὖ γέγονεν εἰς
στίλβωσιν **16** διαπορεύου ὀξύνου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ
εὐωνύμων οὗ ἂν τὸ πρόσωπόν σου ἐξεγείρηται **17**
καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου καὶ
ἐναφήσω τὸν θυμόν μου ἐγὼ κύριος λελάληκα
18 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **19**
καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδοὺς
τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος ἐκ
χωράς μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο καὶ χεῖρ ἐν ἀρχῇ
ὁδοῦ πόλεως ἐπ' ἀρχῆς **20** ὁδοῦ διατάξεις τοῦ
εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ Ραββαθ υἱῶν Ἀμμων καὶ
ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἐν μέσῳ
αὐτῆς **21** διότι στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος
ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ὁδὸν ἐπ' ἀρχῆς τῶν δύο ὁδῶν
τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν τοῦ ἀναβράσαι
ράβδον καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς καὶ
ἠπατοσκοπήσασθαι ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ **22** ἐγένετο
τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἱερουσαλημ τοῦ βαλεῖν χάρακα
τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ
κραυγῆς τοῦ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς
καὶ βαλεῖν χῶμα καὶ οἰκοδομησαὶ βελοστάσεις
23 καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντείαν
ἐνώπιον αὐτῶν καὶ αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας

αὐτοῦ μνησθῆναι **24** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν ἐν τῷ
ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν τοῦ ὀραθῆναι
ἀμαρτίας ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε
ἐν τούτοις ἀλώσεσθε **25** καὶ σύ βέβηλε ἄνομε
ἀφηγούμενε τοῦ Ἰσραηλ οὗ ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν
καιρῷ ἀδικίας πέρας **26** τάδε λέγει κύριος
ἀφείλου τὴν κίδαριν καὶ ἐπέθου τὸν στέφανον
αὕτη οὐ τοιαύτη ἔσται ἐταπεινώσας τὸ ὑψηλὸν
καὶ τὸ ταπεινὸν ὑψώσας **27** ἀδικίαν ἀδικίαν
θήσομαι αὐτήν οὐδ' αὕτη τοιαύτη ἔσται ἕως
οὗ ἔλθῃ ὧ καθήκει καὶ παραδώσω αὐτῷ **28**
καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ ἔρεῖς
τάδε λέγει κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ
πρὸς τὸν ὄνειδισμὸν αὐτῶν καὶ ἔρεῖς ῥομφαία
ῥομφαία ἐσπασμένη εἰς σφάγια καὶ ἐσπασμένη
εἰς συντέλειαν ἐγγείρου ὅπως στίλβης **29** ἐν τῇ
ὀράσει σου τῇ ματαίᾳ καὶ ἐν τῷ μαντεύεσθαι
σε ψευδῆ τοῦ παραδοῦναί σε ἐπὶ τραχήλους
τραυματιῶν ἀνόμων ὧν ἦκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ
ἀδικίας πέρας **30** ἀπόστρεφε μὴ καταλύσης ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ ὧ γεγέννησαι ἐν τῇ γῆ τῇ ἰδίᾳ
σου κρινῶ σε **31** καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὄργην μου ἐν
πυρὶ ὄργης μου ἐμφυσήσω ἐπὶ σὲ καὶ παραδώσω
σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων
διαφθοράν **32** ἐν πυρὶ ἔση κατάβρωμα τὸ αἷμά
σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου οὐ μὴ γένηταί
σου μνεῖα διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα

22 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2**
καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰ κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν
αἱμάτων καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας
αὐτῆς **3** καὶ ἔρεῖς τάδε λέγει κύριος κύριος

ὧ πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν μέσῳ αὐτῆς τοῦ
ἐλθεῖν καιρὸν αὐτῆς καὶ ποιούσα ἐνθυμήματα
καθ' αὐτῆς τοῦ μιαίνειν αὐτήν **4** ἐν τοῖς αἵμασιν
αὐτῶν οἷς ἐξέχεας παραπέπτωκας καὶ ἐν τοῖς
ἐνθυμήμασίν σου οἷς ἐποίησας ἐμιαίνου καὶ ἠγγισας
τὰς ἡμέρας σου καὶ ἦγαγες καιρὸν ἐτῶν σου διὰ
τοῦτο δέδωκά σε εἰς ὄνειδος τοῖς ἔθνεσιν καὶ εἰς
ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις **5** ταῖς ἐγγιζούσαις
πρὸς σὲ καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ καὶ
ἐμπαίζονται ἐν σοὶ ἀκάθαρτος ἡ ὄνομαστή καὶ
πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις **6** ἰδοὺ οἱ ἀφηγούμενοι
οἴκου Ἰσραηλ ἕκαστος πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ
συνανεφύροντο ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα **7**
πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν σοὶ καὶ πρὸς
τὸν προσήλυτον ἀνεστρέφοντο ἐν ἀδικίαις ἐν
σοὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνάστευον ἐν σοὶ
8 καὶ τὰ ἅγια μου ἐξουδένουν καὶ τὰ σάββατά
μου ἐβεβήλουν ἐν σοὶ **9** ἄνδρες ληστὰι ἐν σοὶ
ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων
ἦσθοσαν ἐν σοὶ ἀνόσια ἐποιοῦν ἐν μέσῳ σου
10 αἰσχύνην πατὴρ ἀπεκάλυψαν ἐν σοὶ καὶ
ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἐταπεινῶν ἐν
σοὶ **11** ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
ἠνομοῦσαν καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ
ἐμίαιναν ἐν ἀσεβείᾳ καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελφὴν
αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπεινῶν ἐν
σοὶ **12** δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ ὅπως ἐκχέωσιν
αἷμα τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ
καὶ συνετελέσω συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν
καταδυναστείᾳ ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου λέγει κύριος
13 ἂν δὲ πατάξω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου
ἐφ' οἷς συνετέλεσαι οἷς ἐποίησας καὶ ἐπὶ τοῖς
αἵμασίν σου τοῖς γεγεννημένοις ἐν μέσῳ σου **14**

εἰ ὑποστήσεται ἡ καρδιά σου εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω **15** καὶ διασκορπιῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκαθαρσία σου ἐκ σοῦ **16** καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἔθνων καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος **17** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **18** υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ γεγόνασί μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμειγμένοι πάντες χαλκῶ καὶ σιδήρῳ καὶ κασιτέρῳ καὶ μολίβῳ ἐν μέσῳ ἀργυρίου ἀναμειγμένος ἐστίν **19** διὰ τοῦτο εἶπὸν τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐγένεσθε πάντες εἰς σύγκρασιν μίαν διὰ τοῦτο ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἱερουσαλημ **20** καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος καὶ χαλκὸς καὶ σίδηρος καὶ κασίτερος καὶ μόλιβος εἰς μέσον καμίνου τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι οὕτως εἰσδέχομαι ὑμᾶς ἐν ὄργῃ μου καὶ συναζῶ καὶ χωνεύσω ὑμᾶς **21** καὶ ἐκφυσίσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὄργης μου καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς **22** ὃν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐφ' ὑμᾶς **23** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **24** υἱὲ ἀνθρώπου εἶπὸν αὐτῇ σὺ εἶ γῆ ἢ οὐ βρεχομένη οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σὲ ἐν ἡμέρᾳ ὄργης **25** ἧς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα ψυχὰς κατεσθίοντες ἐν δυναστείᾳ τιμὰς λαμβάνοντες ἐν ἀδικίᾳ καὶ αἱ χῆραὶ σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου **26** καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου καὶ ἐβεβήλουν

τὰ ἁγία μου ἀνὰ μέσον ἀγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν **27** οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα τοῦ ἐκχέαι αἷμα ὅπως πλεονεξία πλεονεκτῶσιν **28** καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται ὀρῶντες μάτια μαντευόμενοι ψευδῆ λέγοντες τάδε λέγει κύριος καὶ κύριος οὐ λελάληκεν **29** λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζοῦντες ἀδικία καὶ διαρπάζοντες ἀρπάγματα πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ κρίματος **30** καὶ ἐζήτουν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς καὶ ἐστῶτα πρὸ προσώπου μου ὀλοσχερῶς ἐν καιρῷ τῆς γῆς τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτήν καὶ οὐχ εὗρον **31** καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτήν θυμὸν μου ἐν πυρὶ ὄργης μου τοῦ συντελέσαι τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα λέγει κύριος κύριος

23 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς **3** καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν ἐκεῖ διεπαρθευθήσαν **4** καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Οολα ἢ πρεσβυτέρα καὶ Οολιβα ἢ ἀδελφὴ αὐτῆς καὶ ἐγένοντό μοι καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν Σαμάρεια ἢ Οολα καὶ Ἱερουσαλημ ἢ Οολιβα **5** καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Οολα ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἔραστὰς αὐτῆς ἐπὶ τοὺς Ἀσσυριοὺς τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ **6** ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα

ήγουμένους καὶ στρατηγούς νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες ἵππεις ἵππαζόμενοι ἐφ' ἵππων 7 καὶ ἔδωκεν τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες καὶ ἐπὶ πάντα οὓς ἐπέθετο ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῆς ἐμιάινετο 8 καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτὴν καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτὴν 9 διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς εἰς χεῖρας υἰῶν Ἀσσυρίων ἐφ' οὓς ἐπετίθετο 10 αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον καὶ αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας 11 καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Οολιβα καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτὴν καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς 12 ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο ἡγουμένους καὶ στρατηγούς τοὺς ἐγγὺς αὐτῆς ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα ἵππεις ἵππαζομένους ἐφ' ἵππων νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες 13 καὶ εἶδον ὅτι μεμΐανται ὁδὸς μία τῶν δύο 14 καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφημένους ἐν γραφίδι 15 ἐζωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ τιάραι βαπταὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν ὄψις τρισὴ πάντων ὁμοίωμα υἰῶν Χαλδαίων γῆς πατρίδος αὐτῶν 16 καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτούς τῇ ὀράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτούς εἰς γῆν Χαλδαίων 17 καὶ ἤλθσαν πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος εἰς

κοίτην καταλόντων καὶ ἐμΐαινον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ ἐμΐανθη ἐν αὐτοῖς καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν 18 καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορνείαν αὐτῆς καὶ ἀπεκάλυψε τὴν αἰσχύνην αὐτῆς καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπ' αὐτῆς ὄν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς 19 καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου τοῦ ἀναμνήσαι ἡμέρας νεότητός σου ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ 20 καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους ὧν ἦσαν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν 21 καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου ἃ ἐποίησες ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου οὗ οἱ μαστοὶ νεότητός σου 22 διὰ τοῦτο Οολιβα τὰδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἐραστάς σου ἐπὶ σέ ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐπάξω αὐτούς ἐπὶ σέ κυκλόθεν 23 υἱοὺς Βαβυλῶνος καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους Φακουδ καὶ Σουε καὶ Κουε καὶ πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν νεανίσκους ἐπιλέκτους ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς πάντας τρισσοὺς καὶ ὀνομαστοὺς ἵππεύοντας ἐφ' ἵππων 24 καὶ πάντες ἤξουσιν ἐπὶ σέ ἀπὸ βορρᾶ ἄρματα καὶ τροχοὶ μετ' ὄχλου λαῶν θυρεοὶ καὶ πέλται καὶ βαλοῦσιν φυλακὴν ἐπὶ σέ κύκλω καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα καὶ ἐκδικήσουσίν σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν 25 καὶ δώσω τὸν ζῆλόν μου ἐν σοὶ καὶ ποιήσουσιν μετὰ σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ μυκτῆρά σου καὶ ὤτά σου ἀφελοῦσιν καὶ τοὺς καταλοῖπους σου ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλοῦσιν αὐτοὶ υἱοὺς σου καὶ θυγατέρας σου λήμψονται καὶ τοὺς καταλοῖπους σου πῦρ καταφάγεται 26 καὶ ἐκδύσουσίν σε τὸν ἱματισμόν σου καὶ λήμψονται τὰ σκευὴ τῆς καυχῆσεώς

σου 27 και ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ
και τὴν πορνείαν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου και οὐ
μὴ ἄρης τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἐπ’ αὐτοὺς και
Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῆς οὐκέτι 28 διότι τάδε
λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι σε εἰς
χεῖρας ὧν μισεῖς ἀφ’ ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ’
αὐτῶν 29 και ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει και
λήμψονται πάντας τοὺς πόνους σου και τοὺς
μόχθους σου και ἔση γυμνὴ και ἀσημιονοῦσα
και ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνῃ πορνείας σου
και ἀσέβειά σου και ἡ πορνεία σου 30 ἐποίησεν
ταῦτά σοι ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν
και ἐμιαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν 31
ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης και
δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σου 32
τάδε λέγει κύριος τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου
πίεσαι τὸ βαθὺ και τὸ πλατὺ τὸ πλεονάζον τοῦ
συντελέσαι 33 μέθην και ἐκλύσεως πλησθήσῃ
και τὸ ποτήριον ἀφανισμοῦ ποτήριον ἀδελφῆς
σου Σαμαρείας 34 και πίεσαι αὐτὸ και τὰς ἐορτάς
και τὰς νεομηνίας αὐτῆς ἀποστρέψω διότι ἐγὼ
λελάληκα λέγει κύριος 35 διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ἀνθ’ ὧν ἐπελάθου μου και ἀπέρριψάς
με ὀπίσω τοῦ σώματός σου και σὺ λαβὲ τὴν
ἀσέβειάν σου και τὴν πορνείαν σου 36 και
εἶπεν κύριος πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου οὐ κρινεῖς
τὴν Οολαν και τὴν Οολιβαν και ἀπαγγελεῖς
αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν 37 ὅτι ἐμοιχῶντο και
αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν
ἐμοιχῶντο και τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννησάν
μοι διήγαγον αὐτοῖς δι’ ἐμπύρων 38 ἕως και
ταῦτα ἐποίησάν μοι τὰ ἅγια μου ἐμιαίνον και τὰ
σάββατά μου ἐβεβήλουν 39 και ἐν τῷ σφάζειν

αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν και
εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἅγια μου τοῦ βεβηλοῦν
αὐτά και ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου
μου 40 και ὅτι τοῖς ἀνδράσιν τοῖς ἐρχομένοις
μακρόθεν οἷς ἀγγέλους ἐξαπεστέλλοσαν πρὸς
αὐτοὺς και ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτοὺς εὐθὺς ἐλούου
και ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμοὺς σου και ἐκόσμου
κόσμῳ 41 και ἐκάθου ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης και
τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς και
τὸ θυμίαμά μου και τὸ ἔλαιόν μου εὐφραίνοντο
ἐν αὐτοῖς 42 και φωνὴν ἀρμονίας ἀνεκρούοντο
και πρὸς ἄνδρας ἐκ πλήθους ἀνθρώπων ἤκοντας
ἐκ τῆς ἐρήμου και ἐδίδοσαν ψέλια ἐπὶ τὰς χεῖρας
αὐτῶν και στέφανον καυχίσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν 43 και εἶπα οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσιν
και ἔργα πόρνῆς και αὐτὴ ἐξεπόρνευσεν 44
και εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτὴν ὄν τρόπον
εἰσεπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην οὕτως
εἰσεπορεύοντο πρὸς Οολαν και πρὸς Οολιβαν
τοῦ ποιῆσαι ἀνομίαν 45 και ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ
ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει μοιχαλίδος και
ἐκδικήσει αἵματος ὅτι μοιχαλίδες εἰσὶν και αἷμα
ἐν χερσὶν αὐτῶν 46 τάδε λέγει κύριος κύριος
ἀνάγαγε ἐπ’ αὐτὰς ὄχλον και δὸς ἐν αὐταῖς
ταραχὴν και διαρπαγὴν 47 και λιθοβόλησον ἐπ’
αὐτὰς λίθοις ὄχλων και κατακέντει αὐτὰς ἐν
τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν υἱοὺς αὐτῶν και θυγατέρας
αὐτῶν ἀποκτενοῦσι και τοὺς οἴκους αὐτῶν
ἐμπρήσουσιν 48 και ἀποστρέψω ἀσέβειαν ἐκ τῆς
γῆς και παιδευθήσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες και
οὐ μὴ ποιήσουσιν κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν 49
και δοθήσεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ’ ὑμᾶς και τὰς

ἀμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήμψεσθε καὶ γνῶσεσθε διότι ἐγὼ κύριος

24 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀφ' ἧς ἀπηρείσατο βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον **3** καὶ εἶπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολὴν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἐπίστησον τὸν λέβητα καὶ ἔκχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ **4** καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα πᾶν διχοτόμημα καλὸν σκέλος καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστέων **5** ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰλημμένων καὶ ὑπόκαιε τὰ ὀστᾶ ὑποκάτω αὐτῶν ἔξεσεν ἔξεσεν καὶ ἦψηται τὰ ὀστᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς **6** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ πόλις αἱμάτων λέβης ἐν ᾧ ἐστὶν ἰὸς ἐν αὐτῷ καὶ ὁ ἰὸς οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς κατὰ μέλος αὐτῆς ἐξήνεγκεν οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτήν κληρὸς **7** ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστὶν ἐπὶ λεωπετριάν τέταχα αὐτὸ οὐκ ἐκκέχυκα αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ καλύψαι ἐπ' αὐτὸ γῆν **8** τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετριάν τοῦ μὴ καλύψαι αὐτὸ **9** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δαλὸν **10** καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ ὅπως τακῆ τὰ κρέα καὶ ἐλαττωθῆ ὁ ζωμὸς **11** καὶ στῆ ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας ὅπως προσκαυθῆ καὶ θερμανθῆ ὁ χαλκὸς αὐτῆς καὶ τακῆ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἐκλίπη ὁ ἰὸς αὐτῆς **12** καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς καταισχυνηθήσεται ὁ ἰὸς αὐτῆς **13** ἀνθ' ὧν ἐμιαίνου σύ καὶ τί

ἐὰν μὴ καθαρισθῆς ἔτι ἕως οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμὸν μου **14** ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ἤξει καὶ ποιήσω οὐ διαστελῶ οὐδὲ μὴ ἐλεήσω κατὰ τὰς ὁδοὺς σου καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε λέγει κύριος διὰ τοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἵματά σου καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε ἢ ἀκάθαρτος ἢ ὀνομαστὴ καὶ πολλὴ τοῦ παραπικραίνειν **15** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **16** υἱὲ ἀνθρώπου ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρατάξει οὐ μὴ κοπῆς οὐδὲ μὴ κλαυσθῆς **17** στεναγμὸς αἵματος ὀσφύος πένθους ἐστὶν οὐκ ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον ἐπὶ σὲ καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν τοῖς ποσίν σου οὐ μὴ παρακληθῆς ἐν χεῖλεσιν αὐτῶν καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς **18** καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τὸ πρῶτὸ ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι καὶ ἀπέθανεν ἡ γυνὴ μου ἐσπέρας καὶ ἐποίησα τὸ πρῶτὸ ὃν τρόπον ἐπετάγη μοι **19** καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ λαὸς οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἐστὶν ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς **20** καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς λόγος κυρίου πρὸς με ἐγένετο λέγων **21** εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγια μου φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ὧν φεῖδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οὐς ἐγκατελίπετε ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται **22** καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ παρακληθήσεσθε καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε **23** καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσίν ὑμῶν οὔτε μὴ κόψησθε οὔτε μὴ κλαύσητε καὶ ἐντακῆσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν

καὶ παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
24 καὶ ἔσται Ἰεζεκιηλ ὑμῖν εἰς τέρας κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησεν ποιήσετε ὅταν ἔλθῃ ταῦτα καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 25 καὶ σὺ υἱὲ
ἀνθρώπου οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν
ἰσχὺν παρ' αὐτῶν τὴν ἔπαρσιν τῆς καυχήσεως
αὐτῶν τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν καὶ
τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν υἱοὺς αὐτῶν καὶ
θυγατέρας αὐτῶν 26 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἤξει ὁ
ἀνασφζόμενος πρὸς σὲ τοῦ ἀναγγεῖλαι σοι εἰς τὰ
ῶτα 27 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διανοιχθήσεται τὸ
στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασφζόμενον καὶ λαλήσεις
καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωθῆς οὐκέτι καὶ ἔσῃ αὐτοῖς
εἰς τέρας καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος

25 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2
υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτοὺς
3 καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμων ἀκούσατε λόγον
κυρίου τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐπεχάρητε
ἐπὶ τὰ ἅγια μου ὅτι ἐβεβηλώθη καὶ ἐπὶ τὴν
γῆν τοῦ Ἰσραηλ ὅτι ἠφανίσθη καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
τοῦ Ἰουδα ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ 4
διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς
Κεδεμ εἰς κληρονομίαν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν
τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ
σκηνώματα αὐτῶν αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρπούς
σου καὶ αὐτοὶ πίνονται τὴν πίσωότητά σου 5 καὶ
δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμων εἰς νομὰς καμήλων
καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων εἰς νομὴν προβάτων καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος 6 διότι τάδε λέγει
κύριος ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου καὶ
ἐπεσφόησας τῷ ποδί σου καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς
σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ 7 διὰ τοῦτο ἐκτενῶ

τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν
ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐξολεθρεύσω σε ἐκ τῶν
λαῶν καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλεία καὶ
ἐπιγνώση διότι ἐγὼ κύριος 8 τάδε λέγει κύριος
ἀνθ' ὧν εἶπεν Μωαβ ἰδοὺ ὃν τρόπον πάντα τὰ
ἔθνη οἶκος Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα 9 διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἐγὼ παραλύω τὸν ὤμον Μωαβ ἀπὸ πόλεων
ἀκρωτηρίων αὐτοῦ ἐκλεκτὴν γῆν οἴκον Ἀσιμουθ
ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας 10 τοῖς
υἱοῖς Κεδεμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων δέδωκα αὐτοὺς
εἰς κληρονομίαν ὅπως μὴ μνεῖα γένηται τῶν
υἱῶν Ἀμμων 11 καὶ εἰς Μωαβ ποιήσω ἐκδίκησιν
καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος 12 τάδε
λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ
ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰουδα
καὶ ἐμνησικακήσαν καὶ ἐξεδίκησαν δίκην 13 διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά
μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐξολεθρεύσω ἐξ αὐτῆς
ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον
καὶ ἐκ Θαιμαν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται
14 καὶ δώσω ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν
ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραηλ καὶ ποιήσουσιν ἐν
τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργὴν μου καὶ κατὰ τὸν
θυμὸν μου καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου
λέγει κύριος 15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ'
ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει καὶ
ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαίροντες ἐκ ψυχῆς
τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως αἰῶνος 16 διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ
τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐξολεθρεύσω Κρήτας καὶ
ἀπολῶ τοὺς καταλοίπους τοὺς κατοικοῦντας τὴν
παραλίαν 17 καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις

μεγάλας καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς

26 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου ἀνθ' ὧν εἶπεν Σορ ἐπὶ Ἱερουσαλημ εὔγε συνετρίβη ἀπόλλωλεν τὰ ἔθνη ἐπεστράφη πρὸς με ἡ πλήρης ἡρήμωται 3 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σορ καὶ ἀνάξω ἐπὶ σέ ἔθνη πολλά ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν αὐτῆς 4 καὶ καταβαλοῦσιν τὰ τείχη Σορ καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου καὶ λικμήσω τὸν χοῦν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν 5 ψυγμὸς σαγιηῶν ἔσται ἐν μέσῳ θαλάσσης ὅτι ἐγὼ λελάληκα λέγει κύριος καὶ ἔσται εἰς προνομήν τοῖς ἔθνεσιν 6 καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἱ ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀναιρεθήσονται καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος 7 ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ Σορ τὸν Ναβουχοδονοσορ βασιλέα Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ βορρᾶ βασιλεὺς βασιλέων ἐστίν μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων καὶ ἵπέων καὶ συναγωγῆς ἔθνων πολλῶν σφόδρα 8 οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀνελεῖ καὶ δώσει ἐπὶ σέ προφυλακὴν καὶ περιοικοδομήσει καὶ ποιήσει ἐπὶ σέ κύκλω χάρακα καὶ περιστάσιν ὄπλων καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει 9 τὰ τείχη σου καὶ τοὺς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτοῦ 10 ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἵππων αὐτοῦ κατακαλύψει σε ὁ κονιορτὸς αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἵπέων αὐτοῦ καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ σεισθήσεται τὰ τείχη σου εἰσπορευομένου αὐτοῦ τὰς πύλας σου ὡς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πεδίου 11 ἐν ταῖς

ὄπλαῖς τῶν ἵππων αὐτοῦ καταπατήσουσίν σου πάσας τὰς πλατείας τὸν λαόν σου μαχαίρα ἀνελεῖ καὶ τὴν ὑπόστασίν σου τῆς ἰσχύος ἐπὶ τὴν γῆν κατάξει 12 καὶ προνομεύσει τὴν δυνάμιν σου καὶ σκυλεύσει τὰ ὑπάρχοντά σου καὶ καταβαλεῖ σου τὰ τείχη καὶ τοὺς οἴκους σου τοὺς ἐπιθυμητοὺς καθελεῖ καὶ τοὺς λίθους σου καὶ τὰ ξύλα σου καὶ τὸν χοῦν σου εἰς μέσον τῆς θαλάσσης ἐμβαλεῖ 13 καὶ καταλύσει τὸ πλῆθος τῶν μουσικῶν σου καὶ ἡ φωνὴ τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἔτι 14 καὶ δώσω σε εἰς λεωπετρίαν ψυγμὸς σαγιηῶν ἔσῃ οὐ μὴ οἰκοδομηθῆς ἔτι ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος 15 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος τῇ Σορ οὐκ ἀπὸ φωνῆς τῆς πτώσεώς σου ἐν τῷ στενάξαι τραυματίας ἐν τῷ σπάσαι μάχαιραν ἐν μέσῳ σου σεισθήσονται αἱ νῆσοι 16 καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκ τῶν ἔθνων τῆς θαλάσσης καὶ ἀφελοῦνται τὰς μίτρας ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον αὐτῶν ἐκδύσονται ἐκστάσει ἐκστήσονται ἐπὶ γῆν καθεδοῦνται καὶ φοβηθήσονται τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν καὶ στενάξουσιν ἐπὶ σέ 17 καὶ λήψονται ἐπὶ σέ θρῆνον καὶ ἐρουσίν σοι πῶς κατελύθης ἐκ θαλάσσης ἡ πόλις ἡ ἐπαινεστὴ ἡ δοῦσα τὸν φόβον αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν 18 καὶ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου 19 ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος ὅταν δῶ σε πόλιν ἡρημωμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικηθησομένας ἐν τῷ ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σέ τὴν ἄβυσσον καὶ κατακαλύψη σε ὕδωρ πολὺ 20 καὶ καταβιβάσω σε πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον πρὸς λαὸν αἰῶνος καὶ κατοικιῶ

σε εἰς βάθη τῆς γῆς ὡς ἔρημον αἰώνιον μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον ὅπως μὴ κατοικηθῆς μηδὲ ἀνασταθῆς ἐπὶ γῆς ζωῆς **21** ἀπόλειάν σε δώσω καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα λέγει κύριος κύριος

27 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ ἐπὶ Σορ θρήνον **3** καὶ ἐρεῖς τῇ Σορ τῇ κατοικίᾳ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης τῶ ἐμπορίῳ τῶν λαῶν ἀπὸ νήσων πολλῶν τάδε λέγει κύριος τῇ Σορ σὺ εἶπας ἐγὼ περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος μου **4** ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῶ Βεελιμ υἱοὶ σου περιέθηκάν σοι κάλλος **5** κέδροσ ἐκ Σανιρ ὠκοδομήθη σοι ταινίαι σανίδων κυπαρίσσου ἐκ τοῦ Λιβάνου ἐλήμφθησαν τοῦ ποιησαί σοι ἰστοὺς ἐλατίνους **6** ἐκ τῆς Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς κώπας σου τὰ ἱερά σου ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος οἴκουσ ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν Χεττιν **7** βύσσοσ μετὰ ποικιλίας ἐξ Αἰγύπτου ἐγένετό σοι στρωμνὴ τοῦ περιθεῖναι σοι δόξαν καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τῶν νήσων Ελισαι καὶ ἐγένετο περιβόλαιά σου **8** καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικοῦντες Σιδῶνα καὶ Αραάδιο ἐγένοντο κωπηλάται σου οἱ σοφοὶ σου Σορ οἱ ἦσαν ἐν σοὶ οὗτοι κυβερνηταὶ σου **9** οἱ πρεσβύτεροι Βυβλίων καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν ἦσαν ἐν σοὶ οὗτοι ἐνίσχουν τὴν βουλὴν σου καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμὰς δυσμῶν **10** Πέρσαι καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου ἄνδρες πολεμισταὶ σου πέλτας καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοὶ οὗτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σου **11** υἱοὶ Αραδίων καὶ ἡ δυνάμις σου ἐπὶ τῶν τειχέων σου φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σου ἦσαν

τὰς φαρέτρασ αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τῶν ὄρμων σου κύκλω οὗτοι ἐτελείωσάν σου τὸ κάλλοσ **12** Καρχηδόνιοι ἔμποροὶ σου ἀπὸ πλήθους πάσης ἰσχύοσ σου ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μόλυβον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου **13** ἢ Ἑλλὰσ καὶ ἡ σύμπασα καὶ τὰ παρατείνοντα οὗτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖσ ἀνθρώπων καὶ σκευὴ χαλκᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σου **14** ἐξ οἴκου Θεργαμα ἵππουσ καὶ ἵππεισ ἔδωκαν ἀγοράν σου **15** υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροὶ σου ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τὴν ἐμπορίαν σου ὀδόντασ ἐλεφαντίνουσ καὶ τοῖσ εἰσαγομένοισ ἀντεδίδουσ τοὺσ μισθούσ σου **16** ἀνθρώπουσ ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλήθουσ τοῦ συμμίκτου σου στακτὴν καὶ ποικίλιματα ἐκ Θαρσισ καὶ Ραμωθ καὶ Χορχορ ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου **17** Ιουδασ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραηλ οὗτοι ἔμποροὶ σου ἐν σίτου πράσει καὶ μύρων καὶ κασίασ καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον καὶ ρητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σου **18** Δαμασκὸσ ἔμπορόσ σου ἐκ πλήθουσ πάσης δυνάμεώσ σου οἶνοσ ἐκ Χελβων καὶ ἔρια ἐκ Μιλήτου **19** καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σου ἔδωκαν ἐξ Ασηλ σίδηροσ εἰργασμένοσ καὶ τροχὸσ ἐν τῶ συμμίκτῳ σου ἐστίν **20** Δαιδαν ἔμποροὶ σου μετὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἄρματα **21** ἢ Ἀραβία καὶ πάντεσ οἱ ἄρχοντεσ Κηδαρ οὗτοι ἔμποροὶ σου διὰ χειρόσ σου καμήλουσ καὶ κριοὺσ καὶ ἄμνουσ ἐν οἷσ ἐμπορεύονταί σε **22** ἔμποροι Σαβα καὶ Ραγμα οὗτοι ἔμποροὶ σου μετὰ πρῶτων ἡδυσμάτων καὶ λίθων χρηστῶν καὶ χρυσίον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σου **23** Χαρραν καὶ Χαννα οὗτοι ἔμποροὶ σου Ασσουρ καὶ Χαρμαν ἔμποροὶ σου **24** φέροντεσ ἐμπορίαν ὑάκινθον καὶ θησαυροὺσ ἐκλεκτοὺσ

δεδεμένους σχοινοίς και κυπαρίσσινα 25 πλοῖα ἐν αὐτοῖς Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἐν τῷ πλήθει ἐν τῷ συμμίκτῳ σου και ἐνεπλήσθης και ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης 26 ἐν ὕδατι πολλῶ ἡγόν σε οἱ κωπηλάται σου τὸ πνεῦμα τοῦ νότου συνέτριψέν σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης 27 ἦσαν δυνάμεις σου και ὁ μισθός σου και τῶν συμμίκτων σου και οἱ κωπηλάται σου και οἱ κυβερνηταί σου και οἱ σύμβουλοί σου και οἱ σύμμικτοί σου ἐκ τῶν συμμίκτων σου και πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σου οἱ ἐν σοὶ και πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου 28 πρὸς τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σου οἱ κυβερνηταί σου φόβῳ φοβηθήσονται 29 και καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται σου και οἱ ἐπιβάται και οἱ πρωρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται 30 και ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν και κεκράζονται πικρὸν και ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν γῆν και σποδὸν ὑποστρώσονται 32 και λήμψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον και θρήνημά σοι 33 πόσον τινὰ εὔρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τοῦ πλήθους σου και ἀπὸ τοῦ συμμίκτου σου ἐπλούτισας πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς 34 νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσῃ ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμικτός σου και πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἐν μέσῳ σου ἔπεσον πάντες οἱ κωπηλάται σου 35 πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσους ἐστύγνασαν ἐπὶ σὲ και οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐξέστησαν και ἐδάκρυσεν τὸ πρόσωπον αὐτῶν 36 ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρισάν σε ἀπώλεια ἐγένου και οὐκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα

28 και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 και σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἶπὸν τῷ ἄρχοντι Τύρου τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ὑψώθη σου ἡ καρδία και εἶπας θεός εἰμι ἐγὼ κατοικίαν θεοῦ κατῴκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος και οὐ θεὸς και ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν θεοῦ 3 μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανιηλ σοφοῦ οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν 4 μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ ἐν τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ δυνάμιν και χρυσίον και ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου 5 ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου και ἐμπορία σου ἐπλήθυνας δυνάμιν σου ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου 6 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν θεοῦ 7 ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν και ἐκκενώσουσιν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ και ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου και στρώσουσιν τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν 8 και καταβιάσουσιν σε και ἀποθανῆ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης 9 μὴ λέγων ἐρεῖς θεός εἰμι ἐγὼ ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος και οὐ θεός ἐν πλήθει 10 ἀπεριτμήτων ἀπολῆ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος 11 και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 12 υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου και εἶπὸν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος κύριος σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως και στέφανος κάλλους 13 ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ θεοῦ ἐγενήθης πᾶν λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι σάρδιον και τοπάζιον και σμάραγδον και ἄνθρακα και σάπφειρον και ἴασπιν και ἀργύριον και χρυσίον και λιγύριον και ἀχάτην και ἀμέθυστον και

χρυσόλιθον καὶ βηρύλλιον καὶ ὄνυχιον καὶ ὀδύνης ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω αὐτῶν τῶν χρυσοῦ ἐνέπλησας τοὺς θησαυροὺς σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σὺ **14** μετὰ τοῦ χερουβ ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἀγίῳ θεοῦ ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων **15** ἐγενήθης ἄμωμος σὺ ἐν ταῖς ἡμέραις σου ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὐρέθῃ τὰ ἀδικήματα ἐν σοὶ **16** ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἔπλησας τὰ ταμίειά σου ἀνομίας καὶ ἡμαρτες καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὄρους τοῦ θεοῦ καὶ ἤγαγέν σε τὸ χερουβ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων **17** ὑψώθη ἡ καρδιά σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου διεφθάρῃ ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους σου διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψά σε ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι **18** διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου ἐβεβήλωσας τὰ ἱερά σου καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου τοῦτο καταφάγεται σε καὶ δώσω σε εἰς σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὀρώντων σε **19** καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν στυγνάσουσιν ἐπὶ σέ ἀπώλεια ἐγένου καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα **20** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **21** υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὴν **22** καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σιδῶν καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοὶ καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν σοὶ **23** αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλω σου καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ εἰμι κύριος **24** καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας καὶ ἄκανθα

ὀδύνης ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων αὐτοῦς καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος **25** τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ συναξῶ τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν οὓ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἦν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακωβ **26** καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσιν τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτοὺς ἐν τοῖς κύκλω αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν

29 ἐν τῷ ἔτει τῷ δεκάτῳ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ὅλην **3** καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ τὸν λέγοντα ἐμοὶ εἰσὶν οἱ ποταμοὶ καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτοῦς **4** καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου καὶ προσκολλήσω τοὺς ἰχθῦς τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγας σου καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου καὶ πάντας τοὺς ἰχθῦς τοῦ ποταμοῦ σου **5** καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθῦς τοῦ ποταμοῦ σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πεσῆ καὶ οὐ μὴ συναχθῆς καὶ οὐ μὴ περισταλῆς τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα **6** καὶ γνώσονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἴγυπτον ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος

ἀνθ' ὧν ἐγενήθη ῥάβδος καλαμίνη τῷ οἴκῳ
Ἰσραηλ 7 ὅτε ἐπελάβοντό σου τῇ χειρὶ αὐτῶν
ἐθλάσθης καὶ ὅτε ἐπεκράτησεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσα
χειρ καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σέ συνετρίβης
καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν 8 διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ
σέ ῥομφαίαν καὶ ἀπολωῶ ἀνθρώπους ἀπὸ σοῦ
καὶ κτήνη 9 καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια
καὶ ἔρημος καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος
ἀντὶ τοῦ λέγειν σε οἱ ποταμοὶ ἐμοὶ εἰσιν καὶ
ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς 10 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπὶ σέ καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς σου καὶ
δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ
ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδῶλου καὶ Συήνης καὶ ἕως
ὀρίων Αἰθιοπίων 11 οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ πὺς
ἀνθρώπου καὶ πὺς κτήνους οὐ μὴ διέλθῃ αὐτήν
καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη 12 καὶ
δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς
ἠρημωμένης καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων
ἠρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη καὶ
διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ λικμήσω
αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας 13 τάδε λέγει κύριος μετὰ
τεσσαράκοντα ἔτη συναῶξω τοὺς Αἰγυπτίους ἀπὸ
τῶν ἐθνῶν οὓς διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ 14 καὶ
ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων καὶ
κατοικίσω αὐτοὺς ἐν γῆ Παθουρης ἐν τῇ γῆ ὅθεν
ἐλήμφθησαν καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινῆ 15 παρὰ
πάσας τὰς ἀρχάς οὐ μὴ ὑψηθῆ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη καὶ
ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς ποιήσω τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς
πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσιν 16 καὶ οὐκέτι ἔσονται
τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ εἰς ἐλπίδα ἀναμιμνήσκουσας
ἀνομίαν ἐν τῷ αὐτοὺς ἀκολουθήσαι ὀπίσω
αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος 17 καὶ

ἐγένετο ἐν τῷ ἐβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει μιᾶ τοῦ
μηνὸς τοῦ πρώτου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς
με λέγων 18 υἱὲ ἀνθρώπου Ναβουχοδονοσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδουλώσατο αὐτοῦ
τὴν δύναμιν δουλεῖα μεγάλη ἐπὶ Τύρου πᾶσα
κεφαλὴ φαλακρὰ καὶ πᾶς ὤμος μαδῶν καὶ
μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ
ἐπὶ Τύρου καὶ τῆς δουλείας ἧς ἐδούλευσαν ἐπ'
αὐτήν 19 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ δίδωμι
τῷ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γῆν
Αἰγύπτου καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς
καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ ἔσται μισθὸς
τῇ δυνάμει αὐτοῦ 20 ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ
ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον δέδωκα αὐτῷ γῆν
Αἰγύπτου τάδε λέγει κύριος κύριος 21 ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ
Ἰσραηλ καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀνεωγμένον ἐν μέσῳ
αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος

30 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων
2 υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ εἰπόν τάδε
λέγει κύριος ὦ ὦ ἡ ἡμέρα 3 ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα
τοῦ κυρίου ἡμέρα πέρας ἐθνῶν ἔσται 4 καὶ ἦξει
μαχαίρα ἐπ' Αἰγυπτίους καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν τῇ
Αἰθιοπία καὶ πεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν
Αἰγύπτῳ καὶ συμπεσεῖται αὐτῆς τὰ θεμέλια 5
Πέρσαι καὶ Κρήτες καὶ Λυδοὶ καὶ Λίβυες καὶ
πάντες οἱ ἐπίμικτοι καὶ τῶν υἰῶν τῆς διαθήκης
μου μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ 6 καὶ πεσοῦνται
τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτου καὶ καταβήσεται
ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδῶλου
ἕως Συήνης μαχαίρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ λέγει
κύριος 7 καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν
ἠρημωμένων καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ

πόλεων ἡρημωμένων ἔσσονται **8** καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ **9** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες ἀφανίσει τὴν Αἰθιοπίαν καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου ὅτι ἰδοὺ ἦκει **10** τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβουχοδοноσορ βασιλέως Βαβυλῶνος **11** αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσει τὴν γῆν καὶ ἐκκενώσουσιν πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν **12** καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων ἐγὼ κύριος λελάληκα **13** ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἀπολῶ μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως καὶ ἄρχοντας ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ οὐκ ἔσσονται ἔτι **14** καὶ ἀπολῶ γῆν Παθουρης καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει **15** καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμὸν μου ἐπὶ Σάιν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως **16** καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ταραχὴν ταραχθήσεται Συήνη καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἔκρηγμα καὶ διαχυθήσεται ὕδατα **17** νεανίσκοι ἡλίου πόλεως καὶ Βουβάστου ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται **18** καὶ ἐν Ταφνας συσκοτάσει ἡ ἡμέρα ἐν τῷ συντρίψαι με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς καὶ αὐτὴν νεφέλη καλύψει καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀχθήσονται **19** καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος **20** καὶ ἐγένετο ἐν

τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἑβδόμη τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **21** υἱὲ ἀνθρώπου τοὺς βραχίονας Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα καὶ ἰδοὺ οὐ κατεδέθη τοῦ δοθῆναι ἴασιν τοῦ δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας **22** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ βασιλέᾳ Αἰγύπτου καὶ συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ τοὺς τεταμένους καὶ καταβαλῶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ **23** καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας **24** καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ προνομεύσει τὴν προνομὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς **25** καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος οἱ δὲ βραχίονες Φαραῶ πεσοῦνται καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου **26** καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη καὶ λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος

31 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2** υἱὲ ἀνθρώπου εἶπόν πρὸς Φαραῶ βασιλέᾳ Αἰγύπτου καὶ τῷ πλήθει αὐτοῦ τίني ὠμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου **3** ἰδοὺ Ασσοῦρ κυάρισσος ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ καλὸς ταῖς παραφυσίαι καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ **4** ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτόν ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτόν τοὺς

ποταμούς αὐτῆς ἤγαγεν κύκλω τῶν φυτῶν αὐτοῦ καὶ τὰ συστέματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου 5 ἔνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου καὶ ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀφ' ὕδατος πολλοῦ 6 ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγενῶσαν πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατώκησεν πᾶν πλῆθος ἐθνῶν 7 καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολὺ 8 κυπάρισσοι τοιαῦται οὐκ ἐγενήθησαν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ καὶ πίτυες οὐχ ὅμοιαι ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ καὶ ἐλάται οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὁμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ 9 διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ καὶ ἐζήλωσεν αὐτὸν τὰ ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ θεοῦ 10 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἀνθ' ὧν ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχὴν σου εἰς μέσον νεφελῶν καὶ εἶδον ἐν τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν 11 καὶ παρέδωκα αὐτόν εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἐθνῶν καὶ ἐποίησεν τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ 12 καὶ ἐξωλέθρευσαν αὐτόν ἀλλότριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν καὶ κατέβαλον αὐτόν ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν ἔπεσαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ καὶ συνετρίβη τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν καὶ ἠδάφισαν αὐτόν 13 ἐπὶ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐγένοντο πάντα τὰ θηρία

τοῦ ἀγροῦ 14 ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι καὶ οὐκ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν καὶ οὐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτὰ πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον εἰς γῆς βάθος ἐν μέσῳ υἰῶν ἀνθρώπων πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον 15 τάδε λέγει κύριος κύριος ἐν ἧ ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ἄδου ἐπένθησεν αὐτόν ἡ ἄβυσσος καὶ ἐπέστησα τοὺς ποταμούς αὐτῆς καὶ ἐκώλυσα πλῆθος ὕδατος καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτόν ὁ Λίβανος πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν (Sheol h7585) 16 ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσειίσθησαν τὰ ἔθνη ὅτε κατεβίβαζον αὐτόν εἰς ἄδου μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἐν γῆ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Λιβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ (Sheol h7585) 17 καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο (Sheol h7585) 18 τίνοι ὁμοιώθης κατάβηθι καὶ καταβιβάσθητι μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος ἐν μέσῳ ἀπεριτμητῶν κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας οὕτως Φαραω καὶ τὸ πλῆθος τῆς ἰσχύος αὐτοῦ λέγει κύριος κύριος **32** καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ θρῆνον ἐπὶ Φαραω βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς αὐτῷ λέοντι ἐθνῶν ὁμοιώθης καὶ σὺ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου καὶ ἐτάρασες ὕδωρ τοῖς ποσίν σου καὶ

κατεπάτεις τοὺς ποταμούς σου 3 τάδε λέγει κύριος καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σέ δίκτυα λαῶν πολλῶν καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου 4 καὶ ἔκτενω σε ἐπὶ τὴν γῆν πεδία πλησθήσεται σου καὶ ἐπικαθιῶ ἐπὶ σέ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐμπλήσω ἐκ σοῦ πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς 5 καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἵματός σου 6 καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου ἀπὸ τοῦ πλήθους σου ἐπὶ τῶν ὀρέων φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ 7 καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε οὐρανὸν καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω καὶ σελήνην οὐ μὴ φάνη τὸ φῶς αὐτῆς 8 πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν σου λέγει κύριος κύριος 9 καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν ἡνίκα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνωσ 10 καὶ στυγνάσουσιν ἐπὶ σέ ἔθνη πολλά καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται ἐν τῷ πέτασθαι τὴν ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν προσδεχόμενοι τὴν πτῶσιν αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου 11 ὅτι τάδε λέγει κύριος ῥομφαία βασιλέως Βαβυλῶνος ἤξει σοι 12 ἐν μαχαίραις γιγάντων καὶ καταβαλῶ τὴν ἰσχύν σου λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες καὶ ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν Αἰγύπτου καὶ συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῆς 13 καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ ἔτι πρὸς ἀνθρώπου καὶ ἴχνος κτηνῶν οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό 14 οὕτως τότε ἠσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύονται λέγει κύριος 15 ὅταν δῶ

Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν καὶ ἐρημωθῆ ἡ γῆ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς ὅταν διασπείρω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ γνῶσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος 16 θρῆνός ἐστιν καὶ θρηνήσεις αὐτόν καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἐθνῶν θρηνήσουσιν αὐτόν ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτὴν λέγει κύριος κύριος 17 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνὸς πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 18 υἱὲ ἀνθρώπου θρήνησον ἐπὶ τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον 20 ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ 21 καὶ ἐροῦσίν σοι οἱ γίγαντες ἐν βάθει βόθρου γίνου τίνας κρείττων εἶ κατάβηθι καὶ κοιμήθητι μετὰ ἀπεριτμήτων ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας (Sheol h7585) 22 ἐκεῖ Ἀσσοῦρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ πάντες τραυματῖαι ἐκεῖ ἐδόθησαν καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μηνήματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα 23 οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς 24 ἐκεῖ αἰλαμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μηνήματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος οἱ δεδωκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ ἐλάβοσαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον 25 ἐν μέσῳ τραυματιῶν 26 ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσοχ καὶ Θοβελ καὶ πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῶν περικύκλω τοῦ μηνήματος αὐτοῦ πάντες τραυματῖαι αὐτοῦ

πάντες ἀπερίτμητοι τραυματῖαι ἀπὸ μαχαίρας οἱ δεδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς 27 καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκότων ἀπὸ αἰῶνος οἱ κατέβησαν εἰς ἄδου ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς καὶ ἔθηκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὄστων αὐτῶν ὅτι ἐξεφόβησαν γίγαντας ἐν γῆ ζωῆς (Sheol h7585) 28 καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμητῶν κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένον μαχαίρα 29 ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρχοντες Ασσουρ οἱ δόντες τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον 30 ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ βορρᾶ πάντες στρατηγοὶ Ασσουρ οἱ καταβαίνοντες τραυματῖαι σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας καὶ ἀπήνεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον 31 ἐκείνους ὄψεται βασιλεὺς Φαραω καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν λέγει κύριος κύριος 32 ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς καὶ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμητῶν μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας Φαραω καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ λέγει κύριος κύριος

33 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς γῆ ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον ἕνα ἐξ αὐτῶν καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν 3 καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι καὶ σημάνη τῷ λαῷ 4 καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος

καὶ μὴ φυλάξῃται καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία καὶ καταλάβῃ αὐτόν τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται 5 ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἔσται καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο 6 καὶ ὁ σκοπὸς ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην καὶ μὴ σημάνη τῇ σάλπιγγι καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξῃται καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήμφθη καὶ τὸ αἷμα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω 7 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον 8 ἐν τῷ εἶπαί με τῷ ἁμαρτωλῷ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ μὴ λαλήσῃς τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσω 9 σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγείλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ οὗτος τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σαυτοῦ ἐξήρησαι 10 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες αἱ πλάναι ἡμῶν καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσιν καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα καὶ πῶς ζησόμεθα 11 εἰπὸν αὐτοῖς ζῶ ἐγὼ τάδε λέγει κύριος οὐ βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς ὡς τὸ ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ ζῆν αὐτόν ἀποστροφῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν καὶ ἵνα τί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραηλ 12 εἰπὸν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξέλθῃ αὐτὸν ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ πλανηθῇ καὶ ἀνομία ἀσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτὸν ἐν ἧ ἂν

ἡμέρα ἀποστρέψη ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ
δίκαιος οὐ μὴ δύνηται σωθῆναι **13** ἐν τῷ εἶπαί
με τῷ δικαίῳ οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ
αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀνομίαν πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι
αὐτοῦ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ
ἣ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται **14** καὶ ἐν τῷ
εἶπαί με τῷ ἀσεβεῖ θανάτῳ θανατωθήσῃ καὶ
ἀποστρέψη ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ
κρίμα καὶ δικαιοσύνην **15** καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδῶ
καὶ ἄρπαγμα ἀποτεῖσῃ ἐν προστάγμασιν ζωῆς
διαπορεύεται τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον ζωῆς ζήσεται
καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ **16** πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ
ὡς ἤμαρτεν οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν ὅτι κρίμα καὶ
δικαιοσύνην ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς ζήσεται **17** καὶ
ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς
τοῦ κυρίου καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα **18**
ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ ἀνομίας καὶ ἀποθανεῖται ἐν
αὐταῖς **19** καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἀμαρτωλὸν
ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ
δικαιοσύνην ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται **20** καὶ
τοῦτό ἐστιν ὃ εἶπατε οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς κυρίου
ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος
Ἰσραηλ **21** καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει
ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ πέμπτῃ τοῦ μηνὸς τῆς
αἰχμαλωσίας ἡμῶν ἦλθεν ὁ ἀνασωθεὶς πρὸς με
ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ λέγων ἑάλω ἡ πόλις **22** καὶ
ἐγενήθη ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου ἐσπέρας πρὶν ἔλθειν
αὐτὸν καὶ ἠνοιξέν μου τὸ στόμα ἕως ἦλθεν
πρὸς με τὸ πρῶν καὶ ἀνοιχθέν μου τὸ στόμα οὐ
συνεσχέθη ἔτι **23** καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς
με λέγων **24** υἱὲ ἀνθρώπου οἱ κατοικοῦντες τὰς
ἡρημωμένας ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραηλ λέγουσιν

εἷς ἦν Ἀβραὰμ καὶ κατέσχευεν τὴν γῆν καὶ ἡμεῖς
πλείους ἐσμέν ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν
25 διὰ τοῦτο εἶπὸν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος
κύριος **27** ζῶ ἐγὼ εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἡρημωμέναις
μαχαίρα πεσοῦνται καὶ οἱ ἐπὶ προσώπου τοῦ
πεδίου τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθήσονται εἰς
κατάβρωμα καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχημέναις καὶ
τοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ **28**
καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρημον καὶ ἀπολείται ἡ ὕβρις
τῆς ἰσχύος αὐτῆς καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὄρη τοῦ
Ἰσραηλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον **29** καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμὶ κύριος καὶ ποιήσω τὴν
γῆν αὐτῶν ἔρημον καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα
τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν **30** καὶ σύ υἱὲ
ἀνθρώπου οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες
περὶ σοῦ παρὰ τὰ τεῖχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν
οἰκιῶν καὶ λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ λέγοντες συνέλθωμεν καὶ ἀκούσωμεν τὰ
ἐκπορευόμενα παρὰ κυρίου **31** ἔρχονται πρὸς σέ
ὡς συμπορεύεται λαὸς καὶ κἀθηνται ἐναντίον
σου καὶ ἀκούουσιν τὰ ῥήματά σου καὶ αὐτὰ οὐ
μὴ ποιήσουσιν ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
καὶ ὀπίσω τῶν μισασμάτων ἡ καρδία αὐτῶν **32**
καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίου ἡδυφώνου
εὐαρμόστου καὶ ἀκούσονται σου τὰ ῥήματα καὶ
οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτὰ **33** καὶ ἡνῖκα ἂν ἔλθῃ
ἐροῦσιν ἰδοὺ ἦκει καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης
ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν

34 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **2**
υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας
τοῦ Ἰσραηλ προφήτευσον καὶ εἶπὸν τοῖς ποιμέσι
τάδε λέγει κύριος κύριος ὃ ποιμένες Ἰσραηλ
μὴ βόσκουσιν ποιμένες ἑαυτοὺς οὐ τὰ πρόβατα

βόσκουσιν οἱ ποιμένες 3 ἰδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε
καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε καὶ τὸ παχὺ σφάζετε
καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε 4 τὸ ἡσθενηκὸς
οὐκ ἐνισχύσατε καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ
ἐσωματοποιήσατε καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ
κατεδήσατε καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἐπεστρέψατε
καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε καὶ τὸ ἰσχυρὸν
κατειργάσασθε μόχθῳ 5 καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά
μου διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας καὶ ἐγενήθη εἰς
κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ 6 καὶ
διεσπάρη μου τὰ πρόβατα ἐν παντὶ ὄρει καὶ ἐπὶ
πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ἐπὶ προσώπου πάσης
τῆς γῆς διεσπάρη καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ
ὁ ἀποστρέφων 7 διὰ τοῦτο ποιμένες ἀκούσατε
λόγον κυρίου 8 ἰδὼ ἐγὼ λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν
ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομήν
καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα
πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου παρὰ τὸ μὴ εἶναι
ποιμένας καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ
πρόβατά μου καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτοὺς
τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν 9 ἀντὶ τούτου
ποιμένες 10 τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ
τοὺς ποιμένας καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ
τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ
ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου καὶ οὐ βοσκήσουσιν
ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά
μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ οὐκ ἔσονται
αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα 11 διότι τάδε λέγει
κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ
ἐπισκέψομαι αὐτά 12 ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ
ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅταν ἦ γνόφος καὶ
νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων
οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου καὶ ἀπελάσω

αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ
ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφου 13 καὶ ἐξάξω
αὐτοὺς ἐκ τῶν ἔθνῶν καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ
τῶν χωρῶν καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν
καὶ βοσκήσω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ καὶ ἐν
ταῖς φάραγξιν καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τῆς γῆς 14 ἐν
νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτοὺς καὶ ἐν τῷ ὄρει τῷ
ὕψηλῳ Ἰσραὴλ ἔσονται αἱ μάνδρα αὐτῶν ἐκεῖ
κοιμηθήσονται καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ
ἀγαθῇ καὶ ἐν νομῇ πίονι βοσκηθήσονται ἐπὶ
τῶν ὀρέων Ἰσραὴλ 15 ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά
μου καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτά καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος τάδε λέγει κύριος κύριος
16 τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω καὶ τὸ πλανώμενον
ἐπιστρέψω καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω καὶ
τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω
καὶ βοσκήσω αὐτά μετὰ κρίματος 17 καὶ ὑμεῖς
πρόβατα τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου καὶ προβάτου
κριῶν καὶ τράγων 18 καὶ οὐχ ἰκανὸν ὑμῖν ὅτι
τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς
νομῆς ὑμῶν κατεπατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν καὶ
τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς
ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε 19 καὶ τὰ πρόβατά μου
τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο καὶ τὸ
τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον
20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ
διακρινῶ ἀνὰ μέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀνὰ
μέσον προβάτου ἀσθενοῦς 21 ἐπὶ ταῖς πλευραῖς
καὶ τοῖς ὠμοῖς ὑμῶν διωθεῖσθε καὶ τοῖς κέρασιν
ὑμῶν ἐκερατίζετε καὶ πᾶν τὸ ἐκλείπον ἐξεθλίβετε
22 καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου καὶ οὐ μὴ ὦσιν ἔτι
εἰς προνομήν καὶ κρινῶ ἀνὰ μέσον κριοῦ πρὸς

κριόν 23 καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα ἕνα καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς τὸν δοῦλόν μου Δαυιδ καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν 24 καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ Δαυιδ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἄρχων ἐγὼ κύριος ἐλάλησα 25 καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυιδ διαθήκην εἰρήνης καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς 26 καὶ δώσω αὐτοὺς περικύκλω τοῦ ὄρους μου καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν ὑετὸν εὐλογίας 27 καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν καὶ ἡ γῆ δώσει τὴν ἰσχὴν αὐτῆς καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος ἐν τῷ συντριψαί με τὸν ζυγὸν αὐτῶν καὶ ἐξελοῦμαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλωσαμένων αὐτούς 28 καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φάγωσιν αὐτούς καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς 29 καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης καὶ οὐκέτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι ὄνειδισμὸν ἐθνῶν 30 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ αὐτοὶ λαὸς μου οἶκος Ἰσραηλ λέγει κύριος 31 πρόβατά μου καὶ πρόβατα ποιμνίου μου ἔστε καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν λέγει κύριος κύριος

35 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου ἐπίστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ὄρος Σηιρ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸ 3 καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ ὄρος Σηιρ καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρά μου ἐπὶ σέ καὶ δώσω σε ἔρημον καὶ ἐρημώθησιν 4 καὶ ταῖς πόλεσίν σου ἐρημίαν ποιήσω καὶ σὺ ἔρημος ἔσῃ καὶ γνώση ὅτι

ἐγὼ εἶμι κύριος 5 ἀντὶ τοῦ γενέσθαι σε ἐχθρὰν αἰωνίαν καὶ ἐνεκάθισας τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ δόλω ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρα ἐν καιρῷ ἀδικίας ἐπ' ἐσχάτῳ 6 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν εἰς αἵμα ἡμαρτες καὶ αἵμα σε διώξεται 7 καὶ δώσω τὸ ὄρος Σηιρ εἰς ἔρημον καὶ ἠρημωμένον καὶ ἀπολωῶ ἀπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη 8 καὶ ἐμπλήσω τῶν τραυματιῶν σου τοὺς βουνούς καὶ τὰς φάραγγάς σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σου τετραυματισμένοι μαχαίρα πεσοῦνται ἐν σοί 9 ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαί σε καὶ αἱ πόλεις σου οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι καὶ γνώση ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος 10 διὰ τὸ εἰπεῖν σε τὰ δύο ἔθνη καὶ αἱ δύο χῶραι ἐμαί ἔσονται καὶ κληρονομήσω αὐτάς καὶ κύριος ἐκεῖ ἔστιν 11 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος καὶ ποιήσω σοι κατὰ τὴν ἐχθραν σου καὶ γνωσθήσομαί σοι ἡνίκα ἂν κρίνω σε 12 καὶ γνώση ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος ἤκουσα τῆς φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου ὅτι εἶπας τὰ ὄρη Ἰσραηλ ἔρημα ἡμῖν δέδοται εἰς κατάβρωμα 13 καὶ ἐμεγαλορημόνησας ἐπ' ἐμὲ τῷ στόματί σου ἐγὼ ἤκουσα 14 τάδε λέγει κύριος ἐν τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῆς γῆς ἔρημον ποιήσω σε 15 ἔρημον ἔσῃ ὄρος Σηιρ καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία ἐξαναλωθήσεται καὶ γνώση ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν

36 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσιν τοῦ Ἰσραηλ ἀκούσατε λόγον κυρίου 2 τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνθ' ὧν εἶπεν ὁ ἐχθρὸς ἐφ' ὑμᾶς εὐγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη 3 διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος κύριος ἀντὶ τοῦ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῶν κύκλω ὑμῶν τοῦ εἶναι

ὕμᾱς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοιποῖς ἔθνεσιν
καὶ ἀνέβητε λάλημα γλώσση καὶ εἰς ὄνειδισμα
ἔθνεσιν 4 διὰ τοῦτο ὄρη Ἰσραηλ ἀκούσατε λόγον
κυρίου τάδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς
βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξιν καὶ τοῖς χειμάρροις
καὶ τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἠφανισμένοις
καὶ ταῖς πόλεσιν ταῖς ἐγκαταλελειμμέναις αἱ
ἐγένοντο εἰς προνομὴν καὶ εἰς καταπάτημα
τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσιν περικύκλω 5 διὰ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος εἰ μὴν ἐν πυρὶ
θυμοῦ μου ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ
ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν πᾶσαν ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν
μου ἑαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης
ἀτιμάσαντες ψυχὰς τοῦ ἀφανίσει ἐν προνομῇ 6
διὰ τοῦτο προφήτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ
καὶ εἶπὸν τοῖς ὄρεσιν καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς
φάραγξιν καὶ ταῖς νάπαις τάδε λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ μου καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου
ἐλάλησα ἀντὶ τοῦ ὄνειδισμοῦ ἐθνῶν ἐνέγκαι
ὕμᾱς 7 διὰ τοῦτο ἐγὼ ἄρῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ
τὰ ἔθνη τὰ περικύκλω ὑμῶν οὗτοι τὴν ἀτιμίαν
αὐτῶν λήμψονται 8 ὑμῶν δέ ὄρη Ἰσραηλ τὴν
σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται
ὁ λαός μου ὅτι ἐγγίζουσιν τοῦ ἐλθεῖν 9 ὅτι
ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς
καὶ κατεργασθήσεσθε καὶ σπαρήσεσθε 10 καὶ
πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους πᾶν οἶκον Ἰσραηλ
εἰς τέλος καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις καὶ ἡ
ἠρημωμένη οἰκοδομηθήσεται 11 καὶ πληθυνῶ
ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους καὶ κτήνη καὶ κατοικιῶ
ὕμᾱς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς
ὥσπερ τὰ ἔμπροσθεν ὑμῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ
εἰμι κύριος 12 καὶ γεννήσω ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους

τὸν λαόν μου Ἰσραηλ καὶ κληρονομήσουσιν
ὕμᾱς καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν καὶ οὐ
μὴ προστεθῆτε ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν 13
τάδε λέγει κύριος κύριος ἀνθ' ὧν εἶπᾰν σοι
κατέσθουσα ἀνθρώπους εἶ καὶ ἠτεκνωμένη ὑπὸ
τοῦ ἔθνους σου ἐγένου 14 διὰ τοῦτο ἀνθρώπους
οὐκέτι φάγεσαι καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις
ἔτι λέγει κύριος κύριος 15 καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται
οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία ἐθνῶν καὶ ὄνειδισμοὺς
λαῶν οὐ μὴ ἀνενέγκητε λέγει κύριος κύριος 16
καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 17 υἱὲ
ἀνθρώπου οἶκος Ἰσραηλ κατῶκησεν ἐπὶ τῆς γῆς
αὐτῶν καὶ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν καὶ
ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις
αὐτῶν κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης
ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου 18
καὶ ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτούς 19 καὶ
διέσπειρα αὐτούς εἰς τὰ ἔθνη καὶ ἐλίκησα
αὐτούς εἰς τὰς χώρας κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν
καὶ κατὰ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς
20 καὶ εἰσήλθοσαν εἰς τὰ ἔθνη οὗ εἰσήλθοσαν
ἐκεῖ καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν
τῷ λέγεσθαι αὐτούς λαὸς κυρίου οὗτοι καὶ ἐκ
τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξεληλύθασιν 21 καὶ ἐφεισάμην
αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ὃ ἐβεβήλωσαν
οἶκος Ἰσραηλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ
22 διὰ τοῦτο εἶπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ τάδε λέγει
κύριος οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσραηλ ἀλλ' ἡ
διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ὃ ἐβεβήλωσατε ἐν
τοῖς ἔθνεσιν οὗ εἰσήλθετε ἐκεῖ 23 καὶ ἀγιάσω τὸ
ὄνομά μου τὸ μέγα τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ὃ ἐβεβήλωσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ γνώσονται
τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἐν τῷ ἀγιασθῆναι

με ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν **24** καὶ λήμψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἔθνων καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν **25** καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθαρὸν καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν καὶ καθαριῶ ὑμᾶς **26** καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην **27** καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαίωμασί μου πορεύησθε καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε καὶ ποιήσητε **28** καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν κάγω ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν **29** καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ καλέσω τὸν σίτον καὶ πληθυνῶ αὐτὸν καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν **30** καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου καὶ τὰ γενήματα τοῦ ἀγροῦ ὅπως μὴ λάβητε ὄνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν **31** καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηρὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ καὶ προσοχθεῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν ὑμῶν **32** οὐ δὲ ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος κύριος γνωστὸν ἔσται ὑμῖν αἰσχύνθητε καὶ ἐντραπήτε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν οἶκος Ἰσραὴλ **33** τὰδε λέγει κύριος ἐν ἡμέρᾳ ἧ καθαρῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν καὶ κατοικιῶ τὰς πόλεις καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ ἔρημοι **34** καὶ ἡ γῆ ἢ ἠφανισμένη ἐργασθήσεται ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς παροδούντος **35** καὶ ἐρουσὶν ἡ γῆ

ἐκείνη ἢ ἠφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἠφανισμένοι καὶ κατεσκαμμένοι ὄχυραὶ ἐκάθισαν **36** καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅσα ἂν καταλειφθῶσιν κύκλῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ κύριος ὠκοδόμησα τὰς καθηρημένας καὶ κατεφύτευσα τὰς ἠφανισμένας ἐγὼ κύριος ἐλάλησα καὶ ποιήσω **37** τὰδε λέγει κύριος ἔτι τοῦτο ζητηθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς πληθυνῶ αὐτοὺς ὡς πρόβατα ἀνθρώπους **38** ὡς πρόβατα ἅγια ὡς πρόβατα Ἱερουσαλημ ἐν ταῖς ἐορταῖς αὐτῆς οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος

37 καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ ἐξήγαγέν με ἐν πνεύματι κύριος καὶ ἔθηκέν με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων **2** καὶ περιήγαγέν με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου ξηρὰ σφόδρα **3** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου εἰ ζήσεται τὰ ὀστᾶ ταῦτα καὶ εἶπα κύριε σὺ ἐπίστη ταῦτα **4** καὶ εἶπεν πρὸς με προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ ἀκούσατε λόγον κυρίου **5** τὰδε λέγει κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς **6** καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκας καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος **7** καὶ ἐπροφήτευσά καθὼς ἐνετείλατό μοι καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι καὶ ἰδοὺ σεισμός καὶ προσήγαγε τὰ ὀστᾶ ἑκάτερον πρὸς τὴν ἄρμονίαν αὐτοῦ **8** καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο καὶ ἀνέβαιναν ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω

καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς **9** καὶ εἶπεν πρὸς με προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα καὶ εἶπὸν τῷ πνεύματι τάδε λέγει κύριος ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἔλθε καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους καὶ ζησάτωσαν **10** καὶ ἐπροφήτευσά καθότι ἐνετείλατό μοι καὶ εἰσηλθεν εἰς αὐτούς τὸ πνεῦμα καὶ ἔζησαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν συναγωγῇ πολλῇ σφόδρα **11** καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς με λέγων υἱὲ ἀνθρώπου τὰ ὅσα ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστὶν καὶ αὐτοὶ λέγουσιν ξηρὰ γέγονεν τὰ ὅσα ἡμῶν ἀπόλωλεν ἢ ἐλπίς ἡμῶν διαπεφωνήκαμεν **12** διὰ τοῦτο προφήτευσον καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω ὑμῶν τὰ μνήματα καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ **13** καὶ γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ εἶμι κύριος ἐν τῷ ἀνοῖξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου **14** καὶ δώσω τὸ πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω λέγει κύριος **15** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων **16** υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῶ ῥάβδον καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ἰουδαν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προσκειμένους ἐπ' αὐτόν καὶ ῥάβδον δευτέραν λήμψη σεαυτῶ καὶ γράψεις αὐτὴν τῷ Ἰωσηφ ῥάβδον Εφραιμ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς προστεθέντας πρὸς αὐτόν **17** καὶ συνάψεις αὐτάς πρὸς ἀλλήλας σαυτῶ εἰς ῥάβδον μίαν τοῦ δῆσαι αὐτάς καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρὶ σου **18** καὶ ἔσται ὅταν λέγωσιν πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἐστὶν ταῦτά σοι **19** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει

κύριος ἰδοὺ ἐγὼ λήμψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσηφ τὴν διὰ χειρὸς Εφραιμ καὶ τὰς φυλὰς Ἰσραὴλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτὸν καὶ δώσω αὐτούς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰουδα καὶ ἔσονται εἰς ῥάβδον μίαν ἐν τῇ χειρὶ Ἰουδα **20** καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς ἐν τῇ χειρὶ σου ἐνώπιον αὐτῶν **21** καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν οὗ εἰσηλθοσαν ἐκεῖ καὶ συνάξω αὐτούς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω αὐτῶν καὶ εἰσάξω αὐτούς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ **22** καὶ δώσω αὐτούς εἰς ἔθνος ἐν ἐν τῇ γῇ μου καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραὴλ καὶ ἄρχων εἷς ἔσται αὐτῶν καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔθνη οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν οὐκέτι εἰς δύο βασιλείας **23** ἵνα μὴ μιαινῶνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ ῥύσομαι αὐτούς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν ἧμάρτοσαν ἐν αὐταῖς καὶ καθαρῶ αὐτούς καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν **24** καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυιδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ ποιμὴν εἷς ἔσται πάντων ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασίν μου πορεύσονται καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξονται καὶ ποιήσουσιν αὐτά **25** καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἦν ἐγὼ δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακωβ οὗ κατώκησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοὶ καὶ Δαυιδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων αὐτῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα **26** καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης διαθήκη αἰωνία ἔσται μετ' αὐτῶν καὶ θήσω τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα **27** καὶ ἔσται ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός καὶ αὐτοὶ μου ἔσονται λαός **28** καὶ γνῶσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ

εἰμι κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτοὺς ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγια μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα

38 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Γωγ καὶ τὴν γῆν τοῦ Μαγωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν 3 καὶ εἶπὸν αὐτῷ τάδε λέγει κύριος κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ 4 καὶ συνάξω σε καὶ πᾶσαν τὴν δύναμίν σου ἵππους καὶ ἱππεῖς ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας συναγωγὴ πολλή πέλται καὶ περικεφαλαῖαι καὶ μάχαιραι 5 Πέρσαι καὶ Αἰθίοπες καὶ Λίβυες πάντες περικεφαλαίαις καὶ πέλταις 6 Γομερ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν οἶκος τοῦ Θεργαμα ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ 7 ἐτοιμάσθητι ἐτοίμασον σεαυτὸν σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου οἱ συνηγμένοι μετὰ σοῦ καὶ ἔση μοι εἰς προφυλακὴν 8 ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἐτοιμασθήσεται καὶ ἐπ' ἐσχάτου ἐτῶν ἐλεύσεται καὶ ἦξει εἰς τὴν γῆν τὴν ἀπεστραμμένην ἀπὸ μαχαίρας συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ γῆν Ἰσραηλ ἡ ἐγενήθη ἔρημος δι' ὅλου καὶ οὗτος ἐξ ἐθνῶν ἐξελέλυθεν καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' εἰρήνης ἅπαντες 9 καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς καὶ ἦξις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν καὶ ἔση σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ 10 τάδε λέγει κύριος κύριος καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου καὶ λογιῇ λογισμοὺς πονηροῦς 11 καὶ ἔρεῖς ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπερριμμένην ἦξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡσυχίᾳ καὶ οἰκοῦντας ἐπ' εἰρήνης πάντας κατοικοῦντας γῆν ἐν ἧ οὐχ ὑπάρχει τεῖχος οὐδὲ μοχλοὶ καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν

αὐτοῖς 12 προνομεῦσαι προνομήν καὶ σκυλεῦσαι σκυλα αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι χεῖρά σου εἰς τὴν ἠρημωμένην ἢ κατωκίσθη καὶ ἐπ' ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν πεποικηκός κτήσεις κατοικοῦντας ἐπὶ τὸν ὄμφαλὸν τῆς γῆς 13 Σαβα καὶ Δαιδαν καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐρουσίν σοι εἰς προνομήν τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἔρχῃ καὶ σκυλεῦσαι σκυλα συνήγαγες συναγωγὴν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀπενέγκασθαι κτήσιν τοῦ σκυλεῦσαι σκυλα 14 διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου καὶ εἶπὸν τῷ Γωγ τάδε λέγει κύριος οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαόν μου Ἰσραηλ ἐπ' εἰρήνης ἐγενήθη 15 καὶ ἦξις ἐκ τοῦ τόπου σου ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ ἀναβάται ἵππων πάντες συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλή 16 καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσται καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν μου ἵνα γνῶσιν πάντα τὰ ἔθνη ἐμὲ ἐν τῷ ἀγιασθῆναί με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν 17 τάδε λέγει κύριος κύριος τῷ Γωγ σὺ εἶ περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἔμπροσθεν διὰ χειρὸς τῶν δούλων μου προφητῶν τοῦ Ἰσραηλ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσιν τοῦ ἀγαγεῖν σε ἐπ' αὐτούς 18 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἂν ἔλθῃ Γωγ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ λέγει κύριος κύριος ἀναβήσεται ὁ θυμὸς μου 19 καὶ ὁ ζηλὸς μου ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραηλ 20 καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου καὶ πάντα τὰ ἔρπετὰ τὰ

ἔρχονται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καὶ ῥαγήσεται τὰ ὄρη καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες καὶ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται 21 καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸν πᾶν φόβον λέγει κύριος μάχαιρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται 22 καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ καὶ αἵματι καὶ ὑετῶ κατακλύζοντι καὶ λίθοις χαλάζης καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτοῦ 23 καὶ μεγαλυνθήσομαι καὶ ἁγιασθήσομαι καὶ ἐνδοξασθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος

39 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γωγ καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ 2 καὶ συνάξω σε καὶ καθοδηγήσω σε καὶ ἀναβιβῶ σε ἀπ' ἐσχάτου τοῦ βορρᾶ καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραηλ 3 καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὰ τοξεύματά σου ἀπὸ τῆς χειρὸς σου τῆς δεξιᾶς καὶ καταβαλῶ σε 4 ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ καὶ πεσῆ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ δοθήσονται εἰς πλήθη ὀρνέων παντὶ πετεινῶ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι 5 ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου πεσῆ ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα λέγει κύριος 6 καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γωγ καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος 7 καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραηλ καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐκέτι καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ἅγιος ἐν Ἰσραηλ 8 ἰδοὺ ἦκει καὶ γνώση ὅτι

ἔσται λέγει κύριος κύριος αὕτη ἔστιν ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἐλάλησα 9 καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραηλ καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὄπλοις πέλταις καὶ κοντοῖς καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασιν καὶ ῥάβδοις χειρῶν καὶ λόγχαις καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη 10 καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου οὐδὲ μὴ κόψωσιν ἐκ τῶν δρυμῶν ἀλλ' ἢ τὰ ὄπλα κατακαύσουσιν πυρὶ καὶ προνομεύσουσιν τοὺς προνομεύσαντας αὐτούς καὶ σκυλεύσουσιν τοὺς σκυλεύσαντας αὐτούς λέγει κύριος 11 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω τῶ Γωγ τόπον ὀνομαστόν μνημεῖον ἐν Ἰσραηλ τὸ πολυάνδριον τῶν ἐπελθόντων πρὸς τῇ θαλάσῃ καὶ περιοικοδομήσουσιν τὸ περιστόμιον τῆς φάραγγος καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γωγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ καὶ κληθήσεται τὸ γαί τὸ πολυάνδριον τοῦ Γωγ 12 καὶ κατορύξουσιν αὐτούς οἶκος Ἰσραηλ ἵνα καθαρισθῆ ἡ γῆ ἐν ἑπταμῆνῳ 13 καὶ κατορύξουσιν αὐτούς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς ὀνομαστόν ἡ ἡμέρα ἐδοξάσθη λέγει κύριος 14 καὶ ἄνδρας διὰ παντὸς διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν θάψαι τοὺς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καθαρῆσαι αὐτὴν μετὰ τὴν ἑπταμῆνον καὶ ἐκζητήσουσιν 15 καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τὴν γῆν καὶ ἰδὼν ὅστοῦν ἀνθρώπου οἰκοδομήσει παρ' αὐτὸ σημεῖον ἕως ὅτου θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς τὸ γαί τὸ πολυάνδριον τοῦ Γωγ 16 καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως Πολυάνδριον καὶ καθαρισθήσεται ἡ γῆ 17 καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τάδε λέγει κύριος εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῶ καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε συνάχθητε ἀπὸ πάντων

τῶν περικύκλω ἐπὶ τὴν θυσίαν μου ἦν τέθυκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραηλ καὶ φάγεσθε κρέα καὶ πίεσθε αἷμα 18 κρέα γιγάντων φάγεσθε καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς πίεσθε κριούς καὶ μόσχους καὶ τράγους καὶ οἱ μόσχοι ἐστεατωμένοι πάντες 19 καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου ἧς ἔθυσα ὑμῖν 20 καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἵππον καὶ ἀναβάτην γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστὴν λέγει κύριος 21 καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου ἦν ἐποίησα καὶ τὴν χειρὰ μου ἦν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτούς 22 καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραηλ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα 23 καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν οἶκος Ἰσραηλ ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμέ καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χειράς τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἔπασαν πάντες μαχαίρα 24 κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν 25 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος νῦν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακωβ καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσραηλ καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου 26 καὶ λήψονται τὴν ἀτιμίαν ἐαυτῶν καὶ τὴν ἀδικίαν ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν 27 ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν 28 καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος

ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσιν 29 καὶ οὐκ ἀποστρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἀνθ' οὗ ἔξεχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραηλ λέγει κύριος κύριος

40 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῷ τεσσαρεσκαδεκάτῳ ἔτει μετὰ τὸ ἀλῶναι τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ κυρίου καὶ ἤγαγέν με 2 ἐν ὁράσει θεοῦ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραηλ καὶ ἔθηκέν με ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ σφόδρα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὡσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι 3 καὶ εἰσηγάγην με ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων καὶ κάλαμος μέτρου καὶ αὐτὸς εἰστήκει ἐπὶ τῆς πύλης 4 καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἀνὴρ ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἰδὲ καὶ ἐν τοῖς ὠσίν σου ἄκουε καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἐγὼ δεικνύω σοι διότι ἔνεκα τοῦ δεῖξαι σοι εἰσελήλυθας ὧδε καὶ δείξεις πάντα ὅσα σὺ ὄρας τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραηλ 5 καὶ ἰδοὺ περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλω καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος τὸ μέτρον πηχῶν ἕξ ἐν πήχει καὶ παλαιστῆς καὶ διεμέτρησεν τὸ προτείχισμα πλάτος ἴσον τῷ καλάμῳ καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον τῷ καλάμῳ 6 καὶ εἰσηλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς καὶ διεμέτρησεν τὸ αἰλαμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλάμῳ 7 καὶ τὸ θεε ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ τὸ αἰλαμ ἀνὰ μέσον τοῦ θαιηλαθα πηχῶν ἕξ καὶ τὸ θεε τὸ δευτερον ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ

ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος καὶ τὸ αἰλαμ πῆχεων πέντε 8 καὶ τὸ θεε τὸ τρίτον ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος 9 καὶ τὸ αἰλαμ τοῦ πυλῶνος πλησίον τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης πηχῶν ὀκτώ καὶ τὰ αἰλευ πηχῶν δύο καὶ τὸ αἰλαμ τῆς πύλης ἔσωθεν 10 καὶ τὰ θεε τῆς πύλης θεε κατέναντι τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν καὶ μέτρον ἐν τοῖς τρισὶν καὶ μέτρον ἐν τοῖς αἰλαμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν 11 καὶ διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα τριῶν 12 καὶ πῆχυς ἐπισυναγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεῖμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ τὸ θεε πηχῶν ἕξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἕξ ἔνθεν 13 καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου τοῦ θεε ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θεε πλάτος πῆχεις εἴκοσι πέντε αὕτη πύλη ἐπὶ πύλην 14 καὶ τὸ αἴθριον τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης ἐξήκοντα πῆχεις εἴκοσι θεῖμ τῆς πύλης κύκλῳ 15 καὶ τὸ αἴθριον τῆς πύλης ἔξωθεν εἰς τὸ αἴθριον αἰλαμ τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν πεντήκοντα 16 καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὰ θεῖμ καὶ ἐπὶ τὰ αἰλαμ ἔσωθεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν καὶ ὡσαύτως τοῖς αἰλαμ θυρίδες κύκλῳ ἔσωθεν καὶ ἐπὶ τὸ αἰλαμ φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν 17 καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ παστοφόρια καὶ περίστυλα κύκλῳ τῆς αὐλῆς τριάκοντα παστοφόρια ἐν τοῖς περιστύλοις 18 καὶ αἱ στοαὶ κατὰ νότου τῶν πυλῶν κατὰ τὸ μῆκος τῶν πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑποκάτω 19 καὶ διεμέτρησεν τὸ πλάτος τῆς αὐλῆς ἀπὸ τοῦ αἴθριου τῆς πύλης τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἴθριον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης ἕξω πῆχεις ἑκατόν τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ

βορρᾶν 20 καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τῇ αὐλῇ τῇ ἐξωτέρᾳ καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν τὸ τε μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος 21 καὶ τὰ θεε τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω καὶ τοὺς φοίνικας αὐτῆς καὶ ἐγένετο κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πηχῶν εἴκοσι πέντε τὸ εὖρος αὐτῆς 22 καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμω καὶ οἱ φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέπουσα κατὰ ἀνατολάς καὶ ἐν ἑπτὰ κλιμακτῆρσιν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὴν καὶ τὰ αἰλαμμω ἔσωθεν 23 καὶ πύλη τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην τοῦ βορρᾶ ὄν τρόπον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην πῆχεις ἑκατόν 24 καὶ ἤγαγέ με κατὰ νότον καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα 25 καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμω κυκλόθεν καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ αἰλαμ πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ πηχῶν εἴκοσι πέντε τὸ εὖρος αὐτῆς 26 καὶ ἑπτὰ κλιμακτῆρες αὐτῇ καὶ αἰλαμμω ἔσωθεν καὶ φοίνικες αὐτῇ εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν ἐπὶ τὰ αἰλευ 27 καὶ πύλη κατέναντι πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην πῆχεις ἑκατόν τὸ εὖρος πρὸς νότον 28 καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα 29 καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αἰλαμμω κύκλῳ πῆχεις πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ

τὸ εὖρος πήχεις εἴκοσι πέντε **31** καὶ αἰλαμμω εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν καὶ φοίνικες τῷ αἰλευ καὶ ὀκτῶ κλιμακτῆρες **32** καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα **33** καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αἰλαμμω κύκλω πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς καὶ εὖρος πήχεις εἴκοσι πέντε **34** καὶ αἰλαμμω εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ αἰλευ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ὀκτῶ κλιμακτῆρες αὐτῇ **35** καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τὴν πρὸς βορρᾶν καὶ διεμέτρησεν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα **36** καὶ τὰ θεε καὶ τὰ αἰλευ καὶ τὰ αἰλαμμω καὶ θυρίδες αὐτῇ κύκλω καὶ τῷ αἰλαμμω αὐτῆς πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς καὶ εὖρος πήχεις εἴκοσι πέντε **37** καὶ τὰ αἰλαμμω εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν καὶ φοίνικες τῷ αἰλευ ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ ὀκτῶ κλιμακτῆρες αὐτῇ **38** τὰ παστοφόρια αὐτῆς καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμω αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης **39** τῆς δευτέρας ἔκρυσις ὅπως σφάζουσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ὑπὲρ ἀγνοίας **40** καὶ κατὰ νώτου τοῦ ῥόακος τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς βλέπούσης πρὸς βορρᾶν δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατὰ νώτου τῆς δευτέρας καὶ τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης δύο τράπεζαι κατὰ ἀνατολὰς **41** τέσσαρες ἔνθεν καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νώτου τῆς πύλης ἐπ' αὐτὰς σφάζουσι τὰ θύματα κατέναντι τῶν ὀκτῶ τραπεζῶν τῶν θυμάτων **42** καὶ τέσσαρες τράπεζαι τῶν ὀλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι πήχεος καὶ ἡμίους τὸ πλάτος καὶ πήχεων δύο καὶ ἡμίους τὸ μῆκος καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος ἐπ'

αὐτὰς ἐπιθήσουσιν τὰ σκεύη ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα **43** καὶ παλαιστὴν ἔξουσιν γεῖσος λελαξευμένον ἔσωθεν κύκλω καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν στέγας τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ἕτεοῦ καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας **44** καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς βλέπούσης πρὸς βορρᾶν φέρουσα πρὸς νότον καὶ μία κατὰ νώτου τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον βλέπούσης δὲ πρὸς βορρᾶν **45** καὶ εἶπεν πρὸς με ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς νότον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου **46** καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βορρᾶν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδουκ οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευι πρὸς κύριον λειτουργεῖν αὐτῷ **47** καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν μῆκος πήχεων ἑκατὸν καὶ εὖρος πήχεων ἑκατὸν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου **48** καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸ αἰλαμ τοῦ οἴκου καὶ διεμέτρησεν τὸ αἰλ τοῦ αἰλαμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώματος πηχῶν δέκα τεσσάρων καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἰλαμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν **49** καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἰλαμ πηχῶν εἴκοσι καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δώδεκα καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτό καὶ στῦλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἰλαμ εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν

41 καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸν ναόν ᾧ διεμέτρησεν τὸ αἰλαμ πηχῶν ἕξ τὸ πλάτος ἔνθεν καὶ πηχῶν ἕξ τὸ εὖρος τοῦ αἰλαμ ἔνθεν **2** καὶ τὸ εὖρος

τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα καὶ ἐπωμίδες τοῦ
πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν καὶ πηχῶν πέντε
ἔνθεν καὶ διεμέτρησεν τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν
τεσσαράκοντα καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι **3**
καὶ εἰσηλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ
διεμέτρησεν τὸ αἶλ τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο
καὶ τὸ θύρωμα πηχῶν ἕξ καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ
θυρώματος πηχῶν ἐπτὰ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἐπτὰ
ἔνθεν **4** καὶ διεμέτρησεν τὸ μῆκος τῶν θυρῶν
πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ εὖρος πηχῶν εἴκοσι
κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ καὶ εἶπεν τοῦτο τὸ
ἅγιον τῶν ἁγίων **5** καὶ διεμέτρησεν τὸν τοῖχον
τοῦ οἴκου πηχῶν ἕξ καὶ τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς
πηχῶν τεσσάρων κυκλόθεν **6** καὶ τὰ πλευρὰ
πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα καὶ τρεῖς δῖς καὶ
διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἐν τοῖς πλευροῖς
κύκλῳ τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὁρᾶν
ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἄπτωνται τῶν τοίχων τοῦ
οἴκου **7** καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας τῶν πλευρῶν
κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου πρὸς τὴν
ἀνωτέραν κύκλῳ τοῦ οἴκου ὅπως διαπλατύνηται
ἄνωθεν καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναβαίνωσιν ἐπὶ τὰ
ὑπερῶα καὶ ἐκ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ τριώροφα **8** καὶ
τὸ θραεὶ τοῦ οἴκου ὕψος κύκλῳ διάστημα τῶν
πλευρῶν ἴσον τῷ καλάμῳ πῆχεων ἕξ διάστημα **9**
καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς πλευρᾶς ἕξωθεν πηχῶν
πέντε καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἀνὰ μέσον τῶν πλευρῶν
τοῦ οἴκου **10** καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ἐξεδρῶν εὖρος
πηχῶν εἴκοσι τὸ περιφερὲς τῷ οἴκῳ κύκλῳ **11**
καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς
θύρας τῆς μιᾶς τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ ἡ θύρα ἡ
μία πρὸς νότον καὶ τὸ εὖρος τοῦ φωτὸς τοῦ
ἀπολοίπου πηχῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν **12**

καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου
ὡς πρὸς θάλασσαν πηχῶν ἑβδομήκοντα πλάτος
τοῦ τοίχου τοῦ διορίζοντος πῆχεων πέντε εὖρος
κυκλόθεν καὶ μῆκος αὐτοῦ πῆχεων ἑνενήκοντα
13 καὶ διεμέτρησεν κατέναντι τοῦ οἴκου μῆκος
πηχῶν ἑκατόν καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα
καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν **14** καὶ τὸ
εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου καὶ τὰ ἀπόλοιπα
κατέναντι πηχῶν ἑκατόν **15** καὶ διεμέτρησεν
μῆκος τοῦ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ
ἀπολοίπου τῶν κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκεῖνου
καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πῆχεων ἑκατόν
τὸ μῆκος καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαι καὶ τὸ αἶλαμ
τὸ ἐξώτερον **16** πεφατνωμένα καὶ αἱ θυρίδες
δικτυωταὶ ὑποφαύσεις κύκλῳ τοῖς τρισὶν ὥστε
διακύπτειν καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα
κύκλῳ καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως
τῶν θυρίδων καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι
τρισῶς εἰς τὸ διακύπτειν **17** καὶ ἕως πλησίον
τῆς ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας καὶ ἐφ'
ὄλον τὸν τοῖχον κύκλῳ ἐν τῷ ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ
ἕξωθεν **18** γεγλυμμένα χερουβὶν καὶ φοίνικες
ἀνὰ μέσον χερουβὶ καὶ χερουβὶ δύο πρόσωπα τῷ
χερουβὶ **19** πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοίνικα
ἔνθεν καὶ ἔνθεν καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς
τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν διαγεγλυμμένος
ὄλος ὁ οἶκος κυκλόθεν **20** ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως
τοῦ φατνώματος τὰ χερουβὶν καὶ οἱ φοίνικες
διαγεγλυμμένοι **21** καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς
ἀναπτυσσόμενος τετράγωνον κατὰ πρόσωπον
τῶν ἁγίων ὄρασις ὡς ὄψις **22** θυσιαστηρίου
ξυλίνου πηχῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ τὸ
μῆκος πηχῶν δύο καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δύο καὶ

κέρατα εἶχεν καὶ ἡ βᾶσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι καὶ εἶπεν πρὸς με αὕτη ἡ τράπεζα ἢ πρὸ προσώπου κυρίου **23** καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ καὶ τῷ ἁγίῳ **24** δύο θυρώματα τοῖς δυσι θυρώμασι τοῖς στροφωτοῖς δύο θυρώματα τῷ ἐνὶ καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ **25** καὶ γλυφὴ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ χερουβιν καὶ φοίνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἁγίων καὶ σπουδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἰλαμ ἔξωθεν **26** καὶ θυρίδες κρυπταὶ καὶ διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλαμ καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμένα **42** καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν κατὰ ἀνατολὰς κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ εἰσήγαγέ με καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι πέντε ἐχόμενοι τοῦ ἀπολοίου καὶ ἐχόμενοι τοῦ διορίζοντος πρὸς βορρᾶν **2** ἐπὶ πῆχεις ἑκατὸν μῆκος πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ πλάτος πεντήκοντα πῆχεων **3** διαγεγραμμέναι ὄν τρόπον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας καὶ ὄν τρόπον τὰ περίστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ἐστιχισμέναι ἀντιπρόσωποι στοαὶ τρισσαί **4** καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περίπατος πηχῶν δέκα τὸ πλάτος ἐπὶ πῆχεις ἑκατὸν τὸ μῆκος καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς βορρᾶν **5** καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῶοι ὡσαύτως ὅτι ἐξείχετο τὸ περίστυλον ἐξ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύλου καὶ τὸ διάστημα οὕτως περίστυλον καὶ διάστημα καὶ οὕτως στοαὶ **6** διότι τριπλαῖ ἦσαν καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ στῦλοι τῶν ἐξωτέρων διὰ τοῦτο ἐξείχοντο τῶν ὑποκάτωθεν καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς **7** καὶ φῶς ἔξωθεν ὄν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν

τῶν πρὸς βορρᾶν μῆκος πῆχεων πενήκοντα **8** ὅτι τὸ μῆκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλέπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πηχῶν πενήκοντα καὶ αὐταὶ εἰσιν ἀντιπρόσωποι ταύταις τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατὸν **9** καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τούτων τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας **10** κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ περιπάτου καὶ τὰ πρὸς νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ νότου κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίου καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος ἐξέδραι **11** καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κατὰ τὰ μέτρα τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς βορρᾶν καὶ κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ εὖρος αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν **12** τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς νότον καὶ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ περιπάτου ὡς ἐπὶ φῶς διαστήματος καλάμου καὶ κατ' ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν **13** καὶ εἶπεν πρὸς με αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς βορρᾶν καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς νότον αἱ οὖσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδουκ οἱ ἐγγίζοντες πρὸς κύριον τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ ἐκεῖ θήσουσιν τὰ ἅγια τῶν ἁγίων καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ περι ἁμαρτίας καὶ τὰ περι ἀγνοίας διότι ὁ τόπος ἅγιος **14** οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ τῶν ἱερέων οὐκ ἐξελεύσονται ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν ὅπως διὰ παντὸς ἅγιοι ὧσιν οἱ προσάγοντες καὶ μὴ ἄπωνται τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς διότι ἅγια ἐστὶν καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα

ὅταν ἄπτωνται τοῦ λαοῦ **15** καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τοῦ οἴκου ἔσωθεν καὶ ἐξήγαγέ με καθ' ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν τὸ ὑπόδειγμα τοῦ οἴκου κυκλόθεν ἐν διατάξει **16** καὶ ἔστη κατὰ νότου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου **17** καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς βορρᾶν καὶ διεμέτρησεν τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ βορρᾶ πῆχεις πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου **18** καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς θάλασσαν καὶ διεμέτρησεν τὸ κατὰ πρόσωπον τῆς θαλάσσης πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου **19** καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς νότον καὶ διεμέτρησεν κατέναντι τοῦ νότου πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου **20** τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ καλάμου καὶ διέταξεν αὐτὸν καὶ περίβολον αὐτῶν κύκλῳ πεντακοσίων πρὸς ἀνατολὰς καὶ πεντακοσίων πηχῶν εὖρος τοῦ διαστέλλειν ἀνὰ μέσον τῶν ἁγίων καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προτειχίσματος τοῦ ἐν διατάξει τοῦ οἴκου

43 καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐξήγαγέ με **2** καὶ ἰδοὺ δόξα θεοῦ Ἰσραηλ ἦρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν **3** καὶ ἡ ὄρασις ἦν εἶδον κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν εἶδον ὅτε εἰσεπορευόμην τοῦ χρισαί τὴν πόλιν καὶ ἡ ὄρασις τοῦ ἄρματος οὗ εἶδον κατὰ τὴν ὄρασιν ἦν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβαρ καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου **4** καὶ δόξα κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον κατὰ τὴν ὁδὸν

τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς **5** καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης κυρίου ὁ οἶκος **6** καὶ ἔστην καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος πρὸς με καὶ ὁ ἀνὴρ εἰστήκει ἐχόμενός μου **7** καὶ εἶπεν πρὸς με ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου καὶ τὸν τόπον τοῦ ἵχνους τῶν ποδῶν μου ἐν οἷς κατασκηνώσει τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραηλ τὸν αἰῶνα καὶ οὐ βεβηλώσουσιν οὐκέτι οἶκος Ἰσραηλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν **8** ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν καὶ τὰς φλιάς μου ἐχομένας τῶν φλιῶν αὐτῶν καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς ἐποίουν καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου καὶ ἐν φόνῳ **9** καὶ νῦν ἀπώσασθωσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν αἰῶνα **10** καὶ σύ υἱὲ ἀνθρώπου δεῖξον τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ τὸν οἶκον καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τὴν ὄρασιν αὐτοῦ καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ **11** καὶ αὐτοὶ λήμψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν καὶ διαγράψεις τὸν οἶκον καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς αὐτοῖς καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν καὶ φυλάξονται πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσουσιν αὐτὰ **12**

καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους πάντα τὰ ὄρια αὐτοῦ κυκλόθεν ἅγια ἀγίων **13** καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν πῆχει τοῦ πῆχους καὶ παλαιστῆς κόλπωμα βάθος ἐπὶ πῆχυν καὶ πῆχυσ τὸ εὖρος καὶ γεῖσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ κυκλόθεν σπιθαμῆς καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου **14** ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα τὸ ὑποκάτωθεν πηχῶν δύο καὶ τὸ εὖρος πῆχους καὶ ἀπὸ τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα πῆχεις τέσσαρες καὶ εὖρος πῆχυσ **15** καὶ τὸ ἀριθμὸν πηχῶν τεσσάρων καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριθμὸν καὶ ὑπεράνω τῶν κεράτων πῆχυσ **16** καὶ τὸ ἀριθμὸν πηχῶν δώδεκα μήκους ἐπὶ πῆχεις δώδεκα πλάτους τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ **17** καὶ τὸ ἱλαστήριον πηχῶν δέκα τεσσάρων τὸ μήκος ἐπὶ πῆχεις δέκα τέσσαρας τὸ εὖρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ καὶ τὸ γεῖσος αὐτῶ κυκλόθεν κυκλούμενον αὐτῶ ἥμισυ πῆχους καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ πῆχυσ κυκλόθεν καὶ οἱ κλιμακτῆρες αὐτοῦ βλέποντες κατ' ἀνατολάς **18** καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ τοῦ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαυτώματα καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα **19** καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδουκ τοῖς ἐγγίζουσι πρὸς με λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας **20** καὶ λήμψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱλαστηρίου καὶ ἐπὶ τὴν βᾶσιν κύκλω καὶ

ἐξιλάσονται αὐτό **21** καὶ λήμψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ ἁμαρτίας καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῶ ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου ἔξωθεν τῶν ἀγίων **22** καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήμψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἁμώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καθότι ἐξιλάσαντο ἐν τῶ μόσχῳ **23** καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι σε τὸν ἐξιλασμόν προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἄμωμον **24** καὶ προσοίσετε ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπιρρίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἄλλα καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὀλοκαυτώματα τῶ κυρίῳ **25** ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν καὶ μόσχον ἐκ βοῶν καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἄμωμο ποιήσουσιν **26** ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον καὶ καθαριοῦσιν αὐτὸ καὶ πλήσουσιν χεῖρας αὐτῶν **27** καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς λέγει κύριος

44 καὶ ἐπέστρεψέν με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἀγίων τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται οὐκ ἀνοιχθήσεται καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς ὅτι κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς καὶ ἔσται κεκλεισμένη **3** διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον κυρίου κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται **4** καὶ εἰσήγαγέν με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος κυρίου

καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου **5** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου καὶ ἰδὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ τοῖς ὠσίν σου ἄκουε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ κατὰ πάντα τὰ προστάγματα οἴκου κυρίου καὶ κατὰ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ οἴκου κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις **6** καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραηλ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰκανούσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν οἶκος Ἰσραηλ **7** τοῦ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς ἀλλογενεῖς ἀπεριτμήτους καρδίᾳ καὶ ἀπεριτμήτους σαρκὶ τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου καὶ ἐβεβήλουν αὐτὰ ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους στέαρ καὶ αἶμα καὶ παρεβαίνετε τὴν διαθήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν **8** καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακάς ἐν τοῖς ἁγίοις μου **9** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς πᾶς υἱὸς ἀλλογενεῖς ἀπερίτμητος καρδίᾳ καὶ ἀπερίτμητος σαρκὶ οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἁγία μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν τῶν ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραηλ **10** ἀλλ' ἢ οἱ Λευῖται οἵτινες ἀφήλαντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸν Ἰσραηλ ἀπ' ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν καὶ λήμψονται ἀδικίαν αὐτῶν **11** καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργοῦντες θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου καὶ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ οὗτοι σφάξουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας τῷ λαῷ καὶ οὗτοι στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς **12** ἀνθ' ὧν ἐλειούργουν αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ εἰς κόλασιν ἀδικίας ἕνεκα τούτου ἦρα τὴν χειρὰ μου

ἐπ' αὐτοὺς λέγει κύριος ὁ θεός **13** καὶ οὐκ ἐγγιῶσι πρὸς με τοῦ ἱερατεύειν μοι οὐδὲ τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν τοῦ Ἰσραηλ οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου καὶ λήμψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ἣ ἐπλανήθησαν **14** καὶ κατατάξουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακάς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν **15** οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδδουκ οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακάς τῶν ἁγίων μου ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσραηλ ἀπ' ἐμοῦ οὗτοι προσάξουσιν πρὸς με τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν στέαρ καὶ αἶμα λέγει κύριος ὁ θεός **16** οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἁγία μου καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου τοῦ λειτουργεῖν μοι καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακάς μου **17** καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας στολὰς λινᾶς ἐνδύσονται καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἐρεᾶ ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς **18** καὶ κιθάρεις λινᾶς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν καὶ περισκελῆ λινᾶ ἔξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν καὶ οὐ περιζώσονται βίβα **19** καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαὸν ἐκδύσονται τὰς στολὰς αὐτῶν ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς καὶ θήσουσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἐτέρας καὶ οὐ μὴ ἁγιασῶσιν τὸν λαὸν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν **20** καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσουσιν καλύπτοντες καλύψουσιν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν **21** καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσιν πᾶς ἱερεὺς ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς

εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν **22** καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην οὐ λήμψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραὴλ καὶ χήρα ἐὰν γένηται ἐξ ἱερέως λήμψονται **23** καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου καὶ ἀνὰ μέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς **24** καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσιν καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσιν καὶ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάσσονται καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάσουσιν **25** καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰσελεύσονται τοῦ μιανθῆναι ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ καὶ ἐπὶ μητρὶ καὶ ἐπὶ υἱῷ καὶ ἐπὶ θυγατρὶ καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ ἢ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ μιανθῆσεται **26** καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν ἐπτά ἡμέρας ἐξαριθμήσει αὐτῷ **27** καὶ ἢ ἂν ἡμέρα εἰσπορεύωνται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ προσοίσουσιν ἰλασμόν λέγει κύριος ὁ θεός **28** καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις αὐτῶν **29** καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας οὗτοι φάγονται καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται **30** ἀπαρχαὶ πάντων καὶ τὰ πρωτότοκα πάντων καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται καὶ τὰ πρωτογενήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ τοῦ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν **31** καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον ἐκ τῶν πετεινῶν καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν οὐ φάγονται οἱ ἱερεῖς

45 καὶ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονομίᾳ ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ κυρίῳ ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας ἅγιον ἔσται ἐν πᾶσι τοῖς ὄριοις αὐτοῦ κυκλόθεν **2** καὶ ἔσται ἐκ τούτου εἰς ἀγίασμα πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετράγωνον κυκλόθεν καὶ πῆχεις πεντήκοντα διάστημα αὐτῷ κυκλόθεν **3** καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας καὶ εὖρος δέκα χιλιάδας καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται τὸ ἀγίασμα ἅγια τῶν ἁγίων **4** ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ κυρίῳ καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἀγιασμῷ αὐτῶν **5** εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες μῆκος καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες ἔσται τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσιν τῷ οἴκῳ αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν πόλεις τοῦ κατοικεῖν **6** καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ὃν τρόπον ἢ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσονται **7** καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἁγίων εἰς κατάσχεσιν τῆς πόλεως κατὰ πρόσωπον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολάς καὶ τὸ μῆκος ὡς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν πρὸς θάλασσαν καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὄρια τὰ πρὸς ἀνατολάς τῆς γῆς **8** καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ οὐ καταδυναστεύσουσιν οὐκέτι οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν μου καὶ τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν οἶκος Ἰσραὴλ

κατὰ φυλάς αὐτῶν **9** τάδε λέγει κύριος θεός ἱκανούσθω ὑμῖν οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραηλ ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἀφέλεσθε καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ποιήσατε ἐξάρατε καταδυναστείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου λέγει κύριος θεός **10** ζυγὸς δίκαιος καὶ μέτρον δίκαιον καὶ χοῖνιξ δίκαια ἔστω ὑμῖν **11** τὸ μέτρον καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσται τοῦ λαμβάνειν τὸ δέκατον τοῦ γομορ ἢ χοῖνιξ καὶ τὸ δέκατον τοῦ γομορ τὸ μέτρον πρὸς τὸ γομορ ἔσται ἴσον **12** καὶ τὸ στάθμιον εἴκοσι ὀβολοὶ οἱ πέντε σίκλοι πέντε καὶ οἱ δέκα σίκλοι δέκα καὶ πεντήκοντα σίκλοι ἡ μνα ἔσται ὑμῖν **13** καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἦν ἀφοριεῖτε ἕκτον τοῦ μέτρου ἀπὸ τοῦ γομορ τοῦ πυροῦ καὶ τὸ ἕκτον τοῦ οἴφι ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν κριθῶν **14** καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐλαίου κοτύλην ἐλαίου ἀπὸ δέκα κοτυλῶν ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶν γομορ **15** καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶν δέκα προβάτων ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραηλ εἰς θυσίας καὶ εἰς ὀλοκαυτώματα καὶ εἰς σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμῶν λέγει κύριος θεός **16** καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγουμένῳ τοῦ Ἰσραηλ **17** καὶ διὰ τοῦ ἀφηγουμένου ἔσται τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ αἱ θυσίαι καὶ αἱ σπονδαὶ ἔσονται ἐν ταῖς ἐορταῖς καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐορταῖς οἴκου Ἰσραηλ αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου τοῦ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραηλ **18** τάδε λέγει κύριος θεός ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ μιᾶ τοῦ μηνὸς λήμψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον **19** καὶ λήμψεται ὁ ἱερεὺς

ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλασμοῦ καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιάς τοῦ οἴκου καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐπὶ τὰς φλιάς τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας **20** καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ μιᾶ τοῦ μηνὸς λήμψη παρ' ἐκάστου ἀπόμοιραν καὶ ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον **21** καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἔσται ὑμῖν τὸ πασχα ἐορτὴ ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε **22** καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας **23** καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἐορτῆς ποιήσει ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἁμώμους καθ' ἡμέραν τὰς ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἔριφον αἰγῶν καθ' ἡμέραν **24** καὶ θυσίαν πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῷ ποιήσεις καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι **25** καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ πεντεκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἐορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ ἑπτὰ ἡμέρας καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας καὶ καθὼς τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ καθὼς τὸ μαννα καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον

46 τάδε λέγει κύριος θεός πύλη ἡ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς ἔσται κεκλεισμένη ἕξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθήσεται καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας ἀνοιχθήσεται **2** καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης τῆς ἔξωθεν καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης καὶ ἐξελεύσεται καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῆ ἕως

ἐσπέρας 3 καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις ἐναντίον κυρίου 4 καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἕξ ἄμνους ἁμώμους καὶ κριὸν ἄμωμον 5 καὶ μαναα πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἄμνοῖς θυσίαν δόμα χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι 6 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας μόσχον ἄμωμον καὶ ἕξ ἄμνους καὶ κριὸς ἄμωμος ἔσται 7 καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μαναα καὶ τοῖς ἄμνοῖς καθὼς ἐὰν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι 8 καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἀφηγούμενον κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσεται 9 καὶ ὅταν εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον κυρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν προσκυνεῖν ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς νότον ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὴν πύλην ἢν εἰσελήλυθεν ἀλλ' ἢ κατ' εὐθὺ αὐτῆς ἐξελεύσεται 10 καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται 11 καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μαναα πέμμα τῷ μόσχῳ καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἄμνοῖς καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐλαίου τὸ ἰν τῷ πέμματι 12 ἐὰν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν ὀλοκαύτωμα σωτηρίου τῷ κυρίῳ καὶ ἀνοίξῃ

ἐαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατ' ἀνατολὰς καὶ ποιήσει τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἐξελεύσεται καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτόν 13 καὶ ἄμνον ἐνιαύσιον ἄμωμον ποιήσει εἰς ὀλοκαύτωμα καθ' ἡμέραν τῷ κυρίῳ πρῶτῳ ποιήσει αὐτόν 14 καὶ μαναα ποιήσει ἐπ' αὐτῷ τὸ πρῶτῳ ἕκτον τοῦ μέτρου καὶ ἐλαίου τὸ τρίτον τοῦ ἰν τοῦ ἀναμεῖξαι τὴν σεμίδαλιν μαναα τῷ κυρίῳ πρόσταγμα διὰ παντός 15 ποιήσετε τὸν ἄμνον καὶ τὸ μαναα καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσετε τὸ πρῶτῳ ὀλοκαύτωμα διὰ παντός 16 τάδε λέγει κύριος θεὸς ἐὰν δῶ ὁ ἀφηγούμενος δόμα ἐνὶ ἐκ τῶν υἰῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ τοῦτο τοῖς υἰοῖς αὐτοῦ ἔσται κατάσχεσις ἐν κληρονομίᾳ 17 ἐὰν δὲ δῶ δόμα ἐνὶ τῶν παίδων αὐτοῦ καὶ ἔσται αὐτῷ ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως καὶ ἀποδώσει τῷ ἀφηγουμένῳ πλὴν τῆς κληρονομίας τῶν υἰῶν αὐτοῦ αὐτοῖς ἔσται 18 καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφηγούμενος ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ λαοῦ καταδυναστεῦσαι αὐτοῦς ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ κατακληρονομήσει τοῖς υἰοῖς αὐτοῦ ὅπως μὴ διασκορπίζηται ὁ λαὸς μου ἕκαστος ἐκ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ 19 καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν εἴσοδον τῆς κατὰ νώτου τῆς πύλης εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἁγίων τῶν ἱερέων τὴν βλέπουσαν πρὸς βορρᾶν καὶ ἰδοὺ τόπος ἐκεῖ κεχωρισμένος 20 καὶ εἶπεν πρὸς με οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ ἔψησουσιν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας καὶ ἐκεῖ πέψουσι τὸ μαναα τὸ παράπαν τοῦ μὴ ἐκφέρειν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν τοῦ ἁγιάζειν τὸν λαόν 21 καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν καὶ περιήγαγέ

με ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῆς αὐλῆς καὶ ἰδοὺ αὐλὴ κατὰ τὸ κλίτος τῆς αὐλῆς αὐλὴ κατὰ τὸ κλίτος τῆς αὐλῆς **22** ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη τῆς αὐλῆς αὐλὴ μικρὰ μῆκος πηχῶν τεσσαράκοντα καὶ εὖρος πηχῶν τριάκοντα μέτρον ἐν ταῖς τέσσαρσιν **23** καὶ ἐξέδραι κύκλω ἐν αὐταῖς κύκλω ταῖς τέσσαρσιν καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑποκάτω τῶν ἐξεδρῶν κύκλω **24** καὶ εἶπεν πρὸς με οὗτοι οἱ οἴκοι τῶν μαγειρείων οὗ ἔψησουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ τὰ θύματα τοῦ λαοῦ

47 καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τοῦ οἴκου καὶ ἰδοὺ ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν τοῦ αἰθρίου κατ' ἀνατολάς ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου ἔβλεπεν κατ' ἀνατολάς καὶ τὸ ὕδωρ κατέβαιναν ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ ἀπὸ νότου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον **2** καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν καὶ περιήγαγέ με τὴν ὁδὸν ἔξωθεν πρὸς τὴν πύλην τῆς αὐλῆς τῆς βλεπούσης κατ' ἀνατολάς καὶ ἰδοὺ τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ δεξιοῦ **3** καθὼς ἕξοδος ἀνδρὸς ἐξ ἐναντίας καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διεμέτρησεν χιλίους ἐν τῷ μέτρῳ καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφέσεως **4** καὶ διεμέτρησεν χιλίους καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἕως τῶν μηρῶν καὶ διεμέτρησεν χιλίους καὶ διῆλθεν ὕδωρ ἕως ὀσφύος **5** καὶ διεμέτρησεν χιλίους καὶ οὐκ ἠδύνατο διελθεῖν ὅτι ἐξύβριζεν τὸ ὕδωρ ὡς ῥοιζὸς χειμάρρου ὃν οὐ διαβήσονται **6** καὶ εἶπεν πρὸς με εἰ ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ **7** ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μου καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν **8** καὶ εἶπεν πρὸς με τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ

ἐκπορευόμενον εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὴν πρὸς ἀνατολάς καὶ κατέβαιναν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς διεκβολῆς καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα **9** καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν ζῶων τῶν ἐκζέοντων ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς ζήσεται καὶ ἔσται ἐκεῖ ἰχθύς πολὺς σφόδρα ὅτι ἤκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο καὶ ὑγιάσει καὶ ζήσεται πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπέλθῃ ὁ ποταμὸς ἐκεῖ ζήσεται **10** καὶ στήσονται ἐκεῖ ἄλειεις ἀπὸ Αἰνγαδιν ἕως Αἰναγαλιμ ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται καθ' αὐτὴν ἔσται καὶ οἱ ἰχθύες αὐτῆς ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης πληθὸς πολὺ σφόδρα **11** καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτοῦ οὐ μὴ ὑγιάσωσιν εἰς ἄλλας δέδονται **12** καὶ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ἀναβήσεται ἐπὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν πᾶν ξύλον βρώσιμον οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ οὐδὲ μὴ ἐκλίπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ τῆς καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολήσῃ διότι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἀγίων ταῦτα ἐκπορεύεται καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρῶσιν καὶ ἀνάβασιν αὐτῶν εἰς ὑγίειαν **13** τάδε λέγει κύριος θεὸς ταῦτα τὰ ὄρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος **14** καὶ κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ **15** καὶ ταῦτα τὰ ὄρια τῆς γῆς πρὸς βορρᾶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαινούσης καὶ περιοχιζούσης τῆς εἰσόδου Ἡμαθ Σεδδαδα **16** Βηρωθα Σεβραιμ Ἡλιαμ ἀνὰ μέσον ὀρίων Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ μέσον ὀρίων Ἡμαθ αὐλὴ τοῦ

Σαυναν αἴ εἰσιν ἐπάνω τῶν ὀρίων Αὐρανήτιδος 17 ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Αἰναν ὅρια Δαμασκοῦ καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν 18 καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀνὰ μέσον τῆς Αὐρανήτιδος καὶ ἀνὰ μέσον Δαμασκοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς Γαλααδίτιδος καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γῆς τοῦ Ἰσραηλ ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς ἀνατολὰς Φοινικῶνος ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολὰς 19 καὶ τὰ πρὸς νότον καὶ λίβρα ἀπὸ Θαιμαν καὶ Φοινικῶνος ἕως ὕδατος Μαριμωθ Καδης παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην τοῦτο τὸ μέρος νότος καὶ λίψ 20 τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀρίζει ἕως κατέναντι τῆς εἰσόδου Ημαθ ἕως εἰσόδου αὐτοῦ ταῦτά ἐστιν τὰ πρὸς θάλασσαν Ημαθ 21 καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραηλ 22 βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν καὶ ἔσσονται ὑμῖν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραηλ μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραηλ 23 καὶ ἔσσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς μετ' αὐτῶν ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς λέγει κύριος θεός

48 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς βορρᾶν κατὰ τὸ μέρος τῆς καταβάσεως τοῦ περισχίζοντος ἐπὶ τὴν εἴσοδον τῆς Ημαθ αὐλῆς τοῦ Αἰναν ὅριον Δαμασκοῦ πρὸς βορρᾶν κατὰ μέρος Ημαθ αὐλῆς καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν Δαν μία 2 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τοῦ Δαν τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ασηρ μία 3 καὶ ἀπὸ

τῶν ὀρίων Ασηρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Νεφθαλιμ μία 4 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Νεφθαλι ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Μανασση μία 5 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Μανασση ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Εφραιμ μία 6 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Εφραιμ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ρουβην μία 7 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ρουβην ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἰουδα μία 8 καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἰουδα ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφορισμοῦ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὔρος καὶ μῆκος καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν καὶ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν 9 ἀπαρχὴ ἦν ἀφοριοῦσι τῷ κυρίῳ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὔρος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες 10 τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἀγίων τοῖς ἱερεῦσιν πρὸς βορρᾶν πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ πρὸς θάλασσαν πλάτος δέκα χιλιάδες καὶ πρὸς ἀνατολὰς πλάτος δέκα χιλιάδες καὶ πρὸς νότον μῆκος εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες καὶ τὸ ὄρος τῶν ἀγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ 11 τοῖς ἱερεῦσι τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδουκ τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τοῦ οἴκου οἵτινες οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν Ἰσραηλ ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται 12 καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῆς γῆς ἅγιον ἀγίων ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Λευιτῶν 13 τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν ὀρίων τῶν ἱερέων μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὔρος δέκα χιλιάδες πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ εὔρος εἴκοσι χιλιάδες 14 οὐ

πραθήσεται ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ καταμετρηθήσεται οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς ὅτι ἅγιόν ἐστιν τῷ κυρίῳ **15** τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσιν προτείχισμα ἔσται τῇ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν καὶ εἰς διάστημα αὐτοῦ καὶ ἔσται ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτοῦ **16** καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς νότον πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν τετρακισχιλίους πεντακοσίους **17** καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς βορρᾶν διακόσιοι πεντήκοντα καὶ πρὸς νότον διακόσιοι καὶ πεντήκοντα καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πεντήκοντα καὶ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πεντήκοντα **18** καὶ τὸ περισσὸν τοῦ μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ ἁγίου καὶ ἔσται τὰ γενήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πόλιν **19** οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραηλ **20** πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας τετράγωνον ἀφοριεῖτε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως **21** τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἁγίου καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μήκος ἕως τῶν ὀρίων τῶν πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὀρίων τῶν πρὸς θάλασσαν

ἐχόμενα τῶν μερίδων τοῦ ἀφηγουμένου καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἅγιασμα τοῦ οἴκου ἐν μέσῳ αὐτῆς **22** καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῶν Λευιτῶν καὶ ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων ἔσται ἀνά μέσον τῶν ὀρίων Ἰουδα καὶ ἀνά μέσον τῶν ὀρίων Βενιαμιν τῶν ἀφηγουμένων ἔσται **23** καὶ τὸ περισσὸν τῶν φυλῶν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Βενιαμιν μία **24** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Βενιαμιν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Συμεων μία **25** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Συμεων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἰσσαχαρ μία **26** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ἰσσαχαρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ζαβουλων μία **27** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Ζαβουλων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Γαδ μία **28** καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῶν Γαδ ἕως τῶν πρὸς λίβαν καὶ ἔσται τὰ ὄρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμαν καὶ ὕδατος Μαριμωθ Καδης κληρονομίας ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης **29** αὕτη ἡ γῆ ἦν βαλεῖτε ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς Ἰσραηλ καὶ οὗτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν λέγει κύριος θεός **30** καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς βορρᾶν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ **31** καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως ἐπ' ὀνόμασιν φυλῶν τοῦ Ἰσραηλ πύλαι τρεῖς πρὸς βορρᾶν πύλη Ρουβην μία καὶ πύλη Ἰουδα μία καὶ πύλη Λευι μία **32** καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Ἰωσηφ μία καὶ πύλη Βενιαμιν μία καὶ πύλη Δαν μία **33** καὶ τὰ πρὸς νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Συμεων μία καὶ πύλη

Ισσαχαρ μία καὶ πύλη Ζαβουλων μία 34 καὶ τὰ
πρὸς θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι
μέτρῳ καὶ πύλαι τρεῖς πύλη Γαδ μία καὶ πύλη
Ασηρ μία καὶ πύλη Νεφθαλιμ μία 35 κύκλωμα
δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως
ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς

Δανιήλ

1 ἐπὶ βασιλέως Ιωακίμ τῆς Ιουδαίας ἔτους τρίτου παραγενόμενος Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ ἐπολιόρκει αὐτήν **2** καὶ παρέδωκεν αὐτήν κύριος εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ Ιωακίμ τὸν βασιλέα τῆς Ιουδαίας καὶ μέρος τι τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ κυρίου καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἀπηρεύσαστο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλίῳ αὐτοῦ **3** καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Αβιεσδρι τῷ ἑαυτοῦ ἀρχιευνοῦχῳ ἀγαγεῖν αὐτῶ ἐκ τῶν υἰῶν τῶν μεγιστάνων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους καὶ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων **4** νεανίσκους ἀμώμους καὶ εὐειδεῖς καὶ ἐπιστήμονας ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ γραμματικούς καὶ συνετοὺς καὶ σοφοὺς καὶ ἰσχύοντας ὥστε εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ διάλεκτον Χαλδαϊκὴν **5** καὶ δίδοσθαι αὐτοῖς ἔκθεσιν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τραπέζης καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου οὗ πίνει ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκπαιδεῦσαι αὐτοὺς ἕτη τρία καὶ ἐκ τούτων στησαι ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως **6** καὶ ἦσαν ἐκ τοῦ γένους τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ τῶν ἀπὸ τῆς Ιουδαίας Δανιὴλ Ἀνανίας Μισαὴλ Ἀζαριας **7** καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα τῷ μὲν Δανιὴλ Βαλτασαρ τῷ δὲ Ἀνανία Σεδραχ καὶ τῷ Μισαὴλ Μισαχ καὶ τῷ Ἀζαρια Ἀβδεναγω **8** καὶ ἐνεθυμήθη Δανιὴλ ἐν τῇ καρδίᾳ ὅπως μὴ ἀλισγηθῆ ἐν τῷ δεῖπνῳ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν ᾧ πίνει οἶνον καὶ ἠξίωσε τὸν ἀρχιευνοῦχον ἵνα μὴ συμμολυνθῆ **9** καὶ ἔδωκε κύριος τῷ Δανιὴλ τιμὴν καὶ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιευνοῦχου **10** καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦχος τῷ Δανιὴλ ἀγωνιῶ τὸν κύριόν μου

τὸν βασιλέα τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρωσὶν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν ἵνα μὴ ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν διατετραμμένα καὶ ἀσθενῆ παρὰ τοὺς συντρεφομένους ὑμῖν νεανίας τῶν ἀλλογενῶν καὶ κινδυνεύσω τῷ ἰδίῳ τραχήλῳ **11** καὶ εἶπεν Δανιὴλ Αβιεσδρι τῷ ἀναδειχθέντι ἀρχιευνοῦχῳ ἐπὶ τὸν Δανιὴλ Ἀνανιαν Μισαὴλ Ἀζαριαν **12** πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἐφ' ἡμέρας δέκα καὶ δοθήτω ἡμῖν ἀπὸ τῶν ὀσπρίων τῆς γῆς ὥστε κάπτειν καὶ ὑδροποτεῖν **13** καὶ ἐὰν φανῆ ἢ ὄψις ἡμῶν διατετραμμένη παρὰ τοὺς ἄλλους νεανίσκους τοὺς ἐσθίοντας ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ δεῖπνου καθὼς ἐὰν θέλῃς οὕτω χρῆσαι τοῖς παισὶ σου **14** καὶ ἐχρήσατο αὐτοῖς τὸν τρόπον τοῦτον καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα **15** μετὰ δὲ τὰς δέκα ἡμέρας ἐφάνη ἢ ὄψις αὐτῶν καλὴ καὶ ἡ ἕξις τοῦ σώματος κρείστων τῶν ἄλλων νεανίσκων τῶν ἐσθιόντων τὸ βασιλικὸν δεῖπνον **16** καὶ ἦν Αβιεσδρι ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ ἀντεδίδου αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ὀσπρίων **17** καὶ τοῖς νεανίσκοις ἔδωκεν ὁ κύριος ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ τέχνῃ καὶ τῷ Δανιὴλ ἔδωκε σύνεσιν ἐν παντὶ ῥήματι καὶ ὀράματι καὶ ἐνυπνίοις καὶ ἐν πάσῃ σοφίᾳ **18** μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς καὶ εἰσήχθησαν ἀπὸ τοῦ ἀρχιευνοῦχου πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδοноσορ **19** καὶ ὠμίλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν τοῖς σοφοῖς ὅμοιος τῷ Δανιὴλ καὶ Ἀνανία καὶ Μισαὴλ καὶ Ἀζαρια καὶ ἦσαν παρὰ τῷ βασιλεῖ **20** καὶ ἐν παντὶ λόγῳ καὶ συνέσει καὶ παιδείᾳ ὅσα ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς κατέλαβεν

αυτοὺς σοφωτέρους δεκαπλασίως ὑπὲρ τοὺς σοφιστὰς καὶ τοὺς φιλοσόφους τοὺς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ καὶ ἐδόξασεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς 21 καὶ ἦν Δανιηλ ἕως τοῦ πρώτου ἔτους τῆς βασιλείας Κύρου βασιλέως Περσῶν

2 καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδοноσορ συνέβη εἰς ὀράματα καὶ ἐνύπνια ἐμπεσεῖν τὸν βασιλέα καὶ παραχθῆναι ἐν τῷ ἐνυπνίῳ αὐτοῦ καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ 2 καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς εἰσενεχθῆναι τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ τοὺς μάγους καὶ τοὺς φαρμακοὺς τῶν Χαλδαίων ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ καὶ παραγενόμενοι ἔστησαν παρὰ τῷ βασιλεῖ 3 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐνύπνιον ἐώρακα καὶ ἐκινήθη μου τὸ πνεῦμα ἐπιγῶναι οὐκ θέλω τὸ ἐνύπνιον 4 καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι πρὸς τὸν βασιλέα Συριστί κύριε βασιλεῦ τὸν αἰῶνα ζῆθι ἀνάγγειλον τὸ ἐνύπνιον σου τοῖς παισὶ σου καὶ ἡμεῖς σοι φράσομεν τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ 5 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπε τοῖς Χαλδαίοις ὅτι ἐὰν μὴ ἀπαγγείλητέ μοι ἐπ' ἀληθείας τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν δηλώσητέ μοι παραδειγματισθήσεσθε καὶ ἀναληφθήσεται ὑμῶν τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὸ βασιλικόν 6 ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον διασαφήσητέ μοι καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν ἀναγγείλητε λήψεσθε δόματα παντοῖα καὶ δοξασθήσεσθε ὑπ' ἐμοῦ δηλώσατέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ κρίνατε 7 ἀπεκρίθησαν δὲ ἐκ δευτέρου λέγοντες βασιλεῦ τὸ ὄραμα εἰπὸν καὶ οἱ παῖδές σου κρινουσί πρὸς ταῦτα 8 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐπ' ἀληθείας οἶδα ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε καθάπερ ἐώρακατε ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ

πρᾶγμα καθάπερ οὐκ προστέταχα οὕτως ἔσται 9 ἐὰν μὴ τὸ ἐνύπνιον ἀπαγγείλητέ μοι ἐπ' ἀληθείας καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν δηλώσητε θανάτω περιπεσεῖσθε συνείπασθε γὰρ λόγους ψευδεῖς ποιήσασθε ἐπ' ἐμοῦ ἕως ἂν ὁ καιρὸς ἀλλοιωθῇ νῦν οὐκ ἐὰν τὸ ῥῆμα εἶπητέ μοι ὁ τὴν νύκτα ἐώρακα γινώσκω ὅτι καὶ τὴν τούτου κρίσιν δηλώσητε 10 καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τοῦ βασιλέως ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐπὶ τῆς γῆς δυνήσεται εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ ὁ ἐώρακε καθάπερ σὺ ἐρωτᾷς καὶ πᾶς βασιλεὺς καὶ πᾶς δυνάστης τοιοῦτο πρᾶγμα οὐκ ἐπερωτᾷ πάντα σοφὸν καὶ μάγον καὶ Χαλδαῖον 11 καὶ ὁ λόγος ὃν ζητεῖς βασιλεῦ βαρὺς ἐστὶ καὶ ἐπίδοξος καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ὃς δηλώσει ταῦτα τῷ βασιλεῖ εἰ μήτι ἄγγελος οὗ οὐκ ἔστι κατοικητήριον μετὰ πάσης σαρκός ὅθεν οὐκ ἐνδέχεται γενέσθαι καθάπερ οἶε 12 τότε ὁ βασιλεὺς στυγνὸς γενόμενος καὶ περίλυπος προσέταξεν ἐξαγαγεῖν πάντας τοὺς σοφοὺς τῆς Βαβυλωνίας 13 καὶ ἐδογματίσθη πάντας ἀποκτεῖναι ἐζητήθη δὲ ὁ Δανιηλ καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ χάριν τοῦ συναπολέσθαι 14 τότε Δανιηλ εἶπε βουλήν καὶ γνώμην ἣν εἶχεν Αριώχη τῷ ἀρχιμαγεῖρω τοῦ βασιλέως ᾧ προσέταξεν ἐξαγαγεῖν τοὺς σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας 15 καὶ ἐπυνθάνετο αὐτοῦ λέγων περὶ τίνος δογματίζεται πικρῶς παρὰ τοῦ βασιλέως τότε τὸ πρόσταγμα ἐσήμανεν ὁ Αριώχης τῷ Δανιηλ 16 ὁ δὲ Δανιηλ εἰσῆλθε ταχέως πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἠξίωσεν ἵνα δοθῇ αὐτῷ χρόνος παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ δηλώσῃ πάντα ἐπὶ τοῦ βασιλέως 17 τότε ἀπελθὼν Δανιηλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ τῷ Ανανια καὶ Μισαηλ καὶ Αζαρια τοῖς συνατάρχοις

ὑπέδειξε πάντα **18** καὶ παρήγγειλε νηστείαν καὶ δέησιν καὶ τιμωρίαν ζητῆσαι παρὰ τοῦ κυρίου τοῦ ὑψίστου περὶ τοῦ μυστηρίου τούτου ὅπως μὴ ἐκδοθῶσι Δαυνηλ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς ἀπώλειαν ἅμα τοῖς σοφισταῖς Βαβυλωνῶνος **19** τότε τῷ Δαυνηλ ἐν ὄραματι ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ τὸ μυστήριον τοῦ βασιλέως ἐξεφάνθη εὐσήμως τότε Δαυνηλ εὐλόγησε τὸν κύριον τὸν ὑψιστον **20** καὶ ἐκφωνήσας εἶπεν ἔσται τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τοῦ μεγάλου εὐλογημένον εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ ἐστὶ **21** καὶ αὐτὸς ἄλλοιοὶ καιροὺς καὶ χρόνους μεθιστῶν βασιλεῖς καὶ καθιστῶν διδοὺς σοφοῖς σοφίαν καὶ σύνεσιν τοῖς ἐν ἐπιστήμῃ οὖσιν **22** ἀνακαλύπτων τὰ βαθέα καὶ σκοτεινὰ καὶ γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει καὶ τὰ ἐν τῷ φωτὶ καὶ παρ' αὐτῷ κατάλυσιν **23** σοὶ κύριε τῶν πατέρων μου ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ ὅτι σοφίαν καὶ φρόνησιν ἔδωκάς μοι καὶ νῦν ἐσημάνάς μοι ὅσα ἠξίωσα τοῦ δηλῶσαι τῷ βασιλεῖ πρὸς ταῦτα **24** εἰσελθὼν δὲ Δαυνηλ πρὸς τὸν Αριωχ τὸν κατασταθέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποκτεῖναι πάντας τοὺς σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας εἶπεν αὐτῷ τοὺς μὲν σοφιστὰς τῆς Βαβυλωνίας μὴ ἀπολέσης εἰσάγαγε δέ με πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἕκαστα τῷ βασιλεῖ δηλώσω **25** τότε Αριωχ κατὰ σπουδὴν εἰσήγαγεν τὸν Δαυνηλ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι εὗρηκα ἄνθρωπον σοφὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν υἰῶν τῆς Ιουδαίας ὃς τῷ βασιλεῖ δηλώσει ἕκαστα **26** ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δαυνηλ ἐπικαλουμένῳ δὲ Χαλδαῖστί Βαλτασαρ δυνήση δηλῶσαί μοι τὸ ὄραμα ὃ εἶδον καὶ τὴν τούτου σύγκρισιν **27** ἐκφωνήσας δὲ ὁ Δαυνηλ

ἐπὶ τοῦ βασιλέως εἶπεν τὸ μυστήριον ὃ ἐώρακεν ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔστι σοφῶν καὶ φαρμακῶν καὶ ἔπαιδῶν καὶ γαζαρηνῶν ἢ δήλωσις **28** ἀλλ' ἔστι θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀνακαλύπτων μυστήρια ὃς ἐδήλωσε τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδοноσορ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν βασιλεῦ εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὸ ὄραμα τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου τοῦτό ἐστι **29** σύ βασιλεῦ κατακλιθεὶς ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἐώρακας πάντα ὅσα δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν καὶ ὁ ἀνακαλύπτων μυστήρια ἐδήλωσέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι **30** κάμοι δὲ οὐ παρὰ τὴν σοφίαν τὴν οὖσαν ἐν ἐμοὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τὸ μυστήριον τοῦτο ἐξεφάνθη ἀλλ' ἔνεκεν τοῦ δηλωθῆναι τῷ βασιλεῖ ἐσημάνθη μοι ἃ ὑπέλαβες τῇ καρδίᾳ σου ἐν γνώσει **31** καὶ σύ βασιλεῦ ἐώρακας καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία καὶ ἦν ἡ εἰκὼν ἐκείνη μεγάλη σφόδρα καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερῆς ἐστήκει ἐναντίον σου καὶ ἡ πρόσοψις τῆς εἰκόνας φοβερὰ **32** καὶ ἦν ἡ κεφαλὴ αὐτῆς ἀπὸ χρυσοῦ χρυσοῦ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες ἀργυροῖ ἢ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῖ **33** τὰ δὲ σκέλη σιδηρᾶ οἱ πόδες μέρος μὲν τι σιδήρου μέρος δέ τι ὀστράκινον **34** ἐώρακας ἕως ὅτου ἐτήθη λίθος ἐξ ὄρους ἄνευ χειρῶν καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροῦς καὶ ὀστρακίνους καὶ κατήλεσεν αὐτὰ **35** τότε λεπτὰ ἐγένετο ἅμα ὁ σίδηρος καὶ τὸ ὄστρακον καὶ ὁ χαλκὸς καὶ ὁ ἄργυρος καὶ τὸ χρυσοῖον καὶ ἐγένετο ὡσεὶ λεπτότερον ἀχύρου ἐν ἄλῳνι καὶ ἐρρίπισεν αὐτὰ ὁ ἄνεμος ὥστε μηδὲν καταλειφθῆναι ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγένετο ὄρος μέγα καὶ

ἐπάταξε πᾶσαν τὴν γῆν **36** τοῦτο τὸ ὄραμα καὶ τὴν κρίσιν δὲ ἐροῦμεν ἐπὶ τοῦ βασιλέως **37** σύ βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων καὶ σοὶ ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἰσχύν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν ἔδωκεν **38** ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ θηρίων ἀγρίων καὶ πετεινῶν οὐρανοῦ καὶ τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης παρέδωκεν ὑπὸ τὰς χεῖράς σου κυριεύειν πάντων οὐ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσοῦ **39** καὶ μετὰ σὲ ἀναστήσεται βασιλεία ἐλάττων σου καὶ τρίτη βασιλεία ἄλλη χαλκῆ ἡ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς **40** καὶ βασιλεία τετάρτη ἰσχυρὰ ὥσπερ ὁ σίδηρος ὁ δαμάζων πάντα καὶ πᾶν δένδρον ἐκκόπτων καὶ σεισθήσεται πᾶσα ἡ γῆ **41** καὶ ὡς ἐώρακας τοὺς πόδας αὐτῆς μέρος μὲν τι ὀστράκου κεραμικοῦ μέρος δὲ τι σιδήρου βασιλεία ἄλλη διμερῆς ἔσται ἐν αὐτῇ καθάπερ εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον ἅμα τῷ πηλίνῳ ὀστράκῳ **42** καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν τι σιδηροῦν μέρος δὲ τι ὀστράκινον μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρὸν καὶ μέρος τι ἔσται συντετριμμένον **43** καὶ ὡς εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον ἅμα τῷ πηλίνῳ ὀστράκῳ συμμειγεῖς ἔσονται εἰς γένεσιν ἀνθρώπων οὐκ ἔσονται δὲ ὁμονοοῦντες οὔτε εὐνοοῦντες ἀλλήλοις ὥσπερ οὐδὲ ὁ σίδηρος δύναται συγκραθῆναι τῷ ὀστράκῳ **44** καὶ ἐν τοῖς χρόνοις τῶν βασιλέων τούτων στήσει ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἄλλην ἣτις ἔσται εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ οὐ φθαρήσεται καὶ αὕτη ἡ βασιλεία ἄλλο ἔθνος οὐ μὴ ἐάσει πατάξει δὲ καὶ ἀφανίσει τὰς βασιλείας ταύτας καὶ αὕτη στήσεται εἰς τὸν αἰῶνα **45** καθάπερ ἐώρακας ἐξ ὄρους τμηθῆναι λίθον ἄνευ χειρῶν καὶ συνηλόησε

τὸ ὄστρακον τὸν σίδηρον καὶ τὸν χαλκὸν καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσόν ὁ θεὸς ὁ μέγας ἐσήμανε τῷ βασιλεῖ τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν καὶ ἀκριβὲς τὸ ὄραμα καὶ πιστὴ ἡ τούτου κρίσις **46** τότε Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον χαμαὶ προσεκύνησε τῷ Δαניהλ καὶ ἐπέταξε θυσίας καὶ σπονδὰς ποιῆσαι αὐτῷ **47** καὶ ἐκφωνήσας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Δαניהλ εἶπεν ἐπ' ἀληθείας ἐστὶν ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν βασιλέων ὁ ἐκφαίνων μυστήρια κρυπτὰ μόνος ὅτι ἐδυνάσθης δηλῶσαι τὸ μυστήριον τοῦτο **48** τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδοноσορ Δαניהλ μεγαλύνας καὶ δοὺς δωρεὰς μεγάλας καὶ πολλὰς κατέστησεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βαβυλωνίας καὶ ἀπέδειξεν αὐτὸν ἄρχοντα καὶ ἡγούμενον πάντων τῶν σοφιστῶν Βαβυλωνίας **49** καὶ Δαניהλ ἠξίωσε τὸν βασιλέα ἵνα κατασταθῶσιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς Βαβυλωνίας Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω καὶ Δαניהλ ἦν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ

3 ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς διοικῶν πόλεις καὶ χώρας καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Αἰθιοπίας ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν τὸ ὕψος αὐτῆς πηχῶν ἐξήκοντα καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς πηχῶν ἕξ καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ τοῦ περιβόλου χώρας Βαβυλωνίας **2** καὶ Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς βασιλέων καὶ κυριεύων τῆς οἰκουμένης ὅλης ἀπέστειλεν ἐπισυναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ φυλάς καὶ γλώσσας σατράπας στρατηγούς τοπάρχας καὶ ὑπάτους διοικητὰς καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν κατὰ χώραν καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐλθεῖν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς

εικόνας τῆς χρυσοῦς ἦν ἔστησε Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς 3 καὶ ἔστησαν οἱ προγεγραμμένοι κατέναντι τῆς εικόνας 4 καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυξε τοῖς ὄχλοις ὑμῖν παραγγέλλεται ἔθνη καὶ χῶραι λαοὶ καὶ γλῶσσαι 5 ὅταν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος σύριγγος καὶ κιθάρας σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου συμφωνίας καὶ παντὸς γένους μουσικῶν πεσόντες προσκυνήσατε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἦν ἔστησε Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς 6 καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ ἐμβαλοῦσιν αὐτὸν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην 7 καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε ἤκουσαν πάντα τὰ ἔθνη τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἤχου μουσικῶν πίπτοντα πάντα τὰ ἔθνη φυλαὶ καὶ γλῶσσαι προσεκύνησαν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἦν ἔστησε Ναβουχοδοноσορ κατέναντι τούτου 8 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ προσελθόντες ἄνδρες Χαλδαῖοι διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους 9 καὶ ὑπολαβόντες εἶπον κύριε βασιλεῦ εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι 10 σύ βασιλεῦ προσέταξας καὶ ἔκρινας ἵνα πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἤχου μουσικῶν πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ 11 καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην 12 εἰσὶ δέ τινες ἄνδρες Ἰουδαῖοι οὓς κατέστησας ἐπὶ τῆς χώρας τῆς Βαβυλωνίας Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οὐκ ἐφοβήθησάν σου τὴν ἐντολήν καὶ τῷ εἰδώλῳ σου οὐκ ἐλάτρευσαν καὶ τῇ εἰκόνι σου τῇ χρυσοῦ ἦ ἔστησας οὐ προσεκύνησαν 13 τότε Ναβουχοδοноσορ θυμωθεὶς ὀργῇ προσέταξεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω τότε οἱ ἄνθρωποι ἤχθησαν πρὸς τὸν βασιλέα 14 οὓς

καὶ συνιδῶν Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτοῖς διὰ τί Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἦν ἔστησα οὐ προσκυνεῖτε 15 καὶ νῦν εἰ μὲν ἔχετε ἐτοίμως ἅμα τῷ ἀκούσαι τῆς σάλπιγγος καὶ παντὸς ἤχου μουσικῶν πεσόντες προσκυνήσαι τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ ἦ ἔστησα εἰ δὲ μὴ γε γινώσκετε ὅτι μὴ προσκυνησάντων ὑμῶν αὐθωρὶ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην καὶ ποῖος θεὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου 16 ἀποκριθέντες δὲ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδοноσορ βασιλεῦ οὐ χρειάν ἔχομεν ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ἐπιταγῇ ταύτῃ ἀποκριθῆναί σοι 17 ἔστι γὰρ θεὸς ἐν οὐρανοῖς εἷς κύριος ἡμῶν ὃν φοβούμεθα ὃς ἐστι δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ἐξελεῖται ἡμᾶς 18 καὶ τότε φανερόν σοι ἔσται ὅτι οὔτε τῷ εἰδώλῳ σου λατρεύομεν οὔτε τῇ εἰκόνι σου τῇ χρυσοῦ ἦν ἔστησας προσκυνοῦμεν 19 τότε Ναβουχοδοноσορ ἐπλήσθη θυμοῦ καὶ ἡ μορφὴ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη καὶ ἐπέταξε καῖναι τὴν κάμινον ἐπταπλασίως παρ' ὃ ἔδει αὐτὴν καῖναι 20 καὶ ἄνδρας ἰσχυροτάτους τῶν ἐν τῇ δυνάμει ἐπέταξε συμποδίσαντας τὸν Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγω ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην 21 τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι συνεποδίσθησαν ἔχοντες τὰ ὑποδήματα αὐτῶν καὶ τὰς τιάρας αὐτῶν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν σὺν τῷ ἱματισμῷ αὐτῶν καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὴν κάμινον 22 ἐπειδὴ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ἠπειγεν καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ὑπὲρ τὸ πρότερον ἐπταπλασίως καὶ οἱ ἄνδρες

οί προχειρισθέντες συμποδίσαντες αὐτούς καὶ
προσαγαγόντες τῇ καμίνῳ ἐνεβάλοσαν εἰς αὐτὴν
23 τοὺς μὲν οὖν ἄνδρας τοὺς συμποδίσαντας
τοὺς περὶ τὸν Ἀζαριαν ἐξελθοῦσα ἡ φλόξ ἐκ
τῆς καμίνου ἐνεπύρισε καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὶ δὲ
συνετηρήθησαν 24 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν
βασιλέα ὑμνούντων αὐτῶν καὶ ἐστὼς ἐθεώρει
αὐτοὺς ζῶντας τότε Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς
ἐθαύμασε καὶ ἀνέστη σπεύσας καὶ εἶπεν τοῖς
φίλοις αὐτοῦ 25 ἰδοὺ ἐγὼ ὄρῳ ἄνδρας τέσσαρας
λελυμένους περιπατοῦντας ἐν τῷ πυρὶ καὶ
φθορὰ οὐδεμία ἐγενήθη ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ ὄρασις
τοῦ τετάρτου ὁμοίωμα ἀγγέλου θεοῦ 26 καὶ
προσελθὼν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν θύραν τῆς
καμίνου τῆς καιομένης τῷ πυρὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς
ἐξ ὀνόματος Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγωγ οἱ παῖδες
τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ ὑψίστου ἐξέλθετε
ἐκ τοῦ πυρός οὕτως οὖν ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες
ἐκ μέσου τοῦ πυρός 27 καὶ συνήχθησαν οἱ
ὑπατοὶ τοπάρχαι καὶ ἀρχιπατριῶται καὶ οἱ φίλοι
τοῦ βασιλέως καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἀνθρώπους
ἐκείνους ὅτι οὐχ ἦψατο τὸ πῦρ τοῦ σώματος
αὐτῶν καὶ αἱ τρίχες αὐτῶν οὐ κατεκάησαν καὶ
τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθησαν οὐδὲ
ὄσμη τοῦ πυρός ἦν ἐν αὐτοῖς 28 ὑπολαβὼν δὲ
Ναβουχοδοноσορ ὁ βασιλεὺς εἶπεν εὐλογητὸς
κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγωγ ὅς
ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἔσωσε τοὺς
παῖδας αὐτοῦ τοὺς ἐλπίσαντας ἐπ' αὐτόν τὴν
γὰρ προσταγὴν τοῦ βασιλέως ἠθέτησαν καὶ
παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς ἐμπυρισμόν ἵνα
μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι θεῷ ἑτέρῳ
ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ αὐτῶν 29 καὶ νῦν ἐγὼ κρίνω ἵνα

πᾶν ἔθνος καὶ πᾶσαι φυλαὶ καὶ πᾶσαι γλώσσαι ὅς
ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸν κύριον τὸν θεὸν Σεδραχ
Μισαχ Αβδεναγωγ διαμελισθήσεται καὶ ἡ οἰκία
αὐτοῦ δημευθήσεται διότι οὐκ ἔστιν θεὸς ἕτερος
ὅς δυνήσεται ἐξελέσθαι οὕτως 30 οὕτως οὖν ὁ
βασιλεὺς τῷ Σεδραχ Μισαχ Αβδεναγωγ ἐξουσίαν
δούς ἐφ' ὅλης τῆς χώρας κατέστησεν αὐτοὺς
ἄρχοντας

4 4 ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου τῆς βασιλείας
Ναβουχοδοноσορ εἶπεν εἰρηνέων ἡμῖν ἐν τῷ
οἴκῳ μου καὶ εὐθηνῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου μου 5
ἐνύπνιον εἶδον καὶ εὐλαβήθην καὶ φόβος μοι
ἐπέπεσεν 10 ἐκάθευδον καὶ ἰδοὺ δένδρον ὑψηλὸν
φυόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ὄρασις αὐτοῦ μεγάλη
καὶ οὐκ ἦν ἄλλο ὅμοιον αὐτῷ 11 καὶ ἡ ὄρασις
αὐτοῦ μεγάλη ἡ κορυφή αὐτοῦ ἠγγίζεν ἕως τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ ἕως τῶν νεφελῶν
πληροῦν τὰ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἥλιος καὶ ἡ
σελήνη ἐν αὐτῷ ὥσκουν καὶ ἐφώτιζον πᾶσαν τὴν
γῆν 12 οἱ κλάδοι αὐτοῦ τῷ μήκει ὡς σταδίων
τριάκοντα καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ ἐσκίαζον πάντα
τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ ἐν αὐτῷ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ ἐνόσσευον ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς καὶ
ἀγαθὸς καὶ ἐχορήγει πᾶσι τοῖς ζῴοις 13 ἐθεώρουν
ἐν τῷ ὕπνῳ μου καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἀπεστάλη ἐν
ἰσχύϊ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 14 καὶ ἐφώνησε καὶ εἶπεν
αὐτῷ ἐκκόψατε αὐτὸ καὶ καταφθείρατε αὐτό
προστέτακται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὑψίστου ἐκριζῶσαι
καὶ ἀχρειῶσαι αὐτό 15 καὶ οὕτως εἶπε ρίζαν μίαν
ἄφετε αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ὅπως μετὰ τῶν θηρίων
τῆς γῆς ἐν τοῖς ὄρεσι χόρτον ὡς βοῦς νέμηται 16
καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ
ἀλλοιωθῆ καὶ ἐπτὰ ἔτη βοσκηθῆ σὺν αὐτοῖς 17

ἕως ἂν γνῶ τὸν κύριον τοῦ οὐρανοῦ ἐξουσίαν ἔχειν πάντων τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὅσα ἂν θέλη ποιεῖ ἐν αὐτοῖς ἐνώπιόν μου ἐξεκόπη ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ἡ καταφθορὰ αὐτοῦ ἐν ὥρᾳ μιᾷ τῆς ἡμέρας καὶ οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἐδόθησαν εἰς πάντα ἄνεμον καὶ εἰλκύσθη καὶ ἔρριφη καὶ τὸν χόρτον τῆς γῆς μετὰ τῶν θηρίων τῆς γῆς ἦσθιε καὶ εἰς φυλακὴν παρεδόθη καὶ ἐν πέδαις καὶ ἐν χειροπέδαις χαλκαῖς ἐδέθη ὑπ' αὐτῶν σφόδρα ἐθαύμασα ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ ὁ ὕπνος μου ἀπέστη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου **18** καὶ ἀναστὰς τὸ πρωὶ ἐκ τῆς κοίτης μου ἐκάλεσα τὸν Δανιηλ τὸν ἄρχοντα τῶν σοφιστῶν καὶ τὸν ἠγούμενον τῶν κρινόντων τὰ ἐνούπνια καὶ διηγησάμην αὐτῷ τὸ ἐνούπνιον καὶ ὑπέδειξε μοι πᾶσαν τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ **19** μεγάλως δὲ ἐθαύμασεν ὁ Δανιηλ καὶ ὑπόνοια κατέσπευδεν αὐτόν καὶ φοβηθεὶς τρόμου λαβόντος αὐτόν καὶ ἀλλοιωθείσης τῆς ὀράσεως αὐτοῦ κινήσας τὴν κεφαλὴν ὥραν μίαν ἀποθαυμάσας ἀπεκρίθη μοι φωνῇ πραεῖα βασιλεῦ τὸ ἐνούπνιον τοῦτο τοῖς μισοῦσί σε καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐπέλθοι **20** τὸ δένδρον τὸ ἐν τῇ γῆ πεφυτευμένον οὐ ἡ ὄρασις μεγάλη σὺ εἶ βασιλεῦ **21** καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὰ νοσοεῦοντα ἐν αὐτῷ ἡ ἰσχὺς τῆς γῆς καὶ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν γλωσσῶν πασῶν ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ πᾶσαι αἱ χῶραι σοὶ δουλεύουσι **22** τὸ δὲ ἀνυψωθῆναι τὸ δένδρον ἐκεῖνο καὶ ἐγγίσει τῷ οὐρανῷ καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ ἄψασθαι τῶν νεφελῶν σύ βασιλεῦ ὑψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς ὑψώθη σου ἡ καρδιά ὑπερηφανία καὶ ἰσχύϊ τὰ πρὸς τὸν

ἅγιον καὶ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ τὰ ἔργα σου ὥφθη καθότι ἐξερήμωσας τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ τοῦ ἡγιασμένου **23** καὶ ἡ ὄρασις ἦν εἶδες ὅτι ἄγγελος ἐν ἰσχύϊ ἀπεστάλη παρὰ τοῦ κυρίου καὶ ὅτι εἶπεν ἐξᾶραι τὸ δένδρον καὶ ἐκκόψαι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου ἴξει ἐπὶ σέ **24** καὶ ὁ ὕψιστος καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπὶ σέ κατατρέχουσιν **25** εἰς φυλακὴν ἀπάξουσί σε καὶ εἰς τόπον ἔρημον ἀποστελοῦσί σε **26** καὶ ἡ ῥίζα τοῦ δένδρου ἡ ἀφεθεῖσα ἐπεὶ οὐκ ἐξερριζώθη ὁ τόπος τοῦ θρόνου σου σοὶ συντηρηθήσεται εἰς καιρὸν καὶ ὥραν ἰδοὺ ἐπὶ σέ ἐτοιμάζονται καὶ μαστιγώσουσί σε καὶ ἐπάξουσι τὰ κεκριμένα ἐπὶ σέ **27** κύριος ζῆ ἐν οὐρανῷ καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐπὶ πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ δεθήτη περὶ τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ πάσας τὰς ἀδικίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι ἵνα ἐπιείκεια δοθῇ σοὶ καὶ πολυήμερος γένῃ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας σου καὶ μὴ καταφθεῖρη σε τούτους τοὺς λόγους ἀγάπησον ἀκριβῆς γάρ μου ὁ λόγος καὶ πλήρης ὁ χρόνος σου **28** καὶ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν λόγων Ναβουχοδοноσορ ὡς ἤκουσε τὴν κρίσιν τοῦ ὀράματος τοὺς λόγους ἐν τῇ καρδίᾳ συνετήρησε **29** καὶ μετὰ μῆνας δώδεκα ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως μετὰ πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ περιεπάτει καὶ ἐπὶ τῶν πύργων αὐτῆς διεπορεύετο **30** καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὕτη ἐστὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἦν ἐγὼ ὠκοδόμησα καὶ οἶκος βασιλείας μου ἐν ἰσχύϊ κράτους μου κληθήσεται εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου **31** καὶ ἐπὶ συντελείας τοῦ λόγου αὐτοῦ φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤκουσε σοὶ λέγεται Ναβουχοδοноσορ βασιλεῦ ἡ βασιλεία Βαβυλῶνος

ἀφήρηταί σου καὶ ἐτέρῳ δίδοται ἐξουθενημένῳ
ἀνθρώπῳ ἐν τῷ οἴκῳ σου ἰδοὺ ἐγὼ καθίστημι
αὐτὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας σου καὶ τὴν ἐξουσίαν
σου καὶ τὴν δόξαν σου καὶ τὴν τρυφήν σου
παραλήψεται ὅπως ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ
θεὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν ἀνθρώπων
καὶ ᾧ ἐὰν βούληται δώσει αὐτὴν ἕως δὲ ἡλίου
ἀνατολῆς βασιλεὺς ἕτερος εὐφρανθήσεται ἐν
τῷ οἴκῳ σου καὶ κρατήσῃ τῆς δόξης σου καὶ
τῆς ἰσχύος σου καὶ τῆς ἐξουσίας σου **32** καὶ
οἱ ἄγγελοι διώκονται σε ἐπὶ ἕτη ἑπτὰ καὶ οὐ
μὴ ὀφθῆς οὐδ' οὐ μὴ λαλήσης μετὰ παντὸς
ἀνθρώπου χόρτον ὡς βοῦν σε ψωμίσουσι καὶ
ἀπὸ τῆς χλόης τῆς γῆς ἔσται ἡ νομὴ σου ἰδοὺ
ἀντὶ τῆς δόξης σου δήσουσί σε καὶ τὸν οἶκον
τῆς τρυφῆς σου καὶ τὴν βασιλείαν σου ἕτερος
ἔξει **33** ἕως δὲ πρῶτῃ πάντα τελεσθήσεται ἐπὶ
σέ Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺ Βαβυλῶνος καὶ
οὐχ ὑστερήσει ἀπὸ πάντων τούτων οὐθέν ἐγὼ
Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἑπτὰ ἔτη
ἐπεδήθην χόρτον ὡς βοῦν ἐψώμισάν με καὶ ἀπὸ
τῆς χλόης τῆς γῆς ἦσθιον καὶ μετὰ ἕτη ἑπτὰ
ἔδωκα τὴν ψυχὴν μου εἰς δέησιν καὶ ἠξίωσα
περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου κατὰ πρόσωπον κυρίου
τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου
τοῦ θεοῦ τῶν θεῶν τοῦ μεγάλου ἐδειήθην καὶ
αἱ τρίχες μου ἐγένοντο ὡς πτέρυγες ἀετοῦ οἱ
ὄνυχές μου ὡσεὶ λέοντος ἠλλοιώθη ἡ σὰρξ μου
καὶ ἡ καρδιά μου γυμνὸς περιεπάτου μετὰ τῶν
θηρίων τῆς γῆς ἐνύπνιον εἶδον καὶ ὑπόνοιά με
εἰλήφασιν καὶ διὰ χρόνου ὕπνος με ἔλαβε πολὺς
καὶ νυσταγμὸς ἐπέπεσέ μοι **34** καὶ ἐπὶ συντελείᾳ
τῶν ἑπτὰ ἐτῶν ὁ χρόνος μου τῆς ἀπολυτρώσεως

ἦλθε καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ αἱ ἄγνοιαί μου
ἐπληρώθησαν ἐναντίον τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἐδειήθην περὶ τῶν ἀγνοιῶν μου τοῦ θεοῦ τῶν
θεῶν τοῦ μεγάλου καὶ ἰδοὺ ἄγγελος εἰς ἐκάλεσέ
με ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγων Ναβουχοδονοσορ
δούλευσον τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ τῷ ἀγίῳ καὶ
δὸς δόξαν τῷ ὑψίστῳ τὸ βασιλεῖον τοῦ ἔθνους
σοῦ σοὶ ἀποδίδοται **36** ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἀποκατεστάθῃ ἡ βασιλεία μου ἐμοί καὶ ἡ δόξα
μου ἀπεδόθη μοι **37** τῷ ὑψίστῳ ἀνομολογοῦμαι
καὶ αἰνῶ τῷ κτίσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
καὶ τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ πάντα
τὰ ἐν αὐτοῖς ἐξομολογοῦμαι καὶ αἰνῶ ὅτι αὐτός
ἐστὶ θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων καὶ
βασιλεὺς τῶν βασιλέων

5 Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἐστιατορίαν
μεγάλῃν τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ καὶ ἔπινεν οἶνον **2**
καὶ ἀνυψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἐνέγκαι
τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ τοῦ οἴκου
τοῦ θεοῦ ἃ ἤνεγκε Ναβουχοδονοσορ ὁ πατήρ
αὐτοῦ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ οἰνοχοῆσαι ἐν αὐτοῖς
τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ **3** καὶ ἠνέχθη καὶ ἔπινον ἐν
αὐτοῖς **4** καὶ ηὐλόγουν τὰ εἶδωλα τὰ χειροποίητα
αὐτῶν καὶ τὸν θεὸν τοῦ αἰῶνος οὐκ εὐλόγησαν
τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν τοῦ πνεύματος αὐτῶν
5 ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ἐξῆλθον δάκτυλοι
ὡσεὶ χειρὸς ἀνθρώπου καὶ ἔγραψαν ἐπὶ τοῦ
τοίχου τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κονιάματος
κατέναντι τοῦ φωτὸς ἔναντι τοῦ βασιλέως
Βαλτασαρ καὶ εἶδε χεῖρα γράφουσαν **6** καὶ ἡ
ὄρασις αὐτοῦ ἠλλοιώθη καὶ φόβοι καὶ ὑπόνοιαι
αὐτὸν κατέσπευδον ἔσπευσεν οὖν ὁ βασιλεὺς
καὶ ἐξανέστη καὶ ἑώρα τὴν γραφὴν ἐκείνην

καὶ οἱ συνεταιῖροι κύκλω αὐτοῦ ἔκαυχῶντο **7** καὶ ὁ βασιλεὺς ἐφώνησε φωνῇ μεγάλη καλέσαι τοὺς ἑπαιδοὺς καὶ φαρμακοὺς καὶ Χαλδαίους καὶ γαζαρηνοὺς ἀπαγγεῖλαι τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς καὶ εἰσεπορεύοντο ἐπὶ θεωρίαν ἰδεῖν τὴν γραφὴν καὶ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς οὐκ ἐδύναντο συγκρίναι τῷ βασιλεῖ τότε ὁ βασιλεὺς ἐξέθηκε πρόσταγμα λέγων πᾶς ἀνὴρ ὃς ἂν ὑποδείξῃ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς στολιεῖ αὐτὸν πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιθήσει αὐτῷ καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐξουσία τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας **8** καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἑπαιδοὶ καὶ φαρμακοὶ καὶ γαζαρηνοὶ καὶ οὐκ ἠδύνατο οὐδεὶς τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς ἀπαγγεῖλαι **9** τότε ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὴν βασίλισσαν περὶ τοῦ σημείου καὶ ὑπέδειξεν αὐτῇ ὡς μέγα ἐστὶ καὶ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος οὐ δύναται ἀπαγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς **10** τότε ἡ βασίλισσα ἐμνήσθη πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ Δαυνηλ ὃς ἦν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας **11** καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐπιστήμων ἦν καὶ σοφὸς καὶ ὑπερέχων πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος **12** καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐν αὐτῷ ἐστὶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρός σου τοῦ βασιλέως συγκρίματα ὑπέρογκα ὑπέδειξε Ναβουχοδονοσορ τῷ πατρί σου **13** τότε Δαυνηλ εἰσῆχθη πρὸς τὸν βασιλέα καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ **16** ὦ Δαυνηλ δύνη μοι ὑποδείξαι τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς καὶ στολιῶ σε πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιθήσω σοι καὶ ἕξεις ἐξουσίαν τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας μου **17** τότε Δαυνηλ ἔστη κατέναντι τῆς γραφῆς καὶ ἀνέγνω καὶ οὕτως ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ αὕτη ἡ γραφή ἠρίθμηται

κατελογίσθη ἐξῆρται καὶ ἔστη ἡ γράψασα χεὶρ καὶ αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτῶν **23** βασιλεῦ σὺ ἐποιήσω ἐστιατορίαν τοῖς φίλοις σου καὶ ἔπινες οἶνον καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος ἠνέχθη σοι καὶ ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς σὺ καὶ οἱ μεγιστᾶνες σου καὶ ἠνέσατε πάντα τὰ εἶδωλα τὰ χειροποίητα τῶν ἀνθρώπων καὶ τῷ θεῷ τῷ ζῶντι οὐκ εὐλογήσατε καὶ τὸ πνεῦμά σου ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ τὸ βασίλειόν σου αὐτὸς ἔδωκέ σοι καὶ οὐκ εὐλόγησας αὐτὸν οὐδὲ ἤνεσας αὐτῷ **26** τοῦτο τὸ σύγκριμα τῆς γραφῆς ἠρίθμηται ὁ χρόνος σου τῆς βασιλείας ἀπολήγει ἡ βασιλεία σου συντέτμηται καὶ συντετέλεσται ἡ βασιλεία σου τοῖς Μήδοις καὶ τοῖς Πέρσαις δίδοται **29** τότε Βαλτασαρ ὁ βασιλεὺς ἐνέδυσσε τὸν Δαυνηλ πορφύραν καὶ μανιάκην χρυσοῦν περιέθηκεν αὐτῷ καὶ ἔδωκεν ἐξουσίαν αὐτῷ τοῦ τρίτου μέρους τῆς βασιλείας αὐτοῦ **30** καὶ τὸ σύγκριμα ἐπῆλθε Βαλτασαρ τῷ βασιλεῖ καὶ τὸ βασίλειον ἐξῆρται ἀπὸ τῶν Χαλδαίων καὶ ἐδόθη τοῖς Μήδοις καὶ τοῖς Πέρσαις **31** καὶ Ἀραζέρξης ὁ τῶν Μήδων παρέλαβε τὴν βασιλείαν καὶ Δαρείος πλήρης τῶν ἡμερῶν καὶ ἔνδοξος ἐν γῆρει

6 καὶ κατέστησε σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ **2** καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄνδρας τρεῖς ἡγουμένους αὐτῶν καὶ Δαυνηλ εἷς ἦν τῶν τριῶν ἀνδρῶν **3** ὑπὲρ πάντας ἔχων ἐξουσίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ Δαυνηλ ἦν ἐνδεδυμένος πορφύραν καὶ μέγας καὶ ἔνδοξος ἔναντι Δαρείου τοῦ βασιλέως καθότι ἦν ἔνδοξος καὶ ἐπιστήμων καὶ συνετός καὶ πνεῦμα ἅγιον ἐν αὐτῷ καὶ εὐδοούμενος ἐν ταῖς πραγματεαῖαις τοῦ βασιλέως αἷς ἔπρασσε τότε ὁ βασιλεὺς

ἐβουλεύσατο καταστῆσαι τὸν Δανιηλ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας οὓς κατέστησε μετ' αὐτοῦ καὶ σατράπας ἕκατὸν εἴκοσι ἐπτά 4 ὅτε δὲ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καταστῆσαι τὸν Δανιηλ ἐπὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ τότε βουλήν καὶ γνώμην ἐβουλεύσαντο ἐν ἑαυτοῖς οἱ δύο νεανίσκοι πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ἐπεὶ οὐδεμίαν ἀμαρτίαν οὐδὲ ἄγνοιαν ἠύρισκον κατὰ τοῦ Δανιηλ περὶ ἧς κατηγορήσουσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα 5 καὶ εἶπαν δεῦτε στήσωμεν ὄρισμὸν καθ' ἑαυτῶν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἀξιώσει ἀξίωμα καὶ οὐ μὴ εὐξηται εὐχὴν ἀπὸ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλ' ἢ παρὰ Δαρείου τοῦ βασιλέως εἰ δὲ μὴ ἀποθανεῖται ἵνα ἠττήσωσι τὸν Δανιηλ ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ῥιφή εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἥδισαν γὰρ ὅτι Δανιηλ προσεύχεται καὶ δεῖται κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τρις τῆς ἡμέρας 6 τότε προσήλθοσαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι καὶ εἶπαν ἐναντίον τοῦ βασιλέως 7 ὄρισμὸν καὶ στάσιν ἐστήσαμεν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν εὐξηται εὐχὴν ἢ ἀξίωση ἀξιώματι παρὰ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλ' ἢ παρὰ Δαρείου τοῦ βασιλέως ῥιφήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων 8 καὶ ἠξίωσαν τὸν βασιλέα ἵνα στήσῃ τὸν ὄρισμὸν καὶ μὴ ἀλλοιώσῃ αὐτόν διότι ἥδισαν ὅτι Δανιηλ προσεύχεται καὶ δεῖται τρις τῆς ἡμέρας ἵνα ἠττηθῇ διὰ τοῦ βασιλέως καὶ ῥιφή εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων 9 καὶ οὕτως ὁ βασιλεὺς Δαρείος ἔστησε καὶ ἐκύρωσεν 10 ἐπιγνοὺς δὲ Δανιηλ τὸν ὄρισμὸν ὃν ἔστησε κατ' αὐτοῦ θυρίδας ἤνοιξεν ἐν τῷ ὑπερώφῳ αὐτοῦ κατέναντι Ἱερουσαλημ καὶ ἔπιπτεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ τρις τῆς ἡμέρας καθὼς ἐποίει

ἔμπροσθεν καὶ ἐδεῖτο 11 καὶ αὐτοὶ ἐτήρησαν τὸν Δανιηλ καὶ κατελάβοσαν αὐτὸν εὐχόμενον τρις τῆς ἡμέρας καθ' ἐκάστην ἡμέραν 12 τότε οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐνέτυχον τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπαν Δαρεῖε βασιλεῦ οὐχ ὄρισμὸν ὠρίσω ἵνα πᾶς ἄνθρωπος μὴ εὐξηται εὐχὴν μηδὲ ἀξίωση ἀξίωμα παρὰ παντὸς θεοῦ ἕως ἡμερῶν τριάκοντα ἀλλὰ παρὰ σοῦ βασιλεῦ εἰ δὲ μὴ ῥιφήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἀποκριθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτοῖς ἀκριβὴς ὁ λόγος καὶ μενεῖ ὁ ὄρισμός καὶ εἶπον αὐτῷ ὀρκίζομέν σε τοῖς Μήδων καὶ Περσῶν δόγμασιν ἵνα μὴ ἀλλοιώσῃς τὸ πρόσταγμα μηδὲ θαυμάσῃς πρόσωπον καὶ ἵνα μὴ ἐλαττώσῃς τι τῶν εἰρημένων καὶ κολάσῃς τὸν ἄνθρωπον ὃς οὐκ ἐνέμεινε τῷ ὀρισμῷ τούτῳ καὶ εἶπεν οὕτως ποιήσω καθὼς λέγετε καὶ ἔστηκέ μοι τοῦτο 13 καὶ εἶπαν ἰδοὺ εὐρόμεν Δανιηλ τὸν φίλον σου εὐχόμενον καὶ δεόμενον τοῦ προσώπου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τρις τῆς ἡμέρας 14 καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς εἶπεν ῥιφήναι τὸν Δανιηλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων κατὰ τὸν ὄρισμὸν ὃν ἔστησε κατ' αὐτοῦ τότε ὁ βασιλεὺς σφόδρα ἐλυπήθη ἐπὶ τῷ Δανιηλ καὶ ἐβοήθει τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτὸν ἕως δυσμῶν ἡλίου ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν σατραπῶν 15 καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐξελεῖσθαι αὐτὸν ἀπ' αὐτῶν 16 ἀναβοήσας δὲ Δαρείος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιηλ ὁ θεός σου ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδεδεχῶς τρις τῆς ἡμέρας αὐτὸς ἐξελεῖταί σε ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων ἕως πρωὶ θάρρει 17 τότε Δανιηλ ἐρρίφη εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων καὶ ἠνέχθη λίθος καὶ ἐτέθη εἰς τὸ στόμα τοῦ λάκκου καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ ἑαυτοῦ καὶ ἐν τοῖς δακτυλίοις

τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ ὅπως μὴ ἀπ' αὐτῶν ἀρθῆ ὁ Δανιηλ ἢ ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἀνασπάσῃ ἐκ τοῦ λάκκου 18 τότε ὑπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ βασίλεια αὐτοῦ καὶ ηὐλόισθη νῆστις καὶ ἦν λυπούμενος περὶ τοῦ Δανιηλ τότε ὁ θεὸς τοῦ Δανιηλ πρόνοιαν ποιούμενος αὐτοῦ ἀπέκλεισε τὰ στόματα τῶν λεόντων καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ Δανιηλ 19 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ὥρθησε πρῶτῃ καὶ παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς σατράπας καὶ πορευθεὶς ἔστη ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ λάκκου τῶν λεόντων 20 τότε ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τὸν Δανιηλ φωνῆ μεγάλῃ μετὰ κλαυθμοῦ λέγων ὦ Δανιηλ εἰ ἄρα ζῆς καὶ ὁ θεὸς σου ᾧ λατρεύεις ἐνδελεχῶς σέσωκέ σε ἀπὸ τῶν λεόντων καὶ οὐκ ἠχρειώκάν σε 21 τότε Δανιηλ ἐπήκουσε φωνῆ μεγάλῃ καὶ εἶπεν βασιλεῦ ἔτι εἰμὶ ζῶν 22 καὶ σέσωκέ με ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν λεόντων καθότι δικαιοσύνη ἐν ἐμοὶ εὐρέθη ἐναντίον αὐτοῦ καὶ ἐναντίον δὲ σοῦ βασιλεῦ οὔτε ἄγνοια οὔτε ἁμαρτία εὐρέθη ἐν ἐμοὶ σὺ δὲ ἤκουσας ἀνθρώπων πλανώντων βασιλεῖς καὶ ἔρριψάς με εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων εἰς ἀπώλειαν 23 τότε συνήχθησαν πᾶσαι αἱ δυνάμεις καὶ εἶδον τὸν Δανιηλ ὡς οὐ παρηνώχλησαν αὐτῷ οἱ λέοντες 24 τότε οἱ δύο ἄνθρωποι ἐκεῖνοι οἱ καταμαρτυρήσαντες τοῦ Δανιηλ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐρρίψαν τοῖς λέουσι καὶ οἱ λέοντες ἀπέκτειναν αὐτούς καὶ ἔθλασαν τὰ ὀσᾶ αὐτῶν 25 τότε Δαρεῖος ἔγραψε πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ χώραις καὶ γλώσσαις τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ λέγων 26 πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ὄντες ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἔστωσαν προσκυνοῦντες καὶ λατρεύοντες τῷ θεῷ τοῦ Δανιηλ αὐτὸς γὰρ ἐστὶ θεὸς μένων καὶ ζῶν εἰς

γενεὰς γενεῶν ἕως τοῦ αἰῶνος 27 ἐγὼ Δαρεῖος ἔσομαι αὐτῷ προσκυνῶν καὶ δουλεύων πάσας τὰς ἡμέρας μου τὰ γὰρ εἶδωλα τὰ χειροποιήτα οὐ δύνανται σῶσαι ὡς ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τοῦ Δανιηλ τὸν Δανιηλ 28 καὶ ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ καὶ Δανιηλ κατεστάθη ἐπὶ τῆς βασιλείας Δαρείου καὶ Κῦρος ὁ Πέρσης παρέλαβε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ

7 ἔτους πρώτου βασιλεύοντος Βαλτασαρ χώρας Βαβυλωνίας Δανιηλ ὄραμα εἶδε παρὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ τότε Δανιηλ τὸ ὄραμα ὁ εἶδεν ἔγραψεν εἰς κεφάλαια λόγων 2 ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθεώρουν καθ' ὑπνους νυκτὸς καὶ ἰδοὺ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ ἐνέπεσον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην 3 καὶ τέσσαρα θηρία ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης διαφέροντα ἐν παρὰ τὸ ἐν 4 τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα ἔχουσα πτερὰ ὡσεὶ ἀετοῦ ἐθεώρουν ἕως ὅτου ἐτίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς καὶ ἦρθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρωπίνων ἐστάθη καὶ ἀνθρωπίνη καρδιά ἐδόθη αὐτῇ 5 καὶ ἰδοὺ μετ' αὐτὴν ἄλλο θηρίον ὁμοίωσιν ἔχον ἄρκου καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πλευροῦ ἐστάθη καὶ τρία πλευρὰ ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτῆς καὶ οὕτως εἶπεν ἀνάστα κατάφαγε σάρκας πολλὰς 6 καὶ μετὰ ταῦτα ἐθεώρουν θηρίον ἄλλο ὡσεὶ πάρδαλιν καὶ πτερὰ τέσσαρα ἐπέτεινον ἐπάνω αὐτοῦ καὶ τέσσαρες κεφαλὰ τῷ θηρίῳ καὶ γλώσσα ἐδόθη αὐτῷ 7 μετὰ δὲ ταῦτα ἐθεώρουν ἐν ὀράματι τῆς νυκτὸς θηρίον τέταρτον φοβερόν καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ὑπερφέρων ἰσχύϊ ἔχον ὀδόντας σιδηροῦς μεγάλους ἐσθίον καὶ κοπανίζον κύκλῳ τοῖς ποσὶ καταπατοῦν διαφόρως χρώμενον παρὰ πάντα τὰ πρὸ αὐτοῦ θηρία εἶχε δὲ κέρατα δέκα 8 καὶ

βουλαι πολλαι ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ καὶ ἰδοῦ ἄλλο ἐν κέρας ἀνεφύη ἀνὰ μέσον αὐτῶν μικρὸν ἐν τοῖς κέρασιν αὐτοῦ καὶ τρία τῶν κεράτων τῶν πρώτων ἐξηράνθησαν δι' αὐτοῦ καὶ ἰδοῦ ὀφθαλμοὶ ὡσπερ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπινοι ἐν τῷ κέρατι τούτῳ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἐποίει πόλεμον πρὸς τοὺς ἁγίους 9 ἐθεώρουν ἕως ὅτε θρόνοι ἐτέθησαν καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο ἔχων περιβολὴν ὡσεὶ χιόνα καὶ τὸ τρίχωμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον λευκὸν καθαρὸν ὁ θρόνος ὡσεὶ φλόξ πυρός 10 καὶ ἐξεπορεύετο κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ποταμὸς πυρός χίλια χιλιάδες ἐθεράπευον αὐτὸν καὶ μύρια μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτῷ καὶ κριτήριον ἐκάθισε καὶ βίβλοι ἠνεώχθησαν 11 ἐθεώρουν τότε τὴν φωνὴν τῶν λόγων τῶν μεγάλων ὧν τὸ κέρας ἐλάλει καὶ ἀπετυμπανίσθη τὸ θηρίον καὶ ἀπώλετο τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός 12 καὶ τοὺς κύκλω αὐτοῦ ἀπέστησε τῆς ἐξουσίας αὐτῶν καὶ χρόνος ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως χρόνου καὶ καιροῦ 13 ἐθεώρουν ἐν ὀράματι τῆς νυκτὸς καὶ ἰδοῦ ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἦρχετο καὶ ὡς παλαιὸς ἡμερῶν παρῆν καὶ οἱ παρεστηκότες παρῆσαν αὐτῷ 14 καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία καὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς κατὰ γένη καὶ πᾶσα δόξα αὐτῷ λατρεύουσα καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος ἥτις οὐ μὴ ἀρθῆ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἥτις οὐ μὴ φθαρῆ 15 καὶ ἀκηδιάσας ἐγὼ Δανιηλ ἐν τούτοις ἐν τῷ ὀράματι τῆς νυκτὸς 16 προσῆλθον πρὸς ἕνα τῶν ἐστῶτων καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτηουν παρ' αὐτοῦ ὑπὲρ πάντων τούτων ἀποκριθεὶς δὲ λέγει μοι καὶ τὴν κρίσιν τῶν λόγων ἐδήλωσέ

μοι 17 ταῦτα τὰ θηρία τὰ μεγάλα εἰσὶ τέσσαρες βασιλεῖαι αἱ ἀπολοῦνται ἀπὸ τῆς γῆς 18 καὶ παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου καὶ καθέξουσι τὴν βασιλείαν ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων 19 τότε ἦθελον ἐξακριβάσασθαι περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου τοῦ διαφθείροντος πάντα καὶ ὑπερφόβου καὶ ἰδοῦ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοῖ κατεσθίοντες πάντας κυκλόθεν καὶ καταπατοῦντες τοῖς ποσὶ 20 καὶ περὶ τῶν δέκα κεράτων αὐτοῦ τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ ἐνὸς τοῦ ἄλλου τοῦ προσφύεντος καὶ ἐξέπεσαν δι' αὐτοῦ τρία καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο εἶχεν ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ ἡ πρόσοψις αὐτοῦ ὑπερέφερε τὰ ἄλλα 21 καὶ κατενόουν τὸ κέρας ἐκεῖνο πόλεμον συνιστάμενον πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ τροπούμενον αὐτούς 22 ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν παλαιὸν ἡμερῶν καὶ τὴν κρίσιν ἔδωκε τοῖς ἁγίοις τοῦ ὑψίστου καὶ ὁ καιρὸς ἐδόθη καὶ τὸ βασίλειον κατέσχον οἱ ἅγιοι 23 καὶ ἐρρέθη μοι περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου ὅτι βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ἥτις διοίσει παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἀναστατώσει αὐτήν καὶ καταλεανεῖ αὐτήν 24 καὶ τὰ δέκα κέρατα τῆς βασιλείας δέκα βασιλεῖς στήσονται καὶ ὁ ἄλλος βασιλεὺς μετὰ τούτους στήσεται καὶ αὐτὸς διοίσει κακοῖς ὑπὲρ τοὺς πρώτους καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει 25 καὶ ῥήματα εἰς τὸν ὑψίστον λαλήσει καὶ τοὺς ἁγίους τοῦ ὑψίστου κατατρίψει καὶ προσδέξεται ἀλλοιωῶσαι καιροὺς καὶ νόμον καὶ παραδοθήσεται πάντα εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ ἕως ἡμίσεος καιροῦ 26 καὶ ἡ κρίσις καθίσεται καὶ

τὴν ἐξουσίαν ἀπολοῦσι καὶ βουλεύονται μιᾶναι καὶ ἀπολέσαι ἕως τέλους 27 καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν μεγαλειότητα αὐτῶν καὶ τὴν ἀρχὴν πασῶν τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν βασιλειῶν ἔδωκε λαῷ ἁγίῳ ὑπίστου βασιλεῦσαι βασιλείαν αἰώνιον καὶ πᾶσαι αἱ ἐξουσίαι αὐτῷ ὑποταγήσονται καὶ πειθαρχήσουσιν αὐτῷ 28 ἕως καταστροφῆς τοῦ λόγου ἐγὼ Δανιηλ σφόδρα ἐκστάσει περιειχόμενη καὶ ἡ ἕξις μου διήνεγκεν ἐμοί καὶ τὸ ῥῆμα ἐν καρδίᾳ μου ἐστήριξα

8 ἔτους τρίτου βασιλεύοντος Βαλτασαρ ὄρασις ἦν εἶδον ἐγὼ Δανιηλ μετὰ τὸ ἰδεῖν με τὴν πρώτην 2 καὶ εἶδον ἐν τῷ ὁράματι τοῦ ἐνυπνίου μου ἐμοῦ ὄντος ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἣτις ἐστὶν ἐν Ἑλυμαῖδι χώρᾳ ἔτι ὄντος μου πρὸς τῇ πύλῃ Αἰλαμ 3 ἀναβλέψας εἶδον κριὸν ἕνα μέγαν ἐστῶτα ἀπέναντι τῆς πύλης καὶ εἶχε κέρατα καὶ τὸ ἐν ὑψηλότερον τοῦ ἐτέρου καὶ τὸ ὑψηλότερον ἀνέβαινε 4 μετὰ δὲ ταῦτα εἶδον τὸν κριὸν κερατίζοντα πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς δυσμὰς καὶ μεσημβρίαν καὶ πάντα τὰ θηρία οὐκ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ ἐποίει ὡς ἠθελε καὶ ὑψώθη 5 καὶ ἐγὼ διενουούμην καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καὶ οὐχ ἤπτετο τῆς γῆς καὶ ἦν τοῦ τράγου κέρας ἐν ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ 6 καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν κριὸν τὸν τὰ κέρατα ἔχοντα ὃν εἶδον ἐστῶτα πρὸς τῇ πύλῃ καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν θυμῷ ὀργῆς 7 καὶ εἶδον αὐτὸν προσάγοντα πρὸς τὸν κριὸν καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπάταξε καὶ συνέτριψε τὰ δύο κέρατα αὐτοῦ καὶ οὐκέτι ἦν ἰσχύς ἐν τῷ κριῷ στήναι

κατέναντι τοῦ τράγου καὶ ἐσπάραξεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ συνέτριψεν αὐτόν καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος τὸν κριὸν ἀπὸ τοῦ τράγου 8 καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν κατίσχυσε σφόδρα καὶ ὅτε κατίσχυσε συνέτριβη αὐτοῦ τὸ κέρας τὸ μέγα καὶ ἀνέβη ἕτερα τέσσαρα κέρατα κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ 9 καὶ ἐξ ἐνὸς αὐτῶν ἀνεφύη κέρας ἰσχυρὸν ἐν καὶ κατίσχυσε καὶ ἐπάταξεν ἐπὶ μεσημβρίαν καὶ ἐπ' ἀνατολὰς καὶ ἐπὶ βορρᾶν 10 καὶ ὑψώθη ἕως τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐρράχθη ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῶν ἀστέρων καὶ ἀπὸ αὐτῶν κατεπατήθη 11 ἕως ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ δι' αὐτὸν τὰ ὄρη τὰ ἀπ' αἰῶνος ἐρράχθη καὶ ἐξήρηθη ὁ τόπος αὐτῶν καὶ θυσία καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἕως χαμαὶ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εὐωδώθη καὶ ἐγενήθη καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται 12 καὶ ἐγενήθησαν ἐπὶ τῇ θυσίᾳ αἱ ἁμαρτίαι καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἐποίησε καὶ εὐωδώθη 13 καὶ ἤκουον ἐτέρου ἁγίου λαλοῦντος καὶ εἶπεν ὁ ἕτερος τῷ φελμουνι τῷ λαλοῦντι ἕως τίνος τὸ ὄραμα στήσεται καὶ ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα καὶ τὰ ἅγια ἐρημωθήσεται εἰς καταπάτημα 14 καὶ εἶπεν αὐτῷ ἕως ἐσπέρας καὶ πρωὶ ἡμέραι δισχιλία τριακόσiai καὶ καθαρισθήσεται τὸ ἅγιον 15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ θεωρεῖν με ἐγὼ Δανιηλ τὸ ὄραμα ἐζήτησαν διανοηθῆναι καὶ ἰδοὺ ἔστη κατεναντίον μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου 16 καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνθρώπου ἀνὰ μέσον τοῦ Ουλαι καὶ ἐκάλεσε καὶ εἶπεν Γαβριηλ συνέτισον ἐκεῖνον τὴν ὄρασιν καὶ ἀναβοήσας εἶπεν ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ πρόσταγμα ἐκεῖνο ἡ ὄρασις 17 καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐχόμενός

μου τῆς στάσεως καὶ ἐν τῷ ἔρχεσθαι αὐτὸν ἐθορυβήθη καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ εἶπέν μοι διανοήθητι υἱὲ ἀνθρώπου ἔτι γὰρ εἰς ὥραν καιροῦ τοῦτο τὸ ὄραμα **18** καὶ λαλοῦντος αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἐκοιμήθη ἐπὶ πρόσωπον χαμαὶ καὶ ἀψάμενός μου ἤγειρέ με ἐπὶ τοῦ τόπου **19** καὶ εἶπέ μοι ἰδοὺ ἐγὼ ἀπαγγέλλω σοι ἃ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῆς ὀργῆς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου ἔτι γὰρ εἰς ὥρας καιροῦ συντελείας μενεῖ **20** τὸν κριὸν ὃν εἶδες τὸν ἔχοντα τὰ κέρατα βασιλεὺς Μήδων καὶ Περσῶν ἐστι **21** καὶ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐστὶ καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα τὸ ἀνὰ μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος **22** καὶ τὰ συντριβέντα καὶ ἀναβάντα ὀπίσω αὐτοῦ τέσσαρα κέρατα τέσσαρες βασιλεῖς τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται οὐ κατὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ **23** καὶ ἐπ' ἐσχάτου τῆς βασιλείας αὐτῶν πληρουμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδῆς προσώπῳ διανοοῦμενος αἰνίγματα **24** καὶ στερεωθήσεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ καὶ θαυμαστῶς φθερεῖ καὶ εὐδοθήσεται καὶ ποιήσει καὶ φθερεῖ δυνάστας καὶ δῆμον ἀγίων **25** καὶ ἐπὶ τοὺς ἁγίους τὸ διανόημα αὐτοῦ καὶ εὐδοθήσεται τὸ ψεῦδος ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἡ καρδιά αὐτοῦ ὑψωθήσεται καὶ δόλω ἀφανιεῖ πολλοὺς καὶ ἐπὶ ἀπωλείας ἀνδρῶν στήσεται καὶ ποιήσει συναγωγὴν χειρὸς καὶ ἀποδώσεται **26** τὸ ὄραμα τὸ ἐσπέρας καὶ πρῶτῃ ἠυρέθη ἐπ' ἀληθείας καὶ νῦν πεφραγμένον τὸ ὄραμα ἔτι γὰρ εἰς ἡμέρας πολλὰς **27** ἐγὼ Δανιηλ ἀσθενήσας ἡμέρας πολλὰς καὶ ἀναστάς ἐπραγματευομένην πάλιν βασιλικά

καὶ ἐξελυόμεν ἐπὶ τῷ ὄραματι καὶ οὐδεὶς ἦν ὁ διανοοῦμενος

9 ἔτους πρώτου ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ξέρξου ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς Μηδικῆς οἱ ἐβασίλευσαν ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν Χαλδαίων 2 τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐγὼ Δανιηλ διενόηθη ἐν ταῖς βίβλοις τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν ὅτε ἐγένετο πρόσταγμα τῇ γῆ ἐπὶ Ἱερραμ τὸν προφήτην ἐγειραὶ εἰς ἀναπλήρωσιν ὀνειδισμού Ἱερουσαλημ ἑβδομήκοντα ἔτη **3** καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν εὐρεῖν προσευχὴν καὶ ἔλεος ἐν νηστείαις καὶ σάκκῳ καὶ σποδῷ **4** καὶ προσηξάμην πρὸς κύριον τὸν θεὸν καὶ ἐξωμολογησάμην καὶ εἶπα ἰδοὺ κύριε σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ὁ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φοβερὸς τηρῶν τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσί σε καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά σου **5** ἡμάρτομεν ἠδικήσαμεν ἠσεβήσαμεν καὶ ἀπέστημεν καὶ παρέβημεν τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ κρίματά σου **6** καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν ἃ ἐλάλησαν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν καὶ δυνάστας ἡμῶν καὶ πατέρας ἡμῶν καὶ παντὶ ἔθνει ἐπὶ τῆς γῆς **7** σοὶ κύριε ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀνθρώποις Ἰουδα καὶ καθημένοις ἐν Ἱερουσαλημ καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ τῷ ἔγγιστῳ καὶ τῷ ἀπωτέρῳ ἐν πάσαις ταῖς χώραις εἰς ἃς διεσκορπίσας αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν τῇ πλημμελείᾳ ἣ ἐπλημμέλησαν ἐναντίον σου **8** δέσποτα ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ δυνάσταις καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ὅτι ἡμάρτομέν σοι **9** τῷ κυρίῳ ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ἔλεος ὅτι ἀπέστημεν ἀπὸ

σου 10 καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν κατακολουθῆσαι τῷ νόμῳ σου ᾧ ἔδωκας ἐνώπιον Μωσῆ καὶ ἡμῶν διὰ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν 11 καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐγκατέλιπε τὸν νόμον σου καὶ ἀπέστησαν τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς σου καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα καὶ ὁ ὄρκος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆ παιδὸς τοῦ θεοῦ ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ 12 καὶ ἔστησεν ἡμῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ ὅσα ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν ὅσα ἔκρινας ἡμῖν ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα οἷα οὐκ ἐγενήθη ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καθότι ἐγενήθη ἐν Ἱερουσαλημ 13 κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν διαθήκῃ Μωσῆ πάντα τὰ κακὰ ἐπῆλθεν ἡμῖν καὶ οὐκ ἐξεζητήσαμεν τὸ πρόσωπον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἀποστῆναι ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν καὶ διανοηθῆναι τὴν δικαιοσύνην σου κύριε 14 καὶ ἠγρύπνησε κύριος ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ κακὰ καὶ ἐπήγαγεν ἐφ' ἡμᾶς ὅτι δίκαιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῆσῃ καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ 15 καὶ νῦν δέσποτα κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐξαγαγὼν τὸν λαόν σου ἐξ Αἰγύπτου τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἡμάρτομεν ἠγνοήκαμεν 16 δέσποτα κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς σου καὶ ἡ ὀργὴ σου ἀπὸ τῆς πόλεώς σου Ἱερουσαλημ ὄρους τοῦ ἁγίου σου ὅτι ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς ἀγνοίαις τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλημ καὶ ὁ δῆμός σου κύριε εἰς ὄνειδισμόν ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν 17 καὶ νῦν ἐπάκουσον δέσποτα τῆς προσευχῆς τοῦ παιδός σου καὶ ἐπὶ τὰς δεήσεις μου καὶ ἐπιβλεψάτω τὸ πρόσωπόν

σου ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν σου τὸ ἔρημον ἔνεκεν τῶν δούλων σου δέσποτα 18 πρόσχες κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδὲ τὴν ἐρήμωσιν ἡμῶν καὶ τῆς πόλεώς σου ἐφ' ἧς ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ἡμεῖς δεόμεθα ἐν ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν ἐνώπιόν σου ἀλλὰ διὰ τὸ σὸν ἔλεος 19 κύριε σὺ ἰλάτευσον κύριε ἐπάκουσον καὶ ποιήσον καὶ μὴ χρονίσης ἕνεκα σεαυτοῦ δέσποτα ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκλήθη ἐπὶ τὴν πόλιν σου Σιων καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ 20 καὶ ἔως ἐγὼ ἐλάλουν προσευχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος τὰς ἀμαρτίας μου καὶ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ δεόμενος ἐν ταῖς προσευχαῖς ἐναντίον κυρίου θεοῦ μου καὶ ὑπὲρ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν 21 καὶ ἔτι λαλοῦντός μου ἐν τῇ προσευχῇ μου καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὃν εἶδον ἐν τῷ ὕπνῳ μου τὴν ἀρχὴν Γαβριὴλ τάχει φερόμενος προσήγγισέ μοι ἐν ὥρᾳ θυσίας ἑσπερινῆς 22 καὶ προσήλθε καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ καὶ εἶπεν Δαυὶδ ἄρτι ἐξῆλθον ὑποδεῖξαί σοι διάνοιαν 23 ἐν ἀρχῇ τῆς δεήσεώς σου ἐξῆλθε πρόσταγμα παρὰ κυρίου καὶ ἐγὼ ἦλθον ὑποδεῖξαί σοι ὅτι ἔλεεινὸς εἶ καὶ διανοήθητι τὸ πρόσταγμα 24 ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες ἐκρίθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν Σιων συντελεσθῆναι τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὰς ἀδικίας σπανίσαι καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας καὶ διανοηθῆναι τὸ ὄραμα καὶ δοθῆναι δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ συντελεσθῆναι τὸ ὄραμα καὶ εὐφρᾶναι ἅγιον ἁγίων 25 καὶ γνώση καὶ διανοηθῆσῃ καὶ εὐφρανθῆσῃ καὶ εὐρήσεις προστάγματα ἀποκριθῆναι καὶ οἰκοδομήσεις

Ιερουσαλημ πόλιν κυρίῳ 26 καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ ἑξήκοντα δύο ἀποσταθήσεται χρισμα καὶ οὐκ ἔσται καὶ βασιλεία ἐθνῶν φθερεῖ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον μετὰ τοῦ χριστοῦ καὶ ἦξει ἡ συντέλεια αὐτοῦ μετ' ὀργῆς καὶ ἕως καιροῦ συντελείας ἀπὸ πολέμου πολεμηθήσεται 27 καὶ δυναστεύσει ἡ διαθήκη εἰς πολλούς καὶ πάλιν ἐπιστρέψει καὶ ἀνοικοδομηθήσεται εἰς πλάτος καὶ μῆκος καὶ κατὰ συντέλειαν καιρῶν καὶ μετὰ ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καιροὺς καὶ ἑξήκοντα δύο ἔτη ἕως καιροῦ συντελείας πολέμου καὶ ἀφαιρεθήσεται ἡ ἐρήμωσις ἐν τῷ κατισχύσαι τὴν διαθήκην ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται ἡ θυσία καὶ ἡ σπονδή καὶ ἐπὶ τὸ ἱερόν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων ἔσται ἕως συντελείας καὶ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν

10 ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν πρόσταγμα ἐδείχθη τῷ Δανιηλ ὃς ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα Βαλτασαρ καὶ ἀληθὲς τὸ ὄραμα καὶ τὸ πρόσταγμα καὶ τὸ πλήθος τὸ ἰσχυρόν διανοηθήσεται τὸ πρόσταγμα καὶ διενοήθην αὐτὸ ἐν ὀράματι 2 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δανιηλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας 3 ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου ἔλαιον οὐκ ἠλειψάμην ἕως τοῦ συντελέσαι με τὰς τρεῖς ἑβδομάδας τῶν ἡμερῶν 4 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου καὶ ἐγὼ ἤμην ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ὃς ἐστὶ Τίγρης 5 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος εἷς ἐνδεδυμένος βύσσινά καὶ τὴν ὄσφυν περιεζωσμένος βυσσίνῳ

καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ φῶς 6 καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ θαρσις καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὄρασις ἀστραπῆς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρός καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ οἱ πόδες ὡσεὶ χαλκὸς ἑξαστράπτων καὶ φωνὴ λαλιᾶς αὐτοῦ ὡσεὶ φωνὴ θορύβου 7 καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιηλ τὴν ὄρασιν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ὄντες μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον τὴν ὄρασιν ταύτην καὶ φόβος ἰσχυρὸς ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς καὶ ἀπέδρασαν ἐν σπουδῇ 8 καὶ ἐγὼ κατελείφθην μόνος καὶ εἶδον τὴν ὄρασιν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ οὐκ ἐγκατελείφθην ἐν ἐμοὶ ἰσχύς καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐπεστράφη ἐπ' ἐμὲ εἰς φθοράν καὶ οὐ κατίσχυσα 9 καὶ οὐκ ἤκουσα τὴν φωνὴν λαλιᾶς αὐτοῦ ἐγὼ ἤμην πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν 10 καὶ ἰδοὺ χεῖρα προσήγαγέ μοι καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τῶν γονάτων ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν μου 11 καὶ εἶπέν μοι Δανιηλ ἄνθρωπος ἐλεεινὸς εἶ διανοήθητι τοῖς προστάγμασιν οἷς ἐγὼ λαλῶ ἐπὶ σέ καὶ στήθι ἐπὶ τοῦ τόπου σου ἄρτι γὰρ ἀπεστάλην ἐπὶ σέ καὶ ἐν τῷ λαλήσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ τὸ πρόσταγμα τοῦτο ἔστιν τρέμων 12 καὶ εἶπεν πρὸς με μὴ φοβοῦ Δανιηλ ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἧς ἔδωκας τὸ πρόσωπόν σου διανοηθῆναι καὶ ταπεινωθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου εἰσηκούσθη τὸ ῥῆμά σου καὶ ἐγὼ εἰσῆλθον ἐν τῷ ῥήματί σου 13 καὶ ὁ στρατηγὸς βασιλέως Περσῶν ἀνθιστήκει ἐναντίον μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ εἷς τῶν ἀρχόντων τῶν πρώτων ἐπῆλθε βοηθησαί μοι καὶ αὐτὸν ἐκεῖ κατέλιπον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῦ βασιλέως Περσῶν 14 καὶ εἶπέν μοι ἦλθον ὑποδείξαι σοι

τί ὑπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ' ἑσχάτου τῶν ἡμερῶν ἔτι γὰρ ὄρασις εἰς ἡμέρας 15 καὶ ἐν τῷ αὐτὸν λαλῆσαι μετ' ἐμοῦ τὰ προστάγματα ταῦτα ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐσιώπησα 16 καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις χειρὸς ἀνθρώπου ἦψατό μου τῶν χειλέων καὶ ἦνοιξα τὸ στόμα μου καὶ ἐλάλησα καὶ εἶπα τῷ ἔστηκότι ἀπέναντί μου κύριε καὶ ὡς ὄρασις ἀπεστράφη ἐπὶ τὸ πλευρόν μου ἐπ' ἐμέ καὶ οὐκ ἦν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς 17 καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς λαλῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἠσθένησα καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς καὶ πνεῦμα οὐ κατελείφθη ἐν ἐμοί 18 καὶ προσέθηκε καὶ ἦψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου καὶ κατίσχυσέ με 19 καὶ εἶπέ μοι ἄνθρωπος ἔλεεινὸς εἶ μὴ φοβοῦ ὑγίαινε ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἴσχυσα καὶ εἶπα λαλησάτω ὁ κύριός μου ὅτι ἐνίσχυσέ με 20 καὶ εἶπεν πρὸς με γινώσκεις τί ἦλθον πρὸς σέ καὶ νῦν ἐπιστρέψω διαμάχεσθαι μετὰ τοῦ στρατηγοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην καὶ ἰδοὺ στρατηγὸς Ἑλλήνων εἰσεπορεύετο 21 καὶ μάλα ὑποδείξω σοι τὰ πρῶτα ἐν ἀπογραφῇ ἀληθείας καὶ οὐθεις ἦν ὁ βοηθῶν μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ τούτων ἀλλ' ἡ Μιχαὴλ ὁ ἄγγελος

11 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως εἶπέν μοι ἐνισχύσαι καὶ ἀνδρίζεσθαι 2 καὶ νῦν ἦλθον τὴν ἀλήθειαν ὑποδείξαί σοι ἰδοὺ τρεῖς βασιλεῖς ἀνθεστήκασιν ἐν τῇ Περσίδι καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσῃ πλοῦτον μέγαν παρὰ πάντας καὶ ἐν τῷ κατισχύσαι αὐτὸν ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ ἐπαναστήσεται παντὶ βασιλεῖ Ἑλλήνων 3 καὶ στήσεται βασιλεὺς δυνατὸς καὶ κυριεύσει κυριείας πολλῆς καὶ ποιήσει

καθὼς ἂν βούληται 4 καὶ ἐν τῷ ἀναστῆναι αὐτὸν συντριβήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ μερισθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ οὐ κατὰ τὴν ἀλκίην αὐτοῦ οὐδὲ κατὰ τὴν κυριείαν αὐτοῦ ἦν ἐδυναστεύεσε ὅτι ἀποσταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ ἑτέρους διδάξει ταῦτα 5 καὶ ἐνισχύσει βασιλείαν Αἰγύπτου καὶ εἷς ἐκ τῶν δυναστῶν κατισχύσει αὐτὸν καὶ δυναστεύσει δυναστεία μεγάλη ἢ δυναστεία αὐτοῦ 6 καὶ εἰς συντέλειαν ἐνιαυτῶν ἄξει αὐτοῦς καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς Αἰγύπτου εἰς τὴν βασιλείαν τὴν βορρᾶ ποιήσασθαι συνθήκας καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ὅτι ὁ βραχίων αὐτοῦ οὐ στήσει ἰσχύν καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ ναρκήσει καὶ τῶν συμπορευομένων μετ' αὐτοῦ καὶ μενεῖ εἰς ὥρας 7 καὶ ἀναστήσεται φυτὸν ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ καθ' ἑαυτὸν καὶ ἦξει ἐπὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐν ἰσχύι αὐτοῦ βασιλεὺς βορρᾶ καὶ ποιήσῃ ταραχὴν καὶ κατισχύσει 8 καὶ τοὺς θεοὺς αὐτῶν καταστρέψει μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν καὶ τοὺς ὄχλους αὐτῶν μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμημάτων αὐτῶν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀποΐσουσιν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔσται ἔτος βασιλεῖ βορρᾶ 9 καὶ εἰσελεύσεται εἰς βασιλείαν Αἰγύπτου ἡμέρας καὶ ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ 10 καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ ἐρεθισθήσεται καὶ συναξει συναγωγὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ εἰσελεύσεται κατ' αὐτὴν κατασύρων παρελεύσεται καὶ ἐπιστρέψει καὶ παροξυνθήσεται ἐπὶ πολὺ 11 καὶ ὀργισθήσεται βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ πολεμήσει μετὰ βασιλέως βορρᾶ καὶ παραδοθήσεται ἢ συναγωγὴ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ 12 καὶ λήψεται τὴν συναγωγὴν καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ταράξει πολλοὺς

καὶ οὐ μὴ φοβηθῆ **13** καὶ ἐπιστρέψει βασιλεὺς
βορρᾶ καὶ συνάξει πόλεως συναγωγὴν μείζονα
παρὰ τὴν πρώτην κατὰ συντέλειαν καιροῦ
ἐνιαυτοῦ καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν ἐπ' αὐτὸν
ἐν ὄχλῳ πολλῷ καὶ ἐν χρήμασι πολλοῖς **14** καὶ
ἐν τοῖς καιροῖς ἐκεῖνοις διάνοιαι ἀναστήσονται
ἐπὶ τὸν βασιλέα Αἰγύπτου καὶ ἀνοικοδομήσει τὰ
πεπτωκότα τοῦ ἔθνους σου καὶ ἀναστήσεται εἰς
τὸ ἀναστήσαι τὴν προφητείαν καὶ προσκόψουσι
15 καὶ ἐπελεύσεται βασιλεὺς βορρᾶ καὶ ἐπιστρέψει
τὰ δόρατα αὐτοῦ καὶ λήψεται τὴν πόλιν τὴν
ὄχυράν καὶ οἱ βραχίονες βασιλέως Αἰγύπτου
στήσονται μετὰ τῶν δυναστῶν αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἔσται αὐτῷ ἰσχύς εἰς τὸ ἀντιστηναὶ αὐτῷ **16**
καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος ἐπ' αὐτὸν κατὰ
τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνθεστηκὼς
ἐναντίον αὐτοῦ καὶ στήσεται ἐν τῇ χώρᾳ καὶ
ἐπιτελεσθήσεται πάντα ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ **17**
καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπελεθεῖν βίᾳ πᾶν τὸ
ἔργον αὐτοῦ καὶ συνθήκας μετ' αὐτοῦ ποιήσεται
καὶ θυγατέρα ἀνθρώπου δώσει αὐτῷ εἰς τὸ
φθειραὶ αὐτὴν καὶ οὐ πείσεται καὶ οὐκ ἔσται **18**
καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
καὶ λήψεται πολλοὺς καὶ ἐπιστρέψει ὄργην
ὄνειδισμοῦ αὐτῶν ἐν ὄρκῳ κατὰ τὸν ὄνειδισμὸν
αὐτοῦ **19** ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὸ
κατισχύσαι τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ προσκόψει καὶ
πεσεῖται καὶ οὐκ εὐρεθήσεται **20** καὶ ἀναστήσεται
ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ φυτὸν βασιλείας εἰς ἀνάστασιν
ἀνὴρ τύπτων δόξαν βασιλέως καὶ ἐν ἡμέραις
ἐσχάταις συντριβήσεται καὶ οὐκ ἐν ὀργῇ οὐδὲ ἐν
πολέμῳ **21** καὶ ἀναστήσεται ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ
εὐκαταφρόνητος καὶ οὐ δοθήσεται ἐπ' αὐτὸν

δόξα βασιλέως καὶ ἤξει ἐξάπινα κατισχύσει
βασιλεὺς ἐν κληροδοσίᾳ αὐτοῦ **22** καὶ τοὺς
βραχίονας τοὺς συντριβέντας συντριψέει ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ **23** καὶ μετὰ τῆς διαθήκης καὶ
δήμου συνταγέντος μετ' αὐτοῦ ποιήσει ψεῦδος
καὶ ἐπὶ ἔθνος ἰσχυρὸν ἐν ὀλιγοστῷ ἔθνῳ **24**
ἐξάπινα ἐρημώσει πόλιν καὶ ποιήσει ὅσα οὐκ
ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐδὲ οἱ πατέρες
τῶν πατέρων αὐτοῦ προνομήν καὶ σκύλα καὶ
χρήματα αὐτοῖς δώσει καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν
ἰσχυρὰν διανοηθήσεται καὶ οἱ λογισμοὶ αὐτοῦ
εἰς μάτην **25** καὶ ἐγεργήσεται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ ἡ
καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Αἰγύπτου ἐν ὄχλῳ
πολλῷ καὶ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐρεθισθήσεται
εἰς πόλεμον ἐν ὄχλῳ ἰσχυρῷ σφόδρα λίαν καὶ οὐ
στήσεται ὅτι διανοηθήσεται ἐπ' αὐτὸν διανοίᾳ
26 καὶ καταναλώσουσιν αὐτὸν μέριμναι αὐτοῦ
καὶ ἀποστρέψουσιν αὐτόν καὶ παρελεύσεται καὶ
κατασυριεῖ καὶ πεσοῦνται τραυματία πολλοί
27 καὶ δύο βασιλεῖς μόνοι δειπνήσουσιν ἐπὶ
τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης φάγονται καὶ
ψευδολογήσουσι καὶ οὐκ εὐδοθήσονται ἔτι γὰρ
συντέλεια εἰς καιρὸν **28** καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν
χώραν αὐτοῦ ἐν χρήμασι πολλοῖς καὶ ἡ καρδία
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἀγίου ποιήσει καὶ
ἐπιστρέψει ἐπὶ τὴν χώραν αὐτοῦ **29** εἰς καιρὸν
καὶ εἰσελεύσεται εἰς Αἴγυπτον καὶ οὐκ ἔσται ὡς
ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχάτη **30** καὶ ἤξουσι Ῥωμαῖοι καὶ
ἐξώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμβριμήσονται αὐτῷ καὶ
ἐπιστρέψει καὶ ὀργισθήσεται ἐπὶ τὴν διαθήκην
τοῦ ἀγίου καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέψει καὶ
διανοηθήσεται ἐπ' αὐτούς ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον
τὴν διαθήκην τοῦ ἀγίου **31** καὶ βραχίονες παρ'

αὐτοῦ στήσονται καὶ μισοῦσι τὸ ἅγιον τοῦ φόβου καὶ ἀποστήσουσι τὴν θυσίαν καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἐρημώσεως **32** καὶ ἐν ἀμαρτίαις διαθήκης μισοῦσιν ἐν σκληρῷ λαῷ καὶ ὁ δῆμος ὁ γινώσκων ταῦτα κατισχύσουσι καὶ ποιήσουσι **33** καὶ ἐννοούμενοι τοῦ ἔθνους συνήσουσιν εἰς πολλούς καὶ προσκόψουσι ῥομφαία καὶ παλαιωθήσονται ἐν αὐτῇ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν προνομῇ ἡμερῶν κηλιδωθήσονται **34** καὶ ὅταν συντριβῶνται συνάξουσιν ἰσχὴν βραχεϊαν καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτούς πολλοὶ ἐπὶ πόλεως καὶ πολλοὶ ὡς ἐν κληροδοσίᾳ **35** καὶ ἐκ τῶν συνιέντων διανοηθήσονται εἰς τὸ καθαρῖσαι ἑαυτούς καὶ εἰς τὸ ἐκλεγεῖναι καὶ εἰς τὸ καθαρῖσθαι ἕως καιροῦ συντελείας ἔτι γὰρ καιρὸς εἰς ὥρας **36** καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ παροργισθήσεται καὶ ὑψωθήσεται ἐπὶ πάντα θεὸν καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν τῶν θεῶν ἕξαλλα λαλήσει καὶ εὐδοθηθήσεται ἕως ἂν συντελεσθῇ ἡ ὀργὴ εἰς αὐτὸν γὰρ συντέλεια γίνεται **37** καὶ ἐπὶ τοὺς θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ μὴ προνοηθῇ καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ γυναικὸς οὐ μὴ προνοηθῇ ὅτι ἐν παντὶ ὑψωθήσεται καὶ ὑποταγήσεται αὐτῷ ἔθνη ἰσχυρά **38** ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ κινήσει καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ τιμήσει ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ λίθῳ πολυτελεῖ καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ **39** ποιήσει πόλεων καὶ εἰς ὀχύρωμα ἰσχυρὸν ἤξει μετὰ θεοῦ ἀλλοτρίου οὗ ἂν ἐπιγνῶ πληθυνεῖ δόξαν καὶ κατακυριεύσει αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ καὶ χώραν ἀπομεριεῖ εἰς δωρεάν **40** καὶ καθ' ὥραν συντελείας συγκερατισθήσεται αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου καὶ ἐποργισθήσεται αὐτῷ βασιλεὺς

βορρᾶ ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵπποις πολλοῖς καὶ ἐν πλοίοις πολλοῖς καὶ εἰσελεύσεται εἰς χώραν Αἰγύπτου **41** καὶ ἐπελεύσεται εἰς τὴν χώραν μου **42** καὶ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ διασφζόμενος **43** καὶ κρατήσῃ τοῦ τόπου τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ τόπου τοῦ ἀργυρίου καὶ πάσης τῆς ἐπιθυμίας Αἰγύπτου καὶ Λίβυες καὶ Αἰθίοπες ἔσονται ἐν τῷ ὄχλῳ αὐτοῦ **44** καὶ ἀκοὴ ταραῖζει αὐτὸν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ βορρᾶ καὶ ἐξελεύσεται ἐν θυμῷ ἰσχυρῷ καὶ ῥομφαία ἀφανίσει καὶ ἀποκτεῖναι πολλούς **45** καὶ στήσῃ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τότε ἀνὰ μέσον τῶν θαλασσῶν καὶ τοῦ ὄρους τῆς θελήσεως τοῦ ἁγίου καὶ ἤξει ὥρα τῆς συντελείας αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν αὐτῷ

12 καὶ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην παρελεύσεται Μιχαὴλ ὁ ἄγγελος ὁ μέγας ὁ ἐσθηκῶς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου ἐκείνη ἡ ἡμέρα θλίψεως οἷα οὐκ ἐγενήθη ἀφ' οὗ ἐγενήθησαν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑψωθήσεται πᾶς ὁ λαὸς ὃς ἂν εὐρεθῇ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ **2** καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν τῷ πλατέι τῆς γῆς ἀναστήσονται οἱ μὲν εἰς ζωὴν αἰώνιον οἱ δὲ εἰς ὄνειδισμόν οἱ δὲ εἰς διασπορὰν καὶ αἰσχύνην αἰώνιον **3** καὶ οἱ συνιέντες φανοῦσιν ὡς φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ κατισχύοντες τοὺς λόγους μου ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος **4** καὶ σύ Δαυνηλ κάλυψον τὰ προστάγματα καὶ σφράγισαι τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας ἕως ἂν ἀπομανῶσιν οἱ πολλοὶ καὶ πλησθῇ ἡ γῆ ἀδικίας **5** καὶ εἶδον ἐγὼ Δαυνηλ καὶ ἰδοὺ δύο ἔτεροι εἰστήκεισαν εἷς ἔνθεν τοῦ ποταμοῦ καὶ εἷς ἔνθεν **6** καὶ εἶπα τῷ ἐνὶ τῷ περιβεβλημένῳ τὰ βύσσινά τῷ ἐπάνω πότε

οὖν συντέλεια ὧν εἴρηκάς μοι τῶν θαυμαστῶν
καὶ ὁ καθαρισμὸς τούτων 7 καὶ ἤκουσα τοῦ
περιβεβλημένου τὰ βύσσινά ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ
ὑδατος τοῦ ποταμοῦ ἕως καιροῦ συντελείας καὶ
ὑψωσε τὴν δεξιὰν καὶ τὴν ἀριστερὰν εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ὤμοσε τὸν ζῶντα εἰς τὸν αἰῶνα
θεὸν ὅτι εἰς καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἥμισυ καιροῦ
ἢ συντέλεια χειρῶν ἀφέσεως λαοῦ ἁγίου καὶ
συντελεσθήσεται πάντα ταῦτα 8 καὶ ἐγὼ ἤκουσα
καὶ οὐ διανοήθην παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ εἶπα
κύριε τίς ἢ λύσις τοῦ λόγου τούτου καὶ τίνοσ
αἱ παραβολαὶ αὗται 9 καὶ εἶπέν μοι ἀπότηρχε
Δανιηλ ὅτι κατακεκαλυμμένα καὶ ἐσφραγισμένα
τὰ προστάγματα ἕως ἂν 10 πειρασθῶσι καὶ
ἁγιασθῶσι πολλοὶ καὶ ἀμάρτωσιν οἱ ἀμαρτωλοὶ
καὶ οὐ μὴ διανοηθῶσι πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ καὶ οἱ
διανοούμενοι προσέξουσιν 11 ἀφ' οὗ ἂν ἀποσταθῇ
ἢ θυσία διὰ παντὸς καὶ ἐτοιμασθῇ δοθῆναι
τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως ἡμέρας χιλίας
διακοσίας ἐνενηκοντα 12 μακάριος ὁ ἐμμένων καὶ
συνάξει εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριάκοντα
πέντε 13 καὶ σὺ βάδισον ἀναπαύου ἔτι γάρ εἰσιν
ἡμέραι καὶ ὥραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας
καὶ ἀναπαύση καὶ ἀναστήση ἐπὶ τὴν δόξαν σου
εἰς συντέλειαν ἡμερῶν

Ὡσηέ'

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὡσηε τὸν τοῦ Βεηρι ἐν ἡμέραις Οζιου καὶ Ιωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιου βασιλέων Ιουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ιεροβοαμ υἱοῦ Ιωας βασιλέως Ισραηλ **2** ἀρχὴ λόγου κυρίου πρὸς Ὡσηε καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Ὡσηε βάδιζε λαβὲ σεαυτῶ γυναικα πορνείας καὶ τέκνα πορνείας διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει ἢ γῆ ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ κυρίου **3** καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν τὴν Γομερ θυγατέρα Δεβηλαιμ καὶ συνέλαβεν καὶ ἔτεκεν αὐτῶ υἱόν **4** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτόν κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ιεζραελ διότι ἔτι μικρὸν καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ιεζραελ ἐπὶ τὸν οἶκον Ιου καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ισραηλ **5** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ισραηλ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ιεζραελ **6** καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν θυγατέρα καὶ εἶπεν αὐτῶ κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς Οὐκ-ἠλημένη διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ ἀλλ' ἢ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς **7** τοὺς δὲ υἱοὺς Ιουδα ἐλεήσω καὶ σώσω αὐτούς ἐν κυρίῳ θεῶ αὐτῶν καὶ οὐ σώσω αὐτούς ἐν τόξῳ οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ οὐδὲ ἐν πολέμῳ οὐδὲ ἐν ἄρμασιν οὐδὲ ἐν ἵπποις οὐδὲ ἐν ἵππεῦσιν **8** καὶ ἀπεγαλάκτισεν τὴν Οὐκ-ἠλημένην καὶ συνέλαβεν ἔτι καὶ ἔτεκεν υἱόν **9** καὶ εἶπεν κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Οὐ-λαός-μου διότι ὑμεῖς οὐ λαός μου καὶ ἐγὼ οὐκ εἶμι ὑμῶν **10** καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ισραηλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης ἢ οὐκ ἐκμετρηθήσεται οὐδὲ ἐξαριθμηθήσεται καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς οὐ λαός μου ὑμεῖς ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ

θεοῦ ζῶντος **11** καὶ συναχθήσονται οἱ υἱοὶ Ιουδα καὶ οἱ υἱοὶ Ισραηλ ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ θήσονται ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ιεζραελ

2 εἶπατε τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν Λαός-μου καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν ἠλημένη **2** κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν κρίθητε ὅτι αὐτὴ οὐ γυνὴ μου καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐξαρῶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς **3** ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρᾳ γενέσεως αὐτῆς καὶ θήσομαι αὐτὴν ὡς ἔρημον καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει **4** καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν **5** ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἢ μήτηρ αὐτῶν κατήσχυεν ἢ τεκοῦσα αὐτὰ εἶπεν γὰρ ἀκολουθήσω ὀπίσω τῶν ἐραστῶν μου τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸ ὕδωρ μου καὶ τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθονιά μου καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ πάντα ὅσα μοι καθήκει **6** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοψιν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὔρη **7** καὶ καταδιώξεται τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς καὶ ζητήσει αὐτούς καὶ οὐ μὴ εὔρη αὐτούς καὶ ἐρεῖ πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε ἢ νῦν **8** καὶ αὐτὴ οὐκ ἔγνω ὅτι ἐγὼ δέδωκα αὐτῇ τὸν σίτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ αὐτὴ δὲ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποίησεν τῇ Βααλ **9** διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω καὶ κομιοῦμαι τὸν σίτόν μου καθ' ὥραν αὐτοῦ καὶ τὸν οἶνόν μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ

καὶ ἀφελῶμαι τὰ ἱμάτιά μου καὶ τὰ ὀθονία μου τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς **10** καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἐραστῶν αὐτῆς καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ ἐξέλθῃται αὐτὴν ἐκ χειρὸς μου **11** καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς ἑορτὰς αὐτῆς καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς **12** καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς καὶ τὰς συκᾶς αὐτῆς ὅσα εἶπεν μισθώματά μου ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἐρασταί μου καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἔρπετὰ τῆς γῆς **13** καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλιμ ἐν αἷς ἐπέθυσεν αὐτοῖς καὶ περιετίθητο τὰ ἐνώτια αὐτῆς καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο λέγει κύριος **14** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν καὶ τάξω αὐτὴν εἰς ἔρημον καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς **15** καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν καὶ τὴν κοιλάδα Αἰχωρ διανοῖξαι σύνεσιν αὐτῆς καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου **16** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος καλέσει με ὁ ἀνὴρ μου καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βααλιμ **17** καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλιμ ἐκ στόματος αὐτῆς καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν οὐκέτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν **18** καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαθήκην μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ μετὰ τῶν ἔρπετῶν τῆς γῆς καὶ τόξον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατοικιῶ

σε ἐπ' ἑλπίδι **19** καὶ μνηστεύσομαί σε ἑμαυτῶ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ μνηστεύσομαί σε ἑμαυτῶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίματι καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς **20** καὶ μνηστεύσομαί σε ἑμαυτῶ ἐν πίστει καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν κύριον **21** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἐπακούσομαι τῶ οὐρανῶ καὶ ὁ οὐρανὸς ἐπακούσεται τῇ γῇ **22** καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται τῶ Ιεζραελ **23** καὶ σπερῶ αὐτὴν ἑμαυτῶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐλεήσω τὴν Οὐκ-ἠλημένην καὶ ἐρῶ τῶ Οὐ-λαῶ-μου λαὸς μου εἶ σύ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ κύριος ὁ θεὸς μου εἶ σύ

3 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἔτι πορεύθητι καὶ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ καὶ μοιχαλὶν καθὼς ἀγαπᾷ ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ισραηλ καὶ αὐτοὶ ἀποβλέπουσιν ἐπὶ θεοῦ ἀλλοτρίου καὶ φιλοῦσιν πέμματα μετὰ σταφίδων **2** καὶ ἐμισθωσάμην ἑμαυτῶ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου καὶ γομορ κριθῶν καὶ νεβελ οἴνου **3** καὶ εἶπα πρὸς αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ' ἐμοὶ καὶ οὐ μὴ πορνεύσῃς οὐδὲ μὴ γένη ἀνδρὶ ἐτέρῳ καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοὶ **4** διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ υἱοὶ Ισραηλ οὐκ ὄντος βασιλέως οὐδὲ ὄντος ἄρχοντος οὐδὲ οὔσης θυσίας οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου οὐδὲ ἱερατείας οὐδὲ δήλων **5** καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ισραηλ καὶ ἐπιζητήσουσιν κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ Δαυιδ τὸν βασιλέα αὐτῶν καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῶ κυρίῳ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν

4 ἀκούσατε λόγον κυρίου υἱοὶ Ισραηλ διότι κρίσις τῶ κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια οὐδὲ ἔλεος οὐδὲ ἐπίγνωσις θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς **2** ἀρὰ καὶ ψεῦδος

καὶ φόνος καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεῖα κέχυται ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ αἷματα ἔφ' αἷμασιν μίσγουσιν 3
διὰ τοῦτο πενθήσει ἡ γῆ καὶ σμικρυνθήσεται
σὺν πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν σὺν τοῖς
θηρίοις τοῦ ἀγροῦ καὶ σὺν τοῖς ἔρπετοῖς τῆς
γῆς καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ
οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν 4 ὅπως
μηδεὶς μήτε δικάζηται μήτε ἐλέγχη μηδεὶς ὁ
δὲ λαὸς μου ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερεὺς 5 καὶ
ἀσθενήσεις ἡμέρας καὶ ἀσθενήσει καὶ προφήτης
μετὰ σοῦ νυκτὶ ὡμοίωσα τὴν μητέρα σου 6
ὡμοιώθη ὁ λαὸς μου ὡς οὐκ ἔχων γινῶσιν ὅτι
σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω κἀγὼ ἀπώσομαι σὲ τοῦ
μὴ ἱερατεῦν μοι καὶ ἐπελάθου νόμον θεοῦ
σου κἀγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων σου 7 κατὰ τὸ
πλῆθος αὐτῶν οὕτως ἡμαρτόν μοι τὴν δόξαν
αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι 8 ἁμαρτίας λαοῦ μου
φάγονται καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήμψονται
τὰς ψυχὰς αὐτῶν 9 καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς οὕτως
καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ καὶ τὰ διαβούλια αὐτοῦ ἀνταποδώσω
αὐτῷ 10 καὶ φάγονται καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν
ἐπόρνευσαν καὶ οὐ μὴ κατευθύνωσιν διότι τὸν
κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι 11 πορνείαν
καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδία λαοῦ
μου 12 ἐν συμβόλοις ἐπηρώτων καὶ ἐν ῥάβδοις
αὐτοῦ ἀπήγγελλον αὐτῷ πνεύματι πορνείας
ἐπλανήθησαν καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ
αὐτῶν 13 ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἔθυσαιζον
καὶ ἐπὶ τοὺς βουνοὺς ἔθουον ὑποκάτω δρυὸς καὶ
λευκῆς καὶ δένδρου συσκιάζοντος ὅτι καλὸν
σκέπη διὰ τοῦτο ἐκπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες
ὑμῶν καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύσουσιν 14 καὶ

οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν
ὅταν πορνεύουσιν καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν
μοιχεύουσιν διότι καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν
συνεφύροντο καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἔθουον
καὶ ὁ λαὸς ὁ συνίων συνεπλέκετο μετὰ πόρνης
15 σὺ δὲ Ἰσραὴλ μὴ ἀγνοεῖ καὶ Ἰουδα μὴ
εἰσπορεύεσθε εἰς Γαλαγα καὶ μὴ ἀναβαίνετε
εἰς τὸν οἶκον Ὠν καὶ μὴ ὀμνύετε ζῶντα κύριον
16 ὅτι ὡς δάμαλις παροίστρῶσα παροίστησεν
Ἰσραὴλ νῦν νεμήσει αὐτοὺς κύριος ὡς ἀμνὸν
ἐν εὐρυχώρῳ 17 μέτοχος εἰδώλων Ἐφραιμ
ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα 18 ἠρέτισεν Χαναναίους
πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ
φρυγάματος αὐτῶν 19 συστροφή πνεύματος σὺ εἶ
ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς καὶ καταισχυνθήσονται
ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν

5 ἀκούσατε ταῦτα οἱ ἱερεῖς καὶ προσέχετε οἶκος
Ἰσραὴλ καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως ἐνωτίζεσθε διότι
πρὸς ὑμᾶς ἔστιν τὸ κρίμα ὅτι παγίς ἐγενήθητε
τῇ σκοπιᾷ καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ
τὸ ἰταβύριον 2 ὁ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν
κατέπηξαν ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν 3 ἐγὼ ἔγνω
τὸν Ἐφραιμ καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἄπεστιν ἀπ' ἐμοῦ
διότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραιμ ἐμίανθη Ἰσραὴλ 4
οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβούλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι
πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν
αὐτοῖς ἔστιν τὸν δὲ κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν 5 καὶ
ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον
αὐτοῦ καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραιμ ἀσθενήσουσιν ἐν
ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ἀσθενήσει καὶ Ἰουδας μετ'
αὐτῶν 6 μετὰ προβάτων καὶ μόσχων πορεύονται
τοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν
αὐτόν ὅτι ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν 7 ὅτι τὸν κύριον

ἐγκατέλιπον ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεννήθησαν αὐτοῖς νῦν καταφάγεται αὐτούς ἡ ἔρυσίβη καὶ τοὺς κλήρους αὐτῶν **8** σαλπίατε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνούς ἠχήσατε ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ὡν ἐξέστη Βενιαμιν **9** Εφραιμ εἰς ἀφανισμόν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραηλ ἔδειξα πιστά **10** ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰουδα ὡς μετατιθέντες ὄρια ἐπ' αὐτούς ἐκχεῶ ὡς ὕδωρ τὸ ὄρημά μου **11** κατεδυνάστευσεν Εφραιμ τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ κατεπάτησεν κρίμα ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν ματαίων **12** καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ Εφραιμ καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ἰουδα **13** καὶ εἶδεν Εφραιμ τὴν νόσον αὐτοῦ καὶ Ἰουδας τὴν ὀδύνην αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη Εφραιμ πρὸς Ἀσσυρίους καὶ ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰαριμ καὶ αὐτὸς οὐκ ἠδυνάσθη ἰάσασθαι ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν ὀδύνη **14** διότι ἐγὼ εἰμι ὡς πανθὴρ τῷ Εφραιμ καὶ ὡς λέων τῷ οἴκῳ Ἰουδα καὶ ἐγὼ ἀρπῶμαι καὶ πορεύσομαι καὶ λήμψομαι καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐξαιρούμενος **15** πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τὸν τόπον μου ἕως οὗ ἀφανισθῶσιν καὶ ἐπιζητήσουσιν τὸ πρόσωπόν μου ἐν θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρὸς με λέγοντες

6 πορευθῶμεν καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ὅτι αὐτὸς ἤρπακεν καὶ ἰάσεται ἡμᾶς πατάξει καὶ μοτώσει ἡμᾶς **2** ὑγιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστησόμεθα καὶ ζησόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ **3** καὶ γνωσόμεθα διώξομεν τοῦ γνῶναι τὸν κύριον ὡς ὀρθρον ἔτοιμον εὐρήσομεν αὐτόν καὶ ἤξει ὡς ὑετὸς ἡμῖν πρόμιος καὶ ὄψιμος τῇ γῆ **4** τί σοι

ποιήσω Εφραιμ τί σοι ποιήσω Ἰουδα τὸ δὲ ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωινή καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη **5** διὰ τοῦτο ἀπεθήρισα τοὺς προφήτας ὑμῶν ἀπέκτεινα αὐτούς ἐν ῥήμασιν στόματός μου καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελεύσεται **6** διότι ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ ὀλοκαυτώματα **7** αὐτοὶ δὲ εἰσὶν ὡς ἄνθρωπος παραβαίων διαθήκην ἐκεῖ κατεφρόνησέν μου **8** Γαλααδ πόλις ἐργαζομένη μάταια ταρασσουσα ὕδωρ **9** καὶ ἡ ἰσχὺς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ ἔκρυσαν ἱερεῖς ὁδὸν κυρίου ἐφόνευσαν Σικιμα ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν **10** ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ εἶδον φρικώδη ἐκεῖ πορνείαν τοῦ Εφραιμ ἐμίανθη Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα **11** ἄρχου τρυγᾶν σεαυτῶ ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου

7 ἐν τῷ ἰάσασθαι με τὸν Ἰσραηλ καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδικία Εφραιμ καὶ ἡ κακία Σαμαρείας ὅτι ἠργάσαντο ψευδῆ καὶ κλέπτῃς πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσεται ἐκδιδύσκων ληστής ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ **2** ὅπως συνάδωσιν ὡς συνάδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθη νῦν ἐκύκλωσεν αὐτούς τὰ διαβούλια αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο **3** ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν εὐφραναν βασιλεῖς καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας **4** πάντες μοιχεύοντες ὡς κλίβανος καιόμενος εἰς πέψιν κατακαύματος ἀπὸ τῆς φλογός ἀπὸ φυράσεως στέατος ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό **5** αἱ ἡμέραι τῶν βασιλέων ὑμῶν ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν **6** διότι ἀνεκαύθησαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν ἐν τῷ καταράσσειν αὐτούς ὄλην τὴν νύκτα ὕπνου Εφραιμ ἐνεπλήσθη πρῶτὴ ἐγενήθη ἀνεκαύθη

ὡς πυρὸς φέγγος 7 πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς κλίβανος καὶ κατέφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπесαν οὐκ ἦν ὁ ἐπικαλούμενος ἐν αὐτοῖς πρὸς με 8 Εφραιμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνανεμείγνυτο Εφραιμ ἐγένετο ἐγκρυφίας οὐ μεταστρεφόμενος 9 κατέφαγον ἀλλότριοι τὴν ἰσχὴν αὐτοῦ αὐτὸς δὲ οὐκ ἐπέγνω καὶ πολιὰ ἐξήνθησαν αὐτῷ καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω 10 καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις Ἰσραηλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τούτοις 11 καὶ ἦν Εφραιμ ὡς περισσότερὰ ἄνους οὐκ ἔχουσα καρδίαν Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν 12 καθὼς ἂν πορεύωνται ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτούς τὸ δίκτυόν μου καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατάξω αὐτοὺς παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν 13 οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ δειλαιοὶ εἰσιν ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ ἐγὼ δὲ ἐλυτρώσαμην αὐτούς αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψεῦδη 14 καὶ οὐκ ἐβόησαν πρὸς με αἱ καρδία αὐτῶν ἀλλ' ἡ ὠλόλυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί 15 κἀγὼ κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν καὶ εἰς ἐμέ ἐλόγισαντο πονηρὰ 16 ἀπεστράφησαν εἰς οὐθέν ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν οὗτος ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῆ Αἰγύπτῳ

8 εἰς κόλπον αὐτῶν ὡς γῆ ὡς ἀετὸς ἐπ' οἶκον κυρίου ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἠσέβησαν 2 ἐμέ κεκραῖζονται ὁ θεὸς ἐγνώκαμέν σε 3 ὅτι Ἰσραηλ ἀπεστρέψατο

ἀγαθὰ ἐχθρὸν κατεδίωξαν 4 ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν καὶ οὐ δι' ἐμοῦ ἦρξαν καὶ οὐκ ἐγνώρισάν μοι τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἶδωλα ὅπως ἐξολεθρευθῶσιν 5 ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου Σαμάρεια παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτούς ἕως τίνος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι 6 ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησεν καὶ οὐ θεὸς ἐστὶν διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμάρεια 7 ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν καὶ ἡ καταστροφή αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτὰ δράγμα οὐκ ἔχον ἰσχὴν τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον ἐὰν δὲ καὶ ποιῆσῃ ἀλλότριοι καταφάγονται αὐτὸ 8 κατεπόθη Ἰσραηλ νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἄχρηστον 9 ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους ἀνέθαλεν καθ' ἑαυτὸν Εφραιμ δῶρα ἠγάπησαν 10 διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσιν νῦν εἰσδέξομαι αὐτούς καὶ κοπάσουσιν μικρὸν τοῦ χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας 11 ὅτι ἐπλήθυνεν Εφραιμ θυσιαστήρια εἰς ἀμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἠγαπημένα 12 καταγράψω αὐτῷ πλῆθος καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν θυσιαστήρια τὰ ἠγαπημένα 13 διότι ἐὰν θύσωσιν θυσίαν καὶ φάγωσιν κρέα κύριος οὐ προσδέξεται αὐτὰ νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν καὶ ἐκδικήσει τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται 14 καὶ ἐπελάθετο Ἰσραηλ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν καὶ ὠκοδόμησαν τεμένη καὶ Ἰουδας ἐπλήθυνεν πόλεις τετειχισμένας καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν

9 μὴ χαῖρε Ἰσραηλ μηδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοὶ διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου ἠγάπησας

δόματα ἐπὶ πάντα ἄλωνα σίτου 2 ἄλων καὶ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτούς καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτούς 3 οὐ κατώκησαν ἐν τῇ γῆ τοῦ κυρίου κατώκησεν Εφραιμ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται 4 οὐκ ἔσπεισαν τῷ κυρίῳ οἶνον καὶ οὐχ ἠδυναν αὐτῷ αἱ θυσαῖαι αὐτῶν ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὰ μίανθήσονται διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον κυρίου 5 τί ποιήσετε ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς τοῦ κυρίου 6 διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύσονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου καὶ ἐκδέξεται αὐτοὺς Μέμφις καὶ θάψει αὐτοὺς Μαχμας τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὄλεθρος κληρονομίῃσι ἄκανθαι ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν 7 ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεώς σου καὶ κακωθήσεται Ἰσραηλ ὡσπερ ὁ προφήτης ὁ παρεξεστηκῶς ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη μανία σου 8 σκοπὸς Εφραιμ μετὰ θεοῦ προφήτης παγὶς σκολιὰ ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ μανίαν ἐν οἴκῳ κυρίου κατέπηξαν 9 ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ μνησθήσεται ἀδικίας αὐτοῦ ἐκδικήσεται ἀμαρτίας αὐτοῦ 10 ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ εὔρον τὸν Ἰσραηλ καὶ ὡς σκοπὸν ἐν συκῇ πρόμιον εἶδον πατέρας αὐτῶν αὐτοὶ εἰσηλθόντες πρὸς τὸν Βεελφεγῶρ καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην καὶ ἐγένοντο οἱ ἠγαπημένοι ὡς οἱ ἐβδελυγμένοι 11 Εφραιμ ὡς ὄρνειον ἐξεπετάσθη αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὠδίνων καὶ συλλήψεων 12 διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσιν τὰ τέκνα αὐτῶν ἀτεκνωθήσονται ἕξ ἀνθρώπων διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἔστιν σάρξ μου ἕξ αὐτῶν 13

Εφραιμ ὃν τρόπον εἶδον εἰς θήραν παρέστησαν τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ Εφραιμ τοῦ ἔξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα αὐτοῦ 14 δὸς αὐτοῖς κύριε τί δώσεις αὐτοῖς δὸς αὐτοῖς μήτραν ἀτεκνοῦσαν καὶ μαστοὺς ξηροὺς 15 πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν εἰς Γαλαγαλ ὅτι ἐκεῖ αὐτοὺς ἐμίσησα διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτοὺς οὐ μὴ προσθήσω τοῦ ἀγαπήσαι αὐτοὺς πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀπειθοῦντες 16 ἐπόνεσεν Εφραιμ τὰς ρίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη καρπὸν οὐκέτι μὴ ἐνέγκῃ διότι καὶ ἐὰν γεννήσωσιν ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν 17 ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ θεὸς ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ καὶ ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν

10 ἄμπελος εὐκληματοῦσα Ἰσραηλ ὁ καρπὸς αὐτῆς εὐθηνῶν κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρπῶν αὐτοῦ ἐπλήθυνεν τὰ θυσιαστήρια κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ ὠκοδόμησεν στηλάς 2 ἐμέρισαν καρδίας αὐτῶν νῦν ἀφανισθήσονται αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν ταλαιπωρήσουσιν αἱ στηλαὶ αὐτῶν 3 διότι νῦν ἐροῦσιν οὐκ ἔστιν βασιλεὺς ἡμῖν ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν κύριον ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν 4 λαλῶν ῥήματα προφάσεις ψευδεῖς διαθήσεται διαθήκην ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωστις κρίμα ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ 5 τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου ὦν παροικήσουσιν οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν ὅτι ἐπένθησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ καθὼς παρεπύκρναν αὐτόν ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ ὅτι μετωκίσθη ἀπ' αὐτοῦ 6 καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους δήσαντες ἀπῆνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ἰαριμ ἐν δόματι Εφραιμ δέξεται καὶ

αίσχυνθήσεται Ἰσραηλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ **7** ἀπέρριψεν Σαμάρεια βασιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ προσώπου ὕδατος **8** καὶ ἐξαρθήσονται βωμοὶ ὧν ἁμαρτήματα τοῦ Ἰσραηλ ἄκανθαὶ καὶ τρίβολοὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καὶ ἐροῦσιν τοῖς ὄρεσιν καλύψατε ἡμᾶς καὶ τοῖς βουνοῖς πέσατε ἐφ' ἡμᾶς **9** ἀφ' οὗ οἱ βουνοὶ ἤμαρτεν Ἰσραηλ ἐκεῖ ἔστησαν οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας **10** ἤλθεν παιδεῦσαι αὐτούς καὶ συναχθήσονται ἐπ' αὐτούς λαοὶ ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτούς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν **11** Εφραιμ δάμαλις δεδιδραγμένη ἀγαπᾶν νεῖκος ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς ἐπιβιβῶ Εφραιμ καὶ παρασιωπήσομαι Ἰουδαν ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακωβ **12** σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς φωτίσατε ἑαυτοῖς φῶς γνώσεως ἐκζητήσατε τὸν κύριον ἕως τοῦ ἔλθεῖν γενήματα δικαιοσύνης ὑμῖν **13** ἵνα τί παρεσιωπήσατε ἀσεβειαν καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐτρυγήσατε ἐφάγετε καρπὸν ψευδῆ ὅτι ἤλπισας ἐν τοῖς ἄρμασίν σου ἐν πλήθει δυνάμεώς σου **14** καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου καὶ πάντα τὰ περιτετειχισμένα σου οἰχθήσεται ὡς ἄρχων Σαλαμαν ἐκ τοῦ οἴκου Ἱεροβααλ ἐν ἡμέραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδάφισαν **15** οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραηλ ἀπὸ προσώπου κακιῶν ὑμῶν ὄρθρου ἀπερρίφισαν ἀπερρίφη βασιλεὺς Ἰσραηλ

11 διότι νήπιος Ἰσραηλ καὶ ἐγὼ ἠγάπησα αὐτὸν καὶ ἐξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ **2** καθὼς μετεκάλεσα αὐτούς οὕτως ἀπώχοντο ἐκ προσώπου μου αὐτοὶ τοῖς Βααλιμ ἔθυσον καὶ

τοῖς γλυπτοῖς ἐθυμίωσαν **3** καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν Εφραιμ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τὸν βραχίονά μου καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἴαμαι αὐτούς **4** ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτούς ἐν δεσμοῖς ἀγαπήσεώς μου καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς ραπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτοῦ καὶ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτὸν δυνήσομαι αὐτῷ **5** κατώκησεν Εφραιμ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀσσοῦρ αὐτὸς βασιλεὺς αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ἐπιστρέψαι **6** καὶ ἠσθένησεν ῥομφαία ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν **7** καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικρεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ καὶ ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτοῦ θυμωθήσεται καὶ οὐ μὴ ὑψώσῃ αὐτὸν **8** τί σε διαθῶ Εφραιμ ὑπερασπιῶ σου Ἰσραηλ τί σε διαθῶ ὡς Ἀδαμα θήσομαί σε καὶ ὡς Σεβωιμ μετεστράφη ἡ καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου **9** οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Εφραιμ διότι θεὸς ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐν σοὶ ἅγιος καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν **10** ὀπίσω κυρίου πορεύσομαι ὡς λέων ἐρεύζεται ὅτι αὐτὸς ὠρύσεται καὶ ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων **11** καὶ ἐκστήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ Αἰγύπτου καὶ ὡς περισσότερὰ ἐκ γῆς Ἀσσυρίων καὶ ἀποκαταστήσω αὐτούς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν λέγει κύριος **12** ἐκύκλωσέν με ἐν ψεύδει Εφραιμ καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος Ἰσραηλ καὶ Ἰουδα νῦν ἔγνω αὐτούς ὁ θεὸς καὶ λαὸς ἅγιος κεκλήσεται θεοῦ

12 ὁ δὲ Εφραιμ πονηρὸν πνεῦμα ἐδίωξεν καύσωνα ὅλην τὴν ἡμέραν κενὰ καὶ μάταια ἐπλήθυνεν καὶ διαθήκην μετὰ Ἀσσυρίων διέθετο

καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο 2 καὶ κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς Ιουδαν τοῦ ἐκδικῆσαι τὸν Ιακωβ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ 3 ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπέτρηνεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσεν πρὸς θεὸν 4 καὶ ἐνίσχυσεν μετὰ ἀγγέλου καὶ ἡδυνάσθη ἔκλαυσαν καὶ ἐδεήθησάν μου ἐν τῷ οἴκῳ ὧν εὔροσάν με καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτόν 5 ὁ δὲ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσται μνημόσυνον αὐτοῦ 6 καὶ σὺ ἐν θεῷ σου ἐπιστρέψεις ἔλεον καὶ κρίμα φυλάσσου καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν θεόν σου διὰ παντός 7 Χανααν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας καταδυναστεύειν ἠγάπησε 8 καὶ εἶπεν Εφραιμ πλὴν πεπλούτηκα εὔρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὔρεθήσονται αὐτῷ διὸ ἀδικίας ἅς ἤμαρτεν 9 ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεὸς σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἔτι κατοικιῶ σε ἐν σκηναῖς καθὼς ἡμέρα ἑορτῆς 10 καὶ λαλήσω πρὸς προφήτας καὶ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα καὶ ἐν χερσὶν προφητῶν ὡμοιώθην 11 εἰ μὴ Γαλααδ ἔστιν ἄρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαγαλ ἄρχοντες θυσιάζοντες καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν ὡς χελῶναι ἐπὶ χέρσον ἀγροῦ 12 καὶ ἀνεχώρησεν Ιακωβ εἰς πεδῖον Συρίας καὶ ἐδούλευσεν Ισραηλ ἐν γυναικὶ καὶ ἐν γυναικὶ ἐφυλάξατο 13 καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγεν κύριος τὸν Ισραηλ ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη 14 ἐθύμωσεν Εφραιμ καὶ παρώργισεν καὶ τὸ αἴμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται καὶ τὸν ὄνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ κύριος

13 κατὰ τὸν λόγον Εφραιμ δικαιώματα αὐτὸς ἔλαβεν ἐν τῷ Ισραηλ καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βααλ καὶ ἀπέθανεν 2 καὶ προσέθετο τοῦ ἀμαρτάνειν ἔτι

καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν κατ' εἰκόνα εἰδώλων ἔργα τεκτόνων συντετελεσμένα αὐτοῖς αὐτοὶ λέγουσιν θύσατε ἀνθρώπους μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασιν 3 διὰ τοῦτο ἔσσονται ὡς νεφέλη πρωινῆ καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινῆ πορευομένη ὡσπερ χνοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἄλωνος καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ ἀκριδῶν 4 ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεὸς σου στερεῶν οὐρανὸν καὶ κτίζων γῆν οὐ αἱ χεῖρες ἔκτισαν πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορευέσθαι ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώση καὶ σῶζων οὐκ ἔστιν πάρεξ ἐμοῦ 5 ἐγὼ ἐποίμαινόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἄοικητῷ 6 κατὰ τὰς νομάς αὐτῶν καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονὴν καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν ἕνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου 7 καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθὴρ καὶ ὡς πάρδαλις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων 8 ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκος ἀπορουμένη καὶ διαρρήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐτῶν καὶ καταφάγονται αὐτοὺς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ θηρία ἀγροῦ διασπάσει αὐτούς 9 τῇ διαφθορᾷ σου Ισραηλ τίς βοηθήσει 10 ποῦ ὁ βασιλεὺς σου οὗτος καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσίν σου κρινάτω σε ὃν εἶπας δός μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντα 11 καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν ὀργῇ μου καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου 12 συστροφὴν ἀδικίας Εφραιμ ἐγκεκρυμμένη ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ 13 ὠδίνες ὡς τικτούσης ἤξουσιν αὐτῷ οὗτος ὁ υἱός σου οὐ φρόνιμος διότι οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν συντριβῇ τέκνων 14 ἐκ χειρὸς ἄδου ῥύσομαι αὐτούς καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε ποῦ τὸ κέντρον σου ἄδη παράκλησις

κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου (Sheol h7585) 15 κυρίου καὶ δίκαιοι πορεύονται ἐν αὐταῖς οἱ δὲ
διότι οὗτος ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν διαστελεῖ ἐπάξει ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς
ἄνεμον καύσωνα κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτόν
καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ ἐξερημώσει
τὰς πηγὰς αὐτοῦ αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν
αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ
16 ἀφανισθήσεται Σαμάρεια ὅτι ἀντέστη πρὸς
τὸν θεὸν αὐτῆς ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται αὐτοὶ καὶ
τὰ ὑποτίθια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται καὶ αἱ ἐν
γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαρραγήσονται

14 ἐπιστράφητι Ἰσραηλ πρὸς κύριον τὸν θεόν
σου διότι ἠσθένησας ἐν ταῖς ἀδικίαις σου 2 λάβετε
μεθ' ἑαυτῶν λόγους καὶ ἐπιστράφητε πρὸς κύριον
τὸν θεὸν ὑμῶν εἶπατε αὐτῷ ὅπως μὴ λάβητε
ἀδικίαν καὶ λάβητε ἀγαθὰ καὶ ἀνταποδώσομεν
καρπὸν χειλέων ἡμῶν 3 Ἀσσοῦρ οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς
ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβησόμεθα οὐκέτι μὴ εἴπωμεν
θεοὶ ἡμῶν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν ὁ ἐν σοὶ
ἐλεήσει ὀρφανόν 4 ἰάσομαι τὰς κατοικίας αὐτῶν
ἀγαπήσω αὐτοὺς ὁμολόγως ὅτι ἀπέστρεψεν ἡ
ὀργή μου ἀπ' αὐτῶν 5 ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ
Ἰσραηλ ἀνθήσει ὡς κρίνον καὶ βαλεῖ τὰς ρίζας
αὐτοῦ ὡς ὁ Λίβανος 6 πορεύονται οἱ κλάδοι
αὐτοῦ καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατάκαρπος καὶ ἡ
ὄσφρασία αὐτοῦ ὡς Λιβάνου 7 ἐπιστρέψουσιν καὶ
καθιοῦνται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ζήσονται καὶ
μεθυσθήσονται σίτῳ καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος
τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ὡς οἶνος Λιβάνου 8 τῷ
Εφραιμ τί αὐτῷ ἔτι καὶ εἰδῶλοις ἐγὼ ἔταπείνωσα
αὐτόν καὶ ἐγὼ κατισχύσω αὐτόν ἐγὼ ὡς ἄρκευθος
πυκάζουσα ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπός σου εὔρηται 9
τίς σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα ἢ συνετὸς καὶ
ἐπιγνώσεται αὐτά διότι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τοῦ

Ἰωήλ'

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωηλ τὸν τοῦ Βαθουηλ **2** ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν εἰ γέγονεν τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν **3** ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἐτέραν **4** τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρίς καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βροῦχος καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη **5** ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐτῶν καὶ κλαύσατε θρηνήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην ὅτι ἐξῆρται ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά **6** ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος καὶ αἱ μύλαι αὐτοῦ σκύμνου **7** ἔθετο τὴν ἄμπελόν μου εἰς ἀφανισμόν καὶ τὰς συκαῖς μου εἰς συγκλασμόν ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτὴν καὶ ἔρριψεν ἐλεύκανεν κλήματα αὐτῆς **8** θρήνησον πρὸς με ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον ἐπὶ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθενικόν **9** ἐξῆρται θυσία καὶ σπονδὴ ἐξ οἴκου κυρίου πενθεῖτε οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ **10** ὅτι τεταλαιπώρηκεν τὰ πεδία πενθεῖτω ἡ γῆ ὅτι τεταλαιπώρηκεν σῖτος ἐξηράνθη οἶνος ὠλιγώθη ἔλαιον **11** ἐξηράνθησαν οἱ γεωργοὶ θρηνεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς ὅτι ἀπόλωλεν τρυγητὸς ἐξ ἀγροῦ **12** ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη καὶ αἱ συκαὶ ὠλιγώθησαν ῥόα καὶ φοῖνιξ καὶ μῆλον καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐξηράνθησαν ὅτι ἤσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τῶν

ἀνθρώπων **13** περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε οἱ ἱερεῖς θρηνεῖτε οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ εἰσέλθατε ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες θεῶ ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδὴ **14** ἀγιάσατε νηστεῖαν κηρύξατε θεραπείαν συναγάγετε πρεσβυτέρους πάντας κατοικοῦντας γῆν εἰς οἶκον θεοῦ ὑμῶν καὶ κεκράξατε πρὸς κύριον ἐκτενωῶς **15** οἴμμοι οἴμμοι οἴμμοι εἰς ἡμέραν ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἤξει **16** κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλεθρεύθη ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά **17** ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν ἠφανίσθησαν θησαυροὶ κατεσκάφησαν ληνοὶ ὅτι ἐξηράνθη σῖτος **18** τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς ἔκλαυσαν βουκόλια βοῶν ὅτι οὐχ ὑπῆρχεν νομὴ αὐτοῖς καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν **19** πρὸς σέ κύριε βοήσομαι ὅτι πῦρ ἀνήλωσεν τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου καὶ φλόξ ἀνήψεν πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ **20** καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέβλεψαν πρὸς σέ ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων καὶ πῦρ κατέφαγεν τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου

2 σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιων κηρύξατε ἐν ὄρει ἀγίῳ μου καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν διότι πάρεστιν ἡμέρα κυρίου ὅτι ἐγγὺς **2** ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς ὅμοιος αὐτῶ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προστεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν **3** τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπτομένη φλόξ ὡς παράδεισος τρυφῆς

ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ τὰ ὄπισθεν αὐτοῦ πεδῖον ἀφανισμοῦ καὶ ἀνασφζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ 4 ὡς ὄρασις ἵππων ἢ ὄφις αὐτῶν καὶ ὡς ἵππεῖς οὕτως καταδιώξονται 5 ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦνται καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθίουσης καλάμην καὶ ὡς λαὸς πολλὸς καὶ ἰσχυρὸς παρατασόμενος εἰς πόλεμον 6 ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοὶ πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας 7 ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται καὶ ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύσεται καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσιν τὰς τρίβους αὐτῶν 8 καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὄπλοις αὐτῶν πορεύσονται καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσιν 9 τῆς πόλεως ἐπιλήμψονται καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων δραμοῦνται καὶ ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀναβήσονται καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται 10 πρὸ προσώπου αὐτῶν συγχυθήσεται ἡ γῆ καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσιν καὶ τὰ ἄστρα δύσουσιν τὸ φέγγος αὐτῶν 11 καὶ κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ πρὸ προσώπου δυνάμεως αὐτοῦ ὅτι πολλή ἐστὶν σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου μεγάλη καὶ ἐπιφανὴς σφόδρα καὶ τίς ἔσται ἱκανὸς αὐτῇ 12 καὶ νῦν λέγει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπιστράφητε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐν νηστεία καὶ ἐν κλαυθμῷ καὶ ἐν κοπετῷ 13 καὶ διαρρηξάτε τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν καὶ ἐπιστράφητε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν ὅτι ἐλεήμων καὶ

οἰκτίρμων ἐστὶν μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις 14 τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσει καὶ ὑπολείψεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν θυσίαν καὶ σπονδὴν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν 15 σαλπίατε σάλπιγγι ἐν Σιων ἀγιάσατε νηστείαν κηρύξατε θεραπείαν 16 συναγάγετε λαόν ἀγιάσατε ἐκκλησίαν ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστούς ἐξελάτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς 17 ἀνά μέσον τῆς κρηπίδος τοῦ θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες κυρίῳ καὶ ἐροῦσιν φεῖσαι κύριε τοῦ λαοῦ σου καὶ μὴ δῶς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν 18 καὶ ἐξήλωσεν κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ 19 καὶ ἀπεκρίθη κύριος καὶ εἶπεν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκέτι εἰς ὄνειδισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσι 20 καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος αὐτοῦ ὅτι ἐμεγάλυνεν τὰ ἔργα αὐτοῦ 21 θάρσει γῆ χαῖρε καὶ εὐφραίνου ὅτι ἐμεγάλυνεν κύριος τοῦ ποιῆσαι 22 θαρσεῖτε κτήνη τοῦ πεδίου ὅτι βεβλάστηκεν πεδία τῆς ἐρήμου ὅτι ξύλον ἤνεγκεν τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἄμπελος καὶ συκῆ ἔδωκεν τὴν ἰσχὴν αὐτῶν 23 καὶ τὰ τέκνα Σιων χαίρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ κυρίῳ

θεῶ ὑμῶν διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρόμιον καὶ ὄψιμον καθὼς ἔμπροσθεν 24 καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου καὶ ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου 25 καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρις καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ ἐρυσίβη καὶ ἡ κάμψη ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη ἦν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς 26 καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλησθήσεσθε καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἃ ἐποίησεν μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμάσια καὶ οὐ μὴ καταισχυνηθῆ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα 27 καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι πλην ἐμοῦ καὶ οὐ μὴ καταισχυνηθῶσιν οὐκέτι πᾶς ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα 28 καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις ὄψονται 29 καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου 30 καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ 31 ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα πρὶν ἔλθειν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ 32 καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιων καὶ ἐν Ἱερουσαλημ ἔσται ἀνασωζόμενος καθότι εἶπεν κύριος καὶ εὐαγγελιζόμενοι οὗς κύριος προσκέκληται

3 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν ἐπιστρέψω τὴν

αἰχμαλωσίαν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ 2 καὶ συναΐξω πάντα τὰ ἔθνη καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφατ καὶ διακριθήσομαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ οἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὴν γῆν μου καταδιείλαντο 3 καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρους καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια πόρναις καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ οἴνου καὶ ἔπινον 4 καὶ τί καὶ ὑμεῖς ἐμοί Τύρος καὶ Σιδῶν καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδίδοτε μοι ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοὶ ὀξέως καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν 5 ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου καὶ τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν 6 καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰουδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλημ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων ὅπως ἐξώσητε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὀρίων αὐτῶν 7 ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν 8 καὶ ἀποδώσομαι τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰουδα καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον ὅτι κύριος ἐλάλησεν 9 κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀγιάσατε πόλεμον ἐξεγείρατε τοὺς μαχητὰς προσαγάγετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες ἄνδρες πολεμισταί 10 συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σειρομάστας ὁ ἀδύνατος λεγέτω ὅτι ἰσχύω ἐγὼ 11 συναθροίζεσθε καὶ εἰσπορεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν καὶ συνάχθητε ἐκεῖ ὁ πρᾶϋς ἔστω μαχητῆς 12 ἐξεγειρέσθωσαν καὶ ἀναβαινέτωσαν

πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφατ διότι ἐκεῖ
καθῶ τοῦ διακρίναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν **13**
ἐξαποστείλατε δρέπανα ὅτι παρέστηκεν τρύγητος
εἰσπορεύεσθε πατεῖτε διότι πλήρης ἡ ληνός
ὑπερεκχεῖται τὰ ὑπολήνια ὅτι πεπλήθυνται τὰ
κακὰ αὐτῶν **14** ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς
δίκης ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς
δίκης **15** ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσιν
καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσιν φέγγος αὐτῶν **16** ὁ δὲ
κύριος ἐκ Σιων ἀνακεκράζεται καὶ ἐξ Ἱερουσαλημ
δώσει φωνὴν αὐτοῦ καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ ὁ δὲ κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ
καὶ ἐνισχύσει κύριος τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **17** καὶ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιων ἐν ὄρει ἁγίῳ μου καὶ
ἔσται Ἱερουσαλημ πόλις ἁγία καὶ ἀλλογενεῖς οὐ
διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι **18** καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν
καὶ οἱ βουνοὶ ρύησονται γάλα καὶ πᾶσαι αἱ
ἀφέσεις Ἰουδα ρύησονται ὕδατα καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου
κυρίου ἐξελεύσεται καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρουν
τῶν σχοίνων **19** Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμόν ἔσται
καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται
ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰουδα ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα
δίκαιον ἐν τῇ γῆ αὐτῶν **20** ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς
τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται καὶ Ἱερουσαλημ εἰς
γενεὰς γενεῶν **21** καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα αὐτῶν
καὶ οὐ μὴ ἀθώσω καὶ κύριος κατασκηνώσει ἐν
Σιων

Ἄμώς'

1 λόγοι Ἀμώς οἱ ἐγένοντο ἐν νακκαριμ ἐκ Θεκουε οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλημ ἐν ἡμέραις Οζιου βασιλέως Ιουδα καὶ ἐν ἡμέραις Ιεροβοαμ τοῦ Ιωας βασιλέως Ἰσραηλ πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ **2** καὶ εἶπεν κύριος ἐκ Σιων ἐφθέγγατο καὶ ἐξ Ἱερουσαλημ ἔδωκεν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐπένησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου **3** καὶ εἶπεν κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν ἔπριζον πρίοσιν σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλααδ **4** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαηλ καὶ καταφάγεται θεμέλια υἱοῦ Ἀδερ **5** καὶ συντρίψω μοχλοὺς Δαμασκοῦ καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὠν καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαρραν καὶ αἰχμαλωτευθήσεται λαὸς Συρίας ἐπικλητός λέγει κύριος **6** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς ἕνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμων τοῦ συγκλειῖσαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν **7** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Γάζης καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς **8** καὶ ἐξολεθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώτου καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκαλῶνος καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἀκκαρων καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν ἀλλοφύλων λέγει κύριος **9** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὴν ἀνθ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμων εἰς τὴν Ἰδουμαίαν καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελφῶν **10** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Τύρου καὶ

καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς **11** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς ἕνεκα τοῦ διώξαι αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἐλυμήνατο μῆτραν ἐπὶ γῆς καὶ ἤρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ καὶ τὸ ὄρημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νεῖκος **12** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαιμαν καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχέων αὐτῆς **13** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμων καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν ὅπως ἐμπλατύνωσιν τὰ ὅρια αὐτῶν **14** καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Ραββα καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου καὶ σεισθήσεται ἐν ἡμέρᾳ συντελείας αὐτῆς **15** καὶ πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ λέγει κύριος

2 τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωαβ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὄσα βασιλέως τῆς Ἰδουμαίας εἰς κονίαν **2** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Μωαβ καὶ καταφάγεται θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωαβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος **3** καὶ ἐξολεθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ λέγει κύριος **4** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ιουδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἕνεκα τοῦ ἀπόσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον κυρίου καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο καὶ

ἐπλάνησεν αὐτοὺς τὰ μάτια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν **5** καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἰερουσαλημ **6** τάδε λέγει κύριος ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραηλ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον καὶ πένητα ἔνεκεν ὑποδημάτων **7** τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν καὶ ὀδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ αὐτοῦ εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην ὅπως βεβηλώσωσιν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν **8** καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινίοις παραπετάσματα ἐποιοῦν ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἔπινον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν **9** ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Ἀμορραῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν οὗ ἦν καθὼς ὕψος κέδρου τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρυς καὶ ἐξῆρα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν καὶ τὰς ρίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν **10** καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη τοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν τῶν Ἀμορραίων **11** καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἰῶν ὑμῶν εἰς προφήτας καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν μὴ οὐκ ἔστιν ταῦτα υἱοὶ Ἰσραηλ λέγει κύριος **12** καὶ ἐποτιζέτε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον καὶ τοῖς προφήταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες οὐ μὴ προφητεύσητε **13** διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν ὃν τρόπον κυλιέται ἡ ἄμαξα ἡ γέμουσα καλάμης **14** καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἐκ δρομέως καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν

ψυχὴν αὐτοῦ **15** καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῆ καὶ ὁ ὄξυς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῆ οὐδὲ ὁ ἵππευς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ **16** καὶ εὐρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος

3 ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον ὃν ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραηλ καὶ κατὰ πάσης φυλῆς ἧς ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων **2** πλὴν ὑμᾶς ἔγνωσαν ἐκ πασῶν φυλῶν τῆς γῆς διὰ τοῦτο ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν **3** εἰ πορεύσονται δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καθόλου ἐὰν μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτοὺς **4** εἰ ἐρεύξεται λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ αὐτοῦ θήραν οὐκ ἔχων εἰ δώσει σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ καθόλου ἐὰν μὴ ἀρπάσῃ τι **5** εἰ πεσεῖται ὄρνειον ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ ἰξευτοῦ εἰ σχασθήσεται παγὶς ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ συλλαβεῖν τι **6** εἰ φωνήσει σάλπιγξ ἐν πόλει καὶ λαὸς οὐ πτοηθήσεται εἰ ἔσται κακία ἐν πόλει ἢν κύριος οὐκ ἐποίησεν **7** διότι οὐ μὴ ποιήσῃ κύριος ὁ θεὸς πρᾶγμα ἐὰν μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας **8** λέων ἐρεύξεται καὶ τίς οὐ φοβηθήσεται κύριος ὁ θεὸς ἐλάλησεν καὶ τίς οὐ προφητεύσει **9** ἀπαγγείλατε χώραις ἐν Ἀσσυρίοις καὶ ἐπὶ τὰς χώρας τῆς Αἰγύπτου καὶ εἴπατε συνάχθητε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας καὶ ἴδετε θαυμαστὰ πολλὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ τὴν καταδυναστείαν τὴν ἐν αὐτῇ **10** καὶ οὐκ ἔγνω ἃ ἔσται ἐναντίον αὐτῆς λέγει κύριος οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν **11** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Τύρος κυκλόθεν ἡ γῆ σου ἐρημωθήσεται καὶ

κατάξει ἐκ σοῦ ἰσχύν σου καὶ διαρπαγῆσονται αἱ
χωραὶ σου **12** τάδε λέγει κύριος ὃν τρόπον ὅταν
ἐκσπάσῃ ὁ ποιμὴν ἐκ στόματος τοῦ λέοντος δύο
σκέλη ἢ λοβὸν ὠτίου οὕτως ἐκσπασθήσονται
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ
κατέναντι φυλῆς καὶ ἐν Δαμασκῶ ἱερεῖς **13**
ἀκούσατε καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακωβ
λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ **14** διότι ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικῶ ἀσεβείας τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ'
αὐτόν καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια Βαιθηλ
καὶ κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν **15** συγγεῶ καὶ πατάξω
τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν
θερινόν καὶ ἀπολοῦνται οἴκοι ἐλεφάντινοι καὶ
προστεθήσονται οἴκοι ἕτεροι πολλοὶ λέγει κύριος
4 ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον δαμάλεις τῆς
Βασανίτιδος αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας αἱ
καταδυναστεύουσαι πτωχοὺς καὶ καταπατοῦσαι
πένητας αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν ἐπίδοτε
ἡμῖν ὅπως πῶμεν **2** ὁμνύει κύριος κατὰ τῶν
ἀγίων αὐτοῦ διότι ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς
καὶ λήμψονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις καὶ τοὺς μεθ'
ὑμῶν εἰς λέβητας ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν
ἔμπυροι λοιμοὶ **3** καὶ ἐξενεχθήσεσθε γυμναὶ
κατέναντι ἀλλήλων καὶ ἀπορριφήσεσθε εἰς τὸ
ὄρος τὸ Ρεμμαν λέγει κύριος ὁ θεὸς **4** εἰσήλθατε
εἰς Βαιθηλ καὶ ἠνομήσατε καὶ εἰς Γαλαλα
ἐπληθύνετε τοῦ ἀσεβῆσαι καὶ ἠνέγκατε εἰς
τὸ πρῶν θυσίας ὑμῶν εἰς τὴν τριημερίαν τὰ
ἐπιδέκατα ὑμῶν **5** καὶ ἀνέγνωσαν ἕξω νόμον
καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολογίας ἀπαγγείλατε ὅτι
ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λέγει κύριος ὁ
θεός **6** καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων

ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἔνδειαν ἄρτων
ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε
πρὸς με λέγει κύριος **7** καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἐξ
ὑμῶν τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγίτου
καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν
οὐ βρέξω μερὶς μία βραχίσηται καὶ μερὶς ἐφ'
ἣν οὐ βρέξω ἐπ' αὐτήν ξηρανθήσεται **8** καὶ
συναθροισθήσονται δύο καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν
μίαν τοῦ πιεῖν ὕδωρ καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν καὶ
οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος **9** ἐπάταξα
ὑμᾶς ἐν πυρώσει καὶ ἐν ἰκτέρω ἐπληθύνετε
κῆπους ὑμῶν ἀμπελώνας ὑμῶν καὶ συκῶνας
ὑμῶν καὶ ἐλαιῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμπη
καὶ οὐδ' ὥς ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος **10**
ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου
καὶ ἀπέκτεινα ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν
μετὰ αἰχμαλωσίας ἵππων σου καὶ ἀνήγαγον ἐν
πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ὑμῶν ἐν τῇ ὄργῃ μου καὶ
οὐδ' ὥς ἐπεστρέψατε πρὸς με λέγει κύριος **11**
κατέστρεψα ὑμᾶς καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς
Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς
ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός καὶ οὐδ' ὥς ἐπεστρέψατε
πρὸς με λέγει κύριος **12** διὰ τοῦτο οὕτως ποιήσω
σοι Ἰσραὴλ πλὴν ὅτι οὕτως ποιήσω σοι ἐτοιμάζου
τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν θεόν σου Ἰσραὴλ **13** διότι
ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα
καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν
αὐτοῦ ποιῶν ὄρθρον καὶ ὁμίχλην καὶ ἐπιβαίνων
ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
ὄνομα αὐτῷ

5 ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου τοῦτον ὃν ἐγὼ
λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον οἶκος Ἰσραὴλ **2** ἔπεσεν
οὐκέτι μὴ προσθῆ τοῦ ἀναστῆναι παρθένος

τοῦ Ἰσραηλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν 3 διότι τάδε λέγει κύριος κύριος ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι ὑπολειφθήσονται ἑκατὸν καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατὸν ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ 4 διότι τάδε λέγει κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραηλ ἐκζητήσατέ με καὶ ζήσεσθε 5 καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθηλ καὶ εἰς Γαλαλα μὴ εἰσπορεύεσθε καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου μὴ διαβαίνετε ὅτι Γαλαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται καὶ Βαιθηλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα 6 ἐκζητήσατε τὸν κύριον καὶ ζήσατε ὅπως μὴ ἀναλάβη ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσηφ καὶ καταφάγεται αὐτόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραηλ 7 κύριος ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν 8 ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων καὶ ἐκτρέπων εἰς τὸ πρῶν σκιὰν θανάτου καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ 9 ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπ' ἰσχὺν καὶ τάλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων 10 ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα καὶ λόγον ὄσιον ἐβδελύξαντο 11 διὰ τοῦτο ἀνθ' ὧν κατεκονδυλίζετε πτωχοὺς καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν οἴκους ξυστοὺς ὠκοδομήσατε καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς ἀμπελῶνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε καὶ οὐ μὴ πίητε τὸν οἶνον ἐξ αὐτῶν 12 ὅτι ἔγνωσαν πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν καταπατοῦντες δίκαιον λαμβάνοντες ἀλλάγματα καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες 13 διὰ τοῦτο ὁ συνίων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωπῆσεται ὅτι καιρὸς πονηρὸς ἔστιν 14

ἐκζητήσατε τὸ καλὸν καὶ μὴ τὸ πονηρὸν ὅπως ζήσητε καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὃν τρόπον εἶπατε 15 μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ καὶ ἠγαπήκαμεν τὰ καλὰ καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα ὅπως ἐλεήσει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοίπους τοῦ Ἰωσηφ 16 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἐν πάσαις πλατείαις κοπετός καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς ῥηθήσεται οὐαὶ οὐαὶ κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετὸν καὶ εἰς εἰδότας θρῆνον 17 καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπετός διότι διελεύσομαι διὰ μέσου σου εἶπεν κύριος 18 οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν κυρίου ἵνα τί αὕτη ὑμῖν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου καὶ αὕτη ἔστιν σκότος καὶ οὐ φῶς 19 ὃν τρόπον ὅταν φύγη ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκος καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀπερείσῃται τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον καὶ δάκῃ αὐτόν ὁ ὄφις 20 οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου καὶ οὐ φῶς καὶ γνόφος οὐκ ἔχων φέγγος αὕτη 21 μεμίσηκα ἀπῶσμαι ἑορτὰς ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν 22 διότι καὶ ἐὰν ἐνέγκητέ μοι ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν οὐ προσδέξομαι αὐτά καὶ σωτηρίου ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι 23 μετάστησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ὠδῶν σου καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι 24 καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρίμα καὶ δικαιοσύνη ὡς χειμάρρους ἄβατος 25 μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη οἶκος Ἰσραηλ 26 καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολοχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ραιφαν τοὺς τύπους αὐτῶν οὐς

ἐποιήσατε ἑαυτοῖς 27 καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα
Δαμασκοῦ λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
ὄνομα αὐτῶ

6 οὐαὶ τοῖς ἐξουθενουσιν Σιων καὶ τοῖς
πεποιθοσιν ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας ἀπετρύγησαν
ἀρχὰς ἔθνῶν καὶ εἰσηλθον αὐτοὶ οἶκος τοῦ
Ισραηλ 2 διάβητε πάντες καὶ ἴδετε καὶ διέλθατε
ἐκεῖθεν εἰς Εμαθ Ραββα καὶ κατάβητε ἐκεῖθεν
εἰς Γεθ ἄλλοφύλων τὰς κρατίστας ἐκ πασῶν
τῶν βασιλειῶν τούτων εἰ πλέονα τὰ ὄρια αὐτῶν
ἐστὶν τῶν ὑμετέρων ὀρίων 3 οἱ ἐρχόμενοι εἰς
ἡμέραν κακὴν οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἐφαπτόμενοι
σαββάτων ψευδῶν 4 οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν
ἐλεφαντίνων καὶ κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς
στρωμαῖς αὐτῶν καὶ ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ
ποιμνίων καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βουκολίων
γαλαθηνά 5 οἱ ἐπικροτοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν
τῶν ὀργάνων ὡς ἐστῶτα ἐλογίσαντο καὶ οὐχ ὡς
φεύγοντα 6 οἱ πίνοντες τὸν διυλισμένον οἶνον
καὶ τὰ πρῶτα μύρα χριόμενοι καὶ οὐκ ἔπασχον
οὐδὲν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ἰωσηφ 7 διὰ τοῦτο νῦν
αἰχμάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν καὶ
ἐξαρθήσεται χρεμετισμὸς ἵππων ἐξ Εφραιμ 8 ὅτι
ὤμοσεν κύριος καθ' ἑαυτοῦ διότι βδελύσσομαι
ἐγὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ἰακωβ καὶ τὰς χώρας
αὐτοῦ μεμίσηκα καὶ ἐξαρῶ πόλιν σὺν πᾶσιν τοῖς
κατοικοῦσιν αὐτήν 9 καὶ ἔσται ἐὰν ὑπολειφθῶσιν
δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ καὶ ἀποθανοῦνται
καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ κατάλοιποι 10 καὶ
λήμψονται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν καὶ παραβιώνται τοῦ
ἐξενέγκαι τὰ ὀσῆα αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου καὶ ἐρεῖ
τοῖς προεστηκόσι τῆς οἰκίας εἰ ἔτι ὑπάρχει παρὰ
σοί καὶ ἐρεῖ οὐκέτι καὶ ἐρεῖ σίγα ἔνεκα τοῦ μὴ

ὀνομάσαι τὸ ὄνομα κυρίου 11 διότι ἰδοὺ κύριος
ἐντέλλεται καὶ πατάξει τὸν οἶκον τὸν μέγαν
θλάσμασιν καὶ τὸν οἶκον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν 12
εἰ διώζονται ἐν πέτραις ἵπποι εἰ παρασιωπήσονται
ἐν θηλείαις ὅτι ὑμεῖς ἐξεστρέψατε εἰς θυμὸν
κρίμα καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν 13 οἱ
εὐφραινόμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ οἱ λέγοντες οὐκ
ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν ἔσχομεν κέρατα 14 διότι ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπεγείρω ἐφ' ὑμᾶς οἶκος τοῦ Ἰσραηλ ἔθνος
καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Εμαθ
καὶ ἕως τοῦ χειμάρρου τῶν δυσμῶν

7 οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ
ἀκρίδων ἐρχομένη ἐωθινή καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἷς
Γωγ ὁ βασιλεὺς 2 καὶ ἔσται ἐὰν συντελέσῃ τοῦ
καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς γῆς καὶ εἶπα κύριε
κύριε ἴλεως γενοῦ τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακωβ
ὅτι ὀλιγοστός ἐστὶν 3 μετανόησον κύριε ἐπὶ
τούτῳ καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται λέγει κύριος 4 οὕτως
ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσεν τὴν δίκην
ἐν πυρὶ κύριος καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν
πολλὴν καὶ κατέφαγεν τὴν μερίδα 5 καὶ εἶπα
κύριε κύριε κόπασον δὴ τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακωβ
ὅτι ὀλιγοστός ἐστὶν 6 μετανόησον κύριε ἐπὶ
τούτῳ καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται λέγει κύριος 7
οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐστηκὼς
ἐπὶ τείχους ἀδάμαντινου καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
ἀδάμας 8 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με τί σὺ ὄρας
Ἀμωσ καὶ εἶπα ἀδάμαντα καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
με ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα ἐν μέσῳ λαοῦ
μου Ἰσραηλ οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν
αὐτόν 9 καὶ ἀφανισθήσονται βωμοὶ τοῦ γέλωτος
καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ Ἰσραηλ ἐξερημωθήσονται
καὶ ἀναστήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱεροβοαμ ἐν

ρομφαία **10** καὶ ἐξαπέστειλεν Αμασιας ὁ ἱερεὺς Βαιθηλ πρὸς Ιεροβοαμ βασιλέα Ἰσραηλ λέγων συστροφὰς ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμως ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραηλ οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν ἅπαντας τοὺς λόγους αὐτοῦ **11** διότι τάδε λέγει Ἀμως ἐν ρομφαία τελευτήσῃ Ιεροβοαμ ὁ δὲ Ἰσραηλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ **12** καὶ εἶπεν Αμασιας πρὸς Ἀμως ὁ ὄρων βάδιζε ἐκχώρησον εἰς γῆν Ἰουδα καὶ ἐκεῖ καταβίου καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις **13** εἰς δὲ Βαιθηλ οὐκέτι μὴ προσθῆς τοῦ προφητεῦσαι ὅτι ἀγίασμα βασιλέως ἐστὶν καὶ οἶκος βασιλείας ἐστὶν **14** καὶ ἀπεκρίθη Ἀμως καὶ εἶπεν πρὸς Αμασιαν οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ οὐδὲ υἱὸς προφήτου ἀλλ' ἡ αἰπὸλος ἤμην καὶ κνίζων συκάμινα **15** καὶ ἀνέλαβέν με κύριος ἐκ τῶν προβάτων καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με βάδιζε προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ **16** καὶ νῦν ἄκουε λόγον κυρίου σὺ λέγεις μὴ προφήτεue ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσης ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακωβ **17** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἡ γυνὴ σου ἐν τῇ πόλει πορνεύσει καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ρομφαία πεσοῦνται καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται καὶ σὺ ἐν γῆ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις ὁ δὲ Ἰσραηλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ

8 οὕτως ἔδειξέν μοι κύριος καὶ ἰδοὺ ἄγγοις ἰξευτοῦ **2** καὶ εἶπεν τί σὺ βλέπεις Ἀμως καὶ εἶπα ἄγγοις ἰξευτοῦ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἦκει τὸ πέρασ ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραηλ οὐκέτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν **3** καὶ ὀλοῦξαι τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος πολὺς ὁ πεπτωκὼς ἐν παντὶ τόπῳ ἐπιρρίψω σιωπὴν **4** ἀκούσατε

δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τὸ πρῶν πένητα καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς **5** οἱ λέγοντες πότε διελύσεται ὁ μὴν καὶ ἐμπολήσομεν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἀνοίξομεν θησαυροὺς τοῦ ποιῆσαι μικρὸν μέτρον καὶ τοῦ μεγαλῦναι στάθμια καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον **6** τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ πτωχοὺς καὶ ταπεινὸν ἀντὶ ὑποδημάτων καὶ ἀπὸ παντὸς γενήματος ἐμπορευσόμεθα **7** ὁμνύει κύριος καθ' ὑπερηφανίας Ἰακωβ εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς νεῖκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν **8** καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ καὶ πενθήσει πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου **9** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ὁ θεὸς καὶ δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας καὶ συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς **10** καὶ μεταστρέψω τὰς ἑορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος καὶ πάσας τὰς ψδὰς ὑμῶν εἰς θρῆνον καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὄσφυν σάκκον καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα καὶ θήσομαι αὐτόν ὡς πένθος ἀγαπητοῦ καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης **11** ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐξαποστελῶ λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν οὐ λιμὸν ἄρτου οὐδὲ δίψαν ὕδατος ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον κυρίου **12** καὶ σαλευθήσονται ὕδατα ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ βορρᾶ ἕως ἀνατολῶν περιδραμοῦνται ζητοῦντες τὸν λόγον κυρίου καὶ οὐ μὴ εὔρωσιν **13** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι αἱ καλά καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει **14** οἱ ὁμνύοντες κατὰ τοῦ ἰλασμοῦ Σαμαρείας καὶ οἱ λέγοντες ζῆ ὁ θεὸς σου Δαν καὶ ζῆ ὁ θεὸς σου Βηρσαβεε καὶ πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι

9 εἶδον τὸν κύριον ἐφεστῶτα ἐπὶ τοῦ
θυσιαστηρίου καὶ εἶπεν πάταξον ἐπὶ τὸ
ίλαστήριον καὶ σεισθήσεται τὰ πρόπουλα καὶ
διάκοψον εἰς κεφαλὰς πάντων καὶ τοὺς
καταλοιπούς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ οὐ μὴ
διαφύγη ἐξ αὐτῶν φεύγων καὶ οὐ μὴ διασωθῆ
ἐξ αὐτῶν ἀνασφζόμενος **2** ἐὰν κατορυγῶσιν εἰς
ἄδου ἐκεῖθεν ἡ χεὶρ μου ἀνασπάσει αὐτούς καὶ
ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐκεῖθεν κατάξω
αὐτούς **(Sheol h7585)** **3** ἐὰν ἐγκρυβῶσιν εἰς τὴν
κορυφὴν τοῦ Καρμήλου ἐκεῖθεν ἐξερευνήσω
καὶ λήμψομαι αὐτούς καὶ ἐὰν καταδύσωσιν ἐξ
ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἐκεῖ
ἐντελοῦμαι τῷ δράκοντι καὶ δήξεται αὐτούς
4 καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸ
προσώπου τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ἐκεῖ ἐντελοῦμαι τῇ
ῥομφαίᾳ καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς καὶ στηριῶ τοὺς
ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτούς εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς
ἀγαθὰ **5** καὶ κύριος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ
ὁ ἐφαπτόμενος τῆς γῆς καὶ σαλεύων αὐτήν
καὶ πενθήσουσιν πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν
καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς
καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου **6** ὁ
οἰκοδομῶν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν αὐτοῦ καὶ
τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς θεμελιῶν
ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ
ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς κύριος ὁ
θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ **7** οὐχ ὡς
υἱοὶ Αἰθιόπων ὑμεῖς ἐστε ἐμοὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ λέγει
κύριος οὐ τὸν Ἰσραὴλ ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου
καὶ τοὺς ἄλλοφύλους ἐκ Καππαδοκίας καὶ τοὺς
Σύρους ἐκ βόθρου **8** ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου
τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ

ἐξαρῶ αὐτήν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς πλὴν ὅτι οὐκ
εἰς τέλος ἐξαρῶ τὸν οἶκον Ἰακωβ λέγει κύριος **9**
διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐντέλλομαι καὶ λικμῶ ἐν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσιν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ὃν τρόπον
λικμάται ἐν τῷ λικμῷ καὶ οὐ μὴ πέση σύντριμμα
ἐπὶ τὴν γῆν **10** ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες
ἁμαρτωλοὶ λαοῦ μου οἱ λέγοντες οὐ μὴ ἐγγίση
οὐδ' οὐ μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ κακὰ **11** ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν
πεπτωκυῖαν καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα
αὐτῆς καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστήσω
καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτήν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ
αἰῶνος **12** ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι
τῶν ἀνθρώπων καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς λέγει
κύριος ὁ θεὸς ὁ ποιῶν ταῦτα **13** ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται λέγει κύριος καὶ καταλήμψεται ὁ
ἀλοητὸς τὸν τρύγητον καὶ περκάσει ἡ σταφυλὴ
ἐν τῷ σπόρῳ καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν
καὶ πάντες οἱ βουνοὶ σύμφυτοι ἔσονται **14** καὶ
ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ
καὶ οἰκοδομήσουσιν πόλεις τὰς ἠφανισμένας καὶ
κατοικήσουσιν καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας
καὶ πίονται τὸν οἶνον αὐτῶν καὶ φυτεύσουσιν
κῆπους καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν **15**
καὶ καταφυτεύσω αὐτούς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν
καὶ οὐ μὴ ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ τῆς γῆς
αὐτῶν ἧς ἔδωκα αὐτοῖς λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ
παντοκράτωρ

Ὁβδιού

1 ὄρασις Αβδιου τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῆ Ἰδουμαία ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου καὶ περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστειλεν ἀνάστητε καὶ ἐξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον **2** ἰδοὺ ὀλιγοστὸν δέδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἠτιμωμένος σὺ εἶ σφόδρα **3** ὑπερηφανία τῆς καρδίας σου ἐπῆρέν σε κατασκηνοῦντα ἐν ταῖς ὀπαῖς τῶν πετρῶν ὑψῶν κατοικίαν αὐτοῦ λέγων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ τίς με κατάξει ἐπὶ τὴν γῆν **4** ἐὰν μετεωρισθῆς ὡς ἀετὸς καὶ ἐὰν ἀνὰ μέσον τῶν ἄστρον θῆῃ νοσιάν σου ἐκείθεν κατάξω σε λέγει κύριος **5** εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς σέ ἢ λησταὶ νυκτός ποῦ ἂν ἀπερίφης οὐκ ἂν ἔκλεψαν τὰ ἱκανὰ ἑαυτοῖς καὶ εἰ τρυγηταὶ εἰσῆλθον πρὸς σέ οὐκ ἂν ὑπελίποντο ἐπιφυλλίδα **6** πῶς ἐξηρευνήθη Ησαυ καὶ κατελήμφθη αὐτοῦ τὰ κεκρυμμένα **7** ἕως τῶν ὀρίων σου ἐξαπέστειλάν σε πάντες οἱ ἄνδρες τῆς διαθήκης σου ἀντέστησάν σοι ἠδυνάσθησαν πρὸς σέ ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου ἔθηκαν ἔνεδρα ὑποκάτω σου οὐκ ἔστιν σύνεσις αὐτοῖς **8** ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἀπολῶ σοφοὺς ἐκ τῆς Ἰδουμαίας καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους Ησαυ **9** καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταὶ σου οἱ ἐκ Θαιμαν ὅπως ἐξαρθῆ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ησαυ **10** διὰ τὴν σφαγὴν καὶ τὴν ἀσέβειαν τὴν εἰς τὸν ἀδελφόν σου Ἰακωβ καὶ καλύψει σε αἰσχὺνη καὶ ἐξαρθήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα **11** ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀντέστης ἐξ ἐναντίας ἐν ἡμέρᾳ αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν δυνάμιν αὐτοῦ καὶ ἀλλότριοι εἰσῆλθον εἰς πύλας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἔβαλον κλήρους καὶ σὺ ἦς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν **12** καὶ μὴ ἐπίδης ἡμέραν ἀδελφοῦ

σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίων καὶ μὴ ἐπιχαρῆς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰουδα ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν καὶ μὴ μεγαλορρημονήσης ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως **13** μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πόνων αὐτῶν μηδὲ ἐπίδης καὶ σὺ τὴν συναγωγὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρου αὐτῶν μηδὲ συνεπιθῆ ἐπὶ τὴν δυνάμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν **14** μηδὲ ἐπιστῆς ἐπὶ τὰς διεκβολὰς αὐτῶν τοῦ ἐξολεθρεῦσαι τοὺς ἀνασφωζομένους αὐτῶν μηδὲ συγκλείσης τοὺς φεύγοντας ἐξ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως **15** διότι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὃν τρόπον ἐποίησας οὕτως ἔσται σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλὴν σου **16** διότι ὃν τρόπον ἔπιες ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου πίνονται πάντα τὰ ἔθνη οἶνον πίνονται καὶ καταβήσονται καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρχοντες **17** ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιων ἔσται ἡ σωτηρία καὶ ἔσται ἅγιον καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰακωβ τοὺς κατακληρονομήσαντας αὐτοῦς **18** καὶ ἔσται ὁ οἶκος Ἰακωβ πῦρ ὁ δὲ οἶκος Ἰωσηφ φλόξ ὁ δὲ οἶκος Ησαυ εἰς καλάμην καὶ ἐκκαυθήσονται εἰς αὐτοὺς καὶ καταφάγονται αὐτοὺς καὶ οὐκ ἔσται πυροφόρος ἐν τῷ οἴκῳ Ησαυ διότι κύριος ἐλάλησεν **19** καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν Ναγεβ τὸ ὄρος τὸ Ησαυ καὶ οἱ ἐν τῇ Σεφελα τοὺς ἀλλοφύλους καὶ κατακληρονομήσουσιν τὸ ὄρος Εφραιμ καὶ τὸ πεδίον Σαμαρείας καὶ Βενιαμιν καὶ τὴν Γαλααδίτιν **20** καὶ τῆς μετοικεσίας ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ γῆ τῶν Χανααναίων ἕως Σαρεπτῶν καὶ ἡ μετοικεσία Ἱερουσαλημ ἕως Εφραθα καὶ κληρονομήσουσιν τὰς πόλεις τοῦ Ναγεβ **21** καὶ ἀναβήσονται ἄνδρες σεσφωσμένοι

ἐξ ὄρους Σιων τοῦ ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος Ησαυ καὶ
ἔσται τῷ κυρίῳ ἡ βασιλεία

Ἰωνᾶς'

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰωανν τὸν τοῦ Αμαθι λέγων **2** ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Νινευη τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με **3** καὶ ἀνέστη Ἰωνας τοῦ φυγεῖν εἰς Ἰοππην καὶ εὗρεν πλοῖον βαδίζον εἰς Ἰοππην καὶ ἐξέβη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευεν συντριβῆναι **5** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ καὶ ἀνεβόων ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ ἐκβολὴν ἐποίησαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν Ἰωνας δὲ κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου καὶ ἐκάθευδεν καὶ ἔρρεγχεν **6** καὶ προσῆλθεν πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ τί σὺ ῥέγχεις ἀνάστα καὶ ἐπικαλοῦ τὸν θεὸν σου ὅπως διασώσῃ ὁ θεὸς ἡμᾶς καὶ μὴ ἀπολώμεθα **7** καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ δεῦτε βάλωμεν κλήρους καὶ ἐπιγνώμεν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν καὶ ἔβαλον κλήρους καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωανν **8** καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν ἀπάγγειλον ἡμῖν τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν τίς σου ἡ ἐργασία ἐστὶν καὶ πόθεν ἔρχη καὶ ἐκ ποίας χώρας καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἶ σὺ **9** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς δοῦλος κυρίου ἐγὼ εἶμι καὶ τὸν κύριον θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι ὃς ἐποίησεν τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν **10** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν καὶ εἶπαν

πρὸς αὐτὸν τί τοῦτο ἐποίησας διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσώπου κυρίου ἦν φεύγων ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς **11** καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν τί σοι ποιήσωμεν καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρεν μᾶλλον κλύδωνα **12** καὶ εἶπεν Ἰωνας πρὸς αὐτούς ἄρατέ με καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν διότι ἔγνωκα ἐγὼ ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶν **13** καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν καὶ οὐκ ἠδύναντο ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς **14** καὶ ἀνεβόησαν πρὸς κύριον καὶ εἶπαν μηδαμῶς κύριε μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ μὴ δῶς ἐφ' ἡμᾶς αἴμα δίκαιον ὅτι σὺ κύριε ὄν τρόπον ἐβούλου πεποιήκας **15** καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωανν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς **16** καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν κύριον καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ κυρίῳ καὶ εὐξάντο εὐχὰς **17** καὶ προσέταξεν κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωανν καὶ ἦν Ἰωνας ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας

2 καὶ προσηύξατο Ἰωνας πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους **2** καὶ εἶπεν ἔβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου καὶ εἰσήκουσέν μου ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου (Sheol h7585) **3** ἀπέριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης καὶ ποταμοί με ἐκύκλωσαν πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον **4** καὶ ἐγὼ εἶπα ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου ἄρα προσθήσω

τοῦ ἐπιβλέψαι πρὸς τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου
5 περιεχύθη ὕδωρ μοι ἕως ψυχῆς ἄβυσσος
ἐκύκλωσέν με ἐσχάτη ἔδου ἡ κεφαλή μου εἰς
σχισμὰς ὀρέων 6 κατέβην εἰς γῆν ἣς οἱ μοχλοὶ
αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς
μου κύριε ὁ θεὸς μου 7 ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ
τὴν ψυχὴν μου τοῦ κυρίου ἐμνήσθην καὶ ἔλθοι
πρὸς σέ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν ἅγιόν σου 8
φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν
ἐγκατέλιπον 9 ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ
ἐξομολογήσεως θύσω σοι ὅσα ἠυξάμην ἀποδώσω
σοι σωτηρίου τῷ κυρίῳ 10 καὶ προσετάγη τῷ
κῆτει καὶ ἐξέβαλεν τὸν Ἰωαννὰ ἐπὶ τὴν ξηρὰν

3 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰωαννὰ ἐκ
δευτέρου λέγων 2 ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς
Νινευη τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον
ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν ὃ
ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ 3 καὶ ἀνέστη Ἰωαννας καὶ
ἐπορεύθη εἰς Νινευη καθὼς ἐλάλησεν κύριος ἡ
δὲ Νινευη ἦν πόλις μεγάλη τῷ θεῷ ὡσεὶ πορείας
ὁδοῦ ἡμερῶν τριῶν 4 καὶ ἤρξατο Ἰωαννας τοῦ
εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας
μιας καὶ ἐκήρυξεν καὶ εἶπεν ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ
Νινευη καταστραφήσεται 5 καὶ ἐνεπίστευσαν οἱ
ἄνδρες Νινευη τῷ θεῷ καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν
καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως
μικροῦ αὐτῶν 6 καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν
βασιλέα τῆς Νινευη καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου
αὐτοῦ καὶ περιείλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ'
ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
σποδοῦ 7 καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευη
παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων
αὐτοῦ λέγων οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ

βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν μηδὲν
μηδὲ νεμέσθωσαν μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν 8 καὶ
περιβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτήνη
καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν θεὸν ἐκτενῶς καὶ
ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν
λέγοντες 9 τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ θεὸς καὶ
ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ
ἀπολώμεθα 10 καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν ὅτι
ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν
καὶ μετενόησεν ὁ θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ ἣ ἐλάλησεν
τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐποίησεν

4 καὶ ἐλυπήθη Ἰωαννας λύπην μεγάλην καὶ
συνεχύθη 2 καὶ προσεύξατο πρὸς κύριον καὶ
εἶπεν ὦ κύριε οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου ἔτι ὄντος
μου ἐν τῇ γῇ μου διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ
φυγεῖν εἰς θάλασσαν διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων
καὶ οἰκτίρμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ
μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις 3 καὶ νῦν δέσποτα
κύριε λαβὲ τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ ὅτι καλὸν τὸ
ἀποθανεῖν με ἢ ζῆναι με 4 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Ἰωαννὰ εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ 5 καὶ ἐξῆλθεν
Ἰωαννας ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς
πόλεως καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ σκηνὴν καὶ
ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκιᾷ ἕως οὗ ἀπίδη τί
ἔσται τῇ πόλει 6 καὶ προσέταξεν κύριος ὁ θεὸς
κολοκύνθη καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωαννα
τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
τοῦ σκιαζεῖν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ καὶ
ἐχάρη Ἰωαννας ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην
7 καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς σκώληκι ἑωθινῇ τῇ
ἐπαύριον καὶ ἐπάταξεν τὴν κολοκύνθην καὶ
ἀπεξηράνθη 8 καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι

τὸν ἥλιον καὶ προσέταξεν ὁ θεὸς πνεύματι
καύσωνος συγκαίοντι καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωνα καὶ ὠλιγοψύχησεν καὶ
ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εἶπεν καλὸν
μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν 9 καὶ εἶπεν ὁ θεὸς
πρὸς Ἰωαν εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ
κολοκύνθῃ καὶ εἶπεν σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ
ἕως θανάτου 10 καὶ εἶπεν κύριος σὺ ἐφείσω ὑπὲρ
τῆς κολοκύνθης ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ'
αὐτὴν καὶ οὐκ ἐξέθρεψας αὐτήν ἢ ἐγενήθη ὑπὸ
νύκτα καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο 11 ἐγὼ δὲ οὐ
φείσομαι ὑπὲρ Νινευη τῆς πόλεως τῆς μεγάλης
ἐν ἧῖ κατοικοῦσιν πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες
ἀνθρώπων οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ
ἀριστερὰν αὐτῶν καὶ κτήνη πολλὰ

Μιχαίας

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Μιχαίαν τὸν τοῦ Μωρασθὶ ἐν ἡμέραις Ἰωαθαμ καὶ Αχαζ καὶ Εζεκιου βασιλέων Ἰουδα ὑπὲρ ὧν εἶδεν περὶ Σαμαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλημ **2** ἀκούσατε λαοὶ λόγους καὶ προσεχέτω ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ καὶ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον κύριος ἐξ οἴκου ἀγίου αὐτοῦ **3** διότι ἰδοὺ κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ καταβήσεται καὶ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς **4** καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ καὶ αἱ κοιλάδες τακίησονται ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν καταβάσει **5** διὰ ἀσέβειαν Ἰακωβ πάντα ταῦτα καὶ διὰ ἀμαρτίαν οἴκου Ἰσραηλ τίς ἢ ἀσέβεια τοῦ Ἰακωβ οὐ Σαμάρεια καὶ τίς ἢ ἀμαρτία οἴκου Ἰουδα οὐχὶ Ἱερουσαλημ **6** καὶ θήσομαι Σαμάρειαν εἰς ὄπρωφυλάκιον ἀγροῦ καὶ εἰς φυτείαν ἀμπελῶνος καὶ κατασπάσω εἰς χάος τοὺς λίθους αὐτῆς καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω **7** καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσιν καὶ πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσουσιν ἐν πυρὶ καὶ πάντα τὰ εἶδωλα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγεν καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέστρεψεν **8** ἔνεκεν τούτου κόψεται καὶ θρηνησέται πορεύσεται ἀνυπόδετος καὶ γυμνή ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων **9** ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς διότι ἦλθεν ἕως Ἰουδα καὶ ἦψατο ἕως πύλης λαοῦ μου ἕως Ἱερουσαλημ **10** οἱ ἐν Γεθ μὴ μεγαλύνεσθε οἱ ἐν Ακιμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ γέλωτα γῆν καταπάσασθε κατὰ γέλωτα ὑμῶν **11**

κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς οὐκ ἐξῆλθεν κατοικοῦσα Σεννααν κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον αὐτῆς λήμψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὁδύνης **12** τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικοῦση ὁδύνας ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ κυρίου ἐπὶ πύλας Ἱερουσαλημ **13** ψόφος ἀρμάτων καὶ ἵππευόντων κατοικοῦσα Λαχὶς ἀρχηγὸς ἀμαρτίας αὐτῆ ἐστὶν τῇ θυγατρὶ Σιων ὅτι ἐν σοὶ εὐρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραηλ **14** διὰ τοῦτο δώσεις ἐξαποστελλομένους ἕως κληρονομίας Γεθ οἴκους ματαίους εἰς κενὰ ἐγένετο τοῖς βασιλεῦσιν τοῦ Ἰσραηλ **15** ἕως τοὺς κληρονόμους ἀγάγω σοὶ κατοικοῦσα Λαχὶς κληρονομία ἕως Οδολλαμ ἤξει ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ἰσραηλ **16** ξύρησαι καὶ κεῖραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σου ἐμπλάτυνον τὴν χρεῖαν σου ὡς ἀετός ὅτι ἠχμαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ

2 ἐγένοντο λογιζόμενοι κόπους καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτὰ διότι οὐκ ἦσαν πρὸς τὸν θεὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν **2** καὶ ἐπεθύμουν ἀγροὺς καὶ διήρπαζον ὄρφανούς καὶ οἴκους κατεδυνάστευον καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ **3** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ τὴν φυλὴν ταύτην κακὰ ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρητε τοὺς τραχήλους ὑμῶν καὶ οὐ μὴ πορευθῆτε ὀρθοὶ ἐξαίφνης ὅτι καιρὸς πονηρὸς ἐστὶν **4** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λημφθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολὴ καὶ θρηνηθήσεται θρηῆνος ἐν μέλει λέγων ταλαιπωρία ἔταλαιπωρήσαμεν μερὶς λαοῦ μου κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύσων αὐτὸν τοῦ ἀποστρέψαι οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν **5** διὰ τοῦτο οὐκ ἔσται σοὶ βάλλων

σχοινίον ἐν κλήρῳ ἐν ἐκκλησίᾳ κυρίου 6
μὴ κλαίετε δάκρυσιν μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ
τούτοις οὐ γὰρ ἀπώσεται ὀνειδίη 7 ὁ λέγων
οἶκος Ιακωβ παρώργισεν πνεῦμα κυρίου εἰ
ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐστὶν οὐχ οἱ
λόγοι αὐτοῦ εἰσὶν καλοὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ὀρθοὶ
πεπόρευνται 8 καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαός μου εἰς
ἔχθραν ἀντέστη κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ τὴν
δορὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδα
συντριμμὸν πολέμου 9 διὰ τοῦτο ἡγούμενοι
λαοῦ μου ἀπορριφήσονται ἐκ τῶν οἰκιῶν
τρυφῆς αὐτῶν διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτῶν ἐξώσθησαν ἐγγίσατε ὄρεσιν αἰωνίοις 10
ἀνάστηθι καὶ πορεύου ὅτι οὐκ ἔστιν σοι αὐτὴ
ἢ ἀνάπαυσις ἔνεκεν ἀκαθαρσίας διεφθάρητε
φθορᾷ 11 κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος
πνεῦμα ἔστησεν ψεῦδος ἐστάλαξεν σοι εἰς οἶνον
καὶ μέθυσμα καὶ ἔσται ἐκ τῆς σταγόνας τοῦ λαοῦ
τούτου 12 συναγόμενος συναχθήσεται Ιακωβ σὺν
πᾶσιν ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοίπους
τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ αὐτὸ θήσομαι τὴν ἀποστροφήν
αὐτῶν ὡς πρόβατα ἐν θλίψει ὡς ποίμνιον ἐν
μέσῳ κοίτης αὐτῶν ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων 13
διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν διέκοψαν
καὶ διήλθον πύλην καὶ ἐξήλθον δι' αὐτῆς καὶ
ἐξήλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου αὐτῶν
ὁ δὲ κύριος ἠγήσεται αὐτῶν

3 καὶ ἐρεῖ ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου
Ιακωβ καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ οὐχ ὑμῖν
ἐστὶν τοῦ γνῶναι τὸ κρίμα 2 οἱ μισοῦντες τὰ καλὰ
καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρὰ ἀρπάζοντες τὰ δέρματα
αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ
τῶν ὀστέων αὐτῶν 3 ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς

σάρκας τοῦ λαοῦ μου καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπὸ
τῶν ὀστέων αὐτῶν ἐξέδειραν καὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν
συνέθλασαν καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα
καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν 4 οὕτως κεκράζονται
πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτῶν καὶ
ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς 5 τάδε
λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς προφήτας τοὺς πλανῶντας
τὸν λαόν μου τοὺς δάκνοντας ἐν τοῖς ὁδοῦσιν
αὐτῶν καὶ κηρύσσοντας ἐπ' αὐτὸν εἰρήνην καὶ
οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αὐτῶν ἡγειραν ἐπ' αὐτὸν
πόλεμον 6 διὰ τοῦτο νῦν ὑμῖν ἔσται ἐξ ὀράσεως
καὶ σκοτίας ὑμῖν ἔσται ἐκ μαντείας καὶ δύσεται
ὁ ἥλιος ἐπὶ τοὺς προφήτας καὶ συσκοτάσει ἐπ'
αὐτούς ἢ ἡμέρα 7 καὶ καταισχυνθήσονται οἱ
ὀρῶντες τὰ ἐνύπνια καὶ καταγελασθήσονται οἱ
μάντιες καὶ καταλαλήσουσιν κατ' αὐτῶν πάντες
αὐτοὶ διότι οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων αὐτῶν 8
ἐὰν μὴ ἐγὼ ἐμπλήσω ἰσχὴν ἐν πνεύματι κυρίου
καὶ κρίματος καὶ δυναστείας τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ
Ιακωβ ἀσεβείας αὐτοῦ καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἀμαρτίας
αὐτοῦ 9 ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἡγούμενοι
οἴκου Ιακωβ καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ
οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ
διαστρέφοντες 10 οἱ οἰκοδομοῦντες Σιων ἐν
αἵμασιν καὶ Ἱερουσαλημ ἐν ἀδικίαις 11 οἱ
ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον καὶ οἱ
ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο καὶ οἱ
προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο
καὶ ἐπὶ τὸν κύριον ἐпанεπαύοντο λέγοντες
οὐχὶ κύριος ἐν ἡμῖν ἐστὶν οὐ μὴ ἐπέλθη
ἐφ' ἡμᾶς κακὰ 12 διὰ τοῦτο δι' ὑμᾶς Σιων

ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται καὶ Ἱερουσαλημ ὡς ὄπωροφυλάκιον ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου ὡς ἄλλος δρυμοῦ

4 καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου ἔτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ σπεύσουσιν πρὸς αὐτὸ λαοὶ **2** καὶ πορεύονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσιν δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακωβ καὶ δεῖξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ ὅτι ἐκ Σιων ἐξελεύσεται νόμος καὶ λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλημ **3** καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς γῆν μακρὰν καὶ κατακόψουσιν τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐκέτι μὴ ἀντάρη ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσιν πολεμεῖν **4** καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν διότι τὸ στόμα κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησεν ταῦτα **5** ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐπέκεινα **6** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος συνάξω τὴν συντετριμμένην καὶ τὴν ἐξωσμένην εἰσδέξομαι καὶ οὐς ἀπώσαμην **7** καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν καὶ βασιλεύσει κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιων ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα **8** καὶ σύ πύργος ποιμνίου ἀχμῶδης θύγατερ Σιων ἐπὶ σὲ ἦξει καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ ἢ πρώτη βασιλεία ἐκ

Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλημ **9** καὶ νῦν ἵνα τί ἔγνων κακὰ μὴ βασιλεὺς οὐκ ἦν σοι ἢ ἡ βουλή σου ἀπώλετο ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδίνες ὡς τικτούσης **10** ὠδινε καὶ ἀνδρίζου καὶ ἔγγιξε θύγατερ Σιων ὡς τίκτουσα διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πόλεως καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ καὶ ἦξεις ἕως Βαβυλῶνος ἐκεῖθεν ῥύσεται σε καὶ ἐκεῖθεν λυτρώσεται σε κύριος ὁ θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου **11** καὶ νῦν ἐπισυνήχθη ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ οἱ λέγοντες ἐπιχαρούμεθα καὶ ἐπόψονται ἐπὶ Σιων οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν **12** αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμόν κυρίου καὶ οὐ συνήκαν τὴν βουλήν αὐτοῦ ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἄλwanος **13** ἀνάστηθι καὶ ἀλόα αὐτοῦς θύγατερ Σιων ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ καὶ τὰς ὀπλάς σου θήσομαι χαλκᾶς καὶ κατατήξεις ἐν αὐτοῖς ἔθνη καὶ λεπτυνεῖς λαοὺς πολλοὺς καὶ ἀναθήσεις τῷ κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς

5 νῦν ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ Εφραιμ ἐν φραγμῷ συνοχὴν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς ἐν ῥάβδῳ πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραηλ **2** καὶ σύ Βηθλεεμ οἶκος τοῦ Εφραθα ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰουδα ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραηλ καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος **3** διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης τέξεται καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ **4** καὶ στήσεται καὶ ὄψεται καὶ ποιμανεῖ τὸ ποῖμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύι κυρίου καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσιν διότι νῦν μεγαλυνθήσεται ἕως ἄκρων τῆς γῆς **5** καὶ ἔσται αὕτη εἰρήνη ὅταν

Ἄσσυριος ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῆ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν καὶ ἐπεγερθῆσονται ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων 6 καὶ ποιμανοῦσιν τὸν Ἀσσοῦρ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρωδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ἀσσοῦρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῆ ἐπὶ τὰ ὄρια ὑμῶν 7 καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακωβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς δρόσος παρὰ κυρίου πίπτουσα καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄγρωσιν ὅπως μὴ συναχθῆ μηδεὶς μηδὲ ὑποστῆ ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων 8 καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακωβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς λέων ἐν κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ καὶ ὡς σκύμος ἐν ποιμνίοις προβάτων ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ καὶ διαστείλας ἀρπάσῃ καὶ μὴ ἧ ὁ ἐξαιρούμενος 9 ὑψωθήσεται ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τοὺς θλίβοντάς σε καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου ἐξολεθρευθήσονται 10 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἐξολεθρεύσω τοὺς ἵππους σου ἐκ μέσου σου καὶ ἀπολῶ τὰ ἄρματα σου 11 καὶ ἐξολεθρεύσω τὰς πόλεις τῆς γῆς σου καὶ ἐξαρῶ πάντα τὰ ὀχυρώματά σου 12 καὶ ἐξαρῶ τὰ φάρμακά σου ἐκ τῶν χειρῶν σου καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔσονται ἐν σοί 13 καὶ ἐξολεθρεύσω τὰ γλυπτὰ σου καὶ τὰς στήλας σου ἐκ μέσου σου καὶ οὐκέτι μὴ προσκυνήσῃς τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου 14 καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλση σου ἐκ μέσου σου καὶ ἀφανιῶ τὰς πόλεις σου 15 καὶ ποιήσω ἐν ὄργῃ καὶ ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀνθ' ὧν οὐκ εἰσήκουσαν

6 ἀκούσατε δὴ λόγον κυρίου κύριος εἶπεν ἀνάστηθι κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη καὶ ἀκουσάτωσαν

οἱ βουνοὶ φωνήν σου 2 ἀκούσατε βουνοὶ τὴν κρίσιν τοῦ κυρίου καὶ αἱ φάραγγες θεμέλια τῆς γῆς ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται 3 λαός μου τί ἐποίησά σοι ἢ τί ἐλύπησά σε ἢ τί παρηνώλησά σοι ἀποκρίθητί μοι 4 διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσαμην σε καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωυσῆν καὶ Ααρων καὶ Μαριαμ 5 λαός μου μνήσθητι δὴ τί ἐβουλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλακ βασιλεὺς Μωαβ καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλααμ υἱὸς τοῦ Βεωρ ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ Γαλαγ ὅπως γνωσθῆ ἡ δικαιοσύνη τοῦ κυρίου 6 ἐν τίνι καταλάβω τὸν κύριον ἀντιλήμψομαι θεοῦ μου ὑψίστου εἰ καταλήμψομαι αὐτὸν ἐν ὀλοκαυτώμασιν ἐν μόσχοις ἐνιαυσίοις 7 εἰ προσδέξεται κύριος ἐν χιλιάσιν κριῶν ἢ ἐν μυριάσιν χειμάρρων πiónων εἰ δῶ πρωτότοκά μου ἀσεβείας καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου 8 εἰ ἀνηγγέλη σοι ἄνθρωπε τί καλόν ἢ τί κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα καὶ ἀγαπᾶν ἔλεον καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ κυρίου θεοῦ σου 9 φωνὴ κυρίου τῇ πόλει ἐπικληθήσεται καὶ σώσει φοβουμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἄκουε φυλὴ καὶ τίς κοσμήσει πόλιν 10 μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνόμους καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικία 11 εἰ δικαιωθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος καὶ ἐν μαρσίππῳ στάθμια δόλου 12 ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας ἔπλησαν καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλάλουν ψευδῆ καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν 13 καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε ἀφανιῶ σε ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις σου 14 σὺ φάγεσαι καὶ οὐ

μη ἐμπλησθῆς καὶ σκοτάσει ἐν σοὶ καὶ ἐκνεύσει καὶ οὐ μὴ διασωθῆς καὶ ὅσοι ἐὰν διασωθῶσιν εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται **15** σὺ σπερεῖς καὶ οὐ μὴ ἀμήσης σὺ πιέσεις ἐλαίαν καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον καὶ οἶνον καὶ οὐ μὴ πίητε καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου **16** καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρι καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Αἰχάβ καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφανισμόν καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμόν καὶ ὀνειδίη λαῶν λήμψεσθε

7 οἴμμοι ὅτι ἐγενόμην ὡς συνάγων καλάμην ἐν ἀμήτῳ καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγῆτῳ οὐχ ὑπάρχοντος βότρου τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα οἴμμοι ψυχῆ **2** ὅτι ἀπόλωλεν εὐλαβῆς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει πάντες εἰς αἵματα δικάζονται ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῆ **3** ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐτοιμάζουσιν ὁ ἄρχων αἰτεῖ καὶ ὁ κριτῆς εἰρηνικούς λόγους ἐλάλησεν καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐστὶν καὶ ἐξελοῦμαι **4** τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν ὡς σῆς ἐκτρώγων καὶ βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς οὐαὶ οὐαὶ αἱ ἐκδικήσεις σου ἦκασιν νῦν ἔσσονται κλαυθοὶ αὐτῶν **5** μὴ καταπιστεύετε ἐν φίλοις καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγουμένοις ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι τοῦ ἀναθέσθαι τι αὐτῇ **6** διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς ἐχθροὶ ἀνδρὸς πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ **7** ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν κύριον ἐπιβλέψομαι ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου εἰσακούσεται μου ὁ θεὸς μου **8** μὴ ἐπίχαιρέ μοι ἡ ἐχθρά μου ὅτι πέπτωκα καὶ

ἀναστήσομαι διότι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκοτέι κύριος φωτιεῖ μοι **9** ὄργην κυρίου ὑπόισω ὅτι ἤμαρτον αὐτῷ ἕως τοῦ δικαιῶσαι αὐτὸν τὴν δίκην μου καὶ ποιήσει τὸ κρίμα μου καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς ὄψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ **10** καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μου καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην ἢ λέγουσα πρὸς με ποῦ κύριος ὁ θεὸς σου οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπόψονται αὐτὴν νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς **11** ἡμέρας ἀλοιφῆς πλίνθου ἐξάλειψίς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ ἀποτρίψεται νόμιμά σου **12** ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ αἱ πόλεις σου ἤξουσιν εἰς ὀμαλισμόν καὶ εἰς διαμερισμόν Ἀσσυρίων καὶ αἱ πόλεις σου αἱ ὄχυρα εἰς διαμερισμόν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ Συρίας ἡμέρα ὕδατος καὶ θορύβου **13** καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν σὺν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν ἐκ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν **14** ποίμαινε λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου πρόβατα κληρονομίας σου κατασκηνοῦντας καθ' ἑαυτοὺς δρυμόν ἐν μέσῳ τοῦ Καρμήλου νεμήσονται τὴν Βασανίτιν καὶ τὴν Γαλααδίτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος **15** καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου ὄψεσθε θαυμαστά **16** ὄψονται ἔθνη καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος αὐτῶν ἐπιθήσουσιν χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκωφωθήσονται **17** λείξουσιν χοῦν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν συγχυθήσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἐκστήσονται καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ **18** τίς θεὸς ὡσπερ σὺ ἐξαίρων ἀδικίας καὶ υπερβαίνων ἀσεβείας τοῖς καταλοίποις τῆς κληρονομίας αὐτοῦ καὶ οὐ συνέσχεν εἰς μαρτύριον ὄργην αὐτοῦ ὅτι θελητῆς ἐλέους ἐστίν **19** αὐτὸς ἐπιστρέψει

καὶ οἰκτιρήσει ἡμᾶς καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν
καὶ ἀπορριφήσονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης
πάσας τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν 20 δώσεις ἀλήθειαν
τῷ Ἰακωβ ἔλεον τῷ Ἀβρααμ καθότι ὤμοσας τοῖς
πατράσιν ἡμῶν κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν

Ναούμ

1 λήμμα Νινευη βιβλίον ὀράσεως Ναουμ τοῦ Ελκεσαίου **2** θεὸς ζηλωτῆς καὶ ἐκδικῶν κύριος ἐκδικῶν κύριος μετὰ θυμοῦ ἐκδικῶν κύριος τοὺς ὑπεναντίους αὐτοῦ καὶ ἐξαίρων αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ **3** κύριος μακρόθυμος καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ ἄθωων οὐκ ἄθωώσει κύριος ἐν συντελείᾳ καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ καὶ νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐτοῦ **4** ἀπειλῶν θαλάσσης καὶ ξηραίων αὐτὴν καὶ πάντας τοὺς ποταμοὺς ἐξερημῶν ὠλιγώθη ἡ Βασανίτις καὶ ὁ Κάρμηλος καὶ τὰ ἔξανθοῦντα τοῦ Λιβάνου ἐξέλιπεν **5** τὰ ὄρη ἐσεισθήσαν ἀπ' αὐτοῦ καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν καὶ ἀνεστάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἡ σύμπασα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ **6** ἀπὸ προσώπου ὀργῆς αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῆκει ἀρχὰς καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ' αὐτοῦ **7** χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν **8** καὶ ἐν κατακλισμῷ πορείας συντέλειαν ποιήσεται τοὺς ἐπεγειρομένους καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διώξεται σκότος **9** τί λογίζεσθε ἐπὶ τὸν κύριον συντέλειαν αὐτὸς ποιήσεται οὐκ ἐκδικήσει δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν θλίψει **10** ὅτι ἔως θεμελίω αὐτῶν χερσωθήσεται καὶ ὡς σμίλαξ περιπλεκομένη βρωθήσεται καὶ ὡς καλάμη ξηρασίας μεστή **11** ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται λογισμὸς κατὰ τοῦ κυρίου πονηρὰ λογιζόμενος ἐναντία **12** τάδε λέγει κύριος κατάρχων ὑδάτων πολλῶν καὶ οὕτως διασταλήσονται καὶ ἡ ἀκοή σου οὐκ ἐνακουσθήσεται ἔτι **13** καὶ νῦν συντρίψω τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ τοὺς δεσμούς σου

διαρρήξω **14** καὶ ἐντελεῖται ὑπὲρ σοῦ κύριος οὐ σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός σου ἔτι ἐξ οἴκου θεοῦ σου ἐξολεθρεύσω τὰ γλυπτὰ καὶ χωνευτὰ θήσομαι ταφὴν σου ὅτι ταχεῖς **15** ἴδου ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρήνην ἐόρταζε Ἰουδα τὰς ἐορτὰς σου ἀπόδος τὰς εὐχὰς σου διότι οὐ μὴ προσθήσωσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαιώσεις συντετέλεσται ἐξῆρται

2 ἀνέβη ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπόν σου ἐξαιρούμενος ἐκ θλίψεως σκόπευσον ὁδὸν κράτησον ὁσφύος ἄνδρῖσαι τῇ ἰσχύι σφόδρα **2** διότι ἀπέστρεψεν κύριος τὴν ὕβριν Ἰακωβ καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραὴλ διότι ἐκτινάσσοντες ἐξετίναξαν αὐτοὺς καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διέφθειραν **3** ὄπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων ἄνδρας δυνατοὺς ἐμπαίζοντας ἐν πυρὶ αἱ ἡνία τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτοιμασίας αὐτοῦ καὶ οἱ ἵππεῖς θορυβηθήσονται **4** ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ συγχυθήσονται τὰ ἄρματα καὶ συμπλακῆσονται ἐν ταῖς πλατείαις ἡ ὄρασις αὐτῶν ὡς λαμπάδες πυρὸς καὶ ὡς ἀστραπαὶ διατρέχουσαι **5** καὶ μνησθήσονται οἱ μεγιστᾶνες αὐτῶν καὶ φεύξονται ἡμέρας καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν καὶ σπεύσουσιν ἐπὶ τὰ τεῖχη καὶ ἐτοιμάσουσιν τὰς προφυλακὰς αὐτῶν **6** πύλαι τῶν ποταμῶν διηνοίχθησαν καὶ τὰ βασίλεια διέπεσεν **7** καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη καὶ αὕτη ἀνέβαινεν καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο καθὼς περιστερὰ φθηγόμενα ἐν καρδίαις αὐτῶν **8** καὶ Νινευη ὡς κολυμβήθρα ὕδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς καὶ αὐτοὶ φεύγοντες οὐκ ἔστησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων **9** διήρπαζον τὸ ἀργύριον διήρπαζον

τὸ χρυσίον καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῆς
βεβάρυνται ὑπὲρ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ
αὐτῆς **10** ἐκτιναγμὸς καὶ ἀνατιναγμὸς καὶ
ἐκβρασμὸς καὶ καρδίας θραυσμὸς καὶ ὑπόλυσις
γονάτων καὶ ὠδίνες ἐπὶ πᾶσαν ὀσφύν καὶ τὸ
πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαυμα χύτρας **11**
ποῦ ἐστὶν τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων καὶ ἡ
νομὴ ἡ οὓσα τοῖς σκύμνοις οὗ ἔπορεύθη λέων
τοῦ εἰσελθεῖν ἐκεῖ σκύμνος λέοντος καὶ οὐκ
ἦν ὁ ἐκφοβῶν **12** λέων ἤρπασεν τὰ ἱκανὰ τοῖς
σκύμνοις αὐτοῦ καὶ ἀπέπνιξεν τοῖς λέουσιν
αὐτοῦ καὶ ἔπλησεν θήρας νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ
τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἀρπαγῆς **13** ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπὶ σέ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐκκαύσω
ἐν καπνῷ πληθὸς σου καὶ τοὺς λέοντάς σου
καταφάγεται ῥομφαία καὶ ἐξολεθρεύσω ἐκ τῆς
γῆς τὴν θήραν σου καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῆ οὐκέτι τὰ
ἔργα σου

3 ὦ πόλις αἱμάτων ὅλη ψευδῆς ἀδικίας πλήρης
οὐ ψηλαφηθήσεται θήρα **2** φωνὴ μαστίγων καὶ
φωνὴ σεισμοῦ τροχῶν καὶ ἵππου διώκοντος
καὶ ἄρματος ἀναβράσσοντος **3** καὶ ἱπέως
ἀναβαίνοντος καὶ στιλβούσης ῥομφαίας καὶ
ἐξαστραπτόντων ὄπλων καὶ πλήθους τραυματιῶν
καὶ βαρείας πτώσεως καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῖς
ἔθνεσιν αὐτῆς καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τοῖς σώμασιν
αὐτῶν **4** ἀπὸ πλήθους πορνείας πόρνη καλὴ
καὶ ἐπιχαρὴς ἡγουμένη φαρμάκων ἢ πωλοῦσα
ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ φυλὰς ἐν τοῖς
φαρμάκοις αὐτῆς **5** ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ λέγει κύριος
ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω
σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου καὶ δεῖξω ἔθνεσιν
τὴν αἰσχύνην σου καὶ βασιλείαις τὴν ἀτιμίαν

σου **6** καὶ ἐπιρρίψω ἐπὶ σέ βδελυγμὸν κατὰ τὰς
ἀκαθαρσίας σου καὶ θήσομαί σε εἰς παράδειγμα
7 καὶ ἔσται πᾶς ὁ ὀρῶν σε ἀποπηδήσεται ἀπὸ
σοῦ καὶ ἐρεῖ Δειλαία Νινευη τίς στενάξει αὐτὴν
πόθεν ζητήσω παράκλησιν αὐτῇ **8** ἐτοίμασαι
μερίδα ἄρμοσαι χορδὴν ἐτοίμασαι μερίδα Ἀμων
ἢ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς ὕδωρ κύκλω αὐτῆς ἢς
ἢ ἀρχὴ θάλασσα καὶ ὕδωρ τὰ τεῖχη αὐτῆς **9** καὶ
Αἰθιοπία ἢ ἰσχύς αὐτῆς καὶ Αἴγυπτος καὶ οὐκ ἔστιν
πέρας τῆς φυγῆς καὶ Λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ
αὐτῆς **10** καὶ αὐτὴ εἰς μετοικεσίαν πορεύσεται
αἰχμάλωτος καὶ τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπ’
ἀρχὰς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάντα
τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσιν κλήρους καὶ πάντες
οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς δεθήσονται χειροπέδαις
11 καὶ σὺ μεθυσθήσῃ καὶ ἔση ὑπερεωραμένη
καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῇ στάσιν ἐξ ἐχθρῶν
12 πάντα τὰ ὀχυρώματά σου συκαῖ σκοποὺς
ἔχουσαι ἐὰν σαλευθῶσιν καὶ πεσοῦνται εἰς στόμα
ἔσθοντος **13** ἰδοὺ ὁ λαὸς σου ὡς γυναῖκες ἐν
σοί τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται
πύλαι τῆς γῆς σου καὶ καταφάγεται πῦρ τοὺς
μοχλοὺς σου **14** ὕδωρ περιοχῆς ἐπίσπασαι
σεαυτῇ καὶ κατακράτησον τῶν ὀχυρωμάτων σου
ἔμβηθι εἰς πηλὸν καὶ συμπατήθητι ἐν ἀχύροις
κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθον **15** ἐκεῖ καταφάγεται
σε πῦρ ἐξολεθρεύσει σε ῥομφαία καταφάγεται
σε ὡς ἀκρίς καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος **16**
ἐπλήθυνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ
οὐρανοῦ βροῦχος ὥρμησεν καὶ ἐξεπετάσθη **17**
ἐξήλατο ὡς ἀττέλεβος ὁ σύμμικτός σου ὡς ἀκρίς
ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέραις πάγους
ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν καὶ ἀφήλατο καὶ οὐκ ἔγνω

τὸν τόπον αὐτῆς οὐαὶ αὐτοῖς **18** ἐνύσταξαν οἱ
ποιμένες σου βασιλεὺς Ἀσσύριος ἐκοίμισεν τοὺς
δυνάστας σου ἀπῆρην ὁ λαὸς σου ἐπὶ τὰ ὄρη
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος **19** οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ
συντριβῇ σου ἐφλέγμανεν ἡ πληγὴ σου πάντες οἱ
ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου κροτήσουσιν χεῖρας
ἐπὶ σέ διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σου
διὰ παντός

Ἀμβακούμ

1 τὸ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακούμ ὁ προφήτης 2 ἔως τίνος κύριε κεκράξομαι καὶ οὐ μὴ εἰσακούσης βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικούμενος καὶ οὐ σώσεις 3 ἵνα τί μοι ἔδειξας κόπους καὶ πόνους ἐπιβλέπειν τλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν ἐξ ἐναντίας μου γέγονεν κρίσις καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει 4 διὰ τοῦτο διεσκέδασται νόμος καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα ὅτι ὁ ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸν δίκαιον ἔνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεστραμμένον 5 ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ καὶ ἐπιβλέψατε καὶ θαυμάσατε θαυμάσια καὶ ἀφανίσθητε διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε ἂν τις ἐκδιηγῆται 6 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐφ' ὑμᾶς τοὺς Χαλδαίους τοὺς μαχητὰς τὸ ἔθνος τὸ πικρὸν καὶ τὸ ταχινὸν τὸ πορευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς τοῦ κατακληρονομησαὶ σκηνώματα οὐκ αὐτοῦ 7 φοβερὸς καὶ ἐπιφανὴς ἐστὶν ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται 8 καὶ ἐξαλούνται ὑπὲρ παρδάλεις οἱ ἵπποι αὐτοῦ καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς λύκους τῆς Ἀραβίας καὶ ἐξιπᾶσονται οἱ ἵππεῖς αὐτοῦ καὶ ὀρμήσουσιν μακρόθεν καὶ πετασθήσονται ὡς ἀετὸς πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν 9 συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ἤξει ἀνθεσθηκότας προσώποις αὐτῶν ἐξ ἐναντίας καὶ συναξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν 10 καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντρυφήσει καὶ τύραννοι παίγνια αὐτοῦ καὶ αὐτὸς εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται καὶ βαλεῖ χῶμα καὶ κρατήσεται αὐτοῦ 11 τότε μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα καὶ διελεύσεται καὶ ἐξιλάσεται αὕτη ἢ ἰσχύς τῷ θεῷ μου 12 οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς κύριε ὁ

θεὸς ὁ ἅγιός μου καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν κύριε εἰς κρίμα τέταχας αὐτόν καὶ ἔπλασέν με τοῦ ἐλέγχειν παιδεῖαν αὐτοῦ 13 καθαρὸς ὄφθαλμὸς τοῦ μὴ ὄραν πονηρὰ καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους οὐ δυνήσῃ ἵνα τί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονοῦντας παρασιωπήσῃ ἐν τῷ καταπίνειν ἀσεβῆ τὸν δίκαιον 14 καὶ ποιήσεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης καὶ ὡς τὰ ἔρπετα τὰ οὐκ ἔχοντα ἠγούμενον 15 συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασεν καὶ εἴλκυσεν αὐτόν ἐν ἀμφιβλήστρῳ καὶ συνήγαγεν αὐτόν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ ἔνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ 16 ἔνεκεν τούτου θύσει τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανεν μερίδα αὐτοῦ καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτὰ 17 διὰ τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφιβλήστρον αὐτοῦ καὶ διὰ παντὸς ἀποκτέννει ἔθνη οὐ φείσεται

2 ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτραν καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἔμοι καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν μου 2 καὶ ἀπεκρίθη πρὸς με κύριος καὶ εἶπεν γράψον ὄρασιν καὶ σαφῶς ἐπὶ πυξίον ὅπως διώκη ὁ ἀναγινώσκων αὐτὰ 3 διότι ἔτι ὄρασις εἰς καιρὸν καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας καὶ οὐκ εἰς κενόν ἔαν ὑστερήσῃ ὑπόμεινον αὐτόν ὅτι ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ 4 ἔαν ὑποστείλῃται οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεώς μου ζήσεται 5 ὁ δὲ κατοινωμένος καὶ καταφρονητὴς ἀνὴρ ἀλαζών οὐδὲν μὴ περάνη ὃς ἐπλάτυνεν καθὼς ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὗτος ὡς θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος καὶ ἐπισυνάξει ἐπ' αὐτόν πάντα τὰ ἔθνη καὶ

εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς λαοὺς (Sheol h7585) 6 οὐχὶ ταῦτα πάντα παραβολὴν κατ' αὐτοῦ λήμψονται καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῶ τὰ οὐκ ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος καὶ βαρύνων τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς 7 ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτόν καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβουλοί σου καὶ ἔση εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς 8 διότι σὺ ἐσκύλευσας ἔθνη πολλὰ σκυλεύσουσίν σε πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοὶ δι' αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν 9 ὦ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῶ οἴκῳ αὐτοῦ τοῦ τάξει εἰς ὕψος νοσιᾶν αὐτοῦ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐκ χειρὸς κακῶν 10 ἐβουλεύσω αἰσχύνῃν τῶ οἴκῳ σου συνεπέρινας λαοὺς πολλοὺς καὶ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχὴ σου 11 διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται καὶ κάρθαρος ἐκ ζύλου φθέγγεται αὐτά 12 οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵμασιν καὶ ἐτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις 13 οὐ ταῦτά ἐστιν παρὰ κυρίου παντοκράτορος καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρί καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλιγοψύχησαν 14 ὅτι πλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν κυρίου ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτούς 15 ὦ ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾶ καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπη ἐπὶ τὰ σπήλαια αὐτῶν 16 πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης πίε καὶ σὺ καὶ διασαλεύθητι καὶ σεισθητι ἐκύκλωσεν ἐπὶ σὲ ποτήριον δεξιᾶς κυρίου καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου 17 διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου καλύψει σε καὶ ταλαιπωρία θηρίων πτοήσει σε διὰ αἵματα ἀνθρώπων καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν

18 τί ὠφελεῖ γλυπτὸν ὅτι ἔγλυψαν αὐτό ἔπλασαν αὐτὸ χώνευμα φαντασίαν ψευδῆ ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι εἴδωλα κωφά 19 οὐαὶ ὁ λέγων τῶ ξύλῳ ἔκνηψον ἐξεγέρθητι καὶ τῶ λίθῳ ὑψώθητι καὶ αὐτὸ ἐστὶν φαντασία τοῦτο δέ ἐστὶν ἔλασμα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῶ 20 ὁ δὲ κύριος ἐν ναῶ ἁγίῳ αὐτοῦ εὐλαβεῖσθω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ

3 προσευχὴ Ἀμβακουμ τοῦ προφήτου μετὰ ᾠδῆς 2 κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοὴν σου καὶ ἐφοβήθην κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην ἐν μέσῳ δύο ζῶων γνωσθήσῃ ἐν τῶ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ ἐν τῶ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ ἐν τῶ παραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ 3 ὁ θεὸς ἐκ θαιμαν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος διάψαλμα ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ 4 καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταῖαν ἰσχύος αὐτοῦ 5 πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύεται λόγος καὶ ἐξελεύσεται ἐν πεδίλοις οἱ πόδες αὐτοῦ 6 ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἐπέβλεψεν καὶ διετάκη ἔθνη διεθρύβη τὰ ὄρη βία ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι 7 πορείας αἰωνίας αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώματα Αἰθιοπῶν πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιαμ 8 μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης κύριε ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία 9 ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ τὰ σκῆπτρα λέγει κύριος διάψαλμα ποταμῶν ραγήσεται γῆ 10 ὄψονταί σε καὶ ὠδινήσουσιν λαοὶ σκορπίζων

ὕδατα πορείας αὐτοῦ ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν
αὐτῆς ὕψος φαντασίας αὐτῆς **11** ἐπήρθη ὁ
ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς
εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται εἰς φέγγος
ἀστραπῆς ὄπλων σου **12** ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις
γῆν καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη **13** ἐξῆλθες εἰς
σωτηρίαν λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τοὺς χριστοὺς σου
ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον ἐξήγειρας
δεσμούς ἕως τραχήλου διάψαλμα **14** διέκοψας ἐν
ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν σεισθήσονται ἐν
αὐτῇ διανοίξουσιν χαλινοὺς αὐτῶν ὡς ἔσθων
πτωχὸς λάθρα **15** καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν
τοὺς ἵππους σου τaráσσοντας ὕδωρ πολὺ **16**
ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτοήθη ἡ κοιλία μου ἀπὸ
φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου καὶ εἰσῆλθεν
τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου καὶ ὑποκάτωθέν μου
ἐταράχθη ἡ ἔξις μου ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν παροικίας μου
17 διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει καὶ οὐκ ἔσται
γενήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις ψεύσεται ἔργον
ἐλαίας καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν ἐξέλιπον
ἀπὸ βρώσεως πρόβατα καὶ οὐχ ὑπάρχουσιν βόες
ἐπὶ φάτναις **18** ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι
χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου **19** κύριος
ὁ θεὸς δύνάμις μου καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς
συντέλειαν ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με τοῦ νικῆσαι
ἐν τῇ ὥδῃ αὐτοῦ

Σοφονίας

1 λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονιαν τὸν τοῦ Χουσι υἱὸν Γοδολιου τοῦ Αμαριου τοῦ Εζεκιου ἐν ἡμέραις Ιωσιου υἱοῦ Αμων βασιλέως Ιουδα **2** ἐκλείψει ἐκλιπέτω πάντα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς λέγει κύριος **3** ἐκλιπέτω ἄνθρωπος καὶ κτήνη ἐκλιπέτω τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ ἐξαρῶ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς λέγει κύριος **4** καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ιουδαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ιερουσαλημ καὶ ἐξαρῶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ ὀνόματα τῆς Βααλ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων **5** καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ τὰ δώματα τῆ στρατιᾶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ κυρίου καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ βασιλέως αὐτῶν **6** καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τοῦ κυρίου καὶ τοὺς μὴ ζητήσαντας τὸν κύριον καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους τοῦ κυρίου **7** εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ διότι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου ὅτι ἠτοίμακεν κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ ἠγίακεν τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ **8** καὶ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ θυσίας κυρίου καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλλότρια **9** καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ πάντας ἐμφανῶς ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἀσεβείας καὶ δόλου **10** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεντούντων καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν **11** θρηνήσατε οἱ κατοικοῦντες τὴν κατακεκομμένην ὅτι ὡμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς

Χανααν ἐξωλεθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπηρμένοι ἀργυρίῳ **12** καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξερευνήσω τὴν Ιερουσαλημ μετὰ λύχνου καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρονοῦντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν οἱ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ κύριος οὐδ' οὐ μὴ κακώσῃ **13** καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ οὐ μὴ πίωσιν τὸν οἶνον αὐτῶν **14** ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα κυρίου ἡ μεγάλη ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα φωνὴ ἡμέρας κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται δυνατὴ **15** ἡμέρα ὀργῆς ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης ἡμέρα ἀωρίας καὶ ἀφανισμοῦ ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης **16** ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλὰς **17** καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώπους καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοὶ ὅτι τῷ κυρίῳ ἐξήμαρτον καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα **18** καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου καὶ ἐν πυρὶ ζήλους αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν

2 συνάχθητε καὶ συνδέθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον **2** πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παραπορευόμενον πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν κυρίου πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμοῦ κυρίου **3** ζητήσατε τὸν κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς κρίμα ἐργάζεσθε καὶ δικαιοσύνην

ζητήσατε καὶ ἀποκρίνεσθε αὐτὰ ὅπως σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου 4 διότι Γάζα διηρησασμένη ἔσται καὶ Ἀσκαλῶν ἔσται εἰς ἀφανισμόν καὶ Ἄζωτος μεσημβρίας ἐκριφήσεται καὶ Ακκαρων ἐκριζωθήσεται 5 οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης πάροικοι Κρητῶν λόγος κυρίου ἐφ' ὑμᾶς Χανααν γῆ ἀλλοφύλων καὶ ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας 6 καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων καὶ μάνδρα προβάτων 7 καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοιποῖς οἴκου Ιουδα ἐπ' αὐτοὺς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις Ἀσκαλῶνος δείλης καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ιουδα ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ἀπέστρεψε τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν 8 ἤκουσα ὀνειδισμοὺς Μωαβ καὶ κονδυλισμοὺς υἱῶν Αμμων ἐν οἷς ὠνειδίζον τὸν λαόν μου καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὄριά μου 9 διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραηλ διότι Μωαβ ὡς Σοδομα ἔσται καὶ οἱ υἱοὶ Αμμων ὡς Γομορρα καὶ Δαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς θιμωνιά ἄλλωνος καὶ ἠφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οἱ κατάλοιποι λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτούς καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνους μου κληρονομήσουσιν αὐτούς 10 αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὑβρεως αὐτῶν διότι ὠνειδίσαν καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν κύριον τὸν παντοκράτορα 11 ἐπιφανήσεται κύριος ἐπ' αὐτούς καὶ ἐξολεθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν 12 καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες τραυματῖαι ῥομφαίας μου ἔστε 13 καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ βορρᾶν καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον καὶ θήσει τὴν Νινευη εἰς ἀφανισμόν ἄνδρον ὡς

ἔρημον 14 καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ χαμαιλέοντες καὶ ἐχῖνοι ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται καὶ θηρία φωνήσει ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς κόρακες ἐν τοῖς πυλῶσιν αὐτῆς διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα αὐτῆς 15 αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια ἡ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμὲ ἔτι πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν νομὴ θηρίων πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς συριεῖ καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ

3 ὦ ἡ ἐπιφανῆς καὶ ἀπολελυτρωμένη ἡ πόλις ἡ περιστέρα 2 οὐκ εἰσήκουσεν φωνῆς οὐκ ἐδέξατο παιδείαν ἐπὶ τῷ κυρίῳ οὐκ ἐπεποιθεῖ καὶ πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς οὐκ ἠγγισεν 3 οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρούμενοι οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς Ἀραβίας οὐχ ὑπελίποντο εἰς τὸ πρῶν 4 οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι ἄνδρες καταφρονηταὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσιν τὰ ἅγια καὶ ἀσεβοῦσιν νόμον 5 ὁ δὲ κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἄδικον πρῶν πρῶν δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς καὶ οὐκ ἀπεκρύβη καὶ οὐκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσει καὶ οὐκ εἰς νεῖκος ἀδικίαν 6 ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα ὑπερηφάνους ἠφανίσθησαν γωνῖαι αὐτῶν ἐξερημώσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὸ παράπαν τοῦ μὴ διοδεύειν ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν παρὰ τὸ μηδένα ὑπάρχειν μηδὲ κατοικεῖν 7 εἶπα πλὴν φοβεῖσθέ με καὶ δέξασθε παιδείαν καὶ οὐ μὴ ἐξολεθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς πάντα ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ' αὐτὴν ἐτοιμάζου ὀρθρισον διέφθαρται πᾶσα ἡ ἐπιφυλλίς αὐτῶν 8 διὰ τοῦτο ὑπόμεινόν με λέγει κύριος εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς

μαρτύριον διότι τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς τοῦ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου διότι ἐν πυρὶ ζήλους μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ 9 ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα 10 ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας οἴσουσιν θυσίας μοι 11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐ μὴ καταισχυρθῆς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου ὧν ἠσέβησας εἰς ἐμέ ὅτι τότε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς σου καὶ οὐκέτι μὴ προσθῆς τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου 12 καὶ ὑπολείψομαι ἐν σοὶ λαὸν πραῦν καὶ ταπεινόν καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος κυρίου 13 οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν καὶ οὐ λαλήσουσιν μάταια καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία διότι αὐτοὶ νεμήσονται καὶ κοιτασθήσονται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς 14 χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιων κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλημ εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου θύγατερ Ἱερουσαλημ 15 περιεῖλεν κύριος τὰ ἀδικήματά σου λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς Ἰσραὴλ κύριος ἐν μέσῳ σου οὐκ ὄψη κακὰ οὐκέτι 16 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρεϊ κύριος τῇ Ἱερουσαλημ θάρσει Σιων μὴ παρείσθωσαν αἰ χεῖρές σου 17 κύριος ὁ θεός σου ἐν σοὶ δυνατὸς σώσει σε ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς 18 καὶ συνάξω τοὺς συντετριμμένους οὐαί τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν 19 ἴδου ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕνεκεν σοῦ

ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγει κύριος καὶ σώσω τὴν ἐκπεπιεσμένην καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ 20 καὶ καταισχυρθήσονται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω καὶ ἐν τῷ καιρῷ ὅταν εἰσδέξωμαι ὑμᾶς διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστοὺς καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσιν τοῖς λαοῖς τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν λέγει κύριος

Ἄγγαιος

1 ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ μιᾶ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ιωσεδεκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν λέγων **2** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ λέγων ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν οὐχ ἦκει ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου **3** καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων **4** εἰ καιρὸς ὑμῖν μὲν ἐστὶν τοῦ οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοστάθμοις ὁ δὲ οἶκος οὗτος ἐξηρημῶται **5** καὶ νῦν τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ τάξτε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν **6** ἐσπείρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέγκατε ὀλίγα ἐφάγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονὴν ἐπίετε καὶ οὐκ εἰς μέθην περιβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς καὶ ὁ τοὺς μισθοὺς συνάγων συνήγαγεν εἰς δεσμὸν τετρυπημένον **7** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν **8** ἀνάβητε ἐπὶ τὸ ὄρος καὶ κόψατε ξύλα καὶ οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ καὶ ἐνδοξαστήσομαι εἶπεν κύριος **9** ἐπεβλέψατε εἰς πολλὰ καὶ ἐγένετο ὀλίγα καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός μου ἐστὶν ἔρημος ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ **10** διὰ τοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου καὶ ἡ γῆ ὑποστελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς **11** καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐπὶ τὸν σίτον καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ

πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν **12** καὶ ἤκουσεν Ζοροβαβελ ὁ τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ιωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ τῶν λόγων Ἀγγαίου τοῦ προφήτου καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτούς καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου **13** καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ὁ ἄγγελος κυρίου τῷ λαῷ ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν λέγει κύριος **14** καὶ ἐξήγειρεν κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβαβελ τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ιωσεδεκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ εἰσηλθον καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος θεοῦ αὐτῶν **15** τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἔκτου τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως

2 τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ μιᾶ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων **2** εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς Ιουδα καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ιωσεδεκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ λέγων **3** τίς ἐξ ὑμῶν ὃς εἶδεν τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν **4** καὶ νῦν κατίσχυε Ζοροβαβελ λέγει κύριος καὶ κατίσχυε Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ιωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς λέγει κύριος καὶ ποιεῖτε διότι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἰμι λέγει κύριος παντοκράτωρ **5** καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν θαρσεῖτε **6** διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω

τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν
καὶ τὴν ξηρὰν 7 καὶ συσειῶσά πάντα τὰ ἔθνη
καὶ ἦξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ
πλήσω τὸν οἶκον τοῦτον δόξης λέγει κύριος
παντοκράτωρ 8 ἔμὸν τὸ ἀργύριον καὶ ἔμὸν
τὸ χρυσίον λέγει κύριος παντοκράτωρ 9 διότι
μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη
ὑπὲρ τὴν πρώτην λέγει κύριος παντοκράτωρ
καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δώσω εἰρήνην λέγει
κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς
περιποιήσιν παντὶ τῷ κτίζοντι τοῦ ἀναστῆσαι τὸν
ναὸν τοῦτον 10 τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ ἐνάτου
μηνὸς ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος
κυρίου πρὸς Αγγαῖον τὸν προφήτην λέγων 11
τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐπερώτησον
τοὺς ἱερεῖς νόμον λέγων 12 ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος
κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ
ἄψηται τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου ἢ
ἐσπέματος ἢ οἴνου ἢ ἐλαίου ἢ παντὸς βρώματος
εἰ ἀγιασθήσεται καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ
εἶπαν οὐ 13 καὶ εἶπεν Αγγαῖος ἐὰν ἄψηται
μεμιαμμένος ἐπὶ ψυχῇ ἀπὸ παντὸς τούτων εἰ
μιανθήσεται καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπαν
μιανθήσεται 14 καὶ ἀπεκρίθη Αγγαῖος καὶ εἶπεν
οὕτως ὁ λαὸς οὗτος καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο
ἐνώπιον ἐμοῦ λέγει κύριος καὶ οὕτως πάντα τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ὅς ἐὰν ἐγγίση ἐκεῖ
μιανθήσεται ἕνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν τῶν
ὀρθρινῶν ὀδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου πόνων
αὐτῶν καὶ ἐμισεῖτε ἐν πύλαις ἐλέγχοντας 15
καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπεράνω πρὸ τοῦ θεῖναι λίθον
ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ κυρίου 16 τίνες ἦτε ὅτε

ἐνεβάλλετε εἰς κυψέλην κριθῆς εἴκοσι σάτα καὶ
ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα καὶ εἰσεπορεύεσθε εἰς
τὸ ὑπολήνιον ἐξαντλήσαι πεντήκοντα μετρητάς
καὶ ἐγένοντο εἴκοσι 17 ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορία
καὶ ἐν ἀνεμοφθορία καὶ ἐν χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς με
λέγει κύριος 18 ὑποτάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα ἀπὸ τῆς
τετράδος καὶ εἰκάδος τοῦ ἐνάτου μηνὸς καὶ ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἧς ἐθεμελιώθη ὁ ναὸς κυρίου θέσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν 19 εἰ ἔτι ἐπιγνωσθήσεται
ἐπὶ τῆς ἄλλω καὶ εἰ ἔτι ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκὴ καὶ ἡ
ρόα καὶ τὰ ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εὐλογήσω 20 καὶ ἐγένετο
λόγος κυρίου ἐκ δευτέρου πρὸς Αγγαῖον τὸν
προφήτην τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς λέγων
21 εἶπὸν πρὸς Ζοροβαβελ τὸν τοῦ Σαλαθιηλ ἐκ
φυλῆς Ιουδα λέγων ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν 22 καὶ
καταστρέψω θρόνους βασιλέων καὶ ὀλεθρεύσω
δύναμιν βασιλέων τῶν ἐθνῶν καὶ καταστρέψω
ἄρματα καὶ ἀναβάτας καὶ καταβήσονται ἵπποι
καὶ ἀναβάται αὐτῶν ἕκαστος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 23 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει
κύριος παντοκράτωρ λήμψομαί σε Ζοροβαβελ
τὸν τοῦ Σαλαθιηλ τὸν δοῦλόν μου λέγει κύριος
καὶ θήσομαί σε ὡς σφραγίδα διότι σὲ ἠρέτισα
λέγει κύριος παντοκράτωρ

Ζαχαρίας

1 ἐν τῷ ὀγδόῳ μηνί ἔτους δευτέρου ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν τὸν τοῦ Βαραχιου υἱὸν Ἀδδω τὸν προφήτην λέγων **2** ὠργίσθη κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν μεγάλην **3** καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐπιστρέψατε πρὸς με καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος **4** καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν οἷς ἐνεκάλεσαν αὐτοῖς οἱ προφῆται οἱ ἔμπροσθεν λέγοντες τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ οὐ προσέσχον τοῦ εἰσακοῦσαί μου λέγει κύριος **5** οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσιν καὶ οἱ προφῆται μὴ τὸν αἰῶνα ζήσονται **6** πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ τὰ νόμιμά μου δέχεσθε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις οἱ κατελάβοσαν τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν καθὼς παρατέτακται κύριος παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν οὕτως ἐποίησεν ὑμῖν **7** τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τῷ ἑνδεκάτῳ μηνί οὗτός ἐστιν ὁ μὴν Σαβατ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν τὸν τοῦ Βαραχιου υἱὸν Ἀδδω τὸν προφήτην λέγων **8** ἑώρακα τὴν νύκτα καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππον πυρρὸν καὶ οὗτος εἰστήκει ἀνά μέσον τῶν δύο ὁρέων τῶν κατασκίων καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυρροὶ καὶ ψαροὶ καὶ ποικίλοι καὶ λευκοὶ **9** καὶ εἶπα τί οὗτοι κύριε καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί ἐγὼ δεῖξω σοι τί ἐστιν ταῦτα **10**

καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφεστηκὼς ἀνά μέσον τῶν ὁρέων καὶ εἶπεν πρὸς με οὗτοι εἰσιν οὗς ἐξαπέσταλκεν κύριος τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν **11** καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ κυρίου τῷ ἐφεστῶτι ἀνά μέσον τῶν ὁρέων καὶ εἶπον περιωδευκάμεν πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται καὶ ἡσυχάζει **12** καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν κύριε παντοκράτωρ ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα ἃς ὑπερείδες τοῦτο ἑβδομηκοστὸν ἔτος **13** καὶ ἀπεκρίθη κύριος παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ τῷ λαλοῦντι ἐν ἐμοί ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλητικούς **14** καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί ἀνάκραγε λέγων τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐζήλωκα τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὴν Σιων ζῆλον μέγαν **15** καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ συνεπιτιθέμενα ἀνθ' ὧν ἐγὼ μὲν ὠργίσθην ὀλίγα αὐτοὶ δὲ συνεπέθεντο εἰς κακά **16** διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπιστρέψω ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἐν οἰκτιρμῷ καὶ ὁ οἶκός μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ μέτρον ἐκταθήσεται ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἔτι **17** καὶ εἶπεν πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί ἀνάκραγε λέγων τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι διαχυθήσονται πόλεις ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἐλεήσει κύριος ἔτι τὴν Σιων καὶ αἰρετιεῖ ἔτι τὴν Ἱερουσαλημ **18** καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τέσσαρα κέρατα **19** καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί τί ἐστιν ταῦτα κύριε καὶ εἶπεν πρὸς με ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰουδαν καὶ τὸν Ἰσραηλ **20** καὶ ἔδειξέν μοι κύριος τέσσαρας τέκτονας **21** καὶ εἶπα τί οὗτοι ἔρχονται

ποιῆσαι καὶ εἶπεν πρὸς με ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰουδαν καὶ τὸν Ἰσραηλ κατέαξαν καὶ οὐδεις αὐτῶν ἦρεν κεφαλὴν καὶ εἰσῆλθον οὗτοι τοῦ ὄξυναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν τὰ τέσσαρα κέρατα τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα κέρας ἐπὶ τὴν γῆν κυρίου τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν

2 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἶδον ἀνὴρ καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν **2** καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν ποῦ σὺ πορεύῃ καὶ εἶπεν πρὸς με διαμετρήσαι τὴν Ἱερουσαλημ τοῦ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστὶν καὶ πηλίκον τὸ μῆκος **3** καὶ ἶδον ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ εἰστήκει καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς συνάντησιν αὐτῷ **4** καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν λέγων δράμε καὶ λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον λέγων κατακάρπως κατοικηθήσεται Ἱερουσαλημ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς **5** καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ λέγει κύριος τεῖχος πυρὸς κυκλόθεν καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς **6** ὦ ὦ φεύγετε ἀπὸ γῆς βορρᾶ λέγει κύριος διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς λέγει κύριος **7** εἰς Σιων ἀνασώξεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶνος **8** διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ὀπίσω δόξης ἀπέσταλκέν με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα ὑμᾶς διότι ὁ ἀπτόμενος ὑμῶν ὡς ἀπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ **9** διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς καὶ ἔσονται σκῦλα τοῖς δουλεύουσιν αὐτοῖς καὶ γνῶσεσθε διότι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με **10** τέρπου καὶ εὐφραίνου θυγατερ Σιων διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου λέγει κύριος **11** καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν κύριον

ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαὸν καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου καὶ ἐπιγνώσει ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέν με πρὸς σέ **12** καὶ κατακληρονομήσει κύριος τὸν Ἰουδαν τὴν μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἁγίαν καὶ αἰρετιεῖ ἔτι τὴν Ἱερουσαλημ **13** εὐλαβείσθω πᾶσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου κυρίου διότι ἐξεγήγερται ἐκ νεφελῶν ἁγίων αὐτοῦ

3 καὶ ἔδειξέν μοι Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἐστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου κυρίου καὶ ὁ διάβολος εἰστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τοῦ ἀντικεῖσθαι αὐτῷ **2** καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τὸν διάβολον ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ διάβολε καὶ ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσαλημ οὐκ ἰδοὺ τοῦτο ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός **3** καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἱμάτια ῥυπαρὰ καὶ εἰστήκει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου **4** καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς ἐστηκότας πρὸ προσώπου αὐτοῦ λέγων ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἰδοὺ ἀφήρηκα τὰς ἀνομίας σου καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν ποδήρη **5** καὶ ἐπίθετε κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου εἰστήκει **6** καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν λέγων **7** τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐὰν ἐν ταῖς ὁδοῖς μου πορεύῃ καὶ ἐὰν τὰ προστάγματά μου φυλάξης καὶ σὺ διακρινεῖς τὸν οἶκόν μου καὶ ἐὰν διαφυλάξης καὶ γένη τὴν αὐλήν μου καὶ δώσω σοι ἀναστρεφομένους ἐν μέσῳ τῶν ἐστηκότων τούτων **8** ἄκουε δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας σὺ

καὶ οἱ πλησίον σου οἱ καθήμενοι πρὸ προσώπου σου διότι ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσὶ διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν δοῦλόν μου Ἀνατολὴν 9 διότι ὁ λίθος ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου Ἰησοῦ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα ἑπτὰ ὀφθαλμοὶ εἰσὶν ἰδοὺ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐκεῖνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾶ 10 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ συγκαλέσετε ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ὑποκάτω ἀμπέλου καὶ ὑποκάτω συκῆς

4 καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ ἐξήγειρέν με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερεθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὕπνου αὐτοῦ 2 καὶ εἶπεν πρὸς με τί σὺ βλέπεις καὶ εἶπα ἑώρακα καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσοῦ ὅλη καὶ τὸ λαμπαδίου ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἑπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς καὶ ἑπτὰ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς 3 καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπαδίου καὶ μία ἐξ εὐωνύμων 4 καὶ ἐπηρώτησα καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ λέγων τί ἐστὶν ταῦτα κύριε 5 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπεν πρὸς με οὐ γινώσκεις τί ἐστὶν ταῦτα καὶ εἶπα οὐχὶ κύριε 6 καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν πρὸς με λέγων οὗτος ὁ λόγος κυρίου πρὸς Ζοροβαβελ λέγων οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ ἀλλ' ἢ ἐν πνεύματί μου λέγει κύριος παντοκράτωρ 7 τίς εἶ σὺ τὸ ὄρος τὸ μέγα πρὸ προσώπου Ζοροβαβελ τοῦ κατορθῶσαι καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας ἰσότητα χάριτος χάριτα αὐτῆς 8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 9 αἱ χεῖρες Ζοροβαβελ ἔθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν καὶ ἐπιγνώση

διότι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέν με πρὸς σέ 10 διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς καὶ χαροῦνται καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβαβελ ἑπτὰ οὗτοι ὀφθαλμοὶ κυρίου εἰσὶν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν 11 καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν τί αἱ δύο ἐλαῖαι αὗται αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ εὐωνύμων 12 καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαίων οἱ ἐν ταῖς χερσὶν τῶν δύο μυξωτῆρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσᾶς 13 καὶ εἶπεν πρὸς με οὐκ οἶδας τί ἐστὶν ταῦτα καὶ εἶπα οὐχὶ κύριε 14 καὶ εἶπεν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πίστεως παρεστήκασιν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς

5 καὶ ἐπέστρεψα καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ δρέπανον πετόμενον 2 καὶ εἶπεν πρὸς με τί σὺ βλέπεις καὶ εἶπα ἐγὼ ὀρῶ δρέπανον πετόμενον μῆκος πήχεων εἴκοσι καὶ πλάτος πήχεων δέκα 3 καὶ εἶπεν πρὸς με αὕτη ἢ ἀρὰ ἢ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς διότι πᾶς ὁ κλέπτης ἐκ τούτου ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος ἐκ τούτου ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται 4 καὶ ἐξοίσω αὐτό λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὀμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ συντελέσει αὐτόν καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ 5 καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἶπεν πρὸς με ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καὶ ἰδὲ τί τὸ ἐκπορευόμενον τοῦτο 6 καὶ εἶπα τί ἐστὶν καὶ εἶπεν τοῦτο τὸ

μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον καὶ εἶπεν αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῆ 7 καὶ ἰδοὺ τάλαντον μολίβου ἐξαίρομενον καὶ ἰδοὺ μία γυνὴ ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου 8 καὶ εἶπεν αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου καὶ ἔρριψεν τὸν λίθον τοῦ μολίβου εἰς τὸ στόμα αὐτῆς 9 καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας ὡς πτέρυγας ἔποπος καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀνά μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνά μέσον τοῦ οὐρανοῦ 10 καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί ποῦ αὗται ἀποφέρουσιν τὸ μέτρον 11 καὶ εἶπεν πρὸς με οἰκοδομησαὶ αὐτῶ οἰκίαν ἐν γῆ Βαβυλῶνος καὶ ἐτοιμάσαι καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ

6 καὶ ἐπέστρεψα καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἄρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσου δύο ὁρέων καὶ τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ 2 ἐν τῷ ἄρματι τῷ πρῶτῳ ἵπποι πυρροὶ καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες 3 καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοὶ καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροὶ 4 καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί τί ἐστὶν ταῦτα κύριε 5 καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί καὶ εἶπεν ταῦτά ἐστιν οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ ἐκπορεύονται παραστήναι τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς 6 ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἵπποι οἱ μέλανες ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν βορρᾶ καὶ οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν καὶ οἱ ποικίλοι ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν νότου 7 καὶ οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύοντο καὶ ἐπέβλεπον τοῦ πορεύεσθαι τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν καὶ

εἶπεν πορεύεσθε καὶ περιοδεύσατε τὴν γῆν καὶ περιώδευσαν τὴν γῆν 8 καὶ ἀνεβόησεν καὶ ἐλάλησεν πρὸς με λέγων ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν βορρᾶ ἀνέπασαν τὸν θυμόν μου ἐν γῆ βορρᾶ 9 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 10 λαβὲ τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐτῆς καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτὴν καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ἰωσίου τοῦ Σοφονίου τοῦ ἦκοντος ἐκ Βαβυλῶνος 11 καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ποιήσεις στεφάνους καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδεκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου 12 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἰδοὺ ἀνὴρ Ἄνατολὴ ὄνομα αὐτῷ καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον κυρίου 13 καὶ αὐτὸς λήμψεται ἀρετὴν καὶ καθίεται καὶ κατάρξει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ βουλή εἰρηνικὴ ἔσται ἀνά μέσον ἀμφοτέρων 14 ὁ δὲ στέφανος ἔσται τοῖς ὑπομένουσιν καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς καὶ τοῖς ἐπεγνωκόσιν αὐτὴν καὶ εἰς χάριτα υἱοῦ Σοφονίου καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ κυρίου 15 καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἤξουσιν καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ γνώσεσθε διότι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμᾶς καὶ ἔσται ἐὰν εἰσακούοντες εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

7 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν τετράδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνάτου ὃς ἐστὶν Χασελεῦ 2 καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς Βαιθηλ Σαρασαρ καὶ Ἀρβεσεερ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τοῦ

ἐξιλάσασθαι τὸν κύριον 3 λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος καὶ πρὸς τοὺς προφήτας λέγων εἰσελήλυθεν ὧδε ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ ἀγίασμα καθότι ἐποίησα ἤδη ἱκανὰ ἔτη 4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς με λέγων 5 εἶπὸν πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν τῆς γῆς καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς λέγων ἐὰν νηστεύσητε ἢ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ ἐν ταῖς ἐβδόμαις καὶ ἰδοὺ ἐβδομήκοντα ἔτη μὴ νηστεΐαν νενηστεύκατέ μοι 6 καὶ ἐὰν φάγητε ἢ πίητε οὐχ ὑμεῖς ἔσθετε καὶ ὑμεῖς πίνετε 7 οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι εἰσὶν οὓς ἐλάλησεν κύριος ἐν χερσὶν τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν ὅτε ἦν Ἱερουσαλημ κατοικουμένη καὶ εὐθηνούσα καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς κυκλόθεν καὶ ἡ ὄρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατωκείτο 8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαριαν λέγων 9 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ κρίμα δίκαιον κρίνατε καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ 10 καὶ χήραν καὶ ὄρφανὸν καὶ προσήλυτον καὶ πένητα μὴ καταδυναστεύετε καὶ κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ μὴ μνησικακείτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν 11 καὶ ἠπείθησαν τοῦ προσέχειν καὶ ἔδωκαν νῶτον παραφρονοῦντα καὶ τὰ ὧτα αὐτῶν ἐβάρυναν τοῦ μὴ εἰσακούειν 12 καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν ἀπειθῆ τοῦ μὴ εἰσακούειν τοῦ νόμου μου καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐξαπέστειλεν κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χερσὶν τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη παρὰ κυρίου παντοκράτορος 13 καὶ ἔσται ὃν τρόπον εἶπεν καὶ οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ οὕτως κεκράζονται καὶ οὐ μὴ εἰσακούσω λέγει κύριος παντοκράτωρ

14 καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἃ οὐκ ἔγνωσαν καὶ ἡ γῆ ἀφανισθῆσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διοδεύοντος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφανισμόν

8 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος λέγων 2 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐξήλωσα τὴν Ἱερουσαλημ καὶ τὴν Σιων ζῆλον μέγαν καὶ θυμῷ μεγάλῳ ἐξήλωσα αὐτήν 3 τάδε λέγει κύριος καὶ ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιων καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλημ καὶ κληθήσεται ἡ Ἱερουσαλημ πόλις ἡ ἀληθινὴ καὶ τὸ ὄρος κυρίου παντοκράτορος ὄρος ἅγιον 4 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι καθήσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλημ ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ πλήθους ἡμερῶν 5 καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδαρίων καὶ κορασιῶν παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς 6 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ διότι εἰ ἀδυνατήσῃ ἐνώπιον τῶν καταλοίπων τοῦ λαοῦ τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις μὴ καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ ἀδυνατήσῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ 7 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνασφύζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν 8 καὶ εἰσάξω αὐτοὺς καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλημ καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ 9 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας θεθεμελίωται ὁ οἶκος κυρίου παντοκράτορος καὶ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ὠκοδόμηται

10 διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει καὶ τῷ ἔκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως καὶ ἐξαποστελῶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ 11 καὶ νῦν οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου λέγει κύριος παντοκράτωρ 12 ἀλλ' ἢ δείξω εἰρήνην ἢ ἄμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου πάντα ταῦτα 13 καὶ ἔσται ὁν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν οἶκος Ιουδα καὶ οἶκος Ισραηλ οὕτως διασώσω ὑμᾶς καὶ ἔσσεσθε ἐν εὐλογίᾳ θαρσεῖτε καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν 14 διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ὁν τρόπον διενεόηθη τῷ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσει με τοὺς πατέρας ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ οὐ μετενόησα 15 οὕτως παρατέταγμα καὶ διανενοῆμαι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν Ιερουσαλημ καὶ τὸν οἶκον Ιουδα θαρσεῖτε 16 οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ποιήσετε λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ κρίμα εἰρηρικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν 17 καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογιζέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καὶ ὄρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα λέγει κύριος παντοκράτωρ 18 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος πρὸς με λέγων 19 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ νηστεία ἢ τετράς καὶ νηστεία ἢ πέμπτη καὶ νηστεία ἢ ἑβδόμη καὶ νηστεία ἢ δεκάτη ἔσονται

τῷ οἴκῳ Ιουδα εἰς χαρὰν καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθὰς καὶ εὐφρανθήσεσθε καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε 20 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἔτι ἦξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς 21 καὶ συνελύσσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν λέγοντες πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου κυρίου καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος πορεύσομαι καγὼ 22 καὶ ἦξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος ἐν Ιερουσαλημ καὶ τοῦ ἐξιλάσκεσθαι τὸ πρόσωπον κυρίου 23 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐπιλάβωνται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ιουδαίου λέγοντες πορευσόμεθα μετὰ σοῦ διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν ἔστιν

9 λῆμμα λόγου κυρίου ἐν γῆ Σεδραχ καὶ Δαμασκοῦ θυσία αὐτοῦ διότι κύριος ἐφορᾷ ἀνθρώπους καὶ πάσας φυλὰς τοῦ Ισραηλ 2 καὶ Εμαθ ἐν τοῖς ὀρίοις αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδῶν διότι ἐφρόνησαν σφόδρα 3 καὶ ὠκοδόμησεν Τύρος ὀχυρώματα ἑαυτῇ καὶ ἐθησαύρισεν ἀργύριον ὡς χρῶν καὶ συνήγαγεν χρυσίον ὡς πηλὸν ὀδῶν 4 διὰ τοῦτο κύριος κληρονομήσει αὐτὴν καὶ πατάξει εἰς θάλασσαν δύναμιν αὐτῆς καὶ αὕτη ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται 5 ὄψεται Ἀσκαλὼν καὶ φοβηθήσεται καὶ Γάζα καὶ ὀδυνηθήσεται σφόδρα καὶ Ακκαρων ὅτι ἠσχύνθη ἐπὶ τῷ παραπτώματι αὐτῆς καὶ ἀπολεῖται βασιλεὺς ἐκ Γάζης καὶ Ἀσκαλῶν οὐ μὴ κατοικηθῆ 6 καὶ κατοικήσουσιν ἀλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ καὶ καθελῶ

ὑβριν ἄλλοφύλων 7 καὶ ἔξαρχῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ στόματος αὐτῶν καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσου ὀδόντων αὐτῶν καὶ ὑπολειφθήσεται καὶ οὗτος τῷ θεῷ ἡμῶν καὶ ἔσονται ὡς χιλιάρχος ἐν Ἰουδα καὶ Ἀκκαρων ὡς ὁ Ἰεβουσαῖος 8 καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου ἀνάστημα τοῦ μὴ διαπορεύεσθαι μηδὲ ἀνακάμπτειν καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκέτι ἐξελαύνων διότι νῦν ἐώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου 9 χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιων κήρυσσε θύγατερ Ἰερουσαλημ ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι δίκαιος καὶ σῶζων αὐτός πραῦς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον 10 καὶ ἐξολεθρεύσει ἄρματα ἐξ Ἐφραιμ καὶ ἵππον ἐξ Ἰερουσαλημ καὶ ἐξολεθρευθήσεται τόξον πολεμικόν καὶ πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἔθνῶν καὶ κατάρξει ὑδάτων ἕως θαλάσσης καὶ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς 11 καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης ἐξαπέστειλας δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ 12 καθήσεσθε ἐν ὀχυρώματι δέσμοι τῆς συναγωγῆς καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικεσίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι 13 διότι ἐνέτεινά σε Ἰουδα ἐμαυτῷ τόξον ἔπλησα τὸν Ἐφραιμ καὶ ἐπεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιων ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ 14 καὶ κύριος ἔσται ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς καὶ κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ 15 κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτῶν καὶ καταναλώσουσιν αὐτοὺς καὶ καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης καὶ ἐκπίονται αὐτοὺς ὡς οἶνον καὶ πλήσουσιν ὡς φιάλας θυσιαστήριον 16 καὶ σώσει αὐτοὺς κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς πρόβατα λαὸν αὐτοῦ διότι

λίθοι ἅγιοι κυλίνονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ 17 ὅτι εἴ τι ἀγαθὸν αὐτοῦ καὶ εἴ τι καλὸν παρ' αὐτοῦ σίτος νεανίσκοις καὶ οἶνος εὐωδιάζων εἰς παρθένους **10** αἰτεῖσθε ὑετὸν παρὰ κυρίου καθ' ὥραν πρόμιον καὶ ὄψιμον κύριος ἐποίησεν φαντασίας καὶ ὑετὸν χειμερινὸν δώσει αὐτοῖς ἐκάστῳ βοτάνῃ ἐν ἀγρῷ 2 διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐλάλησαν κόπους καὶ οἱ μάντιες ὀράσεις ψευδεῖς καὶ τὰ ἐνύπνια ψευδῆ ἐλάλουν μάταια παρεκάλουν διὰ τοῦτο ἐξήρθησαν ὡς πρόβατα καὶ ἐκακώθησαν διότι οὐκ ἦν ἴασις 3 ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου καὶ ἐπὶ τοὺς ἄμνους ἐπισκέψομαι καὶ ἐπισκέψεται κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ τάξει αὐτοὺς ὡς ἵππον εὐπρεπῆ αὐτοῦ ἐν πολέμῳ 4 καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπέβλεψεν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔταξεν καὶ ἐξ αὐτοῦ τόξον ἐν θυμῷ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων ἐν τῷ αὐτῷ 5 καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦντες πληθὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ καὶ παρατάζονται διότι κύριος μετ' αὐτῶν καὶ καταισχυνθήσονται ἀναβάται ἵππων 6 καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰουδα καὶ τὸν οἶκον Ἰωσηφ σώσω καὶ κατοικιῶ αὐτούς ὅτι ἠγάπησα αὐτούς καὶ ἔσονται ὄν τρόπον οὐκ ἀπεστρεψάμην αὐτούς διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῖς 7 καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Ἐφραιμ καὶ χαρήσεται ἡ καρδιά αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὄψονται καὶ εὐφρανθήσονται καὶ χαρεῖται ἡ καρδιά αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ 8 σημανῶ αὐτοῖς καὶ εἰσδέξομαι αὐτούς διότι λυτρώσομαι αὐτούς καὶ πληθυνθήσονται καθότι ἦσαν πολλοί 9 καὶ σπερῶ αὐτοὺς ἐν λαοῖς καὶ οἱ μακρὰν

μνησθήσονται μου ἐκθρέψουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν
καὶ ἐπιστρέψουσιν **10** καὶ ἐπιστρέψω αὐτούς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου καὶ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτούς
καὶ εἰς τὴν Γαλααδίτιν καὶ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω
αὐτούς καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῆ ἕξ αὐτῶν οὐδὲ
εἷς **11** καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσῃ στενῇ καὶ
πατάξουσιν ἐν θαλάσῃ κύματα καὶ ξηρανθήσεται
πάντα τὰ βάθη ποταμῶν καὶ ἀφαιρεθήσεται
πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου
περιαιρεθήσεται **12** καὶ κατισχύσω αὐτούς ἐν
κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
κατακαυχήσονται λέγει κύριος

11 διάνοιξον ὁ Λίβανος τὰς θύρας σου καὶ
καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου **2** ὀλολυξάτω
πίτυς διότι πέπτωκεν κέδρος ὅτι μεγάλως
μεγιστᾶνες ἔταλαιπώρησαν ὀλολύξατε δρύες
τῆς Βασανίτιδος ὅτι κατεσπάσθη ὁ δρυμὸς ὁ
σύμφυτος **3** φωνὴ θρηνοῦντων ποιμένων ὅτι
τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν φωνὴ
ὠρυομένων λεόντων ὅτι τεταλαιπώρηκεν τὸ
φρύαγμα τοῦ Ιορδάνου **4** τάδε λέγει κύριος
παντοκράτωρ ποιμαίνετε τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς
5 ἃ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον καὶ οὐ μετεμέλοντο
καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον εὐλογητὸς κύριος
καὶ πεπλουτήκαμεν καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ
ἔπασχον οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς **6** διὰ τοῦτο οὐ φείσομαι
οὐκέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν λέγει
κύριος καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώπους
ἕκαστον εἰς χεῖρας τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ εἰς
χεῖρας βασιλέως αὐτοῦ καὶ κατακόψουσιν τὴν
γῆν καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν **7**
καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν
Χαναανίτιν καὶ λήμψομαι ἐμαυτῷ δύο ῥάβδους

τὴν μίαν ἐκάλεσα Κάλλος καὶ τὴν ἑτέραν
ἐκάλεσα Σχοίνισμα καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα **8**
καὶ ἐξαρῶ τοὺς τρεῖς ποιμένας ἐν μηνὶ ἐνὶ καὶ
βαρυνθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπ' αὐτούς καὶ γὰρ
αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύνοντο ἐπ' ἐμέ **9** καὶ εἶπα
οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς τὸ ἀποθνήσκον ἀποθνησκέτω
καὶ τὸ ἐκλείπον ἐκλειπέτω καὶ τὰ κατάλοιπα
κατεσθιέτωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον
αὐτοῦ **10** καὶ λήμψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν
καλὴν καὶ ἀπορρίψω αὐτὴν τοῦ διασκεδάσαι τὴν
διαθήκην μου ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς
λαοὺς **11** καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ καὶ γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα
τὰ φυλασσόμενα διότι λόγος κυρίου ἐστίν **12** καὶ
ἐρῶ πρὸς αὐτούς εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστίν
δότε στήσαντες τὸν μισθὸν μου ἢ ἀπέπασθε καὶ
ἔστησαν τὸν μισθὸν μου τριάκοντα ἀργυροῦς **13**
καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με κάθεσ αὐτούς εἰς τὸ
χωνευτήριον καὶ σκέψαι εἰ δόκιμὸν ἐστίν ὄν
τρόπον ἔδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἔλαβον
τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς καὶ ἐνέβαλον αὐτούς
εἰς τὸν οἶκον κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον **14**
καὶ ἀπέρριψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν τὸ
Σχοίνισμα τοῦ διασκεδάσαι τὴν κατάσχεσιν ἀνά
μέσον Ιουδα καὶ ἀνά μέσον τοῦ Ισραηλ **15** καὶ
εἶπεν κύριος πρὸς με ἔτι λαβὲ σεαυτῷ σκεύη
ποιμενικὰ ποιμένος ἀπείρου **16** διότι ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξεγείρω ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν τὸ ἐκλιμπάνον οὐ
μὴ ἐπισκέψηται καὶ τὸ διεσκορπισμένον οὐ μὴ
ζητήσῃ καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ μὴ ἰάσῃται καὶ
τὸ ὀλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνη καὶ τὰ κρέα τῶν
ἐκλεκτῶν καταφάγεται καὶ τοὺς ἀστραγάλους
αὐτῶν ἐκστρέψει **17** ὧ οἱ ποιμαίνοντες τὰ μάταια

καὶ οἱ καταλελοιπότες τὰ πρόβατα μάχαιρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὁ βραχίων αὐτοῦ ξηραίνόμενος ξηρανθήσεται καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ἐκτυφλούμενος ἐκτυφλωθήσεται

12 λῆμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ λέγει κύριος ἐκτείνων οὐρανὸν καὶ θεμελιῶν γῆν καὶ πλάσων πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ **2** ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν Ἱερουσαλημ ὡς πρόθυρα σαλευόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλω καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἔσται περιοχὴ ἐπὶ Ἱερουσαλημ **3** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ἱερουσαλημ λίθον καταπατούμενον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίζεται καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς **4** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παραφρονήσει ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ἰουδα διανοίξω τοὺς ὀφθαλμοὺς μου καὶ πάντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πατάξω ἐν ἀποτυφλώσει **5** καὶ ἐροῦσιν οἱ χιλιάρχοι Ἰουδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εὐρήσομεν ἑαυτοῖς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ ἐν κυρίῳ παντοκράτορι θεῷ αὐτῶν **6** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τοὺς χιλιάρχους Ἰουδα ὡς δαλὸν πυρὸς ἐν ξύλοις καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλημ ἔτι καθ' ἑαυτήν **7** καὶ σώσει κύριος τὰ σκηνώματα Ἰουδα καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ὅπως μὴ μεγαλύνηται καύχημα οἴκου Δαυὶδ καὶ ἔπαρσις τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλημ ἐπὶ τὸν Ἰουδαν **8** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ κύριος

ὑπὲρ τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλημ καὶ ἔσται ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς οἶκος Δαυὶδ ὁ δὲ οἶκος Δαυὶδ ὡς οἶκος θεοῦ ὡς ἄγγελος κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν **9** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ζητήσω τοῦ ἐξᾶραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπερχόμενα ἐπὶ Ἱερουσαλημ **10** καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐπιβλέψονται πρὸς με ἀνθ' ὧν κατωρχήσαντο καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν κοπετὸν ὡς ἐπ' ἀγαπητὸν καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνην ὡς ἐπὶ πρωτοτόκῳ **11** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνηθήσεται ὁ κοπετὸς ἐν Ἱερουσαλημ ὡς κοπετὸς ῥοῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου **12** καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλάς φυλάς φυλὴ καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς φυλὴ οἴκου Δαυὶδ καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς φυλὴ οἴκου Ναθαν καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς **13** φυλὴ οἴκου Λευὶ καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς φυλὴ τοῦ Συμεων καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς **14** πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ ὑπολελειμμέναι φυλὴ καθ' ἑαυτήν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς

13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος διανοιγόμενος ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ **2** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος ἐξολεθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς καὶ οὐκέτι ἔσται αὐτῶν μνεῖα καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς **3** καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι καὶ ἔρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες αὐτόν οὐ ζήσῃ ὅτι ψευδῆ ἐλάλησας ἐπ' ὀνόματι κυρίου καὶ συμποδιοῦσιν

αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οἱ γεννήσαντες αὐτὸν ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν 4 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταισχυνθήσονται οἱ προφῆται ἕκαστος ἐκ τῆς ὀράσεως αὐτοῦ ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν καὶ ἐνδύσονται δέρριν τριχίνην ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο 5 καὶ ἐρεῖ οὐκ εἰμι προφήτης ἐγὼ διότι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγὼ εἰμι ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέν με ἐκ νεότητός μου 6 καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν τί αἰ πληγαὶ αὐταὶ ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν σου καὶ ἐρεῖ ἄς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου 7 ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου καὶ ἐπ' ἄνδρα πολίτην μου λέγει κύριος παντοκράτωρ πατάξατε τοὺς ποιμένας καὶ ἐκσπάσατε τὰ πρόβατα καὶ ἐπάξω τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τοὺς ποιμένας 8 καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῆ λέγει κύριος τὰ δύο μέρη ἐξολεθρευθήσεται καὶ ἐκλείψει τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ 9 καὶ διάξω τὸ τρίτον διὰ πυρὸς καὶ πυρῶσω αὐτούς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον καὶ δοκιμῶ αὐτούς ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον αὐτὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου κάγω ἐπακούσομαι αὐτῷ καὶ ἐρῶ λαός μου οὗτός ἐστιν καὶ αὐτὸς ἐρεῖ κύριος ὁ θεός μου

14 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται τοῦ κυρίου καὶ διαμερισθήσεται τὰ σκυλά σου ἐν σοί 2 καὶ ἐπισυνάξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ἱερουσαλημ εἰς πόλεμον καὶ ἀλώσεται ἡ πόλις καὶ διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ οἱ δὲ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολεθρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως 3 καὶ ἐξελεύσεται κύριος καὶ παρατάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις καθὼς ἡμέρα παρατάξω

αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου 4 καὶ στήσονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἔλαιων τὸ κατέναντι Ἱερουσαλημ ἐξ ἀνατολῶν καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἔλαιων τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς θάλασσαν χάος μέγα σφόδρα καὶ κλινεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους πρὸς βορρᾶν καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς νότον 5 καὶ ἐμφραχθήσεται φάραγξ ὀρέων μου καὶ ἐγκολληθήσεται φάραγξ ὀρέων ἕως Ἰασολ καὶ ἐμφραχθήσεται καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ σειμοῦ ἐν ἡμέραις Οζίου βασιλέως Ἰουδα καὶ ἦξει κύριος ὁ θεός μου καὶ πάντες οἱ ἅγιοι μετ' αὐτοῦ 6 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς καὶ ψῦχος καὶ πάγος 7 ἔσται μίαν ἡμέραν καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ καὶ οὐχ ἡμέρα καὶ οὐ νύξ καὶ πρὸς ἐσπέραν ἔσται φῶς 8 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλημ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτως 9 καὶ ἔσται κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος εἷς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν 10 κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν καὶ τὴν ἔρημον ἀπὸ Γαβῆ ἕως Ρεμμων κατὰ νότον Ἱερουσαλημ Ραμα δὲ ἐπὶ τόπου μενεῖ ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμιν ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώτης ἕως τῆς πύλης τῶν γωνιῶν καὶ ἕως τοῦ πύργου Ἀνανεηλ ἕως τῶν ὑποληνίων τοῦ βασιλέως 11 κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ καὶ οὐκ ἔσται ἀνάθεμα ἔτι καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλημ πεποιθότως 12 καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτῶσις ἣν κόψει κύριος πάντας τοὺς λαοὺς ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἱερουσαλημ

τακήσονται αἱ σάρκες αὐτῶν ἐστηκότων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ῥυήσονται ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν τακήσεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν **13** καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕκστασις κυρίου ἐπ' αὐτοὺς μεγάλη καὶ ἐπιλήμψονται ἕκαστος τῆς χειρὸς τοῦ πλησίον αὐτοῦ καὶ συμπλακήσεται ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ **14** καὶ ὁ Ἰουδας παρατάξεται ἐν Ἱερουσαλημ καὶ συνάξει τὴν ἰσχὺν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν εἰς πλῆθος σφόδρα **15** καὶ αὕτη ἔσται ἡ πτώσις τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ὄνων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκείναις κατὰ τὴν πτώσιν ταύτην **16** καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν ἔθνων τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἀναβήσονται κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ τοῦ ἐορτάζειν τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας **17** καὶ ἔσται ὅσοι ἐὰν μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς Ἱερουσαλημ τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ οὗτοι ἐκείνοις προστεθήσονται **18** ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου μὴ ἀναβῆ μὴδὲ ἔλθῃ ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τούτοις ἔσται ἡ πτώσις ἣν πατάξει κύριος πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐὰν μὴ ἀναβῆ τοῦ ἐορτάσαι τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας **19** αὕτη ἔσται ἡ ἁμαρτία Αἰγύπτου καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων τῶν ἔθνων ὅσα ἂν μὴ ἀναβῆ τοῦ ἐορτάσαι τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας **20** ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ ἔσονται οἱ λέβητες οἱ ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου

τοῦ θυσιαστηρίου **21** καὶ ἔσται πᾶς λέβης ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ἐν τῷ Ἰουδα ἅγιον τῷ κυρίῳ παντοκράτορι καὶ ἤξουσιν πάντες οἱ θυσιάζοντες καὶ λήμψονται ἐξ αὐτῶν καὶ ἐψήσουσιν ἐν αὐτοῖς καὶ οὐκ ἔσται Χαναναῖος οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

Μαλαχίας

1 λήμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραηλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν
2 ἠγάπησα ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ εἶπατε ἐν τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς οὐκ ἀδελφὸς ἦν Ἡσαυ τοῦ Ἰακωβ λέγει κύριος καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακωβ
3 τὸν δὲ Ἡσαυ ἐμίσησα καὶ ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμόν καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δόματα ἐρήμου **4** διότι ἐρεῖ ἡ Ἰδουμαία κατέστραπται καὶ ἐπιστρέψωμεν καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ αὐτοὶ οἰκοδομήσουσιν καὶ ἐγὼ καταστρέψω καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὅρια ἀνομίας καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται κύριος ἕως αἰῶνος **5** καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε ἐμεγαλύνθη κύριος ὑπεράνω τῶν ὀρίων τοῦ Ἰσραηλ **6** υἱὸς δοξάζει πατέρα καὶ δοῦλος τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἰ πατήρ εἰμι ἐγὼ ποῦ ἐστὶν ἡ δόξα μου καὶ εἰ κύριός εἰμι ἐγὼ ποῦ ἐστὶν ὁ φόβος μου λέγει κύριος παντοκράτωρ ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου καὶ εἶπατε ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου **7** προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἠλισγημένους καὶ εἶπατε ἐν τίνι ἠλισγήσαμεν αὐτούς ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς τράπεζα κυρίου ἐξουδενωμένη ἐστὶν καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα βρώματα ἐξουδενωμένα **8** διότι ἐὰν προσαγάγητε τυφλὸν εἰς θυσίαν οὐ κακὸν καὶ ἐὰν προσαγάγητε χωλὸν ἢ ἄρρωστον οὐ κακὸν προσάγαγε δὴ αὐτὸ τῷ ἠγουμένῳ σου εἰ προσδέξεται αὐτὸ εἰ λήμψεται πρόσωπόν σου λέγει κύριος παντοκράτωρ **9** καὶ νῦν ἐξιλιάσκεσθε τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ δεήθητε αὐτοῦ ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονεν

ταῦτα εἰ λήμψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ **10** διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι καὶ οὐκ ἀνάψετε τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν οὐκ ἔστιν μου θέλημα ἐν ὑμῖν λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν **11** διότι ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καὶ θυσία καθαρὰ διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσιν λέγει κύριος παντοκράτωρ **12** ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς τράπεζα κυρίου ἠλισγημένη ἐστὶν καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδένωνται βρώματα αὐτοῦ **13** καὶ εἶπατε ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστὶν καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰσεφέρετε ἀρπάγματα καὶ τὰ χωλὰ καὶ τὰ ἐνοχλούμενα καὶ ἐὰν φέρητε τὴν θυσίαν εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν λέγει κύριος παντοκράτωρ **14** καὶ ἐπικατάρατος ὃς ἦν δυνατὸς καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ καὶ θύει διεφθαρμένον τῷ κυρίῳ διότι βασιλεὺς μέγας ἐγὼ εἰμι λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσιν

2 καὶ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς **2** ἐὰν μὴ ἀκούσητε καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν καὶ ἐπικατάρασομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ καταράσομαι αὐτὴν καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν **3** ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν

ὄμιον καὶ σκορπιῶ ἦνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἦνυστρον ἑορτῶν ὑμῶν καὶ λήμψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό **4** καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας λέγει κύριος παντοκράτωρ **5** ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαι με καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν **6** νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἀδικία οὐχ εὐρέθη ἐν χεῖρεσιν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας **7** ὅτι χεῖλη ἱερέως φυλάσσεται γινῶσιν καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ διότι ἄγγελος κυρίου παντοκράτορός ἐστιν **8** ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνετε ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ πολλοὺς ἠσθενήσατε ἐν νόμῳ διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευι λέγει κύριος παντοκράτωρ **9** ἀγῶν δέδωκα ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ παρειμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδοὺς μου ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ **10** οὐχὶ θεὸς εἶς ἔκτισεν ὑμᾶς οὐχὶ πατήρ εἶς πάντων ὑμῶν τί ὅτι ἐγκατελίπετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ βεβηλῶσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν **11** ἐγκατελείφθη Ἰουδας καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ διότι ἐβεβήλωσεν Ἰουδας τὰ ἅγια κυρίου ἐν οἷς ἠγάπησεν καὶ ἐπετήδευσεν εἰς θεοὺς ἄλλοτρίους **12** ἐξολεθρεύσει κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιοῦντα ταῦτα ἕως καὶ ταπεινωθῆ ἔκ σκηνωμάτων Ἰακωβ καὶ ἐκ προσαγόντων θυσίαν τῷ κυρίῳ παντοκράτορι **13** καὶ ταῦτα ἃ ἐμίσουν ἐποιεῖτε ἐκαλύπτετε

δάκρυσιν τὸ θυσιαστήριον κυρίου καὶ κλαυθμῶ καὶ στεναγμῶ ἐκ κόπων ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν **14** καὶ εἶπατε ἔνεκεν τίνος ὅτι κύριος διεμαρτύρατο ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον γυναικὸς νεότητός σου ἦν ἐγκατέλιπες καὶ αὐτὴ κοινωνός σου καὶ γυνὴ διαθήκης σου **15** καὶ οὐκ ἄλλος ἐποίησεν καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ καὶ εἶπατε τί ἄλλο ἀλλ' ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ θεὸς καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν καὶ γυναικᾶ νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίπης **16** ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξαποστείλης λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σου λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε **17** οἱ παροξύνοντες τὸν θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν καὶ εἶπατε ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς πᾶς ποιῶν πονηρόν καλὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησεν καὶ ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης

3 ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποπέλλω τὸν ἄγγελόν μου καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου καὶ ἐξαίφνης ἦξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ κύριος ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης ὃν ὑμεῖς θέλετε ἰδοὺ ἔρχεται λέγει κύριος παντοκράτωρ **2** καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὄπτασίᾳ αὐτοῦ διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου καὶ ὡς πόα πλυνόντων **3** καὶ καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον καὶ ὡς τὸ χρυσίον καὶ καθαρῖσει τοὺς υἱοὺς Λευι καὶ χεεῖ αὐτοὺς ὡς τὸ χρυσίον καὶ ὡς τὸ ἀργύριον καὶ ἔσονται τῷ κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ **4**

καὶ ἄρᾶσει τῷ κυρίῳ θυσία Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλημ
καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος καὶ καθὼς τὰ
ἔτη τὰ ἔμπροσθεν 5 καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς
ἐν κρίσει καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχύς ἐπὶ τὰς
φαρμακοὺς καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας καὶ ἐπὶ
τοὺς ὀμνούντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει
καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ
καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν καὶ τοὺς
κονδυλίζοντας ὀρφανούς καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας
κρίσιν προσηλύτου καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους
με λέγει κύριος παντοκράτωρ 6 διότι ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι καὶ
ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακωβ οὐκ ἀπέχεσθε 7 ἀπὸ τῶν
ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν ἐξεκλίνετε νόμιμά
μου καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε ἐπιστρέψατε πρὸς με
καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κύριος
παντοκράτωρ καὶ εἶπατε ἐν τίνι ἐπιστρέψωμεν 8
εἰ πτερνιεῖ ἄνθρωπος θεόν διότι ὑμεῖς πτερνίζετε
με καὶ ἐρεῖτε ἐν τίνι ἐπτερνίκαμέν σε ὅτι τὰ
ἐπιδέκατα καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν εἰσιν 9
καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε καὶ ἐμὲ
ὑμεῖς πτερνίζετε τὸ ἔθνος συνετελέσθη 10
καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς
θησαυρούς καὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἔσται ἡ
διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐπισκέψασθε διὴ ἐν τούτῳ λέγει
κύριος παντοκράτωρ ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς
καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐκχεῶ ὑμῖν τὴν
εὐλογίαν μου ἕως τοῦ ἰκανωθῆναι 11 καὶ
διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν καὶ οὐ μὴ διαφθείρω
ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ
ὑμῶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ λέγει κύριος
παντοκράτωρ 12 καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα
τὰ ἔθνη διότι ἔσεσθε ὑμεῖς γῆ θελητὴ λέγει

κύριος παντοκράτωρ 13 ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμὲ τοὺς
λόγους ὑμῶν λέγει κύριος καὶ εἶπατε ἐν τίνι
κατελαλήσαμεν κατὰ σοῦ 14 εἶπατε μάταιος ὁ
δουλεύων θεῷ καὶ τί πλέον ὅτι ἐφυλάξαμεν
τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ διότι ἐπορευθήμεν
ἰκέται πρὸ προσώπου κυρίου παντοκράτορος
15 καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἄλλοτρίους
καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάντες ποιοῦντες ἄνομα
καὶ ἀντέστησαν θεῷ καὶ ἐσώθησαν 16 ταῦτα
κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ προσέσχεν κύριος
καὶ εἰσήκουσεν καὶ ἔγραψεν βιβλίον μνημοσύνου
ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν κύριον καὶ
εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ 17 καὶ ἔσονταί
μοι λέγει κύριος παντοκράτωρ εἰς ἡμέραν ἦν
ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν καὶ αἰρετιῶ αὐτοῦς
ὃν τρόπον αἰρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ
τὸν δουλεύοντα αὐτῷ 18 καὶ ἐπιστραφήσεσθε
καὶ ὄψεσθε ἀνὰ μέσον δικαίου καὶ ἀνὰ μέσον
ἀνόμου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ δουλεύοντος θεῷ καὶ
τοῦ μὴ δουλεύοντος

4 διότι ἰδοὺ ἡμέρα κυρίου ἔρχεται καιομένη ὡς
κλίβανος καὶ φλέξει αὐτούς καὶ ἔσονται πάντες
οἱ ἄλλογενεῖς καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα
καλάμη καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη
λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ
ἐξ αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ κλῆμα 2 καὶ ἀνατελεῖ
ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος
δικαιοσύνης καὶ ἴσας ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ
καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ
δεσμῶν ἀνειμένα 3 καὶ καταπατήσετε ἀνόμους
διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν
ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐγὼ ποιῶ λέγει κύριος

παντοκράτωρ 4 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμῖν
Ἡλιαν τὸν Θεσβίτην πρὶν ἔλθεῖν ἡμέραν κυρίου
τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ 5 ὃς ἀποκαταστήσει
καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν καὶ καρδίαν ἀνθρώπου
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν
γῆν ἄρδην 6 μνήσθητε νόμου Μωυσῆ τοῦ δούλου
μου καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρηβ πρὸς
πάντα τὸν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ δικαιώματα

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ θρόνου λεγούσης Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται,
Αποκαλυψις Ἰωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-LXX-Septuagint/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαίους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαίους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαίους 1:25
Προς Ρωμαίους 9:5
Προς Ρωμαίους 11:36
Προς Ρωμαίους 12:2
Προς Ρωμαίους 16:27
Προς Κορινθίους Α΄ 1:20
Προς Κορινθίους Α΄ 2:6
Προς Κορινθίους Α΄ 2:7
Προς Κορινθίους Α΄ 2:8
Προς Κορινθίους Α΄ 3:18
Προς Κορινθίους Α΄ 8:13
Προς Κορινθίους Α΄ 10:11
Προς Κορινθίους Β΄ 4:4
Προς Κορινθίους Β΄ 9:9
Προς Κορινθίους Β΄ 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσίους 1:21
Προς Εφεσίους 2:2
Προς Εφεσίους 2:7
Προς Εφεσίους 3:9
Προς Εφεσίους 3:11
Προς Εφεσίους 3:21
Προς Εφεσίους 6:12
Προς Φιλιππησίους 4:20
Προς Κολοσσαείς 1:26
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:17
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:17
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:10
Προς Τιμοθεον Β΄ 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραίους 1:2
Προς Εβραίους 1:8
Προς Εβραίους 5:6
Προς Εβραίους 6:5
Προς Εβραίους 6:20
Προς Εβραίους 7:17
Προς Εβραίους 7:21
Προς Εβραίους 7:24
Προς Εβραίους 7:28
Προς Εβραίους 9:26
Προς Εβραίους 11:3
Προς Εβραίους 13:8
Προς Εβραίους 13:21
Πετρον Α΄ 1:23

Πετρον Α΄ 1:25
Πετρον Α΄ 4:11
Πετρον Α΄ 5:11
Πετρον Β΄ 3:18
Ιωαννου Α΄ 2:17
Ιωαννου Β΄ 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
΄Αριθμοί 16:30
΄Αριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
΄Ιώβ 7:9
΄Ιώβ 11:8
΄Ιώβ 14:13
΄Ιώβ 17:13
΄Ιώβ 17:16
΄Ιώβ 21:13
΄Ιώβ 24:19
΄Ιώβ 26:6
Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίας 1:12
Παροιμίας 5:5
Παροιμίας 7:27
Παροιμίας 9:18*
Παροιμίας 15:11
Παροιμίας 15:24
Παροιμίας 23:14
Παροιμίας 27:20
Παροιμίας 30:16
΄Εκκλησιαστής 9:10
΄Ασμα ΄Ασμάτων 8:6
΄Ησαΐας 5:14
΄Ησαΐας 7:11
΄Ησαΐας 14:9
΄Ησαΐας 14:11
΄Ησαΐας 14:15
΄Ησαΐας 28:15
΄Ησαΐας 28:18
΄Ησαΐας 38:10
΄Ησαΐας 38:18
΄Ησαΐας 57:9
΄Ιεζεκιήλ 31:15
΄Ιεζεκιήλ 31:16
΄Ιεζεκιήλ 31:17
΄Ιεζεκιήλ 32:21
΄Ιεζεκιήλ 32:27
΄Ωσηέ΄ 13:14
΄Αμώς΄ 9:2
΄Ιωνάς΄ 2:2
Άμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β΄ 2:4

Questioned

None yet noted

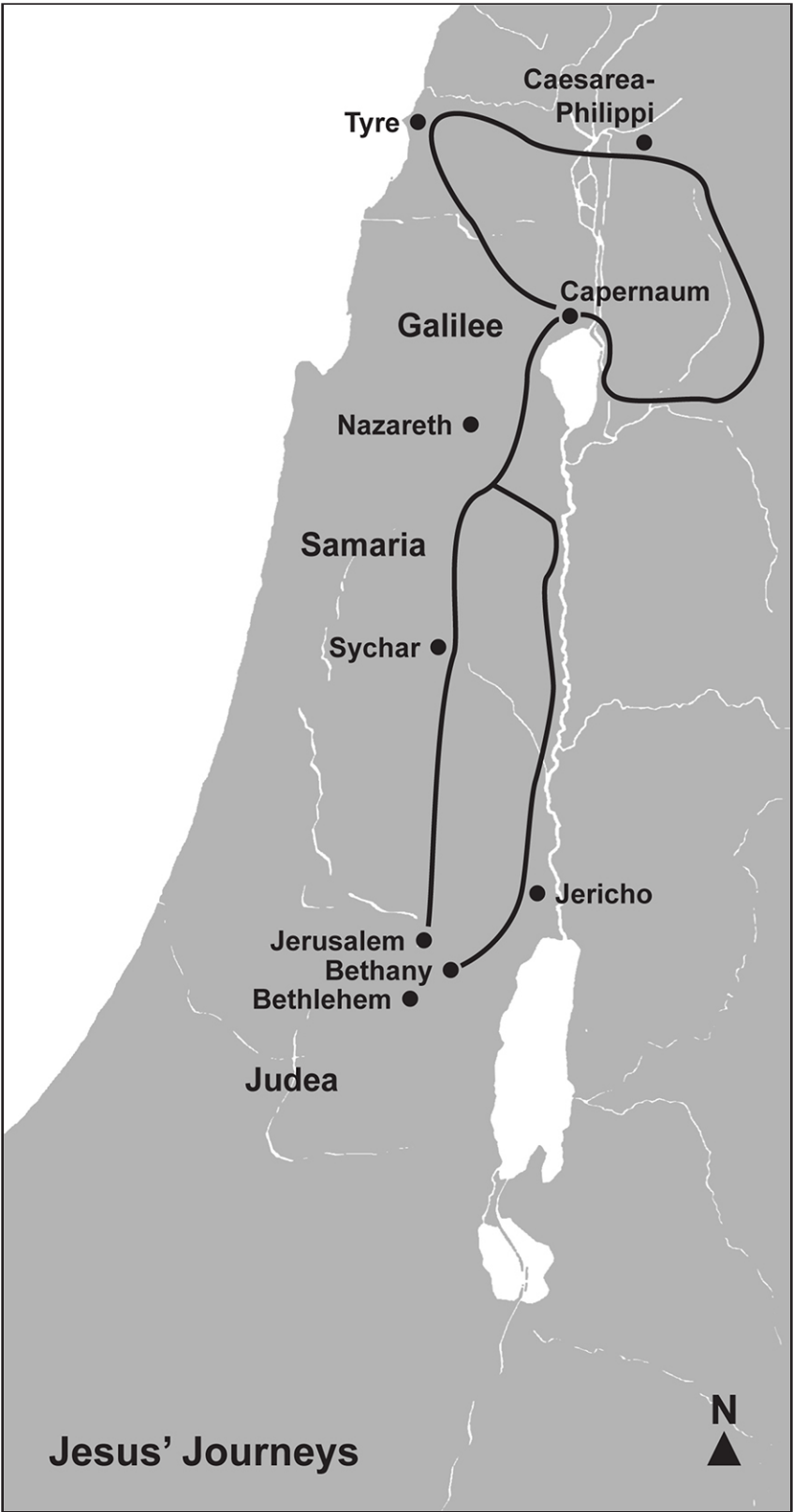
Πίστει καλούμενος Ἀβραάμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. - Προς Εβραίους 11:8

Israel's Exodus

ὡς δὲ ἐξαπέστειλεν Φαραω τὸν λαόν οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς Φυλιστιμ ὅτι ἐγγυὸς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεὸς μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον - Ἔξοδος 13:17

Καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντι πολλῶν. - Κατὰ Μάρκον 10:45

Παῦλος δούλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, κλητὸς ἀπόστολος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert martyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us																																																															
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin																																																															
Where are we? ▶			When are we? ▼																																																																	
			Innocence		Fallen			Glory																																																												
▶			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth																																																											
			<table border="1"> <tr> <td rowspan="2">God</td> <td>Father</td> <td>John 10:30</td> <td rowspan="6"> Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden </td> <td colspan="3">1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light</td> <td rowspan="6"> Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City </td> </tr> <tr> <td>Son</td> <td>God's perfect fellowship</td> <td colspan="2">John 8:58 Pre-incarnate</td> <td>John 1:14 Incarnate</td> <td>Luke 23:43 Paradise</td> </tr> <tr> <td>Holy Spirit</td> <td></td> <td></td> <td colspan="2">Psalm 139:7 Everywhere</td> <td colspan="2">John 14:17 Living in believers</td> </tr> <tr> <td rowspan="3">Mankind</td> <td>Living</td> <td rowspan="6"> Genesis 1:1 No Creation No people </td> <td colspan="3">Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth</td> </tr> <tr> <td>Deceased believing</td> <td colspan="3">Luke 16:22 Blessed in Paradise</td> </tr> <tr> <td>Deceased unbelieving</td> <td colspan="3">Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment</td> </tr> <tr> <td rowspan="4">Angels</td> <td>Holy</td> <td colspan="3">Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command</td> </tr> <tr> <td>Imprisoned</td> <td colspan="3">2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus</td> </tr> <tr> <td>Fugitive</td> <td colspan="2" rowspan="3"> Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels </td> <td>Revelation 20:13 Thalaasa</td> <td rowspan="4"> Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels </td> </tr> <tr> <td>First Beast</td> <td colspan="2">1 Peter 5:8, Revelation 12:10</td> </tr> <tr> <td>False Prophet</td> <td colspan="2">Rebelling against Christ Accusing mankind</td> </tr> <tr> <td>Satan</td> <td></td> <td colspan="2">Revelation 19:20 Lake of Fire</td> </tr> <tr> <td colspan="3"></td> <td></td> <td colspan="2">Revelation 20:2 Abys</td> <td></td> </tr> </table>		God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City	Son	God's perfect fellowship	John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Deceased believing	Luke 16:22 Blessed in Paradise			Deceased unbelieving	Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			Angels	Holy	Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus			Fugitive	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels		Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels	First Beast	1 Peter 5:8, Revelation 12:10		False Prophet	Rebelling against Christ Accusing mankind		Satan		Revelation 19:20 Lake of Fire						Revelation 20:2 Abys
God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City																																																													
	Son	God's perfect fellowship		John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate			Luke 23:43 Paradise																																																											
Holy Spirit				Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers																																																														
Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth																																																																
	Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise																																																																
	Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment																																																																
Angels	Holy		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command																																																																	
	Imprisoned		2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus																																																																	
	Fugitive		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels		Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels																																																														
	First Beast	1 Peter 5:8, Revelation 12:10																																																																		
False Prophet	Rebelling against Christ Accusing mankind																																																																			
Satan		Revelation 19:20 Lake of Fire																																																																		
				Revelation 20:2 Abys																																																																
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all																																																															

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, - Κατα Ματθαιον 28:19